BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Baronio, Cesare, 1538-1607

Martyrologium Romanum

Venetia 1602
4 V.ss.c. 26
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10693520-2

III. 20.

4° V II Coll
26

MARTYROLOGIVM ROMANVM.

MARTYROLOGIUM ROMANUM.

MARTYROLOGIVM ROMANVM

Ad nouam Kalendarij rationem, & Ecclesiasticæ historiæ veritatem restitutum,

GREGORII XIII. PONT. MAX.

IVSSV EDITVM.

ACCESSERVNT NOTATIONES ATQVE
Tractatio de Martyrologio Romano.

Auctore

CAESARE BARONIO SORANO
Congregationis Oratorij Presbytero.

Hac posteriori editione Romana ab ipso Auctore nunc Tit. SS. Martyrum Nerei & Achillei S.R.E. Cardinalis Bibliothecario Apostolico emendata & compluribus aucta.

CVM LICENTIA SVPERIORVM.

VENETIIS, M DCII.

Apud Florauantem Pratum.

MARTYROLOGIVM
ROMANVM

Ad nouam Kalendarij rationem, & Ecclesiasticæ
historiæ veritatem restitutum,

GREGORII XIII. PONT. MAX.
IVSSV EDITVM.

ACCESSERVNT NOTATIONES AT QVE
Tradario dicti Martyrologij Romani.

Auctore

CAESARE BARONIO SORANO
Congregationis Oratorij Presbytero.

VENETIIS, MDCII.

Apud Florentium Franc.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

SANCTISSIMO ET BEATISSIMO PATRI ET D. N. S. IXTO V. PONT. MAX.

CAESAR BARONIVS SORANVS Congregationis Oratorij Presbyter S.

CONFECI, Pater Beatiſsime, non mediocri ſane labore ac diligentia, in Martyrologium Romanum, annis proximis reſtitutum, Notationes ad omnem Eccleſiaſticæ antiquitatis hiſtoriam illuſtrandam accõmodatas; quibus multiplices difficultates, multiſq. interdum obſcuritatibus inuolutas, explicare, pro mea ingenij mediocritate ſum conatus. Id mihi, vt facerem, mandauerat vir ſingulari pietate, ſumma eruditione, piæ recordationis Gulielmus Sirletus Cardinalis & Bibliothecarius Apoſtolicus; qui Martyrologio iam

Romæ edito, cum a pleriſque viris bonis & ſtudioſis, multarum quæſtionum, vt fit, explicationem requiri, vberioremq. rerum notitiam deſiderari animaduerteret; eorum ſiue dubitationibus, ſiue deſiderio ſatisfieri, ſiue commodo atque vtilitati conſuli, hac potiſſimum ratione cupiebat. Illius ergo ampliſſimi Cardinalis auctoritate permotus, plus fortaſſe oneris ſuſcepi, quam ferre poſſem; ſuſcepi tamen, diuinæ gratiæ præſidio fretus. Tametſi ad hanc ſcriptionem non omnino imparatus acceſſerim; qui multos iam annos in tota Eccleſiaſtica hiſtoria tractanda, & accurata in primis temporum diſtinctione diſponenda, ita verſor, vt non ſolum peruulgatis hiſtoricis legendis, ſed ſanctorum Patrum ſcriptis & monimentis peruoluendis & perſcrutandis, ijs præſertim, quæ in optimis codicibus refertiſſima, & toto terrarum orbe nobiliſſima Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca recondita ſunt, maginam ætatis partem contriuerim. cuius rei (vt ſpero) teſtes aliquando erunt Annales noſtri Eccleſiaſtici, quos ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mihi a Domino credita eſt, Sanctitatis veſtræ auſpicijs, & patrocinio optimi & doctiſſimi Cardinalis Antonij Caraffæ Bibliothecarij Apoſtolici, diligentius pertexere & perpolire non deſiſtimus. Vere enim hoc mihi dicere liceat, Pater Sancte: ſemper quidem Sanctitas veſtra, cum Cardinalem gereret, & mihi ad hæc currenti adderet calcaria,

ria, ſtudioſis hominibus ſuffragata eſt; nunc autem maxime illorum induſtriam excitat ſua iſta Pontificia ſolicitudine & animi magnitudine, cuius proprium eſt, magna & præclara ſemper agere; alijs itē boni aliquid ad communem vtilitatem molientibus benigne admodum fauere. Interea vero, Pater Beatiſſime, noſtras haſce in Martyrologium Roma num Notationes, atque hoc quicquid eſt diligentiæ & lucubrationis, tuis ſanctiſſimis pedibus offero atque ſubijcio; non quod Sanctitati veſtræ tantum a grauiſſimis publicis curis otij ſupereſſe putem, vt hæc poſſit legere; ſed vt ſua paterna & ſalutari benedictione communitæ, ſuoque beatiſſimo nomine ornatę Notationes noſtrę vtiliores & commendatiores ad eorum manus perueniāt, qui otio abundantes, eiuſmodi rerum cognitione, religioſis hominibus plane digna, delectantur. Hanc igitur benedictionem, Pater Sanctiſſime, omni animi demiſſione poſtulo; & Sanctitati veſtræ pro Eccleſiæ Catholicæ pace & amplificatione dies noctesq. laboranti, vna cum fratribus meis Congregationis Oratorij, ſeruis ueſtris, a ſummo Deo diuturnam vitam, & fauſta omnia ac felicia precor.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EMendato iam Kalendario, curauimus (quod antea quoq. decreueramus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librariorum typographorumq. negligentia mendosum, per viros eruditos ad fidem historiæ, quæ rerum gestarum, personarum, locorum, temporum veritate continetur, adhibitis etiam codicibus vetustioribus atq. emendationibus corrigi, correctumq. & multis in locis auctum, proposita etiam atque explicata Epactarum, Lunæq. singulis diebus numerandæ ratione, edi, vetustißimoq. Ecclesiæ more in Choro legẽdum proponi, ad Dei gloriã, ad Sanctorum ipsorum, quorum memoria celebratur, laudem; ad eorũ qui legunt, quiq. audiunt, fructum. Habet enim Sanctorum innocentiæ, charitatis, fortitudinis, ceterarumq. virtutum commemoratio stimulos quosdã acerrimos, quibus tum maxime incitamur, cum illorum propositis exẽplis, nostram desidiam agnoscimus: quamq. procul ab illorũ laude & perfectione absumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, ceterisq. Ecclesiis, Monasterijs, Conuentibus, Ordinibus siue sæcularibus, siue regularibus quibuscumque præfectis, ut in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantũ nostro vtantur, nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in suis Ecclesiis aut locis celebrari solitos, eos in hũc librum ne inferant, sed separatim descriptos habeant, eumq. illis locum atq. ordinem tribuant, qui regulis hic descriptis traditur. Eadem etiam ijs qui in Horis Ecclesiasticis priuatim Martyrologio vti voluerint (quod quidem magnopere cuperemus ut omnes facere vellent) mandamus; omnibusq. aliorum Martyrologiorum omnium publice priuatimq. in Ecclesiasticis Horis usu interdicimus. Typographis etiam prohibemus, ne in posterum hoc nostrum vlla in re minuant, auctum, mutatum edere audeant. Si quis aliter quam hoc nostro decreto comprehensum est, fecerit; nouerit se in Dei omnipotentis, beatorumq. Apostolorum Petri & Pauli indignationem incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xiiij. Ianuarij M D LXXXIIII. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Ant. Buccapadulius.

PIO AC VERITATIS STVDIOSISSIMO LECTORI

CAESAR BARONIVS S.

QVID præstiterim in his meis ad Romanum restitutum Martyrologium Notationibus, tuum erit, amice & erudite Lector, iudicium. Elaboraui certe, ne multa de hoc genere desiderares: nam alia Martyrologia Latinorum, & Græcorum Menologium, cum hoc Romano accurate contuli; res gestas & actiones Sanctorum ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro institutæ scriptionis ratione, ita quidem breuiter attigi, ut fontes unde vberius hauriri possint, indicarem. Qui scriptores, quæve narrationes probatiores & fideliores sint, admonui; certa ab incertis distinxi; difficultates, dubitationes & controuersias complures, siue quæ iam a nonnullis afferebantur, siue quæ oriri possent, explicare, dissoluere, sedare studui; ac certis argumentis ostendere, nihil temere, nihil parum considerate actum. Tum etiam plurimarum dictionum sane obscuram notionem & uim declaraui, earum præsertim, quæ ea instrumenta & machinas designãr, quibus teterrimi fidei oppugnatores fortissimos Martyres miris modis cruciarunt, diuexaruntque. in quorum instrumentorum, aliarumque nonnullarum rerum explicatione aliqui

ne aliqui interdum a ueritate fortaſſe aberrarunt: homines enim ſumus omnes: nec nobis ipſis tantum tribuimus, ut nuſquam puremus offendiſſe; ſed quæ diuturno ſtudio & labore nobis comparauimus, nunc, quando ita ijs viſum eſt, quibus non obtemperare nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam & communem vtilitatem, doctorumque iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi, ne quid in hoc genere haberes quod vlterius cuperes, de Romano Martyrologio ſcriptionem. Hæc tu, beneuole Lector, boni conſule, dumque ſacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & Sanctorum, in quibus admirabilis eſt Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque virtutem & pietatem imitari, diuina adiutrice gratia, ne pigeat.

CAN-

CANDIDO LECTORI CHRISTIANO

Antiquitatis Ecclesiasticæ studioso S.

COmmentarij venerabilis Christi Sacerdotis D. Cęsaris Sorani in Martyrologium Romanũ, a nobis locis omnibus, ex iussione Sãctissimi D.N Sixti Papę Quinti, recogniti, nobis quidem nihil obiecerunt, quod iustam censuram mereri ęquis lectoribus videatur, quod ad orthodoxam quidem fidem, doctrinamq. Catholicam pertinet. Si quę paradoxa quibusdam forte videbuntur, illa equidem eo esse loco habenda arbitror, vt auidius expetantur, & cum solida firmaq. veritate consistant, libentius accipiantur: quod in ijs insunt, vt & in alijs huius auctoris lucubrationibus, erudita in primis, prędara, & incredibili Christianę antiquitatis studio in lucem eruta; quæ admirandam scriptoris arguunt in Ecclesiasticis historijs aut corrigendis, aut conciliandis, aut de caligine, morsuq. blattarum eruendis industriam, sicuti & rarum eiusdem, idq. argutum varijs de historicis ęquo minus exactis, aut fide dignis iudicium, & elaboratissimum antiquitatis Ecclesiasticæ inter tot salebrosa & spinosa veluti dumeta inuestigandę studium. Ad cognoscendam enim ueneranda m illam Religionis Christianę non modo antiquitatem, sed sanctorum etiam Patrum & Synodorũ, actarumq. in Christi Ecclesia ab usque sui exordio rerum veritatem, certam annorum seriem, liquidamq. temporum intricatissimorum supputationem faciunt eximie, potissimum ijs qui serio historię Ecclesiasticę ex uero cognoscendę studio tenentur, vanas, apocryphas, & aniles, ne dicam superstitiosas

ſtitioſas execrati fabellas; quę longum poſt ſomnum, ſcriptis, immo doctis alioqui ſcriptoribus ſenſim irrepentes Eccleſiaſticis, non leuiter ſacras contaminauerunt SS. Martyrum hiſtorias. Denique ut finem faciam, incomparabile tibi adferant momentum ad ſolidam rerum in Eccleſia dubiarum in poſterum conſtituendarum confirmationem aduerſus vertiginoſa, ne dicam ſemidelira, quorũdam huius ſęculi ardelionum, leuiſſimorumq. nouatorum (quorũ hodie, proh dolor, magna eſt natio) ingenia; qui ſurſum deorſum omnia voluentes, illas iam pridem a SS. noſtrę Religionis Catholicę Patribus definitas conantur in dubium reuocare. Manifeſtam enim in his agnoſcas Romani Pontificis in Apoſtolica S. Petri Chriſti Ieſu Vicarij Paſtoris cathedra ſucceſſionem; quod nunc tempeſtatis contra unam Dei ſupra Petrum fundatam Eccleſiam infeſtiſſimę, tot inter fidei virdiq. oppugnatiſſimæ cõtrouerſias caput eſt: quo vno euicto & conſtabilito, faceſſat, concidat facile, immo ſuos in fumos vaniſſimos euaneſcat oportet omnis infeſtiſsimorum Chriſti hoſtium, & cœleſtem illam Sion odientium inanis molitio, vereq. Theomachica coniuratio, & futiliſſima exagitatio; vt ad illuſtrem Solis ſplendorem nebuloſa diffluit caligo. Vale, Chriſtiane Lector, & his commẽtarijs felix fruere, breui Annalibus Eccleſiaſticis eiuſdem Scriptoris, maiori ſtudiorum tuorum emolumento, & fructu incomparabili, perfruiturus. Romę XIV. Kal. Septemb. Anno M D LXXXV.

Tuis pijs ſtudijs adiuuandis atq. ad Dei gloriam promouendis in Chriſto Ieſu deditiſsimus ex animo

Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis.

DE MARTYROLOGIO ROMANO.

Præcapitulatio dicendorum.

DE exacta diligentia adhibita a S. Romana Ecclesia in cõ scribendis rebus gestis sanctorũ Martyrum. Cap. 1.
Quæ de Sanctorum historijs ab hæreticis vel alijs falsa scripta sunt. Cap. 2.
De immensa iactura, quam passa sunt Acta sanctorum Martyrum. Cap. 3.
Dè antiquo cultu sanctorum Martyrum, vnde Martyrologium scribendi occasio manauit. Cap. 4.
A quibus primum scripta sunt Martyrologia. Cap. 5.
De Eusebij libro de Martyribus, & versione Hieronymi. Cap. 6.
De fide epistolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inscriptæ sunt. Cap. 7.
De antiquo Martyrologio Romano sæpius aucto. Cap. 8.
De ceteris antiquis Martyrologijs. Cap. 9.
De falsis martyribus & pseudomartyrologijs hæreticorum. Cap. 10.

CAP. I.

De exacta diligentia adhibita a S. Romana Ecclesia in conscribendis rebus gestis Sanctorum Martyrum.

NIHIL antiquius apud S. R. Ecclesiæ Præsules fuisse uidetur, quam ut Christianorum acta fortia, ipsæ sanctorum Martyrũ res præclarissime gestæ, perpetuæ memoriæ monimentis consignarentur. Cui rei egregiam nauatam operam primum fuisse a S. Clemente Romano Pontifice, testatum habetur in lib. de Rom. Pont. qui a quibusdam recentioribus citari consueuit nomine Damasi, ubi hæc in Clemente leguntur: Hic fecit septem regiones diuidi Notarijs fidelibus Ecclesiæ, qui gesta Martyrum solicite & curiose, unusquisque per regionem suam, perquirerent. Hæc ibi. Licet uero testimonio antiquorum scriptorum, Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum, explo ratissimum sit, Romanam urbem illis temporibus in regiones quatuordecim fuisse diuisam: tamen olim a Romanis Pontificibus in septem tantum regiones fuisse partitam, secundum numerum septem Diaconorum, qui Regionarij dicebantur, docent uetera Romanæ Ecclesiæ monumenta. Perseuerasse diutius, ut in Romana Ecclesia nonnisi septem Diaconi ordinarentur, auctor est Sozom. hist. lib. 7. c. 19. His ergo septem cum diuisæ dicantur a Fabiano Papa regiones Vrbis; quatuordecim illas in septem fuisse conflatas, fatendum necessario uidetur. Porro sicut septẽ

erant

erant Diaconi, sic & totidem Subdiaconi, & his par numerus Notariorum, qui ijsdem Subdiaconis & Diaconis subiecti erant. vnde in eodē lib. de Rom. Pont. hæc leguntur in Fabiano: Hic regiones diuisit Diaconibus, & fecit septem Subdiaconos, qui septem Notarijs immінerent, qui gesta Martyrum in integrum colligerēt. Habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambrosij Notario, qui & uitā eius conscripsit, in qua ait, se fuisse sub cura Casti Diaconi, ad quem cūcta referret. Ex his perpende, quam diligens studium olim adhibitum fuerit, ut Acta sanctorū Martyrum pure ac syncere conscriberentur; cum nō modo Notarij in id opus gnauiter incumberent, sed & qui præerant Notarijs Subdiaconi, ac Diaconi, ijdemq. iure dicti oculi Episcopi; quorum esset munus, cuncta exacte perquisitigare, ac Pontifici nota facere; qui a Notarijs scripta, qualia ea demum essent, probaret, atq; inter Ecclesiastica monumenta reconderet. Id est enim quod de Antero Papa scriptum habes in hunc modum: Hic gesta Martyrum diligenter a Notarijs exquisiuit, & in ecclesia recondidit. Hæc ille. Ad hæc, non tantum Acta Martyrum scribere, sed & cetera quæ ad Ecclesiam pertinerēt, eorum muneris fuisse, expressum est in eodem libro de Rom. Pont. in Iulio. Atqui non solum Romana Ecclesia in perquirendis atque scribendis sanctorum Martyrum Actis sedulam curam impendit, sed & aliæ nobiles ecclesiæ in ijsdem haud segniter laborasse noscuntur. Extant de his clarissima antiquitatis monumenta, ut Smyrnensis ecclesiæ epistola de Martyribus illic passis sub Marco Aurelio & Lucio Vero Impp. apud Eusebium hist. lib. 4. cap. 14. Viennensis & Lugdunensis ecclesiarum literæ ab eodem Eusebio ex parte recitatæ lib. 5. cap. 2. & 3. Dionysij Alexandrinæ ecclesiæ Episcopi complures epistolæ ad diuersos conscriptæ, apud eumdem Euseb. lib. 6. cap. 33. & 34. lib. 7. c. 10. Scimus in ecclesia Carthaginensi S. Cyprianum fuisse solicitum, ut dies quibus Martyres essent martyrio coronati, exacte adnotarentur, prout constat ex eius epistola, quam dedit ad presbyteros & diaconos ecclesiæ Carthaginensis: ponitur ordine 37. edit. Pamel. Quin & longe ante Cypriani tempora a maioribus eidem rei egregiam constat nauatam esse operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus scribat: Maiores nostri, inquit, plebeis & catechumenis martyrium cōsecutis, tantum honoris pro martyrij ipsius ueneratione dederūt, ut de passionibus eorum multa, aut (prope dixerim) pene cuncta conscripserint: ut ad nostram quoque notitiam, qui nondum nati fuimus, peruenirent. Hæc in Cypriano Pontius eius diaconus. Erant & illa Acta Martyrum pura atque sincera, quæ, cum de illis coram Iudicibus quęstio haberetur, a Notarijs publicis exceptoribus excepta, in Acta publica, quæ Proconsularia sæpe dicta inuenimus, inferebantur, atq. inter alia publica monumenta asseruabantur: horum extant adhuc nonnulla, eorumq. in Notationibus mentionem facimus. Citat aliquando eadem Pontius diaconus in Cypriano, dum ait; Et quid Sacerdos Dei, Proconsule interrogante, respondерit, taceam: sunt Acta quæ referant. Hæc ille.

CAP. II.

Quæ de Sanctorum historijs ab hæreticis uel alijs falsa scripta sunt.

SED quid? Quamuis optimi patresfamilias (ut habet parabola Euangelica) bonum semen seminassent in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, ueritatis aduersarius ipse satan superseminauit zizania: ipsoq. pene initio exurgentis Ecclesiæ, falsa ueris, inania atq. incerta certis ac solida firmitate constantibus admiscēda curauit: idq. non tantum per hæreticos, Catholicæ fidei perduelles, sed & per Catholicos ipsos, eos tamen, qui quæstum pietatem putarent, uel qui zelum quidē haberent,

berent,ſed non ſecundum ſcientiam. Satis modo ſit de his unum tantum in exemplum adducere Aſianum presbyterum, de quo Tertullianus hæc ſcribit in libro de baptiſmo:Si quæ Pauli perperam ſcripta legunt, exemplum Theclæ ad licentiam mulierum docendi tingendiq. defendunt:ſciant in Aſia presbyterum,qui eam ſcripturam conſtruxit,quaſi titulo Pauli de ſuo cumulans,conuictum atque confeſſum id ſe amore Pauli feciſſe,loco excidiſſe. Hæc Tertul. Inſcriptus erat liber ille περίοδος Pauli & Theclę,continens & baptizati Leonis fabulam,ut teſtatur S.Hieronymus de Scriptoribus Eccleſ.in Luca. Eiuſdem generis illa erant inſomnia,nimirũ Circuitus Petri,Circuitus Ioannis,Circuitus Thomæ,Actus Andreæ,Actus Ioannis,Actus Philippi,Actus Petri,Actus Pauli,Itinerarium Clementis; quæ omnia dãnant Athanaſius in Synopſi,Philaſter de hæreſibus,& Gelaſius in Cõcil.Rom. Hæc enim & alia huiuſcemodi ab hæreticis eſſe excogitata,certiſſimum eſt.Ab Ebione in primis hæc factitata,ab eoq. falſa Acta Apoſtolorum inuenta, & Circuitus Petri eſſe corruptos, & Pauli Acta referta blaſphemijs introducta, tradit Epiphan.in Panar. hæreſi 30. A Gnoſticis de S. Dei genitrice Maria portentoſum librum eſſe conſcriptum, teſtatur idem Epiphan.in Panar. hæreſi 26. Encratitas in medium adduxiſſe,ad ſtabiliendam ſuam ipſorum hæreſim,Actus Andreæ, Ioannis, & Thomæ, & alia huiuſcemodi, idem auctor narrat hæreſ.47. Manichæos id generis commenta excogitaſſe, Apoſtolorumq. nomine conſcripſiſſe falſas hiſtorias,fidem facit Auguſtinus lib.de fide contra Manichæos,aliisq. in locis;idemque Philaſter,Cyrillus Hieroſolymitanus,& alij. Priſcillianiſtas & ipſos alios adinueniſſe Actus Apoſtolorum, Oroſius affirmat in epiſt.ad Auguſtinum de error. Priſcil.Exempla alia complura hic omittimus. Sane quidem qui talia præſumpſerunt de ſanctis Apoſtolis, nequaquam putãdum erga ſanctorum Martyrum Acta fuiſſe modeſtiores:quæ ſic corruperunt,deprauaruntque, ut eorumdem quamplurima in ſuſpicionem adduxerint;adeo ut S.R.Eccleſiæ,ab illis abſtinere,conſultius aliquãdo eſſe putarit.Vnde Gelaſius in Rom.Concilio:Geſta,inquit,ſanctorum Martyrum,ſecundum antiquam conſuetudinem, ſingulari cautela in S. R. Eccleſia non leguntur:quia eorum,qui conſcripſere,nomina penitus ignorantur,& ab infidelibus,aut idiotis ſuperflua,& minus apta quam rei ordo fuerit, ſcripta eſſe putantur; ſicut cuiuſdam Quirici & Iulittæ,ſicut Georgij,aliorumque huiuſmodi paſſiones quæ ab hæreticis perhibentur compoſitæ:propter quod (ut dictum eſt) ne uel leuis ſubſannandi oriretur occaſio,in S.Romana Eccleſia non leguntur. Hæc Gelaſius de Romanæ Eccleſiæ in recipiendis ac promulgandis Actis Martyrum diſciplina. Ceterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuiſſe uidetur eccleſijs: quandoquidem in eccleſia Africana in ſacris conuentibus poſſe legi Acta Martyrum, decretum eſt in Concilio Carthaginenſi celebrato poſt Conſulatum Stiliconis,anno Domini quadringenteſimo primo,ut habet eius canon 13.his uerbis:Liceat etiam legi paſſiones Martyrum, cum anniuerſarij dies eorum celebrantur. Hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum hæc in eamdem ſententiam leguntur:Vitæ.n.Patrũ ſine probabilibus auctoribus minime in eccleſia leguntur:nam ab Orthodoxis titulatæ,ſuſcipiuntur & leguntur. magis aũt paſſiones ſanctorum Martyrum ſancti canones cenſuerunt ut liceat eas ẽt in eccleſia legi,cum anniuerſarij dies eorũ celebrantur.Hęc ibi. In eccleſia Gallicana eamdẽ uiguiſſe de legendis Actis ſanctorum Martyrum in eccleſia conſuetudinem, ſatis ſignificãt ea quæ Greg. Turonen. lib.de gloria Mart.c.86.teſtatur his uerbis : Dies paſſionis erat Polycarpi martyris magni,& in Ricomagẽſi uico ciuitatis Aruernæ eius ſolẽnia celebrabãtur.Lecta igitur paſſione cum reliquis lectionibus, quas canõ ſacerdotalis inuexit,&c.Sed ut de Actis Martyrum per hęreticos deprauatis cęptã ſequamur narrationẽ,eſt de his can.63.ſextæ Synodi his uerbis conſcriptus:Quæ a ueritatis hoſtibus falſo confictæ ſunt Martyrum hiſtorię,ut Dei Martyres ignominia affi-

nia afficerent,& qui eas audituri essent,ad infidelitatẽ deducerent;in ecclesia non publicari,iubemus,sed eas igni tradi:qui autem eas admittunt, uẽl tamquam ueris his mentem adhibent,anathematizamus.Hæc S.Synodus:cuius auctoritate Græci Episcopi exactiorem curam adhibere consueuerunt, ut dum suas ecclesias uisitarent,de sanctorum Martyrum Actis conscriptis subtilius inquirerent. unde Theodorus Balsamo in loco hęc de Nicolao Muzalo Patriarcha testatur:Cum ille,inquit, uitam S.Parasceues, quæ in quodam Callicratiæ uico colebatur, a quodam uicano inepte ac indocte & sancta angelica uiuendi ratione indigne compositam inuenisset,eam igni mandari iussit; & diacono illi Basilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius uitam conscribere. Hæc ille.

CAP. III.

De immensa iactura quam passa sunt Acta Sanctorum Martyrum.

SED ut de rebus quæ ad Romanam Ecclesiam spectant, de cuius agimus Martyrologio,cœptum prosequamur institutum:ex his quæ nuper ex Gelasio recitauimus, satis declarari uidetur, Acta illa sanctorũ Martyrum tanta cura ac diligentia perquisita, per Notarios S.R. Ecclesiæ conscripta, per Subdiaconos & Diaconos cognita, ac demum per ipsos Romanos Pontifices probata atque recõdita, esse collapsa, deperdita,uel saltem adulterata.Nam si integra remãsissent,qua ratione (quod ait Gelasius)secundum consuetudinem in Romana Ecclesia non legebantur; cum præsertim, a quibus essent scripta,probata,ac consignata, & unde accepta, sic exploratum esset,ut nullus penitus de eorum integritate dubitandi scrupulus supereresset? Fuisse namq. deprauatas,quę a maioribus commendatę essent,res gestas sanctorum Martyrum, Arnobius lib. 1.aduersus Gentes declarat his uerbis:Sed neque hæc omnia conscribi,aut in aures omnium peruenire potuerunt, gesta gentibus in ignotis, & usum nescientibus litterarum:aut si qua sunt litteris conscriptionibusq. mandata, maleuolentia dæmonum, quorum cura & studium est hanc intercipere veritatem, & consimilium his hominum, interpolata quædam & addita, partim mutata atque detracta, verbis, syllabis, litteris, vt credentium tardarent fidem,& gestorum corrumperent auctoritarem.Hæc Arnobius.At nequaquam adduci possumus, vt credamus eadem Acta uel omnino esse sublata, vel ad hæreticis penitus adulterata.Romæ siquidem Catholici semper vixere Pontifices,nec alterius sectæ illic aliquando sedit Episcopus. Quod si vel sub Constantio Augusto Ariano,vel sub Odoacre Herulo,Theodorico,alijsq.Gothorum Regibus itidem Arianis,Romanæ Ecclesiæ negotium factum est:non tamen fuit huiusmodi,vt illi Sanctorum memorijs vim inferrent (de Sanctis enim eorumq. cultu æque cum Catholicis sentiebant) adeo vt nec cum Vrbs obsideretur,his,quæ foris extra mœnia erant,basilicis irrogarent iniuriam;nec Vrbe capta,in eas,quæ intus erant,more barbarorum sæuirẽt, profanarent, vel ad sua sacra peragenda sibi uendicarent: sed tanquam sacra septa, atque asyla diuinitus instituta,ab illis fuerint existimata;adeo vt & ijs etiam (licet hostes haberentur)qui ad ea confugissent,pepercerint.Sunt de his fideles testes scriptores illorum temporum, Orosius lib.7. Augustinus de ciuitate Dei,& Procopius de bello Gothico. Vnam illam,quam sub Gothis Regibus Ariani sibi vendicarunt ecclesiolam,dictam S.Agathæ in Suburra,vix credi potest quam sumptuose ac pie, licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Ricimeri V.C. vt suo loco pluribus in Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo suspicio de Arianorum perfidia tollitur,vt ab eis vis aliqua in Acta Martyrum sit illata. Ad alios potius tanta est referenda clades: quam quidem non aliunde manasse credimus, quam ex iniustissimis

mis

mis illis atq. ſæuiſſimis Diocletiani Imperatoris edictis,quibus omnes Chriſtianę religionis codices incendio dãnati ſunt. Meminit eiuſmodi feralis ſanctionis Euſebius hiſt.lib.8.c.2.& 3.Qñ(inquit) diuinas & ſanctas ſcripturas medio foro in rogum impoſitas oculis noſtris aſpeximus.De eodẽ edicto pluta habet Arnobius, Optatus,& S.Auguſt.quoties agit de ſchiſmate Donatiſtarum, occaſione traditionis ſacrorum librorum cõflato: nosq. de eodem pluribus inferius in Notationibus agimus. Tunc tpis in tanto Chriſtianarum ſcripturarum naufragio factam eſſe lacrymabilem illam Actorum Martyrum iacturam, nulla eſt penes nos dubitatio;tũcque ſublata illa nobiliſſima rerum geſtarum monumenta tanto labore collecta, tot cognitoribus comprobata,ac tanto deniq. ſtudio cuſtodita:vixq. ex tam immenſo naufragio perpaucas tabulas remanſiſſe putamus: tabulas,inquam;qm̃ haud integra atque perfecta & omnibus numeris abſoluta illa eſſe putamus,quæ titulo Notariorum Romanæ Eccleſiæ Acta Martyrum a quibuſdam edita habẽtur:cum ſi uel ad exactam cenſuram rerum ac temporum eas adducas, uix perpauca reperias,quæ aliqua ſaltẽ ex parte non arguantur erroris;ut perinde ſit aliqua ex his reperiri,quę emendatione non indigeant, ut poſt uindemiam eſſe ſolet racemus unus uel alter, & ſicut (quod eſt apud Iſaiam c.7.) excuſſio oleæ duarũ uel trium oliuarum in ſummitate rami,ſiue quatuor uel quinque in cacuminibus eius.Perijſſe ea funditus,nũquam dixerimus, ſed diminuta. Vnde Gregor. Turon.de glor.Mart.c.40.hæc ait: Multi quidem ſunt Martyres apud urbem Romam, quorum hiſtoriæ paſſionum nobis integræ non ſunt delatæ. Hæc ille:qui & inferius c.51.& 64.teſtatur iterum, Acta Gallicanorum Martyrum in Italia a Gallis quæſita, & inuenta,miſſa eſſe in Gallias: ut ex his poſſis intelligere magnum olim a noſtris adhibitum eſſe ſtudiũ in colligendis Actis ſanctorum Martyrum: & qui collegerũt aliarum prouinciarũ Martyrum commentarios,ſuorum Acta minime præterijſſe. Obijciet fortaſſe prudens lector: Quidnam cauſæ fuit,ut cum edicto Diocletiani Chriſtianorũ libri dãnati ſunt igni;ſacræ Scripturę codices,utriuſq. Teſtamenti uolumina remanſerint illibata:ea etenim integra atq. ſincera, ut patres nr̃i olim ante Diocletiani tpa,poſſidemus.Ad hæc perfacilis eſt reſponſio,ſi utriuſq. Scripturæ diuerſa rõ attẽdatur. Sacra.n.uolumina non tm̃ penes unam uel alteram erant eccleſiam,ſed prẽter quã plurima illa,quæ priuato uſui Epiſcoporũ,presbyterorum, ceterorumq. miniſtrorum,uel aliorum ex populo inſeruiebant,apud cũctas Orbis eccleſias ob neceſſitatem ſacrarum functionum cuſtodiri ſolita,certũ eſt. Eſſe.n.conſueuerant in eccleſia duo ſecretaria,a dextro ſiniſtroq. latere apſidis poſita,in quorũ altero ſacra Euchariſtia,in altero diuinæ Scripturæ ſacri codices aſſeruabantur. De vtriſq. S.Paulinus epiſt.12.ad Seuerũ,cum de Nolana a ſe erecta baſilica agit, meminit his uerſibus in frõtibus eorũ affixis: aitq. in primis: In ſecretarijs uero duobus,quæ ſupra dixi,circa apſidem eſſe,hi uerſus indicant officia ſingulorum. A dextera apſidis:

Hic locus eſt veneranda penus qua conditur, & qua
Ponitur alma ſacri pompa miniſterij.

A ſiniſtra eiuſdem:

Si quem ſancta tenet meditanda in lege voluntas,
Hic poterit reſidens ſacris intendere libris.

Hæc de ſecretario ſacrorum librorum Paulinus; quorum uoluminũ ſicut erat frequentior uſus,ita abſq. dubio numerus multiplicior; atq. ob id non mirum, ſi non oẽs ſimul diuinæ Scripturæ codices periere. Non ſic quidem de ceteris libris, licet Eccleſiaſticis, licet perneceſſarijs:nam immenſam raritatem illorum fuiſſe cõſtat. Exemplo ſit uulgatus ille per Orbem liber Euſebij Cæſariẽſis de tpibus, unicus eo argumento conſcriptus,quẽ Alipius uir eruditus Epiſcopus Tagaſtenſis in Africa non inuentum,a prædicto Paulino apud Nolam commorante quæſiuit: qui cũ nõ tm̃ apud ſe non haberet, ſed nec nomen auctoris agnoſceret (appellat enim eum

Euſebium Epiſcopum Conſtantinopolitanum)Romæ quæſitum,ac tandem apud Domnionem inuentum,ad eum miſit, vt conſtat ex epiſtola eiuſdem tunc ad Alipium ſcripta,apud Auguſt.epiſt.35. His itaq. in exemplum de raritate aliorum librorum adductis,hæc inferimus:Si liber ad ſupputanda rerum ſacrarū rpa,quæ in diuina Scriptura continentur,vnicus,atq. adeo Eccleſiæ perneceſſarius,eaq. de cā a S.Hieronymo Latinitate donatus,tanto labore quæſitus,vix tādem repertus fuit: quid de ſcriptis alijs dicendū, quæ alicuius eccleſiæ videretur eſſe peculiaria, quæ nec uno uel paruo codice cōtinebātur,ſed pmultis,iiſdēq. prægrandibus,vt par eſt credere (Acta.n.vnius tm Martyris multas impleſſe chartas, ſi accurate ſcripta eſſent,certiſſimum eſt)quorum nec facilis eſſet deſcribendi facultas,vt videmus accidere in his quæ in archiuis ſumma diligentia aſſeruantur; itemq. impenſæ nimiæ deterrerent,& labor immenſus auerteret? Quid ergo mirū,ſi talium perpauca quæ erāt exemplaria,tanto terræmotu orbis Chriſtiani fuerint obruta, vniuerſaliq. incendio concremata,ita vt ex buſto perpaucæ vix reliquiæ ſuperfuerint? At quis numerare ſufficiet aliorum Eccleſiaſticorum librorū funera, qui licet vbiq. gentium ſparſi (vt taceam de aliarum eccleſiarum peculiaribus Actis Martyrum) in eadem ſunt conflagratione conſumpti? Sed de his hactenus: iam cetera proſequamur.

CAP. IIII.

De antiquo cultu ſanctorum Martyrū, vnde ſcribendi Martyrologiū manauit occaſio.

SICVT olim Romæ Notarijs de conſcribendis ſanctorum Martyrum Actis,ita & in alijs eccleſijs, ēt tranſmarinis, alicui ex clero negotiū fuiſſe vī impoſitum, qui cuiuſq. Martyris natalem diem (ſic enim appellare conſueuerunt ex hac vita ad cælum tranſitum) conſcriberet, vt per ſingulos annos, eodem recurrente die, in eiuſdem S.Martyris memoriam Deo offerretur ſacrificium. Hoc ipſum eſt quod Tertull.lib.de Corona militis ait: Pro natalitijs annua die facimus. Facere enim,idē eſſe penes antiquos, quod ſacrificare,opportuniori loco inferius, cum agimus de Pontificis voce, monſtramus. Porro illic agit a Tertulliano non de natalitijs more Gentilium, vt perperam interpretatur infelix Rhenanus,ſed de die quo ſancti Martyres victores in cęlum a Deo recepti ſunt; conſule in eum locum pientiſſimi & eruditiſſimi viri Pamelij adnotationem. Habes de eodem priſtino vſu epiſtolam S. Cypriani ad preſbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginenſis, eſt in edit. Pamel.37. in qua hæc verba deſcripta habentur: Denique & dies eorum,quibus excedunt,adnotate;vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare poſſimus. quamquam Tertullus fideliſſimus & deuotiſſimus frater noſter pro cetera ſolicitudine & curā ſua,quam fratribus in omni obſequio operationis impertit,qui nec illic circa curā corporum deeſt, ſcripſerit,& ſcribat,ac ſignificet mihi dies quibus in carcere beati fratres noſtri ad immortalitatem glorioſæ mortis exitu tranſeunt, & celebrātur a nobis hic oblationes & ſacrificia ob commemorationes eorum;quę cito vobiſcū, Domino protegente, celebrabimus. Hæc Cyprianus; qui & ad clerum & plebem ſcribens epiſt.34. ſic in eamdem ſententiam:Sacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis)offerimus, quoties Martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Hæc iile.Quod porro ait,ſacrificia pro illis offerre:nemo putet pro peccatis illorum expiandis id fieri ſolitum; cum omnia mundentur in ſanguine: maioremq (teſte ipſomet Domino)hac charitatem nemo habeat, vt animā ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Si enim flenti mulieri peccatrici dimiſſa ſunt, ex ſnīa Saluatoris,peccata multa, qm dilexit multum; quis dicere audeat, poſt imbrē ſanguinis,conſummato martyrio,adhuc ſupereſſe expiandas ſordes? Sed ſic accipiendum,ſacrificia pro eis offerre,ac ſi diceret, in eorum commemorationem illud facere,prout-

cere, prout ea, quæ ponuntur inferius, verba declarant, & quæ ex dicta epist. 37. ex eodem auctore superius recitauimus. Vnde S. August. tractatu 84. in Ioannem hęc hēt: Ideo quippe ad ipsam mensam non sic eos commemoramus, quemadmodum alios qui in pace requiescūt, vt ēt pro eis oremus; sed magis vt orent ipsi pro nobis, & eorum vestigijs inhæreamus. Hæc ibi. Et de verb. Apost. ser. 17. c. 1. in eamdem sn̄iam sic ait; Hēt Ecclesiastica disciplina (quod fideles norunt) cum Martyres eo loco recitantur ad altare Dei, ibi non pro ipsis oretur; pro ceteris autem commemoratis defunctis oratur. Iniuria est enim pro Martyre orare, cuius nos debemus orationibus commendare. Hæc August. ex quibus omnibus dilucidius intelligere potes, quid sit offerre pro Martyre. Si hęc vberius cupis, consule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pamelij. Recitabātur post Apostolos nomina sanctorum Martyrum, prout ēt docet sacræ Missæ canon, qui habet: Communicantes & memoriam venerantes in primis, &c. Recitabantur ex scripto ꝓm prærogatiuam status & meritorum, nec tm̄ nomina Martyrum, sed & aliorum Sanctorum. Vnde & August. lib. de sancta virginit. cap. 45. hæc ait: Perhibet Ecclesiastica auctoritas, in qua fidelibus notum est, quo loco Martyres, & quo loco defunctæ sanctimoniales recitantur. Hæc ille. Ex prædicta igitur nota dierum natalium sanctorum Martyrum pro commemorationibus faciendis, Martyrologij cōscribendi prouenit occasio: cum etenim frequēs esset Martyrum numerus (decem enim illis, quas numerant, persecutionibus in unaquaq. prouincia necatos fuisse quamplurimos, nemo poterit dubitare) atq. in chartis Ecclesiæ singulorum nomina, & dies quibus martyrium consummassent, notata haberentur: ex ijsdem Ecclesiasticis monumentis pridie diei natalis (ut hodie fit in Martyrologio) annunciabantur noīa in ecclesia, quorū natalitia recensenda essent die sequenti, eorumdemq. una cū sacrificio foret commemoratio facienda. Eiusmodi Ecclesiasticas tabulas, quibus singulorūm Martyrum natalitia conscripta haberentur, a Tertulliano Fastos fuisse appellatas, optime eruditeq. notat Pamel. in dicta epist. 37. Cypriani. Ille enim in lib. de Coron. milit. hæc ait: Hēs tuos census, tuos Fastos; nihil tibi cum gaudijs sæculi, &c. Hæc Tertullianus idcirco, quod in dictis sanctorum Martyrum natalitijs solebāt Christiani mutua inter se charitate gaudere, quando & conuiuium, quod Agapen dicebant, celebrare in ipsa Memoria, in ecclesia inquam Martyris, consueuerant: licet, quod ad locum spectat, usum illum Concilium Laodicenum can. 38. restrinxerit. Reperimus apud Gregorium Nazianzenū in carm. de uitæ differentijs eiusmodi Agapas dici alio nomine Sacrum epulum natalitium. Idemq. in orat. in laud. Cypriani hæc de commemoratione Martyrum: Omnium quidem Martyrum memoria læta solemnitate colenda est. In eamdem sn̄iam Theodoret. de Euang. uerit. cognit. lib. 8. qui de Martyribus inscribitur, in fine hæc ait: Illos (deos Gentiū scilicet) cassos gloria, uanosq. Deus reddidit, suis autem Martyribus honorē illorum dedit: pro Pandijs, Dasijsque, ac Dionysijs, hoc est, Iouis, Liberiq. patris solemnitatibus, Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. sanctis Martyribus solemnitates populari epulo peragūtur: proq. illa ueteri pōpa, pro turpi obscœnitate & impudentia, fiunt, modestæ, castæ, ac temperantię plenæ festiuitates, non ille quidem mero delibutę, non cōmessationibus leues, non cachinnis solutæ, sed diuinis canticis personantes, sacris sermonibus audiendis intentæ, quibus ad Deum preces non sine sanctis lacrymis & suspirijs summittuntur. Hęc ille. Similiter Gregor. Nyssenus in uita magni illius Gregorij cognomēto Thaumaturgi, qui uixit tpibus Decij, hæc de populari lætitia in natalitijs Martyrum ab illo instituta: Descendit, inquit, rursus in urbem, & oī circa regione undiq. peragrata ac perlustrata, additamentum & quasi corollarium studij sui erga numen diuinū instituebat: apud oēs ubiq. populos sanciens, ut noīe eorum qui pro fide certassent, dies festi, atque solemnes conuentus celebrarentur: cumq. alius in alium locum

corpora Martyrum diduxissent, per anniuersarij circuli ambitum congregati læta bantur, in honorem Martyrum ferias agentes, &c. Et paulo inferius: Cum animad uertisset enim quod propter corporis voluptates simplex & imperitũ vulgus in er rore simulacrorũ cultus permaneret, quo maxime id quod præcipuum est, interim in eis assequeretur; nempe vt vanis superstitionibus relictis, ad Deum cõuerterentur: permisit, vt in memoriam Sanctorum sese exhilararent & oblectarẽt, atque in lætitiã effunderentur. Hæc Nyssenus translat. Sifan. Quæ cũcta voluimus recitasse ob exactam prædictæ Tertulliani sententiæ explicationem, quod scilicet Christiani suos haberent census & Fastos; nec esse videlicet, quod vana illorum gaudia inuiderent: per Fastos nimirum intelligentis Ecclesiasticas tabulas, in quibus Christianorum solemnitates, ipsaq. natalitia Martyrum certis diebus notata haberẽtur, e quibus (vt diximus) Martyrologij conscribendi profluxit origo. Hæc de his satis. At antiquitas veneranda, & ab Apostolis manans, semperq. seruata atque propagata traditio nõ tm egit vt anniuersaria celebritate sanctorum Martyrum commemoratio ageretur, sed ẽt vt in ipsorum honorem Memoriæ passim erigerentur: eo quippe nomine a maioribus nominatæ sunt ecclesiæ, quæ in honorem sanctorum Martyrũ Deo consecrarentur, vt S. Aug. testatur de ciuit. Dei li. 22. c. 10. Qui quidẽ laudabilis vsus Apostolorum temporibus (vt dictum est) visus est duxisse principiũ, ea nimirum occasione, quod venerandæ Martyrum corpora sub altare recondi cõ sueuerint, secundum illud Ioannis Apocal. c. 6. (vt omnes, præsertim antiquiores, declarant interpretes) Vidi sub altare Dei animas interfectorum pp verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. Cumq. ipsa altaria sepulchra esse Martyrum viderentur, ac subinde eadem præclara memoria Martyrum haberentur; quæ eadem ex causa superædificarentur ecclesiæ, æque Martyrum Memoriæ dicebantur. Accidit insuper, vt pium ardensq. Fidelium in Martyres studium non satis esse putaret, si vnius vel alterius Martyris in vno tantum loco esset Memoria collocata, sed plures optaret. Quamobrem factum est, vt nõn sine reliquijs eiusdem Martyris, in eius honorẽ altare erigere, & Memoriã superstruere liceret, id legibus Ecclesiasticis prohibẽtibus, Concil. African. c. 50. Quamobrem cum ex corpore Martyris sumptæ reliquiæ in pluribus altaribus collocarentur; id effecerũt, vt plura vnius eiusdemq. Martyris sepulchra atque Memoriæ dicerentur, proq. numero altariũ, sepulchrorum numerus augeretur. Sed ex his ansam calumniandi nacti sunt Nouatores, vt sicut stulte, ita & temere dicerent, Catholicos quibusdam illusisse pręsti gijs, vt frequenter vnius Martyris corpus diuersis in locis traderẽt situm esse: ignorantes, vel nescire dissimulantes, nos non dicere in diuersis sepulchris vnum idẽq. integrum esse corpus, sed in singulis (vt dictum est) sepulchris vnius Martyris conseruari reliquias, ac proinde eidem honorem eumdem impendi, ac si integrũ esset corpus. Nam sententia Gregorij Nazianzeni est in orat. 1. in Iulianum, easdẽ præstare virtutes quaslibet Martyris sanguinis guttas & exigua passionis signa, quas integra corpora: ac proinde non esse indecens, ut unius Martyris plura erecta appareant monumenta: cum alioqui (nisi lex Christiana prohiberet) nec indecẽs uideri posset, ẽt sine ipsorum reliquijs eisdem excitari Memorias, utpote testes eorũ uirtutis egregiæ, & beneficiorum eorumdem ope consecutorum. Nam (si licet ad sacra profanum exemplum adducere) de multis Æneæ & aliorum sepulchris Dionysius Halicarnassæus hanc ipsam affert rõnem lib. 1. histo. Rom. sic dicens: Quod si quẽ perplexum facit, quod Æneæ sepulchra monstrentur in multis locis, nec possit nisi in uno esse conditus: cogitet hanc dubitationem esse vulgarem; & intelligat, quod quamuis unicus locus capiat corpora talium, apud multos tamen monumenta eis facta sunt in gratiam acceptæ utilitatis cuiuspiam. Hæc ille. At de cura sacratum reliquiarum sanctorum Martyrum agemus in fine huius de Martyrologio scriptionis.

CAP. V.

A quibus primum scripta sint Martyrologia.

PRIMVS omnium qui scribendo Martyrologio operam dedit, ab omnibus prædicatur Eusebius Pamphili, Episcopus Cæsariensis. Id etenim in primis testatū habetur in epistola quæ fertur, nomine S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius disputabimus; id profitetur Beda in tetract. in Act. Apost. cap. 1. Hoc ipsum ét Vualfridus Strabo lib. de reb. Eccles. c. 28. in fine. Id denique recentiores omnes, ac nouissime Molanus in libello quem scripsit de Martyrologijs, ca. 2. Post Eusebium, id ipsum præstitisse S. Hieronymum, ijdem omnes affirmant; non quod ipse auctor illius fuerit, sed quod Martyrologium ab Eusebio Græce scriptum, a se translatum Latinis tradiderit. id enim Beda vbi suprà his verbis: Adstipulatur, inquit, & liber Martyrologij, qui B. Hieronymi nomine ac præfatione attitulatur: quamuis idem Hieronymus illius libri non auctor, sed interpres, Eusebius aũt auctor extitisse narretur. Hæc Beda. Vualfridus item in eamdem sententiam hæc ait: Hieronymus Martyrologium, secutus Eusebium Cæsariensem, per anni circulum conscripsit; ea occasione ab Episcopis Chromatio & Heliodoro illud opus rogatus cõponere, quia Theodosius religiosus Imperator in Concilio Episcoporum laudauit Gregorium Cordubensem Episcopum, quod omni die Missas explicans, eorum Martyrum, quorum natalitia essent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille; nec aliũde, quam ex dictis epistolis, quæ in hanc diem editis Martyrologijs præfigi consueuerunt, quas & nos (quo de rei veritate exactior certiorq. cognitio habeatur) suis titulis hic describimus: sunt autem huiusmodi:

Epistola Chromatij & Heliodori Episcoporum ad Beatum Hieronymum, de opere Martyrologij colligendo.

Domino sancto Patri Hieronymo, Chromatius & Heliodorus Episcopi, in Domino salutem.

CVM religiosissimus Augustus Theodosius Mediolani vrbem esset ingressus, vniuersosq. Italiæ Episcopos ad se muitasset: & ob causam aliquantulorum Episcoporum, qui ex Ariana face suas animas inquinassent, inquireret: contigit & nostram paruitatẽ in eodem adesse Concilio. In quo, cum dicenda dicta essent, & definienda definita, cœpit Christianissimus Princeps S. Gregorium Cordubẽsis ecclesiæ in eo præferre Antistitem, quod omni die, siue nõ ieiunas, matutinas; siue ieiũnans, vespertinas explicãs Missas, eorũ Martyrũ, quorũ natalitia essent, plurima noĩa memoraret. Factumq. est, vt oés statueremus, ad tuã scribere charitatẽ, vt famosissimos Feriales de archiuio S. Eusebij Cæsareæ Palæstinę Episcopi inquirens, Martyrũ ad nos dirigas festa; vt possimus hoc officiũ per tuã sãctã industriã melius perfectiusq. ad honorẽ Dei Martyrib. exhibere. Hactenus illi.

Sequitur Hieronymi nomine epistola hmõi inscriptionis titulo consignata:

Beati Hieronymi super eo ipso ad eosdem responsio.

Chromatio & Heliodoro sanctis Episcopis, Hieronymus presbyter.

CONSTAT *Dominum nostrum Iesum Christum omni die Martyrum suorum triumphos excipere, quorum passiones a Sancto Eusebio Cæsariensi Episcopo scriptas reperimus. Nam Constantinus Augustus, cum Cęsaream fuisset ingressus, & diceret memorato Antistiti, vt peteret aliqua beneficia Cęsariensi ecclesię profutura: legitur, respondisse Eusebium: Opibus*

ſuis eccleſiam ditatam, nulla petendi beneficia neceßitate compelli: ſibi tamen deſiderium immobile extitiſſe, vt quicquid in Republica Romana geſtum ſit erga Sanctos Dei, Iudices Iudicibus ſuccedentes in vniuerſo orbe Romano, ſolicita perſcrutatione, monumenta publica diſcutiendo, perquirerent; & qui Martyrum, a quo Iudice, in qua prouincia vel ciuitate, qua die, quave perſeuerãtia, paßionis ſuæ obtinuerunt palmam, de ipſis archiuijs ſublata, ipſi Euſebio, regio iußu, dirigerent. Vnde factum eſt, vt idoneus relator exiſtens, & Eccleſiaſticã hiſtoriã texeret, & oĩum pene Martyrum prouinciarum oĩum Romanarum trophæa diligens hiſtoriographus declararet; quatenus oĩ die ſacrificium Deo offerentes, eorum nõia meminiſſent: ſtudentes, qui die ipſo, quo ſacrificium offerretur, victores diaboli extitiſſent, & martyrij ſui triumpho pollẽtes atq; ouantes ad Regem ſuum perueniſſent Chriſtum. Hac de cã ſingulorum mẽſium, ſingulorumq. d erum feſta conſcripſimus, vt iubere dignabamini, perennẽ noſtræ paruitatis memoriam fore credentes, cum diebus omnibus per tot annorum ſpatia ſancta Sanctorum nomina fuerint feſtiue celebrata. Et quoniã per ſingulos dies, diuerſarum prouinciarum, diuerſarumq. vrbium pluſquam octingentorum & nongentorum Martyrum ſunt nomina nominata: vt nullus dies ſit, qui non intra quingẽtorum numerum reperiri poßit adſcriptus, exẽpto die Kalendarum Ianuariarum: conſiderans inter innumerabiles turbas, lectoris animum intra unum mensẽ poſſe laſſeſcere: ne id eueniat, breuiter & ſuccincte eorum qui ſunt in ampliſſima feſtiuitate in ſuis locis tantum prę oĩbus memoratus sũ; vt amputato faſtidio, vnus de oĩbus ſufficiat libellus adſcriptus. Sane in prima parte libelli, oĩum beatorũ Apoſtolorũ feſta cõſcripſimus, vt dies uarij nõ videãt diuidere, quos vna dignitas Apoſtolatus in cæleſti gloria fecit eſſe ſublimes.

Hucuſque epiſtola Hieronymi nomine ſcripta: cui quidem primo aſpectu adſtipulari vr & Caſſiodorus, omnibus prædictis auctoribus antiquior; in libro enim de Inſtitut. diuinarum lect. c. 32. hæc ait: Et ideo futuræ beatitudinis mores, vitas Patrum, confeſſiones fidelium, paſſiones Martyrum legite conſtanter, quas inter alia in epiſtola S. Hieronymi ad Chromatium & Heliodorum deſtinata proculdubio reperitis, qui per totum orbem terrarum florucre: vt ſancta imitatio vos prouocans, ad cæleſtia regna perducat. Hæc ille. Ioannes Molanus, uir quidẽ pius & eruditus, in ſua tractatione quam ſcripſit de Martyrologijs, quamq. auctam poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi; ſicut prædictas nuper recitatas epiſtolas non eſſe memoratorum Antiſtitum, nec Hieronymi putat, ſed illorum noĩe eſſe ſuppoſitas; ita nec Caſſiodorum de prædicta Hieronymi noĩe ſcripta epiſt. exiſtimat intellexiſſe. Certe quidem Molani ſnĩæ haud inuitus adſtipulor: ſed qm̃ prædictæ epiſtolæ iam antiquitus vñr receptæ, ac pene temporũ diuturnitate præſcriptæ, hñtq. grauem aſſertorem Vualfridum Strabonem, quẽ ante annos octingentos claruiſſe conſtat, cuius de prædictis epiſtolis graue teſtimonium recitauimus: non perfunctorie tanta res tractanda vr, ſed de illarum fide accuratius agendum, ac ſolicitius perſcrutandum; ipſasq. ad lapidem Lydium, ad ipſam, inquam, rerum ac temporũ exactam hiſtoricam rõnem afferre atq. conferre, operæpretiũ fuerit: vt quid verũ, quidve adulterinũ ſit, perfacile dignoſci queat. Agemus ergo de ſingulis, ac in primis, quidnam qualeve fuerit Euſebij, quod dicunt, Martyrologium; ſimulq. tractabimus de Hieronymi verſione, ac denique de fide prædictarum epiſtolarum.

CAP. VI.

De Euſebij libro de Martyribus, ac verſione Hieronymi.

ERRARE omnino certum eſt, qui exiſtimarunt Euſebij librum de Martyribus non alium fuiſſe, quam compẽdioſam omnium ſanctorũ Martyrum collectionem, ea breuitate contextam, qua Martyrologia noſcũtur eſſe conſcripta; hacq. de cauſa illum ab eo ſcriptum librum de Martyribus,

tyribus,esse a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quam mendaciter hæc dicantur, non aliunde, nec ab alio, quam ab ipsomet libri auctore Eusebio testimonium petamus. Ipse enim in suis Historiarum libris de eo frequétius meminit, & qualis fuerit, nõ obscure describit. Ac primum quidem lib. 4. c. 14. cum agit de Pionio martyre perillustri, hæc ait: Qualem denique & quam insignem mortem, præter alias omnes res ab eo tanta cum admiratione gestas, eos quibus libitum est cognoscere, ad libellum a nobis de veterum sanctorum martyrijs in vnum redactis editum, qui quidem omnia facta illius pleniſſime complectitur, amãdamus. Idem lib. 5. c. 1. de eodem commẽtario agit his verbis: Tota illa epistola, scilicet Lugdunẽsis Ecclesiæ, quæ accuratissimam istarum rerum explanationem complectitur, in libro de Martyribus a nobis composito, qui non solum ueram rerum gestarum narrationem, sed ẽt illustria virtutum exempla, ad vitam pie degendam accommodata, continet, posita est: tñ quæcumque ad hoc institutum spectare uideantur, ea in præsentia ex eodem repetens, in hunc historiæ nostræ locum colligabo. Et inferius eodem lib. c. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) si cui visum fuerit, licet ista plenissime cognoscere: modo illam epistolam, quam in libro nostro de Martyribus (vt dictum est) posuimus, accurate voluerit euoluere. Hæc ille. Ex quibus plane colligitur, tm̃ abesse, vt ille Eusebij liber de Martyribus fuerit ex Actis Martyrum in compendium redacta narratio; vt potius, respectu prolixitatis eius, ipsi eiusdẽ auctoris Historiarum libri uideantur fuisse in his quæ ad Martyres spectant, illius epitome. Sed audiamus cetera, quibus eadem certiora redduntur. Idem Eusebius eodem lib. 5. c. 20. cum agit de Apollonio senatore martyre, hæc habet ad calcem: Istius uero coram Iudice verba, & responsa quæ ad Perennij Iudicis rogata dabat, & orationem apologeticam apud Senatum habitam, si cui libitum fuerit accurate cognoscere, ex libro nostro, quem de ueteribus Martyribus composuimus, manifesto intelliget. Hactenus de eo libro Eusebius. Quantum ergo putandum est illud fuisse uolumen, quod non tm̃ ipsa Acta Martyrum, rogata, & responsa, ac cetera ad eorũ martyrium spectantia continebat, sed etiam ipsorum apologias, etsi non aliorum, certe Apollonij, descriptas habebat? De Apollonio uerba faciens S. Hieron. lib. de Script. Ecclesiast. hæc ait: Impetrato ut rõnem fidei suę redderet, insigne uolumen composuit, quod in Senatu legit, &c. Ex his itaque plus satis conspicuo põt intelligi, qualis quantusve fuerit Eusebij de Martyribus liber. Quibus quidem in primis erroris redarguuntur, qui putarunt illum non aliud fuisse, quam breue Martyrologium, idemq. a S. Hieronymo in Latinum conuersum, Latinis ecclesijs legendum traditum. Rursum ex ipsis impostura detegitur eius epistolæ, quæ Hieronymi noie scripta, superius est recitata, qua dr̃ Eusebius opera Constantini Imperatoris collegisse totius Christiani orbis Martyres, eoq. libro illorum certamina conscripsisse. Quonam pacto, quæso, vnus liber, volumen vnum, tot Martyrum Acta continere valuisset, ad quorum tm̃ noĩa recensenda vix sufficere potuisset? Equidem, si tã prolixe, vt fecit in alijs, totius Ecclesiæ Catholicæ ab ipso scribendæ fuissent res gestæ sanctorum Martyrum; non vnus liber, nõ centũ (audacter dicam) nõ deniq. mille fuissent satis: immo vsurpare liceat & illam Euangelicã hyperbolen nec ipsum mũdum capere potuisse eos, qui de ea re scribendi fuissent, libros. Quod aũt ad Hieronymum spectat; nequaquam cũ illis dixerimus, ipsum in Latinũ transtulisse librũ illum Eusebij de Martyribus. Qui.n. fieri potuit, ut vna epistola, quam de ea re conscripsisse testatur Cassiodorus, prægrande volumen comprehẽdere potuisset? quin potius existimandum est, Hieronymum breui summa librum illum Eusebij in cõpendiũ redegisse, ipsumq. opus postea Martyrologiũ esse dictũ, ac Hieronymi noĩe nuncupatum. Hæc aũt etsi satis esse videantur ad prędictarũ litterarum impostura arguendã: tamen quo nullus remaneat dubitandi locus, & cuncta sint toto cælo lucis veritate perspicua, age de rebus singulis in eis cõtẽtis paulo fusius differamus.

CAP. VII.

De fide epistolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inscriptæ sunt.

QVOD pertinet ad epistolam Chromatij & Heliodori Episcoporum nomine ad Hieronymum scriptam, in primis ex eiusdē inscriptione imposturam facile deteges, si illorum temporum loquendi generis habueris rōnem: dum in ea prædicti Episcopi, immo ipsa Synodus (Synodi enim, quam prætexunt, nomine scribere profitentur) ipsum Hieronymum presbyterum appellant Patrem: cuius quidem nomenclaturæ nullum prorsus penes illorum tēporum scriptores exemplum inuenies, vt in inscriptione litterarum, Episcopi, vel ipsa Synodus presbyterum cuiuisuis meriti dicant Patrē, cum alioqui & amplissimarum sedium Episcopos & Patriarchas nonnisi fratres consueuerint appellare. Habetur mētio in eadem epistola de quodam Concilio ex totius Italiæ Episcopis Mediolani Theodosio Imp. præsente coacto. Verum istud commentum esse, non dubites: qui enim fieri potuit, vt tam celebris Synodus sic e scriptorum monumentis exciderit, sic silentio fuerit obuoluta, vt nullus illorū temporum scriptorum, quorū sane haud exiguus fuit numerus, nec nomine tenus eius meminerit? Sed hæc manifestiora reddentur, si lucubrationum Hieronymi tpis exacta rō habeatur. Qñ, rogo, volunt illam Synodum coram Theodosio Mediolani congregatam? num cum primum, aduersus Maximum tyrannum pugnaturus, Constantinopoli anno decimo sui Imperij in Italiam venit? certe id dici nō posse, quę S. Hieronym. scribit, veheměter repugnant: dum. n. in lib. de Script. Eccles iast. ad calcem, cunctas quas hactenus vsque ad annum decimumquartum eiusdem Theodosij Imp. elaborasset lucubrationes recensęt, nec verbum quidem de cōscripto, vel a se translato libro illo de Martyribus hēt, quem statim post illam Synodū scriptum esse, illæ ipsæ recitatæ epistolæ indicant: ex quibus satis apparet, dictā Synodum commentitiam ad primum Theodosij Mediolanum aduentum nō posse referri. Quod si ad ām aduentum eius (bis tm̄ post adeptum Imperium in Italiam venisse, certum est) qñ iterum ad expugnandum Eugenium tyrannū ex Oriēte in Italiam descēdit, eamdem Synodum Mediolani celebratam esse dixerint: certe rō temporum contradicit. Descendit Theodosius in Italiam cum exercitu anno decimosexto, eodemq. vltimo sui Imperij; decernensq. cum Eugenio, sexta die Septembris illum obtinuit, inde Mediolanum se contulit, quæ aūt tunc ab eo illic sunt facta vsque ad diem xvij. Ianuarij, qua ex hac vita migrauit, Ambrosius ea oratione quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum scriptores exacte describūt: adeo vt nullum eiusmodi cogendi Cōcilij reliquum fuisse tempus appareat. Ex his itaq. totum illud commentū de litteris ex prædicta Synodo datis, alijsq. rebus quæ ijsdem continētur epistolis, plane clara luce detegitur: vt qđ in illis hr̄ de Gregorio Episcopo Cordubensi matutinas ac uespertinas Missas agēte: Augustin. etenim, qui ijsdem temporibus vixit, id tm̄ quinta feria maioris hebdomadæ in Cæna Domini in Ecclesia Catholica fieri consuetuisse, testari vr̄, scribens ad Ianuarium epist. 118. c. 5. Licet sciamus olim temporibus Cypriani, matutinum ac vespertinum sacrificium in Africa offerri, in vsu fuisse, ut idem Cypr. testatur ad Cæcilium scribēs epist. 63. edit. Pam. quem morem apud Ægyptios tm̄ perseuerasse, auctor est Sozom. hist. lib. 7. c. 19. Quamuis etiam sciamus in Concilio Agathensi ām recentiorum lectionem haberi mētionem de Missis matutinis & uespertinis, & ex eo c. 13. dist. 15. Sed in hæc non obnitimur, cum sciamus Ecclesiasticorum rituū diuersam fuisse diuersarum ecclesiarū consuetudinē. Deprehēditur & in eo de Gregorio impostura, dum dr̄, ipsum ēt ieiunij tēpore celebrasse natalitia Martyrum: diuersam quippe ab his fuisse Ecclesiæ consuetudinem, testantur antiqui canones, ut Concil. Laodic.

cil. Loadic. c. 51. apud Matt. collect. c. 48. & 53. q. 1. Non licet in quadrag. Quod insuper tam in dicta Episcoporum epistola quam in ea quæ ad eosdem Hieronymi nomine reddita hr̃, Eusebius Episcopus Cæsareæ sanctitatis elogio commẽdatur, promõstro quidem hr̃. Etenim etsi olim sanctitatis titulus cõior esse uideretur, ut non solum (ut hodie) illis tribueretur Christianis, qui uita functi in cælo regnant cum Christo, sed & quibuscumq. laudabilioris vitæ fidelibus datum tamen aliquando homini hæretico, nemo dicere iure poterit. At uero quibus titulis idem Hieronymus Eusebium ipsum nominare consueuerit, ab ipso audiamus: qui ad Pammachiũ scribens epist. 65. hęc de eo: Impietatis Arij apertissimus propugnator est, &c. In fine etiam plura habet in eamdem sententiam. In Apologia aduersus Ruffin. li. 1. hæc de eodem: Eusebius Episcopus Cæsariensis, Arianæ quõdam significet factionis. Et lib. 2. eumdem principem Arianorum appellat. Idem ad Ctesiphontem agens de scriptis ipsius: Eum (inquit) fuisse Arianum, nemo est qui nesciat. Et ad Minerium epist. 152. ipsum errasse in dogmatũ ueritate, aperte testatur. Ecce tibi quibus titulis, & quam diuersis a præconio sanctitatis Eusebius a Hieronymo nuncupetur: vt ex his saltem liquido cognoscas, alium longe diuersum a Hieronymo fuisse epistolæ illius auctorem: quem (etsi aliud non esset, ac ceteta de eodem consentirent) ab eo esse longe diuersum, ex dicendi stylo, non est qui eam epistolam legens, facillime non cognoscat. Hæc de uerbis. Quod si res ipsas in ea conscriptas disquiras, magis magisq. impostutam intelliges. Si enim uera sunt, quæ inter Constantinum Augustum & Eusebium acta idem auctor enarrat; quæ tanta modestia in Eusebio, qui suarum laudum egregius prædicator semper est visus, vt illa silentio præterierit, cum eadem sæpius repetendi, quoties agit de libro a se de Martyribus scripto, opportuna se daret occasio? Consueuit enim ipse res a se cum Constantino gestas narrare, extollere, easdemque sæpius inculcare, ut de uita Constantini lib. 2. c. 44. & 45. lib. 3. c. 57. 58. 59. & 60. & lib. 4. c. 33. 34. & 35. Quod demum auctor (quisquis ille fuerit) in eadem epist. excipit de Kal. Ian. quasi ea die nullus passus sit Martyr: quam mendax ac friuola ea sit de Kalendis exceptio, consule quæ inferius notantur die 1. Ian. B. Hæc iam satis (etsi alia quoque supereſſent) ad coarguendam prædictarum epistolarum falsitatem sufficere existimamus.

CAP. VIII.

De antiquo Martyrologio Romano septius aucto.

PVTARVNT nonnulli (ut uidimus) primum omnium Martyrologij scriptorem Eusebium fuisse: quem quidem nec Martyrologium scripsisse, ex eiusdem auctoris sæpe iterata atque testata sñia superius demonstrauimus: ab ipso. n. Acta sanctorum Martyrum copiosissime fuisse conscripta, & non compendiosam de illis narrationem, ut cõi loquendi usu Martyrologium dici possit, satis est superius declaratum. Qđ si ob id tm̃, quod scripserit res gestas Martyrum Martyrologij auctor dicendus est: cur non potius eadem ex causa in eo genere S. R. E. Protonotarijs primæ sunt deferendæ, ijdemq. dicẽdi, conscribendi Martyrologij primi auctores? ipsi enim (ut in nostræ narrationis exordio dictum est) initio nascentis Ecclesiæ sub Clemente Romano Pontifice id locupletius ac diligentius præstiterunt; quorum etsi exciderint commentarij; nomina saltem Martyrum, quæ in Romano Martyrologio hactenus recensita reperiuntur, integra remansisse, nemo negarit. Vnde merito iureque dicere possimus, non a Hieronymo, non ab Eusebio, sed ab ipsis S. R. E. Protonotarijs, iã inde a tpibus S. Clementis Papæ, Romanum Martyrologium originem ducere, & initium auspicari: qđ diuersis tpibus (ut auctus est subinde Martyrum atq. aliorum sanctorũ numerus) incrementũ accepit; ac in primis ex scriptione illa Hieronymi,

quam

quam Cassiodorus vbi supra c. 32. appellat epistolam: perbreuem certe fuisse libellum, ¦Vsuardus in ¦sui Martyrologij præfatione testatur: putamus etenim, etsi non antea, tunc saltem Orientalis Ecclesiæ Martyres eidem accessisse: quos.n. ex Eusebio Martyres Hieronymus summatim collegit, maiori ex parte fuisse Orientalis Ecclesiæ, facile potest intelligi. Quidnam uero, qualeve fuerit Martyrologium Romanum sic auctum, S. Gregorius Papa scribens ad Eulogium Episcopum Alexandrinum epist. 29. li. 7. Ind. 1. exactam in hæc verba reddidit rationem: ¦Nos (inquit) pene oĩum Martyrum, distinctis per dies singulos passionibus, collecta in uno codice nomina hẽmus, atq. quotidianis diebus in eorum veneratione Missarum solemnia agimus. non tñ eodem volumine, quis qualiter sit passus, indicatur; sed tm̃ locus & dies passionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuersis terris atq. prouincijs per dies (ut prædixi) singulos cognoscantur martyrio coronati. Sed hæc habere uos beatissimos, credimus. Hactenus Gregorius; qui dum ait, se existimare eãdem collectionem Martyrum, quam nos Martyrologium dicimus, æque ac Romæ reperiri apud Eulogium Episcopum Alexandrinũ, & alios collegas, satis insinuare vr̃, fuisse in uniuersali Ecclesia ac ẽt ex parte declaratam cõionem sanctorum, ut quos Romana coleret, eosdẽ & ceteræ longe positæ venerarentur Ecclesiæ. Hoc ipsum simplex absq. alio additamento Romanum Martyrologium, idemq. perbreue, in quo tm̃ nomina Martyrum, locus, ac dies passiõnis positi haberentur, est illud ipsum cuius meminit Ado in sui Martyrologij præfatione his uerbis: Huic operi ut dies Martyrum verissime notarentur, qui confusi in Kalendarijs satis inueniri solent, adiuuit nos uenerabile & perantiquum Martyrologium ab vrbe Aquileia cuidam sancto Episcopo a Pontifice Romano directum, & mihi postmodũ a quodam religioso fratre aliquot diebus præstitum: qđ ego diligenti cura transcriptum, positus apud Rauennam, in capite huius operis ponendũ putaui. Hæc Ado. Porro in omnibus quæ uiderim Martyrologijs Adonis impressis, illud ipsum Roma acceptum desideratur. Egregiam certe, ac viris eruditis dignam optatamq. nanasset operam Molander, si eiusmodi illustre vetustatis monumentum, qđ in suo manuscripto Adone hr̃i testatur, una cum ipso Martyrologio Adonis, qđ post Suriũ ad septimum tomum Vitarum Sanctorum adiecit, edidisset. Ceterum post hæc Romani Martyrologij diuersa esse cœperunt exẽplaria: quorum alia absq. additamento, in eadẽ, qua sunt scripta, simplicitate remanserunt; alia aũt alias ac diuersas in dies accessiones acceperunt; ac in primis, ut non tm̃ (quod hẽt Gregorius) ipsa nomina Martyrum, diem, locaq. passionum contineret; sed (qđ desiderari videbatur) quid quis sit passus, sæpe perbreuiter narraretur. auctumq. insuper est sanctorum numero, alijs superadditis Martyribus & Confessoribus, cum diuersarum ecclesiarum particulares Martyres, quorum annua celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniungerentur. Cum aũt non æque oẽs ab oĩbus adderentur ecclesijs (de omnibus.n. oĩum ecclesiarum Martyribus simul agere, visum est nimis prolixum atq. laborioſum) inde accidit, ut quot essent ecclesiæ, totidem fere haberentur Romani Martyrologij exemplaria, eademq. inter se diuersa. Nam (quod satis sit in exemplũ adduxisse) ecclesia Principis Apostolorum in Vaticano, diuerso a ceteris Vrbis ecclesijs, prædicta ex cã, vtebatur Martyrologio, quod manuscriptum in eiusdem ecclesiæ bibliotheca hactenus asseruatur. Verum cum non tm̃ essent inter se diuersa, sed mirum in modum deprauata: optime consultũ est, ut sicut Catholicæ fidei vnitate oẽs ecclesiæ unum corpus sunt in Christo sub vno uisibili capite coagmentatæ; ita ẽt uno eodemq. emendato, ex alijsq. aucto vtentes Martyrologio, eadẽ cõione sanctorum, vno eodemq. titu, atq. vno spiritu pariter oẽs in sanctis suis Deum collaudarent. Scimus in eo restituendo piorum ac eruditorum virorũ sudasse ingenia; summaq. adhibita diligentia, antiquorũ multipliciũ exemplarium collatione, qui irrepsissent errores, ac menda esse emaculata atq; purgata: ita tñ, vt ab illo anti

quo

quo simplici ac minus affectato dicendi gñe, quantum licuit, recedere non placuerit. Tantum.n. venerandæ antiquitati noueris esse tributum, ut non uerba, sed erro*res* displicuisse cognoscas. *Hñr in eo ex omnibus Christiani orbis prouincijs colle*cti Martyres. Ipsa etenim Romana Ecclesia, quæ Apostolica auctoritate ceteris præest, & materna charitate fideles omnes suos filios esse nouit, non tantũ Romæ passos Martyres censuit esse suos, sed oẽs ubiq. gentium se cum dolore peperisse cõ gaudens materno fouet amplexu; & quos scit coronis triumphalibus auctos, in cælesti gloria collocatos, debito religionis obsequio ueneratur. Verum non datur singillatim singulorum nomina recensere: tũm qđ (ut ait S. Greg. hom. 27. in Euang.) ipsi sancti Martyres Deo numerabiles, nobis super arenam multiplicati sunt; quia quot sint, a nobis comprehendi non possunt: nouit.n. eos tantum ille, qui (vt habet Psal. 146.) numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina uocat. tum ẽt quod ex instituto antiqui ritus Ecclesiæ, breuitati esset consulendum. Nec est præterea, quod quis miretur, si in eodem ipso de quo agimus Romano Martyrologio, clarissimos illos Martyres videat prætermissos, quos nostro sæculo, ob tuendã propagandamq. Catholicam fidem, pœnas atrocissimas, si qui alij olim Martyres, in Anglia potissimum atq. in Gallijs ab hæreticis passos, & in cælum (ut par est credere) inter alios Martyres æquali scimus triumphi gloria cooptatos: nec insuper illos inueniat recensitos, qui velut tonitrui filij, in similitudinẽ fulguris coruscantis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerunt, ac fidei causa martyrium subiere. Non.n. (ut apparet) fuit in præsens Romanę Ecclesiæ institutum, nouum conscribere Martyrologium, sed uetus (vt diximus) ex ueteribus exemplaribus restituere. De quo ẽt illud necessario lectorem monendum putamus, Romani Martyrologij triplicem hactenus in Vrbe esse factam editionem, eiusq. primam & secundam esse mendosam, nec satis dignam, quæ iterum prælo tradatur: quod cuius culpa acciderit, libentius silentio prætermittimus. Tertia editio purior est atq. sincerior, facta anno Domini millesimo quingentesimo octogesimoquarto: illi enim tantum, vt legitimæ atque germanæ, accesserunt litteræ Apostolicæ, datæ die decimaquarta Ianuarij, eodem anno: cui etsi ex nostris Notationibus leuis certe aliqua accesserit emendatio, vel si quid additum reperitur (quod quidem perraro factum inuenies) id nos eius, cuius summa est in Ecclesia auctoritas, constanti uoluntate feciſſe, lector intelligat.

CAP. IX.

De ceteris antiquis Martyrologijs.

ETsi hac in re nostrum præcipuum institutum sit de Romano duntaxat Martyrologio agere: tñ ab eo alienum non putamus, si summatim & reliquorum meminerimus; cum præsertim eadem eĩa ab ipso ducant originem, ab eoq. ueluti e fonte riui, dimanẽt. Habet, si quis plura quærat, eius argumenti luculentam piamq. valde ac eruditam lucubrationem R. D. Ioannis Molani Theologi Louanienſis, quã in secunda sui Vsuardi editione posuit, Appendicis de Martyrologijs titulo prænotatam; de qua illud, quod dignum admiratione vĩ, lectorem commonendum putamus: Cur nempe ille de cunctis Martyrologijs eruditam instituens tractationem, de Romano tñ Martyrologio agere prætermiserit? Id quidem non iniuria, vel (quod procul abest a viro pientissimo) dolo malo factum noueris: sed quod existimauit Romanam Ecclesiã non alio quam Vsuardi uti Martyrologio: id enim ipse testatur eodem libello c. 4. sicq. agens de Martyrologio Vsuardi, ea ratione & Romano satisfactum putauit: credidit.n. nullum aliud reperiri Romanum Martyrologium ab eo, quod typis excusum Venetijs, scriptum, emendatum, editumq. habetur, auctore Alexandro de

Pere-

Peregrinis presbytero Brixiensi. Præterierunt.n. Molanum quamplurima antiqua manuscripta Romani Martyrologij exemplaria; ex quibus, quodnam, qualeve esset germanum ipsum Romanum Martyrologium, intelligere certius potuisset. Tolerabilis quidem & venia dignus error; cum ipse tam longe positus ea nesciuerit, quæ illi qui Romæ agunt, vix magno labore, peruigili diligentia, & summa sunt industria consecuti. Gauisus vero non mediocriter fui, cum nuper opportune admodum, accincto iam ad secundam editionem typographo, coniecturam suspicionēque hanc meam ex litteris R. D. Henrici Grauij Theologi Louaniensis minime uanam aut inanem fuisse cognoui. Scribit is.n. ad me, R. D. Molanum, accepto iam recens edito Romano Martyrologio, notationes mox suas, quas in Vsuardum iam pridem scripserat, probe recognitas auctasq. eidem Martyrologio attemperasse atque accommodasse, sed eo præmatura morte subtracto, minus facere licuisse. Quæ proinde mihi cā fuit, vt apud prædictum D. Grauium per litteras agere cœperim, vt eruditissimi uiri monumentum edere non prætermitteret: ita.n. futurum, vt duorum vel trium concurrente testimonio, ueritati possit firmius esse consultum. Equidem tāti uiri, de Ecclesia Dei & ueritate Catholica optime meriti, nec breuē schedulam deperire æquanimiter patior: cui (dicam ingenue) istæc oīa hac ex parte accepta fero, qđ in densissimam siluam primus ipse ingressus, mihi alijsq. aditum patefecit: quo ēt nomine cum ego, tum eruditi oēs plurimum ei dēre, lubenter agnoscimus & confitemur. Id hoc loco inserere visum fuit, partim boni uiri memoriæ cā, partim ne quis eius consilij ignarus, secus quam se res hēat, factum eius accipere aut interpretari fortasse possit. Verum ea de re hactenus: iam ad institutum redeamus. Post Martyrologium Romanum, qđ æque & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor Catalogi Scriptorū eius, qui hī excusus post præfationem eiusdem Bedæ lib. de temp. hæc ait: Martyrologium scripsit de natalitijs Sanctorum diebus, in quo oēs quos inuenire potuit, non solum qua die, uerum quo gñe certaminis, uel sub quo Iudice uixerint, diligenter adnotare studuit. Hæc ibi. Mea quidem sīa nihil aliud Beda fecisse vī, nisi qđ Romanum Martyrologium, cuius (vt vidimus) S. Gregorius meminit, in Angliam per Augustinum uel successores allatum, aliquibus additionibus auxit; quas aliquāto prolixiores fuisse, argumento sunt ea quæ ex eodem recitat Amalarius de Offic. Ecclesiast. lib. 2. c. 24. & de Ord. Antiph. c. 28. aliquot tñ dies nominibus Martyrū vacuos reliquisse (causa aūt ignoratur) eosq. Flori additamentis suppletos, Ado in sui Martyrologij præfatione testatur. Meminit eiusdem Flori Vsuardus, necnō & Sigebert. de uir. illust. c. 94. Fuit monachus ordinis S. Benedicti monasterio S. Trudonis Leodiensis diœcesis, ut testatur Trithem. de viris illust. ord. S. Bened. cap. 44. Post Bedam ac Florū, post annos circiter septuaginta, tpibus Caroli Magni, Vsuardus & ipse monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (ut de eodem tradit Trithemius) scripsit Martyrologiū; & qđ ab alijs prætermissum vidisset, adiecit: id. n. ipse sua præfatione testatur, dum ait: Venerabilium Hieronymi. s. & Bedæ presbyterorum pijs quamuis & succinctis super hoc prouocabar descriptis; quorum prior breuitati studens, alter vero quamplures Kalendarū dies intactos relinquens, multa inueniuntur huius operis prætermisse necessaria: quos tñ secutus, censui & Flori, memorabilis uiri, latiora iam in eo ipso negotio sequi vestigia, præsertim in secundo eiusdem libro; ibi. n. multa, quæ in priori omiserat, & correxit, & addidit. & si quid, præter qđ ab illis accepi, hoc tpe auctum uel mutatum est, sagaci a me indagine id perquisitum agnosci poterit. Hæc Vsuardus: quibus constat, non tm̄ ceterorum antiquorum Martyrologia ab eo fuisse per suum aucta, sed ēt emendata. Post annos ab his circiter quinquaginta Vuandelbertus diaconus & monachus Prumiensis cœnobij, qui claruit sub Lothario Imp. anno Dñi 850. inter illorum temporum poetas non ignobilis, heroico carmine Martyrologium scripsit, cuius me-

minit

minit Sigebert.de vir.illuſt.ca.130.& Trithem.pluribus lib.de vir.illuſt.ord.S.Benedic.36.Putatur illud ipſum eſſe, qd apud Bedæ tomum primum legitur ſub titulo Ephemeridum Bedæ: ſed cum in eo nonnulla recenſeantur quæ poſt Bedæ tpa contigerunt,certe Bedæ non eſſe,exploratum hr̃. Poſt prædictos, Ado Epiſcopus Treuirenſis, uir laudatiſſimus, qui claruit tpibus Gregorij Papæ Septimi, & ipſe locupletius ſcribens Martyrologium, non tm̃ quæ ab alijs viderentur prætermiſſa ſuperaddidit;ſed & quæ a ceteris breuius dicta eſſent de paſſionibus Martyrum,fuſius enarrauit.Qui aũt poſt hæc diuerſis tpibus in eodem ſcribendi gñe verſati ſint (qm̃ de antiquioribus tm̃ agere animus eſt)qui ſcire cupit,conſulat prædictũ Molani libellum. Ceterum ſi quis horum oĩum quæ a nobis ſunt recenſita Martyrologia,& quæ poſtea acceſſerunt,originem petat,& ad ſuum principium reducere velit:oĩa e Romano, uelut ex trunco ramos,producta eſſe cognoſcet. quæ ẽt ſi (vt de fluminibus accidit, quæ cum e ſuo fonte modica ſcaturigine fluant,licet maiorum fluminum acceſſione turgeſcant,tñ nomen,qd ab eo acceperant,non tm̃ non amittunt,ſed cõicant ceteris)ſic a ſuo principio nomen ſumerẽt: prædicta oĩa,non Hieronymi,non Bedæ,vel Flori,non Vſuardi,Adonis,aliorũve noĩe eſſent inſcribenda,ſed Romani Martyrologij ab hoc uel illo aucti,eſſent potius titulo conſignãda.

CAP. X.

De falſis hæreticorum martyribus,eorumdemque pſeudomartyrologijs.

HIs iã de Romano Martyrologio enarratis, & e claris puriſq. Eccleſiæ Catholicæ fontibus ductis, ac quæ quiſq. pius ſequi dẽt oſtenſis : non ab re fore exiſtimamus, immo operæpretium ducimus, ſi & de falſis martyribus, atq. pſeudomartyrologijs ab hæreticis ſcriptis agamus: ac primum oſtendamus,nuſquam gentium,niſi in Eccleſia Catholica eſſe cum corona martyrium. Haud longior vel ambigua de hmõi quæſtione diſputatio eſſe põt,quam Apoſtolus,iam prolata ſnĩa,definiuit, dum ad Corinthios ſcribens 1.c.13.hæc de ſeipſo(ne cuiuſuis meriti ſibi homo blandiatur)ait:Si tradidero corpus meum, ita ut ardeã, charitatem aũt non habuero nihil mihi prodeſt. Sic ille,& non aliunde quam ex lege Chriſti apud Lucam aientis c.11.Qui non eſt mecum,contra me eſt;& qui non colligit mecum,diſpergit.In eamdem ſnĩam plura in Conſtit.Clement.lib.1.c.9.Sed audiamus,quid de his ſcribat S.Cyprianus ad Antonianum epiſt.52.edit. Pamel. Si(inquit)ab Eccleſia dure & crudeliter ſegregatus,ad Gentiles ſe vias & ſæcularia opera conuertat,uel ad hæreticos & ſchiſmaticos reiectus ab Eccleſia, tranſeat, ubi etſi occiſus pp nomen poſtmodum fuerit extra Eccleſiam conſtitutus, & ab unitate atq. charitate diuiſus,coronari in morte non poterit. Et in fine : Apoſtatæ uero & deſertores,uel aduerſarij, & hoſtes,& Chriſti Eccleſiam diſſipantes, nec ſi occiſi pro nomine foris fuerint, admitti,fm Apoſtolum,poſſunt ad Eccleſiæ pacem, qñ nec ſpiritus, nec Eccleſiæ tenuerũt vnitatem.Hęc ibi.Idem ad Cornelium Papã epiſt.54.Idoneus(inquit)eſſe non põt ad martyrium,qui ab Eccleſia non armatur ad prœlium,&c.Et ad eundem epiſt.57. Non eſt qd ſibi in confeſſione nominis blandiatur;cum conſtet,ſi occiſi hmõi extra Eccleſiam fuerint,fidei coronam non eſſe, ſed pœnam potius eſſe perfidiæ,nec in domo Dei inter vnanimes habitaturos eſſe, quos videmus de pacifica & diuina domo furore diſcordiæ receſſiſſe.Hæc & alia in eamdem ſnĩam ad Iubaianũ epiſt. 73.de oratione Dñica,& de vnit.Eccleſiæ ſæpius ingerit; ut cum ait : Eſſe Martyr non põt,qui in Eccleſia non eſt:ad regnum peruenire non poterit,qui eam,quæ regnatura eſt,derelinquit. Et paulo poſt:Cũ Deo manere non poſſunt,qui eſſe in Eccleſia Dei unanimes noluerunt: ardeant licet flãmis,uel ignibus traditi,uel obiecti beſtijs animas ſuas ponant; non erit illa fidei corona, ſed pœna perfidiæ,nec religio

ſæ vir-

ſæ virtutis exitus glorioſus, ſed deſperationis interitus: occidi talis põt, coronari nõ poteſt. Hæc Cyprianus, & alia plura eodem argumento. Eadem Optatus Mileuit. contra Parmenian. lib. 3. cum ait: Si ſupra memoratos videri Martyres vultis, probate illos amaſſe pacem, in qua prima ſunt fundamenta martyrij, aut dilexiſſe Deo placitam unitatem, aut habuiſſe cum fratribus vnitatem, ſine qua nullum uel nomine põt, uel re eſſe martyrium, &c. Hæc ipſa S. Auguſtinus, agens contra Donatiſtas, ſexcẽtis fere locis inculcat, quæ breuitatis cã enumerare prætermittimus. Hæc Ioannes Chryſoſtomus & Hieronymus dixere, ac oẽs quotquot fuerunt in Eccleſia Catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Eccleſia ſicut oẽs reſpuit hæreticos pſeudomartyres, ſic non oẽs recipit cõionis Catholicæ qui vñt Martyres, ſed eos tm̃, quos ſicut fide, ita & charitate nouit eſſe probatos. Nam & in his multæ ſubeſſe poſſunt cauſæ ſubeundi martyrium, quæ Deo diſplicent; quales erant illi, quorum meminit S. Auguſtinus in Breuic. collat. diei 3. c. 13. In eamdem ſnĩam S. Hiẽronymus in comment. in epiſt. ad Galat. lib. 3. c. 5. hæc ait: Vide quantum bonum ſit charitatis. ſi ita martyriũ fecerimus, ut noſtras uelimus ab hominibus reliquias veñerari: ſi opinionem vulgi ſectantes, intrepidi ſanguinem fuderimus, & ſubam noſtram vſq. ad mẽdicitatem propriam dederimus; huic operi non tam præmiũ, quam pœna dẽtur, & perfidiæ magis tormenta ſunt, quam corona uictoriæ. Hæc ibi, & eadem fere infra c. 4. A cultu talium pſeudomartyrum auocat Fideles Concilium Laodicenum can. 34. itemq. Concilium Carthaginenſe primum can. 2. his verbis: Martyrum dignitatem nemo profanus infamet, neque ad paſſiua corpora, quæ ſepulturæ tm̃ propter miſericordiam eccleſiaſticam commendari mandatum eſt, redigat; ut aut inſania præcipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia ratione peccati diſcretos, non rõne uel tpe competenti, quo martyria celebrantur, Martyrum nomine appellet. At ſi quis ad iniuriam Martyrum, claritati eorum adiungat infamiam: placet eos, ſi laici ſint, ad pœnitentiam redigi; aut ſi ſunt clerici, poſt cõmonitionem, & poſt cognitionem honore priuari. Vniuerſi dixerũt: Recte ſtatuit ſanctitas ueſtra; hoc & ſingulis Concilijs ſtatutum eſt. Hactenus Conc. Carthag. tpe Conſtantis filij Conſtantini Imp. Docuerunt hoc ipſum exẽplo & ipſi ſancti Martyres, qui ad vltimum vſq. ſpiritum cum hæreticis, qui Chriſtianæ fidei cã eodem detinebantur incluſi carcere, licet breui ſupplicium ſubituri martyrij, cõicare vel ſaltem verbo recuſabant, ut teſtatur Apollinaris Hierapolis Epiſcopus, antiquus Theologus, apud Euſebium hiſt. lib. 5. c. 15. in fine. Cum aũt uiderent hæretici Catholicam Dei Eccleſiam ſpiritualibus chariſmatibus affluentem, innumeriſq. ſanctorum Martyrum trophæis nobilitatem: eius gloriam æmulantes, & ipſi Martyres fingere, pſeudomartyres hr̃e, & falſa Martyrologia cõſcribere ſtuduerunt. Qui eiuſmodi laborarũt inſania, fuerũt ĩ primis Marcionitæ, ac ſubinde Cataphrygæ, qui & Montaniſtæ ſunt appellati; de quibus idẽ qui ſupra Apollinaris hæc ſcribit: Cum iam omnia illorum argumenta, quæ ſupra poſuimus, ſint penitus confutata, & nihil habeant quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt, ſeq. affirmant cõplures hr̃e Martyres, atq. hoc certum argm̃ eſſe uirtutis & potentiæ quæ eſt in prophetico illorum ſpiritu. Ceterum iſtud (vt vr̃) a ueritate alieniſſimum eſt: etenim nõ pauci aliarum hæreſum propugnatores permultos venditant ſe habere Martyres; non tm̃ propterea illis conſentiemus, neq. illos ueritatem penes ſe hr̃e fatebimur. Qui primi ex Marcionis hæreſi Marcionitæ uocati ſunt, permultis ſe Chriſti Martyribus abundare prædicant: ſed tm̃ Chriſtum ipſum (uti ueritas poſtulat) minime confitentur. Hæc ille apud Euſebium hiſt. lib. 5. c. 15. Porro ijdem, aduerſus quos ſcribit, Cataphrygæ, quo maiorem Martyrum numerum coagmentarent, quaſi ex Paracleto iactabant, non eſſe fugiendum tpe ingruentis perſecutionis, ut hẽs non tm̃ expreſſum, ſed & defenſum à Tertulliano, dum & ipſe ijſdem mali ſpiritus agitaretur furoribus, eo libro cuius eſt titulus, De fuga in perſecutione. Ceterum qua-

les fue-

les fuerint eiuſmodi nebulones, qui martyrij gloriam venabantur, ſatis ſit in præſentiarum in exemplum adducere Alexandrum pſeudomartyrem, de quo Apollonius, clarus inter antiquos ſcriptores Eccleſiaſticos, hæc ſcribit apud Euſebiū hiſt. lib. 5. c. 17. Vt non de pluribus uerba faciamus, dicat nobis ipſa prophetiſſa de Alexandri facinoribus, qui ſe Martyrem prædicat, & quem ipſa conuiuio excepit familiariter: quem ēt alij complures adorant: cuius latrocinia & alia flagitiorum genera, pro quibus debitas pœnas perſoluerit, nihil noſtra intereſt commemorare, præſertim cum in ipſas tabulas publicas ſatis accurate relata ſint, &c. Proſequitur ſcelerum eius longiorem hiſtoriam. Eiuſmodi erant & pſeudomartyres Nouatiani, in quos ſæpe Cyprianus inuehitur. Quid memorem Euphemitas hęreticos, qui ob multitudinem ſuorum pſeudomartyrum, Martyrianos ſeipſos cognominarunt? Agit de his Epiphanius in Panar. hæreſ. 80. Norunt oēs & Donatiſtas: quibus etſi tpe pacis Eccleſiæ deficeret perſecutor, adeo inſani martyrij gloria capti erant, ut ſpontanea deligerent præcipitia, uel mille modis aliunde ex induſtria neces voluntarie comparatas oppeterent; de quibus Optatus Mileuitanus, Auguſtinus ſæpiſſime, ac ēt Theodoretus ſcripſerunt. Habuerunt & Ariani pſeudomartyres, inter quos excelluit execrandus ille carnifex Georgius pſeudoepiſcopus Alexandrinus, de quo ſcribit Epiphan. in Panar. hæreſ 76. contra Anomæos. Nec hiſce monſtris caruere Priſcillianiſtæ. At oēs recenſere, longum nimis eſſet. Sed diſſimulare non poſſumus noſtri ſæculi hæreticorum extremam dementiam, qui (proh dolor) apoſtatarum, ſacrilegorum, ſicariorum, flagitioſorum, turpiſſimorum, ac deniq. omnī bus ſordibus inquinatorum hoīum catalogum texentes, & ipſi pſeudomartyrologia conſcripſere, Augiæ plane ſtabulum. Sed quid mirum? Habent veſpæ, ſicut & apes (inquit Tertullianus aduerſus Marcionem lib. 4.) fauos ſuos: quæ etſi in cellularum conſtructione illas oīno imitari uidentur; tñ non ſicut illæ in unam eamdemque domum conueniunt: carent. n. alueario, quia neſciunt unitatem; nec inſuper mel, quod illuc inferant, habent: ac licet fauum ſummo labore confecerint, cellulas cellulis intexēdo; tñ inanis, aridus, ac melle uacuus ſemper eſſe conſpicitur. Porro fauus mellis in Eccleſiæ alueario tantummodo reperitur, quem una cum parte piſcis aſſi poſt reſurrectionem Chriſto obtulerunt Apoſtoli, de quo & ſcriptum eſt in Cant. ca. 4. Comedi fauum cum melle meo: quem & a ſanctis Martyribus in perſecutorum rabie coagmentandum (quod hēt Iud. ca. 14.) fauus ille mellis ex ore leonis a Samſone depromptus, typice demonſtrauit. Sic etenim fauus Eccleſiæ eſt melle plenus, ut ſcateat; ſic ſacris chariſmatibus affluens ac redundans, ut effluat. Audi quid vertex ille Theologorum S. Gregorius Nazianzenus de Catholicæ Eccleſiæ Martyribus dicat, ſcribens in Iulianum Apoſtatam: Ab his dęmones pelluntur, & morbi curantur, quorum apparitiones & prædictiones, quorum uel ſola corpora idem poſſunt qđ aīæ, ſiue manibus contrectentur, ſiue honorentur; quorū uel ſolæ ſanguinis guttæ atq. exigua paſſionis ſigna idem poſſunt qđ corpora. Hæc ille in Iulian. orat. 1. ſed eodem argumēto hæc locupletius in Cygn. carm. dum ait: Orbem igitur hunc pene totum, inſtar ſiderum ſerenis ſplendoribus, ſublimibus thronis, doctrinis, cœtibus, concurſibus integrarum familiarum, hymnis conuenientibus colluſtrant hi, qui iugulati, Chriſti glorioſi ſunt uictores. Eſtq. adeo frequēs horum luctæ certaminumq. veneratio, vt exiguus puluis, aut reliquiæ veterum oſsiū, totius ad honorem ſufficiat; & nonnullorum ſaltem appellationem reliquiarū omnino expertem ſcio locis certis inditam eſſe pro toto Martyre, quæ tñ eamdē vim obtinuerit. O rem prodigioſam ſalutem affert ſola recordatio. Quid ſi commemorem morborum, malorumq. dæmonum purgationē incredibilem a ſepulchris profectam, quæ meruerunt aliqñ recipere, ſpirituum illorum incurſionibus reſiſtētia? talia ſunt meorum athletarū miracula. Hæc Gregor. ubi ſupra de ſummiſſ. animi, caſtitate, & temp. edit. Leuencl. Magna ſunt hæc; ſed qđ ad reliquias ſpectat, maiora his

ra his addimus:qđ non tm̃ tenuis puluis ex ossibus Martyrum, capillus, vel pannus vilis,aliaq. tenuiora eorumdem Martyrum monumenta talia præstent;sed etsi super illorum sepulchra flores,vel alia hmõi admoueantur,tantam ex his quæ intus sunt sacris reliquijs virtutem hauriant, vt ad aĩarum corporumq. salutem consequendam,ac insuper ad mortuos excitãdos potestatem accipiant. Est de his oĩbus locuples testis S.Augustinus,qui de ciuitate Dei lib.22.ca.8.alijsq. in locis hæc fusius est prosecutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipse,qui situ sepulchrum obducit,vel circa ipsum iacens pedibus teritur,virtute Martyrum miracula ingentia edere consueuit: quam ob cãm Christiani peregrinantes ad veneranda Martyrum sepulchra, pro magno munere sanctum illum colligere puluerem, vt magni pretij margaritas recondere,secum ferre, & ad conciliandam sibi sanctorum Martyrum gr̃am domi asseruare consueuerunt. Hẽs de his egregium testimonium Gregorij Nysseni in orat.in laudem magni Martyris Theodori,in hunc modum dicẽtis:Si quis puluerem,quo conditorium,vbi Martyris corpus quiescit, obsitum est, auferre permittat:pro munere puluis accipitur,atq. tamquam res magni pretij condenda terra colligitur, &c. Porro quot quãtave miracula ex puluere e tumulis Sanctorum collecto Deus operari consueuerit,consule eum,qui hęc est sæpe expertus, fidum testem Gregorium Turonensem lib.2.de mirac.S.Mart.c.1.lib.3.c.12.lib.4. c.32.& 33.& sequen.de glor.Mart. lib.1.c.62.& lib.2.c.24.33.& 45.vbi admiranda reperies. Sed qđ adhuc prædicta oĩa superare vĩ:ipsum oleum,qđ nec sepulchra Martyrum tãgit,sed circa vel desuper ipsa in lampadibus ardet,eamdem oĩno,quæ ex sacro Martyris corpore manare consueuit, gratiam miraculorum nanciscí solitum,iam plurima de ea re edita tam apud Grẹcos quã Latinos exempla declarant. Hẽs id in primis egregie testatum a Theodoreto in historia sanctorum Patrum, Theophilis appellata, c.21.in Iacobo, vbi admirãda leges de lecytho olei ex lychnis ad Martyrum sepulchra appensis collecti. Venantius Fortunatus & ipse,quam ex eodem oleo sit gr̃am consecutus,egregie carmine cecinit lib.4.uit.S.Mart.in fine. cui & adstipulatur Paulus diaconus de gestis Longobard. lib.2.ca.9.Id generis complura narrat Gregorius Turonensis, quæ suis tpibus acciderunt,vt lib.de gloria Confess.c.3.& 9.Id ipsum de cæra c.10 & 69.alijsq. in locis. Hæc sunt quæ obiter,prædictorum occasione,ex Catholicæ Ecclesię fauis mella deprompsimus.Sed premant hæretici licet atq. contorqueãt vesparum suatum fauos aridos & inanes, non est qđ vel saltem guttulam vnam diuinæ virtutis in operatione miraculorum elicere valeant: ad stabiliendam.n.fidei veritatem eiusmodi signa atq. prodigia ex sacris Martyrum reliquijs Deus ostendi voluit, vt pluribus docet S. Augustinus de ciuitate Dei lib.22.ca.9.& 10. a qua cum illi semel exciderint, his carere necesse esse quis dubitat? Ad hæc mox illi,ex diuina Scriptura comparata tergiuersatione, vel potius honesta fuga:Signa,inquiunt, non fidelibus,sed infidelibus.Sic olim & Vigilantius,in quem Hieronymus:Nolo,ait,mihi dicas,signa infidelium sunt:sed rñde,qũo in uilissimo puluere & fauilla, nescio qua,tanta sit signorum virtutumq. præsentia.Sentio,infelicissime mortalium,quid doleas,quid timeas:spiritus est immundus,qui hæc te cogit scribere;sæpe hoc vilissimo tortus est puluere.Hæc ille,& alia plura id generis. Esto, signa sint infidelium,quales nos esse iactatis:certe nobis illa debentur,qui falsis dogmatibus uestris non credẽtes,adeo aduersamur,vestrosque pseudomartyres execramur.Exhibeantur ab illis illa diuina miracula,quę olim a sanctis Martyribus,Gentilibus non credentibus, detestantibus,ac persequentibus,ut crederent,benedicerent,atq. adorarent,sunt exhibita.Si tantopere conamini vt uobis assentiamur, vel vnum saltem ex tanta pseudomartyrum turba diuinũ miraculum editum demonstrate. Sed quid? numquid colligere poterunt ex spinis vuas,aut de tribulis ficus? Certe ex snĩa Dñi,non potest arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tãtum quod de suis sic excusent,sed & de nostris accusent.

Cum

Cum etenim ex ſanctis Martyribus prodimus certa fide teſtata miracula; quid ad hoc illi, niſi quæ ipſorum patriarchæ dixerunt in Chriſtum Dominum Scribæ & Phariſæi: in Beelzebub principe dæmoniorum eijcit dęmonia? vt habet Matth. 9. Marc. 3. & Luc. 11. Hæc eadem olim (vt auctor eſt S. Hieronymus in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus Apoſtata in Chriſtianos: hæc Eunomius hæreſiarcha, Vigilantius, Euſtathius Sebaſtenus, & Claudius Taurinẽſis in Catholicos: hæc de niq; noſtrorũ tẽporũ Hagiomachi, fæces hæreticorũ, vna cum prędictis effutiũt. Sed ago gratias Chriſto meo, qui has & ipſe calumnias paſſus, pro ſe ſuisq. Martyribus in ſacro Euangelio apud Marcum cap. 3. & Lucam cap. 11. luculentam defenſionem inſtituere, & ad curandam tantam mentis inſaniam præſentaneum antidotum præparare dignatus eſt, quo vtinam miſelli iſti vterentur, vt aliquando tandem, licet ſero, ſed ſerio reſipiſcerent. Verum de his ſatis, ac fortaſſe pluſquam inſtituti ratio patiatur: cum non ſit meum conſilium in præſentiarum de dogmatibus diſputare: id etenim cum præſtitere complures diſertiſſimi viri, tum præſertim R. D. Alanus Copus, Anglicanæ Eccleſiæ ornamentum, in hoc ſcribendi genere magna cum laude verſatus eſt, qui aduerſus huiuſcemodi pſeudomartyrologos, pie admodum, diſerte valde, ac luculenter noſtris temporibus ſcripſit.

EXPLICATIO EORVM QVAE IN MARTYROLOGIO ROMANO

Ad prounciationem Lunæ pertinent.

IN hoc Martyrologio litteræ quæ ordinatim ſupra Sanctorum hiſtorias ſunt diſpoſitæ, indicant ſingulis diebus totius anni, quota Luna ſit pronuncianda, ſuntque numero 30. quot nimirum ſunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compoſitus eſt: quarum hæc eſt ſignificatio: Littera a, ſignificat Epactam j; b, Epactam ij; c, Epactam iij; d, Epactam iiij. & ſic deinceps aliæ litteræ alias Epactas ſignificant; ut in appoſita tabella perſpicuum eſt, in qua ſingulis Epactarum numeris ſingulæ quoque litteræ reſpondent, modo maiuſculæ, & modo minuſculæ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
j	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xj
m	n	p	q	r	ſ	t	u	A	B	
xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvij	xxviij	xxix	*	

Vltima tamen Epacta non eſt ſignata numero arithmetico, ſed hac nota*, cui reſpondet littera P, maiuſcula. Subſtituuntur autem huiuſmodi triginta litteræ in locum 30. numerorum Epactarum, ſecundum antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum litteras ponebat, ne forte in Luna pronuncianda fiat error & confuſio inter numeros cycli Epactarū, & numeros deſignantes quot dies habeat Luna. Ceterum quamuis Martyrologium ſit conſtructum ex triginta litteris ſignificantibus triginta numeros cycli Epactarum; ad inueniēdum tamen Lunæ coniunctiones, & dies Lunares, non vtimur omnibus triginta, ſed tantum decem & nouem adhibemus, quot nimirum ſunt Aurei numeri, per quos huiuſmodi triginta litteræ & Epactæ æquantur, progrediūturque; & in quorum locum, ad oſtendendum quota ſit Luna, nouemdecim Epactæ ſuccedunt, quemadmodum

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. detractis prius decem diebus, vſque ad finem anni 1699.

Aur.num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt.Mart.	G	g	t	N	k	B	b	n	E	e
Aur.num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	j	xij	xxiij	iiij	xv	
Litt.Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

in propoſita tabella apparet, in qua decem & nouem Aureis numeris reſpondent totidem Epactæ & litteræ, quæ ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) vſque ad annum 1699. incluſiue, pro quo tempore tabella hæc compoſita eſt, aſſumendę ſunt, donec ad aliud tempus perueniatur, in quo alia tabella accipienda erit, in qua eiſdem decem & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ reſpondebunt. Diuerſis enim modis inuicem diſponuntur & coniugantur Aurei numeri cum Epactis & litteris Martyrologij, prout Solaris & Lunaris anni magnitudo expoſcit, ut in libro nouæ rationis reſtituendi Kalendarij Romani explicatur; atque exemplum habes in ſequentibus duabus tabellis, quarum prioris vſus incipit ab anno 1700. incluſiue, duratque vſque ad finem anni 1899. Poſterior autem vſum habet ab anno 1900. incluſiue, vſque ad finem anni 2199. Reliquæ vero litterę, quę in margine exteriore Martyrologij recta deſcēdunt, ſunt litteræ Dominicales, quibus hebdomadæ, dies Dominicæ, atque hebdomadarum ſerię denotantur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorum notis ſunt deſcripti, ſpectant ad cyclum Epactarum, e regione quorum ſemper inuenies ſingulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, ſeu Lunam primā ſub littera ipſius Epactæ ſignificatiua. In margine denique interiore dies menſium vulgaribus numerorum notis ſunt expreſſi.

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1700. inclusiue, vsque ad finem anni 1899.

Aur.num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix*	xx	j	xij	xxiij	iiij	xv
Litt.Mart.	i	A	a	m	D	d	q

Aur.num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	*	xj	xxij	iij
Litt.Mart.	G	g	t	P	l	C	c

Aur.num.	5	6	7	8	9
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviij
Litt.Mart.	P	F	f	ſ	M

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. vsque ad finem anni 2199.

Aur.num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt.Mart.	N	k	B	b	n	E	e

Aur.num.	8	9	10	11	12	13
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	*	xj
Litt.Mart.	r	H	h	u	P	l

Aur.num.	14	15	16	17	18	19
Epactę.	xxij	iij	xiiij	25	vj	xvij
Litt.Mart.	C	c	P	F	f	ſ

Ad pronunciandum itaque quota ſit Luna, ſumendus eſt primum Aureus numerus anni currentis in ſuperiori ordine proximæ tabellæ, vel Epacta currens in medio ordine tabellæ: deinde littera, quæ in tertio & inferiori ordine eiuſdem tabellæ illi Aureo numero vel Epactæ reſpondet. Hæc enim littera per numerum qui in Martyrologio ſub ea reperitur, oſtendet quota Luna ſit pronuncianda ſingulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currens eſt 6. & Epacta xxvj. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in ſupraſcripta tabella inuenies litterã G, maiuſculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decem diebus, indicabit quot dierum ſit pronuncianda Luna in Martyrologio Romano ſingulis diebus vſ-

que ad vltimam diem Decembris prædicti anni correctionis 1582. Itẽ anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus quam Epacta erit vij. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in eadem tabella reperitur littera g, minuſcula, quæ toto eo anno oſtendet in prędicto Martyrologio, quota ſit Luna pronuncianda. Ita vides Lunam primo die Ianuarij pronunciandam eſſe octauam, ſecundo die nonam, tertio decimam, &c. Lunam autem eſſe primam nono Kalend. Februarij, hoc eſt, die 24. Ianuarij, & ita de ceteris.

Quemadmodum autem ſingulis annis mutatur Aureus numerus & Epacta in Kalend. Ianuarij, ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologij. Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus eſt 11. & Epacta xxj. Anno vero 588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus eſt 12. & Epacta ij. Ita quoque anno 1587. littera Martyrologij eſt B, maiuſcula, reſpondens Aureo numero 11. & Epactæ xxj. Anno vero 1588. in Kalend. Ianuarij aſſumenda eſt littera Martyrologij b, minuſc. reſpondens Aureo numero 12. & Epactæ ij. adeo vt vltima die Decembris anni 1587. pronuncietur Luna ſecunda ſub littera B, maiuſcula, in Kalendis vero Ianuarij ſequentis anni 1588. dicatur Luna tertia ſub littera b, minuſcula.

Notandum autem eſt, in anno quo currit Aureus numerus 1. Lunam in Kalendis Ianuarij ſemper pronunciandam eſſe vna die minorem, quam in Martyrologio adnotatur, & ſic deinceps in alijs diebus vſque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum: Anno Domini 1595. tam Aureus numerus quã Epacta erit xix. littera vero Martyrologij eo anno currens erit u, minuſcula, ſub qua pronunciabis pridie Kalendas Ianuarij, ſiue vltima die Decembris, Lunam trigeſimam: poſtridie vero in Kalend. Ianuarij anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus quam Epacta j. pronunciabis Lunam primam ſub littera a, minuſcula; quamuis ſub ea inuenias annotatam Lunam ſecundam: & ita proſequeris quotidie pronunciando Lunam vna die minorem, quouſque peruenias ad finem illius Lunationis, hoc eſt, vſque ad quartum Kalend. Februarij, a quo die excluſiue vſque ad finem illius anni pronunciabis Lunam, vti ſub eadem littera annotatum inuenies. Itidem in futurũ faciendum erit, quotieſcumque dicto Aureo numero 1. eadem vel aliqua alia littera reſpondebit, excepta tamen littera P, maiuſcula, ſub qua ſemper Luna pronuncianda eſt, vt numerus indicat: quemadmodum & in alijs annis fieri ſolet, in quibus non currit Aureus numerus 1. ſed alij Aurei numeri: in his enim Luna pronuncianda eſt, vt indicat numerus ſub littera deſcriptus.

Vt autem intelligas vnde præcedentes tres tabellæ depromptæ ſint, & qua atte aliæ conſtrui poſſint, addidimus ſequentem tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium cyclo Epactarum perpetuam, vna cum tabula æquationis cycli Epactarum, ex qua cuiuſque anni Epacta, & littera Martyrologij reſpondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Cyclo Epactarum perpetua.

P *	l xj	C xxii	c iij	p xiiij	F xxv	f 25	f vj	f xvij	M xxviij	i ix
A xx	a j	m xij	D xxiij	d iiij	q xv	G xxvj	g vij	t xviij	N xxix	k x
B xxj	b ij	n xiij	E xxiiij	e v	r xvj	H xxvij	h viij	u xix		

Tabula æquationis Cycli Epactarum perpetui.

Anno Domini.			Anno Domini.			Anno Domini.		
N	1	Bisſ.	A	2200		q	3600	Bisſ.
p	320	Bisſ.	u	2300		p	3700	
p	500	Bisſ.	A	2400	Bisſ.	n	3800	
a	800	Bisſ.	u	2500		n	3900	
b	1100	Bisſ.	t	2600		n	4000	Bisſ.
c	1400	Bisſ.	t	2700		m	4100	
Detractis x. dieb.			t	2800	Bisſ.	l	4200	
D	1582		ſ	2900		l	4300	
D	1600	Bisſ.	ſ	3000		l	4400	Bisſ.
C	1700		r	3100		k	4500	
C	1800		r	3200	Bisſ.	k	4600	
B	1900		r	3300		i	4700	
B	2000	Bisſ.	q	3400		i	4800	Bisſ.
B	2100		p	3500		i	4900	

Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, vel, ſi is in tabula non inueni tur, *annus proxime minor, noteturq. littera alphabeti* ſiue maiuſcula ſiue minuſcu la ad ſiniſtram ipſius collocata: inueſtigetur quoque Aureus numerus propoſiti an ni. Deinde in tabella litterarum Martyrologij perpetua ſimilis littera notetur; & cellulæ quæ ab illa littera incluſiue tertia eſt verſus ſiniſtram, Aureus numerus 1. tribuatur, & ſequenti cellulæ ad dexteram ſubſequens Aureus numerus 2. & ita deinceps: donec ad Aureum numerum propoſiti anni perueniatur, redeũdo ad principium tabellę, quando eam percurreris; computatis quoque duabus litteris F, f, quarum una maiuſcula, & altera minuſcula, & ſub quibus Epacta xxv. huius generis numeri, & 25. huius notę collocatur, pro vna cellula. His. n. rite peractis, ſta tim in cellula, in quã propoſiti anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Mar tyrologij illius anni reperietur. Vnum tamen diligenter obſeruandum eſt, nimirũ vt quando Aureus numerus anni propoſiti maior fuerit quam 11. nempe vnus ex poſterioribus octo Aureis numeris a 12. vſque ad 19. ceciderit q. in cellulam littera rum F, f, quarum prior maiuſcula eſt, & poſterior minuſcula, ſumatur Epacta 25. huius notæ, & reſpondens littera f, minuſcula; Epacta vero xxv. antiquæ notæ, & lit tera F, maiuſcula, ſi in eamdem cellulam aliquis ex prioribus vndecim Aureis nu meris ab 1. vſque ad 11. qui omnes minores ſunt quam 12 ceciderit.

Exemplorũ appoſitione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui eſt annus cor rectionis, reſpondet in tabula æquationis littera D, maiuſcula, eſtq. Aureus nume rus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologij perpetua tribuas cellulæ litteræ a, minuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ D, maiuſculæ, Aureum numerum 1. & ſequenti cellulæ ad dexteram Aureum numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni 1582. in cellulam Epactæ xxvj. & litterę G, maiuſculæ: Epacta igi tur xxvj. in Kalendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuſcula in Martyrolo-

gio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. respondet in tabula æquationis prope annum proxime minorem 1900. littera B, maiuscula; estq. Aureus numerus 12. Quare si in tabella litterarum Martyrologij perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellulæ litteræ N, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ B, maiusculæ, & Aureus numerus 2. sequenti cellulæ ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primam cellulam tabellæ, cum Aureus numerus 11. cadat in vltimam, ac proinde ad principium tabellæ redeundum sit. Erit ergo tunc Epacta *, & littera Martyrologij P, maiuscula. Rursus anno 1715. in tabula æquationis respondet littera maiuscula C, estq. Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerum 1. cellulæ litteræ P, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ C, maiusculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureum numerum 2. sequenti cellulæ ad dexteram, & sic deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni propositi 1715. in sextam cellulam. Quare cum Aureus numerus 6. minor sit quam 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologij F, maiuscula. Præterea anno 1916. respõdet in tabula æquationis littera B, maiuscula; estq. Aureus numerus 17. Quocirca si Aureus numerus 1. detur cellulæ litteræ N, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ B, maiusculę in tabella perpetua litterarum Martyrologij, & Aureus numerus 2. cellulæ sequenti ad dexteram, & ita deinceps, redeundo ad principium tabellæ cum Aureo numero 12. cadet Aureus numerus 17. anni 1916. in sextam cellulam. Cum ergo Aureus numerus 17. maior sit quam 11. erit eo anno Epacta 25. huius notæ, & littera Martyrologij f, minusc. Postremo anno 4218. rñdet in tabula æquationis littera l, estq. Aureus numerus 1. Quamobrẽ si tribuamus Aureũ numerũ 1. cellulæ litteræ u, in tabella perpetua litteratũ Martyrologij, quæ tertia est a cellula litteræ l, versus sinistram, inuenietur Epacta anni 4218. propositi xix. & littera Martyrologij u: atq. eodẽ modo Epactam & litteram Martyrologij cuiuslibet anni inuenies in perpetuum, si tabula æquationis extendatur vsq. ad annum propositũ.

Id autem quod dictum est, currente Epacta xxv. cum Aureo numero maiore quã 11. accipiendam esse Epactam 25 hoc numeri genere expressam, & litteram f, minusculam, ita intelligendum est, vt tunc ad pronunciandam Lunam in diebus mẽsium accipiatur littera f, minuscula prope litteram F, maiusculam, non autem illa quæ inter litteras e, & g, minusculas collocata est. Atque hoc diligenter memoriæ mandetur.

Constructionem tam tabellæ litterarum Martyrologij perpetuæ, quam tabulæ æquationis, quia breuiter explicari nequit, & litteræ alphabeti, quæ etiam sunt litteræ Martyrologij, desumuntur ex tabula cycli Epactarum expansa, dedita opera in librum nouæ rationis restituendi Kalendarij Romani reijcimus, vbi tabula illa expansa Epactarum continetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit similem tribus superioribus, siue lit, in qua nimirum contineantur Aurei numeri, Epactæ, & litteræ Martyrologij certis quibusdam annis inseruientes. Vt quoniam vsus tertiæ tabellæ extenditur vsque ad annum 2200. exclusiue, si quis aliam condere velit, cuius vsus incipiat ab anno 2200. quęrẽda erit Epacta & littera Martyrologij (vt iam docuimus) anni 2200. Nam si oẽs Aurei numeri disponantur ordine, initio facto ab Aureo numero anni 2200. qui est 16. & sub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta eiusdem anni, & littera Martyrologij inuẽta, nempe xiij. & n, minuscula: deinde reliquæ Epactæ ordine sub alijs Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad præcedentem Epactam, ita tñ, vt Epactæ sub Aureo numero 19. addantur 12. non aũt 11. deniq. si Epactis respondentes litteræ Martyrologij supponantur, prout in prima tabella huius canonis, vel certe in tabella perpetua litterarũ Martyrologij sunt descriptæ, composita erit tabella Aureorum numerorum, Epactarũ, & litterarum Martyrologij, cuius vsus incipiet ab anno 2200. durabitque vsque ad

finem

finem anni 2299. quandoquidem anno 2300. alia tabella condenda est, cum illi anno in tabula æquationis alia littera respondeat, nempe u. Exempli gratia: Anno dicto 2200. respondet in tabula æquationis littera A, maiuscula, estq. Aureus numerus 16. Si igitur tribuatur Aureus numerus 1. cellulæ litteræ M, maiusculæ, quæ tertia est a cellula litteræ A, maiuscule in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureus numerus 2. sequenti cellulæ ad dexteram, &c. cadet Aureus numerus 16. propositi anni in cellulam Epactæ xiij. & litteræ n, minusculæ, a quibus tabella initium sumet, progredieturque hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 2200. inclusiue, vsque ad finem anni 2299.

Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epactæ.	xiij	xxiiij	v	xvj	xxviij	ix	xx	j	xij	xxiij
Litt. Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D
Aur. num.	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Epactæ.	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	
Litt. Mart.	d	q	G	g	t	N	k	B	b	

Ceterum quotiescumq. post aliquam tabellam litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis alia subsequens assumitur, prout litteræ in tabula æquationis indicabunt, pronunciabitur Luna in Kalendis Ianuarij eadem quæ vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris respondent Epactæ una unitate minores quam in præcedenti tabella, fit, ut Nouilunia in Kalendario contingant uno die tardius quam ante. Quare mirum non est, quod in Kalendis Ianuarij eadem Luna pronuncietur, quæ vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quasi status Lunæ: quia hac ratione postponentur omnia Nouilunia in Kalendario vno die, ut æquatio Lunæ exigit. Exemplum Anno 1699. in quo vsum habet adhuc prima tabella litterarum Martyrologij, est Aureus numerus 9. ac propterea Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiusc. sub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna esse decima. Deinde anno sequenti 1700. assumitur sequens tabella, estq. Aureus numerus 10. ac propterea Epacta ix. & littera Martyrologij i, sub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna iterum esse decima, quemadmodum vltimo die Decembris inuenta fuit: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 22. Ianuarij, vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuisset, si æquatio Lunæ non fuisset facta, die 21. Ianuarij, ubi ponitur Epacta x. quæ sequi debuisset Epactam xxix. præcedentis anni 1699. cum additis 11. ad 29. fiant 40. a quibus si reijciantur 30. remanent x. pro Epacta sequentis anni 1700. quæ tamen propter Lunæ æquationem relinquitur, & assumitur Epacta ix. vna unitate minor. Rursus anno 1899. in quo usum adhuc hēt secunda tabella litteratū Martyrologij, est Aureus numerus 19. ac propterea Epacta xviij. & littera Martyrologij t, sub qua vltimo die Decēbris reperietur Luna esse vigesimanona. Deinde anno sequenti 1900. assumitur sequens tabella, estq. Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiusc. sub qua in Kal. Ianuarij inuenietur Luna esse trigesima. Sed qm̄ (vt supra diximus) qñ Aureus numerus currit 1. pronuncianda est Luna in Ianuario una die minor quā annotatū est, vsq. ad proximum Nouiluniū, pronunciabitur tunc Luna iterū uigesimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando

Quando uero poſt aliquam tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis, iterum proxime antecedens tabella aſſumitur, quando nimirum in tabula æquationis ea littera reaſſumitur, quæ in præcedenti centeſimo poſita fuerat, pronunciabitur Luna in Kal. Ianuarij duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ una unitate maiores quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna; fit vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die citius quam ante. Quare mirum non eſt, quod in Kal. Ianuarij Luna pronuncietur duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quaſi ſaltus Lunæ: quia hac ratione omnia Nouilunia in Kalendario anteuertent ſedes ſuas vno die, vt æquatio Lunæ poſtulat. Exemplum: Anno 2399. reſpondet in tabula æquationis littera u, eſtq. Aureus numerus 6. Epacta xxij. & littera Martyrologij C, maiuſc. ſub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna eſſe tertia. Deinde anno ſequenti 2400. reſpondet in tabula æquationis alia littera, nempe A, maiuſcula, eadem quæ reſpondebat centeſimo 2200. ante centeſimum 2300. Eſtque Aureus numerus 7. Epacta iiij. & littera Martyrologij d, minuſc. ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna eſſe quinta, nimirum duobus diebus maior, quam ultimo die Decembris: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iiij. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ non eſſet adhibita, die 28. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iij. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxij. præcedentis anni 2399. cum additis 11. ad 22. fiant 33. a quibus ſi reijciantur 30. remanent iij. pro Epacta ſequentis anni 2400. quæ tamen propter æquationem Lunæ non aſſumitur, ſed in eius locum ſuccedit Epacta iiij. vna vnitate maior, ut dictum eſt.

Tabella temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur.num.	Epactæ.	Litt. Mart.
1598	3	xxiij	D
1599	4	iiij	d
1600	5	xv	q
1601	6	xxvj	G
1602	7	vij	g
1603	8	xviij	t
1604	9	xxix	N
1605	10	x	k
1606	11	xxj	B
1607	12	ij	b
1608	13	xiij	n
1609	14	xxiiij	E
1610	15	v	e
1611	16	xvj	r
1612	17	xxvij	H
1613	18	viij	h
1614	19	xix	u
1615	1	j	a
1616	2	xij	m
1617	3	xxiij	D
1618	4	iiij	d
1619	5	xv	q
1620	6	xxvj	G
1621	7	vij	g
1622	8	xviij	t
1623	9	xxix	N
1624	10	x	k
1625	11	xxj	B
1626	12	ij	b
1627	13	xiij	n
1628	14	xxiiij	E
1629	15	v	e
1630	16	xvj	r
1631	17	xxvij	H
1632	18	viij	h

Tabella temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur.num.	Epactæ.	Litt. Mart.
1633	19	xix	u
1634	1	j •	a
1635	2	xij	m
1636	3	xxiij	D
1637	4	iiij	d
1638	5	xv	q
1639	6	xxvj	G
1640	7	vij	g
1641	8	xviij	t
1642	9	xxix	N
1643	10	x	k
1644	11	xxj	B
1645	12	ij	b
1646	13	xiij	n
1647	14	xxiiij	E
1648	15	v	e
1649	16	xvj	r
1650	17	xxvij	H
1651	18	viij	h
1652	19	xix	u
3653	1	j	a
1654	2	xij	m
1655	3	xxiij	D
1656	4	iiij	d
1657	5	xv	q
1658	6	xxvj	G
1659	7	vij	g
1660	8	xviij	t
1661	9	xxix	N
1662	10	x	k
1663	11	xxj	B
1664	12	ij	b
1665	13	xiij	n
1666	14	xxiiij	E
1667	15	v	e

RVBRICAE MARTYROLOGII.

LEctio Martyrologij recitatur quotidie in Choro ad Primam ante Verſ. *Pretioſa*. excepto triduo ante Paſcha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem ſemper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum ſequentis diei continet, præponendo Kalendas, Nonas, uel Idus, & quantitatem Lunæ eiuſdem ſequentis diei.

Lector non petit benedictionem, ſed abſolute incipit a Kalendis, ut ſupra: qui etiam in fine leget Lectionem breuem ad abſolutionem Capituli.

Feſta, de quibus eo die fit officiũ, ſemper primo loco ponuntur: quod etiam ſeruandũ erit & in feſtis mobilibus, quę pronuncianda ſunt ut infra dicetur; & in Sanctis proprijs particularium Eccleſiarum in hoc Martyrologio non appoſitis, qui in ijs tantum Eccleſijs & locis, ubi pręcipue memoria eorum celebris habetur, legi poterũt etiam primo loco, ſi de illis ibidem agatur officium: ſi uero nõ agatur, poſt Sanctos in hoc Martyrologio deſcriptos, ordine ſuo, uidelicet Martyres poſt Martyres, Confeſſores poſt Confeſſores, & Virgines poſt Virgines.

In fine cuiuſlibet diei ſemper additur: Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Et reſpondetur a Choro: Deo gratias.

Feſta mobilia cum ſingulis annis mutentur, non potuerunt in Martyrologio adſcribi: ſed hoc loco poſita ſunt, ut vnumquodq. poſt Kalendarum & Lunę pronunciationem immediate pręponatur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo:

Sabbato ante Dominicam Septuagèſimæ.

Dominica Septuageſimę, in qua deponitur Canticum Domini, Alleluia.

Feria tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ.

Dies Cinerum, & initium ieiunij ſacratiſſimę Quadrageſimę.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quando Dominus noſter IESVS CHRISTVS, iuxta Zacharię prophetiam, ſedens ſuper pullum aſinę, Hieroſolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam uenit.

Feria quarta maioris hebdomadæ.

Cœna Dominica, quando CHRISTVS IESVS, pridie quam pro noſtra ſalute crucifigeretur, myſteria corporis & ſanguinis ſui diſcipulis tradidit celebranda.

In die ſancto Paſchæ, antequam legantur Kalendæ.

Hac die quam fecit Dominus, Solemnitas ſolemnitatum, & Paſcha noſtrum: Reſurrectio Saluatoris noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem.

Deinde pronunciantur Kalendæ, & Martyrologium ſequentis diei.

In Vigilia Aſcènſionis.

In Monte Oliueti Aſcenſio Domini noſtri IESV CHRISTI.

In Vigilia Pentecoſtes.

Dies Pentecoſtes, quando Spiritus ſanctus Hieroſolymis ſuper diſcipulos igneis linguis aduenit.

Sabbato infra Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſanctiſſimæ & indiuiduæ Trinitatis.

Feria quarta poſt Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſacratiſſimi Corporis Chriſti.

DE IMMENSA MARTYRVM Multitudine Elogium Cypriani libro de exort. ad martyrium, cap. 11.

SI igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, ſi ſupra iuſtorum antiqua & ſancta veſtigia iter facimus: per eadem documenta penarum, per eadem paſſionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis noſtri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante poſtmodum copia virtutis & fidei, numerari non poſſunt Martyres Chriſtiani, teſtante Apocalypſi & dicente: Poſt hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

De eodem S. Gregorii Papæ elogium in homil. 27. in Euang.

Totum mundum, fratres, aſpicite: Martyribus plenus eſt. Iam pene tot, qui videamus, non ſumus, quot veritatis teſtes habemus. Deo ergo numerabiles, nobis ſuper arenam multiplicati ſunt: quia, quanti ſint, a nobis comprehendi non poſſunt.

De Chriſtiana fide tot Martyrum paſſione teſtata in controuerſiam amplius non deducenda, ſancti Ambroſii elogium in ſermone de SS. Nazario & Celſo.

Magni periculi res eſt, ſi poſt Prophetarum oracula, poſt Apoſtolorum teſtimonia, poſt Martyrum vulnera, ueterem fidem quaſi nouellam diſcutere præſumas; & poſt tam manifeſtos Duces, in errore permaneas; & poſt morientium ſudores, otioſa diſputatione contendas. Veneremur ergo in ſanctorum Martyrum gloria fidem noſtram, &c.

MARTY-

MARTYROLOGIVM ROMANVM

Singulis anni diebus iuxta nouam Kalendarij rationem accommodatum.

IANVARIVS.

1 Kalendis [a] Ianuarij. [b] Luna. A *

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

CIRCVMCISIO [c] Domini noſtri IESV Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem. Romæ ſancti Almachij [d] martyris, qui, iubente Alipio Vrbis Præfecto, cum diceret: Hodie Octauæ Dominici diei ſunt, ceſſate a ſuperſtitionibus idolorum, & a ſacrificijs pollutis: a gladiatoribus occiſus eſt. Ibidem via Appia coronæ [e] ſanctorum Militum triginta martyrum ſub Diocletiano Imperatore. Item Romæ ſanctæ Martinæ [f] virginis, quæ ſub Alexandro [g] Imperatore diuerſis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio [h] martyrij palmam adepta eſt. Apud Spoletum ſancti Concordij presbyteri [i] & martyris, temporibus Antonini [k] Imperatoris: qui primo fuſtibus cæſus, dehinc equuleo ſuſpenſus, ac poſtea in carcere maceratus, ibiq. angelica viſitatione conſolatus, demum gladio vitam finiuit. Eodem die ſancti Magni [l] martyris, Cæſareæ in Cappadocia depoſitio S. Baſilij [m] Epiſcopi, cuius celebritas decimooctauo Kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit Epiſcopus, potiſſimum recolitur. In Africa beati Fulgentij [n] eccleſiæ Ruſpenſis Epiſcopi, qui tempore Vvandalicæ perſecutionis, ob Catholicam fidem, eximiamque doctrinam ab Arianis multa perpeſſus, & in Sardiniam relegatus, tandem ad propriam eccleſiam redire permiſſus, vita & verbo clarus, ſancto fine quieuit. In territorio Lugdunenſi, monaſterio Iurenſium, ſancti Eugendi [o] abbatis, cuius vita virtutibus & mi-

raculis plena refulſit. Apud Siluiniacum ſancti Odilonis ℣ abbatis Cluniacenſis, qui primus commemorationem omnium fidelium defunctorum prima die poſt feſtum omnium Sanctorum in ſuis monaſterijs fieri præcepit: quem ritum poſtea uniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Alexandríæ depoſitio ſanctæ Euphroſynæ ℣ uirginis, quæ in monaſterio uirtute abſtinentiæ ac miraculis claruit. Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atq; ſanctarum Virginũ. Reſp. Deo gratias.

Sic ſemper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARII. 1.

KALENDIS *Ianuarij.*] Dies hęc olim celeberrima fuit Romanis: nouis enim Conſulibus magiſtratum ineuntibus, nouus etiam annus inchoabatur. Id etenim (vt omittam ſcriptores Ethnicos) Chriſtiani etiam auctores teſtantur. extat de his in primis Valẽtiniani & Valẽtis Imperatorum reſcriptũ l. 1. ne quid pub. lęt. C. Theod. & nouel. conſtit. Maioriani Imp. tit. 3. de ritu Imperij. Idem Saluianus Maſſilienſis de vero iudicio & prouid. Dei lib. 6. Sidonius Apollinaris lib. 1. epiſt. 9. Caſſiodorus Variar. lib. 2. epiſt. 1. & lib. 6. epiſt. 1. itemq. plures alij tradunt. Cum aũt in anno auſpicando diuerſi fuerint diuerſarum gentium mores: cur a Kal. Ianuarijs potius quam ab alio aliquo mẽſe apud Romanos annus ſumat exordium, Plutarchus in problem. q. 19. eam affert rõnem, quæ probatur ab oĩbus: nimirum quod Sol progrediendi fine facto, conuertitur, & ad nos curſum reflectit: Tunc. n. in ipſa (inquit) quoq; natura conuerſio quædã fit, quę luminis tempus auget, & tenebrarũ minuit, nobisq. proprius admouet principem ac dominũ vniuerſæ fluxæ naturæ. Hæc ille. Vt aũt Chriſtiani eamdem initrent rõnem auſpicandi anni, nõ tm dicta naturalis rõ perſuaſit, ſed quę huic acceſſit perſimilis, ac longe præclarior: nimirũ qđ his ferme diebus nouus Sol, ipſe Chriſtus Redemptor noſter mũdo offuſo tenebris naſcẽs, illuxit; ficq. diuino plane conſilio accidit, vt eodẽ ferme tempore vterq; Sol diuerſa luce orbi terrarum affulſerit. Vnde egregie Prudentius in Cataemer.

Quid eſt quod arctum circulum
Sol iam recurrens deſerit?
Chriſtuſne in terris naſcitur,
Qui lucis augeat tramitem?

His igitur ſimul cõcurrentibus, placuit Chriſtianis Eccleſiaſtica monumẽta ex Conſularibus Faſtis perpetua memoria commẽdare. Primus oĩum (vt auctor eſt Beda de rõne tẽp. c. 45.) Dionyſ. cognomento Exiguus, ſcribens Paſchales circulos, ab Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti maluit tempora numerare. qualis aũt quantuſve hic fuerit, Caſſiodor. illi ęqualis li. 1. inſtit. diuin. lect. plu ribus docet. Porro ipſæ Kalendæ Ianuarij primitijs Chriſti Redẽptoris noſtri ſanguinis conſecratæ, & multo præclariori purpura illuſtratæ, nobis ſacroſanctæ sũt redditę. At vero ſicut huius diei celebrandi diuerſa fuit cã Gẽtilibus, ac Chriſtianis: ita & diuerſus atq; adeo cõtrarius fuit colẽdi modus vtriſq;. Vt. n. illi multiplicatis victimis, auctis ſuperſtitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducentes, dapiũ publicarũ ingluuie, neſandis cruentisq. ſpectaculis fœdabãt potius diem, quam colebãt: ſic iſti contra, ſumma illũ ſanctitate ac puritate tranſigere ſtudebãt: atq; vt illorũ ſuperarẽt impietates, & in Deum iniurias quodammodo vindicarent; propẽſiori ſtudio, additis ieiunijs & litanijs, quibuſdam velut expiationis hoſtijs, diuinum offenſum numen placare ſatagebãt. Vnde S. Ambroſ. de Kal. Ian. ſer. 11.

edit.

edit. Rom. Tunc (inquit) nos simus sobrij atque ieiuni, quo intelligant lætitiam suam nostra abstinentia condemnari, &c. In quam etiam sententiam hæc ait Sanctus Augustinus in Psalm. 98. Per istos dies ad hoc ieiunamus, vt quando ipsi lætãtur, nos pro illis gemamus. hæc ipse. De ieiunio præterea eius diei ab Ecclesia olim celebrari solito agit Ordo. Rom. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. offic. cap. 4. Litanias etiam eadem ex causa ea die celebrãdas, sanctos patres statuisse, testatur secunda Synodus Turonensis can. 18. Ne prætetea ea die lætitiæ cãticum caneretur Alleluia, vetuit Synodus Toletana c. 10. Perdurauit eiusmodi religiosus ritus in Ecclesia, quousque Gentilium superstitio permãsit: qua demum abolita, de ea veluti triumphãs sancta Dei Ecclesia, spirituali gaudio exultans (ẽm illud propheticũ Isai. c. 61.) coronam pro cinere, oleũ gaudij pro luctu, & pallium laudis pro spiritu mæroris accepit. At qm̃ praui fruti ces, quamuis semel excisi, iterum pullulare non desinunt: vix credi potest, quãtum laboris insumpserint sancti patres, vt infaustos palmites iterum exurgẽtes non tm̃ verbi falce præciderent, sed & radicitus prorsus euellerẽt. Hinc illę ipsorum de Kalendis Ianuarij ad populũ declamationes, vt in dicto S. Ambrosij serm. 11. itemq. S. Augustini, cuius sermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. tom. 10. S. Maximi Taurinensis, & S. Petri Chrysologi ser. 155. qui & perbelle describit turpes illos Gẽtilium ritus nondum plane ea ætate extinctos, quibus quales essent dij Gẽtiũ, ipsi cultores eorum sua sponte facile demonstrarent. e Græcis S. Ioannes Chrysostomus id ipsum præstitit homilia in Kalendis habita; idemq. homil. 1. de Lazaro commendat auditorum pietatem, qui diem Kalendarum spiritualibus officijs transegissent, aitque: Hesternum diem, cum esset festum satanæ, feciſtis festum spiritus, &c. Nec tm̃ patres pro concione, sed & in sacris Concilijs, ea die fieri solitas superstitiones, sanctis sanctis legibus, vetuerunt; vt in Synodo Turonen. 2. c. 23. in Antisiodoren. c. 1. quo præsertim strenæ adhuc vsu retẽtæ, sunt prohibitę; quas etiam a Tiberio Imperatore olim esse moderatas scribit Suetonius cap. 34. ac demum a Maiorino Imp. vetitas esse, nouella constit. de curialib. edita monstrat. Quænam fuerint strenæ, & cur sic dictæ, declarat Festus verb. strenæ. Ex Græcorum Synodis Martinus Bracharen. collect. c. 73. recitat vetitum esse Christianis, ea Kalendarum die, viridi lauro, vel alijs virentibus arborum ramis ornare domos, eadẽ 26. q. 5. cap. nõ liceat. Romæ Gregorius Tertius inueteratam in ceteris abusionem tollẽdam curauit, eiusq. successor Zacharias malæ arboris ramos vsq; in Gallias propagatos Apostolica falce succidit; ut apparet ex epistola S. Bonifacij Episcopi Moguntini scripta ad Zachariam Papam, aliaq. eiusdem Pontificis ad eumdem Bonifacium. Est canon pœnitentialis 88. de obseruantibus Kalendas Ianuarij, vt annis tribus pœnitentiam agant. Porro nõ tantum Ianuarij, sed & Martij Kalẽdas ijsdem Gentiliũ ritibus labefactatas, Sexta Synodus canon. 62. restituit, purgauitque.

b *Luna.*] Luna in Martyrologio pro die ponitur; idque a diuersis nationibus olim vsurpatum cõstat. vnde S. Ambrosius in epist. ad Episc. per Æmiliam constitutos: Naturalis (inquit) vsus nationũ exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipse. Sane quidem Varro de re rust. lib. 1. c. 37. Lunam primam & Lunam extremam, diem primũ & nouissimum mensis dicit. In hanc sententiam Plinius lib. 2. c. 97. hæc ait: Æstus tribus diebus consistit, septima, octaua, & nona Luna. hæc Plin. Idemque lib. 35. c. 2. Luna vigesima sacrificari solitum Natali tradit. Athenienses itidem, de quibus Iosephus antiq. lib. 14. c. 16. ait: Miserũt ad eum decretum scriptum in hanc sententiam: Sub Iudice & sacerdote Dionysio Asclepiadis, Pameni mensis Luna vigesima oblatum est. Agit de his sanctus Gaudẽtius Brixianus in tracta-

tu in Exod. Quod uerò Kalendæ, Idus, & Nonæ antea præmittãtur, cum Martyrologij dies annunciatur; id ea ex causa Latina Ecclesia antiquitus facere consueuit, ut ex certis numeri notis adiectis legitimæ Lunæ certiora essent tempora ad festa Paschalia celebranda; cum alioqui Gentiles leuibus ex causis intercalare consueuerint dies. Ceterum congruunt ea nomina Kalendæ, Nonæ, & Idus, tribus Lunæ mutationibus, unde etiam nomina acceperunt, ut erudite docet Plutarchus in probl. Rom. quæst. q. 24. licet alij alias afferant rationes. Vide Macrob. Satur. lib. 1. c. 15. Sic igitur per Kalendas, Nonas, & Idus, dies singulos recensendo, idem est, Lunæ cursum trifariam distinctũ significare. Qd autem antiqui patres, ac ipsa denique Ecclesia Catholica mẽsis Lunaris dies, Lunas potius quam dies dixerint: ea de causa id factum apparet, ut distingueretur dies mensium Lunarium a diebus mensium Solarium, ut sicut sunt inter se diuersi, ita, ne confusio nominum fieret, esset & distincta vtriusque nomenclatura. Cur autem in Martyrologio antequam sanctorum martyrum natalitia recensẽantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis respondentium Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat. c. 21. appellat Libellum annalem, qua una cum die mensis Solaris, dies etiam mẽsis Lunaris pronunciatur: id quidẽ constat factum more maiorum, ut ex diebus mensiũ anni Lunaris cognosci possit tempus festi Paschalis, aliarumq; solemnitatum mobilium: ex diebus autem annis Solaris, quibus sunt descriptę festiuitates immobiles, conferendo eos cum diebus anni Lunaris, possit intelligi, quota Luna sint pronunciandæ ipsæ festiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obseruationem anni Solaris, cum apud Hebræos, Ægyptios, Romanos, atque alias nationes, obseruarentur anni Lunares: eam consuetudinem, occasione diei Paschatis cuiusq; anni perueſtigandi, una cum obseruatione anni Solaris Catholica recepit Ecclesia, & transmisit ad posteros, ut in Kalendarijs simul iũgerentur Lunaris annus atque Solaris. Cum igitur olim in Fastis (de quibus diximus) Christianorum, exactissima diligentia natales dies martyrum adnotari iuberentur: eos tam Lunaris quam Solaris mensis diebus consignari consueuisse, putandum est. Sit itaque ut olim descripta sunt natalitia martyrum, ita idem recitandi vsus in Ecclesia laudabiliter perseuerat. Agit de prædictis plurib⁹ vir eruditus Aloysius Lilius in lib. quem scripsit de noua ratione restituendi Kalendarij Romani, quem proxime edendum putamus.

c *Circumcisio.*] Duplex reperitur huius diei inscriptio. Nam & Circumcisio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis manuscrip. nonnunquã titulo tantum Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idque & can. 1. de consecr. dist. 3. & homiliæ patrum eo die habitæ sua inscriptione significant. Sed cum eodem die Circumcisio Domini nostri præcipuæ coleretur, inde factum est, ut etiam Circumcisionis Dominicę nomine insignitus reperiatur. In præfatione huius sacri diei, quam legimus in Sacramẽtario S. Gregorij Papæ, hæc habẽtur: Per Christum Dominum nostrum, cuius hodie Circumcisionis diem & Natiuitatis Octauam celebrantes, &c. sic habet uetus codex Vaticanus, secundum quod uetustatis monumentum in huius diei inscriptione primum quidem Circumcisio, deinde Octaua poni uidetur: cum alioqui hi qui egerunt de diuinis officijs, tantum de Octauis Domini tractatus inscribant, prout habet Ordo Rom. Albinus Flac. c. 3. Amalarius lib. 4. cap. 32. Microlog. c. 30. idque etiam in Conc. Mogunt. cap. 36. Cetera de huius solemnitatis mysterio cõsule Ord. Rom.

d *Almachij mart.*] De eodem hac die Bedæ, Vsuardi, & Adonis Martyrologia. Albinus Flaccus eiusdem meminit de diuin. offic. c. 4. Hic quidem non temporibus Diocletiani passus est (vt putarunt

runt aliqui, nullius veterũ teſtimonio ducti)ſed imperante Honorio Auguſto (vt refert Theodoretus)ſiue poti⁹ Theodoſio, cuius tẽpore *Alipius*, de quo hic agitur, Vrbanam præfecturam adminiſtrauit. *Hic ille eſt Alipius* Gẽtilis homo, ad quẽ extant ſcripturæ plures epiſtolæ *Symmachi* Conſularis lib. 6. dictuſq. reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, qui cũ Auſonio Gallo geſſit Conſulatũ; cuius hęc inſcriptio legitur Romæ in baſi cuiuſdã ſtatuæ in vico qui ducit ad Gręcorũ collegiũ poſita: Q. CLODIO HERMOGENIANO OLYBRIO V. C. FRATRI ADMIRANDÆ PIETATIS FALTONIVS PROBVS ALIPIVS V.C. Hic itaq; Almachius, de quo agitur, ille eſſe videtur, quẽ Theodoretus li. 5. hiſt. c. 26. Telemachũ vocat; ſic ẽt appellat eum Paulus diac. ſeu potius Joãnes diac. in miſcell. hiſt. Nec quemquã moueat; ſi aliquantũ diuerſa videãtur noĩa, cum facile ſit in his errare: nã quem Almachiũ dicimus, Otho. lib. 4. c. 19. Dirimachium appellat; fortaſſe qđ dirimat bellũ. Nec illud cuiquã dubitationẽ faciat, quod ille quẽ ponit Theodoretus, *lapidibus obrutus, hic aũt a gladiatoribus* necatus dicatur: cũ ẽt in ſacris hiſtorijs reperiatur frequenter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiſerit. Verum cũ locus, perſona Præfecti, tẽpus, & necis cauſa cõueniant, videtur ſuperfluum de alijs dubitare. Quod aũt idẽ auctor hũc, quẽ noĩat Telemachũ, dicat adſcriptum ab ipſo Imperatore in numerũ martyrũ: id ſic accipias, vt qđ Catholica Eccleſia ſtatuit, ipſe ſanctione munierit: ſicut videmus ceteras Chriſtianorũ feſtias Imperatorũ legibus ſtabilitas: quod quidẽ tã in Codice Theodoſiano, quã Iuſtinianeo sãctiones ſub titulo de ferijs poſitæ indicãt. Iam reliquum eſſe uidetur, vt dubitationi illi occurramus, q̃ ex Cõſtantini Imp. lata lege de gladiatoribus manare videtur, q̃ in Codice Theodoſiano atq. Iuſtinianeo tit. de gladiat. habeẽ, qua gladiatorũ ſpectacula ſunt vetita. Si. n. ea munera iã Cõſtantini sũt legibus antiquata; qũo accidere potuit, qđ ſcribit Theodoretus, ſub Honorio Imp. hunc ea de cã, qđ gladiatorũ ſpectacula impedire voluerit, martyrium ſubijſſe? Ad hęc dicimus, eã Conſtantini legẽ cũ ipſo auctore eſſe extinctã: nã ſub Cõſtantio eius filio eadẽ gladiatorũ munera edebantur, vt apparet ex l. 2. de glad. C. Theod. qua cõſtat Cõſtantiũ ea reſtrinxiſſe, non tñ oĩno, ne fierent, prohibuiſſe: quin ẽt Honorij tẽporibus eiuſmodi editiones fieri ſolitas, ex l. 3. eiuſdẽ tituli ſatis conſtat. Hæc prẽterea teſtat S. Aug. lib. 6. cõfeſſ. ca. 8. qui ea ſe ſpectacula Romæ vidiſſe doluit ingemuitq;. Eadem frequentiſſima fuiſſe illis tẽporibus, Prudentius ſatis docet, dum agens aduerſus Symmachum, in fine operis ad Valẽtinianum, Auguſtũ conuerſus, vehementer rogat, ut iubeat ea funeſta ſpectacula aboleri. Symmachus ẽt de exhibitione gladiatorũ in Conſulatu Flauiani, ad ipſum ſcribens lib. 2. epiſt. 46. pluribus agit. Hæc itaq; tã dira ſpectacula edi cum videret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus Spiritu, ſanguinem ſanguine abſtergendũ putauit; nec eũ fefellit opinio. quid. n. cruori martyris incõceſſum, cum oĩa mundentur in ſanguine? Ecce etenim quod Imperator leges ſanciendo nõ valuit perficere, Almachius effundendo ſanguinem impetrauit. vnde appoſite ea de cauſa forte idẽ a Græcis Telemachus appellatur, paulum immutato nomine, quod finem pugnæ illi gladiatorię impoſuerit, ἀπο τοῦ τέλεος χ̀ μαχου.

c *Corona ſanctorum Militũ triginta.*] De ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcr. Hic aĩaduertere libet, ſanctã Dei Eccleſiam, quæ Spiritu ſancto docente, ueram uerborum ac rerum proprietatem didicit, acerbiſſimas martyrũ paſſiones, Coronas; ac uitæ exitũ, Natalẽ diem appellare conſueuiſſe. Fuit non nullorũ ſententia, ipſis Kalendis Ianuarij temperatũ eſſe à cæde martyrum, eo quod Gentiles mira celebritate eam diẽ colerent; quodq. in quadã epiſtola, quæ fertur noĩe S. Hieronymi ad Chromatium, hæc ſcripta habeantur: Nullus ſit

dies,quo non intra quingentorum martyrum numerus reperiri possit adscriptus, excepto die Kalédarum Ianuarij. hæc ibi. His quidem cum in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiã S. Gregorius lib.7.indict.1.epist.29. dũ ibi nullum excipit diem, quo non celebrentur natalitia martyrum: repugnãt etiã quæ scribit Sueton. in Tiberio cap. 61. his uerbis: Nullus a pœna hominum cessauit dies, ne religiosus quidem & sacer. animaduersum in quosdam ineũte anno nouo. hæc ibi. Idẽ in Claudio cap. 29 hæc uerba. Syllanus abdicare se prætura ante quartũ Kalend. Ianuarij, moriq. initio anni coactus. hæc Suetonius de sæuissimis principibus; quibus certe non fuerunt mitiores, qui in Christianos, promulgatis edictis, acerbissime sęuierunt. Ceterum scimus iure antiquo Romanorum non tm̃ ipsis Kalendis Ianuarij, sed ẽt reliquorum mensium Kalendis, & Idibus, ac ceteris eorũ ferijs, non tantum a cæde, sed a quacumq; læsione Romanos magistratus cessasse: ipsis.n. ferijs vim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, ut pluribus docet Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 15. & tm̃ innumeros fere martyres illis ipsis diebus passos esse, exploratissimum est. Nec tm̃ id Imperatorum voluntate, sed & furentium Præsidum iussu. Habes de his Philonis Iudæi testimonium in libro quem scripsit in Flaccum Ægypti Præsidem, vbi hæc leguntur: Mos est in neminem damnatum animaduertere, donec solẽnes celebritates, natalitiaq. Augustorũ festa prætereãt. At ille per eos ipsos dies iniustis pœnis affligebat homines innoxios. Et paulo post: Noui (inquit) quosdã cruci affixos, instante tali festo de cruce depositos, & ad sepulturam cognatis ex more redditos: quando quidem decebat vel ad mortuos redire aliquem fructum ex Imperatoris natalibus. at iste non mortuos deponi de crucibus, sed viuos crucifigi iubebat, &c. hæc Philo.

f *Martinæ.*] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Habentur res gestæ ipsius, quas retulit Surius in tom. 1. In cod. manuscrip. nostrę biblioth. legimus eam passam anno quarto Alexãdri Imperatoris: necnõ & milites septẽ decim martyrũ carnificinæ præfectos, & sanctæ Martinæ opera ad Christum conuersos, ad decimum septimum Kalend. Nouembris, truncato capite, martyrij corona donatos. Extant in hunc diem vestigia celebrioris memoriæ sanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij, apud arcum Seueri. Meminit oratorij sanctæ Martinæ Ioannes diaconus in vita sancti Gregorij libro 4. cap. 93.

g *Sub Alexandro Imp.*] Hic non leui quidem obiectioni occurrendum mihi vr̃: Quonam pacto S. Martina, et alij martyres, quorum non est exiguus numerus, sub Alexandro Imperatore passi dicantur, cum veterum historicorum auctoritate probetur, ipsum fuisse Christianorum studiosissimũ, multaq. in eos beneficia & officia contulisse: vtpote Mammeę filiũ, quæ (ut scribit Eusebius hist. lib. 6. cap. 15.) erat Christianorũ cupidissima: quamobrẽ non tm̃ Christianos suo iure viuere permisit; sed (ut scribit Lampridius in Alexãdro) in larario, vbi matutinis horis rem diuinam facere cõsueuit, inter superstitiosas deorum imagines, Christi etiam nostri Redemptoris posuit effigiem; habuitq. in animo Christo, sicut & dijs, templum erigere, sed ab idolorum sacerdotibus est impeditus; cùm ex illorũ rm̃sis affirmarent, oẽs futuros Christianos, si qd̃ moliebatur effeciisset, ac reliqua iam tẽpla deserenda. Addit etiam, eundem Imperatorem in curandis prouincijs, ac præficiẽdis Præsidibus, laudatissimos Christianorum mores fuisse sectatum: ac denique de eodem refert, in iudiciaria cõtrouersia rescripsisse pro Christianis aduersus Gentiles. Quod autem dubitationem auget, est illud, quod scribit Herodianus lib. 6. eundem Alexandrum, quatuordecim annis, quibus regnauit, inter alia eius humanitatis officia, sine sanguine Imperium gubernasse. Non leuis quidem difficultas, sed tamen quæ facile tolli possit, si ex Lampridio Herodianus declaretur, qui ait, Imperium

Alexandri

Alexandri sic dictũ esse ἀναίμακτον, hoc est, incruentum, uel sine sanguine, eo quod nulli senatorum necem intulerit, quod alij fecerant ante ipsum Imperatores; cum alioqui (ut idem ait) durus, tetricus, & seuerus admodum habitus fuerit, & ob id cognomento Seuerus sit appellatus, quod plurimos iustis, ut sibi videbatur, ex causis occidi mandauerit: immo propter nimiam seueritatẽ, quã in milites exercuit, ab ijsdem tandem occisum fuisse tradit. hæc ex Lampridio, quibus ex Herodiano obiectio diluitur. Illa autem quæ spectant ad Christianos, in quos multa ab eo collata beneficia idem auctor commemorat, sic accipias; ipsum nullum aduersus Christianos persecutionis edictum promulgasse; nó tamen erga ipsos ita affectum fuisse, ut antiqua iura Romanorum, & prædecessorum edicta, quibus Christiani plecterentur, silere iusserit. Antiquo etenim Romanorum iure peregrinos deos, eorumq. cultum in Vrbem introduci veritum esse, nemo ignorat: id.n. cum Ethnicorum complures testantur, tum etiam Tertullianus scribit in apologet. Recitat eam legem Cic. lib. 2. de legibus, quæ est huiusmodi: Separatim nemo habessit deos: neve nouos, sed ne aduenas, nisi publice adscitos, priuatim colunto. hæc lex xij. tabu. Quin & Mecœnas (ut Dio est auctor lib. 52.) non tãtum deos peregrinos non inferendos in Vrbem, uerum etiam exteros homines alienæ religionis cultores ad Romanorum deorum cultum diris etiam supplicijs adigendos, Augusto persuasit; eam potissimum rationem obtexens, vt securitati Reipublicæ consultum esset. At nec Imperatori liberum erat absque senatusconsulto deos in Vrbem adsciscere alienos; ut de Tiberio Augusto testatur Tertullianus in apologet. His autem in suo robore manentibus iuribus, multas deinde aduersus Christianos ab Imperatoribus leges superadditas fuisse, nullus dubitat: quas quidem omnes sub Alexandro Imperatore vim ac robur obtinuisse, quamplurima uetera monumenta, ipsa martyrum Acta testantur. Alexander enim optime Rei publicæ consultum cupiens, bellicis ipse negotijs occupatus, prætoriam præfecturam credidit Domitio Vlpiano, illiq. cum Paulo, ut præstantissimis illius ætatis iureconsultis, rerum summam delegauit, ut Lamprid. scribit in Alexandro; illisq. relicta Reipub. administratione, in expeditionibus militaribus totus erat. Iam vero quonã modo in Christianos affecti essent ij, quibus Reip. administrandæ cura demandata erat, ex eo constare satis potest, quod idem Paulus I.C. aduersus Christianos, suppresso religionis nomine, lib. 5. sent. tit. 21. ita respondisse legitur: Qui nouas & vsu & ratione incognitas religiones inducũt, ex quibus animi hominum moueantur, honestiores deportentur, humiliores capite puniantur. hæc Paulus. Sed parua hæc sunt, si cum ijs conferantur, quæ cum alios illius temporis iure consultos, tum præsertim Domitium Vlpianum illorum oĩum coryphæum, penes quem præfecturæ munus & summa rerum erat, Christianis infensissimum, Lactantius fecisse deplorat lib. 5. cap. 11. cum ait: Quin etiam sceleratissimi homicidæ contra pios impia iura condiderunt: nam & constitutiones sacrilegę, & disputationes inuisperitorum leguntur iniustæ. Domitius de officio Procõsulis libro septimo rescripta principum nefaria collegit, ut doceret quibus pœnis affici oporteret eos, qui se cultores Dei confiterentur. hæc Lactant. Excidit liber ille Vlpiani de officio Proconsulis, a Christianis (ut putamus) Imperatoribus ex albo ceterarum legum expunctus: remanserunt tamen quædã fragmẽta eiusdem, ex quibus possimus cetera facile iudicare, ut l. congruit. ff. de officio Præsidis: qua agitur, ut Præses cum ingreditur prouinciam, primũ omnium inquirat de sacrilegis. porro sacrilegos a Gentilibus dici consueuisse Christianos, Iustinus martyr, Tertullianus, Arnobius, ac ceteri qui scripserunt apologias, plane demonstrant. Ad hoc

ipſum ſpectat illud, vt Proconſul prouinciam ingreſſus, templa luſtret & circumeat. l. ſi in aliam. ff. de off. Proc. Eiuſdem etiam eſt illud reſponſum, vt improbatæ religionis libri tollerentur. l. 4. ff. famil. herciſ. Ex his omnibus quiſq; facile poterit exiſtimare, quo ſtatu eſſet Chriſtianorum cauſa ſub talibus Orbis iudicibus: ne hēat quid amplius miretur, cum audierit, ſub Alexandro Imperatore complures martyres eſſe paſſos. Verum ipſe Domitius, penes quē ſumma rerū erat, ſuæ ſæuitiæ meritas pęnas dedit, ſæuiſſime cæſus a militibus prætorianis, vt Lāpridius ſcribit. Egimus de his pluribus in Annal. Eccleſiaſt. vnde & hæc deſcripſimus. Illud poſtremo lectorem monendum putamus, vt cū in uita S. Martinæ uel alijs legerit, Chriſtianos cauſam dixiſſe coram Alexandro Imperatore, ſciat illa non eſſe putriſſima ipſa martyrum Acta publica excepta a notarijs actuarijs coram Præſide, ſed potius eſſe Actorum paraphraſes ſuperadditas, prout quiuis prudens facile poterit iudicare.

h *Martyrij palmam.*] Non tantum apud Iudæos (ut ex pleriſq. diuinæ Scripturæ locis apparet) erant palmæ victoriæ inſignia, ſed & apud Græcos, ex quibus ad Romanos eadē prouenit conſuetudo, ut uictoribus palmæ darentur: ſed id non ante debellatos Samnites, ut hēt Liu. lib. 10. in fine decad. 1. Quòd ſit in palma victoriæ ſymbolum, hēs ex Plutarch. li. 8. q. 4. ſympoſiac. narratū a Gellio li. 7. c. 6. Certe his inſignibus nobilitatos ſanctos martyres uidit S. Ioannes Apoc. c. 7. ut non mireris ſi in Martyrologio ſæpius leges ſanctos martyres palmam accepiſſe martyrij: eſt enim ea dicēdi phraſis ex diuinis Scripturis comparata, atque antiquitus vſurpata.

i *Concordij Epiſcopi.*] De ipſo ēt hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij, hiſq; conſentiunt uet. manuſcrip. Eius res geſtas deſcripſit Sur. to. 1. ſed aliqua in eis inſunt corrigenda, ijſdemq. nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiuſdē Concordij Actis manuſcrip. Si Deus conceſſerit, in oēs ſanctorum vitas, quæ hactenus editæ reperiuntur, ſcholia elaborabimus; quibus quid in eis veri certique, quid item ambigui vel falſi reperiatur, aperiemus. Plura de Cōcordio hñr in vita S. Conſtātij Epiſcopi Peruſini, quam manuſcrip. accepimus ab illa eccleſia. Hēt & Mambrit. deſcriptū martyrium S. Concordij to. 1. vit. ſanct.

k *Antonini Imp.*] Perſecutio ſub Antonino ponitur quarta a S. Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei c. 52. & Ab Oroſio lib. 7. c. 15. a Seuero aūt lib. 2. quinta numeratur, ubi quartā dicit fuiſſe ſub Hadriano. His aūt qui decem tm̄ numerāt perſecutiones Eccleſiæ ſub typico numero decem plagarum Ægypti, idem S. Auguſtinus minus aſſentire vī eod. li. 18. c. 52. de ciuit. Dei. Hæc autem perſecutio ab Antonino excitata, non quidē ab illo Antonino, qui dictus eſt Pius, facta eſt, cuius tempore fuiſſe pacē in Eccleſia ſcribit Seuer. lib. 2. (Tertullianus enim in apologetico recenſet Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Chriſtianis nihil negotij per leges fecerint) ſed ab illo Antonino, qui dictus cognomento Philoſophus, ab Antonino Pio adoptatus, ī Imperiū illi ſucceſſit, perſecutionem excitatam eſſe, omnes prædicti auctores affirmāt. Et licet Tertul. in apologet. dicat, nullas ab eo aduerſus Chriſtianos leges fuiſſe ſcriptas: tamen abſque promulgatis edictis, eo tempore, furente populo, grauiſſimam in Chriſtianos perſecutionē conflatam eſſe, Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 1. declarat his verbis: Ad decimumſeptimū annum Imperij Antonini Veri (ſic. n. appellat M. Aurelium, ſicut & in aliquibus inſcriptionibus Verus dictus habetur, licet a L. Vero ſit longe diuerſus) grauis & acerba in nonnullis terræ partibus perſecutionis procella ex temerario populi impetu per ſingulas vrbes excitata contra nos ingraueſcere cœpit, in qua (ſicut in illis martyris, quæ in vna natione confecta erant, coniectura plane licet aſſequi) infiniti prope martyres in reliquis ēt terrarum regionibus,

gene-

generosa cæde pro Christo tolerata, no bilitati sunt. hæc Eusebius de persecutione sub Antonino Philosopho. Cæterum cõstat, nec *Antonini Pij* Imperiũ cæde Christianorum fuisse vacuum, vt apparebit *inferius* suis locis.

l *Magni martyris.*] Plures eiusdẽ nominis reperiũtur martyres: hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, sicut & in manuscriptis hac die positus habetur, quando vel vbi sit passus, nusquam inuenimus.

m *Depositio S. Basilij Episcopi.*] Non tãtum Latina omnia Martyrologia, sed & Græci de eodem hac die agunt, vt cõstat ex eorum Menologijs. Moritur S. Basilius (vt scribit S. Hieronymus de script. Eccl.) Gratiano imperante, anno videlicet Domini trecentesimo septuagesimo octauo, quo, postea extincto Valente, idem Gratianus Orientis quoque sibi administrãdum suscepit Imperiũ. Gregorius Nyssenus eius germanus in epist. ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ, testatur S. Basilium ex humanis sublatum nouem mẽsibus ante illud Cõcilium Antiochenum, quod celebratum est post Valentis Imp. obitum. *Sedit (vt idem ait) annis octo, nono inchoato*: totidem annos sedi illius tribuit Gregor. Nazianz. in epitaph. Ex quibus erroris arguit Nicephorus libr. 10. c. 25. dum ait Basilium etiam temporibus Iuliani sedisse Episcopum. Laudes Basilij post eius obitum dixerũt præstantissimi theologorum & oratorũ clarissimi, S. Gregorius Naziãzenus, & ipsius Basilij germanus S. Gregorius Nyssenus. Extat Amphilochij nomine scripta vita Basilij, quæ tamen prudentiorũ omnium sententia, alterius cuiuspiam potius, quam Amphilochii æqualis Basilio esse putatur; cum aliqua illic habeantur, quæ illi minus conuenire vidẽtur. dedit eam Latinitati Vrsus S. R. E. subdiaconus, cuius præfationem, quæ desideratur in ceteris, legimus in vet. manuscripto codice nostræ bibliothecæ, quam possidemus liberalitate piæ memorię optimi ac eruditissimi viri Achillis Statij Lusitani. In ijsdem præterea quædã miracula eiusdem S. Basilij, Helladio auctore, scripta habentur, in Latinum versa ab Anastasio Bibliothecario tẽporibus Nicolai I. Romani Põtificis, cuius ibidem hr̃ prẽfatio ad prædictũ Vrsum cõscripta. S. Ioannes Damascen. testatur in orat. 1. de imag. vitã S. Basilij fuisse scriptam a prædicto Helladio eius discipulo & successore. Porro eiusdem Basilij res gestas tam à Græcis, quam a Latinis auctoribus acceptas, in Annal. Eccles. iuxta ordinem temporũ, per annos singulos disposuimus: ibiq; exactius quæ de S. Basilio germana, quæve spuria habeantur, expendimus. Omittimus hic coaceruare innumera patrum elogia de S. Basilio, quæ vix volumine comprehendi possent.

n *Fulgentij Episcopi.*] De eo cetera ẽt Martyrologia. Habentur eius res gestæ fideliter scriptæ a quodam ex discipulis eius ad Felicianum Episcopũ illius successorem. extant apud Surium tom. 1. Claruit S. Fulgẽtius doctrina & sanctitate notissimus sub Symmacho Roma. Pont. Anastasio Imperatore, & Trasamundo Rege Vuãdalorũ in Africa. fuit vnus ex numero illorũ ducentorum viginti Episcoporũ, quos idẽ Rex in Sardiniã relegauit, quibus B. Symmachus Papa quotidiana subsidia ministranda curauit, vt constat ex lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damasi, in Symmacho, & histor. Miscel. lib. 15. Eius ingenij monumenta recensẽt S. Isidorus de vir. illustr. c. 14. & alij posteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiusdem noĩs Fulgentius Episcopus Vtriculanus, qui celebris sanctitate vixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ Regis Gothorũ, imperante Iustiniano: de eo scribit S. Grego. Papa lib. 3. dialog. c. 12. Rursus alius eiusdẽ noĩs fuit in Hispania Episcopus, qui claruit tpe Inuigij Regis Goth. de quo in thes. concion. tom. 2.

o *Eugendi abb.*] De eo hac itẽ die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Huius Acta ab eius discipulo conscripta recitat Sur. to. 1. & dũ in eis legitur Eugẽdus fuisse disci-

discipulus sanctorum monachorũ Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus vixit: cum cõstet prædictos floruisse sub Chilperico Rege Clotharij filio, cũ imperaret Iustinus, ac post eũ Tiberius. sic Greg. Turo. vit. patr. lib. 1. c. 1.

p *Odilonis abb.*] Alij de eo die sequenti; verum hæc est ipsa dies natalis eius: nam Petrus Damian. qui eius res gestas conscripsit, hæc de eius transitu habet: Ea nocte, quæ Dominicæ Circumcisionis solemnia præcedebat, salutaris Eucharistiæ sacramẽta percepit, & sic beatum Deo reddidit spiritum, &c. Migrauit ex hac vita sub Clemente II. Rom. Pont. imperante Hentico Secundo, anno à Christo Domino 1048. ætatis suæ anno 87. ita Petrus Dam. in uita ipsius, & Sigeb. in Chron. Meminit de S. Odilone S. Bernardus in apolog. ad Guiliel. abb. Trithem. de vir. illus. ord. S. Bened. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. & alij plures. de eo inferius iterum quarto Non. Nouemb. agemus.

q *Euphrosynæ virg.*] De ea tam Latinorum Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res gestas edidit Metaphrastes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphrosynam cum Euphrasia, de qua agitur tertio Id. Martij: de Euphrasia enim, & non de Euphrosyna scribit Io. Damasc. ora. 3. de imag. quem citant.

xxix. B Quarto Nonas Ianuarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

CTAVA [a] sancti Stephani protomartyris. Romæ commemoratio plurimorũ [b] sanctorum martyrum, qui spreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi sacri codices iubebãtur, potius corpora carnificibus, quam sancta dare canibus maluerunt. Antiochiæ passio beati Isidori [c] Episcopi. Tomis in Ponto sanctorum trium fratrum Argei, [d] Narcissi, & Marcellini pueri [e], qui sub Licinio Principe inter tyrones comprehensus, cum nollet militare, cæsus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare mersus, martyrium consummauit: fratres vero eius gladio perempti sunt. Mediolani S. Martiniani [f] Episcopi. Nitriæ in AEgypto B. Isidori [g] Episcopi & confessoris. [h] Ipso die S. Siridonis [i] Episcopi. In Thebaide S. Macarij [k] Alexandrini abbatis.

CTAVA [a] *sancti Stephani.*] De ea etiam Amalar. lib. 4. c. 37. De ratione celebrandi diem octauam pluribus agunt hi qui tractatus scripserunt de diuinis officiis: & ut omittamus diei octauæ mysterium, eam sanctissimam ac celeberrimam esse debere, diuina lex sanxit Leuit. c. 23. vnde sancta Ecclesia tẽpore Euangelicæ gratiæ est mutuata exemplum, vt celebriores quasdam solẽnitates, etiam octauarum additione illustraret: sancte etenim pieq. Dei Ecclesiam ex antiquis illis ritibus quædam accepisse testatur S. Leo Papa ser. 7. de ieiunio septimi mensis.

b *Plurimorũ sãctorũ martyrũ.*] Sunt hi ex ueteribus monumentis restituti.

Quod

Quod ſpectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis cremandiſq. religioſis Chriſtianorũ codicibus, ſcribit S. Augu. lib. 7. de baptiſ. c. 2. promulgatum illud *fuiſſe* poſt paſſionẽ B. Cypriani annis quadraginta & qd excurrit, Coſſ. (ut apparet) Conſtantio quartũ & Galerio. Concordãt his ea quæ idẽ *Aug.* ſcribit lib. 3. contra Creſcon. cap. 27. ubi agit de Cirtenſi Synodo habita (vt ait) anno ſequenti a prædicto edicto de libris comburendis, Diocletiano octauum et Maximiano ſeptimum Coſſ. Numeratur is annus promulgati edicti decimus nonus Imperij Diocletiani: quando (inquit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 3.) mẽſe Martij Diocletianus & Maximianus Imp. de diruendis cunctis Chriſtianorum eccleſiijs, ſacriſq. codicibus igne cremãdis promulgarũt edictum. Sicq. numerantur anni quadraginta duo a martyrio Cypriani vſque ad promulgatum de libris comburendis edictũ. Deplorat eiuſmodi ſacrorum librorũ conflagrationem Arnobius aduerſus Gentes lib. 4. Optatus Mileuit. in libris ſuis contra Parmenianũ frequenter meminit eiuſdem edicti, ſicut & S. Aug. in epiſtolis & aliis cõmentariis aduerſus Donatiſtas cõſcriptis. Acta pręterea publica ſanctorũ martyrũ, de quibus agemus inferius, de eodem edicto ſępius agunt. Porro etſi Imperatorum edicta de abolitione librorum Chriſtianorum nõ pręceſſerunt tpa Diocletiani; ſane quidem reſponſa prudentum de ea re iam ante fuiſſe prolata, conſtat ex Vlpiani ſententia lib. 4. ff. fam. herciſc. nam cum Chriſtiani a Gentilibus magi haberẽtur, eorum libri eiuſdem artis ſunt exiſtimati, aduerſus quos extat tñſum Pauli lib. 5. ſent. tit. 23. Sed quis miretur hæc illos ſtatuiſſe de libris Chriſtianorũ cum & Ciceronis libros illos de nat. deorum, ac quos ſcripſit de diuinat. eo quod ex illis, idolorum ſuperſtitio impugnari uideretur, abolẽdos eſſe ex ſenatuſconſulto, nonnullorum fuiſſe conſilium, ſcribat Arnobius lib. 3. aduerſus Gentes? Hæc perſecutio ſub Diocletiano & Maximiano cenſetur decima ab Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei c. 52. & ab Oroſio lib. 7. c. 27. a Seuero autem lib. 2. nona numeratur. Ante promulgatas in Chriſtianos prædictas leges a Dioclet. & Maxim. AA. quibuſdã præludiis perſecutionis complures cæſi ſunt Chriſtiani milites, ut ſcribit Euſeb. in chron. anno 14. Diocletiani Imp. et hiſt. lib. 8. c. 4.

c *Iſidori Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuſcrip. Cuius autem fuerit ciuitatis Epiſcopus, nullus prodit: qui etſi Antiochiæ ponatur, nequaquam tñ vĩ fuiſſe Antiochenus Epiſcopus: Euſebius. n qui tam in chronico, quam etiam in hiſtoria recenſet omnes Antiochenos Epiſcopos, nullũ eius nominis ponit, ſicut nec Nicephorus Epiſcopus Conſtantinop. in ſerie quam texit Antiochenorum Antiſtitum.

d *Argei, Narciſſi.*] Agunt de ijſdem hic Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. omneſq. ſub Licinio Imperatore hos paſſos eſſe confirmant: de quo hæc Seuer. ſacr. hiſt. lib. 2. Tũc Licinius, quia aduerſus Conſtãtinum de Imperio certauit, milites ſuos litare præceperat, abnuẽtes a militia reiiciebat: ſed inter perſecutiones non computatur; adeo res leuioris negotii fuit, quam ut ad eccleſiarũ vulnera perueniret. hæc Seuerus; qui etiã noluit perſecutionẽ appellare, quia toto orbe terrarum contra Chriſtianos non erat indicta, ſed in Oriente tãtum, vbi idẽ Licinius imperabat. Euſebius, q illis temporibus uixit, in vit. Conſtantini lib. 1. c. 44. plures a Licinio editas leges aduerſus Chriſtianos teſtatur. S. Baſilius etiam in oratione habita in quadraginta martyres ſub eodem Licinio paſſos, ſcribit ipſum per præconium & edictum omnibus denunciaſſe, ne quis Chriſtũ profiteretur: in profeſſores autem fidei Chriſtianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuiſſe propoſita. Porro quam plurimos martyres ſuo Licinio martyrio coronatos, tam Latinorum Martirologia, quã Græcorũ Menologia atteſtantur. Huius aũt excitandæ perſecutionis in Chriſtianos causã Gregor.

gor. Nyſſenus orat. 2. de ſanctis quadraginta martyribus ſcribit his verbis: Primum quidem improbus dæmon exercitus duci, ſimulacrorum inſano cultui dedito, perſuadere conatur, nõ aliter eum de barbaris uictoria potiturum eſſe, niſi prius mactaret eos, qui Chriſtum adorarent. hæc Greg. Nyſſenus.

e *Marcellini pueri.*] De eodem prædicti. Quod autem hic inter tyrones recẽſendus, puer dicatur, ſic accipe puerum, vt ſaltem eſſet annorũ decem & ſeptẽ: ea. n. ætate tyrones adſcribebantur militiæ, ut auctor eſt Gellius lib. 10. ca. 18. Quod idem hic dicitur peremptus ob eam cauſam quod nollet militare; id nõ odio militiæ (ut de C. Vettieno Valer. Max. ſcribit. lib. 6. ca. 3. de ſeuerit.) qui ſibi manus digitos amputauit, ne militaret; ſed qđ (vt ex Seuero nuper diximus) Licinius ſuos milites litare præcepiſſet. Eſt de his l. 1. de filiis militarium. C. Theod. lata ſub eiuſdem Licinii Conſu latu aduerſus eos qui cum diſpẽdio corporis, reſectis digitis, militiæ neceſſitatem conarentur euadere. Id ipſum l. 4. 5. & 10. De tyron. item C. Theod. Quãto autem cum periculo impietatis Chriſtiani militarent in caſtris Gentilium, pluribus docet Tertullianus lib. de corona milit.

f *Martiniani Epiſcopi, alias Maternia ni.*] De eo tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ, quas R. D. Petrus Galeſinus Protonotarius Apoſtolicus, doctus in primis ac diſertus, nobiliſſimi ingenii hac ætate ſcriptor, quiq. in hoc argumenti gñe magna cum laude verſatus eſt, luculentiſſime illuſtrauit. De Materniano, ſeu Martiniano Epiſcopo Mediolan. extat epigramma Ennodii Epiſcopi Ticinẽſis. eſt eius exordium: Mens niuei, &c. Claruit temporibus Papæ Zoſimi.

g *Iſidori Epiſcopi.*] Ex manuſcrip. ita ponitur: quem putamus eſſe illũ ſanctitate clarum, cuius meminit S. Hiero. in epitaph. Paulæ ad Euſtoch. epiſt. 27. his verbis: Occurrente ſibi ſancto & uenerabili Epiſcopo Iſidoro cõfeſſore, & turbis innumerabilibus monachorũ, &c. Scias tamen longe alium hunc eſſe ab illo Iſidoro Ægypti monacho, qui magna aliquando fama iiſdem temporibus uixit, ſed factus Origeniſtarũ propugnator & ductor, priſtinam laudem obſcurauit. ſcribit de eo S. Hieronymus epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem aduerſus Pelagianos.

h *Et confeſſoris.*] Cum S. Hierony. hunc Confeſſorem appellet; ne quid lateat, ſciendum eſt, diuerſa admodum ſignificatione a præſentis temporis vſu hanc uocem à maioribus vſurpatam. Illi. n. neminem eo nomine appellabant, niſi eum qui Chriſti fidem interpellatur, coram fidei hoſtibus confeſſus eſſet. Si uero aliquod genus tormentorũ eſſet expertus, nec tamen martyrio occubuiſſet; tunc & Martyr uocatus, idemq. aliquando etiã dictus reperitur Confeſſor, quod. ſ. nõdum martyrium conſummaſſet. Licet ſi vim harum uocum expẽdas, eædem ſint; ni hilominus tã apud Tertullianum, quam etiam Cyprianum, & alios pleroſq; antiquorum, eo ſenſu quo diximus, eas uoces accipi conſueuiſſe, perſpectum ſatis, exploratumq. habetur. Conſule, ſi hęc exactius ſcire cupis, in primis Cypriani epiſt. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelii, qui eadem ad notauit in ſchol. epiſt. 9. vir quidem etſi facie mihi incognitus, eruditione tamẽ ſatis perſpectus. Iuxta eiuſdem Cipriani ſententiam, qui non interpellatus ſe martyrio ingerebat, hic dicebatur Profeſſor. ſi adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, ſua ſuoſque relinquens, exilio ſpontaneo procul a patria uitam ageret, hic appellabatur Extorris: cuius non erat deſpicienda conditio; nam & numero martyrum recenſendus erat, ſi ea de cauſa mortem oppetiiſſet. Hæc omnia more maiorum, atque vetuſto loquendi genere. Obtinuit poſtmodum vſus, ut omnes qui ſancta & laudabili uita uixiſſent, ſanctoq. demum ac probato fine in Domino quieuiſſent, Confeſſores appellarentur.

i *Siridonis Epiſcopi.*] De quo etiã hac die vet. manuſcr. ſed cuiꝰ fuerit ciuitatis Epiſcopus,

Episcopus, hactenus obscurum remanet. Fuit & alius Siridon, alias Seridon dictus, qui inter sanctos anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

K *Macarij Alex. abb*] De eodē hac die Beda, Ado, & manuscrip. Constat duos fuisse Macarios sāctitate celebres, Ægyptios ambos; quorum alter Alexandrinus dictus est, eo quod (ut scribit Palladius) in ecclesia Alexandrina functus esset presbyterio: alter autem simpliciter Ægyptius est appellatus. Agunt de his pluribus veteres historici, Socrat. li. 4. hist. c. 18. Sozom. lib. 6. c. 29. Rufin. li. 2. c. 4. Hieron. epist. 27. Cassian. collat. 5. c. 12. & collat. 24. cap. 13. in vit. patr. par. 1. Pallad. Galata c. 8. Suidas, & alij. Fuerunt & alij Macarij fama conspicui, sed de duobus tantum agitur in Martyrologio. Vixit enim eodē sæculo Macarius ceteris iunior, ad quem Rufinus translationē Periarchon Origenis inscripsit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiusdem Rufini discipulus fuit; de quo, tacito nomine, hæc S. Hieron. epi. 16. Tunc discipulus ἅγιος, & vere nominis sui, si in talē magistrum non impegisset, &c. Hæc idcirco Hieronymus quoniam in Origenismum ipsum lapsum deplorat. At ne quis aliqua forte suspicione saltē leui pulsetur, hūc de quo scribit S. Hieron. fuisse alterum ex duobus illis, quos colimus; satis rei veritas perspicua redditur, dum constat Macarium Ægyptium magistrum fuisse Euagrij, ut scribit Socrat. lib. 4. c. 18. & Gennad. de vir illust. c. 10. & 11. qui quidem Euagrius habuit discipulū Rufinum, ut S. Hieron. scribit ad Ctesiphō tem; Rufinus autem (ut uidimus) Macarium iuniorem Origenistam erudiuit. Si itaque Macarius Ægyptius fuit magister Euagrij, cuius Rufinus fuit discipulus: quomodo Macarius Rufini discipulus unus idemq; erit cum Macario Ægyptio? Nec est etiam quod quis existimet S. Hieronymum de Macario altero, Alexādrino uidelicet, esse locutum: quem etsi aliquāto iuniorem Ægyptio scribat Palladius c. 8. tamen illius temporibus claruisse, prædicti auctores testantur, Socrat. lib. 4. cap. 18. Sozom. lib. 6. cap. 29. & Rufin. lib. 2. c. 4. sicq. Macario Rufini discipulo seniorem fuisse apparet. Ad hęc addimus: Illum Macariū, quem Hieronymus insimulat hæresis Origenis, fuisse aliquādo Romæ, idem insinuare videtur; at Alexandrinum, de quo est quæstio, numquam Romam uenire voluisse, Palladius ipse testatur. Claruit ijsdem temporibus alius uirtutibus insignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratū, dictus est cognomēto Homicida: de ipso scribit Sozom. lib. 6. cap. 29. & Pallad. ad Laus. cap. 6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monasticam uitam amplexus est, de quo idem Pallad. ca. 36. in fine. Romani huius res gestæ habentur in vit. patrum, auctore Theophilo quodā, sed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantum, quos diximus, Dei Ecclesia recenset inter sanctos; de quibus & Græci agunt una eademq; die, decimoquarto Kal. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter scriptores Ecclesiasticos, Macarius ille senior dictus Ægyptius, de quo agit Gennad. de uir. illustr. cap. 10. & ille iunior Rufini discipulus, de quo idem Gennad. capit. 28.

Tertio

xxviij C Tertio Nonas Ianuarij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

OCTAVA [a] sancti Ioannis Apostoli & Eungelistæ. Romæ via Appia natalis [b] sancti Anteri [c] Papæ, qui sub Iulio Maximino [d] passus est, & in cœmeterio [e] Callisti sepultus. Eodem die sancti Petri [f], qui apud ciuitatem Aulonam crucis supplicio est interemptus. In Hellesponto sanctorum martyrum Cyrini [g], Primi, & Theogenis. Cæsareæ in Cappadocia sancti Gordij [h] centurionis, de cuius laudibus extat præclara Basilij Magni oratio in eius die festo habita. In Cilicia sanctorum martyrum Zosimi [i], Athanasij commentariensis, Theopempti, & Theonæ, qui in persecutione Diocletiani illustre martyrium obierunt. Patauij sancti Danielis [k] martyris. Viennæ in Gallijs sancti Florentij [l] Episcopi, qui tempore Gallieni Imperatoris in exilium relegatus, illic martyrium consummauit. Lutetiæ Parisiorum sanctæ Genouefæ [m] virginis, quæ a beato Germano Antisiodorensi Episcopo Christo dicata, admirandis uirtutibus & miraculis claruit.

IANVARII 3.

OCTAVA [a] *sancti Ioãnis.*] Memi nit eiusdem Octauæ Amalar. de eccles. offic. lib. 4. cap. 37. in fine. Agit de eadem Ado in Martyrologio.

b *Natalis sancti, &c.*] Vetus loquendi vsus, vt dies migrationis ex hac uita appelletur dies Natalis: cuius quidem rei exacte rationem reddit Origenes lib. 3. comment. in Iob, & Albin. Flac. de diu. offic. cap. de sexta feria pag. 60. Et Nicolaus Papa in epistola ad consulta Bulgarorum cap. 5. in fine hæc habet: Natus dicitur, qui ex hac vita migrauit: quomodo enim vsitato more dicitur nasci, quando quis ex vtero matre no procedens in hanc lucẽ exit; sic quoque iure natus appellari potest, qui liber ab huius sæculi tenebris, ad lucem pertingit viuentium. Pro qua ergo re apte consuetudinem tenet Ecclesia, vt solemnes beatorum martyrum vel confessorũ Christi dies, quibus ex hoc mundo ad regionem migrauerunt viuorũ, nuncupentur Natales: sed & eorum solemnia, non funebria, tamquam moriẽtium, sed (vtpote in uera vita nascẽtiũ) Natalitia vocitentur. Hæc ibi. Præterea dies Natalis etiam dici reperitur, quo quis ordinatur Episcopus, vt apparet ex S. Ambrosio li. 8. epist. 60. ad Felicẽ edit. Ro. ex S. Pauli. epist. 16. ad Delphinũ, & ex Hilarij Papæ epist. ad Ascaniũ.

c *Anteri Papæ.*] Successit hic Põtiano, vt constat ex lib. de Rom. Pontific. qui fertur nomine Damasi, et indicibus Vaticanis, quos exscripsimus. id ipsum testatur Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. August. epist. 165. ad Generosum, Euseb. in chron. & hist. lib. 6. ca. 22. Ni-

22. Niceph. Episc. in chron. & alij, qui omnes post Pontianum ponunt Anterum. In Actis quibusdam S. Vrsulę post Pontianum Cyriacus quidam Roman. Pontifex perperam fingitur. Consule ea quæ habentur adnotata inferius, die 21. Octobris, vbi de actis illis pluribus egimus.

d *Sub Iulio Maximino.*] Quod spectat ad persecutionem Maximini, sub quo Anterus passus dicitur, sextam eam ponunt ordine Aug. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. & Oros. hist. lib. 7. c. 19. Seuer. autē hanc inter persecutiones non numerat; quam tamen fuisse pergrauem, constat. De ea ita Euseb. lib. 6. c. 21. Maximinus propter grauem inuidiam, qua contra Alexandri familiam, in qua complures fideles & Christiani versabantur, flagrabat, acerbam persecutionis tempestatē concitauit; iussitq. solos ecclesiarum prę sides, tamquam auctores doctrinæ Euāgelicæ, neci dari. hæc Euseb. Porro qualis quantave fuerit hęc persecutio, ex eo saltem coniectare licet, quod Iulius Capitolinus de ipso testiatum reliquit, cum ait: Tā crudelis fuit Maximinus, vt alij illum Cyclopem, alij Busiridem, alij Scironem, nonnulli Phalarim, multi Tiphonem, vel Gygem uocarent. Senatus eum adeo timuit, vt vota templis publice priuatimque mulieres cum suis liberis facerent, ne ille vmquam vrbem Romam uideret: audiebat enim alios in cruce sublatos, alios animalibus nuper occisis inclusos, alios feris obiectos, alios fustibus cæsos, &c. quæ quidem cū in suos milites exercuisset, quāto his maiora in Christianos, aduersus quos immenso flagrabat odio, sęuus barbarus sit molitus, quisque potest existimare.

e *In Cœmeterio Callisti.*] Vox notissima, Cœmeterium, qua Christiani illū locum dicere consueuerunt, in quem fidelium defunctorum corpora sepelienda inferuntur; inde deducto uocabulo, quod sicut diuina Scriptura obitum iustorum, somnum dicere solita est; eadē significatione locum illum, vbi sepelirē tur, Cœmeterium, hoc est, dormitoriū, a κοιμάω, quod est dormio, voluit appellari: quæ etiam loca, modo Concilia sanctorum, de qua voce agemus inferius, modo etiam a natura loci denominatione deducta, Arenaria, Cryptæ, Catacumbæ, seu Catatumbæ in ueteribus Martirologijs appellata inueniuntur. Apud Afros eadē loca Areæ dictę reperiuntur, vnde Tertullianus ad Scapulā, ex uerbis persecutorum: Non sint Areę: hoc est, loca sepulturarum Christianorum destruantur, ne ad ea vlterius conuenirent, &c. In ea enim loca cum precum causa conuenire consueuissent frequenti cœtu Christiani, magis magisq. Gentilium furor sæuire atq; grassari solitus est, vt scribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. Vsurpata reperitur eadem uox a Pontio diacono in Actis martirij S. Cypriani, vbi in fine dicit, illum fuisse sepultum in Area Candidi procuratoris. Erant Romæ cō plura Cœmeteria, quorum tantum quadraginta tria ex tabulis Vaticanis descripsi, de quibus vberiūs agit Onuphrius. Desiderantur adhuc aliqua, de quibus egi in Annal. Eccles. Erant autem Cœmeteria omnia, vel Areæ extra ciuitatem positę. vigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularū nefas erat intra mœnia mortuum sepelire. sed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium vsum, tum etiam per pientissimam Leonis Imp. nouellā constitut. §3. quæ incipit, Mea quidem sententia, &c. sunt antiquata, ac prorsus abrogata. Ex Cœmeterio Callisti, de quo agimus, effossum corpus sancti Anteri Papæ translatum est intra Vrbem in ecclesiam S. Siluestri in Campo Martio, vbi in lapidea tabula eiusmodi uetus inscriptio legitur: Hæc est notitia Natalitiorum Sanctorum hic requiescētium: Mense Ianuario, die tertia NATALIS SANCTI ANTERI PAPÆ, &c.

f *Petri.*] De eo etiam Beda, Vsuard. & vet. manuscrip. Extant eius passionis Acta, & quidem germana, ab Anastasio S. R. E. Bibliothecario Latinitate do

nata:

nata: retulit ea Surius in tomo 1.

g *Cyrini, Primi, & Theogenis.*] Beda de Theogene tantũ hic agit, cuius Acta recitat Mombrit. tom. 2. vit. sanct. Petrus in cat. lib. 2. cap. 41. breui compendio perstringit Theogenis martyrium, qui passus est sub Licinio Imp. vt prędicta Acta testantur. Vsuard. de ijsdem tribus omnibus hic agit.

h *Gordij.*] Extat de ipso præclarum encomium S. Basilij. agunt de eodem hac die Græci. Passus reperitur sub Licinio Imp. ut legimus in peruetusto Menologio, quod asseruatur in bibliotheca Illust. ac Reuerendiss. Guilielmi Sirleti Card. ampliss. illudq; ab ipso Latinitate donatum, propriaque manu maiori ex parte conscriptum, uelut ingentem thesaurum eius liberalitate possideo, & (ut Hieronymi verbis vtar de codice Pamphili martyris) tanto amplector & seruo gaudio, ut Crœsi opes habere me credam. Meminisse itaque lector debet, cum in his scriptis allegatur Menologium, me de eo semper intelligere.

i *Zosimi & soc.*] Græci itidem de ijsdem hac die agunt, vt constat ex Menologio, ubi de Zosimo & Athanasio seorsum ab alijs agitur, passique ponuntur sub Domitiano Imp. Theopemptus autem & Theonas sub Diocletiano. u

k *Danielis.*] Hæc est dies inuentionis eius corporis, ut accepimus ex tabulis ecclesię Patauinæ. De eadem inuentione agit Petrus in catal. lib. 2. cap. 40. & Scard. in Annal. Patau.

l *Florentij Episcopi.*] De ipso hac itẽ die Beda, & Ado Treuer. necnon vet. manuscrip. Ado Viennen. in chron. anno 241. hæc de eo: Florentius quoque Episcopus Viennensis uita & doctrina emicuit; mansit ad Gallieni & Volusiani Imperium, exiliatusque martyrium compleuit. hęc Ado. An autem sub Gallieno aliqua fuerit excitata persecutio, dicemus inferius 13. Ianuarij.

m *Genouefæ.*] De eadem agunt hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes. Scribit de ea Gregorius Turon. de gloria confess. c. 91. & de gestis Francorum lib. 4. c. 1. Extant præclara eius uitæ Acta, quæ recitat Sur. tom. 1. plura etiam de ipsa reperies in uita S. Germani Episco. Antisiodorensis, quam scripsit Constantius. Sigebert. item in chron. anno 457. Claruit temporibus Valentiniani Tertij Imp. ac peruenit usque ad Clodoueum Regem Franc.

xxvij. D Pridie Nonas Ianuarij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

CRAVA [a] sanctorum Innocentium. In Creta natalis sancti Titi [b], qui ab Apostolo Paulo Cretẽsium Episcopus ordinatus, post prędicationis officium fidelissime consummatum, beatum finem adeptus, sepultus est in ecclesia, ubi a B. Apostolo dignus minister fuerat constitutus. Romę sanctorum martyrum Prisci [c] presbyteri, & Priscilliani clerici, ac Benedictæ religiosę fœminę: qui tempore impijssimi Iuliani gladio martyrium compleuerunt. Item beatæ Dafrosę [d] vxoris sancti * Fabiani martyris, quę post interfectionem uiri sui primum exilio relegata, deinde sub prędicto Principe capite plexa est. Bononię sanctorũ Hermetis [e], Aggęi, & Caij martyrum, qui sub Maximiano Imperatore

* Flauiani.

ratore passi sunt. Adrumeti in Africa commemoratio sancti Mauili[f] martyris, qui in persecutione Seueri Imperatoris a Scapula sæuissimo Præside damnatus ad bestias, martyrij coronam accepit. Item in Africa præclarissimorum martyrum Aquilini[g], Gemini, Eugenij, Marciani, Quincti, Theodoti, & Tryphonis. Apud Lingonas sancti Gregorij[h] Episcopi miraculis clari. Rhemis in Gallia sancti Rigoberti[i] Episcopi & confessoris.

IANVARII 4.

CTAVA[a] *sanctorum Innocentiū.*] Scribit Possidius in indiculo, sanctum Augustinū duos sermones habuisse in die Octauarum infantium. de eadem Octaua Amalarius de Eccles. offic. lib. 4. cap. 37. Microlog. c. 36. Ado item hac die in Martyrologio.

b *Titi.*] Agunt de eodē Beda hac die, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 25. Augusti. De Tito frequēter Paulus Apost. meminit, ad quem, & scripsit epistolā. Sāctus Ignatius ēt in epistola ad Philadelph. Euseb. hist. lib. 3. c. 4. Hiero. Ioā. Chrisost. & Theodoret. in cōmētarijs in epist. Ad Titū, Sophroni⁹ apud Hier. de scrip. Eccles. Isidorus, siue alius sit auctor, de uita & morte sanct. c. 88. Doroth. in synopsi, & alij de eodem agunt. habet Menologium, eum natū annos nonaginta quatuor ī pace quieuisse.

c *Prisci & soc.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. horū res gestæ narrantur in Actis sanctæ Bibianæ: quæ tñ aliqua censura indigent, & in ijs præsertim, quæ de Iuliano Apostata narrantur, cum Romæ uixisse, deq. martyribus habuisse quæstionem: quod. n. per Vrbis Præfectum in martyres gestū est, id ipsi Iuliano tribuitur, quē numquam Romā aduentasse, certum est; idq. omnes qui antiquas callent historias, atq. ea sciunt quę Ammianus Marcel. conscripsit, facile intelligunt. Idem lib. 26. scribit, Vrbanam præfecturam a Iuliano creditā fuisse Aproniano: quem cum idem auctor Ethnicus dicat aduersus magos sæuissimas quęstiones exercuisse, Christianos p magos, more Gentiliū, intelligere, haud obscurum est illis, qui apologias, quas patres aduersus Gētiles pro Christianis scripserunt, aliquando legerunt. At qūo Iulianus magos iuberet impugnari, qui eosdē honorificentissime habuit, eosq. longe positos accersiuit? vt testantur Eunapius Sardianus de vit. philos. in Maximo, Ammian. Marcel. li. 22. & Socr. lib. 3. c. 1. extant & de his eiusdem Iuliani literæ. Porro reperiuntur etiam horū martyrum Acta seorsum ab Actis S. Bibianę in uet. manuscrip. nostræ bibliothecæ.

d *Dafrosæ.*] De qua etiā ijdem qui supra agunt hac die. eius res gestæ leguntur in ijsdem Actis S. Bibianæ eius filiæ. Errare admodum constat Petrum in catal. lib. 2. c. 43. dum citans Adonem (apud quem nihil tale reperi) dicit hanc Dafrosam vxorem fuisse Fabiani Papæ, deceptus nimirū noīe Fabiani Expræfecti, parentis sanctarum virginum Bibianæ atq. Demetriæ, qui uixit temporibus Cōstantij & Iuliani Impp. cum tamen Fabianum Papam constet martyrio coronatum esse sub Decio Imperatore.

e *Hermetis & soc.*] Vsuardus ēt de his hac die; adstipulāturq. vet. manusc. Hos aūt sub Maximiano Imp. passos esse, testantur etiā tabulę Bononienses ecclesię.

f *Mauili.*] Pręclaro elogio hunc martyrē Tertullianus exornat, scribens ad Scapulam Præsidem; cui etiā exprobrat cladem diuinitus immissam in Africam in martyris vltionem. Scapulam autē Præsidem, cuius cū hic, tū apud Tertullianū mentio habetur, illū reor. Tertyllū Scapulā, ad quem extat rescriptū Cōmodi Imp. l. diuus Marcus. ff. de offic. pręs. nā paulo post Commodū Seuerus imperat, sub quo Scapula in Africa exercuit sanctorū carnificinam, inter quos Mauilus,

de quo agitur, martyrio coronatus est.

g *Aquilini & soc.*] De his etiam Beda hac die, qui fatetur horum Acta suis temporibus extare; quæ postmodum excidisse videntur. Agunt de ijsdem Vsuardus, Ado, & alij. Passos hos esse in persecutione Vuandalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. c. 44. ex Adone, quem citat.

h *Gregorij Episcopi.*] De eodem vet. manuscrip. huius res gestas scripsit Gregorius Turonen. in uita sanct. patrũ cap. 7. qui de eodem agit de gest. Franc. lib. 3. cap. 15. & 19. ex quibus apparet eum claruisse temporibus Theodorici filij Clodouei Regis Franc. Interfuisse repetitur Gregor. Lingon. Episcopus tribus Galiarum Concilijs, Epaunensi, Aruernensi, necnon etiam tertio Aurelianensi, sed huic per legatos tantum: In tabulis Episcoporum Lingonien. quas descripsit Democh. decimus sextus hic eius sedis numeratur Episcopus. Mombrit. etiam de ipso agit tom. 1. vit. sanctorum.

i *Rigoberti Episcopi.*] Extant eius præclara Acta, quæ recitat Sur. to. 1. Floruit ijs temporibus, cum Pipinus & Carolus Martellus regnum Francorum administrarẽt pro Childerico Rege; peruenitq. vsque ad tempora Hadriani Papæ; qui, ipso defuncto, reiecto Milone, in locum eius subrogauit Turpinum, ut eius Acta testantur. de ipso item Sigeb. in chron. anno 723. Ponitur hic in tabulis Democh. 28 eius sedis Episcopus.

xxvi. E Nonis Ianuarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

VIGILIA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ sancti Telesphori [b] Papæ, qui sub Antonino [c] Pio post multos labores pro Christi cõfessione illustre martyrium duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum [d] sanctorum Martyrum, qui in Thebaide sub persecutione Diocletiani diuerso tormentorum genere cæsi sunt. Antiochiæ sancti Simeonis [e] monachi, qui in [f] columna stans multos annos vixit, vnde & Stylitę cognomẽ accepit: cuius vita & cõuersatio extitit admirabilis. In Anglia sancti Eduardi [g] Regis, uirtute castitatis, & gratia miraculorum insignis. Alexãdriæ sanctæ Syncleticæ [h], cuius res præclare gestas sanctus Athanasius litterarum monumentis commendauit. Romæ sanctæ Aemilianæ [i] virginis, amitæ sancti Gregorij Papæ, quæ uocante Tharsilla sorore, quæ ad Deum præcesserat, hac ipsa die migrauit ad Dominum. Eodem die sanctæ Apollinaris [k] virginis.

IANVARII 5.

VIGILIA [a] *Epiphaniæ.*] De qua Ordo Rom. Gregorius Turon. de gest. Frãc. lib. 10. c. 31. in Perpetuo Episcop. Micrologus. & alij qui agunt de diuinis offic. Celebrabatur etiam in Ecclesia Africana vigilia Epiphaniæ, in qua sanctus Eugenius, Episcopus Carthaginensis Felicem cęcum Dei virtute illuminauit, ut scribit Vict. de persec. Vuandal. lib. 2. Egimus satis de uigilijs Ecclesiæ in Annalibus Eccles. Hic autem illud vnum nequaquã dissimulandum vr̃, nonnullos affirmare, sanctum Ambrosiũ persuasione sanctæ Monicæ, vsum vigiliarũ ea de causa ab Ecclesia proscripsisse, qd' Christianorũ plurimi

plurimi illud noctis tempus ludendo ac choreas ducendo transigerent: quod firmant auctoritate sermonis, qui S. Augustini nomine scriptus reperitur ad fratres de eremo; est ordine vigesimus quintus. Hoc autē quid magis a veritate alienum potest excogitari, cum eo tempore, quo sancta Monica fuit Mediolani, occasione persecutionis Arianorum, ibidē vigiliæ uigilātius, sanctius, purius ac propēsiori studio, quam vmquam antea fuerint celebratæ? Nā præter longiores excubias, frequentiorem cętum, conciones ad populum, S. Ambrosius addidit vigilijs sacros hymnos. Præsto illis erat vna cum ceteris sancta Monica, & in eis (vt S. August. scribit lib. 9. confess. c. 7.) primas partes tenebat. Quam solerti studio Mediolanensis ecclesia sacras vigilias ageret, accedat auctoritas ipsius S. Ambrosij, qui in sermone In Psal. 109. edit. Rom. de festo Pētecostes, commendans exactam vigiliarum obseruationē. ait. Ie iuniauimus Sabbato, vigilias celebrauimus; orationibus pnoctātet instítimus, &c. In ecclesia uero Africana tātū abest (quod præsefert sermo ille) vt ea occasione demptæ fuerint nocturnæ sacræ vigiliæ, vt eędem maius tunc temporis acceperint incrementum, & in exactiorem purioremq. religionis cultū fuerint restituræ. Nam vsus citharæ, qui ea occasione irrepserat, quod scriptū esset in Psal. 70. Psallam tibi in cithara sanctus Israel, Augustini opera fuit ablatus, vt ipse scribit concione 1. super Psalmum 32. Erant igitur in vsu vigiliæ nocturnæ, illæq. purę, & Christiana obseruatione dignissimæ, ut idem testatur in concione ad catechumenos contra Iudæos to. 6. Ad quas etiam frequentandas suos consueuit hortari, vt apparet ex ser. 251. de tem. Insuper addimus, tantum abesse, vt occasionē chorearum, vel aliorum abusuum, sacræ uigiliæ fuerint abolitæ, vt in omnibus contrarium prorsus acciderit; nimirum ut ex sacro religioso q. vsu uigiliarum sublati fuerint perditissimi illius temporis mores, qui antea irrepsissent. Est de his locus egregius S. Augustini in sermone habito in die natali sancti Cypriani, est ordine 115. de diuersis, vbi hæc leguntur cap. 5. to. 10. pag. 593. edit. Louan. Aliquando ante annos non valde multos istū locum inuaserat petulantia saltatorū. Istum tam sanctum locum, vbi iacet sācti martyris corpus (sicut meminerunt multi qui ætatem habēt) locū, inquam, tam sanctum inuaserat pestilētia & petulantia saltatorū. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & cantantibus saltabatur. Quando voluit Dominus per sanctū fratrem nostrum Episcopum uestrum, ex quo hic cœperunt sanctæ uigiliæ celebrari, illa pestis aliquantulum reluctata, postea cessit diligentię, erubuit sapientiæ, &c. Ex his omnibus luce clarius cognosces, cuius fidei sit sermo ille, qui nomine Augustini ad fratres de eremo circumfertur, quem cum alijs scola Louanienſis in hac recentiori editione reiecit in angulum. Non itaque Ambrosius, non Augustinus, nec quiuis alius Orthodoxorum, his temporibus vigilias nocturnas Ecclesiasticas abrogauit, uel minuit: sed impurissimus hæresiarcha Vigilantius vigilias, sui nominis hostis, impugnauit, sicq. minuere conatus est, ut nonnisi semel in anno, in Paschali solēnitate vigilias peragendas esse iactaret. Hieronymus aduersus Vigilāt.

b *Telesphori Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac vet. manuscrip. In Romanis Pontificibus ea tantū quæ spectant ad successionem, hic annotare visum est: in Annal. Ecclasiasticis cetera vberius explicabimus. Qd itaq. attinet ad successionē Telesphori, agit in primis Irenæus aduersus hæres. lib. 3. cap. 3. Epiphan. hæres. 37. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. c. 5. Optatus lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. ad Gener. Niceph. Episc. in chron. & alij complures recentiores.

c *Sub Antonino Pio.*] Hoc loco fortasse erit qui dubitet, quomodo sub Antonino Pio Telesphorus uel alij passi dicātur, cum sub eo pacem fuisse in Ecclesia, testetur Tertull. in apologet. Seuerus lib. 2. Oros. lib. 7. cap. 14. & alij. Constat etiā Antoninum pro Christianis edictū amplissimū proposuisse, vt scribit Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 12. quod apud Iustinum

Iustinum martyrem leges in appendice apologię. Reſpondemus, martyrium Teleſphori vel aliorum contigiſſe ante ſcriptam a Iuſtino apologiam, & promulgatum pro Chriſtianis edictum, prout idē teſtatur Euſebius hiſt. lib. 4. c. 11. & 12. Porro ex eadem Iuſtini apologia ſatis apparet, ante illud tempus, cum idem imperaret Antoninus, nō eſſe temperatum omnino a cæde Chriſtianorum; non quidem Imperatoris mandato, ſed ex ſentētia Præſidum, & furore Gentilium, conclamantibus illis contra fideles: ad quorum coercendum furorem Iuſtinus (vt apparet) nobiliſſimam illam elaborauit apologiam Chriſtiano philoſopho dignam. Suppetunt & aliæ rationes, cur tē pore pacis Eccleſiæ, vel ſub iuſtiſſimis Principibus multi reperiantur martyres paſſi: ſed ea quæ ſupra diximus de tpibus Alexandri Imperatoris, & quæ paulo inferius dicturi ſumus de Traiano, ſatis ad hanc rem explicandam eſſe poterunt.

d *Plurimorum ſanctorum martyrū.*] Horum ſingulotū certamina Euſebius digeſſit in libro quem ſcripſit de Martyribus, qui non extat. Oīum vero ſimul agonem ſummatim complexus eſt hiſt. lib. 8. c. 9. Cum autem innumera fere Ægyptiorum martyrum multitudo paſſa habeatur tam ex monumētis Græcorū, quam Latinorum ſcriptorum: de ea agēte illud ad memoriam reuocaui, qđ ſcribit Cicero lib. 5. Tuſcul. his uerbis: Ægyptiorum morē quis ignorat? quorū imbutæ mentes prauitatis erroribus quamuis carnificinam prius ſubierint, quā ibim, aut aſpidē, aut felē, aut crocodilū violēt; quorū ſi imprudenter quippiā fecerint, nullā pœnā recuſēt. hæc Cicero. Porro ſi olim Ægyptij tāti vitrū; quāti illos margaritū (vt hēt paroemia) feciſſe putandū eſt, corroborāte eos p̄ſertim diuina gr̄a?

e *Simeonis.*] De eodem hac ēt die ceteri Latinorum, Græci autem 24. Maij, vt apparet ex Menologio. Huius adhuc viuentis quaſdam res geſtas conſcripſit Theodoretus Epiſcopus Cyri libro ſanctorum Patrum Deum amantium c. 26. Euagrius ēt nonnulla lib. 1. hiſt. c. 13. & 14. Niceph. lib. 14. ca. 51. qui etiam teſtatur, Metaphraſtē vberius eius Acta fuiſſe proſecutum, ſed non extant. de eo pręterea ceteri Gręcorum, ut Suidas, Cedrenus, Michael Glycas; plura de eo in vita Danielis Stylitę, et in Actis S. Theodoſij Cœnobiarchæ: ex Latinis Gregorius Turon. de gloria confeſſ. c. 26. & alij recentiores. In vit. patrum par. 1. c. 48. eiuſdem Simeonis, incerto auctore, vita ſcripta reperitur. Huius egregia ſanctitas, admirandumq. vitæ genus qđ excoluit, non tm̄ in Syria vbi agebat, ſed toto innotuit orbi: Romæ etenim, vt præsēs, adeo notus fuit, vt opifices in oīum officinarum veſtibulis, alij in porticibus (vt ſcribit Theodoretus) imaginem eius affigerent; hinc vnuſquiſque (vt ait) ſibi auxilium ac tutelam parentes. In Gallijs etiam notiſſima extitit eius fama, prædicante eius admirabilem ſanctitatem ſancta Genouefa, quæ licet longe abſens, eū tn̄ velut præſentem diuinitus nouerat, vt cōſtat ex eiuſdē ſanctæ Genouefæ Actis. Plurimi eum fecerunt Imperatores Catholici, vt Theodoſius Iunior, cuius adhuc legitur epiſtola ad illum ſcripta, inſerta in Actis Concilij Epheſini to. 5. ca. 15. edit. Pelt. Scripſiſſe etiam ad ipſum reperitur Leo Magnus Imp. vt ſcribit Euag. hiſt. lib. 2. c. 9. De tempore quo vixit, ex Theodoreto eius primordia colligi poſſunt, dum ait columnā iā incoluiſſe temporibus Meletij Epiſcopi Antiocheni, qui ſub Valente Imp. vixit, deſijtque ab humanis eo anno, quo celebrata eſt magna Synodus Conſtantinopolitana, Siagrio & Euchario Conſſ. qui numeratur annus a Chriſto, iuxta veriores chronographos, trecenteſimus octogeſimus primus. Superuixit aūt Simeon (vt ait Cedrenus) vſque ad quartum annum Leonis Magni Imp quod ēt colligitur ex Actis Danielis Stylitę: eſt ann⁹ is a Chriſto 460. qua rōne iam centenario maior obdormiſſe dignoſcitur. De translatione reliquiarum eius facta Conſtantinopolim, & eccleſia in eius honorem erecta ab eodem Leone Imperatore, hī mē tio in Actis eiuſdem Danielis Stylitæ. Non omittendum illud uidetur, quoſdā eodē nomine deceptos ex duobus vnum con-

conflasse Simeonem. Nam duos fuisse Simeones, seniorem, ac iuniorẽ, exploratũ habetur. Præter senioré de quo agimus, fuit etiam alius eiusdẽ noĩs & exercitationis, idemq. dictus Stylita, quem à prędicto esse diuersum, tempora, loca, maiorũque testimonia declarant. Quonam tempore vixerit Simeon senior, iam vidimus. Iunior autẽ (vt auctor est Euagrius lib. 6. cap. 22. qui eum nouit, & vsus est familiarissime) claruit temporibus Iustini Imperatoris usque ad Mauritium. Extant eiusdem Simeonis litteræ ad Iustinum August. recitatæ post modum in actione quinta Nicænæ secundæ Synodi, vt eius testãtur Acta; ubi & cognominatus est hic, Simeon Stylita admirandi montis, ijsdemque notis nuncupatur a Ioanne Damasceno in orat. 3. de imag. circa finem. Sic enim est dictus, quod (ut idem scribit Euagrius lib. 6. ca. 22.) uixit in columna seorsum in summo montis uertice posita. Vixerunt prædicti ambo in Syria. Fuit & tertius Simeon Stylita in Cilicia, quadraginta fere milliaribus ab Aegis ciuitate: huius meminit Sophronij Pratũ spirit. ca. 57. hic percussus fulmine interijt: ex quo quidem genere mortis diuersum hunc esse a prædictis duobus Simeonibus, nulla est dubitatio. De prædictis duobus Græci agũt in Menologio; de seniori (vt diximus) 24. Maij, de iuniori autem prima Septembris.

f *In columna.*] Super unam columnã cellulam ex tabulis struere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ædificandam basilicam domum suã uẽderet, excepit sibi ius vnius columnę, super quam tectum proijceret compactũ ex tabulis, unde ipse & posteri eius munus gladiatorium spectare possent, quod tum edebatur in foro. hæc Ascon. Ab eodem Mænio dicta est Mæniana structura, cuius postea fuit frequentior usus, cuius meminit Festus in uerb. Mæniana.

g *Eduardi Regis.*] Cuius egregia facta conscripsit Alredus abbas, quæ retulit Surius in tom. 1. Hunc Alexãder Papa III. adscripsit sanctorum numero: cuius rei gestæ extant monumenta in appendice ad uitam eius. Habentur etiam in bibliotheca Vaticana litteræ Innocentij Quarti Rom. Pont. de celebratione diei festi S. Eduardi Regis, in Regist. an. 2. num. 255. pag. 527. Obijt idem sanctus anno Domini millesimo sexagesimo sexto.

h *Syncleticæ.*] Græci etiam de eadem hac die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Callist. lib. 8. cap. 4. sanctum Athanasium scripsisse vitam Syncleticæ: eadem, inquit, ratione, qua scripserat vitam Antonij; vt sicut in hoc viri, ita in illa haberent mulieres, quod imitari assidue possent. hæc ille. Vtinam extaret; deperijt enim non sine graui totius orbis Christiani iactura, quam expendimus ex ingenti emolumento, quod Ecclesia est consecuta ex Antonij vita ab eodem auctore conscripta. Eiusdem nominis virginem Sedulius presbyter in epistola ad Macedonium, quæ est Præfatio Paschalis operis, summis laudibus celebrat; necnon eius sororem Perpetuã con iugij vinculo adstrictam. Extant senioris Syncleticæ grauissimæ sententiæ recitatæ atque descriptæ in Vit. patrum. Vixit Syncletica iunior ijsdem cum Sedulio temporibus, senior autem temporibus Constantini Imp.

i *Aemilianæ.*] Agit de sancta Aemiliana S. Gregorius Papa homilia 38. quam refert, post multa præclare gesta, hac die quieuisse in pace. Fuit alia S. Aemiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit lõge ante huius tempora: nam eius tituli habetur mentio in Concilio 2. Romano sub Symmacho Papa.

k *Apollinaris virg.*] Eius res gestas edidit Metaphrastes; de quibus lectorem monitum velim, inesse ibi errorem, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui post Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuisse genitam Anthemio Cõsulari viro religiosissimo, qui sub Arcadio Imperatore gessit Consulatum, ad quem extat Ioannis Chrysostomi epistola 147. de quo & Theodoretus memi nit lib. sanct. patr. cap. 8. Habitus est autem hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodosio impubere administrauit Imperium.

xxv. F Octauo Idus Ianuarij Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	●	3	4	5	6			

EPIPHANIA [a] Domini. In territorio Rhemensi passio sanctę Macræ [b] virginis, quæ in persecutione Diocletiani, iubente Rictiouaro Præside, cum in ignem esset præcipitata, & permansisset illæsa, dehinc mammillis abscisis, & squalore carceris afflicta, super testas etiam acutissimas ac prunas volutata, orans migrauit ad Dominum. In Africa commemoratio plurimorum sanctorum [c] Martyrum, qui in persecutione Seueri ad palū [d] ligati, igne consumpti sunt. Rhedonis in Gallia sancti [e] Melanij Episcopi & confessoris, qui post innumerabiliū signa virtutum, iugi tercœlo intentus, glorioſus a sæculo. [f] Geris in Aegypto sancti Nilammonis recluſi, qui dum ad Episcopatum trahe retur inuitus, in oratione spititum Deo reddidit. Florentiæ S. Andreæ Corsini Florentini Carmelitæ Episcopi Fesulani, quem miraculis clarum Urbanus VIII. in Sanctorum | IANVARII 6. numerum rebulit.

EPIPHANIA [a] *Domini.*] Græci etiam hac die eamdem celebrant solemnitatem, quam aliqui & Theophaniam dicunt; licèt Greg. Nazianzenus Theophaniam appellet diem, quo Dominus Iesus Christus est natus: hāc autem diem, qua non tantum aduentus Magorum, sed ēt inter alia mysteria, Baptismatis Christi solemnitas agitur, uocat festum sanctorum luminum, eo quod baptismus etiam illustratio diceretur, ut apparet ex eiusdē oratione. In sancta lumina; quo etiam nomine appellat eam Cyrillus monachus in Actis quæ de sancto Euthymio exacte conscripsit. Apud Ægyptios autem una eademque die Natalis Christi atque baptismus agi consueuit, ut constat ex homilia Ioannis Chrysostomi in Lucam c. 2. in Nat. Domini, to. 2. & Ioāne Cassiano collat. 10. de oratione cap. 1. Epiphanius in panar. hæresi 51. paulo diuersus ab Ægyptijs, dicit, hac die, uel (ut habent alij codices) quinta huius, natum esse Dominum, baptizatum autem ante sextum Idus Nouemb. hac autem die, qua & Ægyptij Natalem Domini celebrant, primum illud a Domino miraculum esse factum, cum aquam mutauit in vinum. At S. Hieron. in commētario super Ezechielem c. 1. hac ipsa die baptizatum tm̄ fuisse Dominum, non autem natum, affirmat. Consultius itaq. Occidēta lis Ecclesia vna eademq. die, quam Epiphaniam appellat, aduentum Magorū, Christi baptismum, & primum illud insigne miraculum recolit. His diuinis mysterijs S. Augustf. serm. 32. de temp. qui est quartus Epiphaniæ, addit & quartū, nimirum excellens illud signum, qn̄ quinque panibus quinque hoīum millia Christus pauit in deserto. Paulinus in Natali 9. S. Felicis nōnisi prędicta tria mysteria ea die habita recēset, sicut et S. Maximus Taurinēsis. Celebrrimā fuisse sp Christianis eiusmodi solēnitatem, declarat Cæsarum præsentia, adeo vt ne impij quidem Principes ab ea celebritate abessent.

Siqui-

Si quidem Iulianus Apoſtata, qui pallio Chriſtianæ ſimulatæ religionis latentẽ impietatem ſtudebat contegere, cum eſſet in Gallijs, voluit ea die cum ceteris Chriſtianis ſacris intereſſe myſterijs, vt ſcribit Ammian. Marcellin. lib. 21. Id ipſum præſtitit Valens Imperator Arianus, vt de eo ſcribit S. Greg. Nazian. oratione in laudem Baſilij. Viſus.n. fuiſſet a Chriſtiana fide prorſus extorris, qui tantis ſolemnibus non adeſſet. Theodoſius Imp. ſic huius diei celebritatem coli iuſſit, vt ſeptem dieb⁹ q̃ præcedũt, ac totidẽ qui ſubſequuntur, iudicialẽ ſtrepitũ cõticeſcere iuſſerit, vt l. 2. Cod. de ferijs.

b *Macræ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiunt q. manuſcripta, Petrus itẽ in catal. lib. 2. c. 50. Additum hic eſt, eam paſsã ſub Diocletiano Imperatore: nã Rictiouarũ Præſidẽ, qui eã ſub titulo Chriſtianitatis damnauit, ſub eodẽ Imperatore exercuiſſe præfecturã, declarant Acta ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, & aliorũ Gallicanorũ martyrũ. Quod aũt ad nomen Præſidis ſpectat, Rictiouarũ in aliquibus antiquis codicibus in duas dictiones diſtinctũ inuenimus in hunc modũ, *Rictius Varus*; quæ *lectio* mihi *magis* arridet.

c *Plurimorum martyrum.*] Reſtituti ſunt hi ex ueteribus monumentis, quibus perbelle adſtipulatur Tertullianus in apologetico, vbi hæc circa finem habet, cum in Gentiles inuehitur: Licet nunc Sarmenticior & Semaxios appelletis: quia ad ſtipitem dimidij axis reuincti exurimur. Is eſt habitus victoriæ noſtræ, hæc palmata ueſtis; tali curru triumphamus, &c. Conſule de his ſcholion Pamelij ibi appoſitum 619.

d *Ad palum ligati*] Ad palum ligabãtur rei aliquando ad comburendum, vt hic habes; aliquando uerò ad torquendum, vt legitur apud Suetoniũ in Claudio c. 34. De utroq; plura ſuppetunt exẽpla in Actis martyrum. Illi etiam qui ſecuri plectendi eſſent, ligabãtur ad palũ, vt Valer. lib. 5. cap. 8. dum ait: Virgis cæſos, & ad palum religatos ſecuri percuti iuſſit. eadem ſupra lib. 3. cap 8. Rurſus ẽt palus adigebatur per medium hominẽ vſq; ad ſummum oris, ac ſic miſerè mori cogebatur. de quo ſupplicio Seneca lib. 2. epiſt. 14. ait: Cogita adactum per medium hominem, qui per eos emergebat, ſtipitem, &c. De qno genere mortis Procop. lib. 1. de bello Vuandalic. & alij.

e *Melanij Epiſ.*] De eo etiã Vſuardus: Hic reperitur interfuiſſe Cõcilio primo Aurelianenſi, temporibus Clodouei celebrato, vt eius Acta teſtantur. Scribit de Melanio Gregor. Turon. de gloria confeſſ. c. 55. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 49. Fuit & eiuſdem nominis Melanius alter Viromãdenſis Epiſcopus, qui eadẽ vixit ætate, eidemq. Concilio præſens fuit. Alius inſuper Melanius Epiſcopus Rothomagenſis, de quo ſcribit Gregorius Turonẽſis de geſtis Franc. lib. 7. cap. 19.

f *Geris in Aegypto S. Nilammonis.*] Geris ciuitas eſt in Ægypto, diſtans a Peluſio fere quinquaginta ſtadijs: cui præficiendus cum eſſet a Theophilo Alexandrino. Nilammon, antequam res ageretur (vt optauit & precibus impetrauit) in eadem cellula, qua clauſus tenebatur, diẽ obijt; vbi in eius memoriam templum eſt erectum, annuaq. ſtatura commemoratio, vt ſcribit Sozomenus hiſt. lib. 8. c. 19. & Niceph. lib. 13. c. 17.

7 Septimo idus Ianuarij. Luna. G xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

RELATIO[a] pueri IESV de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani[b] Antiochenæ ecclesiæ presbyteri & martyris, qui satis clarus doctrina & eloquentia, passus est Nicomediæ ob Christi confessionem in persecutione Maximini, sepultusq. est Helenopoli in Bithynia: cuius laudes S. Ioannes Chrysostomus celebrauit. Antiochenæ S. Cleri[c] diaconi, qui pro confessionis gloria septies tortus, ac diu in carcere maceratus, ad ultimum decollatus, martyrium consummauit. In ciuitate Heraclea sanctorum martyrum Felicis[d] & Ianuarij. Eodem die sancti Iuliani[e] martyris. In Dania sancti Canuti[f] Regis & martyris. Papiæ sancti Crispini[g] Episcopi & confessoris. In Dacia sancti Nicetæ[h] Episcopi, qui feras & barbaras gentes Euangelij prædicatione mites reddit ac mansuetas. In Aegypto beati Theodori[i] monachi, qui tempore Constantini magni floruit sanctitate, cuius sanctus Athanasius meminit in uita S. Antonij. Barcinonæ S. Raymundi de Peniafort Ordinis Prædicatorum sanctitate & doctrina celebris.

IANVARII 7.

RELATIO[a] *pueri Iesu de Aegypto.*] Agit de eadē Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij, quibus omnibus adstipulātur vet. manuscr. Id verò contigisse post septimum Christi annum, pluribus demonstrauimus in Annalibus Ecclesiasticis.

b *Luciani.*] De eodem Latini omnes hac die, Græci autem agunt decimaquinta Octobris. Hunc sub Maximino passum, Eusebius tunc uiuens, ac gesta martyrum scribens, testatur lib. 9. cap. 5. Id ipsum Hieron. de scrip. Eccles. in Luciano. Errore factū uidetur, vt tam Metaphrastes, quam Suidas eum sub Maximiano martyrio occubuisse dicant. Præclarissima hic sui ingenij reliquit monumēta, quæ a maioribus Lucianea sunt appellata, cuius etiam nomine dicta est diuinæ Scripturæ uersio ab ipso elaborata, quā Græci communem, seu Vulgatam dixere, eaque (vt sæpius testatur S. Hieronymus ad Chromatium epist. 107. & ad Suniam 131.) Orientales omnes qui interiacent a Constantinopoli Antiochiā vsque, sunt vsi. Nouissime demum, ea vrgente persecutione grauissima, cum apologiam pro Christiana religione scripsisset, nobili corona martyrij est insignitus. Non sic tamen felix in discipulis fuit: nam præter Pelagiam Antiochenam, quæ cum sectata, præclarum pro fide certamen subijt; ceteri in apostasiam primum eo tempore persecutionis sunt prolapsi; postmodum reddita pace Ecclesiæ, se Ario coniunxere, vt scribit Niceph. lib. 8. c. 31. Porro ijdem, quo illustriori gloriarentur auctore, non erubuerunt & sanctissimum martyrem, quasi auctorem hæresis in crimen adducere, seseq. ab eodem Collucianistas appellare: eo etenim nomine Arius suos dicebat, ad quos scribebat epistolas. Extat adhuc exemplum literarum Arij ad Collucianistas apud Epiphan. in panar. hæres. 69. & Theodoret., libro 1. cap. 5. Id aliquando, primis illis rerum exordijs, Catholici uerum rati, in eundem Lucianum declamarunt, vt fecisse uidetur sanctus Alexander Episcopus Alexandrinus, scribens ad æque sanctum Alexandrum Constantinopolitanum Antistitem, cuius epistola recitatur a Theodoreto lib. 1. hist. cap. 4. Transijt idem nomen ad posteros, nā & Marius Victorinus lib. 1. aduersus Arianos, eosdem Lucianistas appellat. Ne quid autē de tanto martyre leuis suspicionis in

nis in alicuius animum irrepat, ex ipsis etiam Arianorum actis, quam pura sinceraq. esset Luciani fides, apparet. Siquidem Antiochiæ ijdem Constantij Imp. tpe conuenientes, ut abolerent nomen illud Consubstantialitatis, fidei professionem ediderunt Luciani martyris, quam recitat Sozom. hist. lib. 3. c. 5. & Niceph. lib. 9. c. 5. In qua cõis Filij cum Patre substantia, potẽtia, gloria, imago, & alia demum omnia insunt, quæ Catholicæ Ecclesiæ filij profitentur: nisi tantum quod Consubstantialitatis verbum illic nõ reperitur expressum; cuius occasione & a Nicæno symbolo illud adimere conabãtur. Sed nulla quidem in eo esse poterat culpa, eam uocem omittendo, quam scimus ad eludendos omnes Arianorũ cauillos (vt pulchre docet S. Atanasius in decretis contra Arian. col. 381.) a sacrosancta Nicæna Synodo primum fuisse sapienter appositam. Quod itaque religiose vereq. ante Nicænum Concilium. Lucianus profiteri potuit, eo ipso in dãnationem eiusdem uocis abusi sunt Ariani, sicut & ipsam Scripturam etiam in prauum sensum sæpius torquere non erubuerunt. Satis uel illud sit ad S. Luciani defensionem testimonium Athanasij, qui dum in Synopsi, quam ad Constantem Augustum scripsit, de diuinis Scripturis agit, appellat Lucianum sanctum magnum religiosumq. martyrem. Sed non prætereat (quod méte excideràt) nobile illud de martyre Luciano, quod est apud Origenem elogiũ, quo ait: Quod autem ẽm ipsam historiam testis laceràti atque pernecati fuerunt sancti martyres, manifestum est atque irrefutabile. Nam post vniuersa tormenta recludentes eos in carceres, & testas multas in eis sternentes, & per quatuor partes eos impij extendentes, crudeli morte eos pernecabant. Ita consummatus est beatus atq. glorioſus Lucianus, lucidus uita, lucidus & fide, lucidus etiam tolerantię consummatione. Ob hoc. n. Lucianus cognominatus est tamquam lucidus, aut proprio lumine sibi fulgens, aut alijs lucens. Hic namque beatus duodecim diebus suprà testas multas extensus, tertia decima die est consummatus: alijq. innumeri sancti martyres eodem modo mortẽ transeuntes consummati sunt. Hucusque auctor, non tamen Origenes, ut præfert titulus: nam lõge ante Luciani tpa ille obijt, nẽpe sub Gallo & Volusiano: Lucianus autem (ut uidimus) ultima persecutione sub Maximino est coronatus martyrio. Nec est quod de alio Luciano ea scripta esse dici possint: nam eiusmodi genere mortis, quod auctor recensет, Lucianum, de quo agimus, esse sublatum, eius Acta a Metaphraste descripta declarãt. Eius uenerandum corpus post martyrium, delphinorum obsequio, Drepanũ in Bithyniam delatum, egregia basilica ab Helena Constantini matre fuit ornatum, qui & locum illũ Imperialibus munificentijs auctum, Helenopolim appellauit, ut scribit Socrat. lib. 1. c. 13. & Niceph. hist. lib. 8. c. 31. Quod hic hr̃, S. Ioannẽ Chrysostomum pręclara oratione laudasse Lucianum: scias eã ut rem pretiosissimam asseuerari in bibliotheca eruditissimi Card. Sirleti, prout ipse mecũ, ut de pretioso margarito, gloriatus est. Agit & de Luciano Suidas in historicis, & alij.

c *Cleri diaconi*.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, manuscr. ac ceteri, Petrus item in catalog. lib. 2. c. 54.

d *Felicis & Ianuarij*.] Agit de his item hac die Vsuardus, consentiuntque vet. manuscr.

e *Iuliani*.] Sicut in ueteri Rom. Martyrologio, ita & in manuscr. idem reperitur: quãdo autem, uel vbi passus sit, latet.

f *Canuti Regis*.] De eo plura Saxo Grãmat. hist. Dan. lib. 13. Ioannes Magnus hist. Goth. lib. 18. ca. 11. 12. & 13. Floruit ipibus Gregorij Septimi Rom. Pont. circa ann. Domini 1080. Fuit alius eiusdem nois Danorum Dux, qui & ipse innocẽtissime necatus est, & inter sanctos relatus; de quo idem Saxo Grãmat. & Ioannes Magnus lib. 18. cap. 14. & lib. 19. c. 7.

g *Crispini Episcopi*.] Claruit hic temporibus S. Leonis Papæ, interfuitq. Mediolanẽsi Concilio tũc cõgregato, vt cõstat ex synodica eiusdẽ ad S. Leonẽ scripta. Successit huic S. Epiphanius sanctitate & eruditione non impar. Ennodius

Ticinensis

Ticinensis Episcopus de eo in uita S. Epiphanij Episcopi, & in carmine qd scripsit, hæc habet de S. Crispino:

Salue sancte parens, saluete o sæpe recepti.
Crispini cineres, ad cuius vota redundat.
Quicquid in hoc Christi miramur dogmate dignum, &c.

Eiusdem nominis fuit Episcopus Patauinus, qui vixit temporibus Constantij, cuius meminit Athanasius in apolog. ad Constantium col. 316. d

h *Nicetæ Episcopi.*] Hic licet Dacorum esset Episcopus, optime tamen notus fuit Romanis, quem Sanctus Paulinus in 10. epist. ad Seuer. doctissimum etiam ac Romanis admirandum prædicat: peregrinari enim in Italiam ad loca sancta consueuit: de cuius reditu idem Paulinus carmen sapphicum perelegãs scripsit, quo eius præclara gesta cecinit, & inter alia de Besis populis ad Christum conuersis meminit. Gens præ ceteris feta: nam (ut Strabo testatur) ob consuetudinem latrocinandi, ijdem omnes proprio uocabulo sunt appellati Latrones: de quorum ad Christum conuersione hæc ibi Paulinus:

Nam simul terris, animisque duri,
Et sua Bessi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te gregantur
Pacis in aulam.

De his etiam S. Hieronymus epist. 3. ad Heliodorum: Bessorum (inquit) feritas, & pellitorũ turba populorum, qui mortuorum quondam inferijs homines immolabãt, stridorem suum in dulce Christi fregerunt melos. Hæc Hieron. De Besis monachis præterea habetur mentio in vita S. Theodosij Cœnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rursus in Natali nono S. Felicis agit.

i *Theodori.*] Duo reperiuntur fuisse Theodori; quorum alter, de quo hic agitur in Martyrologio, discipulus fuit S. Antonij, cuius S. Athanasius in vita eiusdem Antonij meminit: alter vero etiam sanctitate celebris fuit, cuius gesta narrãtur in vita S. Pachomij, cuius discipulus extitit, de quo etiam mentio habetur in lib. vit. patrum part. 1. agit de eo & S. Nilus abbas in lib. de oratione. Infra quinto Kal. Ianuarij eius dies natalis agitur.

xxviij. A Sexto Idus Ianuarij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

BELLOVACI in Gallijs sanctorũ martyrum Luciani [a] presbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo vltimi a persecutoribus gladio perempti sunt: beatus autem Lucianus, qui cum S. Dionysio in Galliam uenerat, post nimiam eę dem cum Christi nomen uiua uoce confiteri non timuisset, priorum sententiam & ipse excepit. Item S. Eugeniani [b] martyris. In Libya sanctorum martyrum Theophili [c] diaconi, & Helladij; qui primo laniati, ac testulis peracutis compuncti, demum in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hierapoli in Asia S. Apollinaris [d] Episcopi, qui sub Marco Antonino Vero sanctitate atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis S. Seuerini [e] Episcopi, fratris beati Victorini martyris: qui post multarum virtutum perpetrationem, plenus

nus sanctitàte quieuit. Papiæ S. Maximi[f] Episcopi & confessoris. Metis S. Patientis[g] Episcopi. Eodem die apud Noricos sancti Seuerini[h] abbatis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus est Apostolus. Eius corpus ad Lucullanum[i] prope Neapolim diuinitus delatum, inde postea ad monasterium S. Seueri ni translatum est.

IANVARII 8.

IVCIANI & soc.[a]] De his ét hac die Beda, Vsuard. Ado, quibus & manuscrip. assentiũtur. Meminit Luciani Petrus Cluniacensis li. 1. epist. 2. Vincent. in spec. Antonin. prima part. tit. 6. c. 26. §. 3. Petrus in catal. lib. 2. cap. 55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacẽsi in Actis S. Quinctini, quæ extant apud Sur. to. 5. die 31. Octob. In Actis sanctorum Crispini & Crispiniani, habetur mentio de Luciano vna cum Quintino: sed cum ad tempora Diocletiani referatur, alius esse videtur ab hoc de quo hic agitur, quem Petri Apost. discipulum esse tradunt.

b *Eugeniani.*] Vsuardus item de ipso agit hac die, necnon Vuandelbertus, qui hexametro carmine Martyrologiũ scripsit ante sexcentos annos.

c *Theophili & Helladij.*] Græci etiam de ijsdem agũt hac die, ut ex Menolog. ipsorum constat, vbi etiam crudele ipsorum martyrium enarratur.

d *Apollinaris Episc*] Huius celebris memoria est apud Eusebium lib. 4. ca. 6. & lib. 5. c. 15. & 18. de eodem S. Hieronymus de scrip. Eccl. & in epist. 84. ad Magnum. Recitantur ab Eusebio aliqua scriptionum eius fragmenta, in quibus ex eo præ ceteris animi ipsius candor effulget, dum nihil proprio ingenio se in rebus sacris velle scribere, vel definire profitetur. Longe hic alius ab illo Laodiceno Apollinari, a quo Apollinariani seu Apollinaristæ sunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodosij senioris.

e *Seuerini Episcopi.*] De quo etiã hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri omnes. Seuerini ac Victorini germanorum res gestas pluribus scribit Ado sub Non. Septemb. vbi & nos fusius agimus, deq; veritate historiæ differimus. Cõsule ea quæ etiam notamus in Seuerino Septempedano infra ad sextum Idus Iunij.

f *Maximi Episcopi.*] De quo etiam tabulæ Papienſis ecclesiæ, quas inde missas accepimus. feruntur eius Acta fuisse scripta a Paulo diacono. Successit hic S. Epiphanio eiusdem ciuitatis Episcopo: interfuit quarto & sexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduersus Laurentium, vt eorumdem Acta testantur. Est dictio Ennodij Ticinensis in laudem eiusdẽ Maximi, cuius est exordiũ, Prodit religiosæ uotum cõscientiæ, &c.

g *Patientis Episcopi.*] Agitur item de eo in vet. manuscrip. In tabulis Metensium Episcoporum, quas descripsit Demochares, recensetur hic quartus ordine eius ciuitatis Antistes. Fuit eiusdem nominis alius Lugdunensis Episcopus, de quo plura inferius tertio Idus Septembris.

h *Seuerini abb.*] Hic ipse est dies natalis ipsius, ut eius testantur Acta, quæ sincerissime scripta sunt ab Eugipio abbate ad Paschasium, vt auctor est Isidorus de vir. illustr. ca. 13. descripsit eadem Surius tom. 1. habemus in nostra bibliotheca eadem Acta manuscrip. vna cum epistola Paschasij diaconi ad Eugipiũ, cum accepisset ab eo vitam eiusdem S. Seuerini. Obijt temporibus Odoacris Regis Italiæ, circa annum Domini 482. Corpus autem ipsius translatum fuisse in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius ecclesia in Lucullano posita, sacrisque ipsius reliquijs, frequens mentio habetur in epistolis S. Gregorij Papæ, vt lib. 7. epist. 85. ad Fortunatum, li. 8. epist. 18. ad Anthemium.

Idem

Idem Pontifex dedicaturus Romæ ecclesiam eiusdem sancti nomine dictam, inde sibi reliquias mitti postulauit, scribens ad Petrum diaconũ epist. 19. lib. 2.

i *Ad Lucullanum prope Neapolim.*] Sic dicta villa a Lucio Lucullo. Apposite hic dictum, Prope Neapolim: nã duo Luculli vixere eodem tempore, M. Lucullus, & L. Lucullus: ab illo in Tusculano, ab isto prope Neapolim extructæ sunt sumptuosissimæ villæ. de vtrisque meminit Varro lib. 3. de re rustica, cum de vtriusque piscinis agit, additq. ea ex causa a L. Lucullo montem esse perforatum; signans quidem famosissimam cryptam Neapolitanam, quam Seneca lib. 7. epist. 58. describens, sic incipit: Nihil illo carcere longius, nihil illis faucibus obscurius, &c. Si hæc cupis, cõsule eum. De obitu vtriusque Luculli meminit idẽ Seneca libro de consolatione ad Polybium cap. 33.

xxvij. B Quinto Idus Ianuarij. Luna. 9

a b c d e f g h i k l m n p q r s
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

ANTIOCHIAE sub Diocletiano & Maximiano natalis sanctorum Iuliani [a] martyris, & Basilissæ virginis vxoris eius; quæ cum viro suo virginitate seruata, in pace vitam finiuit: Iulianus uero (postquam multitudo sacerdotum, & ministrorum Ecclesiæ Christi, quæ propter immanitatem persecutionis ad eos confugerat, igne cremata est) Marciani Præsidis iussu plurimis tormentis cruciatus, capitalem sententiam accepit: cum quo etiam Antonius presbyter, & Anastasius, quem ipse Iulianus a morte suscitatum, gratiæ Christi participem fecerat; & Celsus puer, vna cum matre sua Marcionilla, ac septem fratres, alijque plurimi passi sunt. In Mauritania Cæsariensi sanctæ Marcianæ [b] virginis, quæ bestijs tradita, martyriũ consummauit. Smyrnæ sanctorum martyrum Vitalis [c], Reuocati, & Fortunati. In Africa sanctorum martyrum Epicteti [d], Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis, & aliorum septem. Sebastæ in Armenia S. Petri [e] Episcopi, fratris S. Basilij. Anconæ S. Marcellini Episcopi [f], qui vrbem illam (vt S. Gregorius scribit) diuina uirtute ab incendio liberauit.

IANVARII 9.

IVLIANI & *Basilissæ*. [a]] De his hac etiã die Beda, Vsuardus, Ado, ac demum ceteri omnes recentiores. Horum Acta ex veteribus monumentis edidit Metaphrastes, quę habet Lipom. tom. 7. Mombrit. tom. 2. & Sur. to. 1. Habemus eadem in vet. manuscr. Extat in Breuiario Toletano S. Isidori sacer hymnus, quo horum Acta egregie describuntur. Basilissa autem licet martyriũ non obierit, tamen quia multa grauiaq. passa est, & dux martyrum extitit, censita etiam inter martyres reperitur, præsertim a Venantio

nantio Fortunato in carmine quod scripsit de gaudijs & spe uitæ æternæ. Horũ omniũ meminit sanctus Eulogius Corduben. lib. 1. Memor. sanct. ducens eosdem ceteris in exemplum. Erat apud Antiochiam celeberrima ecclesia nomine Iuliani, de qua Procop. lib. 2. de bello Persic. Adiunctum erat eidem monasterium, cuius presbyter fuit impius Nestorius.

b *Marcianæ.*] Vsuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Habet eius Acta Mombritius tom. 2. Vincentius in specul. lib. 13. c. 36. 37. Petrus in catal. lib. 2. cap. 58. Hæc etenim ob fractum simulacrũ Dianæ tertio lenonibus data est prostituenda; sed diuino fulta præsidio semper intacta permansit. Respondent his omnibus quæ Tertullian. in apologetico in Gentiles exprobrat his uerbis: Proxime ad lenonem damnando Christianam potius quam ad leonem, confessi estis labem pudicitiæ apud nos atrociorem omni pœna & omni morte reputari. Nec quicquã tñ profuit. Exquisitior quæque crudelitas uestra, illecebra est magis sectæ, &c. Agitur de eadem die 12. Iulij, qua nimirum reliquiæ eius translatæ putantur.

c *Vitalis, Reuocati, & Fort.*] De his præterea Vsuarduas & Vuandelbertus agunt, assentiunturque vet. manuscr. ac recentiores omnes.

d *Epicteti, Iucundi, & soc.*] Ita uet. manuscr. ex quibus restituti sunt. Fuit Epictetus Episcopus Assuritanus in Africa, ad quem extat S. Cypriani epist. 64. edit. Pam. Passus est cum socijs sub Decio Imperat. Quanta autem præditus esset animi mãsuetudine, satis docet in ea epistola testimonium Cypriani.

e *Petri Episcopi.*] Græci de eodem. Eius res gestas nonnullas scribit Gregor. Nyssenus eius germanus in epist. ad Leõtium de S. Macrina, legitur apud Lipoman. tom. 2. De eodem Theodoret. hist. lib. 4. c. 28. Niceph. lib. 11. cap. 19. Migrauit ex hac uita temporibus Valentis Imperat. De anniuersaria die natalis eius meminit idem Gregorius in epistol. ad Flauianum Episcopum.

f *Marcellini Episcopi.*] De ipso agit S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 6. Legimus eius Acta atque miracula post obitum facta in manuscr. quæ accepimus ab ecclesia Anconitana. de eo etiam Petrus in catalog. lib. 2. cap. 59.

10 Quarto Idus Ianuarij. Luna. C xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
28		29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10		

IN Cypro beati Nicanoris [a] diaconi de septem primis; qui gratia fidei & uirtute admirandus, glorioſissime coronatus est. Romæ sancti Agathonis [b] Papæ [c], qui sanctitate & doctrina conspicuus quieuit in pace: Mediolani sancti Ioannis [d] Boni Episcopi & confessoris. In Thebaide natalis beati Pauli [e] primi eremitæ, qui a sextodecimo ætatis suæ anno vsque ad centesimum decimumtertium solus in eremo permansit: cuius animam inter Apostolorum & Prophetarum choros ad cęlum ferri ab Angelis S. Antonius vidit. Eius autem dies festus decimo octauo Kalendas Februarij celebratur. Constantinopoli S. Marciani [f] presbiteri.

IANVA-

IANVARII 10.

NICANORIS.[a]] De eodem hac die ceteri Latinorum; Græci autem de ipso agunt ad 5. Kalend. Aug. vna cum Procoro, Timone, & Parmena. De eo in Actis Apost.cap.6. Doroth. in synopsi scribit hunc eodem die, quo S.Stephanus protomartyr, una cũ multis occubuisse martyrio. ex quo dicendum esset,non in Cypro,sed Hierosolymis esse passum. Verũ in Cypro agi diem natalem eius, ob sacrarum reliquiarum,quæ illic habentur, translationem factam,contigisse potuit. At nec Dorothei adeo firma auctoritas in omnibus subsistit, ut sæpe docuimus.

b *Agathonis.*] Eius res gestas per lectiones distinctas habemus manuscrip. In aliqua ecclesia eas legi cõsueuisse, ex ijsdem satis liquet. De eius successione, tam ex lib.de Rom.Pontific.quã ex Indicibus Vaticanis, alijsque recentioribus scriptoribus,certa habetur ratio. Cetera de ipso cumulate satis in Annalibus Ecclesiasticis diximus.

c *Papæ.*] Putarunt nonnulli hanc uocem, Papa,complexam esse ex duabus dictionibus, vt idẽ sit P A. P A. quod Pater Patrum, meritoq. Romano tantũ Pontifici tribui solitam. P A, pro patre positũ in Saliari carmine,testatur Festus.Ne in his refellendis multum immorer; sciendum est,quod etsi eiusmodi titulus, Pater Patrum,tribui consueuit Rom. Pontifici,ut totius Catholicæ Ecclesiæ Episcopo; nihilominus Papæ nomen diuersum ab eo esse,& accipi solitum a maioribus, exempla antiquarum inscriptionum facile monstrant; quorum unũ tm satis sit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormisdam Papã synodalis epistola scripta,cuius eiusmodi est inscriptio : Synodus ueteris Epiri, Ioannes, Matthæus, Constantinus, &c. domino nostro per cũcta sanctissimo & beatissimo Patri Patrum , Cõministro, ac Principi Episcoporum Hormisdæ Papæ.Incipit epistola: Si dignis p̃mijs,&c. Exscripsimus eam ex codice manusc. Vaticano , integrãq. exhibemus in Annal. Eccles. simulq: alias, in quibus eadẽ habetur nomenclatura . Cum itaque idem Hormisda & Pater Patrũ, & Papa,una eademq. inscriptione dictus reperiatur; plane constat diuersæ significationis esse vtramque uocem. Porro germana est eius interpretatio,ut a Græca voce πάππας,id est,pater,descendat. Licèt alij deducant a πάππος,id est,auus. At uero in prima significatione accipi consueuisse vidimus : eoque sensu accepta (ut scribit Vualfridus Strabo de reb. Eccl. c.7.)tran sijt in dignitatis nomen,ut clerici uenerandi eodem noĩe appellarentur. postea tamen nomen illud cœpit esse peculiare Episcoporum,ut ijdem Papæ dicerẽtur. Sunt de his innumera exẽpla apud Cyprianum, Hieronymum, Augustinum , Rufinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum , Sidonium Apollinarem , Venantium Fortunatum, & nouissime apud sãctum Eulogium Cordubensem, qui floruit anno Dñi 850. Vsque enim ad illud tempus id nomen cõe fuit oĩbus Episcopis , licet frequentius ac peculiarius tribuit consueuisset Romano Pontifici: idque quisq. facile obseruare poterit ex epistolis Cassiodori. Ex his itaque erroris arguitur Nicephorus lib. 14. c. 34. dum ait Cælestinum Romanum Pontificem cõcessisse ex priuilegio Cyrillo Episcopo Alexandrino a se constituto legato in SS. Concilio œcumenico Ephesino, ut Papa diceretur,acuteretur mitra . Nam si Papæ nomen tunc temporis (ut patet) commune erat omnibus Episcopis,quidnam eo nomine contulit Cælestinus Cyrillo? Non sic quod Theodorus Balsamon in Nomocan. Photij tit.8. cap. 1. vbi ait a Cælestino concessum esse Cyrillo, ut in sacris solemnibus , more Romani Pontificis , phrygio vteretur , quo quidem (ut ait) ex eo tẽpore semper vsi sunt Episcopi Alexandrini . Quidnam vero phrygium esset,fusius disseremus in nostris Annalibus , cũ agemus de Concilio Ephesino,deq. litteris Cælestini ad Cyrillũ datis. Sed quod ad Papę nomen pertinet, cum futuris tpibus obtinuisset cõ-

munis

munis vsus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici ; & schismatici illud sibi in odium eiusdem Romani Præsulis fastu superbo vindicarent, aliaq. non concessa præsumerent: Gregorius Septimus Papa anno a Christo Domino 1073. sui vero Pontificatus anno tertio, sexto Kal. Martij Indict. 13. habuit Romæ Synodum aduersus schismaticos, vbi statuit inter alia plura, vt PAPÆ nomen vnicum esset in vniuerso orbe Christiano, nec liceret alicui se ipsum vel aliũ eo nomine appellare. Hæc in registro epistolarum Gregorij Septimi, quod asseruatur in biblioth. Vaticana, vbi canones eius Synodi scripti habentur. Seruant id ipsum Græci, vt nomine Papæ Romanum Pontificem intelligant, vt ex Nicetæ Choniatæ scriptis apparet.

d *Ioannis Boni.*] De quo tabulæ eccles. Mediolanensis, & Bossius in Annal. Mediolan. agunt.

e *Pauli primi eremitæ.*] Eius vitam scripsit sanctus Hieronymus. Solutus est vinculis carnis anno sexto Constantij Imp. agens iam ætatis annum decimumtertium supra centesimum: nam Antonius, qui post eius obitum vixit annos quindecim (ut idem Hieronymus scribit in chron.) migrauit ex hac uita anno vigesimoprimo Constantij, cum iam antea nonagenarius Paulum proxime moriturum inuisisset, ac post vixisset vsque ad annum centesimum quintum. Meminit eiusdem Pauli idem Hieron. ad Eustochium epist. 22. Porro vitam eius, quam scripsit, misit ad Paulum Concordiensem, vt testatur in epistol. 21. in fine.

f *Marciani.*] Græci de eodem pluribus in Menologio hac die. Hic ille qui opulentissimum patrimonium Christi amore profudit in pauperes, erexit ecclesias, & inter alia ædiculam illam Anastasiæ, in qua Gregorius Nazianzenus collapsã fidem excitarat, in amplissimam basilicam, secundum propheticum illius oraculum, auxit, ornauitque. Huius præclara gesta descripsit Metaphrastes. habet eadem Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano, qui vixit temporibus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit. Hic autem claruit sub Leone Imp. qui etsi & ipse Nouatianis aliquando fauit, tamen extemplo referens pedem, ob sinceram fidem Catholicam & egregiam sanctitatem factus est œconomus Constantinopolitanæ ecclesiæ. Alius insuper eadem ætate vixit Marcianus in Syria apud Cyrum ciuitatem, professione monachus, meritis clarissimus, cuius res gestas scripsit Theodoret. lib. sanct. patr. c. 3.

11 Tertio Idus Ianuarij. Luna. D xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE natalis S. Hyginij [a] Papæ, qui in persecutione Antonini glorioſe martyrium consummauit. In Africa B. Saluij [b] martyris, in cuius die natali S. Augustinus sermonem habuit ad populum Carthaginensem. Alexandriæ sanctorum martyrum Petri [c], Seueri, & Leucij. Firmi in Piceno S. Alexandri [d] Episcopi & martyris. Ambiani S. Saluij [e] Episcopi & martyris. Brunduſij S. Leucij Episcopi & confessoris. In Cappadocia in uico Magariasso sancti Theodosij [g] cœnobiarchæ, qui multa

pro

pro fide Catholica passus, in pace tandem quieuit. In Thebaide S. Palæmonis [h] abbatis, magistri S. Pachomij. Suppentoniæ [i] apud montem Soractem sancti Anastasij [k] monachi, & sociorum, qui diuinitus uocati migrauerunt ad Dominum. Papiæ S. Honoratæ [l] virginis.

IANVARII .11.

HYGINII *Papæ.*[a]] De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius successione agit liber de Rom. Pontificibus Damasi nomine inscriptus, Irenæus li. 3. c. 3. Epiph. in panar. hæres. 27. Eusebius in chron. & hist. lib. 4. cap. 10. Optatus lib. 2. contra Parmen. August. epist. 165. Meminit eiusdem Cyprianus in epist. 74. ad Pompeium. Sub persecutione Antonini coronatum esse martyrio, idem lib. de Roman. Pontif. Eusebius in chron. & alij omnes testantur. Cetera de ipso dixi in Annal. Eccles.

b *Saluij.*] De eodem hic Beda, ac ceteri Latinorum, necnon vet. manuscr. Meminit Possidius in Indiculo ca. 3. de sermone S. Augustini habito de S. Saluio, & ca. 9. agit de alio eiusdem auctoris tractatu in eiusdem die natali habito. Ne quis autem aliqua occasione in errorem ducatur, nosse debet fuisse item in Africa alium Saluium, sed pseudomartyrē, ipsumq. Donatistam ex parte Maximianistarum: quem alij Donatistarum, sed ex factione Parmeniani, post multas illatas contumelias occiderunt, in cuius honorem suarum partium homines basilicam erexerunt, adscriptumq. in suorum martyrum numerum coluerunt, ut scribit S. Augustinus aduersus Parmen. lib. 3. c. vlt. & contra Cres. lib. 4. c. 48. & 49.

c *Petri, Seueri, & Leucy.*] De his etiã hac die Beda, Vsuar. Ado, ac reliqui oẽs.

d *Alexandri Episc.*] De eo etiam tabulæ Firmanæ ecclesiæ, quas Romam allatas accepimus, licet in eis passionis tempus desideretur.

e *Saluij Episc.*] Alij Saluinum appellant. Hunc Sigebert. in chron. Saluum pro Saluio dicit, occisumq. tradit anno 33. Caroli Magni Imperatoris, anno Domini 801. de eodem Petrus in catal. lib. 2. cap. 65. In tabulis Episcoporum Ambianensium ponitur Saluius quinto loco, vt constat ex Democharе, qui eas descripsit. Confundunt hũc nonnulli cum Saluio Episcopo Albigensi, qui sub Chilperico Francorum Rege doctrina claruit & sanctitate, de quo Gregor. Turonen. hist. lib. 5. cap. 44.

f *Leucij Episc.*] Restitutus est ex vet. manuscript. Licet enim Brundusinus esset Episcopus, Romæ etiam colebatur. Erat enim quinto ab Vrbe lapide ecclesia sancti Leucij, cuius meminit S. Gregorius lib. 9. Regist. epist. 73. cumq. inde fuissent ablatæ eius reliquiæ, idem Pontifex alias eiusdem sancti ad se reliquias mitti iussit. Legimus Acta eius ab eadẽ ecclesia accepta erroribus quidem scatẽtia, ob maximam tum in personis, tum etiam in tempore discrepantiam. ponitur hic confessor, sicut in propria ecclesia colitur: cum alioqui S. Gregorius appellet eum martyrem beatissimum.

g *Theodosii.*] Agunt præterea de eodem Græci hac die in Menologio. Spectatissimus fuit non tantum ob exactam vitæ monasticæ exercitationem, verum etiam ob egregios labores pro fide Catholica aduersus Acephalos hæreticos exantlatos. Florere cœpit tẽporibus Leonis Imp. peruenitq. vsque ad tempora Iustiniani, cum Hierosolymitanæ ecclesiæ præesset Petrus, qui eius funus curauit. Extant eius res gestæ omni acceptatione dignissimæ a Metaphraste ex antiquioribus monumentis descriptæ, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 1. De eodem mẽtio habetur in vita S. Sabæ abb. necnon apud Suidam in Anastasio, & infra in Theod. Monemus lectorẽ fuisse eiusdem nominis eodẽ sæculo sub Marciano

ciano Augusto alium Theodosium itẽ Cœnobiarcham in eadem regione Palęstinæ uersatum, qui fuit hęreticus Eutychianus, homo nequissimus & inuasor sedis Hierosolymitanę, tempore Iuuenalis eius sedis Antistitis, quem S. Leo Papa pellendum curauit; quem etiam constat ex Actis S. Euthymij a Cyrillo conscriptis, fuisse ex humanis sublatum eiusdem Marciani Imperatoris tempore.

h *Palæmonis.*] Huius res gestę hĩc in textæ in uita S. Pachomij, quam habes apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3.

i *Suppentoniæ ad montem Soractem.*] De loco Suppentoniæ diu multumq. laboraui: cumq. non inuenirem quid certi afferrem, cõsului, tandem accolas regionis, qui ex ueteribus monumẽtis locum ipsum optime norũt, a quibus illud accepi: Monasterium S. Anastasij fuisse iuxta locum qui hodie dicitur, Castellum S. Eliæ, a Nepesina ciuitate duobus miliarijs distans, ubi est adhuc nobilis ac vetus ecclesia nomine S. Eliæ atq. S. Anastasij Deo dicata, non longe a monte Soracte, illudque ipsum olim Suppentoniam appellatum esse.

k *Anastasii & soc.*] Iidem ex manuscr. restituti sunt, quorũ felicem exitum scribit S. Greg. in Dial. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regist. lib. 2. epist. 50. c. 89. ind. 11. appellaturque ibi Anastasius de Pentumis.

l *Honoratæ.*] De ipsa etiam hac die tabulæ ecclesiæ Papiensis. Fuit hæc soror S. Epiphanij Episc. Ticinẽsis, ab eodem Deo consecrata eo anno, quo reuersus est Roma a legatione Authemij Imp. Ticinum. fuit is annus Domini 471. ut habent Acta eiusdem Epiphanij ab Ennodio fusius scripta.

12 Pridie Idus Ianuarij. Luna. Ex ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE S. Tatianæ [2] martyris, quæ sub Alexandro Imperatore vncis atque pectinibus laniata, bestijs exposita, & in ignem proiecta, sed nil læsa, gladio demũ percussa migrauit in cælũ. In Achaia S. Satyri [b] martyris, qui ante quoddam idolum transiens, cũ exsufflasset in illud, signãs sibi frontem, statim idolum corruit; ob quam causam decollatus est. Eodem die S. Arcadij [c] martyris, genere & miraculis clari. In Africa sanctorum martyrum Zotici [d], Rogati, Modesti, Castuli, & coronæ militum quadraginta. Constantinopoli sanctorum Tigrij [e] presbyteri, & Eutropij lectoris, qui Arcadij Imperatoris tẽpore passi sunt. Tibure S. Zotici [f] martyris. Ephesi passio sanctorum [g] quadragintaduorum monachorum, qui ob cultum sanctarum imaginum sub Constantino Copronymo sæuissime cruciati martyrium compleuerunt. Rauennæ S. Ioannis [h] Episcopi & confessoris. Veronæ S. Probi [i] Episcopi. In Anglia S. Benedicti [k] abbatis & confessoris.

IANVARII 12.

ETIANAE [a].] Græci ẽt de eadẽ hac die agunt in ipsorum Menologio, vbi eius martyrium his paucis narratur: Certamẽ S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma: quæ, Alexandro imperante, oblata Præfidi, ingressa tẽplum, precibus simulacra euertit, ac in terrã collisit. Quam ob causam

sam uerberatur, eiusq. palpebrę vncis di lacerantur, inde suspensa, pectinibus laniatur, abraso capite decaluatur, igne & feris probatur: & illæsa permanens, percussa gladio, euolauit in cœlum. hæc ibi de Tatiana. Eius Acta titulo virginis prænotata extát in cod. manuscr. bibliothecæ nostræ Congr. & copiosiora in ueteri manuscr. S. Mariæ Maioris, quæ tñ aliqua castigatione indigere videntur.

b *Satyri.*] De eodem Beda, Vsuard. Ado, Petr. in catal. lib. 2. cap. 66. ac reliqui recentiores.

c *Arcadij.*] De eo etiam Beda, & alij quos nuper recensuimus auctores: uberius autem S. Zeno Episcopus Veronensis, qui luculenta oratione eius Acta percurrit. est serm. 4. inuenies eumdem etiã seorsum a ceteris apud Lypom. tom. 2. Alius est Arcadius, qui in Africa passus est in persecutione Vuandalica, de quo inferius erit sermo.

d *Zotici & soc.*] Restituti sunt ijdem ex uet. manuscr. Porro horum Acta habemus in nostra bibliotheca: est illorum exordium: Iam quasi, &c.

e *Tygrij & Eutropij.*] De his etiã manuscr. Passi sunt hi Constantinopoli sub Arcadio Imperatore, cum, pulso in exilium S. Ioãne Chrysostomo, noluissent cũ Arsacio intruso cóicare, ac de incẽdio basilicę passi essent calumniã. Horũ certamina scribit Palladius in dialog. Sozom. lib. 8. c. 24. Metaphrastes, Leo Imp. & Georgius Alexã. in uita S. Ioã. Chrysost. Vide de his in primis eiusdẽ S. Ioan. Chrysost. epist. 118. & 125. Extãt hactenus duo impia Arcadij edicta. quorũ altero cogebat pios cum Arsacio cóicare; altero uero in eos, qui Basilicã incendissent, inquirendũ præcepit. Cõsule Codicẽ Theodos. tit. de Episc. & cleric. l. 37. et tit. de his q pro religione cõtendunt. l. 6.

f *Zotici.*] De eodẽ tabulæ ecclesię Tiburtinæ. Agitur de eodẽ rursus inferius die 10. Iunij in Getulio: non quod diuersi censeantur; sed fortasse quod altera die natalis, altera trãslatio celebretur. dicturi sumus ibi plura. Eius corpus cõditum est sub maiori altari, caput uero seorsum positum in uase, decenti honore colitur.

Quod autẽ arundinibus percussum martyrium consummasse dixerimus, emendamus: haud. n. fidelem nacti sumus testem, qui ea se ex Actis eius descripsisse, per litteras ad me datas, testatus est: accepi post hæc Acta martyris, & nihil tale ĩ eis reperi. Tu uero consule quæ inferius notantur 10. Iunij in Getulio, cum de eodem sub Getulii nomine iterum agitur. De uno eodemq. martyre diuersis diebus agi, sæpe contigit, quod altera die natalem, altera uero translationem celebrare Ecclesia consueuerit.

g *Quadragintaduorum monachorũ.*] Græci eosdem præcipuo honore hñt. Inuenies horũ m Acta iuncta simul cũ passiones S. Stefani iunioris, tam inter Ioãnis Damasceni opera edit. Bil. quã etiã apud Sur. tom. 6. ad diem 28. Nouembr.

h *Ioannis Episcopi.*] De eodem tabulę Rauennatis ecclesiæ. Hic successit Neoni, ad quem extat epist. 27. S. Leonis Papæ, licet in aliquibus exemplaribus pro Neone Leo ponatur, ut cap. cum itaque baptis. dist. 4. Successit Neon S. Petro Chrysologo. Hic de quo agitur, Ioãnes, secundus dictus est, qui liberauit Rauennam a furore Attilæ ut scribit Ricobald. in Pomerio, & Hier. Rub. hist. Rauen. lib. 2. Ferunt eius Acta scripta esse a Desiderio Rauẽnate: quæ nõdũ uidimus. Extat Simplicij Papę epistola ad Ionanem Rauen. Episcopum, data Consule Seuerino; est is annus, iuxta Fastos Onufrii, a Christo Dño 482. Itemq. eiusdem Ioannis meminit Gelasius Papa in epistola ad Episcopos per Lucaniã & alios per diuersas prouincias constitutos c. 1. ex qua redarguitur Hieron. Rub. dũ lib. 3. hist. Rauen. pag. 110. ante Gelasii creationẽ mortuũ iam fuisse Ioannem scribit. Data est ea Gelasii epistola Asterio & Præsidio Consl. anno Domini 494. ut scias ad quæ tpa Ioannes Secundus puenerit.

i *Probi Episcopi.*] De ipso etiam tabulæ ecclesiæ Veronẽsis, quas illustrauit auxitq. Reuerendiss. Episcopus Veronẽsis Augustinus Valerius, nunc uero ob præclara uirtutum merita auctus amplissima Cardinalatus dignitate.

k *Benedicti.*] Beda eius discipulus se

eius

eius res gestas scripsisse fatet hist. Angl. lib. 5. in fine. Huic.n. ipse natus annos septem est traditus educandus in monasterio, ut ipse scribit in epitom. hist. in fine. Vixit Benedictus aliquandiu Romæ vsque ad tpa Agathonis Papæ, a quo iussus est reuerti in Angliam cũ Ioanne Archicãtore ad imbuendum populũ illum Rom. Ecclesiæ disciplinis, ut idẽ auctor scribit de gest. Angl. lib. 4. c. 18. & lib. 5. c. 20. Quantum autem in patriam rediens laboris impenderit, idẽ narrat in sermone habito in die natali eiusdem S. Benedicti, qui hĩ tom. 7. eiusdem Bedæ oper.

13 Idibus Ianuarij. Luna. F xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

OCTAVA[a] Epiphaniæ Domini. Romæ via Lauicana coronæ sanctorum Militum quadraginta[b], quas sub Gallieno Imperatore pro confessione ueræ fidei percipere meruerunt. In Sardinia S. Potiti[c] martyris, qui sub Antonino Imperatore & Gelasio Præside multa passus, demum gladio martyrium consecutus est. Singidoni in Mysia superiori sanctorum martyrum Hermyli[d] & Stratonici, qui post sęua tormenta sub Licinio Imperatore in Istrum flumen demersi sunt. Cordubę sanctorũ martyrum Gumesindi[e] presbyteri, & Seruidei monachi. Pictauis in Gallia natalis S. Hilarij[f] Episcopi & confessoris, qui ob Catholicam fidem, quam strenue propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum suscitauit. Eius autem festiuitas sequenti die celebratur. Cęsareę in Cappadocia S. Leontij[g] Episcopi, qui sub Licinio aduersus Gentiles, & sub Constantino aduersus Arianos plurimum decertauit. Treueris S. Agritij[h] Episcopi. In Versiaco monasterio S. Viuentij[i] confessoris. Amaseę in Ponto sanctæ Glaphyręk virginis.

IANVARII 13.

OCTAVA *Epiphaniæ*[a].] De ea Ordo Rom. de offic. Missæ, Amalar. lib. 4. ca. 34. Micrologc. 40. Ado, & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capitul. Regum Franc. lib. 1. cap. 164.

b *Militum quadraginta.*] Agunt de ijsdem Beda, Vsuard. Ado, & alij, consentiuntque vet. manuscr. Quod autem tam hi, quam plerique alij martyres passi habentur Gallieno Imperatore; nó ita quis accipiat, ut existimet aliquam ab eo esse excitatam persecutionem: nam idem Augustus (ut scribit Orosius lib. 7. cap. 22.) parente Valeriano ab hostibus capto, pacem Ecclesiæ trepida satisfactione restituit. id ipsum affirmat Dionysius Alexandrinus in epist. ad Ægyptios, extat apud Euseb. lib. 7. cap. 18. Habetur præterea eiusdem Gallieni rescriptum ad Episcopos, quo omnia loca religiosa, Christianis olim adempta, illis mandauit restitui, vetuitq. ne quis Christianis negotium faceret: addidit aliud item

reſcriptũ, quo ijſdẽ cœmeteria more maiorum adeundi tribuit facultatẽ. Hęc oĩa habes apud Euſebiũ hiſt. lib. 7. c. 12. Sed quod aliqui ſub Gallieno paſſi dicantur, id quidem præter ſnĩam Principis, vt ẽt factũ videmus ſub Antonino Pio & Alexãdro Impp. de quibus ſuperius egimus.

c *Potiti.*] Accepimus eius Acta manuſcr. e Sardinia Romam miſſa. De eo etiam Fara de rebus Sardois. In Sardinia autem & Piſis agitur de Potito & Ephiſio Idibus Nouemb. ſed illa eſt trãslatio.

d *Hermyli, & Stratonici.*] De ijſdem hac die Græci etiam in Menologio, vbi eorum martyrium paucis complexum deſcribitur. Porro fuſius Metaphraſtes apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 1.

e *Gumeſindi, & ſeruidei.*] Horũ agonẽ & coronã ſcripſit S. Eulogius in Memoriali ſanctorũ lib. 2. c. 9. Paſſi ſunt hi hac die, ęra 890. a Chriſto aũt anno 852.

f *Hilarij Epiſcopi.*] Hac ẽt die de ipſo ceteri Latinorũ. Scribit de eodem in primis S. Heron. de ſcrip. Eccleſ. in apolog. aduerſus Rufin. in epiſt. 6. ad Florentiũ, in epiſt. 7. ad Lætam, ad Magnum epiſt. 84. aduerſus Luciferianos, alijſq. in locis, Seuer. lib. 2. ſacr. hiſt. Rufin. lib. 2. c. 30 31. Socrat. lib. 3. c. 8. Sozom. lib. 3. c. 13. & li. 5. c. 12. Fortunatus res geſtas Hilarij duobus libris cõſcripſit, ſed ex multis vix pauca perſtrinxit: habet & Venantius Fortunatus de eodẽ epigramma lib. 2. de eius miraculis Greg. Turon. de gloria confeſſ. ca. 2. Porro de S. Hilario quis nõ miretur Centuriatorũ inſcitiã, vel potius dolũ? quorum illud præcipuum ſtudium eſt, ut tamquã emortuæ muſcæ perdant odorem vnguenti: dum ut ſanctiſſimo atq. eruditiſſimo viro Galliarũ ornamento, cuius ſcriptionibus, ac vitæ moribus omnes ipſorum hæreſes cõfutantur, notã inurant, hunc eumdem eſſe dicunt cum Hilario diacono, quẽ S. Hier. agens aduerſus Luciferanos, ob anabaptiſmũ, in quod miſer lapſus inciderat, orbis Deucalionem appellat, cum quo quidẽ hic noſter nõniſi nomen commune habet. erat hic iam Epiſcopus Pictauiẽſis, multaq. ob Catholicam fidẽ obierat certamina, iamq. exul miſſus erat in Phrygiam, cum ille diaconus eſſet, & in hæreſim lapſus excidit gradu ordinis. Collegimus vberius egregia tanti patris acta, & prout geſta ſunt, ſecundum ordinem temporum diſpoſuimus in Annalibus Eccl.

g *Leontij Epiſc.*] Hic ille Leontius, de quo ſcribit S. Gregorius Nazian. in oratione habita in funere patris, quod iturus ad Nicænum SS. Concilium, Naziãzum diuertens, ſuum patrem baptizauit. Ab hoc etiam celebris ille S. Gregorius Armenus fuit Epiſcopus ordinatus, vt eius Acta teſtãtur, quę recitat Metaphraſtes die 30. Septembris. Eiuſdem Leontij meminit S. Athanaſius in oratione prima contra Arianos, recenſetq. inter ceteros Catholicæ fidei uertices. Gregorius presbyter Cæſarienſis in oratione habita de ſanctis patribus Nicænę Synodi his laudibus eum exornat, cum ait: Angeli pacis Leontij Cæſarienſis eccleſiæ ſanctiſſimi Præſulis, antequã veniret in Nicęnam Synodum, multi quidem emanarunt ſudores propter fidem: multi aũt per ipſum martyres & victores athletæ proſtrauerunt aduerſarium, multiq. vſi vitę eius doctrina, euaſere ciues cęleſtes, &c. Habet & Africa ſuum S. Leontium Epiſcopum Tagaſtenſem, de quo S. Auguſtinus ſerm. 13. de diuer. ibidem & de baſilica Leontina ab ipſo ſic dicta.

h *Agritij Epiſc.*] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij. claruit hic temporibus Cõſtantini Magni Imp. interfuitq. reperitur Concilio Arelatenſi ſecundo, vt eiuſdẽ Acta demonſtrant. ponitur hic vigeſimus quartus Treuerenſis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporũ eius eccleſiæ, quas recitat Demochares de Sacrif. Miſſæ.

i *Vincentij.*] Vixit hic ſanctitate celebris temporibus Conſtantij Imp. vt eius indicant Acta, quæ ſummatim reſtricta refert Petr. in catal. lib. 2. c. 71.

k *Glaphyræ.*] Eius res geſtas ſcripſit Ioannes presbyter eccleſiæ Nicomediẽſis, qui illis ipſis temporibus vixit, intexuitq. in Actis S. Baſilei Epiſcopi Amaſeæ, quæ habet Metaphraſtes ad diẽ 26. Aprilis: qui quidẽ ut Glaphyræ virginitatẽ tueretur, cõparauit ſibi coronam martyrij

tyri sub Licinio Imp. cuius petulantiam atq. procaciam eadem virgo, vt Dauid olim coram Abimelech mutans ora, mira arte delusit.

14 Decimonono Kal. Februarij. Luna. G xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NOLAE in Campania natalis S. Felicis [a] presbyteri, qui (vt sanctus Paulinus Episcopus scribit) cum a persecutoribus post tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac testulis vinctus superpositus iaceret, nocte ab Angelo solutus atq. eductus fuit: postmodum vero cessante persecutione, cum vitæ exemplo ac doctrina multos ad fidem Christi conuertisset, clarus miraculis in pace quieuit. In Iudæa sancti Malachiæ [b] Prophetæ. In monte Sina sanctorum trigintaocto Monachorum [c] a Sarracenis ob Christi fidem interfectorum. In Aegypto in Raithi regione sanctorũ quadragintatrium [d] Monachorum qui pro Christiana religione a Blemmijs occisi sunt. Mediolani sancti Datij [e] Episcopi & confessoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In Africa sancti Eufrasij [f] Episcopi. In Syria sancti Iuliani [g] Sabæ senioris, qui Valentis Imperatoris tempore, fidem Catholicam Antiochiæ pene collapsam, uirtute miraculorum erexit. Neocæsareæ in Ponto sanctę Macrinæ [h] discipulæ beati Gregorij Thaumaturgi, auiæ sancti Basilij, quæ eumdem educauit in fide.

IANVARII 14.

FELICIS [a].] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum. Huius cum Acta, tum miracula scripsit carmine sanctus Paulinus eiusdem ciuitatis Episcopus, celebrans eumdem decem Natalibus, ex quibus Beda soluta oratione eiusdẽ vitã describit, vt ipse in fine operis profitetur. Scripsit & Marcellus presbyter res gestas sancti Felicis ad Leonẽ Episcopũ. Habemus eas in uet. manuscrip. quæ in quibusdam ecclesijs legi consueuerunt. Vix credi potest (superant. n. humanũ captum) quot Deus per S. Felicem miracula fit operatus: adeo etenim increbuit fama virtutum eius, vt ab extremis orbis finibus ad sacrum eius sepulcrũ fideles supplices aduentarẽt. Obstupuit hoc ipsum sanctus Augustinus epist. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. cap. 16. Itemq. S. Damasus in carmine, quod de eo scripsit, vota persoluens, hæc inter cetera:

Qui ad te sollicite ueniẽtib⁹ oĩa pręstas.
Nec quemquam pateris tristem repeda re uiantem.
Te duce seruat⁹, mortis qđ vĩcula rupi.

Habentur cetera in Collectaneis poetarum Christianorum. Scribit adhuc de eo Greg. Turon. lib. de gloria mart. cap. 104. Erat & Romæ celebris solemnitas S. Felicis confessoris, in cuius die natali in eius basilica S. Gregor. Papa habuit homil. 13. in Euang.

b *Malachię Prophetę*] Græci aũt in Menologio agunt de eodem ad tertiũ Non.

Ianuarij. Putant Hebræi, Malachiam esse eumdem cum Esdra. de his Hieron. in Malach. Proph. proœm. & in prefatione 121. refellitur ab eodē de Malachia Origenis opinio, qui eum esse Angelum humana carne inditum putauit. Cur autē a Iudæis Malachil (hoc est, Angelus) sit appellatus, scribit sanctus Epiphanius lib. de Proph. vita & interit. cap. 22. de eodem Isid. de uita & mort. sanct. cap. 51. & Doroth. in synopsi cap. 12.

c *Trigintaocto monachorum.*] Græci etiam de ijsdem agunt in Menologio. S. Nilus abbas, qui dictorū martyrum suo tpe coronatorum res gestas conscripsit, cum de his agit, Mortui sunt (inquit) post septimum diem Epiphaniæ Dñi, qui est decimusquartus mensis Ianuarij. Ac paulo inferius: Interempti sunt quoque alij multis ante tpibus quorum; quoq. commemorationem, pp viæ longitudinem, & eorum qui congregantur multitudinē, eodem die peragunt, &c. Extat is sancti Nili abbatis commētarius apud Sur. tom. 1. cui adstipulatur Niceph. lib. 14. c. 54. cum de lucubrationibus ipsius agit. Contigit eiusmodi grauissima incursio barbarorum in monasteria Syriæ Palæstinę et Ægypti anno decimonono Anastasij Imp. indictione secunda, ut colligitur ex Actis S. Ioānis Sylentiarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autē eā reponit anno decimo eiusdem Imp. De eadē grassatione Sarracenorum mentio hr̄ in vita sancti Sabæ abbatis, & in Prato spirit. cap. 4. & cap. 21. & in vit. Patrum.

d *Quadragintatrium monachorum.*] Agunt de his ēt hac die Græci, ut cōstat ex ipsorū Menologio. Cæsi sunt ijdē sub incursione Sarracenorum, qui dicti sunt Blemmij, de quibus Niceph. lib. 14. c. 54. De Blemmijs meminit Strabo lib. 17. & Flauius Vopisc. in Valeriano, de ijsdem Procop. li. 1. de bello Persico: quos Christianā fidem suscepisse tpibus Iustiniani Imp. affirmat. De ijsdem atitē scripsit fabulosa Plinius nat. hist. lib. 5. cap. 8. in fine, sed ex prędictis arguitur. Meminit & de Blemmijs Seuerus in dialog. 1. cap. 15.

e *Datij Episcopi.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. ca. 4. Interfuit hic Synodo habitæ Constantinopoli a Vigilio Papa, in qua depositus est Theodorus Episcopus Cæsareæ Cappadociæ, cuius Acta habentur inter decreta eiusdem Vigilij Papæ edita Iustiniani Imperatoris anno vigesimoquinto, post Consulatū Basilij anno decimo; numeratur is annus a Christo nato 551. Celebrior redditur Datius, dum (ut ibidem S. Gregorius scribit) causa fidei est exactus, & confessor egregius Constātinopolim se contulit. Extat ad eundem egregia Cassiod. Var. epist. 27. lib. 12. De eo etiā Procop. de bello Goth. lib. 2. iterum. Peruenit Datius ad ea tm̄ tpa, quibus Narses in Italiam uenit aduersus Totilam. cap. non uos. 23. quæst. 5. in fine. est is annus Domini 552. Ex his errare conuincūtur hi qui eius obitū ponunt anno Dñi 561.

f *Euphrasij Episcopi.*] vel Eucrathij, de quo ēt Vsuard. hac die fortasse hic ille Eucrathius, ad quē extat Cypriani epist. 61. q ēt interfuisse reperitur Concil. Carthaginēsi sub eodē Cypriano celebrato.

g *Iuliani Sabæ.*] Græci itidem. Scribit plura de eo Theodoret. lib. sāct. patr. c. 2. & hist. lib. 3. c. 19. & lib. 4. ca. 25. Hic ille Iulianus, quem S. Ioānes Chrysostomus dignis laudibus exornat homil. 21. in epist. Pauli ad Ephes. Alius ille est Sabas, de quo inferius agitur Non. Nouēb.

h *Macrinæ.*] Hæc senior dicta est respectu eius neptis, sororis Basilij Magni; hæc etenim auia fuit eiusdē Basilij, mater nimirum eius patris. Hæc est. n. illa, quæ tpibus Decij Imp. & successorum uixit Neocæsareę ī Pōto, erudita a Magno illo Gregorio Thaumaturgo, ut idē Basilius scribit epist. 64. ad Neocæsarienses. Hæc item ipsa sanctum Basilium nepotem infantulum sacris imbuit disciplinis: quā ob cām ipse eā suā in fide nutricē appellat, gloriaturq. se eamdē retinere fidem, quam uelut lac purum e pectore S. Macrinæ olim ebibisset, ut idē scribit Basil. epi. 64. 75. & 79. Meminit eiusdem nepos alter, ipse Greg. Nissenus in epist. ad Leontium monachum de uita S. Macrinæ iunioris, de qua suo loco agemus inferius.

Decimo-

15 Decimooctauo Kal. Februarij. Luna. A xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

IN territorio Andegauenſi beati [a] Mauri abbatis, diſcipuli ſancti Benedicti, cuius diſciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia quę apud eum poſitus geſſit (res noua, & poſt Petrum inuſitata) pedibus ſuper aquas incedens patefecit. In Gallias inde ab eo directus, conſtructo ibi celebri monaſterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudæa ſanctorum Habacuc [b] & Michææ Prophetarum, quorum corpora ſub Theodoſio ſeniore diuina reuelatione reperta ſunt. Anagniæ ſanctæ [c] Secundinæ uirginis & martyris, quæ ſub Decio Imperatore paſſa eſt. Caralis in Sardinia ſancti Ephiſij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano iudice plurimis tormentis diuina virtute ſuperatis, demum abſciſſis ceruicibus victor migrauit in cælum. Nolæ in Campania ſancti Maximi [e] Epiſcopi. Aruernis in Gallia ſancti Boniti [f] Epiſcopi & cõfeſſoris. In Aegypto ſancti Macarij [g] abbatis, diſcipuli beati Antonij, uita & miraculis celeberrimi. Item beati Iſidori [h], ſanctitate uitæ, fide & miraculis clari. Romæ ſancti Ioannis [i] Calybitæ, qui aliquandiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in inſula Tiberina ignotus parentibus habitauit, a quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco ſepultus eſt: vbi poſtea in eius honorem eccleſia conſtructa fuit.

IANVARII 15.

MAVRI *abbatis*. [a]] De eodem hac die Beda, & ceteri omnes. Huius in monachiſmo tyrocinium ſcribit S. Gregorius Papa lib. 2. dialog. cap. 3. Fauſtus monachus cetera eſt proſecutus, ſcribens rerum geſtarum ipſius commentarium temporibus Bonifacij Tertij Rom. Pontificis: ſucceſſit hic Sabiniano. de eodem Fauſto ſcriptore agit Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 32. Habemus in noſtra bibliotheca eamdem Fauſti ſcriptionem, alia tamen præfatione præpoſita, cuius eſt exordium, Poſtquam diuinitas, &c. Quod ſpectat ad Mauri tempora, oblatus eſt hic a patre Eutychio ſancto Benedicto, anno a Chriſto Domino quingenteſimo vigeſimo tertio, manſitque apud eum annos uiginti, deinde ab eo eſt miſſus in Gallias: ubi cum annum quadrageſimum primum ageret, qui & erat annus quadrageſimus primus ab obitu ſancti Benedicti, migrauit ad Dominum; eſt autem is annus Chriſti quingenteſimus octuageſimus quartus. Hæc ex eius vitę Actis, ex vita S. Placidi, et ex Leone Oſtiẽſi collegimus: licet Acta Placidi nõ nulla indigeãt caſtigatione. ſed qđ ad tẽ-

pus ſpectat, conſule quæ dicta ſunt in Annalibus Eccleſ.

b *Habacuc & Michææ.*] Agũt de eiſdẽ hac die ceteri Latinorum, Græci autem ſeorſum ab inuicem, de Habacuc 2. Decembris, de Michæa 24. Auguſti, vt vidimus in eorum Menologio. De eorum corporum inuentione, cuius hic habetur mentio, ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. ca. vlt. Caſſiod. in Tripart. lib. 1. cap. 49. Niceph. lib. 12. cap. 48. De eorum ſepultura Epiphan. de uita & interit. Proph. c. 13. & 18. Iſidorus de uit. & mort. ſanct. cap. 17. licet alterius potius quam Iſidori illud ſit opus. Dorotheus in ſynopſi c. 3. S. Hieron. epiſt. 27. ſcribit ſepulchrũ quondam Michæ Moraſthi poſitum, mutatum fuiſſe in eccleſiam, quam ſancta Paula (ut ait) inuiſit religionis ergo.

c *Secundinæ.*] Eius res geſtas: præter illas quæ miſſæ ſunt Romam ab eccleſia Anagnina, reperimus etiam in uet. cod. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ, quarum præfatio ſic exorditur: Martyrum triumphos, &c. Ex ijſdẽ Actis apparet, præfuiſſe eidem eccleſiæ illis temporibus S. Magnũ Epiſcopũ, de quo ſuo loco inferius.

d *Ephiſii.*] Huius martyrij Acta e Sardinia miſſa accepimus. Agit de eodem Fara de rebus Sardois.

e *Maximi Epiſcopi.*] Agit de eodem ſanctus Paulinus in Natali S. Felicis 4. & 5. Beda ẽt pluribus in uita eiuſdẽ S. Felicis, & Marcellus p̃sbyter in uita eiuſdẽ.

f *Boniti Epiſcopi.*] De eodem hac die Vſuardus. Extant res geſtæ ipſius, quas Surius retulit in tomum primum. In tabulis Epiſcoporum Aruernenſis eccleſiæ hic ponitur quadrageſimus primus eius ſedis Antiſtes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis.

g *Macarij abb.*] Tam de Macario Ægyptio, quam de eo qui Alexandrinus dictus eſt, ſatis ſupra dictum ad quartum Nonas Ianuarij.

h *Iſidori.*] Longe alium hũc exiſtimato ab illo Iſidoro, quem laudibus proſequitur Socrates lib. 6. c. 9. Sozom. lib. 8. c. 12. & 13. Rufinus lib. 2. ca. 4. & Euagrius Ponticus in vit. Patrum: nam ille ad Origeniſtas defecit, illorumq. dux inuentus eſt, ut S. Hieronymus de illo ſcribit epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem contra Pelagianos: hic autem alibi potius quam in Ægypto uixiſſe uidetur: nam de alio Iſidoro Ægyptio ſuperius actum eſt quarto Nonas Ianuarij.

i *Ioannis Calybitæ.*] Græci etiã de eodẽ agunt hac die in Menologio. Habet eius Acta Metaphraſtes, q̃ recitat Lipom. to. 7. & Sur. to. 1. Legimus alia manuſcripta ab illis paulo diuerſa. De eo meminit Niceph. hiſt. lib. 15. c. 23. Claruit ſecundum eumdem auctorem, Leonis Imperatoris temporibus, licet manuſcrip. ſub Theodoſio cũ vixiſſe dicant. Extat peruetuſta ac nobilis memoria eiuſdẽ Romę in inſula Tiberina, de qua hic mentio habetur.

xv. B Decimoſeptimo Kal. Februarij Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE uia Salaria natalis ſancti Marcelli[a] Papæ & martyris, qui ob Catholicæ fidei confeſſionem, iubente Maxentio[b] tyranno, primo fuſtibus cęſus, deinde ad ſeruitium[c] animalium cum cuſtodia publica deputatus, ibidem ſeruiendo amictu indutus cilicino, defunctus eſt. Marrochij in Africa paſſio ſanctorum martyrum ordinis Minorum Berardi[d], Petri, Accurſij, Adiuti, & Othonis. Arelate ſancti Honorati[e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius uita doctrina & miraculis fuit illuſtris. Opitergij

ſancti

sancti Titiani[f] Episcopi & confessoris. Rhinocoluræ[g] in Aegypto sancti Melæ[h] Episcopi, qui sub Valente exilium & alia grauia pro fide Catholica passus, in pace quieuit. Fundis in Campania sancti Honorati[i] abbatis, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monasterio Peronæ sancti Fursei[k] confessoris. Romæ sanctæ Priscillæ[l], quæ se, suaq. martyrum obsequio mancipauit.

IANVARII 16.

MARCELLI[a] *Papæ.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes. In Marcello Græci prorsus errare conuincuntur, dum eumdem eum putant cũ Marcellino, vt Euseb. in chron. Niceph. Episc. in chron. & Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. sicut & fecisse noscuntur de Cleto & Anacleto. Porro longe diuersum esse Marcellum a Marcellino, Latini omnes, qui res Romanæ Ecclesiæ præ alijs calluerunt, absq. aliqua ambiguitate profitẽtur. Post librum de Rom. Pontific. & Vaticanos iudices idipsum Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. & August. epist. 165. ad Generosum confirmant.

b *Sub Maxentio.*] Non autem sub Maximiano, vt mẽdose legitur in aliquibus codicibus: sed inde videtur irrepsisse error, dum totum illud decennium, quod secutum est ab indicta persecutione per Diocletianũ & Maximianum (licet alij post eos successerint in Imperium) illis tribuitur, atq. ab eis persecutio est denominata; de quo quidem innumera sunt exempla. Quod aũt ad Maxentium spectat, sciendum est, ipsum primis illis temporibus, quibus inuasit Imperiũ, quo ét Christianos ad sui deuotionem aliceret, non tantũ præterita edicta aduersus eos promulgata silere iussisse; verum etiam quibus valuit officijs de eijsdem optime meritum esse, seq. eamdem religionem amplexatum esse simulasse, prout scribit Euseb. hist. lib. 8. c. 26. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His consentiunt quæ S. Augustinus refert in Breu. post collat. diei 3. cap. 13. ex Actis Donatistarũ, his verbis: Melchiades tũc Romanus prsbyter misit diaconos cũ literis Maxentij, atque etiam litteris Præfecti prætorio ad Præfectum Vrbis, vt ecclesiæ vtensilia reciperent, quæ tempore persecutionis ablata fuerant, &c. Post hæc autem (vt scribunt Orosius, Victor, Eutropius, & alij) extinctis tyrannis Seuero & Alexandro, qui Maxentio negotium fecerant, omnia sibi tuta ratus, cũctos despiciens non tantũ in Christianos, sed & in quoscunq. Romanos ciues, ac præcipuè Senatores se crudelissimum præbuit, erga milites tantum benignum; ad quos sibi conciliandos, his pro cõcione vsus est vocibus: Fruimini, dissipate, & prodigite. Qualis autem quantaue fuerit eius sæuitia, scribit Eusebius in uita Constantini lib. 1. cap. 27. 28. & seq. & in hist. lib. 8. c. 26. 27. Non tantum enim Italiam, sed & Africam immani feritate vexasse, constat ex panegyrico dicto in Constantini laudem post debellatum Maxentium.

c *Ad seruitium animalium.*] Hic opportune interpretamur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in lib. de Roman. Pontific. qui fertur noĩe Damasi, vbi hæc de Marcello Papa: Damnatus est in Catabulũ: cũq. diebus multis seruiret in Catabulo, &c. Et paulo post: Iussit Maxẽtius in eadem ecclesia interim plãcas externi, vt ibidem animalia Catabuli cõgregata starent, & ipsis beatus Marcellus deseruiret. Hæc ibi. Primũ aũt qd ad plãcas pertinet, appellat Festus plãcas tabulas planas. Quod uero spectat ad Catabulũ, quamũ ex prædictis licet assequi, erat stabulum animaliũ, non quidẽ siluestrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria, quę erant in angulo Vrbis, in regione quinta, prope portam Prænestinã, longe ab his ædibus Lucinę, vt scribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) sed iumentorum,

mentorum, quæ publicæ vtilitati ad uehenda onera deseruirent; unde & Catabulenses hi dicti esse reperiũtur, qui prędicta oneraria iumenta ductabant. Id intelliges ex epistola Theodorici Regis ad Festũ, apud Cassiod. Var. lib. 3. epist. 10. in qua hęc verba: Pręsenti admonitione declaramus, ut marmora, quæ de domo Pinciana cõstãt esse deposita, ad Rauennatẽ vrbẽ per Catabulẽses uestra ordinatione dirigantur. Rursusq. de Catabulẽsibus lib. 4. epist. 47. idẽ Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta solidorũ mulctã non iã Veredarius, sed Catabulẽsis incurrat, quisquis ultra centũ libras Parhippũ crediderit onerandũ. Est titulus de Pistoribus & Catabulensibus Cod. Theod. lib. 14. vbi & lib. 9. agitur de illis: erat. n. Romæ corpus Catabulẽsium ex uili genere hoĩum, eidẽ plane muneri ad scriptorũ.

d *Berardi & soc.*] Relati sunt hi a Sixto Quarto Rom. Pont. inter sanctos martyres: extatq. de ea re diploma datum anno Domini 1481. Horum certamen descriptum habetur apud Surium hac die, tom. 1. De ijsdem chron. Frãciscan. par. 1. lib. 4. per tot. & Thes. conc. to. 2.

e *Honorati Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Scribit S. Isidorus de vir. illustr. c. 16. S. Hilarium Episcopum Arelatensem Honorati successorem scripsisse eius uitã; quam quidem deperijsse dolebamus; sed eã latentem diu carie situq. obductam in lucem nuper edidit Genebrardus. Illã uero quæ tribus libris scripta reperitur, alterius potius quã Hilarij esse cõstat: multa etenim habet, quæ indigent correctione, nec tanto est scriptore digna. Habuit idem Hilarius sermonem luculẽtum in natali die S. Honorati. Successit Honoratus, de quo agimus, Patroclo, qui sancti Herotis, discipuli sancti Martini, sedẽ inuasit, vt scribit S. Prosper in chron. Præfuit Arelatẽsi ecclesiæ S. Honoratus tpibus Theodosij iunioris & Valentiniani Tertij. Impp. cum Romanã Ecclesiã regeret Cœlestinus, ac post eum Sixtus. S. Eucherius in pfatione lib. 1. instruct. ad salonium hæc de Honorato. Enutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo, in quam, primo insularum, postea Ecclesiarum magistro. Hæc idcirco Eucherius, qm̃ sanctus Honoratus antequam præficeretur ecclesiæ Arelatẽsi, celebri illi cœnobio insulæ Lirinẽsis præfuerat abbas. Meminit eiusdẽ Sidonius Apollinaris in carmine eucharistico ad Faustũ, in fine.

f *Titiani Episcopi.*] De eodem hac die Vsuardus, uet. manuscr. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 99.

g *Rhinocoluræ.*] Posita est in Ægypto Rhinocolura, cuius S. Melas fuit Episcopus meminit eiusdem ciuitatis Iosephus Antiq. lib. 14. c. 25. & aliis in locis. Meminit de eadem Epiphan. in panar. hæresi 66. cõtra Manichæos; eãdemq. alio noĩe Neel dictã esse testatur a sortibus, quod illic Noe sortibus diuisit terram tribus filijs suis. Idem de eadem ciuitate agit in Ancorato, testaturq. sitã esse inter Ægyptum et Palęstinam e regione maris Rubri. Eiusdem nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionem facit Seneca lib. 3. de ira c. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur sic dicta sit, historiam narrãt. Meminit eiusdem etiam quę est in Syria Iosephus Antiq. lib. 13. ca. 24. edit. Gelen.

h *Melæ Episcopi.*] Scribit de eo Sozõ. hist. lib. 6. cap. 31. & Cassiod. lib. 8. cap. 1. qui certamen eius pro fide Catholica aduersus Valentem Imp. Arianum susceptum narrant.

i *Honorati abbatis.*] Huius Acta scripsit S. Gregorius Papa lib. 1. dialog. Fundanam ecclesiam nobiliorem reddidit S. Paulinus, qui postea fuit Nolanus Episcopus. Ipse etenim agro Fũdano diues, paruam illic positam ecclesiolã ac iã collabentem in augustiorẽ formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & sacris reliquiis positis, dedicandã curauit, vt idẽ ipse scribit Paulinus in epist. 12. ad Seuerum. Quod quidem egregiũ sanctissimi uiri monumentum tpe Longobardorũ prorsus dirutum fuit, adeoq. ea est ecclesia desolata, ut op⁹ fuerit, Agnellum eius ciuitatis Episcopũ, iubẽte Gregorio Rom. Pontifice, Tarracinam migrare, ut cõstat ex Regist. lib. 2. epist. 13.

k *Fursei.*] De ipso etiã hac die Beda, Vsuardus, & alij. Agit de eodem itẽ Beda

de gestis

de gestis Angl.lib.3.ca.19.Aimo de gest. Franc.lib.1.c.13.Trithem.de vir.illustr. ord.sanct.Bened.lib.3.c.86.& alij. Claruit circa annum Domini 650.

1 *Priscillæ.*] Plures fuerunt huius nominis sanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mentio hĩ in Actis Apost.c. 18.& a Paulo ad Corinth.1.c.16. de qua alia agitur die. Rursus autem alia reperitur Priscilla, de qua mentio fit in Actis sanctarum Pudentianæ & Praxedis, cuius cœmeterij etiam Pastor meminit in Actis sanctæ Praxedis. Alia item Priscilla reperitur in lib. de Rom. Pont. in S. Marcello Papa; licet complures codices non habeant ea quæ de cœmeterio nomine sanctæ Priscillæ via Salaria illic ponuntur; quod quidem Priscillæ seniori Pastor tribuit in dictis Actis S. Praxedis. Ceterum in ipso titulo Pastoris, ubi erant thermæ Nouati, quæ & Timothinæ dictæ, ipsæ balnei inferiores cellæ in star porticuum sibi concamerationę cõiunctæ, quæ usque in hanc diem cernuntur pene integræ, cœmeterij loco ad sepeliendos sublatos occulte martyres inseruisse creduntur. Agitur autem de seniori Priscilla, cuius Pastor meminit, quæ & fuit Apostolorum discipula, mater uero Pudentis senatoris, ut Acta Pudẽtianæ, quæ habemus manuscr. quę & paulo diuersa recitat Mombrit. tom.2. testantur.

17 Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. C xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	14	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Thebaide[a] sancti Antonij[b] abbatis, qui multorum monachorum Pater, vita & miraculis præclarissimus uixit: cuius gesta sanctus Athanasius insigni uolumine prosecutus est. Eius autem sacrum corpus[c] sub Iustiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atque Alexandriam delatum, in ecclesia sancti Ioannis Baptistæ humatum fuit. Apud Lingonas sanctorum tergeminorum[d], Speusippi, Eleusippi, & Meleusippi, qui cũ auia sua Leonilla martyrio coronati sunt tempore M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuentio sanctorum[e] martyrum Diodori presbyteri, Mariani diaconi, & sociorum, ~~qui~~ sub ~~sancto~~ Stephano Papa, ~~cum in~~ Arenario natalitia martyrum agerent, obstructa a persecutoribus ianua cryptę, & diruta desuper mole, ipsi quoque martyrium sunt assecuti. Apud Biturícas depositio sancti Sulpicij[f] Episcopi, cognomẽto Pij, cuius vita & mors pretiosa glorioſis miraculis cõmendatur. Romæ in monasterio sancti Andreæ, beatorum monachorum Antonij[g], Méruli, & Ioannis, de quibus scribit S. Gregorius Papa.

"Septo, ubi olim cum in Arei jo.

IANVARII 17.

IN *Thebaide.*[a]] Hieronymus lib. de Hebraic. q̃st. Thebaidẽ eã putat esse regionẽ, quæ olim dicta est Gessen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cũ filijs suis, cũ ueniſſet in Ægyptũ. Gen. c.45. & 46.

b *Antonij abb.*] Tam Latini quã Græci de Antonio agunt hac die. Est vetus memoria

memoria in Actis S.Euthymij,quæ fidelissime scripsit Cyrillus monachus ante annos fere mille & ducentos,hac eadem die sanctos illos monachos natalem diē sancti Antonij celebrare consueuisse. Obijt diem humanæ uitæ,anno 21.Constantij Imp.vt S. Hieronymus testatum reliquit in chron. Scripsit egregia illius Acta S. Athanasius: quæ quidem Euagrius,non ille Ponticus Origenista,sed qui postea præfuit ecclesiæ Antiochenæ, in Latinum sermonē cōuertit, vt auctor est S. Hierony. de scrip. Eccles. in Euagrio. Præstitit hoc ipsum idem Hieron. postulāte Pammachio,vt ipse profitetur, ad eumdē scribens,epist.101.de opt.gen. interpret.quam illam esse putamus, quæ habetur prę manibus:Cumq.(vt ipse ait) in ea uertenda,more suo, non uerba verbis,sed sententias reddiderit sentētijs; inde fortasse factum est, vt Gelasius Papa eum nō tam uertisse,quam scripsisse Antonij uitam testetur, cum ait: Vitas Patrum Pauli,Antonij, Hilarionis,& omnium eremitarum,quas tamen uir beatissimus descripsit Hieronymus, cum omni honore suscipimus. Ea est usus cautela Gelasius,quoniam & Euagrius Ponticus scripsit vitas Patrum,& miscuit Origenistas nonnullos,quos idem Hieronymus notat scribens ad Ctesiphontē.Miror eosdē quos ipse respuit, hactenus sub Hieronymi auctoris nomine latitare. Indicabimus eos,cum,si Deo placuerit, ea de causa in vitas Patrū scholia perneccessaria elaborauerimus Quod aūt ad Antoniū spectat, primus omniū Acta eius adhuc uiuētis S.Athanasius ab Arianis pulsus, Romam profugus attulit: quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus scribens ad Principiam epist.16.& ad Eustochium 27.Quantum præterea ceteris attulerint adiumenti, locuples testis est S.Augustin. lib. 8. confess. cap.6. Scripserunt de Antonio Græcorum ueteres historici Socrates,Sozomenus,& Theodoretus . meminit eiusdem Chrysostomus homil.8.in Matth.Latinorum Rufinus, ac plurimi ex recentioribus .

c *Eius sacrum corpus.*] De inuentione corporis eius atq. translatione Alexandriam,id ipsum Beda,Vsuardus,Ado,ac ceteri profitentur: quam anno Domini 529. factā esse, scribit Sigeber.in chron. Marian. Scot. post Cons. Lampadij & Orest.est annus Domini 531. Cuspinianus anno 541. eamdem translationem posuit. Sed cum ea de re eiusdem temporis scriptorum testimonia minime inueniantur; cui magis ex dictis auctoribus assentiamur, haud est liberum definire.

d *Tergeminorum.*] De his etiam ceteri Latinorum . Res gestas eorū a Neone conscriptas recitant Mombrit. to. 2.& Sur. to. 1.habent tamen quod indiget castigatione, ut quod ibidē fertur, hos sub Aureliano Imp. passos esse temporibus Polycarpi Episcopi.Nulla est prorsus cohærentia Polycarpi Smyrnæ Episcopi temporū cū Aureliano Imp. loco cuius, Marchus Aurelius restituēdus est, cuius tēpore,ex Quarto Præside,qui illic ponitur,hi passi noscūtur.Quartus enim Cōsularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij Veri in Vrbe claruit; gessit & Cōsulatum vna cum Lucio Vero: est frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio . De horum sanctorum martyrum translatione agitur in vita sancti Annonis Episcopi Colonienſis, lib.1. cap.38.

e *Inuentio sanctorum.*] Hac die de ipsorum agitur inuentione, dies autem natalis Kalend. Decemb.Historiā inuētionis ex antiquis manuscrip. recitat Sur. to. 1. Legimus eamdē in ueteribus exemplaribus per sex lectiones distinctam,ut olim in ecclesijs quibusdam legi consueuit.Inuenta sunt horum corpora sub Stephano Papa Sexto , temporibus Caroli Crassi. Porro Chrysanthi & Dariæ corpora,quę in eadem crypta erant sepulta, longe ante reperta sunt;quæ sanctus Damasus Papa uersibus ad eorum tumulū positis exornauit, vt scribit Gregorius Turonen. lib.de gloria martyrū cap.38.

f *Sulpitij.*] De eodem Vsuardus,Ado, & alij.Dictus hic est Sulpitius Pius,respectu alterius Sulpitij eiusdē ciuitatis Episcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio scribit Gregor.Turonen.in proœm. hist.

hist. Dormientium, & Guibertus in apologia pro Seuero. Hic successit Remigio Episcopo temporibus Gunthramni Regis Franc. anno Domini 587. ut idem testatur Greg. hist. Franc. lib. 6. ca. 39. licet in uita eius, quam descripsit Sur. to. 1. habeatur successisse Austregisilo temporibus Clotarij Regis. sed in his plus tribuimus Gregorio Turonensi, cuius sententiam certissimam reddunt Acta Concilij secundi Matisconensis, quod celebratum est anno uigesimoquarto eiusdem Regis Gunthramni: cui quidem Synodo Sulpitius interfuit atque subscripsit. Temporibus enim Clotarij Regis, non Sulpitius, aut Austregisilus, sed Probatianus, Felix, Honoratus, & Arcadius Bituricensi ecclesiæ præfuerunt, prout Concilia, quæ illius temporibus celebrata sunt, indicant. Eadē censura castigandæ sunt tabulæ Episcoporum Bituricensium Democh. in quibus & ille grauior error apparet, dum Sulpitius Seuerus putatur ille, qui interfuit Concilio secundo Matisconensi sub Gunthramno Rege; cum certum atque perspicuū habeatur; illum Seuerum vixisse temporibus Theodosij senioris, & eius filij Honorij Impp. Secundum Acta S. Austregisili, quæ recitat Sur. tom. 3. adhuc tertium eiusdē nominis ei ecclesiæ præfuisse Episcopum, dicere oportet. Sed satis de his. Sulpitius aūt Pius, de quo agimus (ut scribit Aimo. lib. 4. cap. 16. & alij) migrauit ex hac uita anno Domini 594. ipse est annus decimussextus Childeberti Regis, quo eum obijsse, auctor est Greg. Turon. hist. Franc. lib. 10. ca. 26. Habuit successorem Eustasium.

g *Antonij & soc.*] De quibus pluribus agit sanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 47.

18 Quintodecimo Kal. Februarij. Luna. D xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

CAthedra [a] sancti Petri Apostoli, quâ primùm Romæ sedit. Ibidē passio sanctæ Priscæ [b] virginis & martyris, quæ sub Claudio Imperatore post multa tormenta martyrio coronata est. In Ponto natalis sanctorum martyrū Mosei [c] & Ammonij, qui cum essent milites, primo ad metalla damnati, nouissimè igni traditi sunt. Ibidem sancti Athenógenis [d] antiqui Theologi, qui per ignem consummaturus martyrium, hymnum lætus cecinit, quem & discipulis scriptum reliquit. Turónis in Gallia sancti Volusiani [e] Episcopi, qui a Gothis captus, in exilio spiritum Deo reddidit. Ibidem sancti [f] Leobardi recluſi, qui mira abstinentia & humilitate refulsit. In Britannia sancti Deícolæ [g] abbatis, discipuli beati Columbani. Nouocomi sanctæ Liberatæ [h] virginis.

IANVARII 18.

CAthedra [a] *sancti Petri.*] De eadē solēnitate Beda, ac ceteri, ut Vsuardus, Ado, & antiquū Romanū Martyrologiū manuscr. In aliquibus antiquioribus Breuiariis de Romanæ Cathedræ celebritate hac die positū hr officium Ecclesiasticum, vbi & hæc oratio descripta legitur:

Omni-

Omnipotens ſempiterne Deus, qui ineffabili ſacro Apoſtolo tuo Petro principatū Romanæ vrbis tribuiſti, vnde ſe Euāgelica ueritas per tota mundi regna diffunderet: præſta, quæſumus, ut quod in orbem terrarum eius prædicatione manauit, vniuerſitas Chriſtianæ deuotionis ſequatur. Hæc ex peruetuſto Breuiario, quod erat apud Illuſtriſſ. & Reu. D. Card. Sirletum S.R.E. Bibliothecariū. Ceterum hanc ipſam ſacrā ſolemnitatē, quæ iā in aliquibus eccleſijs exoleuerat, ſanctiſs. memoriæ Paulus Papa Quartus reſtituit, datis de ea re litteris Apoſtolicis anno Dñi MDLVII. octauo Idus Ianuar. Eſt illarum exordium: Ineffabilis diuinæ prouidentiæ altitudo, &c. De cathedra Petri Romę poſita adeo notiſſima ac orbi conſpicua res eſt, ut nec hæreticus homo poſſit diſſimulare. Vnde grauiſſim⁹ auctor Optatus Mileuitanus Parmenianū Donatiſtā cōpellat his uerbis lib. 2. Negare non potes, ſcire in vrbe Roma a Petro primo cathedrā epiſcopalē eſſe collatā, &c. Omittimus hic oīum tam Latinorū quā Græcorū Patrum referre teſtimonia, cū non ſit præſentis inſtituti, ac de his locupletiſſime egerimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Quod autē ad pręſentem ſolemnitatē ſpectat, laudabilis in Eccleſia viguit antiquus vſus, vt dies anniuerſaria ageretur, qua q̄s alicui ſedi præfectus eſſet Epiſcopus. Id etenim tā in Occidentali Eccleſia, quam in Orientali etiā obſeruatū, innumera fere docent exempla. De cōſuetudine Romanæ Eccleſiæ ſcribit S. Paulinus epiſt. 16. ad Seuerū: extant de ea re ſermones ſancti Leonis Papę ea die habiti. Conuenire. n. vndique ex Italia Epiſcopi tūc Romam conſueuerunt ad celebrandum natalem diē Romani Pontificis, ut pulchre demōſtrat epiſtola Hilari Papæ ad Aſcaniū ac ceteros Epiſcopos prouinciæ Tarraconenſis, dū in ea hæc legūtur: Lectis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei feſtiuitas congregauerat, litteris ueſtris, &c. Quinam aūt hi fuerint, ex quibusve Italiæ ciuitatibus Romam confluxerint, indicāt ipſæ ſynodicæ tabulę illic ſuperius recitatæ. Accipe & de vſu aliarum eccleſiarum exempla, ut illud, quod S. Ambroſius ſcribit de Felice Comenſi Epiſcopo lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. item quod S. Auguſtinus habet de die natali Aurelij Epiſcopi Carthaginēſis ſer. 32. de uerbis Dñi in fine, deq. ſuæ ipſius ēt anniuerſaria die ordinationis homil. 24. & 25. De conſuetudine Orientalis eccleſię ſatis monent Græcorum Menologia, in quibus S. Baſilij, Ioannis Chryſoſtomi, & aliorū agitur ſedis eorum natalis dies. Quo etiam vſu & ratione Romana Eccleſia eam diem ſolemniter agere cōſueuit, quo Romanæ natalis eſt Cathedrę, qñ (inquam) S. Petrus Romę diuino cōſilio primū ſedere cœpit, trāslata illuc ſede, quam ſeptem annos tenuit Antiochiæ. Porro tanto celebrior hæc eſt ſolēnitas illa, qua Antiochiæ ſedit, quod mobilis illa, vel ad tps tm̄, ac quaſi per tranſitū ſita eſt, Romæ vero ſtabiliuit firmauitq. Deus eamdem in æternum in Petri ſucceſſoribus permanſurā; quā (ut tradit Irenæus lib. 3. cap. 3.) doctrina munitam, traditionibus locupletatam, meritis illuſtratā, dotibus auctam, idē Apoſtolus una cum Paulo etiam ſanguine conſecrauit. Verum hac die non illa tm̄ ſolēnitas agi vr̄, qua Petrus Romæ ſedere cępit, ſed etiā ſacroſancta illa recolitur inſtitutio, qua a Domino Petrus, petra fundamentalis Eccleſiæ conſtitutus, perpetuæ ſtabilitatis promiſſionem, & claues regni cæleſtis accepit; quod in omnibus pręſe fert ſacrum officium eccleſiaſticū, ac præſertim in antiqua præfatione, quę ſcripta reperitur in Sacramētario S. Gregorij, quod uetuſtiſſimum hr̄ in Vaticano, unde hæc deſcripſimus: Vere dignum, &c. te laudare mirabilem in ſanctis tuis, in quibus glorificatus es uehementer, per quos unigeniti tui ſacrū corpus exornas, & in quibus Eccleſiæ tuæ fundamēta cōſtituis, quā in Patriarchis mundaſti, in Prophetis pręparaſti, & in Apoſtolis condidiſti, ex quibus beatū Petrū Apoſtolorū Principē ob confeſſionē vnigeniti Filij tui, per os eiuſdem Verbi tui confirmatum in fundamento domus tuæ, mutato nomine, cæleſtium clauſtrorum Præſulem, cuſtodemq. feciſti, diuino ei

no ei iure cõcẽſſo, vt quæ ſtatuiſſet in terris, ſeruarentur in cælis. In cuius veneratione hodierna die maieſtati tuæ hæc feſta perſoluimus, ac gratiarum & laudis hoſtiã immolamus, per Chriſtum Dñm noſtrum, &c. Hæc ibi. At quoniã Petrus non Vrbis tantum, ſed totius Catholicæ Eccleſiæ a Chriſto eſt inſtitutus Epiſcopus; merito vniuerſalis Eccleſia eamdẽ in uniuerſo Chriſtiano orbe agit ſolẽnitatem. Extant de ea ſermones duo S. Auguſt. 15. & 16. de Sanctis, quorum priorẽ miramus reiectum in appendicem a ſchola Louanienſi, cũ nihil habeat quod Auguſtini eſſe impediat, ſed multa quæ pſuadeant, vt vetuſta exẽplaria, ipſa dicẽdi phraſis non diſſimilis, & quæ ibi tractantur de praua conſuetudine inferẽdi ad ſepulcra defunctorum cibũ & potũ, aqua populum auocare conatur. Porro abuſum illum inoleuiſſe in Africa, idem auctor teſtatur lib. de moribus Eccleſiæ aduerſus Manichæos cap. 23. ſer. de diuerſ. 120. & epiſt. 64. ad Aurelium, ante ipſum Tertull. lib. de Reſurrect. carn. Idẽ prauus vſus ẽt irrepſit in Gallias, vt in ſolemnitate Cathedræ S. Petri ad ſepulchra mortuorum cibos inferrent, quem canon. 34. ſecundæ Synodi Turonenſis antiquauit, prſusq. abrogauit, Habes de his & canon. 68. & 69. Græc. Synod. a Martino Bracharẽſi collectos, recitatos a Gratiano de cõſecrat. diſt. 1. cap. nõ oportet. Aſſeruatur hactenus in baſilica Vaticana ipſa cathedra lignea, in qua olim Romæ Petrus ſediſſe perhibetur. Nec qs hoc miretur: ſi.n. ſedes ipſa lignea, cathedra Iacobi Apoſtoli, Hieroſolymitani Epiſcopi, poſt tot tantaq. Iudaici populi naufragia poſt illud pauendum Hieroſolymorũ excidium, ſeruata nihilominus eſt integra vſq. ad tempora Conſtantini Magni Imp. (vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 14.) quam & ſucceſſores Epiſcopi decẽti honore cuſtoditã ſunt venerati: quid tam mirũ, Apoſtolorũ verticis cathedrã pari ſaltem fuiſſe diligentia conſeruatã? ipſa etenim, quis ſuperſederit, virtute miraculorum prædicat, in ligno arido viridem gratiam curationum conſecuta, cũ per eã Deus diuinam opẽ implorãtibus, beneficia præſtare non deſinat. Conſeruatam nouimus etiam Alexandrię cathedrã Marci Petri diſcipuli, in qua ſucceſſores ob cæleſtem in ea ſplendorẽm diuinitus oſtenſum, inſidere in poſterũ non ſunt auſi. Conſueuerunt maiores noſtri cathedras, ſedes ipſas Epiſcoporum, ad diuinũ quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diac. in Actis S. Cypriani in fine hæc habet: Sedile autem erat fortuito linteo tectũ, vt & ſub ictu paſſionis Epiſcopatus honore frueretur. Hæc ille. Auguſtinus epiſt. 203. ad Maximinum hæc de cathedris velatis: In futuro iudicio non apſides gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec ſanctimonialiũ occurſantiũ greges adhibebuntur ad defenſionẽ, &c. Linteatas appellat eas ſedes Pacianus epiſt. 2. ad Sympronianum de Nouatiano: Quẽ, inquit, cõſecrãte nullo, linteata ſedes accepit. Et Ennodius Ticinẽſis in libello pro defenſione Synodi Rom. pro Symmacho: Ecce nũc ad geſtatoriã ſellã Apoſtolicæ cõfeſſionis vela mittũt, &c.

b *Priſcæ*.] De eadẽ hac die ceteri Latinorum. Hic primum ea opinio refellenda eſt, quæ affirmat, hãc illã eſſe Priſcã, cui Paulus Apoſtolus ſcribens ad Romanos cap. 16. ſalutem dicit: quã opinionẽ qui aſtruunt, addunt ẽt hãc ſub illo Claudio Imperatore eſſe paſſam, qui in Imperio Neronẽ præceſſit. Sed hæc falſa oĩno eſſe, ex ipſis Apoſtoli Actis arguuntur, quibus oſtenditur, Priſcã illã fuiſſe ſuperſtitem poſt obitũ Claudij, vixiſſeq. etiam Neronis temporibus. Ea etenim epiſt. Pauli ad Romanos ſcripta eſt (vt plane conſtat) eo tempore, quo (vt ipſe ait) receſſurus Corinto, Hieroſolymam verſus parabat iter: quando (vt pluribus monſtrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero adminiſtrabat Imperiũ. Idẽ Paulus Romæ cum eſſet (vt omnibus liquet) temporibus Neronis (ſicut in epiſt. ad Romanos fecerat, mandans ſalutari Priſcam & Aquilã) ſcribens ſecũdam epiſt. ad Timotheum, in eius c. 4. eiſdem Priſcæ & Aquilæ ſalutem impartitur. Ex his itaq. prædictus error arguitur: qui quidẽ inde proueniſſe videtur, quod in Actis S. Priſcæ, de qua agimus, eius corpus ſepultum

pultum feratur in ecclesia Aquilæ & Pri scillę, seu Priscę ab Eutychiano Papa, vt Petrus in catal. lib. 2. c. 96. in fine. Sed licet hanc aliã dicerent ab illa quæ Pauli epistolis cõmendatur, nihilominus passam esse sub illo primo Claudio, nemo poterit affirmare: nã eius Acta testantur coronatã esse martyrio anno tertio Claudij Imp. quo itẽ anno ipsum defunctũ esse confirmant: quæ quidẽ nequaquam accõmodari possunt primo Claudio, quem annos quatuordicim imperasse constat, sed satis conueniunt secundo Claudio, quẽ licet Eutropius & Victor dicãt imperasse duobus tantum annis, tñ fm Trebellium, & veriorem per Consules deducta annorũ rõnem, constat eumdẽ anno quoq. tertio in Imperio vixisse, quod ẽt ex Porphyrio in uita Plotini testatum inuenies. Si præterea anno tertio Claudij senioris dixerimus S. Priscã consummasse martyrium, ipsi certe & non Theclæ essent primæ deferendę: cum alioqui omniũ tam Latinorum, quam Græcorũ sententia, Thecla prima martyrum ex fęminis dicatur. Qui autem Priscam passam scribit Asiatico & Cornelio Coss. id quidẽ proprio ingenio absq. alicuius testimonio. Legi.n. sanctæ Priscæ Acta tã manuscr. quę habemus, quã rypis excusa, & nihil eiusmodi potui reperire. Ceterũ si dixerimus hanc (vt habent complura eiusdẽ S. Priscæ ecclesiæ monumẽta) passam esse uiuẽte Petro Apostolo sub Claudio seniore: vtiq. affirmare necesse est in Actis eius errorem irrepsisse in numerũ annorum Claudij, ac restituendum, passam esse anno eius Imperij decimotertio, non aũt tertio. Quod quidem haud impossibile uideri debet: quandoquidẽ ante primam, quæ sub Nerone facta est, persecutionem, sæpe vexatos atq. repressos Romæ fuisse Christianos, uerba Taciti lib. 15. Annal. demonstrare uidẽtur, quibus ait: Repressaq. in præsens exitialis superstitio rursus erumpebat. Hæc ille, agens de persecutione in eos a Nerone tũc excitata. Sic igitur haud adeo mirandũ, si vltimis Claudij senioris tẽporibus S. Prisca martyriũ passa dicatur; cũ præsertim (vt dictum est) id eius ecclesiæ uetera monumenta suadeãt: nam inter alia: altare ibi sanctus Petrus sacrasse traditur, quod & Edinerus in uita S. Anselmi testatur lib. 2. cum agit de reliquijs S. Priscæ. Sed de his satis. Extat hactenus vetus titulus Romæ sanctę Priscæ, cuius mentio habetur in secunda Synodo Romana sub Symmacho Papa. Quod aũt ad Claudium iuniorem spectat, complures martyres sub eo passi reperiuntur: occiso etenim Gallieno, cui successit, protinus illius edicta ꝓ Christianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atq. persecutio illa a Gallieni parente excitata, sua sponte reuixit: quam idem Claudius, legibus contra Christianos latis, auxit. In Actis etenim sanctorũ Marij & Marthę legitur eius rescriptũ, quo iussit non tantum Christianos carceribus detentos, sed etiam qui inuenti essent in vulgo, capite puniri. Sed eius impietati obstitit Deus: nã (vt scribit Trebellius) tyrannorũ factione compressus, a Christianorũ persecutione, quam cœperat, reuocatur.

c *Mosei & Ammonij*.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 2. c. 97.

d *Athenogenis*.] De quo extat egregiũ S. Basilij elogium in lib. de Spiritu sancto ad Amphilochium cap. 29. qui eũ & in testimonium citat de Diuinitate Spiritus sancti. Fuit & alius eiusdem nominis Sebastenus Episcopus, de quo suo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, esse commentarium illũ pereruditum aduersus Gentiles scriptũ, quod fertur nomine Athenagoræ, aliquando sum opinatus: cum de Athenagora nulla penes Græcos uel Latinos mentio habeatur, Athenogenes vero Græcis notissimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris. facile potuit error irrepsisse, vt pro Athenogene, Athenogorę nomine, librariorum vitio, ille commentarius sit inscriptus, quod tamen affirmare non auderem.

e *Volusiam Episc.*] De ipso Gregorius Turonen. in hist. Franc. lib. 2. c. 26. & lib. 10. ca. 31. vbi auctor agens de Episcopis Turonensibus suis prædecessoribus, hũc septimum ordine numerat. vixit tpibus Childe-

Childerici filij Clodouei Regis Francorum.

f *Leobardi.*] Huius res gestas conscripsit Gregor. Turonen. in lib. sanct. patr. cap. vlt. Floruit circa annum Domini 583. cum iam ipse auctor præsideret Ecclesiæ Turonensi.

g *Deicolæ.*] De eo Petrus in catal. lib. 2. c. 98. & Trithem. de vir. illust. ord. sancti Benedict. lib. 3. cap. 61.

h *Liberatæ.*] De ipsa tabulæ ecclesiæ Comensis, ibiq. eius Acta asseruari dñr.

19 Quartodecimo Kal. Febr. Luna. Exii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ROMAE via Cornelia sanctorum martyrum Marij [a] & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobilium Persarum, qui Romam temporibus Claudij Principis ad orationem uenerant: e quibus post toleratos fustes, equuleum, ignes, ungues ferreos, manuumque præcisionem, Martha in Nympha [b] necata est, ceteri sunt decollati, & corpora eorum incensa. Smyrnæ natalis beati Germanici [c] martyris, qui cum primæuæ ætatis venustate floreret, sub Marco Antonino & Lucio Aurelio, per gratiam uirtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, sponte præparatam sibi bestiam damnatus a iudice prouocauit; cuius dentibus comminutus, uero pani Domino IESV Christo, pro ipso moriens, meruit incorporari. In Africa sanctorum martyrum Pauli [d], Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Successi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spoletum passio S. Pontiani [e] martyris, tẽpore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Christo uehemẽtissime virgis [f] cæsum iussit super Carbones nudis pedibus ambulare; a quibus nil læsus, equuleo & vncinis [g] ferreis iussus est suspendi, & sic in carcerem trudi, ubi angelica uisitatione meruit confortari: post quæ leonibus expositus, & plumbo feruenti perfusus, tandem gladio percussus est. Laude sancti Bassiani [h] Episcopi & confessoris, qui aduersus hęreticos una cum sancto Ambrosio strenue decertauit.

IANVARII 19.

MARII, *Marthæ & soc.* [a]] Agit de his item hac die Beda, Vsuardus die sequenti. Extant ipsorum Acta, quæ habet Sur. to. 1. die 14. Februar. Mombrit. tom. 2. & alij: sunt eadem apud nos in vet. manuscr. De reliquijs sanctæ Marthæ martyris meminit S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 30. Porro horum omnium reliquias Romæ haberi in insula Tiberina in ecclesia sancti Ioannis Calybitæ nomine dicta, & in diaconia sancti Hadriani, earumdem ecclesiarum uetera monumenta testantur.

b *In Nympha.*] Quis autẽ sit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, aliq. nonnulli

martyres passi reperiuntur, indicant eorundem martyrũ Acta in fine; feruntq. fuisse locũ via Cornelia milliario 13. ab Vrbe. erat ea via inter Aureliam & Triũphalẽ. Longe diuersæ Nymphę a Nymphæo, qui est fluuius in Latio, de quo Plin. lib. 3. cap. 5. Est & cœmeterium ad Nymphas dictum, via Nomentana, de quo Pan. de cœmet. cap. 3.

c *Germanici martyris.*] Beda item ac ceteri Latinorum hac die. Eius nobile certamen scribit Euseb. hist. lib. 4. c. 14. ex quo Nicephor⁹ ac ceteri descripserũt.

d *Pauli, Gerontij, & soc.*] Hi oẽs restituti sunt ex uetustissimo Martyrologio manuscripto, quod Romæ in monasterio sancti Cyriaci in Thermis vlui erat. Habemus illud apud nos: cumq. uetus manuscriptũ Martyrologiũ citamus, illud præcipue intelligim⁹, qđ cetera, q̃ vidim⁹, Martyrologia uetustate antecedit.

e *Pontiani.*] De eodem præterea Beda, ac reliqui omnes. Habentur eius res gestæ, quas Sur. recitat tom. 1. die 14. Ianuarij. Mentio de eodẽ habetur in Actis sancti Constantij Episcopi Petusini.

f *Virgis cæsum.*] Licet ignominiosum sit genus animaduersionis cædere uirgis, leuius tamen cæteris fuisse, argumento est l. vn. C. de emendat. seruor. & l. 2. de public. cursu. Cod. Theod. Diuersorũ generũ reperiũtur animaduersionis virgæ. Erant uirgæ vlmeæ, quibus serui corripiebantur, ut apud Plautum frequens est inuenire, qui in Milite glorioso:

Nisi mihi suppliciũ vlmeũ de te datur.

Et in Asinaria act. 2. (*vlmeas.*

Ipsos qui tibi subuectabant rure virgas

Et act. 3.

Vbi sæpe ad languorem tua duritia dederis octo

Validos lictores vlmeis affectos lentis virgis.

Hæc de virgis vlmeis.

Virgas autem magistratuum ex betulla fuisse confectas, auctor est Plinius nat. hist. li. 16. ca. 18. cum ait: Gallica hæc arbor mirabili candore atq; tenuitate, terribilis magistratuum virgis, eadẽ circulis flexilis, itẽ corbium sportis. Hęc Pli. Vbi non esset betulla, salix has suppeditabat. Vnde Prudẽti⁹ hym. 10. in Roma no, cum puer torqueretur iussu Pręsidis:

Impacta quoties corpus attigerat salix,
Tenui rubebant sanguine vda vimina.

Habes & virgas sanguineas, quibus parricida, antequam culleo insueretur, verberandus erat. sed de his vberius, cũ agemus de culleo. Arbores, ex quibus dictæ virgæ sumebantur, ab illis dicebãtur infelices. Plin. lib. 16. c. 16. illas dicit arbores infelices ac religione damnatas, quæ neque seruntur vmquam, neq. fructum ferunt. eadem lib. 24. c. 9. Lex Porcia virgas ab oĩum ciuium Romanorũ corpore amouit. Sic Cic. orat. pro Rabir. At longe ante Valerius Publicola legem tulerat de non verberando ciue Romano. Valer. lib. 4. c. 1. de animi moderatione. Verum de Porciæ & Valeriæ legum differentia agit Liuius lib. 10. decade 1. Hęc fuit iusta querela Pauli Apostoli, cũ uirgis cæsus iussu magistratuum Philippẽsium, Cæsos, inquit, nos publice indemnatos homines Romanos, &c. Act. 16. Verberandus iterum, excepit se Romanum ciuem esse, dicens: Si hominẽ Romanum & indemnatum licet uobis flagellare? Act. cap. 22. Iosephus de bello Iud. lib. 2. c. 14. in fine, quasi pro monstro habuit, quod Cæstius Florus Iudæos Romana ciuitate donatos virgis ceciderit, atque patibulo affixerit.

g *Vncinis ferreis.*] Erant vnci ad torquendum parati. de his Prudentius in Peristeph. hym. 5. *Stridentibus laniatur vncis, &c.* Ammian. Marcel. lib. 7. Intẽdebantur equuulei, uncosq; parabat carnifex. & lib. 26. Vnci & cruentæ quæstiones, &c. Meminit & Arnobius de vncis tortorijs li. 1. ꝑpe finẽ. Erat adhuc uncus non tm̃ ad torquendum, sed ad trahendum reum ad pœnas instrumentum. unde Iuuen. satyr. 10. *Impactus Seianus ducitur vncõ.* Cicero in prima Philippica: Vncus impactus est fugitiuo illi. Suetõ. in Tiber. c. 54. Cum ei carnifex quasi ex Senatus auctoritate laqueos & uncos ostẽtaret, &c. Sidon. Apollin. epist. 7. lib. 1. in fine: Vncũ, inquit, & gemonias, & laqueũ ꝓ horas turbulẽti carnificis phorescens, &c. Insuper unco trahebãtur aliquando

quando corpora damnatorum. Seneca lib. 3. de ira: Cadauera quoque vncus trahens. Et Lamprid. in Commodo Imp. ac clamatum dicit in Commodum: Carnifex vnco trahatur, more maiorum cadauer vnco trahatur. dictum pluries. Habes & de his exemplum in Actis sancti Sebastiani, vbi in fine hæc leguntur: In cloaca, quæ est iuxta Circum, quære, & ibi inuenies corpus meũ pendens in unco. Hæc sanctus Sebastianus de corpore suo, quod unco protractũ fuerat in cloacam Maximam: Sunt & de his complura alia exempla, quæ breuitatis causa referre omittimus.

h *Basiani Episc.*] De sancto Bassiano agitur in Concilio Aquileiensi celebrato sub Gratiano Imperatore, cui una cũ S. Ambrosio interfuit, quocum etiã collaborauit aduersus Iouinianum nouum hæresiarcham: subscriptus enim reperitur epistolæ S. Ambrosij ad Siricium Papam aduersus illius ac sociorum portentosas hæreses, lib. 1. ep. 7. edit. Rom. Meminit eiusdem Bassiani sanctus Ambrosius in epist. 5. ad Felicem lib. 8. epistol. 60. edit. Rom. itemq. Paulinus in vita S. Ambrosij. Habet eius res gestas fusius scriptas Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 2. cap. 101. & alij.

20 Tertiodecimo Kal. Februarij. Luna. Exj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ROMAE Natalis sancti Fabiani [a] Papæ, qui tempore Decij martyrium passus, in cœmeterio Callisti sepultus est. Ibidem ad Catacumbas [b] S. Sebastiani [c] martyris, qui Diocletiano Imperatore cum haberet principatum primę cohortis, *sub titulo Christianitatis* [d] *iussus est* ligari in medio campo, & sagittari a militibus, atque ad vltimum fustibus cædi, donec deficeret. Nicææ in Bithynia S. Neophyti [e] martyris, qui quintumdecimum annum ætatis agens, flagris cæsus, in fornacem immissus, feris obiectus, cum permaneret illæsus, & Christi fidem constanter profiteretur, gladio tandem occisus est. Cæsenæ S. Mauri [f] Episcopi, virtutibus & miraculis clari. In Palæstina natalis sancti Euthymij [g] abbatis, qui zelo Catholicæ disciplinæ, & uirtute miraculorum tempore Marciani Imperatoris in Ecclesia floruit.

IANVARII 20.

FABIANI *Papæ* [a].] Beda, ac ceteri antiquorum, necnon recentiorum, de eodem agunt hac die. De cuius successione præter librum de Rom. Pont. agit etiam Eusebius in chron. & hist. lib. 6. cap. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. Aug. ad Generosum epist. 165. Niceph. Episc. in chron. & alij. Hunc sub Decio martyrio vita functum constat ex epist. cleri Romani ad Cyprianum, quæ recensetur 31. inter Cypriani epistolas edit. Pamel. ac etiam ex S. Epiphanio in lib. de mensuris & pond. & S. Hieron. de scrip. Eccles. in Origene. Cetera de ipso præstitimus in Annal. Eccles. Corpus autem eius translatum est a Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet uetus inscriptio, quæ in eadem ecclesia asseruatur.

b *Ad catacumbas.*] Loquendi obtinuit vsus, ut Catacumbæ pro Catatumbis dicerentur: ex Græca.n.& Latina dictione cõpositum est nomen, κατὰ, iuxta, & tumbas, ut sic locus ille, qui ad fores est cœmeterij Callisti, diceretur, Catacumbæ, hoc est, iuxta tumbas eiusdem cœmeterij, vbi est vetus ac nobilis memoria S. Sebastiani martyris, quæ numeratur inter septem Vrbis ecclesias, Innocentij Papæ & Honorij Imp. temporibus illustrata, ut docet illic posita uetus inscriptio marmori incisa. In Actis S. Cornelij Papæ Catacumbæ, non Catatumbæ dictus reperitur ille locus: sic et in rebus gestis S. Sebastiani, sicut in cõpluribus ueteribus Martyrologijs: at uerò apud S. Gregorium in regist. lib. 3. epistol. 30. ad Catatumbas scriptum reperitur. Non tñ errasse dixerim, qui Catacũbas legunt; nam κατακύμβη, est locus cauus atq. profundus, qualia Romæ præsertim cœmeteria esse solebant in arenarijs profundis cryptis excauata.

c *Sebastiani.*] De eodem hac die ijdẽ qui supra auctores, Græci autem de ipso agunt 18. Decembris. Descripsit exantiquioribus monumentis eius res gestas Metaphrastes, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus Latina exemplaria in ueteribus codicibus. De eo præterea S. Ambr. in Psal. 118. S. August. in die natali sanctorũ Fabiani & Sebastiani tractatum habuit, est 100. de diuersis. In Breuiario Toletano extat sacer hymnus, quo Sebastiani ac sociorũ Acta canũtur. De sacris eius reliquijs agit S. Gregorius in dialog. lib. 1. c. 10. qui idẽ S. Põtifex in eius ecclesia habuit homiliã trigesimamseptimã. Est ipsa (ut diximus) via Appia ad cœmeterium Callisti, una ex septem ecclesijs, non tãtum Vrbi, sed & orbi Christiano notissima. Egregium etiam sancti martyris monumentũ, ueneranda eius imago opere musiuo expressa atque hactenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad Vincula S. Petri, senili aspectu & barba: quod pictores admoneat, qui eũ iuuenem palo alligatũ perperam pingunt. Diuino monitu etiã altare ibidem ad luem propulsandam erectum est temporibus Papæ Agathonis; cuius rei veritati adstipulatur etiam Paulus diac. hist. de gestis Longob. lib. 6. c. 3. vnde etiam proueniss e uidetur, ut posteri fideles eundem sanctum ad euitandã imminentem pestis cladem consueuerint habere patronum. De eiusdem martyris reliquijs translatis in Galliam scribit Ado Viennen. in chron. anno 815. Sigebertus item anno 825. in chron. & Marian. Scot. anno 828.

d *Sub titulo Christianitatis.*] Qualis esse consueuisset eiusmodi titulus Christianitatis, habes exemplum in epistola ecclesiæ Lugdunensis, quam recitat Eusebius hist. lib. 5. c. 1. his verbis: Cum vndique per amphitheatrum circũduceretur Attalus martyr, tabula, in qua Latinis litteris hæc erat inscriptio, præcedẽte: Hic est Attalus Christianus, &c. Hæc ibi. Sunt de his alia in alijs Actis martyrũ exempla. Præcedere cõsueuit eiusmodi titulus, ut Suet. in Caio c. 32. mõstrat his uerbis: Manibus abscissis atque antepectus a collo pendentibus, præcedente titulo, qui causam pœnæ indicaret, per cœtus epulãtium circumduceretur, &c.

e *Neophyti martyris.*] De eodẽ agũt etiam Græci hac die, in quorum Menologio eius passio describitur, & ad tempora Diocletiani refertur.

f *Mauri Episcopi.*] Scripsit eius res gestas Petrus Damian. Legimus eas in codice manuscr. Card. Sirleti. Accepimus a Cæsenate ecclesia Acta sanctorũ Mauri & Seueri eius ciuitatis Episcoporum. Antiqua est ecclesia Cæsenas, cuius Episcopus nõie Florianus (ut scribit Optatus Mileuit.) tpe Melchiadis Papæ interfuit Romano Concilio celebrato in causa Cæciliani Episcopi Carthaginẽ. Alius dictus Florus præsens fuit Romanæ Synodo habitæ sub Agathone Papa, ut ei⁹ Acta declarãt, q̃ sunt insertа in Sexta Synodo. Hic aũt, de quo agimus, Maurus Episcopus reperit⁹ interfuisse Rom. Cõcilio a S. Martino Papa et martyre celebrato, tenuisseq. in eo locũ Archiepi Rauennatis, ut eiusdẽ Synodi Acta significant.

g *Euthymij abb.*] Hæc dies natalis eius, cum sanctus, agens nonagesimum-

mumnonum ætatis annum, ſub Leone Magno, anno decimoſexto eius Imperij, migrauit in cælũ: eſt is annus a Chriſto, iuxta Faſtos Onuphrij, 472. Scripſit eius Acta fideliſſime quidẽ Cyrillus monachus, eiuſdẽ ſæculi ſcriptor. hẽt ea Metaphraſtes recẽſita hac die, Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. De eodem idẽ auctor in vita S. Sabæ, ubi & de natali eius hac die celebrari ſolito. De eodem Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. 34. & 52. Spectatiſſimi ſunt ſancti huius labores, quos pro SS. Synodo Chalcedonenſi aduerſus hæreticos Eutichianos impẽdit. Hęc de S. Euthymio. Tu uero caue ne in altero fallaris eiuſdẽ noĩs monacho, qui clarus habitus eſt in Ægypto tpibus Arcadij Imp. ſed in veritate non ſtetit: nam Origeniſmum profeſſus, factus eſt ſcandalũ & ruina multorum. Scribit de ipſo S. Hieronymus ad Cteſiphontem, & Theophilus in epiſt. ad Epiphanium 67. apud Hieron.

21 Duodecimo Kal. Februarij. Luna. G x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE paſſio ſanctæ Agnetis [a] uirginis, quæ ſub Præfecto Vrbis Symphronio ignibus iniecta, ſed ijs per orationẽ eius extinctis, gladio percuſſa eſt. De ea beatus Hieronymus hæc ſcribit: Omnium gentium litteris atque linguis præcipue in eccleſijs Agnes uita laudata eſt, quæ & ætatem uicit & tyrannum, & titulum caſtitatis martyrio conſecrauit. Athenis natale S. Publij [b] Epiſcopi, qui poſt S. Dionyſium Areopagitam Athenienſium eccleſiam nobiliter rexit, & ptęclarus uirtutibus, ac doctrina prefulgens, ob Chriſti martyrium glorioſe coronatur. Tarraconę in Hiſpania ſanctorum martyrum Fructuoſi [c] Epiſcopi, Augurij & Eulogij diaconorum, qui tempore Gallieni, primo in carcerẽ truſi, deinde flammis iniecti, exuſtis uinculis, manibus in modum crucis expanſis, orantes martyrium compleuerunt: in quorum die natali S. Auguſtinus ſermonem ad populum habuit. Trecis S. Patrocli [d] martyris, qui ſub Aureliano [e] Imperatore martyrii coronam promeruit. In Gallijs in monaſterio Augienſi S. Meinardi [f] eremitę a latronibus cęſi. Papiæ ſancti Epiphanij [g] Epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 21.

AGNETIS [a].] De eadẽ hac die ceteri Latinorum agunt. Locus S. Hieronymi, qui hic citatur, eſt in epiſt. 8. ad Demetriadem, iunctis ſimul q̃ circa principiũ & in fine eiuſdem hũt epiſtolæ. Frequẽter de ea S. Ambro. q̃ de eadem ſermonẽ hũs, eundem fuſius productum in tres libros digeſit ſub titulo de Virginibus; de ea rurſus lib. 1. offic. cap. 41. Fertur & epiſt. ad Virgines S. Ambroſij noĩe lib. 4. epiſt. 34. editionis Romanæ, de cuius fide alibi pluribus egimus. S. Auguſt. de ea ẽt ſerm. 101. de diuerſ. ubi hæc de eius noĩe: Virgo (inquit) quæ uocabatur erat: Agnes Latine agnam ſignificat, Græce caſtã. Prudentius ſacro hymno cecinit eius triumphum. S. Damaſus de eadẽ & baſilica ipſius duo ſcripſit epigrammata, quæ habẽtur in collectaneis Chriſtianorum poetarum. Habuit S. Gregorius Papa in eadem eccleſia homiliam 11.

& 12. Meminit eiuſdem Fortunatus in vita S. Martini ex Seuero, De reliquijs eius translatis Conſtantinopolim ſub Pulcheria Auguſta temporibus Marciani Imp. ſcribit Theodorus lector lib. 2. collect. & Niceph. lib. 14. c. 10. De tpe autem paſſionis eius etſi nullibi inueniatur expreſſum; ex his tñ, quæ in prædicta epiſt. 3. ſcripta habentur, ſatis apparet ipſam in ultima Eccleſiæ perſecutione fuiſſe martyrio coronatam: nã adhuc ſuperſtites aliquos auctor fuiſſe teſtatur, qui ea quæ de Agnete narrantur, oculis vidiſſent, eademq. Conſtantiæ filiæ Conſtantini retuliſſent. Extat non tm̃ eius inſignis baſilica uia Nomentana: ſed & illic locus, vbi eſt producta, ut eius uirginitas uiolaretur, ſacroſanctus habetur, fornices ipſi nimirum Circi Agonalis. Sat cõſtat auctoritate S. Hieronymi in Iſai. cap. 2. (ut prætermittam Gentilium poetarum teſtimonia) in fornicibus ſpectaculorum manere cõſueuiſſe publica ſcorta, & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) ſub Cõſtantino Imp. Chriſti Euangelio coruſcante, & infidelitas vniuerſarum gentium, & turpitudo deleta eſt. Hæc Hieron. Loquens de his turpiſſimis locis Cyprianus lib. de Spectacul. hæc ait: Si rurſum perrogem, quo ad illud ſpectaculũ itinere peruenerit; confitebitur, per lupanarium, per proſtitutarum nuda corpora, per publicam libidinem; per dedecus publicum, per vulgarẽ laſciuiam, per cõem omnium contumeliã. Hæc Cyprianus, & alia plura de fornicibus theatrorum. Et in eã ſnīam Vibius apud Senecam in cõtrouer. 2. lib. 2. Redoles (inquit) adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem cõtrouerſia, quam infelix & miſeranda eſſet conditio uirginis a lenone proſtitutæ, pluribus demõſtratur. Miſera includebatur cellula, in cuius fronte titulus ſuperpoſitus nomen virginis proſtitutæ & pretium conſtitutũ iudicabat; moxq. fiebat concurſus libidinoſorum ad meretricẽ nouam. Hæc oĩa habes apud Senec. in citato nupet loco lib. 2. contr. 2. Ex his oĩbus diſce virtutẽ Chriſti, qui in tali diſcrimine poſitas virgines nouit ſæpiſſime liberare teſtantur hæc ipſa Acta martyrum, adſtipulaturq. S. Baſilius, dum ait: Cum ferueret perſecutionis immanitas, electæ virgines propter ſponſi fidem, ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuiolatæ durarunt; eo. ſ. cuius gratia id perferebant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earũ corpora nõ ſine ꝓdigio & virtute cuſtodiẽte, &c. Hæc Baſilius lib. de uera virgin.

b *Publij Epiſcopi.*] De ipſo hac eadẽ die Vſuardus, & Ado. Scribit Dionyſius Corinthiorũ Epiſcopus Publium hunc ſucceſſiſſe Dionyſio Areopagytæ in eccleſia Athenienſi, Publio autem ſuffectũ eſſe Quadratum, apud Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 22. & Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato. Fuit aliquorum ſententia, hunc illum eſſe Publium, cuius patrem Melitæ Paulus (ut habent Act. Apoſt. cap. 28.) curauit dyſenteria, quod etiam hic Ado profitetur in Martyrologio.

c *Fructuoſi Epiſc. & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die, quæ etiam antiquitus agi conſueuiſſe demonſtrat S. Auguſtini ſer. 101. de diuerſ. edit. Louan. Scripſit eius & ſociorum res geſtas Prudentius hymno 4. Periſteph. Alia præterea habentur eorum Acta ſoluta oratione conſcripta apud Sur. tom. 1. & Mombrit. tom. 1.

d *Patrocli.*] De eodem Beda, ac ceteri. Eius Acta ſincera quidem recitat Sur. tom. 1. De ipſo etiam Greg. Turon. lib. de gloria mart. cap. 64. edit. Morel. Idem addit, huius Acta martyris ex Italia petita, collata fuiſſe cum his quæ in Gallijs apud clericum quemdam habebantur, eademq. fidelia eſſe inuenta. Clarus etiã in Gallijs habitus eſt Patroclus alius, qui temporibus Childeberti Regis Frãcorum emicuit ſanctitate, de quo idem Gregor. de geſt. Franc. lib. 5. cap. 10.

e *Sub Aureliano Imp.*] Nona ordine ponitur hæc perſecutio ab Oroſio lib. 7. c. 23. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. a Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaque cũ aliquandiu in pace agere Eccleſiã permiſiſſet, immo de eadem eſſet optime meritus (nã aduerſus exectã dum Paulum Samoſatenſem hæreſiarcham

cham Antiochiæ damnatum, ſecũdum ſancita Patrum reſcripſit, ut tradit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 23. & 24.) tandem velut quodam inſano furore correptus, ultimo ſui Imperij anno, ſæuiſſimam in Chriſtianos perſecutionem concitauit. Legitur adhuc eius edictũ in Chriſtianos promulgatũ in Actis S. Symphoriani martyris. De eadem perſecutione idem Euſebius in chron. huncq. licet dicat terrore uindictæ ab inſtituto reuocatum, cũ ſcribens edictum, eius brachium debilitaretur: tamen eumdem in ſententia perſtitiſſe adhuc, nec fulmine cęlitus immiſſo reſiliuiſſe, ac tandẽ in itinere occiſum eſſe, tradit Oroſius lib. 7. c. 23. Quam autem ſæua, licet breuis, fuerit hæc perſecutio, ex immanibus crudelibusq. ſupplicijs, quibus in ſuos milites Gentiles homines animaduertit, cõiectare licet. Nã Flauius Vopiſcus in eius uita ſcribit, militẽ quemdã ob uiolata iura hoſpitij, duobus duris arborum ramis deorſum inflexis, manibus pedibuſq. ligatum, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu, ſcidiſſe mediũ. Si hæc in ſuos de Republica alias optime meritos pœnarum genera commentus eſt; quid in Chriſtianos, quos deorum hoſtes & Imperii perduelles exiſtimabat, feciſſe putandum? Sed de his fuſius in Annal. Eccleſ.

f *Meinardi.*] Habẽtur eius Acta apud Surium tom. 1. Meiginradum hunc appellat Sigebert. in chron. eumq. martyrio vita functum teſtatur. Necatus eſt ſub Ludouico Quarto Imp. anno a Chriſto Dño 860. licet Sigebertus opinetur id cõtigiſſe anno 856. De eodẽ Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 209.

g *Epiphanij Epiſc.*] Hac item die tabulę Ticinenſes. Scripſit eius res geſtas Ennodius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, ſucceſſor ipſius: habet eas Sur. tom. 1. ſed nõ integras; prolixiores. n. legi in bibliotheca Vatic. in cod. manuſcr. Eiuſdem Ennodij etiam extat ibidem ſermo dictus in die natali ipſius, carmen inſuper de eodem. Claruit tpibus Anthemii & ſucceſſorum Impp. atque Odoacris Regis Italiæ. Claruit ijſdem temporibus alter Epiphanius, cognomẽto Scholaſticus, Caſſiodoro per familiaris, quem eruditiſſimum ſæpe nominat; a quo pariter cõplures Græcorum Patrum cõmentarios in Latinum eſſe trãslatos affirmat lib. 1. Inſt. diuinar. lect. ſæpius, & in præfatione ad hiſt. tripartitam. De eodem Sigebertus de vir. illuſtr. c. 12. Complura quæ huius ſunt, S. Epiphanio Epiſcopo Conſtantiæ in Cypro eſſe adſcripta reperi.

22 Vndecimo Kal. Febr. Luna. A ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
10	11		12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22		

VALENTIAE in Hiſpania Tarraconenſi S. Vincentij Leuitæ & martyris [a], qui ſub Daciano impijſſimo Præſide carceres, famem, equuleum [b], diſtorſiones membrorum, laminas candentes, cratem ferream ignitam, aliaq. tormẽtorum genera perpeſſus, ad martyrij præmium euolauit in cælum: cuius paſſionis nobilem triumphum Prudentius luculenter uerſibus exequitur, & beatus Auguſtinus, ac ſanctus Leo Papa ſummis laudibus cõmendant. Romæ ad Aquas Saluias S. Anaſtaſij [c] Perſæ monachi, qui poſt plurima tormenta carceris, uerberum, & vinculorũ, quæ in Cæſarea Palæſtinæ perpeſſus fuerat, a Coſrhoe [d] Perſarum

Rege multis pœnis affectus, ad ultimum decollatus est, cum prius septuaginta socios in fluenta demersos ad martyrium præmisisset. eius caput Romam delatum est, una cum ueneranda eius imagine, cuius aspectu fugari dæmones, morbosq. curari, Acta secundi Concilij Nicæni testantur. Ebreduni in Gallia sanctorum martyrũ Vincentij [e], Orontij, & Victoris, qui in persecutione Diocletiani martyrio coronati sunt. Nouariæ sancti Gaudentij [f] Episcopi & confessoris. Sorę sancti Dominici [g] abbatis, miraculis clari.

IANVARII 22.

VINCENTII. [a]] De eodem hac item die cetera Latinorum Martyrologia. Putatur mendum esse in codice, dũ Greg. Turon. de glor. mart. cap. 90. ait celebrari solitam solemnitatẽ S. Vincentij duodecimo Kalen. undecimi mensis, ut textus sit restituendus xj. Kal. ut hic habethr. Huius Acta non tantum Latinis, sed & Gręcis ob suam excellentiam iuxta facta conspicua. A Latinis ea mutuatus describsit Metaphrastes, quæ Latinitatitetũ restituta habet Sur. tom. 1. Ipsa autem originaliter Latina legimus in uet. manuscrip. quæ publico vsui erant quibusdam ecclesijs, & inter alia in codice S. Mariæ ad Martyres: Prudentius eadẽ sacro hymno cõplexus est in Peristeph. hym. 5. meminitq. eiusdem, cum agit de martyribus Cæsaraugustanis hym. 4. Habuit S. Augustinus in natali die ipsius (vt auctor est Possidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter serm. de Sanctis 12. & 13. ceteri duo superadditi a Parisiensibus serm. 8. & 9. Rursus autem in eiusdem natali habuit prolixum illum tractatum de Iacob & Esau, ut apparet in fine ipsius: est de diuers. serm. 44. Alium adhuc exhibuit editio Louan. habitũ in basilica Restitutæ, serm. de diuers. 102. extat de eodẽ sermo S. Leonis Papæ. Meminit eiusdem martyris Fortunatus lib. 7. ad Bod ducẽ. scripsit idem epigrãma de eius basilica lib. 1. S. Bernard. de ipso serm. paru. 66. De tunica sancti martyris translata & miraculis illustrata agit Gregor. Turon. hist. de gest. Franc. lib. 3. cap. 29. Ado Vien. in chron. anno 527. & Sigebert. ann. 542. Alia de eiusdem Vincẽtij miraculis agit idem Auctor Gregor. de gloria mart. ca. 89. & 90. De eiusdem martyris capite in ecclesia Cenomanẽsi collocato a S. Dõnolo Episcopo, eiusdem Acta significãt, quæ habes apud Sur. die 16. Maij tom. 3. Fuerunt alij eiusdem nominis illustres martyres in Hispania, de quibus suis locis inferius.

b *Equuleum.*] Fuisse equuleum tortorium lignum, omnes consentiunt: eumdemque fuisse cochleatum ad extendendum & remittendum compositum, ijdẽ ex Nonio affirmant. cum hæc dicat ille.

Et vbi insilui in cochleatum equuleũ, Ibi tolutim tortor, id est, volubiliter torqueor.

Isidorus lib 5. orig. equuleum ab extendendo dictum putat. Cyprian. lib. de lapsis: Nunc equuleus extenderet. Cum etenim equuleus intenderetur, corpora simul extendi necesse erat. vnde Ammianus Marc. lib. 14. Intẽdebantur equulei. Et Hieron. epist. 49. ad Innoc. Cũ equuleus (inquit) corpus extẽderet. Sigonius, etsi vir sane eruditus sit, tamen cum de equuleo egit, tam de eo, quam de fidiculis, rem parum feliciter videtur assecutus lib. 3. de Iudicijs ca. 18. Confundit enim non tantum equuleum cum catasta, de qua plura nos 16. Martij, sed etiam cum genere illo compedum, quo rei in carcere positi, iniectis ad quartum uel quintum foramen pedibus, ad iugem cruciatũ sic uincti detinerẽtur. Id habes ex epistola ecclesię Lugdunensis apud Euseb. lib. 5. c. 1. qđ genꝰ torquẽdi Rufinus li. 5. cap. 2.

ca. 2. nõ improprie, loco compedũ, dixit neruum; Christophorsonus autem proprius crassam compedẽ appellauit. De eodem genere compedum, quibus martyres in carcere positi distinebantur, eleganter Prudentius Peristeph. hym. 4. de S. Vincentio ait:

In hoc barathrum conijcit
Truculentus hostis martyrem,
Lignoq. plantas inserit
Diuaricatis cruribus.

De ijsdẽ comoedibus Euseb. lib. 6. c. 32. cum agit de Origene: Multis, inquit diebus pedes in compedes ligneos intrusi, distractione quadam ad quartũ foramen distenti fuerunt. Et lib. 8. c. 11. Post uerbera in compedibus ligneis positi erant, & pedes alter ab altero ad quartũ foramẽ distenti districtiq. adeo, ut necessario supini iacerent, nec possent propter plagarũ uulnera recens toto corpori inflicta, se ullo modo commouere. Et inferius c. 14. de Apphiano martyre: In carcerem concluditur, in quo unum diem noctemque utroq. pede compedibus ad cruciatum paratis longe a se mutuo distento diuexatus, &c. Agit de ijsdem compedibus Metaphrastes in Trophymo martyre. Ex his omnibus compedes ab equuleo esse longe diuersos, qui non in carcere reum, nec eius tãtum distendebat pedes, sed totum corpus ad fossionem unguarum, quisq. potest facile intelligere; cum idem Eusebius diuerse admodũ a compedibus describat equuleum lib. 8. ca. 11. cũ ait; Quidam enim primum manibus a tergo religatis, ligno appensi, & machinis quibusdam membra eorum uniuersa distenta, distractaque, &c. Hæc de equuleo esse intelligenda, ea quæ S. Hieronym. epist. 49. ad Innocentium scribit, plane indicant, cum ait: Cum equuleus corpus extenderet, & sordidas fœtore carceris manus post tergum uincula cohiberent, &c. Prudentius item sic:

Vinctum retortis brachijs
Sursum ac deorsum extendite,
Compago donec ossium
Diuulsa membratim crepet. Idem in Romano martyre hymno 10.

Miserum putatis, quod retortis pendeo.
Extentus ulnis, quod reuellũtur pedes.
Compago neruus quod sonat crepãtibus.

Sunt hæc Romani martyris uerba pendentis in equuleo. Quam autem erret Sigonius dicto loco, cum putet corpus in equuleo alligari fidiculis, idemq. esse torquere fidiculis, quod equuleo distendi, dicemus paulo inferius.

Quænam esset equulei forma, haud facile describi posse uidetur: & cũ multi in his laborauerint, neminem adhuc eã assecutũ fuisse cognouij; at nec ego id mihi arrogo. Describam hic tantũ quæ ex ueteribus accepi, ceteris rem ipsam exactius examinandam relinquẽs. Stipitem quẽdã in equuleo fuisse, tradit S. Hieron. dicta epist. 49. cum ait: Crines ligantur ad stipitem, & toto corpore ad equuleum fortius allegato, vicinus pedibus ignis apponitur, vtrumq. latus carnifex fodit, &c. Ex eodem stipite totam illam machinam Prudentius in Romano hym. 10. appellat noxialem stipitem, cum ait:

Iubet amoueri noxialem stipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virũ.

Si adhuc fidem integrã præstas Actis S. Dorotheæ uirginis & martyris, quæ extant apud Surium to. 1. die 6. Februarij, habes ex illis equuleum formam quodãmodo expressisse crucis. sunt ibi hæc uerba Theophili pendẽtis in equuleo: Ecce modo Christianus sum, quia in cruce suspensus sum: equuleus enim crucis quamdam similitudinem gerit. Hæc ibi. Secũdum autem prædicta haud difficile esset describere formã equulei, nimirum erectum stipitem, validũ & cochleatum, qui transuersum habeat lignum, quod intendatur ac remittatur, ad quod ligata membra distendantur tortoris arbitrio. Sed ab hac equulei imagine, vel alia huic persimili cogit me dissẽtire Ammianus Marcellinus, cum hominem non rectum in equuleo extensum docet, sed curuum: sic enim ait lib. 16. prope finem: Innocentes tortoribus exposuit multos, aut sub equuleo cœpit incuruos, &c. Clarius autem lib. 18. his uerbis: Quamquam incuruus sub equuleo staret, pertinaci negabat instantia. Hęc Ammian. quibus quidem alia a prædictis plane diuersa

equulei

equulei forma præscribitur, qua quidem & uocis etymologiam possumus intelligere, vt equuleus ab equulo, quod homo ad eum alligatus atque distensus & accuruus quodammodo equuli formã præ ferret, sit dictus. Verũ aduertas, sic curuum sub equuleo distendi hominem, ut tamen cælũ versus facies conuersa esset, liberumq. illi fuisse sursum oculos tollere, ac cælum aspicere. Hæc habes ex S. Hieronymo dicta epist. 49. Ex his itaq; omnibus quæ diximus, tibi formã equulei, ut lubet, effingito. De fidiculis iã agamus. Increbuit hactenus compluriũ error, ut fidiculas a fidibus deriuatas putarent, nihilq. aliud esse fidiculas, quam vincula neruea, quibus ad equuleum manus pedesq. hominis ligarentur; sicq. torquere fidiculis reum, idem esse quod ligatum in equuleo fidiculis hominem intendendo, ossium commissuras cum immenso dolore distrahere. Sensit hæc Sigonius lib. 3. de Iudic. c. 18. Sic etiã errauit in his & Valla lib. 1. dum ait, fidiculas esse instrumentum ex duobus obliquatis lignis compactum, ita dictum uel ab extorquẽda fide, vel a neruеis funibus, quibus torquẽdi alligãtur. Omittimus alias hic referre complurium Iureconsultorũ de fidiculis a ueritate prorsus remotas sẽtentias. Miratus sum vehementer, cum sanctus Isidorus lib. 3. origin. exacte mõstrauit quid sint fidiculæ, eruditos viros, eo prætermisso, in perquirendo de illis adeo laboratsse, ac a rei ueritate tantopere aberrasse. Fidiculas enim idem esse quod vngulas, testatur, cum ait: Vngulæ dictę, quod effodiant: hæ & fidiculæ, quia ijs rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. Hæc Isidorus. Cum itaq. fidiculis æqueac vngulis finderentur latera hominis in equuleo distensi, easdem vngulas ea de causa dictas esse puto fidiculas, quod reorum latera finderent, sicq. a findendo dictas fidiculas esse, quasi findiculas: vel a fodicando, quod illis latera reorum fodicarentur; dictasq. esse fidiculas, quasi fodiculas. fodicare latera fidiculis, vsurpatum apparet ab Ammiano, vt dicemus paulo inferius. His in primis adstipulatur Prudentius hym. 10. Peristeph. in Romano, cum quas vocat fidiculas, easdem vngulas dicat. Sunt hæc verba Asclepiadis iudicis.

Vertat ictum carnifex.
In os loquentis, inq. maxillas manum.
Sulcosq. acutos & fidiculas transferat.
Verbositatis vt rumpatur locus.

Et paulo post, per fidiculas Asclepiadem intellexisse vngulas, quæ mox auctor subdit, declarant his versibus:

Implet iubentis dicta lictor improbus,
Charaxat ambas, vngulis scribentibus,
Genas, cruentis & secat faciem rotis.
Hirsuta barbis soluitur carptim cutis,
Et mentum aduso. vultus oĩs scinditur.

Hæc Prudentius. Eodem sensu fidiculæ accipiuntur l. Decuriones. C. de quæst. nam fidiculis torqueri Imperator appellat cruẽtam conditionem. Sic apud Ammianum lib. 29. qui hæc genera cruciamentorum recensens, ait; Intercludũtur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & uerberibus. Cumq. paulo inferius reorum maiestatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem sententia fidiculas accipere tam apud Senec. lib. 3. de ira, quam apud Valer. de patientia lib. 3. c. 3. 4. 5. vel alios, nihil vetat. Tantum apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamenti inuenies dictas esse fidiculas, dum ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione per fallaciã oneratos, repente uentris deligatis, fidicularum simul vrinæq. tormento distenderet. Hæc Suet. Sed remotissimum est eiusmodi genus tormenti ab eo quod in Actis sanctorum martyrum, alijsq. citatis locis per fidiculas testatum apparet. Inuenies frequenter equuleo iunctas esse fidiculas, vel vngulas; ea nimirum ex causa, quod extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis a tortoribus membra sulcarentur, quibus aliquando succederet ignis tormentum. Hæc cũ habeas in nonnullis Actis sanctorum martyrum, sanctus Cyprianus demonstrat, dũ ait lib. de lapsis Nũc equuleus extẽderet, nunc vngula effoderet, nũc flamma torreret. Et Augu. epist. 59. ad Marcell. Non extendẽte equuleo,

non

non ſulcantibus vngulis, non vrentibus flammis,&c. Eadem Hieronymus epiſt. 49. Prudentius ſępe,& alij. Ante hos omnes Seneca lib. 3. cõtrouerſ. 14. pluribus.

c *Anaſtaſij Perſæ.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem decima quinta huius. Metaphraſtes eius ac ſociorum Acta deſcripſit: habet ea Lipoma. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem res geſtas a Gregorio quodam clerico e Græcis Latine redditas, quibus præmittitur præfatio, cuius eſt exordium: Vnigenitus Filius,&c. fortaſſe illa, quam male translatam Beda (vt ipſe ait) emẽdauit. Habetur illic inſuper poſt eadem Acta elegans hiſtoria de arreptitia puella uirtute martyris liberata Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Aquas Saluias: eo nomine olim ea eccleſia dicebatur, quæ poſtea ob illata illuc ſanctorum pignora Vincentij & Anaſtaſij, illorum nomine dicta eſt. Habet eadem hiſtoria miram conſenſionem cum his quæ Legati Apoſtolici Hadriani Papæ in Concilio Nicæno ſecundo actione 4. teſtati ſunt de capite eiuſdem martyris vna cum eius vultus imagine Romam translato. Aſſeruatur eadem hactenus religioſe in eadem eccleſia, licet ſacræ imagini ab aliquo rei ignaro ſit inſcriptum nomen Pauli Apoſtoli, qui eodem in loco capite truncatus eſt. De paſſione ſancti Anaſtaſij eiuſque reliquijs Romam translatis agit Beda de ſex ætat. ſub Heraclio Imp. Ado Viennen. in chron. anno 604. Sigeber. anno 620. Marian. Scot. martyrium refert anno 617. & translationem in urbem anno 626. reponit. Porro conſtat S. Anaſtaſium cõſummaſſe martyrium (vt eius Acta teſtantur) anno 17. Heraclij Imp. eſt is annus a Chriſto Domino 627. Quod autem alij laqueo, alij uero gladio uitam finiſſe dicant: placent quæ in Græcorum Menologio de ea re ſcripta ſunt his uerbis: Ipſius collo ita laqueo aſtricto, vt reſpirandi facultatem non haberet, poſtremo ſecuri percutitur, capite pro Chriſti fide abſciſſo. Hæc Græc. Menol. die 15. Ianuarij.

d *Coſrhoe Perſarum Rege.*] Ne de Coſrhoe ambiguitas oriatur: noſſe debemus duos eiuſdem nominis fuiſſe Reges Perſarum; quorum ſenior regnauit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, peruenitq. vſque ad Tiberium, ac vita functus eſt anno Domini 579. ut ex Agath. colligitur lib. 4. pag. 538. regnauitq. annos 48. Huic autem Coſrhoi ſucceſſit Hormiſda eius filius; quo extincto, ipſius filius nomine Coſrhoes regnum capeſſit, ut ait Niceph. hiſt. lib. 18. c. 18. 21. & 22. Porro Coſthoes, de quo agimus, eſt ille iunior ſenioris nepos.

e *Vincentij, Orontij, & ſoc.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij, pluribus autem Petus in catal. lib. 2. c. 112.

f *Gaudentij.*] Nouatienſes hac item die celebrant natalem ipſius, translationem autem iterum factam, menſe Auguſti, & Octobris, ut conſtat ex tabulis eiuſdem eccleſiæ. Acta eius, tempore Leonis Epiſcopi ſucceſſoris, qui ſedit tẽporibus Pauli Papæ (ut teſtantur eiuſdem eccleſiæ tabulæ) conſcripta habet Mombrit. tom. 1. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris & filiorum Impp. optime notus Ambroſio, ut ex ijſdem Actis accipitur.

g *Dominici abbatis.*] De eo hæc Leo Cardinalis Oſtẽſis in chron. Caſſin. lib. 2. c. 62. Hoc anno 1031. beatus Dominicus innumerabilium patrator miraculorum, multorumq. cœnobiorum fundator apud Soram Campaniæ ciuitatem iam fere octogenarius migrauit ad Dominum, ſepultusque eſt in monaſterio Soræ uicino, quod nunc eiuſdem uocatur ex nomine. hactenus Leo. Huius ſancti uitam ſcripſiſſe Albericum diaconũ monachum eiuſdem ordinis, teſtatur idem Leo Oſtienſis in chron. lib. 3. c. 33. qui eiuſdem etiam meminit eodem lib. 3. c. 18. & 38. & alibi. In Vaticana bibliotheca, in codice qui inſcribitur. Liber cẽ ſuum, tam de eodem cœnobio, quam de immunitate Sorani Epiſcopi, ut Romano tantum Pontifici ſubditus ſit, habetur narratio.

Decimo

viij. B Decimo Kal. Februarij. Luna. 23

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
t u A B C D E f F G H M N P
11 12 13 14 15 16 17 18 18 19 20 21 22 23

ROMAE ſanctæ Emerentianæ [a] virginis & martyris, quæ adhuc catechumena, dũ oraret ad ſepulchrum ſanctæ Agnetis, cuius fuerat collactanea, a Gentilibus lapidata eſt. Philippis in Macedonia ſancti Parmenæ [b], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic traditus gratiæ Dei, iniunctum ſibi a fratribus officium prædicationis plena fide conſummans, ſub Traiano [c] martyrij gloriam eſt adeptus. Cæſareæ in Mauritania ſanctorũ martyrum Seueriani [d] & Aquilæ vxoris eius ignibus combuſtorum. Apud Antinoum Aegypti vrbem S. Aſclæ martyris, qui poſt diuerſa tormenta pretioſam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyræ in Galatia S. Clementis [f] Epiſcopi, qui ſæpius cruciatus, tandem ſub Diocletiano martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Agathangeli [g], qui eodem die ſub Lucio Præſide paſſus eſt. Alexandriæ S. Ioannis [h] Eleemoſinarij, eiuſdem vrbis Epiſcopi, miſericordia in pauperes celeberrimi. Toleti ſancti Ildefonſi [i] Epiſcopi, qui ob ſingularem vitæ integritatem, ſuſceptamq. defenſionem aduerſus hæreticos Dei genitricis uirginitatem impugnantes, ab eadem candidiſſima ueſte donatus eſt, ac demum ſanctitate celebris in cælum uocatus. In prouincia Valeriæ [k] ſancti Martyrij [l] monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

IANVARII 23.

EMERENTIANAE [a].] De ipſa hac eadẽ die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Acta paſſionis eius narrantur aoud Ambroſium lib. 4. epiſt. 34. edit. Romanæ.

b *Parmenæ.*] De quo Act. Apoſt. c. 6. Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem undecima Martij, ac iterum tertia Maij, ut apparet ex eorum Menologio.

c *Sub Traiano.*] Perſecutio ſub Traiano tertia recenſetur ab Auguſtino de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Oroſ. lib. 7. c. 12. & Seuer. lib. 2. Quæ quidem non ex edictis Traiani ſumpſit exordium, ſed (ut ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 26.) ſigillatim in una quaque ciuitate ſub eius Imperio ex ſeditione populi excitata eſt: cui tamen ex eiuſdem Imperatoris edictis magnum acceſſit additamentum: ſed poſtea litteris Plinij Iunioris illo perſuaſo, ſic temperata eſt, ut prohiberet inquiri Chriſtianos, delatos tamen puniri, ut Tertullianus ſcribit in apologet. Poſſet fortaſſe alicui dubitationem facere, quid eſt quod laudatiſſimus principum, idemq. æquiſſimus (ſic etenim Gentilium omnium teſtimonio habetur) in Chriſtianos tantum ſe iniquiſſimum atque ſæuiſſimum exhibuerit? Ad hoc primum dicimus (quod quidem Patres in apologijs ſunt proſecuti) complures hæreticos, ac præcipue Gnoſticos nomine Chriſtiano cenſitos, turpibus execrandisque

crandisq. facinoribus impollutæ Christianæ religioni ignominiam irrogasse, suisq. impuritiis obscœnitatib. effecisse, ut genus, fides nomen ipsum denique Christianum blasphemaretur inter Gentes: adeo ut (secundum Domini futura prædicentis sententiam) obsequium se Deo præstare existimarent, si Christianos, ut nequissimum genus hominum, internecioni traderent, inuidiosumq. nomen prorsus abolerent. Erant & aliæ mẽtitæ uel simulatæ causæ, quas in Annalibus sigillatim recensuimus, quibus principes persuasi, illi ipsi qui apud Gentiles habiti sunt æquiores, ijdem sæuiores in Christianos se exhiberẽt, illis in hoc nõ dissimiles, qui etiam Gentilium iudicio pessimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed quod in primis Traiani animum in eosdem uehementissime incendit, illud fuit, quod ex litteris Plinij Secũdi, quæ habentur lib. 10. epist. 103. accepit, nimirum Christianum genus adeo inualuisse, sicq. illorũ numerũ auctũ, ut idolorum tẽpla deserta desolataq. remanerẽt; & nedum in ciuitatibus, sed & in vicis & agris sacra deorũ essent intermissa, & (ut ait) rarissimus uictimarum emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, vt collabenti idolorum cultui consuleret, ac dijs, quibus Imperium acceptũ ferebat, rependeret gratias, Christianos ut impios, deorumq. contemptores e medio tollendos edixit; & quo magis erga deos pius, & reipublicæ studiosus: eo amplius in Christianos seuerus uideri cupiebat. Sed explorata demũ per eumdem Præsidem illorum innocentia, non vltra inquirendos, sed oblatos tantum puniẽdos esse rescripsit: de cuius adeo iniqua sententia inquit Tertullianus in apologetico: O sententiam necessitate confusam negat inquirendos, ut innocentes: mandat puniri, vt nocentes: parcit, & sæuit; dissimulat & animaduertit, &c. Sed quo nam pacto alij prædicant Traianum æquissimum & optimum omnium principem, qui erga se ipsum impurissimus, ac ob eam causam etiam iniquissimus fuit? id quidem ijdem scriptores Ethnici, qui eũ laudibus tollunt, scriptis testatum reddunt; adeo vt ex eorum censura, non tantum ex optimorum albo eum expungendum esse, sed nec boni viri laudem mereri, immo inter turpes esse adnumerandum, quisq. æquo iure censeret. Dio etenim & Spartianus grauissimi scriptores, quod uerum est non dissimulantes, eumdem adeo impurum fuisse narrant, vt etiam in senectute in masculos insanisse testentur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datum in reprobum sensum, in ignominiam passionum, quis miretur Christianis fuisse aduersum? Hominem certe indignissimum, quem ab inferis eductum precibus S. Gregorij Papæ quidam scribant: quam opinionem fusius in Annalibus Eccl. confutauimus, & friuolas tationes illorum, qui eam astruunt, & quoquomodo firmare conantur, exacte firmiterq. historiæ veritate refellimus.

d *Seueriani, & Aquilæ.*] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 3. cap. 16. & alij.

e *Asclæ.*] Vsuardus de eodem hac die. Eius res gestas recitat Metaphrastes in Actis Thyrsi martiris 14. Decemb. quæ habentur apud Lipom. to. 5. De eo item Petrus in catal. lib. 3. c. 15.

f *Clementis Episc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Huius sæpius iterata certamina descripsit ex antiquis monumentis Metaphrastes, quæ recitat Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. De ipso etiam Niceph. lib. 7. c. 14. quem ait annis viginti octo continuis uexationibus ob Christi fidem a Gentilibus agitatum. Sed multa in eis displicent, & ab eodem plane auctore, qui Georgij martyris Acta conscripsit, videntur fuisse coagmentata.

g *Agathangeli.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Huius Acta habentur intexta cum rebus gestis S. Clementis, de quo modo egimus. De eodem Niceph. lib. 7. & 14. qui de utrisque hæc ait: eos omnes martyres, meo quidem iudicio, Clemens & cum ipso Agathangelus superauit.

h *Ioannis Eleemosynarij.*] Agũt itidẽ de eodẽ hac die Græci, licet natalis dies sit tertia Februarij: puto hanc ipsam esse diem

diem ordinationis eius, quam & natalem dici consueuisse, & solemniter etiã celebrari, supra diximus, dum egimus de Cathedra S. Petri. Scripsit admirandas eius res gestas Leontius Episcopus Neapolis Cypri, cuius fidei subscribunt Patres in S. Synodo Nicæna secunda Act. 4. & Ioannes Damascenus de imag. orat. 3. dum eum producunt testem aduersus Iconoclastas. Eadem Ioannis Acta a Leontio scripta Anastasius Bibliothecarius iussu Nicolai Romani Pontificis Latinitati donauit, vt auctor est Sigeb. de vir. illustr. cap. 97. in Leontio, & cap. 104. in Anastasio. Eorũ duplex reperitur editio atq. translatio inter se diuersa; in quarum altera aliqua habentur, quæ in altera desiderantur. vide apud Lipom. to. 2. & Sur. to. 1. Sedere cœpit sub Heraclio Imp. ut eius Acta testantur, & non sub Phoca (vt aliquis putauit) sub quo sedit Eulogius notissim⁹ S. Gregor. Rom. Pontifici. Præfuit hic illi sedi annos decem, vt scribit Niceph. in chron. Corpus eius Venetias translatũ esse tradũt.

i *Ildefonsi Episc.*] Hunc alij Illefonsum, Alfonsum alij appellant: Successit Eugenio secundo eiusdem sedis Antisti, imperãte Heraclio, sub Vitaliano Rom. Pont. & Recceſuintho Hispaniarũ Rege, anno a Christo Domino 662. seditq. annos nouem, & menses duos, habuitq. successorem Quiricum, qui præfuit Synodo Toletanæ undecimæ, anno quarto Bambæ Regis. Habẽtur Ildefonsi res gestæ conscriptæ a Iuliano eiusdem vrbis Episcopo, quas refert Surius to. 1. Porro non tantum inter sanctos, sed etiam inter celebres scriptores Ecclesiasticos adnumeratur. Libuit hic referre quæ in appendice operis illius, quod idem scripsit Ildefonsus de uir. illustr. legi in uet. manuscrip. Vaticanæ bibliothecæ. Sunt hæc ad uerbum descripta: Scripsit Ildefonsus quamplurimos libros luculento sermone potissimos, quos inde in tot partibus censuit diuidendos: Id est, librum prosopopeię imbecillitatis proprię, libelũ de Verginitate S. Marię contra Infideles, opusculum de proprietate personarũ Patris & Filij & Spiritus sancti, opusculum annotationis de viris illustribus, opusculum annotationis in sacris, libri de cognitione baptismi, & de progressu spiritualium. Partis quoque secundæ liber epistolarum est, in quo ad diuersos scribens, ænigmaticis formulis egit, personasq. interdum induxit, in quo etiam a quibusdã luculentiora scriptorũ responsa promeruit. Partem sane tertiam Missarum esse uoluit hymnorum & sermonum. Altioris deniq. partis liber quartus versibus, prosaq. contextus, in quo epitaphia, & quædã sunt epigrammata adnotata. Scripsit & alia multa, quorũ, varijs molestiarũ occupationib. impeditus, aliqua cępta, aliqua semiplena reliquit. Ad scitus autem in pontificatum nono glorioſi Recceſuinthi principis anno, nouem annis & duobus fere mensibus clarus habitus fuit vitæ meritis, & recto regendi modo: expleto decimooctauo prædicti principis anno, sequente die x. Kal. Febr. domicilio carnis exuitur, atq. in ecclesia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes sui conditus decessoris, cum quo creditur æterno frui receptaculo. Hactenus ibi. Quæ licet præter institutum, tamen cum nondum apud aliquem ea edita inuenerimus, hic describere operæpretiũ duximus. Reperimus eumdem ob solidam fidei constantiam, anchoram fidei, & ob dicendi facundiam, Chrysostomum appellatum aliquando, cum citatur. Plura de eodem in flor. sanct. vberius in thesaur. concionat. tom. 2. Quod autem sanctus Ildefonsus perstringi admodum uideatur in Concilio Frãcofordiẽsi, quod dixerit Christum filium Dei adoptiuum secundum carnem; non ita accipiendum est, ut more Nestorianorum duas in Christo personas uoluerit constituere, sed duas distinguere naturas: improprie licet, per personam, naturam significans: sicut e contra Cyrillus Alexandrinus aliquando feciſſe uidetur, cum in Christo vnam tantum dixerit esse naturam, nimirum naturam pro persona accipiens in secundo anathematismo. Quod testatur etiam Leontius lib. de sectis, & Ioannes Damasc. de fid. orthodoxa lib. 3. c. 40. Qua loquendi licentia

Euty-

Eutychiani abusi, hæresim de una in Christo natura confirmare conati sunt. Condonandum est Patribus, si aliquando impropria vsi sunt uoce, cum ex eorumdem scriptis, quod de fide Catholica recte senserint, mille locis probari possit. Hęc eadē dicta sint de sanctis Episcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano, qui in eadem Synodo eadem dictione notantur.

In prouincia Valeriæ.] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occasio, sicut accidisse uidimus, sciendum est duas fuisse eiusdem nominis prouincias; quarum alteram in Pannonia ita appellatā esse a Valeria filia Diocletiani Imp. auctor est Ammianus Marcellinus lib. 19. cuius meminit etiam S. Ambrosius de fide lib. 2. c 4. in fine, & Zosim. hist. li. 2 Erat & Valeria ciuitas sic dicta ad ripā Danubij, cuius meminit Ennodius Ticin. in Actis S. Antonij monachi. ea itaq. Valeria Pannoniæ dicitur ad differentiam Valeriæ prouinciæ in Italia, quæ dicta est a uia Valeria, quæ a Tiburtinis incipiens, per Marsos transiens, Corfiniū vsque ducebat, eratq. eadem via ciuitas Valeria nomine. de his Strabo lib. 5. pag. 159. de hac ipsa hic agitur in Martyrologio: deq. ea scribit S. Gregor. Papa lib. 1. dialog. c. 11. Hanc quidem prouinciam & Vestini populi habitabant, cuius metropolis erat Amiternum, hodie Aquila. Amiterno aūt diruto, loci illius Episcopis erat titulus, N. Episcopus Castrorum Amiterninæ ciuitatis, vt apud S. Gregorium reperies lib. 1. dialog. c. 4. Constat autem tum ex locis ipsis, eorumq. limitibus, tum ex sanctorum memorijs, quæ illic hactenus asseruantur, S. Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac vtiq. nostra, quę in Italia sita est, & non de Pannonica, locutum fuisse. De eadem Valeria prouincia mētio habetur l. 5. ti. 30. quibus equorum vsus. Cod. Theod. lib. 9. planius Paulus diac. de gestis Longobard. lib. 2. cap. 11.

Martyrij monachi.] Scribit de eo S. Gregor. lib. 1. dialog. c. 11. Fuit & alius eiusdem nominis sanctus monachus, cuius idem meminit hom. 39. in Euangel.

24 Nono Kal. Februarij. Luna. C vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
12	13		14	15	16	17	18	19	19	20	21		22	23		24

NAtalis S. Timothei [a] discipuli B. Pauli Apostoli, qui ab eodē Ephesi ordinatus Episcopus, post multos pro Christo agones, cum Dianæ immolantes argueret, lapidibus obrutus, paulo post obdormiuit in Domino. Antiochiæ S. Babylæ [b] Episcopi, qui in persecutione Decij, postea quam frequēter passionibus suis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, glorioſæ vitæ finem sortitus est in vinculis ferreis, cū quibus & suum corpus sepeliri mandauit. Referuntur etiam passi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Christi instruxerat. Neocæsareæ sanctorum martyrū Mardonij [c], Musonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi sunt; & eotum reliquiæ in flumen dispersæ. Fulginij S. Feliciani [d], qui a Victore Papa eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus, post multos labores, in ultima senectute sub Decio martyrio coronatur. Item sanctorum martyrum Thyrsi [e] & Proiecti. Bononiæ sancti Zamæ [f] primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a

S. Dio-

S. Dionysio Romano Pontifice ordinatus, illic Christianam fidem mirifice propagauit. Item beati Surani [g] abbatis, qui tempore Longobardorum sanctitate floruit.

IANVARII 24.

TIMOTHEI [a].] Agunt de eodem hac die ceteri Latinorum, Greci autem vigesima secunda huius, ut apparet ex eorum Menologio, & ex Eustachio presbyt. in uita S. Eutychij Episc. Constantinopolitani. Notissimus hic est Pauli Apostoli discipulus, cuius tum in eius epistolis, tum etiam in Actibus Apostolorum est frequens mētio. Commentarius rerum gestarum, martyrij, atque translationis eius habetur apud Metaph. 22. Ianuarij. eadem omnia Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. Passionem Timothei a Polycrate scriptam fuisse, auctor est Sigeb. de vir. illust. cap. 3. sed ignotum id prorsus Eusebio atq. Hieronymo, qui agunt de Polycrate. Dictus est Timotheus primus Episcopus Ephesi, ut tradit Euseb. hist. lib. 3. c. 4. cui Onesimum subrogatum esse scribit Ignatius ad Ephesios. Cōstat tamen ante Timotheum ecclesiam Ephesinā a Paulo atq. a Ioanne Apostolis fuisse collectam & eruditam. unde ad eos S. Ignatius: Cum Apostolis (inquit) in uirtute Christi semper conuersati estis, Paulo, Ioanne, & fidelissimo Timotheo. Idē scribens ad Philadelphos, adnumerat eumdem Timotheum inter sanctissimos uiros, qui in uirginitate vitam puram transegerunt. De eius translatione agemus suo loco inferius.

b *Babylæ Episc.*] Beda ac ceteri omnes de eodem hac itē die, Greci aūt agūt 4. Septemb. de tpe passionis Babylæ, constat maiorū auctoritate, esse passum sub Decio. Id in primis Eusebius in chro. & hist. lib. 6. c. 32. Confirmat hoc ipsum S. Epiphan. in lib. de mensuris & pond. & S. Hieron. lib. de scriptor. Eccl. in Origene. His merito maiorē adhibemus fidē, quam Nicephoro Callisto, & Metaphr. qui dicunt ipsum passum sub Numeriano Imp. qui ijdē certi arguuntur erroris, dum constat tpibus Numeriani nullum eius noīs Antiochenæ ecclesiæ præfuisse Episcopum, prout apparet ex successione Antiochenorum Episcoporum, quā Eusebius in primis, inde Nicephorus Cōstantinopolitanus Episcopus texuit. Ex quibus etiam & hi errare conuincuntur, qui eiusdē ciuitatis duos Babylas excogitarunt. Alij aūt, inter quos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorū Antiochenę sub Numeriano Imp. præfuisse ecclesiæ, alterum vero Nicomediæ dicunt fuisse Episcopum. Rursus in Menologio eadē die 4. Septemb. de duobus agunt Babylis, de ipso in primis Antiocheno Episcopo, atq. de alio eius noīs ludimagistro, eodemq. vna cū octogintatribus pueris obtruncato. Non est hæc recens quæstio. Suidas plane testatur diuersas de Babyla fuisse sententias, dicentibus alijs, eum sub Decio, alijs vero passum sub Numeriano: ad quas conciliandas, duos Babylas a prædictis esse excogitatos. In his autem, si meum licet interponere iudiciū, antiquioribus tam Latinorum quā Græcorum inhærens, vnum tantum fuisse Babylam, eumdemq. Episcopum Antiochenum, subscribo. Quis enim sibi persuadeat, vt cum penes Græcorum antiquos historicos tam frequens de Babyla Antiocheno sit facta mentio, nullo vmquam in loco, vel per occasionē saltē, de altero Babyla æque illustri, itēq. cum pueris martyrio coronato sit facta mentio? De certaminibus Babylæ, & trium puerorum, quorū hic recitātur nomina, S. Ioannes Chrysostomus sæpius agit, nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, homil. 4. de Lazaro, & homil. 9. in epist. Pauli ad Ephesios. De eodem item Theodoret. de Euangelica uetit. lib. 10. De ipso item & tribus pueris extat sacer hymnus in Breuiario Toletano, Aldelmus etiam de laudib. uirginitatis de eodem agit. At uero nō simul

cum

cum ipsa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin velut rediuiuus, grauiores cõtra Gentiles est aggressus pugnas: nam & more Samsonis ossibus pugnans, in fugam vertit Philistæos. Huius enim illustris martyris ossa Gallus Cęsar in Daphnem ad Antiochena suburbia trãstulit, quo tanti martyris reuerentia inolitæ ibi Græcorum superstitiones cessarent, & effusus deliciarum luxus cõtineretur. Res accidit ex sententia: nam præsentia sacrorum pignorum mox loquax illud Apollinis oraculum obtumuit, nec vltra responsa dedit, prout scribit Sozomen. hist. lib. 5. cap. 18. Cum autem Imperium impius Iulianus Apostata accepisset, vt silentis Apollinis linguam solueret, inde tollendum Babylæ corpus Christianis imperauit; quo tãdem sublato, & in locum pristinum restituto, mox mutũ *idolum*, & nõnisi sui silentij causam fari permissum, illapso de cælo fulmine contritum est, ingensq. eius ædes cælesti illo igne conflagrauit. Huius triũphi Babylæ extant antiquorum scriptiones, velut egregiæ columnæ victorijs illius insculptæ in monumentum sempiternũ erectæ. Tantæ enim rei oculatus testis Ioan. Chrysostom. tunc adolescens interfuit, & (vt ipse testatur) vidit, eademque scripsit pręclara illa oratione contra Gentiles, & homil. 4. de laudibus Pauli. Id etiam & ceteri antiqui historici præstiterunt, Rufinus lib. 1. c. 35. 36. Sozom. lib. 5. cap. 19. Socrat. lib. 3. cap. 16. Theodoret. lib. 3. cap. 10. Euagrius lib. 1. c. 16. & alij. Id factum esse 11. Kalend. Nouembr. Ammianus Marcel. Gentilis historicus lib. 22. testatur, licet homo Christianis infensus causam profiteri erubuerit.

c *Mardonij & soc.*] De ijsdem Beda etiam, Vsuardus, Ado, & alij, consentiũt que vet. manuscr. Petrus in catal. lib. 3. c. 19. apud Zenocæsaream Mauritaniæ hos passos dicit; sed mendose ita illic legi putatur, cum veteres omnes ab illa lectione dissentiant.

d *Feliciani Episcopi.*] Huius res gestas accepimus ab ecclesia Fulginate, sed quę castigatione aliqua indigeant. Scribit Sigebert. in chron. anno Christi 969. huius sancti reliquias per Theodoricum Metensem Episcopum sub Othone Imp. in Gallias fuisse translatas. de ijsdem Crãt. in Saxon. lib. 1. c. 9.

e *Thyrsi & Proiecti.*] Agitur de his pluribus in Breu. Toletano S. Isidori, vbi etiam sacer hymnus habetur, quo Thyrsi egregia facta describuntur.

f *Zamæ Episc.*] De eodẽ tabulæ ecclesiæ Bononiensis. Legi commentariũ nõdum typis excusum de ecclesia Bononiẽsi, quo series Episcoporum eius atque ipsorum res gestæ narrantur, quem Sigonius vir quidem disertus conscripsit hortatu amplissimi Cardinalis Palæoti Archiepiscopi Bononiensis.

g *Surani abb.*] De quo S. Greg. lib. 4. dial. cap. 22. Prouinciæ illius quam Surã dictam Gregor. tradit, meminit Plin. li. 3. c. 14. ponitur q. inter Vmbros.

25 Octauo Kalen. Februarij. Luna. Dvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 20 21 22 23 24 25

CONVERSIO [a] sancti Pauli Apostoli, quæ fuit [b] secundo ab Ascensione Domini anno. Apud Damascum natalis sancti Ananiæ [c], qui eumdem Apostolum baptizauit. Hic cum Damasci, & Eleutheropoli, alibiq. Euangelium prędicasset, sub Licinio iudice neruis cæsus & laniatus, demum lapidibus oppressus martyrium consummauit. Antiochiæ sanctorum mar

tyrum Iuuentini[d] & Maximi, qui ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronati ſunt: in quorum die natali S. Ioannes Chryſoſtomus ſermonem ad populum habuit. Aruernis ſanctorum Proiecti[e] Epiſcopi, & Marini viri Dei, qui à proceribus eiuſdem vrbis paſſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Donati[f], Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia S. Bretannionis[g] Epiſcopi, qui mira ſanctitate & zelo Catholicę fidei ſub Valente Imperatore Ariano, cui fortiter reſtitit, in Eccleſia floruit. Atrebati in Gallijs ſancti Popponis[h] abbatis miraculis clari.

IANVARII 25.

CONVERSIO[a] *ſancti Pauli.*] De ea Act. Apoſt. cap. 9. & 22. Agunt de eadē ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulantutque vet. manuſcript. Auguſtinus in ea ſermones plures habuit, 14. de Sanctis, & de diuerſis 34. 35. 36. edit. Louan. Eamdem feſtiuitatē uſu prætermiſſam reſtituit Innocentius Papa Tertius.

b *Quæ fuit ſecundo ab Aſcenſione Domini anno.*] Eadem uerba non tātum in ueteri Romano Martyrologio ſcripta reperiuntur, ſed etiam apud Vſuardum, atque antiquiora manuſcripta exemplaria leguntur. De tempore conuerſionis Apoſtoli diuerſę admodum inter ſe ſententiæ repeiruntur. Fuit enim quorumdam opinio, ſanctum Paulum poſt ſeptennium ab Aſcenſione Domini Chriſto nomen dediſſe: idque ex Hippolyto Thebano Michael Glycas in tertia Annalium parte, & Niceph. lib. 2. ca. 3. Euodij auctoritate confirmare nituntur; cenſentque omnes ij, poſt ſeptem annos ab Aſcenſione Domini ſanctum Stephanum lapidatum eſſe. Euſebius contra, eā factam recenſet anno a Natiuitate Chriſti 34. & 19. Imperij Tiberij Cæſaris; id enim profitetur in chronico. Sed ſicut illa opinio falſa arguitur, ita & hæc etiā non ſubſiſtit. Prior confutatur, cum tempus martyrij ſancti Stephani eodem anno Aſcenſionis Domini contigiſſe certum ſit, ut ſuo loco dicemus inferius. Poſterior autem certiſſimis rationibus refellitur. Cum enim a lapidatione Stephani (quam, ut celebrat Eccleſia, 26. die Decembtis contigiſſe ſuo loco infra monſtrabimus) uſq. ad Pauli conuerſionem non amplius quam triginta dierum ſpatium intercedat: quomodo tot tantaque a nece Stephani uſque ad conuerſionem Pauli tam breui tempore accidere potuerunt? Poſt enim eius martyrium (ut habent Acta cap. 8.) Saulus uaſtabat Eccleſiam, intrans per domos, & trahēs uiros & mulieres, ducebat in cuſtodiam: eo ēt tempore facta eſt diſperſio diſcipulorū per regiones, quando & Ananias Damaſcum profectus, ibi Euangelium prædicauit, conuertensq. ad fidem nonnullos, collegit Eccleſiam, deque ea re perlatus eſt nuncius Hieroſolymam: quem cum accepiſſet Saulus (ut habent Act. c. 9.) acceſſit ad Principem ſacerdotū, & petijt ab eo epiſtolas in Damaſcum ad ſynagogas: acceptas deferens & appropinquās Damaſco, admirabili modo ad Chriſtū conuertitur. Hæc quidem omnia ſi accurate conſiderentur, non menſis unius, ſed uix integri anni ſpatio impleri potuiſſe, perſpicuum eſt. Verior itaque eſt de anno ſecundo opinio prędicta, cui ēt ſubſcribit Oecumenius in Act. Apoſt. c. ult. Locus ille prope Damaſcum, ob tantæ rei memoriam, nobili eſt illuſtratus baſilica, cui alludere uidetur S. Auguſt. cum in dicto ſer. 34. hæc ait: Hodie in illis regionibus etiam ipſa loca teſtantur, quod tunc geſtum eſt, & nunc legitur & creditur. Extat egregium carmen S. Damaſi Papæ de conuerſione S. Pauli, in collect. Chriſtianorum poetarum.

c *Ananiæ.*] De eodē hac die Beda, ac ceteri. Græci autem ad Kal. Octobris in Meno-

Menologio, ubi habetur, eum non tantum Damasci Euangelium annúciasse, sed etiã Eleutheropoli in Palæstina (prout hic scribitur) ac demum egregiũ martyrium consummasse.

d *Iuuentini & Maximi*.] Post natalẽ diem S. Babylæ in Antiochena ecclesia de his martyribus agebatur, ut auctor est S. Ioannes Chrysostomus in homilia habita in ipsorum die natali, quæ habetur tomo 3. in fine. Fuerunt hi Romani milites, quorum certamen scribit Theodoretus hist. lib. 3. ca. 14. ubi in fine hęc habet uerba: Istos Antiochia uelut strenuos pietatis athletas uenerata, magnifico tumulo mandauit, & ad hodiernum usque diem quotannis festo publico eos honorifice celebrat. Hæc ille. De his etiam Nicephorus lib. 10. cap. 12. in fine.

e *Proiecti Episcopi, & Marini*.] De Proiecto hac die etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum res gestas habet Surius tom. 1. Petrus in catalogo lib. 3. c. 22. Passum Proiectum refert Sigebertus in chron. anno Domini 670. sub Childerico Secundo Francorum Rege.

f *Donati et soc.*] De eis uet. manuscrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

g *Bretannionis Episc.*] Huius egregia certamina aduersus Valẽtem Arianum Imp. scribit Sozomenus histor. lib. 6. ca. 22. Niceph. lib. 11. cap. 29. Huic successit Gerontius, qui interfuit œcumenicæ Synodo Constantinopolitanæ sub Theodosio Imperatore.

h *Popponis abb.*] Extãt Acta eius, quę fidelissime scripsit Euerhelmus abbas, q̃ habet Sur. tom. 1. De eodem Sigebert. in chron. anno Domini 1048. Trithem. in chron. Hirsaugiensi, & de uir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. c. 242. Claruit sub Henrico Imp. & Chunrado eius successore.

26 Septimo Kal. Februarij Luna. Ev.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

SMyrnae natalis Sancti Polycarpi[a], qui beati Ioannis Apostoli discipulus, & ab eo eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus, totius Asię princeps fuit: postea sub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo, sedente Proconsule, & vniuerso populo in amphitheatro aduersus eum personante, igni traditus est, & cum ab eo minime lęderetur, gladio confossus, martyrij coronam accepit: cum quo etiã alij duodecim ex Philadelphia venientes, in prędata vrbe martyrio consummati sunt. Hipponeregio in Africa sanctorum Theogenis[b] Episcopi, & aliorum triginta sex, qui in persecutione Valeriani contemnentes temporalem mortem, coronam vitę ęternę adepti sunt. Apud Bethlehem Iudę dormitio sanctę Paulę[c] viduę, matris Eustochij virginis Christi: quę cum esset è nobilissimo Senatorum genere, renuncians sęculo, & facultates suas pauperibus distribuens, ad Prędepe Domini se recepit: vbi multis virtutibus prędita, & longo coronata martyrio, ad cęlestia regna transiuit: cuius vitam virtutibus admirandam Sanctus Hieronymus scripsit. In territorio Parisiensi sanctę Bathildis[d] Reginę, sanctitate & miraculorum gloria illustris.

IANVARII 26.

POLYCARPI [a].] De eodē hac die ceteri Latinorum, Græci autem 23. Febr. vt constat ex Menologio. Quæ vero hic habentur, accepta noscuntur a S. Hieronymo de scrip. Eccles. in Polycarpo. Passus est (vt scribit Euseb. in chron.) anno septimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri. Conss. Luc. Aurel. tertium & Quadrato. Eius nobile certamē & sociorum a Smyrnensi ecclesia exacte descriptum, idem Eusebius recitat hist. lib. 4. cap. 14. Qualis autem quantus ve fuerit Polycarpus, S. Ignatij epistola ad ipsum scripta facile significat. Eius aduentum Romam & congressum cum Aniceto scribit S. Irenæus aduersus hæres. lib. 2. cap. 3. & Eusebius ex eodem auctore lib. 5. cap. 24. Extat insignis epistola Polycarpi ad Philippenses, cuius meminit S. Hieronymus, quam piæ memoriæ vir doctissimus pariter & religiosissimus Franciscus Tutrianus Societatis Iesu, longe prolixiorem illa, quę habetur typis excusa, apud se esse Græce scriptā, cum viueret, testatus est: speramus eam vna cum ceteris egregijs vetustatis monumentis, quæ summo labore collegit, propediem esse edendam. De celebrando die natali S. Polycarpi hæc vbi supra Smyrnensis ecclesia: Nobis in vnum ali quando coactis, Dominus pręstabit, vt celebrem eius martyrij diem instar natalis festi cum exultatione & gaudio quantum fieri potest maximo recolamus, &c. Consueuisse legi in ecclesia S. Polycarpi, testatur Greg. Tur. de glor. mart. c. 86.

b *Theogenis Episcopi.*] De ipso ac socijs item Beda, Vsuardus, ac ceteri hac die. Hic ille Theogenes Hipponensis Episc. esse cognoscitur, qui vna cum S. Cypriano interfuit Concilio Carthaginensi, vt ex eius Actis apparet, quæ habentur apud Cyprianum, & Augustinū in lib. 6. de baptismo contra Donatistas. Erat Hippone basilica nomine sancti Theogenis, cuius meminit S. Augustinus serm. 101. de diuers. vbi ait: Quando audistis apud memoriam S. Theogenis: Offero tibi Petre, offero tibi Paule? nūquam audistis, &c.

c *Paulæ.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij die sequenti. Porro hac die, sept. Kal. Februarij, tertia sabbati, ex hac vita migrasse, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Eustochiam epist. 27. eius vitā præclare conscripsit, aperte testatur: qui & Consules recitat anni obitus, Honorium sexto, & Aristenetum; numeratur is annus, secundum Fastos Onuphrij, a Christo 404. cum S. Innocentius Romanæ præesset Ecclesiæ. Ne quis erret in Paulæ nomine; sciēdum est, fuisse aliam Paulam, iuniorem dictam, huius senioris neptem ex Toxotio filio & Lęta geniam (vt ibidē Hieronymus ait) ex repromissione martyris: vouerunt enim eam parentes, antequam cōciperetur, Domino. Ad eam adhuc infantulam instituendam S. Hieronymus parænetica epistolam scripsit ad Lętam eius matrem, eamque Hierosolymam mitti quamprimū, eadem epistola vehementer rogauit. Eo tādem perlata, in monasterio Bethlehemitico apud Eustochium educata, cum eadem semper vixit post obitum Paulæ auiæ. Hæc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epist. ad August. 79. & 94. nam quo tempore eas dedit litteras, iam multo ante sancta Paula senior ex humanis excesserat, vt pluribus docuimus in Annalibus Eccles.

d *Bathildis.*] De ipsa etiam Vsuard. Vuādelbertus, & alij. Fuit hęc uxor Clodouei Secūdi Francorum Regis, mater Clotarij, Childerici, & Theodorici Regum, vt scribit Aim. de gest. Franc. lib. 4. c. 42. & 43. Quæ eo sanctior, quo uiro impurissimo iuncta, non tm illius non est inquinata sordibus, sed & uirtutibus aucta. Soluta uiro, monasterium petijt, vbi ministrans ceteris, reliquum tps uitę trā fegit. Plura de ipsa legūtur in uita S. Vuādregisili Episcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catalog. li. 3. c. 59. Trithem. de uir. illust. ord. S. Bened. c. 112. Testatur Molanus eius Acta integra reperiri in monasterio Rubrę uallis.

Sexto

27 Sexto Kal. Februarij. Luna. F iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

CONSTANTINOPOLI ſancti Ioannis[a] Epiſcopi, propter aureũ eloquentiæ flumen cognomento Chryſoſtomi, qui verbo & exemplo Chriſtianæ religioni plurimum profuit, & poſt multos labores, in exilio vitam finiuit. Eius ſacrum corpus ſub Theodoſio Iuniore hac die Conſtantinopolim, inde poſtea Romam tranſlatum, in baſilica Principis Apoſtolorum condit ũ fuit. Soræ ſancti Iuliani[b] martyris, qui in perſecutione Antonini cõprehenſus, cum idolorum templum, dum ipſe torqueretur, corruiſſet, truncato capite, martyrij coronam accepit. In Africa S. Auiti[c] martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Datij[d], Reatri, & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica paſſi ſunt. Item ſanctorum Datiui, [e]Iuliani, Vincentij, atque aliorum vigintiſeptem martyrum. Romę Vitaliani[f] Papę. Apud Cenomanos depoſitio ſancti Iuliani[g] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, quem S. Petrus illuc ad prædicandum Euangelium miſit. In monaſterio Bobacenſi ſancti Mauri[h] abbatis.

IANVARII 27.

IOANNIS [a] *Chryſoſtomi.*] Tã Latini quam Græci de eodẽ agunt hac die, licet apud nõ nullus Latinorũ natalis hic dicatur dies; Græci tñ (vt vidimus in Menologio) translationẽ eius hac die celebrant, qñ ſub Theodoſio Iuniore & S. Proclo Epiſcopo Conſtantinopolitano Communis corpus eius relatum eſt Conſtantinopolim. Ibi enim hæc leguntur: Relatio reliquiarum S. Ioannis Chryſoſtomi in vrbem Cõſtantinopolitanam, in templum ſanctorum Apoſtolorũ tpe Procli Patriarchæ, & Theodoſij Minoris: celebratur aũt dies feſtus, ſicut in decima tertia Nouembr. Hæc ibi. In eã etenim diem Græci transferunt natalem ipſius, qđ feſto Exaltationis S. Crucis impediatur, quo die eum obijſſe oẽs teſtantur: hanc etenim rõnem ijdem in Menologio reddunt. Errat omnino, niſi ſit mẽdum in codice, Theodorus lect. dum lib. 2. collectã. in fine dicit, die ſequẽti, quinto Kal. Febr. corpus S. Ioãnis Chryſoſtomi eſſe depoſitum ad ſanctos Apoſtolos: nam hac die, & non ſequenti id factum eſſe, oẽs teſtãtur. niſi velit dicere, hac die eſſe perlatum Conſtantinopolim, ſequẽti vero in dicto loco reconditum: ſed trãſlationis & non depoſitionis agitur feſta dies. Facta eſt huiuſmodi ſolemnis tranſlatio (vt ſcribit Marcellinus in chronico) Theodoſio xvj. & Fauſto Conſſ. eſt is annus a Chriſto ſecundum veriores chronograph. 438. cum Sixtus Papa Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Eius rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Theodoretus lib. 5. cap. 36. Nicephor. lib. 14. cap. 36. & 43. Theodorus lector in collectaneis lib. 2. circa finem, & Suidas. Vberius ceteris eam rem proſecutus eſt Coſmas Veſtiarius ſermone quem habuit in eadẽ ſolẽnitate.

nitate. Habemus eum in noſtra bibliotheca manuſcriptum, vbi etiam egregiã S. Procli Epiſcopi concionem nacti ſumus, quam habuit, cum populum Conſtantinopolitanũ hortaretur vt venerandum corpus Ioãnis Chryſoſtomi ab Imperatore reſtituendũ expoſceret. Eſt eius orationis exordium: Certe gratias ago Deo, &c. exſcripſimus eam in Annalibus. Hæc ſunt quæ ad translationẽ ſpectant, cetera aũt ſuo loco opportunius.

b *Iuliani.*] Reſtituitur ex Martyrologio baſilicæ Vaticanæ. Viget in Sorana ciuitate eius martyris memoria, eo in loco poſita, vbi martyrium paſſus dicitur. Habẽtur illic & eiuſdem martyris Acta manuſcripta.

c *Auiti.*] De eo Vſuardus hac die, & alij. Cõfunditur alicubi Auitus cũ Adiuto, ſed longe diuerſi ſunt inter ſe: nã hic martyr in Africa paſſus dr; ille aũt abbas cõfeſſor in pago Carnotenſi claruit ſanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

d *Datij & ſoc.*] De his vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

e *Datiui & ſoc.*] Beda etiam de his agit, ſed mendoſe pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent.

f *Vitaliani Papæ.*] De eodem vet. manuſcrip. liber de Roma. Pontif. Beda de geſtis Anglor. lib. 4. cap. 12. cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus.

g *Iuliani Epiſc.*] Habentur eius Acta ſcripta a Lethaldo monacho, vt teſtatur Molanus; meminit eiuſdem Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 3. cap. 35. & alij.

h *Mauri abb.*] Alij Marium pro Mauro legunt. eius vitam ſcriptam eſſe a Dinamio, teſtatur Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 115. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

iij. G Quinto Kal. Februarij Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE ſanctæ Agnetis [a] ſecundo. Ibidem ſancti Flauiani [b] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Apolloniæ ſanctorum martyrum [c] Thyrſi, Leucij, & Callinici, qui tempore Decij Imperatoris varijs tormentorum generibus cruciati, primus & vltimus abſciſſione capitis, medius cœleſti voce euocatus ſpiritum reddens, martyrium conſummarunt. In Thebaide ſanctorum martyrum Leonidis [d] & ſociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij ſunt aſſecuti. Alexandriæ commemoratio [e] plurimorum ſanctorum martyrum, qui hac ipſa die factione Syriani Ducis Ariani, dum in eccleſia ſynaxim agerent, diuerſo mortis genere ſunt interempti. Item ſancti Cyrilli [f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Catholicæ fidei præclariſſimus propugnator, doctrina & ſanctitate illuſtris quieuit in pace. Cæſarauguſtæ ſancti Valerij [g] Epiſcopi. Conchæ in Hiſpania natalis ſancti Iuliani Epiſcopi, [h] qui erogans in pauperes bona eccleſiæ, opere manuum ſibi more Apoſtolico uictum quærens, clarus miraculis, quieuit in pace: cuius celebrior ſolemnitas agitur quinta Septembris. In monaſterio Rhemenſi depoſitio S. Ioannis presbyteri [i], uiri Dei. In Palæſtina S. Iacobi [k] eremitæ, qui

poſt lapſum

post lapsum diu in sepulchro pœnitentiæ causa latuit, & clarus miraculis migrauit ad Dominum.

IANVARII 28.

AGNETIS *secundo* [a].] Est hæc vetus huius diei inscriptio: idque ob eam causam, quoniam non de octaua primæ diei agitur, vt octaua dicatur; sed quæ die octaua ostensa est cælitus visio, celebratur. Recolitur enim hac die memoria, quando parentibus ad sepulchrum eius vigilantibus, choro sanctarum virginum comitata apparuit, & gloriam sempiternam sibi a Deo largitam testata, consolata est eos: prout continent eius res gestæ, quæ habentur apud Sanctum Ambrosium lib. 4. epist. 34. edit. Rom. De ea dē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Vide præterea quæ Durand. scribit lib. 7. cap. 3.

b *Flauiani.*] De eodem vet. manuscr. Petr. autem in catal. lib. 3. c. 41. Hic etenim cum Romæ administraret Vicariā præfecturam, ad Christum conuersus, ad Centumcellas vna cum ceteris martyrio coronatur. Extant eius res gestæ, quæ aliqua indigent castigatione.

c *Thyrsi, Leucij, & Callinici.*] Agunt de ijs Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem 14. Decembris, prout testatur Menolog. vbi etiam eorū martyriū describitur. Integra autē ipsorum Acta recitat Metaphr. quæ habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Penes Græcos Lucius pro Leucio ponitur, & aliqui legunt Gallenicum pro Callinico; sed Martyrologij lectio magis arridet. Iustinianus Imp. in honorē S. Thyrsi martyris erexit ecclesiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. De alia olim erecta à Cęsario V. C. agit Sozom. hist. lib. 9. cap. 2.

d *Leonidis & soc.*] De ijsdem hac die Græci, adnumerantq. inter eos Asclam martyrem, de quo seorsum Latini ad X. Kal. Febr. Habentur eorumdem martyrū Acta recēsita a Metaphraste post res gestas prædictorū sanctorum Thyrsi & sociorum, quas habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 6. De ceteris autem martyribus, qui ijsdem Actis continētur, infra certis diebus agemus.

e *Commemoratio plurimorum, &c.*] Scripsit horum miserandam stragem ecclesia Alexandrina circulari epistola ad omnes Christi fideles, vbi hæc legūtur: Acta sunt hæc post Cōsulatum Arbetionis & Lolliani, V. Kalen. vel (vt habēt alij codices) prid. Kal. Febr. Est is annus a Christo (*f*m Fastos Onuphrij) 356. De his Athanas. in epist. ad Solit. in fine, in apologia ad Constantium, ac ēt in apolog. de fuga sua, Suidas etiam, & alij.

f *Cyrilli Episc.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. 9. Iunij his verbis: Natalis S. Cyrilli, viri eruditissimi, & Catholicæ fidei propugnatoris egregij: quem Summus Pōt. Cælestinus idoneum iudicauit, cui suas vices in Ephesino Cōcil. delegaret. Hæc ibi. Sedere cœpit S. Cyrillus post Theophilum (vt scribit Socrates lib. 7. c. 7.) Honorio nonū & Theodosio quintū Cōss. Kalend. Nouemb. seditq. annis 32. prout hñt Acta SS. Cōcilij Chalcedonen. Act. 3. in libellis Athanasij presbyteri, & Theodori diaconi. Eadē Liberatus diac. in Breuiar. c. 10. & Niceph. in chron. Ex quibus oībus luce clarius apparet, sedere cœpisse Cyrillū anno Christi 412. ac sedisse vsq. ad annum 444. Hæc tā exacta annorum Cyrilli supputatio, tā ad errores aliorum arguendos, quam ne ipse arguerer ab his qui aliter sensērūt, sit posita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cælestini Papæ. De pallio eidē tūc ab eodem Cęlestino concesso meminit Theodorus in Nomoc. Photij tit. 8. c. 1. De alijs insignibus Niceph. lib. 14. c. 34. quē m̄ superiori censurę subijcimus. Prę clara eius certamina tā aduersus Nestoriū quam schismaticos Orientales exercita produnt Acta Ephesina. Cetera aūt aduersus Anthropomorphitas, aduersus Gētiles, & alios Ecclesię hostes ab eo gesta, per annos singulos ordine temporū

digeſſimus in Annalibus. Hic tamen admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo ſæpius obloquenti lib. 7. cap. 13. 14. 15. incaute nimis fidem adhibeat: nã Nouatianæ ſectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parũ equus fuit, quod ille ſtatim vt eſt creatus Epiſcopus, acre bellum aduerſus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eam diem fuerant; prout idem auctor queritur lib. 7. cap. 7. Porro tanti Patris præconia nõ vnius tantum vel alterius inueniũtur teſtimonio comprobata, ſed duorum œcumenicorum Concil. Epheſini & Chalcedonenſis Actis celebrata, atque firmata.

g *Valerij Epiſc.*] De eodem alij die ſequenti, vt in Breu. Toletano, & Flore ſanct. Cum aũt reperiatur S. Valerius Epiſcopus Cæſarauguſtanus interfuiſſe Concil. Eliberino; ſuborta eſt mihi dubitandi occaſio, num duo fuerint eiuſdem nominis Epiſcopi Cæſarauguſtani, quorum prior ſederit temporibus Daciani, qui ſub Maximiano & Diocletiano Imperexit Hiſpanias, qñ et eius diaconus S. Vincẽtius nobili martyrio triumphauit; poſterior aũt vixerit temporibus Cõſtantini, ſub cuius Imperio dicta Synodus Eliberina eſt celebrata; nã interfuit illi Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui præſens fuit ſacroſancto Concilio Nicæno. Auxit mihi Prudẽtius dubitandi occaſionem, dum Periſteph. hym. 4. agens de eiuſdem eccleſiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerijs pluribus:

Inde Vincenti tua palma nata eſt,
Clerus hinc tantum peperit triumphũ,
Hinc ſacerdotum domus inſulata
Valeriorum.

Hæc autem cum optimo iure dici poſſe videantur: tamen vnum eumdemq. dicendum eſſe Valerium, qui ſedebat tempote quo S. Vincentius martyrio coronatus eſt, cum eo qui interfuit Concilio Eliberitano, ſatis aperte demonſtrauimus ſecundo Annaliũ tomo, ex quo iſta in hac recenti editione corrigimus.

h *Iuliani Epiſcopi.*] Quod ad Iulianũ ſpectat, conſule quæ a nobis quinta Septembris notata ſunt.

i *Ioannis presbyteri.*] De eodẽ Beda ac ceteri. Scribit Gregorius Turonen. li. de gloria confeſſ. cap 23. res geſtas cuiuſdam Ioannis presbyteri, nõ Rhemis (vt hic habetur) ſed Turoni ſepulti; qua ratione alius ille eſſe videtur ab hoc de quo agimus. De alio Ioanne idem Gregorius Turonen. de gloria confeſſ. cap. 87.

k *Iacobi eremitæ.*] Scripſit eius Acta Metaphraſt. quæ Lipoman. recitat tomo 7. & Surius tomo 1.

ij. A Quarto Kalen. Februarij. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

ROMAE via Nomentana natalis ſanctorum martyrum Papię[a] & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iuſſit Laodicius Vrbis Prefectus ad primam Chriſti confeſſionem lapidibus contundi, & ſic eos in carcerẽ trudi, ac poſtea fuſtibus cędi[b], atque ad vltimum plumbatis percuti, donec expirarent. Peruſię S. Conſtantij [c] Epiſcopi & martyris, qui vna cũ ſocijs ſub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defenſionẽ martyrij coronã accepit. Edeſſę in Syria SS. martyrũ Sarbelij [d] & Barbeę ſororis eius, qui à B. Barſimęo Epiſcopo baptizati, in perſecutione Traiani ſub Lyſia Preſide martyrio coronati ſunt. In territorio Tricaſ-

ſino ſancti

sino sancti Sabiniani [e] martyris, qui, iubente Aureliano Imperatore, pro fide Christi decollatus est. Mediolani sancti Aquilini [f] presbyteri, qui ab Arianis gladio in gutture transuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depositio beati [g] Valerij Episcopi, discipuli sancti Petri Apostoli. Apud Bituricas sancti Sulpitij Seueri [h] Episcopi, discipuli sancti Martini, virtutibus & eruditione conspicui.

IANVARII 29.

APIÆ *& Mauri.* [a]] De his hac die Beda, Vsuard. & vbe rius Ado ex Actis S. Marcelli, seu potius Marcellini Papæ, in quibus horum certamina intexta habentur. Ipsorum corpora primum a Sergio Iuniori Rom. Pontif. in titulum Equitij translata (vt docet uetus inscriptio in marmore sculpta, eodem in loco posita) inde a Gregorio Nono in S. Hadriani diaconiam, demum uero opera Illustrissimi Augustini Cusani Cardinalis, Sixto Quinto concedente, in nostrã ecclesiam S. Mariæ & sancti Gregorij in Vallicella translata fuere tertio Idus Februarij M D X C.

b *Fustibus cædi.*] Hi cum sint milites, fustibus cæduntur. Polybius auctor est libro de tribus politijs, duo in primis supplicium genera fuisse in militiæ disciplina, decimationem, & fustuarium. De decimatione agemus inferius in notation. diei 22. Septembris in Mauritio. Modestinus quoq. Iurecõsultus inter pœnas militares fustium castigationem recenset. Id supplicium est hmõi: Accepto fuste Tribunus vix tantum attingit damnatum: quod ubi factum est; oẽs qui in castris sunt, cædentes eum fustibus, lapidibusque, plerumque in ipsis castris conficiunt: at si qui euaserint, nec sic quidem seruari possunt. & quonã pacto, quibus nec in patriam redire liceret, neq. aliqui ex necessarijs domi eos excipere auderent? Fuste aũt cædebatur, qui furto quippiam ex castris sustulerat, quiq. falsum testimonium dixerat, & si quis ætatis flore abuteretur. Marcellus sentire vĩ, liberum cædi fustibus, flagellis seruum, &c. Hęc & alia de fustuario notat Cęlius Rodig. lect. antiq. lib. 10. c. 5. Erat ẽt illud militare supplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum sanguinem soluebatur vena. tam de eo, quam etiam de pane ordeaceo, quo ignaui milites vesci cogebantur, Gellius lib. 10. c. 2. Quod autem ad fustes pertinet, constat non tantum milites Christianos, sed & ceteros fideles ea pœna affici solitos; quod legibus Romanorum ex prudentum responsis cautum esset, vt qui se Deo plenos simularent, fustibus cæderentur. Paul. lib. 5. sent. tit. 21. de vaticin. De fustibus, quibus sæpe initiari consueuit quęstio Christianorum, pulchre Cyprian. epist. 77. ad Nemesianum, Felicem, & alios.

c *Constantij Episcopi.*] Accepimus Acta sancti Constantij manuscripta ab ecclesia Perusina, eademq. apud nos asseruãtur: ex quibus erroris arguitur, qui Cõstantium Herculani discipulũ & successorẽ fuisse dicit. Quisnã aũt fuerit successor Herculani, vide inferius in not. die 7. Nouembris, ubi agitur de Herculano.

d *Serbelij & Barbeæ.*] De his Græci etiam; licet in aliquibus Menologijs hac die agatur, in aliquibus autem ad XV. Kalend. Octobris, ubi & ipsorum martyrium sic describitur: Sarbelius idolorum sacerdos una cum sorore Barbea conuertus est ad fidem Christi per Barsimæum Edessæ Episcopum, & ambo tenti; post grauissima tormẽta Sarbelius inter duo ligna ligatus, sectus est; soror autem capite truncata. Hæc ibi.

e *Sabiniani.*] De quo item Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 3. c. 42. Vincentius in spec. lib. 10. c. 165. Recitat eius res gestas Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum.

f *Aquilini.*] Tabulæ etiã ecclesiæ Mediola-

diolanensis de eodem. Huius vitam ad Breuiarij Ambrosiani vsum accommodatam Galesinus ex antiquis monumentis conscripsit.

g *Valerij Episcopi.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac demũ ceteri de eodem agũt hac die. Pauca quædam ex veteribus codicibus de Actis ipsius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniacen. lib. 1. epist. 2. dum recenset Episcopos a sancto Petro in Gallias missos: Misit, inquit, in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Eucharium, & Valerium. De his etiam hęc Mar. Scot. lib. 2. sex ætat. anno Dominicæ incarnationis 54. Claudij anno 12. Episcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharius cũ socijs Valerio atque Materno ad prædicandum Gallicis gẽtibus missi sunt, &c. Inferius autem anno Domini 75. Valerium Eucharo succesisse scribit. In tabulis autem Episcoporum Treuerensiũ, quas Democh. edidit, Eucharius primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur.

h *Sulpitij Seueri Episcopi*] De eodem vet. manuscrip. ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vsuardi Martyrologium, qđ non tm̃ restituit, & additionibus auxit, sed & doctissimis annotationibus locupletauit, vir quidem in tot tantisq. hæreseon tenebris pietate ac eruditione fulgentissimus. Memini me legisse huius Sulpitij Seueri vitam in Vaticana bibliotheca plut. 4. nu. 234. Hic discipulus fuit sancti Martini Episcopi Turonẽsis. Admiratus est vehementer S. Paulinus susceptum a Seuero vitæ institutum, cũ primam ordine positam ad eum scripsit epistolam; adiecit postmodum alias subsequentes, quibus qualis quantusve Seuerus esset, quasi ex vnguibus leonem facile quis intelliget. Gẽnadius de vir. illustr. c. 19. dum scribit de Seuero, ait eum in senectute fuisse deceptũ a Pelagianis, sed facti mox pœnituisse; atque vt crimen expiaret, arctissimis se silentij vinculis coarctasse, ex eo q. lapsu ad altiora uirtutum culmina per pœnitentiam sibi iter aperuisse. sic enim diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, etiam mala. Fertur pro Seuero scripsisse apologiam Guibertus abbas, fundator monasterij Gemblacensis, sanctitate clarus, cuius vitam scripsit Sigebertus eiusdem monasterij monachus, prout ipse fatetur libro de viris illustribus cap. 169.

iB Tertio Kal. Februarij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ANTIOCHIAE passio beati Hippolyti [a] presbyteri, qui Nouati schismate aliquantulum deceptus, sed operante gratia Christi correctus, ad vnitatem Ecclesiæ redijt, pro qua & in qua postea illustre martyrium consummauit. Hic rogatus a suis, quænam secta verior esset; execratus dogma Nouati, eã fidem dicens esse seruandam, quã Petri cathedra custodiret, iugulum præbuit. In Africa passio sanctorum martyrum Feliciani [b], Philappiani, & aliorum centum vigintiquatuor. Edessæ in Syria sancti Barsimæi [c] Episcopi, qui cum Gentiles plurimos conuertisset ad fidem, & præmisisset ad coronam, eos secutus est sub Traiano cum palma martyrij. Ibidem sancti [d] Barsen Episcopi, gratia curationum illustris, qui a Valente Imperatore Ariano in extremas illius regionis oras ob fidẽ

Catho-

Catholicam relegatus, vitã finiuit. Item beati Alexandri [e], qui in persecutione Decij comprehensus, longæuæ ætatis veneranda canicie & confessione iterata resplendens, inter carnificum tormenta reddidit spiritum. Hierosolymis natalis sancti Matthiæ [f] Episcopi, de quo mira & plena fide gesta narrãtur: qui sub Hadriano [g] multa pro Christo perpessus, demum in pace quieuit. Romę sancti Felicis [h] Papę Tertij, qui pro fide Catholica plurimum laborauit. Papiæ sancti Armentarij [i] Episcopi & confessoris. In Malbodio Hannoniæ monasterio sanctæ [k] Aldegundis virginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani sanctæ Sauinæ [l] feminæ religiosissimæ, quæ ad sepulchra sanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARII 30.

HIPPOLYTI *presbyt.*[a]] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij, adstipulanturq. vet. manuscrip. Quæ hic de ipso habentur, fusius scribit carmine Prudẽtius in Peristephan. hym. 11. Ne tamen alicui errandi detur occasio, sciendum est, eumdem auctorem tres Hippolytos conflasse in vnum, uidelicet militem, presbyterum, & Episcopum, eorumque res gestas quasi vnius tantum narrasse. Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti presbyteri Antiocheni de quo agimus, atq. Hippolyti Episcopi Portuensis facta coniunxit. hi cum nomine tantum conueniant, locis temporibus, vitæ studijs, ac deniq. martyrij genere distinguuntur. Miles etenim passus est apud Vrbem, via Tiburtina, sub Valeriano Imper. die 13. Augusti, raptatus atque discerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, presbyter fuit Antiochenus sub Fabio Episcopo, qui vixit temporibus Decij, vt constat ex Euseb. chron. qui etiam in hist. lib. 6. cap. 35. 36. & 37. recitat epistolas Cornelij Rom. Pontif. & Dionysij Episcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propensiorem. Hippolytus autem Episcopus Portuensis doctrina clarissimus sub Alexandro Imp. mersus aquis in Portu Romano, die 22. Augusti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra suis locis.

b *Feliciani & soc.*] Restituti sunt ijdẽ ex ueteri Martyrologio Romæ in ecclesia legi solito, cuius supra meminimus.

c *Barsimæi Episcopi.*] De eodem Græcorum Menologium; ubi tam huius, quã Sarbelij & Barbeæ martyrum, quorum memoria pridie huius diei agitur, habentur Acta summatim expressa.

d *Barsen Episc.*] Græci itidem. Huius res gestas scribit Theodoret. hist. lib. 4. c. 15. & Niceph. lib. 11. cap. 22. Huic successit Eulogius, qui interfuit Concilio œcumenico Constantinop. sub Theodosio Imp.

e *Alexandri.*] De quo hac die Beda pluribus agit, ac ẽt Ado, consentiuntque vet. manuscripta. Longe alius autem est Alexander hic ab illo Hierosolymitano Episcopo, de quo ijdem 18. Martij.

f *Matthiæ Episcopi.*] Beda item, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Ponitur hic octauus Hierosolymorum Episcopus, seditq. 1 pibus Hadriani Imp. & nõ Traiani, vt qui dã voluerunt. De eo Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 5. & Niceph. in chron. de successione sedis Hierosolymitanæ.

g *Sub Hadriano.*] Numeratur hæc quarta ordine persecutio a Seuero lib. 2. At uero Oros. lib. 7. c. 27. & August. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. nullam sub Hadriano numerant persecutionem; quartam enim

enim ponunt sub Antonino: fortasse ea de causa, quod Tertullianus in apologet. nullum edictum dicat ab Hadriano aduersus Christianos promulgatum: tñ ex iã sancitis Traiani legibus, quibus Christianos delatos pœnæ subijciendos iusserat, adhuc sub Hadriano gladiũ in Christianos sæuisse, par est credere. Non deerant.n. ex Christianorum hostibus Iudæis atque Gentilibus, qui absq. subtili aliqua inquisitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quotidie puniendos deferrent. Porro vehementem sub Hadriano factam fuisse aduersus Christianos persecutionem, satis docent grauissimæ illæ tunc a sanctis Patribus scriptæ apologiæ, quibus sane gladium persecutionis a ceruicibus Christianorum arcere conati sunt, ut Quadratus & Aristides philosophi, quorum sanctus Hieronymus lib. de scrip. Eccles. iust. summa cum laude meminit. Quis.n. dubitet Hadrianum minime cessasse a uexatione Christianorum, qui ipsorum loca, quæ præ ceteris sacrosancta Hierosolymis erant, abominationibus idolorũ profanauit atque fœdauit? vt scribit Seuer. lib. 2. Paulinus ad Seuer. epist. 11. Hieronym. epist. 13. & Ambros. in Psal. 47. Aut quonam pacto se temperarit a gladio, qui Christianos Alexandriæ degentes, datis litteris ad Seuerianum Ægypti Proconsulẽ, innumeris calumnijs proscideri? Habẽtur illæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia si deessent, sufficerent saltem litteræ vnæ Sereni Granij, quarum Euseb. meminit in chron. an. 9. Hadriani, & lib. 4 hist. c. 8. ex quibus satis apparet, quod etsi de Christianis insequendis silerent Imperatoris edicta; per streperẽt tamen vulgi clamores, quibus Christiani passim petebãtur ad necem; atque adeo, ut opus fuerit Præsides prouinciarum miseratos illorum cladem, ea de re scribere ad Hadrianum; ipsum vero Imperatorem de compescendo populorum furore rescribere ad Rectores prouinciarum. Eiusmodi generis rescriptum datum ad Minutium Fundanum Asiæ Proconsulem extat apud Iustinum in fine apologiæ ad Antoninũ, & apud Eusebium lib. 4. c. 8. Non inuis inficias, Hadrianum in melius esse mutatũ, adeoque profeciisse Christianorum philosophorum apologijs, ut templum Christo erigere, eumque inter Deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus absque simulacris erigere, animo conceperit, ut de eo scribit Lampridius in Alexandro.

h *Felicis Papæ.*] Præter ea quæ de ipso habentur in lib. de Rom. Pontif. gestisque Synodicis, complura collegimus ex vet. manuscr. descripsimusq. in Anna lib. Eccles. iust.

i *Armentarij Episcopi.*] De eodem tabulæ Ticinensis ecclesiæ, & Gual. qui eas locupletauit.

k *Aldegundis.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, et alij. Plura de ipsa scripta reperies in uita S. Gisleni, quam habet Sur. to. 5. Vide & Molan. in indic. sanctorum Belgij, vbi etiam ponit aliam Aldegundem virginem filiam S. Basini Regis & martyris, cuius vitam editurus proximè est R. P. Michael Ghierius abbas S. Iudoci in Nemore in finibus Artesiæ, de qua agitur 20. Iunij. Hæc autem, de qua præsens est sermo, floruit sub Dagoberto Rege Frãcorum circa annum Domini sexcentesimum quadragesimum.

l *Saninæ, alias Sabinæ.*] De ea etiam tabulæ eccles. Mediolan. a Galesino egregie illustratæ.

C Pridie Kal. Februarij. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE

ROMAE via Portuensi sanctorum martyrum Cyri & Ioannis [a], qui post multa tormenta pro confessione Christi capite trũcati sunt. Alexãdriæ natalis sancti Metrani [b] martyris, qui sub [c] Decio Imperatore cum ad iussionem Paganorum [d] nollet impia verba proferre, illi totum eius corpus fustibus collisérunt, vultumq. & oculos præacutis calamis terebrantes, ipsum extra vrbem cum cruciatibus expulerunt, ibiq. lapidibus oppressum interemerunt. Ibidem sanctorum martyrum Saturnini [e], Thyrsi, & Victoris. In eadem ciuitate sanctorum martyrum Tharsicij [f], Zotici, Cyriaci, & sociorum. Cyzici in Hellesponto sanctæ Tripheni [g] martiris, quę plurimis tormentis superatis, à tauro demum necata, martyrij palmam promeruit. Mutinę sancti Geminiani [h] Episcopi, miraculorum gloria illustris. Mediolani sancti Iulij [i] presbyteri & confessoris, tempore Imperatoris Theodosij. Romę sanctę Marcellę [k] viduę, cuius pręclaras laudes beatus Hieronymus scripsit. Eodem die Translatio [l] sancti Marci Euangelistę, cum sacrum eius corpus ex Alexandria Ægypti vrbe a barbaris tunc occupata Venetias allatum, ibidem in maiori ecclesia eius nomine consecrata honorificentissime conditum fuit.

IANVARII 31.

ROMÆ *via Portuensi sanctorum martyrum Cyri & Ioannis.* [a]] Sic etiam aliquot manuscr. habent. Hæc autẽ non ita accipias uelim, ut Romæ hos passos existimes; sed quoniam prædictorum martyrum corpora Alexandria Romam translata, illic sunt posita. Est enim via Portuensi e regione basilicę S. Pauli trãs Tiberim uetus ecclesia vulgo dicta sancta Passara, sed in antiquis codic. S. Praxedis nomine appellata reperitur, in qua de prędictis SS. Cyri & Ioannis corporibus incisa in marmore hęc leguntur carmina:

Corpora sancta Cyri renitent hic, atque Ioannis,
Quos quondam Romæ dedit Alexandria magna.

Translationis historiam extare ferunt in codice peruetusto diaconiæ S. Mariæ in via Lata. De eadem ecclesia prope Tiberim posita meminit Ioannes diac. in uita S. Greg. Papæ lib. 4. c. 91. Non est ita que, vt quis aliquam fidem præstet Petro, dum in catal. lib. 3. cap. 63. ait, hos Romæ passos esse; licet tempus, iudicẽ, & genera tormentorum, quibus afflicti fuerint, se ignorare profiteatur. miramur profecto hominem non incidisse aliquando in Acta ipsorum, quæ tam Græcis quam Latinis fuere notissima: habemus & nos ea in quinto, septimo, ac decimo tomo antiquorum codicum manuscrip. qui aliquibus ecclesijs Romę vsui erant, vbi ꝑm ordinem mẽsium scriptæ habentur sanctorum vitæ: in his ergo Acta prædictorum martyrum nacti sumus auctore Petro quodam, qui ea scripsit, exposcente Gregorio Ioannis Consularis filio. rursus eadem inuenimus in manuscrip. codice S. Mariæ ad martyres; in quibus oĩbus hr̃ expressum, hos passos esse Alexandrię anno IX. persecutionis Diocletiani Imp. tuncq. ẽt martyrium subijsse tres sanctas virgines, Theodoram, Theotistam, & Eudoxiam cum matre Athanasia. Eadem oĩa habentur

Græce

Græce edita penes Metaphraſt. hac die 31. Ianuar. quæ Latine reddita habet Lipom.to.5.& Sur. tom. 1.in quibus deſideratur tempus martyrij; habent tamen quædã ſuperaddita miracula, quæ apud dictos Latinos codices non inuenimus. Habuit Sophronius Epiſcopus Hieroſolymitanus præclaram orationem de ijſdem martyribus, quæ citatur in Concilio Nicæno ſecundo Act. 4. & à ſancto Ioan. Damaſc.orat.3.de imaginibus.

b *Metrani, alias Metræ.*] Agunt de ipſo hac die Beda, ac ceteri Latinorũ: ſcripſit egregium certamen eius S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus. extat eius epiſtola de ea re ſcripta apud Euſebium hiſt. lib.6.cap.34. & Niceph.lib.5.c.30.

c *Sub Decio.*] Cæſis Philippis patre ſimul ac filio Principibus Chriſtianis, Decio & Eutruſco Conſſ. Decius accipiens Imperium, acerbiſſimam aduerſos Chriſtianos perſecutionem concitauit, quam ſeptimã ponunt ordine Hieron.de ſcrip. Eccleſiaſt.in Alexandro, Seuerus lib.2. Oroſ.lib.7.ca. 21.& Auguſt.de ciuit.Dei lib.18.cap.52.Seueriſſimo.n.edicto promulgato, vbiq. locorum Romani Imperij in eos ſæuiri uoluit. Quale autem fuerit eiuſmodi edictum Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus, qui tunc viuebat, hæc ſcribit: Decij edictum erat iam vulgatũ, illudq. tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurum, in quo terribiliſſima illa iam propemodum expectabatur ſententia: nimirum electos, ſi poſſibile eſſet, in errorem inducẽdos. Hinc omnes certe metu periculi obſtrepuerũt. Hæc Dionyſ.apud Euſeb.hiſt.lib.6.cap. 34. De huius perſecutionis acerbitate cũ alij plures, tum S.Hieron.ſcribit in uita Pauli primi eremitæ,& de ſcript.Eccleſ. in Origene, itemq.S.Gregorius Nyſſen. in uita Gregorij Thaumaturgi. Perduravit hæc perſecutio, quouſque Decius vixit: de cuius Imperij tempote licet diuerſæ reperiantur ſententiæ, uerior tamen videtur Euſebij & Caſſiodori chronographia, dicentium imperaſſe annum vnum ac menſes tres, quam & nos ſequimur in noſtris Annalibus, ex quibus etiam corrigas ea quæ ad chronographiã pertinentia in his Notis a nobis antea poſita ab ijs diſcrepare noſcuntur. Quo quidem elapſo tempore, mox crudeliſſimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prœlians aduerſus barbaros, in paludem incidens, cœno abſortus, vltra viſus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri: eo prœlio & eius filius Decius Minor occiſus eſt. Horum omnium integer teſtis eſt Aurelius Victor. Vnde autem acciderit, ut martyres paſſi poſt Decium, in perſecutione Decij paſſi dicantur; vel cur nonnumquam ſub nomine Decij & Valeriani vna eademq. perſecutio cenſeatur, dicemus inferius ad quartum Idus Auguſti in Laurentio martyre.

d *Ad iuſſionem Paganorum.*] Eadem verba non tantum in antiquo Martyrologio, ſed etiam apud Vſuardum ſunt ſcripta, eademque vox etiam vſurpatur a Beda & Adone hac die in eodẽ Metrano martyre, licet Dionyſius apud Euſeb. lib.6.cap. 34. eoſdem non Paganos, ſed Gentiles appellet. At quoniam diuerſo ſenſu hoc vocabulũ accipitur ab Ethnicis, quam a Chriſtianis ſumatur: non abs re fore exiſtimo, ſi originem nominis & cauſam varietatis adducam in medium, cum frequens ſit vſus eius vocis; nec alicubi eam, mea quidem ſententia, ſatis explicatam inuenerim. Vt autem eius nominis origo petatur, ſciendum eſt, Paganos a pago dictos, pagoſque a fontibus eſſe appellatos, quod eadem aqua vterentur: aquas enim lingua Dorica παγὰς dictas eſſe, ſcribit Feſtus. Vnde & eleganter Perrotus: Fons Græce παγὴ dicitur: vnde ſimul plures domus ruſticæ, hoc eſt, plures villæ, pagus uocatur, quod circa fontes condi huiuſmodi villæ conſueuerint; hinc Pagani dicti, quaſi eodem fonte potantes. hæc ille. At vero poſtea uſu receptam eſt, ut non tantum in pago degentes a Gentilibus dicerentur Pagani; ſed & omnes qui non eſſent adſcripti militiæ, atque in Paganico eſſe dicerentur, qui nondum inter milites cenſiti eſſent, vt conſtat ex l. 1. Cod. de militari teſtamẽto,& alijs. In eodem ſenſu etiam accipienda ſunt uerba Tertulliani

tulliani libro de corona militis, dum ait, Christianum hominem militiæ adscriptum eadem pro Christi nomine præstare debere, quæ (inquit) fides Pagana condixit: ac si diceret: Eadem est lex Christiani hominis militantis cum illa quæ fuerat illi præscripta, cum adhuc Paganus, nondum inter milites esset adnumeratus. Subdit & hæc uerba in eamdem sententiam: Nec enim delictorum impunitatem, martyriorum immunitatem militia promittit. Et paulo post: Apud hunc (Christum scilicet) tam miles est Paganus fidelis, quam Paganus est miles infidelis, &c. quæ uerba male a Rhenano esse interpretata, quisque facile intelliget: miramurque Pamelium uirum eruditum eum esse secutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnico, sed pro eo tantum qui non est miles, sumitur. Quod autem Pagani postea appellati sunt & ij qui non sunt Christiani, sed Gentiles: non quidem antiqua, sed recens fuit ea uocis significatio: quæ licet reperiatur in eo sensu posita in nonnullis vitis sanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum Actis olim conscriptis, sed ab illis qui postmodum eadem paraphrastice descripserunt, uel e Græco fortasse transtulerunt, vsurpatum scias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod & Prudentius fecisse uidetur hymno 10. de sancto Romano. Primus quem inuenerim antiquorum, qui Paganum pro Ethnico acceperit, est Optatus Mileuitanus, qui lib. 3. contra Parmenianum sic ait: Paganum uocas eum, qui Deum Patrem per Filium eius ante omnia rogauerit? Quicumque enim credidit, in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti credidit: & tu eum Paganum uocas post professionem fidei? Si aliquid Christianus (quod absit) vnusquisque deliquerit, peccator dici potest, Paganus iterum esse non potest. hæc Optatus. Et sanctus Augustinus lib. 2. retract. cap. 43. Deorum falsorum cultores, inquit, vsitato nomine Paganos uocamus. hæc ille. Et Honorius Imperator eamdem uocem quasi nouiter eo sensu vsurpatam declarat, cum ait: Qui profano Pagani ritus errore, seu crimine polluuntur, hoc est, Gentiles, nec ad militiam admittantur, &c. l. 21. de Pagan. C. Theod. Eodem sensu accepta ea uox reperitur in alijs rescriptis Imperatorum Christianorum, ut constat C. Theod. & Iustinian. tit. de Paganis.

Vnde autem Pagani appellati sint cultores idolorum, diuersorũ antiquorum ac recentiorum sententias recensebimus. Philastrius libro de hæresibus c. 3. ex Hesiodo Græco poeta, quem citat, ait fuisse Deucalionis & Pyrrhę filium Paganum nomine, eumdemq. Regem, quem posteri ut Deum coluerunt, atque ab eo Pagani sunt denominati. Isidorus lib. 8. origin. sic ait: Pagani ex pagis Athenienſibus dicti, ubi exorti sunt: ibi enim in locis agrestibus & pagis Gẽtiles lucos idolaq. statuerunt, & a tali initio Pagani vocabulum sortiti sunt. hæc Isidorus. Est aliorum eiusdem uocis tropologicus sensus: Beda enim pluries, ut in Cantic. lib. 6. c. 30. & in Marcum c. 15. in Luc. lib. 6. c. 23. & homilia in feriam tertiam Palmarum: Pagani, inquit, a uillis sunt dicti, eo quod sint lõge a supernæ ciuitatis habitatione. Rursum Alciatus & alij Paganos aiunt dictos esse Gẽtiles, eo quod non sint adscripti Christianæ militiæ, qua quis aduersus diabolum certaturus, arma capessit. Hæ sunt aliorum de eius nominis significatione ac deriuatione sententiæ. Quod autem me magnopere reddit ancipitem, atque a Philastrij & Isidori opinione maxime distrahit, illud est: Quid ergo, si tam uetus est in eo sensu eius nominis interpretatio, ut idolorum cultores Pagani dicti sint, quod nec in diuinis scripturis, neque apud auctores Ethnicos ante tempora Constantini, uel Constantij eius filij alicubi ea vox eo sensu vsurpata reperitur? id quidem, ut a prædictis dissentiam, cogit. At nec illis acquiesco, qui eius nominis interpretationem per tropologiam & non proprium germanumque sensum deducunt. Dicam quid in re ambigua sentiã. Opinor quidem a temporibus Christianorum Imperatorum eã vocem in eam tran-

tranſiſſe ſignificationem, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirum ex cā, quod legibus Imperatorum clauſis idolorum delubris, ſacriſq. vetitis; Gentiles ſic ſua ipſorum ſuperſtitione excluſi, Pagos adirent, illicq. ſuos deos colerent, ac clandeſtina ſacra peragerent. In pagis. n. & villis illorū ſuperſtitionis cultum fuiſſe frequentem, docet Cicero lib. 2. de legibus. Erant. n. illic celebria feſta, Paganalia dicta, feriæq. Paganicæ, quorum omnium meminit Varro lib. 5. de lingua Latina. Vnumquemq. Gentilium in ſuo agro habuiſſe partem aliquam dijs ſacratam, in qua eos colerent, auctor eſt Cenſorinus lib. de die natali c. 1. Prædictis his omnibus ea conſentiunt, quæ ſcribit Plinius in epiſt. ad Traianum, dū queritur, iam ob cultum Chriſtianæ religionis non tā tum (ut ait) in ciuitatibus, ſed & in vicis & agtis ſacra deorum eſſe intermiſſa; ſicque accidiſſe, ut Ethnicus homo, quod in pagis deos coleret, diceretur Paganus. In hanc ſententiam Romanus martyr apud Prudentium ſic ait:

Non erubeſcis, ſtulte, pago dedite?

Idemque aduerſus Symmachum lib. 1. in fine hæc habet:

Nec pago implicitos per debita culmina mundi
Ire viros prohibet, &c.

Sicq. pago deditos, pagoque implicitos Gentiles ipſos vocat. Vſq. etenim ad tēpora Honorij Imp. quæ erat in pagis idololatria, adhuc reſidua fuiſſe videtur. Vnde S. Auguſtinus qui ijſdem tpibus uixit, ſerm. 6. de verbis Dom. hæc de idolis: Multi Pagani habent iſtas abominationes in fundis ſuis. Numquid accedimus & confringimus? prius. n. agimus, ut idola in eorum cordibus confringamus &c. hæc Auguſt. His conſentiunt ea quæ decreta ſunt in Concilio quinto Carthaginenſi eodem tpe celebrato; nimirum, vt peterent ab Imp. vt quæcumque reſiduæ eſſent ſuperſtitiones Gentilium ſiue in ſimulacris, vel in lucis, vel arboribus, oīno delerentur. can. 15. Conc. 5. Carthag. Sicq. ex his omnibus iure dici poſſe videtur, Paganos Gentiles homines ſic a pago eſſe dictos, quòd excluſi ciuitatibus, in pagis adhuc idola colerent. S. Zeno Epiſcopus Veronen. in Pſal. 49 de triplici genere ſacrificiorū hæc habet: In prædijs autem ueſtris fumantia vndique ſola fana non noſtis. In ſingulis pagis fuiſſe locum dicatum dijs tutelaribus, actaq. ibi feſta Paganalia dicta, teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. 1. hiſt. Rom. qui plura hēt de origine Paganorum: additque Paganis ēt olim militare fuiſſe conceſſum. Cum aūt militia priuati eſſent, probro vertebatur aliquem dici Paganum. Vnde illud Taciti lib. 3. hiſtor. Mox infeſtus Prætorianus: Vos, inquit, niſi vincitis, Pagani. Sub Chriſtianis vero Imperatoribus Gentiles (vt dictum eſt) eiuſmodi nota ignominiæ affecti ſunt. Tunc vero ipſos extra militiam poſitos, a militibus ac ceteris Chriſtianis Paganos eſſe dictos, ſicq. in poſterum eodē cenſitos eſſe nomine, facile contingere potuit. Hęc eſt noſtra de nomine Pagani ſententia, quā ſic proponimus, ut ceteris meliora afferētibus parati ſimus libenter aſſentiri.

e *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: tempus autem martirij incertum habetur.

f *Tharſicij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdē ex veruſtiſſimo Martyrologio monaſterij S. Cyriaci in Thermis, cuius ſupra meminimus.

g *Triphenis.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio.

h *Geminiani Epiſcopi.*] Vide eius res geſtas apud Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 3. c. 57. quas eiuſmodi eſſe comperies, ut emendatione vehementer indigeant: quod nuper præſtitiſſe uidetur Ioannes Vareſanius, qui adiecit nonnulla miracula eiuſdem ſancti virtute patrata. Interfuiſſe reperitur Geminianus Epiſcopus Synodo habitæ Mediolani aduerſus Iouinianum hæreſiarcham, cui præſens ſubſcripſit per Aprum presbyterū, vt apparet ex ſynodica epiſtola tunc ad Siricium Papam directa. extat apud S. Ambr. epiſt. 7. lib. 1. edit. Rom. licet ibi, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus Epiſcopus, qui uixit temporibus S. Leonis Papæ, quem vna cum Domitiano Epiſcopo

scopo idem Rom. Pont. legatum misit Cóstantinopolim ad Leonem Imp. qui redeuntes, Gennadij Episcopi Constantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt, vt apparet ex eiusdē Leonis epist. 100. ad Gennadium. Quarum autem ciuitatum hi fuerint Episcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit sub Leone Papa, quis putauerit esse Episcopum Mutinensem, optime illi conuenirent res gestę cū Attila. Sed de his prolixior esset habenda disputatio.

i *Iulij presbyteri.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Eius Acta, vtcū que sint, recitat Mombrit. tom. 2. Nouarienses eumdem sibi Iulium vendicant; qui etiam hac die de ipso agunt ac eius socio Iuliano, habentq. de his priuatum officium ecclesiasticum publice recitari solitum.

κ *Marcellæ viduæ.*] De clarissimæ fœminę sanctitate & eruditione extat egregia epist. S. Hieronymi 16. ad Principiā: in alijs epistolis ceterisq. eius scriptionibus Marcella est semper in ore, semper in calamo: numquam tamen satis laudata. Ipsa etenim prima in Vrbe monasticam uitam ab Athanasio Alexandrino Episcopo sibi traditam, ingentibus animis calcans fastum nobilitatis, exercuit. Ipsa itidē prima hæreses Origenis una cum libro Periarchon a Rufino translato Romam inuectas, ac in animos plurimorum illapsas, in ipsumq. Apostolicū thronum quodammodo irrepere præsumentes, incredibili fidei zelo & animi constantia detexit, atque damnandas curauit. Hæc & alia de ipsa S. Hieronym. cuius etiam auctoritate obijsse constat paulo post Vrbem ab Athalarico expugnatam, anno à Christo quadringentesimo decimo.

l *Translatio S. Marci.*] Quonam tempore eiusmodi translatio facta sit, diuersa a diuersis scripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus, sententiam. Sigebertus in chron. anno Domini 471. sub Simplicio Rom. Pont. factam refert: quam quidem sententiam a veritate nimium discrepare, cum euidens ratio, tum etiam ceterorum omnium auctoritates facile monstrant. Id ipsum fere Petrus in catal. lib. 2. c. 61. qui rei gestæ texens historiam (nisi legatur mendose) ait, eam translationem factam anno Domini 465. sub Iustiniano Duce, & Vrso Episcopo, quorum tempora post multa sæcula inciderunt. Nactus sum aliquando codicem manuscrip. in bibliotheca Vatic. sub num. 44. plut. 1. ibiq. scriptum legi, eam translationem factam esse anno a Christo 800. ibidem & de ecclesia S. Marci, quam absolutam scribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus ceteris calluisse uidetur, id contigisse scribit sub Iustiniano Venetorum Duce, cuius magistratus incidit in annū 831. nam annis 809. pater eius Angelus, Particiacus dictus, Dux creatus administrauit Rempublicam annis 22. His consentire videtur Platina, dum ait, eiusmodi trāslationem factam sub Gregorio Quarto Rom. Pont. qui sedere cœpit anno 828. sediitq. annos 16. At cum prędictum Iustinianum duobus tantum annis fuisse in magistratu dicāt, necesse est affirmare eius Pontificis anno quarto, uel quinto eam trāslationem esse factam. Constat autem longe a ueritatis scopo aberrare omnes, qui eam antequingentesimum, vel sexcentesimum Christi annum referūt; cum numquam illis temporibus Alexandrina ciuitas fuerit sub Sarracenorum dominio, quando ea accidisse omnes fatentur.

FEBRVARIVS.

xxix. D Kalendis Februarij. Luna. I

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

NAtalis ſancti Ignatij[a] Epiſcopi & martyris, qui tertius[b] poſt beatum Apoſtolum Petrum Antiochenam rexit eccleſiam, atque in perſecutione Traiani damnatus ad beſtias[c], Romã vinctus mittitur, vbi præſente Traiano, circumſedente Senatu, immaniſſimis pœnarum ſupplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hoſtia Chriſti efficitur. Smyrnæ S. Pionij[d] presbyteri & martyris, qui poſt apologias pro fide Chriſtiana conſcriptas, poſt ſqualorem carceris, vbi multos fratrum ad martyrij tolerantiam ſuis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis vexatus, clauis confixus, & ardenti rogo ſuperpoſitus, beatum pro Chriſto finem ſortitus eſt: cum quo & alij quindecim paſſi ſunt. Rauennæ S. Seueri[e] Epiſcopi, qui ob præclara merita ſigno columbę fuit electus. Trecis S. Pauli[f] Epiſcopi, cuius vita virtutibus claruit, & mors pretioſa miraculis commẽdatur. Eodem die S. Ephrẽm[g] Edeſſenæ eccleſiæ diaconi, qui poſt multos labores pro fide Chriſti ſuſceptos, ſub Valente Imperatore ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in Domino. In Scotia ſanctæ Brigidæ[h] uirginis, quę cum lignum altaris tetigiſſet, in teſtimonium uirginitatis ſuę, ſtatim uiride factum eſt.

FEBRVARII I.

IGnatii[a].] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem ad 20. menſis Decembris, vt conſtat ex Menologio. Contigit eius martyrium vndecimo anno Traiani Imp. vt ſcribit Euſeb. in chron. & S. Hier. de ſcrip. Eccl. in Ignatio. Quibus erroris arguuntur, qui dicũt paſſum anno tertio Traiani, vt inter alios Zonaras; vel anno nono eiuſdem, vt Michael Syncellus in Dionyſio. Ado Viennen. licet dicat eum martyrium obijſſe anno undecimo Traiani, tamen cum addit, ſub Conſulatu Attici & Marcelli, & ipſe errat: nam prædicti Marcelli Conſulatus anno ſeptimo Traiani Faſtis adſcribitur, undecimo autem eius Imperatoris anno Gallus & Bradua adierunt Conſulatum. Martyrium Sancti Ignatij deſcripſit ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes. Porro Ignatij effigiem ipſæ eius epiſtolæ uiuam ac germanam exprimunt, quæ omnium ſanctorum Patrum & ſacrorum Conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter uetuſta monumenta

menta Vaticanæ bibliothecæ per breuẽ ſermonem S. Heronis, eiuſdem S. Ignatij diſcipuli ac ſucceſſoris, quo etiam enixius eumdem interpellat, ut quem in fide etudierat, protegere ſuis precibus nõ deſineret. Intexuimus eũ in Annalibus Eccleſiaſticis: prolixiores nimis fuiſſemus, ſi hic exſcribere, uel præclara omnia de Ignatio Patrum elogia recenſere uoluiſſemus. De translatione corporis eius iterum facta, ſuo loco inferius: hic autem de ſucceſſione ipſius modo reſtat ſoluenda ambiguitas, quæ ſequitur.

b *Qui tertius poſt beatum Apoſt. Petrum, Antiochenam rexit eccleſiam.*] Primus enim Petrus, ſecundus Euodius, tertius Ignatius eſt ſubſtitutus Epiſcopus Antiochenus. Id etenim nõ obſcure Euſebius in chron. & hiſt. lib. 3. c. 16. & S. Hieron. lib. de ſcrip. Eccleſ. in Ignatio, & alij hos ſecuti profitentur: quod ipſe Ignatius abſq. ulla ambiguitate teſtari vr̃ in epiſt. 12. ad Antiochenos, cum ait: Mementote Euodij beatiſſimi patris veſtri, qui primus poſt Apoſtolos gubernacula eccleſiæ veſtræ ſortitus eſt. Hæc cũ ita ſe habeant, quid eſt quod S. Ioannes Chryſoſtomus, eiuſdẽ eccleſię olim presbyter, in præclara illa oratione quam habuit de trãslatione corporis eius Romam Antiochiã, abſque ulla hæſitatione aſſeuerat, Ignatiũ immediate ſucceſſiſſe Petro? quod & confirmare vr̃ Felix Rom. Põtifex in epiſtola quam ſcripſit ad Zenonem Imp. quæ recitatur in Quinta Synodo Conſtantinop. Act. 1. vbi ait S. Ignatium dextera Petri fuiſſe ordinatũ Epiſcopum eccleſiæ Antiochenę. Inſuper & Theodoretus in Immutabili dialog. 1. hęc ait: De illo enim Ignatio omnino audiſti, qui per magni Petri dexteram Pontificatum ſuſcepit, &c. Quid ad hęc dicimus? Non aliud ſane, niſi quod coniectura nobis perſuademus; vt ſicut olim Clemens Romanus, quamuis ordinatus a Petro, ceſſit tamen Lino & Cleto, ſic & Ignatius, Euodio locum dare voluerit. Nec vero inanis hęc cuiquam eſſe fictio videatur: nam ex libris Conſtitutionum Clementis, quas non oĩno deſpexiſſe viſi ſũt Patres, hęc quę dicimus, ſatis probari poſſunt: in libro enim ſeptimo cap. 46. duo dicuntur electi eſſe Antiochiæ Epiſcopi, Ignatius a Paulo, & Euodius a Petro. Neque hoc quidẽ adeo mirãdum: nam propter exortum ibi diſſidium, alterum ijs qui ex Gentibus ad Chriſtum ueniſſent, alterum uero ijs qui ex Circumciſione credidiſſent, Epiſcopum pręficj oportuit; quod optime ex ijs conijcere licet, quæ S. Paulus ſcribit ad Galatas cap. 2. Compoſita aũt diſſenſione, cum in vnum lapidem angularem Iudæi ſimul & Gentiles conueniſſent, non ultra duobus, ſed uno tantum Epiſcopo opus erat: ſicq. Ignatius ceſſit Euodio, atque ita in ſerie Epiſcoporum Antiochenorum primo loco Petrus, ſecundo Euodius, tertio uero poneretur Ignatius, quia iterum ſedit poſt Euodiũ. Puto tñ irrepſiſſe errorem in citatum locũ Clementis, dũ Euodius a Petro, & Ignatius a Paulo dicantur ſubſtituti Epiſcopi, cum potius ſm prædictorum auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vt cumque ſit, optima ratione Ignatius & ſecũdus & tertius dici poteſt Epiſcopus Antiochenus: ſecundus nimirum, quia ab Apoſtolo ordinatus, eius loco ſedit: tertius, quia ea rõne qua diximus, cedẽs Euodio, poſt ipſum iterum ſedit. Vide in ſuper quæ de his ſunt ſcripta a Turriano in Conſtit. Apoſt. c. 46.

c *Damnatus ad beſtias.*] Quod Chriſtianos frequẽter reperias damnatos ad beſtias, id ea de cauſa cõtigiſſe putamus, quod eiuſmodi ſupplicium uilioribus in primis perſonis a legibus irrogabatur, vt l. 3. ff. ad leg. Corn. de ſicar. Cumque Chriſtiani apud Gentiles talis eſſent æſtimationis (ut habes pluribus apud Tertullian. in apol.) idcirco frequens erat illa aduerſus eos vulgi cõclamatio: CHRISTIANI AD LEONEM. id ipſe in apologet. Vel ſic: CHRISTIANI AD BESTIAS. ita idem in exhortat. ad caſtitat. Nec quis putet aduerſus vulgares perſonas tantummodo ſic a Gentilibus conclamatum, ſed & aduerſus Epiſcopos. Vnde Cyprian. in epiſt. 35. ad Corneliũ Papam hęc de ſe ipſo: Toties ad leonem petitus in Circo. & paulo poſt item: Cla

more populariū ad leonem denuo poſtu latus in Circo,&c. Eadem de eodem Cy priano Pontius diaconus in vita ipſius: vt ſcias ea verba Cypriani in dicta epiſt. non ad Cornelium,vel alium eſſe referē da, ſed ad ipſum, ab eo de ſe ipſo dicta. Sunt de his alia innumera fere exempla.

d *Pionij.*] De eodem Beda hac die,ac ceteri Latinorum; Græci autem(vt appa ret ex Menologio)agunt vndecima Mar tij; in quo paſſus ponitur in perſecutio- ne Decij Imp.quod eiuſdem Pionij mar tyrij Acta teſtantur,quæ a nobis diligen tius cognita, legitima inuēta ſunt atque ſincera: quorū plane auctoritate & nos in eam ſententiam libentius imus, vt af firmemus, Pionium paſſum eſſe ſub De cio:quod & profeſſi ſumus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi eorumdem Actorum fidem multis teſtificationibus certam fir mamq. reddidimus. At excuſabilis pla- ne error, qui in Latinis omnibus Marty rologijs in hanc diem poſitus legitur,dū in his Pionius paſſus habetur ſub Mar- co Aurelio & Lucio Vero; cum id ipſum teſtari videatur expreſſe Euſebius lib.4. c.14.ad finem, dum ait, teſtimonio epi- ſtolæ Smyrnenſis eccleſiæ, Pionium eo dem plane tempore quo Polycarpus ſu- bijſſe martyrium: at nō de perſecutionis tempore, ſed de anni mēſe epiſtolam lo- cutam eſſe, Pionij Acta inde exſcripta declarant,in quorum exordio hæc legū- tur: Vigeſimatertia menſis Febtuarij,cū Sabbatum magnum inſtaret, natalis ſci licet beati martyris Polycarpi, vigente Decij perſecutione, Pionius presbyter & ſocij comprehēſi ſunt. Et in fine: Hęc acta ſunt Iulio Proculo Quinctiliano magiſtratum gerente, Conſule Meſſio Quincto Traiano Decio, & Grato Fm. Quod autē diuerſis diebus Latini a Græ cis celebrent feſta Pionij ac Polycarpi; multæ,vt in alijs, cauſæ adduci poſſent, nempe reliquiarum inuentio,aut trans- latio,depoſitio,ſeu in honorem ipſorum martyrum eccleſiæ dedicatio.

e *Seueri Epiſcopi.*] Beda etiam de eo hac die,tabulęq. Rauennates. De Seueri ſucceſſione, ambigua nimis & incerta ſcripta reperiuntur. Nam primum in Actis ipſius quæ Sur. recitat tom. 1. habe- tur eum vixiſſe eodem tempore, quo Ge minianus Epiſcopus Mutinenſis. Rur- ſus autem Hieron. Rub. qui ſcripſit res Eccleſiæ Rauennatis,agens lib. 2.de obi tu Seueri, cōfutat illam hiſtoriam de Se uero & Geminiano; at vero ſcribens de eiuſdem Seueri ordinatione,creatum di cit Epiſcopum temporibus Aureliani Imperatoris, cum Gaius Pontifex Ro- manæ præeſſet Eccleſiæ: quod quidem nullatenus mihi probatur; nam reperi- tur Seuerus Epiſcopus Rauennas inter- fuiſſe atque ſubſcripſiſſe Concilio Sardi cenſi, habito Rufino & Euſebio Conſſ. vt indicant eius Synodi Acta, & Atha- naſius in apologia 2. vbi etiam recenſen tur nomina Epiſcoporum, qui illi Syno do interfuerunt. Porro ſi dixerimus Se- uerum ordinatum temporibus Aurelia- ni Imp.& Gaij Pontificis, ſediſſeq. vſq; ad Sardicenſe Concilium; neceſſe eſſet affirmare eumdem vixiſſe in Epiſcopa- tu annos ad minus ſexaginta quatuor:nā Gaius Papa ſub Aureliano creatur, an- no Chriſti 283. Concilium aūt Sardicen ſe celebratū eſt anno 347.qui quidem an norum numerus nimium diuturnus vī, cum præſertim grauiſſimarum Eccleſiæ perſecutionum tēpora annis illis includantur. Rurſus autem non ſatis video, quonam pacto idem auctor ſub eiuſdem Aureliani temporibus eumdem Seuerū ſcribit ſucceſſiſſe Marcellino, ſi paulo ante Cōcilium Sardicenſe ſedebat Aga pitus: id etenim non hic,vel ille abſque auctore ſcriptus codex, ſed Synodica A- cta teſtantur; nam Cōcilio Romano ha bito ſub Cōſulatu Feliciani & Maximia ni, alias Titiani (vt in fine ipſius notatū habetur)ſub Iulio Papa, inter alios Epi- ſcopos Agapitus Rauennas legitur inter fuiſſe: decem vero annis ab eo tempore celebratum eſt Concilium Sardicenſe, cui reperitur (vt diximus) interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Seuerus Rauennas Epiſco- pus, de quo agimus. Nec eſt quod quis quoquo modo ex falſa nota Indictionis ſextæ ibi poſitę dicere poſſit, Concilium illud eſſe celebratum poſt Concilium Sardicenſe: nam ſucceſſores horum

Epiſcopo-

Episcoporum, qui huic Synodo interfuerunt, reperiuntur præsentes fuisse Concilio Sardiceno: nēpe quod Benedictus, qui huic Synodo prēsens fuit, habuit successorem Fortunatianum, qui interfuit Concilio Sardiceno, vixitq. ēt temporibus Liberij Papæ, habuitq. successorem Chromatiū. Rufus item Episcopus Carthaginēsis, qui eidem Synodo interfuit, habuit successorem Gratum, qui etiam Sardiceno Concilio præsens fuit: cui postea successit Aurelius, qui sedit temporibus etiam Honorij Imperatoris. Iulius Mediolanen. qui inter alios Episcopos eiusdem Synodi numeratus hr̄, successorem habuit Protasiū, qui Sardicenæ Synodo interfuit: eiq. est suffectus Dionysius, post quem intrusus Auxētius. Cum ex his certissime constet, dictum Romanum Concilium sub Iulio celebratum ante Sardicense, in eoq. Agapitum Rauennatem Episcopum interfuisse; postq. inde in Sardicēsi reperiatur subscriptus Seuerus; necessario dicendum est, Seuerum post Agapitum, nec antea, sed Iulij sedis tempore, sub Constante & Constātio sedere cēpisse. Ex his itaque, quo tempore Seuerus sedere cœperit, cuive successerit, satis compertum habetur. Hæcque licet Synodicis Actis satis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis nanciscuntur ex ea vita Seueri, quam Mombrit. recitat tom. 2. vbi exacte ponitur tempus creationis Seueri, Constantio quartum & Constante tertium Cōss. quorum Consulatum ponit Cassiodorus ante Amantium & Albinum Consules, cum prædicti Augusti agerent in Imperio annum octauum: licet alibi ponatur idem Consulatus Constantij & Constātis post prędictorum Amantij & Albini Consulatum, qui est annus decimus eorumdē Augustorum, ante Conciliū Sardicēse anno vno, qd vndecimo ipsorum anno est celebratum. Si itaq. adhuc contenderint Seuerum successisse Marcellino, dicant necesse est, alium ab isto illū fuisse Seuerum, vel post Agapitum aliū sedisse Marcellinum, quod nec ipsi admittunt. de his satis. De eodem S. Seuero extat sermo Petri Damiani. De translatione reliquiarum eius, ac vxoris Vincētiæ, & filiæ Innocentię Moguntiam, scribit Sigeb. in chron. anno Domini 824.

f *Pauli Episc.*] Agūt etiam de ipso Beda, Vsuard. Ado, Petrus in catal. lib. 3. ca. 71. & alij. In tabulis Episcoporum Trecensium ponitur hic trigesimus quartus: habes eas apud Democh. de sacr. Missæ.

g *Ephræm.*] De eodem hic Beda & alij, Græci autē 28. Ianuarij, vt apparet ex Menologio. Huius celebris sanctitas & eruditio non tantum Syris, atq; Mesopotamis, penes quos vixit, fuit conspicua, sed fines suos egressa, longe lateque diffusa, tum Gręcis, tum Latinis optime nota atque perspecta euasit: tantęq. eum existimationis esse habitum, & ad tantam venisse claritudinem scribit S. Hieronymus, vt post lectionem Scripturarū publice in nōnullis ecclesijs eius scripta recitarentur. Huius primordia si quis repetat, vnde eum magis admiretur: inueniet: Nisi bi enim natus (vt scribit Sozo. hist. lib. 3. cap. 15.) admirabilis illius Iacobi Episcopi fuit alumnus, eruditionis discipulus, & sanctitatis heres. Habuit de eo egregium encomiū S. Greg. Nyssen. quod recitat Lipom. tom. 2. Simeon Metaph. ex antiquis monumentis descripsit eius Acta. Mentio habetur de ipso in vita S. Basilij, quæ fertur nomine Amphilochij, itemq. in vita Abrahæ eremitæ: sed nullibi, mea sententia, felicius, quam in suis ipsius scriptis, tum doctrinæ, tum sanctitatis elucet eius imago. S. Hieronymus de ipso agens in lib. de scrip. Eccles. eum ex hac vita decessisse scribit sub Valente Imp. quando præclarum illum scripsit commentarium, qui dicitur Testamentum Ephræm. habet eum Lipoma. tom. 3. & Sur. to. 1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet. isti a Vitale Antiocheno sunt dicti, cuius meminit S. Hieronym. scribens ad Damasum. Porro Vitaliani Apollinarianis manus dederunt vltimis eiusdem Valentis tpibus. Constat Ephræm reliquisse post se complures discipulos doctrinæ & sanctitatis alumnos, præter Paulinum, quem scribit Gennad. de vir. illustr. cap. 3. primatus amore lapsū esse in hęresim, recla-

mante licet ac reſiſtente magiſtro. Rurſum uero plura de Ephræã habes apud Vitas Patrũ c. 17. Eſt uero de hoc quod gratulemur ætati noſtræ: ſiquidem erudi tus uir Gerardus Voſſius Belga, quocum magna mihi intercedit familiaritas, ſcripta S. Ephræam ſumma cum diligentia perquiſita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus eſt: reddetq. noſtris temporibus Syrũ Theologum Latine loquentem, cui Græce dicendi S. Baſilius olim tribuiſſe facultatem traditur.

g *Brigidæ virginis.*] De eademitẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur quę dam eius Acta apud Sur. to. 1. Verum lõge prolixiora legi in uet. cod. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ trans Tiberim, uigintiquatuor diſtincta capitibus, ſcripta a quodã, nomine Cogitoſo. Incipit: Me cogitis fratres, &c. Habet de eadem in fine uerſus quoſdam. De tempore obitus eius Marianus Scotus ſcribit in chronic. clauſiſſe diem extremum anno tertio Iuſtini ſenioris Imperatoris: eſt is annus a Chriſto ſecundũ Faſtos Onuphrij 521. Sigebertus autem in chron. diem obijſſe ſcribit anno Domini 518.

xxviij. E

Quarto Nonas Februarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

PVRIFICATIO[a] beatæ Mariæ Virginis, quę a Græcis Hypapante Domini appellatur. Romę via Salaria paſſio ſancti Aproniani[b] commentarienſis, qui adhuc Gentilis; cum ſanctum Siſinium e carcere educeret, vt Laodicio Pręfecto pręſentaret, vocemq. e cęlo factam audiret, Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum eſt à conſtitutione mundi; credens baptizatur, & poſtea in confeſſione Domini finem vitę capitali ſententia accepit. Item Romę ſanctorũ martyrum Fortunati[c], Feliciani, Firmi, & Cãdidi. Cæſareę in Paleſtina ſancti Cornelij[d] centurionis, quẽ beatus Petrus Apoſtolus baptizauit, & apud prędictam urbem Epiſcopali honore ſublimauit. Aurelianus S. Floſculi[e] Epiſcopi. Cantuarię in Anglia natalis S. Laurentij[f] Epiſcopi, qui poſt Sanctum Auguſtinum eam eccleſiam gubernauit, & Regem ipſum ad fidem conuertit.

FEBRVARII 2.

PVRIFICATIO[a].] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam hac die, ut conſtat ex Menologio & nouel. conſtitut. Emmanuelis Imp. de feriis. In uetuſtis codicibus inuenimus multifariam appellatam eſſe eius diei celebritatem: nimirum dici feſtum Simeonis & Annæ, Pręſentationis, Occurſus, & quod uſu receptum magis eſt, Purificationis, a Græcis autem Hypapante, ſeu Hypante, ὑπαπάντη, uel ὑπάντη. eſt enim ἀπαντᾶν obuiam ire officij gratia, & occurrere; quo uerbo utitur Eccleſia, & rem quoque ipſam ſatis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cum ait: Ecce uenit ad templum ſanctũ ſuum dominator Dominus: Gaude & lætare

lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occursus adhuc magis exprimitur voce ὑπαπάντη. Sub Iustiniano Imp. solemnitatem hanc Constantinopoli celebrari ceptam esse, tam Græci quam Latini testantur auctores, Nicephor. hist. lib. 17. cap. 28. Paulus diac. seu potius (vt alias diximus) Ioannes diaconus in hist. Miscel. anno 15. Iustiniani Imp. licet Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iustini Imp. sub eodem Iustino seniore Imp. eamdem celebritatem institutam fuisse dicat. Sigeber. in chron. anno Christi 542. occasionem huius diei celebrandæ declarat his verbis: Constãtinopoli, mortalitate magna insurgente, statuta est solemnitas beatæ Mariæ, quæ Græce ὑπαπάντη, id est, obuiatio dicitur, &c. Est qui putet nullam Nicephoro tribuendam esse fidem de tempore solemnitatis huius, ea potissimum ratione persuasus, quod dicat reperiri tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum Patrum homilias in eadem solemnitate dictas; affirmans homiliam Sancti Gregorij Nazianzeni tam celebrem, inscriptam Ad sancta lumina, in huiusmodi festo die Occursus Domini esse habitam: at vero eam die Epiphanię, quo etiam Græci celebrare consueuerunt Christi baptismum, habitam esse, superius, dum egimus de Epiphania Domini, aperte demonstrauimus. Ego sane illud asseuerare non dubito, nullum uel Latinorũ vel Græcorum Patrum, qui ante Iustinianũ Imp. vixerũt, sermonem in festo die Occursus Domini scriptum reliquisse: nisi quis accipiat Patrum commentarios in secũdum cap. Lucæ Euang. quo reigestæ historia enarratur, quæ vel ab illis explicata est in suis ipsorum commẽtarijs, vel certe de ea ad populum verba fecerunt; vt apud Latinos S. Augustus. fecisse videtur, qui in sermone quodam habito in die Natalis Domini multa de Simeone Domino occurrente recenset. est hic sermo de tempo. 13. quem laudabiliter Dei Ecclesia huic aptauit solemnitati. Eiusmodi generis fere sunt homiliæ Patrum, quas Surius descripsit tom. 1. Sed aliud prorsus est Christi Domini facta laudibus prædicare, aliud eorum causa festos dies indicere & celebrare. Constat autem Gelasium Romanum Pontificem, qui annis triginta ante Iustiniani tempora Romanæ Ecclesiæ præfuit, huius diei celebrandæ in Occidentali Ecclesia aperuisse uiam, dum Lupercalia mense Februario agi solita (ut scribit Varro lib. 5. de ling. Lat.) Romæ ad ea tẽpora permanentia legibus Ecclesiasticis abrogauit. Extat eiusdem Pontificis de ea re eruditissimus commẽtarius aduersus Andromachum senatorem ac ceteros Romanorum, studiosos Lupercaliũ. habemus illũ manuscriptum in nostra bibliotheca, quem & exscripsimus integrũ in Annalibus Ecclesiasticis. est eius exordium: Sedent quidam in domibus suis nescientes neq; quæ loquantur, &c. Iure itaq; opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (sicut in multis accidit) eiusmodi fuisse solemnitatem introductam: quam paulo post, Iustiniani temporibus (ut uidimus) Orientalis Ecclesia ea occasione recepit. Missa ea die dici solita, in Sacramentario S. Gregorij, quod manuscrip. legimus in Vaticano, inscribitur: AD COLLECTAM: eo quod eleemosynæ publice colligerentur, quas indici consueuisse ab ipso Rom. Pont. indicant sermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habiti; in quorum tertio, alludens idem Pontifex ad prædictas Gentilium superstitiones ea die magis magisq. exerceri solitas, ait: Quoties cæcitas Paganorũ in superstitionibus suis est intentior, tunc præcipue populus Dei orationibus & operibus pietatis instaret, &c. Addidit huic solẽnitati Sergius Papa (ut hẽt Ordo Rom.) litanias sic institutas, ut exeũte clero cũ populo ab ecclesia S. Hadriani, procederet cum cereis ad talem usum benedictis ad basilicam S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eumdem etiam cereorum usum ab eodem Sergio esse institutum: nam S. Eligius Episcopus Nouiomensis, qui ante Sergij tẽpora uixit, obijtq. (vt scribit Sigeb. in chron.) anno Domini 665. in sermone, quẽ in ea solẽnitate habuit, pluribus disserit de eo mysterio cereorum. Porro ante Christi aduentum,

uentum, cereorum in singulos distributio a Gentilibus fieri consueuit in Saturnalibus, quæ agebantur mense Decembri, vt tradit Macrob. lib. 1. Satur. Putamus (sicut & de multis alijs cõtigit) vsum illum superstitionis Gentilium sacris ritibus expiatum, ac sacrosanctum redditum, in Dei Ecclesiam esse laudabiliter introductum. Olim aũt (vt auctor est Beda lib. de temp. rõne cap. 10.) non tm̃ in celebritate Purificationis beatissimę Virginis, sed & in ceteris eiusdem Dei genitricis festiuitatibus eiusmodi distributio cereorum fieri consueuit. Reddimus verba eius, quo hæc certiora habeantur. Sũt hæc ipsa: Sed hanc lustrandi consuetudinem bene mutauit Christiana religio, cum in mense eodẽ, die S. Mariæ, plebs vniuersa cum sacerdotibus ac ministris hymnis modulatæ vocis per ecclesias, perque congrua urbis loca procedit, datosque a Pontifice cuncti cereos in manibus gestant ardentes: & augescente bona consuetudine, id ipsum in ceteris quoque eiusdem beatæ Matris & perpetuæ Virginis festiuitatibus agere didicit, &c. Hæc Beda. Scripsit de eadem celebritate sermonem Authbertus abb. Cassinensis, alium item S. Bruno Episcopus Signiæ, vt testatur Petrus diac. lib. de vir. illustr. mon. Cassin. c. 13. & 34. Extant præterea de eadẽ re tres sermones S. Bernardi, totidemq. Absalonis abb. & sex Guerrici abb. Agunt de eiusdem solemnitatis mysterio Albin. de diuin. offic. Amal. li. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. abb. de diuin. offic. lib. 3. c. 25. & alij omnes, qui de eiusmodi sacris Ecclesiæ functionibus libros scripserunt. Concilium Moguntinum, quod celebratũ est sub Carolo Magno, eiusdem solemnitatis meminit cap. 36. itemq. capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186.

b *Aproniani*.] De eodem hic Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius res gestæ adnexæ Actis S. Marcellini Papę, quæ sub nomine S. Marcelli recitat Sur. tom. 1. Commentariensis hic fuisse dr̃. Erat Commentariẽsis carcerum custos, qui in commentariolo coniectos in carcerem scribere solitus erat, de quo ordine tam militiæ palatinæ, quam castrensis, vide quæ inferius notata habẽtur die 27. Martij.

c *Fortunati & Feliciani*.] Agit de his ẽt Vsuardus, assentiunturq. vet. manusc.

d *Cornelij Centur.*] De eodem Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem in Menologio ad 13. Septẽbris. De functione autem episcopatus ecclesiæ Cæsarienſis, de quo hic agitur, mentio habetur etiam apud Clement. constit. lib. 7. c. 47. licet Metaph. serm. in natali Apostolorum 29. Iunij dicat Cornelium factũ esse Episcopum Ilij; sed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetustioribus monumentis descripsit Metaphrastes ad 13. Septemb. Quod spectat ad sedem Cæsarienſem, ea occasione, qd ex conuersione Cornelij (Deo monente) illic primum apertum est ostiũ fidei Gẽtibus, meruit singulari prærogatiua exaltari, vt non Hierosolymitana, sed ipsa fieret metropolis Palæstinæ: quod non tantum constat ex Concilij Niceni can. 7. sed etiam auctoritate S. Hieron. epist. 61. ad Pammach. & ex Actis Porphyrij Gazensis Episcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarij. Iuuenalem Hierosolymitanæ sedis Episcopum hæc iura mutare conatum S. Leo Papa repressit epist. 62. Quamobrẽ manifeste errare constat Theod. Balsamon in expositione can. 7. Nicæni Concilij, dum affirmat ex Nicæni Concilij decreto ecclesiam Hierosolymitanam institutam esse sedem Patriarchalem, quæ nec tempore Leonis Papæ, ipso refragante, eam dignitatem cõsequi potuerit. Sed de his pluribus in Annalibus. Non omittimus, quod adhuc ætate Sancti Hieronymi, Cæsareæ domus Cornelij Centurionis in ecclesiam iam mutata, superstes erat; quam pietatis ergo Sancta Paula Roma veniens Hierosolymam, in itinere inuisit, vt idem scribit Hieronymus epistola 27.

e *Flosculi Episcopi*.] De quo etiam hac die Vsuardus, Ado, & alij, Petrus in catalogo lib. 11. cap. 47. In tabulis Episcoporum Aurelianensis ecclesiæ, quas descripsit Democh. de sacr. Missę, hic po-

nitur

nitur decimustertius eius ciuitatis Episcopus, Prosperi successor, ad quem extat epist. Sidonij Apollinaris 15. lib. 9.

f *Laurentij Episcopi*] Huius egregia facta prosecutus est Beda in histor. de gest. Angl. lib. 2. c. 4. 6. & 7. ubi hac illum die ex vita migrasse testatur. Narratur autē in catalog. scriptorū Britannię, scriptam fuisse uitam eius a Gothzelino monacho S. Bertini. Agit de eodem Trith. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 4. c. 49. claruit circa annum Domini 620.

3 Tertio Nonas Februarij. Luna. F xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

SEBASTAE in Armenia passio S. Blasij [a] Episcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum, sub Agricolao Præside post diutinam cæsionem, atq. in ligno suspensionem, vbi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ sunt; post teterrimum carcerem, & in lacum demersionem, vnde saluus exiuit, iubente eodem iudice, vna cum duobus pueris capite truncatur. Ante eum vero septem mulieres, quæ guttas sanguinis eius defluentes, dum torqueretur, colligebant, deprehensæ quod essent Christianæ, post dira tormenta gladio percussæ sunt. In Africa S. Celerini [b] diaconi, qui decem & nouē dies custodia carceris septus, in neruo [c] & ferro, varijsq. pœnis glorioſus fuit Christi confessor: & dū inexpugnabili firmitate certaminis sui aduersarium vicit, uincendi ceteris uiam fecit. Item sanctorum martyrū Laurentini [d] eius patrui, Ignatij auunculi, & Celerinæ [e] auiæ, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium glorioſis laudibus extat beati Cypriani epistola. Ibidem sanctorum martyrum Felicis [f], Symphronij, Hippolyti, & sociorum. In oppido Vapingo sanctorum Tigidis [g] & Remedij Episcoporum. Lugduni sanctorum Lupicini [h] & Felicis itidem Episcoporum. Eodem die sancti Anscharij [i] Bremensis Episcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Christi conuertit.

FEBRVARII 3.

BLASII *Episc.*[a]] Agunt de eodem hac die Beda & alij, Græci autē undecima huius mensis. Huius martyrij ac sociorum eius Acta Metaphrastes paraphrastice prosecutus est: quæ etiam descripsit Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem Latina exemplaria peruetusta, quæ in quibusdam ecclesijs legi consueuerunt, quibus ipsorum res gestæ fusius explicantur, tempusq. persecutionis describitur, videlicet sub Diocletiano Imp. quod quidem in Metaphraste desideratur: Mombrit. præterea recitat eorumdem Acta to. 1. & alij pletique. Mentio habetur de eodem S. Blasio Episcopo in Actis sanctorum martyrum Eustratij, Auxentij, & sociorum in fine. habes ea ex Metaphraste apud Surium tom. 6.

b *Celerini.*] De eodem Beda, ac ceteri Lati-

Latinorum hac die. Pluribus de ipso Cyprianus epist. 16. 23. 34. Censetur hic idē Celerinus cum eo, de quo scribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenum Episcopum. Extat epistola apud Eusebium histor. lib. 6. c. 35. vbi eum præclaro hoc ornat elogio: Celerinus uir qui Dei clementia adiutus, omnia tormentorum genera maxima tolerātia pertulerat, & corporis imbecillitate ui ac robore fidei cōfirmata, strenue ac viriliter de aduersario victoriam reportauerat, &c. Erat hic enim optime notus Cornelio Papæ: nā ei Cyprianus ad ipsum dabat Romā litteras, vt constat ex libro de Rom. Pontific. in Cornelio, & ex Cypriano epist. 16. Fungebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, vel potius dicam legati. Moris. n. erat, cum Episcopus ad Episcopum scriberet, nō cuilibet ignoto homini litteras credere, sed tantū alicui ecclesiæ ministro, cuius fides & probitas esset in omnibus explorata. Huius quidem rei cum innumera exempla suppetant, satis sit allegare testimonium eiusdem Cypriani in epist. 24. cum ait: Vrgente causa, clero in Vrbe consistenti litteras me misisse sciatis: & quoniam oportuit me per clericos scribere (scio autem nostros plurimos absentes esse, paucos vero, qui illic sunt, uix ad ministeriū quotidiani operis sufficere) necesse fuit nouos aliquos constituere, qui mitterentur. Feciss me autem sciatis lectorem Saturum, & hypodiaconum Optatum cōfessorem, &c. Extat egregia huius Celerini epistola ad Lucianum apud Cyprian. 21. edit. Pamel. rursus alia Luciani ad ipsum scripta 22.

c *In neruo.*] Est neruus ferreum vinculum, quo pedes impedirentur, quo ēt & ceruices implicarentur, vt Festus est auctor: sunt de his apud Plautū nonnulla exēpla. Item & Isidorus lib. 9. origin. Neruus est, inquit, uinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. Est de neruo apud Gellium lib. 11. cap. vltimo festiua Catonis sententia, qua dicere solebat: Priuatorum fures in neruo & compedibus ætatem agunt: publici in auro & purpura visuntur.

d *Laurentini & sociorum.*] De his etiā Beda ac ceteri. Horum meminit S. Cyprianus epist. 34. aitq. se eorum annuam agere commemorationem, sicut & ceterorum martyrum. Sunt hæc eius verba: Sacrificia pro eis semper (vt meministis) offerimus, quoties martyrum passiones & dies anniuersaria cōmemoratione celebramus. At quod dicit, Pro eis offerre, non sic accipias, quasi pro eis orarent sacrificantes: sed quod in eorum commemorationem sacra agerent; vt declarat Augustinus serm. 17. de verb. Apost. c. 1. & in Ioannem tract. 84.

e *Celerinæ auiæ.*] Erat in Africa illustris memoria S. Celerinæ, de cuius basilica habetur mentio in titulo sermonis 236. S. Augustini de temp.

f *Felicis & soc.*] Restituti sunt hi omnes ex uetustissimo codice manuscrip. monasterij S. Cyriaci in Thermis.

g *Tigidis & Remedij Episcoporum.*] Agit de his suar. etiam, adstipulantur vet. manuscr.

h *Lupicini & Felicis Episcoporum.*] Beda de Lupicino tantum, de quo etiam Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunensis ecclesiæ Episcopus 24. vel 28. secundum diuersas tabulas, quas descripsit Democh. Felix autem cum in illis non inueniatur, alterius ciuitatis Episcopus existimatur.

i *Anscharij Episcopi.*] Scripsit eius insignia facta Rēbertus eius discipulus, ac in eamdem sedem Episcopus successor. Plura ēt de eo habentur in vita eiusdem Remberti, quam hēt Sur. tom. 1. die 4. Febr. item Albert. Crāt. in hist. eccl. Saxon. li. 20. & in Sax. li. 2. c. 25. & 29. & Trithe. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 84. Ordinatus hic fuit Episcopus Bremensis anno a Christo Dño 833. tpibus Gregorij Quarti Rom. Pont. qui ad eūdem misit pallium; & (ut Trithemius ait) a Sergio Papa Secūdo in Archiepiscopū sublimatus est Bremēsis ecclesiæ cū antea Hamburgensis fuisset consecratus Episcopus.

Pridie

4 Pridie Nonas Februarij. Luna. C xxvj. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE sancti Eutychij [a] martyris, qui illustre martyrium consummauit, sepultusq. est in cœmeterio Callisti: cuius sepulchrum S. Damasus Papa versibus exornauit. Forosempronij sanctorũ martyrum Aquilini [b], Gemini, Gelasij, Magni, & Donati. Thmuis in Ægypto passio beati Philææ [c] eiusdem ciuitatis Episcopi, & Philoromi tribuni militum, qui in persecutione Diocletiani, cum a cognatis & amicis suaderi non possent vt sibi parcerent, ambo datis ceruicibus palmas a Domino meruerunt: cum quibus etiam innumera multitudo fidelium ex eadem vrbe pastoris sui sequens exemplum, martyrio coronata est. Eodem die S. Remberti [d] *Bremensis Episcopi.* Trecis S. Auentini [e] confessoris. Pelusij in Ægypto S. *Isidori* [f] monachi, meritis & doctrina conspicui. Eodem die S. Gilberti [g] confessoris.

FEBRVARII 4.

EVTYCHII.[a] Restitutus est ex antiquis monumẽtis. Huius cum Acta exciderint, libuit saltẽ eius epitaphium, cuius hic hr̃ mentio, a Damaso Papa scriptũ, recitare, quo martyrij eius cognitio habeatur. Extat incisum in tabula marmorea in ecclesia S. Sebastiani ad cœmeterium Callisti, via Appia. Est huiusmodi:

Eutychius martyr crudelia iussa tyranni,
Carnificumq. vias pariter tunc mille nocendi
Vincere quod potuit, monstrantis gloria Christi:
Carceris inluuiem sequitur noua pœna per artus:
Testarum fragmenta parant, ne somnus adiret.
Bis seni trãsiere dies, alimenta negãtur.
Mittitur in barathrum sanctus, lauat omnia sanguis.
Vulnera, quæ intulerat mortis metuenda potestas.
Nocte soporifera turbãt insõnia mẽtẽ.
Ostendit latebra insontis quæ membra teneret.
Quæritur, inuentus colitur, fouet, omnia præstat.
Expressit Damasus: meritum uenerare sepulchrum.

Corpus S. Euthichij e dicto cœmeterio Callisti translatum est ad basilicam S. Laurentij, in Damaso dictam, ad Theatrum Pompeij.

b *Aquilini & soc.*] De his ẽt hac die Beda, Vsuard. & vet. manuscripta, ex quibus in ueriorem lectionem textus est restitutus, qui dicebat: Romæ in Foro Sépronij, &c. Nam ex Foris Romę positis, quæ decem & nouem numerantur, nullum ex illis Sempronij dicebatur. Cum itaq. in vetustioribus codicibus absque Romæ nomine sic tm̃ legeretur, In Foro Sempronij; cumq. & Beda ẽt ita legeret: in hunc modum est germana lectio restituta. Optime nota est ciuitas in Vmbria Forosempronium dicta cuius & meminit Plinius lib. 3. c. 14. & alij. Agit de ijsdẽ martyribus Vuandelbertus in ephemerid.

merid.& Petrus in catal. lib.3.cap.82.

c *Philææ & Philor.*] Beda item hac die,ac ceteri omnes. Porro martyrij Acta Philææ & Philoromi scribit Eusebius hist.lib.8.cap.10.& 11.Passi sunt hi anno primo persecutionis Diocletiani Imperatoris,ut idem auctor testatur lib. 8.c.12.in fine. De ijsdem alij complures agunt,quos omittimus referre, cum oēs eadem ex eodem auctore describserint.

d *Remberti Episcopi.*] Huius res gestas ex antiquis eius ecclesiæ monumentis edidit Sut.to.1. hac die. S.Bauo abb. Corbeiensis scripsit sancti viri insigne miraculum qđ inuenies apud Albertum Crāt.qui plura hēt de Remberto in hist. eccle.Saxon.li.2.ca.2.10.& 11. Successit hic S. Anschario, de quo pridie huius diei. Claruit sub Ludouico Pio Imp.& eius filijs.Accepit hic pallium a Nicolao Primo Rom. Pont. Excessit ex hac vita anno Dñi 888. vt idem auctor testatur.

e *Auentini.*] Irrepserat huic nomen Episcopi,sicut etiam apud Vsuardum in prima editione Molanus qui in secunda id emēdauit,auctoritate(ut apparet)Gregorij Turonensis, qui in libro de gloria confess.c.68. non dicit ipsum fuisse Trecēsem Episcopum,sed ministrum S.Lupi Trecensis Episcopi. Cui ueritati adsti pulantur etiam tabulæ Episcoporū eius ecclesiæ, quas Democh.edidit lib.de sacrif.Missæ. in quibus sane nullus eius nominis legitur Trecensis Episcopus.

f *Isidori.*] Græci ēt de eodem hac die in Menologio. Scribit de Isidoro Peluſiota Euagrius Scolast.li. 1.c.15. Suidas, Photius in bibl.& Niceph.hist.lib.14.c. 28.30.& 53.Fuit hic S.Ioannis Chrysostomi discipulus,& celebris inter Ecclesiasticos scriptores Græcos. Extant eiusdem Isidori Peluſiotæ tres libri epistolarū nuper a Billio Latinitate donati, & Parisijs impressi. Claruit tpibus Theodosij Iunioris,multa nobilia relinquens posteris & sanctitatis & scriptorum monumenta. Huius Isidori est aurea illa sñia prædicata in Concilio 2.Nicæno Act.1. qua dī: Templi nulla ratio,qđ non ornatur imagine. eamdem ēt S.Ioannes Damascenus exscripsit lib.3.de imaginibus.

g *Gilberti, alias Giliberti, siue Guiberti.*] Fuit is fundator nobilis monasterij Gemblacensis. Vuicbertum hunc uocat Sigebertus,quem e uita migrasse ait anno Domini 962. De eodem Petrus in catalog.lib.3.cap.83. & Molanus in indic. & in natal.sanct. Belg. Eius uitam a Sigeberto eiusdem cœnobij monacho scriptam retulit Sutius in to.3.die 23.Maij.

xxiiij. xxv. **A Nonis Februarij. Luna. 5**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

CATÁNAE in Sicilia natalis sanctę Agathę[a] virginis,& martyris, quæ temporibus Decij Imperatoris sub Quinctiano iudice postalapas & carcerem, post equuleum & torsiones, post mamillarū abscissionem, post volutationem in testulis & carbonibus,tandem in carcere Deum precando cōsummata est.In Ponto commemoratio plurimorum[b] sanctorum martyrum, quorum alii in persecutione Maximiani plumbo liquenti perfusi,alij acutis arundinibus in vnguibus cruciati, ac multis horrendis tormentis vexati,ijsdemq. sæpius iteratis, palmas a Domino & coronas illustri passione meruerunt. Alexandriæ S.Isidori[c] martyris,qui in persecutione Decij a Numeriano exercitus duce pro fide Christi

capite

capite cæsus est. Viennæ beati Auiti [d] Episcopi & confessoris, cuius fide, industria, atque admirabili doctrina ab infestatione Arianæ hæresis Gallię defensę sunt. Brixinone sanctorum Episcoporum *Genuini [e] & Albini, quorum uita miraculis extitit glorioſa. *Ingenuini.

FEBRVARII 5.

AGATHAE.[a] Beda ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio de eadem agunt hac die. Eius præclara Acta tam Latinis quam Græcis fuere notissima; ea etenim Græcis edidit Metaphrastes, quæ Latina reddita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Ipsa aũt Latina exemplaria reperiuntur in uetustis codicibus, qui vsui erant ecclesijs, quos & Passionaria, seu Sanctoralia vulgo appellabant. Habemus in nostra bibliotheca in uno eorum eiusdem Agathæ Acta cum die & Consl. annotata. Passa nimirum fertur hac die, Decio tertium Consule. Numeratur in Fastis Onuphrij hic annus a Christo 252. cum Cornelius Papa Romanæ Ecclesiæ præesset: ex quibus sane Beda & alij emendandi sunt, qui eam dicũt passam ipsis Diocletiani Imp. Scripsit præterea de eius die natali sacrum hymnũ S. Damasus Papa. Incipit: *Martyris ecce dies*, &c. hĩ in collectaneis poetarũ Christianorum. Duo insuper hymni scripti leguntur in Breuiario Toletano S. Isidori, quibus canuntur eius triũphi. Meminit eiusdem Venant. Fortun. in carmine de gaudijs vitæ æternæ, & li. 8. in carm. de uirginitate; itemq. Aldelmus in lib. de laude uirginit. In Vrbe natalis eius solemniter agi consueuit: nã in sacramentario S. Gregorij specialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hactenus permanet celebris memoria S. Agathæ in Suburra dicta, cuius meminit S. Gregorius in registro lib. 3. epist. 19. quam olim ab Arianis uendicatam idem S. Gregorius Catholico cultui mancipauit, ut ipse scribit lib. 3. dialog. c. 30. Hadrianus Papa in epistola ad Carolũ Magnum Imp. de imagin. affirmat eamdem fuisse a S. Gregorio picturis sacris ornatam, diuersis (ut ait) historijs tam in musiuo, quam in coloribus. Porro illis ipsis, quibus Gothorum illustres uiri ciuitate Romana donati, ibidem Consulatus & præfecturas gesserunt, ea ecclesia peculiari vsui Gothorum cessit, quorum Ricimer Consularis uir potentissimus, gener Anthemij Augusti illum locum marmorum crustis, & nobilibus pictoris musiuo opere intextis, quibus sacrosanctæ Saluatoris & duodecim Apostolorũ imagines exprimuntur, magnificentissime ornauit. Declarat id. n. vetus inscriptio, q̃ ibidẽ in apside his verbis legitur: FL. RICIMER V. I. MAGISTER VTRIVSQ. MILITIÆ PATRICIVS ET EXCONS. ORD. PRO VOTO SVO ADORNAVIT. Post hęc aũt cum Reges Gothi, ijdemq. Ariani Romæ regnarent, illorũ sacerdotes eãdem sibi ut propriam quasi hereditario iure uendicarunt, tenuerunt que donec Roma & Italia pulsi sunt.

b *Plurimorũ sanctorum martyrum.*] Horum certamina egregia summatim complexus est Euseb. hist. lib. 8. c. 24. narrãs paucis illorum sæuissimos cruciatus; passosq. refert anno nono persecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorũ.

c *Isidori mart.*] Agunt de eo hac item die Græci in Menologio. passus traditur sub Decio Imperatore. extant eius Acta apud Metaphrastem, quæ & descripsit Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. hac die.

d *Auiti Episc.*] De eo etiam Beda, ac ceteri hac die. Hic Alcimus Auitus dictꝰ est: pluribus agit de ipso Ado eiusdem Viennensis sedis Episc. in chron. anno 492. Isidorus de vir. illustr. c. 23. Greg. Turonen. de gestis Franc. lib. 2. cap. 34 & alij. Interfuit Auitus, subscripsitq. Concilio Epaunensi, citatur in Concil. Turonen. secundo can. 21. & 22. meminit eiusdem Sidon. lib. 8. epist. 11. ad Lupum, necnon Ennodius in uita sancti Epi-

phanij

phanij Episcopi Ticinensis fusius scripta. Extat eius sepulchri epitaphium carmine scriptum, vbi in fine hæc leguntur soluta oratione: Claruit sub Zenone & Anastasio Impp. sepultus in monasterio SS. Petri & Pauli apud senatoriam Viẽnensium vrbem. Extant eiusdem egregij Auctoris quinque libri carminum, quibus sacram Genesim uersu heroico cecinit; liber insuper de laude castitatis ad Fuscinam sororem, necnon ẽt homilia de institutione Rogationum. Habemus insuper nobile monumentum sanctissimi uiri, epistolam manuscr. ad Hormisdam Papam, datam tertio Kalend. Februarij, Consule Agapito. est eius exordium: Dum religionis statui, &c. itemq. eiusdem Hormisdæ ad eumdem redditã epistolam sub eodem Consulatu xv. Kalend. Martij, incipit: Qui de his quæ ad disciplinam Catholicam pertinent, &c. Intexuimus eas integras in Annalib. Eccles. Eiusdẽ nominis Auitus Episcopus Aruernorum doctrina pariter & pietate insignis claruit circa annum Dñi 580. sub Chilperico Rege Franc. qui (ut scribit Greg. Turon. hist. Fran. li. 5. c. 11.) omnes Iudæos Aruernis consistentes supra quingentos conuertit ad fidem Christi. Ad hunc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus auctor immensas eius laudes celebrat. Sæpius de eo Greg. Turon. tam libro de gloria martyrum, quã de gloria confessor. meminit de eo, cum de Aruernensi Ecclesia habet sermonem, quod frequenter accidit.

e *Genuini & Albini Episcoporum.*] Aliqui codices pro Genuino legunt Ingenuinum, cuius meminit Paulus diaconus de gestis Longob. lib. 3. c. 12. Scripsit eius uitam Barthol. Tridentinus. De Genuino & Albino simul Petrus in catal. lib. 3. c. 85. Fuit prior Episcopus Sabionẽsis, qui cum tpibus Longobardorum in exilium pulsus esset, ibi mortuus est: corpus autem eius Brixinonem translatum esse, associatumque S. Albino Episcopo Brixinonensi, idem auctor testatur.

xxiij. B Octauo Idus Februarij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A.	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

CÆSAREAE in Cappadocia natalis sanctę Dorotheæ [a] virginis & martyris, quæ sub Sapricio illius prouinciæ Præside primum equulei extensione vexata, dehinc palmis diutissime cæsa, ad vltimum capitali sententia punita est: in cuius confessione Theophilus quidã scholasticus [b] ad Christi fidem conuersus, & mox equuleo acerrime tortus, nouissime gladio cæsus est. Eodem die sanctorum martyrum Saturnini [c], Theophili, & Reuocatæ. Emessæ in Phœnicia S. Siluani [d] Episcopi; qui cum eidem ecclesiæ annis quadraginta præfuisset, sub Maximino Imperatore vna cum duobus alijs obiectus feris, membratimq. discerptus, martyrij palmam accepit. Aruernis in Gallia S. Antholiani [e] martyris. Eodem die sanctorum Episcoporum Vedasti [f] & Amandi [g], quorum vita & mors plurimis miraculis extitit gloriosa: e quibus prior Atrebatensium, alter uero Traiectensium rexit ecclesiam. Bononiæ S. Guarini [h] Episcopi Cardinalis Prænestini, vitæ sanctitate conspicui.

FEBRVA-

FEBRVARII 6.

DOROTHEÆ. a] De ipſa etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij: Beda addit Chriſtianam, ſeu Chriſtetam & Calliſtam martyres; quas, cum excidiſſent à fide, Dorotheæ monitis, audacioribus animis iterato certamine, igne fortiores intentas, corona martyrij decorauit. Porro Dorotheæ res geſtas & ſociorum ſacer hymnus celebrat, qui extat in Breuiario Toletano: deſcribit etiam eius Acta Aldelmus libro de laude virginit. Thomas de Chempis de eadem martyre ſermonem habuit: Mombrit. inſuper tom. 1. Recitat eius res geſtas item Sur. tom. 1. Aliam ab iſta Dorotheam fuiſſe conſtat eam, cuius Rufinus meminit lib. 8. ſuæ paraphraſis ad Euſeb. ca. 17. licet Euſebius ſcribens eius hiſtoriam lib. 8. cap. 27. nomen non exprimat.

b *Scholaſtici.*] Qui dicti ſint Scholaſtici, habes ex Tacito lib. de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati ſunt rhetores, & declamatores litium fictarum, qui deinde tranſirent ad tractandas ueras. In eadem ſententia Plinius lib. 4. epiſt. 3. ad Nepotem, ubi ait eoſdem a fictis litibus tranſire ad cauſas cẽtumuitales, quas in baſilicis orabant, ſpectante populo: de ijſdem eodem lib. epiſt. 14. ad Maximũ, & epiſt. 18. ad Mauricũ. Ante ipſum Seneca in lib. declamat. & lib. controuerſ. Talis erat S. Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ eſſet, ut ipſe teſtatur his verbis: Aliquoties cum adoleſcẽtelus Romæ controuerſias declamarem, & ad uera certamina fictis in litibus exerceret, currebã ad tribunalia iudicum, &c. Hęc ipſe in comment. in epiſt. ad Galat. ca. 2. Scholaſtici etiam ipſi Aduocati dicti reperiuntur: ſic in Concil. Sardicen. c. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12. & l. 1. de concuſſion. aduocat. Cod. Theod. & Synef. epiſt. 1. & 2. ad Domitianum Scholaſt. Dicere ſcholaſtice, idẽ eſt quod rem aliquam rhetorice pertractare: ſic Gennad. de uir. illuſtr. in Saluiano, & Greg. in regiſtro lib. 7. epiſt. 63. Verum hodie ſcholaſtice dicere, idẽ eſt quod rem per controuerſiam diſputare: vnde & Theologi Scholaſtici illi ſunt dicti, qui res diuinas logice diſputando perquirunt; idq. non improprie; nam ſcholas pro controuerſijs, ſeu diſputationibus Cicero lib. 1. Tuſcul. vſurpaſſe vĩ, cum ait: Dierũ quinque ſcholas (ut Græci appellant) in totidem libros contuli. Scholares aũt etſi a ſcholis dicti ſint, non tñ ijdem qui Scholaſtici. dicebantur. n. ſcholæ cuiuſq. ordinis claſſes. Erant ſcholæ militiæ caſtrenſis, & militiæ palatinæ, quarũ eſt frequẽs mentio in Cod. Theod. & (vt mittamus dicere de ſcholis ludi litterarij) erant & ſcholæ eccleſiaſticæ diuerſi ordinis; ut ſchola cantorum, cuius frequens eſt mentio apud ueteres qui agunt de diuinis officijs; ſchola notariorum, ſchola ſubdiaconorũ, quarum meminit S. Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 17. & aliæ diuerſorũ ordinum, a quibus & ſcholares dicti, nõ ſcholaſtici: ſicq. intelligas locum illum in Actis martyrij S. Cypriani, in fine, cum hæc habet: Inde cum cereis & ſcholaribus in area cuiuſdam Candidi procuratoris cum magno triumpho ſepultum eſt, &c. Scholares enim appellat auctor diuerſarum claſſium clericos.

c *Saturnini & ſoc.*] De his etiam uet. manuſcrip. atque recentiores.

d *Siluani Epiſcopi.*] Græci etiam de eodem Siluano agũt hac die in Menologio. Eius res geſtas habet Euſebius hiſt. lib. 8. c. 25. & lib. 9. cap. 5. & Niceph. lib. 9. cap. 16. & 27. ex quibus ceteri.

e *Antholiani.*] De eodẽ Beda, Vſuar. & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. c. 65. & hiſt. Franc. lib. 1. c. 33. Acta tam ipſius, quam aliorum Martyrum Aruernenſium, ſcripta eſſe a ſancto Proiecto Epiſcopo Aruernẽſi, Molanus teſtatur: ea nõdũ vidi.

f *Vedaſti.*] Beda item ac ceteri. Huius egregia facinora ſcripſit Albinus Flaccus, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 1. Miracula ipſius feruntur ſcripta ab Aimone. Fuit hic ordinatus Epiſcopus a S. Remigio Rhemenſi Epiſcopo anno Domini 542. Sedit vſque ad annum

num 570. quo ex hac vita migrauit, ut ſcribit Sigebert. in chron. Celebris eſt memoria monaſterij ſancti Vedaſti Atrebatenſis, multorum ſcriptorum monumentis conſignata.

g *Amandi.*] De eo etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Huius uitæ Acta (ut auctor eſt Sigeber. de uir. illuſtr. cap. 106.) ſcripſit metro Milo monachus monaſterij S. Amandi, ſcientia clarus; ſed non apparent: extant autem eadem ſoluta oratione, quæ eidem Miloni tribuuntur; habet ea Sur. tom. 1. hac die. Plura de eodē ſcripta ſunt a Nothgero Epiſcopo Leodienſi in uita ſancti Landoaldi, quā recitat Sur. tom. 2. die 19. Martij. ibi de acceſſu eius ad ſanctum Martinum Romanum Pontif. & alijs: pluribus item de eo in uita S. Bauonis apud Suriū tom. 5. Oct. 1. in Actis ſancti Giſleni; ibi de eius obitu, & de uiſione tunc oſtenſa ſanctæ Aldegundi. De eadem apud eumdem Surium to. 5. die nona Octobris. Sigebertus in chron. eum natum ſcribit anno Dñi 571. obijſſe uero anno 661. nonageſimum ſuæ ætatis annum agentem. De eo Trithem. item de uir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 4. & lib. 4. ca. 135. & Molanus in indic. ſanctorum Belgij. Ad hunc Amandum extat ſancti Martini Papæ epiſtola, quam inuenies tomo 2. Conciliorum.

h *Guarini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Vitam eius ſcripſit Auguſtinus Ticinenſis, quæ extat apud Surium to. 7. ubi legitur, eum eſſe creatum Epiſcopum Prænestinum a Lucio Secundo Romano Pontifice.

xxij. C Septimo Idus Februarij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

ROMVALDI [a] abbatis monachorum Camaldulenſium Patris, cuius dies natalis agitur tertiodecimo Kalend. Iulij. Auguſtę in Britannia natalis beati Auguli [b] Epiſcopi, qui ætatis curſum per martyrium explens, æterna præmia ſuſcipere meruit. In Phrygia S. Adauci [c] martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni fere dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Quæſtoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defenſione dignatus eſt. Item plurimorum ſanctorum [d] martyrum vrbis vnius ciuium, quorum dux erat idem Adaucus; qui cum omnes Chriſtiani eſſent, & conſtanter in fidei confeſſione perſiſterent, a Maximino Imperatore igne conſumpti ſunt. Heracleæ S. Theodori [e], ductoris militū, qui Licinio imperante, poſt multa tormenta truncatus capite, victor migrauit in cęlū. In Ægypto S. Moyſis [f] Epiſcopi venerabilis, qui primum in eremo uitā ſolitariā duxit; deinde, petēte Mauuia Regina Sarracenorum, Epiſcopus factus, gentem illam ferociſſimam magna ex parte ad fidem conuertit, & glorioſus meritis quieuit in pace. Lucę in Tuſcia depoſitio S. Richardi [g] Regis Anglorum. Bononiæ S. Iulianæ [h] viduæ.

FEBRVA-

FEBRVARII 7.

ROMVALDI [a] *abb.*] Eius festum Clemens VIII. Pontifex Max. duplicis officij ritu hac die celebrari præcepit, qua ipsius corpus Fabrianum oppidum in Piceno translatum, ibi honorefice cõditum fuit in ecclesia S. Blasij ordinis Camaldulensis, ubi magna ueneratione pie colitur. Vide quæ infra de eodem sancto notantur 19. Iunij.

b *Auguli Episc.*] De eo hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catal. li. 3. c. 105. Quo autem tempore passus sit, hactenus mihi obscurum ⁊.

c *Adauci.*] Fuit hic genere Italus, apud Imperatorem inter primos adnumeratus, passusq. est anno octauo persecutionis Diocletiani Imperatoris. Scribit eius res gestas Euseb. hist. lib. 8. c. 23. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 10. qui eum Adauctum appellat.

d *Plurimorum sanctorum martyrũ.*] Eorumdem certamen describit Euseb. lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 7. cap. 10. Horum meminit Lactantius lib. 5. cap. 11. dum Gentilibus suam ipsorum exprobrat sæuitiam, aitque: Vnus in Phrygia vniuersum populum cum ipso pariter conuenticulo concremauit, &c.

e *Theodori duct.*] Græci etiam de ipso agunt hac die in Menologio, festumq. diem celebrant, ut constat ex Nouel. constit. Emmanuelis Imp. quã habes apud Theod. Balsamon in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Alius est item Theodorus, qui ad differentiam huius, cognomento dictus est Tyro, de quo pluribus acturi sumus ad diem 9. Nouembr. Ob nominis tamen conueniẽtiam alter pro altero acceptus aliquando reperitur. Huius res gestas ab Augaro quodam, qui spectaculo prẽsens fuit, conscriptas recitat hac die Metaphrastes, quas retulit Lipom. in tom. 5. & Surius in tom. 1.

f *Moysis episcopi.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum. Prosecuti sunt autẽ res gestas ipsius in primis Rufin. hist. lib. 2. c. 6. Socrat. lib. 4. c. 29. Sozom. hist. lib. 6. c. 38. Theodoretus lib. 4. c. 2. Huius Moysis alumni fuerunt Christiani illi, qui sub eadem Mauuia Regina Constãtinopolitanam ciuitatem post Valentis Imp. interitum a Gothis obsessam, quasi diuinitus missi, liberauere, ut scribit Socrat. hist. lib. 5. cap. 1. & Sozom. lib. 7. cap. 1. Fuit & alius Moyses anachoreta, Æthiops dictus, de quo Græci in Menologio 28. Augusti.

g *Richardi Regis.*] Huius res gestas descripsit Sur. tom. 1. hac die. Vixit temporibus Zachariæ Papæ, qui sedere cœpit ann. Domini 741.

h *Iulianæ.*] De eadem tabulę ecclesię Bononiẽsis. Iulianam viduam laudibus cumulat S. Ambrosius in exhortat. ad virgines; sed illa (ut apparet) Florẽtię nobilissima femina claruit, quæ erexit illic illustrem basilicam, quam S. Ambrosius dedicauit, locupletauitq. sacris reliquijs S. Agricolæ martyris, quas Bononia secum tulerat. Floruit ijsdem fere temporibus Iuliana Romana clarissima femina, filia S. Probæ, & mater S. Demetriadis ex illustri Aniciorum familia, ipsaq. non minus sanctorum Patrum prẽconio cõmendata; laudat enim eam S. Hieronymus scribens ad Demetriadem epist. 8. Innocentius Rom. Pont. ad eamdem epist. 13. S. Augustin. epist. 43. & 179. ac denique Ioannes Chrysostom. scribens ad eam ipsam epist. 169. qua legatos a se Romam ad Innocentium Papam missos cõmendat. Dicta est hæc Tyrannia Anicia Iuliana, uxor Q. Clodij Hermogeniani Olybrij V. C. vt produnt antiquæ inscriptiones marmoribus incisæ, quas descripsimus in Annalib. Eccles. Eiusdem familiæ & nominis claruit Cõstantinopoli Iuliana, insigni pietate mulier, temporibus Iustini senioris Imp. cuius habemus manuscrip. epist. ad Hormisdam Rom. Pont. quam etiam intexuimus in Annalib. Eccles.

xxj. D Sexto Idus Februarij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ROMAE sanctorum martyrum Pauli [a], Lucij, & Cyriaci. In Armenia Minori natalis sanctorũ martyrum Dionysij [b], Aemiliani, & Sebastiani. Alexandriæ passio sanctæ * Cointhæ [c] martyris, tempore Decij Imperatoris: quam Pagani correptam, ad idola perducentes, adorare cogebant; quod cum illa execrans recusaret, pedes eius vinculis innectentes, & eam per plateas ciuitatis trahentes, horrendo supplicio discerpserunt. Constantinopoli natalis sanctorum martyrum monachorum [d] monasterij Dij [e], qui ob defensionem fidei Catholicæ, cum ferrent litteras sancti Felicis Papæ aduersus Acacium, dirissime cæsi sunt. In Perside commemoratio [f] sanctorum martyrum, qui sub Cabade Rege Persarum ob Christianam fidem diuersis supplicijs necati sunt. Papiæ sancti Iuuentij [g] Episcopi, qui strenue in Euangelio laborauit. Mediolani depositio sancti Honorati [h] Episcopi & confessoris. Virodumi in Gallia sancti Pauli [i] Episcopi, miraculorum gloria illustris.

* Quĩtæ.

FEBRVARII 8.

PAVLI *& soc.* [a]] Restituuntur ijdem ex sæpius citato vet. manuscripto Martyrologio monasterii S. Cyriaci. Vbi cũ nec tempus, quo passi sunt hi, uel alij, qui ibidem habentur martyres, exprimatur; quis mirari non debet: nam S. Gregorius Papa ad Eulogium scribẽs epist. 29. lib. 7. indict. 1. dum de Romano Martyrologio, quod vsui erat, meminit, ait, nomina, loca, & diem passionis in eo posita haberi; de tempore autem nihil testatur.

b *Dionysii & soc.*] Agunt de his hac item die Vsuardus, Ado, Vuãdelbertus, consentiunteque vet. manuscrip.

c *Cointhæ*, alias *Quintæ*.] De eadem Beda hac die, ac ceteri Latinorum. Scribit certamen eius Dionysius Alexandrinus ad Fabium Episcopum Antiochenum, apud Eusseb. hist. lib 6. ca. 34. Nicephorus ex eodem auctore lib. 5. cap. 30.

d *Martyrum monachorum*.] De his Nicephorus hist. lib. 16. cap. 17. in fine ex Basilio Cilice. Extant Felicis Papæ literæ de Anathemate Acacij Episcopi Constantinopolitani post legationẽ Vitalis & Missenj Episcoporũ missam Cõstantinopolim, quas dicti sancti martyres vulgauere, quam ob causam subiere martyrium. Erant hi monasterij Acœmetarum; quorum, illis calamitosissimis temporibus, quibus Alexandrina, Antiochena, & Constantinopolitana, ac denum fere omnes Orientis ecclesiæ defciuerunt a Catholica unitate, sincera fides & zelus enituit. Incipit epistola Felicis Papæ ad Acacium: Multarum trãsgressionum reperiris obnoxius, &c. data V. Kalend. Augusti, Venãtio V.C. Cõsule, est annus a Christo (secundum Fastes Onuphrij) 484 quo & prædicti sorti

occubuere

occubuere martyrio, quod dictas litteras per Tutum Defensorem allatas publicare, & eidem Acacio mira constantia atque arte porrigere non sint ueriti. at pluribus de his in Annalib. Ecclesiast. egimus.

e *Monasterij Dij.*] Fuit Dius nomine Archimādrita sanctitate celebris, cuius diem natalem Græci celebrant 19. Iulij, ut constat ex eorum Menologio: huiusq. nomine appellatum est monasterium Dij, de quo agitur. Sicq. illum locum intelligas Hierosol. Synodi Act. 1. vbi memio habetur de atrio Dijtico: sicut enim monasterium, ita & atrium ab eodem sic est nuncupatum.

f *Sanctorum martyrum.*] De his etiã Georgius Cedren. anno 22. Anastasij Imp. qui ait: Persecutus est Cabades, qui fuit Rex Sarracenorum, aliquando Chtistianos: tuncq. ingens in eis virtus miraculorum effulsit: nam cum quosdam uncis gladijs cõcidissent, illi nihilosecius postea ambulauerunt. Hæc ipse. De his Niceph. hist. lib. 16. cap. 36. in fine. & hist. Muscel. ex Theophane lib. 15. Addit. Nicephorus eumdem Regem post hæc fauisse Christianis.

g *Iuuentij.*] Confunditur Iuuentius & Euentius aliquando. Agitur de Iuuentio iterum pridie Idus Septembris. Accepi ex literis ecclesiæ Ticinensis, ante annos quinque fuisse inuentum Euentij venerandum corpus cum huiusmodi inscriptione: HIC IACET CLARVS MIRACVLIS EVENTIVS. Opinatus sum aliquando, Euentium alium esse à Iuuentio, amboſq. Episcopos Ticinenses, diuersisq. temporibus claruisse; & quẽ dicunt Euentium, uixisse tpibus Theodosij Imperat. Repetitur. n. Euẽtius subscriptus epistolæ Synodicæ S. Ambrosij de damnatione hæteſis Iouiniani ad Siricium Papam libro 1. epist. 9. edit. Rom. quem & illum esse existimaui, qui in Cõcilio Aquileiensi mendose scriptus reperitur Luentius Episcopus Citinensis: ut restituendus textus esset, Ticinensis. Sed qm̃ in recentiori editione S. Ambrosij Romæ facta, Cenetensis, pro Citinensi positum habetur, amplius non laboro.

h *Honorati Episcopi.*] Tabulæ Mediolanenses nuper diligentia viri eruditi Galesini restitutæ de eodem agũt: meminit eiusdem Honorati Paulus diac. de gestis Longob. lib. 2. cap. 12.

i *Pauli Episcopi.*] Huius Acta in primis Bertharius mira breuitate scripsit: alia superaddita habet Sur. to. 1. hac die. summatim uerò Trithem. de uir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 258. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorum: ordinatusq. est Virdunensis Episcopus anno Dñi 621. recenseturq. xiij. eius sedis Antistes, ut Democh. de sacr. Miss. ex tab. eccles. Virdunen. testatur.

9 Quinto Idus Februarij. Luna. Exx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ALEXANDRIAE natalis sanctæ Apolloniæ [a] virginis, cui persecutores tempore Decij dentes omnes primum excusserunt: deinde constructo ac succenso rogo, cum comminarentur viuam se eam incensuros, nisi cum eis impia verba proferret; illa paululum intra semetipsam deliberans, repente se de manibus impiorum proripuit, & in ignem quem parauerant, maiori sancti Spiritus flammâ intus accensa, sponte prosiliuit, ita ut perter-

rerentur etiam ipſi crudelitatis auctores, quod promptior inuenta eſ ſet ad mortem fęmina, quam perſecutor ad pęnam. Romę paſſio ſanctorum martyrum [b] Alexandri, & aliorum trigintaocto coronatorum. Soli in Cypro ſanctorum martyrũ Ammonij [c] & Alexandri. Antiochię S. Nicephori [d] martyris, qui ſub Valeriano Imperatore capite cęſus, martyrij coronam accepit. In Africa in caſtello Lemelenſe ſanctorum martyrum Primi [e] & Donati diaconorum, qui cum altare in eccleſia tutarentur, a Donatiſtis occiſi ſunt. In monaſterio Fontanella ſancti Ansberti [f] Rhotomagenſis Epiſcopi. Canuſij in Apulia ſancti Sabini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 9.

APOLLONIAE. [a]] De eadẽ hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac Latinorum ceteri. Egregium certamen eius ſcribit Dionyſius Alexandrin. in epiſt. ad Fabium Epiſcopum Antiochenum, apud Euſebium lib. 6. cap. 44. & Nicephor. lib. 5. cap. 30. Baptiſta Mantuan. eiuſdem agonem egregio carmine cecinit.

b *Alexandri & ſoc.*] Reſtituuntur ijdem ex uet. cod. manuſcrip. monaſterij S. Cyriaci.

c *Ammonij & Alexandri.*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, & alij omnes hac die, conſentiuntq. vet. manuſcr. Licet alia, Ægyptus, loco Cypri ponant, & alia habeant Soli, loco Sueui, eſtq. mea ſententia verior lectio. Soli dicta eſt ciuitas in Cypro, de qua Strabo lib. 14. & alij.

d *Nicephori.*] Græci etiam de eodem in Menologio hac die extant res geſtæ eius a Metaphr. deſcriptæ, quas Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. tom. 1.

e *Primi & Donati.*] De his martyribus, locoq. vbi paſſi fuerũt, Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmenianum ſcribit, aitque: Cum altare defenderent diaconi Catholici, tegulis plurimi cruẽtati ſunt, duo occiſi ſunt, Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini, vrgentibus & præſentibus coepiſcopis ueſtris ſuperius memoratis, &c. Innumera fere fuit multitudo Catholicorum in Africa, quam abſtulit furor Donatiſtarum, & rabies Circumcellionum: de quibus ſępiſſime Auguſtinus meminit, eosq. ut martyres honore dignos mõſtrat epiſt. 158. ad Marcellin. Erat etiam Carthagine illuſtris martyr, Prima dicta, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. nobilem erexit baſilicam, cuius meminit Procop. lib. 6. de ædific. Iuſtiniani Imp.

f *Ansberti epiſc.*] Huius uitam ſcripſit Anſgardus monachus, quam deſcripſit Sur. tom. 1. hac die. Plura de ipſo in vita S. Audoeni eius prædeceſſoris ſcribit Odo diaconus, quam recitat Sur. to. 4. die 24. Auguſti: vbi cum dicit cap. 29. S. Audoenum ex hac uita migraſſe anno a Chriſto Domino 677. ſatis poteſt intelligi quo tempore eius ſucceſſor Ansbertus ſedere cœperit; nam (ut habent Acta ipſius) mox in locum Audoeni ſubrogatus eſt: aſſentiuntur ijs ea quæ ſcribit Odo, dum narrat, anno Domini 682. Indictione 10. Ansbertum in Epiſcopatu egiſſe annum 5. Obijt autem anno Domini ſexcenteſimo nonageſimoquinto, ut eadem Acta teſtantur. De eodem Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 52. Molan. in indic. SS. Belg. Petrus Ĩ catal. lib. 3. c. 108. & alij. Ex prædictis corrigendus eſt Sigeb. in chron. dum ait, prædeceſſorem Ansberti] Audoenũ ex hac vita migraſſe anno Domini 690. Adſcribitur Ansbertus eius ciuitatis Epiſcopus vigeſimus ſecundus in tabulis Democh.

g *Sabini epiſcopi.*] Agit pluribus de Sabino

Sabino Episcopo Canusino S. Gregor. Papa lib. 2. dialog. c. 15. & lib. 3. c. 5. Porro integra Acta eius habemus in antiq. manuscr. codic. nostræ bibliothecæ, ac in fine eorũ plura subdũtur miracula ab eo facta post obitũ. Est vitæ exordiũ: Volũtati tuæ, summe Põtifex, &c. Habetur ibidem, eũ sedisse annis quinquaginta duobus, atque hac die ex hac vita migrasse. Consentiunt his quæ de longæua ætate eius ibidem leguntur, ea quæ scribit S. Gregorius, cum ait, eumdem ob longum senium, oculorum lumine orbatum esse. Fuit quidem non tantum uitæ sanctitate spectatissimus, ac barbaris ipsis hostibus reuerendus, sed in obeundis muneribus Ecclesiasticis vigilãtissimus: siquidem functus est legatione Apostolica Constantinopoli aduersus Anthimum hæreticum Patriarcham Constantinopolitanum, post Consulatum Belisarij, Indic. 14. anno Domini 536. ut appareret ex Actione 1. Quintæ œcumenicæ Synodi. Mentio habetur de eodem S. Sabino in Actis S. Placidi martyris, quæ scripta a Gordiano feruntur.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
29		1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11		

ROMAE sanctorum martyrum Zotici [a], Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem uia Lauicana [b] sanctorum decem militum [c] martyrum. Item Romæ via Appia sanctæ Soteris [d] virginis & martyris, quæ (vt scribit sanctus Ambrosius) nobili genere nata, parentũ Consulatus & præfecturas ob Christum contempsit; iussaq. immolare, non acquiescens, grauiter & diutissime alapis cæsa est: & cum cetera quoque pœnarum genera uicisset, percussa gladio, læta migrauit ad sponsum. In Campania sancti Siluiani [e] Episcopi & confessoris. In Stabulo Rhodis [f] in territorio Senensi sancti Guilielmi [g] eremitæ. Apud montem Cassinum sanctæ Scholasticæ [h] virginis, sororis sancti Benedicti abbatis, qui eius animam instar columbæ migrantem e corpore in cælum ascendere vidit. In pago Rhotomagensi sanctæ Austrebertæ [i] virginis, miraculis celebris. * *Parisiẽsi.

FEBRVARII 10.

ZOTICI *& soc.* [a]] Agit de ijsdẽ Vsuardus, Ado, & alij. Non quidem sub Decio passi sunt, vt nonnulli perperam opinãtur: habemus etenim in nostra bibliotheca eorũ Acta peruetusta, in quibus martyrio coronati dicuntur sub Hadriano Imp. & Licinio, alias Iunio Consulari, in fundo Capreoli, uia Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicorum, e regione hortorũ Farnesiorum, supereſt adhuc ædes in memoriam S. Zotici erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij historia depicta cernitur: adest & Confessio, vbi aliquando sancti martyris

corpus asseruatum fuisse conijci potest.

b *Via Lauicana*, alias *Labicana*.] Incipiebat (ut auctor est Strabo) via Labicana a porta Esquilina, ex qua etiam & uia Prænestina: illa.n. Labicos, hæc autem Prænestę ducebat. Extra portam Esquilinam de fontibus olim supplicia sumi consueuisse, auctor est Tacitus lib. 2. Annal. cum ait: In P. Martium Consules extra portam Esquilinam, cum classicū canere iussissent, more prisco aduertere. Et Suetonius in Claudio c. 25. hæc ipsa: Ciuitatē Romanam vsurpantes in campo Esquilino fecuri percussit. Ad hæc alludit Horatius 5. epod. cum ait: *Post insepulta membra deferent lupi, & Esquilini alites.* Notat illic Porphyrio, in regione aggeris extra portam Esquilinam solita fuisse pauperum corpora comburi, uel proijci. De eadē re Cicero orat. pro Cluētio hæc ait: Extra portam Esquilinam in arenarias quasdam perductus occiditur. Cæl. Rodig. antiq. lect. lib. 10. ca. 17. tum ex Varrone, tum ex alijs demonstrat, extra portam Esquilinam fuisse publicū locum, quem dicebant Puticulos: qm̄ illic essent sepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: Sic dicti Puticuli, vel Puticulæ (ut idem Varro auctor est) quod putrescebant ibi cadauera proiecta. Festus item agit de puticulis, uetustissimumque genus esse ait sepulturę in puteis fieri solitum. Extant eiusmodi sepulchrorum species in arenarijs cryptis cœmeteriorum extra Vrbem positis. Sed non omnes in puticulis sepeliebantur: nam Martialis lib. 1. epigrammatum ad Alcinam de puero defuncto:

Labicana leui cæspite velat humus.

Lege autem duodecim tabul. intra Vrbē mortuos sepeliri veritum erat. Cic. lib. 2. de legib. & l. 3. ff. de sepul. violat. Licet olim in domo sua quisque sepeliretur, ut testatur Isid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tab. de non sepeliendo mortuum intra Vrbem, contrario vsu pene abolitam restituit Theodoricus Rex Italiæ. Est c. 111. At ea omnia iura Leo Imp. nouel. const. 53. irrita prorsus reddidit. Quod aūt pertinet ad uiam Labicanam, de qua agimus; complures martyres extra portam Esquilinam, more maiorum, cum passi essent; eorum corpora a Christianis sublata inferebantur in cœmeterium, quod ea via erat nobile, sanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. Verum ea omnia intra eamdem portam Esquilinam, in uicum, ad Vrsum pileatum dictum, in cœmeteriū quod sancti Anastasij Papæ nomine appellatum est, putantur illata; qui locus hodie dicitur Sancta Bibiana. Panuin. de cœmet. 22.

c *Decem militum.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij: passi ijdem dicuntur uia Lauicana.

d *Soteris.*] De ea Beda ad diem 6. Februar. Vsuard. autem & Ado hac die: sed quod habent passam in Oriente, mendum irrepsisse, certum est. Vetus illud exemplum Martyrologij monast. S. Cyriaci sic habet: Romæ uia Appia passio S. Soteris virginis. assentitur huic lectioni antiquum Martyrologium Cassinēse, & alia: roborantur q. hæc auctoritate S. Ambrosij, qui dum de ea agit in exhortatione ad uirgines prope finē, & lib. 3. de virg. Romanam fuisse gñe, ortamque parentibus Cōsularibus, nec alibi quam Romæ passam esse significat. Quod autē spectat ad tps martyrij, in Actis S. Pancratij martyris, quæ describit Sur. to. 3. die xij. Maij, hæc verba legūtur: Eodem tempore passa est sacratissima uirgo Soteris nobili genere orta, Diocletiano IX. & Maximiano VIII. Conss. ut manifestū est. Hæc ibi. Est is annus a Christo Dño ſm Fastos Onuphrij 304. Quod autem spectat ad nomen ipsum Soteris; ipsum inditum compluribus Romanis feminis, cognoscere potes ex antiquis inscriptionibus ab Ado editis lib. de orthograph. rat. pag. 350. 366. & alijs locis. Erat cœmeterium nomine sanctæ Soteris, quod restaurauit Stephanus Papa II. vt auctor est Anastasius in Actis eiusdē Stephani Papæ. habemus ea apud nos manuscripta. Corpus autem eiusdem S. Soteris translatum est a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, ut docet vetus inscriptio marmori incisa, illic posita.

e *Siluiani Episc.*] Agit de eodem Beda

hac

hac die. Varia lectio reperitur in manuscrip.dum alia Siluianum, Siluanum,siue Siluinū alia hēt. Quod autē hic fuisse ponatur Episcopus in Cāpania, nec cuius fuerit ciuitatis Episcopus declaret: in re ambigua quid dicamus nō habemus: nisi quod inuenimus claruisse temporibus Symmachi Papæ Siluianum, siue Siluinum Episcopum Veliternum, qui interfuit Romanis Concilijs tunc aduersus schismaticos habitis. Sciendum præterea, quod licet ea ciuitas in Volcis ponatur ab antiquis, ut Liu. lib.2. & Dionys.lib.7.& alijs:obtinuit tamen loquendi vsus, ut eadē prouincia & Campania diceretur: probant hæc Acta Synodica Romani Concilij sub Agathone,in quibus subscriptus reperitur Placentius Episcopus Veliternus prouinciæ Cāpanię. Extat ea Synodus descripta in Actione quarta Sextæ Synodi œcumenicæ: id & de plerisque alijs accidit.

f *In Stabulo Rhodis in territorio Senensi.*] Error irrepserat, ut pro Senensi, Parisiēse territorium in nonnullis codicibus scriptū haberetur. Porro ex Actis eiusdē S.Guilielmi,quæ fidelissime scripta sunt a Theobaldo Episcopo, prædictus error manifestus apparet, dum describuntur finitima loca. Idem.n.auctor cap.18.& 21.cum agit de eius vltimo aduentu in Tusciam, meminit de Silua Liuallia,de Castellione, Castro Burianensi, Monte Petritio, & Stabulo Rhodis, quod hodie dicitur Malauallis,posita in agro Senensi;quo in loco extat uetus memoria eiusdem sancti, nimirū ecclesia, ac monasterium;ibiq. venerabile sepulchrum eiusdem habetur,ubi sacrum corpus eius conditū fuit,licet pars eius trāslata fuerit Castellionem, quod a prædicto loco tribus milliaribus distat, ibique condita in ecclesia S.Ioannis Baptistæ. Hæc accepimus fida relatione,atque certa attestatione religiosorum fratrum Augustinianorum, qui prædicto monasterio in Stabulo Rhodis posito præsunt, eadem nobis suggerente optimo & erudito viro Reu.D.F.Augustino Fiuizano Apostolicæ sedis Sacrista.

g *Guilielmi.*] Hic ille, quem spirantem minarum & cædis,tāquam alterum Saulum,in discipulos Domini Catholica unitate coniunctos & sæuo schismate perturbantem Ecclesiam S.Bernardus abbas Clarauallensis ad Ecclesię cō iunctionem reduxit, induxitq. ad sæculi contemptum, & Christi humilitatē amplectendam, prout constat ex Bernard. abb.Bonæuallis in uita S.Bernardi. Eius autem res gestas locupletius prosecutus est Theobaldus Episcopus, quas exscripsit Sur.tom.1.Scripsit easdem Albertus eius discipulus, quas & Cornelius Grapheus carmine cecinit. Migrauit ex hac vita anno Domini 1156. sepultus(ut dictum est)in Stabulo Rhodis,in agro Senensi.

h *Scholasticæ.*] De eadem etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado,alijque omnes. Huius Acta scripsit S. Gregor. Papa lib. 2.dialog ca.33.& 34.Extat apud Bedam to.7. sermo de S. Scholastica, carmenq. additum in laudem eius: quæ quidem alterius esse auctoris reperimus in nostra bibliotheca in antiquis manuscrip. nimirum Bertharij abbatis Cassinensis. Cōfirmat hoc ipsum Petrus diac.bibliothec.Cassin.in lib.de uir.illustr.monasterii Cassinen.cap.12.vbi agens de S.Berthario,scripsisse eum dicit homiliam de sancta Scholastica: testatur idem auctor cap.34.S.Brunum Episcopum Signiensem de eadem scripsisse sermonem. Aldelmus Episcopus etiam tam soluta oratione, quam carmine laudauit sanctam Scholasticam lib.de uirginit.

i *Austrebertæ.*] Vsuardus item de ea agit hac die. Habentur eius uitæ Acta, quæ refert Sur. tom. 1. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa ann. Domini 640. Errare autem conuincitur Petrus in catal. lib.3. cap. 111. dum putat hanc sororem fuisse Ansberti Episcopi, ut eius Acta plane demonstrant.

xviij. G Tertio Idus Kal. Februarij. Luna. II

a b c d e f g h i k l m n p q r s
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

IN Africa natalis ſanctorum martyrum [a] Saturnini presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelij, & ſociorum, qui conuenientes ad Dominicum ex more celebrandum, in perſecutione Diocletiani a militibus comprehenſi, ſub Anolino Proconſule paſſi ſunt. In Numidia commemoratio plurimorũ [b] ſanctorum martyrum, qui in eadem perſecutione comprehẽſi, cum iuxta Imperatoris edictum diuinas ſcripturas tradere noluiſſent, grauiſſimis excruciati ſupplicijs, occiſi ſunt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Lucij [c] Epiſcopi, & ſociorum eius: qui ſub Conſtantio ab Arianis multa perpeſſus, in uinculis martyrium conſummauit: ceteri uero nobiliores ciuium, cum Arianos in Sardicenſi Concilio tunc damnatos recipere noluiſſent, a Philagrio Comite capitalem ſententiam exceperunt. Lugduni ſancti Deſiderij [d] Epiſcopi Viennenſis & martyris. Rauennæ ſancti Caloceri [e] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Lazari [f] Epiſcopi. Capuę ſancti Caſtrẽſis [g] Epiſcopi. In caſtro Nantonienſi ſancti Seuerini [h] abbatis monaſterij Agaunenſis, cuius precibus cultor Dei Rex Clodoueus a diutina infirmitate liberatus eſt. In Aegypto ſancti Ionę [i] monachi uirtutibus clari.

FEBRVARII 11.

SATVRNINI *& ſoc.* [a]] De his non tantũ uetus Rom. Martyrolog. ſed & alia pleraque manuſcripta agunt hac die; Vſuardus autem iuxta ritum eccleſiæ Africanæ agit die ſequenti. Horum autem omnium martyrum Acta, prout excepta ſunt a notarijs, & relata in Procõſularia geſta, integra habentur. Deſcripſit ea Surius tom. 1. hac die. Porro ſciendum eſt, hæc illa ipſa eſſe, quorum S. Auguſtinus meminit ex geſtis cum Donatiſtis in breuic. collat. diei 3. cap. 17. his verbis: Geſta martyrum, quibus oſtendebatur tempus perſecutionis, Conſulibus facta ſunt Diocletiano nouies, & Maximiano octies, pridie Idus Februarij, &c. Et paulo poſt: Sicut in geſtis martyrum monſtrabatur, qui confitebantur in paſſionibus ſuis, ſe Collectam ac Dominicum egiſſe, &c. Si quis autem hæc, & alia quæ ibidem ſanctus Auguſtinus ſcribit, attente legat, conferatq. cum prædictis martyrum Actis, eadem omnino eſſe conſpiciet. Hæc autem Acta Donatiſtę in ea collatione certam ob cauſam, quæ ibi expreſſa eſt, produxerunt, & quidem germana & uera, ita ut Catholici Epiſcopi nihil excíperent. Scito tamen eadem poſtea ab ijſdem Donatiſtis additione & appendice eſſe deprauata, mentientibus ea de Menſurio Epiſcopo Carthaginenſi, quæ hactenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatiſtarum de Menſurio laudatiſſimo Epiſcopo Carthaginenſi, ſi con-

sulas ea quæ de eodem scribit Optatus Mileuitanus lib. 1. contra Parmenianum, & quæ Augustinus in breuic. diei 3.c.13. & de unico baptis. contra Petil.c. 16. Tu interea, lector, ea Acta martyrum germana atq. sincera percurras inoffenso pede, ea, inquam, quę de quæstionibus publicis excepta sunt a notarijs: cetera autem, quæ prope finem de Mensurio alijsq. habentur, vt commentum Donatistarum euita.

b *Commemoratio plurim.*] Hos ipsos martyres absq. dubio signare S. August. videtur in gestis cum Donatistis, in breuic. collat. diei tertiæ cap. 13. cum ait: Recitantur etiam scripta Secundini Tigisitani ad eumdem Mẽsurium pacifice data: vbi ipse narrauit, in Numidia persecutores quid egerint: & qui comprehensi scripturas sanctas tradere nolentes, & multa mala passi, & grauissimis supplicijs excruciari, & occisi sunt. eosq. honorandos pro martirij sui merito commendauit, &c. Hæc Augustinus.

c *Lucij Episcopi & soc.*] Horum nobilissimum certamen pro fide Catholica exantlatum descriptum inuenies a S. Athanasio in epistola ad solitariam vitam agentes col. 459. meritoq. tanto auctore tanta martyrum cõstantia meruit monumentis perpetuis commendari.

d *Desiderij Episcopi.*] De eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Lugduni scias poni, non quod fuerit Episcopus Lugdunensis, sed quia apud Lugdunum occisus est, vt hic optime notat Ado. Agit de eodẽ Beda 23. Maij, qua die martyrio occubuit: nam hac die Viennam in suam sedem pristinam venerandum corpus eius translatum est. Hic iubetur occidi iussu Brunichildis Reginæ Francorũ: causam iniquissimam narrat Ado eiusdẽ sedis Episcopus in chron. anno Domini 583. Recẽset eius exilium Sigebertus in chron. anno 608. necem uero anno 612. Vixit temporibus S. Gregorij Papæ, qui ad eum sæpius dedisse litteras reperitur, quæ habentur in regist. lib. 5. epist. 54. li. 7. epistola 116. lib. 9. epistola 48. & lib. 12. epistola 5. De eodem præterea fit mentio in Actis sancti Columbani abbatis, vbi cap. 26. de exilio & nece eius agitur.

e *Caloceri Episcopi.*] De eodem tabulę Rauennates, quæ tradunt hunc fuisse discipulum S. Apollinaris, eoque absente, illam ecclesiam administrasse, deinde post alios quintum ordine subrogatum, ac demum temporibus Antonini Pij quieuisse in pace. Rub. hist. Rauen. lib. 1. eadem apud Sur. tom. 7.

Lazari Episcopi.] De eo item tabulæ Mediolanensis ecclesiæ. Extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinensi Episcopo in laudem eius conscriptum.

g *Castrensis Episcopi.*] De eodem tabulæ eius ecclesiæ. Extant eius Acta, quorũ est exordium: Textus sacræ historiæ edocet, &c. Sunt ibi nonnulla, quæ censura indigent. Vide quæ notauimus inferius ad Kalend. Septembris. In Prisco S. Castrensis uenerandum corpus extat in metropolitana ecclesia Montis regalis in Sicilia, vbi & hi versus inscripti sunt.

Conseruat naturas, & dæmonis eripit iræ,
Quem prius obsesso de corpore fecit abire.

Est in eadem ciuitate antiqua ecclesia sub eiusdem sancti inuocatione, aliaque ibidẽ extant eiusdem vetera monumenta. Petrus diaconus in lib. de vir. illustr. monast. Cassinen. ca. 6. testatur Laurentium monachum Cassinensem scripsisse uersibus vitam S. Castrensis Episcopi.

h *Seuerini abbatis.*] Vsuardus de eodem hac die. Scripsit eius res gestas Faustus eius discipulus, quas in compẽdium redactas edidit Sur. to. 1. De eodem Trithem. de uir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 257. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 115.

i *Ionæ abb.*] Cuius Acta descripta inuenies, in uita S. Pacomij abb. apud Lipom. to. 6. Græci de Iona abbate agunt in Menologio die 21. Septembris. Sed diuersus omnino hic est ab illo: nam Sabaita ille dictus, quod in Palæstina in monasterio S. Sabæ exercuit vitam monasticam: hic autem Ægyptius, quod in Ægypto uixit sub disciplina S. Pachomij.

Pridie

xvij. A Pridie Idus Februarij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

BARCINONAE in Hiſpania ſanctę Eulaliæ [a] virginis, quæ tẽpore Diocletiani Imperatoris equuleum vngulas, flammasq. perpeſſa, demum cruci affixa, glorioſam martyrij coronnam accepit. In Africa ſancti Damiani [b] militis & martyris. Carthagine ſanctorum martyrum Modeſti [c] & Iuliani. Apud Beneuentum S. Modeſti [d] Leuitę & martyris. Alexandrię ſanctorum Modeſti [e] & Ammonij infantum. Antiochię ſancti Meletij [f] Epiſcopi, qui pro fide Catholica ſæpe exilium paſſus, demum Conſtantinopoli migrauit ad Dominum: cuius uirtutes S. Ioannes Chryſoſtomus & Gregorius Nyſſenus ſummis laudibus celebrarunt. Cõſtantinopoli ſancti Antonij [g] Epiſcopi tempore Leonis Sixti Imperatoris. Veronæ S. Gaudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 12.

EVLALIAE [a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Duæ eiuſdem nominis traduntur Eualiæ in Hiſpania clariſſimæ virgines, eædemq. martyres, ac ijſdẽ perſecutionis temporibus paſſæ, ſub uno eodemq. Præſide Datiano, imperantibus Diocletiano & Maximiano, ſed diuerſis locis ac diebus, diſpariq. pœnarum genere, prout earundem diuerſa Acta ſignificant. Hæc etenim, de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emeritę igni tradita, martyrij coronam accepit, cuius agonem Prudentius in Periſteph. egregio carmine cecinit. De vtraq. illud æque legitur, ad inſtar columbæ animam viſam e corpore egredientem, cœlum conſcendere. Huius, de qua agimus, Acta ſacro hymno in Breuiario Toletano S. Iſidori inuenimus celebrata. de hac eadẽ Eulalia Barcinonenſi ſanctus Eulogius meminit in memor. ſanct. lib. 1. Flos ſanct. Hiſpan. pluribus, & Theſaur. concion. tom. 2.

b *Damiani.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado conſentiuntq. uet. manu ſcrip.

c *Modeſti & Iuliani.*] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto antiquo exemplari.

d *Modeſti Leuitæ.*] Petrus diaconus Caſſinen. in lib. de uir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. c. 21. teſtatur uitam S. Modeſti ſcriptam eſſe ab Alberico eiuſdem monaſterij diacono.

e *Modeſti & Ammonij.*] Vſuardus ac ceteri omnes agunt de ijſdem. Tot ſanctorum eiuſdem nominis ſub vna die coaceruationem ea de cauſa a maioribus aliquãdo factam animaduertimus, quod natalis alicuius martyris dies incertus eſſet; vt eſt exemplum de Columba Cordubenſi, cuius quamdiu natalis dies latuit, eadem die qua agitur ſolemnitas Columbæ Senonen. eius commemoratio celebrari conſueuit, vt ſuo loco dicetur in ferius.

f *Meletij Epiſcopi.*] Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium Sãcti Ioannis Chryſoſtomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. quod germanum eſſe,

esse, nouit Synodus Nicæna secunda, in cuius Actione quarta ex eo fragmentũ recitatur. Extat etiã egregia oratio Gregorij Nysseni dicta Constantinopoli in conuentu patrum, in eius funere. Eumdem S. Gregorius Nazianzenus mirifice laudat in carmine de uitã sua, agitq. de eius aduentu Constantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludensq. ad nomen eius, hæc ait his iambicis:

Qui erat reapse quod audiebat nomine,
Mores habebat atq. nomẽ melleũ, &c.

Sequitur recensere egregios labores eius pro Catholica fide exantlatos. Obijt idẽ Constantinopoli post œcumenicam Synodum celebratam, cui subscripsit. De eius item obitu, atq. translatione tunc Antiochiam facta agit Socrat. lib. 5. c. 8. & 9. & Sozom. lib. 7. cap. 10. Illud autem hoc loco necessario admonendum duximus, ne de eius sanctitate dubitatio aliqua uel suspicio possit oriri, eo quod fuerit in schismate aduersus Paulinum Episcopum Antiochenum; cum præsertim, cõsulente Hieronymo Damasum epist. 57. & 58. cui potius inhærere deberet, Meletio, Paulinove, an Vitali, quem sibi delegerant Apollinaristæ Episcopum Antiochenum; de Paulino respondisse Damasum, certum sit, eo quod ab eo idem Hieronymus ordinatus est presbyter. Sed sciendum est, constare S. Basilij testimonio, S. Damasum (vt accidere solet) falsis quibusdam relationibus fuisse deceptum: quem excusans, hæc ait idem Basilius: Non admiror istud: quidam enim ignorant ea quæ in istis partibus fiunt: quidam autem etsi videãtur scire, certando magis, quam ueritatem dicendo, eis referunt: & illos quidem nihil mirum est ignorare veritatem, aut occultare causam, propter quam ad scribendum Paulino pductus est beatissimus Episcopus Athanasius, &c. Hæc & alia S. Basilius de causa adiudicata Paulino a Romano Pontifice, cuius sententiam secutus Athanasius eidem plus detulit. Extat hæc Basilij epistola ad Terẽtium, quam in edit. Nutiana inuenies pag. 764. Quicquid sit, constat etiam inter Meletium & Paulinum fuisse transactum, (vt scribit Socrates lib. 5. c. 5. Sozomenus lib. 7. cap. 3.) ac ita in unitate totius Ecclesiæ absoluta Synodo œcumenica, in Domino quieuisse.

g *Antonij Episcopi.*] Scripsit eius res gestas Nicephorus philosophus, quas retulit Sur. in to. 1. De eius electione & obitu agit ét in cõpẽdio. Migrauit e uita anno a Christo Dño nõgentesimo primo.

h *Gaudentij Episcopi.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Veronensis illustratæ commentario R. D. Augustini Valerij eius sedis Episcopi S. Rom. Eccl. Card. vbi de eo pag. 7. & 39.

13 Idibus Februarij. Luna. B xvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 9 10 11 12 13 14

ANTIOCHIAE natalis Sancti Agabi[a] Prophetæ, de quo beatus Lucas in Actibus Apostolicis scribit. Rauennæ sanctarum Fuscæ[b] uirginis, & Maurę nutricis eius, quę Decio imperante multa sub Quinctiano Pręside perpessę, demum gladio transfixę, martyrium consummarunt. Melitinę in Armenia S. Polyeucti[c] martyris, qui in persecutione eiusdem Decij multa passus, martyrij coronam adeptus est. Lugduni S. Iuliani martyris[d]. Tuderti S. Benigni[e] martyris. Romæ S. Gregorij[f] Papę Secundi, qui

di,qui Leonis Isaurici impietati acerrime restitit,& S.Bonifacium ad prædicādum Euangelium in Germaniam misit. Andegaui depositio S.Lucinij[g] Episcopi,venerabilis sanctitatis viri. Lugduni S.Stephani[h] Episcopi & confessoris. Reate S. Stephani[i] abbatis, miræ patientiæ uiri:in cuius transitu(vt refert B.Gregorius Papa) sancti Angeli,ceteris etiam uidentibus, adfuerunt.

FEBRVARII 13.

AGABI[a].] De quo Act. Apost. cap.11.& 21.Agit de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij.

b *Fuscæ & Mauræ.*] Agitur de his etiam hac die in tabulis ecclesiæ Rauen. quarum martyrij Acta summatim collecta recitat Petrus in catal. lib. 3. c. 119.& Rub.hist.Rauen.lib.1.in fine.Eadem apud Sur.tom.7.

c *Polyeucti.*] De eodem hac die Beda,Vsuar.& alij, Græci autem in Menologio 9.Ianuarij:porro ex Actis eius quę Metaphrastes descripsit, quæ habet Lipo.to.5.& Sur.to.1.martyrio occubuisse 10.Ianuarij constat.hic fortasse translatio celebratur. Mentio habetur de eo in Actis S. Euthymij, quem eius martyris repromissione procreatum scribit Cyrillus monachus. De miraculis ad sepulchrum eius fieri solitis scribit Gregorius Turon.de gloria martyrum c.103.Meminit eiusdem & in hist.lib.7.c.6.

d *Iuliani.*] De eodem uet.manuscrip. & monumenta eccles. Lugdunen. quæ citat Galesin.in Martyrologio.

e *Benigni.*] De eo ēt uetera monumēta ecclesiæ Tudertinæ,quæ uidimus,impartita nobis a Reuerendiss. D. Angelo Cæsio eius ciuitatis Episcopo, quibus ēt testatum habetur, eius martyris corpus religiosę asseruatum haberi in monasterio monialium,quod dicitur,de Militijs.

f *Gregorij Secundi.*] Beda,Ado,& alij de eodē hac die, De rebus gestis eius aduersus Leonem Isauricum, de quibus hic agitur,inter alia multa, satis esse potest hic recensere testimoniū Hadriani Rom.Pont.in epist.ad Carolum Magnū de imaginibus,his uerbis:Dominus Gregorius Papa Secundus,iunior, vna cū septuagintanouem sanctissimis Episcopis ante Confessionem beati Petri Apostolorū principis præsidens,vna simul multorum sanctorum Patrum testimonia roborantes,venerari ac adorare sacras imagines cesueuerunt, &c. Inferius itē plura de eodē id generis. Extat insuper eiusdem epistola de cultu sanctarum imaginum ad Germanum Episcopum Constantinopolitanū, quæ recitata habetur in Act.4.Niceni secundi Concilij. De rebus gestis eius cū S. Bonifacio Episcopo Moguntino, cuius hic etiā mentio habetur,inuenire est in Actis eiusdē Bonifacij,q̄ habet Sur. to.3.die 5.Iunij. Cetera aūt de Gregorio fusius egim[9] in Annal. Eccl.quę per singulos annos digessimus.

g *Lucinij*,alias *Licinij*.]de eodē hac die Vsuard[9]. Andegaui cū hic ponatur,scias nō fuisse Episcopū Andegauensē;sed(vt scribit Greg. Turon.li.2. Frāc.hist.c.39.) patria Andegauēsis, prefuit Ecclesię Turonen.Idē Greg.lib.10.c.31. vbi texit catalogum Turonensium Episcoporū, recenset eum nonum ordine,eiusq. res gestas paucis perstringit. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum atq. vndecimo suæ sedis anno ex hac uita migrauit,vt idē scribit ubi supra lib.2.c.43.

h *Stephani Episc.*] Agit de eodem Beda hac die. Successit hic S. Rustico, recensetur q. vigesimus sextus uel septimus Lugdunensis ecclesiæ Episcopus,secundum diuersas tabulas, quas Democh.de sacrif.Missæ descripsit.

i *Stephani abb.*] Agit de ipso S. Greg. Papa li.4.dialog.c.19.& hom.in Euang. 35. vbi eumdem virum valde sanctum, & uirtute patiētiæ singularem appellat.

Sexto-

14 Sextodecimo Kal. Martij. Luna. C XV.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 10 11 12 13 14 15

ROMAE via Flaminia natalis B. Valentini[a] presbyteri & martyris, qui post multa sanitatum & doctrinæ insignia fustibus cæsus & decollatus est sub Claudio Cæsare. Itē Romæ sanctorum martyrum Vitalis[b], Feliculæ, & Zenonis. Interamnæ S. Valentini[c] Episcopi & martyris, qui post diutinam cædem custodiæ mancipatus, cum superari non posset, mediæ noctis silentio eiectus de carcere, decollatus est iussu Placidi vrbis præfecti. Ibidem sanctorū Proculi[d], Ephebi, & Apollonij martyrū, qui cum ad corpus S. Valentini vigilias agerent, iussu Leontij Consularis comprehensi, gladio cæsi sunt. Alexandrię sanctorum martyrum Bassi[e], Antonij, & Protolici, qui demersi sunt in mare. Item sanctorum martyrum Cyrionis[f] presbyteri Basiani lectoris, Agathonis exorcistę, & Moysis, qui omnes igne combusti euolauerunt ad cęlum. Ibidem sanctorum[g] Dionysij & Ammonij decollatorum. Rauennę S. Eleuchadij[h] Episcopi & confessoris. In Bithynia S. Auxentij[i] abbatis. Apud Surrentū S. Antonini[k] abbatis, qui e monasterio Casinensi a Longobardis deuastato in solitudinem eiusdem vrbis secedens, ibidem sanctitate celebris obdormiuit in Domino: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præsertim in liberandis energumentis effulget.

FEBRVARII 14.

VALENTINI[a].] Beda item Vsuardus, Ado, & alij hac eadem die. Extant eius Acta ac sociorum. quæ Surius recitat tom. 1. vnde ad ceteri accepisse noscuntur. Agitur de eodem in Sacramentario S. Gregorij Papæ. In huius martyris honorem Theodorus Papa erexit ecclesiam uia Flaminia, vt constat ex libro de Roman. Pontificibus in Theodoro.

b *Vitalis, Feliculæ & Zenonis.*] De ijs etiam Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, & alij eadem die.

c *Valentini Episc.*] De eo etiam Beda, Vsuardus, & alij. Habētur eius Acta, quę retulit Mombrit. in tom. 2. vit. sanct. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem vetustiora exemplaria manuscr. in nostra biblioth. Passus hic uidetur temporibus persecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, ut eius Acta significant. Porro de alio Valentino eiusdem ciuitatis Episcopo memint Petrus in catal. lib. 1. cap. 15. qui (vt ait) vixit temporibus Iustini Imperatoris.

d *Proculi & soc.*] De ijs etiam ijdem qui supra auctores. Horū passionis Acta intexta habentur cum rebus gestis S. Valentini, quorum modo meminimus; licet in eis non una eademq. die cum eo passi habeātur. Alius ab hoc esse videtur

Procu-

Proculus Interamnensis Episcopus, de quo infra ad xviij. Kal. Maij.

e *Basßi & soc.*] De his item Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij. Petrus in catal. lib. 3. c. 124. alios plures addit, quorum & recenset nomina.

f *Cyrionis & soc.*] De his oībus ijdem qui supra auctores agunt hac eadem die.

g *Dionysij & Ammonij.*] Agunt de his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscripti.

h *Eleuchadij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesię Rauennatis. Petrus Damiani in die natalis S. Eleuchadij sermonem habuit, quem inuenies apud Sur. to. 7. hac die. Fuit hic vnus ex discipulis S. Apollinaris, ab ipso ad fidem conuersus, de quo etiam Hier. Rub. hist. Rauen. lib. 1. vbi eum migrasse ex hac uita scribit anno Domini 112.

i *Auxentij abb.*] Agunt de eodē hac die Græci in Menologio. Huius res gestas pure germaneq. conscriptas habet Metaphrastes hac die, ex quo Lipom. de scripsit to. 5. & Sur. to. 1. Meminit eiusdē Niceph. hist. lib. 14. c. 52. in fine. De eius tyrocinio scribit Sozom. hist. lib. 7. c. 21. in fine. Peruenit ætate vsq. ad Zenonem Imperatorem, vt eius Acta testantur.

k *Antonini abb.*] Plura de ipso in monumentis ecclesiæ Surrentinæ, quibus tam eius res gestæ, quam miracula post obitum facta intexuntur: edidit eadem Paulus Reg. Migrauit ex hac uita (vt ferunt) anno Domini 625. Honorio Rom. Pont. Quæ autem nostra ætate ad sepulchrum eius admiranda fiunt, eademq. crebrius iterantur, percepi non a quibusuis narrata, sed a sinceriſſimis prudētissimisq. sacerdotibus, qui interfuerunt.

xiiij. D Quintodecimo Kal. Martij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

BRIXIAE natalis sanctorum martyrum Faustini [a] & Iouitę, qui sub Hadriano Imperatore, post multa præclara pro Christi fide susceptа certamina, victricem martyrij coronam acceperunt. Romæ S. Cratonis [b] martyris, qui cum vxore sua & uniuersa domo a B. Valentino Episcopo baptizatus, nō multo post una cum illis martyrio consummatus est. Interamnæ sanctæ Agapis [c] virginis & martyris. Item natalis sanctorum martyrū Saturnini, [d] Castuli, Magni, & Lucij. Vasione in Gallijs S. Quinidij [e] Episcopi, cuius mortem in conspectu Domini pretiosam miracula crebra testantur. Capuę S. Decorosi [f] Episcopi & confessoris. In prouincia Valeriæ S. Seueri [g] presbyteri, de quo B. Gregorius scribit, quod fusis lacrymis defunctum reuocauit ad uitam. Antiochiæ S. Ioseph [h] diaconi. Aruernis sanctæ Georgiæ [i] virginis.

FEBRVARII 15.

AVSTINI & *Iouitæ* [a].] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, ac ceteri. Habentur eorum res gestæ vberius enarratæ: edidit eas Mombrit. to. 1. & Sur. to. 1. Passi dicuntur sub Imperatore Hadriano, ac coram ipso: quod nos tunc accidisse putamus, cum ille anno secundo sui Imperij, tertium gerens Consulatum, ex Vrbe in Gallias profectus est, vt scribit Spartia-

Spartianus in Hadriano. Agitur de ijsdem martyribus in Actis S. Marciani Episcopi Dertonensis, quæ recitat Mombrit. to. 2. Nō est quod mireris, si Hadrianus perrecturus in Gallias, ad carnificinas martyrum constiterit Brixiæ: cum semel enim monstra illa ferinos animos imbuissent, auidissimi erant illorum spectaculatorum, in quibus miseri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi satis in exemplum, quę Suetonius scribit in Claudio c. 34. cum ait: Tormenta quæstionum, pœnasq. parricidarum repręsentabat, exigebatq. corā. Cum spectare antiqui moris supplicium Tiburi cōcupisset; & delegatus ad palū noxijs, carnifex deesset. accitum ab Vrbe, ad uesperam vsq. opperiri perseuerauit. Hæc Suetonius de Claudio, quo quidē longe molestior nobis fuit Hadrianus, de quo agit.

b *Cratonis.*] Agunt de eodem ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Eius Acta adnexa sunt vitæ S. Valentini Episcopi Interamnensis, a quo etiam ad fidem perductus & baptizatus fertur.

c *Agapis.*] De qua hac item die Beda, Vsuar. Vuandelbertus, & alij recentiores agunt.

d *Saturnini & soc.*] Beda hic agit de Saturnino & Castulo: ceteri autē redditi sunt ex prædicto Martyrologio manuscripto.

e *Quinidij Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, assentiunturq. vet. manuscripti.

f *Decorosi Episc.*] Claruit hic temporibus Agathonis Romani Pontificis, reperiturq. interfuisse ac subscripsisse Romano Concilio sub eodem Pontifice celebrato, anno a Christo nato 680. vt apparet ex eiusdem Concilij Actis, quæ in texta habentur in Sexta Synodo Act. 4.

g *Seueri presbyt.*] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius sanctitatem S. Gregor. lib. 1. dialog. cap. 12.

h *Ioseph diacon.*] Beda, Vsuardus, ac ceteri de eodem hac die, Græci autem 3. Aprilis, vt apparet ex eorum Menologio. Fuit hic sacrorum hymnorum scriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum sanctarum imaginum factus est confessor illustris. De eo egit Niceph. lib. 21. cuius libri tantum habetur summarium.

i *Georgiæ virg.*] De ea scribit Grego. Turonen. lib. de gloria confess. c. 34.

16 Quartodecimo Kal. Martij. Luna. E xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

NATALIS beati Onesimi [a], de quo S. Paulus Apostolus ad Philemonem scribit; quem etiam post S. Timotheum Ephesiorum Episcopum ordinauit, prædicationisq. verbum illi commisit: Hic uinctus Romam perductus, ac pro fide Christi lapidatus, primo ibidem sepultus fuit; inde ad locum vbi Episcopus fuerat ordinatus, corpus eius delatum est. Cumis in Campania Translatio sanctæ Iulianæ [b] virginis & martyris, quæ Nicomediæ sub Maximiano Imperatore primum a patre suo Africano grauiter cæsa, deinde ab Euilasio Præfecto, cui nubere recusarat, varie cruciata, & postmodum in carcerem detrusa, vbi palam cum diabolo conflixit; demum flammas ignium, & ollam [c] feruentem superans, capitis decollatione martyrium consummauit. In Aegypto

gypto ſancti Iuliani [d] martyris, cum alijs quinque millibus. Cæſareę in Paleſtina ſanctorum martyrum Aegyptiorũ Elię[e], Hieremię, Eſaię, Samuelis, & Danielis, qui cum ſpontanee miniſtraſſent confeſſoribus in Cilicia ad metalla damnatis, inde reuertentes, comprehenſi, & a Firmiliano Preſide ſub Maximino Imperatore ſęuiſſime torti, gladio demũ percuſſi ſunt. Poſt quos S. Porphyrius [f] Pamphili martyris famulus, & S. Seleucus [g] Cappadox, qui iteratis certaminibus ſępe uicerant, rurſus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixię S. Fauſtini [h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 16.

NESIMI [a].] De eodem Beda, Vſuardus, & alii omnes, Græci autem pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregie ab Apoſtolo ſcribente ad Philemonem. S. Ignatius epiſt. 14. ad Epheſios eundem præclaro elogio commendat, meminitq. eiuſdẽ in epiſt. 12. ad Antiochenos. Habentur eius Acta, quæ ex ueteribus monumentis Metaphraſtes in lucẽ prodidit, & Lipom. recitat tom. 5. Sur. autem tom. 1. Paſſus reperitur ſub Traiano Imp. & Tertullo Vrbis præfecto. Nicephorus lib. 3. ca. 11. prorſus conuincitur Errare, dum ſcribit eum ſub Domitiano conſummaſſe martyrium. Si enim conſtat poſt ſanctum Ignatium fuiſſe ſuperſtitem, certumque habetur, eumdẽ Ignatium anno Traiani Imperatoris undecimo martyrio coronatum; quonam pacto effici poteſt, ut ſub Domitiano Oneſimus martyrio occubuerit? Errat plane in Oneſimo, ſicut & in Dionyſ. Areopagita, de quo ſuo loco inferius. Vixit iiſdẽ fere temporibus Oneſimus Epiſc. Byzãtinus, tertius ordine, de quo Niceph. Epiſcop. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. 6. Alius adhuc extitit eius nominis Epiſcopus Sueſſionenſis ſanctitate celebris, cuius meminit Molanus in Indic. ſanctorum Belg. cuius natalis agitur 13. Maij.

b *Iulianæ.*] Beda item, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem in Menologio die 21. Decembris. Extant eius Acta apud Metaphraſtẽ, ex quo Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Habemus eadẽ in vet. cod. manuſcr. e Græco Latine reddita a Petro quodam, qui ea ad Petrum Neapolitanum Epiſcopum direxit, ut docet eius præfatio. Ponitur ibidem paſſa anno a Chriſto nato 290. De reliquijs eius meminit S. Gregorius Papa in epiſt. ad Fortunatum Epiſcopum Neapolit. 84. & 85. lib. 7. ſub eius diœceſi enim ſanctę martyris corpus quieſcebat.

c *Ollam feruentem.*] De hmõi gñe tormenti mentio hr̃ lib. 2. Machab. c. 7. Recenſet Ioſeph. lib. de Machab. ab Polyb. ollã æneam inter exquiſita tormẽta, quã & his uerbis deſcribit: Carnificum manibus ollæ æneæ imponitur (hoc pœnali ſupplicio nomẽ eſt) prælo gyrato, ſanctũ caput ad genua pellit: ſicq. corpore deorſum redacto, pugil in eã quã diximus ollam miſerrime delituit. Hæc ibi, ex verſione Eraſmi, quẽ alium ab eo qui cõiori vſu hr̃ præ manibus, textum nactum eſſe putandum; niſi eum turpiter ſæpius hallucinatum, immo impudenter exanimi ſnĩa mutaſſe uerba velimus affirmare, cum Græcus textus ſe aliter habeat.

d *Iuliani.*] De eodem ijdem qui ſupra Latinorum auctores; at Græci in Menologio de ipſo agunt die 21. Iunij, ubi & breui compendio certamen eius deſcribunt; paſſumq. eſſe in perſecutione Diocletiani, ſub Marciano Præſide, eumdemq. a S. Ioanne Chryſoſtomo celebri oratione laudatum, ibidem teſtantur. Fuit clarus itẽ in Ægypto Iulianus Epiſcopus Alexandrinus, qui primo anno Commodi Imp. ſedere cœpit, de quo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 9. & alij.

e *Eliæ,*

e *Eliæ, Hieremiæ, & soc.*] Sctipsit horum certamen Euseb. hist. lib. 8. c. 22. Hi etenim, vt ad Christum cõuersi sunt, profana sibi indita a parentibus nomina respuentes, sanctorum Prophetarum sibi imponi nomina cupierunt. Scribit Dionysius Alexãdrinus, peculiare olim fuisse nuper conuersis ad fidem, vt Apostolorum, aliorumq. sanctorum, quorum fidẽ essent amplexi, ẽt sibi nomina sumerẽt. Apud Euseb. lib. 7. c. 20. Idem sniam plura differit S. Ioannes Chrysost. hom. 21. in Genes. multisq. inculcat, non nomina Gentilium & auorum esse filijs imponenda, sed sanctorum, qui virtutibus effulserũt, & Dei amicitia digni fuerũt.

f *Ad metalla damnatis.*] Differentiã ponit Iureconsultus l. aut damnum. ff. de pœn. inter damnatos ad metalla, & ad opus metalli. grauioribus enim premebantur *vinculis*, qui ad metalla damnati erant. De ærumnis Christianorum, qui ea pœna damnati essent, habes egregiam epistolam Cypriani 77. ad Nemesianũ, Felicem, & collegas Episcopos. Damnabantur Christiani ẽt ad alia opera publica, vt ad fodiendam arenam, ad lapidicinas, & alia, vt eorum *Acta* testantur. Illa tantum pœna immunes fuisse videntur, quæ dicebatur, ad ludum; de qua Vlpianus l. aut damnum. § qui ad ludum. ff. de pœnis. et Paul. lib. 5. sentent. tit. 17. & l. 2. de abolit. Cod. Theod. Id enim accidisse arbitror non humanitate Gẽtilium, sed potius verecũdia Christianorum; vt qui mallent duriora quæque supplicia perpeti, quam inter gladiatores, ferarum venatores, comœdos & tragœdos, pyrrhicharios & saltatores in theatro connumerari, nec ea agere, quæ vel spectare tantum Christianis erãt interdicta, vt Cyprian. de spectac. Cũ alioqui sicut feminas ad lenones, ita viros ad ludum esse damnatos, appareat ex Clemen. const. lib. 5. c. 1. ubi hæc verba: Si quis Christianus propter nomen Christi & charitatem erga Deum ac fidem ab impijs ad ludos, aut ad bestias, aut ad metallum fuerit damnatus, &c. Vetuit postmodum Valentinianus Imp. vllum Christianorum ob quod uis facinorosum delictum ad ludũ damnari, l. 8. de pœn. Cod. Theod.

g *Porphyrius.*] Agit pluribus de eodẽ Euseb. hist. lib. 7. c. 20. alij insuper ex eodem auctore eadem descripserunt.

h *Seleucus.*] Huius anteactæ uitę cursum Euseb. lib. 8. c. 22. testatum reliquit.

i *Faustini Episcopi.*] Recensetur is septimus Brixianæ eccles. Episcopus. de eo & Galesin.

17 Tertiodecimo Kal. Martij. Luna. F xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE passio S. Faustini[a], quem alij quadragintaquatuor secuti sunt ad coronã. In Perside natalis B. Polychronij[b] Episcopi Babylonis, qui in persecutione Decij, ore lapidibus cęso, manibus extensis, oculos ad cęlum eleuans, emisit spiritum. Concordię sanctorum martyrum Donati[c], Secundiani, & Romuli, cum alijs octogintasex eiusdem coronæ consortibus. Cęsareæ in Palæstina sancti Theoduli[d] senis, qui ex familia Pręsidis Firmiliani, martyrum excitatus exemplo, cum Christum constanter confiteretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triumpho promeruit. Ibidem Sancti Iuliani[e] Cappadocis, qui exosculans necatorum martyrum corpora, vt Christianus delatus, & ad Prę-

fidem ductus, lento igne iussus est comburi. In pago Taruanensi S. Siluini[f] Episcopi Tolosani. In Scotia sancti Fintani[g] presbyteri & confessoris.

FEBRVARII 17.

EAVSTINI & *soc.*[a]] Restituti sunt ijdem ex eodem exemplari vetustissimo, cuius sæpius ante meminimus.

b *Polychronij episc.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, ac ceteri. habentur eius Acta ante uitam S. Laurentij apud Sur. to. 4. die 10. Augusti, sed multũ sane ambigua. Quod autem ad Decium spectat, constat quidẽ illum aduersus barbaros prœlijs difficillimis decertasse, vt scribit Aurelius Victor, Eutropius in Decio, & Paulus Oros. lib. 7. ca. 21. & licet de Persis nulla apud eos mentio habeatur, uerisimilis tamen est coniectura, Persas bello lacessisse, vexasseque; aduersus quos etiam Valerianum successorem, Imperij heredem, infeliciter pugnasse cõstat, ut Trebellius scribit in Valeriano. Satis liquet tempora Decij scriptorum inopia remansisse obscurissima, caq. tantum de eo facta esse perspicua, quę de persecutione ab ipso in Christianos excitata produnt Christianorum scriptiones, & Acta sanctorũ martyrum. Fuit eiusdem nominis S. Polychronius Episcopus Virdunensis in Gallia, discipulus S. Lupi Trecensis, de quo hĩ mentio in Actis eiusdem S. Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij.

c *Donati & soc.*] Agit de ijsdem hac die Vsuardus, adstipulanturque vet. manuscript.

d *Theoduli.*] Eusebius, qui eius martyrium scribit lib. 8. c. 22. passum refert anno septimo persecutionis Diocletiani & Maxim. Impp.

e *Iuliani Cappadocis.*] Idẽ auctor Eusebius eius certamen describit lib. 8. cap. 22. eumdemque etiam persecutionis anno septimo martyrio coronatum testatur.

f *Exosculans necatorum martyrum corpora.*] Consueuisse Christianos osculari sacra martyrum vulnera, habes etiã ex Prudentio in Perist. hym. 5. de S. Vincentio his uersibus:

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oculis.

Et in fine:

Per quam trementes properi
Exosculamur lectulum.

Admouit & Cõstantinus Magnus Imp. labra cicatricibus sanctorũ martyrum. Theodoret. hist. lib. 1. cap. 11. Datum est crimini a Cæciliano diacono Carthaginensi Lucillæ feminæ apud Optatum, non quod os martyris ori admoueret, sed quod importuno tempore, & os illud nõ esset martyris uindicati, hoc est, recepti. Optat. lib. 1. contra Parmen. Deosculationem pro adoratione poni in antiquis sacris litteris, notatum habes a S. Hiero. ad Pammachiũ in apolog. aduersus Rufin. Id ipsum fuisse in vsu apud Gentiles, ex Plinio & Apuleio obseruat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 8. in fin. Apud Minucium Felicem in Octauio id expressum quoque habes his uerbis: Cæcilius simulacro Serapidis denotato (ut vulgus superstitiosius solet) manum ori admouens, osculum labijs pressit. Hæc ille. Vide notata ibi in margine edit. Rom. anno Domini 1583. quibus adde qd Lucianus scribit lib. de Sacrific. Adorare osculo manum, esse sacrificium pauperũ, & quid ultra offerant non habentium.

g *Siluini Episc.*] De eo etiam Vsuard. hac die. Eius Acta haberi testatur Molanus in indiculo sanctorũ Belgij, ubi plura de ipso; redditq. rationem, cur hunc Vsuard. appellet Episcopum Taruanensem, prout etiam a nonnullis est creditus, eo quod in Morinis miranda religione enituit, & uirtute miraculorũ claruit, apud quos etiam diem obijt, anno (ut ait) a Christo nato septingentesimo decimo quinto.

h *Fintani presbyt.*] Vsuardus item de eo hic agit, consentiuntq. manuscrip.

Duode-

18 Duodecimo Kal. Martij. Luna. G xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

HIEROSOLYMIS natalis beati Simeonis [a] Episcopi & martyris, qui filius Cleophæ, & propinquus Saluatoris secundum carnem fuisse traditur. Hic Hierosolymorum Episcopus post Iacobum fratrem Domini ordinatus, in persecutione Traiani multis supplicijs affectus, martyrio consummatus est, omnibus qui aderant, & iudice ipso mirantibus, vt centum viginti annorum senex crucis supplicium fortiter cõstanterq. pertulisset. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrum Maximi [b] & Claudij fratrum, & Præpedignæ vxoris Claudij, cum duobus filijs Alexandro & Cutia: qui cum essent præclarissimi generis, iubente Diocletiano, tenti sunt, atque in exilium deportati, deinde incendio cremati odoriferum martyrij sacrificium Deo ipsi obtulerunt: quorum reliquiæ in flumen proiectę, & a Christianis perquisitę, iuxta eamdem ciuitatem sepultę sunt. In Africa sanctorum martyrum Lucij [c], Siluani, Rutuli, Classici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Constantinopoli S. Flauiani [d] Episcopi, qui cum fidem Catholicam Ephesi propugnaret, ab impij Dioscori factione pugnis & calcibus percussus, atque in exilium actus, post triduum vitam finiuit. Toleti S. Helladij [e] Episcopi & confessoris.

FEBRVARII 18.

SIMEONIS *Episc.* [a] Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci aũt in Menologio 27. Aprilis. Eius martyrium ab Hegesippo egregie conscriptum Eusebius recitat lib. 3. c. 26. ex quo etiam ceteri cõplures eadem descripsere: eumdem consobrinum Domini, natum ex Cleopha fratre Ioseph, idẽ auctor affirmat lib. 3. c. 10. qui & in chronico tradit, eumdem consummasse martyrium anno decimo Traiani Imp.

b *Maximi, Claudij, & soc.*] De his itẽ Beda, Vsuardus, Ado, atque alij omnes. Habẽtur horum res gestæ iunctæ simul Actis S. Susannæ, apud Sur. to. 4. die 11. Augusti: ex quibus & ceteri, qui de his scribunt, quos recensere omittimus, accepisse noscuntur.

c *Lucij, & soc.*] Hos omnes restitutos scias ex eodem codice peruetusto, cuius sæpe meminimus: prætermissi sunt alias fortasse, quod nec ciuitas vbi passi, nec tẽpus ibidem haberetur expressum.

d *Flauiani Episcopi.*] De eodem Græci agũt in Menologio hac die; vbi testãtur Flauianum actum in exilium, & confectum ærumnis obijsse, idq. ex sententia Marcellini Comitis in chron. sub Protogene & Asterio Conss. vbi ait eũ exulasse factione Dioscori & Saturnini. Sed hæc quidem oĩa repugnare videntur Actis sacrosancti Cõcilij Chalced. In Actione etenim prima & tertia Eusebio Dorilæi, & in Actione 4. Archimãdritæ Catholici, oblato S. Synodo libello, conclamarunt aduersus Dioscorum, S. Flauianum factione Dioscori necatum esse: id

ipſum etiam Liberatus diaconus in breuiar. hæreſ. Neſtor. & Eutych. exacte deſcribit ca. 12. factumq. refert, antequam Epheſo receſſiſſent Epiſcopi. Id etiam Euagrius Scholaſt. hiſt. lib. 2. c. 2. Id denique Nicephorus (vt prætream recentiores) pluribus teſtatur lib. 14. c. 47. Ceterum contigit vtrumque eſſe uerum: nimirum Flauianum a Dioſcoro ut aiunt male habitum, ſicq. affectum continuo miſſum eſſe in exilium, & tertia die vita functum. Confirmantur hæc ex libro manuſcrip. qui habetur in bibliotheca Vatic. nu. 1855. in quo deſcriptæ habentur complures epiſtolæ Rom. Pōtif. vbi ineſt libellus incerti auctoris, ſed quem tñ ſui ſæculi res ſcripſiſſe conſtat. eſt eius exordium: Noſtro quidem ſæculo, ſed interualllo temporis Neſtorius & Eutyches, &c. In eo igitur hęc de Flauiano leguntur: Ducitur in exilium Flauianus, & apud Epypam, quæ eſt ciuitas Lydiæ, ſeu ſuperueniente, ſeu ingeſta morte, defunctus eſt. Hæc ibi de exitu Flauiani, dum duceretur in exiliū. Eſt illa hæc ciuitas Lydiæ, quam Ptolemæus Hypepam vocat, & apud Plinium deprauate igitur Euippa, lib. 5. c. 29. Contigit obitus Flauiani ſub Cōſulatu Aſterij & Protogenis, menſe Auguſto, poſtquam Hilarus diaconus legatus Apoſtolicus inde clam aufugiēs, Romam redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur, ſi idē Pontifex in litteris quas dedit ad Theodoſium & Pulcheriā Auguſtos, & quas etiam ad alios tertio Idus Octobris ijſdē Conſſ. dedit, nihil de Flauiani nece meminerit: nam, quod poſt diſceſſum Hilari fuit factum, ignorans, putās adhuc viuere Flauianum, ad eum etiam eadē die ſcripſit epiſtolam. Celebratur hac die ſolemnis translatio, quando venerandum corpus eius per Marcianum Auguſtum & S. Pulcheriam coniugem ſummo cū honore Conſtantinopolim translatum eſt, cuius translationis meminit S. Leo Papa in epiſt. 44. ad Marcianū Auguſt. ſub Cōſulatu Adelphij data: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, a Chriſto nato 451. Ex quibus plane conuincitur errare Nicephorus lib. 14. ca. 49. dum eā trāslationem factā dicit ſub Theodōſio Minore Imp. Extant præterea de ea re litteræ S. Pulcherię ad S. Leonem Papā, quæ recitantur in præambulis Concilij Chalcedonēſis. Mirificis laudibus S. Flauianum proſecuti ſunt Patres, ij præſertim, qui Chalcedonem ad Cōcilium cōueneruntꝫ vbi inter alia eius præconia, hæc in Actione 11. ſunt acclamata: Flauiano æterna memoria: ecce vitio, ecce veritas: Flauianus poſt morte viuit, martyr pro nobis exorat: Flauianus poſt mortem fidem expoſuit, &c. Accedat ad eius laudem conſtitutio Marciani Imp. quæ hr̄ in l. qm̄. C. de Epiſc. & cleric. cuius de Flauiano promulgatæ ſanctionis habes integrum exemplar in Actione 3. eiuſdem Conc. Chalced. prope finem. Secundus Abel appellatur a Sebaſteno Epiſcopo in epiſt. ad Leonem Imp. Extat to. 2. Conc. recent. edit. De reſtituendo nomine eius in diptycha, & abolenda memoria Eutychij, extat l. quoniam. C. de Epiſcop. & cleric. Ceteras autem eius res geſtas, tam ſynodicas, quam priuatas, intexuimus in Annal. Eccleſiaſticis, per annos ſingulos ſeruata temporum ratione.

e *Helladij Epiſcopi.*] Huius Acta ſummatim complexus eſt S. Ildefonſus in libro quem ſcripſit de vir. illuſt. quem nacti in Vaticana bibliotheca, diligēter exſcripſimus: at quoniam eumdem nondū editum ſcimus, operæpretium viſum eſt, hic ea recitare, quæ de sācto ſanctus ſuis ſcriptis teſtata reliquit his verbis: Helladius Epiſcopus poſt Auraſium ſedis eius adeptus eſt locum: Hic cum regiæ aulæ illuſtriſſimus, publicarumq. rector exiſteret rerum, ſub ſæculari habitu votum monachi explebat & opus: nam ad monaſterium meum illud Agaliēnſe, cuius me ſuſceptio monachum tenuit (quod munere Dei, perennisq. ac patentis ſanctitatis decore, & opinabile cunctis & palam eſt totis) cum ſæpe diſcurſantium negotiorum ductus itinere perueniret, remota clientum ſæculariſq. pompa decoris, adeo monachorū peculiaritatibus inhęrebat, vt turmis iunctus eorū, ſtipularū faſciculos ad clibanum deportaret. Cumq. inter decorem inſolentiamq. ſæculi,

culi, ſolitudinis & amaret & ſectaretur arcana: celeri fuga, relictis omnibus quæ eſſe nouerat mundi, adijt ſanctum monaſterium, quod frequentauerat voto; venit permanſurus optati voti vſu. Ibi factus monachus, pariter meritis & ſtudijs ſanctis vitam monachorum debite rexit, & ſtatũ monaſterij totius rei cõis diuitijs cumulauit. Ex hoc, feſſis pene ſenio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus patiter & inuitus, illic maiorum virtutum exẽpla, quam monachus, dedit: quia ſtatum mũdi, quem contempſit virtute, magna perhibetur rexiſſe diſcretione; miſerationes eleemoſynarumq. copias tã largiter egenis contuliſſe probatur, ac ſi illius ſtomacho putares inopum & artus pendere & viſcera confoueri. Scribere renuit, quia quod ſcribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonſtrauit. Me, ad monaſterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore Leuitã fecit: ſenex obijt, decem & octo annos ſacrum regimen tenuit, temporibus Siſibuti, Suntilani, & exordijs Siſenandi Regũ. Beatus habitus fuit, & poſt beatam gloriã cæleſtis regni bona plenus ſenectute promeruit: Hactenus de S. Helladio S. Ildefonſus, qui mox ad eius ſucceſſorem Iuſtum calamum vertit. De eodem Rodoric. Tolet. lib. 2. c. 17. & alij recentiores.

19 Vndecimo Kal. Martij. Luna. Ax.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f		F	G	H	M	N		P	
9	10	11	12	13	14	15	16		15	16	17	18	19		20	

ROMAE natalis ſancti Gabini [a] presbyteri & martyris, fratris B. Caij Papæ; qui a Diocletiano diu in cuſtodia vinculis afflictus, pretioſa morte, cæli gaudia comparauit. In Africa ſanctorum martyrum Publij [b], Iuliani, Marcelli, & aliorum. In Paleſtina commemoratio ſanctorum monachorum [c], & aliorum martyrum, qui a Sarracenis ſub duce Alemúndaro ob fidem Chriſti ſæuiſſime cæſi ſunt. Hieroſolymis S. Zambdæ [d] Epiſcopi. Solijs* S. Auxibij [e] Epiſcopi. Apud Beneuẽtum S. Barbati [f] Epiſcopi, qui ſanctitate celebris, Longobardos & eorum ducem ad Chriſtum conuertit. Mediolani S. Manſueti [g] Epiſcopi & confeſſoris. * Solis

FEBRVARII 19.

GABINI, vel *Gabinij* [a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Iuncta ſunt eius Acta rebus geſtis ſanctę Suſannę. habet eas Sur. tom. 4. die 11. Auguſti. Paſſus eſt Diocletiano ſextum & Conſtantio ſecundum Conſſ. vna cum Caio Papa ipſius germano, vt legitur in libro de Roman. Pontificibus. In prædictis autem rebus geſtis S. Suſannę de domo Gabini in Eccleſiam conuerſa hęc leguntur: Caij Epiſcopi domus beati Gabini domui propinqua erat, atque ex illo tempore Chriſtianorum ſtatio deputata eſt in duabus ædibus vſque ad hodiernum diem. Factum eſt hoc Romæ in regione ſexta, apud vicum Mamuri, ante Saluſtij forũ. Hæc ibi. Ex qua loci deſcriptione facile apparet, eam fuiſſe domum Gabini, quę nunc dicitur eccleſia ſanctæ Suſannæ, ac domum Caij eccleſiam illi propinquam, cuius dumtaxat ſuperſunt veſtigia ex aduerſo poſita.

b *Publij & ſoc.*] Agit de his ẽt Beda,

Vsuardus, & alij recentiores hac die.

c *Sanctorum monachorum.*] Ijdem cę si sunt hi Sarracenorum incursionibus, quarum mentio habetur in rebus gestis S. Ioannis Silentiarij, quas refert Metaphrastes die 13. Maij, itemque in vita S. Sabæ abb. apud eumdem die 5. Decembris, ac in Actis etiam sancti Euthymij abb. quæ idem recitat die 20. Ianuarij: cō sentiunt ijsdem, quæ habentur in prato spirituali, c. 21. & 99. Vna eademq. persecutio Sarracenorū sanctos monachos diuersis in locis positos vexauit, diuersisq. diebus occidit: vt nō mireris, si inferius de monachis cęsis a Sarracenis sępe agatur. Scias autē ipsum Sarracenorū principem Alemundarum ad Christi fidem tandem esse conuersum, vt scribit Nicephor. hist. lib. 17. cap. 35. histor. Miscel. ex Theophane lib. 15. & alij.

d *Zambdæ Episcopi.*] De eo scribit Eusseb. in chron. & hist. lib. 7. cap. vlt. in fine, Epiphanius in panar. hæres. 66. licet in mendoso codice Baza legatur. De eo item Niceph. Episcopus in chron. de Episc. eccles. Hierosol. & Niceph. Callist. lib. 6. ca. 34. Adscribitur hic trigesimus nonus eius sedis Episcopus; successit Hymenæo, seditque temporibus Diocletiani Imperatoris.

e *Auxibij Episcopi.*] Agunt de eodem Græci in Menolog. hac die. Eius Acta habet Metaphrastes, quæ Lipom. retulit in to. 5. & Sur. to. 1. Fuit proximus Apostolorum temporibus; nam a S. Marco Euangelista baptizatus fertur.

f *Barbati episcopi.*] De eo vet. manuscrip. & inter alia Martyrologium Cassinense. Habemus eius Acta sincere scripta: est eorum exordium: Sicut euidentissime, &c. Interfuit Synodo Romæ celebratæ temporibus Papæ Agathonis, anno Domini 680. eidēq. subscripsit, prout eius Concilij Acta indicant, quæ inserta sunt in Actione quarta sextæ Synodi œcumenicæ Constantinopolitanæ.

g *Mansueti episcopi*] De eodem tabulæ Mediolanensis ecclesię. Claruit idem temporibus Agathonis Rom. Pontificis: nam ipse etiam interfuit præfatæ Synodo Romanæ, eidemque subscripsit, vt eiusdem Synodi indicant Acta inserta in Act. quarta sextæ Synodi. Habemus manuscriptam epistolam eruditissimam eiusdē Mansueti Episcopi ad Cōstātinū Imperatorē Constantinopolitanum, dignam tanto viro, tātæq. sedis Episcopo: incipit: Si apicē Imperialis fastigij, &c.

ix. B Decimo Kal. Martij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

IYRI in Phœnicia commemoratio beatorum martyrum [a], quorum numerum solius Dei scientia colligit, qui sub Diocletiano Imperatore a Veturio militum magistro multis tormentorum generibus sibi inuicem succedētibus occisi sunt; primo quidem flagris toto corpore dilaniati, inde diuersis bestiarum generibus traditi, sed ab illis diuina virtute nil læsi, post addita feritate ignis ac ferri, martyrium consummarunt. Horum gloriosam multitudinem ad victoriam incitabant Tyrannio, [b] Siluanus, Peleus, & Nilus Episcopi, ac Zenobius presbyter, qui felici agone vna cum illis martyrij palmam adepti sunt. In Cypro insula sanctorum martyrum Pothamij [c] & Nemesij. Constantinopoli sancti Eleutherij [d] Episcopi & martyris. In Perside natalis S. Sadoth [e] Episcopi,

& aliorum

& aliorum centum viginti octo, qui ſub Sápore Rege Perſarum, cũ Solem adorare renuiſſent, crudeli nece præclaras ſibi coronas cõparárunt. Cátanæ in Sicilia ſancti Leonis [f] Epiſcopi, qui virtutibus atque miraculis corruſcauit. Eodem die Sancti Eucherij[g] Epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus inuidorum calumnijs fuit oppreſſus. Tornáci in Gallijs S. Eleutherij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 20.

COMMEMORATIO *beat. mar.*] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum Acta ſummatim complexus eſt Euſeb. lib. 8. cap. 7. ex eodem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 7. ac ceteri.

b *Tyrannio, Siluanus, &c.*] De his itẽ Euſebius hiſt. lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. cap. 16. De ſingulis agitur certis diebus natalis dies.

c *Potamij & Nemeſii.*] Beda item de his agit, additq. Didymũ; Vſuardus autem & Martyrius de duobus tantum.

d *Eleutherij epiſc.*] De eodem & Græci. ponitur hic octauus ordine Byzãtius Epiſcopus, ſeditq. annis ſeptem, ut tradit Nicepho. eius ſedis Epiſc. in chron. De eo ét Niceph. Calliſt. lib. 8. c. 6. Narrat idem auctor lib. 15. c. 23. pauendum iudicium eiuſdem ſancti aduerſus clericum impuriſſimum, editum tpibus S. Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani, & Leonis Imp. indeq. penes nónullos excórcatio S. Eleutherij in ore verſatur vſq. hodie. Licet potius imprecatio, quam excommunicatio dici debeat.

e *Sadoth & ſoc.*] Alibi, Sadhoc, vel Saduch, legitur. De ijſdem Græci in Menologio hac die. Horum omnium Acta ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes: hẽt ea Lipom. to. 5. & Surius to. 1. Paſſi ſunt hi ſub Sapore Rege Perſarum, qui vixit tẽporibus Conſtantini, ac eius ſucceſſoris Conſtantij, peruenitq. uſque ad tempora Valentiniani, & Gratiani eius filij Impp. vt auctor eſt Ammian. Marcell. li. 27. qui illum eam ob cãm Saporẽ longæuum appellat. Succeſſit Sadoth, de quo agimus, Simeoni, qui ſub Cõſtãtino martyrio vita functus eſt: ipſe aũt Sadoth paſſus eſt tpibus Conſtantij. De his etiam ſcribit Sozom. lib. 2. c. 8. 9. & 10.

f *Leonis epiſc.*] Agunt etiam de eodẽ Græci in Menologio, magnorumq. miraculorum effectorem prædicant.

g *Eucherij epiſ.*] Extãt eius Acta, quę deſcripſit Surius to. 1. Claruit temporibus Caroli Martelli Principis Francorum, a quo multa et grauia paſſus eſt: ſed quas pœnas dederit apud inferos eius anima, & quam terribile iudicium de humato cadauere Deus oſtenderit, vide ibidem c. 6. quæ & nuper in Decretorũ lib. ſunt deſcripta 16. q. 1. De eo Sigebert. in chron. anno Dñi 723. Trithem de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 192, & lib. 4. c. 186. Paul. Æmil. li. 2. de geſt. Franc. Ioan. Placentius in catal. Epiſc. Leodienſiũ, & Molan. in indic. Sãctorum Belgij. Adſcribitur hic in tabulis Democh. trigeſimus tertius ſedis Aurelianenſis Epiſcop.

h *Eleutherij epiſcopi.*] De eo autem Beda die ſequenti. Huius res geſtas breui compendio ſcribit Molanus in indic. Sãctorum Belg. eumq. ordinatum dicit Epiſcopum anno Domini 484. ſediſſeque annos 45. trãslatum uero corpus eius anno 881. De Eleutherij puericia, ordinatione, & obitu hẽs in vita S. Medardi à Fortunato conſcripta, cap. 2. & 18.

21 Nono Kal. Martij. Luna. Cviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Sicilia natalis ſanctorum martyrum [a] ſeptuagintanouem, qui ſub Diocletiano per diuerſa tormenta confeſſionis ſuæ coronam percipere meruerunt. Adrumeti in Africa ſanctorum martyrum Veruli[b], Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorum ſexdecim, qui in perſecutione Vuandalica ob Catholicæ fidei confeſſionem martyrio coronati ſunt. Scythopoli in Palæſtina S. Seueriani [c] Epiſcopi & martyris. Damaſci S. Petri Mauimeni [d], qui cum diceret Arabibus quibuſdam ad ſe ægrotum venientibus. Omnis qui fidem Chriſtianam Catholicam non amplectitur, damnatus eſt, ſicut & Mahumet pſeudopropheta veſter; ab illis necatus eſt. Rauennæ S. Maximiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Metis S. Felicis [f] Epiſcopi. Brixiæ S. Paterij [g] Epiſcopi.

FEBRVARII 21.

MARTYRVM *ſeptuagintanouem*[a].] Agit de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 138. & alij recentiores.

b *Veruli & ſoc.*] De his etiam Beda & Vſuardus. Quod hic additum eſt, hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica, ex dicto vetere manuſcripto ſcias reſtitutum.

c *Seueriani epiſc.*] Scribit de eius nece per hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. cap. 9. De eadem hæreticorum perſecutione tunc in Catholicos in Palæſtina graſſante agit Euag. lib. 2. c. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphraſt. die 20. Ianuarij. Hȝ mentio ẽt de Seueriani Epiſcopi nece in litteris Marciani Imp. datis tunc temporis ad monachos Palæſtinæ: habentur to. 2. Cõcil. recent. edit. Eſt ſecunda ordine epiſtolarum illuſtriũ uirorũ pro S. Synodo Chalcedonẽſi. S. Leo Papa eo tpe ad ſedandam eam ſeditionẽ, & ad comprimẽdum furorẽ hæreticorũ, ſcripſit ad Marcianũ Imp. & ad Pulcheriã & Eudociã AA. necnon ẽt ad monachos Paleſtinę, quo illorum turbatos aĩos conciliaret.

d *Petri Maumeni.*] Græci ẽt de eodẽ agũt. De eius martyrio hẽs ex Theophane in hiſt. miſcell. lib. 22. anno 2 Conſtantini VI. Imp. vbi hæc etiam recitantur: Hunc declamationibus ſermonum honoranit ſanctus pater noſter Ioannes, qui cognominatus eſt Chryſooras pp auream et fulgidam Spiritus ſancti gratiã, quæ in ipſo tam in verbo, quam in vitæ actu efflоruit: quem uidelicet Conſtantinus Imp. impius ppeminẽtem orthodoxiam eius anathemati ſubijciebat, & pro Manſur, qd eius auitum nomen eſt, quodq. redemptus interpretatur, ſenſu Iudaico, nouum Eccleſiæ magiſtrũ Manſeron, mutato nomine, vocitabat. Hæc ibi: per quę plane conſtat intelligi S. Ioãnem Damaſcenum, iuxta ea quæ de eodem ſcribit Suidas. Paſſus eſt hic anno Domini 742. ſm Faſtos Onuphrij, ſecundum vero Græcorum ſupputationẽ anno 745. Sigebert. tamen in chron. recenſet eius martyrium anno 745.

e *Maximiani epiſc.*] De eodẽ hac die tabulæ Eccleſiæ Rauennatis. Conſecratus hic eſt Epiſcopus ſub Conſulatu Baſilij quinto, anno Domini 546. De ec plura Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 3.

f *Felicis epiſc.*] De eodẽ ex tabulis Metenſis eccleſiæ Molan. in addit. ad Vſuardus. Ponitur hic tertius Metenſis ſedis Epiſcopus, ſeditq. annos 42. vt habent tabulæ Democh.

g *Paterij epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Numeratur 23. eius ſedis Epiſcopus, poſt S. Philaſtrium autẽ 16. prout Rampert. in ſerm. de S. Philaſt. affirmat.

Octauo

22 Octauo Kalend. Martij. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ANTIOCHIAE Cathedra [a] S. Petri Apostoli, vbi primum discipuli cognominati [b] sunt Christiani. Hierapoli in Phrygia beati Papiæ [c] eiusdem ciuitatis Episcopi, qui S. Ioannis Senioris auditor, Polycarpi autem condiscipulus & sodalis fuit. Salaminæ in Cypro S. Aristionis [d], qui (vt idem Papias testatur) fuit vnus de septuagintaduobus Christi discipulis. In Arabia commemoratio plurimorum [e] sanctorum martyrum, qui sub Maximino Imperatore sæuissime cæsi sunt Alexandrię S. Abilij [f] Episcopi, qui secundus post beatum Marcum eiusdem ciuitatis Episcopus, sacerdotium virtute conspicuus ministrauit. Viennæ S. Paschasij [g] Episcopi, eruditione & morum sanctitate præclari.

FEBRVARII 22.

ANTIOCHIÆ *Cathedra.* [a] Sedere cœpit Petrus Antiochiæ vltimo Tiberij Imp. anno, & a Christo nato trigesimonono, prout exacte Eusebius scribit in chron. *De vsu pristino* celebrandæ diei Cathedræ, cum. s aliquis Episcopus alicui præficeretur ecclesiæ, satis diximus supra in festo die Romanæ Cathedræ. Quod autem attinet ad Cathedram Antiochenã, miratus sum vehemẽter R. P. Onuphriũ Panuinum, uirum alioqui eruditum, sed cito nimis ex humanis præreptũ, vt non potuerit suas lucubrationes, emendare, nouam quamdam hactenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinionẽ de Cathedra Antiochena adstruere conatũ esse dum in suis ad Platinam additionibus, absq. vllius antiquorum vel recẽtiorum testimonio affirmat Petrum Romę primum, ac demum sedisse Antiochiæ. Quæ quidem opinio quã sit falsa, quam aduersa sinceræ veritati, quam deniq. faueat nouantibus qualemcumq. occasionem captantibus, quotq. ex ea sequantur absurda, uix credi potest. Legi aduersus huiuscemodi nouam opinionem eruditissimum commentariolum R. D. Siluij Antoniani, pientissimi ac disertissimi viri, cuius censuræ scriptiones meas subijcere consueui: expectamus si aliquando ab inuito poterimus extorquere eius editionẽ, simulq. e latebris Christianæ modestiæ ipsius cetera feraciſſimi ingenij monumenta in publicum vindicare. Tu interim, lector, accipe de ea re hæc testimonia sanctorum Patrum. Post Anacletum, Antherum, Marcellum, & alios, satis tibi instar omnium potest esse S. Hieronymi auctoritas in comment. epist. ad Galat. ca. 2. & de scriptoribus Ecclesiast. in Petro. Si ex historicis hæc cupis, habes Eusebium, qui primum in ea facultate locum tenet, quique in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus, Christianorum Pontifex primus, cum primum Antiochenam Ecclesiam fundasset, Romã proficiscitur, ibi Euangelium prædicãs, vigintiquinque annis eiusdem Vrbis Episcopus perseuerat. Hæc Eusebius, quis ceteri Græcorum (ne laborem omnes enumerando) absque aliqua controuersia secuti sunt, à quibus nec Latinorum aliquis dissentit. Hæc etiam sanctus Leo in

serm.

ſerm.1.in natali Apoſtolorum: Gelaſius Papa in Romano Concilio, vbi actum eſt de libris apocryphis, eadem profeſſus eſt: id Pelagius Papa in epiſtola ad Benignũ, & Greg. Papa ad Eulogium lib.6.epiſt. 37. id denique alij omnes qui de ea re egerunt, abſque aliqua dubitatione teſtati ſunt. De leuiſſimis autem quibuſdam obiectionibus, quę aduerſus hęc ſiue ab Onuphrio, ſiue ab alio eius ſtudioſo obijciebantur, conſule quæ diximus in 1.tomo Annal.

b *Cognominati ſunt Chriſtiani.*] Id Lucas Act.c.11. Qua autem ratione id acciderit, S. Athanaſius in diſputatione contra Arium eiuſmodi affert cauſam: Omnes, inquit, qui credebãt in Domino noſtro Ieſu Chriſto non Chriſtiani, ſed diſcipuli tantummodo vocabãtur: & quia multi nouorum dogmatum auctores extiterant, doctrinę obuiantes Apoſtolicę; omnes ſectatores ſuos diſcipulos nominabant; nec vlla erat nominis diſcretio inter ueros falſoſq. diſcipulos, ſiue Chriſti, Doſithæi, ſiue Iudæ cuiuſdam, ſiue Ioannis ſectatores, qui ſe quaſi Chriſti Eccleſiæ confitebantur; quin potius vno diſcipulorum nomine cenſebãtur, tunc Apoſtoli conuenientes (ſicut, Luca narrante, Acta teſtantur) omnes diſcipulos vno nomine Chriſtianos appellant, diſcernentes a cõi diſcipulorum uocabulo; & ut diuini per Iſaiam oraculi ſermo cõpleretur, quo ait c.62. Seruientibus mihi uocabitur nomẽ nouum, &c. Hæc Athanaſ. Porro & hoc ipſum nomen nõ poſt multum tpis hęretici æmulati ſunt, Carpocratianiq. primum vſurparunt, ut ſcribit S. Epiphan. hæreſ. 27. Hos ſecuti ſunt ceteri, irrogantes contumelias tanto nomini falſa doctrina, ac morum prauitate: quam ob cauſam (ut conqueſti ſunt ſæpe Patres apologijs) execrãdum factum eſt aliquando Gentilibus nomen Chriſtianum, adeo ut ipſum ſolum abſq. aliqua noxa (ut ſcribit pluribus Tertullianus in apologetico) eſſet in crimen.

c *Papiæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. De Papia ſcribit S. Irenæus, quem recitat Euſeb. hiſt. lib.3.cap. 33. Idem Euſeb. ca.30. Hieron. de ſcrip: Eccleſ. in Papia. Extabant eius ſcripta vſque ad eiuſdem Hieronymi tpa, vt ipſe ſcribit epiſt. 28. Ad Lucinium. Eadem de eo Niceph. lib.3.c.18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua ſuſpicio de Papia in mentem irrepat, eo quod aſſertor fuerit improbatæ ſententiæ de mille annis, vnde dicti ſunt hæretici Millenarij: nam ſancta Dei Eccleſia Catholica aliquandiu de ea re ſuperſedit, iudiciumq. ſuſpendit, nec aliquid de his qui ea ſentiebant, definiuit; cum præſertim non vulgares hoĩes, ſed ſanctiſſimi atque doctiſſimi uiri id affirmarent, ut poſt Papiã Irenæus, Iuſtinus martyr (mittimus Tertullianũ & Nepotem extra claſſem Catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Scuerus, & alij, prout teſtatur S. Hieronymus in cõment. ſuper Ezech. c.36. lib. 11. & in prœm. lib. 18. in Iſaiã. De quorũ ſententia idem auctor in Hierem. c.19. li.4. hæc habet: Quæ licet, non ſequamur, tñ damnare non poſſumus: quia multi Eccleſiaſticorum uirorum & martyrum iſta dixerunt: & vnuſquiſque in ſuo ſenſu abunder, & Domini cuncta iudicio reſeruentur. Hæc S. Hieron. quo tempore nihil adhuc ab Eccleſia de ea re fuiſſe definitum apparet. Paulo poſt autem cũ Apollinaris hæreſiarcha hanc de Millenario ſententiam niteretur adſtruere, totiſq. neruis defendere conaretur, atq. ut dogma Catholicum ſtabilire, ſcriberetq. (vt ait S. Hieron. in prœm. lib. 18. in Iſaiam) duo volumina aduerſus Dionyſium Alexandrinum, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atq. alios Millenarios zelus ſanctorum Patrum exarſit, ita ut in hæreſim ac patronum eius liberius inuehe rentur: cum præſertim ille adderet alias ad eam opinionem impietates, diceretq. homines reſurrecturos eſſe ad legem, circumciſionem & ſabbata ſeruanda, ad cibos electos, ut olim, & templum materiale conſtructuros. id de eo ſcribit S. Baſilius in epiſt. 74. ad Occidentales. Tunc autem, ſicut ceteræ prauæ opiniones Apollinaris, ita hęc de Millenario a Damaſo Papa Romæ putatur eſſe damnata.

d *Ariſtionis.*] De eodẽ Beda, Vſuard.

Ado,

Ado, & alij. Meminit de Aristione Papias, quẽ refert Irenæus apud Euseb. lib. 3. c. 33. & Hiero. de scrip. Eccl. in Papia.

e *Plurimorũ sanct. mart.*] Horũ agonis Eusebius hist. lib. 8. c. 24 meminit.

f *Abilij episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Scribit de Abilio Euseb. in chron. eum sedere cœpisse anno quarto Domitiani Imp. & cum sedisset annos tredecim, sub Nerua Imp. ex hac uita migrasse. Ex his restituendus est locus eiusdẽ Eusebij in editione Christophorsoni lib. 3. c. 12. cum ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus eccle siæ Alexandrinæ prefuit: qui cum annos viginti duos in eo munere compleuisset, exijt e vita: in cuius locum suffectus est Abilius. Hæc ibi; sed sic restituenda, vna tantum mutata dictione, ut dicat: Quarto anno Dõmituani, Anianus qui primus ecclesiæ Alexandrinæ præfuit, cum annos viginti duos, & c. quam lectionem confirmant etiam ea quę idem Eusebius scribit lib. 2. cap. 23. ubi ait, octauo anno Neronis Imperij Anianum post Marcum sedere cœpisse.

g *Paschasii Episc.*] Beda item & Ado de eo hac die. De Paschasio Episc. Viennen. scribit Ado in chron. floruisse videlicet tpibus Constantini, cum Melchiades Romanæ præesset Ecclesiæ. Successisse huic vr̃ sanctus Verus, qui reperitur interfuisse Cõcilio Arelatensi 2. sub Constantino Imp. & Siluestro Romano Põtifice celebrato, ut apparet ex Actis eiusdem Synodi. Ex his reddũtur ambigua, quæ idẽ scribit Ado, Verum sedisse tpibus Traiani; & quod ait, Paschasio fuisse suffectum Claudium. Sed de his in Vero pluribus infra ad Kalendas Augusti.

23 Septimo Kalend. Martij. Luna. Evj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

In Anno Bissextili omittitur Vigilia sancti Matthiæ Apostoli: *quia transfertur in sequentem diem, quæ est* 24.

VIGILIA [a] sancti Matthiæ Apostoli. Apud Sirmium beati Sireni [b] monachi & martyris, qui, iubente Maximiano Imperatore, tentus, cum se Christianum esse confiteretur, cãpite cæsus est. Ibidem natalis sanctorum septuagintaduorum [c] martyrum, qui martyrij certamen in prefata vrbe consummãtes, regna mansura perceperunt. Romę S. Polycarpi [d] presbyteri, qui cum beato Sebastiano plurimos ad fidem Christi conuertit, atq. ad martyrij gloriam exhortãdo perduxit. In ciuitate Asturicensi sanctæ Marthæ [e] virginis & martyris sub Decio Imperatore, & Paterno Proconsule. Constantinopoli S. Lazari [f] monachi: qui cum sacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclastæ iussu diris supplicijs excruciatur, & manus ei candenti ferro cõburitur: sed Dei virtute sanatus, abrasas imagines sanctas pingendo restituit, ac demũ in pace quieuit. Brixiæ S. Felicis [g] Episcopi. Hispali in Hispania S. Florentij [h] confessoris. Tuderti sanctæ Romanæ [i] virginis, quæ a S. Siluestro Papa baptizata, in antris & speluncis cælestem vitam duxit, &

xit,& miraculorum gloria claruit. In Anglia ſanctæ Milburgis [k] virginis,filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

¶*In anno Biſſextili bis pronunciatur* Sexto Kalendas Martij, *& eadem Luna,ſcilicet die* 24.*&* 25.*Prima die,id eſt* 24.*hoc modo:* Sexto Kal.Martij.Luna,*quota fuerit. Deinde*, Vigilia S.Matthiæ Apoſtoli. Item commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum,& Confeſſorum,atque ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias, *Secunda die,id eſt* 25. Sexto Kalend.Martij. Luna... In Iudæa, *&c. vt in ſequenti lect.*

FEBRVARII 23.

VIGILIA *S.Matthiæ.*[a]] De eadē Beda,& Mictolog.c.47.atque alij recentiores.

b *Sireni.*] De ipſo etiam Beda,ac ceteri. Hic cum dicatur fuiſſe monachus: ſatis apparet ex Euſeb. hiſt.li.8. c.22. Maximiani temporibus fuiſſe monachos,& ex eis quamplurimos coronatos eſſe martyrio, vt & Seleucus, de quo ſupra egimus. quin & ipſe S. Antonius martyrij cupidus conuolauit Alexādriā, ſed conſequi nō potuit, ut ſcribit S. Athanaſius in uita ipſius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal.lib.3.c.147.licet eum etiam Epiſcopum fuiſſe dicat.

c *Septuagintaduorū martyrum.*] Alij legūt ſexagintaduos tm̄; ſed ex pluribus manuſcr. prædictus numerus hr̄ certior, prout etiam Petrus in catal. lib. 3.c.150.

d *Polycarpi.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. Habentur eius Acta iuncta rebus geſtis S.Sebaſtiani apud Sur.tom. 1.die 20.Ianuarij.

e *Marthæ.*] Tabulę eius eccleſię. Eius Acta paucis enarrantur in theſaur. concion.to.2.die 23.Februarij.

f *Lazari monachi.*] Agunt autem Græci de eo die 17. Octob. qñ ex Cithienſi vrbe translatum eſt corpus eius Conſtantinopolim, vt teſtatum hr̄ in dicto Menologio,ea die. Scribunt de Lazaro Zonaras in tertia parte Annal. in Theophilo Imp.Cedrenus in eodem, & alij.

g *Felicis epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Brixian. Recēſetur hic vigeſimus a tempore Philaſtrij eius ſedis Epiſcopi, ſucceſſitq. Dominico,ut ſcribit Rampertus eius ciuitatis Epiſcopus, cum agit de translatione ſancti Philaſtrij.

h *Florentij.*] Agitur de eo in flore ſanctorum Hiſpan.ubi & ſepulturæ eius epitaphium recitatur:itemq. in theſaur.cōcion.to.2.die 23.Februarij.

i *Romanæ.*] De ea tabulæ eccleſiæ Tudertinæ, vnde etiā eius acta accepimus. Claruit temporibus Conſtātini, cum S. Silueſter præeſſet Romanæ Eccleſiæ.

k *Milburgis.*] Fertur eius vita ſcripta eſſe à Gothzelino monacho S.Bertini,de que ea re teſtimonium eſt in catal. ſcrip. Britan.Agit de ea etiam Molanus in addit.ad Vſuardum.

v. F Sexto Kalend.Martij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN Iudæa natalis S.Matthiæ Apoſtoli[a], qui poſt aſcenſionem Domini ab Apoſtolis in locum Iudæ proditoris ſorte electus, pro Euangelij prædicatione martyrium paſſus eſt. Romæ S.Primitiuæ [b] martyris. Cæſareæ in Cappadocia S.Sergij [c] martyris,cuius geſta præclara habentur. In Africa ſanctorum

ctorum martyrum Montani [d], Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani, & sociorum, qui fuerunt S. Cypriani discipuli, & sub Valeriano Imperatore martyrium consummarunt. Rhotomagi passio S. Prætextati [e] Episcopi & martyris. Treuiris S. Modesti [f] Episcopi & confessoris. In Anglia S. Edilberti [g] Regis Cantiorum, quem S. Augustinus Anglorum Episcopus ad fidem Christi conuertit. Hierosolymis prima inuentio [h] capitis Præcursoris Domini.

FEBRVARII 24.

MATTHIÆ *Apost.*[a]] Latini omnes de eo agunt hac die, Græci autem IX. Augusti, ut constat ex Menologio, & ex constitutione Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Præter illa quæ de ipso leguntur in Act. Apost. cap. 1. scribunt eum non tantum in Iudæa, sed etiam in vlteriori Æthiopia Euangelium prædicasse, vt Sophron. apud Hieron. de scrip. Eccles. Niceph. lib. 2. cap. 40. Doroth. in synop. De prædicatione in Iudæa meminit Isid. de vit. & obit. sanct. c. 81 Matthiæ nomine ferebatur Euangelium, quod a Gelasio in Romano Concilio est reiectum inter apocrypha, c. sancta Rom. dist. 15. eadē æstimatione iam ante habitum ab Origene homil. 1. in Luc. & ab Euseb. lib. 3. cap. 25. Eiusdem item classis existimatæ sunt traditiones nomine Matthiæ editę, ex quibus Marcion suam ipsius hæresim adstruebat, ut scribit Clemens Alexand. lib. 2. strom. c. 7. qui ex eis quædam recitat fragmenta, & Euseb. histor. lib. 3. c. 23. Acta etiam Matthiæ, quæ scripta feruntur ab Abdia, ut spuria reijciuntur. Habetur mentio de Matthia apud Dionysium Areopagitam de Eccles. hierarch. cap. 5. parte 3. Fertur sermo de S. Matthia quem alij Augustino, Bedæ autem alij tribuunt. Scribit Petrus diac. Cassinen. scriptum fuisse ab Authperto abbate Cassinen. sermonem de eodem Apostolo, quē legimus in codice manuscr. S. Mariæ ad Martyres. Incipit: Inclytam gloriam, &c. Habemus & nos eumdem charactere Longob. conscriptum.

b *Primitiuæ.*] De ea consentiunt vet. manuscrip. quorum supra meminimus.

c *Sergij.*] De eo ēt Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. Alius censetur hic ab illo Sergio, qui vna cum S. Bacco pro Christi fide certauit, de quo suo loco inferius.

d *Mōtani, Lucij, & soc.*] Restituti sunt ijdem ex vet. manuscr. Habentur eorum Acta germana, quæ recenset Sur. tom. 1. hac die. De Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur separatim in diuersis epistolis S. Cypriani. De Montano in epistola Celerini, apud eumdem epist. 21. De Victorico in inscriptione epistolæ 54. De Lucio & Iuliano sæpe, & in Concilio Carthag. sub eodem Cypriano. An autem hi nostri ijdem sint cum illis, non auderem affirmare; licet ijsdem passi reperiantur temporibus, ac in eadem regione.

e *Prætextati.*] Recensetur hic xvij. eius sedis Episcopus secundum tabulas Democh. Reperitur interfuisse Concilio Turonensi 2. Parisiensi 1. & Aurelianēsi 5. quibus & subscripsit. Claruit sub Childeberto Rege circa anno Domini 580. de quo Greg. Turonen. hist. Franc. lib. 5. c. 18. lib. 7. c. 16. & lib. 8. c. 20. & 31. vbi de nece ipsius itemque lib. 9. cap. 20. Quod pertinet ad antiquam familiam & nomen Prætextati, consule Macrob. lib. 1. Saturnal. cap 6.

f *Modesti Episc.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vsuard. secundæ editionis.

g *Edilberti Regis.*] De quo plura Beda de gest. Angl. lib. 1. c. 25. 32. 33. & lib. 2. cap. 3. 4. & 5. Ad hunc S. Gregor Papa scripsit epistolam 60. lib. 9. regist. extat eadem apud Bedam li. 1. c. 32. Migrauit ex hac uita anno Dñi 616. vt idem testatur Beda in epitome. Ex qua emendatur qd idem dixerat lib. 2. c. 5. eum decessisse anno Dñi 613. nam (vt ipse ait) viginti & unum annos regnauit ab eo tempore quo Agustinus est profectus in Angliā.

Prima

h *Prima inuentio capitis Præcurs.*] De eadem capitis inuentione hac die Beda, Vsuard. Ado, consentiuntque vet. manuscrip. Græci ēt in Menologio hac item die agunt de eadem. Rursusq. viij. Kal. Iunij aliam celebrant inuentionem, quā do Comanis, vbi in aureo vase latebat, iterum repertū, Constantinopolim trās-latum est. Consule ea quæ notantur infra ad quartum Kalend. Septembris.

vij. G Quinto Kalend. Martij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

IN Ægypto natalis sanctorum martyrum Victorini [a], Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioscori, Serapionis, & Pápiæ, sub Numeriano Imperatore: quorum duo primi pro confessione fidei exquisita suppliciorum genera constanter tolerantes, capite plectuntur; Nicephorus post craticulas candentes, igneśq. superatos, minutatim cōcisus est; Claudianus & Dióscorus flammis incensi, Serapion vero & Pápias gladio cæsi sunt. In Africa sanctorum martyrum Donati [b], Iusti, Herénæ, & sociorū. Romæ natalis S. Felicis [c] Papæ Quarti*, qui S. Gregorij Papæ átauus fuit; de quo is refert, quod sanctæ Tharsillæ nepti apparens, illam ad cælestia regna uocauit. Constantinópoli S. Tharasij [d] Episcopi, eruditione & pietate insignis, ad quem extat Hadriani Papæ Primi epistola pro defensione sanctarum imaginum. Nazianzi sancti Cæsarij [e], fratris beati Gregorij Theologi, quem idem Gregorius inter agmina beatorum se uidisse testatur.

*Tertij.

FEBRVARII 25.

VICTORINI, *Victoris, & soc.*[a]] De his hac itē die Beda, Vsuardus, & Ado pluribus, Petrus etiam in catal. lib. 3. c. 151. Græci autem in Menolog. ad diem 31. Ianuarij.

b *Donati, Iusti, & soc.*] Beda de ijsdē hac die, qui & ceterorum recenset singula nomina. In uet. Martyrol. monasterij S. Cyriaci, præter hos recensitos, superadduntur & alij quadraginta quatuor. Vtrhi illi esse, quos Lucianus in epist. 22. apud Cyprian. refert, & inter alios nominat Donatum & Herenem; licet Pamelius in annot. eiusdem epistolæ, auctoritate cuiusdam alterius manuscrip. bibliothecæ Guilielmitarum Burgensium, diuersis diebus illos esse passos affirmet; nos autem Romano plus deferimus.

c *Felicis Papæ.*] Cū hic Felix, de quo hac die agitur, dicatur atauus S. Gregorij Papæ, cuius idem S. Gregorius meminit homil. 38. in Euang. & lib. 4. dialog. c. 16. existimauit Ioannes diacon. in uita S. Gregorij lib. 1. ca. 1. & Leo Ostiens. in chron. Cassinen. li. 1. c. 1. in fine, hunc esse quartum eius nominis Rom. Pontific. Ego aūt in eam sn̄iam sum propensior, vt opiner, non Felicē Quartum, sed Tertium fuisse atauum S. Gregorij; idq. non leuibus rationibus persuasus: nam Felix Tertius Romanus fuit, Quartus aūt Sānis natione, & patria Beneuentanus: at perspicuum est omnibus, S. Gregorium non ex Samnitibus originē ducere, sed ab antiquis Romanis senatoribus; quod

& ipse

& ipſe Ioannes diac. abſq. vlla dubitatione confirmat. Ad hæc addimus: ſi quis numeret annos, menſes, & dies, quibus ſedit Felix Tertius, inueniet ipsũ ex hac uita migraſſe hac ipſa die, quinto Kal. Martij, quod & diligenter obſeruauit Panuin. in Faſtis: Felix aũt Quartus obijſſe dr̃ quarto Idus Octob. licet fortaſſe ob translationem agatur cõmemoratio natalis eius 30. Ianuarij. Ad poſtremum ſi tpa attendamus, quibus vixit vterq. Felix: magis congruit, vt Felix Tertius, quã Quartus, atauus S. Gregorij dici debeat: ſi.n. numeres annos ab obitu Felicis Tertij vſq. ad electionem S. Gregorij Papæ iam ſenis, intercurriſſe inuenies annos nonagintaocto: ſi autem recenſeas annos ab eo tempore quo Felix Quartus ex hac uita deceſſit, vſq. ad eiuſdem S. Gregorij Pontificatum; annos tantum ſexaginta numerabis. Hac itaq. habita vtriuſque Felicis temporis ratione, æquius eſſe videtur, ut Felix Tertius potius dicatur eius atauus, quam Quartus; qui eodem S. Gregorio iam nato, geſſit Pontificatũ.

d *Tharaſii epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci etiam. Acta autem eius ſcripſit Ignatius diaconus cuſtos vaſorũ, ut Suidas teſtatur in Ignatio. Habet ea Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. De eodem præterea ſæpius hr̃ mentio in Actis ſecundæ Nicænæ Synodi. Obijt humanę vitę diẽ anno a Chriſto Dño 806. multis profide Catholica laboribus exantlatis.

e *Cæſarij.*] Huius egregia facta eius germanus S. Greg. Nazianzenus in ea oratione, quam habuit in funere ipſius, feliciter explicat. Deo eodẽ plura in carmine de rebus ſuis. Locus hic citatus, hr̃ in fine eius orationis his verbis: Te Cęſariũ ipſum uidebo non iã peregrinãtem, non iã ab alijs funere elatũ, non iam hominum aĩos mærore ac miſeratione permouentẽ, ſed clarũ inſignẽ, & ſublimẽ; qualis ſæpe mihi in ſomnis viſus es, o fratrũ chariſſime, & fratrũ amantiſſime, ſiue cupiditate mea, ſiue ipſa veritate hãc mihi formã repræſentante. Hæc Greg. Citat eumdẽ locũ S. Ioã. Damaſc. in oratione de his qui in fide migr. Extant eiuſdẽ Cæſarij dialogorũ libri quatuor eruditiſſimi nuper editi: licet Billius in ſuis obſeruationibus eius eſſe neget. Corrigitur ibidẽ ab eo error Nicephori de Cæſario.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
ε		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
16		17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27		

PErge in Pamphilia natalis beati Neſtoris[a] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij cum dic noctuq. orationi inſiſteret, poſtulans vt grex Chriſti cuſtodiretur, comprehenſus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate confeſſus, iuſſu Præſidis Pollionis equuleo crudeliſſime tortus eſt, ac demum cum ſe Chriſto ſemper adhæſurum conſtanter profiteretur, crucis ſuſpendio victor migrauit in cęlum. Ibidem paſſio ſanctorum[b] Papię, Diodori, Cononis, & Claudiani, qui S. Neſtorem martyrio pręceſſerunt. Item ſanctorum martyrum Fortunati[c], Felicis, & aliorum viginti-ſeptem. Alexandriæ ſancti[d] Alexandri Epiſcopi, glorioſi ſenis, qui poſt beatum Petrum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, Arium presbyterum ſuum hęretica impietate deprauatum, & diuina ueritate conuic-

tum,

ctum, de Ecclesia eiecit, ac postea inter trecentos decem & octo Patres in Nicæno Concilio eumdem damnauit. Bononię S. Faustiniani [e] Episcopi, qui eam ecclesiam, Diocletiani persecutione uexatam, verbo prędicationis firmauit & auxit. Gazę in Palæstina S. Porphyrij [f] Episcopi, qui tempore Arcadij Imperatoris Marnam [g] idolum, eiusq. templum euertit, ac multa passus quieuit in Domino. Florētię S. Andreę [h] Episcopi & confessoris. In territorio Archiacensi S. Victoris [i] confessoris, cuius laudes S. Bernardus conscripsit.

FEBRVARII 26.

NESTORIS *Episc.*[a]] De eo ēt Beda, Vsuar. & Ado ipsius Acta extāt apud Sur. to. 1. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. c. 15. & Metaphrastes in Demetrio.

b *Papiæ & soc.*] Eadem Acta S. Nestoris continent horum certamina. Passi sunt hi sub eadem Decij persecutione ante Nestorem consummatum.

c *Fortunati & Felicis.*] Redditi sunt ij ex prędictis vet. manuscr. Diuersi prorsus censentur ab illis, quorum natalis est dies 11. Iunij; quod saltem ex sociorum numero potes intelligere.

d *Alexandri episc.*] Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri de eodem hac die. Meminit huius sæpius S. Athanasius, qui inter alia, in oratione secunda contra Arianos, hæc in eos: Nostis (inquit) qūo B. Alexander vsq. ad mortem cōtra hanc hæresim depugnauit, & quot tribulationes, quantos labores, quamquam iam senex, in decrepita ætate sustinuerit, qui & ipse ad Patres appositus est. Hæc Athanasius eius in Episcopatu successor. De eo ē: Epiphan. in panar. hæres. 69. Plutibus Theodoret. hist. lib. 1. c. 2. Socrat. hist. lib. 1. c. 3. Sozom. lib. 1. c. 14. & Cassiod. ex eisdem. Extat huius egregia epist. scripta ad Alexandrū Episc. Constātinopolitanū contra Arium; ex qua ipsa qualis quantusve fuerit pōt existimari. Recitat eam Theodoret. hist. li. 1. c. 6. Interfuit SS. Nicæno Concilio, atq. sequenti anno, qui numeratur a Christo nato 326. ex hac uita migrauit. Claruerunt ijsdē tpibus eiusdē nominis duo alij illustres sanctitate Episcopi; Alexander Constātinopolitanus, quē diximus, de quo agunt Græci in Menolog. 30. Augusti; & Alexander Episcopus Thessalonicensis, cuius extat epistola ad Athanasium, descripta in apologia secūda eiusdem Athanasij. de hoc Græci in Menologio ad septimū diem Nouēbris.

e *Faustiniani episc.*] De eo prætera tabulæ ecclesię Bononiensis: recēsetur eiusdem sedis secundus Episcopus. Scripsit de eodem Sigonius in historia de ecclesia Bononiensi.

f *Porphyrij episc.*] De eodem Græci iterū agunt in Menologio, hac nimirum die, & secunda Martij. Extant eius Acta fidelissime scripta a Marc. diac. quæ descripsit Metaphrastes; eadē Latine reddita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Interfuisse hic reperitur Synodo Theopolitanæ habitæ in cā Pelagij, ubi tantus hæresiarcha subdole recantauit palinodiam, de quo S. Augustin. de pec. orig. lib. 1. c. 10.

g *Marnam idolum.*] Famosissium erat Gazæ in Palæstina idolum, Marnas dictū, celeberrimumq. templum eius. Marnā Gazenses Iouem appellabant, vt auctor est Marcus diac. in Actis S. Porphyrij; qui ēt testatur, non solū Marnæ templū Gazæ fuisse, sed & Apollinis, & aliorū Gentiliū deorum: de Apollinis tēplo Gazæ posito meminit Iosephus antiq. li. 13. c. 21. edit. Gelen. Porro Marnæ tēplū erat oīum celeberrimū, qđ egregie ab eodē Marco diac. describitur: de eo sæpe S. Hieron. meminit, in uita S. Hilarionis, in epist. 7. ad Lætam, cum ait: Marnas luget inclusus, & euersionem templi iugiter pertimescit. Et in Isa. c. 7. cum inquit: Serapium Alexandriæ, & Marnæ templum Gazæ in ecclesias Dñi surrexerūt. Hæc Hieron. Adscribenda sunt hæc S.

Por-

Porphyrio, prout eius Acta testantur.

h *Andreæ Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Florentinæ. Plura de ipso in vita S. Zenobij, cui in Episcopatu successit. Extat apud Sur. tom. 3. die 25. Maij.

i *Victoris.*] De eo scripsit officiū Ecclesiasticum S. Bernardus (vt ipse testatur in epist. 312. ad Guidonem abbatē) continens sermones duos, quibus eiusdē sancti laudes & res gestas cōplexus est, item hymnum & responsoria duodecim cum antiphonis viginti septem & alia, iuxta consuetos sacri ordinis ritus. Id prestitit S. Bernardus, exposcente eodem Guidone abb. Habes dictos sermones in editione Niuel. pag. 55. & 56.

27 Tertio Kalend Martij. Luna. B ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A		B	C	D		E	f	F	G	H		M	N	P
17	18	19		20	21	22		23	24	23	24	25		26	27	28

ROMAE natalis sanctorum martyrum [a] Alexandri, Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexandrię passio sancti Iuliani [b] martyris: qui cum ita [c] podagra constrictus esset, ut neque incedere, neque stare posset; una cum duobus famulis, qui eum in sella gestabant, Iudici offertur; quorum alter fidem negauit, alter nomine Eúnus cum Iuliano in confessione Christi perdurās, ambo simul camelis impositi, per totam vrbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem incenso rogo [d], hinc inde spectante populo, comburi. Ibidem sancti Besę [e] militis, qui eum insultantes in prędictos martyres cohiberet, delatus ad Iudicem, pro fide constanter agens, capite truncatus est. *Hispali* in Hispania natalis S. Leandri [f] eiusdem ciuitatis Episcopi, cuius prędicatione & industria Visigothorum gens, adiuuante Reccaredo eorum Rege, ab Ariana impietate ad Catholicam fidem conuersa est. Constantinopoli sanctorum confessorum Basilij [g] & Procopij, qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu sanctarum imaginum strenue decertarunt. Lugduni S. Baldomeri [h] viri Dei, cuius sepulchrum crebris miraculis illustratur.

FEBRVARII 27.

ALEXANDRI *& soc.* [a]] De his etiā hac die Beda; licet Thessalonicæ mendose, loco Romæ, & deprauate pro Antigono, Androgonus in eo legatur: quæ omnia ex uet. manuscrip. sunt emendata, in quibus additur & Ianuarius.

b *Iuliani.*] De Iuliano & Euno agūt etiam hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Horum martyrum conscripsit Dionys. Episcopus Alexandrinus in epist. ad Fabium Antiochenum, quā recitat Euseb. hist. lib. 6. c. 54. & Niceph. lib. 5. c. 30. Passi sunt temporibus Decij Imperatoris.

c *Podagra constrictus esset.*] De sistēdo iudicio ægroto homine, vide quæ de lege duodecim tabularum lepide disputat Phauorinus cum Sexto Cæcil. Iurecons. apud Gellium lib. 20. cap. 1.

d *Incenso rogo comburi.*] Quod tam frequenter legas in Martyrol. uel in ipsis Actis martyrū, Christianos post multa tormēta igni traditos; eā puto ob cām esse factū, qd cū penes Gētiles Christiani

haberentur magica arte imbuti, eos ut magos puniebat Gentilitas: ea.n.pœna afficiendos esse magos, eorum legibus statutũ erat. Paul. lib. 5. senten. tit. 23. Pro Christianis hisce calũnijs impetitis cõplures antiq. Patrũ scripsere apologias.

e *Besæ.*] Agit de eo idem Dionys. in epist. ad Fabium Episc. Antiochenum: habetur apud Eusebium lib. 5. ca. 30. ex quo alij eadem referunt.

f *Leandri Episc.*] De eo etiam Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. S. Gregorius de eo sæpius, ut qui vsus est eo familiarissime, ante etiam quam Põtifex esset, prout declarat in præfatione Moralium. De eodem insuper lib. 3. dialog. ca. 31. Extãt præterea eius epistolæ ad eũ scriptę in regist. lib. 1. epist. 41. lib. 4. epist. 46. & lib. 7. epist. 125. Isidor. de vir. illustr. c. 28. recẽset eius scripta. Reperitur idẽ S. Leander interfuisse primo Concil. Hispalensi, habito anno 5. Reccaredi Regis, æra 628. a Christo aũt nato anno 590. Idem S. Leãder habuit luculẽtam orationẽ de laude Ecclesiæ, & conuersione gentis Gothorum ad fidem Catholicam, quam exscripsimus ex codice manuscr. quem reperimus in bibliotheca Sfortiana, ubi habẽtur & aliæ Synodi Toletanæ nondũ typis excusæ. Adnumerat Trithem. S. Leãdrũ inter professores regulæ S. Bened. lib. 2. c. 9. & li. 4. c. 130. de vir. illust. ord. S. Bened. Obijsse fertũr anno Dñi 603. De eo dẽ in thesaur. cõcion. to. 2. die 12. Martij.

g *Basilij & Procopij.*] Græci ẽt de his agũt hac die, ut apparet ex eorũ Menologio, ubi eorum Acta paucis enarrantur.

h *Baldomeri.*] De eo item hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij, consentiuntque vet. manuscripti.

j C Pridie Kalend. Martij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMAE natalis sanctorum martyrum Macarij [a], Rufini, Iusti, & Theophili. Alexandriæ passio sanctorum Cærealis [b], Pupuli, Caij, & Serapionis. Ibidem cõmemoratio [c] sanctorum præsbyterorum, diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum pestis sæuissima grassaretur, morbo laborantibus ministrantes, libentissime mortem oppetiere; quos uelut martyres religiosa piorum fides uenerari consueuit. In territorio Lugdunensi, locis Iurensibus, depositio S. Romani [d] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam duxit, & multis virtutibus ac miraculis clarus, plurimorum postea Pater extitit monachorum. Papiæ Translatio corporis sancti Augustini [e] Episcopi ex Sardinia insula, opera Luithprandi Regis Longobardorum.

FEBRVARII 28.

MACARII & *soc.* [a]] De his agitur in uet. manuscript. præcipueque in ueteri Martyrolog. monasterij Cassinensis.

b *Cærealis & soc.*] Beda etiam de his hac die, consentiuntq. uet. manuscr. monasterij sancti Cyriaci, in quibus adduntur Claudianus & Iustus.

c *Commemoratio sanctorum presbyt.*] Horum res gestas multis laudibus prosecutus est S. Dionysius Episcopus Alexãdrinus in epistola quam scripsit ad Hieracem Episcopum: extat apud Eusebiũ hist. lib. 7. cap. 16. & 17. vbi in fine hæc leguntur:

leguntur: Ex Patribus qui virtute erant præstãtissimi in hunc modum mortem oppetiuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam e populo virtutis ergo multum laudati: adeo ut istud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem & robustam fidem susciebatur, nihil a martyrij splendore abesse videretur. Hæc Dionysius.

d *Romani abb.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Non hic ille Romanus est, qui sanctum Benedictum in specu aluit, de quo agitur natalis dies 22. Maij: sed est Romanus germanus S. Lupicini, quorum Acta Gregorius Turonensis scribit in vit. sanct. pat. c. 1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita S. Eugendi apud Sur. tom. 1. die 1. Ianuarii. Loca Iurensia, quorum hic habetur mentio, sic dicta sunt fortasse a iura monte, Cæsaris commẽtariis illustrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetiis. Sed sunt eius textus aliæ lectiones; ut quæ dicit, Locis virentibus, prout legunt Beda, Vsuardus, & Ado: alia quæ habet, Locis Lorensibus, eaq. ex historia prædictorũ sanctorum: Lorensis enim dicta est eremus (ut ibidẽ scribit Gregorius Turon.) ubi sanctus Romanus vna cum Lupicino fratre excoluit monasticam vitam tẽporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. Porro Lorensis eremus (inquit Gregorius) inter Burgundiã & Alemanniã sita, Auẽticæ adiacet ciuitati. Vsitatior tamen ea reperitur lectio, ut dicat (ut hic habetur) Locis Iurensibus: nam & S. Eugendus horum discipulus, in *Actis* eius, quæ extant apud Surium tom. 1. Iurensis monachus appellatus reperitur.

e *Translatio corporis S. Augustini.*] Huius translationis meminit Paulus diac. de gestis Longobard. lib. 6. ca. 14. & Beda, qui illis temporibus uixit, lib. de sex ætat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiẽs, quod Sarraceni, depopulata Sardinia, etiam loca fœdarent illa, vbi ossa S. Augustini Episcopi propter vastationem barbarorum olim trãslata & honorifice fuerunt condita; misit, & dato magno pretio accepit, & transtulit ea in Ticinum, ibiq. eum debito tanto Patri honore recõdidit. Hęc Beda. Porro ea olim in Sardiniam ex Hipponeregio delata fuerunt, cum a Trasamundo Vuandalorum Rege Ariano Africani Episcopi relegati, essent in eam insulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante S. Fulgentio Episcopo Ruspensi, anno a Christo Domino (ut probabilius opinamur) quingentesimo quarto. At vero eo tempore non tantum corpus, sed mitram eiusdem & baculum pastoralẽ, aliasque sanctorum reliquias ab eisdem Episcopis illuc translatas fuisse, auctor est Fara de rebus Sardois. Ticinum autem translatum esse venerandum eius corpus, tradit Marian. Scot. anno Domini 734. Ado uero in chron. anno 718. & Sigeb. anno 721. Extat de hac translatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiscopi Mediolanensis epistola ad Carolum Magnum, data anno Domini septingentesimo nonagesimosexto: est eius exordium: Opus quod celsitudo vestra, dum in vrbe Mediolanensi moraretur, &c. Habetur illic in fine epistolæ, factam esse hanc translationem, cum Gregorius Papa Secundus Romanæ Ecclesiæ præsideret.

MARTIVS.

* D Kalendis Martij. Luna. 1

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 25 26 27 28 29 1

ROMAE ſanctorum martyrum [a] ducentorum ſexaginta, quos iuſſit primo Claudius pro Chriſti nomine damnatos extra portam Salariam arenam fodere, deinde in amphitheatro militum ſagittis interfici. Item natalis ſanctorum martyrum Leonis [b], Donati, Abundantij, Nicephori, & aliorum nouem. Maſſilię ſanctorum martyrum Hermetis [c] & Hadriani. Heliópoli ſanctę Eudocię [d] martyris, quę in perſecutione Traiani a Theodoto Epiſcopo baptizata, & ad certamen munita, Vincentij Pręſidis iuſſu percuſſa gladio, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctę Antoninę [e] martyris, quę in perſecutione Diocletiani cum Gentilium deos irriſiſſet, poſt varios cruciatus in uaſe quodam incluſa, in paludem urbis Ceę demerſa eſt. Apud ciuitatem Vuerdam ſancti Suitberti [f] Epiſcopi, qui tempore Sergij Papę apud Friſones, Bátauos, & alios Germanię populos Euangelium prędicauit. Andegáui ſancti Albini [g] Epiſcopi & confeſſoris, uiri pręclariſſimę uirtutis & ſanctitatis. Apud Cenomános ſancti Siuiardi [h] abbatis. Perufię Translatio ſancti Herculani [i] Epiſcopi & martyris, *qui iussu Totilæ Gothorum Regis decollatus est: cuius corpus ita capiti unitum, atq; sanum, quadragesimo post abscissionem die (ut scribit S. Gregorius Papa)* MARTII 1 *repertum est, ac si nulla ferri incisio illud tetigisset.*

MARTYRVM *ducentorũ, &c.*[a] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum res geſtas una cum Actis ſancti Valentini presbyteri apud Sur. die 14. Februarij. De quibus monemus lectorem, ne, cum nomen Calliſti in illis poſitum legerit, putet illum eſſe Romanum Pontificem ita appellatum; qui non ſub Claudio Iuniore Imperatore, ſed longe ante ſub Macrino Aug. ſedit.

b *Leonis, Datiui, & ſoc.*] Reſtituti ſũt ijdem ex dicto vetuſto Martyrologio monaſterij S. Cyriaci.

c *Hermetis & Hadriani.*] Vſuardus de ijſdẽ hac die, cõſentiuntq. vet. manuſcr.

d *Eudociæ.*] Græci itidem de ipſa hac die in Menologio, vbi etiam ijſdem fere verbis eius paſſio habetur expreſſa.

e *Antoninæ.*] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius certamen paucis deſcribitur. De Cea inſula, vnde & ciuitas eſt dicta, agit Plinius, Antonin. & alij. Quodnam illud fuerit vas, quo Antonina ob id quod deos Gentiliũ irriſiſſet, incluſa eſt; conſule ea quæ notata hñr inferius de ſupplicio decreto aduerſus irriſores legum, die 28. Iulij.

f *Suitberti Epiſc.*] Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Extant eius Acta a Marcellino presbytero fideliſſime ſcripta. Agit de eo item Beda hiſt. Anglor. lib. 5. c. 12. Obijt diem anno Domini 717. De eodem etiam Trithemius de uir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 165.

g *Albini*

g *Albini Episcopi.*] De ipso etiam Beda & Vsuardus. Scripsit eius vitam Fortunatus presbyter, ut testatur Greg. Turon. de glor. confess. ca. 96. vbi de sanctis Albino atque Martino agit; recēset eam Surius tom. 2. Reperitur hic interfuisse Concilio Aurelianensi tertio, habito anno 26. Childeberti Regis Francorū, anno a Christo (secundū Fastos Onuphrij) 540. Hinc errare conuincitur Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. c. 103. dum ait eum vixisse anno Domini 720. Alius hoc uetustior fuit S. Albinus, cui S. Maximus Episcopus Regiensis erexit basilicam, ut scribit Dinamius in vita S. Maximi: est fortasse ille sanctitate celebris Episcopus Catalaunensis, discipulus S. Lupi Trecensis Episcopi, de quo habetur mētio in Actis eiusdem sancti Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij. Alius insuper fuit S. Albinus Episcopus Lugdunensis, de quo inferius xvij. Kalend. Octob.

h *Siuardi abb.*] Huius Acta recitat Surius tom. 2. Claruit temporibus Theodorici Regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac uita migrauit.

i *Translatio S. Herculani.*] Plura de ipso uide inferius septima Nouembris, qua die natalis ipsius celebritas agitur.

2 Sexto Nonas Martij. Luna. Ex xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Latina sanctorum martyrum [a] Iouini & Basilei, qui passi sunt sub Valeriano & Gallieno Imperatoribus. Item Romæ plurimorum sanctorum [b] martyrum, qui sub Alexandro Imperatore & Vlpiano Præfecto diu cruciati, ad extremum capitali sententia damnati sunt. In Portu Romano sanctorum martyrum Pauli [c], Heraclij, Secundillæ, & Ianuariæ. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum martyrum Lucij [d] Episcopi, Absalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio sanctorum octoginta [e] martyrum, qui cum nollent carnes immolatas comedere, nec caput capræ adorare, a Longobardis [f] sæuissime cæsi sunt. Romæ sancti Simplicij [g] Papæ & confessoris. In Anglia sancti Ceaddę [h] Episcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras uirtutes Beda commemorat.

MARTII 2.

IOVINI *& Basilei* [a].] De his Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 169. & alij recentiores.

b *Plurimorum sanctorum.*] Additum est nomen Vlpiani Præfecti ex uet. manuscrip. Constat etenim, eum crudelissimum fuisse in persequēdis Christianis, vt diximus supra, dum egimus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de his martyribus hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij.

c *Pauli, & Heraclij.*] Beda de Paulo tantum agit, & Heraclium omittit, sed restituitur ex dictis uet. manuscrip.

d *Lucij & soc.*] Beda legit Lucā, pro Lucio; ponitq. seorsum socios, noībusq. eorum deprauatis: sed ut sic poneretur,

vetusta dicta exemplaria monuerunt.

e *Octoginta martyrum.*] Horũ historiam scribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 27. & 28. Constat hos martyres passos esse anno Domini 579. quem quidem prætaxatum annorum numerum hac ratione supputamus. Affirmat. n. dicto loco S. Gregorius, hos passos esse ante annos ferme quindecim ab eo tempore quo hæc scribebat in suis dialogis, cũ videlicet ageret in Põtificatu annos quatuor, quod constat ex lib. 4. dialog. ca. 36. vbi agens de pestilentia, quæ primo sui Pontificatus anno contigit, ante triennium ab eo tempore contigisse testatur. Si igitur a prædicto anno 579. vsque ad quartum annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapsos illos annos quindecim, dicto tempore eos martyrium consummasse comperies.

f *A Longobardis sæuissime cæsi.*] Obtinuit vsus, vt Longobardi pro Longobardis dicantur: Langobardos. n. a maioribus esse dictos, complurium auctoritate probatur: sic appellat eos Cornel. Tacit. lib 2. Annal. & lib. de morib. German. Velleius Paterculus itidem in hist. lib. poster. pag. 131. nostrorum autem S. Prosper in chron. sub Consulatu Ausonij & Olybrij. sic & Paul. diac. de gest. Longob. sed in his non immoror. Quod autẽ ad Longobardorũ Christianitatem pertinet, Procopius clarissimus historicus, qui uixit tpibus Iustiniani Imp. lib. 2. de bello Gothico, cum agit de Longobardis, eos non Gentiles fuisse & idolatras, sed Christianæ fidei professores, absque dubietate testatur. Quo autẽ tpe ad fidem Christianã uenerint, nulla quidẽ apud Paulum diaconum, qui eorum gesta est prosecutus, reperitur mentio. Ex his autem quę in dialogis Gregorius Papa scribit, colligitur, Lõgobardorũ alios fuisse idololatras, ut hi de quibus hic agitur, quos caput, capræ immolasse auctor est idẽ S. Greg. dialog. li. 3. c. 28. (Baccho enim hircos Gẽtiles cõsueuisse immolare, testatur Varro lib. 1. de re rustic. redditq. causam. Auctor etiam est Minucius Felix in Octauio, consueuisse Gẽtiles immolare atq; colere caput veruecis. Greg. Papa lib. 7. epist. 5. ad Brunichildẽ Reginã Francorũ scribens, conqueritur adhuc supereresse in Gallii is qui aĩaliũ capita immolarẽt.) alios Christianos fuisse, sed Arianos, cõstat ex his quæ idẽ narrat lib. 3. dialog. c. 29. & in regist. lib. 2. epi. 2. Alios aũt Christianos Catholicos extitisse, colligit ex lib. 3. regist. epist. 2 & 4.

g *Simplicij Papæ.*] De quo eodem die Beda, Ado, & alii. Tiburi præsertim eius natalis solemnitas agitur, ibique eius sacras reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullæ eius epistolæ, quas descripsimus in Annal. Eccles. vbi de ipso pluribus egimus.

h *Ceaddæ Episc.*] De eo scribit Beda histor. de gest. Angl. lib. 3. ca. 28 & lib. 4. c. 3. vbi agit de eius obitu. Idem in epitome recenset eius ordinationẽ anno Domini 664. Claruit (ut idem scribit) temporibus Vitaliani Pontificis.

xxviij. F Quinto Nonas Martij. Luna. 3

a b c d e f g h i k l m n p q r s
4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
t u A B C D E f F G H M N P
21 22 23 24 25 26 27 28 27 28 29 1 2 3

CAESAREAE in Palęstina sanctorum martyrum Marini[a] militis, & Asterij Senatoris, in persecutione Valeriani: quorũ prior accusatus a commilitonibus quod esset Christianus, & interrogatus a Iudice, cum Christianum se esse voce clarissima testaretur, martyrij coronam capitis abscissione suscepit: cumque Asterius corpus martyris capite truncatum, subiectis humeris

humeris & ſubſtrata veſte qua induebatur, exciperet, honorem quẽ martyri detulit, continuo ipſe martyr accepit. In Hiſpania natalis ſanctorum martyrum Hemiterij [b] & Cheledonij, qui cum apud Legionem Gallecię vrbem in caſtris militarent, exurgente perſecutionis procella, pro confeſſione nominis Chriſti plurimis tormentis afflicti, Calagurrim uſque perducti, atque ibi martyrio coronati ſunt. Eodem die paſſio ſanctorum Felicis [c], Lucioli, Fortunati, Marcię, & ſociorum. Item ſanctorum militum Cleonici [d], Eutropij, & Baſiliſci, qui in perſecutione Maximiani ſub Aſclepiade Pręſide crucis ſupplicio feliciter triumpharunt. Brixię ſancti Titiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Bambergę ſanctę Chunegundis [f] Auguſtę, quę Henrico Primo Imperatori nupta, cum uirginitatem ipſo annuente ſeruaſſet, bonorum operum meritis cumulata, ſancto fine quieuit, & poſt mortem miraculis claruit.

MARTII 3.

MARINI *& Aſterij.*] De his ité hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum certamina, quæ Cæſareæ Paleſtinę ſubiere, Euſebius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus exacte deſcribit lib. 7. ca. 14. a quo etiam Niceph. lib. 6. cap. 13. & 14. & alij eumdem ſecuti auctorem. De reliquijs S. Marini martyris meminit Ioan. Damaſc. orat. 3. de imagin.

b *Hemiterij & Cheledonij.*] De his etiam ijdem qui ſupra, Beda, & alij Horũ paſſionis triumphos Prudẽtius ſacro hymno cecinit; deq. pio fideliũ cultu eis exhiberi ſolito hæc ibi eleganter pangit:

Illitas cruore ſancto
Nunc arenas incolæ
Frequentant obſecrantes
Voce, votis, munere.
Exteri necnon & orbis
Huc colonus aduenit, &c.

In breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, duo prętera habẽtur ſacri hymni, quibus eorumdem martyrum Acta & laudes canũtur. Agit de ijſdem Greg. Turonen. lib. de gloria martyr. c. 93. Meminitq. eorumdem S. Eulogius libro 1. mem. ſanct. mart. Nouiſſime de iiſdem in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concion. tom. 2.

c *Felicis, Lucioli, & ſoc.*] Beda de his hac die, adſtipulanturque vet. manuſcr.

d *Cleonici & ſoc.*] Agũt de his etiam Græci in Menolog. hac die, eorumque Acta ſummatim complexa referunt.

e *Titiani Epiſcopi.*] De quo tabulæ Eccleſiæ Brixianæ. Rampertus Epiſcopus in ſerm. de translat. S. Philaſtrii huius meminit, nonumq. ponit ordine ab ipſo Philaſtrio; a primo autẽ eius ciuitatis Epiſcopo hic numerat decimusquintus.

f *Chunegundis Auguſtæ.*] Extãt eius Acta, quæ Sur. retulit in to. 2. De eadem Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 159. Albert. Crant. in Saxon. Metrop. lib. 5. c. 5. & alii plures, res Germanorum proſecuti. Claruit ſanctitate circa annum Domini 1030.

4 Quarto Nonas Martij. Luna. G xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			
										I	4					

Romæ

ROMAE via Appia natalis ſancti Lucij [a] Papæ & martyris, qui primo in perſecutione Valeriani ob Chriſti fidē exilio relegatus, & poſtmodum diuino nutu ad Eccleſiam ſuam redire permiſſus, cum plurimum aduerſus Nouatianos laboſſaret, martyrium capitis obtruncatione compleuit: quē ſanctus Cyprianus ſummis laudibus celebrauit. Romæ item uia Appia ſanctorum martyrum nongentorum [b], qui poſiti ſunt in cœmeterio, ad ſanctam Cæciliam. Eodem die S. Caij [c] Palatini [d] in mare demerſi, & aliorum vigintiſeptem. Nicomediæ S. Hadriani [e] martyris, cū alijs uigintitribus, qui oēs ſub Diocletiano Imperatore martyrium crurifragio conſummarunt: cuius memoria ſexto Idus Septembris, quando eius corpus Romam tranſlatum fuit, potiſſimum agitur. Item paſſio ſanctorū Archelai [f], Cyrilli, & Photij. Apud Cherſoneſum pasſio ſanctorum Epiſcoporum Baſilij [g], Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitonis, Ephrem, Neſtoris, & Arcadij. Vilnæ in Lituania B. Caſimiri [h] filij Caſimiri Regis; quem Leo X. Romanus Pontifex in beatorum numerum retulit.

MARTII 4.

IVCII *Papæ*. [a]] Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 2. Optat. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. Extat ad Lucium Papam epiſt. Cypriani, tanto viro digna, 58. edit. Pam. Eiuſdem meminit ſcribēs ad Stephanum Rom. Pont. epiſt. 67. Huius exilium contigit ſub Gallo & Voluſiano Imperatoribus; ſub quibus item, cum poſtliminio reuerſus eſſet, martyrij coronam accepit, Valeriano & Gallieno Conſulibus. De his pluribus diſſeruimus in Annalibus. Cur autem hic ponatur S. Lucius iſta paſſus in perſecutione Valeriani, vide quæ diximus in iiſdem Annalibus, & infra 10. Auguſti.

b *Martyrum nongentorum*.] De his iidem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij. Quod autem hic habetur, hos poſitos eſſe in cœmeterio ad S. Cæciliam, non ſic accipias, ut fuerit aliquod cœmeterium ita dictum: ſed quod in ipſo cœmeterio Calliſti locus erat, dictus ſanctę Cæcilię, cuius ibidem adhuc memoria perſeuerat in marmore ſcripta, iuxta quem locū hi ſepulti erant martyres. De tpe paſſionis eorū nihil prorſus penes antiquos: ſi quis aūt ipſe deſcribit, additq. Conſules, id coniectura tātum ſua facere uidetur.

c *Caij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

d *Palatini*.] Etſi commune id ſit nomen omnibus qui militant in Palatio ex familia Imp. tamen erat peculiaris ordo militiæ Palatinæ, ut apparet ex tit. de Palatinis, Cod. lib. 12. & Cod. Theod. lib. 6. tit. 30. Minores hi erant Comitibus, atque his qui dicebantur Agētes in rebus: Hi in diuerſas prouincias ad diuerſa negotia mittebantur, aliquando etiam ad exigendum cenſum, ut conſtat ex cōſtit. nouella Theodoſij & Valentiniani Imperat. tit. 43. de Palatin. in his quæ nuper a Petro Pith. ſunt editæ, pag. 36.

e *Hadriani & ſoc.*] Agit de his item Beda. Extant eorum Acta, & quidē germana, quæ habes apud Sur. tom. 5. die 8. Septembr. & Mōbrit. to. 1. Porro de Hadriano & ſocijs Græci agunt in Menologio 26. Auguſti. Illuſtriſſimus ſane martyr Hadrianus, qui licet paſſus ſit Nicomediæ in Bithynia, Romæ etiam clariſſimus eſt habitus, cuius peruetuſta memoria extat apud arcū Seueri, de qua mērio

habetur

habetur in Ordine Romano: ibi sacrum corpus eius Nicomedia translatum, reconditũ est; eademq. inter veteres Cardinaliũ diaconias cõnumeratur. Est sermo Honorij Augustudunensis de S. Hadriano: cetera autẽ de translatione eius inferius ad sextum Idus Septembris dicẽtur.

f *Archelai & soc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

g *Basilij & soc.*] De his itidem Græci in Menologio hac die.

h *Casimiri.*] Exant eius Acta scripta accurate a Zacaria Ferrerio Vicentino, Episcopo Gardensi, legato Apostolico in Polonia: qui etiam auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, sacros hymnos, ac denique integrum officium ecclesiasticum in eius honorem recitandum conscripsit. Obijt hic sanctus anno a Christo Domino 1489.

5 Tertio Nonas Martij. Luna. A xxvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

ANTIOCHIAE natalis S. Phocæ[a] martyris qui post multas, quas pro nomine Redemptoris passus est iniurias, qualiter de antiquo illo serpente triumphauerit, hodie quoq. populis eo miraculo declaratur, quod si quispiã a serpente morsus fuerit, ut ianuam basilicæ martyris credens attigerit, confestim euacuata virtute veneni sanatur. Cæsareæ in Palęstina S. Hadriani[b] martyris, qui primo in persecutione Diocletiani iussu Firmiliani Præsidis ob Christi fidem leoni obiectus, deinde gladio iugulatus, martyrij coronam accepit. Eodem die passio sanctorum Eusebij[c] Palatini, & aliorum nouem martyrum. Cæsareę in Palæstina S. Theophili[d] Episcopi, qui sub Seuero Principe sapientia & uitę integritate conspicuus emicuit. Item in Palæstina ad ripam Iordanis S. Gerasimi[e] anachoretæ, qui tempore Zenonis Imperatoris floruit.

MARTII 5.

PHOCAE[a].] De eo etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio 22. Septembris. Alius hic est ab illo eiusdem nominis Episcopo, qui passus est sub Traiano, de quo inferius 14. Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Gregorio Turon. etiam leguntur lib. de gloria martyr. ca. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Asterij Episcopi Amaseæ, cuius quidem mentio habetur in Nicæna secunda Synodo: ex eaq. hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italiæ principe & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa est ei ædes insigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulum. Hęc S. Asterius hyperbolice. Eidem martyri Basilius Imp. ingentem basilicam erexit Constantinopoli, quam etiam celebri monasterio auxit, vt scribit Cedren. in Basilio Imp.

b *Hadriani.*] Agunt Græci de hoc Hadriano Palæstino 4. Februarij: sed male sub Decio passum ferunt. siquidem eius gentilis Eusebius lib. 8. c. 21. in fine, coronatum esse martyrio, testatur, in persecutione Diocletiani & Maximiani Imppp.

c *Eusebij & soc.*] De his item Beda, Vsuardus, & alij, quibus assentiuntur vet. manuscrip.

d *Theo-*

d *Theophili Epiſc.* De eo Euſebi⁹ hiſt. li. 5. c. 21. & 26. & Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. & alij. Hic inter Orientales Epiſcopos, ſub Victore Rom. Pōtifice. aduerſus Quartodecimanos magis magiſq. inualeſcentes ſtrenue ſe geſſit. Ad hunc potius ſcripta uidetur Victoris Papæ epiſtola, quæ mendoſe inſcripta eſt ad Theophilum Epiſcopum Alexandrinum, quem conſtat vixiſſe temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris.

e *Geraſimi.*] Græci in Menologio agunt de Geraſimo pridie huius diei. Cōſtat tñ ex Cyrillo monacho, qui ijſdem cum Geraſimo vixit tēporibus, in Actis S. Euthymij, quæ ſcripſit, ipſum deceſſiſſe quinta Martij, Indict. 13. ſub Cōſulatu 2. Zenonis Aug. qui annus ex ſupputatione recentiorum ponitur a Chriſto nato 475. multa ibi de Geraſimo habet idē auctor, necnon in vita S. Sabę abb. apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. In Actis item S. Quiriaci anachoretæ agitur de eius obitu: habentur apud Sur. to. 5. De alijs admirandis eiuſdem rebus geſtis habes in prato ſpirituali c. 107. Cedrenus in compen. ſub Zenone, & alij. Ex illis aliqua ſcripror ille vitæ S. Hierony. de quo agemus inferius, & quis fuerit oſtendemus, eidem S. Hieronymo falſo adſcripſit.

25. xxv B

Pridie Nonas Martij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3		4	5	6		

6 NICOMEDIAE natalis ſanctorū martyrum Victoris [a] & Victorini, qui per trienniū cum Claudiano, & Baſſa vxore eius, tormentis multis afflicti, & retruſi in carrerem, ibidem vitę ſuæ curſum impleuerūt. Terdonę S. Marciani [b] Epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano pro Chriſti gloria occiſus coronatur Conſtantinopoli S. Euágrij [c], qui tempore Valentis a Catholicis electus Epiſcopus, ab eodem Imperatore in exilium miſſus, migrauit ad Dominum. In Cypro S. Conónis [d] martyris, qui ſub Decio Imperatore pedibus clauis confixis, ante currum iuſſus currere, in genua procumbens, in oratione reddidit ſpiritum. Item paſſio ſanctorum quadraginta duorum martyrum [e], qui in Amório comprehenſi, & in Syriam perducti, illic egregio peracto certamine, victores palmam martyrij perceperunt. Bononiæ S. Baſilij [f] Epiſcopi, qui a S. Silueſtro Papa ordinatus, uerbo & exemplo creditam ſibi eccleſiam ſenctiſſime gubernauit.

MARTII 6.

VICTORIS *& Victorini.* [a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. ca. 180. Agunt item Græci de Victore & Victorino 31. Ianuarij, quos tamen non Nicomediæ, ſed Corinti ſub Decio Imperatore paſſos affirmant: ſed fortaſſe illi ab his ſunt diuerſi.

b *Martiani* Epiſcopi.] Extant eius Acta, que ex antiquioribus monumentis Mombrit. recitat to. 2. breui autem compendio Petrus in catal. lib. 3. cap. 189. Paſſus eſt (vt eadem Acta teſtantur) ſub Hadriano Imperatore.

c *Euagrij Epiſc.*] Græci itidē. Porro de eo ſcribit Socrates hiſt. lib. 4 c. 13. Adſcribitur

bitur hic trigesimus Episcopus Constãti nopolitanus a Nicephoro Episc. in chro nico. Vixit eodem sæculo Euagrius S. Hierony. perneccssarius; qui, defuncto Paulino, subrogatus est Antiochenus Episcopus: alius item Euagrius, natione Ponticus, aliquando clarus eodem sæcu lo vixit, sed Origenis labe cõsperfus, ex tra classem Catholicorum est eiectus: in quem sæpe inuehitur idem S. Hierony.

d *Cononis.*] De eo ẽt Græci in Meno logio hac die agunt; quẽ Nazarethorium dũ, præclaris certaminibus pro fide susce ptis nobilitatum ferunt, dum breui com pendio martyrium eius describunt.

e *Quadragintaduorũ martyrũ.*] Græ ci etiã de his hac die in Menologio: re censentq. inter ipsos Theodorum, Con stantinum, Theophilum, & Bassum.

f *Basilij episc.*] De eo item tabulæ Bo nonienſis ecclesiæ, & Sigon. lib. de ec clesi. Bononiens. de quo supra.

7 Nonis Martij. Luna. Cxxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s	
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26		27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN monasterio Fossænouæ prope Tarracinam S. Thomę[a] Aquinatis confessoris & doctoris, ordinis Prædicatorũ, vitæ sanctitate, & Theologiæ scientia illustris. Tuburbi in Mauritania natalis sanctarum martyrum Perpetuę[b] & Felicitatis; quæ cum esset prægnans (ut S. Augustinus ait) expectata, iuxta leges, vt pareret, dum parturiebat, dolebat; obiecta feris gaude bat: pasiq. sunt cum eis Reuocatus[c], Saturninus, & Secundolus; quorum ultimus quieuit in carcere, reliqui omnes bestijs traditi sũt, sub Seuero Principe, Cęsareę in Palęstina pasio S. Eubuli[d], qui cũ esset socius S. Hadriani, biduo post illum laniatus a leonibus, & gla dio trucidatus, ultimus omnium in ea ciuitate martyrij coronam ac cepit. Nicomedię S. Theophili[e] Episcopi, qui ob cultum sanctarum imaginum in exilium pulsus, illic defunctus est. Pelusij in Aegypto S. Pauli[f] Episcopi, qui eadem ex causa exul occubuit. Brixię S. Gau diosi[g] Episcopi & confessoris. In Thebaide sancti Pauli[h] cogno mento Simplicis.

MARTII 7.

THOMAE *Aquinatis*[a].] Celeberrimi Doctoris Acta scripta fusius habentur a Dauid Romæo, Paulo Regio, & Surio tom. 2. Plura S. Antoninus in 3. parte titu. 23. cap. 7. & seq. Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apostolicæ litteræ Gregorij Decimi Rom. Pontificis ad ipsum scriptæ, quibus eum vocauit ad Lugdunense Concilium: illas autem Clementis Quarti ad ipsum datas legi in illius regiſtro. Relatus est inter sanctos a Ioanne xxij. Papa, cuius canonizationis extant litterę Apostolicæ. Vix quis quã enarrare sufficeret, quod uir sanctissimus atq. eruditissimus Theologorum præconijs celebretur; quantumq. eius il libatæ doctrinæ a sanctis Patribus in SS. œcumenico Tridentino Concilio cõ sidentibus fuerit acclamatum: iureq. ob eã causam a sanctissimæ memoriæ Pio Quinto Rom. Põtifice inter celebriores

Docto-

Doctores Ecclesiæ fuit adnumeratus, dū huius diei celebritatem ijsdem sacris solemnibus peragi voluit, quibus Bonifacius Octauus Papa sanctorum quatuor Doctorum Gregorij, Ambrosij, Augustini, & Hieronymi festiuitates celebrādas constituit. Extat de his sacrum diploma datum anno Domini 1567. tertio Idus Aprilis, Pontificatus eius anno secundo.

b *Perpetuæ & Felicitatis.*] De his etiā hac die, Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Harum frequenter meminit S. August. digniſq. laudibus celebrat, vt in tractatu habito de tempore barbar. est quintus de diuer. ibique capite 5. item in Psalm. 47. ac de origine animæ ad Vincentium lib. 3. c. 9. & lib. 4. c. 18. rursus etiam ad Renatum lib. 1. c. 10. ac deniq. serm. de cultura agri, c. 4. to. 9. pag. 318. edit. Louan. Scribit Possidius in indiculo, S. Augusti num tres tractatus habuisse in harū martyrum die natali, quos excidisse dolemus. In sacro Canone Missæ Perpetuæ & Felicitatis nomina recensentur. Meminit Tertullianus de ipsarū altera, Perpetua scilicet, libro de anima; ex quo errare conuincuntur hi, qui has passas referunt temporibus Gallieni: nā Tertullianus, qui de ea scribit, vixit sub Seuero Imp. Expectata est Felicitas vt pareret, iuxta l. prægnantis ff. de pęn. cui S. Aug. videtur alludere. Eiusmodi legē ab Ægyptijs primo latam, & ab ijs a Græcis acceptam, tandemq. ad Romanos dilapsam, auctor est Plutarchus libro de his qui sero a numine puniuntur, cap. 4. Posita erant harum sacra corpora Carthagine in maiori basilica, vt auctor est Victor Episc. Vtic. lib. 1. de persecut. Vuandal. Eamdē puto esse basilicam, ab eadēque Perpetua martyre denominatam, de qua in præfatione secundi Concilij Carthaginensis mentio habetur: ibi enim Perpetua Restituta appellatur ecclesia, in qua dicta Synodus est celebrata. Est præterea altera Felicitas insignis martyr, de qua inferius sexto Idus Iulij.

c *Reuocatus, & soc.*] Ex eorumdem Actis Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 3. c. 182. agunt hac die.

d *Eubuli.*] Græci etiam. Scribit de Eubulo Euseb. hist. lib. 8. ca. 21. in fine, passumq. refert anno septimo persecutionis Diocletiani Imperatoris.

e *Theophili Episcopi.*] Agunt de eo itē Græci in Menolog. hac die, eiusq. pro fide Catholica certamē paucis describūt.

f *Pauli Episcopi.*] Itidem de eo Græci hac die in Menologio agunt, eademq. referunt, quæ hic ponuntur.

g *Gaudiosi Episcopi.*] De eo etiā tabulæ ecclesiæ Brixianæ. Ponitur in tabulis duodecimus eius ecclesiæ Episopus: a Philastrij autem tempore, qui numeratur eius sedis Episcopus ordine septimus, sextus ponitur a Ramperto Episcopo Brixiano in serm. de trāslat. S. Philastrij.

h *Pauli Simpl.*] Græci etiam de eo in Menologio hac die. Fuit discipulus Antonij Magni, vixitq. temporibus Constantini Imperatoris. Plura de ipso invit. Patrum par. 1.

xxiij. D Octauo Idus Martij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

7

APVD Antinoum Aegypti urbem natalis sanctorum martyrum Philemonis [a] & Apollonij diaconi, qui tenti, & ad Iudicem adducti, cum constanter idolis sacrificare renuissent, perforatis calcaneis per ciuitatem horribiliter tracti, nouissime gladio cæsi martyrium compleuerunt. Item ibidem passio sanctorum Ariani [b] Præsidis, Theotici, & aliorū triū, quos Iudex

submer-

ſubmerſos in mate necauit; ſed delphinorum obſequio corpora eorum ad litus delata ſunt. Nicomediæ S. Quinctilis [c] Epiſcopi & martyris. Carthagine S. Pontij [d] diaconi B. Cypriaui Epiſcopi, qui vſq. ad diem mortis *illius* cum ipſo exilium ſuſtinens, vitæ & paſſionis eius egregium volumen reliquit, atq. in ſuis paſſionibus Dominum ſemper glorificans, coronam uitæ promeruit. Item in Africa SS. Cyrilli [e] Epiſcopi, Rogati, Felicis, itẽ Rogati, B. Herenię, Felicitatis, Vrbani, Siluani, & Mamilli. Toleti in Hiſpania depoſitio B. Iuliani [f] Epiſcopi & confeſſoris, ſanctitate & doctrina celeberrimi. In Anglia S. Felicis [g] Epiſcopi, qui Orientales Anglos ad fidem conuertit.

MARTII 8.

PHILEMONIS *& Apollonij* [a].] De his Vſuardus hac die, Græci autem in Menologio ad xviiij. Kal. Decembris vna cũ Thyrſo, Lucio, & Callinico, & ſocijs; quorum omnium Acta ſcripſit Metaphraſtes ex vetuſtioribus monumentis; retulit ea Lipom. in tom. 5. & Sur. tom. 6. De his etiam in vit. Patrum par. 1. cap. 19.

b *Ariani Præſidis, & ſoc.*] Agit de his oĩbus Vſuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. Erat Arianus ferociſſimus omnium perſecutor, prout prædicta Acta martyrum Thyrſi & ſociorũ indicant: res geſtæ etiam Paphnutij martyris, quas recitat Metaphraſtes ad 28. Aprilis, necnon Acta Sabini martyris, de quo Lipom. to. 6. & Sur. tom. 2. die 13. Martij, perſecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuerſione atque martyrio agitur in Actis prædictorum martyrum Thyrſi, Lucij, Callinici, & ſociorũ, apud Metaphr. die 14. Decembr.

c *Quinctilis Epiſcopi.*] Beda de eo hac die, additq. Capitolinum, ſed Quinctilium, pro Quinctili: adſtipulantur item uet. manuſcr.

d *Pontij diac.*] De eo Beda Vſuardus, Ado, & uet. manuſcripta. Agit de Pontio Hiero. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. Cõfundũt hũc nõnulli cũ Pontio qui paſſus eſt in Gallijs: ſed alius ille a Põtio Carthaginẽſi diacono, qui & Carthagine quieuit, notiſſimus ob ſcripta a ſe Acta S. martyris Cypriani. De Pontio autem in Gallia martyre inferi[9] agitur pridie Idus Maij.

e *Cyrilli Epiſcopi & ſociorum.*] Agit de his Beda, & alij eum ſecuti, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

f *Iuliani Epiſcopi.*] De eo hac die in breuiario Toletano, Vſuardus autem 6. huius. Succeſſit hic Quirico Epiſcopo, quem præceſſit S. Ildefonſus ſucceſſor S. Eugenij: interfuit Concilio Toletano duodecimo, celebrato anno primo Eringij regis, a Chriſto autem 680. vt ex eius Actis conſtat, licet mendoſus codex Iulium pro Iuliano dicat in ſubſcriptione Epiſcoporum, ſed recte c. 1. Sedit aũt annos decem, mẽſem vnum, & dies ſeptẽ; migrauit ex hac vita anno Domini 691. Mirum quidem dictu, communi oĩum pene errore irrepſit, ut omnes hunc appellent Iulianũ cognomento Pomeriũ, eiuſq. ſcriptiones eodem inſcribant cognomine. Quam autem diuerſus ſit a Iuliano Pomerio hic de quo agimus, longum quod extat inter vtrumq. temporis interuallum facile perſuadet: nam Iulianus Pomerius vixit temporibus Gelaſij Papæ; quod ex eo cognoſces, dum Gẽnadius ſcribens ad eumdem Pontificem librum illum de uir. illuſtr. (vt ipſe teſtatur c. 100.) cum agit de Pomerio c. 98. illum adhuc uiuere teſtatur. & ne quis exiſtimet Pomerium illũ de quo ſcribit Gẽnadius, alium eſſe a Iuliano Pomerio de quo uertitur controuerſia, conſulat Iſidorum de uir. illuſtr. c. 12. & Honorium Augu-

Auguſtud. c. 12. & intelliget vnũ eũdẽq. eſſe; quem (vt diximus) conſtat floruiſſe tpribus Gelaſij Papæ circa annum Domini 495. At uero Iulianus Epiſcopus Toletanus, de quo hic agitur, poſt annos fere ducentos vixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, natione Maurus, presbyter tantum, in Galijs vixiſſe dicitur, ut tam Gennadius, quam Honorius atteſtãtur, nec reperitur fuiſſe eccleſiæ alicuius Epiſcopus. Accedit etiam, quod eumdem Iulianum Pomerium Iſidorus inſimulat hæreſis Tertulliani, cum in libris quos ſcripſit de natura animæ, illã conatus eſt affirmare eſſe corpoream: quæ quidem indigna ſunt, quæ tribuãtur Iuliano Epiſcopo Toletano, fidei Catholicæ integritate probatiſſimo. Certe in uita huius antiquitus ſcripta, quam citat Vaſæus in Annalibus Hiſp. nullam prorſus de huiuſmodi cognomine fieri mentionẽ affirmat. Trithem. cum agit de ſcrip. Eccleſ. in eumdem errorem lapſus eſt, vt unum eumdemq. putarit Iulianum Pomeriũ cum Iuliano Epiſcopo Toletano. Cautius quidem Sigebertus, qui in lib. de viris illuſtr. c. 54. & 56. alium eſſe Iulianũ Pomeriũ ab Epiſcopo Toletano demonſtrat. Vnde autem errandi occaſio prouenerit, inueſtigemus. Conueniunt nomine, atq. ſacratum litterarum profeſſione, dum uterq. inter ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur; &, quod maius eſt, eiuſdem facultatis & noſtris commẽtarios ediderũt. Scripſit enim ille Pomerius (ut teſtatur S. Iſidorus de vir. illuſt. c. 12. item que Honorius) commentarium tribus libris diſtinctum, quem Prognoſticon appellauit, de uitæ futurę contemplatione: elaborauit idẽ opus S. Iulianus Epiſcopus Toletanus totidem libris diſtinctũ, eodemq. nomine Prognoſticon nuncupatum; vnde (vt diximus) accepta eſt erroris occaſio. Porro ſi quis legerit Prognoſticon Iuliani Epiſcopi Toletani, longe aliud eſſe illud opus ab eo inueniet, quod Pomerius elaborauit: nam ſępius citat in eo S. Gregorium Papam, quem conſtat longe poſt illius Pomerij tẽpora uixiſſe. At quod omnẽ prorſus aufert difficultatem: in eodem opere idem Toletanus Epiſcopus allegat plus decies Iulianum Pomerium. Ad poſtremum, cum in eo commentario idem profiteatur ſe habuiſſe præceptorem S. Eugeniũ; quis ſit auctor, & quo vixerit tẽpore, aperte ſignificat. Huius etiã & non Iuliani Pomerij (vt falſo inſcribitur) eſt ille egregius cõmẽtarius contra Iudæos ad Erigiũ Regẽ; vbi in fine auctor, cũ numeret ab incarnatione Dñi vſq. ad illud tẽpus, quo librũ abſoluit, annos ſexcẽtos octogintaſex, lõge aliũ ſe eſſe ab illo declarat.

g *Felicis Epiſ.*] De eo ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. c. 15. Floruit circa annum Domini 630.

xxij. E Septimo Idus Martij. Luua. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

APVD Sebaſten Armenię natalis ſanctorum Quadraginta [a] militum Cappadocum, qui tempore Licinij Imperatoris ſub Præſide Agricolao poſt uincula & carceres teterrimos, poſt cæſas [b] lapidibus facies *, in rigens ſtagnum [c] miſſi ſunt, vbi gelu conſtricta eorum corpora diſrumpebantur, ac demum crurifragio martyrium conſummarunt. Erant autem inter eos nobiliores Cyrion & Candidus: quorum omnium præclaras

* nudi ſub dio ex poſiti ſunt.

glorias

glorias S. Basilius, alijq. Patres scriptis suis celebrarunt. Nyssæ depositio S. Gregorij [d] Episcopi, fratris B. Basilij Magni, vita & eruditione clarissimi, qui ob fidei Catholicę defensionem sub Valente Imp. Ariano ciuitate sua pulsus est. Barcinone in Hispania S. Paciani [e] Episcopi, tam uita quã sermone conspicui, qui tempore Theodosij Principis in ultima senectute finẽ uitę sortitus est. In Morauia sanctorum Episcoporum Cyrilli [f] & Methodij, qui multas illarum regionũ gentes cum earum Regibus ad fidem Christi perduxerunt, Romę beatę Franciscę [g] viduę nobilitate generis sanctitate, & miraculorũ gratia celebris. Bononię B. Catharinę virginis, ordinis S. Clarę, vitæ sanctitate illustris: cuius corpus magno cum honore ibidem colitur.

MARTII 9.

QVADRAGINTA *militum* [a].] Tã Latini, quam Græci de ijsdem agũt hac die. Extat de his egregius sermo S. Basilij; duæ insuper ornatissimæ orationes S. Gregorij Nysseni, seu potius vna, duobus diebus vix absoluta ob frequentissimum cętum, quo impediẽte, eam prima die absoluere minus licuit. Horum Acta ex vetustioribus monumentis accepta edidit Metaphrastes, eaq. habet Lipom. to. 7. & Sur. to. 2. Fuerunt oẽs (vt scribit S. Basilius) natione Cappadoces, ex diuersis ciuitatib. oriundi. De inuentione reliquiarũ ipsorũ opera S. Pulcherię Augustæ scribit Sozom. lib. 9. c. 2. Niceph. lib. 14. c. 10. & Beda de sex ætat. Aliæ autem eorumdẽ sanctorum reliquiæ, quæ asseruabantur Cæsareæ Ceppadociæ in monasterio sancta rũ virginũ, a nepte S. Basilij, diuino monitu, cócessæ sunt S. Gaudẽtio Episcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur: qui tamquã ingentem adeptus thesaurum, summo perfusus gaudio, illas detulit in Italiam, quas in basilica a se erecta honorificentissime collocauit, & in eius dedicatione habuit homiliã, qua non solũ rei gestæ historiam retexit; verũ ẽt occurrens tacitæ de sanctis reliquijs obiectioni, hæc ait: Licet enim cineres exustorum corporũ mandato persecutoris in fluuium iacerentur; non defuerunt religiosæ manus, quę partẽ cineris vel furto eriperent, vel pretio cõpararent. Hæc Gaudentius. Præter hæc etiã constat ex prædictis eorumdem martyrum Actis, ipsas reliquias in profluentẽ proiectas, diuina operante virtute, ad fluminis ripam esse delatas, & ab Episcopo Petro summa cum diligentia collectas. De loco martyrij idem S. Gaudentius affirmat, passos esse Sebaste ciuitate metropolitana Minoris Armenię. Erexit basilicam Constantinopoli in honorem prædictorum martyrum Tiberius Imp. quã Mauritius eius successor absoluit. hist. Miscel. lib. 17. anno 5. Mauritij Imp.

b *Cæsis lapidibus facies.*] Polybius lib. 6. dum recenset supplicia militaria, non tantum illos cædi fustibus, sed etiam contundi lapidibus solitos narrat, prout etiã in hos milites factum apparet. de ceteris autem militaribus pœnis notauimus supra die 29. Ianuarij, dicturi & inferius suo loco de decimatione in Mauritio martyre, die 22. Septembris.

c *In rigens stagnum missi sunt.*] Eadẽ fere S. Basilius in oratione de Quadraginta mart. his uerbis: Igitur sancti Dei sub dio pernoctare in stagno quodã iussi sunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. Sic interpres, sed turpiter lapsus, dũ pro περὶ ἣν ἡ πόλις κατάκειται, dixit, pro mœnibus ciuitatis erat: cũ alioq ipse Basilius diserte describat, media in urbe, atque in stagno, circum quod vrbs habitabatur, martyres fuisse cruciatos: dubium non est, stagnum frigidarij ibi iuxta calidarium

lidarium de more fuisse extructum. Eadē uidetur affirmare Greg. Nyssen. orat. 2. de ijsdem martyribus, vbi hæc uerba: Imperat tyrānus, vt gelu athletæ excruciati extinguantur, &c. Certe nisi uitiū sit in translatione, cū gelu sit concretio aquę ex frigore; prædictos in aquam positos esse, quisq. intelligit. Cōfirmare hęc videntur quæ paulo post sequuntur, his verbis: Vnanimiter uniuersi hoc occupato loco, qui publicis tūc balneis vacabat, quasi & ipsi lauacro corpora curaturi & extersuri, haud cunctanter tunicarū amictum deponebant. Paulo post itē sic: Elementorum quidem natura congelationi succumbebat: martyrū vero natura quasi indomita & inuicta erat. Itemq. inferius: Defluebāt digiti gelu paulatim carptimq. excisi. S. Ephræm Syrus quoq. in ea oratione quā habuit de sanctis Quadraginta martyribus, expressū habet eosdem passos in stagno. Hęc oīa aūt multo planiora apud Metaphrastem ac uetera Martyrologia habentur expressa: quæ tñ reddūtur ambigua ex his quę inferius de ijsdē sanctis martyribus idē S. Basilius ea dē oratione, vitiosa translatione cōfusa, scribit his uerbis: In terra primū exerciti, deinde in aere sub dio; postremo igne crematos aqua excepit, &c. Significare volens hisce quatuor elemētis eo ordine sic esse probatos, vt postremo eos igne crematos tūc aqua exceperit, & nō prius; sed sub nudo aere nudos expositos, fuisse frigore cruciatos. In eādē sniam S. Gaudentius Episcopus Brix. in sermone quē habuit de dedic. basil. illorum describens certamen, hæc habet: Iudex prospiciens regionis naturam nimijs rigentem frigoribus, tempusēt, quo maxima hiemis asperitas, Aquilone flante, violentius incūbebat, montes niuibus, pruinis arua tegebantur: stagnū quoq. vrbi, in qua ista gerebantur, subiacens longe lateq. diffusū, validissimo gelu durante, iter solidum plaustris gementibus accōmodabat. hac ergo vi loci, & temporis immanitate perspecta, sacrilegij Gentilis exactor istud supplicij genus sanctis adhibere imperat, ut nudati corporibus, religati in aperti aeris pruinosa duritie pernoctarent, balneis non longe sub conspectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis callidus persecutor, animas eorum magis interficere gestiens, promittebat, &c. Hæc Gaudentius, qui in eas (vt diximus nuper) regiones peregrinatus, eorumdē sanctorum martyrum sacras reliquias a S. Basilij nepte accipere meruit. Secundum itaq. S. Basilium, & S. Gaudentiū, posita est hic in margine alia diuersa lectio. Quæ conciliari facile possit, si dixerimus balnei frigidarium alte concretū longo hiemis tempore, vt ingentia desuper subire onera potuisset, in eoq. sic glacie constricto sub dio positos esse martyres frigore cruciandos. Quod autē absque eo quod dimitterentur in stagnum, plus satis esset ad cruciatum, nudos eos exponi sub dio; docent ea quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his quæ passi sunt Romani milites illic agentes in expeditione sub Corbulone, scribit Corn. Tacit. lib. 13. his uerbis: Ambusti multorum artus ui frigoris, & quidam inter excubias exanimati sunt; annotatusq. miles, qui fascē lignorū gestabat, ita præriguisse, ut manus oneri adhęrentes, truncis brachijs deciderent. Hæc Tacit. Nec prætermittimus, quod S. Ioānes Chrysostomus, qui in Armenia exulauit, pluries suis epistolis queritur de eius regionis frigoris immanitate, præsertim ad Olympiadē scribens epist. 4. et 6. Plutarchus in Lucullo īter genera tormentorum recensēt stationem sub dio, ardente Sole, & frigoris tempore in luto ac glacie. Rursum uero in eadem Armeniæ prouincia passi reperiuntur alij quadraginta octo numero martyres, quorum meminit Gregorius Turonensis hist. lib. 10. c. 24. & de gloria martyrum c. 96. & Sigebert. in chron. anno 58.

d *Gregorij Episc.*] Vsuardus item hac die de eo, Græci autē in Menologio 4. Idus Ianuarij. Plura de ipso S. Gregorius Nazian. in oratione dicta in laudē Basilij: scripsitq. ad eum egregiam epistolā, qua ipsū e rhetoricis studijs ad sacros pscrutandos libros reuocauit: est epist. 43. Sunt & aliæ ab eodē ad ipsum scriptæ, videlicet, 34. 35. 36. 37. 42. 95. & 142. Qūo autem

autem in exilium actus sit ab Arianis ob fidei Catholicæ defensionem, meminit S. Basilius epist. 10. idemq. ipse Gregorius de re ipsa in epistola ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ sororis. Post Valẽtis Imp. Ariani obitum, ab Antiochena Synodo ad reparandas Orientales ecclesias iã collapsas destinatus est, vt idem ipse in eadem epistola testatur. Alia insuper honorificentissima legatione functus est, cũ a SS. œcumenico Concil. Cõstantinopolitano sub Theodosio habito ad visitandas ecclesias Arabiæ missus est, vt ipse scribit in epist. ad Flauianum. Tantus deniq. fuit, vt inter præcipuos Catholicæ fidei patronos adnumerari, & sanctione Imperiali laudari mereretur. est cõstitutio Theodosij Imp. l. 3. de fide Cath. Cod. Theod. De eodem S. Hieronym. tamquam de hõne satis sibi cognito cum esset Constantinopoli, scribit lib. de scrip. Eccles. Vixit aũt vsq. ad vltimam senectutem; cõstat enim eũ interfuisse aliæ Synodo Constantinopolitanæ habitæ anno decimosexto Theodosij Imp. qui est annus Domini 394. vt apparet ex illius Synodi Actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photij pag. 390. & 391. Hunc etiam plurimum celebrat Suidas, eiq. inter illustres illius temporis oratores primas defert. Vincẽtius Lerinensis in libro aduersus hæreses eũdem eiusmodi exornat elogio: S. Gregorius Nyssenus, fidei, conuersationis, integritatis, & sapientiæ merito frater Basilio dignissimus. Niceta in schol. 19. ad orat. Greg. Nazian. in funere Basilij, dicit hunc fuisse aliquando cõiugio obligatũ; idq. testatur Nicephor. hist. lib. 11. c. 19. Annuit hoc ipsemet in lib. de laude virgin. Coniugem appellatam esse Theosebiam, insignemq. fuisse sanctitate mulierem, testatur S. Grego. Nazian. epist. 95. ad ipsum Gregorium scripta, cum eum de obitu illius consolatur.

e *Paciani Episcopi.*] De eo item Vsuardus hac die, assẽtiũturq. ver. manuscrip. Agit de Paciano S. Hieronymus lib. de script. Eccles. in ipso, & in Dextero eius filio: qui in sæculo ẽt clarus, præfectura Prætorij fuit decoratus; ad quẽ idem S. Hieronym. inscripsit librum de Script. Ecclesiast. porro Dexter eruditione insignis scripsit historiam ad S. Hieronymum, prout ipse testatur de script. Eccles. in Dextero, & in apologia aduersus Rufinum lib. 2. Extãt Paciani opuscula ad Symphorianum de Catholico nomine, & parænesis de pœnitentia, atque etiam de baptismo opusculum.

f *Cyrilli & Methodij Episcoporum.*] Habentur horum res gestæ in breuiario religiosissimæ Polonorum ecclesiæ, sex lectionibus fm ritum Ecclesiasticum distinctæ. Dicti sunt ambo Morauorũ & Slauorũ Apostoli; & licet Methodio Morauia tm̃ tribuatur, tñ ex regiſtro Ioãnis Octaui Papę satis apparet etiam Methodium fuisse Slauorum Episcopum: qui ordinatus ab Hadriano II. Rom. Pontifice prædecessore eiusdem Ioannis VIII. ab eo ad Slauorum populum missus fuit, prout eiusdem Ioannis Papæ indicãt literæ ad ipsum Regem datæ 10. Iunij, Indict. 12. anno Dñi 879. qui item ad eundem Methodium scripsit epist. 202. datã eodem die & anno quo superior ad Regem, qua eum vocat Romam, vt de fide, quam illis gentibus prædicaret, redderet rõnem: falsis enim quibusdã calumnijs fuerat accusatus, aliter docere, quam ipse accepisset a Romana Ecclesia: qui anno sequenti Indict. 13. mense Iunio Romam venit, & in Synodo causam dixit: probataq. sua fide, obtinuit qd optabat a Rom. Pontifice; nimirũ vt Slauorũ lingua laudes Deo dicere, & sacra peragere licite posset; ita tñ, vt prius Latina lingua Euangelium corã populo legeretur. Extat de his oĩbus epistola eiusdem Ioãnis Papæ 252. data 12. Iunij, Indict. 13. ad Slauorum Principẽ. Reuersus S. Methodius ad Slauos, cũ vberes fructus de Euãgelica prædicatione colligeret, grauissima fuit pſecutione vexatus; quẽ idẽ Pontifex, datis ad eum litteris, est cõsolatus, epist. 278. dat. Kal. April. Indict. 14. Hr̃ in dictis eorũdẽ Actis, ipsorũ opera, corpus S. Clemẽtis Rom. Pont. Romam fuisse delatũ, & in basilica S. Clemẽtis reconditũ: sed de his consule que hñtur in die natali S. Clementis inferius. Porro

ijdem Romæ morientes, miraculis clari sepulti sunt; quorum sacras reliquias nuper sub altari in eiusdem ecclesiæ sacello peruetusto repertas esse accepi. Agit de ijsdem Martinus Polonus in suppur. tẽporum, anno Domini 859. Aeneas Siluius hist. Boem. lib. 1. c. 13. Mart. Chromer. de reb. Polon. lib. 3. & alij plures.

g *Franciscæ viduæ.*] Legi ex archiuo eius monasterij duos manuscript. codices, quibus eius præclarissima acta, & miracula quidem insignia, quibus tam viuens adhuc, quam etiam post obitum claruit, testibus examinatis, sunt scriptorum monumentis perpetuis consignata.

xxj F Sexto Idus Martij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

APAMEAE in Phrygia natalis sanctorum martyrum Caij[a] & Alexandri, qui (vt scribit Apollinaris Hierapolitanus Episcopus in libro aduersus Cataphrygas hæreticos) in persecutione Marci Antonini, & Lucij Veri, glorioso martyrio coronati sunt. In Perside passio sanctorũ quadraginta duorum[b] martyrum. Corinthi sanctorum martyrum Codrati[c], Dionysij, Cypriani, Anecti, Pauli, & Crescentis, qui in persecutione Decij & Valeriani, sub Iasone Præside, gladio cæsi sunt. In Africa S. Victoris[d] martyris, in cuius solemnitate S. Augustinus ad populum tractatum habuit. Hierosolymis S. Macarij[e] Episcopi & confessoris, cuius hortatu loca sancta a Constantino & Helena expurgata, & sacris basilicis illustrata sunt. Lutetiæ Parisiorum depositio S. Droctouei[f] abbatis, discipuli B. Germani Episcopi. In monasterio Luxouiense Sancti Attalæ[g] abbatis, miraculis clari.

MARTII 10.

CAII, *& Alexandri*[a].] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & vet. manuscrip. Eorũ martyriũ scripsit S. Dionys. Episcopus Alexandrinus: extat apud Euseb. hist. lib. 5. c. 15. in fine.

b *Quadraginta duorum martyrum.*] Agunt de his etiam ijdem qui supra, Beda, ac ceteri.

c *Codrati, & soc.*] Græci item de his hac die in Menologio, quorum egregiũ martyrium ex vetetibus monumentis scripsit Metaphrastes, quod & recitat Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 2.

d *Victoris.*] Scribit Possidius in indiculo c. vlt. S. Augustinum in eius die natali tractatum habuisse. Plures reperiuntur eiusdẽ nominis in Africa martyres, vt ille inter alios, quem scribit Lucianus in epistola ad Celerinum, vna cum socijs in carcere fame occubuisse. est 12. apud Cyprian. edit. Pamel.

e *Macarij Episcopi.*] Interfuit hic Magno Nicæno Concilio aduersus Arium, cui semper ab exordio nascentis hæresis acerrime restitit, vt eiusdem Arij litteræ testantur, quas recitat S. Epiphan. in panar. hæres. 69. & Niceph. lib. 8. c. 9. Extat ad hũc ipsũ Cõstantini Imp. epist. apud Socrat. lib. 1. c. 2. Plura de eo Rufin. lib. 1. c. 2. Sozom. lib. 1. c. 3. & alij, qui ab ijsdem acceperunt. Ne quis autem Macarij no-

rij nomine decipiatur; scire debet, fuisse eiusdem nominis, eiusdemq. sedis Episcopum temporibus Iustiniani Imp. qui ob hęresim Origenistarum sede excidit: de quo scribit Euagrius histor. lib. 4. cap. 36. licet tandem cantans palinodiam, fuerit restitutus.

f *Drocto uei abb.*] De eo etiam Vsuardus, & Aim. de gest. Franc. lib. 3. cap. 16. claruit circa annum Domini 570.

g *Attalæ abb.*] Beda itē, Vsuard. Ado, & alij hac die. Scripsit eius vitā fidelissime Ionas abbas, quæ hr̄ apud Bedā to. 3. quā & Sur. retulit in to. 2. Est aūt de eodē mentio in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. April. Sigeb. in chro. an. 624. Petrus in catal. lib. 3. c. 190. & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 71.

11 Quinto Idus Martij. Luna. Gxx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
29	30		1	2	3	4	5	6	6	7	8		9	10		11

CArthagine sanctorum martyrum[a] Heraclij & Zosimi. Alexandriæ passio sanctorum Candidi[b], Piperionis, & aliorum viginti. Laodiceæ in Syria sanctorum martyrū Trophimi[c] & Thali, qui in persecutione Diocletiani post multa sæuaq. tormenta coronas gloriæ sunt assecuti. Antiochię commemoratio plurimorum[d] sanctorum martyrum, quorum alij Maximini Imperatoris mandato candentibus craticulis superpositi, non ad mortem, sed ad diuturnum cruciatum assati, alij alijs sæuissimis affecti supplicijs ad palmam martyrij peruenerunt. Item sanctorum Gorgonij[e] & Firmi. Cordubæ S. Eulogij[f] presbyteri, qui eiusdem vrbis martyribus in persecutione Sarracenorum adiungi meruit, quorum pro fide certamina scribendo fuerat æmulatus. Sardis S. Euthymij[g] Episcopi, qui ob cultum sanctarum imaginum a Michaele Imperatore Iconoclasta in exilium missus, demum Theophilo imperante martyrium consummauit. Hierosolymis S. Sophronij[h] Episcopi. Mediolani S. Benedicti[i] Episcopi. In finibus Ambianēsium S. Firmini[k] abbatis. Carthagine S. Constantini[l] confessoris. Babuci in Hernicis S. Petri[m] confessoris, miraculorum gloria insignis.

MARTII 11.

HERACLII, *& Zosimi.*[a]] Agit de his Beda hac die, additque Alexandrum. Petrus in catal. lib. 3. c. 191. Hiradum pro Heraclio legit, additq. tres alios martyres: sed seorsum eos esse ponendos, docent antiqua manuscr.

b *Candidi, & Piperionis.*] De his item Petrus in catal. lib. 3. c. 191. vna cum prædictis, alijq. recentiores.

c *Trophimi, & Thali*, alias *Thalei.*] Agūt de his ēt Græci in Menologio hac die; passiq. dr̄ sub Diocletiano Imperatore, & Asclepiade Præside Laodiceæ.

d *Plurimorum sanctorum.*] Scribit horum martyrium Euseb. hist. lib. 8. ca. 24. ex quo Nicephor. lib. 7. c. 11. & alij.

e *Gorgonij, & Firmi.*] De his etiam Vsuardus in 2. edit. Molani, consentiunt que manuscripta.

f *Eulogij.*] Vsuardus de eo 20. Septembris. Porro hic dies natalis eius: nã martyrio coronatus hĩ quinto Idus Martij, die sabbati, hora nona, vt testantur Acta ipsius, quę scripsit Aluarus Cordubensis eius sodalis: sed felicius, mea sententia, sua ipsius scripta viuam ipsius imaginẽ reddunt. Hic ille pręclarus Christi athleta, qui, cedentibus ceteris, vexillum confessionis aduersus Arabum impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronã perduxit; quorum triumphos ipse in carcere positus scripsit. Extant, hac nostra ætate e latebris antiquitatis eruta, præclarissima scriptorum ipsius monumenta, quæ Apostolicum spiritum redolent, & purissimam pristinam illam sinceritatem præseferunt: edidit eadem, ac scholijs illustrauit eruditus vir Ambrosius Moralis historicus regius. S. Eulogij corporis translatio contigit æra 898. anno a Christo Domino 860.

g *Euthymij Episc.*] Græci ẽt de hoc agunt in Menolog. hac die. pleraq. de eo Georg. Cedren. in cõp. in Mich. Balbo, & Zonar. Annal. in eodem Imp.

h *Sophronij Episcopi.*] Græci itidẽ in Menologio hac die, his verbis: Sancti Patris nostri Sophronij Patriarchę Hierosolymitani ex ciuitate Damasco, multiplici eruditione, diuinarum litterarũ scientia, & pietate insignis. Hæc ibi. Floruit hic tpibus Heraclij Imp. successitq. Modesto Episcopo, temporibus Honorij Papæ, anno Domini 634. Errare constat eos qui dicunt eum sedisse tantũ annos duos; nam peruenit vsque ad tempora Ioanni Quarti Romani Pont. quãdo habuit Hierosolymis Synodũ aduersus Monothelitas, & Synodicam scripsit ad eumdem Ioãnem Papam, vt hĩ in hist. Miscel. lib. 18. anno 2. Herachij Imp. & lib. 19. anno 26. eiusdem Imp. Cedren. in comp. anno 20. eiusdem Imp. & Zonar. in 3. par. Annal. in Heracho. Illa ipsa Synodica recognita est in Sexta Synodo Act. 13. atque Patrum oĩum cõsensu probata fuit. Citatur eiusdem Sophronij titulo Pratum spirituale a 2. Synodo Nicæna Act. 4. & a S. Ioanne Damasceno orat. 1. de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit S. Hieronymus lib. de script. Eccles. qui (inquit) apprime eruditus nonnulla conscripsit, & opuscula mea in Græcum sermonem elegantissime transtulit, &c.

i *Benedicti Episc.*] De eo tabulæ eccle fiæ Mediolan. & Paulus diaconus de gestis Lõgob. lib. 6. c. 10. his verbis: Fuit autem idem venerabilis Episcopus Benedictus vir egregiæ sanctitatis, de quo per vniuersam Italiam bonæ opinionis fama flagrauit. Floruit temporibus Heraclij Iustiniani Imperatoris, & Ariperti Iunioris Regis Longobardorum, qui regnare cœpit anno Domini 706.

k *Firmini abb.*] De eo Kalendarium Ambianensis ecclesię, aliaq. vet. monumenta eiusdem.

l *Constantini.*] Molanus in addit. ad Vsuardum de eodem agit hac die.

m *Petri.*] Huius res gestas accepimus a Reuerẽdiss. Flaminio Philonardo Episcopo Aquinate, viro optimo & erudito.

à	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N	P	
30	1		2	3	4	5	6	7	7	8	9		10	11	12	

ROMAE S. Gregorij [a] Papę, & Ecclesię Doctoris eximij, qui ob res pręclare gestas, atque Anglos ad Christi fidem cõuersos, Magnus est dictus, & Anglorũ Apostolus appellatus. Item Romæ S. Namiliani [b] martyris. Nicomedię

passio

passio B. Petri[c] martyris, qui cum esset cubicularius Diocletiani Imperatoris, & liberius de immensis martyrum supplicijs quereretur, iubente eodem, in medium adducitur ac primo suspensus, diutissime flagris torquetur, deinde aceto ac sale perfusus, ad vltimum in craticula lento igne assatur, sicq. vere Petri extitit & fidei heres & nominis. Ibidem sanctorum Egdunij[d] presbyteri, & aliorum septem, qui singuli diebus singulis suffocati sunt, vt ceteris metus incuteretur. Cõstantinopoli S. Theophanis[e], qui ex ditissimo pauper monachus effectus, ab impio Leone Armeno pro cultu sacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciam deportatus, ibidem ærumnis cõfectus reddidit spiritum, multisq. miraculis claruit. Capuę S. Bernardi[f] Episcopi & confessoris.

MARTII 12.

GREGORII *Papæ.*[a]] De eo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci ét in Menologio hac die, qui habent eius res gestas, sed perpaucas ex multis, quas Metaphrastes descripsit: eas recitat Lipom. to. 7. Latinorum autem scripsit eius Acta Paulus monachus Cassinensis, tempore Caroli Imp. vt auctor est Sigeb. lib. de vir. illustr. cap. 80. Post eum Ioannes diaconus temporibus Ioannis Octaui Papę, & Caroli Caui Imp. Habet ea Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 2. sed in nonnullis corrigendus, vt patefecimus in Annalib. Ecclesiast. De Gregorij creatione agit Greg. Turonẽ. qui illis temporibus vixit, lib. 10. de gestis Franc. cap. 1. Isidorus præterea de eo lib. de vir. illustr. cap. 27. & S. Ildefonsus de vir. illustr. ca. 2. qui his laudibus eum exornat: Ita, inquit, cunctorum meritorum claruit perfectione sublimis, vt exclusis omnium virorum illustrium comparationibus, nihil illi simile demõstraret antiquitas: vicit enim sanctitate Antonium, eloquentia Cyprianum, sapientia Augustinum, &c. enumerat post hæc eius scripta. Constat quidem testimonio Synodi Toletanæ octauæ c. 2. eũ in ethicis assertionibus cunctis Ecclesiæ doctoribus præferendum esse. De eo præterea scribit Beda hist. de gest. Angl. lib. 2. c. 13. Paulus diac. de gest. Longob. lib. 3. c. 11. & 12. Prat. spirit. c. 192. Ioan. Damasc. orat. de fid. defunct. Leo Ostiẽs. in chron. Cassin. lib. 1. & alij fere innumeri. Olim autem, cum tẽpore Quadragesimæ sanctorum natalitia minime celebrarentur, translata erat ea solemnitas in diem qua fuerat ordinatus, ut scribit Radulph. de obseru. can. cap. 16.

b *Mamiliani.*] Beda de eo hac die, sed Maximilianum eum appellat. Agitur de ipso in Actis S. Vrbani Papæ, & S. Cæciliæ, apud Sur. die 22. Nouembr. tomo 6.

c *Petri.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit eius egregium certamen Euseb. hist. lib. 8 c. 6. & ex eo Nicepho. lib. 7. cap. 5. & alij receperunt.

d *Egdunii*, alias *Migdonii.*] De quo ijdem qui supra, Beda, & alij. Passus reperitur Migdonius vna cum Petro, de quo egimus, in persecutione Diocletiani, vt & testantur Acta Indes & Domnę apud Metaphrastem 26. Decemb. quæ refert Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. et Niceph. lib. 7. ca. 5. ex quibus hos illos ipsos esse, locus, tempus, & personæ demonstrant; licet historia de ipsis diuersa feratur.

e *Theophanis.*] Græci etiam de eo in Menologio hac die: cuius Acta describit Metaphrastes, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cedrenus de ipso agit in compend. in Leone Armeno. Alius hic

ab illo Theophane, qui eadē ex cā multa ac grauia passus est sub Theophilo Imp. ut idē auctor testat in Theophilo, & Zona. in 3. p. Ann. in Leone, & Theophilo.

f *Bernardi Episcopi.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Capuanæ.

xviij. B **Tertio Idus Martij. Luna. 13**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

8

NICOMEDIAE natalis sanctorum martyrum Macedonij[a], Patriciæ vxoris eius, & Modestæ filiæ. Nicææ sanctorum martyrum Theusetæ[b], & Horris filij eius, Theodoræ, Nymphodoræ, Marci, & Arabię, qui omnes pro Christo igni traditi sunt. Hermopoli in Aegypto S. Sabini[c] martyris, qui multa passus, tandem proiectus in flumen martyrium consummauit. In Persida S. Christinæ[d] virginis & martyris. Cordubę sanctorum Ruderici[e] presbyteri & Salomonis martyrum. Constantinopoli S. Nicephori[f] Episcopi, qui paternarum traditionum propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclastę pro cultu sanctarum imaginum se cōstanter opposuit, a quo mulctatus exilio, ibidem quatuordecim annis longum ducens martyrium, migrauit ad Dominū. Apud Camerinum S. Ansouini[g] Episcopi & confessoris. In Thebaide depositio sanctę Euphrasię[h] virginis.

MARTII 13.

MACEDONII *& soc.*[a]] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Petrus item in catal. lib. 3. cap. 198. Quo autem tempore passi sint, nullus antiquorum prodit. Ponant qui uelint ad libitum annos & Cōsules; nobis certe nisi ex certis auctoribus quicquam affirmare, religio est.

b *Theusetæ & soc.*] Agunt de his ēt ijdem qui supra, Beda, ac ceteri recētiores.

c *Sabini.*] De eo itē hac die Græci in Menolog. Huius res gestas ex antiquis monumentis recitat Metaphrastes, quas & descripsit Lipo. to. 7. & Sur. to. 2. Passus est in persecutione Diocletiani sub Ariano Præfecto, de quo supra 8. Martij.

d *Christinæ.*] Græci itidem de ea in Menologio hac die.

e *Ruderici & Salomonis.*] Scribit de his S. Eulogius in apologetico, passosq. refert hac die, anno Domini 857. æra (ut numerat) 895.

f *Nicephori Episcopi.*] Agūt de eo hac die Græci in Menolog. Metaph. hēr eius Acta, quæ retulit Lipom. in to. 7. & Sur. to. 2. De eo Zonar. & Georg. Cedren. in Leone Armeno Imp. & hist. Miscel. ex Theophane lib. 24. Meminit eiusdem Theosterictus in oratione quam habuit de S. Niceta, quæ extat apud Metaphr. die 3. Aprilis. Scripsit hic, de quo agim⁹, Nicephor. nōnulla, & inter alia chronographiam, quā citare cōsueuimus: Synodicam insuper ad Leonē Papam III. ad quem prouocauit, cum iniuste accusaretur. Legi einsdē aliam insignem epistolā manusc. ad eumdem Leonem Pontif. in bibliotheca S. Mariæ super Mineruā, q̄ postea reperi typis excusā, ac post Acta Cōcil. Ephes. editionis Cōtianę positā.

g *Anso-*

g *Ansouini Episc.*] De eo tabulę eccle sięCamer. quas inde missas accepimus.

h *Euphrasiæ.*] Vsuardus de eadē hac die, Græci autem in Menolog. 25. Iulij. Eius res|gestas ex manuscrip. codice Sur. descripsit tom. 2. Ioānes Damascenus ex eius actis, vt legitime scriptis, petit auctoritatem orat. 3. de imagin. Claruit tēporibus Theodosij Imp. Alia ab ista est Euphrasia Nicomediensis, quæ mira arte elusit procaciam lasciuientis iuuenis, de qua Niceph. lib. 7. cap. 13.

14 Pridie Idus Martij. Luna. Cxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE natalis sanctorum quadraginta septem[a] martyrū, qui baptizati sunt a B. Apostolo Petro, cum tenerentur in custodia Mamertini[b] cum coapostolo suo Paulo, vbi nouem menses detenti sunt: qui omnes sub deuotissima fidei confessione Neroniano gladio consumpti sunt. In Africa sanctorum martyrum Petri[c] & Aphrodisij, qui in persecutione Vuādalica martyrij coronam perceperunt. Carrhis in Mesopotamia S. Eutychij[d] patricij, & sociorum, qui ab Euelid Arabum Rege ob fidei confessionem interempti sunt. In prouincia Valerię sanctorū duorum[e] monachorum, quos Longobardi suspendio necauerūt in arbore: in qua, licet defuncti, ab hostibus ipsis auditi sunt psallere. In ea etiam persecutione diaconus ecclesię Marsicanę in confessione fidei capite truncatus est. Halberstatti in Germania dormitio B. Mathildis[f] Reginę, matris Othonis Primi Imperatoris, humilitate & patientia celebris.

MARTII 14.

QVADRAGINTA SEPTEM *martyrum*[a].] De his Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Agitur de horum agone in Actis sanctorum martyrum Processi & Martiniani, quæ habet Sur. to. 4. die 2. Iulij. De his item Petr. in catal. lib. 3. c. 199.

b *In custodia Mamertini.*] Sic appellatus reperitur carcer ille, qui nobilitatus uinculis Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, aliorumq. sanctorum martyrū, ad radices Capitolij, supra locum quem hodie Forū dicūt, positus, subterraneos habens descensus, a Christianis statutis diebus, religionis ergo, frequenti cętu inuisitur, atque in honore habetur. Præfert illius carceris speciē, qui a Sallustio in Catil. sic describitur: est locus in carcere, quod Tullianum appellatur, ubi paulatim descendens ad læuam circiter duodecim pedes humi depressus, eum muniunt undique parietes, atque insuper camera lapideis fornicibus iūcta, & inculta tenebris, odore fœda, atque terribilis eius est facies. Hæc Sallustius de loco carceris Tulliani: de eodem & Varro lib. 4. de lingua Lat. his uerbis: Carcer a coercendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ sub terra, Tullianū; ideo quod additum a Tullio Rege: quod Syracusis, ubi simili de causa custodiuntur, uocantur Latomiæ, & de Latomia translatū, quod hic quoque lapidicinæ fuerunt. Hæc Varro. Et ut ex nostris aliquid afferamus,

ramus, in Actis SS. Chryſanthi & Dariæ hæc ſcripta habentur de carcere Tulliano: Coniectus eſt igitur in carcerem Tullianum profundiſſimum ac teterrimum atque fœdiſſimũ, &c. Ex his autem multi in eam ſententiam ducti ſunt, ut opinati ſint Tullianum carcerem illum ipſum eſſe, quem dicimus Mamertinũ; de quo eſt præſens ſermo. Certe ſunt cõplura, quæ me a prædictorum ſententia diſtrahunt, coguntq. ut exiſtimem Tullianum carcerem in alia parte Capitolij fuiſſe poſitum, iuxta locum quem & maiores noſtri carcerem Tullianum dixiſſe reperiuntur; ubi & eſt eccleſia, antiquus titulus, dictus S. Nicolai in carcere Tulliano, quod nomen hactenus perſeuerat. In ea Capitolij regione fuiſſe antiquum carcerem, in primis demonſtrat Plinius, dum lib. 7. cap. 36. affirmat partem carceris, quo capitalium criminum rei tenebantur, ad locum uſque, ubi poſtea Theatrum Marcelli erectũ eſt, peruenisſe. Porro Theatrum Marcelli inter rupem Tarpeiam ac Tiberim eſſe conſtructum, nullus eſt qui dubitet. Rurſus idem Plinius ex antiquo Romanorum horologio, qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his uerbis: A Columna Mænia ad carcerem inclinato ſidere, ſupremam pronunciabat. Hæc Plin. lib. 7. ca. vlt. quibus ſignificatur, Occidẽtem verſus poſitum eſſe antiquum carcerem: nã Solis occaſum fuiſſe ſupremam diei tempeſtatem dictam, ex lege xij. tab. auctor eſt Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 3. refertque uerba legis, quæ hæc ſunt: Solis occaſus ſuprema tempeſtas eſt. Hæc ille. De his & Cenſorin. de die natali c. 19. Cum itaque Sol in Occidẽtem declinans, carcerem (vt ſcribit Plinius) haberet aduerſum: proculdubio alius ille fuiſſe uidetur ab eo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus, qui ſpectat ad Oriẽtem. Ad hæc inſuper plane conſtat, quod ex loco carceris abſq. dubio intelligitur ſitus carceris: at cum dicat Feſtus fuiſſe locum in carcere dictum Robur, ex quo præcipitarentur malefactorum genus, illumq. itẽ dictum eſſe Saxum Tarpeium, quod eſſet in rupe Tarpeia, quæ uergebat ad Tiberim, idq. Liuius, Plutarchus, Dio, atq. alij demum omnes teſtentur; reliquum eſt, vt dicamus, illorſum fuiſſe antiquum carcerem, vbi & erat rupes Tarpeia. Cõſentiunt his, quæ nuper ex Varrone recitauimus, dum ait, in ſimilitudinem Latomiarum Syracuſanarum a Tullio Rege additum eſſe carcerem ſubterraneum in lapidicinis; cum nulla Capitolij pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquæ, vt depreſſæ, mœnibus fultæ erãt, vt videmus in carcere Mamertino, alijsq. locis, quos ſaxo quadrato extructos fuiſſe conſtat. At nec his repugnant quæ ſcribit Liuius, Foro imminentem fuiſſe conſtructum carceré: immo & prędicta confirmant, cum & Dionyſius ẽt dicat, rupem Tarpeiam Foro ſupereminentem fuiſſe. ſunt hæc verba eius: Duci eum iuſſit in ſuperſtantem Foro collem. Eſt enim is collis rupes vaſta, vnde mos eſt eis, deijcere aduerſarios. Hæc ille de ſitu Fori, & rupe Tarpeia. Vetus inſuper tabula deſcriptionis antiquæ Vrbis e ruderibus paucos ante annos effoſſa, ea parte contra rupem Tarpeiam poſitum eſſe Forum Romanum, aperte demonſtrat. His ẽt conſentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin. ſcribit de triũphantibus, his verbis: Cum de Foro in Capitolium currũ flectere incipiunt, illos adduci in carcerẽ iubet, captiuos ſcilicet, qui ducebãtur in triumphum. Ex prædictis itaque apparet antiquum carcerem apud rupem Tarpeiam fuiſſe, eiusq. locum, ſeu partẽ carceris dictã Robur, in ipſa rupe fuiſſe. Erat loci illius, quod ſaxum Tarpeium dictum eſt, quo præcipitabantur criminoſi, eiuſmodi facies, quam apud Senecã lib. 1. controu. 3. Aurelius Fuſcus deſcribit his verbis: Erat præruptus locus, & immenſæ altitudinis. Stat moles abſciſſa in profundum frequentibus exaſperata ſaxis, quæ aut elidant corpus, aut de integro grauius impellant: inhorrẽt ſcopulis enaſcẽtibus latera, & immenſæ altitudinis triſtis aſpectus. Electus potiſſimũ locus, ne damnati ſæpius deijciantur. Hęc ille. Et apud eũdẽ Cornel. Hiſpan. in declamat. 3. lib. 1. Erat, inquit, altitudo mõtis ẽt ſecure aſpicientibus horrenda, &c.

Lege

Lege duodecim tab. id cautum erat: Qui falsum testimonium dixerit, saxo Tarpeio deijcitor. id Gellius lib. 20. c. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Luciũ Pituanium magum saxo Tarpeio deiectum. Itemq. Apuleius in ea oratione, qua magiæ crimen à se alienum defendit, hæc ait: O mirum commentum, o subtilitas digna carcere & Robore. Cum aũt constet magos e Robore præcipitari solitos: quis dubitet complures Christianorum (cum a Gentilibus malefici haberentur) eo mortis gñe accepisse coronam martyrij? Etenim non tm̃ magos, sed & alios pleroſq. grauis facinoris reos e saxo præcipitari solitos, cum Seneca in cõtrouersijs, tum alij docent. Quod item ad præcipitationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus: E saxo reum criminis præcipitare, non tm̃ Romæ in vsu fuit, sed & penes Græcos eadem viguit consuetudo, vt hés apud Valer. Max. lib. 1. ca. 8. exter. 8. Quod aũt spectat ad Romanum antiquum carcerem, in ea sumus sn̄ia (quod & ex prædictis colligi põt) fuisse illũ amplissimum; cum nonnisi vnus in tanta Vrbe, ad detinẽdos capitalium criminũ reos, fuisse olim carcer reperiatur: nã carcer ille, qui dicebatur Centumuirorum, in regione nona positus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Rufus, & alij complures antiquorum, illos tm̃ continebat, qui litigarent, & obnoxij essent ære alieno. Centumuirorum tribunal tã tummodo lites iudicabat, nec hẽbat ius gladij, vt auctor est Cicero lib. 3. de leg. & lib. 1. de orat. & alij. His itaq. de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam posito dictis, iam de Mamertino carcere, de quo hic agitur, disseramus. De eo non tm̃ mentio hr̃ in actis sanctorũ martyrum Processi & Martiniani, sed & in alijs, vt S. Laurentij, in quibus tñ priuatus carcer appellatur; in Actis sanctorũ Abundij & Abundantij; in rebus gestis sanctorum martytũ Eusebij presbyteri, Marcelli diaconi, & soc. in Actis insuper S. Callisti Papæ, necnon S. Stephani Romani Pontif. & alijs. Cur autem dictus sit carcer ille Mamertinus, haud facile erit assequi. Potuit namque sic dici a Mamerte, qui (ut docet Varro lib. 4. de lingua Latina) idem quod Mars, significat, & Mamertinus idẽ quod Martius, & a Mamerte Mamercus, & Mamerca familia: cum alioqui reperiantur nonnulli Romanorum nobilissimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Temporibus Traiani Mamertinus administrauit præfecturam Vrbanam, ut patet ex Actis S. Clementis Papæ apud Sur. to. 6. Rursus meminit Lampridius in Commodo de Mamertino, qui eiusdẽ Imper. anno tertio vna cum Rufo gessit Consulatum. Alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia familia, qui tempore Iuliani Apostatæ una cum Neuitta creatus est Consul, de quo Symmachus lib. 10. epist. 53. Si ab aliquo prædictorum nomen accepisse illum carcerem uelis: non tamen putes a quopiam prædictorũ fuisse extructum. Siquidem vetus inscriptio in eius fronte posita auctores demonstrat, qui erexerunt: est huiusmodi: C. VIBIVS C. F. M. COCCEIVS NERVA EX S. C. Gesserunt ijdem vna simul Consulatum, ut & alia uetus docet inscriptio, quæ ab Aldo in lib. de orthograph. ratione ex antiq. monumentis descripta reperitur his verbis:

M. COCCEIO NERVA
C. VIBIO RVFINO COSS.
IVLIA PRIMA PATRONO SVO.

Creati sunt hi Coss. anno 718. ab Vrbe cond. Imp. Aug. anno 7. Ex qua quidem inscriptione Dio in primis, itemq. Fasti Consulares Cassiodori, penes quos ponitur collega Cocceij Neruæ Publicola, sunt supplendi. Auctor est Tacitus lib. 3. Annal. Augustum sub suo Consulatu sexto, ad correctionẽ perditissimorum, qui inoleuerant, morũ, acriora parasse vincula, atque indidisse custodes. Ex his uidemus Regũ ac Imperatorũ tpibus Romæ carcerẽ auctum, ac nouiter extructũ esse; contra uero, Christianis imperantibus: nam Constantino ac successoribus Augustis vsq. ad Phocam summæ laudi datum est, quod cum amplissima erexerint ædificia, carcerem tñ (vt olim erat) humilem reliquerint ac debilem, ut auctor est Glyc. Annal. lib. 4. Carcer itaq. Mamertinus SS. Apostolorum Petri & Pauli

alio-

aliorumq. ſanctorum martyrum vinculis conſecratus, ex quo deſiere ſuperſtitioſæ Gentilitatis Imperatores, deſijt ēt eſſe criminoſorum ergaſtulū, ac mutatus eſt in eccleſiam. Nam ex quo Chriſtiani homines ſumpſerunt habenas Imperij, nō amplius quempiam inuenies detruſum in carcerem Mamertinū, ſed atrociū criminum rei in Tiberinam inſulam cōijciebātur. Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epiſt. 7. cū agit de Aruando illo Galliarum Præfecto, maieſtatis reo; qui conuictus crimine, in eam inſulam coniectus eſt; illic (vt ait) vncum, & gemonias, & laqueū expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Præter hos quos recēſuimus famoſos carceres, vt Tullianum, Latomias Syracuſanas, & Mamertinū, nominati & alij reperiuntur: nēpe Barathrū Athenis, a ſcriptoribus pene oībus decantatum, Ceada Spartæ, vbi vncini etant inferne atq. ſuperne diſpoſiti: meminit amborum Suidas in verbo Barathrū. Teterrimus quoque erat carcer Cyzicenus, dictus, Profundum maris, de quo inferius dicturi ſumus xx. Septēb. not. c. Rurſum Carthaginis obſcuriſſimus carcer erat, Ancon dictus, cuius itē Suidas meminit in uerbo ἀγκὼν. Monemus adhuc lectorē, Chriſtianos perſecutionis tpe, non tm̄ in prædictum carcerem Tullianū & Mamertinū mancipatos eſſe, ſed ſæpe ēt apud priuatorū domos militari cuſtodia eſſe detētos. Suppetūt de his ex Actis martyrum plurima exempla: nam in rebus geſtis S. Stephani Papæ & martyris inuenies Lucillam datā Maximo, & Semproniū traditū Tertullo cuſtodiendū. In Actis S. Calliſti Papæ reperies Dalmatium Simplicij ſenatoris curæ cōmiſſum; & in Actis S. Alexandri Papæ hēs Hermetē traditū Quirino Tribuno. Sunt & alia de his exempla. Dicebatur eiuſmodi cuſtodia, liber carcer, quo ēt capitalium criminū rei detinebantur, ut hēs expreſſum a Salluſtio in Catilinario, dū agit de coniurationis ſocijs traditis ſingulis ſenatoribus cuſtodiendis, his verbis: Decreuit ſenatus, vt abdicato magiſtratu Lētulus, itemq. ceteri in liberis cuſtodijs habeantur. Itaq. Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tunc ædilis erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Cæſari, Gabinius M. Craſſo, Cæparius Cn. Terentio ſenatori traduntur, &c. Libero carcere & S. Paulū Apoſtolū Romæ detentū hm̄t Act. Apoſt. c. 28. Habes de eodē carcere libero not. in l. 1. & l. diuus Pius. ff. de cuſt. reorū. Cōſtat ēt priuatū carcerē legibus vetitū, de quo l. vn. C. de priuat. carc. & Cic. in Verr. 7. meminit, Chriſtianos experiri eſſe coactos. eſt de his inter alia peſpicuū exēplū de S. Anaſtaſia a Publio viro priuato carcere afflictata. At de his ſatis.

c *Petri & Aphrodiſii.*] Agit de his ēt Vſuardus hac die, & alij recentiores.

d *Eutychij & ſoc.*] Quorum martyriū narratur in Miſcel. hiſt. ex Theophane lib. 21. his verbis: Eodē anno, quo Euelid interfecit Chriſtianos captiuos in oī ciuitate, inter quos & Eutychius filius Mariani Patricij martyr verus oſtēſus eſt in Carrhis Meſopotamiæ, vbi & reliquiæ eius ſanitates per Dei gratiā operantur, multi alij per ſanguinē conſummati sūt. Hæc ibi eo anno, quo obijt Leo III. Imp. & regnare cēpit Conſtātinus Sextus: is annus a Græcis ponitur, a Chriſto 733. a Latinis aūt recentioribus ſeptingeteſimus quadrageſimus primus numeratur.

e *Duorum monachorum.*] De his ſcribit S. Greg. lib. 4. dial. c. 21. Itē de diacono eccleſiæ Marſicanæ, de quo hic item agitur, eod. lib. c. 23.

f *Mathildis Reginæ.*] De ea pluribus Luithprand. Ticin. li. 4. c. 7. Vuitich. Sax. lib. 3. Albert. Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. miræq. ſanctitatis fuiſſe feminā ferunt. Fuit eiuſdē nominis alia Mathildis virgo, de qua Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 222. hæc ait: Mathildis filia Regis Hērici Imp. Primi, ſoror beati Brunonis Colonienſis Archiepiſcopi, virgo ſanctæ cōuerſationis, multis effulſit clara uirtutibus: ad hāc Vuitichindus monachus Corbeienſis hiſtoriā & geſta Saxonū ſcripſit. Claruit anno Dñi 930. Hęc ille. Extitit etiam alia Mathildis clariſsima femina, Comitiſſa, eccleſiæ propugnaculū, & vindex eccleſiaſticę libertatis aduerſus ſchiſmaticos Principes, ad

quam

quam scriptæ extant egregiæ epistolæ Gregorij Septimi Romani Pontificis.

DE LOCO CARCERIS

Tulliani sententię assertę defensio.

DVM secundam hanc in Romanum Martyrologium Notatiõ meditarer editionẽ, hoc ipso anno Dom. M D LXXXVIII. opportune accidit, vt ab Vgonio erudito viro, qui humaniores litteras hic in Vrbe publice profitetur, lingua Italica scriptus liber ederetur de Stationibus Vrbis: vbi in statione trigesimasecunda nostram sentẽtiam de carcere Tulliano impugnat. At quoniam non Tractatus, sed Notationes scribere fuit consilium, haud licuit oratioui laxiores habenas dimittere. Nunc autem quoniam ad rerum nostrarum defensionem impellimur, paululum liceat ex angustis Notationum limitibus in latiorem disputationis campum progredi. Ignoscat lector, si ad hæc præter institutum diuertimus; ipseque auctor (rogamus) boni consulat, hæcque nos non altercandi libidine, sed veritatis studio, atque adeo coactos esse conatos, intelligat. Quod igitur ipso suæ narrationis ingressu, dum de carcere Tulliano à me assertas rationes refellit, nouæ cuipiam innititur lectioni Sextij Rufi & Publij Victoris; vt quod legitur apud eos: Carcer C. virorum: legendum esse dicat: Carcer CL. xvir. primisq. litteris nõ numeri nota sed Claudij nomen exprimatur, vt dicere uelit: Carcer Claudij Decemuiri: sicque ipse legens, nostram lectionem vt peregrinam respuit: dignum existimo, vt in limine nostræ defensionis de his in primis agamus. Dum igitur legitimam ait esse lectionem, Carcer Cl. xvir. me autem non admittere illam; sed legere, C. Vir. contra omnium sententiam, & receptam ab omnibus lectionem: miratus sum hominem eruditum præterijsse Onuphrium Panuinum, qui in recensendis Vrbis antiquitatibus, sententia omnium eruditorum, est facile princeps. Ipse enim dum in primo libro Commentariorum Reipublicæ Romanæ, exscripsit opuscula Sextij Rufi, & P. Victoris, nec nisi ex antiquis codicibus facta collatione plurium exemplarium ex diuersis Italiæ bibliothecis acceptorum; sic legit Sext. Rufum in regione quæ dicta est Circus Flaminius: CARCER C. VIRORVM. & in Pub. Victore in eadem regione Vrbis: CARCER C. VIRORVM, alias CLX. VIRORVM. sicque apparet quæ sit germana & quæ spuria lectio, cum ipse Onuphrius in eodem libro a se descripto absq. alia ambiguitate legat, Carcer C. virorum. Ipsum ergo in primis arguat, ostendatq. quisnam antiquorum scriptorum, vt ipse, legerit; vetustioresq. promat codices, quibus sua lectio cõfirmetur, & Onuphrij & aliorum plurimorum antiquorum codicum conuellatur, & adscititia esse monstretur; quæ & ex rebus gestis certam sibi vendicet auctoritatem, nimirum ex Iudicio celeberrimo Centumuirum: de quo quidem, ne immorer singulas antiquorum retexere sententias, legat, qui hæc cupit, Sigonium lib. 1. de Iudicijs c. 22. vbi in primis, auctore Festo, institutum ait Iudiciũ, ex singulis tribubus ternis cooptatis, numero centum quinq. Iudicum; sed quo facilius appellarentur, Centumuiros dictos: additq. alia ex alijs. Ad hos spectabat iudicia, quæ ciuilia dicimus, iudicare; vnde & causæ sunt dictæ Centumuirales, & Cẽtumuirale iudicium: cum e contra capitales causæ decernerentur in Senatu, a quo Triumuiri, Capitales dicti, constituti erãt, qui custodiam carceris haberent; vt cum in sontes animaduerti oporteret, interuentu eorũ fieret, vt idẽ auctor lib. 3. de Iudic. c. 7. pluribus tradit. Sic igitur patet nihil pertinuisse ad Centũuiros, vel ad Centum quinque, carcerẽ illũ, quo cohiberentur delinquẽtes; qui si ab his, qui ei præessent, nomen accepturus fuisset, carcer potius Triũuirũ dici debuisset. Posita igitur germana lectione Centumuirorũ, nihil est quod eludi possit snia Plinij superius recitata de parte carceris Tulliani, extẽdente se vsq. ad sibi proximum Theatrũ Marcelli. Stat ergo firma conclusio, vnum illum carcerem, nimirum capitalium criminum, Tullianum dictum, a Plinio esse significatum.

Hæc vero cũ tam aperta sint, vt refutari nullatenus possint: qui tamen aduersam sen-

ſniam ſectati, dixerunt carcerē Mamertinū eumdē eſſe cum Tulliano; eū vero qui ponitur a Plinio fuiſſe prope Theatrū Marcelli, ab illo diuerſum, ab Appio Claudio eſſe ædificatū ad ciues Romanos tyrannica poteſtate coercendos: nituntur probare id ēt Liuij auctoritate, cum li. 3. decad. 1. Virginius de Appio Claudio tyrannice agente hæc ait: Illi carcerē ædificatū eſſe, quod domicilīū plebis Romanæ vocare ſit ſolitus.] Sed miror hūc illos verbis iſtis ſenſum accōmodaſſe, vt ab Appio velint dicere carcerē ædificatū; cum potius illi, nēpe vt in eū ipſe detruderetur, ſ. qui illū dixiſſet eſſe Romanæ plebis domicilīū, & non vt eb eo fuerit ædificatus: quē ſenſum eſſe germanū, nec aliquā pati poſſe calūniam, idē qui noſtra impugnat auctor ingenue profitetur: tamen ipſe probabili, vt ait, cōiectura exiſtimandū eſſe tradit, carcerem illū ab Appio Claudio ædificatū eſſe, cuius meminit Sext. Rufus, & P. Victor; ſubditq. id manifeſtius probari ex verbis C. Claudij a Liuio paulo inferius recitatis, quibus ait: Is magno iā natu, cū ad pericula eius deprecanda rediſſet, cuius vitia fugerat, ſordidatus cū gentilibus cliētibuſq. in Foro prēſabat ſingulos, orabatq. ne Claudiæ genti eā inuſtā maculā vellent, vt carcere & uinculis viderētur digni; virum honoratiſſimæ imaginis futurum ad poſteros, legum latorem conditoremque Romani iuris iacere vinctum inter fures nocturnos & latrones.] At quid hæc de Claudio dicta, ne carceri manciparetur, commune habent, vt carcer ſit a Claudio ædificatus? vel certe quod in eum coniectus ſit, velit ab eo denominatum; cum in eum non vnus ipſe nobilium ciuium Romanorum, ſed innumeri diuerſis temporibus detruſi fuerint? Sed nec inſuper eidem ſuffragatur lectio S. Rufi & P. Victoris, quam refellimus. Sed ad hæc omnia, liberat nos prorſus omnibus anguſtijs Iuuenalis ſatyr. 3. in fine, dum tradit antiquitus tempore Regum & Tribunorum nonniſi vnum carcerem delinquentium fuiſſe Romæ: ſic enim ait:

Felices proauorum atauos, felicia dicas
Sæcula, quæ quondam ſub Regibus atque Tribunis
Viderunt vno cōtentam carcere Romā.

Si vnus igitur in Vrbe ſub Tribunis perſeuerauit carcer: quinam alius fingi pōt ab Appio Claudio ædificatus, vel aliter denominatus? De tribunis aūt dū mentionē facit Iuuenalis, ſi velimus intellexiſſe de Tribunis militū; conſtat poſt extinctum A. Claudium, quatuor tantū conſulatibus interlapſis, mutato ſtatu Reipub. creari cęptos Tribunos militum Cōſulari auctos poteſtate. Si ergo poſt extinctum A. Claudiū adhuc ſub Tribunis perſeuerabat carcer vnus in Vrbe: quid laborādum vt dicant ab Appio Claudio alium carcerē eſſe ædificatum, vel ab ipſo denominatum? Contigit. n. magiſtratum Decēuirum deſiiſſe anno trecenteſimo quinto ab Vrbe cōdita, & vſq. ad ea tempora vixiſſe A. Claudium, ac deniq. poſt quatuor Conſolatus, anno ab Vrbe cōdita trecēteſimo nono, per Tribunos militum cœptā eſſe adminiſtrari Rē publicā; quorum tēpore (ut diximus) unus tantum erat carcer in Vrbe. Si aūt quis uelit Iuuenalis verba eſſe intelligēda de Tribunis plebis; cum is magiſtratus in Rom. Repub. longiori tempore perdurarit; dicere oporteret, quādiu hi permanſerunt, non niſi vnum in Vrbe fuiſſe carcerem. Sic igitur cum de uno tantum in Vrbe carcere tā patens ac certa ſit Iuuenalis aſſertio, & vbinā fuerit, Plinij teſtimonio ſatis perſpectum exploratumq. hēatur: nullus prorſus amplius dubitandi locus relictus eſt. Nā ſicut noſter Vgonius dicebat, alterius carceris aſſertione oēs à nobis de loco carceris Tulliani firmas rationes poſſe eludi atq. diſſolui; eodem quoq. modo ſtatuta atque penitus ſtabilita ſententia de uno tantum carcere delinquētium, cetera oīa reddūtur prorſus irrita, quæ tā ab ipſo, quā ante ipsū ab alijs cumulata ſunt argumenta.

At ſicut ipſe locum Plinij tā patentem nouo excogitato carceri fruſtra niſus eſt accōmodare: ita pariter locum Feſti æque perſpicuum de loco carceris perperam tentauit eludere. Nam cum ille dicat, eſſe locum in carcere, Robur dictum, quo præcipitabatur malefactorum genus; dumque Flaccus hæc de Robore addat: Video carcerem publicum ſaxis ingētibus ſtratum, anguſtis foraminibus & oblōgis lucis vmbram recipientibus: in hunc abiecti rei Robur

bur Tullianum aſpiciunt, &c.] ipſe putat, Robur, non dici locum carceris (vt Feſtus expreſſe declarat) ſed Robur eſſe cippum, ad quem immixi rei capite plecterentur, vel aliquod aliud genus tormentorum; Lucretiique citat hos verſus:

Carcer & horribilis de ſaxo' iactus eorũ
Verbera, carnifices, Robur, pix, lamina, tedæ.

Sed videat ſi penes antiquos legerit vmquam dãnatorum aliquẽ ad Robur vel cippum eſſe percuſſum: qui tantũ (quod notauimus ſuperius die 6. Ianuarij) ad palum alligati ſecuri percuti ſoliti erant: ſiue vmquam ab antiquis dictũ inuenerit, aliquẽ tortum Robore: ſed tantũ (quod ad hæc ſpectat) Robur dictũ eſſe locũ carceris durio rem, quẽ Plautus in Curcul. Act. 5. Robuſtũ appellat carcerẽ, cum ait: Ego vos ambo dabo in Robuſto carcere, vt pereatis:] quod illic collocarentur qui præcipitandi eſſent. de quo, ſecundũ Feſti ſnĩam, Valerius Max. lib. 6. c. 3. de ſeuerit. 4. Quinetiam, inquit, familiares eorũ, ne Reipub. inimicis amicus eſſe vellet, de Robore præcipitati ſunt.] His igitur de Robore tã perſpicue explicatis, haud locus eſſe põt nouæ eius vocis interpretationi. nã etſi verũ eſſet, Robur eſſe cippum, vel inſtrumentum tortorium; tamen cum à Feſto, tum a Valerio põni pro loco ex quo delinquentes præcipites darentur, eumq. locum in carcere eſſe idem dicat Feſtus: certe illa ex parte fuiſſe carcerem, vbi Robur erat, negari nullatenus põt; niſi qui dixerit totum Capitoliũ fuiſſe vnum carcerẽ, ipſumq. integrum occupaße montẽ à Septentrione in Meridiẽ: quod neminẽ adeo vecordẽ puto dicturũ, maxime qui nouerit oĩa reliqua Capitolij ædificia. Firmatis igitur in hunc modũ rõnibus de carcere Tulliano à me in Notationibus poſitis; reliquum eſt, vt quæ ab ipſo pro ſua, ſuorumq. quos ſectatur, ſnĩa confirmanda afferuntur, in medium adducamus. Ac primum quidẽ illud ex Liuio, dum ait de carcere Tulliano: Carcerẽ ad terrorem increſcẽtis audaciæ in media Vrbe imminens Foro ædificauit.] quaſi hæc non poßint adſcribi loco a nobis poſito carceris Tulliani, quod nõ ſit in medio Vrbis, nec Foro imminens, vt à Liuio ponitur. Verum hæc oĩa firmiorem reddunt noſtram rõnem: nam columna milliaria, ſiue dicere velimus, Milliarium aureum, quod dicere tur in medio Vrbis ſitum, locatum erat (ut Plinius lib. 3. c. 5. tradit) in capite Fori Romani. At vbi eſſet Forũ Romanum, Tacitus lib. 1. hiſt. de eodem Milliario aureo agẽs, ſub æde Saturni fuiſſe poſitũ tradit, ſic de Othone dicens: Per Tiberianã domũ in Velabrũ, inde in Milliarium aureum ſub ædẽ Saturni pergit.] Eadem ferme verba hẽt Suetonius itidẽ in Othone ca. 6. At cũ oĩum fere ſnĩa, ac potißimum Onuphrij li. 1. Reipub. Rom. pag. 181. exploratißimũ ſit, ædẽ Saturni poſitã vbi nũc viſitur ędicula S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicta, prope eccleſiam S. Mariæ in Porticu: liquido cernitur Liuius, locum carceris deſcribẽdo, intellexiſſe de loco a nobis aſſerto, vbi à Panuinio ponitur vmbilicus Vrbis: non quidẽ, puto, vt tãquam ex punctis deductis lineis ad circumferentiam, ille mediꝰ Vrbis locus oĩno eßet, ſed quod ille antiquior eſſet locus Vrbis, vbi (vt Feſtus in verbo, Saturnia, teſtatur) ante Vrbẽ conditam & ante bellum Troianum caſtrum ſtatutum eſſet cum ara Saturni, ex quo mons proximus Saturnius dictus eſt, qui poſtea nominatus eſt Capitolium. Eadem & Dioniſius Halic. lib. 1. aramq. illi primum dicatam ait, iuxta viam, qua à Foro in Capitolium aſcenditur. Optime igitur à Liuio locus carceris deſcribitur in medio Vrbis. Sed quod addit Foro imminentẽ carcerem fuiſſe: hæc vt intelligãtur, exactius exquirendum eſt, vbinam eſſet Forum Romanum. Licet autem ex loco carceris Tulliani à nobis tam patẽter demonſtrato, perſpicue æque poßit intelligi vbinam Forum eſſet, cui carcerẽ imminere Liuius tradit: tamen quo hæc magis magiſque perſpecta reddantur, hic reddimus in primis locum Dionyſii Halic. libro 7. Antiq. Rom. ſic dicentis: His dictis, iußit eum duci in imminentem Foro tumulum: eſt autem locus vaſta rupe horrendus, vnde ſolent damnatos præcipites dare.] Et ſupra libro 3. Cum indicaſſent immimentem Foro tumulum, qui Tarpeius dictus, nunc Capitolinus vocatur, &c.] Et item libro 5. de P. Valerio: Domum ſibi in loco inuidioſo extruebat, collem

collem eligens imminentem Foro, valde altum & præruptum, quem Romani Veliam vocant] nempe eminẽtiorem partem Tarpeij collis. Ex his igitur alijsq. tum dictis tum maxime dicẽdis, perſpicuo liquet Forum Romanum infra Tarpeium montẽ fuiſſe poſitum. Sed quod carcerem non tantum prope Forum, ſed ipſi Foro imminere Liuius dicat; egregie eumdem locum deſcribit: nam cum rupi Capitolinæ aliqua ex parte carcer coniũgeretur, quod validior pars eius, Robur dicta, ibi poſita eſſet; ſatis congrue Foro carcerem eminentiorem fuiſſe dixit; cum præſertim Forum Romanum depreßius eßet. vnde Plautus in Curculione, cum ea loca deſcribit, & quid in ſingulis ageretur refert, ſic primum a foro piſcario incipit:

Symbolum collatores apud forum piſcarium.

In foro infimo boni homines atque dites ambulant.

In medio propter canalem, ibi oſtentatores meri, &c.

His igitur ſic de loco carceris declaratis, tantum abeſt vt Liuius noſtra deſtruat, vt illis potius adſtipuletur atq. conſentiat, eũdẽq. cõcinne deſcripſiſſe videatur. Rurſũ vero quod obijcit de eo quod dicitur a Cicerone in tertia Catilinaria, et de Diuinatione lib. 1. nimirum præcepto Aruſpicum ſtatuam Iouis ad Solem oriẽtem Forumq. ſpectantem ex Occidentali parte eſſe conuerſam, quod & Dio lib. 37. teſtatur; ac proinde Forum poſitum fuiſſe in Orientali parte Capitolij: Ad hæc primum dicimus, ſicut tota Capitolij aduerſa pars ad Occidentem ſpectare dicitur: ita integra huic oppoſita regio conuerſa recte ponitur ad Orientem. quamobrem & Forum in extrema eius parte poſitum recte vergere dicitur ad Orientem: nec quid prohibet, vt carcer, qui imminere Foro traditur, in eadẽ parte eſſe non poßit: cum præſertim per Forum Romanum non tantum illud, quod Magnum ſeu Vetus dictum habetur, intelligatur: ſed ipſa integra octaua regio à S. Rufo, P. Victore, & alijs ſcriptoribus ſic noĩata habeatur; in qua etiã alia plura fora ponantur. Hæc qui non conſiderat, in deformes errores incidat neceſſe eſt. Nam & templum Pacis ædificatum prope Forum a Suetonio in Veſpaſ. c. 9. idcirco ponitur, quod ſcilicet contiguum eſſet regioni octauæ, dictæ Forum Romanum, cum alioqui ipſum poſitum eſſet in regione quarta, quæ etiam ab ipſo denominata, Templum Pacis (vt habet S. Rufus, & P. Victor, & alij) dici conſueuit. Nec rurſum ad rem pertinet illud Virgilianum de Euandro & Aenea abipſo citatum:

——Paſſimq. armenta videbant
Romanoque Foro & lautis mugire carinis.]

Quaſi non potuiſſent, quæ longius eſſent, hinc inde ſpectare atq. audire boues mugientes. Cetera his leuiora habentur; quæ omnia iiſdem a nobis poſitis rationibus refelluntur: quibus tamen alias adhuc addimus, in primiſq illud petitum ex Dione li. 56. qui cum agit de Seiano, ſic dicit: Nulla interiecta mora, eadie prope carcerem in ædem Concordiæ conuenit Senatus.] Ex eo apparet fuiſſe carcerem prope Concordiæ ædem. At vbi fuerit illud templum, cõplures hallucinatos reperimus; qui manifeſta ratione ab antiquioribus redarguuntur: ſemel. n. errore lapſi de ſitu Fori, & loco carceris Tulliani, in alios complures ferri neceſſario compulſi ſunt. Quamobrẽ, qui unus mihi inſtar oĩum eſt, Seruius Grãmaticus, Romæ verſatus, vbinam fuerit Concordiæ ædes, quod oculis ſpectauit, conſcripſit, dicens in 2. Aeneidos, Saturni templum fuiſſe ante Cliuum Capitolinum, vbi ædes erat Concordiæ. Sic igitur ex loco Saturni templi, vbi ædes Concordiæ eßet, & qui etiam dictus fuiſſet Cliuus Capitolinus, facile poteſt intelligi. Porro Saturni templum, de quo eſt ſermo, tum a Marliano, tum etiam à Panuino rem exactius perueſtigante, alijſq. etiam pluribus abſq. controuerſia poni prope eccleſiam S. Mariæ in Porticu, in æde S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicti, certum eſt: nam & Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachum agens, plane demonſtrat Tiberim verſus templum Saturni fuiſſe, cum ait:

Fluminis ad ripam ſtatuam Saturnia nobis.

Quod quidem, haud dubium eſt, ipſum potiſſimum diu Romæ verſatum vidiſſe: qua propter

propter & illorsum fuisse templum Concordiæ & Clinum Capitolinum, dicere necesse est. His concordat, quod Festus in uerbo, Senacula, tradit, ædem. s. Concordię positam fuisse inter Capitolium & Forum: nam prope Forum fuisse, pariter est demõstratum. Scimus tamen aliam ædẽ Concordiæ fuisse in Area Vulcani, in regione quarta; de qua Liuius lib. 9. in fine decad. 1. sed de ea nihil ad rem, de qua agitur.

Quod insuper idem Festus dicat in verbo, Saturnia, fuisse tẽplum Saturni in imo Cliuo Capitolino; errare quidem conuincuntur, qui Clinum Capitolinum viam aliquam arbitrati sunt, per quã in ipsum summum Capitolium ascenderetur: nam ea ex parte nullus patebat ascensus in Capitolium, nisi in rupem Tarpeiam per scalám centum graduum, cuius etiam meminit Tacitus lib. 3. histor. & Ouidius hoc uersu: Qua fert sublimes alta Moneta gradus. De ascensu Capitolij per gradus, hæc quoque a Dione lib. 43. de Cæsare triumphante ponuntur: [Cæsar vero gradus in Capitolio genibus ingressus conscendit.] & de Claudio lib. 60. Tum per gradus in Capitolio genibus ascendens, &c.] Consentit vero his quæ dicta sunt de Cliuo Capitolino Dionysius Halic. lib. 6. in principio sic dicens: His Coss. ferunt templum Saturno dicatum in Cliuo Capitolino, qua a Foro ascẽditur.] In eãdem sententiam hæc Ouidius.

Inde velut nunc est, per quem descendi tis, inquit,

Arduus in valles & fora Cliuus erat.

Quod igitur ea ex parte Capitolij nullus esse posset Cliuus, qui sursum ad summum Tarpeium collem duceret, repugnante natura loci, sed tantum scala illa centum graduũ ibi esset; nec rursum in alia Capitolij parte cliuus esset, nisi (vt vidimus) prope Forum iuxta templum Saturni & ædem Concordiæ: ex his, inquam, cogimur pariter existimare, locum illum a maioribus dictum esse Cliuum Capitolinum, ascẽsum ipsum modo leuem, olim autem difficiliorem, qua e via deorsum posita prope ecclesiam S. Mariæ in Porticu sursum ascenditur versus ecclesiam S. Mariæ Consolationis dictam; quẽ olim fuisse eminentiorem atq. longiorem, nullum est dubium: nam licet aggeribus ex ædificiorum ruinis congestis repletus fuerit, tamen adhuc Cliui speciem retinet. His recte accommodantur, tũ quæ a Festo dicũtur in verbo Stercus fuisse in medio Cliui angiportum, qui locus clauderetur porta, quæ dicta est stercoraria; tum ea quæ ait Varro lib. 5. de ling. Latina: Eo die ex æde Vestis stercus verritur, & per Capitolinum Cliuum in locum defertur certum.] Nam si ex æde Vestis stercus verrebatur, & efferebatur per Cliuum Capitolinũ in ipsum angiportum; cum nulli sit dubium ædem Vestæ non in Capitolio fuisse, sed foris, in loco (vt pluribus disputat Marlian lib. 2. c. 11.) vbi nunc sita est ecclesia S. Marię Gratiarum, hospitali S. Mariæ Consolationis coniunctá: quo modo in Capitolium summum ascendebat Cliuus intus positus, & non magis extra, vt in eius angiportum delatum fimum, inde (vt idem auctor lib. 2. c. 8. ait) inferretur in Tiberim? Quis vmquam dicet a Vestę ædẽ collectum fimũ sursum in Capitolium deferri per Cliuum, & non magis deorsum per Cliuum in angiportum, & in flumen?

Qualis autem fuerit eius loci facies, Tacitus cum agit de Vitellianis, occupatum Capitolium ab aduersarijs oppugnantibus, hęc ait lib. 3. historiarum: Cito agmine forum & imminentia foro templa prætereuecti, erigunt aciem aduersus collem vsq. ad primas Capitolinę arcis fores.] & paulo post de his qui intus Capitolium erant, sic ait: Erant antiquitus porticus in latere Cliui dextera subeuntibus; in quarum tectum egressi, saxis teguliſq. Vitellianos deturbabãt.] dexteram partem Capitolij nominat, quę respicit Meridiem, secundum Numę dimensionem, qua lxuam partem dixit ad Septentrionem positam, dexteram ad Meridiem, vt est apud Liuium lib. 1. decad. 1. Extant adhuc ibi proxime aliqua vestigia porticus Capitolinæ, nimirum compagines in rupe excisę. Sicq. videas Cliuum extra Capitolium fuisse, illius tamen porticui inhęrentem; vt ex his quę idẽ auctor tradit inferius, liquet; dum primã pugnam inter illos initam desuper tecta templorũ, ac Capitolinam porticum, Cliuo Capitolino medium posito, recenset; quam factam esse con-

se cõstat extra ipsum Capitolium: nam hęc subdit idem Tacitus, narrans quid post hęc fuerit consecutum: Tum diuersos Capitolij aditus inuadunt; iuxta lucum Asyli, & qua Tarpeia rupes centum gradibus aditur. Improuisa vtrisq. vis. &c.] Si igitur (vt multi existimarunt) Cliuus Capitolinus ab imo vsq. ad summum Capitolij euntibus via erat: quid opus fuit Vitellianis, alios quibus ascenderent, quærere aditus, & ex tectis tẽplorum pugnare, Cliuo medio prætermisso, quo ad Capitolium pateret ascensus? His vero de Cliuo sic narratis, ad ædem Concordiæ, cuius occasione digressi sumus, redeamus; quam, auctore Dione, diximus prope carcerem fuisse sitam. Affirmare videtur hoc ipsum Lampridius, dum eam Curiæ coniunctam tradit, sic dicens: Cum Senatus frequẽs in Curiam, hoc est, in ædem Concordiæ conuenisset, &c.] Curiam quidem fuisse in foro, certum est: de qua & Liuius lib. 3. decade 1. Agite dum hic Curiam circumsederitis, & forum infestum feceritis, & carcerem impleueritis principibus. &c.] Ex his igitur quæ dicta sunt, manifesto apparet, Carcerem, Curiam, Aerarium, & Forum fuisse sibi coniuncta. Quibus egregie respondent, quæ Vitruuius lib. 5. ca. 2. sic scribit: Aerarium, Carcer, Curia, sint Foro iungẽda.] His omnibus, Tiberim versus, propiu quæ erant scalæ Gemoniæ, per quas vncotracta in forum e carcere cadauera dãnatorum in flumen eiiciebantur. Vnde Valerius Maximus lib. 6. c. 9. de seuerit. 13. ait: In scalis Gemonijs iacens magno cum horrore totius fori Romani cõspectũ est, &c.] Ex quibus patet (vt dictum est) in ea parte Tiberim versus situm fuisse forum Romanum prope scalas Gemonias, ac prope carcerem; de quo hæc Dio lib. 60. in fine: Qui necantur in carcere, magnis vncis in forum carnifices, ac in profluentem protrahunt.] Sed de his satis.

At demum quod item ait Vgonius, carcerem Mamertinum, illum ipsum esse Tullianum, quod eamdem prorsus repręsentet speciem carceris Tulliani, quæ describitur à Sallustio, quam recitauimus superius in Notationibus: non est quod in his diutius immoremur; cum ex insculpta in facie eius ædificij inscriptione, a quo illud fuerit excitatum, & quo tempore, satis superq. fuerit demonstratum; cum ridiculum plane sit, illum a Sallustio esse descriptum carcerem velle dicere, quem longe post Sallustij tempus constat fuisse erectum. Quod vero nullam speciem carceris dicat reddere in præsentia locum dictum in carcere Tulliano; cogitet vir prudens ex frequentissimis summisq. Vrbis ædificijs collapsis altissimos esse superiectos aggeres: Insuper meminisse etiam debet, ipso auctore Varrone, constare, partem illam carceris, quæ Tulliani custodia dicebatur, deorsum pressam sub terra positam fuisse; sunt hæc enim verba Varronis lib. 4. de lingua Latina: In carcere pars quæ sub terra, Tullianum, ideo, quod additum a Tullo Rege.] Si igitur olim Tullianus carcer erat sub terra; quanto depressius, superinducto ruderum aggere, modo esse necesse est?

Stat igitur firma de vno tantum carcere Romæ sub Regibus atq. Tribunis ex Iuuenale asserta sententia, illumq. esse Tullianum, locumq. tenuisse, vbi nunc est ecclesia S. Nicolai, dicta in carcere Tulliano, & alia illi contigua: quippe cum nonnisi vnus carcer in tanta Vrbe esset, fuisse amplissimum, dicere opus est. Hęc si tam vera, tamq. certa accipiantur: de Foro Romano, Curia, æde Concordię, templo Saturni, ipsoq. Aerario, & Cliuo Capitolino, vbinam sita fuerint, erit facilis demonstratio; cum e contra ex loco carceris errore semel accepto, omnia simul loca confundi, reddi ambigua, ac perperam poni (vt a compluribus hactenus factum vidimus) eruditos quoslibet perfacile putem intellecturos.

15 Idibus Martij. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CÆSAREAE in Cappadocia passio sancti [a] Longini militis, qui latus Domini lancea perforasse perhibetur. Eodem die natalis S. Aristobuli [b] Apostolorum discipuli, qui cursu prædicationis peracto, martyrium consummauit. Thessalonicæ sanctæ Matronæ [c] ancillæ cuiusdam Iudææ, quæ cum occulte Christum coleret, & furtiuis orationibus quotidie ecclesiam frequentaret, a domina sua deprehensa, & multipliciter afflicta, nouissime robustis fustibus vsque ad mortem cæsa, in confessione Christi incorruptum Deo spiritum reddidit. Eodem die S. Menigni [d] fullonis, qui sub Decio passus est. In Aegypto sancti Nicandri [e] martyris, qui cum sanctorum martyrum reliquias studiose perquireret, & ipse martyr effici meruit sub Diocletiano Imperatore. Cordubæ sanctæ Leocritiæ [f] virginis & martyris. Romæ natalis sancti Zachariæ [g] Papæ, qui Dei Ecclesiam summa vigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate S. Probi [h] Episcopi, cui morienti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romæ sancti Speciosi [i] monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cælum.

MARTII 15.

LONGINI.[a]] Deo eo etiam hac die Vsuardus, Græci autem 16. Octobr. in Menologio, adduntq. natalem diem duorum militum, qui cum eodem pro Christi nomine passi sunt. Longini res gestas hēt Metaphrastes eadē die 16. Octobr. ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. aliqua de eo Petrus in catal. lib. 3. cap. 201. S. Longini uenerandum corpus Romæ asseruari percepi in ecclesia sancti Augustini.

b *Aristobuli.*] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Meminit huius Paulus ad Rom. c. 16. Dorotheus in synopsi scribit, hunc esse missū ad Britannos prędicationis Euangelicæ causa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

c *Matronæ.*] De ea Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Agunt Græci de eadem 27. huius mensis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergensis dicta, de qua Metaphrast. agit 8. Nouēbris, & Sozom. hist. lib. 7. c. 21. Duę alię eiusdē nominis hñt martyres: quarum alterius 20. Martij, alterius uero 18. Maij dies natalis agitur inferius. Rursus vero duæ aliæ Matronę nomine martyres passæ habētur in Africa sub Diocletiano Imperatore, una cū pluribus alijs, quorum res gestæ ex Proconsularibus Actis descriptæ habentur apud Surium die vndecima Februarij in Saturnino & socijs. Existimamus harum alteram illam esse, quæ apud Capuā in Campania habetur in honore: eo. n. putamus translatam ab Episcopis Africanis profugis tpe persecutionis Vuandalicæ, ut de multis alijs sanctorum martyrū reliquijs accidit, ut de Casto, Æmilio, Marcellino, & Saturnino dicimus

die 5. Octob. Ad eiusmodi coniecturam quidem libentius in re obscura nos adduci patimur, quã fidem præstare Actis quibusdam nulla ex parte subsistẽtibus, quibus dicitur Matrona ex Lusitania Capuam concessisse.

d *Menigni.*] Græci etiam hac die de eo in Menologio, vbi summatim complexa eius Acta referunt.

e *Nicandri.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, resque ipsius gestas compendio ibidem narrant.

f *Leocritiæ*, alias *Locritiæ.*] De hac scribit Aluarus in uita S. Eulogij presbyteri & martyris: vbi legitur, S. Eulogium quinto Idus Martias consummasse martyrium, & quarta post die Locritiam, de qua agimus, esse decollatã, corpusq. eius proiectũ in flumen Betim. Hĩ ibidem sacer hymnus de S. Eulogio & Locritia.

g *Zachariæ Papæ.*] De eo Ado pridie huius diei; sed hic est dies natalis eius: cuius res præclarissime gestas per annos singulos intexuimus in Annalibus Eccles. Successit hic Gregorio Papæ Tertio, anno Domini septingentesimo quadragesimoprimo.

h *Probi Episc.*] Scribit de eo S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 12. Fuit & alius Probus, de quo ibidem S. Gregorius, atque etiam cap. 17. & 19.

i *Speciosi.*] De eo scribit idem S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 8. ex quo ceteri accepere.

XV. E Decimoseptimo Kal. Aprilis. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE passio sancti Cyriaci[a] diaconi, qui post longam carceris macerationem liquata pice perfusus, & in catasta[b] extensus, attractus etiam neruis, & fustibus cæsus, ad ultimum cum Largo & Smaragdo, & alijs viginti, iubente Maximiano, capite trũcatus est. Horum tamen festiuitas sexto Idus Augusti recolitur, quo die a beato Marcello Papa eorum corpora sunt leuata, ac uenerabiliter tumulata. Aquileię natalis beati Hilarij Episcopi[c], & Tatiani diaconi, qui sub Numeriano Imperatore & Beronio Præside, post equuleum atque alia tormenta, una cum Felice, Largo, & Dionysio martyrium terminarunt. In Lycaonia sancti Papæ[d] martyris, qui ob Christi fidem verberibus cæsus, ungulis ferreis[e] laceratus, clauatis calceis incedere iussus est; deinde arbori alligatus, migrans ad Dominum, eamdem arborẽ ex sterili reddidit fructuosam. Anazarbi in Cilicia sãcti Iuliani[f] martyris, qui sub Marciano Præside diutissime cruciatus, demum in sacco una cum serpentibus inclusus, in mare demersus est. Rauennæ sancti Agapiti[g] Episcopi & confessoris. Coloniæ sancti Heriberti[h] Episcopi, sanctitate celebris. Saruernis depositio sancti Patricij[i] Episcopi. In Syria S. Abrahæ eremitę[k], cuius res gestas beatus Ephręm diaconus conscripsit.

MARTII

MARTII 16.

CYRIACI[a].] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius simulque sociorum *Acta iuncta rebus gestis S. Marcelli Papę apud Sur. 16. Ianuar.* Fuit Romæ titulus S. Cyriaci in Thermis, penes quem & monasterium monialium erat, quod ipsum etiam excidit; cuius loci Martyrologium peruetustũ habemus in nostra bibliotheca, ex quo nonnulla vetustatis monumẽta hic descripta hñr. Est mentio tituli S. Cyriaci in Synodo secunda Romana sub Symmacho Papa, & in regiſtro S. Gregorij lib. 9. epist. 22. qui cũ uetustate collapsus esset, a Sixto Papa Quarto ad ecclesiam sanctorũ Quiriaci & Iulittæ translatus est: sed nuper a Sixto Papa Quinto statio, quæ ibi erat, est restituta in Diaconia S. Mariæ in Via lata, cui inhærebat eiusdẽ Cyriaci monasteriũ, quod diximus, monialium.

b *In catasta extensus.*] Diuersa significatione catasta tam apud Gentiles scriptores, quam etiam Christianos, ac penes ipsa Acta martyrum accepta reperitur. Aliquando pro machina longæ ac magnę compedis formam habente, qua serui detenti, venales exponebantur. sic apud Plin. lib. 35. ca. vlt. Stat. 2. silu. Pers. saty. 6. Mart. lib. 6. & 10. & alios. Erat & catasta instrumentum torquendi, diuersum tamen ab equuleo, de quo habes in Actis S. Dorotheę, & in Actis S. Marcelli Papæ & martyris, & alijs. In eo sensu Saluianus Massil. de recto iudic. lib. 3. Scalas, inquit, sibi quodãmodo de equuleis, catastisq. fecerunt, martyres videlicet. Et Gilda Sapiens in orat. inuect. in ord. Eccles. ait; Multo dignius profecto, vt ad carcerẽ, aut catastã pœnalẽ, quam ad sacerdotium traheremini. Catasta insuper aliqñ suggestum significat lignis cõpactũ, quẽ vulgo dicimus, tabulatũ. In hoc sensu in Actis sanctorum martyrum Mariani lectoris & Iacobi, quę quidem germana esse noscuntur, hæc habẽtur: Erat illic catasta nõ uno tm̃, sed multis distincta gradibus & sublimi ascensu, &c. apud Sur. to. 2. die 3. April. Super eiusmodi catastam eleuabantur crucian di martyres, quo illorum tormenta possent ab astantibus conspici: sicque intelligas locum Prudentij in Romano martyre hymno 10. cum ille suspensus equuleo super catastam concionabatur ad populum, dicens:

Audite cuncti, clamo longe, prædico,
Emitto vocem de catasta celsior.

Erat etiam catasta cratis ferrea ad cõburendũ parata, de qua idem Prudent. Peristeph. in Laurentio hymno 2. sic canit:

Postquam vapor diutius
Decoxit exustum latus,
Vltro e catasta Iudicem.
Compellat affatu breui:
Conuerte partem corporis,
Satis crematus iugiter.

Idem Peristeph. hymno 1.

Verbera post vim crepantum
Post catastas igneas, &c.

Et Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem catasta: Exhibentur lebetes, catastæ frixoriæ, &c. Paulo inferius sic: Igni in catasta martyr obijcitur. Hæc iam satis de catasta.

c *Hilarij, & Tatiani.*] Agit de his itẽ hac die Vsuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & hist. ecclesiæ Aquileien. lib. 2.

d *Papæ martyris.*] De eo etiam Græci in Menologio, ubi & pluribus eius martyrij cruciatus narrantur.

e *Vngulis ferreis.*] Erant vngulæ bisulcæ; sic Prudentius eas frequenter appellat, ut Perist. hym. 1.

Illa virgas & secures,
Et bisulcas vngulas
Vltro fortis expectabat.

Idemque hymno 5.

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oculis. Et hym. 10.
Costas bisulcis exarandas vngulis.

Dictæ sunt aũt vngulæ, qđ ea instrumenta feratũ imitarentur vestigia; quarũ cũ referent exemplum, eodem ẽt dicta noĩe inuenies l. 1. C. de emendatione seruorũ: Ferarum, inquit, vnguibus latera persecando. sed in Cod. Theod. eod. tit. sic: Ferarum vestigijs latera persecando.

f *Iuliani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi & certamen eius describitur.

g *Agapiti Episc.*] De eo tabulæ ecclesię Rauennatis. Reperitur hic interfuisse Romano Concilio sub Iulio Papa habito, anno primo Constantij & Constãtis AA. Qua ratione supra diximus, hunc præcessisse Seuerum, & non ei successisse: nam anno vndecimo prædictorum Imperatorum habita est Synodus Sardicensis, cui præsens fuit Seuerus, atque subscripsit.

h *Heriberti Episcopi.*] Scripsit eius res præclare gestas Rupertus abbas Tuitiensis, quas retulit Sur. to. 2. Porro egregia sanctissimi uiri miracula Lambertus Leodiensis scriptis mandauit. Sigebert. de eo agens in chron. ordinatum eum refert Episcopum anno a Christo Domino 977. ex humanis autem decessisse anno 1021.

i *Patricij Episc.*] De eo Vsuardus hac die. Miratus sum hunc non recensèri in tabulis Democharis inter Episcopos Aruernenses: puto errore prætermissum; nisi alterius fortasse fuerit ciuitatis Episcopus.

k *Abrahæ eremitæ.*] Græci autem in Menologio 29. Octobr. Scripsit sanctus Ephræm eius Acta, quę extant apud Lipom. to. 2. meminitq. eiusdem in libello, qui Testamentum Ephræm inscribitur. recitat & Metaphrastes eius res gestas fusius enarratas: habet easdē Lipom. to. 6. & Sur. to. 2. hac die. Sozom. meminit de Abraham S. Ephræm discipulo lib. 3. cap. 15. & Nicephoruslib. 9. cap. 16.

xiiij F Sextodecimo Kal. Aprilis. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IEROSOLYMIS sãcti Ioseph[a] ab Arithmatia nobilis decurionis, discipuli Domini; qui eius corpus de cruce depositũ in monumento suo nouo sepeliuit. Romę sanctorum Alexandri[b] & Theodori martyrum. Alexandrię commemoratio plurimorum sanctorum martyrum[c], qui a Serapidis cultoribus comprehensi, cum idolum adorare constanter renuissent, sęuissime cęsi sunt, tempore Theodosij Imperatoris: qui mox rescriptum dedit, ut Serapidis templum destrueretur. Constantinopoli S. Pauli[d] martyris, qui sub Constantino Copronymo cum sanctarum imaginum cultum defenderet, igne combustus est. In Hibernia natalis sancti Patricij[e] Episcopi & confessoris, qui primus ibidem Christum euangelizauit, & maximis miraculis & virtutibus claruit. Cabilone in Gallijs S. Agricolę[f] Episcopi. Niuigellę in Brabantia S. Gertrudis[g] virginis, quę clarissimo genere orta, despiciens mundum, & toto uitę suę cursu in omnibus sanctitatis officijs se exercens, Christum sponsum in cęlis habere meruit.

MARTII 17.

IOSEPH *ab Arimath.* [a] De quo Matth. c. 27. Marc. c. 15. Luc. cap. 23. & Ioannes c. 19.

b *Alexandri*, alias, *Nicandri, & Theodori.*] Restituti sunt hi ex eo quod dixìmus vet. manuscr. exemplari. Nicandri & Theodori martyrum corpora translata sunt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, ut vetus inscriptio marmori incisa ililc posita testatur.

c *Plurimorum sanctorum mart.*] Agit de his Rufin. hist. lib. 2. c. 22. Socrat. lib. 5. cap. 16. & 17. Sozom. lib. 7. c. 15. & 16. Niceph. lib. 12. c. 25. & 26. De subuersione Serapidis scripsit Sophronius æqualis S. Hieronymo insignem librum, ut ipse Hieron. testatur lib. de script. Eccles. in Sophronio. Meminit S. August. de Serapidis ruina lib. de diuinat. dæmonum; de eius uero cultu & uana Ægyptiorum superstitione late de ciuit. Dei lib. 18. ca. 5. & 6. De eiusdem templi ruina S. Hieron. ad Lætam epist. 7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum præterèa, in locum deiecti Serapidis extructã fuisse basilicam nomine S. Ioãnis Baptistæ, in quam illatæ sunt eiusdem sancti reliquiæ, ut scribit Rufinus vbi supra; eam Theophilus dedicauit quarto Kal. Septẽbris, ut scribit Beda de sex ætat. in Iuliano: idem Acta de inuẽt. capitis eiusdẽ S. Ioannis in princ. De origine autem eius templi cõsule Tacitum Annaliũ lib. 20.

d *Pauli martyris.*] Agũt de eodẽ hac die Græci in Menologio. passus reperitur circa annũ Dñi octingentesimum.

e *Patricij Episc.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, et alij hac die. Huius res gestas scripsit Probus Hibernus, ut apparet in fine eius uitæ, quæ extat apud Bed. to. 3. De puteo S. Patricij historiam recenset Mombrit. tom. 2. Cum autem in prædictis auctoribus, quos citauimus, legatur S. Patricius primus omnium Scotis prædicasse Euãgelium, & ad Christi fidem eosdem perduxisse: nos maiorem fidem adhibere cogimur. S. Prospero Aquitano, qui illis temporibus vixit, ac rem gestam ob oculos pene habuit: Ipse in chronico in Consulatu Dionysij & Florentij, & iterum in Consulatu Bassi & Antiochi testatur, Scotos, antequam S. Patricius prædicationem Euangelij aggrederetur, cõuersos ad fidem fuisse per Palladium, quem Rom. Ecclesię diaconum S. Cælestinus Papa illuc ad prædicandũ Euangelium miserat. Agit de hoc etiam idem Prosper lib. aduersus Collatorẽ in fin. Beda hist. de gest. Angl. lib. 1. c. 13. & lib. de sex ætat. & Marian. Scot. lib. 2. sex. ætat. anno Domini 432. Ex his itaque erroris arguitur Probus, dũ ait, Palladiũ, intactis rebus Scotorum, ab illis fuisse repulsum, ac in munere quo fungebatur archidiaconatus, esse defunctum; cum prædicti omnes affirment, illum ordinatum esse a Cælestino primum Scotorũ Episcopum, cui successit S. Patricius cõsecratus ab eodẽ Cęlestino Papa; q & ad Hibernos missus, ibi p annos quadraginta insignis atq. mirabilibus prædicans, totã insulã Hibernã conuertit ad fidem. Hæc etiam testatur Mar. Scot. vbi sup. Scribit Sigeber. in chron. S. Patricium obijsse anno Dñi 491. annos natũ 122. De eodẽ S. Patricio hĩ mẽtio in Actis S. Vuinuualoci abbatis: extant apud Sur. to. 2 die 3. Martij; fuit enim illi æqualis.

f *Agricolæ Episc.*] Scribit de eo Gregor. Turon. hist. de gest. Frãc. lib. 5. c. 20. & 45. Interfuit subscripsitque quarto & q nto Cócilio Aurelianẽsi, ut eorũ Acta indicãt: celebratũ est aũt quintum illud Concilium anno 38. Childeberti Regis Frãc. q numeraturan. Dñi 552. Hæc ponimus, ut tpaq bus vixit Agricola cognoscãtur. Scribit de eodẽ elegans epigrãma Venant. Fortunat. lib. 3. Meminit eiusdẽ Fortunat. in Actis S. Germani Episcopi Parisiorũ c. 7. Aim. de gest. Frãc. lib. 3. c. 42. Sedit (ut scribit Greg. Turon. vbi supra) annos 48. vixitq. annos 83. Reperit' interfuisse ẽt primo Lugdunẽsi Cócilio vna cũ S. Nicetio Episcopo Lugdunẽsi; quæ Synodus celebrata est tpibus Gunthramni Regis, & Ioannis Papę Tertij.

g *Gertrudis.*] De ea ẽt hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Recitat eius Acta

Sur. tom. 2. sed perpauca quidem, & longe breuiora his quæ testatur Molanus reperiri tribus libris digesta Niuellę Brabantiæ oppido. Plura de eadem idem auctor in Indiculo SS. Belg. vbi refert eam ex hac vita migrasse anno 664. quod etiam testatur Sigeb. in chron. & Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 113. Relata est in sanctorum classem ex decreto Honorij Papæ Tertij.

xiij. G Quintodecimo Kal. Aprilis. Lunæ. 18

a b c d e f g h i k l m n p q r s
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 13 14 15 16 17 18

CÆSAREAE in Palæstina natalis beati Alexandri Episcopi [a], qui de Cappadocia ex propria ciuitate, vbi erat Episcopus, sanctorum locorum desiderio Hierosolymã ueniens, cum Narcissus eiusdem vrbis Episcopus iam senex ecclesiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula suscepit: postmodum uero in persecutione Decij, cum iam longæuæ ætatis ueneranda canicie præfulgeret, ductus Cæsaream, & clausus in carcere, ob confessionem Christi martyrium complenit. Augustæ sancti Narcissi [b] Episcopi, qui primus in Rhætia Euangelium prædicauit: deinde in Hispaniam profectus, cum Gerundæ multos ad Christi fidem conuertisset, ibidem in persecutione Aureliani cum Felice diacono martyrij palmam accepit. Nicomediæ sanctorum decem millium [c] martyrum, qui pro Christi confessione gladio percussi sunt. Item sanctorum martyrum Thophimi [d] & Eucarpij. In Britannia S. Eduardi [e] Regis, qui dolis nouercę necatus, multis miraculis claruit. Hierosolymis S. Cyrilli [f] Episcopi, qui ab Arianis multas fidei causa perpessus iniurias, & ab ecclesia sua sępe pulsus, tandem sanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratę fidei Synodus œcumenica, Damaso scribens, prędclarum testimonium dedit. Lucę in Tuscia natalis S. Frigdiani [g] Episcopi, virtute miraculorum illustris: cuius festiuitas quartodecimo Kalend. Decembris, quando eius corpus translatum fuit, potissimum recolitur. Mantuę S. Anselmi [h] Episcopi & confessoris.

MARTII 18.

ALEXANDRI *Episc.* [a]] Beda itẽ, Vsuardus, Ado, & alij, Græci autẽ in Menologio 15. Maij. Res gestas ipsius scribit Eusebius hist. lib. 6. cap. 7. 8. & 32. Hieronymus de script. Eccles. in Alexandro, Niceph. ex prædictis lib. 5. cap. 9. & 10. & alij recentiores.

b *Narcißi Episc.*] Augustæ autem agitur 29. Octobris. Nec mirum, si (quod sæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio uero alibi de eodem agitur sãcto: siquidem alicubi translatio, uel eius ecclesiæ dedicatio, uel, quod de Episcopis accidit, ordinatio celebratur. Porro ea die 29. Octobris agitur de Narcisso Episcopo

Episcopo Hierosolymitano, hic autem de Augustano Episcopo, quem eius gentis appellant Apostolum. Scimus autem aliquos confundere hos duos Narcissos simul; ut uidetur feciſſe Petrus in catal. lib. 7. cap. 28. dum Hierosolymitano tribuit Afræ martyris conuersionem: alios econtra distinguere hunc a Narcisso Gerundense, qui una cum Felice illic martyrium passus est. Porro tam in Actis S. Afræ martyris, quã in flore sanct. Hisp. vnus idemq. esse fertur: quibus & adstipulantur qui scripserunt Annales Hisp. vt Ant. Beuter, & Ioan. Vasæus. Illustratur tumulus eius multis miraculis; quorum illud est celeberrimũ sub Petro Rege Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliæ & Philippũ Francorum Reges, ex sepulchro S. Narcissi, quod violare attentarunt milites, muscarum examen egressum, in exercitum infesto agmine irruens, ingentem cladem intulit, & in fugam egit, a cœptisq. desistere coegit. Contigerunt hęc 8. Septembris, anno Domini 1286. Ex his apud eos in prouerbium abierunt Muscæ S. Narcissi. De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius in memſanct. Sed de eo plura infra 1. Augusti.

c *Decem millium mart.*] Græci de his etiam in Menologio hac die. Nec sane mirandum est, non tantum eos de quibus hoc loco agitur, sed alia multa præterea martyrum millia pro Christi nomine Nicomediæ fortissime occubuisse, in quorum certamina sæpe incurrimus: nam Diocletianus Imperator sæuissimã illam persecutionem excitans, Nicomediæ resedit, illicq. de Christianis immanissimam carnificinam exercuit, ut produnt Acta martyrum, Euseb. lib. 8. & alij.

d *Trophimi & Eucarpij.*] Græci item de his hac die in Menologio agunt.

e *Eduardi Regis.*] Extant eius res gestæ, quas ex antiquis manuscriptis edidit Sur. tom. 2. De eodem plura in vita S. Dunstani Episcopi, & in Actis S. Editthæ virginis, eius germanæ. Necatus est anno a Christo Domino 981. cũ regnasset annis quatuor. De celebratione diei festi S. Eduardi Regis extat epistola Innocentij Papæ Quarti in Vaticana bibliotheca, in registro ipsius, anno 2. pag. 527.

f *Cyrilli Episcopi.*] Agunt de eo Græci ẽt hac die in Menologio. Merito pro S. Cyrillo testimonium œcumenicæ Synodi hic citatur: quod satis esse videtur ad apologiam aduersus eos, qui fidem Catholicam ipsius suspectam habuere. Extat eiusmodi sanctæ Synodi elogium de Cyrillo in Synodica, apud Theodoret. lib. 5. c. 9. ad Damasum Papam his uerbis: Ecclesiæ Hierosolymitanæ, quæ est omnium mater, reuerendissimũ ac sanctissimum Cyrillum Episcopum vobis ostendimus, tum ab Episcopis prouinciæ (ut canon vult) iampridem esse creatum, tum plurima prœlia aduersus Arianos varijs in locis confeciſſe. Hæc Patres. Plures eiusdem nominis, aliumque post alium Hierosolymis temporibus Constantij Imp. sediſſe, refert S. Hieronymus in chronic. anno vndecimo eiusdem Constantij Imp. Cum autem idem de script. Eccles. in Cyrillo dicat, eum ab Arianis Principibus sæpe pulsum exilio, satis insinuat fidem ipsius Catholicam probatam atque testatam. Vixit vsque ad annum octauum Theodosij Maioris, ut idem Hieronym. est auctor. Recensetur hic annus (secundum Fastos Onuphrij) Christi Domini 386. Habentur eius Acta nuper collecta opera Ioannis Grodecij, cuius etiam diligentia Catecheses, aureum plane opus, diu occultatæ prodiere in lucem.

g *Frigdiani*, alias, *Frigidiani.*] De eo legimus Lucenses tabulas Romam allatas. Scribit de ipso S. Gregor. Papa lib. 3. capit. 9. & alij ex eodem auctore.

h *Anselmi Episc.*] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mantuanæ, eiusdemq. uetera monumenta a Galesino ad vsum Breuiarij accommodata.

xij. A Quartodecimo Kal. April. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Iudæa natalis ſancti Ioſeph [a] ſponſi beatiſſimæ Virginis Mariæ. Surrenti ſanctorum martyrum Quincti [b], Quinctillæ, Quartillæ, & Marci cum alijs nouem. Nicomediæ S. Pancharij [c] Romani, qui ſub Diocletiano truncatus capite martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctorum Apollonij [d] & Leontij Epiſcoporum. Gandaui ſanctorum Landoaldi [e] presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui a ſancto Martino Papa ad prædicandum Euangelium miſſi, multis poſt obitum ſunt illuſtrati miraculis. Apud Pinnenſem ciuitatem natalis beati Ioannis [f], magnæ ſanctitatis viri, qui de Syria ad Italiam veniens, & conſtructo illic monaſterio, multorum ſeruorum Dei per quatuor & quadraginta annos Pater exiſtens, clarus uirtutibus quieuit in pace.

MARTII 19.

IOSEPH [a].] De eo hac die Ado & alij, Græci autem 26. Decembris in Menologio. Huius res geſtas nõ ab alijs, quam a teſtibus præordinatis a Deo, ab ipſis, inquam, ſanctis Euangeliſtis conſcribi meruerunt. Omittimus hic de ſanctiſſimo uiro innumera ſanctorum Patrum elogia, ſilemus & miracula recenſere. De eius ætate, virginitate, & obitu pluribus diſſeruimus in Annalibus Eccleſ. Erat eius nobile ſepulchrum in valle Ioſaphat, prope tumulum S. Simeonis ſenis, ut legitur apud Bedã lib. de locis ſanctis c. 6. Sancti Ioſeph vita ex diuerſis auctoribus collecta habetur in the ſaur. concion. tom. 2. Iſidorus Iſolanus ſcripſit de donis S. Ioſeph commentarium ad Hadrianum Sextũ Rom. Pont. Extat de eodem carmen Bonad. libr. 3. monod. 16.

b *Quincti & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de iiſdem hac die agunt.

c *Pancharij.*] Græci etiam hac die in Menologio agunt de eodem.

d *Apollonij & Leontij.*] De his uetus Martyrologium Rom. cui adſtipulantur manuſcripta: nullibi tamen, cuius eccleſię Epiſcopi fuerint, habetur expreſſum.

e *Landoaldi & Amantij.*] Scripſit horum res geſtas Nodgerus Epiſcopus Leodienſis, quas habet Sur. to. 2. Plura Molanus in indic. SS. Belgij.

f *Ioannis.*] De eo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habet eius Acta Mombrit. tom. 2. uit. ſanct. Petrus in catalog. lib. 3. cap. 207. Trithem. de uir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 283. vbi eum virum ſanctum & doctum prædicat. De ciuitate, cuius hic mentio habetur, varia admodum lectio reperitur, cum alij habeãt Pennarenſem, alij Pinnarienſem, Pinnenſem alij, ſeu Pennenſem, uel Pennatenſem, ut Trithemius: porro magis germana lectio probatur, ut Pennenſem dicat; eſt enim Pennenſis ciuitas apud Veſtinos, ut ſcribit Ptolem. lib. 3. tab. 6. & Plin. lib. 3. cap. 12. In lib. enim de Pontificibus Romanis in Zacharia Papa hæc leguntur: Eidem Tranſamundo ſe ſubdiderunt Marſicani, Furocenſes, atque Valuenſes, ſeu Pennenſes, alias Pinnenſes, &c. vulgo dicitur, Ciuita de Penna.

Tertio-

20 Tertiodecimo Kal. Aprilis Luna. B xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Iudæa S. Ioachim[a] patris beatiſſimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. In Aſia natalis S. Archippi[b] commilitonis B. Pauli Apoſtoli, cuius ipſe in epiſtola ad Philemonem, & ad Coloſſenſes meminit. In Syria SS. martyrum Pauli[c], Cyrilli, Eugenij, & aliorum quatuor. Eodem die ſanctorum Photinæ[d] Samaritanę, Ioſeph & Victoris filiorum, itemq. Sebaſtiani ducis, Anatholij, Photij, Photidis, Paraſceues, & Cyriacæ germanarum: qui omnes Chriſtum cõfeſſi, martyrium ſunt aſſecuti. Amiſi in Paphlagonia ſanctarum ſeptẽ mulierum[e], Alexandræ, Claudiæ, Euphraſiæ, Matronę, Iulianæ, Euphemiæ, & Theodoſiæ, quæ in confeſſione fidei cæſæ ſunt; eaſq. ſecutæ ſunt Derphuta, & ſoror ipſius. Apolloniæ S. Nicetæ[f] Epiſcopi, qui pro ſanctarum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit ſpiritum. In monaſterio Fontanellæ S. Vulfranni[g] Epiſcopi Senonenſis, qui relicto Epiſcopatu, ibidem clarus miraculis deceſſit e uita. In Britãnia depoſitio S. Cuthberti[h] Epiſcopi Lindisfarnẽſis, qui a pueritia ad obitũ vſq. ſanctis operibus & miraculorum ſignis effulſit. Senis in Tuſcia B. Ambroſij[i] Senenſis, ordinis Prædicatorum, ſanctitate, prædicatione, & miraculis clari.

MARTII 20.

IOACHIM[a].] De eo autem Græci agunt 9. Septembris in Menologio. De ſancto Ioachim etſi nihil expreſſum habeatur in diuinis Scripturis; tamen patrem fuiſſe Dei genitricis Mariæ, ex certis probatiſque maiorum traditionibus ſancti Patres tam Latini quam Græci abſq. aliqua difficultate affirmarunt: id in primis S. Epiphanius, qui res Hebræorum præ ceteris calluiſſe videtur, in panar. hęreſ. 79. & in orat. de laudibus ſanctæ Mariæ Deiparæ. item S. Ioannes Damaſc. qui pluribus agit de laudibus S. Annæ & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genitricis Mariæ. S. Auguſtinus agens contra Fauſtum Manichæum lib. 23. c. 9. etſi neget in libris canonicis genealogiam Dei genitricis recenſeri; Ioachim tamen, quem ille ex tribu Leui ſacerdotem fuiſſe dicebat, eumdem ex tribu Iudæ potius proueniſſe contendit. Non prætermittimus dicere, Gnoſticos hæreticos excogitaſſe portentoſum quemdam librum inſcriptum, Stirps Mariæ: quem ut alienum ab Eccleſia Catholica S. Epiphanius procul reijcit in panar. hæreſi 26. At nihil ex illo Patres accepiſſe certum eſt; idq. loca Epiphanij nuper citata ſatis indicant.

b *Archippi.*] De eo Paulus Apoſtolus ad Coloſſ. c. 4. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij.

c *Pauli*

c *Pauli & soc.*] De his item Vsuardus, & alij eum secuti.

d *Photinæ Samaritanæ.*] Aguntde ea itē Græci hac die in Menologio, feruntq. eamdem fuisse mulierem Samaritanā, de qua Ioan. Euang. c. 4. In uet. Martyrol. Cassin. de eadē agitur, eademq. fuisse affirmatur. Eius caput Romæ apud S. Paulū a monachis Cassinensibus asseruatur.

e *Septem mulierum.*] De his etiam Græci in Menolog. hac die: ibiq. earundem nomina recitantur, inter quas & Parasceue recensetur. Agunt Græci de Parasceue seorsum itidē in Menologio ad sext. Kalend. Augusti, passamque tradunt temporibus Antonini Imp. Romana namq. genere fuisse scribunt; quam diuersam esse ab hac, de qua hic cum ceteris agitur, facile existimo. Theo. Balsam. in 6. Synodo Constantinop. can. 63. hæc ait. Nicolaus Muzalon Patriarcha; cum vitam S. Parasceues, quę in quodam Callicratiæ uico colebatur, a quodam Vicario inepte & indocte, ac sancta angelica uiuendi ratione indigne compositam inueniisset, eam igni mandari iussit: & diacono Basilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conscribere. Hæc Theodorus; qui & de Metaphraste, quē constat in eo genere plurimum laboris insumpsisse, hæc ait: Magna itaq. beato Metaphrasti agenda est gratia, qui martyricas pro ueritat fossas non sine multis laboribus & sudoribus repurgauit & exornauit, ad Dei laudem, & SS. martyrum perennem gloriam. Hæc ille.

f *Niceta Episcopi.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

g *Vulfranni Episc.*] Scripsit eius res gestas Ionas abbas: habet eas Sur. to. 2. Plura de eo in uita S. Vuilebordi apud Sur. to. 6. Molan. in Indic. SS. Belg. Trithem. de uir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 168. Petrus in catal. lib. 3. c. 213. & alij. Migrauit ex hac uita anno Domini 720.

h *Cuthberti Episc.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado. Eius Acta Beda exacte conscripsit; habentur to. 3. qui & in præfatione hist. de gest. Angl. fatetur se scripsisse vitam ipsius, non tantum soluta oratione, sed etiam versu heroico. Idem de eo lib. 4. hist. Angl. ca. 27. 28. 29. Sedere cœpit anno Domini 685. Migrauit e vita anno 688. Sigebertus autem anno 687. diem obijsse affirmat.

i *Ambrosii Senensis.*] Extant eius Acta iussu Honorij IIII. Summi Pont. cōscripta a quatuor Theologis eiusdem ordinis ipsi Ambrosio contemporaneis, typis excusa, quæ magnam redolent pietatem. De eo S. Antonin. 3. par. chron. ti. 23. c. 10. §. 5. & cap. 11. §. 1. & tit. 24. c. 14. §. 15. & B. Raimundus Capuanus in uita S. Catherinæ Senen. lib. 2. c. 35. vbi testatur illum suo tempore & centum annis antea multis claruisse & adhuc clarere miraculis. Leāder Albert. de uiris illustr. ord. Præd. in uita eiusdem sancti per Sebast. Flamin. & in uita B. Iacobi de Meuania per Barthol. Mortarium conscripta. Ioan. Nider in Præceptorio, præcep. 1. cap. 6. in fine, vbi testatur festiuitatem ipsius celebrari de licentia Romani Pontificis. Anton. Lusitanus in chronico eiusdem ord. anno 1260. & 1262. & 1280. & 1285. vbi ait festum huius sanctissimi uiri feria sexta ante Dominicam Passionis celebrari Senis multa cum pompa, & Senatus populiq. Senensis concursu & munificentia, quo die in illius honorem a seruili opere omnis feriatur populus. Ferdinand. de Castigl. 1. par. hist. S. Dominici lib. 3. c. 49. 51. 52. & 53. & alij præterea, quos breuitatis causa omittimus. Migrauit ex hac vita anno Dom. 1286. die 20. Martij. Hunc Martyrolog. Romano adscribi S. D. N. Clemens VIII. merito præcepit.

Duode-

21 Duodecimo Kal. April. Luna. C x.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8
t u A B C D E f F G H M N P
9 10 11 12 13 14 15 16 16 17 18 19 20 21

IN monte Caſſino natalis S. Benedicti [a] abbatis, qui monachorum diſciplinam in Occidente pene collapſam reſtituit, ac mirifice propagauit: cuius uitam uirtutibus & miraculis glorioſam B. Gregorius Papa conſcripſit. Alexandriæ commemoratio SS. martyrum [b], qui ſub Conſtantio Imperatore & Præfecto Philagrio, irruentibus Arianis & Gentilibus, in eccleſia in die Paraſceues cæſi ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Philemonis [c] & Domnini. Catanæ S. Birilli [d], qui a B. Petro ordinatus Epiſcopus, cum multos Gentilium conuertiſſet ad fidem, in ultima ſenectute quieuit in pace. Alexandriæ B. Serapionis [e] anachoretæ & Epiſcopi Thmueos [f], magnarum virtutum uiri, qui Arianorum furore in exilium actus, migrauit ad Dominum. In territorio Lugdunenſi S. Lupicini [g] abbatis, cuius vita ſanctitatis & miraculorum gloria fuit illuſtris.

MARTII 21.

BENEDICTI *abbatis* [a].] Beda ac ceteri Latinorum de eo hac die, Græci autem in Menolog. 14. huius, his uerbis: Sancti Patris noſtri Benedicti multorum monaſteriorum Patris celeberrimi, pietate & miraculorũ multitudine illuſtris. Hæc ibi. Huius præclariſſimas res geſtas complexus eſt toto ſecundo libro dialogorum S. Gregorius Papa: plurima item de eo in uita ſancti Mauri, necnon in uita S. Placidi. Marcus monachus S. Bened. (vt ſcribit Sigeber. de uir. illuſt. cap. 35. Acta S. Benedicti ex Grego. lib. 2. dialog. ſcripſit heroico carmine. Adalbertus autem monachus Floriacen. (vt idem auctor teſtatur c. 101. & 102.) ſcriptis mãdauit volumen miraculorum eius, quæ ad ipſius ſepulchrum ſunt facta: quod opus Annonius monachus eſt proſecutus. Berthariusabbas Caſſinenſis ẽt ſcripſit *de uita*, obitu, & miraculis S. Benedicti uolumen, vt teſtatur Petrus diac. Caſſin. de uir. illuſt. monaſt. Caſſin. c. 12. Idẽque eodem lib. c. 18. refert Victorẽ Rom. Pont. ex abbate Caſſin. ſcripſiſſe quatuor libros de miraculis S. Benedicti, quæ facta ſunt in cœnobio Caſſinenſi. Vitam eius carmine fuiſſe ſcriptam etiam a Rainaldo monacho Caſſin. idem Petrus affirmat ibidẽ c. 17. Paulus diaconus Aquileiẽſis ſcripſit ſacros hymnos de eodem, vt idem refert c. 8. Bruno autem Epiſcopus Signienſis ex monacho Caſſinenſi ſcripſit homiliam de eodem legi ſolitam in ea eccleſia die natali eiuſdem, quod teſtatur idẽ Petrus c. 34. Addidit & Guerricus abbas Ignacenſis ſermones tres, Odo abbas Floriacen. ſermonẽ vnũ de eadem ſolemnitate. De eodem præterea Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 1. c. 17. Leo Oſtenſis lib. 1. chron. Caſſin. & alij plures. Petijt eremum S. Benedictus (vt ex hiſtoria Caſſin. probamus in Annalibus) anno a Chriſto Domino 494. Obdormiuit autem in Domino ſecundum aliquos

aliquos anno 542. vel ſecundum Leonem Oſtienſem quingenteſimo quadrageſimotertio. Verum de his conſule quæ diximus in ijſdem noſtris Annalibus.

b *Sanctorum martyrum.*] Scribit de his S. Athanaſius epiſtolam ad Orthodoxos omnes, quo cunctis innoteſceret Catholicorum conſtantia, & Arianorũ fæuitia: agit & de his in apologia ſecunda: Socrates etiam lib. 2. c. 8. Sozom. li. 3. c. 5. Theodoret. lib. 2. c. 4. Cæſi ſunt hi Cõſtantio tertium & Conſtante ſm Conſſ. anno a Chriſto Dño (iuxta Faſtos Onuphrij) trecẽteſimo quadrageſimo ſecũdo.

c *Philemonis & Domnini.*] De his itẽ Græci hac die in Menologio agunt.

d *Birilli Epiſcopi.*] Græci etiam de eo hac die in Menolog. Diuerſus plane hic Birillus a Berillo, de quo agit S. Hieronym. de ſcript. Eccleſ. quem uixiſſe dicit temporibus Alexandri Imp. & ſucceſſorum eius.

e *Serapionis anachoretæ & Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet eum tantum dicant anachoretam: verum inſignem illum Serapionẽ ab Athanaſio fuiſſe ordinatum Epiſcopum, conſtat ex epiſtola eiuſdẽ Athanaſij ad Dracontiũ. Extat de eo Alexãdri Epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium epiſtola, quam intexuit idem Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ. & in epiſtola ad Magnũ 84. Ad hũc Serapionem extat epiſtola inſignis eiuſdem S. Athanaſij aduerſus eos, qui muſſitare incipiebant, Spiritum ſanctum eſſe creaturam: item commentarius de blaſphemia in Spiritum ſanctum, & epiſtola alia de morte Arij, & ſtatu illius temporis. Eiuſdem nominis Serapio cognomento Syndonius claruit ſanctitate, de quo plura Palladius in Lauſiacis.

f *Thmueos.*] Sic dicta ciuitas in Ægypto ab hirco, ut teſtatur S. Hieron. contra Iouin. lib. 2. Thmuis, inquit, interpretatur hircus. Meminit eiuſdem ciuitatis Caſſian. collat. 14. c. 4. & collat. 16. c. 1. Poſita hæc ciuitas erat in ea prouincia Ægypti, dicta, Scethi; quæ & a Scythis Oriẽtalibus Scythia appellata ſæpius reperitur: a Scythis enim Ægyptios fuiſſe debellatos, auctor eſt Iuſti. hiſt. lib. 2. De eremo Scethi, qui & Scythiæ dicitur, frequẽs eſt mẽtio apud Pallad. in Lauſiac. Euag. Caſſian. Sozom. Niceph. & alios. De urbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolem. lib. 4. Quod dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, conſtat ex epiſt. S. Germani Epiſcopi Capuani & aliorum legatorum ad Hormiſdam Papam, quam habemus apud nos manuſcript. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, ſeu Scythiæ: Iſti de ſua prouincia Epiſcopos accuſant, inter quos eſt Paternus Thmuitanæ ciuitatis Antiſtes, &c.

g *Lupicini.*] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit res geſtas ipſius Gregor. Turon. in uit. ſanct. Patr. c. 1. Fuit & alius Lupicinus recluſus ſanctitate conſpicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. De eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in Actis S. Eugendi, apud Surium to. 1. die 1. Ianuarij.

ix. D Vndecimo Kal. April. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

NARBONAE in Gallia natalis S. Pauli [a] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli, quem traduntfuiſſe Sergium Paulum Proconſulem qui a B. Apoſtolo Paulo baptizatus, & cum in Hiſpaniam [b] pergeret, apud Narbonam relictus; ibidem Epiſco-

Episcopali dignitate donatus est: vbi prædicationis officio non segni ter expleto, clarus miraculis migrauit in cęlum. Tarracinæ S. Epaphroditi[c] Apostolorum discipuli, qui a B. Petro Apostolo Episcopus illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa sanctorum martyrum Saturnini[d] & aliorum nouem. Eodem die natalis sanctarum martyrũ Callinicę[e] & Basilissę. Ancyrę S. Basilij[f] presbyteri & martyris, qui sub Iuliano Apostata grauissimis cruciatibus effectus, animam Deo reddidit. Carthagine S. Octauiani[g] archidiaconi, & multorum millium martyrum, qui ob fidem Catholicam a Vuandalis cęsi sunt. Ibidem S. Deogratias[h] Episcopi Carthaginensis, qui plurimos a Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos tedemit, alijsq. sanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi in Piceno S. Benuenuti[i] Episcopi. In Suetia S. Catherinę[k] virginis, filię S. Brigittę. Romę S. Leę[l] viduę, cuius virtutes & ad Deum transitum S. Hieronymus scribit.

MARTII 22.

RAVLI *Episcopi*[a].] Agit de eo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri, licet diuersis diebus: nam Vsuard. prid. Id. Decemb. Ado uero ad 11. Kal. Febr. Meminit huius Prudentius in Peristeph. hymno 4. cum ait:

Surget & Paulo spetiosa Narbo.

Item Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 1. c. 30. vbi tamen manifeste errat, dum eum vna cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imp. in Gallias peruenisse testatur. De eodem Petrus Clun. lib. 1. epist. 2. & alij plures ex recentioribus.

b *Cum in Hispaniam pergeret.*] Eadem quæ hic habẽtur de profectione S. Pauli in Hispanias, prædicta omnia Martyrologia attestantur: id ipsum tam Latini, quam Græci Patres affirmant: a quibus dissentire videtur Gelasius Papa, cuius sententia recitata habetur 22. q. 2. cap. B. Paulus. Sunt ea uerba Gelasij prolata in Synodo Romæ habita, in qua actum est de absolutione Miseni Episcopi antea damnati: habemus eam apud nos manuscriptã. Sed re vera eo tendit sententia eius, vt Paulus, Deo aliter disponente, quod tunc se facturum pollicitus est, minus implere potuerit: non autẽ ut neget omnino, numquam Paulum in Hispanias aduenisse. De profectu autem eius in Hispanias, vt de re certa, scribit S. Athanasius in epistola ad Dracontiũ: id ipsum S. Hiero. qui apocryphis non facile adhibere fidem consueuit, in Isai. c. 11. & in Amos ca. 5. hoc & profitetur S. Cyrillus Hieros. catechesi 17. S. Epiphanius in Panar. hæres. 27. S. Ioan. Chrysost. hom. 76. in Mat. & hom. 7. de laudibus Pauli, Theodoretus in comment. epist. 2. Pauli ad Timoth. c. 4. in epist. ad Philip. c. 1. & super Psal. 116. S. Gregor. Papa lib. 31. moral. c. 22. in fin. S. Isidor[9] de uit. & obit. sanct. c. 71. licet nõ putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Card. Sirleti libellus Hippolyti martyris de duodecim Apostolis, quo firmiter auctor asserit S. Paulum prædicasse Euangelium in Hispania: profitetur id ipsum Sophronius Episcopus Hierosol. in sermone in natali Apost. Ado Viennen. in chron. Michael Glic. & alij ex recentioribus plurimi, quos prætermimus; satis esse arbitrati, tot tantorumq. Patrum unã oĩum de eadem re sũam retulisse. Sed de his locupletius agimus in Annalibus.

c *Epaphroditi.*] De quo Paulus ad Philip. c. 2. & 4. Præfectũ hunc fuisse ecclesię

Tarra-

Tarracinenſi, eſt auctor Metaphraſt. in ſerm. in natal. Apoſt. die 29. Iunij: Dorotheus autem in Synopſi ait, Adriæ eum datum Epiſcopum.

d *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis paſſi habentur in Africa: quorum nec illũ prætereamus, de quo eſt tam nobile teſtimonium S. Celerini martyris in epiſtola ad Lucianũ, his verbis: Salutat te Macarius cum ſororibus, &c. paulo poſt: Saturninus, qui & ipſe luctatus eſt cũ diabolo, qui & Chriſti nomen eſt fortiter confeſſus, qui & in pœna vngularum fortiter eſt confeſſus, &c. eſt epiſt. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

e *Callinicæ & Baſiliſſæ.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio.

f *Baſilij presbyteri.*] De eodẽ hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Baſilij presbyteri Ancyranę ecclesiæ, qui cum in Christiana confessione cõſtanter perſiſteret, Iuliano Apoſtata Imp. & Saturnino Præſide Ancyræ, poſt multos cruciatus Chriſti martyr volauit in cælũ. hæc ibi. agit de eo Sozom. lib. 5. c. 10. Ne autem alicui errandi daretur occaſio, ut quis exiſtimaret hunc illũ eſſe Baſilium itẽ Ancyranum, ſed Epiſcopum Arianum, qui ijſdẽ tpibus vixit: idcirco hic presbyteri nomen, & quę ſequuntur, vñr expreſſa. Ad oẽm autẽ prorſus tollendam ambiguitatem de Baſilio Epiſcopo: ſciendum eſt, illum non occubuiſſe martyrio ſub Iuliano, ſed poſt illũ fuiſſe ſuperſtitem: nam obtulit una cum alijs Arianis libellum Iouiniano Imperatori, quo ſe Nicænæ fidei profeſſorem eſſe teſtatus eſt, ut ſcribit Sozom. hiſt. lib. 6. ca. 4. Quod autẽ ſpectat ad Iuliani Apoſtatæ perſecutionẽ, in qua Baſilius presbyter de quo agimus, paſſus eſt; exploratum habetur, ipſum potius dolis egiſſe, quam armis ſæuiſſe: tamen (vt de eo ſcribit S. Gregorius Nazianzenus oratione prima in Iulianum) ita ſe ille comparauit, ut utriſque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Chriſtianos edicto, tũ tum populo, tum etiam magiſtratibus: ipſisq. prouinciarũ rectoribus non obſcure ſignificaret, ſibi fore gratiſſimum, ſi omnes vbiq. Chriſtianę religionis delerentur cultores. Quanta inde in Chriſtianos clades euenerit, ex his ẽt quæ ab hiſtoricis Eccleſiaſticis & Patribus ſcripta ſunt, opinari cuiq. facile eſt. Verum eius perſecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, ſed auro; non vulneribus, ſed muneribus; nec ſæuitijs, ſed blãditijs ſunt illata: ſed ea fuerũt quædam tantum præludia atrocioris certaminis, ſi licuiſſet: nam profecturus in expeditionem contra Perſas, voluit ſe, cum rediret victor, dijs ſuis Chriſtianorum ſanguine litaturum; inſuper etiã in cunctis Chriſtianorũ eccleſijs Veneris ſimulacrum collocaturum. Hæc Greg. Nazian. oratione 2. in Iulianum, Ioan. Chriſoſt. orat. aduerſus Gẽtiles, & Theodoret. hiſt. lib. 3. c. 18. Hæc ſummatim de perſecutione Iuliani; ſed longe pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus.

g *Octauiani archidiaconi.*] Gregor. Turon. hiſt. de geſtis Francorum lib. 2. ca. 3. in fin. tam de ipſo quam ceteris in Africa tunc paſſis meminit.

h *Deogratias Epiſc.*] Victor Vtic. de ipſo plura lib. 1. de perſecutione Vuandal. Succeſſit hic Quoduultdeo, qui ſubrogatus eſt Capreolo, qui per legatũ interfuit SS. Concilio Epheſino: ipſe aũt Capreolus in locũ Aurelij fuerat ſubrogatꝰ. Sedit Deogratias annis tribus; inde uero S. Eugeniꝰ ſubſtituit. Hęc ex Vict. & Vin. Lir.

i *Benuenuti Epiſc.*] De eo tabulę eccleſiæ Auximanæ, quas inde allatas uidimus. Claruit uiuens & poſt obitum plurimis miraculis. Vixit circa annum Domini 1260. Extitit & alius eiuſdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa Nonus mandatum dedit. Eſt de his epiſtola in eius regiſtro anno 8. ſui Pontificatus, a Chriſto Domino 1234.

k *Catherinæ.*] Huius res geſtæ extant apud Sur. to. 2. Migrauit ex hac uita anno Domini 1381.

l *Leæ.*] De hac S. Hieron. epiſt. 24. ad Marcellam. Fuit hæc uidua, & non virgo, ut putauit aliquis: idq. ſatis docet epiſtola eiuſdem Hieron. 15. de laudibus Aſellæ ad Marcellam.

Decimo

23 Decimo Kalend Aprilis. Luna. E viij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
t u A B C D E f F G H M N P
11 12 13 14 15 16 17 18 19 19 20 21 22 23

IN Africa sanctorum martyrum Victoriani[a] Proconsulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquisregensium, item Frumentij, & alterius Frumentij mercatorum, qui in persecutione Vuandalica (vt scribit Victor Africanus Episcopus) sub Hunnerico Rege Ariano pro constantia Catholicæ confessionis immanissimis supplicijs cruciati, egregie coronati sunt. Item in Africa S. Fidelis[b] martyris, Ibidem S. Felicis[c], & aliorum viginti. Cæsareæ in Palæstina sanctorum martyrum Niconis[d], & aliorum nonagintanouem. Item Coronæ sanctorum martyrum Domitii[e], Pelagię, Aquilę, Eparchij, & Theodosię. Antiochiæ S. Theoduli[f] presbyteri. Cæsareę S. Iuliani[g] confessoris. In Campania S. Benedicti[h] monachi, qui a Gothis in ardenti clibano inclusus, sequenti die inuentus est illæsus.

MARTII 23.

VICTORIANI & soc.[a]] De eo hac die Beda, Ado, Vsuardus, ac ceteri. Scribit autem horum omnium sanctorum certamina uictor de persecutione Vuandal. lib. 3.

b *Fidelis martyris.*] De quo etiã uet. manuscrip. ex quibus restituitur.

c *Felicis & soc.*] Beda item, & Vandelbert. de his hac die, alijq. recentiores.

d *Niconis & soc.*] De his item hac die Græci in Menologio.

e *Domitij & soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

f *Theoduli.*] De eo item Vsuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorum nonnulli legant: sed huic lectioni adstipulantur vetustiora exemplaria superius citata.

g *Iuliani.*] De eo ẽt Vsuardus, & Vuãdelbertus, assentiuntur q. vet. manuscrip.

h *Benedicti.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 18. & Sigebert. in chron. anno 538.

24 Nono Kalend. Aprilis. Luna. F vij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
t u A B C D E f F G H M N P
12 13 14 15 16 17 18 19 19 20 21 22 23 24

ROMAE

ROMAE sanctorum martyrum Marci[a] & Timothei, qui sub Antonino Imperatore martyrio coronati sunt. Ibidē S. Epigmenij[b] presbyteri, qui in persecutione Diocletiani sub Turpio Iudice gladio cæsus, martyrium consummauit. Item Romæ passio B. Pigmenij[c] presbyteri, qui sub Iuliano Apostata pro fide Christi præcipitatus in Tiberim, necatus est. Cæsareæ in Palæstina natalis SS. marryrum Timolai[d], Dionysij, Paufidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionysij, qui in persecutione Diocletiani sub Vrbano Præside securi percussi, vitæ coronas meruerunt. In Mauritania natalis sanctorum Romuli[e] & Secundi fratrum, qui pro Christi fide passi sunt. Tridenti passio S. Simeonis[f] pueri a Iudæis sæuissime trucidati, qui multis postea miraculis coruscauit. Synnadæ in Phrygia S. Agapiti[g] Episcopi. Brixiæ S. Latini[h] Episcopi. In Syria S. Seleuci[i] confessoris.

MARTII 24.

+ Meminit horum martyrū Pius Papa in Epistola ad Iustū Episcopū Vtiennensem.

MARCI & *Timothei*[a].] Restituti sunt ij ex vet. manuscr. monasterij S. Cyriaci de quo supra.+

b *Epigmenij.*] Mentio de eo habetur in Actis S. Crescentij martyris, quem idem Epigmenius baptizauit. Accepimus ea ab ecclesia Perusina.

c *Pigmenij.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius res gestæ in Actis S. Bibianæ, licet ea admodum sint deprauata. Dicturi sumus de his inferius suo loco.

d *Timolai & soc.*] Agit de his Euseb. histor. lib. 8. c. 15. vbi hos omnes hac die martyrium consummasse anno secundo persecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percussi cum hi omnes dicantur; errare conuincuntur, qui securis vsum intermissum fuisse tradūt. Sed quid dicam de temporibus Diocletiani, cum etiam sub Theodorico Rege Italiæ eiusmodi animaduersionem perseueraſſe constet ex Cassiodoro variar. lib. 11. c. 40. vbi hęc uerba: Abstine noxiā, lictor, securim, etc. Prudentius etiā in Peristeph. hym. 1. sic:

---*præbenda ceruix ad bipennem publicā.*

e *Romuli & Secundi.*] De his Vsuardus, & Vuandelbertus; licet alicubi Secundolus, pro Secundo, legatur.

f *Simeonis pueri.*] Huius martyrium scripsit Ioannes Tiberinus eodem quo passus est anno. habet illud Sur. to. 2. Necatus est anno Domini 1475. De eo etiam Molanus in addit. ad Vsuardum.

g *Agapiti.*] De eodem Beda, & Vsuardus; licet mendose Agabus, uel Agabius, legatur alicubi. De eodem Agapito Episcopo Synnadorum agit Suidas his uerbis: Hunc Eusebius Pamphili multum celebrat, mentionem faciens ingētium eius miraculorum, vt sunt translationes montium & fluminum, & mortuorum resuscitationes; quem, dum esset miles, Maximinus occidere uoluit, quod multos eius facta supra modum mirari uideret. Hęc Suidas. Ex quibus apparet, librū nonum Eusebij, vbi de Maximino agitur, apud nos non haberi integrū, cum hæc & alia multa ibi desiderētur: nisi uelis hæc scripsisse Eusebium non eo lib. hist. sed in commentarijs quos de Martyribus se scripsisse testatur.

h *Latini Episcopi.*] Tabulę Brixianę ecclesiæ de eodem. Ibidem nobile vetustatis monumentum extat, quo eiusdem Latini ecclesiasticæ functiones sic descriptæ habentur: FL. LATINO EPISCOPO AN. III. M. VII. PRESB. AN. XV. EXORC. AN. XII. ET LATINILLAE. ET FL. MACRIANO

CRIANO LECTORI. FL. PAVLINA NEPTIS B. M. P. Habes illud descriptum ab Aldo lib. de orthogtaph. rat. pag. 589.

i *Seleuci.*] De eodem Beda & *Vsuardus* hac die: licet Beda *simul iungat* Seleucum & *Agapitum, vel* (ut mendose legitur) *Agabum. Habet* alia lectio sic: Seleuciæ S. Agapiti. in quam lectionem cũ incidissem, in mentem venit Agapitus, alias Agapetus Episcopus Seleuciæ, qui interfuit SS. Niceno Concilio, cui & subscripsit. Verum omnes fere codices distinctum ponunt Agapitum a Seleucio, vt hic legitur.

25 Octauo Kal. Aprilis. Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ANNVNCIATIO [a] beatissimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ sancti Quirini [b] martyris, qui sub Claudio Imperatore post facultatum amissionem, post carceris squalorem, post multorum verberum afflictionem, gladio *interfectus* est, & in Tiberim proiectus: quem Christiani in insu*la Lycaonia inuenientes*, in cœmeterio Pontiani condiderunt. Ibidem sanctorum ducentorum [c] sexagintaduorum martyrum. [d] Sirmij passio sancti Irenæi [e] Episcopi & martyris, qui tempore Maximiani Imperatoris sub Præside Probo primum tormentis acerrimis vexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouissime abscisso *capite consummatus* est. Nicomediæ sanctæ Dulæ [f] ancillæ cu *iusdam militis, quæ pro* castitate seruanda occisa, martyrij coronam *promeruit*. *Hierosolymis* commemoratio sancti Latronis [g], qui in cruce Christum confessus, ab eo meruit audire: Hodie mecum eris in paradiso. Laodiceæ sancti Pelagij [h] Episcopi, qui ob fidem Catholicam tempore Valentis exilium & alia passus, quieuit in Domino. Pistorij sanctorum confessorum Barontij [i] & Desiderij. In Antro insula Ligeris fluminis S. Hermelandi [k] abbatis, cuius glorioſa conuersatio miraculorum præconio commendatur.

" Translatg in Bauariam ad monast. Regernse.

MARTII 25.

ANNVNCIATIO [a].] Tam Latini quam Græci de eadem solẽnitate hac die agunt, ut cõstat ex oĩbus Martyrologijs ac Menologijs. S. Augustinus lib. 4. de Trinitate c. 5. hæc ait: Sicut a maioribus traditũ, *susc*ipiens Ecclesiæ custodit auctoritas, 8. Kalen. Aprilis conceptus creditur, quo & passus, &c. De eius diei celebritate, ut de re antiqua, mentio hĩ in Sexta Synodo c. 12. apud Theodor. Balsam. pag. 228. Extat insignis oratio in ea solemnitate habita, quę adscribitur S. Athanasio; quam tñ aliquando Cyrillo potiũs tribuẽdam putaui; cum ibidem auctor tam acriter pugnet contra dogma Nestorij, quẽ longe post Athanasiũ vixisse constat. in eius oĩonis exordio hæc de ea celebritate legũtur: Primũ hoc memoriæ subijciẽdũ, festum hoc vnũ esse ex Dñicis festis, at-

que adeo primarium & prorsus venerã-dum, utpote quod pro ordine & digestione rerum, quæ in Euangelijs de Christo prædicãtur, sacrosanctum habeatur: quippe in quo de Filij Dei e cælis descensu agatur, &c. Extant insuper de Annunciatione Dominica duo sermones S. Augustini; licet ipsorum posterior ab aliquibus tribuatur S. Fulgentio: alij insuper extãt S. Petri Chrysologi. Scripsit S. Ioãnes Damascenus de eodem mysterio & solemnitate sacrum hymnum. Extant et aliæ luculẽtæ orationes Hesychij presbyteri, & Andreæ Hierosolymitani, tres Absalonis abbatis, & totidem Guerrici abbatis Igniacensis, & aliorum tã Græcorum, quam Latinorum, quos omittimus recensere. His omnibus longe antiquiorem prodidit ex suo antiquitatum promptuario Illustrissimus ac Reuerendiss. Cardinalis Syrletus conscriptam a S. Gregorio Thaumaturgo, quam eruditissimus R. D. Vuilielmus Lindanus Episcopus Ruremundensis, Romę dũ esset, ab eo acceptã, Latinitati donauit: est eius exordium: Hodie angelica acie hilariores splendescũt Dei laudes, &c. Extat prętera de eadẽ solẽnitate festiua epistola Theodoreti 25. Agebatur olim in multis ecclesijs ea solemnitas ad xv. Kal. Ianuarij; ea nimirum ex causa, quod Quadragesimæ tps luctui potius & mærori deberetur, ut apparet ex Concilio Laodicẽsi cap. 51. idq. Toletana decima Synodus in Hispania faciẽdum indixit can. 1. qđ etiam in alijs ecclesiis agi consueuisse testatur. De eadem solẽnitate Ordo Rom. Sacramentarium S. Gregorij, aliiq. plures, qui agũt de diuinis officiis, ut Micrologus cap 48. Radulf. cap. 16. ac ceteri.

b *Quirini.*] De eo Beda, Vsuard. Ado, & alii. Extãt eius res gestæ in Actis S. Valentini presbyteri, apud Surium tom. 1. die 14. Februarii. Petrus item in catal. lib. 3. cap. 232.

c *Ducentorum sexagintaduorum martyrum.*] De his in vet. manuscr. quibus assentitur Vincẽtius lib. 10. c. 98. spec. hist.

d *Sirmij.*] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, ut cõstat ex Cõcilio Aquileiensi tpe Gratiani Imperatoris celebrato: sed deuastata ab Attila Hunnorũ Rege illa regione, translatum est ius metropolis in ecclesiam Thessalonicensem; ac demum a Iustiniano Imperatore redacta est sub Prima Iustinianea. Hæc habes in authent. const. eiusdem Iustiniani Imperatoris tit. de priuileg. Primæ Iustinian. in addit. nouel. collat. 10. titulo 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Galliæ Cisalpinæ, ut auctor est Suet. in C. Iulio cap. 22. Persueraſſe aliquandiu eam prouinciarũ aggregationem, ex eo potest intelligi, quod sanctus Ambrosius electionem Sirmiẽsis Episcopi sedulo curans, illuc profectus, ea in re ius præcipuum sibi debitũ vindicauit, ut constat ex Paulino in uita S. Ambrosii.

e *Irenæi Episc.*] De eo etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alii; Græci autem X. Kalend. Septembris in Menologio, ubi & certamen eius paucis describitur, consentiens Latinis in omnibus: Petrus item in catalog. lib. 3. cap. 229. de eo agit.

f *Dulæ.*] Beda item, Vsuardus, Ado, et Petrus catal. lib. 2. cap. 230. & alii recentiores.

g *S. Latronis.*] Dimam hunc plerique appellãt: sed quoniam id ex apocryphis proditur, ea de causa hic nomen proprium consulto prætermissum uidetur. De Cruce & Latrone extat homilia S. Ioannis Chrysostomi, & S. Ambrosii sermones duo, 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimæ Latronis nomine nonnulla sacella dicata, & memoriæ erectæ eodem titulo.

h *Pelagij Episcopi.*] De eo plura Theodoret. hist. lib. 4. ca. 12. & Nicephorus ex eo lib. 11. cap. 21. Præsens fuit sancto Cõcilio Antiocheno pro stabilienda Nicęna fide, ut scribit Sozom. lib. 6 c. 4. & Nicephorus lib. 10. cap. 40. Interfuit etiam SS. Concilio œcumenico Constantinopolitano sub Theodosio Imperatore, cui & subscripsit, ut eius Synodi Acta demonstrant, & Niceph. lib. 12. c. 11. Eius spectatissima fides Theodosii Imp. sanctione laudatur, & imitanda proponitur, l. 3. de fide Cathol. Cod. Theod.

i *Barontij, et Desiderij.*] Horum Acta e Pisto-

e Pistorienſi eccleſia Romam miſſa accepimus.

k *Hermelandi.*] De eo Vſuardus hac die. Sigebert. in chron. recenſet eius obitum anno Domini 690. Extant res geſtę ipſius, quas recitat Surius tom. 2.

26 Septimo Kalend. Aprilis. Luna. Av.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ROMAE via Lauicana ſancti Caſtuli [a] martyris, qui cum eſſet Zetarius Palatij, & hoſpes ſanctorum, a perſecutoribus tertio appenſus, tertio auditus, in confeſſione Domini perſeuerans, miſſus eſt in foueam, & dimiſſa ſuper eum maſſa arenaria, martyrio coronatus eſt. Ibidem coronę ſanctorū martyrum Petri [b], Marciani, Iouini, Theclæ, Caſſiani, & aliorum. Pentapoli in Libya natalis ſanctorum martyrum Theodori [c] Epiſcopi, Ireuæi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij ſanctorum martyrum Montani [d] presbyteri, & Maximæ, qui ob Chriſti fidem in flumen demerſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Quadrati [e], Theodoſij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexandriæ ſanctorum martyrum Eutychij [f], & aliorum, qui Conſtantij tempore ſub Georgio Epiſcopo Ariano pro fide Catholica gladio cæſi ſunt. Eodem die S. Ludgeri [g] Epiſcopi Monaſteriēſis, qui Saxonibus Euāgelium prædicauit. Cæſarauguſtæ in Hiſpania ſancti Braulij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Treuiris ſancti Felicis [i] Epiſcopi.

MARTII 26.

CASTVLI [a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tēpore Diocletiani Imp. cuius Palatij Zetarius erat. Quid ſit Zeta, vnde Zetartus dicitur, ex Plinij epiſtol. lib. 2. epiſt. 7. & lib. 6. epiſt. 5. explicat hic Molanus: erat enim locus capax unius lecti cum duabus ſellis, qui velis obductis & reductis modo adijciebatur cubiculo, modo auferebatur. Mentio habetur de Caſtulo Zetario in Actis S. Sebaſtiani martyris in fin.

b *Petri & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex vet. manuſcrip. Agit de his etiam Galeſinus hac die.

c *Theodori Epiſcopi & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij. Pentapolitana prouincia, cuius hic mentio habetur, dicta eſt, ſecundum Plinium, etiam Cyrenaica, cuius frequens eſt mentio in epiſtolis Syneſij Epiſcopi, & in litteris Dionyſij Alexandrini apud Euſebium.

d *Montani, & Maximæ.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbert. & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 233. Cum autem Montanum & Maximam audis, ne quid tibi ſubreptat ob ſimilitudinem nominum, de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt hæreſiarchæ Cataphrygarum dogmatis: qui nec martyres occubuere; ſed (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus apud Euſebium

lib.5.cap.15.)arrepti malo ſpiritu,ſibi ipſis laqueo mortem conſciuere: hi autem pro Chriſti fide certantes, in mare merſi ſunt.

e *Quadrati & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio.

f *Eutychij & ſoc.*] Agit de his martyribus S.Athanaſius in epiſt.ad ſolit.col. 479.necnon in apolog.2.col.335.& 336. vbi Ægyptiorum Arianorum ſæuitiam, & conſtantiam, qua Catholici atrocia paſſi ſunt,pluribus ſcribit. Ægyptios inter furendum crudeliſſimos fuiſſe, ſcribit Polyb.lib.15.

g *Ludgeri Epiſc.*] De eodem Beda,& Ado. Extant eius res geſtæ ſcriptæ a monachis Verdenenſibus, quas recitat Sur. tom.2.Trithem.de vir.illuſtr. ord.S.Bened.lib.3.c.196.& lib.4.c.187. Albertus Crant.in Mettop. Saxon.lib.2.ca.16.& hiſt. Saxon.lib.1.cap.5. dictumq. tradit Apoſtolum Saxonum. Claruit temporibus Caroli Magni Imperatoris. obijt autem anno Domini 809.

h *Braulij Epiſc.*] Hic ſucceſſit Ioanni ſuo germano,ſeditq. ferme annis viginti,temporibns Seſinandi,Chintillę,Tulgani, & Chindaſunti Regum, ut de eo ſcribit S.Ildefonſus li.de uir.illuſtr.Interfuit Concilijs Toletanis quarto, quinto, & ſexto,ut ex eorum Actis apparet. Extant duæ eius epiſtolę ad S.Iſidorũ,quatuor autem Iſidori ad ipſum ſcriptæ.Inuẽtum eſt uenerandũ corpus eius, reuelante S.Valerio Epiſcopo, anno Domini 1270. translatum reconditumque ſolemniter fuit in eccleſia ſanctæ Mariæ Maioris. Hæc ex antiquis monumentis eiuſdem eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, quæ Romam miſſa accepimus. De eo inſuper in floribus ſanct.& in theſauro concion.tom.2.

i *Felicis Epiſcopi.*] Duos eius nominis recenſet Marian. Scotus Epiſcopos Treuerenſes;Felicem primum, qui ſucceſſit Celſo, quem & martyrem fuiſſe ſcribit: alium item,qui tertius poſt S.Paulinum ſedit, qui & temporibus Maximi tyranni adhæſit ſchiſmaticis: hi quidem,atq. plerique alij,quos idem auctor recenſet, deſiderantur in tabulis Democharis, in quibus unus tantum recenſetur Felix, qui ſucceſſit Celſo, de quo hic agi exiſtimamus:qui fortaſſe deſideratur in tabul. Treuerenſibus, eo quod ſchiſmaticus fuit:id.n.idem Marianus Scotus teſtatur anno Domini 379.de quo pariter agitur in Concilio Tauritano can.5. Verum qui cum Martino lapſus eſt, cum eodem pariter ſurrexit, & dignus eſt habitus, qui ſicut idem S.Martinus, inter ſanctos receptus ſit.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

DRiziparae in Pannonia S. Alexandri [a] militis, qui ſub Maximiano Imperatore poſt multos pro Chriſto agones ſuperatos, multaq. miracula edita, martyriũ capitis abſciſſione compleuit. Eodẽ die ſanctorum Phileti [b] ſenatoris, Lydiæ vxoris,& filiorũ Macedonis & Theoprepidis:itẽq. Amphilochij ducis, & Cronidæ cõmentarienſis [c], qui pro Chriſti cõfeſſione cæſi ſunt. In Perſide ſanctorum martyrũ Zanitæ [d], Lazari,Marotæ, Narſetis, & aliorum quinque, qui ſub Sapore Rege Perſarum ſæuiſſime trucidati, martyrij palmam meruerunt. Salisburgi ſancti

Ruperti

Ruperti [e] Episcopi & confessoris, qui apud Bauaros & Noricos Euãgelium mirifice propagauit. In Aegypto sancti Ioannis [f] eremitæ, magnæ sanctitatis viri, qui inter cetera virtutum insignia etiam prophetico spiritu plenus, *Theodosio* Imperatori victorias de tyrannis Maximo & *Eugenio* prædixit.

MARTII 27.

ALEXANDRI [a].] De eo Vsuardus. De eius sepulchro a Gaiano profanato, & terribili vltione qua vltus est Deus scelesti hominis impietatem, lege hist. Miscellam, quæ fertur nomine Pauli diac. lib. 17. in anno duodecimo & decimooctauo Mauritij Imp.

b *Phileti, & soc.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio, passique referuntur sub Hadriano Imperatore.

c. *Commentariensis*.] Qui sint Commentarienses, in l. de his. C. de custodia reorum, declaratur his uerbis: Nisi intra tricesimum diem semper Commentariensis ingesserit numerum personarũ, varietatem delictorum, clausorum ordinem, ætatemq. vinctorum: officium viginti auri libras ærario nostro iubemus inferre, &c. Spectabat ad eumdem vinctorum custodia, ut l. Commentariensẽ. C. eod. Est insuper & aliud genus Commentariensium; ut illi, quibus commẽtarij Imp. committebantur: eorũ etenim manu Acta apud Fiscum subscribi solebant, ut Paulus l. in fraudem. §. a debitore. ff. de iure Fisci. Reperitur etiam Commentariensis nomen esse ordinis & promotionis in militia castrensi, sicut Princeps, Accensus, & Cornicularius, de quo Ascon. in orat. 3. in Verrem: eoq. sensu accipitur in l. 1. C. ad leg. Iul. de ambit. De eodem & Cælius Rodig. antiq. lect. lib. 17. c. 10. Dicti reperiuntur in castrensis militiæ ordine Cõmentarienses Actarij, seu Actuarij, quorum pitacijs & schedulis erogabatur militaris annonæ: de quibus est mentio l. 11. 13. & 16. C. de erog. milit. annon. et l. 15. de numerarijs. Cod. Theod. De Actar. in antiqua inscriptione sic: ACTARIVS LEG. VII. &c. apud Aldum de orthograph. pag. 339.

d *Zanitæ, & soc.*] Item Græci. Porro horũ martyrij Acta iuncta hñr rebus gestis sanctorum Ionæ & Barachisij, apud Metaphrasten, quæ recitat Lipom. to. 7.

e *Ruperti episcopi.*] Extant eius præclaræ res gestæ, quas retulit Sur. in to. 2. Floruit temporibus Childeberti Secundi Regis Francorũ, & Theodoberti eius filij. Hic Bauarię Apostolus dici meruit. De eodem plura in Annal. Boiorũ. Fuit & sanctitate conspicua eius neptis nomine Erẽtrudis abbatissa, de qua Trith. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 206. cuius dies natalis agitur prid. Kal. Iulij.

f *Ioannis eremitæ*.] Agunt de eo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem Idibus Decembris. Egregia eius sanctitas meruit Clarissimorum virorũ scriptionibus illustrari. Scribit enim de eo S. Hieronymus ad Ctesiphontem cõtra Pelagianos, S. Augustinus de ciuit. Dei lib. 5. c. 26. & de cura agenda pro mort. c. 17. Rufin. hist. lib. 2. ca. 32. Theod. hist. lib. 5. c. 24. Sozom. lib. 7. c. 22. Euagri [g] in vit. Patr. c. 1. Niceph. lib. 12. c. 29. Prosper Aquit. in chron. Arcadio tertium & Honorio fm Conss. Cassiod. trip. lib. 9. cap. 55. hist. Miscel. lib. 13. in Theodosio, & Palladius in Lausiacis cap. 22. qui eum vidit, & familiariter vsus est.

28 Quinto Kal. Aprilis Luna. C iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

CÆSAREAE in Palęſtina natalis ſanctorum martyrum Priſci, [a] Malchi, & Alexandri: qui in perſecutione Valeriani cum in ſuburbano agello ſupradictę urbis habitarent, atque in ea cęleſtes martyrij proponerentur coronę, diuino fidei calore ſuccenſi, vltro Iudicem adeuntes, cur tantum in ſanguinem piorum deſęuiret, obiurgant: quos ille continuo pro Chriſti nomine beſtijs tradidit deuorandos. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Caſtoris [b] & Dorothei: Item ſanctorum Phileti [c] & ſociorū, qui ſub Hadriano Imperatore martyrium ſuſceperunt. In Africa ſanctorum martyrum Rogati [d], Succeſſi, & aliorum ſexdecim. Romę ſancti Sixti [e] Tertij Papę & confeſſoris. Apud Nurſiam ſancti Spei [f] abbatis, mirę patientię uiri, cuius anima cum ex hac uita migraret, in columbę ſpecie a cunctis fratribus viſa eſt in cęlum aſcendere. Cabilone in Gallijs depoſitio ſancti Gunthramni [g] Regis Francorum, qui ſpiritalibus actionibus ita ſe mancipauit, ut relictis ſęculi pompis, theſauros ſuos eccleſijs & pauperibus erogaret.

MARTII 28.

PRISCI [a], *Malchi, & Alexandri.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 7. cap. 11. Niceph. lib. 6. ca. 11. atque ex eodem Euſebio ceteri recentiores.

b *Caſtoris & Dorothei.*] Vſuardus etiam de his hac die, conſentiuntq. vet. manuſcript.

c *Phileti & ſoc.*] Agunt de ijſdem Græci in Menologio, ubi & nomina reliquorum habentur expreſſa, nimirum Lydiæ vxoris eius, Macedonij & Theoprepidi filiorum, Amphilochij ducis, & Chronidæ commentarienſis.

d *Rogati & Succeſſi.*] Agit de his Beda hac die. Legūtur in Synodica ad Cornelium Papam eorumdem nominū Epiſcopi Africani apud Cyprian. epiſt. 54. Extat & epiſtol. 82. Cypriani ad Succeſſum de perſecutione nuper excitata per Valerianum Imperatorem. An autem ijdem ſint, non audeo affirmare.

e *Sixti Tertij.*] De eo hac die Beda, Ado, & alij. Præter ea quæ de ipſo habētur in libro de Rom. Pont. alia plurima hinc inde expiſcati digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. idcirco ex inſtituto noſtro hic breuiores ſumus: cum alioqui eius res geſtæ ſint ampliſſimæ, quæ uolumine prægrandi potius, quam breui annotatione indigeant.

f *Spei abb.*] Scribit eius inſignes virtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. ca. 10. unde accepta hæc ſunt, quæ hic de eo ſunt poſita.

g *Gunthramni Regis.*] De eo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii. Scribit de eo Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 76. & in hiſt. de geſtis Franc. lib. 4. cap. 24. & ſequen. Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 3. cap 17. Petrus in catal. lib. 4. cap. 8. Obiit idem (ut ſcribit Sigebertus in chron.) anno Domini quingenteſimo nonageſimo ſeptimo. De eius miraculis, cum adhuc uiueret, agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. cap. 21. Moritur anno 33. ſui regni, ſepultusq. fuit in Baſilica S. Marcelli, quam in ſuburbano Cabilonenſi erexit.

Quarto

29 Quarto Kal. Aprilis Luna. D ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

IN Perſia ſanctorum martyrum Ionæ[a] & Barachiſij, ſub Sapore Rege Perſarum: quorũ Ionas preſſus in cochlea, confractis oſſibus, medius diſſectus eſt; alter, oppletis faucibus, pice ardenti ſuffocatus. Heliopoli apud Libanum ſancti Cyrilli[b] diaconi & martyris, cuius iecur diſciſſo uentre auulſum Gentiles ſub Iuliano Apoſtata feraliter depaſti ſunt. Nicomediæ paſſio ſanctorum martyrum Paſtoris[c], Victorini, & ſociorum. In Africa ſanctorum confeſſorum Armogaſtis[d] Comitis, Maſculę[e] Archimimi, & Saturi regiæ domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Ariano pro confeſſione veritatis multa & grauia perpeſſi ſupplicia atq. opprobria, curſum glorioſi certaminis impleuerunt. In vrbe Aſtenſi ſancti Secundi[f] martyris. In monaſterio Luxonienſi depoſitio ſancti Euſtaſij[g] abbatis, diſcipuli ſancti Columbani, qui ferme ſexcentorum monachorum Pater fuit, & vitę ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit.

MARTII 29.

IONÆ & *Barachiſii*[a].] Habẽtur eorum Acta ſinceriſſima, ſcripta ab Iſaia Adami filio, qui præſto fuit: deſcripſit eadem Lipoman. tom. 7. & Sur. tom. 2.

b *Cyrilli diaconi.*] Agunt de eodẽ Græci hac die in Menologio. Scribit eius certamen Theodoretus hiſt. lib. 3. c 6. item & Suidas in hiſt. Addunt Græci & Marcum Epiſcopum Arethuſium, quem ſub eodem Iuliano Apoſtata multa grauiaq. paſſum tradunt Greg. Nazian. orat. 1. in Iulianum, Theodoret. ubi ſupra cap. 6. Caſſiod. trip. lib. 6. cap. 12. & alij. At Romana Eccleſia non recipit Marcum illũ *inter* ſanctos, quem conſtat Arianum fuiſſe, & Arianorum anteſignanum. Decepit nonnullos Gregorij Nazianzeni de ipſo elogium. porro eum laudãdi alia fuit eius ratio: ipſe enim aduerſus Apoſtatam duabus illis orationibus acerrime inuectus, illorum omnium Chriſtianorũ virtutes obijcit & exprobrat, quos ille fuerat inſecutus; adeo ut eadẽ ex cã ẽt Conſtantium Auguſtũ Arianum in cęlum ferre illius comparatione viſus ſit. An autem Marcus Arethuſius ad Catholicam Eccleſiam ſit reuerſus, nullum eſt teſtimonium: immo contrarium potius uidetur: nam in Concilio Antiocheno poſt interitum Iuliani habito tempore Iouiniani Auguſti, in quo Arianorum anteſignani, more ſuo cum Principe mutantes & fidem, cantarunt palinodiam: nulla prorſus de Marco Arethuſio mentio habetur in illa ſerie Epiſcoporum, quam recenſet Socrat. lib. 3. cap. 21. & Sozom. lib. 6. cap. 4. Quod autem ſpectat ad ſæuiſſimam rabiem Heliopolitanorum aduerſus Chriſtianos exercitam; idem Iulianus Apoſtata, in cuius gratiam hæc omnia agebãtur, hæc habet in Miſopogone: Hi deorum templa quam primum reſtituerunt; ſepulchra uere

atheorum omnia, signo a me nuper dato, euerterunt, ita clari & erecti animis, vt scelera eorũ, qui deos violarũt, acrius etiam, quam mea ferebat voluntas, vindicarint. Hæc Iulianus Apostata Imp.

c *Pastoris & Sociorum.*] Agunt de his etiam Maurolicus, & Galesinus: adstipulantur & uet. manuscrip.

d *Armogastis Comitis.*] De eo item Beda, Vsuard. & Ado. Scripsit eius Acta Victor. lib. 1. de psecut. Vuandal. in fine.

e *Masculæ Archimimi.*] Alia lectio ex vetusto Victoris exemplari sic habet: Archimimi Masculani: quasi ex Mascula ciuitate nobilissima in Africa: quę lectio magis arridet Molano in annotat. ad Vsuardum secundæ edit. Probarem eam dem, si persuadere mihi aliquis posset, Archimimum fuisse aliqñ nomen proprium Christiani alicuius: nã si scenici, & histriones, & alij id generis non admittebantur ad sacrum baptisma, nisi prius eadẽ ludicra exercitia abdicassent: qũo insignis obscœnitatis nomen cum baptismate non ablutum fuisset atq. mutatum? Itaque magis placet, ut fm magis cõem lectionem, hic Mascula dictus sit proprio nomine, cognomento Archimimus: fortasse ea de causa, quod eam artem aliquando exercuisset, & nomen inde acceptum (vt accidit in his, quæ alio-rum pendent arbitrio) numquam potuerit abolete. Nisi magis placeat lectio Cochleanæ editionis, ubi nõ Archimimus, sed Archiminus legitur; cui lectioni bene arridet & Masculanus. Agit de Mascula et Saturo idem Victor lib. 1. in fine.

f *Secundi.*] In Actis S. Marciani Episcopi Dertonensis plura habentur de eo; recitat ea Mombrit. tom. 2. vit. sanct. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 12. Legimus Acta eius perbreuia, passumq. vidimus tempore Hadriani sub Sapritio Vicario. Delata sunt ad nos etiam ab ecclesia Astensi de eiusdem martyris manifestatione & translatione authentica scripta, quæ apud nos asseruantur: Fuit & alius item Secundus, qui passus est tẽporibus Diocletiani, quinto Kal. Septembris, cuius res gestas habet idem Mombrit. tomo 2. agitque de translatione corporis eius Taurinum facta.

g *Eustasij abb.* alias *Eustatij*, vel *Eustachij.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit vitam eius Ionas Abbas, quam habes apud Bedam tom. 3. & Sur. tom. 2. licet eam nonnulli Bedæ adscripserint; sed auctorem esse Ionam, testatur Sigebertus de vir. illustr. cap. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 70.

j. E **Tertio Kalend. Aprilis. Luna. 30**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE via Appia passio beati Quirini [a] Tribuni, qui a sancto Alexandro Papa, quem habebat in custodia, cum omni domo sua baptizatus est, & sub Hadriano Imperatore traditus Aureliano Iudici, cum in confessione fidei persisterent, post linguæ abscissionẽ, equulei suspensionem, manuumq. ac pedum detruncationem, agonẽ martyrij gladio consummauit. Thessalonicæ natalis sanctorum martyrum Domnini [b], Victoris, & sociorum. Constantinopoli commemoratio sanctorum plurimorum [c] martyrum Catholicæ communionis, quos Constantij tempore Macedonius hæresiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos

occidit:

occidit: nam inter cetera, fidelium mulierum vbera inter labra arcarum compressa dissecuit, & candenti ferro combussit. In castro Siluanectensi depositio sancti Reguli[d] Arelatensis Episcopi. Aureliani in Gallia sancti[e] Pastoris Episcopi. Syracusis S. Zosimi[f] Episcopi & confessoris. In monte Sina S. Ioannis[g] Climaci abbatis. Apud Aquinum sancti Clinij[h] confessoris.

MARTII 30.

VIRINI[a].] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius res gestæ in Actis sancti Alexandri Rom. Pontif. apud Sur. tomo 3. die 3. Maij, ex quibus ceteri acceperunt. Cum autem passus dicatur vltimo Traiani anno, mendum inesse certum est; cum non sub Traiano, sed anno decimotertio Hadriani martyrio coronatus sit, ut diximus in Annalibus.

b *Domnini & Vict.*] Vsuardus de his etiam, Beda autem de Domno & alijs ab his diuersis. De Domnino Thessalonicēsi, de quo hic agitur, Græci habent ad Kalen. Octobris in Menologio, vbi eius Acta summatim complexa narrantur; passumq. ferunt in persecutione Maximiani Imp. Agunt itidē de Domnino Thessalo, qui Nicomediæ primum, inde in Mesopotamia grauissima passus est.

c *Sanctorum plurimorum martyrū.*] Crudelissimas carnificinas Macedonij hæresiarchæ in Catholicos scribit Socrat. hist. lib. 2. c. 12. vbi ait ad termille & centū quinquaginta eius factione necatos esse: idem c. 30. Sozom. lib. 3. c. 8. Metaphrastes in Paulo Episcopo Constantinopolitano, vj. Nouembris, apud Lipom. to. 6. Apposite hic additū videtur, Communionis Catholicæ; quoniam & Nouatiani hæretici, cum & ipsi sanctissimæ Trinitatis in distinctione personarum cōsubstantialem Deitatem profiterentur, ab eodem Macedonio grauia passi sunt. Agit de his martyribus etiam Suidas in historicis, verbo, Macedonius.

d *Reguli.*] De eo Vsuardus. Ferunt hunc fuisse discipulum S. Ioannis Apostoli. Habet eius res gestas Mombritius to. 2. Antoninus 1. par. tit. 28. §. 2. Petrus in catalogo. lib. 4. cap. 15. Adscribitur hic secundus eius sedis Episcopus, subrogatus sancto Trophimo.

e *Pastoris Episcopi.*] De eo apud Adonem. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 11. nu. 104. & Maurol. hac die.

f *Zosimi Episcopi.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio.

g *Ioannis Climaci.*] Græci item de eo in Menologio hac die. Scripsit res gestas eius Daniel monachus, quas recenset Sur. to. 2. Porro animæ illius diuina quędam effigies multo clarius perspicitur in eius scriptis. Vixit non longe post tempora Iustiniani Imp. ac post S. Sabam abbatem, cuius ea quæ scribit, aliquando confirmat auctoritate.

h *Clinij.*] De eo antiqua monumenta ecclesiæ Aquinatis, nobis communicata a R. D. Flaminio Philonardo eius sedis Episcopo.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

THECVAE

THECVAE in Palęstina S. Amos [a] Prophetę, quem Amasias sacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius Osias uecte per tempora transfixit: qui postea semiuiuus in patriã deuectus, ibidem expirauit, sepultusq. est cum patribus suis. In Africa sanctorum martyrum Theoduli [b], Anesij, Felicis, Cornelię, & sociorum. In Perside S. Beniamin [c] diaconi, qui cum Dei uerbum non desisteret prędicare, sub Isdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixus, & spinosa sude per aluum transmissa, martyrium consummauit. Romę S. Balbinę [d] virginis, filię B. Quirini martyris, quę a S. Alexandro Papa baptizata, post deuictum huius sęculi cursum sepelitur via Appia iuxta patrem suum.

MARTII 31.

AMos *Prophetæ* [a].] Vsuardus etiam de eo agit hac die. Vitã eius scribit S. Epiphanius lib. de uit. & interit. Prophe. c. 12. De eo item Hieron. in proęm. in Amos, & in Isaiam c. 1. vbi ait alium hunc fuisse ab eo quem Isaiæ Prophetæ patrem fuisse ipse scribit cap. 1. cum (vt ait) nec nomen idem sit apud Hebræos. De eodem apud S. Isid. de uit. & mort. sanct. c. 43. & Doroth. in synopsi cap. 2.

b *Theoduli & sociorum*.] Vsuardus mendosè legit Diodolum: Beda agit tantum de Anesio. De his etiam Vuandelbertus, adstipulanturq. ver. manuscrip.

c *Beniamin diaconi*.] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq. simul natalem S. Abdæ Episcopi & sociorum Persarum. Scribit de his Theodoretus hist. lib. 5. c. 38. & ex eo Niceph. lib. 14. c. 20. Concitata est hæc persecutio ab Isdegerde Rege Persarum in fine regni ipsius, ut idem Theodoretus scribit lib. 5. c. 38. licet dicat Socrat. lib. 7. cap. 18. hanc persecutionem factam esse sub Bararane eius filio. Sed verius videtur, cœptam esse sub Isdegerde Rege, & sub eius filio auctam, ut scribit Cyrillus monachus in Euthymio. Marcellinus in chron. inchoatam hanc refert Theodosio nonum & Constantio tertium Conss. est is annus a Christo 420. eamq. annis triginta perdurasse scribit Theodoretus lib. 5. ca. 38. Meminit eiusdem persecutionis S. Augustinus de ciuitate Dei lib. 18. cap. 12.

d *Balbinæ*.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes de ea hac item die. Acta eius intexta sunt in rebus gestis S. Alexandri Papæ, apud Sur. to. 3. die 3. Maij. Ex quibus plures qui de eadem scripsere, quos non numeramus, acceperunt: Antiquus est Romę titulus S. Balbinæ, cuius mentio est in Romana Synodo sub Gregorio Papa, in eius registro lib. 4. epist. 44. indict. 13.

APRILIS.

APRILIS.

I Kalendis Aprilis. Luna. G xxix.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

ROMAE paſſio S. Theodoræ[a] ſororis illuſtriſſimi martyris Hermetis, quę ſub Hadriano Imperatore ab Aureliano Iudice affecta martyrio, ſepulta eſt iuxta fratrem ſuũ via Salaria, non longe ab Vrbe. Eodem die S. Venantij[b] Epiſcopi & martyris. In Aegypto ſanctorum martyrum[c] Victoris & Stephani. In Armenia ſanctorum martyrum Quinctiani[d] & Irenęi. Conſtantinopoli S. Macarij[e] confeſſoris, qui ſub Leone Imperatore pro aſſertione ſanctarum imaginum in exilio vitam finiuit. Gratiano poli S. Hugonis[f] Epiſcopi, qui multis annis in ſolitudine vitã exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Dominum. Apud Ambianum S. Vualerici[g] abbatis, cuius ſepulcrum crebris miraculis illuſtratur.

APRILIS I.

THEODORAE[a].] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in Actis S. Alexandri Papæ, Apud Surium to. 3. die tertia Maij.

b *Venantij Epiſc.*] Beda etiam, Vſuardus, Ado, ac ceteri, licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, uel quo tẽpore paſſus ſit. Corpus eius aſſeruatur in oratorio, quod dicitur S. Venantij, apud Baptiſterium Conſtantini, una cum corporibus S. Domnionis Epiſcopi & aliorum SS. martyrum, quorum omnium dies anniuerſaria agitur hoc eodem menſe, tertio Idus Aprilis. Cum autem ea omnia tráslata fuerint e Dalmatia & Iſtria a Ioanne Papa Quarto; par eſt credere, S. Venantiũ alicuius illarum prouinciarum ciuitatis fuiſſe Epiſcopum. Extat ibidem in apſide, ſicut & ceterorum, imago eiuſdem S. Venantij muſiuo opere compacta. Hæc in monumentis SS. eccleſiæ Lateranenſis. Claruit in Africa alius Venantius Thyniſæ Epiſcopus, titulo confeſſionis illuſtris, qui interfuit Concil. Carthaginenſi ſub Cypriano, vt conſtat ex illius Synodi Actis.

c *Victoris & Stephani.*] Vſuar. de iiſdem hac die. Licet hi conueniant nomine, cenſentur tamen diuerſi a Victore & Corona, de quibus idem Vſuard. agit pridie Idus Maij: nam hi in Ægypto, illi in Syria paſſi leguntur.

d *Quinctiani & Irenæi.*] Agunt de his hac die Græci etiam in Menologio.

e *Macarij.*] Græci itẽ de eo in Menologio hac die, ibiq. illius tum fortia certamina pro fide Orthodoxa ſuſcepta, tum etiam miracula paucis narrantur.

f *Hugonis Epiſc.*] Hunc egregium ſanctitate uirum Innocentius Papa Secundus retulit inter ſanctos, mandauitque Guidoni Carthuſiæ Priori, vt eius res geſtas cõſcriberet: habẽtur ipſæ apud Surium to. 2. Eſt autem hic ille Guido, ad quem extant ſcriptæ duæ epiſtolæ S. Bernardi, 11. & 12. vbi plura de laudibus Carthuſianorũ. Inuiſit aliquando idem Bernar-

dus

dus Hugonem, quo ſicut familiariſſime, ita etiam honorificentiſſime vſus eſt, vt cõſtat ex uita S. Bernardi lib. 3. c. 1. Plura de eodem in vita S. Brunonis apud Sur. to. 5. die 8. Octobris. Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 28. Vincentius lib. 27. c. 8. & 12. Petrus Sur. de uir. Carthuſianorum, & alij.

g *Vualerici abb.*] De eo hac item die Beda, Vſuard autem tertio Idus Decembris. Extant Acta ipſius apud Sur. to. 2. Scriptam fuiſſe uitam eius a Rangiberto abbate, tradit Molanus in annotat. ad Vſuardum: idem inſuper ab incerti nominis ſcriptore eius res geſtas narratas teſtatur. De eo item Vincentius lib. 23. c. 23. & 24. Petrus in catalog. lib. 4. cap. 21. Trithemius de uir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 78. Fuit hic diſcipulus S. Columbani, vixitq. circa annum Domini ſexcenteſimum vigeſimum.

xxviij. A Quarto Nonas Aprilis. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

SANCTI Franciſci[a] de Paula, ordinis Minimorum inſtitutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo X. Sãctorum numero[b] adſcripſit. Cæſareæ in Palæſtina natalis S. Amphiani[c] martyris, qui in perſecutione Maximini cũ Vrbanum Præſidem idolis immolantem arguiſſet, ſæue dilaniatus, ac pedibus lino in oleum intincto, eoq. incenſo obuolutis[d], acerbiſſime cruciatus, demum in mare demerſus, tranſiens per ignem & aquam, eductus eſt in refrigerium. Ibidem paſſio S. Theodoſiæ[e] virginis Tyriæ, quę in eadem perſecutione cum ſanctos confeſſores ante tribunal ſtantes publice ſalutaſſet, atq; rogaſſet, ut cum ad Dominum peruenissent, ſui recordarentur, a militibus tenta, & ad Vrbanum Præſidem ducta, eius iuſſu lateribus & mammis ad interiora vſque dilaniatis, in mare tandem proijcitur. Lugduni S. Nicetij[f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, vita & miraculis clari. Apud Comum S. Abundij[g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Lingones S. Vrbani[h] Epiſcopi. In Palæſtina depoſitio ſanctæ Mariæ[i] Aegyptiacæ, quæ Peccatrix appellatur.

APRILIS 2.

FRANCISCI *de Paula*[a].] Huius præclaræ res geſtæ expreſſæ habentur in bulla canonizationis eius data a Leone Decimo Rom. Pontifice, quam retulit Surius to. 2. Porro ſingula eius Acta miraculaq. a Dauid Romeo Neapolitano Latino ſermone copioſiſſime ſunt conſcripta, & Italice a R. P. Paſſarino ordinis Minim. Generali. Migrauit vir ſanctus ex hac uita anno Dom. 1507. Nonnulla de ipſo habes in theſ. con. to. 2. Anno autem Domini 1586. auctoritate S. D. N. Sixti PP. V. idem ſanctus illatus eſt in Kalendarium Romanum cum officio duplici. Extant de his litteræ Apoſtolicæ.

b *Sanctorũ numero adſcripſit.*] Cõſtat quidem, peruetuſtũ fuiſſe morẽ in Eccle

ſia

sia Catholica, ut nullus, nec martyr quidē, absq. aliqua præuia discussione & approbatione; inter Sanctos recenseretur, quos pietas Christiana, more maiorum, colere consueuit. Quod enim ad martyres spectat; est de ea re egregius locus Optati Mileuitani lib. 1. aduersus Parmenianum, cum de Lucilla potenti ac factiosa femina Donatistarū patrona hæc ait: Cum correctionem archidiaconi Cęciliani ferre non posset, quę ante spiritualem cibū & potum os nescio cuius martyris, si tñ martyris, libare dicebatur: & cū præponeret & calici salutari os nescio cuius hominis mortui, etsi martyris, sed nondum uindicati; correpta, cum confusione irata discessit, &c. Quibus plane Optatus significat, nefas fuisse venerari reliquias martyris alicuius non uindicati, hoc est, nondum probati & recepti. Moris enim erat, vt cum aliquis martyrio occubuisset, Episcopus, sub cuius ditione id accidisset, rem gestam scriberet ad Primatē Episcopum; a quo mature, adhibitis in consiliū collegis Episcopis, an inter martyres esset recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem satis monstrāt ea quæ S. Augustinus scribit in breuic. collat. diei 3. c. 13. dum habet, quod Secundus Tigisitanus Episcopus in Numidia scripsit ad Mensurium Episcopū Carthaginēsē de his qui in ea prouincia tunc feliciter martyrio occubuissent, eo quod sactos codices, iuxta Diocletiani edictū, tradere noluissent: quos oēs martyrum honore & cultu esse dignos, ille rescripsit. Qui idem Mensurius alijs quibusdā passis, nomen martyris & ueneration em deferendā esse, certis ex causis negauit, vt ibidem c. 13. idē testatur: quinam aūt hi essent, subdit his uerbis: Quidam ēt in ea epistola facinorosi arguebantur, & fisci debitores, qui occasione persecutionis uel carere vellent onerosa multis debitis uita, vel purgare se putarent, & quasi abluere facinora sua, uel certe acquirere pecuniam, & in custodia delicijs perfrui de obsequio Christianorum, &c. Hi etenim (vt paulo superius ibidē dicitur) his ex causis se offerebant persecutoribus nō rogati, vltroque dicebant, se habere sacras ac diuinas scripturas, quas traditurі nō essent: quos ipsos Mensurius inter martyres recēseri vetuit. quod quidē Donatistas offendit. qui in eumdē Africæ Primatem, ac ēt in eius archidiaconū inuidiam & odiū concitarunt. Sed de his alias. Erat aūt pernecessaria huiusmodi de martyribus inquisitio, non tantū ob prædictas causas: sed quoniam & hæretici atq. schismatici aliquando pro Christi nomine a persecutoribus tormenta pati uidebantur & mortem; & quidem ipsis fere nascentis fidei exordijs, cum omnia martyrum sanguine redundarent, vt scribit Euseb. hist. lib. 4. c. 14. prope finem, lib. 5. c. 15. & lib. 8. c. 20. in fine, & S. Augustinus de Donatistis sæpe testatur: quos omnes, vt alienos a fide & communione Catholica, Dei Ecclesia respuere consueuit; cum ex sñia Cypriani, & Augustini, oīumq. Orthodoxorum, quicquid aliquis extra Ecclesiam patitur, non martyrium, censendum, sed dicenda sit pœna perfidię. Hæc de his quæ spectant ad martyres. Possum⁹ ex his inferre: Si de illis qui pro Christo occidebantur, tñ de eorū fide & charitate, sine qua nihil prodest, etiam si det quis corpus suum ita vt ardeat, tā exquisitam perquisitionē haberi moris fuit; sane mirum uideri non debet, sanctam Dei Ecclesiam ueritatis columnā maius studium, multoq. exactiorem diligentiā adhibere solitam in adscribendo ceteros Sanctorum numero. Vt & merito tanti ponderis negotium non Primati, vel Patriarchæ alicui, sed ipsi tantum Romano Pontifici, pro summa ei a Christo Domino in beatissimo Petro Apostolo tradita potestate, sit creditum. De his satis: nam de canonizatione Sanctorum scimus commentarios esse editos, aliosq. complures, tam sacros Theologos, quam Canonici iuris consultos de his agere; quos consulat, qui cetera auidius cupit.

c *Amphiani.*] Beda de eodē hac die; sed tamen perperam hunc iungit cum alijs quos ponit in Africa: nisi fortasse ille, de quo agit, sit alius ab isto. Vsuardus & Ado de eodem Nonis Aprilis: apud quos ēt mēdose legitur, Apud Cæsaream Lyciæ;

Lyciæ; cum potius apud Cæsaream Palę stinæ metropolim, atq. hac die martyrē effectum, testetur Eusebius eiusdem ciuitatis Episcopus li. 8. c. 14. & 15. recēseatq. inter eos martyres, qui passi sunt anno tertio persecutionis Diocletiani Imper. Græci autem de eodem in Menologio hac die, & Metaphrastes; licet de Lycia & ipse (vt diximus) errare uideatur.

d *Obuolutis.*] Hoc genus cruciamēti speciem quamdam præsefert tormenti illius acerbissimi, quod ueteres dicebant Tunicam molestam: quæ ignium alimētis illita & intexta (vt Seneca docet epist. 14.) ac mox succēsa, cruciabiliter obuolutos nocētes, qui sceleris comperti grauioris forent, amburebat. Est & Iuuenalis satyra 8. de tunica molesta is uersus:

Ausi quod liceat tunica punire molesta.

e *Theodosiæ.*] De eadem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos autē mendose Theodora pro Theodosia legitur. Irrepsit error apud nonnulla Martyrologia, ut loco Cæsareæ Palæstinę, ponatur Cæsarea Cappadociæ: rati sunt. n. auctores illorum, diuersam esse Theodosiam Cappadocem a Theodosia Palæstina; eo quod illa capite truncata, hæc autem in mare demersa dicatur. Sed prēter illa quæ de Theodosia scribit Eusebius hist. lib. 8. c. 17. habemus in nostra bibliotheca eius uitam vberius scriptā antiquo charactere, cuius est exordium: In illis diebus, &c. vbi Præses, sub quo passa est, ponitur, Vrbanus scilicet, quē constat, eodem Eusebio auctore, illis temporibus persecutionis Diocletiani vsq. ad suum obitum administrasse præfecturā Palæstinæ. Ex Imperatore itaq. atq. Præside, non duas, sed vnam tantummodo fuisse Theodosiam, compertū habemus; eamdemq. esse Palæstinam, & non Cappadocem. Nam & cum in mare constet esse demersam; quonā pacto hæc Cæsareæ Cappadociæ fieri potuerunt, quæ a mari longissime, in meditullio eius prouincię sita est? Idq. ēt (vt modo cosmographos citare prætermittamus) testatur Gregorius Nazianz. orat. in laudem Basilij, cū ait: Nos procul a mari degimus. Cum itaq. nomen, ætas spontanea fidei professio, tempus persecutionis, dies martyrij, nomen Præfecti, ac loci simul conueniant; vna tantum dicenda est Theodosia, hæcq. illa Cæsareę Palæstinæ sub Vrbano prēside passa, de qua agimus; quam etiam Græcos celebrare in Menologio, ex ipsorum uerbis exploratum habetur; quæ sunt huiusmodi: Die secunda Aprilis sanctæ virginis Theodosiæ, quæ ex vrbe Tyro originem ducens, cum decimū octauum annum ageret, Vrbano Præsidi Palestinæ oblata, & Christi fidem libere professa, ac flagris cæsa, in mare deiecta, Deo ipsi spiritum reddidit. Hæc in dicto Menologio peruetusto Cardin. Syrleti. De ea ibidē iterum ad sext. Kal. Iunij, ijsdem fere verbis, & de Vrbano Præside Palæstinæ, & demersione in mare habetur mentio: de Cæsarea autē Cappadociæ nec uerbum quidem, quēadmodum nec de capitis abscissione. Quod autem de eadem iterum agant, cō tingit, vt in alijs multis sanctis, quod nō tantum dies natalis, sed translationis sacrarum reliquiarum, vel dedicationis ecclesiæ ab ijsdem solemnitas celebretur.

f *Nicetij Episc.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Plura de Nicetio Lugdunēsi Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 5. c. 5. & 20. in uit. sanct. Patr. c. 8. & lib. de glor. cōfess. c. 61. 62. & 63. Claruit tpibus Iustini Iunioris Imp. cum Romanæ Ecclesiæ præsideret Ioannes Papa Tertius, circa annum Domini 570. Interfuit primo Concilio Lugdunēsi, vt eius Acta testantur. Vixit eodem sæculo alius eiusdem noīs S. Nicetius Episcopus Treuerensis, de quo Beda & Vsuardus, secunda edit. Mol. Kal. Octobris; qui reperitur interfuisse Concilio Aruernensi, habito post Consulatum Paulini Iunioris, qui numeratur annus a Christo 541. Narrat eius egregia opera Gregorius Turonen. in uit. sanct. Patr. c. 17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus libro tertio.

g *Abundij Episc.*] Celebris hic quidē tum sanctitate, tum eruditione Episcopus reperitur interfuisse Synodo Mediolanensi sub Eusebio Episcopo, tēpore S. Leonis Papæ; licet alicubi, errore librarij,

rij, Abundantius pro Abundio ſubſcriptus inueniatur. Huic etiam ad reparandas accerbiſſimas clades Orientalis Eccleſię ex *illo* Latrocinio Epheſino nuper illatas S. Leo Papa maximi ponderis credidit legationem, ut teſtantur eiuſdem Pontificis litteræ ad Theodoſiũ Imperatorẽ 34. & ad Pulcheriã Auguſt. 36. Qui quidem una cum eiuſdẽ legationis collegis ex ſnĩa feliciſſimeq. negotiũ cõfecit. Habita enim tunc Synodo, in primis Cõſtantinopolitanum Epiſcopum Anatolium, Maximum Antiochenũ, alioſq. lapſos Epiſcopos ad Catholicam fidem & Eccleſię vnitatem redeuntes ſuſcepit, eoſdemq. ſedibus reſtituit. Legi fragmenta eius Synodi, necnon epiſtolã Theodoreti Cyri Epiſcopi tunc ad eumdem Abũdiũ ſcriptam. Habet ea omnia Mombrit. tom. 1. de uit. ſanctorum. Egi de his pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis.

h *Vrbani Epiſc.*] De eo Molanus in additione ad Vſuardum hac die. Ponitur hic eius ſedis Epiſcopus ordine ſextꝰ in tabul. Democharis de ſacrificio Miſſę.

i *Mariæ Aegypt.*] Vſuardus item hac die, Græci aũt in Menologio pridie huius diei. Eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, teſtatur Nicephorus hiſt. lib. 7. c. 5. Citantur eædem in Nicæna ſecunda Synodo Act. 4. & a S. Ioan. Damaſceno in orat. 3. de imaginibus in fine. Latine eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileienſis hiſtoricus, ſed Neapolitanus, cuius meminit Sigebertus de uir. illuſtr. c. 69. Habentur in uit. Patrũ. Porro Hildebrandus Epiſcopus Cenomanenſis eadẽ Acta metro cecinit, vt de eo refert Henricus de vir. illuſtr. cap. 8. Claruit Maria Ægyptiaca temporibus Iuſtini ſenioris Imperatoris, circa annum Domini quingenteſimum atq. vigeſimum. Extat de eadem carmen Bonad. Santon. lib. 3. Mo nod. 29. Vixit ijſdem ferę temporibus alia item ex meretrice pœnitens, Maria dicta, Tarſenſis patria, quæ in monaſterio apud Ægas poſito exercuit uitam monaſticam, de qua mentio habetur in Prato ſpirituali cap. 31.

3 Tertio Nonas Aprilis. Luna. B xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

TAVROMENII in Sicilia ſancti Pancratij[a] Epiſcopi, qui Chriſti Euangelium, quod a ſancto Petro Apoſtolo illuc miſſus prędicauerat, martyrij ſanguine conſignauit. Tomis in Scythia natalis ſanctorum martyrum Euagrij[b] & Benigni. Theſſalonicæ paſſio ſanctarum virginum Agapis[c] & Chionię ſub Diocletiano Imperatore: quę cum Chriſtum negare nollent, primo in carcere maceratæ, poſtea in ignem miſſæ, ſed a flammis intactæ, ibi oratione ad Dominum fuſa, animas reddiderunt. Tyri S. Vlpiani[d] martyris, qui in perſecutione Maximiani cum aſpide & cane inſũtus culleo[e], in mare demerſus fuit. In monaſterio Meditij in Oriente ſancti Nicetæ[f] abbatis, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Armeno multa paſſus eſt. In Anglia S. Richardi[g] Epiſcopi Ciceſtrenſis, ſanctitate & miraculorum gloria conſpicui. Ibidem ſanctæ Burgundóforæ[h] abbatiſſæ & uirginis.

APRI-

APRILIS 3.

RANCRATII *Episcopi.*] De eo itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri; Græci autem in Menologio quinto Idus Iunij; vbi legitur, hunc Antiochenum genere sanctum Petrum secutum, ab eo Siculis esse præfectum Episcopum. Agit de eodem Nicephorus hist. lib. 2. c. 35. Metaphrastes in serm. in die natali Apost. De eodem in Actis S. Marciani Episcopi, quæ accepimus ab ecclesia Caietana.

b *Euagrij & Benigni.*] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri.

c *Agapis & Chioniæ.*] Beda, Vsuard⁹, Ado, & alij agunt de his hac die, de Irene autem harum sorore Nonis Aprilis; Græci autem de tribus sororibus simul sextodecimo Kal. Maias. Discrepare videtur a Græcis Latini, dum hi uirgines, illi uero mulieres tantum has dicunt; licet Tertul. lib. de uelan. virg. mulieris nomine uirgines ēt comprehendi, pluribus disputet. Cur uero Latini his dieb⁹ agāt, Græci autem diuerso, nobis hactenus incompertum, cum præsertim nulla ipsarū illis passa diebus reperiatur. Extant etenim ipsarum Acta sincera & pura, prout a notarijs exceptoribus ad verbū scripta sunt, in quibus de Irene, quæ nouissima omnium passa est; hæc in fine leguntur: Consummata est in Consulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo, Kal. Aprilis, &c. Recitat ea integra Metaphrast. quæ Latine reddita habet Lipom. to. 7. & Sur. to. 2. prima die Aprilis. Agit de ijsdem Niceph. hist. lib. 7. ca. 14. necnon Aldelm. lib. 2. de virg.

d *Vlpiani.*] Huius martyris sæuissimum supplicium, parricidis tantum solitum irrogari, describit Euseb. hist. lib. 8. c. 15. ex quo & ceteri descripserunt.

e *Insutus culleo.*] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, serpente, & simia inclusus parricida mergebatur in mare, ex prescripto legis Romanorū, quam tulit Pompeius in suo Consulatu, de qua Modestinus, ff. ad legē Pompeiā de parricidis. Non tñ Pompeius fuit culei supplicij primus inuentor: Cicero enim, qui ante latam legem Pompeiam de parricid. habuit orationem illam pro Roscio Amerino, cū de cullei supplicio agit, a maioribus dicit illud fuisse excogitatum: at dum ibidem de cullei pœna elegānter disputat, rationemq. reddit, cur maiores viuum hominem culleo insutum in flumen deijci præceperint; cum nullam habeat mentionem de gallo, serpente, & cane; satis apparet, illud ipsum cullei supplicium a maioribus inuētum, & a Pompeio illis pœnis auctum, & in necatores etiam propinquorum ac patronorū fuisse extensum: cū alioqui olim oē homicidium diceretur parricidium, vt auctor est Festus uerb. parricid. quæstores. Quinetiam temporibus Tarquinij Regis constat. M. Tullium, alias Attilium Duumuirum insutum culleo, & in mare proiectum, non quidē ob parricidium, sed quod sacros libros describendos dedisset, vt testatur Dionys. Halicarnass. lib. 4. & recitat Valer. Max. lib. 1. c. 1. 13. Decretum postea supplicium cullei in parricidas Publiciū Malleolū, matre occisa, primū fuisse expertū, tradit Liu. lib. xviij. In Rhet. ad Heren. verba antiquæ legis recitātur, quæ sunt huiusce modi: Si quis parentes occiderit, uel verberarit, ei damnato obuoluatur os folliculo lupino, soleæ lignæ pedibus inducantur, & in carcerem ductus, ibi sit tantisper, dum paretur culleus, in quem coniectus in profluentē præcipitetur. Hæc ibi. Colligit & Cuiac. libr. 9. Paratitl. titu. 17. ex sententia Hadriani, damnatum culleo, illo incluſum, supra plaustrum imponi solitum, quod traherent boues nigri, ac sic ad mare deferri. De eodem supplicio Iuuenal. satyr. 13. his versibus:

Et deducendum corio bouis in mare, cum quo
Clauditur aduersis innoxia simia fatis.

Porro tam acerbum supplicium ob nimiam sui atrocitatem vsu desierat, vt scribit Paulus I.C. lib. 5. sentēt. tit. 24. ad leg. Pomp. de parricid. his uerbis: Etsi antea insuti culleo in mare præcipitabātur, hodie tñ viui exuuntur, uel ad bestias dantur.

tur. Hæc Paul. Sic etiam exhorruit pœnam cullei Augustus Imp. (vt auctor est Suetonius in Octauio c. 33.) quod ne ex lege cogeretur irrogare pœnâ cullei, reũ parricidij a confessione distraherer, ita reum compellens: Certe patrem tuum non occidisti. Hæc Suet. ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Christianos, quos sæuiora parricidis cogebant subire supplicia; vt pęna cullei in parricidas abolita, in Christianos innocentissimos tm̃ sui atrocitate uigeret. At Constantinus Imp. rescribens ad Verinum Vicarium Africæ, eamdem legẽ in vsum pristinum, nẽpe in parricidas *reuocauit*, l. 1. tit. de parric. Cod. Theod. *Non prætermittimus*, quod apud Senecam lib. 7. declam. 1. inuenies & culleũ ligneũ: sic dicta nauis exarmata, in quã reus *im*posítus, maris discrimini cõmitteretur: quo supplicio sæpe damnatos esse Christianos, inuenimus.

f *Nicetæ abb.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. Res gestas ipsius Theosterictus eius discipulus scripsit luculenta oratione: Recitant eam Metaphrastes, Lipom. to. 7. & Sur. to. 2. Vixit temporibus Tharasij Episcopi Constantinopolitani, a quo presbyter ordinatus fuit, circa annum Domini 780.

g *Richardi episc.*] Huius Acta duobus libris complexus est Radulphus Cicestrensis, quæ descripsit Sur. tomo 2. Hunc Vrbanus Papa Quartus (vt idem testatur auctor lib. 2. cap. 15.) adscripsit sanctorum numero. Habemus in nostra bibliotheca exemplaria plurimarum litterarum Vrbani Quarti, vbi etiam litteræ de canonizatione eiusdem Richardi scriptæ leguntur. est ipsarum exordium: In cælesti, &c. num. 268. Claruit sub Innocentio Quarto Rom. Pont. ad quem confugit vexatus persecutione Regis Anglorum.

h *Burgundoforæ.*] Eius præclaras res gestas scripsit Ionas abbas, licet Bedę alii tribuant: extant apud Bedam tom. 3. Habetur de eadem mentio in uita S. Columbani cap. 12. Claruit circa annum Domini 610.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

THessalonicæ sanctorum martyrum Agathopodis [a] diaconi & Theoduli lectoris, qui sub Maximiano Imperatore & Faustino Pręside ob Christianę fidei confessionem, alligato ad collum saxo, in mare demersi sunt. Mediolani depositio S. Ambrosij [b] Episcopi & confessoris, cuius studio, inter cetera doctrinę & miraculorum insignia, tempore Arianę perfidię tota fere Italia ad Catholicam fidem cõuersa est [c]. Hispali in Hispania S. Isidori [d] Episcopi, sanctitate & doctrina conspicui, qui zelo Catholicę fidei, & obseruantia Ecclesiasticę disciplinę Hispanias illustrauit. Constantinopoli S. Platonis [e] monachi, qui pluribus annis aduersus hęreticos sanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palęstina S. Zosimi [f] anachoretę, qui funus sanctę Marię Aegyptiacę curauit.

APRILIS 4.

AGATHOPODIS, *& Theoduli*[a].] Græci etiam de his agũt hac die in Menologio. Horum Acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphrastes: habet ea Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

b *Depositio S. Ambrosii.*] De eadem Beda hac die, & pridie Kalend. Aprilis, ceteri omnes hac item die. De tempore obitus S. Ambrosij Paulinus in vita ipsius testatur, non intercessisse triennij spatium ab obitu Theodosij Imperat. ad mortem S. Ambrosij. Rursus etiã explo ratum habetur ex Concilio Carthaginensi tertio can. 48. S. Ambrosium non vixisse vltra annum Cõsulatus Attici & Cæsarij: nam eodem anno ex eadem Synodo scripta est consultatio ad Siricium Papam, & S. Simplicianum S. Ambrosij successorem, mense Septembri. Nec est quod quis dicat, errorem esse in Consulibus, videlicet vt canõ ille sit alterius Concilij sequenti anno celebrati, & sub canonibus prędicti Concilij recensitus: nam sequenti anno, eo mense Siricius Papa, ad quem ea scripta est consultatio, non erat amplius in humanis: siquidem eo anno, Conss. Honorio quartum & Eutychiano, octauo Kalend. Martij ex hac vita migrauit. Cõtradicit his etiam Paulini auctoritas, dum ait, fere triennio, & non post triẽnium a morte Theodosij superuixisse Ambrosium. Hæc de tempore eius obitus: quibus si aduersari videas Gregorium Turonensem, nihil vltra habemus dicere; nisi, quod nõ plus ei tribuo, quam illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagiticis ad Ludouicum Pium Imp. Tu interim consule quæ inferius scripta sunt die vndecima Nouembris in S. Martino. De ætate autem, collegimus ex scriptis eius, habita diligenti ratione temporum, vixisse annos sexaginta quatuor: quod pluribus monstrauimus in Annal. Eccles. & in vita eiusdem S. Ambrosij, quam contexuimus ex antiquis Patribus, ipsiusq. scriptis, ceterisq. vetustatis monumentis, id nobis præcipiente Illustrissimo ac Reuerendissimo D. Felice a Montealto tituli S. Hieronymi Cardinale amplissimo; q. ad summum Catholicæ Ecclesiæ Pontificatum euectus, eãdem typis excusam in fronte tomi quinti operum Sancti Ambrosij, in quibus restituendis & illustrandis felicissime laborauit, collocari præcepit.

c *Tota fere Italia ad Catholicam fidẽ conuersa est.*] Habent Beda, Vsuardus, Ado, & alij, totam Italiam studio S. Ambrosij ad fidem Catholicam esse conuersam. Scias autem hæc verba non aliũde mutuata, quam a S. Hieronymo, qui dũ in chronico, anno vndecimo Valentiniani Imp. agit de obitu Auxentij & electione S. Ambrosij, hæc ait: Post Auxentij seram mortem, Mediolani Ambrosio constituto, ois ad fidem rectam Italia cõuertitur. Hæc Hieronymus: quæ (si consulas historiæ veritatẽ) intelliges hyperbolice dicta esse, vt interdum fieri solet. Nam Damaso Papa sedente, ceteræ partes Italiæ, excepta Gallia Cisalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iustina Augusta Arianorum patrona hæresim illam fouebat, Catholicam fidem, Nicænumq. ipsum symbolum profitentes pacifice agebant. Iampridem enim ex eo tempore, quo Constantius Imperator e vita excesserat (vt idem ipse testatur Hieronymus, contra Luciferianos) Catholici Episcopi ab exilio reuocati fuerunt, qñ & S. Eusebio Episcopo Vercellensi, restituta fide Catholica, redeunte, in eius aduentu Italia (vt ait idem Hieronymus) lugubres vestes mutauit. Tunc etiam (vt idem auctor testatur) Episcopi Occidẽtales, qui in Conciliabulo Ariminensi lapsi fuerant, perpetrati erroris statim pœnitentes, vna cum fide Catholica, etiam sedes, indulgente Romano Pontifice, recepetunt: nec alicubi sub Catholico Principe Valentiniano in Occidentali Ecclesia vexatio contigit, præterquam in Gallia Cisalpina, vbi Iustina Auxentio cetetisque Arianis ibi degentibus quibus poterat studijs fauebat; sed defuncto Auxentio, Ambrosius creatus Episcopus

illi

illi fortitèr restitit, mulierisq. insaniam pastorali zelo coercuit, ac denique collapsam Catholicam fidem ibidem, vel in finitimis locis restituit: sicque intelligas Hieronymi verba, vt dicere velit, opera Ambrosij actũ esse, vt sic tota Italia ad Catholicam fidem conuersa diceretur, quod pars illa quæ remanserat ab hæreticis occupata, ab eo restituta, nulla iam ex parte esset hæretica.

d Isidori Episc.] De eo Vsuard. & alij hac die. Pluribus de ipso scribit S. Braulius Episcopus Cæsaraugustanus, qui & eius scripta recensuit, ex quo ceteri. habes ea apud Sur. to. 2. In cod. manuscrip. operum S. Isidori, legi, eumdem esse natũ patre Seueriano, Præfecto vrbis Carthaginis; habuisse fratres Leandrum Episc. Hispal. & Fulgentium Episc. Carthagin. ac sororem Florentiam virginẽ, oẽs sanctitate claros Floruerunt in Hispania eiusdem noĩs plures doctrina & probitate nobiles viri: quos omnes præcessit tempore Isidorus Episc. Corduben sis, ob idq. Senior appellatus: vixit enim temporibus Honorij Imp. Nouit eũ S. Augustt. atque Paulus Orosius illi æqualis; ad quem Isidorus ipse scripsit commentarios in quatuor libros Regum, vt scribit Trithem. lib. de scrip. Eccles. Post illum est Isidorus, Iunior dictus, de quo hic agimus, qui successit S. Leandro, interfuisseq. reperitur Hispalensi secundo Concilio, & Toletano quarto. De eo ẽt agit S. Ildefonsus in lib. de vir. illustr. quẽ & sedisse ait annis fere quadraginta. Hunc Patres, qui conuenerunt ad Concilium Toletanum octauum, can. 2. eiusmodi encomio celebrant: Nostri sæculi doctor egregius, Ecclesiæ Catholicę nouissimum decus, precedentibus ætate postremus, doctrinæ comparatione nõ infimus, atque, quod maius est, sæculorum finitorum doctissimus, cum reuerentia nominandus Isidorus in libro sententiarum, &c. Fuit & tertius Isidorus, Pacensis Episcopus, qui & chronicon barbarice admodum scripsisse reperitur, de quo Vasæus meminit in chron. Hispan. his ipsis verbis: Isidorus Pacensis Episcopus ẽt scripsit chronicon Hispaniæ; cuius si est chronicon illud, quod eius titulo prænotatum vidi, portẽtum potius dixerim, quam chronicon: adeo prodigiose scribit, & Gothice potius, quam Latine. hæc ille. Ex quibus certe errasse arguitur, qui hũc illum esse putauit Isidorum, qui collegit epistolas Romanorum Põtificũ atque Cõcilia, qui & in eius voluminis exordio commentariolum edidit de ordine celebrandi Concilij. Errant & Hincmarus Rhemensis Episcopus, Trithemius, & alij qui illam collectionem tribuunt Isidoro Hispalensi. Id quidem in primis refellitur, quod Braulius, & Ildefonsus, qui illis vixere temporibus, catalogum texentes scriptorum ipsius, nullã prorsus mentionem de eo opere habuerunt. Insuper oĩs de ea re dubitatio tollitur, dum auctor operis, ibidem agens de ordine celebrandi Cõcilij, recitat verba primi canonis vndecimi Concilij Toletani, atq. ẽt in præfatione meminit Agathonis Papæ: porro lõge ante eius Synodi ac Papæ Agathonis ipa Isidorus Hispalẽsis ex humanis desierat. In antiquis manuscrip. codic. hũc Isidorum collectorem Conciliorum Mercatorem cognomẽto dictum inuenimus, vt in his, quos in nostra bibliotheca habemus: at in nuper impressis, non Mercator, sed Peccator inscriptus reperitur, ẽm morem non nullorum antiquorum Patrum, qui humilitatis ergo se sic inscribere & subscribere consueuerunt. Irrepsit, puto error, vt Mercator, pro Peccator, sit scriptus. Cum aũt eiusdem collectionis auctor recẽsendo in sua præfatione Synodos vniuersales, sextã vltimo loco põnat; manifestum est post dictam sextam Synodum vixisse, nec ad septimæ tempora peruenisse. quam ob causam, cum collectores sacrorum canonum recensemus, quintũ hunc ordine numeramus, primoq. loco ponimus Dionysium Exiguũ, inde Ferdinandum diaconum, tertio Martinum Bracharensem Episcopũ, quarto Crescõnium, ac demum post hos oẽs Isidorum. Hęc de Latinis collectoribus, habita exacte cuiusq. eorum temporis rõne. Græcorum autem collectorum alia est causa. De Isidoro, de quo hic agitur, vide

quæ collecta ſunt in theſauro concion.

e *Platonis monachi.*] Græci ét de eodẽ agunt hac die in Menolog. Scripſit eius Acta Theodorus Studita luculenta oratione, quam recitat Lipom. tomo 7.

f *Zoſimi.*] Agunt itidem de eo Græci hac die in Menolog. Porro eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, eſt auctor Nicephor. lib. 17. cap. 5. De eo etiam Euagr. Scholaſt. hiſt. lib. 2. c. 7. Claruit tẽporibus Iuſtini & Iuſtiniani Impp. Fuit eadem circa tempora alius Zoſimus Cilix, de quo in Prat. ſpiritual. cap. 123. Eſt prẽclarum elogium de Zoſimo Iuſtiniani Imp. authen. de monach. collat. 1. tit. 5.

25. xxiij. D Nonis Aprilis. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

THessalonicae S. Ireneſg virginis, quę cũ ſacros libros cõtra Diocletiani edictum occultaſſet, poſt tolerantiam carceris, ſagitta percuſſa eſt, & igne cremata iuſſu Dulcetij Prẽſidis, ſub quo & ſorores eius ſimul Agape & Chionia paſſę antea fuerant. In Lesbo inſula paſſio quinque [b] ſanctorum martyrum. Eodem die S. Zenonis [c] martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus eſt. In Africa paſſio ſanctorum martyrum [d], qui in perſecutione Geiſerici Regis Ariani in die Paſchę in eccleſia cẽſi ſunt: quorum lector, dum in pulpito Alleluia [e] cantaret, ſagitta in gutture transfixus eſt. Venetię in Britannia Minori S. Vincentij [f] confeſſoris, cõgnomento Ferrerij ordinis Prędicatorum, qui potens opere & ſermone, multa millia infidelium conuertit ad Chriſtum.

APRILIS 5.

IRenes [a].] De ea hac etiã die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, Græci autem decimo Kalend. Maias: licet eius Acta, quæ habet Lipom. tom. 7. manifeſte teſtentur ipſam obijſſe martyrium Kal. Aprilis, Diocletiano nonum & Maximiano octauum Conſſ. qui numeratur annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 304. De ea inſuper ac ſororibus plura in Actis S. Anaſtaſiæ, quæ extant apud Sur. 25. Decembr. to. 6. Niceph. de eadem lib. 4. cap. 14. Quæ autem hic habentur, quod ſagitta percuſſa eſt, atque igni inde tradita; in prædictis quidem Actis de ſagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide ſuperius notata tertio Non. April. in Agape & Chionia. In honorem S. Irenes martyris Iuſtinianus Imperator excitauit nobilem eccleſiam, vt tradit Procopius lib. primo de ędific. Iuſtiniani Imp. Ante ipſum Marcianus Imp. (vt ſcribit Nicet. Chron. lib. 7. Annal.) id ipſum prẽſtitit.

b *Quinque martyrum.*] Græci itẽ hac die in Menologio de iiſdem agunt.

c *Zenonis.*] Agunt etiam de eo Græci hac die in Menologio, vbi & paſſio eius paucis narratur.

d *Sanctorum martyrum.*] De his agit Victor Vticenſis Epiſcopus de perſecut. Vuandal. lib. 1. prope finem.

e *Alleluia cãtaret.*] Victor ibidẽ hęc verba:

verba: Lector vnus pulpito sistens, Alleluiaticum melos canebat, &c. Vsum canendi hãc vocem in Ecclesia ex Aggæo Propheta prouenire, qui primus omniũ cantauit Alleluia, cũ nouam templi structuram vidit, testatur S. Epiphan. lib. de Prophet. uit. & interit. c. 20. idq. ẽm Tobiæ prophetiam c. 13. cum alioqui multi Psalmi Alleluia titulo inscripti ante illorum tempora haberẽtur. Hanc quidem vocem peculiarem ecclesiæ Hierosolymitanæ Romanam Ecclesiam ab ea esse mutuatam opera S. Hieronymi, tpibus Damasi, scribit S. Gregor. in regist. lib. 7. indict. 2. epist. 63. licet S. Aug. in Psal. 106. testetur antiquam eam esse Ecclesiæ traditionem. In ecclesia Africana tantũ tempore Quinquagesimæ cantari Alleluia moris esse, idem affirmat; additq. de tempore diuersas fuisse ecclesiarũ diuersarum consuetudines, ad Ianuar. epist. 109. c. 17. hom. 16. & in Psal. 110. Quod autem narrat Sozom. lib. 7. ca. 19. semel tantum in anno eam vocem Romæ solitam decantari, omnino errare videtur: nam eiusmodi vsum non Romanæ Ecclesiæ, sed Vigilãtij hæresiarchæ dogma fuisse testatur S. Hieronym. in Vigilant. cuius etiam auctoritate exploratum hẽ, in sacris etiam officijs defunctorum Romæ eiusmodi vocem cani cõsueuisse: sic enim ait epist. 30. ad Oceanum de funere Fabiolæ: Sonabant Psalmi, & aurata tecta templorum reboãs in sublime quatiebat Alleluia. In ecclesia Gallicana eũdem vsum viguisse, affirmare videntur Acta S. Radegundis lib. 2. Romę itidem cum primis elementis ea ẽt voce infantes imbui solitos, idem S. Hieron. scribit epist. 7. & 27. In Palęstina aũt eadem voce symbolica excitari ac vocari solitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epist. 27. Erat & Alleluia carmẽ musicum rusticorum: cũ etenim illi rusticum opus agerent, Alleluia cãtabant, vt idem testatur epist. 17. De significatione aũt uocis huius idem pluribus agit scribẽs ad Marcellam epist. 137. Cetera aũt de eius usu in Ecclesiasticis officijs, si cupis scire, eos cõsule qui commẽtarios conscripsere de offic. Ecclesiast.

f *Vincentij.*] Huius res gestas quatuor libris digestas conscripsit Petrus Rau. ordinis Prædic. Plura de eodem S. Antoninus in 3. par. tit. 23. c. 8. Obijt anno Domini 1419. adnumeratusq. est inter sanctos a Calliſto III. Papa. Vide quæ de eo nuper collecta sunt in thesauro cõcion. tom. 2. In eius canonizationis Actis hẽ diem obijsse quinta Aprilis, feria quarta ante Dominicam Palmarum, quo anno (ut ex computu liquet) celebrari cõtigit Pascha die 17. mensis Aprilis: unde corrigendi sunt textus qui habent decessisse anno Domini 1418. nam eo anno mẽse Martio Pascha cõtigit celebrari. quod diserte docuit frater Vincentius Iustinianus Antistius in uita eiusdem S. Vincentij, quam (ut testatur) iussu Valẽtinorum Consulum ex processu canonizationis collectam typis excudendam curauit anno Domini 1575. uir quidem cũ primis disertus ac pius, qui litteris suis de his me monuit.

6 Octauo Idus Aprilis. Luna. E xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE natalis beati Sixti [a] Papæ & martyris, qui temporibus Hadriani Imperatoris regens Ecclesiam, demum sub Antonino Pio, vt sibi Christum lucrifaceret, libẽter mortem sustinuit temporalem. In Macedonia sanctorum martyrum Timothei [b] & Diogenis. In Persida sanctorum centum

viginti[c] martyrum. Ascalone passio sanctorum Platonidis [d], & aliorum duorum martyrum. Carthagine S. Marcellini[e] martyris, qui ob Catholicæ fidei defensionem ab hæreticis occisus est. Romæ S. Cælestini[f] Papæ, qui Nestorium Constantinopolitanum Episcopum dānauit. Pelagiumq. fugauit: cuius etiam auctoritate sancta vniuersalis Synodus Ephesina aduersus eumdem Nestorium celebrata est. In Hibernia S. Celsi[g] Episcopi, qui B. Malachiam in Episcopatu præcessit. In Dania S. Gulielmi[h] abbatis, vita & miraculis clari.

APRILIS 6.

SIXTI *Papæ* [a].] De eo hac etiam die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius successione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inscribitur nomine Damasi, Irenæus aduersus hæres. lib. 3. c. 3. Eusebius in chro. & hist. lib. 4. cap. 4. & 5. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæres. 27. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. De rebus autem ab eo summa cū laude gestis diximus in Annal. Ecclesiastic. per singulos annos.

b *Timothei & Diogenis.*] Vsuard. item de his agit hac die, adstipulanturq. vetera manuscripta.

c *Centum viginti martyrum.*] Agūt de his ēt Græci hac die in Menologio: passi feruntur in Adiabenorū regione. De his etiam Sozom. lib. 2. c. 11. in fine.

d *Platonidis & soc.*] De his etiā Græci in Menologio hac die agunt.

e *Marcellini.*] Vir fuit fama notissimus: hic Tribunus notariorū ab Honorio Imp. in Africam missus est ad coercēdam rabiem Donatistarum, quorum opera tandem innocēs occisus est, vt scribit S. Hiero. contra Pelagianos lib. 3. in fin. procurarunt enim necem eius per Marinum ducem, qui meritas pœnas dedit, vt scribit Oros. lib. 7. c. 42. & Ado in chron. anno 420. Digna habetur viri memoria in rescripto Honorij Imp. quo cūcta ab eo contra Donatistas peracta in perpetuū confirmauit: extat l. 55 Cod. Theod. de hæret. Ad hunc sunt scriptæ plurimæ S. August. epistolæ, eo etenim vsus est familiarissime: ad quem etiā scripsit præclaros libros de ciuit. Dei. Quod autem spectat ad Tribunatus muneris functionē, erant Tribuni notarij Principibus a secretis, deligebantur q. ad hoc integerrimæ vitæ viri. de his hæc Cassiod. var. lib. 1. epist. 4. Honor, qui dabatur egregijs, dum ad Imperiale secretum tales cōstet eligi, in quibus reprehēsionis vitium ne queat inueniri. Apud eumdem Cassiod. lib. 6. form. 16. idē Primicerius notariorum appellatus videtur.

f *Cælestini.*] De eo hac die Beda, & Vsuard. sed Ado die sequenti. De eius successione agit liber de Rom. Pōtificibus, Prosper Aquit. in chron. Marcellin. Comes, Socrat. hist. lib. 7. c. 11. Euagr. lib. 1. cap. 4. Niceph. Episc. in chron. Niceph. Callist. lib. 14. c. 30. Res autem ab eo gestas digessimus per annos singulos in Annal. Eccles.

g *Celsi Episcopi.*] Plura de ipso scribit S. Bernard. in vita S. Malachiæ Episcopi c. 7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1128. cum nōnulla suæ sanctitatis & doctrinæ monumenta reliquisset.

h *Gulielmi abb.*] Habentur eius Acta fideliter cōscripta ab eius discipulo, quæ recitat Sur. tom. 2. Obijt diem anno Domini 1202. suæ vero ætatis anno 98. Honorius Papa Tertius, cum de eius vita mandasset diligenter inquiri: certior redditus a Gregorio Romano ciue nobilis familiæ Crescentianæ, tunc S. Theodori diacono Cardinale, Legatum a latere agente in Dania, Suetia, atque Boemia, retulit inter sanctos. Extant in ipsius regestro de eiusdem sancti canonizatione litteræ Apostolicæ datæ 12. Febr. anno

octauo

octauo sui Pontificatus, Domini vero 1224. Claruit eiusdem nominis miraeq. sanctitatis Gulielmus, siue Vuillelmus Episcopus in Dania, tempore Suenonis Daniæ Regis, de quo plura scribit Saxo Grammat. hist. Daniæ lib. 11.

7 Septimo Idus Aprilis. Luna. F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis sanctorum martyrum Epiphanij Episcopi[a], Donati, Rufini, & aliorum tredecim. Synope in Ponto sanctorum ducentorum [b] martyrum. In Cilicia S. Calliopij [c] martyris, qui sub Maximo Præfecto post alia tormenta verso in terram capite [d] cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus est. Nicomediæ S. Cyriaci[e], & aliorum decem martyrum. Alexandrię S. Peleusij[f] presbyteri & martyris. Romæ S. Hegesippi[g], qui vicinus Apostolorum temporibus Romam venit ad Anicetum Pontificem, ibiq. mansit vsque ad Eleutherium, & Ecclesiasticorum Actuum a passione Domini usque ad suam ætatem sermone simplici texuit historiam: ut quorum uitam sectabatur, dicendi quoque expri meret charactere. Veronæ sancti Saturnini [h] Episcopi & confessoris. In Syria sancti Aphraatis [i] anachoretę, qui Valentis tempore Catholicam fidem uirtute miraculorum aduersus Arianos defendit.

APRILIS 7.

EPIPHANII *& soc.*[a]] De eo Vsuardus hac die: cuius autē hic fuerit ciuitatis Episcopus, vel quando sit passus, nusquam potui inuenire.

b *Ducentorum mart.*] Græci etiam de his hac die in Menologio agunt.

c *Calliopij.*] De quo item Græci. porro eius Acta descripsit Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

d *Verso capite cruci affixus.*] Non tm coryphæus Apostolorum Petrus eo modo crucifixus est, sed & complures Christianorum maioris ignominiæ causa, & inter alios illi, quorum Eusebius meminit lib. 8. c. 8. in fin. non. n. vno eodemq. modo oēs cruci addicti crucifigebantur, sed diuerso, vt culpa delinquentis poscebat, vel seueritas Iudicis imperabat. de his Seneca his verbis: Video, inquit, istic cruces non vnius quidem generis, sed aliter ab alijs fabricatas. Sunt qui capite in terram verso suspēdant; alij per obscœna stipitem agunt; alij brachia patibulo explicuerunt, &c. hæc Seneca in lib. de consolat. ad Marciam. Quod autem ait: Alij per obscœna stipitem agunt: quodnam genus crucis eiusmodi fuerit, idem Seneca declarat lib. 17. epist. 102. crucē enim eam acutam appellat, dum inuehitur in Mecœnatem voluptuosum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem fere supplicium: sicut enim cruci, ita furcę affigebantur, vt habes ex Callistrato l. capitalibus §. famosos ff. de pœnis. famosos enim latrones furcæ affigendos esse, respondit Iureconsultus. Patibulum crucem esse, docet Nonius: furcam etiam dictam esse patibulū, habet Isido. lib. 5. orig. scriptores Gentiles etiam, vt

Liu.lib.2. Lactan.lib.2. capit.8.consentiunt & sacræ litteræ, Genes.40. Deuteron.21.Iosue 8.Esther 5.6.7.Erat & nota quędam infamię,ipsam furcam ferre, nec ultimum supplicium consummabatur per eam:ut Suet.in Nerone c.49. his uerbis:A Senatu iudicatum, & quæri,ut puniatur more maiorum. Interrogauit, quale esset id genus pœnæ:& cum comperisset, nudi hominis ceruicem inseri furcæ,corpus uirgis ad necem cędi,& (ut legit Eutropius) e saxo præcipitari, &c. Cum enim serui etiam quid grauius deliquissent, furca eorũ collo apponebatur, sicq. uerberati per uiciniam ducebãtur. Plautus in Menœc. Cæsum uirgis sub furca scio. Cicero lib. 1. de diuinat. sic: Seruus per Circum,cum uirgis cæderetur,furcam ferens,ductus est.Plutar.etiã in Coriolan.& problem.c.70.Inde dicti furciferi. Valer.Maxim. lib.1.c.7.4.Habes aliqua de his notata per Alciat.lib.9. parerg.c.24.Cæl.Rodig.antiq.lib.10.ca. 8.& nuper a Couar.lib.4.uar.resol.Infame fuisse,ac humilibus tantum personis irrogari solitum supplicium crucis,consentiunt omnes ex l.aut damnum. §. sed enim. ff. de pœn. Itemq. summum omnium suppliciũ fuisse crucem, habes ex Paulo I. C. lib.5. senten. tit.21. cum ait: Summo supplicio, id est,cruce afficiuntur, &c. Hoc est quod exaggerat de Domino nostro Iesu Christo Paulus Apostolus scribẽs ad Philippen.2.dicens: Factus pro nobis obediens usque ad mortem,mortem autem crucis. Si quãdo autem accidisset, ut eminẽtioris status quispiam crucis supplicio necandus esset;id ille prę ceteris consecutus esse reperitur, ut altiorem crucem nanciscereturSunt de his complura exempla, ut ex diuinis Scripturis Esther cap.6.& 7.de patibulo Aman.Iustinus hist.lib.18.de cruce Cartali, Suetonius in Galba cap.9. de ciuis Romani cruce;itemq. ad crucem Polycratis tyrãni delectum fuisse altissimum omnium montium recitat Valer. Max. lib.6.cap.9.exter.5. Eadem puto ratione Augustum Imp. mandasse suffigi malo nauis Erotem suum in Ægypto procuratorem, de quo Plutarch. in apophtheg. Errant qui putant crucis supplicium sublatũ fuisse a Constantino Magno Imp. statim post debellatum Maxentium:quãdoquidem nec post biennium sublatum noscitur:extat etenim lex eius lata Volusiano & Aniano Coss.qua reum maiestatis patibulo affigendum sanciuit, l.1. lib.9. tit.5. ad leg. Iuliam maiest. Cod. Theod. Sed de his susius diximus in Annal.Ecclesiast. Quod autem pertinet ad crucifixorum corpora, nec illud silentio prætereundum; quod etsi Iudæi lege præciperentur eadem die corpora in patibulo suffixa deponere, Deut.cap.21. Gentiles tamen usque ad putrefactionem eadem in cruce pendere sinebant. unde Theodorus ille Cyrenæus hæc ad Lysimachum Regem: Mea quidem nihil interest, humi ne, an sublime putrescam. Valer. Max. lib.6. c.3.exter.3.& lib.6.c. 9.exter.5.Porro Christianos consueuisse redimere corpora sanctorum martyrum ad sepeliendum ea, Acta diuersorum martyrum sæpe testantur.

e *Cyriaci,ac soc.*] Agit de his item hac die Beda, consentiuntq. uet.manuscrip.

f *Peleusii presbyt.*] De eo item Beda, Vsuard. & alij recentiores.

g *Hegesippi.*] Beda, Vsuard.Ado,ac ceteri Latinorum de eo hac die.Scribit res gestas ipsius Euseb. hist.lib.4. c.8.& 21. S.Hieron. de script. Eccles. Niceph.lib. 2.c.28.& lib.4.c.7. Recitat Eusebius nõ nulla fragmẽta scriptorum eius, quæ maximo cum detrimento ueritatis historicæ primorum illorum temporum periere.

h *Saturnini Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronensis, & commentarius,cuius supra meminimus,R.D.Augustini Valerij eiusdem ciuitatis Episc.Cardinalis.

i *Aphraatis.*] Græci item,inter quos Theodoretus pluribus de ipso agit hist. lib.4.c.24.ex quo & Niceph.hist.lib.11. c.25. Quantum autem hic Catholicæ fidei fuerit adiumento, cum furor Arianorum magis magisq. inualesceret, idem Theodoretus testatur pluribus.

Sexto

8 Sexto Idus Aprilis. Luna. G xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ALexandriae ſancti Ædeſij [a] martyris, fratris beati Apphiani; qui cum impium Iudicem, quod Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palam argueret, a militibus tẽtus, fæuiſſimiſq. affectus ſupplicijs, in mare demerſus eſt pro Chriſto Domino. In Africa ſanctorũ martyrum Ianuarij [b], Maximæ, & Macariæ. Carthagine ſanctæ Conceſſæ [c] martyris. Eodem die commemoratio ſanctorum Herodionis [d], Aſyncriti, & Phlegontis, de quibus ſcribit beatus Paulus Apoſtolus in epiſtola ad Romanos. Apud Corinthum beati Dionyſij [e] Epiſcopi, qui eruditione & gratia quam habuit in verbo Dei, non ſolum ſuæ ciuitatis & prouinciæ populos, ſed & aliarum prouinciarum & vrbium Epiſcopos epiſtolis erudiuit; Romanoſq. Pontifices adeo coluit, vt eorum epiſtolas publice legere in eccleſia diebus Dominicis conſueuerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. Turonis S. Perpetui [f] Epiſcopi, admirandæ ſanctitatis uiri. Ferentini S. Redempti [g] Epiſcopi, cuius meminit beatus Gregorius Papa. Apud Comum ſancti Amantij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 8.

AEdeſii.[a]] De eo item Græci. Porro eius egregium certamen pro Chriſtiana fide exantlatum deſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. ca. 15. De Apphiano eius germano ſuperius quarto Nonas Aprilis.

b *Ianuarij & ſoc.*] Beda agit de his hac item die, cui etiam aſſentiuntur manuſcrip.

c *Conceſſæ.*] De qua etiam hac die Beda, quem & alij ſunt ſecuti.

d *Herodionis, & ſoc.*] De his hac die Græci in Menologio. Sunt hi quorũ meminit S. Paulus in epiſtola ad Roman. c. 16. De ſingulis Dorotheus in ſynopſi, vbi ait, Herodionem Patrarum præfectum Epiſcopum, Rufum Thebarum, Aſyncritum Hyrcaniæ, Phlegontem autem Maratoniæ. At uero Hippolytus libel. de 72. diſcip. de Herodione teſtatur, fuiſſe Epiſcopum Tarſi.

e *Dionyſii Epiſcopi Corinth.*] Agit de eodem Vſuard. hac die: ſcribit de eo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 22. Hieron. de ſcrip. & epiſt. 84. ad Magnum. De Clementis epiſtola ad Corinthios ſcripta teſtatur Euſebius, ſua memoria in plurimis eccleſijs legi ſolitam, hiſt. lib. 3. c. 12. Id ipſum non de una tm̃, ſed ceteris Encyclicis eiuſdem Clementis affirmat S. Epiphan. in panar. hæreſ. 30. cõtra Ebionæos. Quod aũt ſpectat ad epiſtolas Romanorũ Pontificum, Gelaſius in Rom. Concilio hæc eſt locutus: Decretales epiſtolas, quas beatiſſimi Papæ diuerſis temporibus ab vrbe Romana pro diuerſorũ Patrum conſolatione dederunt, uenerabiliter recipiendas. Habentur eadem

etiam

etiam distinct. 15. cap. sancta Romana.

f *Perpetui Episcopi.*] De eo item Beda hac die, Vsuard. Ado, ac recentiores. Plura de eo scribit Greg. Turonen. hist. lib. 2. c. 14. lib. 10. capit. 31. & lib. 1. mirac. S. Martini, sextumq. hunc numerat illius sedis Episcopum. Extat Sidonij Apollin. ad hunc epist. 9. lib. 7. Laudat eumdē scribens ad Lucentium epist. 18. lib. 4. vbi meminit de basilica ab eo constructa, de qua etiam Greg. Turonen. lib. 10. in fine. Interfuit S. Perpetuus primo Conc. Turonen. celebrato sub Consulatu Seuerini, anno Domini 482. seditq. (vt idem Greg. scribit) annis 30. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno 473.

g *Redempti Episcopi.*] De eo S. Gregorius lib. 3. dialog. c. 38. Claruit temporibus Iustiniani atque Iustini Iunioris Impp. Præuidit cladem Longobardorū, quæ mox secuta est anno a Christo Domino 568. indict. 1. ut in histor. Miscel. lib. 16. in fine, Paul. diaconus, & alij.

h *Amantij Episcopi.*] Præcessit hic sanctum Abundium eius ciuitatis Episcopum; successit autem sancto Felici, qui uixit temporibus S. Ambrosij cuius ad eum extat epistola. Meminit de Amantio Episcopo Mombrit. in uita sancti Abundij.

xx. A Quinto Idus Aprilis. Luna. 9

à	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ANTIOCHIAE sancti Prochori [a], qui fuit vnus de septem primis diaconis, & fide ac miraculis clarus martyrio coronatus est. Romæ natalis sanctorum martyrum Demetrij [b], Concessi, Hilarij, & sociorum. Sirmij passio sanctarum septem virginum [c] & martyrum, quæ dato simul pretio sanguinis, vitam mercatæ sunt æternam. Cæsareæ in Cappadocia S. Eupsychij [d] martyris, qui ob euersū Fortunæ fanū sub Iuliano Apostata martyrium consummauit. In Africa sanctorum martyrum Massylitanarum [e], in quorum die natali S. Augustinus tractatum habuit. Amidæ in Mesopotamia S. Acatij [f] Episcopi, qui pro redimendis captiuis etiam ecclesię uasa conflauit ac vendidit. Rhotomagi S. Hugonis [g] Episcopi & confessoris. In ciuitate Diensi S. Marcelli [h] Episcopi, miraculis clari. In Iudæa sāctæ Marię Cleophæ [i], sororis sanctissimę Dei genitricis Marię. Romæ translatio [k] corporis S. Monicę matris B. Augustini Episcopi, quod ex Ostijs Tiberinis Martino Quinto Summo Pontifice [l] in Vrbem delatum, in Ecclesia eiusdem beati Augustini honorifice reconditum fuit.

APRILIS 9.

PROCHORI. [a]] De quo Act. Apost. c. 6. Agit de eodē hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Metaphrastes eiusdem meminit in serm. in natali Apost. die 29. Iunij, Dorotheus in synopsi, qui eum primum Nicomediæ Episcopum fuisse testatur: id etiam Petrus in catal. li. 4. c. 39.

Legi

Legi id ipsum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. discip. qui habetur Græce scriptus in biblioth. Cardinalis Sirleti.

b *Demetrij & soc.*] Restituti sunt ijdē ex prædicto vet. manuscrip. S. Cyriaci.

c *Septem virginum.*] De quibus hac item die Beda, Vsuard. Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscrip.

d *Eupsychij.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De delubro Fortunæ euerso, cuius hic hī mētio, scribit Gregorius Nazianz. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianum; quem irridens obdirutum templū illud, eleganter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Eupsychio Sozom. hist. lib. 5. c. 10. narratq. eius martyrium, itemq. Niceph. li. 10. c. 10. Quod aūt hunc dicunt ea de cā martyrium passum esse, quod Fortunæ templum celeberrimum Cæsareæ Cappadociæ euertendum curauit tpibus Iuliani Apostatæ; sane aliquis existimare posset, hunc eam ob causam martyris nomine non fuisse decorandum, propterea quod repugnare uideatur canon 60. Cōcilij Eliberini, quo cautum reperitur, ut si quis idcirco occidatur a Gentilibus, qd idolum fregerit, non habeatur inter martyres. Quod tamen ita intelligendū est, cum quis sponte, citra Christianam māsuetudinem, ex nullo legis præscripto, sed furore quodam percitus insilierit in idolum. At uero Eupsychium constat id perpetrasse auctoritate legum Constantini Magni, atq. Constantij Impp. Christianorum, quibus Iuliani Apostatæ tyrannis aduersabatur: illorum. n. iteratis sanctionibus templa clausa, idola prostrata, illorumq. sacra prorsus fuerant antiquata: quæ oīa Iuliani impietas restituere conabatur. Est & de his ēt S. Augustini doctrina in epist. 50. ad Bonifacium Comitem, qua significat, a martyris titulo illum non esse excludendum, qui ex rescripto Imp. Christiani idola frangēs, occisus sit. Quod si iuste quis id facit, cū Princeps iubet, & meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini Spiritus instinctu quis ad id faciendum impellitur, vt multos feciſſe constat. Alia multa essent in eamdem sententiā dicenda, quæ præterimus. Meminit Gregorius Nazianzen. de ecclesia S. Eupsychij martyris, in eaq. Episcoporum Synodum factam scribit, epist. 26. quæ est 32. apud Basilium. Fuit insuper alius eiusdem nominis Eupsychius martyr in eadem prouincia Cappadociæ, quem passum Græci tradunt tēporibus Hadriani Imp. de quo ijdem agunt in Menologio vij. Idus Septembris. Itemq. alius Eupsychius Episcopus Tianensis in Cappadocia, qui interfuit Concil. Nicæno, quem & S. Athanasius in oratione prima contra Arianos adnumerat inter præcipuos Catholicæ fidei defensores.

e *Martyrum Massylitanorum.*] Extat de his martyribus tractatus S. Augu. 42. de diuersis, cuius etiam Possidius meminit in indiculo.

f *Acatij Episcopi.*] Græci itidem. At uero eius res gestæ scriptæ sunt a Socrate lib. 7. c. 21. Exeo Cassiod. trip. lib. 11. c. 16. & Niceph. lib. 14. c. 22. Claruit temporibus Theodosij lunioris, hostibus etiam ob egregiam uirtutum præstantiam venerandus.

g *Hugonis Episcopi.*] De quo ēt Molanus in additione ad Vsuardum, his uerbis: In Gallijs, ciuitate Rhotomagensi, beati Hugonis præfatæ urbis Archiepiscopi & confessoris; cuius corpus magna reuerentia asseruatur & fulget in præpositura S. Vedasti, Haspris dicta, in diœcesi Cameracensi. Hæc Molanus. In tabulis Episcoporum Rhotomagen. quas descripsit Democharcs, ponitur vigesimus quintus eius sedis Episcopus. Claruit circa annum Domini 720.

h *Marcelli Episcopi.*] Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. confess. c. 70.

i *Mariæ Cleophæ.*] De qua Ioannes Euangelista c. 19. & in eum locum interpretes.

k *Translatio S. Monicæ.*] Facta est sūb Martino Papa Quinto, extatq. diploma in registro anno xuij. sui Pontificatus. Legimus & sermonem eiusdem Pontificis ad Fratres Augustinianos, quo ēt historia texitur de eadē tū facta translatione, insuper & de miraculis, quæ tunc ēt contigerunt.

tigerunt.est eius exordium: Gaudeo mihi quoque, fratres religiosissimi,&c. Facta est hæc translatio anno Dom. 1430.

Pontifice.] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur: altera Scæuolæ, Varronis altera.refert vtramq. idem Varro de linq. Lat. li. 4.his verbis: Pontifices (ut Q.Scæuola Pont. Max.dicebat)a posse,& facere. Pontifices, ego a ponte arbitror: nam ab ijs Sublicius factus est primum. Hæc Varro. Cum plures aũt inhæreant Varronis sententiæ: ego vero Scæuolæ magis assentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, ut Liuius & alij tradunt,iam a Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pontifex Max. creati fuerant; atq. adeo prius est nomen Pontificis, quam pons Sublicius. Quod aũt ad Scæuolæ interpretationem pertinet; ea quidem verba, Posse facere, duobus modis possunt accipi: Primo namque,vt idem sit facere, quod sacrificare: eo enim sensu hæc uox ab antiquis vsurpata sæpius reperitur: ut Varro lib. 5.de ling. Latin.cum ait: Agnam Ioui facit.& illud Plauti Aul.18. Faciam tibi fideliam. Cicero pro Murena: Nolite a sacris patriæ Iunonis sospitæ, cui oẽs Consules facere necesse est,domesticum & suum Consulem potissimũ auellere. Censorin.in die nat.c.1.Quid causę sit, vt merum fundẽdum Genio,non hostia faciendum puta uerit. Et Virg. Buc.eclog. 3. *Cum faciam vitula, pro frugibus ipsa venito.* At non tm̃ penes Ethnicos ac profanos auctores frequens est, eam uocem tali significatione positã reperiri, sed ẽt in diuinis Scripturis:ut Regum 3.ca.18. Ego faciã boué alterũ,& imponã super ligna, &c. Et paulo inferius sic: Eligite uobis bouẽ vnũ, & facite primi. Rursumq. in nouo Testam.Luc.22. Hoc facite in meam cõ memorationẽ.Eadẽ Paul.1.ad Cor.c.11. Sacrificium sanctissimę Eucharistię per eadem verba esse mandatum, cõis consensio Patrum confirmat.Rursus aũt eadem Scæuolæ uerba, A posse facere, ius quoddam & facultatem quamdam amplissimam faciendi significant. Qualis autem quantaue esset in Pontificibus auctoritas etiam supra Consules, pluribus explicat Cic.lib.2.de nat.deorum,& lib. 2.de leg. Eodem quoq. sensu Põtificium dictum est ius ac facultas quædã aliquid agendi: hanc etenim propriam esse eius uocis significationem,compluribus antiquarum scriptionum monumentis facile demonstratur: vt l.1. de bonis maternis, Cod. Theod.vbi hæc leguntur verba:Sint in parentum potestate ac dominio:ut fruendi pontificium habeant,alienandi eis licentia denegetur. Sic & in l. 1.C.quæ res export.non deb.fm antiquã lectionem legit Cælius Rodig. lib.6.c.6. Ad Barbaricum transferendi uini, olei, & liquaminis nullum quisquam habeat pontificium. Arnob. in Psal.68.{Hi, inquit,accipiunt pontificium iudicandi & corripiẽdi. Gelasius Papa ad Episcopos Dardaniæ:Satis,inquit,cõstat,Acatium nullum habuisse pontificium sentẽtiam sedis Apostolicæ sine eius notione soluẽdi. Complura alia loca cum ex epistolis Symmachi,tum etiam ex alijs,diuersisq. Impp. rescriptis colligit Iuretus in not. ad epist.Symmach.27.lib.7. Eadem etiã significatione Dei Ecclesia in precibus illis recitari solitis in solemnitate Cathedræ S.Petri utitur illis uerbis: Deus qui beato Petro Apostolo tuo collatis clauibus regni cęlestis,animas ligandi atq. soluendi pontificium tradidisti, &c. Congruit ergo his omnibus, ut Pontifex a Posse facere, & Pontificium ab agendi facultate ius ipsum sit appellatum. Trãsijt cum proprietate sui sensus utrumque nomen in usum Christianæ religionis, vt Episcopi sint dicti Pontifices, iusq. ipsum diuinitus concessum, Pontificium appelletur. Fuit olim vetus ille vsus in Ecclesia,ut Episcopi oẽs non tm̃ Pontifices, sed & summi Pontifices dicerẽtur, eo quod Episcopatus summum sacerdotium appellaretur: vnde Ambrosius ad Felicem Episcopum Comensi.li. 8.epist. 60.edit.Rom.Suscepisti,inquit,gubernacula summi sacerdotij,&c.vnde & Episcopi appellati inueniuntur(vt diximus) summi Pontifices.Suppetũt de his quãplurima exẽpla, quorũ pauca referimus. Habes in epistola Zosimi Papæ ad Hesychium

sychium Episcopum Salonitanũ de clerico qui gradatim per singulos ordines Ecclesiasticos meruerit, hæc uerba: Iure inde summi Pontificis locum sperare debebit. Gelasius in epistola ad Episcopos Lucaniæ c. 8. Nec sibi, inquit, meminerit ulla rõne concedi, sine summo Pontifice subdiaconum uel acolythum ius hãre faciendi, &c. per summum Pontificem Episcopum quemlibet intelligens. Sidonius Apollinaris item lib. 5. epist. 14. li. 6. epist. 10. li. 9. epist. 15. & Gaudentius Brixianus serm. de sui ordinatione. Hñt hęc ẽt Synodica testimonia: vt in Concil. 1. Aurelian. c. 3. his uerbis: Cum auctore Deo in Aurelianensi vrbe fuisset Concilium summorum Antistitum congregatum, &c. Conc. Agathen. c. 6. sic: Pontifices vero, quibus in summo sacerdotio cõstitutis, &c. & can. 35. Si Metropolitanus Episcopus ad cõprouinciales Episcopos epistolas direxerit, in quibus eos aut ad ordinationem summi Pontificis, aut ad Synodum inuitet, &c. In præfatione Concilij Toletani sexti sic: Conuenientibus nobis Hispaniarũ, Galliciæq. Pontificibus summis, &c. In hoc sensu sunt & illa uerba Hieronymi ad Asellã epist. 99. Oĩum pene iudicio dignus summo sacerdotio decernebar, &c. Quæ quidem uerba, qui antiquũ illum loquendi vsum minus callent, ad Pontificatum Romanæ Ecclesiæ referunt. Cur aũt Episcopi dicãtur summi sacerdotes, hẽs ex Augustino in q. 10. ex vtroq. mixt. Quid, inqt, est Episcopus nisi primus presbyter, hoc est summus sacerdos? deniq. non aliter quam compresbyteros hic uocat & consacerdotes suos. Hæc Augustinus. Posterior aũt laudabilior & magis propria obtinuit loquendi consuetudo, ut Summus uel Maximus is Pontifex diceretur, qui ceteris præest Episcopus, & vniuersalis Ecclesiæ moderatur hẽnas. hic est Christi præcipuus Vicarius, & successor Petri, Romanus Episcopus, ut qui non tantum Vrbi, sed & orbi præest: de cuius sede hæc S. Prosper libro de ingrat.

Sedes Roma Petri, quæ pastoralis honoris.
Facta caput mundo, quicquid non possidet armis,
Relligione tenet, &c. [

10 Quarto Idus Aprilis. Luna. B xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

EZECHIELIS [a] Prophetę, qui a Iudice populi Israel, quod eum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniã interfectus, in sepulchro Sem & Arphaxad Abrahę progenitorum sepultus est: ad quod orationis causa multi confluere cõsueuerunt. Romę natalis plurimorum [b] sanctorum martyrum, quos sanctus Alexander Papa, cum detineretur in carcere, baptizauit. Hos autem omnes Aurelianus Prefectus naui uetustę impositos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi precepit. Alexandríę sanctorum martyrum Apollonij [c] presbyteri, & aliorum quinque, qui in persecutione Maximini in mare demersi sunt. In Africa sanctorum martyrum Terentij [d], Africani, Pompeij, & sociorum, qui sub Decio Imperatore & Fortuniano Prefecto virgis cęsi, equuleis torti, alijsque supplicijs cruciati, demum,

demum capitis obtruncatione martyrium compleuerũt. Eodem die S. Macarij [e] Episcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

APRILIS 10.

EZECHIELIS *Prophetæ.*[a] Agũt Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem xij. Kal. Augusti in Menolog. Præter ea quæ in diuinis scripturis de eo testata habentur, scribunt Iosephus antiq. lib. 4. c. 8. Epiphan. de Prophet. uit. & interit. c. 9. Isidorus de uit. & obit. sanct. c. 39. Dorotheus in synopsi c. 16. De tpe autẽ eius prophetiæ agit S. Hieron. in Ezechiel. c. 1. & c. 14. De frequenti cœtu populi concurrentis ad sepulchrum eius hæc S. Epiphanius ubi supra: Multi ad monumentum eius confluũt ad precationem & obsequium: saneqñ tanta eo frequẽtia vna ad monumentum eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuunt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitantur & deducunt. Hæc Epiphanius.

b *Plurimorum sanctorum martyrũ.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij; omnesq. exactis S. Alexandri Papæ, quę extant ex antiquis monumentis apud Sur. tom. 3. die 3. Maij. Habemus eadem manuscripta.

c *Apollonij & sociorum.*] Vsuard. de his item hac die, Petrus in catalogo. lib. 4. cap. 44. Habentur horum res gestæ in Vit. Patrum parte 1. cap. 19.

d *Terentij & sociorum.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio; quorum Acta recitat Metaphrastes, ex quo Lipoman. to. 7. Sur. to. 2. Scribit Theodor. lector in collectaneis lib. 2. horum sanctorum martyrum reliquias translatas esse Constantinopolim x. Kalen. Octobr. Theodosio Minore imperante.

e *Macarij Episcopi*] Extant eius Acta relata a Sur. in to. 2. Migrauit e uita anno Dñi duodecimo supra millesimum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N	P	
26	27		28	29	1	2	3	4	3	4	5		6	7	8	

ROMAE sancti Leonis [a] Papæ & confessoris, qui virtutum excellens meritis, dictus est Magnus. Eius temporibus celebrata fuit sancta Synodus Chalcedonensis, in qua ipse per legatos Eutychem damnauit; cuius etiam Synodi decreta auctoritate sua confirmauit: cumq. multa sanxisset, & luculenter scripsisset, de sancta Dei Ecclesia & vniuerso grege Dominico pastor bonus optime meritus, in pace quieuit. Pergami in Asia S. Antipæ [b] testis fidelis, cuius meminit S. Ioannes in Apocalypsi. Is sub Domitiano Imperatore in bouem æneum [c] candentem coniectus, martyrium consummauit. Saloniæ in Dalmatia sanctorũ martyrum Domnionis [d] Episcopi, cum militibus octo. Gortinæ in Creta S. Philippi [e] Episcopi, uita & doctrina clarissimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi ecclesiam sibi creditam

regens,

regens, a furore Gentilium, & hęreticorum insidijs eamdem tutatus est. Nicomediæ S. Eustorgij [f] presbyteri. Spoleti sancti Isaac [g] monachi & confessoris, cuius virtutes S. Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæstinæ sancti [h] Barsanuphij anachoretæ, sub Iustiniano Imperatore.

APRILIS 11.

LEONIS *Papæ.*[a] De eodem hac die Beda, & alij nonnulli. Habetur eius uita in principio operum eius, sed lõge breuior, quam tot tantaq. præclara gesta spatio vnius & uiginti annorum patrata exposcere uideantur; quæ singula, ut contigerunt, per annos singulos digessimus in Annal. Eccles.

b *Antipæ.*] Testem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp. c. 2. Agũt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphrastes, quæ & refert Lipom. to. 7. & Sur. to. 2.

c *In bouem æneum candentem.*] Decãtata ore omnium antiquorum est historia de huius cruciamenti inuentione & vsu, de Perillo Auctore, qui primus illud experiri coactus est a Phalaride tyranno Agrigentino. vnde illud Ouidij de arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit: infelix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie insiluerunt in Christianos, ut uetera quæque ac antiquata genera tormentorum in illorum interitum excitarent. Non tantum enim aduersus Antipam testem fidelẽ, de quo agimus, sed aduersus Eustachiũ Romanum nobilissimũ ciuem ac socios ad generis exercuit cruenta sæuitia impiorum tormenta. Sed quid nostri? In bouem cãdentem (inquiunt Acta ipsorum) omnes simul alacri animo insilierunt. Plus etenim præstitisse nostri noscũtur, quam de suis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipsa Gentilitas. Nam Cicerolib. 2. Tuscul. quæst. cum hæc ait de sapiente: Talis in Phalaridis tauro si erit, dicet; quam suaue hoc est, quam hoc non curo: mox subdit: Ego tantum non tribuo sapienti contra dolorem: si fortis in perferendo, officij satis est: ut lætetur, non postulo. Hæc ille. Porro Antipas noster gratias immensas Deo agens, Eustachius cum suis exultans, candentem ingressus est taurum, & Pelagia uirgo Tarsensis illic cecinit hymnum Deo.

d *Domnionis Episcopi & soc.*] De his ét Vsuardus hac die; consentiuntq. uet. manuscrip. Sociorum nomina hęc sunt, Paulinianus, Telius, Asterius, Anastasius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caianus: quorũ corpora Ioannes Papa Quartus Dalmata trãslata e Dalmatia, prope baptisterium Cõstantini recõdidit in oratorio a se decentissime exornato. Asseruatur illic etiam corpus sancti Venantij. Hæc eiusdem ecclesiæ Lateranensis vetera monumenta testãtur.

e *Philippi Episc.*] De eo item Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. Agit de eodem Euseb. histor. lib. 4. ca. 24. Hieronymus de script. Ecclesiast. & alij, qui ex eis dem acceperunt.

f *Eustorgij presbyt.*] Vsuardus item de eo hac die, & alij recentiores.

g *Isaac monachi.*] De quo scribit S. Gregor. lib. 3. dialog. ca. 14. Viget adhuc Spoleti, ubi claruit sanctitate, eius illustris memoria.

h *Barsanuphij.*] Agit de eo Euag. hist. lib. 4. c. 32. & Niceph. hist. lib. 17. ca. 22. Floruit temporibus Iustiniani imperatoris.

Pridie

xvij. D Pridie Idus Aprilis. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H		M		N	P
2		3	4	5	6	7	8	9	8	9	10		11		12	13

VERONAE passio S. Zenonis [a] Episcopi, qui inter procellas persecutionis eam ecclesiam mira constantia gubernauit, & Gallieni tempore martyrio coronatus est. In Cappadocia sancti [b] Sabæ Gothi, qui sub Valéte Imperatore, cum Athanaricus Gothorũ Rex Christianos insequeretur, post dira tormenta in flumen proiectus est: quo etiam tempore (vt S. Augustinus scribit) quamplurimi ex Gothis Orthodoxis martyrij corona sunt insigniti. Bracari in Lusitania S. Victoris [c] martyris, qui adhuc catechumenus, cum idolum adorare noluisset, & Christum Iesum magna constantia confessus fuisset, post multa tormenta capite abscisso meruit proprio sanguine baptizari. Firmi in Piceno sanctæ Vissiæ [d] virginis & martyris. Romæ uia Aurelia natalis S. Iulij [e] Papæ, qui aduersus Arianos pro fide Catholica plurimum laborauit, ac multis præclare gestis, sanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapingum oppidum S. Constantini [f] Episcopi & confessoris. Papię sancti Damiani [g] Episcopi.

APRILIS 12.

ZENONIS *Episcopi.*[a]] De eo item hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores. S. Gregorius Papa, dum agit de insigni illo miraculo inundantis Athesis in eius ecclesia edito, martyrem atq. Pontificem eũdem appellat lib. 3. dialog. ca. 19. Paulus diaconus etiam de gestis Longobardorum lib. 3. ca. 1. appellat eumdem Zenonem martyrem. Audiui aliquando nonnullos dubitare, an fuerint duo Zenones, uel unus tm̃. Hanc controuersiam, mea sentẽtia, dirimit epistola S. Ambrosij Episcopi Mediolanen. ad Syagrium Episcopum Veronensem: est 46. lib. 6. edit. Rom. in qua habetur mẽtio de alio Zenone, cuius iudicio probata fuit ac Deo dicata Indicia uirgo, de qua illic agitur: eiusdemq. Zenonis suspicari quis fortasse posset esse sermones illos qui nomine Zenonis martyris editi sunt; quod quidem ex eo quoque probabilius efficitur, quod ille auctor lib. 3. serm. 5. de Natiu. Christi egregie sugillat hæresim Arij, cũ agit de hæreticis illis, qui dicerent Dei Filium esse Deum, sed non Patri coæternum, & tps fuisse quando non fuit. Erãt hæc. n. Arij præcipua dogmata, quæ illis Zenonis Iunioris temporibus Auxentius, Mediolani cum esset, studuit roborare. Eiusmodi portentosas uoces atq. sententias numquam antea auditas, quam post Arij emergentem hæresim, nemo est qui nesciat, qui illorum temporũ res gestas calleat. Nam etsi Cerinthus, Artemon, Ebion, Carpocras, ac Paulus Samosatenus Christum tãtum hominem, nec Deum Patri æqualẽ impie dixerunt: nullus tamen qualem Arius doctrinam docuit, ut pluribus differit Athanas. in decret.

decret.contra Arian.& alijs locis.Sed ut ad Zenonem, de quo agitur, reuertamur;ipſum tantum inter ſanctos Epiſcopos recenſet eccleſia Veronenſis:quæ & iuniorem Zenonē agnoſcit,ac inter ceteros eius eccleſiæ Epos numerat; obijſſeq. temporibus S.Ambroſij,qui ſanctæ memoriæ Zenonē Syagrij Epiſcopi præceſſorē appellat,optime nouit.Ex quo autem(ut accepimus)non recepit Veronēſis eccleſia duos Zenones,a priori noſtra ſnīa haud inuiti recedimus: tametſi negandū nō ſit, nonnullos ſermones inter opuſcula S.Zenonis impreſſos,martyri qui ſub Gallieno coronatus eſt, conuenire non poſſe, in quibus arbitramur eos eſſe qui Arij hæreſim confutant manifeſte:quod,ni fallimur,multis rationibus & optimis coniecturis probari poſſet,ſi id notationis anguſtiæ paterentur. Et certe nouum nō eſt in operibus vnius veteris ſcriptoris aliq d alterius admiſceri,ſiue ex noīs ſimilitudine, ſiue ex argumenti affinitate. Quod uero ad Zenonē martyrem ſpectat; errare certe illi nobis vīr,qui vnum aſſerentes Zenonem, eū Ambroſij tpibus vixiſſe volunt;eaq. potiſſimū niſi rōne, quod auctor in oīone de pudicitia numeret ab Apoſtoli Pauli ad Corinthios primam ſcribentis epiſtolam tempore annos (vt ait) ferme quadringentos,& eo amplius. Certe ſi quis numeret annos quadringentos ab anno Domini quinquageſimoſeptimo,quo illam eſſe a Paulo ſcriptam epiſtolam, in Annalibus demōſtrauimus; oportuit auctorem eā ſcripſiſſe anno Dñi 457. poſt obitū vero Ambroſij,qui(ut habet Marcellinus in chronico) obijt anno Domini trecēteſimo nonageſimoſeptimo,annis ſexaginta. Quamobrem cum illa numeri nota nec(vt uolunt)Ambroſii temporibus aptari poſſit;mendoſam eſſe;neminem puto iure poſſe negare. Sed his accedit,quod dum auctor in eodem ſermone inuehitur vehementer in feminas quæ Gentilibus nubunt;dumq. apertiſſime monſtrat idolorum templa tunc fuiſſe patentia,& victimas ſolitas immolari;aliud prorſus ab Ambroſii temporibus illud fuiſſe ſæculum, auctor aperte ſignificat;cum conſtet iam olim non tantum a Conſtantino, ut ait Euſebius in vita ipſius libr.2.capit.42.43. & a Conſtantio,ut Ammianus lib.19.& alii teſtātur,victimas fuiſſe vetitas, & templa iuſſa claudi; ſed eo tempore nec Romanos obtinere potuiſſe uel aram unam erigere Victoriæ, ut pluribus ad Valentinianū ſcribit Ambroſius,& aduerſus Symmachum diſputat. Sic igitur cum ex his quæ dicta ſunt, nulla ratione ea lectio ſubſiſtere poſſit, annorum quadringentorum,nec minus trecentorum,ſuperaddito illis quinquagintaſeptem qui procedunt illius Pauli epiſtolæ ſcriptionem; iure meritoq. recentiori editione reſtitutus eſt numerus annorum ducentorum. Nam numerādo ducentos annos & amplius (quod habet vetus lectio) ab anno Domini 57. quo(ut dixmus) ea ad Corinthios epiſtola ſcripta eſt, ad Gallieni tempora, qui imperare cœpit anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquinto,ſub quo Zeno ponitur paſſus, deducitur numerus reſtitutus.Rurſum uero dū in ſerm. ſecundo de auaritia auctor ait in nummis excudi ſolere ſigna idololatriæ,eademq. idola quæ colerentur in tē plo;clare demonſtrat auctorem lōge ante Chriſtianorum Impp. tēpora claruiſſe:nam a Conſtantino Magnum iuſſum eſſe ut nummus Crucis ſigno imprimeretur,teſtatur Sozom.lib.1.c.8. ſed multo apertius numiſmata ipſius & ſucceſſorum Auguſtorum,quæ extant,id demonſtrant. Adhuc inſuper cum auctor in ſermone de Spirit.ædif.domus Dei, plane demōſtret, eo tpe nullum templum,aut perrarū fuiſſe erectum,quod poſſet cōparari cum ædibus idolorum;prorſus ſignificat ſe ante Conſtātini tpa claruiſſe;cuius opera,certū eſt,tā in Occidente(præſertim vero Romæ)quam in Oriente,ut Hieroſolymis,Antiochiæ, & Conſtantinopoli,alijsq. in locis auguſtiſſimas erectas eſſe baſilicas. Multa his addenda eſſēt: ſed qm̄ notationes tm̄ ſcribimus,nō apologias;his contentus,lector,eſto.Plura aūt eodē argumēto erudite notata habes in præfatione operū S.Zenonis,quę iuſſu & diligentia Ill. & R. Auguſt. Va-

lerij Cardinalis ampliſſ. Epiſcopi Veronenſis nuper ſunt edicta: probamus quidem ea, ut multo ſtudio egregie curatum opus; licet ī aliquibus (ut diximus) in his quæ ad ueritatem quorumdam ſermonū ſpectant, non æque eidem aſſentiamur.

b *Sabæ Gothi.*] Agunt de eodem Græci 14. Kalen. Maij in Menologio. Extant eius Acta, quę Metaphraſtes ex antiquioribus exemplaribus deſcripſit: refert eadem Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. hac die. Meminit de ea perſecutione S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. cuius locus hic cōſulto citatur: ne videatur hic ex numero illorum eſſe, quos in Arianā hæreſim lapſos tradunt hiſtorici. Paſſus eſt Sabas (ut eius Acta teſtantur) Modeſto & Atintheo Conſſ. qui eſt annus Domini, ſecundum Faſtos Onuphij, trecētesimus ſeptuageſimus ſecundus.

c *Victoris.*] De eodem hac die agitur in breuiario Toletano S. Iſidori. Recēſet hunc Vaſæus in chron. Hiſpa. anno Dñi 306. inter eos q paſſi ſunt ſub Diocletianō Imperatore. Eadē in flor. ſanct. Hiſp.

d *Viſiæ.*] De qua etiā tabulę Firmanę eccleſiæ, quas Romam allatas uidimus.

e *Iulij Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; in quibus omnibus corrigenda ſunt, quę de exilijs ipſius habent. Nam tantum abeſt, ut Iulius ſedis ſuæ tempore exilia paſſus ſit, vt ipſe in tranquilliſſima pace agens, exturbatos ab Arianis, Conſtantij tempore, Epiſcopos Romæ benigne acceperit, optimeque de illis meritus ſit; ut inter alios S. Athanaſium Epiſcopum Alexandrinum, & Paulum Epiſcopū Conſtantinopolitanum. Licet autem Oriens vniuerſus Arianorum procellis eo tempore agitaretur; Occidentalis tamen Eccleſia ſumma fruebatur tranquilitate: nā Conſtans Orthodoxus Imperator tūc regnabat in Occidente; cuius ope, agente eodem S. Iulio Papa, coacta eſt aduerſus Arianos Synodus Sardicenſis, ex qua extorres & exules Catholici Epiſcopi poſt liminio ad propria redierunt. At hęc quidem, cum ex Græcis hiſtoricis atque Latinis, tum etiam ex Athanaſio in apologia ſecunda, & in epiſtola ad ſolitarios, probata quiſque cognoſcet.

f *Conſtantini Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. Hic interfuit Concilio Arauſicano habito ſub Cyro Conſule, anno Domini 441. Eſt mentio item de Conſtantino Epiſcopo in Synodo Gallicana celebrata tēpore Leonis Papæ, ut conſtat ex eius Synodica ad eumdem S. Leonem tunc ſcripta.

g *Damiani Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Papiēſis de eodē agunt hac die. Laudat hunc mirifice Paulus diaconus de geſt. Longobar. lib. 5. ca 15. atque huius dicit eſſe epiſtolam ſcriptā noīe Māſueti Epiſcopi Mediolanēſis lib. 6. c. 3. Sed miror quidē: nam non Damianus, ſed Magnus Epiſcopus Ticinēſis interfuit, vna cū Māſueto illi Romanæ Synodo ſub Agathone Romano Pontifice, ut apparet ex ſubſcriptione Synodicę tūc ſcriptæ, q̄ recitatur ī Actione quarta Sextæ Synodi. Opinatus eſt ea de cā Latinius nr̄, eūdē Damianū cognomento Magnū eſſe dictū.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

PERGAMI in Aſia natalis ſanctorum martyrum Carpi[a] Epiſcopi Thyatirenſis, Papyli diaconi, & Agathonicæ ſororis eius optimæ feminæ, Agathodori quoque eorum famuli, aliorumq. multorū, qui poſt uarios cruciatus, pro

beatis

beatis confessionibus martyrio coronati sunt in persecutione Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. In qua etiã persecutione Romæ passus est uir mirabilis Iustinus [b] philosophus, qui cum secũdum librum pro religionis nostræ defensione præfatis Imperatoribus porrexisset, eamq. ibidem disputando strenue propugnasset, Crescentis Cynici, cuius uitam & mores nefarios rdarguerat, insidijs accusatus quod Christianus esset, remunerationẽ linguæ fidelis, martyrij munus accepit. Hispali in Hispania S. Hermenigildi [c] filii Leuuigildi Regis Vuisigothorum Ariani, qui ob Catholicæ fidei confessionem in carcerem coniectus, cum in solemnitate Paschali communionem ab Episcopo Ariano accipere noluisset, iussu perfidi patris securi percussus, regnum cæleste pro terreno Rex & martyr intrauit. Eodem die passio sanctorum Maximi, [d] Quinctiliani, & Dadę, in persecutione Dioeletiani. Rauennę sancti Vrsi [e] Episcopi & confessoris.

APRILIS 13.

CARPI *Episcopi, & sociorum* [a].] Agunt de his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad tertium Idus Octobris. Scribit de his Eusebius hist. lib. 4. ca. 14. & Niceph. lib. 3. cap. 36. Pluribus autem Metaphrastes horum Acta prosecutus est, quæ recitat Lipom. tom. 6. & Surius tom. 2. hac die.

b *Iustinus phylosophus.*] De quo ijdẽ qui supra Latini auctores, licet male eũ iungant prædictis martyribus, qui passi sunt Pergami; cum nihil sit inter eos cõmune prẽter tempus persecutionis. Consultius de Iustino martyre Græci, qui in Menologio de eo agentes Kal. Iunii, Romæ passum affirmãt, ut se res habet. Narrant ibidem passum esse S. Iustinum sub Rustico Præside una cum Caritone, Caritina, Euelpisto, Hierace, Peone, & Valeriano, seu Liberiano, quorum omniũ Acta habet Metaphrastes tertio Idus Iunij, relata a Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. ea die: qui tñ incertum sibi esse dicit, an sit ille ipse Iustinus philosophus, de quo hac die agitur; seq. in contrariam sententiam procliuiorem esse fatetur. At uero S. Epiphanij auctoritate omnis de Iustino philosopho & martyre tollitur difficultas: dum, n. in Panario agens contra Tatianum hæres. 46. narrat eumdem S. Iustinum philosophum passum esse sub Rustico Præside; plane demonstrat, hũc de quo agimus, unum eumdemq. esse cũ illo, cuius Acta ex antiquioribus monumentis Metaphrastes descripsit: quibus expressum habetur, eum cum socijs esse passum sub Præside Rustico: optime. n. nota S. Epiphanio ea Acta fuisse videntur, dum eadem de sancto Iustino ipse testatur. Sunt sane germana atque sincera, nullisq. paraphrasibus circumducta, sed prout descripta fuerunt ex Actis publicis. Errore tamẽ librariorum factum scias, ut apud eumdem Epiphanium legatur idem S. Iustinus passus sub Hadriano Imperatore; cum ipse probe nouerit, ab eodem Iustino scriptam fuisse apologiam ad Antoninum Pium, qui post Hadrianum imperauit. irrepsit error ut pro Antonino Hadrianus positus habeatur. Habes itaque, lector, ipsissima Iustini philosophi et martyris Acta, relata apud Metaphrast. Lipom. & Sur. ad tertium Idus Iunij, qua die (ut diximus) de eo Græci agunt in Menologio. Scribit etiam de eius martyrio Eusebius hist. lib. 4. cap. 15. & Sanctus Hieronymus de scrip. Eccles. in Iustino. Si autem primordia

dia eius scire cupis, habes ipsa optime ab ipsomet descripta in dialogo cum Tryphone. De sua ad Christi fidem conuersione meminit in oratione quam habuit in Senatu. De tempore quo vixit, idem agit in apologia quam obtulit Antonino Pio, dum supputat annos a Christo Domino centum & quinquaginta: est is annus duodecimus Antonini Pij, Consulibus autem Orfito & Prisco, licet Eusseb. in chron. dicat ipsum eamdē dedisse apologiā anno Domini 143. Agit de eodem Iustino S. Irenæus lib. 1. cap. 31. qui ex illius scriptis (ut idem scribit Eusebius lib. 4. ca. 17.) sæpius testimonium petere consueuit. De eodem Theodoretus libro hæretic. fabul. in Menandro, & alij anti quorum Patrum. Nouissime uero Perionius ex eius commentarijs texuit vitam eius, quam recitat Surius tom. 2. sed quæ maioris erant ponderis, Acta publica eius martyrij prætermisit.

c *Hermenigildi.*] De quo hac item die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Scripsit martyrium eius S. Gregorius lib. 3. dialog. cap. 31. Quæ autem præcesserunt necē eius, narrat Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 5. c. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. ca. 28. Martyrio coronatur anno Domini 584. sequenti vero anno (vt habet Isidori chronicon) Leuuigildus pater decessit. Vasæus item dicto anno Hermenigildum occisum tradit, Ado autem in chron. anno 583. Marian. Scot. & Sigebert. anno 586. qui omnes in his quæ sunt temporis errare noscuntur, ac plus ceteris Gregor. Turonen. dum lib. 8. ca. 28. de eius cæde agens, recenset eam factam anno decimo Childeberti Regis, qui est annus Christi 588. Miror admodum hoiem in his quæ suis temporibus facta sunt, errasse, atque res gestas eiusdem Hermenigildi adeo parum calluisse. Priori sententię de annis 584. adstipulantur Acta Synodica Concilij Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum esse anno quarto Reccaredi Regis successoris Leuuigildi, æra (ut habent) sexcentesima vigesimaseptima, qui est annus a Christo 589. Ex quibus patet prædictum Regem regnare cœpisse anno Domini 585. quo extinctus est Leuuigildus, qui (vt etiā Gregorius Turonen. affirmat) post annum a cæde filij Hermenigildi ex hac uita decessit.

d *Maximi, & soc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio.

e *Vrsi Episc.*] De eo etiam tab. eccles. Rauen. Pluribus Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. Successit (vt ait) Liberio: claruit tempore Theodosij Imp. eiusq. nomine dicta est basilica Vrsiana.

XV. F Decimooctauo Kalen. Maij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Appia natalis sanctorum martyrum Tiburtij[a], Valeriani, & Maximi sub Alexandro Imperatore, & Almachio Præfecto: quorum primi beatæ Cæciliæ exhortatione ad Christum conuersi, & a sancto Vrbano Papa baptizati, ob fidei confessionem fustibus cæsi, gladio percussi sunt: Maximus uero Præfecti cubicularius, horum permotus constantia, & angelica visione firmatus, in Christum credens, tamdiu plumbatis verberatus est, donec spiritum exhalaret. Interamnæ sancti Proculi[b] Episcopi & martyris. Item sanctæ Domninæ[c] uirginis & martyris, cum socijs virginibus coronatæ. Alexandriæ sanctæ

Thomaidis

Thomaidis [d] martyris. Eodem die sancti [e] Ardalionis mimi, qui cum sacris Christianorum in theatro illuderet, de repente mutatus, ea nō solum verbis, sed & testimonio sui sanguinis comprobauit. Lugduni S. Lamberti [f] Episcopi & confessoris. Alexandriæ sancti Frontonis [g] abbatis, cuius vita sanctitate & miraculis claruit. Romę sancti Abundij [h] mansionarij ecclesiæ sancti Petri.

APRILIS 14.

TIBVRTII, *Valeriani, & Maximi* [a].] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, atque alij Latinorum, Græci autem vna cum S. Cæcilia ad decimum Kalen. Decembr. in Menologio. Habentur horum martyrum Acta in uita S. Cæciliæ. In cę meterio Callisti, vbi conditi sunt, nota sunt loca eorum, vbi hactenus lapide in sculptus est locus Maximi; dictaq. est ea pars cœmeterij a maioribus, Ad S. Cæciliā, ut ēt supra notauim⁹. De ipe quo pas si sunt, plura inferius ī natali S. Cæciliæ.

b *Proculi Episcopi.*] De eodem etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Diuersus hic videtur a illo Proculo, de quo supra xvj. Kalend. Martij, de quo in rebus gestis S. Valentini mart. Episcopi Interamnen. Extant apud Sur. tom. 1. 14. Februarij. De hoc autem vide Petrū in catal. lib. 1. c. 15. ubi ponitur passus sub Totila; quod si verum est, duos Valentinos Episcopos Interamnēses, duos itidē Proculos dare oportet: nā alter Valentinus passus reperitur tpibus Gentiliū Imperatorum, vt ex eius Actis cōstat, in quibus de Proculo & socijs mētio habetur.

c *Domninæ.*] De eadem ijdem qui supra, Beda, et alij. Habentur eius Acta iuncta simul cum rebus gestis sancti Proculi, de quo modo egimus.

d *Thomaidis.*] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio: plura de ea in Actis sanctæ Febroniæ.

e *Ardalionis.*] Græci itidem de eo hac die in Menolog. vbi etiā paucis magna historia texitur, quomodo hic, sicut olim Genesius ille, ex histrione factus est martyr. Consueuerunt Gentiles in derisum Christianę religionis, personas in theatrū introducere, quæ Acta Christianorum repręsentarent: sed Deus, qui illusores irridet, iocos in rem seriam, fabulā in historiam, & mimum conuertebat in martyrem. Legimus huius gnis celebre exemplum de Dioscoro archi theatro apud S. Augustin. epist. 67. ad Alipium.

f *Lamberti episcopi.*] De eo item Molanus in addit. ad Vsuardum, & in anno tat. recentioris editionis. De eius electione alijsq. pluribus scribit Angradus monach. in uita S. Ansberti, quam recitat Sur. tom. 1. die 9. Februarij. Successit hic sancto Genesio eiusdem ciuitatis Episcopo. Dicitur hic alio modo, Landebertus, numeraturque quadragesimus, uel quadragesimustertius Episcopus Lugdunen. secundum diuersas tabulas, quas descripsit Democharis de sacrif. Missæ. Scripsit & eius vitam idem Angradus monachus, ut ipse testatur in Ansberto. Claruit circa annum Domini sexcentesimum septuagesimum.

g *Frontonis abb.*] Beda, Vsuard. Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res gestæ in vit. Patr. par. 1. cap. 47.

h *Abundij.*] Agit de Abundio mansionario S. Gregor. lib. 3. dialog. cap. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			
										O	ȝ	Romæ				

ROMAE ſanctarum Baſiliſſæ [a] & Anaſtaſiæ nobilium feminarum, quæ cum eſſent Apoſtolorum diſcipulę, & conſtantes in fidei confeſſione perſiſterent, ſub Nerone Imperatore lingua pedibusq. præciſis, percuſſæ gladio, martyrij coronam adeptæ ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Maronis [b], Eutychetis, & Victorini, qui primo cum beata Flauia Domitilla apud inſulam Pontiam in Chriſti confeſſione exules, poſtmodum ſub Principe Nerua [c] liberati, cum plurimos ad fidem conuerſiſſent, in perſecutione Traiani a Valeriano Iudice varijs pœnis iuſſi ſunt interfici. In Perſide ſanctorum martyrum Maximi [d] & Olympiadis, qui ſub Decio Imperatore fuſtibus & plumbatis cæſi ſunt, & ad vltimum capita eorum fuſtibus tunſa, donec emitterent ſpiritum. Ferentini in Hernicis S. Eutychij [e] martyris. Myræ in Lycia S. Creſcentis [f], qui per ignem martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Theodori [g] & Pauſilippi, qui ſub Hadriano Imperatore paſſi ſunt.

APRILIS 15.

BASILISSÆ *& Anaſtaſiæ* [a].] Agunt de his etiã hac die Græci in Menolog. earumque res geſtas, prout hic narrãtur, plu ribus referunt: addunt q. ab ipſis curata eſſe corpora ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, cum martyrio occubuiſſent, ob eamque cauſam comprehenſas, atque interemptas fuiſſe.

b *Maronis & ſociorum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, licet Beda Maronem prætereat. Quorum omnium paſſionis Acta recenſita habẽtur in vit. ſanct. martyrũ Nerei & Achillei apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Ad ſepulchrum autem S. Victorini eiuſmodi hĩ inſcriptio: IVBENTE DEO CHRISTO NOSTRO, SANCTO MARTYRI VICTORINO QVODVVLTDEVS DE SVO FECIT.

c *Sub Principe Nerua liberati.*] Conſulto hæc addita videntur: ex quibus etiã illorum Acta ſunt corrigenda, ubi legitur illos ſub Nerua redactos eſſe in ſeruitutem, conſtat etenim Neruam Imp. nõ tantum Chriſtianos nõ vinxiſſe, ſed vinctos potius e cuſtodia eduxiſſe, & exules proſcriptosq. reſtituiſſe, promulgato de ea re edicto, ut teſtatur Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 15. cuius edicti uigore etiam S. Ioannes Euangeliſta ex inſula Patmos, vbi a Domitiano fuerat relegatus, liber eo tempore Epheſum redijt, ut idem Euſebius ſcribit, & S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Ioanne. Irrepſit error in illa Acta, ut loco Neruæ Traiani, Nerua ſimpliciter poſitus habeatur.

d *Maximi & Olympiadis.*] De his itẽ hac die, Beda Vſuar. Ado, & alij. Extant horum Acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. tom. 4. vbi legitur, hos paſſos eſſe Cordubæ in Perſidæ. Interdũ ſuſpicatus ſum, pro Corduba, Corduena eſſe reſtituẽdum. Eſt Corduena ciuitas in Perſide, cuius meminit Ammian. Marcellin. lib. 23. circa med. & lib. 24. in fine. Meminit & Plin. de Corduenis populis ad Tigrim poſitis. De his plenius infra vigeſima ſecunda huius menſis, in Parmenio. De eadem quoque Corduena plu ribus Aethicus in Coſmographia, vbi agit de Tigri fluuio.

e *Eutychij.*] Qñ hic paſſus ſit, nõ inuenim⁹: meminit eius eccleſiæ S. Greg. Papa li. 3. dialog. c. 38. ĩ Redẽpto Epiſcopo.

f *Creſcentis.*] De eodem hac die Græci etiam in Menologio.

g *Theodoſij & Pauſilippi.*] Græci itidem de his in Menologio agunt hac die.

16 Sextodecimo Kal. Maij. Luna. A xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	*B*	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

CORINTHI natalis ſanctorum martyrum Calliſti[a] & Chariſij, cum alijs ſeptem, qui omnes in mare demerſi ſunt. Cę ſarauguſtę in Hiſpania natalis ſanctorum decem & octo martyrum, Optati[b], Luperci, Succeſſi, Martialis, Vrbani, Iulię, Quinctiliani, Publij, Frontonis, Felicis, Cęciliani, Euentij, Primitiui, Apodemij, & aliorum quatuor, qui Saturnini uocati eſſe referuntur. Hi omnes ſub Daciano Hiſpaniarum Prędide ſimul pœnis affecti, atque interempti ſunt: quorum illuſtre martyrium Prudẽtius verſibus exornauit. Ibidem S. Encratidis[c] virginis & martyris, quę laniato corpore, mamilla abſciſſa, & iecore auulſo, adhuc ſuperſtes in carcere incluſa eſt, donec vlceratum corpus putreſceret. In eadem ciuitate ſanctorum Caij[d] & Crementij, qui ſecundo confeſſi, & in fide Chriſti perſeuerantes, martyrij calicem guſtauerunt. Item ibidem ſancti Lamberti[e] martyris. Palentię ſancti Turibij[f] Epiſcopi Aſturicenſis, qui ope S. Leonis Papę hęreſim Priſcilliani ex Hiſpania penitus profligauit, claruſque miraculis in pace quieuit. Bracharę in Luſitania ſancti Fructuoſi[g] Epiſcopi. Eodem die ſancti Paterni[h] Epiſcopi Abricenſis. In Belgis apud Valencenas ſancti Drogonis[i] confeſſoris.

APRILIS 16.

CALLISTI, *& ſoc.*[a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 55.

b *Optati, & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra. Scripſit de his ſacrum hymnum Prudentius in Periſtephan. Paſſi feruntur in perſecutione Diocletiani Imperatoris, ut Vaſæus in chronic. *Hiſpan.* teſtatur.

c *Encratidis.*] Vulgo Engratia. De ea ét Prudẽtius eodẽ hymno, his verſibus:

Hic & Encrati recubant tuarum
Oſſa virtutum, quibus efferati
Spiritum mundi violenta virgo
Dedecoraſti.

Pluribus de eadem in flore ſanct. Hiſp. ac in theſauro concion. tom. 2. vbi plura de eius ſacris reliquijs.

d *Caij & Crementij*] Agit de his etiã idem Prudent. eodẽ hym. 4. Periſteph. his verſibus:

Additis Caio (nec enim ſilendi)
Teq. Crementi, quibus incruentum
Ferre prouenit decus & ſecundo
Laudis agone.
Ambo confeſſi Dominum, ſteterunt
Acriter contra fremitum latronum:
Ambo guſtarunt leuiter ſaporem
Martyriorum.

e *Lamberti.*] De eodem Vaſæus in chron. Hiſp. anno 306. Pluribus autem in flore ſanct. Hiſp.

f *Turibij Epiſc.*] Extat inſignis S. Leonis

nis Papæ epistola 93. ad Turibium Episcopum Asturicensem conscripta aduersus hæresim Priscilliani iterum pullulãtem, qua etiam idem agit de cogenda Synodo in Hispania: quod nauiter impletum est; nam tũc ipse ea de re coacta est Synodus Galliciæ, qua omnes Priscilliani errores recisi sunt. Extat eiusdẽ Synodi assertio fidei recensita errore quodam sub primo Cõcilio Toletano, quod celebratum fuit Stilicone iterum, Consule, anno a Christo Domino 405. Porro si quis eam conferat cum dicta epistola Leonis Papæ, facile intelliget ea omnia excerpta esse ex illa epistola quæ scripta reperitur Alipio & Ardaburio Consl. anno Domini 447. quo etiam dicta Synodus coacta est, dicẽda iure Synodus Galliciæ. Mẽtio habetur eius Synodi in præfatione primi Concilij Bracharensis, ex qua constat Turibium fuisse etiam Notarium sedis Apostolicæ. Plura de eodem in thesaur. conc tom. 2. hac die.

g *Fructuosi Episcopi.*] De eodem in Breuiario Toletano, quinto Idus Aprilis. Hunc sancta Synodus Toletana, decima dicta, transtulit a sede Dumiẽsi in Bracharensem, ut metropolim Galliciæ gũbernaret, ut constat ex dicto Concilio in decreto de Potamio. De eo item pluribus in flore sanct. Hispan. & in thesaur. concion. tom. 2. hac die. Habent & Segobienses suum Fructuosum, quem ut patronum colunt, de quo in thesaur. concion. tom. 2. die 25. Octobris.

h *Paterni Episc.*] Huius Acta ex antiquis monumentis eruta habet Sur. to. 2. Ad hunc ipsum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. Numeratur quartus Abricensis sedis Episcopus in tab. Democh. Claruit circa annum Domini quingentesimum sexagesimum, temporibus Childeberti Regis Francorum.

i *Drogonis.*] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuard. Pluribus autem in Indic. sanct. Belg. quem obijsse ait anno Domini 1186.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

15.

ROMAE sancti Aniceti[a] Papæ & martyris, qui in persecutione Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri, martyrij palmam accepit. In Africa natalis beati Mappalici[b] martyris, qui (vt scribit S. Cyprianus in epistola ad martyres & confessores) cum alijs pluribus martyrio coronatus est. Ibidem sanctorum martyrum Fortunati[c] & Marciani. Antiochiæ sanctorum martyrum Petri diaconi[d], & Hermogenis eius ministri. Cordubæ sanctorum martyrum Eliæ[e] presbyteri, Pauli & Isidori monachorum. Viennæ S. Pontagathi[f] Episcopi. Terdonæ S. Innocentij[g] Episcopi & confessoris. Cistertij in Gallia sancti Stephani[h] abbatis, qui primus eremum Cistertiensem incoluit, & S. Bernardum cum socijs ad se venientem lætus excepit.

APRILIS 17.

ANICETI *Papæ*[a].] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione Irenæus lib. 3. cap. 3. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiph. in panar. hæres. 27. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. c. 13. & 21. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipso in Annal. Eccles. diximus.

b *Mappalici.*] Agunt de eodem ijdem qui supra. Crebro de eo S. Cyprianus epist. 922. & 23. edit. Pamel.

c *Fortunati & Marciani.*] De his item hac die Beda & alij recentiores agunt.

d *Petri & Hermogenis.*] Beda etiam, Vsuard. & Ado hac die de ijsdem.

e *Eliæ & soc.*] De his agit hac die Vsuard. Scribit horum martyrium S. Eulogius lib. 3. in memor. sanct. c. 15. vbi hac die hos passos affirmat, æra 894. a Christo autē anno 856. Vnde miror cur Vasæus hos adnumeret inter martyres passos in persecutione Diocletiani.

f *Pantagathi Episc.*] Agit de eodem hac die Beda. Ado eiusdem sedis Episcopus hæc de ipso in chron. anno. 564. Hic Consularibus fascibus primum sublimis; sed Christi humilitate primus, post modum quinque annis Episcopalem sedem fidelissime rexit, sub Consulatu Paulini Iunioris & Basilij uita functus est. Hæc Ado. Recensetur hic uigesimus eius sedis Episcopus, interfuitque Concilio Aurelianensi tertio, vt eius Acta testantur.

g *Innocentij Episc.*] Huius res gestas, easdemq. germanas ex veteribus monumentis edidit Mombrit. to. 2. Vixit sub Diocletiano Imperatore: multisq. afflictationibus agitatus, demum sub Constantino Imp. quieuit in pace.

h *Stephani abb.*] Plura de ipso habentur in uita S. Bernardi lib. 1. c. 3. 4. 5. & in vita S. Roberti primi abbatis Cistertien. quam recitat Sur. tom. 2. die 29. Aprilis. De eo Sigeber. in chron. anno Domini 1107. Ad hunc S. Bernardus auspicaturus tyrocinium monasticæ exercitationis accessit anno Domini millesimo centesimo decimotertio.

18 Quartodecimo Kal. Maij. Luna. Cxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE beati Apollonij[a] senatoris, qui sub Commodo[b] Principe, & Perennio[c] Præfecto, a seruo proditus quod Christianus esset, iussus vt rationem fidei suæ redderet, insigne volumen composuit, quod in Senatu legit, & nihilominus sententia Senatus pro Christo capite truncatus est.

Messanæ * natalis sanctorum martyrum Eleutherij[d] Episcopi Illyrici, & Anthiæ matris eius: qui cum esset uitæ sanctimonia & miraculorum virtute illustris, sub Hadriano Principe lectum ferreum ignitium, craticulam, & sarraginem[e] oleo, pice, ac resina feruentem superans; leonibus quoque proiectus, sed ab illis nil læsus, nouissime una cum matre iugulatur. Ibidem S. Corebi[f] Præfecti, qui per Eleutherium conuersus ad fidem, gladio percussus est. Brixiæ sancti

* Mes sapię.

Caloce-

Caloceri g martyris, qui a ſanctis Fauſtino & Iouita conuerſus ad Chriſtum, ſub eodem Hadriano glorioſum confeſſionis certamen compleuit. Cordubæ S. Perfecti h pręsbiteri & martyris, a Mauris, quod in Mahumetis ſectam inueheretur, perempti. Mediolani S. Galdini i Epiſcopi, qui, concione aduerſus hęreticos expleta, ſpiritum Deo reddidit.

APRILIS 18.

APOLLONII a.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scribit de eo Euſeb. hiſt. li. 5. c. 20. & in chron. anno 8. Commodi Imp. S. Hiero. de ſcrip. Eccleſ. Niceph. hiſt. lib. 4. ca. 26. & alij recentiores.

b *Sub Commodo.*] Conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 20. non tantum a Commodo nullam fuiſſe in Chriſtianos excitatam perſecutionem, ſed etiam pœnas in delatores ipſorum decretas irrogataſq. ita ut ſeruus nebulo delator. Apollonij crurifragio peremptus ſit. Ipſe autem, delata ſemel cauſa in Senatum, dū Chriſtianam religionem defendendam ſuſcipit, volumenq. de ea re conſcriptum ibidem recitat, ex ſenatus conſulto ſubijt ſententiam capitis. Mirabitur fortaſſe aliquis, Dei Eccleſiam ſub Commodo quieuiſſe, homine Reipub. perincommodo: quem & publico populi clamore appellatum eſſe Nerone crudeliorem, & Domitiano impuriorem, ſcribit Lampridius ex Mario Maximo, antiquo hiſtorico. Id etenim non clementiæ uel pietatis ergo, ſed commodi ſui cauſa Commodum feciſſe conſtat, vt ex Lampridio, ſimulq. Tertulliano elicitur. Lamptidius quidē hæc de Commodo: Vendidit ſuppliciorum diuerſitates & ſepulturas, &c. Quæ clariora redduntur ex ijs quæ Tertullianus ſcribit lib. de fug. temp. perſecut. dum ait, his temporibus Dei Eccleſiam pacem redemiſſe, cum eccleſiæ tributum Fiſco penderent, vt tuto agerent Chriſtiani: quem quidem vſum nouiter inuentū, ipſe Tertullianus, qui iam Mōtani ebiberat venenum, & cum ipſo docebat non eſſe fugiendum tempore perſecutionis, ſcriptis editis improbabat. His ad pacem Chriſtianorum acceſſit, quod ſcribit Dio in Commodo, Martiā, quæ præ ceteris fuit Commodo in delicijs, fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimā, multaq. in illos contuliſſe beneficia.

c *Perennio.*] Dictus alias Perennis reperitur: ita eum appellat Lampridius, de quo ait: Perennis cuncta ſibi vendicauit; quos uoluit interemit, ſpoliauit plurimos, oīa iura ſubuertit, &c. Dedit Chriſtianorum hoſtis mox debitas pœnas: nam (vt idem auctor ſcribit) cum exercitui redditus eſſet infenſus, datus eſt militibus lacerandus. Miranda contigerunt prodigia, & illatæ ſunt Vrbi clades poſt necem Apollonij ſenatoris: nam (vt ſcribit Euſeb. in chron.) anno octauo eiuſdē Imp. percuſſum eſt fulmine Capitoliū, magnoq. auctо incēdio, concremata eſt bibliotheca, & propinquæ ædes exuſtæ. Addit Herodianus, ex leui terræmotu, vomente terra ignem, ſubito Pacis templum conflagraſſe. Item Dio ait, etiam Palatium igne conſumptum, famem, luemq. eſſe ſubſecutam. His itaq. immenſis cladibus vltus eſt Deus nobiliſſimi ſenatoris occubitum; cuius opera, niſi inuidia nominis Chriſtiani pertinacibus ſtudijs reſtitiſſet, omnis Senatus in Chriſtum credere potuiſſet.

d *Eleutherij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem de eo & matre Anthia in Menologio xviij. Kal. Ianuar. Deſcripſit horum Acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. recitat to. 5. & Sur. to. 2. & Mombrit. tom. 1. Agit de eodem Niceph. hiſt. lib. 3. c. 29. qui dum ait ex Metaphraſte, Eleutheriū Romæ eruditū ab Aniceto Rom. Pont. cum teſtetur illū paſſum eſſe ſub Hadriano Imp. manifeſti erroris redarguitur: nam Anicetus ſedit poſt obitum Hadriani. puto irrepſiſſe mendū, et Anicetū pro Anacleto poſuiſſe qui deſcripſerunt.

Quod

Quod autem Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum esse Episcopum Aquileiæ, vnde acceperit non inuenimus, nec in tabulis ipsis Aquileiensis ecclesiæ aliquid huiusmodi legitur. *Agitur* tamen in illis xv. Kal. *Aprilis de* Eleutherio & Lucia: *sed plane ille diuersus* est ab hoc de quo agimus. Verum existimamus errorem irrepsisse, vitioq. librariorum factũ, vt *loco* Apuliæ, scriptum sit Aquileiæ: nam *idem* ipse Beda paulo superius ponit natale ipsius apud Messanam *in* Apu*lia*. Similiter Vsuardus, & Ado itidem in Apulia ponunt. Petrus insuper in catalogo iterum, nempe lib. 2. c. 20. vbi Latina voce ex Græco ἐλεύθερος, Liberalem appellat: & lib. 4. c. 61. in Apulia factũ Episcopum dicit ciuitatis Cannensis. Ceterum cum æque omnes in Apulia ponant, loci autem varia lectio est: nã complures tum *manuscripti*, tum impressi legunt, *Misseri j*, aliter Miseni in Apulia, alij Messanæ, itidẽ in Apulia: qui uero recenter addiderunt, Miseni in Campania, id quidem absq. auctoritate fecerunt; sed ea coniectura, quod nimirum Misenum in Campania situm sit, & non in Apulia: sicut & qui Messanæ legentes, intelligi putauerunt de Messana nobili in Sicilia ciuitate: quos hallucinatos manifestum est. nam neq. Miseni in Campania, neq. Messanæ in Sicilia aliqua est eiusdem Eleutherij Episcopi mentio. Si igitur consensu omnium Latinorum locus ponendus est in Apulia, cum hęc Misenus nec Messana in ea prouincia sit ciuitas reperiri; coniectura ducimur, ut loco Messanæ, legendũ sit, Messapiæ, quod est oppidũ prope Tarentum, cuius Plinius meminit *lib.* 3. c. 11. sic dicens. Oppida per continentem a Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Messapia, Aletiũ.] Omnem enim illã quæ post Calabriam est regio, quæ spatio trecentorum ac decẽ stadiorum clauditur, ab accolis appellari solitã Apuliam, auctor est Strabo lib. 6. Verum Græci eumdem Eleutherium in Illyrico factũ Episcopũ dicunt; quod & Martyrologium Romanũ confirmat. Quamobrem in tantis rerum ambagibus, quid de his præterea dicamus, nihil est, nisi uel eumdem Eleutherium in utraque prouincia Euangelium prædicasse; uel (vt frequenter in alijs accidisse uidimus) duo fuerunt Eleutherij in vnum conflati, eorumdemq. simul Acta confusa ﻉ.

e *Sartaginum.*] Cruciamentum sartaginis uetus esse reperitur. De eo Machab. lib. 2. c. 7. Rex iussit sartagines & ollas æneas succendi. Et paulo post: Iussit ignem admoueri, & adhuc spirante torreri in sartagine. Hæc ibi. Iosephus item lib. de Machab. de sartagine frequenter meminit, ut cum ait: Stabat flammiuomis ignibus succensa sartago ad torrendum præparata passuros, &c. Inferius autem sic: Igniuomam sartaginem sponte conscendit. Ac iterum; Flammiuomę ad dicta sartagini, &c. Frequens est mentio in Actis martyrum de sartagine.

f *Corebi.*] Hunc Correum Beda appellat, dum de eo agit hac die. De eius martyrio agitur in Actis S. Eleutherij, quorum nuper meminimus.

g *Caloceri.*] Habentur eius res gestæ annexæ Actis sanctorum martyrũ Faustini & Iouitæ apud Sur. tom. 1. die xv. Febr. itemq. in uita S. Marciani Episcopi Dertonen. apud Mombrit. to. 2. ac denique in uita S. Secundi Martyris Asiẽsis: apud Petrum in catalog. lib. 4. cap. 12.

h *Perfecti.*] De eo etiam hac die Vsuardus. Scribit eius martyrium S. Eulogius lib. 1. & lib. 2. memor. sanct. cap. 1. passumq. tradit hac die, æra 888. a Christo Domino anno 850. Vide illic schol. Ambros. Moral.

i *Galdini episcopi.*] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Habet eius res gestas Mombrit. tom. 1. vit. sanct. Claruit temporibus Alexandri Papę Tertij, cui, schismaticos respuens, constantissime adhæsit, eligens potius in ærumnis exulem uitam agere, quam habitare in tabernaculis peccatorum ﻉ.

Tertio-

x.D Tertiodecimo Kal. Maij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

NAtalis ſancti Timonis[a] diaconi de ſeptem primis, qui primo apud beroeam doctor reſedit, ac deinde uerbum Domini diſſeminans venit Corinthum, ibiq. a Iudęis & Græcis (vt traditur) flammis iniectus, ſed nihil læſus, demum cruci affixus, martyrium ſuum impleuit Melitine in Armenia SS. martyrum Hermogenis[b], Caij, Expediti, Ariſtonici, Rufi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi[c] in Hiſpania Tarraconenſi paſſio S. Vincentij martyris. Eodem die SS. martyrum Socratis[d] & Dionyſij, qui lanceis confoſſi ſunt. Hieroſolymis S. Paphnutij[e] martyris. Cantuariæ in Anglia S. Elphegi[f] Epiſcopi & martyris. Antiochiæ Piſidiæ S. Georgij[g] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum exul occubuit. Romę S. Leonis[h] Papę Noni, virtutum & miraculorum laude inſignis. In cęnobio Laubienſi S. Vrſmari[i] Epiſcopi. Florentiæ S. Creſcentij[k] confeſſoris diſcipuli B. Zenobij Epiſcopi.

APRILIS 19.

TImonis *diaconi*[a].] Agunt de eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. De eo Acta Apoſtolorum c. 6. Licet Petrus in catal. lib. 4. c. 67. alium hunc putet ab illo diacono ex ſeptem. Erroris arguitur & Dorotheus, dum in ſynopſi hunc non Beroeenſem, ſed Boſtrenſem fuiſſe Epiſcopum ſcribit.

b *Hermogenis & ſoc.*] De his item hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij.

c *Caucoliberi in Hiſpania Tarrac. paſſio S. Vincentij.*] Loci nomen compoſitū ex duobus nominibus, dictum quaſi Cauco Celtiberi. Scribit enim Plinius lib. 3. c. 3. Caucenſes populos eſſe in Celtiberis. Hodie dicitur vulgo *Colibre*: eſt in Catalonia prouincia Tarraconenſi iuxta Perpinianum & Helenam. De eodem Vincentio hac itē die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores, cōſentiuntq. uet. manuſcripti. Plures eiuſdem nominis reperiuntur inſignes martyres in Hiſpania: Vincentius diaconus Cæſarauguſtanus, cuius Acta Prudentius cecinit hymno ſacro. Alius, qui patria Eborenſis, Abulæ una cū Sabina & Chriſteide ſororibus paſſus eſt: de quo pluribus in breuiario Eborenſi. Tertius, de quo hic agitur. Quartus, qui cum Orontio & Victore diacono paſſus eſt, cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de quo Vaſæus in chron. Hiſpan. & flos ſanct. Hiſpan. Quintus etiam abbas monaſterij S. Claudij temporibus Gothorum martyrio uitam concluſit, cuius dies natalis agitur tertio Idus Septembris: de quo narratur in flor. ſanct. Hiſpan.

d *Socratis & Dionyſii.*] Græci item in Menologio hac die agunt.

e *Paphnutij.*] De ipſo etiam hac die Græci in menologio.

f *Elphegi Epiſc.*] Scripſit res geſtas ipſius Osbertus abbas, quas deſcripſit Sur. to. 2. plura item Edinerus in uita ſancti Anſelmi.

Anſelmi. Mouit aliquando Lanfranci Epiſcopi animum, cur Angeli venerarentur ſanctum Elphegum, & martyrem reputarent; cum non fidei confeſſionis cauſa, uel teſtandæ *veritatis*, ſed tantum cæſus ſit, *eo quod* barbari aurum, quod *poſcebant*, apud ipſum non inueniſſent. *de hac re* ille ſolicitus conſuluit S. *Anſelmum*: qui reſpondit, ſe firma ratione nouiſſe, Elphegum eſſe martyrē, eo quod pro iuſtitia occubuiſſet. Hęc Edinerus in uita S. Anſelmi. Quod autem maiorem affert admirationem (ſi tamen Ethnico rerum noſtrarum imperito credendum eſſe putamus) non ſolum illos, quos tyrannorum ſæuitia, ſeu hoſtium rabies iniuſte occidiſſet, ſed quos etiam Romanorum magiſtratus iniuſte damnaſſet, habitos eſſe martyres ſcribit Ammianus Marcellinus lib. 27. dum Eu*praxij* ad Imperatorē Valentinianū uerba refert, quæ hæc ſunt: Parcius agito, pijſſime Principum: hos enim, quos interfici tamquam noxios iubes, ut martyres, id eſt, Diuinitati acceptos, colit religio Chriſtiana. Hæc ille: qui etiam tradit de Diodoro & Diocle tunc iniuſte necatis: quorum, inquit, memoriam apud Mediolanum colentes nunc vſque Chriſtiani, locum vbi ſepulti ſunt, ad Innocentes uocant. Hactenus de his Marcellinus; quem imperitia rerum noſtrarum hallucinatū putamus: nullum enim eiuſmodi rei exemplum in Eccleſia reperitur, ut martyr habitus ſit, quem Chriſtianus Catholicus magiſtratus, licet iniuſte, occidi mandaſſet. Tētauit aliquando Phocas Imperator illos etiam adſcribendos in numerum martyrum, qui in bello ab infidelibus hoſtibus fidei cæſi eſſent: ſed huic eius ſtudio reſtiterunt Oriē tales Epiſcopi nixi auctoritate canonis 13. S. Baſilij, ut in commentario ſuper eo ſcribit Theod. Balſ. Decreuit enim S. Baſilius, vt annis tribus abſtinerent a communione, qui in bello occidiſſent homines, quamuis (vt ait) hi inter homicidas non eſſent adnumerandi: diuina etenim lege (vt habet liber Num. c. 31.) iubētur die tertio & ſeptimo luſtrari homines, qui hoſtes occidiſſent, licet iuſſu Domini. Canon pœnitentialis autē quadraginta dies præcipit eiuſmodi interfectores hoſtium abſtinere. Ea de cauſa Theodoſius Imperator poſt ingentem illam hoſtium ſtragē, qua Eugenius tyrannus ſublatus eſt, ſponte abſtinuit a perceptione ſacramētorum, vt ſcribit laudatq. S. Ambroſius ea oratione quam habuit in funere eiuſdem Imperatoris, cum ait: Præclaram adeptus victoriam, tamen quia hoſtes in acie ſtrati ſunt, abſtinuit a conſortio ſacramentorum, donec, &c. Ex quibus omnibus ſatis liquet, quam temere Phocas Imperator prædicta tentaret. Ab Ethnicis enim potius, quā a Chriſtianis mutuatus uidetur exemplum; qui his qui in bello deceſſiſſent, ſummos honores habendos eſſe cenſuerunt. Nam Lycurgus eorum tantum qui in bello defiderati eſſent, laudes pro concione celebrari, in ſcriptiones incidi, & ſapulchra erigi mandauit, ut tradit Plutarchus in apophth. Laconic. Scribit & Dio in Traiano, eis qui bello aduerſus Dicebalum occiſi eſſent, ab eodē Imperatore iuſſas erigi aras, & annua parentalia celebrari. Sunt de his alia cōplura exempla. Vt autē eo unde diſceſſimus, reuertamur; quæ ſuperius ex Ammiano Marcellino (ſi quæ fides Ethnico homini res noſtras tractanti eſt adhibenda) narrauimus, non ſic poſuimus, ut in omnibus comprobemus, ſed ne quid rerum antiquarum lectorem prætereat. Tu autē ſi hæc plenius noſſe cupis, & quęnam requirantur vt quis martyr uere dici poſſit, conſule S. Thomam 2. 2. q. 124. art. 4. o. & art. 5. o. & ad 2. & in 4. diſt. 49 q. 5. art. 3. quæſtiun. 2. o. & ad 10. 11. & 12. & Rom. 8. lect. 7. & ad Epheſ. 3. lect. 1. in principio. Conſule & quæ ſuperius diximus die 2. Aprilis de canonizatione Sanctorum.

g *Gregorij Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & Acta eius paucis referunt.

h *Leonis Papę Noni.*] De eodē hac die itē Molanus in addit. ad Vſuardū, Petrus in catalogo li. 4. c. 65. & alij recentiores. Huius tes præclare geſtas duobus libris cōprehenſas extare in monaſterio S. Hadriani in Geraldi monte, idem Molanus teſtatur.

testatur. Porro Itinerarium eius scriptũ esse ab Anselmo monacho Rhemensi, tradit Sigebertus lib. de uir. illustr. c. 153. Desiderius abbas Cassinensis de eodem Pontifice plura scripsit libro tertio dialog. quos manuscript. legimus. Plura de eo aliunde accepta digessimus in Annalibus Ecclesiasticis.

i *Vrsmari Episc.*] Vsuardus autẽ agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migrasse, Acta eius ferunt, quæ scripsit Ratherius Episcopus Veronensis: recitat ea Sur. tom. 2. hac die: Herigerus autem abbas Lobiensis eadem metrico stylo cecinit. De utroq. Sigebertus de uir. illustr. c. 118 & 138. Anso item Lobiensis abbas & ipse scripsit libellum vitæ eiusdem, itemq. S. Erminus, vt testatur Fulquinus abbas in chron. anno 776. Ipse autem Fulquinus litteris cõsignauit eiusdem sancti miracula. Trithem. de eodem lib. 3. de vir. illustr. ord. S. Benedicti cap. 157. & lib. 4. c. 174. Molanus item pluribus in Indic. sanct. Belgij, & in annotat. ad Vsuardum secundæ edit. Traditq. migrasse ex hac uita anno Domini 713. Agit ibidem de eius translatione facta anno 1409. ad Binchium Hannonię oppidum, post eleuationem, quæ facta est anno octingẽtesimo vigesimotertio.

k *Crescentij.*] Habetur mentio de Crescentio in uita S. Zenobij Episcopi Florentini, quam habet Sur. tom. 3. die 25. Maij.

ix E Duodecimo Kal. Maij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
r		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
10		11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21		

ROMAE sanctorum martyrum Supplicij [a] & Seruiliani, qui prædicatione & miraculis beatæ Domitillæ uirginis ad Christi fidem conuersi, cum nollent idolis immolare, in persecutione Traiani a Præfecto Vrbis Aniano capite cæsi sunt. Eodem die sanctorum martyrum Victoris, [b] Zotici, Zenonis, Acindini, Cæsarij, Seueriani, Chrisophori, Theonæ, & Antonini, qui sub Diocletiano varie tentati, martyrium compleuerunt. Tomis in Scythia sancti Theotimi [c] Episcopi, quem ob insignem eius sanctitatem atq. miracula etiam infideles barbari venerati sunt. Ebreduni in Galijs sancti Marcellini [d] primi eiusdem vrbis Episcopi, qui Dei monitu cum sanctis socijs Vincentio & Domnino ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum uerbo & signis admirandis, quibus vsq. hodie refulget, ad fidem Christi conuertit. Antisiodori sancti Marciani [e] presbyteri. Eodem die sancti Theodori [f] confessoris, ab aspera cilicij ueste qua tegebatur, cognomẽto Trichinas, qui multis uirtutibus, præsertim aduersus dęmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum scaturiens, ægrotis sanitatem impertit. In Montepolitiano sanctæ Agnetis [g] uirginis miraculis claræ.

APRI-

APRILIS 20.

SVLPITII, *& Seruiliani*[a].] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta intexta cum gestis sanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Sur. tom.3. die 12. Maij. Nos autem non sub Nerua, sed sub Traiano esse passos, diximus supra in Marone, decimoseptimo Kal.Maij.

b *Victoris*, *& soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, eorumque martyrium referunt.

c *Theotimi Episc.*] De eo item Græci, inter quos Sozomenus lib.7.c.25.& lib. 8.c.14.& Socrat.lib.6.c.11. Floruit temporibus Arcadij Imperatoris, interfuitq. Synodo Constantinopolitanæ, stetitque pro S. Ioanne Chrysostomo, in qua actũ fuit de abolendis operibus Origenis; fuitq. de ea re eius sententia, ne Origenis scripta tollerentur, quæ esse sinceræ fidei probarentur: in eamdem sententiam scripsit S. Hieronym. epist. 75. ad Tranquillinum, & S. August. epist 9.ac deniq. Gelasius Rom. Pon. in canone de script. authent. apud Gratian. distinct. 15.cap.sancta Romana,

d *Marcellini Episc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius res gestę recitatę a Mombrit.to.2. Agit de eodem Gregorius Turonensis lib.de glor.confess.c.69. Petrus in catalog.li.4.c.69. Claruit temporibus Constantij Imp. vt eius Acta significãt.

e *Marciani.*] De eo item Maurol. qui addit & Mamertinum. De eo item Molan. in addit.ad Vsuard.

f *Theodori.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi eius res gestas summatim explicant.

g *Agnetis.*] Eius Acta conscripta esse a B. Raimundo ordinis Præd. testatur Andreas Pisanus in appendice eiusdem vitæ, quam ex Latino sermone in linguã Italicam transtulit. Qualis autem, quanta ve hæc fuerit, exinde disces, quod (vt auctor est idem B. Raimundus in uita S. Catharinæ Senensis lib.3. c.14.) eadem S. Catharina cælesti nuncio monita, se illi parem fore in gloria beatorum accepit: quæ & summa cum laude in suis epistolis eiusdem sæpe meminit. Asseruatur uenerandum corpus eius in ciuitate Mõtepolitiano in Hetruria, illudq. iugi illustratur miraculo, dum rore quodam mirifico assidue perfusum conspicitur. Extat diploma Clementis Septimi, quo eius celebritatem illic agi debere, & ecclesiasticum officium ad eam accommodatum publice recitari præcepit.

21 Vndecimo Kal. Maij. Luna. F viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Persida natalis sancti Simeonis[a] Episcopi Seleuciæ & Ctesiphõtis: qui, iubente Sapore Persarum Rege, comprehensus, ferroq. onustus, iniquis tribunalibus exhibitus, cum solem ipsum adorare nollet, & de IESV Christo voce libera & constantissima testaretur; primum carcerali ergastulo cum alijs centum (ex quibus alij Episcopi, alij erant presbyteri, alij diuersorum ordinum clerici) longo tempore maceratus est: deinde cum Vsthazanes Regis nutricius, qui ante iam lapsus a fide,

sed

ſed per eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium conſtanter ſubijſſet; poſtridie, qui erat annus Dominicæ paſſionis dies, omnibus ante Simeonis oculos, qui vnumquemq. eorum ſtrenue exhortabatur, gladio iugulatis, nouiſſime & ipſe decollatus eſt. Paſſi ſunt etiã cum eo clariſſimi uiri Abedechalas & Ananias eius presbyteri: Puſicius quoq. prefectus Regis artificium, eo quod Ananiam titubantem corroboraſſet, collo circa tendinem perforato, & lingua exinde extracta, crudeli morte occubuit; poſt quem & filia eius, quę erat ſacra uirgo, necata eſt. Alexandrię ſanctorum martyrum Aratoris [b] presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluij, & Vitalis, qui in carcere quieuerunt. Item ſanctorum Apollinis [c], Iſacij, & Crotatis, qui ſub Diocletiano paſſi ſunt. Cantuarię in Anglia S. Anſelmi [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui. Antiochię S. [e] Anaſtaſij Sinaitę Epiſcopi.

APRILIS 21.

SIMEONIS *Epiſcopi, & ſoc.* [a]] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci aũt in Menologio ad xv. Marj: qui & præter hos qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omnium probatum ac nobile certamen deſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 8. ex eoque ceteri, vt Caſſiod. lib. 3. c. 2. & Niceph. lib. 8. cap. 36. Paſſi ſunt hi temporibus Conſtantij Imperatoris, non Conſtantini, ut affirmare uidetur Sozomenus: nam S. Hierony. in chron. anno 7. Conſtantij Auguſti eiuſmodi perſecutionem in Perſide aduerſus Chriſtianos excitatam eſſe teſtatur.

b *Aratoris, & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 4. c. 72. & alij. Fuit eiuſdem nominis Arator ſubdiaconus Romanæ Eccleſiæ, poeta non obſcurus, qui Acta Apoſtolorum ſcripſit heroico uerſu, obtulitque Vigilio Rom. Pontifici, ut docet eius epigramma ante exordium operis poſitum.

c *Apollinis, & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, paſſosq. ferunt ſub Diocletiano Imperatore.

d *Anſelmi Epiſc.*] Huius egregia facta conſcripſit Edinerus eius contubernalis: quæ tetulit Sur. in to. 2. Mandauit ſcriptis eadem Edmundus monachus Cantuarienſis, qui etiam alium addidit commentarium de diſcordia orta inter ipſum, & Regem Anglorum, vt auctor eſt Henric. de uiris illuſt. c. 7. Migrauit ex hac uita anno a Chriſto Domino 1109. ut idem Edinerus & Sigebertus in chron. atteſtantur; de eo item Trithem. de uiris illuſt. ord. S. Bened. lib. 2. ca. 101. ibiq. recenſet eius ſcripta, lib. 3. cap. 327. lib. 4. ca. 122. & lib. de ſcript. Eccleſ. Item auctor catalogi ſcrip. Britan. & alij plures.

e *Anaſtaſij Sinaitæ.*] De eodẽ agunt & Græci hac die in Menologio. Sinaita hic dictus eſt, quod antequam Antiochenæ præficeretur eccleſiæ, in Sina monte exercuit monaſticam diſciplinam, ut tradit Niceph. lib. 17. cap. 29. prope finem. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, a quo ob fidem Catholicam in exilium pulſus eſt: reſtitutus eſt autem tempore Mauritij Imp. Cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet S. Gregorius Papa: qui ad eumdem plures ſcripſit epiſtolas, quæ extant in eius regiſtro, li. 1. epiſt. 24. 25. li. 4. epiſt. 36. 37. lib. 6. epiſt. 24. 31. & lib. 7. Ind. 1. epiſt. 3. quæ eſt ultima ad eum ſcripta: nam & eodem anno diem obijt, qui numeratur annus Domini 598. Se-

598. Sequenti autem ſecũda Indictione ſcribit idem S. Gregorius ad eius ſucceſſorem Anaſtaſium item dictum, cum ab eo, ex more, fidei ipſius profeſſionem accepiſſet: eſt epiſt. 47. lib. 7. Indict. 2. Duo etenim eiuſdẽ nominis Epiſcopi, alter poſt alterum ſucceſſiue, præfuerunt eccleſiæ Antiochenæ temporibus Mauritij, & Phocæ eius ſucceſſoris Impp. vt apparet ex ſerie Antiochenorũ Epiſcoporum, quam ſcribit Niceph. Epiſcopus in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 18. ca. 44. qui tamen in eo reperitur erraſſe, dum Anaſtaſium primum, Sinaitam dictum, necatum ſcribit a Iudęis: quod quidem ſecundo cõtigit Anaſtaſio: nam (vt idem ipſe teſtatur) id ſub Phoca Imp. factum eſt, quod & exploratum habetur: anno etenim ſeptimo Phocæ a Iudæis excitatam eam ſeditionem, teſtatur hiſtoria Miſcella, Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore non Anaſtaſius Sinaita, ſed eius ſucceſſor ſedebat: ille etenim biennio ante Phocę Imperium ſub Mauritio Imp. ex humanis deceſſit. Agitur de ſecundo Anaſtaſio ad decimum Kal. Ianuarij. Errore lapſus eſt idem Niceph. lib. 18. c. 44. dum nomen Sinaitæ tribuens ſecundo, eidem prioris Anaſtaſij lucubrationes adſcribit: Sinaitæ etenim eſſe omnes illas ſcriptiones, nullus eſt qui dubitet: nam cum (vt dictum eſt) ſedere cœpiſſet temporibus Iuſtiniani Imp. ſub quo multa paſſus, ac etiam ſede pulſus eſt, in eius locum Gregorius ſuffectus eſt; ſed tandem Mauritij Imp. tempore reſtituitur, vt ſcribit Euagrius hiſt. lib. 4. c. 38. 39. 40. & lib. 5. c. 1. & 5. Nicephor. lib. 17. cap. 29. 30. & 36. Optauit S. Gregorius hunc cum honore ſuo Romę ſecum viuere, ſi ad ſedem ſuam illum reuerti minime licuiſſet: Extat de his epiſt. 27. lib. 1. regiſt. Reſtituto autem, eidem litteris gratulatur lib. 4. epiſt. 37. Ind. 13. Editum reperitur eiuſdem auctoris nobile opus de rectis dogmatibus, & ſermones nõnulli, quos olim monachus in Sina poſitus ſcripſerat; quorum aliquot Latine reddidit ediditq. noſter Achilles Statius dignæ memorię. Habemus & in eiuſdem bibliotheca librũ Paſtoralẽ S. Gregorij Papæ, quem idem Anaſtaſius in Græcum ſermonem tranſtulit: quod & teſtatur Sigebert. de viris illuſt. c. 42.

22 Decimo Kalen. Maij. Luna. G vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ROMAE via Appia natalis ſancti Soteris [a] Papę & martyris. Ibidem ſancti Caij [b] Papę, qui ſub Diocletiano Principe martyrio coronatus eſt. Smyrnę ſanctorum Apellis [c] & Lucij ex primis Chriſti diſcipulis. Eodem die ſanctorum plurimorum [d] martyrum, qui ſequenti anno poſt obitum Simeonis, annuo item die, quo paſſionis Dominicę memoria celebrabatur, per totam Perſidis regionem pro Chriſti nomine ſub Rege Sápore gladio cęſi ſunt. In quo fidei certamine paſſus eſt Azades eunuchus Regi cariſſimus: Milles [e] Epiſcopus, ſanctitate & miraculorum gloria in ſignis: Acepſimas Epiſcopus, cum presbytero ſuo Iacobo, itẽ Aithala & Ioſepho presbyteris, Azádane & Abdieſo diaconis, & cõpluribus alijs clericis: Mareas quoq. & Bicor Epiſcopi, cũ alijs viginti Epi

 ſcopis, &

scopis, & clericis fere ducentis quinquaginta, monachis etiam, & sacris virginibus plurimis; inter quas & S. Simeonis Episcopi soror nomine Tarbula, cum pedissequa sua, quæ stipitibus alligatæ, ferraq. scissæ, crudelissime necatæ sunt. Córdubæ * in Persia sanctorum Parmenij[f], Helimenæ, & Chrysóteli presbyterorum, Lucæ & Mutij diaconorum: quorum triumphus martyrij in passione sanctorum Abdon & Sennen habetur. Alexandriæ natalis S. Leónidis[g] martyris, qui sub Seuero passus est. Lugdúni S. Epipodij[h], qui in persecutione Antonini Veri cum Alexandro collega tentus, post dira tormenta martyrium capitis abscissione compleuit. Apud Sénonas S. Leonis[i] Episcopi & confessoris. Anastasiopoli sancti Theodori[k] Episcopi, miraculis clari.

* Corduenę

APRILIS 22.

SOTERIS *Papæ.*[a] Beda autem & Ado de eo pridie huius diei: sed hanc esse diem natalis eius, habet liber de Roma. Pontificibus. De eius successione Irenæus lib. 3. ca. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 22. Optat. lib. 2. contra Parmen. August. epist. 165. & alij. Cetera in Annal. Eccles. diximus. Soteris Papæ corpus translatum esse a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, docet vetus inscriptio ibidem apud transennam posita.

b *Caij Papæ.*] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 7. c. vlt. Optat. lib. 2. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij. Extant nonnullæ res eius gestæ inter Acta sanctæ Susannæ, & in Actis S. Sebastiani. Cetera de eo in Annal. Eccl. diximus.

c *Apellis & Lucij.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menolog. qui item optima ratione affirmant, Lucium hũc alium esse a Luca Euangelista; addunt-que hunc fuisse præfectum ecclesiæ Laodicensi, Apellem autem Smyrnensi: assentiturq. his etiam Dorotheus in Synopsi. Sunt hi, quorum S. Paulus Apostolus meminit ad Romanos c. 16. De Apelle consentit Hippolytus libel. de 72. discip. de Lucio autem secus, quem dicit Olympiadis fuisse Episcopum.

d *Plurimorum martyrum.*] Agunt de his hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horum certamina glorioſa Sozom. hist. lib. 2. c. 11. 12. & 13. ex quo Cassiod. hist. trip. lib. 3. cap. 2. Niceph. lib. 8. c. 37. & 38. Metaphrastes autem ceteris locupletius. recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 2.

e *Milles Episc.*] Hunc Beda & alij supra dicti appellãt Milesium. De eodem Sozom. vbi supra, & alij ex ipso. Peregrinatum tradũt Hierosolymam ad sancta loca, necnõ in Ægyptum ad inuisendos sanctos Patres eremi cultores.

f *Parmenij & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri hac die. Agitur de his in præambulis Actorum S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to. 4. die 10. Augusti. Errore librariorum accidisse puto, vt alicubi Cordulæ in Persia hi passi habeãtur. Nihil enim habet commune Cordula, siue Cordyla cũ Persida: nam in prouincia Cappadociæ ponitur a Ptolemęo in tab. 1. Asiæ, sicut & a Plinio lib. 6. c. 3. quę Cappadocia Themyscirena appellatur. Itaque magis placet, vt hi Cordubæ in Persia (vt habent ea Acta martyrum, qualiacumque sint) ponãtur: vel pro Corduba, restituendum potius erit, Corduena, quæ est ciuitas prope Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus li. 23. & 24. Æthicus aũt in cosmograph. appellat Cordubennam. De Cordubenna regione est mentio ẽt apud Dionem lib. 37. Sed de ea superius 15. April. d. Nec

adeo

adeo mirãdum, si eiusdem nominis ciuitas reperitur in Hispania, ac in Persida: nam (sicut ex Varrone docet Plinius lib. 3. c. 1.) Persæ & Iberi in Hispaniam peruenerunt cum suis *colonijs*: licet Socrates hist. *lib. 1. c. 16. dicat* Iberos Hispanorum esse *coloniam*: sed ex prædictis errare conuincitur.

g *Leonidis.*] Fuit hic pater Origenis. Scribit de eius martyrio Eusebius hist. *lib. 6. c. 11.* S. Hieron. de script. Eccles. in Origene, & Niceph. hist. lib. 5. cap. 2. De eodem agens Suidas in histo. in verbo Origenes, ait, eumdem fuisse Episcopũ & martytem.

h *Epipodij.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant Acta Epipodij, & Alexandri eius in martyrio collegæ, quæ recitat Sur. to. 2. De eodem hr̃ homilia nomine quidẽ Eusebij Emisseni, sed re vera S. Eucherij Episcopi Lugdunensis, vt alibi pluribus disseruimus. De calceamento Epipodij martyris Gregorius Turonensis de glor. confess. cap. 64.

i *Leonis Episc.*] Veter. manuscrip. & alij hac die. Interfuit hic Concilijs Aurelianensi secundo per vicarium, & tertio; obijtque anno Domini 591. Numeratur decimusseptimus eius sedis Episcopus, cui præfuit annis 23. Hæc tradunt Democh. tabulæ. Sed cum tot tantum annis eum sedisse tradant, reperiaturq. interfuisse per vicarium secundo Concilio Aurelianensi, quod celebratum reperitur anno Domini 536. impossibile videtur ad prædictum annorum numerum peruenisse.

k *Theodori Episc.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris Archimandrita cognomento Sicæota, cuius Acta sinceriſſime scripta a Georgio eius discipulo recitat Metaphrastes, ex quo Lipom. to. 7. & Sur. tom. 2. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 613. Heraclij Imp. anno tertio, prout eius Acta testantur.

23 Nono Kalen. Maij. Luna. Aviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

NAlalis sancti Georgij [a] martyris, cuius illustre martyriũ inter coronas martyrum Ecclesia Dei veneratur. Valentiæ in Gallia passio sanctorum martyrum Felicis [b] presbyteri, Fortunati & Achillei diaconorum: qui a B. Irenæo Lugdunensi Episcopo ad prædicandum verbum Dei missi, cum maximam partem illius ciuitatis ad fidem Christi conuertissent, a Cornelio duce in carcerem trusi sunt, deinde diutissime verberati, cruribusq. confractis, circa rotarum [c] vertiginem stricti, fumum quoque in equulei suspensione perpessi, ad extremum gladio consummati sunt. In Prussia natalis sancti Adalberti [d] Bragensis Episcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani sancti Maroli [e] Episcopi & confessoris. Tulli in Gallia sancti Gerardi [f] ciusdem ciuitatis Episcopi.

GEORGII[a].] De eodem hac item die Latini omnes, Græci item in Menolog. his verbis: Memoria sancti & glorioſi & magni martyris Georgij, cognomento Tropelophori: Fuit Cappadox genere, paſſus ſub Diocletiano Imperatore. Hæc ibi. De Actis S. Georgij martyris eſt cēſura Gelaſij in decreto de libris apocryph. apud Grat. d. 15. cap. ſancta Romana. Ea etenim quæ ab hæreticis eſſe compoſita dicuntur, in Eccleſia Romana non legi teſtatur. Sexta Synod. ēt can. 63. profitetur quaſdam martyrum hiſtorias ab hæreticis eſſe conſcriptas, eo nimirū (vt ait) conſilio, vt Dei martyres afficerent ignominia, & qui illas audirent, ad incredulitatem deducerent: quas omnes eadē ſancta Synodus vetuit publicari, igniq. tradi mandauit. Id ēt a Manichæis hæreticis factitatum, S. Auguſt. teſtatur, ſcribēs contra Adimantum, alijsq. in locis, agēs aduerſus Manichæos. Quænam aūt eſſent Acta Georgij a Gelaſio improbata atque reiecta, exquirēdi ſtudio fatigatus, ea me tandem inueniſſe arbitror. In noſtra bibliotheca, 3. tom. Vit. Sanct. antiquiſſimo ac pene vetuſtate conſumpto codice, pag. 159. inueni Acta quędam S. Georgij multis haud dubiū referta mendacijs: ibi portentoſa quædam ab omni miraculorum rōne aliena feruntur: quæ quidem (vt prędictę Synodi vtar verbis) non ad pietatem legentes, ſed ad infidelitatem adducāt. Inſunt prēterea illic quædam aceepta ab hæreticis atq. Gentilibus, vt cōflictus ille Georgij cum Athanaſio mago: alludit nimirum auctor impius ad Georgium Arianum Epiſcopū inuaſorem ſedis Alexandriæ, & Magni Athanaſij eius ſedis Epiſcopi pugnaciſſimum perſecutorem: Athanaſium. n. ab Arianis eſſe magum appellatū, Acta Tyrij Conciliabuli ſatis docēt: apud Gentiles ēt eamdem de eo ſparſam eſſe calumniā, conſtat ex Ammiano Marcel. li. 15. At Georgium Arianum Epiſcopum defuncto Conſtantio Imp. occiſum eſſe ob ſua ſcelera Alexandriæ, relatūq. a ſuis inter martyres, liquet, teſtāte id ēt Marcellino lib. 22. Ex quibus ſane apparet totā illam de Actis Georgij fabulam fuiſſe cōmentum Arianorum. Leguntur in ijſdē alia nonnulla indigna martyre: vt phanatica quædam & portentoſa, ſuſpectū cōtubernium viduæ, ars doloſa eiuſdem ad perdendos Gentiliū magos, atq. enecandos Gentiles quoſq.; innumera prætērea tormētorū genera, quibus agitatus Georgius, nec mori potuit; vt prāter equuleos, vngulas, crates ferreas ignitas, rotamq. mucronibus vndiq. præfixā, calceosq. armatos clauis, quę et in alijs legūtur Actis, ēt arca ferrea clauorum cuſpidibus intus ad feriēdum aptata, præcipitium, cōtuſiones malleis ferreis iteratę, columna ingentis ponderis ſuper eū poſita, ingentisq. molis ſaxū ſuper caput reuolutū, ferreum ignitum ſtratum, liquēs plumbum ſupereffuſum, 40. igniti claui, quibus eſt confoſſus, ęneus bos candens, merſio in puteum, ingentis pōderis ſaxo ad collum ligato; quibus nec quidē occidi martyrem potuiſſe tradunt. Ad hęc inſuper fingitur ibi Dacianus quidā Imp. qui Perſis dominetur, & 75. Regibus imperet, ſub quo Georgius paſſus ſit, & alia multa, quæ potius delirantium ſomnia, quam ſinceram hiſtoriam martyris præferant: quæ Gelaſij cenſura proſcripta eſſe, abſq. aliqua difficultate quiſque ſibi ſuadere pōt. Quibus reiectis, quęnā germana, quæ item dubia de tanto martyre ſcripta reperiantur, in medium adducamus. Extant Acta Georgij a Metaphraſte edita, ſed in ijſdem diſplicent quæ de Athanaſio mago ferūtur. Alia turſus Acta habentur noīe Paſicratis Georgij ſerui ſcripta: quæ oīa Lipom. Latine reddidit: hēt ea Sur. tom. 2. quæ alienæ potius quam meæ cenſuræ ſubijcio. Vidi ea ēt quæ Iacobus de Vorag. hēt in Legend. Sanct. quæ quidem non mediocri indigent caſtigatione. Legi & in vet. mann-ſcrip. quæ in quibuſdā eccleſijs recitari cōſueuerunt, Acta Georgij, vbi & annus paſſionis deſcribitur ducenteſimus nonageſimus, ibiq. hæc ſolummodo tormēta Georgius

ta Gregorius paſſus narratur, verbera, rotam, ignitamq. ſartaginem; ac demũ gladio capite truncatus legitur: quæ licet ob lõgiores paraphraſes, & carmina quę in eis habentur intexta, minime referãt priſtinum illum candorem ac ſine fuco dicendi ſtylum, tamen ceteris probabiliora videntur. habemus ea in noſtra bibliotheca, tomo 9. Vit. Sanct. pag. 74. His enarratis, iam accipe quæ ex certis probatisq. auctoribus de egregio martyre ſcripta reperiuntur.

Non tantum in Oriente, vbi paſſus eſt, ſed & in Occiduis oris clariſſimus fuit. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica eiuſdem nomine erecta in Gallijs, in quo hi verſus de eius martyrio leguntur:

Carcere, cæde, ſiti, vinclis, fame, frigore, flammis
Confeßus Chriſtũ, duxit ad aſtra caput.
Qui virtue potẽs Oriẽtis in arce ſepultus,
Ecce ſub Occiduo cardine præbet opem.

De reliquijs eius Pariſijs poſitis Aim. lib. 2. de geſt. Franc. ca. 20. S. Germanus Pariſiorum Epiſcopus cum Hieroſolymam peregrinatus eſſet, rediens diuertit Conſtantinopolim, vbi a Iuſtiniano Imperatore inter alias nobiles reliquias donatus eſt brachio S. Georgij martyris, quod condidit Pariſijs in baſilica S. Vincentij. id Aim. de geſt. Franc. lib. 3. ca. 9. Fuit & Romæ, quæ adhuc perſeuerat, illuſtris memoria S. Georgij ad Velũ Aureum, vbi & caput eius venerandũ aſſeruatur, quod Zacharias Papa in theca repertum cum inſcriptione Græcis litteris exarata, ibidem recondidit, vt teſtatur liber de Romanis Pontificibus in Zacharia. S. Gregorius Papa item eccleſiã eiuſdem martyris vetuſtate labefactatam reſtituit: eſt de his epiſtola ipſius 68. lib. 4. indict. 4. Brachium eiuſdẽ martyris Coloniam Agrippinam delatum, & multis miraculis illuſtratum, indicant Acta S. Annonis Epiſcopi Colonié. De reliquijs eiuſdem atq. miraculis editis ſcribit Gregor. Turonen. de glor. mart. c. 101. In Galatia præterea celebris fuit eiuſdem ſancti memoria: de cuius miraculis ibidem ſæpius iteratis multa narrãtur in vita S. Theodori Sicæotæ, cuius nuper meminimus: habet eam Lipoman. tom. 7. & Sur. to. 2. Procopius ſcribit lib. 1. ædif. Iuſtin. ipſum Iuſtinianum Imperatorem eidẽ martyri baſilicam erexiſſe. Reges enim in militari conflictu S. Georgium martyrem inuocare ſolitos, eumdemq. propitiũ nactos eſſe, ſatis ſignificant ea quę de Nicephoro Imp. ſcribit Cedren. in cõpend. hiſtor. & quæ Paulus diaconus de geſt. Longob. lib. 6. c. 5. tradit de Chuniperto Rege: hi enim ob ingentem de hoſtibus adeptam victoriam baſilicam & monaſterium in honorem eiuſdem martyris erexerunt. Romanam ipſam Eccleſiã ad expugnandos fidei hoſtes, hos præcipue martyres ĩuocare cõſueuiſſe, Mauritium, Sebaſtianũ, & Georgiũ, teſtatur Ordo Roman. de diuin. offic. in fine. Eſt in Sacramẽtario S. Gregorij in natali S. Georgij ſpecialis de eodem ſancto præfatio. Pictura illa S. Georgij, qua effingitur eques armatus, qui haſtæ cuſpide draconem interficit, iuxta quẽ ẽt virgo poſita manus ſupplices tendens, imploret auxilium; ſymboli potius, quam hiſtoriæ alicuius, opinor eſſe expreſſam imaginem: in nullis enim, quæ recẽſuimus, S. Georgij Actis antiquis, quicquam eiuſmodi legitur: ſed a Iacobo de Voragine abſque aliqua maiorum auctoritate ea ad hiſtoriã referuntur: quæ potius in virgine illa typum exprimũt (more maiotũ) prouinciæ, vel ciuitatis alicuius, quæ aduerſus diaboli vires tãti martyris imploret auxiliũ. Symbolicas eiuſmodi picturas pingi a Chriſtianis olim cõſueuiſſe, ſatis docet Euſeb. in vita Cõſtantini Imp. lib. 3. c. 3. vbi agit de pictura Cõſtantini, deq. dracone ab eo medio ventre trãsfixo, & in mare proiecto. Non imus inficias S. Georgiũ vt equeſtris militiæ militem, equeſtri imagine referri cõſueuiſſe: nã & de equo picto S. Georgiũ geſtãte, hinnitũq. edẽte, mira hẽs deſcripta a Nicephoro Gregora hiſt. lib. 8. pag. 31. & 32. De imagine S. Georgij, ex qua sãguis fluxit, vide Georg. Pachime. hiſt. lib. 7. pag. 61.

b *Felicis, & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuard. & Ado. Recitat Sur. horum Acta to. 2.

c *Circa rotarum vertiginem stricti.*] Per antiquum fuisse rotatum suppliciū, docet Cæl. Rodig. lect. antiquarū lib. 10. c. 5. Meminit S. Basil. homil. in quadrag. martyres de rotæ tormento. Frequens reperitur in Actis martyrum rotæ cruciamentum: de eodem Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis: Decretū dat, vt si quis eorum in patria consistens, ad sacrificia migrare noluisset, districtus rotæ impetu rūperetur. Hæc ibi, sed ex versione Erasmiana. Et inferius de eiusdem cruciamenti exhibitione his verbis: Illi igitur mole pedibus appensa, atque innecti rotæ iubetur Machabæus: ita etiam in gyrū circuli porrectus, vt solutis hinc inde viscеribus, venisq. distētis, dolores ipsius & pœnæ crescerent. Et infra: Vt erat affixus rotæ ignis, in carasta obijcitur: atque ita tendentibus corpus radijs, & contrahentibus flammis, costis deinde patentibus, laterum vitalia rumpuntur, &c. Ac deinde hęc de alio tormentis expositō: Rotæ, inquit, postmodum affigitur: nec tendi magis iam poterat, &c. Ex his quidem satis accipi posse vī, rotæ tormentum non ad incidēdum corpus, sed ad extendendum & dissoluendū esse compositum; idq. Apuleius lib. 3. de asin. aur. qui cum agit de paratis tormentorū generibus ad torquendum, hæc ait: Nec mora, cum ritu Græciensi, ignis & rota, tum omne flagrorum genus inferuntur. Et lib. 10. Nec rota, nec equuleus deerat. Hæc ille. Verum non vnius tantum, sed multiplicis generis rotæ inueniuntur in Actis sanctorum martyrum.

d *Adalberti Episc.*] De eodem hac die agitur apud Bedam & Adonem. Habet eius res gestas Sur. tom. 2. Alias ab his diuersas legimus in cod. manuscrip. monasterij S. Cæciliæ Transtiberim quarum est exordium: Est locus, &c. Plura de eodem in breuiario Polonico, in epist. Petri Damiani de renunciando Episcop. De eodē in Actis S. Stephani Regis Hūgariæ, Sigebert. in chron. ann. 994. Æneas Silu. hist. Boem. ca. 16. item chron. vet. Polon. & nouissime Mart. Chrom. de reb. Polon. lib. 3. qui eum martyrio occubuisse refert anno Domini 997. Dies translationis eius agitur tertiodecimo Kal. Nouemb. cuius etiam rei gestæ historiam sub Othone Imperatore legi in vet. manuscrip. vbi agitur etiam de translatione sanctorum Abundij & Abundantij.

e *Maroli Episc.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Extat Ennodij Episcopi Ticinensis de eodem elegans epigramma, quod incipit: *Marolus extremæ*, &c. Successit hic S. Venerio.

f *Gerardi Episc.*] De eo Sigebert. in chron. anno Domini 1052. hæc scribit: Leo Papa Gerardum Leucorum supra se quintum Episcopum sanctitate vitæ mirabilem, habita Synodo, per auctoritatem Apostolicam decreuit in numero sanctorum confessorum in Ecclesia solemniter habendum. Hæc ille.

v. B • Octauo Kal. Maij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

ROMAE S. Sabæ [a] ductoris militū, qui accusatus quod Christianos in carcere detentos visitaret, coram Iudice Christum libere confessus est: a quo facibus adustus, in lebetem [b] picis feruentis iniectus, cum euasisset illæsus, eo miraculo septuaginta viros ad Christum conuertit: qui omnes in confessione fidei constanter permanentes, gladio cæsi sunt: postremo ipse demersus

se demersus in flumen, martyrium consummauit. Lugduni in Gallia natalis S. Alexandri [c] martyris, qui in persecutione Antonini Veri post carceris custodiam primo ita laniatus est crudelitate verberantium, vt crate soluta costarum, patefactis visceribus, interiora corporis panderentur: deinde crucis affixus patibulo, beatum spiritum exanimatus emisit. Passi sunt cum eo & alij numero triginta quatuor, quorum memoria alijs diebus agitur. Eodem die sanctorum martyrum Eusebij [d], Neonis, Leontij, Longini, & aliorum quatuor, qui in persecutione Diocletiani post diros cruciatus, gladio percussi sunt. In Anglia depositio S. Mellíti [e] Episcopi, qui a sancto Gregorio in Angliam missus, Orientales, Saxones, & Regem ipsorum ad fidem conuertit. Illiberi in Hispania S. Gregorij [f] Episcopi & confessoris. Brixiæ S. Honorij [g] Episcopi. In Hibernia S. Egberti [h] presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. Rhemis sanctarum virginum Bonæ [i] & Dodæ.

APRILIS 24.

SABAE *martyris* [a].] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, Romæq. passum tradunt temporibus Aurel. Imp.

b *In lebetem.*] De lebete, sic dicto cruciamenti genere, habes Machab. lib. 2. c. 7. & Ioseph. lib. de Machab. ad Polyb. Frequens est mentio de eiusmodi torme̅to in Actis sanctorum martyrum.

c *Alexandri, & soc.*] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Refert eorum Acta Sur. to. 2. Extat de S. Alexandro & Epipodio sermo S. Eucherij Lugdunensis, falso adscriptus Eusebio Emisseno. Diuersis plane ab hoc Alexander ille medicus & martyr, qui cū Attalo post diuersa pœnarum genera, gladio cæsus, occubuit, cuius & cineres in Rhodani fluenta mersi fuerunt, vt cōstat ex epistola ecclesiæ Lugdunēsis, quam recitat Eusseb. hist. lib. 5. c. 1. Meminit & S. August. lib. de cura agenda pro mort. c. 6. de cineribus martyrum Lugdunensium in flumen iniectis: Alexander aūt, de quo agimus (ne quis existimet eumdem esse cū illo) supplicio crucis martyrium consummauit, eiusq. corpus inter dumeta abscōditum, postea sepulturæ mandatum fuit, vt eius *Acta* testantur.

d *Eusebij, & sociorum.*] Agunt de his itē Græci hac die in Menolog. passosq. sub Diocletiano referunt.

e *Melliti Episcopi.*] De eo etiā hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit Beda eius res gestas in histor. de gest. Angl. lib. 1. c. 20. & 30. lib. 2. c. 3. & seq. Eiusdē meminit S. Gregorius Papa in regist. li. 9. epist. 48. 52. 56. & 71. Ioannes diac. in vita S. Gregorij lib. 1. ca. 31. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 624. vt scribit Beda lib. 2. de gest. Anglor. c. 7. in fine.

f *Gregorij Episcopi.*] Vsuardus item de eo hac die. Agit de eodem S. Hieronymus lib. de script. Eccles. Isidor. de vir. illustr. cap. 1. in Osio, Honorius Augustud. cap. 105. pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodosio Imperatori. Huius Gregorij commentarios carie obsitos, obliuione obrutos, mendisq. labefactatos purgauit editque noster Achilles Statius laudabilis memoriæ.

g *Honorij Episc.*] De quo etiam tabulę Brixianæ ecclesiæ. Ponitur hic decimus nonus eius ecclesiæ Episcopus: a Philastrij autem tēpore, qui eius sedis Episcopus adscribitur septimus, hic numeratur

ordine duodecimus, vt ſcribit Rampertus Epiſc. Brixianus in ſermone de translatione S. Philaſtrij.

h *Egberti.*] De eo plura ſcribit Beda de geſtis Angl. lib. 3. cap. 4. & 27. lib. 4. c. 3. & lib. 5. c. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita exceſſiſſe anno ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo vigeſimooctauo. Fuit & Egbertus Epiſcopus, cuius natalis dies agitur prid. Nonas Maias, licet Eadbertum alij dicant.

i *Bonæ & Dodæ.*] Agit de his Molanus in additione ad Vſuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. cap. 71.

iiij. C Septimo Kalen. Maij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ALexandriae natalis beati Marci [a] Euangeliſtæ. Hic diſcipulus & interpres Apoſtoli Petri, rogatus Romę a fratribus, ſcripſit Euãgelium, quo aſſumpto perrexit in Aegyptum, primusque Alexandrię Chriſtum annuncians, conſtituit eccleſiam: ac poſtea pro fide Chriſti tentus, funibus vinctus, & per ſaxa raptatus, grauiter afflictus eſt: deinde recluſus in carcere, primo angelica viſitatione confortatus, & demum ipſo Domino ſibi apparente, ad cæleſtia regna vocatus eſt octauo Neronis anno. Romę Litanię [b] maiores ad S. Petrum. Syracuſis ſanctorum martyrum Euodij [c], Hermogenis, & Calliſti. Antiochię S. Stephani [d] Epiſcopi & martyris, qui ab hęreticis Synodum Chalcedonenſem impugnantibus multa paſſus, in Orontem fluuium pręcipitatus eſt, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem ſanctorum Philonis [e] & Agathopodis diaconorum. Alexandrię S. Aniani [f] Epiſcopi, qui beati Marci diſcipulus, eiusq. in Epiſcopatu ſucceſſor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis S. Ermini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 25.

MArci *Euangeliſtæ* [a].] De eodẽ hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, ac Græcorũ, qui eumdem etiam martyrem dicunt, deſcribuntq. eius paſſionis Acta in Menologio. Agit de eo item Euſebius hiſtor. lib. 2. cap. 14. 15. & lib. 3. cap. vlt. Hieronymus de ſcript. Eccleſiaſticis, Iſidorus de vit. & obitu ſanctorum: quorum cum nullus dicat eum occubuiſſe martyrio, ab aliquibus dubitatum fuit, an re vera martyrium conſummarit. At Gelaſius, cuius præcipua eſt in Eccleſia Dei auctoritas, de eius martyrio expreſſe teſtatur, cum ait: Marcus a Petro Apoſtolo in Ægyptum directus, verbum veritatis prædicauit, & glorioſe conſummauit martyriũ. Hæc Gelaſius in Rom. Concil. in decret. de lib. authent. & apocryph. Hoc ipſum Niceph. hiſt. lib. 2. ca. 43. Metaphraſtes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodem, quod recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cetera autem de ſancto Marco, an idem ſit cũ conſobrino Barnabæ, qui Ioannes Marcus dictus eſt, & an Latine vel Græce Euãgelium ſcripſerit, quoniã non ſunt huiuſmodi, quæ paucis abſolui queant, ſatis

de his

de his differuisse sufficiat in nostris Annalibus Ecclesiast. vbi & de alijs quæ ad Marcum pertinent, pluribus egimus.

b *Litaniæ maiores.*] De his item Beda, Vsuard. Ado, & alij Latinorum; quorum nonnulli cum dicant institutas a S. Gregorio, *sic* intelligas, non ut ipsas maiores Litanias S. Gregorius primus inuenerit, *sed quod* ad sanctum Petrũ eas indixit. Extat decretum eiusdem Põtificis de Litaniarum maiorũ annua celebritate in *princ.* lib. 2. registri his uerbis: Solemnitas annuæ deuotionis nos, fratres dilectissimi, admonet, ut Litaniam, quæ Maior ab oĩbus appellatur, solicitis ac deuotis debeamus (auxiliante Deo) mentibus celebrare, &c. Idem S. Pontifex occasione ingruentis pestilentiæ illã Litaniam instituit, quam septiformem appellauit. extat de ea re eius cõstitutio data 4. Kal. Septemb. lib. 11. ca. 2. cuius ẽt meminit Greg. Turonen. de gest. Franc. lib. 10. ca. 1. Paul. diac. de gestis Longobard. lib. 3. c. 11. & alij. Idem S. Gregorius, vrgente aliqua necessitate, non tm̃ Romanis, sed ẽt externis Litanias indicebat, vt apparet ex lib. 9. regist. epist. 45. Indict. 4. Cur aũt hæ, de quibus hic agimus, Litaniæ maiores *dictæ* fuerint: constat ad minorum Litaniarum differentiam sic appellatas esse. Non. n. unę tm̃ in anno, sed plures solitæ erant fieri Litaniæ pro consuetudine cuiusque ecclesiæ, ut apparet ex epist. S. Gregor. 76. lib. 7. Indict. 2. ad Castorium, ubi habetur mentio de quatuor vel quinq. solemnibus Litanijs in Rauẽnate ecclesia celebrari solitis. A quo aũt Litaniæ primum fuerint institutæ, adhuc mihi est inexploratum: vetustissimũ sane morem fuisse in Ecclesia Litanias peragere, certissimum est. nam quod spectat ad Ecclesiam Orientalem, S. Basilius in epist. 63. ad Neocæsarienses tradit, in ea ecclesia in vsu fuisse Litanias ẽt temporibus S. Gregorij cognomento Thaumaturgi, eius ciuitatis Episcopi, qui uixit temporibus Decij Imperatoris; quas postmodum in ceteris Orientis ecclesijs constat fuisse frequentatas, adeo ut eas solemniori pompa ẽt Ariani fuerint æmulati, ut scribit Socrat. lib. 6. c. 8. & Sozom. lib. 8. cap. 8. quas tm̃ Arcadius Imp. edicto promulgato illis inhibuit, l. 30. de hæretic. Cod. Theod. Litaniæ etiã reperiuntur dictæ Processiones c. 17. Cõcilij Laodic. edit. 2. Constat aũt penes Latinos vetustiorem fuisse vsum procedendi ad loca martyrum, ut Tertul. lib. 2. ad uxorem, & Hieron. epist. 22. ad Eustoch. Easdem itaq. siue Litanias, siue Processiones dicere uelimus, unusquisq. Episcopus in suis ecclesijs studiose agere consueuit. vnde de S. Honorato Episcopo Massilienfi hæc pro magna laude Gennadius c. 99. Hic Litanias ad supplicandum Dei clemẽtiam cum plebe sibi credita prouiribus agit. Hæc ille. Porro per celebres, & ab uniuersa pene Ecclesia receptæ sunt illę, quas S. Mamertus Episcopus Viennensis restituit in Gallijs, temporibus Valentiniani Tertij Imp. anno circiter 452. ut scribit Ado Episcopus Viennen. in chron. quæ & Rogationes appellatę sunt: cuius pię institutionis occasionem scribit in sermone quodam Alcimus Auitus eiusdem ecclesiæ Episcopus, succesforq. Esichij, quem præcessit S. Mamertus. Extat præterea de ijsdẽ epistola Sidonij Apollinaris ad eumdem S. Mamertũ scripta lib. 7. epist. 1. alia ad Aprum 14. lib. 5. ubi (ut mittamus cetera) hæc inter alia de pristina Litaniarũ obseruatione iam negligentia torpescente: Erant, inquit, quidẽ prius (qđ salua fidei pace dictũ sit) vagę, tepentes, infrequentesque, & (ut sic dixerim) oscitabũdæ supplicationes; quæ semper interpellãtium prandiorum obicibus hebetabantur: ad quas, ut nihil amplius dicã, figulo pariter & hortulano non oportuit cõuenire. In his aũt, quas suprafatus summus sacerdos & protulit pariter & contulit, ieiunatur, oratur, psallitur, & fletur, &c. Hæc Sidonius. Ex his quidem Sidonij uerbis apparet, S. Mamertũ Episcopũ non tam instituisse, quã restituisse, & im melioré formã reduxisse sacras Rogationes. Sane quidem S. Augustinus, qui tpe præcessit S. Mamertum, de ijsdem Rogationibus, quæ prędedunt celebritaté Ascensionis Dominicæ, non obscure meminit serm. 173. de temp. in vigilia Ascens. to-

mo

mo 10.pag.338.edit. Louanien. Est eius exordium hmõi: Scire debemus & intelligere, fratres carissimi, quia dies compũctionis: & pœnitentiæ celebramus; &c. Circa finem aũt sic: Nullus sibi de industria aliquas occupationes inquirat, per quas se de ecclesiæ conuentu subducat. Sine dubio peccatorum suorum vulnera diligit, qui in istis tribus diebus, ieiunando, orando, & psallendo, medicamenta sibi spiritualia non inquirit, &c. Quibus quidem eũdem de sacris Rogationibus verba facere, nullum est dubium. Extat de Rogationibus canon 29. primi Concilij Aurelianensis, item c. Rogationes. de consecrat. distinct. 3. & in Capitular. Franc. lib. 5. c. 85. De ijsdem Cæsarius Episcopus Arelat. homil 33. hæc habet: Tribus istis diebus, quos regulariter in toto mundo celebrat Ecclesia, nullus se a sancto conuẽtu subducat, &c. Reliqua autẽ de Rogationibus uide apud eos qui scripserunt de diuin. offic. Aliæ insuper Rogationes ab his sunt, quas instituit S. Gallus Episcopus Aruernensis, quæ media Quadragesima agi solitæ erant; de quibus Gregorius Turon. lib. 4. c. 5. Celebrabantur olim in ecclesia Gallicana etiam Litaniæ noni mensis, de quibus agitur in Concilio primo Lugdun. c. 6.

c *Euodij, & soc.*] De his item hac die Vsuard. Maurolycus, & alij recẽtiores.

d *Stephani Episc.*] Agit de huius martyrio Euagr. hist. lib. 3. c. 10. & Niceph. lib. 15. cap. 28. ex Ioanne Rhetore. Porro non tm̃ Stephanum, sed & alios Orthodoxos Episc. ab hæreticis tũc Antiochiẽ occisos esse, indicant litteræ S. Simplicij Papæ ad Zenonẽ Imp. qui de sacrilegis pœnas sumpserat. Hẽmus eam epistolã manuscriptam, datam x. Kal. Iulias post Consulatum Illi. est eius exordium: De ecclesia Antiochena venerandos, &c.

e *Philonis & Agathopodis.*] Hi esse vñt, qui ex Syria Romam comitati sunt S. Ignatium Episcopũ Antiochenum, eiusq. reliquias Antiochiam retulerunt, vt constat ex actis ipsius martyrij. Fuit Philo Tarsensis ecclesiæ, Agathopos Antiochenæ diaconus. Meminit eorũdem frequenter S. Ignatius scribens ad Tarsenses, ad Philadelphos, & ad Antiochenos.

f *Aniani Episc.*] De eo Eusebius in chron. & hist. lib. 2. c. 23. & li. 3. c. 12. Hieron. de scrip. Eccles. in Marco, Niceph. hist. lib. 3. c. 2. Niceph. Episc. in chron. & alij: multa habet de eo Petrus in catal. li. 9. cap. 19. sed quæ videntur apocrypha. Erat Alexãdriæ ecclesia nomine S. Aniani, cuius meminit Epiphan. in panar. hæresi 69. Eius autem sacrum corpus Venetias esse translatũ accepimus. Fuit alius eiusdem nominis Anianus Aurelianensis Episcopus; alius item Meldensis, de quo agitur in Actis S. Genouefæ; ijdemque sanctitate nobiles.

g *Ermini Episc.*] De eo ẽt Molan. in addit. ad Vsuard. pluribus aũt in Indic. sanct. Belg. Successit hic S. Vrsmaro anno Domini 713. Extare de eius Actis librum scriptum, idem auctor affirmat.

iij. D Sexto Kalen. Maij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

ROMAE natalis beati Cleti [a] Papæ, qui secundus post Apostolum Petrum rexit Ecclesiam, & in persecutione Domitiani martyrio coronatus est. Ibidem S. Marcellini [b] Papę & martyris, qui sub Diocletiano pro fide Christi una cum Claudio, Cyrino, & Antonino capite truncatus est: quo tempore magna fuit perse-

perſecutio, ita ut intra vnum menſem, decem & ſeptem millia Chriſtianorum martyrio coronarentur. Amaſeæ in Ponto S. Baſilei [c] Epiſcopi & martyris, qui ſub Licinio Imperatore illuſtre martyriũ conſummauit: cuius corpus in mare proiectum, & ab Elpidiphoro Angeli monitu repertum, honorifice tumulatum fuit. Brácari in Luſitania ſancti [d] Petri martyris, primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Viennę S. Clarentij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ S. Lucidij [f] Epiſcopi. In monaſterio Centula S. Richarij [g] presbyteri & confeſſoris. Trecis ſanctæ Exuperantiæ [h] virginis.

APRILIS 26.

LETI *Papæ.*[a]] De eodem hac die Vſuard. Ado, & alij; Beda aũt hic de Anacleto, de Cleto aũt ad 3. Nonas Maij. Ob nominis ſimilitudinem magna tũ apud Latinos, tum ẽt apud Græcos facta eſt de Cleto & Anacleto confuſio: ut niſi vitium ſit in codice, librariorum oſcitãtia non leues quidem, immo grauiſſimi ſcriptores in his nominibus erraſſe noſcantur. S. Ignatius in primis in Epiſtola ad Mariam Caſſabolitem pro Cleto habet Anacletum. id ipſum S. Irenæus feciſſe videtur aduerſus hæreſ. lib. 3. c. 3. Euſeb. ẽt in chron. & hiſt. lib. 3. ca. 12. Niceph. item hiſt. lib. 3. ca. 2. & Niceph. Epiſc. in chron. Ex Latinis itidem Optatus Mileuitanus lib. 2. contta Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. putantes, credo, Cletũ eũdem cum Anacleto, illum prętierierunt. econtra aũt plerique, qui nouerunt Cletum, neſciuerunt Anacletum, vt inter alios S. Epiphanius, qui in Panar. hæreſ. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacletum. Sed in his quæ ſunt Romanæ Eccleſiæ, maior eſt adhibenda fides eius alumnis, quam ceteris. Poſt librum de Romanis Põtificibus, S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. in Clemente, poſt Linum recenſet Cletũ. Poſitum habetur nomen Cleti in canone Miſſæ antiquitus ſcripto. De eodẽ prætereа indices Vaticani, quos exſcripſimus. Quod autem Cletus ante Clementem ſederit, aliaque plura de eo egimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

b *Marcellini Papæ.*] De ipſo item hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Ecce tibi iterum penes Græcos in nominibus facta confuſio, putãtes itidem eumdem eſſe Marcellinum cum Marcello: vnde Euſebius prętereins Marcellum, Marcellinum tm̃ numerat in chron. & hiſt. lib. 7. c. 26. quem errorem & ceteri ſecuti eſſe videntur, ut Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. c. 34. & Nicephorus Epiſcopus in chron. Non ſic quidem Latini, vt Optatus lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ac ceteri omnes recentiores. Ipſa eorum Acta inter ſe diuerſa, diuerſos prorſus eſſe, plane declarant. Succeſſit Marcellinus Caio, ut omnes tam Græci quam Latini citati auctores teſtantur. Cetera de ipſo in Annalibus Eccleſiaſticis.

c *Baſilei epiſc.*] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, ubi & martyrium, corporis inuentio, atque translatio narrantur. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ recitat Lipom. to. 7. & Sur. tom. 2. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nicephorus, dum lib. 8. ca. 14. adnumerat S. Baſileum inter Epiſcopos qui interfuerunt Nicæno Concilio, cum cõſtet eumdem ſub Licinio Imperatore martyrio coronatum obiiſſe diem.

d *Petri.*] De eodem Vaſæus in chron. Hiſp. Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tomo 2. hac die.

e *Clarentij epiſcopi.*] De eo item hac die Beda, Ado Viennen. in chron. anno 641. Ponitur hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus ſub Vitaliano Papa in tabul. Democharis.

f *Lucidij epiſcopi.*] In tabulis eccleſiæ Veronen.

Veronen. & in ſæpius citato codice pag. 8. & 39. Eſt & Lucillus nomine eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kal. Nouēbris: quem illum ipſum puto, qui interfuit Concilio Sardicenſi, ubi loco Lucilli, Lucius ſubſcriptus reperitur tom. 1. Concil. nam apud Athanaſium in apologia ſecunda inter Epiſcopos Italiæ, qui illi Synodo interfuerunt, Lucillus ponitur poſt Seuerum Rauennatem Epiſcopū. Vocat eum dem cum ceteris in teſtimonium Athanaſius in apologia ad Conſtantium.

g *Richarij.*] Agit de eōdem Vſuard. hac die. Eius res geſtas ſcripſit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imperatorem. habet eas Sur. tomo 2. Agit de eo item Vincentius lib. 23. ca. 96. 97. & 81. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 98. & 295. Claruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini ſexcenteſimum atque trigeſimum.

h *Exuperantiæ.*] Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vſuardum hac die de eadem agunt.

ij. E Quinto Kalen. Maij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

NICOMEDIAE natalis S. Anthimi [a] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Diocletiani ob cōfeſſionem Chriſti, martyrij gloriam capitis obtruncatione ſuſcepit. Secuta eſt quoq. illum vniuerſa pene gregis ſui multitudo; quorum alios Iudex gladio obtruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impoſitos pelago immergi fecit. Tarſi in Cilicia ſanctorum Caſtoris [b] & Stephani martyrum. Romæ depoſitio beati Anaſtaſij [c] Papæ, viri ditiſſimæ paupertatis, & Apoſtolicæ ſolicitudinis: quem (vt ait S. Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne Orbis caput ſub tali Epiſcopo truncaretur: nam haud multo poſt eius obitum Roma a Gothis capta fuit. Bononię S. Tertulliani [d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ S. Theophili [e] Epiſcopi. Conſtantipoli S. Ioannis [f] abbatis, qui pro cultu ſacrarum imaginum ſub Leone Iſaurico plurimum decertauit.

APRILIS 27.

ANTHIMI *Epiſcopi.* [a]] De eo itē hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci aūt in Menol. 3. Non. Septembr. Scribit de Anthimo Euſeb. hiſt. li. 8. c. 6. & Niceph. hiſt. li. 7. c. 6. & 16. Extāt eius Acta a Metaphraſte deſcripta; retulit eadē Lipom. to. 6. & Sur. to. 2. Succeſſit hic S. Cyrillo eiuſdē ciuitatis Epiſcopo, ut teſtantur Acta ſanctorum martyrum Indes & Domnæ, quæ recitat Metaphraſt. ſeptimo Kalen. Ianuarij, ex quo Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6. In honorem S. Anthimi Iuſtinianus Imp. nobilem memoriam excitauit, ut ſcribit Procop. li. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

b *Caſtoris & Stephani.*] Vſuardus de Caſtore tātum, Maurolycus de vtroque, cui adſtipulantur vet. manuſcrip.

c *Anaſtaſii Papæ.*] Agunt de eo item hac

hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Locus S. Hieronymi hic citatus extat in ep. 16. ad Principiam. De eius successione August. epist. 165. Prosp. in chron. Socrat. lib. 7. c. 9. Theod. lib. 5. c. 23. Sozom. lib. 8. c. 24. Eius *Acta in Annal.* Eccles. scripsimus. *De Vrbe capta* à Gothis, cuius hic mentio habetur, constat id cõtigisse Varari & Tertullo Coss. ut scribit Cassiod. & Prosper in chron. quod & omnes profitentur: numeratur is annus (secundum Fastos Onuphrij) a Christo 410. sedis autem Innocentij nonus. Corpus S. Anastasij Papæ a Sergio Iuniori translatum est in titulum Equitij, ut vetus inscriptio in eadem ecclesia posita docet.

d *Tertulliani Episc.*] Successit hic Paterniano, poniturque octauus eius sedis Episcopus.

e *Theophili Episc.*] Numeratur hic decimus eius sedis Episcopus, tertiusq. post sanctum Philastrium: de eo Rampert. in serm. de translatione sancti Philastrij.

f *Ioannis abbatis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, ubi etiam paucis eius res gestæ describuntur.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
r		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
18	19		20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29		

RAVENNAE natalis S. Vitalis [a] martyris, patris sanctorum Geruasij & Protasij: qui cum beati Vrsicini corpus sublatum honestate debita sepelisset, tentus a Paulino Consulari, post equulei tormenta iussus est deponi in profundã *foueã*, & terra ac *lapidibus* obrui; taliq. martyrio migrauit ad Christum. Mediolani sanctæ Valeriæ [b] martyris, coniugis S. Vitalis. Atinæ S. Marci [c], qui a beato Petro Apostolo Episcopus ordinatus, Æquicolis primus Euangeliũ prædicauit, & in persecutione Domitiani sub Maximo Præside martyrij coronã accepit. Alexandriæ passio S. Theodorę [d] virginis, quę idolis sacrificare contemnens, cum esset in lupanar tradita, repẽte quidam ex fratribus nomine Didymus miro Dei fauore commutatis uestibus illam eripuit; qui postea in persecutione Diocletiani sub Eustratio Prę̃side simul cum eadem percussus, simul coronatus est. Eodem die sanctorum Aphrodisij [e], Caralippi, Agapij, & Eusebij martyrum. In Pannonia S. Pollionis [f] martyris, sub Diocletiano Imperatore. Prusę in Bithynia sanctorũ martyrum Patricij [g] Episcopi, Acatij, Menandri, & Polyęni. Turiasone *in Hispania* S. Prudentij [h] Episcopi & confessoris. Corfinij in Pelignis S. Pamphili [i] Valuensis Episcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorum illustris: cuius corpus Sulmonę conditum est.

APRILIS

VITALIS.[a] De eo item hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Extant eius res gestæ iunctę Actis sanctorum Gerualij & Protasij ex epistola nomine S. Ambrosij, quam recitat Sur. tom. 3. decimanona Iunij: Mombritius item recenset huius Acta to. 2. De eius uenerando sepulchro Venantius Fortunatus lib. 4. vit. S. Martini meminit his uersibus:

Inde Rauennatum placitam pete dulcius vrbem,
Pulpita sanctorum per religiosa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora, &c.

Et alibi:

Vitalem ac reliquos tot chara Rauenna sepultat.

Lib. 7. ad Bod. ducem. Extat de eodē sermo Petri Damiani apud Sur. to. 2. Pluribus Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. qui & de ueteri inscriptione ad eius ędē agit lib. 3. Fuit eiusdem nominis Vitalis Episcopus eiusdem ecclesię Rauennatis: quē miror admodū prætermissum ab ijs qui res Rauennates tractarunt, præcipue vero nouissime a Hieron. Rubeo, uiro alioqui pererudito, qui in posteriori edit. suarum historiarum Rauēnatum, quam conatur, uel sua ex his est emendaturus, vel fortasse his nostris obiectionibus plenius satisfacturus: qd si fiet, a ueritate nos vinci libētissimo accipiemus animo. Feliciter quidē accidit, ut ob ortis inter nos hisce contentionibus, non inde, vt assolet, liuor vel æmulatio aliqua intercesserit, sed velut quibusdā tenacioribus amoris uinculis mutua inter nos beneuolentia stringeretur. Mirificus quidem in homine, quem inspexi, candor animi, sincerі amoris illex, me penitus illi deuinxit. Sed ad Vitalem, vnde digressi eramus, redeamus. Ad hūc Vitalem Episcopum scripsit Venantius Fortunatus duo epigrammata; fuit. n. illi æqualis: agitque de basilica S. Andreæ ab ipso erecta, quam idem Rubeus ex antiquis eius ecclesiæ monumentis tribuit sancto Petro Chrysologo, redarguens eos etiam, qui eamdem adscribunt Maximiano. Porro Vitalem Episcopum eam erexisse, ex duobus illis epigrammatibus luce clarius apparet: habentur eadem lib. 1. in principio. Vixit hic Vitalis Episcopus circa annum Domini 570. quibus etiam temporibus claruit Venantius Fortunatus, qui Rauennæ nutritus, ibidem etiam liberales didicit disciplinas, ut scribit Paulus diaconus de gestis Longobardorum lib. 2. c. 9. Maneant hęc de Vitale Episcopo, quousque noster Rubeus in secunda sui commentarij editione hæc ex Venantio obiecta diluat, & sua euidentiori probatione confirmet.

b *Valeriæ.*] De eadem Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. Huius martyrij Acta intexta habentur cum rebus gestis S. Vitalis, quas nuper citauimus.

c *Marci Episc.*] Legimus eius Acta tā soluta oratione quam metro conscripta Atina Romam transmissa; in quibus licet auctorum nomina desiderētur, compertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Cassinate in lib. de vir. illustr. monast. Cassinen. c. 45. scriptā esse passionem eiusdem S. Marci a Petro diacono Chartulario eiusdem monasterij ad Odesirium abbatē; qui quidem auctor narrat, additum ab eodem etiam tractatum de excidio & restauratione eiusdem ciuitatis Atinę, necnon libellum de eiusdem sancti translatione atq. miraculis, compositumq. Canticum Ecclesiasticum in eius solemnitate canēdum, ac demum de eadem celebritate sermones octo. hæc Petrus diaconus, quem illum ipsum puto Petrum, qui ea scribens de se ipso, tamquam de alio extraneo modestiæ causa locutus est. Quod ad opus metricum spectat, idem scriptor eodem libello cap. 43. refert, Petrum Romanæ Ecclesiæ subdiaconum scripsisse versibus res gestas eiusdem sancti Marci Episcopi.

d *Theodoræ.*] Beda, ac ceteri qui supra auctores hac die, Græci autem Nonis Aprilis. Censetur hæc eadem cum ea de

qua

qua scribit S. Ambrosius lib. 2 de uirgin. licet pro Alexandria ibi Antiochia legatur, quod librariorum potius uitio accidisse existimamus. Græci etenim ac Latini omnes uno ore illam Alexandriæ passam esse testantur: idq. etiam eius Acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphrastes: extant apud Lipom. to. 7. Sur. to. 2. Consule annotationem inferius positam die 3. Maij in Alexandro & Antonina.

e *Aphrodisii & soc.*] Agunt præterea hac item die de his Beda, Vsuard. Ado, ceterique recentiores.

f *Pollionis.*] De eodem Beda, ac ceteri qui supra. Huius Acta summatim complexa recitat Petrus in catalogo, lib. 4. cap. 94. licet in mendoso codice, pro Pollione, Pullio, pro Cibali Ciualis, & pro Sirmio Firmus legatur.

g *Patricij Episc.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, ubi pluribus eius res gestas referunt.

h *Prudentij Episc.*] De eo Vasæus in chron. Hisp. qui scribit fuisse Episcopũ Tarraconensem, uixisseq. tpibus Diocletiani. Plura de eodem in Flore sanct. Hispan. & in Thesaur. concion. tomo secundo.

i *Pamphili Episcopi.*] Huius Acta Romã allata accepimus a D. Federico Ranaldo, Vaticanæ bibliothecæ præcipuo custode, uiro integerrimo, cui me plura debere profiteor: eius etenim officio & propensiori erga me beneuolentia ac studio eiusdem bibliothecæ sæpe penetralia patuere, ex quibus magna facta est rebus nostris accessio.

29 Tertio Kalen. Maij. Luna. G*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

MEDIOLANI sancti Petri [a] martyris, ordinis Prædicatorum, ab hæreticis ob fidem Catholicam interempti. Apud Paphum in Cypro S. Tychici [b] discipuli beati Pauli Apostoli, quem idem Apostolus in suis epistolis carissimum fratrem, ministrum fidelem, & conseruum suum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis sanctorum martyrum Agapij [c] & Secundini Episcoporum, qui post longum apud præfatam vrbem exilium, in persecutione Valeriani, in qua tunc maxime Gentilium rabies ad tentandam iustorum fidem inhiabat, ex illustri sacerdotio effecti sunt martyres glorioſi. Passi sunt in eorum collegio Æmilianus miles, Tertulla & Antonia sacræ virgines, & quædam mulier cum suis geminis. Eodem die sanctorum septem Latronum [d], qui a S. Iasone ad Christum conuersi, martyrio vitam adepti sunt sempiternã. Brixiæ S. Paulini [e] Episcopi & confessoris. In cœnobio Cluniacensi S. Hugonis [f] abbatis. In monasterio Molismensi S. Roberti [g] primi abbatis Cistertij. Romæ sanctæ Catharinæ [h] virginis Senensis, ordinis S. Dominici, uita & miraculis claræ, quam Pius Secundus in sanctarum Virginum numero adscripsit.

PETRI *mart.*[a]] Huius res præclare gestas scripsit Thomas Lentinus, Patriarcha Hierosolymitanus, quas Surius descripsit tom. 2. Plura de eodem Vincent. libro 31. cap. 103. & Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 6. Martyrium subijt anno Domini 1252. Sequenti uero anno ab Innocentio Papa IV. adscriptus est in numero Sanctorum, ut de eo scribit Bernardus in chron. Cetera collecta habes simul in Thesauro concion. to. 2. hac die. Porro officium ei duplex persolui, Sixtus Quintus Pontifex Maximus, datis de ea re Apostolicis litteris, præcepit anno Domini 1586.

b *Tychici discip.*] Scribit de eo Paulus Apostolus ad Ephesios 6. ad Colosſ. 4. & 2. ad Timoth. ca. 4. Lucas etiam in Act. Apost. c. 20. Agit de eodē hac die Vsuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in synop. hunc fuisse primum Calcedonensis ecclesiæ Episcopum.

c *Agapij & Secundini.*] De his item hac die Vsuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio Kalen. Aprilis. Extant horum res gestæ una cum Actis sanctorum Mariani & Iacobi, quæ recitat Sur. tom. 2. & 3. in principio.

d *Septem Latronum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, a quibus etiam recensentur eorum nomina, videlicet, Saturninus, Iaciscolus, Faustianus, Ianuarius, Marsalius, Euphrasius, & Mammius; quos omnes Iason & Sosipater Christi confessores eodem cum illis inclusi carcere, primum ad Christi fidem, inde ad confessionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. Hæc ipsa in dicto Menologio recitantur.

e *Paulini Episcopi.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Brixianæ, ex quibus etiam alij acceperunt.

f *Hugonis abbatis.*] Scripsit eius Acta monachus Cluniacensis, Hugo item nomine; habet ea Sur. to. 2. Eadē item monumentis mādata a Gilone atq. Reinaldo tradit Molanus. Recenset eumdem S. Bernardus, cum meminit de sanctis abbatibus cœnobij Cluniacensis in apologia ad Gulielmū. De eodē Petrus Cluniacensis lib. 1. & 2. miracul. Vsus est eo familiarissime Gregor. Septimus Rom. Pontif. cuius ad illum extat epistola data anno Christi 1078. Kalen. Iulij primæ Indict. qua ærumnas deplorat, quibus assidue angebatur. Obijt (vt auctor est Sigebertus in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij pleriq. scriptores, ac nouissime Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 328.

g *Roberti abbatis.*] Extat eius uita scripta ab Odone abbate Molismēse, quam retulit Sur. in tom. 2. hac die. Excessit ex hac uita anno Domini 1098. ut testatur Sigebert. in chron. Huic successit Albericus, cui subrogatus est Stephanus, de quo superius actum est.

h *Catharinæ.*] Acta eius nobilissima scripsit beatus Raimundus Capuanus, ordinis Prædicatorum magister, necnō Ioan. Tolosanus Latine edidit. multa præterea ex dialogorum libris, ac eius epistolis colligi possunt de eius rebus gestis. Migrauit ex hac uita anno a Christo Domino 1380. quam Pius Papa Secundus anno 1461. adscripsit in Sanctarum numero. Plura de eadem sanctus Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 14. Legimus in cod. manuscrip. luculentam orationē, quam idem Pontifex Pius habuit in publico Consistorio ea die qua eam relaturus, erat in numerum Sāctarum. est eius exordium: Catharinam Senensem in catalogum hodie sanctarum Christi virginum relaturi, &c. Leguntur ibidem litteræ Apostolicæ de canonizatione eiusdem, datæ vndecimo Kal. Nouembris, anno tertio Pontificatus eius, quæ sic incipiunt: Ezechielis Prophetæ magna est sententia, &c.

30 Pridie Kalend. Maij. Luna. A xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

IAMBESE in Numidia natalis ſanctorum martyrum Mariani [a] lectoris, & Iacobi diaconi: quorum prior, cum iampridem infeſtationes Decianæ perſecutionis in confeſſione Chriſti viciſſet, iterum cum clariſſimo collega tentus eſt, & ambo mirabiliter poſt dira, & exquiſita ſupplicia diuinis reuelationibus ſecundo confortati, nouiſſime cum multis alijs gladio conſummati ſunt. Apud Santonas beati Eutropij [b] Epiſcopi & martyris, quem S. Clemens Pontificalis ordinis gratia conſecratum direxit in Galliã, peractaq. diu prædicatione, ob Chriſti teſtimonium colliſo capite, uictor occubuit. Cordubæ ſanctorum martyrum Amatoris [c] presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ S. Laurentij [d] presbyteri, & puerorum martyrum, quos ille ſuſceperat educandos. Alexandriæ ſanctoruu martyrum Aphrodiſij [e] presbyteri, & aliorum triginta. Epheſi S. Maximi [f] martyris, qui in perſecutione Decij coronatus eſt. Firmi in Piceno S. Sophiæ [g] virginis & martyris. Neapoli in Campania ſancti Seueri [h] Epiſcopi, qui inter alia admiranda, mortuum de ſepulchro excitauit ad tempus, ut mendacem creditorem viduæ & pupillorum falſitatis argueret. Euoreæ in Epiro S. Donati [i] Epiſcopi, qui tempore Theodoſij Imperatoris eximia ſanctitate refulſit. Londinij in Anglia S. Erconualdi [k] Epiſcopi, qui multis miraculis claruit.

APRILIS 1.

MARIANI *& Iac.* [a]] De his itẽ hac die Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus item in catalogo lib. 4. ca. 104. Extant horum Acta, quæ recitat Sur. tom. 2.

b *Eutropij Epiſc.*] Vſuardus itẽ, Ado, & alij hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 105. Meminit eiuſdem Gregor. Turon. de glor. martyr. cap. 56. Petrus Cluniacen. epiſt. 2. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica S. Eutropij per Leõ tium Epiſcopum reſtituta. De eodẽ Eutropio ſcripſit carmen laudis Franc. Bonad. ſanctor. lib. 2. Monod.

c *Amatoris & ſoc.*] Horum martyrij res geſtas ſcripſit S. Eulogius in Memoriali ſanct. lib. 3. c. 13. Paſſos teſtatur hac die, æra octingẽteſima nonageſima tertia, a Chriſto autem anno 855.

d *Laurentij, & ſoc.*] De his etiam tabulæ eccleſiæ Nouarienſis, quas una cũ rebus geſtis prædictorum ſanctorũ martyrum Romam miſſas accepimus. Plura de iiſdem in vita S. Gaudentij eiuſdem ſedis Epiſcopi, quam recitat Mombritius tom. 1. vit. ſanct. Paſſi ſunt hi temporibus Valentiniani Imp. ſubita graſſatione Gentilium in eoſdem irrumpẽte,

vt factum est etiam eodē sæculo in martyres Anaunenses. Placuit hic describere antiquum epigramma exculptum in marmoreo sepulchro, quod dictorū sanctorum martyrum sanctis ossibus est refertum, ex quibus modicus liquor manare consueuit. Est enim huiusmodi.

Aspicis hoc marmor tumuli de more cauatum?
Id solidū est intus, rima nec vlla patet,
Vnde queat tellus occultas mittere lymphas:
Manat ab ingestis ossibus iste liquor.
Si dubitas, medio sudantes tolle sepulchro
Reliquias dices: Vnda salubris vbi est?

e *Aphrodisij, & soc.*] Agunt de his item hac die Beda, ac recentiores, assentiuntur que vet. manuscripta.

f *Maximi.*] De eo etiā hac die Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta, quæ quo breuiora, eo fideliora esse nosc̄untur. Habet ea Sur. to. 2. Accepta vñr ex Actis publicis, quę Proconsularia dicebantur: sic enim ea apud Augustinum contra Donatistas appellata reperiuntur.

g *Sophiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ ecclesiæ, vbi & sacra eiusdem pignora condita debito honore coluntur.

h *Seueri episcopi.*] Huius Acta ex antiquis monumētis nuper edidit Paul. Regius. Claruit tēporibus Valentiniani Iunioris. Hunc illum ipsum puto Seuerū, ad quem extat S. Ambrosij epistola. Irrepsit error in eius Acta, dum Valentinianus Iunior, Senior est existimatus. Paulo ante Seuerum sedit ibi Maximus Episcopus Catholica fide præstantissimus, qui cum resisteret Arianorum perfidiæ, post Conciliabulum Ariminense actus est in exiliū. De eo mira scribit Marcellinus presbyter ī libello, quē obtulit Theodosio Imperatori. Extat Neapoli S. Seueri Episcopi nomine uetus ecclesia, quæ annis præteritis concessa est Fratribus Prædicatorum, qui ibidem sub piæ memoriæ, ac spectatissimæ nostrorum temporum sanctitatis viro R. magistro Paulino Lucensi, restitutore pristinæ obseruantiæ regulæ S. Dominici, summa cum laude sanctissimæ uitæ institutum, sicut in alijs plerisq. locis, in ea vrbe primum aggressi, felicissime propagarunt.

i *Donati episc.*] Græci etiam de eodē hac die in Menologio. Scribit eius res gestas Sozom. hist. lib. 7. cap. 25. Niceph. lib. 12. c. 45. Ado Viennen. in chron. anno 396. Mombrit. tom. 1. uit. sanct.

k *Erconualdi episc.*] Scribit res ab eo gestas Gothzelinus Morimnēsis, vt constat ex catalogo scrip. Britan. De eo præterea Beda de gestis Anglorum lib. 4. ca. 6. item Trithemius de viris illustribus ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 163. Vixit circa annum Domini 670.

MAIVS.

xxviij. E Kalendis Maij. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

NAtalis beatorum Apostolorum Philippi[a] & Iacobi[b]: ex quibus Philippus postquam omnem pene Scythiam ad fidem Christi conuertisset, apud Hierapolim Asiæ ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrutus, glorioso fine quieuit. Iacobus uero, qui & frater Domini legitur, & primus Hierosolymorum Episcopus, è pinna templi præcipitatus, confractis cruribus,

bus, ac fullonis fuſte in cerebro percuſſus interijt, ibiq. non longe a templo ſepultus eſt. In Ægypto ſancti Hieremiæ [c] Prophetæ, qui a populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibique ſepultus eſt: ad cuius ſepulchrum fideles (vt refert ſanctus Epiphanius) ſuppli care conſueuerunt, indeque ſumpto puluere, aſpidum morſibus medentur. In Gallijs, territorio Viuarienſi, beati Andéoli [d] ſubdiaconi, quem S. Polycarpus una cum alijs ab Oriente miſit in Galliam ad prædicandum uerbum Dei. Hic ſub Seuero Imperatore ſpinoſis fuſtibus cęſus, demum enſe ligneo capite in quatuor partes in modum crucis conſciſſo, martyrium conſummauit. Oſcæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Orentij [e] & Patientiæ. Sedúni in Gallia paſſio S. Sigiſmundi [f] Regis Burgundionum, qui in puteum demerſus occubuit, ac poſtea miraculis claruit. Antiſiodóri ſancti Amatoris [g] Epiſcopi & confeſſoris. Auſcij ſancti Orientij [h] Epiſcopi. In Anglia ſanctorum Aſaphi [i] Epiſcopi, & Vualburgæ virginis. Bergomi ſancti Gratæ [k] virginis.

MAII 1.

PHILIPPI *& Iacobi.* [a] De Philippo & Iacobo Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, Græci vero in Menologio xviij. Kalend. Decembr. de Philippo, de Iacobo autem ſeorſum xiij. Kalend. Iulij. Vetus autem inſcriptio aliter ſe habebat, quæ ex antiquis manuſcrip. Martyrologijs & ex Sacramẽtarijs apud Microlog. cp. 55. ponitur in hunc modum: Feſtiuitas ſanctorum Apoſtolorum, Iacobi & Philippi, & omnium Apoſtolorum, &c. Huius inſcriptionis ratio ibidẽ ponitur. Præter ea quæ de Philippo in ſacro leguntur Euangelio, Clemens Alexand. lib. 3. Stromat. hunc illum fuiſſe ſcribit, cui Dominus dixit; Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos, tu me ſequere. Luc 9. Ob conuenientiam nominis cum Philippo diacono vno ex ſeptẽ ab Apoſtolis ordinatis, factum reperitur, ut confuſis ipſorũ rebus geſtis, quod vnius eſt, alteri tribuatur; ut inter cetera, filię quæ ex Act. Apoſtolorum c. 6. & 21. Philippi diaconi eſſe noſcuntur, ipſe a nonnullis Philippo Apoſtolo tribuuntur, vt de eo feciſſe vĩ Clemens Alexan. quẽ citat Euſebius hiſt. lib. 3. c. 24. idemq. Polycrat. apud Hier. de ſcript. Eccleſ. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euſeb. hiſt. lib. 2. ca. 25. qui & ipſe aliqñ eaſdẽ Apoſtoli eſſe filias ſcribit lib. 3. c. 33. quamuis ſuperius diaconi filias eſſe dixiſſet. Filias itẽ tribuit ei Iſidorus lib. de vit. & mort. ſanct. ca. 75. licet alterius cuiuſpiã potius quam Iſidori ſit illud opus, ſed cum hæc longiori indigeant examine, in Annalibus opportuniori loco de his egimus. Quod autem hic dicitur, oẽm pene Scythiam ad fidẽ Chriſti cõuertiſſe: Philippũ Apoſtolũ in Aſia Superiori Euangelium prædicaſſe, Scythiam inſuper peragraſſe, ac demum reuerſum in Phrygiã, martyrio occubuiſſe, tradunt Nicephor. hiſt. lib. 2. c. 39. Metaphraſt. in Actis ipſius, quę recitat Lipom. tom. 6. & Sur. to. 3. Iſidorus de uit. & obit. ſanct. ca. 75. qui addit & Gallis Euangelium prædicaſſe; ſed puto, Galatis, pro Gallis eſſe reſtituẽdum. Galatæ. n. Gallorum coloni, Phrygiæ partem incoluere. Plinius lib. 5. cap. vlt. De Hierapoli in Phrygia, ubi paſſus, & honorifica ſepultura conditus eſt, hæc S. Ioã. Chryſoſt. in homil. in duodecim Apoſtolos: Philippus miraculis conſeruat Hierapolim. De mortis gñe ſcribit

Euſebius in chron. anno duodecimo Claudij Philippum Apoſtolum cruci affixum, ac lapidibus inſuper obrutum: diuerſa tamen refert Metaphraſtes ubi ſupra, & Niceph. lib. 2. c. 39. Apud Hippolytum in commentariolo Græce ſcripto legi Philippum tpe Domitiani Imp. eſſe crucifixum capite inuerſo: accepimus illum e biblioth. Card. Syrleti. Ferũtur pleraque de Philippo ſub incerto auctore lib. de paſſionibus Apoſtolorum, & alia ſub noie Abdiæ, quæ licet apocrypha cẽſeantur, uera tñ nonnulla ibi eſſe, mihi facile perſuadeo. Eſt celebris Romæ memoria ſanctorũ Apoſtolorum Philippi & Iacobi, ubi ſacra eorũ corpora requieſcunt; de qua hæc Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnũ Imp. de imaginibus. Pelagius Papa, atque ſucceſſor eius Ioannes, miræ magnitudinis eccleſiam Apoſtolorum ędificantes, hiſtorias diuerſas tã in muſiuo, quã in uarijs coloribus cum ſacris pingentes imaginibus, & a tunc vſque hactenus a nobis uenerãtur. Hæc Hadrianus. Rurſus autem in libro de Roman. Pontif. in Pelagio Papa Primo hæc leguntur: Eodem tpe initiata eſt baſilica Apoſtolorum Philippi & Iacobi: quæ dũ initiaretur fabricari, mortuus eſt. Hęc ibi. Et in Ioanne eius ſucceſſore: Hic, inquit auctor, perfecit eccleſiã ſanctorum Philippi & Iacobi, & dedicauit eam. Porro titulus ſanctorũ Apoſtolorum noĩe longe ante prædictorum Põtificum tempora Romæ erat, cuius frequens eſt mẽtio in Concilio ſecũdo Romano ſub Symmacho Papa, & in Concilio Romano ſub S. Gregorio Põtifice.

b *Iacobus.*] Hic frater Dñi, Iuſtus, idẽque Minor eſt appellatus, quem a S. Petro ordinatum fuiſſe Epiſcopum Hieroſolymorum, ex Clemente Alexan. refert Euſeb. hiſt. lib. 2. cap. 26. Ioannes Chryſoſtomus in Ioan. homil. 84. & alij. De eius cathedra Epiſcopali adhuc ſuperſtite temporibus Conſtantini, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 14. De lamina aurea, quam ut ſummus ſacerdos eius eccleſiæ geſtare cõſueuit, ſcribit auctor de excid. Hieroſ. qui dicitur Hegeſippus, Euſeb. lib. 2. cap. 22 Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Iacobo, & Epiphan. in Panar. hæreſ. 78. qui omnes & eiuſdem inſtitutum uitæ deſcribunt. Illam uero quorumdam ſniam de tribus Iacobis, qua Iacobus Alphæi a Iacobo Iuſto diſtinguitur, in Annal. Eccleſ. pluribus confutauimus. Huius martyrium ex Hegeſippo deſcribit Euſebius hiſt. lib. 2. cap. 22. Per pauca vero Ioſephus Antiquit. lib. 20. cap. 8. Origenes lib. 1. contra Celſum, Metaphraſt. & alij de eodem pluribus.

c *Hieremiæ Prophetæ.*] De eodẽ non tantum Latini oẽs, ſed & Græci hac die agunt in Menologio. Præter ea quæ de Hieremia in diuinis ſcripturis legũtur, ſcribit de eo Ioſephus Antiquit. lib. 10. c. 6. 7. 10. & 11. Epiphan. de vit. & interitu Proph. cap. 8. Hieron. cap. 1. in Hierem. & cap. 23. & in pręfat. 118. Iſid. c. 38. Hieremię foueã Conſtantinus miro exornauit ædificio, ut ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8. c. 30. Cur autem in diuinis Scripturis nõ ſunt ſcriptæ neces Prophetarum, quos a Iudęis occiſos eſſe Chriſti teſtimonio cõprobatur; vide quæ ſcribit Origenes ad Africanum, cum agit de Suſannæ hiſtoria. De oſſibus Hieremię Proph. tráslatis ad Tetraphilũ, vide in Prat. ſpirit. c. 77.

d *Andeoli.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij pluribus agunt. Quod pertinet ad territorium Viuarienſe, eiuſdẽ noĩs Caſſiodorus erexit nobiliſſimum monaſterium, quod illuſtrius reddidit præclara bibliotheca, quã magno cum labore & impenſa collegit, quã deſcriptã habes in duobus illis libris quos ſcripſit eruditiſſime de Inſtit. diuin. lect. De ipſo aũt monaſterio Viuariẽſi habes ibid. lib. 2. c. 29. An aũt in eodem territorio Viuarienſi fuerit monaſteriũ Caſſiodori, non auderem affirmare; cũ præſertim, ſm deſcriptionem Caſſiodori, alio in loco potius eſſe poſitum uideatur.

e *Orentij & Patiẽtiæ.*] In Flore ſanct. Hiſp. ex vet. monumentis Oſcenſis eccleſiæ leguntur hi parentes fuiſſe S. Laurentij martyris.

f *Sigiſmundi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eo Greg. Turonen. hiſtor. Francor. lib. 3. cap. 5. & 6. & exactius de gloria martyrum cap. 75.

Aim.

Aim.lib.2.ca.4.Ado Viennen.in chron. anno Dñi 492. Sigebertus refert eius necem anno Christi 515.& alij plures, nouissime uero Papirius Maso,qui etsi breuius,diligentius tamen ceteris(mea sententia) res Francorum conscripsit.

g *Amatoris episcopi.*] Vsuardus,Ado, & alij de eodem hac die. Huius uitã erudite conscriptam extare dicit Molanus, sed nobis hactenus incognita est: ea tantum legimus de S. Amatore Episcopo, quæ Constantius scripsit in Actis S.Germani Episcopi Antisiod. lib.1.ca.2.3.4. & quæ Surius refert tom.7.hac die.Mentio de eodem habetur in vita sancti Patricij Episcopi Hibernorum.Huius opera delata esse in Gallias corpora sanctorum Quirici & Iulittæ, habent Acta eorumdem martyrum,quæ recitat Mombrit.tom.2. De eodem Vinc.lib.20.ca.6. Mentio habetur de ipso etiã in uita sancti Mamert.apud Mombrit.tomo 2.vit. sanct. pag.70. Agit de eodem Petrus in catalogo lib.4.c.113.& alij.Vixit tpibus Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta. Obijt anno Domini 421. Numeratur sextus eius ciuitatis Episcopus in tabulis Democharis.

h *Orientij episc.*] De eo hac die Vsuardus,Ado item, sed eum Tolosæ ponit.

i *Asaphi episc.& Vualburg.*] In Anglicana ecclesia de his vna simul agi percepi.Beda autem hac die tantũ de Vualburga, cuius Acta atque miracula recitat Sur.tom.7. Scriptam esse vitam eius a Vuilibaldo Episcopo, tradit Molanus in annot.ad Vsuar.De ea item Trithem. de uir.illustr.ord. S.Bened.lib.3.ca.250. Claruit circa annum 750.

k *Gratæ.*] De ipsa etiam tabulæ ecclesiæ Bergomensis, ex quibus etiam alij.

2 Sexto Nonas Maij. Luna. C xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ALexandriae natalis sancti Athanasij [a] eiusdem vrbis Episcopi,sanctitate & doctrina clarissimi, in cuius persecutionem vniuersus pene Orbis coniurauerat:ipse tamen Catholicam fidem a tempore Constantini vsque ad Valentem aduersus Imperatores,Præsides, & innumeros Episcopos Arianos strenue propugnauit;a quibus plurimas perpessus insidias,profugus toto Orbe actus est, nec vllus ei tutus ad latẽdũ supererat locus: tandem ad suam ecclesiam reuersus,post multos agones,multasq. patientiæ coronas,quadragesimosexto sui sacerdotij anno migrauit ad Dominum,tempore Valentiniani & Valentis Imperatorum. Romę sanctorum martyrum Saturnini [b], Neopoli,Germani,& Cęlestini, qui multa passi,in carcerem demum coniecti, ibi in Domino quieuerunt.Item sanctorum martyrum Exuperij [c],& Zoes vxoris eius,Cyriaci & Theoduli filiorum,qui sub Hadriano Imperatore passi sunt. Hispali sancti Felicis [d] diaconi & martyris. Eodem die S. Vindemialis [e] Episcopi & martyris, qui vna cum sanctis Episcopis Eugenio & Longino, doctrina & miraculis aduersus Arianos decertans, ab Hunnerico Rege capite obtruncari iubetur. Abulæ in Hispania

ſancti Secundi[f] Epiſcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ S. Antonini[g] Epiſcopi, ordinis Prędicatorum, ſanctitate ac doctrina celebris.

MAII 2.

ATHANASII *Epiſcopi*[a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinotũ, Græci etiam eadem die in Menologio: qui & de eodem iterum agunt xv. Kal. Februarij, ut conſtat ex conſtit. Emmanuelis Imp. Puto illa die agi, more maiorum, de eius ordinatione. Habuit S. Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentam orationem; plurima in laudem eiuſdem in oratione ad Epiſcopos Ægypti, & alijs in locis: S. Baſilius etiam de eo præclara; cuius extant ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ 47. & ſequen. vſque ad 52. Habentur eius Acta in unũ collecta ex Socrate, Theodoreto, & Sozomeno; alia inſuper, quæ edidit Metaphraſtes: q̃ etſi multa magnaq. uideãtur, breuiſſima tñ & quaſi ieiuna mihi videtur, ſi conferantur cum amplioribus, quę cum ex ipſius ſcriptionibus, tum ex priſcis auctoribus tam Græcis quam Latinis colliguntur: quæ & nos pro virili sũmo cum labore per annos ſingulos digeſta deſcripſimus in Annal. Eccleſ. Satis tibi ſit, lector, ex Gregorij Nazianzeni elogio hic tantum libaſſe tanti Patris excellentiam, qui in ea oratione quam in laudem Heronis ſcripſit, hũc ipſum poſt alias laudes, oculum Orbis, ſacerdotum Antiſtitem, uocem ſublimem, fidei columen, Chriſti lucernam, & ſecundũ Præcurſorem, appellat. Migrauit autem ex hac uita, Modeſto & Arintheo Conſſ. cum ſediſſet annos ſex ſupra quadraginta; numeratur hic annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 372. Venerandũ corpus eius Venetias tandem translatũ, illic honorificentiſſime aſſeruari audiuimus. Porro cum olim vrbs Romana, Petri Apoſtoli ſedes, Athanaſio magnis oppugnationum procellis agitato tutiſſimus portus fuerit, & tamquam aſylum & perfugium calamitatum omniũ ſanctiſſimi viri; non ſine diuino conſilio factum videtur, ut fortiſſimus fidei defenſor religionis in Oriente propagandæ & Eccleſiaſticæ unionis cõciliandæ cauſa iterum quodammodo poſt annos mille ducentos & amplius ad Vrbem redierit, præclaro ei conſtituto domicilio. Nã Gregorius XIII. Põt. Max. ſtudioſiſſimꝰ Catholicæ fidei propagator, cupidiſſimuſq. Orientalis Eccleſię unionis & pacis, Romæ tẽplum egregium S. Athanaſij noĩe conſtruxit, collegiumq. Græcorũ inſtituit, ubi cõplures adoleſcẽtes bonis moribus & Orthodoxæ fidei doctrina eruditur; ex quo ſeminario vberes aliquãdo pietatis fructus ad Orientalẽ Eccleſiam venturos, Dei benignitate, & *S.* Athanaſij patrocinio, ſperare licet.

b *Saturnini & ſoc.*] Agũt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

c *Exuperij & Zoes.*] De his etiã hac die Græci in Menologio. Erexit Iuſtinianus Imp. nobilem eccleſiam nomine S. Zoe martyris, de qua Procop. libr. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

d *Felicis diaconi.*] De eo item in Breuiario Toletano, vbi plura in eius officio eccleſiaſtico.

e *Vindemialis Epiſc.*] Meminit Vindemialis Epiſcopi Victor Vticẽſis in appendice ad tertiũ librũ, vbi agit de martyrio ſeptẽ fratrũ. Fuit (ut ait) Epiſcopus Capſẽſis ciuitatis: de cuius martyrio agit Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. ca. 3. licet diuerſe Petrus in catal. lib. 4. ca. 116. ſed perperam, ut apparet.

f *Secundi Epiſcopi.*] Fuit hic vnus ex illis primis Epiſcopis, qui a S. Petro ordinati, ab eodem in Hiſpaniam miſſi sũt. Porro in Breuiario Toletano non tantũ de Secundo, ſed & de ceteris hac die agitur, hymnuſq. ſacer de omnibus ibidem legitur: de quibus omnibus chron. Hiſpan. & alij ſcripſere.

g *Antonini Epiſcopi*] Huius res geſtę

iuſſu

iussu Clemẽtis VII. Rom. Pont. a F. Vincentio Mainardo ordinis Prædicat. exacte conscriptæ sunt. De eodem plura Franc. Castel. lib. 3. de vir. illustr. ordinis Prædicat. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 1459. Relatus est autem in numerum Sanctorum ab Hadriano Sexto Papa anno 1523.

3 Quinto Nonas Maij. Luna. D xxvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

IEROSOLYMIS Inuentio [a] sacrosanctæ Crucis Dominicæ, sub Constantino Imperatore. Romę via Numentana passio sanctorum martyrum Alexandri [b] Papæ, Euentij & Theoduli presbyterorum: ex quibus Alexander sub Hadriano * Principe & Aureliano Iudice post uincula, carceres, equuleum, vngulas, & ignes, punctis [c] creberrimis per tota membra confossus, ac peremptus est: Euentius vero & Theodolus post longos carceres ignibus examinati, ad vltimum decollati sunt. Narniæ sancti Iuuenalis [d] Episcopi & confessoris. Constantinopoli sanctorum martyrum Alexandri [e] militis, & Antoninæ uirginis, quæ in persecutione Maximiani sub Pręside Festo ad lupanar damnata, & ab Alexandro, qui pro ea ibi remanserat, mutato habitu clam educta, cum eo postmodum iussa est torqueri: & ambo simul pręcisis manibus in ignem pro Christo iniecti, egregio peracto certamine, coronantur. In Thebaide sanctorum martyrum Timothei [f], & Maurę coniugis, quos Arianus Pręfectus post multa tormenta cruci iussit affigi, in qua nouem diebus viui pendentes, ac se ipsos in fide roborantes, martyrium consummarunt. Aphrodisię in Caria sanctorum martyrum Diodori [g] & Rodopiani, qui in persecutione Diocletiani a ciuibus suis lapidati sunt.

* Traiano.

MAII 3.

INVENTIO *sanctæ Crucis* [a].] Beda ac ceteri Latinorũ hac die: Græci tantum de Exaltatione xviij. Kal. Octobr. tam ex vet. Menolog. quam ex cõstit. Emmanuelis Imp. Item Niceph. lib. 13. ca. 37. & Metaphrast. in vita S. Ioannis Chrysostomi. in fine. Inuentionem Crucis cũ Græci non habeant in Menologijs, ea est se causa vr̃, quod inter mobilia festa eadẽ adnumerabatur: tertia. n. die a Resurrectione Dñi celebrabatur Crucis resurrectio, cum nimirũ sursum emergens, miraculis corruscauit. Id. n. habes ex oratione in sanctam Crucem habita a Sophronio Episcopo Hierosolymitano, quã in Latinum a se translatam edidit nr̃ Achilles Statius. Qm̃ aũt Gelasius in decreto de libris apocryphis apud Grat. dist. 15. c. sancta Romana, nõ ita probat scripturam de Inuentione S. Crucis; sane putãdum est illam quidem diuersam esse ab ea historia quę a S. Ambrosio narratur ac probatur in ea oratione quam habuit in funere Theodosij Imperatoris, & a S. Paulino in epist. 11. ad Seuerum, ab ipso

insuper Sulpitio Seuero hist. lib. 2. Rufin. lib. 1. c. 8. Socrat. lib. 1. c. 13. Sozom. lib. 1. c. 1. ac denique a Theodoreto lib. 1. c. 18. & alijs, qui ab his accepisse vñr. In Inuentione S. Crucis mortuum restituxum ad uitã, Paulinus atq. Seuerus affirmant: Græcorũ autẽ aliqui ægrotantem potius cõualuisse testantur. Verum vtiũque factũ esse, Niceph. tradit lib. 8. c. 29. Testatur idẽ Paulinus stupẽdũ plane ac perenne miraculũ de ligno sanctæ Crucis toti Orbi notissimum: nam cum undique e remotissimis etiam regionibus Hierosolymam religionis ergo Christiani confluere consueuissent, acciperentq. de ligno eiusdem sanctæ Crucis particulam, illud, diuina quadam virtute operãte, nullã sentiebat ex diminutione iactura. S. Cyrillus etiam catech. 10. affirmat totũ terrarũ orbem ligno sanctæ Crucis Hierosolymis accepto esse locupletatũ. Erat custodia Crucis demandata vni ex sanctioribus cleri Hierosolymitani, cuius muneris mentio hĩ in Concil. Chalcedonensi: at Paschatis ope ex adytis tẽpli eadẽ populo adorãda producebatur, vt in eadẽ epistola testatur S. Paulinus. Illud non omittimus, Græcos aliã ẽt de S. Cruce celebrare consueuisse solemnitatem ad xvj. Kal. Iunij, qua recolitur memoria admirãdæ illius apparitionis Crucis signi supra Hierosolymã meridie factæ; cuius rei gestæ historiam S. Cyrillus tũc eiusdẽ ecclesiæ Episcopus exacte describit post catecheses: testantur hæc ipsa eorum Menologia, & Metaphrastes.

b *Alexandri Papæ.*] De eo hac die Beda, & alij Latinorũ. Extant eius Acta, quæ retulit Surius in tom. 3. De eius successione scribit Irenæus lib. 3. c. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 4. cap. 4. Epiph. in Panar. hæresi 27. Augu. epist. 165. & alij. Vnus Optatus recensens seriẽ Romanorum Pontificum lib. 2. contra Parmen. Alexandrum præterijsse vĩ; quod vitio librariorum potius accidisse credimus: nã in tabulis ecclesiæ Africanæ, quas recenset S. Augustinus, Alexander adnumeratur post Euaristum. Emẽdatum hic fuit, quod quadam incuria irrepserat, hũc passum sub Aureliano Principe, qui quidẽ longe post Alexandri tempora imperauit. Pro Principe, Iudex est positus, qui hisce Hadriani temporibus in Christianos gladium potestatis acuerat, ut cõflat ex Actis aliorum sanctorum martyrum, qui passi sũt sub Hadriano Imp. Irrepsit item mendum, ut loco Hadriani, Traianus positus haberetur: porro Hadrianus adoptatus a Traiano, dictus est Traianus Hadrianus. At uero sub Hadriano Imp. Alexandrum Rom. Pont. consummasse martyrium, in nostris Annal. Eccles. pluribus demonstrauimus; id ipsum eius Acta profitentur.

c *Punctis creberrimis.*] Non ad cruciandum tantum modo, sed & ad inferẽ dam necem eiusmodi supplicium excogitatũ est a Caio Caligula sæuissimo Principe, de quo hæc Sueton. in Caio ca. 30. Non temere in quemquam, nisi crebris & minutis ictibus animaduerti passus est, perpetuo notoq. præcepto ita fieri, vt se mori sentiant. Hæc Sueton. qui & in Galba ca. 17. minutissimis ictibus ipsum Galbam fuisse excarnificatum testatur. Porro diuersum erat hoc supplicium ab illo, quod ad excruciandum tm, non autem ad occidendum inferri solitũ erat, quod Stimuleum dictum, furibus seruis admoueri consueuit; de quo sæpius Plautus, vt in Milite glorioso his verbis: Neque nisi supplicium Stimuleum de te datur. In Asinaria: Vtinam stimulus in manu mihi sit: Et in Menæchmis: At ego te pendentem fodiam stimulis triginta dies: Stimulis latera sanctorum martyrum esse sæpe confossa, eorũ Acta testantur. De Hippolyto Prudentius hym. 11.

Iliaq. infestis perfodiunt stimulis.

d *Iuuenalis Episcopi.* De ipso etiã Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. Extant eius Acta, quæ in compendium redacta Surius recitat tom. 7. hac die. Cum autẽ tam eius gesta, quam etiam cuncta Martyrologia, tũ edita, tum manuscripta testentur hũc absq. martyrio in pace quieuisse; plane constat hunc aliũ esse ab eo quẽ S. Gregorius homil. 27. in Euang. appellat martyrẽ, eumdemq. Narniæ sepultũ dicit. Duos potius eiusdẽ ecclesiæ fuisse Iuuenales, sicut Veronæ Zenones, &

Rauennæ

Rauennæ Vitales, uerius existimamus, quam errasse S. Gregoriũ. His accedit, quod Nonis Maij, tam in Romano Martyrologio, quam apud Bedam, Vsuardũ, Adonem, ac ceteros, de alio agitur Iuuenale, eodemq. martyre, quem illum esse putamus Narnienſem martyrem, cuius meminit S. Gregorus in dicta homilia. Erat olim in eius sepulchro in sacra crypta posito eiusmodi epitaphium:

Secreti locus est intus, sãctisq. receßus,
Quem famulus Christi sanctus Iuuenalis amauit.
Sãctorũ socius, meritis euectus in astra:
Rupe caua placuit tumulari membra sepulchro.
Ne polluta manꝰ sacrũ cõtingere poßit.

Exscriptũ est ex cod. manuscripto ecclesiæ Catanen. vbi & eius uita legitur, sed admodum deprauata. Non tantum Narniæ, sed Fossani in Taurinis etiã eius sacra pignora, translata, magno in honore habentur, vbi eius venerandum corpus translatum haberi dicitur: est solemnissima memoria S. Iuuenalis; in cuius officio ecclesiastico vtrosque Iuuenales confusos reperi, dum in oratione, eadem que peruetusta (vt apparet) appellant martyrem, in lectionibus autem confessorem. In honorem S. Iuuenalis Belisarius monasterium apud Hortas erexit, vt in lib. de Rom. Pont. in Vigilio legitur.

e *Alexãdri & Antoninę.*] Agũt de his Græci etiam in dicto Menol. ad vj. Idus Iunij, vbi rei gestæ historia fusius enarratur. Idem testãtur ibidem eorum corpora Constantinopoli asseruari. Scribit & de his Niceph. hist. lib. 7. c. 13. licet noĩa eorum reticeat. Nec quis existimet ob simile certaminis genus eosdem hos esse cum Theodora & Didymo, de quibus supra quarto Kal. Maij. Cum etenim frequenter Christianæ feminę ad prostibulũ damnarentur, sæpius similis casus potuit accidisse quinetiã Palladius in Lausiacis id ipsũ de alia uirgine Corinthiac cidisse ex Hippolyto describit c. 54. Porro eiusmodi fallaciæ artem eludendi custodes mutatione habitus, primæ omniũ suo exemplo docuerunt feminæ Lacedęmoniorum, quæ ijsdem thecnis maritos suos a nece subduxerunt, se ipsas loco illorum tradẽtes. hæc apud Valer. de amore coniug. lib. 4. c. 6. exter. cap. 3. Horum Acta, quę hic cõpendio describũtur, longe uberius Metaphrastes descripsit: extãt Latine reddita a Lipom. to. 7. & apud Sur. to. 3. Qualis autem esset harum virginum conditio, quæ lenonibus tradebantur, cõsule dicta superius an Agnete.

f *Timothei & Mauræ.*] Græci item de his agunt hac die in Menologio, ibiq. eorum acta fusius explicantur.

g *Diodori & Rodop.*] De his item hac die Græci in Menologio. vbi, & quæ passi sunt tormenta numerantur.

4 Quarto Nonas Maij. Luna. E 25. XXV.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

APVD Ostia Tiberia natalis S. Monicæ[a] matris B. Augustini, cuius illæ præclaram uitam in libro nono Confessionum testatam reliquit. In metallo Phennensi Palæstinæ natalis B. Siluani[b] Gazę Episcopi, qui in Diocletiani persecutione, Maximini Cæsaris mandato cum plurimis suis clericis martyrio coronatus est. Item sanctorum uidequ adraginta[c] Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, post ferri candentis adustionem, & alia tormenta, simul capite cæsi sunt. Hierosolymis S. Cy-

riaci

riaci [d] Episcopi, qui cum loca sancta [e] visitaret, sub Iuliano Apostata cęsus est. In Vmbria S. Porphyrij [f] martyris. Nicomedię natalis S. Antonię [g] martyris, quę nimium torta & uarijs afflicta cruciatibus, altero brachio tribus diebus suspensa, & in carcere biennio detenta, ad ultimum a Prisçilliano Prędide in confessione Domini flammis exusta est. Lauriâci in Nórico Ripensi S. Floriani [h] martyris, qui sub Diocletiano Imperatore, Aquilini Prędidis iussu, ligato ad collū saxo in flumen Á nisum prędipitatus est. Tarsi S. Pelagię [i] virginis, quę sub Diocletiano in bouem ęneum candentem inclusa, martyriū compleuit. Colonię S. Paulini [k] martyris. Mediolani S. Venerij [l] Episcopi, cuius virtutes S. Ioannes Chrysostomus in epistola ad eum scripta testatas reliquit. In territorio Petragoricensi sancti Sacerdotis [m] Episcopi Lemouicensis. Antisiodori S. Curcodomi [n] diaconi.

MAII 4.

MONICÆ.[a]] Huius præclaras res gestas inde a puertitia scripsit S. Augustinus, beatæ matris glorioſus filius, lib. 9. confess. a c. 8. vsq. ad 13. cetera autem supra lib. 5. c. 8 & lib. 6. c. 12. Quo autem potissimū anno ex hac uita migrauit, inde etiam colligi potest, quod S. August. eius obitum contigisse narrat, cum esset reuersurus Carthaginem una cum ea. Porro idē ipse lib. 4. c. 25. contra Petilianum ait se ex Italia redijsse in Africā occiso Maximo tyranno: quem constat necatum esse Theodosio 5m & Cynegio Consulibns, mense Augusti. Sequenti itaq. anno, Timasio & Promoto Conss. (qui 5m Fastos Onuphrij ponitur annus a Christo Domino 389.) S. August. una cum matre nauigaturus in Africam, cum ad Ostia Tiberina cōsedisset, mense Maij, hac ipsa die, post suauissima de regno cælesti colloquia, sanctissimam matrem ad cælos abeuntem præmisit, annum ætatis agētem quinquagesimum sextū, ut ipse scribit lib. 9. confessionum c. 11. in fine.

b *Siluani Episc.*] De eadem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. De eius martyrio & sociorum, ac de loco ubi sunt passi, scribit Eusebius hist. lib. 8. c. 17. 22. & 25. ex quo Nicephorus lib. 7. c. 16. & 27. & aiij.

c *Vndequadraginta mart.*] De his itē Beda, Vsuardus, & Ado. His autem quæ hic emendata sunt, consentiunt Græcorum historici, Eusebius lib. 8. c. 22. & Niceph. li. 7. vbi supra. Longe uero grauior error illius est, qui putat hos illos esse martyres, qui passi sunt temporibus Valentis Imp. quando defuncto S. Athanasio, Petrus electus fuit Episcopus Alexādrinus, aduersante Lucio Arianorū Episcopo; cuius rei gestæ historiam monumentis mandauit Theodoret. hist. lib. 2. c. 20. Hi etenim, de quibus nūc agimus, passi sunt anno octauo persecutionis Diocletiani Imperatoris, ut exacte describit Eusseb. hist. lib. 8. c. 22. & Niceph. lib. 7. c. 16. Nec hi cum illis aliquid commune habent, præter locum Phennensium metallorum: nam alioqui nec numero, nec mortis genere conueniunt; non enim illi, uti isti, capite truncati sunt.

d *Cyriaci Episc.*] De hoc item Beda, Vsuardus, Ado, & alij; a quibus oībus cū passus dicatur Hierosolymis tpibus Iuliani Apostatæ, non tamen quod fuerit Episcopus Hierosolymorum: eo etenim tempore S. Cyrillus illic sedebat, qui superuixit vsq. ad Theodosij rempora, interfuitq. Concilio œcumenico Cōstantinopolitano. Hic uero, de quo agitur, fuit Episcopus Anconitanus, cuius & Acta accepi-

accepimus ab eius ecclesia, sed quæ aliqua indigeant castigatione. Celebratur ei iusdem translatio Nonis Octob.

e *Cum loca sancta visitaret.*] Quã frequens ea tẽpestate ex toto Orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca sancta, testis est S. Hieron. qui ea quæ vidit, scriptis cõsignauit. In præœmio. n. lib. 7. in Ezech. ad Eustoch. habet hæc uerba: Fateor me explanationẽ in Ezechielem multo ante tpe promisisse, & occupatione de toto Orbe huc venientium implere non posse: dum nulla hora, nullumq. momentũ est, in quo non fratrũ occurramus turbis, & monasterij solitudinem hospitum frequentia commutemus; tantum, vt claudẽdum nobis sit ostium, aut scripturatũ, per quas aperiendæ sunt fores, studia relinquenda. Et ad Paulinum epist. 13. De toto, inquit, huc Orbe concurritur; plena est ciuitas vniuersi generis hominũ, & tãta vtriusq. sexus cõstipatio, ut quod alibi ex parte fugiebas, hic totum sustinere cogaris, &c. Ex uniuerso insuper orbe Christiano Hierosolymas mitti eleemosynas cõsueuisse, idem testatur, scribens aduersus Vigilantium. Sicut autem S. Hierony. Paulinum tyrocinium monasticæ uitæ auspicantem a peregrinatione eiuscemodi reuocat, ita & S. Gregor. Nyssenus monachos ac sacras uirgines eisdem teneri studijs ægre tulit; cum ea occasione illi solitudinis, istæ uerecundiæ, sanctiq. pudoris dispendium pati ob nimiam hominum frequentiam cogerentur: in eamq. sententiam, vt appareret, libellum illum scripsit de his qui adeunt Hierosolymam, quem recitat Lipom. to. 2. His exceptis quam laudanda, vtilis, & fructuosa sit eiusmodi peregrinatio, pluribus docet S. Hierony. epist. 17. ad Marcellam.

f *Porphyrij.*] Habetur mentio de eo in Actis S. Venantij, qui passus est Camerini; legimus ea manuscrip. sed in nonnullis emendanda.

g *Antoniæ.*] De ea Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio pridie Id. Iunij. Diuersa hæc est ab Antonina, de qua ijdẽ agunt pridie huius diei.

h *Floriani.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius Acta relata a Sur. in to. 3. Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 4. c. 121. Plura de eodem in Breuiario Polon. & Cuspin. in Austria. Legimus insuper eius res gestas manuscrip. Extat de eodem elegans epigramma Bonad. Sãton. lib. 2. monod. 59.

i *Pelagiæ.*] De Pelagia Tarsensi agũt hac die Græci etiam in Menologio. Pluribus de scripta eius Acta ex Metaphraste recitat Lipom. to. 7. & Surius tó. 3.

k *Paulini.*] De eo Molanus in addit. ad Vsuardum, & Galesin. ex tabulis ecclesiæ Colonien sis.

l *Venerij Episc.*] Meminit S. Venerij Paulinus in uita S. Ambrosij, Anastasius Papa in Epistola ad Ioannẽ Episcopum Hierosolymitanum, S. Hiero. in apologia 2. aduersus Rufinũ, S. Paulinus Nolanus epist. 16. ad Seuerũ. Extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij Episcopi Ticinẽsis: incipit: *Forma pudicitię*, etc. Sedit tpibus Anastasij Papæ, ut habent Acta Concilij Carthaginẽsis, quod celebratum est post Consulatum Stiliconis, anno Dñi, ẽm Fastos Onuphrij, 401. Extat in bibliotheca Card. Syrleti S. Ioãnis Chrysostomi epist. ad Veneriũ scripta.

m *Sacerdotis Episc.*] De quo etiã Molanus in addit. ad Vsuardum. Successit hic Agerico, numeraturq. trigesimus Lemouicensis Episcopus in tab. Democharis, claruitq. circa annum Domini 515.

n *Curcodomi.*] De eo etiam Vsuardus hac die. De eius miraculis agit Constantius in uita S. Germani Episcopi Antisiod. lib. 1. cap. 16.

5 Tertio Nonas Maij. Luna. Fxxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
r	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ROMAE

ROMAE S. Crescentiānæ [a] martyris. Ibidem S. Siluani [b] martyris. Alexandriæ S. Euthymij [c] diaconi, ob Christum in carcere quiescentis. Thessalonicæ natalis SS. martyrū Irenæi [d], Peregrini, & Irenes, ignibus combustorū. Antisiodori passio S. Iouiniani [e] lectoris. Leocatæ in Sicilia S. Angeli [f] presbyteri, ordinis Carmelitarum, qui ab hæreticis ob defensionē Catholicæ fidei trucidatus est. Hierosolymis S. Maximi [g] Episcopi & confessoris, quē Maximinus Cæsar post effosum oculū, pedemq. igni to ferro adustū, ad metalla damnauit. Edessę in Syria S. Eulogij [h] Episcopi & confessoris. Arelate in Gallia S. Hilarij [i] Episcopi, doctrina & sāctitate cōspicui. Viennę S. Nicetij [k] Episcopi, uenerabilis sāctitatis viri. Bononię S. Theodori [l] Episcopi, meritis clari. Eodē die S. Sacerdotis [m] Episcopi Saguntini. Mediolani S. Geruntij [n] Episcopi. Ibi dē cōuersio [o] S. Augustī. Episcopi & Ecclesiæ doctoris, quē B. Ambrosius Episcopus fidei Catholicę ueritatē docuit, & hac die baptizauit.

MAII 5.

CRESCENTIANÆ [a].] De ea uet. manuscrip. Erat olim titulus Romæ S. Crescentianæ, cuius mentio habetur in Conc. 1. Rom. sub Symmaco Papa.

b *Siluani.*] Vet. manuscr. Legitur in li. de Rom. Pōtificibus', 'Bonifaciū Papā I. ornasse sepulchrum S. Siluani martyris.

c *Eutymij.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 4. ca. 132. & alij recentiores.

d *Irenæi, & sociorum.*] De his ijdem qui supra hac die, Græci autem in Menologio tantum de Irenæo.

e *Iouiniani.*] De ipso etiam Vsuardus hac die. Eius Acta descripta habentur in reb⁹ gestis S. Peregrini Episcopi & martyris, q a Sixto Papa in Gallias miss⁹ est.

f *Angeli presb.*] Scripsit eius res gestas Enoch Hierosolymitanus: de eodē etiam Molan. in addit. ad Vsuard. hac die. habes easdem in compendium redactas in Thes. concion. to. 2. hac die.

g *Maximi Episc.*] Græci itidē. De eo Sozom. hist. lib. 2. c. 19. & lib. 3. c. 20. 21. Theodoret. lib. 2. c. 27. Hieronymus in chron. Niceph. lib. 11. c. 26. & Nicephorus Episcopus in chron. Hic est tertius eiusdem nominis Episcopus Hierosolymitanus: nam primus Publio, secundus Capitoni, hic autem successit Macario: sedit temporibus Constantij, cuius Imperatoris anno 15. moritur.

h *Eulogij Episc.*] Plura de eo scribit Theodoretus hist. lib. 4. c. 16. Hic etiam reperitur interfuisse SS. Concilio Constantinopolitano œcumenico, vt ex eius subscriptione apparet.

i *Hilarij Episc. Arelaten.*] De eodem hac itē die Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. oēs, ac ēt uet. manuscr. Fateor me de hoc Hilario magna aliquandiu fuisse dubitatione perplexū, cum legissem aduersus eum scriptas acerrimas litteras S. Leonis Papæ ad Episcopos Galliarū Prouinciæ Viennensis; sunt autē inter eius epistolas nu. 89. quibus quidē consentit constitutio Valentiniani Imperatoris aduersus eumdē Hilariū promulgata; extat in ter nouel. Theodos. & Valentiniani ti. de ordinat. Episcoporū post Codicē Theodosianum descripta. Arguebatur. n. Hilarius, quod inconsulto atq. contradicente Rom. Pōtifice, sibi sumpsisset ordinationes Episcoporum ad alios Metropolitanos spectantium. Vt aūt historiæ veritas elucescat, in primis dicimus id ipsum nō ab Hilario primū esse tentatū: Patroclus enim Arelatēsis sedis inuasor, qui pulso Herote illic sedit, eiusmodi facinus aggressus est, ut cōstat ex Prospero in chro. anno 5. Honorij Imp. & ex litteris Bonifacij

facij Rom. Pōtificis, quas aduersus eum scripsit ad Hilarium Episcopum Narbonensem; cuius decretum Cælestinus Papa etiam ratū habuit, scribens ad Episcopos Viennensis & Narbonensis prouincię, epist. 2. c. 4. De eadē re actū apparet in Conc. Taurinensi c. 1. ubi demum contentioni is finis impositus est, ut qui ex duobus Episcopis Arelatensi & Viennensi suā ciuitatē metropolim cōprobasset, is totius Prouincię obtineret primatū. Quæ sane cōtrouersia agitata fuit, vsque ad tpa Hilarij, de quo agimus, q successit S. Honorato. Visus est aūt Hilari⁹ paulo ardētius (quasi Arelatensi ecclesiæ cōpeterent iura primatus) eā cām S. Leonis Papæ tpe pertractasse, & in alios sibi plus æquo vsurpasse; unde eiusdem S. Leonis indignationem incurrit. Studiosior. n. quā par erat, ampliandæ ecclesiæ Arelatensis aliquanto fuisse vr̄; de quo et S. Prosper, qui eū mirifice laudat in lib. 2. c. 9. de uita contēplatiua, hęc ait: Quid S. Hilarius? nonne & ipse oīa bona sua aūt parentibus reliquit, aut vendita pauperibus erogauit? Is cū merito perfectionis suæ fieret Episcopus Arelatēsis; quod illa tunc habebat ecclesia, non solū possedit, sed etiam acceptis fidelium numerosis hæreditatibus ampliauit, &c. Constat tm̄ eumdem pœnitentia emendasse, quicquid zelo tuēdæ ecclesiæ suę iuris, tā in S. Leonem, quam in Gallicanos Episcopos deliquisset. Vetū quod hic antea fueramus opinati de eius spōtanea abdicatione Episcopatus, & reuersione ad pristinam vitam monasticam in insulā Lirinensem, corrige ex his quæ diximus tom. 6. nostrorum Annalium. Porro Hilarij sanctitas non hmōi fuit, ut in angulis tm̄ paucis innotuerit: nam S. Honoratus Episopus Massiliensis, qui ijsdem tpibus vixit, eam toto Orbe vulgauit, dū (vt ait Gennadius de vir. illustr. c. 99.) illius præclaras res gestas scriptorū monumētis æterna memoria cōsignauit. Hūc ipsū S. Prosper (vt diximus) exornat laudibus: hūc etiam S. Eucherius tollit prę-conijs, scribens ad Salonium eius discipulum in præfat. libri quæstionum vet. & noui test. Constantius deniq. non mediocris inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius summa laus est apud Sidonium Apollinarem, in uita quam scripsit S. Germani Episcopi Antisiod. lib. 1. c. 33. hæc habet: Aduenientē beatissimum uirū vrbis Arelatensis Episcopum religiosa gratulatione susceptit, Apostolicum instar sui tpis sacerdotem suscipiēs. Illustrabatur eo tpe ciuitas Hilario sacerdote multimoda uirtute pretioso. Erat. n. fidei igneus torrēs cælestis eloquij, & præceptionis diuinæ operarius indefessus, qui uenerabilē sanctū virum Pontificem affatu ut patrem, reuerentia ut Apostolū sublimabat. Hæc Cōstantius. Gēnadius insuper de uir. illustr. c. 69. mirificis eumdē laudibus cumulat. Ado Episcopus Viennensis, quamuis ei ob cōtrouersias inter Arelatensē & Viēnensem ecclesiā fortasse parū gratus esse posset; illum tm̄, ut ceteri, miris laudibus extollit, dū de eo agit in chron. anno Domini 458. Hæc aūt oīa recitata de S. Hilario Patrum elogia post eius obitū prolata vm̄r. Si quis vero eius primordia, immēsosq. labores illos ab eo una cū S. Prospero pro tuenda fide Catholica aduersus Pelagianos susceptos, cum illi S. Augustini scripta maculis aspergere, calumnijs labefactare, & canino dente corrodere nitebantur, scire cupiat; hr̄ hac de re testimonium S. Cælestini Papæ in ea epistola quā pro illis ipsis scriptis S. Augustini dedit ad Episcopos Gallicanos. Fuerat. n. idem Hilarius olim S. August. discipulus, ut ipse profitetur in epistola ad August. scripta, quæ hr̄ apud illum to. 7. pag. 546. edit. Louan. August. autem tā ad ipsum, quam ad S. Prosperum Aquitanum inscripsit admirandos libros illos de Prędestinatione sanctorum, & de Bono perseuerantię, necnon & epistolā, quæ extat in fine tomi septimi, ead. edit. pag. 542. Hæc iam satis, ut omnis prorsus legētibus scrupulus & ambiguitas tollatur de tāti Antistitis fama & sāctitate. Deprompsimus hæc ex nostris Annal. Ecclesiast. atq. huc in lectoris gr̄am transtulimus: quibus nos laboribus liberasset vita S. Hilarij a S. Honorato Massiliensi Episcopo cōscripta, si non excidisset. Ex

his

his etiam multo magis refellitur patentissimus illorum error, qui Hilario Pictauiensi Episcopo tribuunt epistolam Hilarij Arelatensis.

x *Nicetij episc.*] De eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij. Nicetum hunc appellat Ado in chron. an. 379. Hic interfuit Cõcilio Valẽtino in Gallijs celebrato, Gratiano tertiũ & Equitio Consl. anno Domini 375. numeratur hic 14. eius sedis Episcopus in tab. Democharis.

l *Theodori episc.*] Successit hic Laurẽtio eius ciuitatis Episcopo, circa annum Domini 530. vt in eiusdem Bononiensis ecclesiæ tabulis vidimus.

m *Sacerdotis episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Saguntinæ, & Flos sanct. Hispan.

n *Geruntij episc.*] De eodem tabulę ecclesiæ Mediolan. Extat de eodem epigramma Ennodij Episcopi Ticinensis. Successit Eusebio, vixitq. temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

o *Cõuersio S. Augustini.*] In priori Notationum editione, cum egi de ætate S. August. qua ad Christum conuersus, & anno quo baptizatus fuit, locus eiusdem in Confessionum lib. 9. c. 11. penitus deprauatus me hæc non putantem errare coegit, dum ibi legitur in fine: Ergo die nono ægritudinis suæ, 56. anno ætatis suæ, 33. ætatis meæ, ãia illa religiosa & pia corpore soluta est. Hæc cũ ibi legerẽ, nulla alia habita diligentiori inuestigatione, dixi ipsũ conuersum anno suę ętatis 30. Re autem accuratius perspecta, & ex pluribus alijs Augustini locis examinata, aliam annorum eius cogimur inire rõnẽ. Ac illud in primis ex eodẽ auctore de ipso referimus, quod vsq. ad annũ suę ætatis 28. Manichæus, in errorẽ ductus, perseuerauerit, alios seducere conatus. Nam lib. 4. Confess. c. 1. ait: Per idem tẽpus annorum nouem vsq. ad duodetrigesimũ seducebamur & seducebamus, &c. Anno sequenti, 29. suæ ætatis, audiuit Faustum Manicheum profitentem Carthagine. id ipse affirmat Confess. lib. 5. c. 3. his uerbis: Proloquar in cõspectu Dei mei annum illum vndetrigesimum. Iam uenerat Carthaginem quidã Manichæorum Episcopus Faustus, &c. Sequenti uero anno suæ ætatis 30. nimirum ante Consulatum Bautonis (vt ipse testatur cõtra litteras Petiliani lib. 3. c. 25.) venit Mediolanum. Numeratur hic annus in Fastis Panuini 384. de quo anno suæ ętatis idem Augustinus Confess. lib. 6. c. 11. Ecce iam tricenariam ætatem gerebam in eodem luto hæsitans, auiditate fruendi præsentibus, &c. Trigesimoprimo, annum aperiente Bautone Consule, qui est Domini annus 385. Kal. Ianuarij habuit encomiasticam orationem pro gratiarũ actione dici solitam: quod ipse testatur citato superius loco contra litteras Petiliani lib. 3. c. 25. Cumq. ibi idem ipse testetur, se post Maximi tyranni mortem in Africã ex ea peregrinatione reuersum, cõsletq. Maximũ occisum Consl. Theodosio secundum & Cynegio, mense Augusto, anno Domini 388. cumq. quarta die mensis Maij (vt superius uisum est) apud Ostia Tiberina S. Monica sit defuncta, qua sepulta, ipse nauigauit in Africam: necesse est dicere, sequenti anno ab obitu Maximi, Timasio & Promoto Consl. Christi anno 389. S. Monicam esse defunctam, & Augustinum redijsse in Africam. Si igitur Augustinus (vt dictum est) ante Cõsulatũ Bautonis, trigesimum agebat annũ: cum ab eo tpe vsq. ad Consulatũ dictorum Timasij & Promoti, ſm oĩum chronologorum sententiam quinq. anni numerentur; opus est affirmare ex necessaria assumptione, Augustinum tẽpore obitus matris, cum est reuersus in Africam, egisse annũ ætatis 35. & non 33. ut mendose legitur. Cũ præsertim ex eiusdem scriptis liquido appareat, anno suæ ætatis 33. eum nondum fuisse baptizatum: nam idem ipse relegens libros quos adhuc scripsit catechumenus, Retract. lib. 1. c. 14. tradit se nondum baptizatum scripsisse libros cõtra Academicos & Soliloquia. Porro li. 3. contra Academicos, c. 20. hæc habet uerba: Sed cum trigesimum & tertium ætatis annum agã, non me arbitror, &c. Et Soliloq. lib. 1. c. 10. Nam cum triginta tres annos agam, quatuordecim fere anni sunt ex quo ista cupere desiti. Alludens nimirum ad id quod ait lib. 8.

Con-

Cõfeſſ.c.7.Forte duodecim anni,ex quo ab undeuigeſimo anno ætatis meę,lecto Ciceronis Hortenſio,excitatus eram ſtudio ſapientiæ,& differebam,contempta felicitate terrena, &c. Habet eadem in libro de Vita beata. At non eo anno quo ea ſcribebat catechumenus eſt baptizatus,ſed ſequenti. Nam libros contra Academicos ipſum ſcripſiſſe cõſtat ante mẽſem Nouembrem: quod ex eo facile demonſtratur,dum ipſe lib.1. Retract.c.2. teſtatur ſe ſcripſiſſe librum de Beata uita eo anno, dum ruri eſſet: porro libros de Beata uita ſcripſiſſe ait tempore natalis ſui,qui erat(vt ibi ait) Idibus Nouẽbris: qua ratione neceſſario dicendum eſt,ipſum non ante ſuæ ætatis annum 34.eſſe baptizatum:nam(quod ſcribit Poſſidius in uita ipſius ca.1.) Paſchali tempore eſt baptizatus. Conuerſio autem ipſius contigit ſequenti anno ab eius Mediolanũ aduentu, nempe trigeſimoprimo ſuæ ætatis anno: quod colligitur ex his quæ ſcribit lib.8.Confeſſ.c.7. quo ſe tunc annum ætatis agere trigeſimumprimum cum teſtetur ſequentibus c.8.9.10.11.12. plane ſignificat ſe eo anno plene ad Chriſtum fuiſſe conuerſum.

6 Pridie Nonas Maij. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

ROMAE ſancti Ioannis [a] ante portam Latinam, qui ab Epheſo iuſſu Domitiani vinctus Romam perductus, & iudicante Senatu, ante eamdem portam in olei feruentis dolium miſſus,purior & uegetior inde exijt,quam intrauit. Antiochiæ ſancti Euodij [b], qui(ut beatus Ignatius ad Antiochẽles ſcribit)primus ibidem a ſancto Petro Apoſtolo ordinatus Epiſcopus, glorioſo martyrio uitam finiuit. Cyrenæ ſancti Lucij [c] Epiſcopi, quem in Actibus Apoſtolorum S.Lucas commemorat.In Africa ſanctorum martyrũ Heliodori [d] & Venuſti,cum alijs ſeptuagintaquinque. In Cypro S. Theodoti [e] Epiſcopi Cyriniæ, qui ſub Licinio Imperatore grauiſſima paſſus,in pace tandem Eccleſiæ ſpiritum Deo reddidit. Damaſci natalis B.Ioannis Damaſceni [f], ſanctitate & doctrina celebris, qui pro cultu ſanctarum imaginum uerbo & ſcriptis aduerſus Leonem Iſauricũ ſtrenue decertauit: cuius iuſſu cum ei dextera manus amputata fuiſſet,imagini B.Mariæ Virginis,quam defenderat,ſeipſum cõmendans, protinus dexteram integram ſanamq. recepit. Carrhis in Meſopotamia S.Protogenis [g] Epiſcopi. In Anglia S.Eadberti [h] Epiſcopi Lindisfarnenſis,doctrina & pietate inſignis. Romæ S.Benedictæ [i] virginis. Salerni translatio S.Matthæi [k] Apoſtoli,cuius ſacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuerſas regiones: & demum ad eam vrbem delatum,ibidem in eccleſia eius nomine dedicata ſummo honore conditum fuit, tempore Gregorij Papæ Septimi.

IO ANNIS *ante portam Latinam*[a].] De eadem ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hiſtoriam hanc ſcribit Tertullianus libro de præſcrip. ad uerſus hæret. Eamdem Hieronymus libro 1. contra Iouinian. & in Matth. cap. 20. Euſeb. de demonſtrat. Euangel. lib. 3. cap. 7. item Acta S. Ioannis, qualiacumque ſint, quæ Prochori nomine inſcribuntur: eam & alij recentiores, qui ab eiſdem acceperunt auctoribus.

b *Euodij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Septembris. Eiuſdem meminit S. Ignatius epiſt. 12. ad Antiochenos, & in epiſt. 9. ad Philadelph. Recenſet eumdē inter illos ſanctos, qui uirgines permanſerūt. Scripſiſſe videtur Euodius nonnulla, quę excide runt, ex quibus Niceph. fragmentum recitat lib. 2. c. 3. Peruenit vſq. ad Galbę & Othonis Imperium, ut Euſeb. in chron. teſtatur. Vide notata ſuperius Kalen. Februarij in Ignatio.

c *Lucij Epiſc.*] De quo Act. Apoſt. ca. 13. Alius hic putatur ab eo cuius Paulus Apoſtol. meminit ad Romanos cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri.

d *Heliodori & Venuſti.*] Vſuardus de iis agit hac die, & alij recentiores.

e *Theodori Epiſcopi.*] Græci etiam de Theodoto hac die in Menologio; ibiq. eius Acta narrātur, ac iterū ſuperius ad xiiij. Kal. Februarij in eodē Menologio.

f *Ioannis Damaſceni.*] De quo alij alia agunt die: Græci etiam diuerſis diebus, nimirum 3. Kalend. Decembris, uel pridie Nonas eiuſdem. Extant eius res geſtę conſcriptæ a Ioanne Epiſcopo Hieroſolymitano, quæ habētur in apparatu operum eius Biblianę edit. & apud Lipom. tom. 5. & Sur. to. 3. De ipſo hiſt. Miſcel. lib. 12. in anno ſecundo Conſtantini Copronymi, Cedren. in comp. hiſt. in Leone Iſaurico, Suidas, & alij. Arbitrati ſunt aliqui Ioannem Damaſcenū vixiſſe tpibus Theodoſij Senioris, putantes fortaſſe hunc illum eſſe Ioannē ſanctitate nobilem, qui Theodoſio multa prędixit, de quo & ſuperius actū eſt: ſed ille fuit Ægyptius, hic autem Syrus. Alij rurſus eumdem Ioannem, de quo agitur, ſecant in duos; quorū alterius, qui vixit ſub Theodoſio, ſint libri de fide Orthodoxa; alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Iſaurici, ſint orationes illæ de imaginibus. Laborarem pluribus in confutando de duobus Damaſcenis commentum, niſi eruditus Billius præripuiſſet laborem, cuius ſententiæ non inuitus ſubſcribo.

g *Protogenis epiſc.*] Scribit de eo Theodoretus lib. 4. ca. 16. & Niceph. lib. 11. cap. 23. & lib. 12. cap. 5. Claruit tēporibus Valentis Imp. aduerſus quem Catholicam fidem ſtrenue defendit: peruenit uſque ad tpa Theodoſij, qñ ex humanis ipſo ſublato, in locum eius ſuffectus eſt Vitus, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Ex his itaq. corrigendus eſt Sozom. lib. 6. cap. 33. dū ait, Protogenem ſucceſſiſſe Vito, cum cōtrarium appareat: ſubſcripſit enim Vitus Carrharum Epiſcopus dicto Concilio Cōſtātinopolitano ſub Theodoſio, Protogenes autem floruit ſub Valēte. Ea vero quæ de Conſtantino refert Sozom. Theodoſio ſunt aptanda: niſi dicere velimus, duos eiuſdem noīs, eiuſdemq. ciuitatis fuiſſe Epiſcopos; quorū alter pręceſſerit, alter uero Protogeni in Epiſcopatu ſucceſſerit: qđ nobis non probatur. Alius eiuſdē noīs Protogenes Epiſcopus Sardicenſis vixit tpibus Cōſtantini Magni, qui præſens fuit Magno Cōcilio Nicæno, & ipſe clarus meritis, & ſanctitate nobilis, de quo & Athanaſius orat. 1. in Arianos. Ad eū extat Cōſtantini Magni reſcriptū l. 1. C. de his q in eccl. manum.

h *Eadberti epiſcopi.*] De huius ordinatione & obitu ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 4. c. 29. in fine, & ca. 30. & in uita S. Cudberti eius prędeceſſoris, cap. 42. & 43. Qui quidem creatus eſt Epiſcopus eo anno quo Egfridus Rex obijt, ut idem ſcribit lib. 4. ca. 27. & in epit. anno 685. & cum duos tantum annos ſediſſet

redijt

redijt in monasterium: tertio autem anno suffectus est Cudberto Eadbertus de quo agitur; qui sedit annos vndecim, ut ex eodem auctore colligitur libr. 4. cap. 30.

i *Benedictæ.*] De eo S. Gregorius lib. 4. dialog. cap. 13. vbi agit de S. Gallæ obitu, quam Benedicta post diem trigesimum (vt S. Petrus Apostolus prædixerat) secuta est ad coronam.

k *Translatio S. Matthæi.*] Extat de ea Gregorij Papæ Septimi epistola ad Alfanum Episcopum Salernitanum, in qua primum illi gratulatur de inuento sacro Apostoli corpore, monetq. vt digno honore sacras reliquias prosequatur, agatq. cum Roberto Principe & eius coniuge, vt pia religione colãt sacra pignora. Scripsit hæc Gregorius Papa (vt apparet in eius tegistro) anno octauo sui Pontificatus, tertia Indict. viij. Kalen. Maij, anno Dñi 1080. Cõstat aũt eumdẽ Robertum peramplã basilicã eidẽ sancto Apostolo erexisse, vt scribit Leo Ostiẽsis in chron. Cassin. lib. 3. c. 44. Reuerendiss. M. Antonius Marsilius Columna Archiep. Salernitan. vir morum honestate & doctrina clarus, de vita, translatione, & miraculis S. Matthæi Apostoli egregium volumen edidit.

7 Nonis Maij. Luna. A xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

GRACOVIAE in Polonia natalis sancti [a] Stanislai Episcopi & martyris, qui a Boleslao impio Rege necatus est. Tarracinæ in Campania natalis beatæ Flauiæ Domitillæ [b] virginis & martyris: quæ cum esset Flauii Clementis Cõsulis sororis filia, & a sancto Clemente sacro uelamine [c] consecrata, in persecutione Domitiani ob testimonium Christi cum alijs plurimis in insulam Pontiam exilio deportata, longum ibi martyrium duxit: nouissime vero Tarracinam deducta, cum doctrina & miraculis plurimos ad fidem Christi conuertisset, iussu Iudicis incenso cubiculo, in quo simul cum suis virginibus Euphrosyna & Theodora morabatur, cursum glorioси martyrij consummauit. Eodem die sancti Iuuenalis [d] martyris. Nicomedię sanctorum martyrum Flauij [e], Augusti, & Augustini fratrum. Ibidem sancti Quadrati [f] martyris, qui in persecutione Decij sæpius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus est. Romæ S. Benedicti [g] Papæ & confessoris. Eboraci in Anglia S. Ioannis [h] Episcopi, uita & miraculis clari. Papiæ S. Petri [i] Episcopi. Romæ Translatio [k] corporis S. Stephani Protomartyris, quod Pelagio Summo Pontifice e Constantinopoli ad Vrbem allatum, atque in sepulchro S. Laurentij martyris in agro Verano positum, ibidem magna piorum religione colitur.

MAII 7.

STANISLAI [a].] Scripsit huius sanctissimi viri res gestas Ioānes Longinus canonicus Cracouiensis, quas reperies apud Sur. tom. 2. qui ex Alberto Crant. alia addidit. Plura de eodem Chromerius, & alij, qui prosecuti sunt res Polonorum. Passus est anno septimo Gregorij Papæ Septimi, a quo Rex impius eius interfector regno solemni ritu priuatus est, & excommunicatus, pariterq. ipsum Poloniæ regnum sacris est interdictum. Relatus est in Sāctorum numerum ab Innocentio Quarto Summo Pontifice. Eius vero festum S.D.N. Clemens VIII. hac die duplici officio vbique celebrari præcepit, quod dies natalis ipsius, quo passus est, 8. Idus Maij, Apparitionis S. Michaelis Archangeli solemnitati sit dicatus. Translatio autem eius corporis contigit quinto Kalen. Octobris. Accepimus nō nulla alia de eodem sanctissimo martyre ex veteribus monumentis Polonorū ecclesię a Stanislao Reschio S.R.E. Protonotario, optimi illius atque doctissimi Stanislai Cardinalis alumno, quem ob morum egregiam integritatem & insignem eruditionem plurimi facio.

b *Flauiæ Domitillæ.*] De eadem Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij. Extāt eius Acta intexta una cum rebus gestis sanctorum Nerei & Achillei. Proscripta est, & in Pontiam insulā relegata anno decimoquinto Imperatoris Domitiani, vt scribit Eusebius hist. lib. 3. ca. 14. & in chron. anno decimoquinto Domitiani, & Niceph. lib. 3. cap. 9. Eius autem Acta non tm̄ a Christianis, sed etiam a Gentilibus scriptoribus, ob præclarissimū eius genus, commendata sunt monimētis historiarum. Brutius. n. illotum rpm nobilis historicus de ea scripsit, vt idem Eusebius testatur in chron. Tantę. n. uirginis constantia non tantum sunt illustratæ Ethnicorum historiæ; sed ipsa quoq. loca exilij, eius præsentia sunt reddita clariora; de quibus S. Hieron. epist. 27. cum nauigationem S. Paulæ Hierosolymam describit, hæc ait: Delata ad insulam Pōtiam, quam clarissimæ quondam feminarum sub Domitiano Principe pro cō fessione nominis Christiani Flauiæ Domitillæ nobilitauit exilium: videnq. cellulas, in quibus illa longum martyrium duxerat, sumptis fidei alis, &c. Fuit Flauia Domitilla, de qua agimus, filia sororis Flauij Clementis Consulis, ut scribit Eusebius hist. lib. 3. ca. 14. Clemens hic autem (ut auctor est Dio Cassius in Domitiano) cum gereret Consulatum relictis Romanorum dijs, ad Iudæorū religionē se contulit (eo etenim noie scriptores Gētiles religionem Christianā olim appellare consueuerūt, eo qđ a Iudæis illata videretur: congessimus de his plurima testimonia in Annal. Eccles.) qui idē Clemens eadem ex causa a Domitiano iussus est occidi; additque eiusdem vxorem, Flauiam Domitillam etiam appellatam, eiusdemque Imperatoris propinquam, in insulam Pandatariam fuisse relegatam, Glabrionemq. Consularem virum, qui nuper cum Traiano Consul fuerat, ob eamdē religionis cām, aliasq. res obiectas, iussum interfici. Ex his autem Dionis verbis (nisi in accuratissimo historico inest error) euidēter apparet, duas fuisse Flauias Domitillas, ambasq. tū genere, tum ēt fide Christiana præstantes: quarum altera (teste Dione) vxor fuit Flauij Clementis Consulis, Domitiani Imperatoris neptis, quam ille in Pandatariā insulam Christianæ religionis causa relegauit: altera uero, de qua nūc agitur, virgo, eiusdemq. Flauij Clementis Consulis ex sorore neptis, quæ in insulā Pontiam (vt vidimus) relegata fuit. Cum itaque illa nupa, hæc uirgo; illa vxor Clemētis, hæc ex sorore neptis; illa deniq. in insulam Pandatariam, hæc in Pontiam relegata fuerit: non vnam eamdemq. esse, luce clarius cōstat. Agit de his insulis Plinius lib. 6. cap. 3. aitque: Aduersum Formias Pontiæ, in Puteolano aūt sinu Pādataria. Extat illustris memoria S. Flauię Domitillæ virginis Tarracinæ, vbi vna cū socijs martyriū consummauit. Omittimus dicere de alijs Domitillis Gentilibus

tilibus feminis clariſſimis, ut de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Imperatorum, aliaq. eius filia atque horum ſorore, de qua Suetonius in Domitiano, & Philoſtratus lib. 8. Harum altera fuit inter diuos relata, erantq. ſacerdotes diuæ Domitillæ, ut docet vetus inſcriptio, quam recitat Panuinus in Rom. ciuit. pag. 360. Erat gentis Flauię templum in Regione ſexta, de quo Suetonius in Domitiano. De huius ſanctę virginis corporis trãslatione vide q̃ infra notamus 12. eiuſdẽ menſis in SS. Nereo & Achilleo.

c *Sacro velamine conſecrata.*] De ſacro uelamine, quo virgo Deo conſecratur, hæc S. Hieronym. epiſt. 8. ad Demetriadem: Scio ad imprecationem Pontificis flamen virginale ſanctum operire caput, &c. De eodem ẽt meminit epiſt. 48. ad Sabinianum. Ambroſius libro ad virg. lapſ. pluribus agit de ſacro ritu ſeruari ſolito, cum uirgini Deo dicandæ ſacrum uelamen imponitur. S. Auguſt. de eodem epiſt. 179. ad Probam & Iulianã in fine. Quibus diebus ſolemnibus id eſſet faciẽdũ, Gelaſius monuit epiſtola ad Epiſcop. Lucan. & alios c. 14. eadem 20. quæſt. 1. cap. deuotis. cuius auctoritate vi duæ uelari prohibentur. eadẽ epiſt. c. 15. Virgines enim, qđ ſpiritualiter nubant, idcirco (ut in nubentibus olim fieri conſueuerat) a ſacerdote velantur: id Innocẽtius Papa epiſtola ad Victricium ſcribit cap. 12. eadem 27. q. 1. cap. quæ Chriſto. Sunt de velandis ſacris virginibus alia Roman. Pontificum decreta, & diuerſorum canones Conciliorũ. Hæc modo ſatis ſint de ijs quæ ad ſacrum uelamẽ pertinent, cuius hic hr̃ mentio. Cẽterũ Chriſtiana modeſtia optime conſuluit feminео pudori, agens nimirum, ut oẽs uirgines a pubertatis annis, nuptæ etiam ac viduæ uelatæ incederent, non quidem ſacro, ſed cõi tectæ uelamine. Eſt de his in primis Apoſtolica inſtitutio, Paulo id decernente, & ſcribente ad Corinth. 1. cap. 11. quod retinuit conſuetudo, atque probauit vſus, ut de his fuſius diſputat Tertullian. libro de velandis virginibus: vſque adeo, ut uel nocte uelum dimiſiſſe, piaculum fuerit; quod idem auctor ibidem exemplo docet. Porro non tantũ velamine caput tegere, ſed & vultũ adũbrare, Chriſtianis mulieribus per Apoſtolũ iuſſum eſſe, contendit Clem. Alex. lib. 2. Pædag. ca. 10. in fine, & lib. 3. c. 11. Sane quidem id in primis exẽplo S. Soteris martyris S. Ambroſius cõfirmat in exhort. ad uirgines his uerbis: Atilla, vbi audiuit hanc uocem, vultum aperuit, ſoli inuelata & intecta martyrio, & uolẽs iniuriæ occurrit, ut ibi martyrij fieret ſacrificium, ubi ſolet eſſe teſtamentũ pudoris, &c. Hieron. ad Euſtoch. epiſt. 22. hæc in eamdem ſnĩam: Excuſes licet, atque cauſeris, obducto velamine ora contexi. Et paulo inferius: Dimittũt, inquit, ſuperciliũ, & operta facie, vix vnũ oculũ liberant ad videndum. Hæc ille. Verum enimvero non omnes velamine, ſed cõplures pallio, vt virgines illæ præſertim quę eſſent Deo dicandę, caput tegebant. De his Hieronym. epiſt. 12. ad Gaudentium in hunc modum: Solent quędam, cum futuram virginem ſpopõderint, pulla tunica eam induere, & ſuruo operire pallio, auferre linteamina. Idem ad Demetriadem epiſt. 8. ſic Vili tunica induitur, viliori tegitur pallio, &c. His itaque aſſuetę Chriſtianę mulieres, grauiſſimũ diſpendium ſe pati pudoris exiſtimabãt, ſi capitis uelamine nudarẽtur. Vnde hęc ſentiens aliqñ perſecutor, ea ignominia vt graui ſupplicio Chriſtianas mulieres afficiendas eſſe mandabat; prout Acta Arethę martyris, & quidẽ germana his verbis demonſtrant: Cum ille audiſſet, iã corde ſuccenſus aſpexit eos qui aderant: & cum dixiſſet, Quam impudenter ſe gerit aduerſus nos hęc execranda mulier, iubet eius capitis auferri tegumentum, & eius filiarum, & ſic eas nudo capite & promiſſa coma in caſtra deduci per ignominiam, &c. Hæc ibi. Porro etſi velandi capitis legem Chriſtianæ feminæ tam pie ac ſanctæ ſeruarint; non tamen exiſtimes, illis tantummodo eam fuiſſe præſcriptam: ſiquidem ante Chriſti Redemptoris noſtri aduentum eidem Iudæi, Romani, Græci, ac barbari parucre. De Iudæis Tertul. lib. de coron. milit. ſic habet: Apud Iudæos tam ſolemne eſt fe-

minis eorum velamen capitis, ut inde dignoſcantur,&c. De Romanis ſatis eſſe poteſt exemplum quod Valer. Max. lib.6.cap.3.de ſeueritate 13.ſic deſcribit: Horridum C.quoque Sulpicij Galli maritale ſupercilium:nam vxorem dimiſit, quod eam capite aperto foris uerſatam cognouerat.In hanc ſnĩam Tacit.lib.14. de Poppæa Sabina ſic ait: Rari in publicum egreſſus,idq. velata parte oris,ne fatiaret aſpectum, uel quia ſic decebat. Hæc ille. Docent hæc etiam antiqua numiſmata,ut quæ Liuiam, Fauſtinã,Martiã Auguſtas,& alias uelatas exprimunt. Inſuper alia complura viſuntur habentia feminæ uelatum caput, eiuſmodi inſcriptione notata, PVDICITIA.Sane q-dẽ Plutarchus teſtis eſt in Probl. quæſt. Rom. 14. feminas uelato capite incedere conſueuiſſe;nam ait: Solent fere mulieres tectis,mares nudis capitibus in publicum progredi.De Græcis autem Apuleius de aſin.aur.lib.7.ſic: Mitella textili contecto capite.Et lib.11. Mulieres candido ſplendentes amicimine: Porro Lacænæ virgines aperta facie, uxores autẽ velatæ in publicum prodire conſueuerunt:illæ,ut ſic maritos inuenirent; iſtæ vero,quod haberent,non iam alteri,quã viro placere ſluderent. Hæc Plutarch. Apoph. Lacon. in Charillo. Quod autẽ ad barbaros pertinet, de Arabiæ Ethnicis mulieribus hæc ſcribit Tertullianus lib.de virg. veland. Iudicabunt, inquit, nos Arabiæ feminæ Ethnicæ,quæ nõ caput,ſed faciem quoque ita totam tegunt, vt uno oculo liberato, contentę ſint dimidiam frui lucem, quam totam faciem proſtituere.Hæc Tertul.Eiuſmodi velamen,ſeu pallium, theriſtrum eſſe appellatum,auctor eſt Iſidorus lib.19:orig.ca. 24.de pallijs fem. Quo,inquit,vſque hodie.Arabiæ & Meſopotamiæ mulieres velantur,quibus in æſtu tutiſſimo tegun tur vmbraculo, de quo in Iſaia legitur. Hæc ille, qui & aliorũ velaminũ recẽſet atq. declarat noĩa;ut regillum,quod erat reginarum amiculũ; pallam; ſtolam,ſic dictam, quæ,inquit, cooperto capite & ſcapula, a dextro latere in læuum humerum mittitur;ſtola.n.Græce,vocatur,qđ ſupermittatur: eadem & ricinium Latino noĩe appellatur,eo quod dimidia eius pars retro reiicitur; quod vulgo mauortem dicunt.Hæc ille.Habes id appellatũ maphortem ſeu mauortem in Actis martyrij S.Pauli Apoſtoli, quæ feruntur Lini noĩe,cum agitur de Plautillæ uelamine,maphorte dicto, Paulo exhibito. In Actis inſuper ſanctorum martyrum Fauſtæ & Euilaſij,quorum fragmentum recitat Beda in Martyrolog.20.Septembr. hæc de maphorte: Iuſſit Fauſtam nudã & ſine maphorte flagellatam, incarceratam,caput terebrari,&c. Sed de mauorte itẽ Hieron y.epiſt.22.ad Euſtoch. Per humeros hyacinthina læna mauorte volitans.Caſſianus lib.1.c.7.de habitu monachi agens,anguſtũ palliolũ quo monachi colla & humeros tegerent, maphortem appellat.Vide ibi notationem Petri Ciacconij. Habes apud eumdem Iſid.& anaboladium,ſic dictum,inquit,amictorium lineum feminarũ, quo humeri operiunrur,quod Græci & Latini ſindonem vocant: amiculum autem dictũ eſſe pallium lineũ,quod vſui erat meretricibus, quo & amiciebantur matronæ deprehẽſæ in adulterio, idẽ teſtatur:uerum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vſurpatum reperi.

d *Iuuenalis martyris.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus,Ado,& alij. Huius meminiſſe opinor S.Gregor. homil.27. in Euang.Vide quæ notata sũt ſuperius, 5.Nonas Maij, in Iuuenale Epiſcopo.

e *Flauij & ſoc.*] De his idẽ qui ſupra Beda,Vſuardus,Ado,ac ceteri.

f *Quadrati*,alias *Codrati.*]De eo agũt hac item die Græci in Menologio, vbi eius cruciatus narrantur.

g *Benedicti Papæ.*]Beda item & Ado hac die.Hic ſecundus huius noĩs fuit,Iunior dictus, ſucceſſitque Leoni Secundo Rom.Pont.cuius tãta fuit opinio ſanctitatis,ut Heraclius Conſtantinus Imper. uſurpatam a prædeceſſoribus ſuis in Romanorum Põtificum electione pecunia impartiri ſolitam aſſenſionem omnino remiſerit. S. Gregorius Papa eiuſmodi temeritatem (ſic enim ipſe appellat)acerbiſſime deplorat,uocatque Dei Eccleſiæ captiuita-

captiuitatem; atque inuehitur in Imperatorem talia sibi illicite vendicantem, in explan. Psalm. 4. pœnit. vers. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. Id primus excogitauit Odoacer Herulus Arianus, Rex Italiæ, cuius conatibus Gelasius restitut. sed de his pluribus in Annalibus Ecclesiasticis egimus.

h *Ioannis Episc.*] Scribit eius res gestas Beda hist. de gest. Angl. lib. 5. cap. 2. & sequen. Porro integram vitam eius, ac post mortem miracula edita Folcardus Dorobernensis monachus scriptis illustrauit, ut habetur in catalog. script. Britan. De eodem Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 68. Migrauit ex hac vita anno Domini 721.

i *Petri Episcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ ecclesiæ Ticinẽsis. De eodem summa cum laude scribit Paul. diac. lib. 6. cap. 18. Vixit temporibus Luithprandi Regis Longobard.

k *Translatio corporis S. Stephani.*] Habentur rei gestę uetera monumenta scriptis mandata a Lucio archidiacono, sed quæ non modica castigatione indigeãt. Legimus ea in cod. manuscrip. monasterij S. Cæciliæ Transtiberim. Petrus diac. Cassin. in lib. de vir. illustr. monast. Cassin. c. 35. testatur, S. Brunonem Episcopum Signinum de ea translatione scripsisse sermonem; idemque cap. 45. addit, alium insuper sermonem conscriptum esse a Petro eiusdem monasterij bibliothecario de eadem translatione Constantinopoli facta Romam.

8 Octauo Idus Maij. Luna. B xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN monte Gargano Apparitio [a] S. Michaelis Archangeli. Mediolani natalis sancti [b] Victoris martyris, qui natione Maurus, & a primęua ętate Christianus, cum esset in castris Imperialibus miles, compellente Maximiano vt idolis sacrificaret, in confessione Domini fortissime perseuerans, primo grauiter fustibus cęsus, sed Deo protegente doloris expers, deinde liquenti plumbo perfusus, sed nihil penitus lęsus, nouissimę glorioſi martyrij cursum capitis abscissione compleuit. Constantinopoli S. Acathij [c] centurionis, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani a Firmo tribuno delatus quod Christianus esset, & a Bibiano Iudice Perinthi sęuissime tortus, Byzantij demum a Flaccino Proconsule capitis damnatus est: cuius corpus ad Scyllacium litus diuinitus postea delatum, ibi honorifice asseruatur. Viennę S. Dionysij [d] Episcopi & confessoris. Antisiodori sancti Helladij [e] Episcopi. In territorio Bisuntino sancti Petri [f] Episcopi. In Scotia sancti Vuironis [g] Episcopi.

MAII 8.

APPARITIO *S. Michaelis Archangeli.*[a]] Hanc factam esse sub Gelasio Rom. Pont. anno Domini 488. scribit Sigebert. in chron. sed in numero annorum decipitur: Gelasius. n. sedere cępit anno 492. Habemus in nostra biblioth. vet. manuscrip. eiusdẽ rei gestæ historiam, qua qui

dem traditur,eam factam esse anno Domini 536.Indict. 14. Aliam recitat Sur. tom.5.die 29. Septembris. Constat quidem fuisse olim frequentissimã ea ex causa ad montem Garganum peregrinationem:nam(vt cetera prętereamus)narrat Petrus Damian.scriptorũ integerrimus, Othonem Imp.Roma ad montem Garganum nudis pedib. perrexisse, idq. monitu S.Romualdi,ut crimen paulo ante commissum ea corporis afflictatione expiaret. Hæc scribit idem auctor in uita S. Romualdi. Inuenies eã apud Lipom. to.8. Huic similis facta est in Gallijs apparitio S.Michaelis Archangeli,anno a Christo Domino 709.vbi ad similitudinem montis Gargani erecta est insignis ecclesia, curante S.Autberto Episcopo, vt scribit Sigebert. in chron. dicto anno: cuius rei gestæ historiam refert Petrus in catal.lib.9.c.71. Porro longe ante dictas apparitiones agi consueuisse Romæ solemnitatem S.Michaelis Archãgeli,alterius cuiusdã apparitionis occasione,Drepanius Florus vetustissimus poetarum Christiánorum scribit his versibus:

Clarent Angelici sublimia festa diei
Allatura piæ dona beata animæ.
Hũc etenim Michael aulæ cælestis alũnus
Conspicuo nobis consecrat ore diem,
Dignatus Petri, Pauliq. muisere sedem,
Imperiumq. fouens inclyta Roma tuũ.
Qui proceres iter pia mœnia luce coruscos
Egregio vultu splenduit ore nouo:
Cum Deus expulsis lucem depromeret vmbris,
Conderet & stabilem, nocte ruente, diem,&c.

Drepanius poeta, qui hæc scripsit,ille est ve vĩ,cuius meminit Sidonius lib.8.epistola 11.ad Lupum,cuius ingenij extant pauca quædã monumẽta in collectione poetarum Christianorum.Fuit alter Pacatus Drepanius,clarus orator,qui panegyricum dixit Romæ Theodosio seniori.Legitur in Codice Theod. rescriptum Theodosij Imp. ad Drepanium l.4. de exhibendis reis.Sed qđ ad præsentis diei solemnitatem spectat,in bibliotheca Vaticana plut.x.num.221.inest codex, qui inscribitur, Sermones S.Augustí. & aliorum:ibidẽ legitur sermo nomine S.Gregorij Papę in festiuitate S.Michaelis Archangeli.est eius exordium:Angelorum & hoĩum natura,&c. Non prætermimus, inter alias nobiles Romæ erectas ecclesias in honorem S.Michaelis Archangeli, fuisse illam quæ in summitate molis Hadriani olim a Bonifacio Papa excitata est, de qua plura iferius dicturi sumus ad tertium Kal.Octobr.illam quoq. esse nobilem ac perantiquam, quæ posita est in Foro piscario: itemq. illam esse celebrem, quam Leo Quartus Papa ob Sarracenos deuictos atque fugatos apud Vaticanum erexit,ut docet vetus inscriptio in matmore incisa, quæ in eadem ecclesia hactenus asseruatur,licet scriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponatur. Sicut in Occidentali Ecclesia, ita & in Orientali frequens fuit Michaelis Archangeli apparitio: nam qui vniuersalis Ecclesiæ a Deo patronus atq. protector est institutus,idem virtute miraculorum vbiq. uoluit innotescere. Facta est.n alia eius apparitio prope Byzantiũ, in cuius memoriam amplissima illic basilica est erecta, quæ & multis est miraculis illustrata,ut scribit Sozom.hist. lib.2.c.2. & Niceph. lib.8.c.32. ea ecclesia Sosteniũ est appellata: quã vetustate collapsam restituit.Basilius Imp.vt auctor est Georg. Cedren. in cõpend. hist. in Basilio. Alia rursus & æque celebris fuit illa apparitio facta in Chonis apud ciuitatẽ Colossensium;cuius rei gestę historiam descripsit Metaphrastes, quã & recitat Lipom. to. 6.Agunt de ea Græci in Menolog.8. Id. Septembr. anniuersariam celebritatem, cuius & meminit Emmanuel Imp.in cõstit.de ferijs.Frequẽtes olim erectas fuisse ecclesias in honorem S.Michaelis Archangeli,uetera monumenta testantur. Porro nobilissimam & antiquissimã illam memoriam S.Michaelis in Chonis profanauit Alexius pseudoimp. qui meritas de sacrilegio pœnas dedit. De his Niceta Choniata hist.lib.3. pag.48. Tẽporibus etiam Diocletiani Imp.iam extasse S. Michaelis noĩe ecclesiam in Bithynia,fidem faciunt Acta S.Eutonomi Episcopi,

Episcopi, quæ recitat Sur.to. 5. Procop. lib. de ædif. Iustiniani Imp.sex numerat basilicas ab eodem Imp. in honorem S. Michaelis excitatas. Frequentes fuisse ecclesias S.Michaelis,& aliorum Angelorum, argumento est l.quoniam. Cod. de sacrosanct.eccles.

b *Victoris Mauri.*]De quo hac die Beda,Vsuard.Ado, Vuandelb.& alii recentiores. Meminit eiusdē Victoris S.Ambros.in Lucam lib.7.c.13. recēsetq. eum inter martyres Mediolanensis ecclesiæ. De eodem hæc Ennodius Ticin.de se ipso: Continuo me ad B. Victoris martyris præsidia sæpe experta transuexi, &c. Eius Acta refert Sur.to.3. ante eū Mom brit.tom.2. Petrus in catal.lib.4.ca.113. De eo etiam miraculum recitat Gregor. Turon.lib.de glor.mart.cap.45.

c *Acathij.*]Græci autem de Acathio in Menolog.pridie huius diei. Descripsit eius Acta Metaphrastes, quæ Latine a se translata refert Lipom. to. 7. & Sur. to.3.Historiā de translatione ipsius Scyllacium facta,cuius hic habetur mentio, legimus ab eius eccles.ia Romam missā. Meminit Niceph. de ecclesia erecta Cōstantinopoli in honorē S. Acathii mart. lib.13.ca.38. quam uetustate labefactatā a Iustiniano Imp. in angustiorē formā excitatam esse, scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp.quam ipsam rursus a Basilio Imp. restitutam refert Georg. Cedren.in comp.hist.in Basilio.Nō prætermittimus hic referre,quod scribit Niceph.hist.lib.13. cap.38.adhuc temporibus Arcadii Imp.superstitem fuisse arborem illam nucis Constātinopoli, in qua martyr Dei Acathius appensus, tormentis fuerat excruciatus; licet Socrat.lib.6. c.21. dicat fuisse castaneam. Effecerunt plane dicti historici scriptis suis,ut arbor illa felicissima, sanguine tanti martyris irrigata,adhuc uirens in memoria hominum perseuetet,& sit in posterū permāsura,longe beatior,mea sententia, ficu, Romulea,Athenarum olea,Deli palma, vel Mariana quercu, quam clarissimus orator scriptorum suorum monumentis perpetuitati consecrandam putauit lib. 1.de legibus.Est nobilis sententia S.Gregorij Nazianzeni iterum repetita, quod quæuis tenuia monumenta martyrum eamdem vim aduersus dæmones, & ad virtutes sanitatum præstandas, quam & eorum corpora,quam & animæ in cælo existentes obtineant.id ille orat.2.in Iulianū, & in carm.de humilitate,castitate,& temperantia.Quare eodem cōsilio non indignum fore sum arbitratus,si sāctorum martyrum memorias,quas constat non fuisse erectas,nisi ubi aliqua ipsorum martyriorum essent antiqua vestigia,uel eorumdem reliquiæ positæ essēt, id præcipientibus sacris regulis Ecclesiasticis,Concil.African.c.50. easdem ipsas iam temporis diuturnitate collapsas,atque hominum impiorum iniuria plane dirutas,his meis annotationibus aliquā do commemorem.Hac enim arte absq. sumptu aliquo fore speramus, ut templa collapsa restituantur,collabentia sarciantur fulcianturque; & quæ manent,integra aduersus omnem iniuriam temporum conseruentur.

d *Dionysii Episc.*]De eo Beda hac die. Scribit Ado eiusdem ciuitatis Episcopus hunc claruisse temporibus Ælii Pertinacis.Successit hic S.Iusto, numeraturque sextus eius ecclesiæ Episcopus in tabulis Democh. ex eodem Adone collectis.

e *Helladij episc.*]De eo Molan.in addit.ad Vsuard.Successit S.Valeriano,seditq. temporibus Constantini Imp. poniturque quintus ordine eius sedis Episcopus in tab. Democharis.

f *Petri Episc.*]Fuit hic Archiepiscop. Tarentasii: cuius uitam Gaufridus abb. iubente Lucio Papa, scripsit. extat apud Sur.tom.3.hac die. Migrauit ex hac uita anno Domini 1171. cum sedisset annis trigintatribus.

g *Vuironis Episcopi.*] Descripsit eius Acta Sur. tom.3. hac die. Floruit circa annum Domini septingentesimū quinquagesimum.De eodem Trithem. de uiris illustr.ordinis sancti Benedicti lib.3. cap.263.

Non. 9 Septimo Idus Maij. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

NAZIANZI natalis beati Gregorij [a] Episcopi, ob singularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapsam Constantinopoli Catholicam fidem restituit, hæresesq. insurgentes compressit. Romę S. Hermæ [b], cuius Apostolus Paulus in epistola ad Romanos meminit. Hic digne semetipsum sacrificans, acceptabilisq. Deo hostia factus, virtutibus clarus cælestia regna petiuit. In Perside sanctorum martyrum trecentorum & decem [c]. Callij uia Flaminia passio S. Gerontij [d] Episcopi Ficodensis. In castro Vindecino depositio S. Beati [e] confessoris. Constantinopoli Translatio sanctorum Andreæ Apostoli, & Lucæ Euãgelistæ de Achaia, & Timothei discipuli B. Pauli Apostoli ab Epheso: corpus autem S. Andreæ longo post tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concursu honoratur: ex cuius sepulchro liquor ad languores curandos iugiter manat. Romæ item Translatio S. Hieronymi [g] presbyteri & Ecclesię doctoris ex Bethlehem Iudę ad basilicam S. Marię ad Prępepe. Barij quoque in Apulia Translatio S. Nicolai [h] Episcopi ex Myra ciuitate Lycię.

MAII 9.

GREGORII *Episcopi.* [a]] De eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac denique cereri Latinorum, Græci autem in Menologio xiiij Kalend. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorij Theologi celebrant: rursus autem viij. Kalen. Februarij de eodem solemniorem agunt diem, ut apparet ex constit. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Suas res gestas carminibus ipsemet ex parte digessit: vnde & Gregorius presbyter, quæ in encomio de Gregorio Nazianz. scripsit, accepisse videtur. Addidimus nos quamplurima ex auctoribus vetustis atque probatis petita, quæ per annos singulos in Annal. Eccles. digessimus; vnde etiam vitam ipsius, amicis efflagitãtibus, descripsimus: quam Summo Pontifici Sanctissimo D.N. Gregorio XIII. tanti Patris studio sissimo obtulimus, eo potissimum tempore, quo ille totius Vrbis exultatione celeberrimã corporis eius a sacrarum virginum ordinis S. Benedicti monasterio in Campo Martio ad Gregorianum sacellum præclarissimo opere ac maxima impensa in Vaticana basilica Principis Apostolorum extructum, translationem peregit; de qua inferius suo loco dicemus.

b *Hermæ.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio Non. Martij. Hic auctor est illius voluminis, quod titulo Pastoris inscribitur, vt testatur S. Hieron. de script. Eccles. in Herma. Cõsentiunt omnes de hoc agere Paulum ad Romanos scribentem cap. 16.

c *Martyrũ trecentorum & decẽ.*] Sic Vsuardus, Ado, & vet. manuscrip. Beda, autem

autem quadringentos numerat: quando vero hi passi sint, nullus prodit.

d *Gerontij Episcopi.*] Putatur hic ille Gerontius, qui affuit Symmacho Papæ in Concilio quarto Romano, Consſ. Rufo & Auieno, anno a Christo Dño 502. Alius eiusdem nominis eodem sæculo vixit Episcopus Camerinẽsis, interfuitq. Romano Concilio sub Hilaro Papa. Rursus alius in Gallijs tẽporibus S. Leonis Rom. Pont. numeraturque inter eos Galliarũ Episcopos, ad quos S. Leo scripsit epist. 52. Quo etiam tempore claruit S. Gerontius Episcopus Mediolanensis, de quo supra iij. Non. Maij. Legimus huius, de quo hic agitur, res gestas, quæ incipiunt: Ab exordio naturę, &c. sunt eiusmodi tamen, ut indigeant exacta eruditorum censura, ut expurgentur.

e *Beati.*] Agit de eodem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores, itemque Constantiensis ecclesiæ monumenta.

f *Translatio sanctorum Andreæ, Lucæ, & Timothei.*] De eadem Vsuardus; Beda autem & Ado hic tantum de translatione Timothei, ea de causa puto, qm̃ seorsum ab his translatæ sunt reliquię S. Timothei, anno vigesimoprimo Cõstãtij Imp. ut scribit S. Hier. in chron. Porro Andreæ & Lucæ reliquias translatas esse anno 23. eiusdem Imp. idem auctor affirmat: licet in lib. de script. Ecclesiast. in Luca dicat, tam S. Andreæ, quam S. Lucæ reliquias Constantinopolim esse translatas, anno vigesimo Constantini, (vt alij codices habent) Constantij. Agẽs idem auctor aduersus Vigilantium, easdem sub Constantino profitetur esse trãslatas, dum hæc ait per ironiam: Sacrilegus fuit Constantinus Imperator, qui sãctas reliquias Andreæ, & Lucę, & Timothei transtulit Constantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, & inhabitatores Vigilantij illorum se sentire præsẽtiam confitentur? Hæc Hieron. Quæ quidem verba conuenire Constantio non posse, compertum est; quem Arianum fuisse, omnes norũt. Mirum sane in vnius eiusdemq. auctoris scriptis tantam reperiri discrepantiam. Verum si fides adhibenda est Artemij martyris Actis, quæ recitat Metaphrastes die 28. Octobris, qbus & adstipulatur Niceph. hist. lib. 10. c. 11. Constantij & non Constantini temporibus id factum esse, fatendum est: siquidẽ ipse Artemius Augustali præfectura nobilitatus, eiusmodi translationis negotium sibi tamquã uiro religiosissimo traditum a Cõstantio Imperatore curauit. Theodorus lector lib. 2. collectan. id etiã sub Constantio factum affirmat: additq. Andreæ & Lucæ reliquias translatas 5. Nonas Martij, Timothei autẽ ad 8. Kal. Iulij, hisq. diebus locatas esse Constantinopoli, in magno templo sanctorũ Apostolorum. Procopius lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. de restitutione eiusdem basilicæ, deq. iterum adinuentis tunc ibi dictorum Apostolorum sacris corporibus hæc ait: Erat antiqua apud Byzantium ædes Apostolis consecrata, longitudine temporis iam emota, & quæ (ut suspicabatur) amplius stare non poterat: hãc instaurauit Iustinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi & artifices, effosso fundamento, inuenerunt ligneas arcas tres, in sculptis litteris indicantes, trium. s. Apostolorum esse corpora, Andreæ, Lucę, & Timothei; quæ Rex ipse & omnes Christiani maximo cum honore conspexerunt, &c. De ijsdem in uita S. Eutychij Episcopi Cõstãtinopolitani Eustathius presbyter agit. Fuerat olim templum illud a Constantino Magno erectũ, ut testatur Eusebius in uita Cõstantini lib. 4. cap. 50. & 60. & Socrat. lib. 1. c. 12. & 26. in fine, ubi hæc ait: Quam quidem ecclesiam eam ob causam Constantinus ædificauerat, ne Imperatores & sacerdotes Apostolorum reliquijs aliquando destituetentur, &c. Quibus profecto annuit, aliquas Apostolorum reliquias illuc tpe Constantini esse translatas. In re autem ambigua ita animo affectus sum, ut definire cont rouersiã, certamq. de ea re ferre sententiam, non presumam. De trãslatione S. Andreæ iterũ facta Amalphim, in archiuis illius ecclesiæ rei gestæ monumenta continentur. De perenni miraculo scaturientis inde liquoris medici ad curandos morbos, totus pene Christianus orbis est testis: in omnes enim regio

nes

nes ex eo fonte fluxere riui. Et si de his quæris testimonium antiquorum, habes Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. c. 31. Ad hæc addimus, quod in bibliotheca Vaticana plut. 3. num. 153. est codex per uetustus dialogorum S. Gregorij Papæ, ante cuius exordiū prima pagina describitur historia de legatione eiusdem Gregorij Constantinopolim, cum esset diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachium S. Andreæ Apostoli, necnō & brachium S. Lucæ Euangelistæ, quæ sacra pignora secum detulit Romam. Est quidem ea pagina præ nimia antiquitate pene consumpta. Ibidem autem post libros dialogorū mentio habetur de eodem Gregorio, quod anno secundo sui Pontificatus dedicauit ecclesiam S. Andreæ ad Cliuum Scauri, ubi adhuc eiusdem S. Apostoli brachium asseruatur. Caput autem eiusdem sanctissimi Apostoli ad ædes sacras eius germani Romā in Vaticanum a Pio Secundo delatum, ibi decentissime asseruatur, cuius rei gestæ historiam tunc editā in manuscr. codice legimus: est eius exordiū. Si quæ sūt memoriæ cōmendanda, &c. vbi & pientissima oratio legitur, qua sanctissimus Papa trans pontem Miluium flexis genibus, madidis oculis, excepturus veneran dum caput, sic effari cœpit: Adueniſti tā dem, o sanctissimum, &c. Legitur ibidem & sacer hymnus de eadem re editus eiusdem Pontificis iussu ab Agapito Episcopo Anconitanō, itemq. luculentissima oratio Bessarionis Cardinalis ampliſſimi, necnon & Rom. Pontificis ad eum responsio, aliaque solemnia sacrosancte peracta narrantur.

g *Translatio S. Hieronymi.*] Agit hic Petrus in catal. lib. 4. cap. 145. de duplici translatione corporis S. Hieronymi: quarum prima, quam recenset factam sub Cyrillo Episcopo Hierosolymitano, nullius auctoris testimonio contestatam, ueluti falsam respuimus: obijt enim S. Cyrillus ante Hieronymum, ut ipsius Hieronymi auctoritate probatur, dum ait, eum tantum peruenisse ad octauum annum Theodosij Imp. qui fuit annus a Christo 386. S. Hieronymus autē ex humanis desijt Theodosio Iuniore nonū & Constantio tertium Consſ. qui est annus a Christo 420. Secundam autem trāslationem, quam factam asserit cum Sarraceni Palæstinam inuasissent, ut uera libenti animo suscipimus atque probamus, in cuius memoriam præsens celebritas annis singulis agi consueuit.

h *Translatio S. Nicolai Episcopi.*] Huius rei gestæ historiam scripsit Ioannes archidiaconus ad Vrsionem Barensem Episcopum, vt testatur Vinc. lib. 25. cap. 83. Recenset eam Sur. to. 7. hac die. Scripsisse insuper eamdem historiam Nicephorum Barensem, adhucq. in manuscr. latitare, tradit Molanus. Sigebert. in chron. de ea agens, factam scribit anno Domini 1807. id ipsum idem Ioannes testatur. Ex eiusdem S. Antistitis corpore, vt e perenni quodam charismatum fonte, stillat liquor salubris, sicut olim cum esset Myræ: quamobrem Emmanuel Imp. dum de eo agit in constit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat. Nicolaus miraculis insignis, vnguentorū fragrantia scatens, &c. Extat apud Theod. Balsam. in nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Deus opt. maximus cum multis modis sanctorum suorum cineres illustrarit, eo etiam honore dignatus est, ut ex aridis ossibus (ut olim ex asini maxilla, qua Samson Philisthæos delenit, aquæ fontem manare fecit, Iudic. cap. 15.) liquorem medicamenti uim habentem ad curandas malas ualetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluerit: idq. non tantum Andreæ Apostoli, ac Nicolai, sed & aliorum complurium sanctorum sacris reliquijs præstitit; de quibus suis locis dicetur inferius.

Sexto

10 Sexto Idus Maij. Luna. D xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	ħ	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE via Latina natalis ſanctorum martyrum Gordiani[a] & Epimachi; quorum prior pro confeſſione nominis Chriſti tempore Iuliani Apoſtatæ diu plumbatis cæſus, & ad ultimum capite truncatus, noctu a Chriſtianis ſepultus fuit eadem via in crypta, in quam beati Epimachi martyris reliquiæ paulo ante translatæ fuerant ab Alexandria, ubi ille pro Chriſti fide martyrium compleuerat. In terra Hus ſancti Iob[b] prophetæ, admirãdæ patientiæ viri. Romæ beati Calepodij[c] presbyteri & martyris, quem Alexander Imperator gladio fecit occidi, & corpus eius per ciuitatem trahi, atque in Tiberim iactari; quod inuentum Calliſtas Papa ſepeliuit. Decollatus eſt etiam Palmatius[d] Conſul cũ vxore & filijs, & alijs promiſcui ſexus quadraginta duobus de domo ſua: Simplicius quoque ſenator cum vxore, & ſexaginta octo de familia ſua: item & Felix cum vxore ſua Blanda: quorum capita ſuſpẽſa ſunt per diuerſas portas Vrbis ad exemplum Chriſtianorum. Item Romę uia Latina ad Centum aulas natalis ſanctorum martyrum Quarti[e] & Quincti, quorum corpora Capua translata ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Alphij[f], Philadelphi, & Cyrini. Smyrnæ S. Dioſcordis[g] martyris. Apud Tarentum ſancti Cataldi[h] Epiſcopi miraculis clari. Mediolani Inuentio[i] ſanctorum martyrum Nazarij & Celſi, quando beatus Ambroſius Epiſcopus ſancti Nazarij corpus recenti adhuc ſanguine conſperſum reperit, atque ad baſilicam Apoſtolorum tranſtulit, una cũ corpore beati Celſi pueri, quem idem ipſe nutrierat, & Anolinus in Neronis perſecutione ſimul cum eo gladio feriri iuſſerat quarto Kalendas Auguſti, quo die feſtiuitas eorum martyrij celebratur. Martiri S. Isidori Agricolæ quem miraculis clarum Gregorius XV. vna cum SS. Ignatio, Francisco, Teresia, & Philippo in Sanctorũ

 numerũ retulit.

GORDIANI & *Epimachi*.[a]] De his item Beda, Vſuardus, & alij, Græci autẽ in Menologio pridie huius diei. Horum Acta recitat Sur. to. 3. & Mombrit. tom. 1. Qua quidem in re admonemus iterum lectorem, carnificinas illas, quas Romæ in Chriſtianos exerceri ſolitas temporibus Iuliani ferunt, non ab ipſo Iuliano, ſed ab Aproniano Præfecto Vrbis inſtitutas. Quæ ut dilucidiora fiãt, ſcire oportet, Iulianũ, antequã *inuaderet* Imperium, cũ in Gallijs moraretur cum exercitu, ne cordis impietatẽ eo tpe conſilijs ſuis nondum opportuno proderet, ſe Chriſtianum profeſſum eſſe, atque ad Chriſtia-

Christianorum synaxes etiam conuenire consueuisse,ut ex Ammiano Marcelli no satis liquet. Insuper(vt auctor est sanctus Hilarius libel. aduersus Constantium)idē Iulianus fauit Catholicis, deq. Orthodoxa fide tunc ab Arianis vexata est optime meritus. Postquā uero ab exercitu acclamatus est Imperator,euestigio recedens e Gallijs, in Orientem aduersus Constantiū duxit exercitum:quo interim defuncto,cum esset Antiochiæ,tacitam aduersus Christianos exercuit persecutionē, delectis ad hoc ijs prouinciarum Præsidibus, quos infestissimos esse nouerat Christianis: & inter alios(vt idē Marcellinus testatur)Romanæ vrbis prę fecturam delegauit Aproniano; qui in Christianos,non Christianitatis titulo, sed quasi in maleficos,hoc est,ueneficijs & magicis cātionibus, deditos, exercuit quæstiones, grauissimaq. insontibus supplicia irrogauit. Accessit ad sæuitiam hominis exacuendam, quod eo tpe diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptū tulit maleficijs Christianorum. Concitarunt etiam pessimi hoīs impetum infideles,dum eodem tempore Romæ Apollinis templū incēdio conflagrauit.Hęc habes ex eodem auctore lib.21.23.et 26.Ex quibus oībus tam horum martyrū Acta, quā ceterorum, potius sub Iuliano, quā corā Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum.n.Romæ aliquando fuisse,pręsertim post adeptum Imperium,nullus probatorum antiquorum auctorū testimonio poterit affirmare. Horum sanctorū martyrum,de quibus agitur, sacras reliquias translatas esse in Alemaniam, scribit Hermannus in chron.anno Domini 770. De ijsdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib.2.mon.62.

b *Iob Prophetæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado,& alij Latinorum, Græci autem in Menologio 8.Id.Maij: iidemq. eumdem Prophetam appellant ob multa præuisa atque prænunciata vsque ad sæculi consummationem diuina consilia:quæ tum S. Gregorius in Moralibus, tum alii plerique,qui in ipsum cōmentarios scripserunt, communi omnium sententia profitentur.

c *Calepodij.*] Agunt de eodem iidem qui supra,Beda,ac ceteri. Eius res gestæ habentur in Actis S.Callisti Papæ,apud Sur.tom.5.14.Octobr.Fuit nomine Calepodij nobile cœmeterium uia Aurelia, extra portam Ianiculensem, & ostenditur adhuc(vt ferunt)in ecclesia S.Pancratii. Habetur de eo frequens mentio in Martyrologiis.Extat de eodem Calepodio carmen Bonad.lib.2. monod.61.

d *Palmatius Consul.*] In iisdem Actis S.Callisti de eodem agitur.Cum hic Cōsul dicatur, non puto ordinarium, cum non recensetur in Fastis; sed ex suffectis,seu allectis opinor: de quibus quidē Ausonius in oratione habita in suo Consulatu ait, sub quibus Cōsulibus hi Cōsulatum gessissent, quærere opus fuisse. De Simplicio senatore ac ceteris, quorū hic mentio hr̄,consule eadem Callisti Acta.

e *Quarti & Quincti.*] De his itē hac die Beda, Vsuardus, Ado,& alij.Horum nomine cœmeterium est appellatum,de quo Panuinus lib. de cœmet. ex tabulis Vaticanis.

f *Alphij & soc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Legimus horum Acta e Græcis Latine reddita,ex cusaq. ab ecclesia Leontina accepta: in quibus tamen aliqua sunt corrigenda: atque in primis quod hn̄t hos passos sub Licinio Imperatore, cui quidē aptari nō possunt quæ ibi narrantur,sed potius Decio. At ne mihi alienos labores sumere videar,hæc ipsa Acta, aliaq. pene oīa ex diuersis extra Vrbem ecclesiarū archiuis accepta,quorū in his annotationibus frequenter meminimus, in unum colligere,fuit operis & industriæ R.P.Antonii Talpæ Seuerinatis,nostrę congregationis bibliothecę præfecti,qui in his colligendis diligens studium officiumq. laudabiliter impendit.

g *Dioscoridis.*] Agunt de eodem hac die Gręci in Menologio, ubi etiam eius certamen paucis enarratur.

h *Cataldi Episc.*] De eo Petrus in catalogo lib.4.c.143. Agitur hac die ueneranti corporis eius inuentio, natalis autem dies 8.Id.Maii. Legimus eius Acta in officio ecclesiastico eiusdem sancti nuper

restituto

restituto iuxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

i *Inuentio sanctorũ mart. Nazarij & Celsi.*] De qua ét tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Rei gestę historiam scribit Paulinus in Ambrosio, Pręfatio eiusdẽ, aliaque uetera monumenta. Plura de his dicturi sumus inferius in natali die ipsorũ.

11 Quinto Idus Maij. Luna. E xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 39 30
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

ROMAE via Salaria natalis beati Anthimi [a] presbyteri, qui post virtutum & prædicationis insignia, in persecutione Diocletiani in Tiberim præcipitatus, & ab Angelo exinde ereptus, oratorio proprio restitutus est: deinde capite punitus, victor migrauit ad cælos. Eodem die S. Euellij [b] martyris, qui cum esset de familia Neronis, ad passionem S. Torpetis in Christum credidit, pro quo & decollatus est. Item Romæ sanctorum martyrum *Maximi* [c], Bassi, & Fabij, qui sub Diocletiano uia Salaria cæsi sunt. Camerini sanctorum martyrum [d] Anastasij & sociorum, qui in persecutione Decij sub Antiocho præside cæsi sunt. Auximi in Piceno sanctorum martyrum Sisinij [e] diaconi, Diocletij, & Florentij discipulorum S. Anthimi presbyteri, qui sub Diocletiano lapidibus obruti, martyrium compleuerunt. Varennis S. Gangulphi [f] martyris. Viennæ S. Mamerti [g] Episcopi, qui ob imminentem cladem solemnes ante Ascensionem Domini triduanas Litanias in ea vrbe [h] restituit *: quem ritum postea vniuersalis Ecclesia recipiẽs comprobauit. Apud Siluiniacum depositio S. Maioli [i] abbatis Cluniacensis, cuius vita sanctis meritis fuit præclara. In Piceno apud Septempedanos S. Illuminati [k] confessoris.

* instituit.

MAII 11.

ANTHIMI [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijque recentiores. Extant eius Acta, quæ retulit Sur. in to. 3. ubi etiam recitat sermonem Petri Damiani de eodem martyre.

b *Euellij.*] Beda de eo item agit hac die. Eius res gestæ iunctæ sunt Actis S. Torpetis martyris, quę legimus in manuscrip. Edidit ea Mombrit. tom. 2. Meminit & Petrus in catal. lib. 5. cap. 8.

c *Maximi & soc.*] Agitur de his etiã in Actis S. Anthimi mart. cuius nuper meminimus.

d *Anastasij & soc.*] Legimus horum Acta in rebus gestis S. Venantij martyris, acceptis ab ecclesia Camerinensi, sed censura aliqua castigandis.

e *Sisinij & soc.*] Horum res gestæ in textę hñr in prędictis Actis S. Anthimi.

f *Gangulphi.*] Extant eius Acta, quæ recitat Sur. to. 3. Plura hñr de eo in Breuiario & Missali ecclesiæ Augustanæ. Henricus de Erford. cap. 67. Vincentius lib. 3. cap. 159. Martin. Polon. in chron. anno Domini 756. & alij plures.

g *Mamerti Episc.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Qualis autem

autem quantusve hic fuerit, indicãt epistolæ Sidonij Apollinaris, qui eũ nouit, & familiarissime vsus est, epist. 11. lib. 4. & lib. 7. epist. 1. De eo præterea Alcimus Auitus, qui secundus post eum factus est Viennẽsis Episcopus, in homilia quam de Rogationibus habuit; Greg. Turon. hist. Franc. lib. 2. cap. 34. Ado Viẽnen. in chron. ann. Dom. 396. & 452. quæ & Surius collegit in vnum tom. 3. hac die. Hi ẽt qui agunt de diuin. offic. eiusdem meminerũt, ut Albin. Flac. c. 67. Amal. c. 37. & alij, ut Sigebert. in chron. anno 468. Regino anno 421. Fuit alius eiusdẽ noĩs Episcopus Lingonien sis, de cuius corporis inuentione agitur in vita S. Annonis Episcopi Colonien. lib. 1. cap. 38. apud Sur. tom. 6. die 4. Decembris; quem Martinum ab alijs dictum reperi.

h *In ea vrbe restituit.*] Sic positum, vt inteligas longe ante sanctum Mamertum Rogationes illas ante Ascensionem Domini fuisse solitas celebrari, ut ex Augustino & Sidonio Apollinari superius demonstrauimus in not. diei 25. Aprilis. Porro S. Mamertus solertiori cultu easdem in Viennensi ecclesia celebrandas indixit: quẽ ritum (vt hic habet Martyrologium) uniuersalis Ecclesia recipiẽs, cõprobauit. Consule quæ de Rogationibus dicta die superius sunt notata.

i *Maioli abb.*] Suffectꝰ est hic Ademaro anno Domini nongentesimo quadragesimoquatto, peruenitque vsque ad annum 993. ut scribit Sigebertus in chron. Numeraturque tertius ordine eiusdem cœnobij Cluniacensis abbas. Meminit eiusdẽ S. Bernardus in apol. ad Gulielm. abbatem. pluribus Petrus Cluniacẽ. lib. 2. mirac. cap. 31. Lambert. in chron. anno 995. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 230. Porro eius res gestas vberius cumulatas Surius habet tom. 3. hac die.

k *Illuminati.*] Eius sacrum corpus religiose seruatur & colitur apud Sanctoseuerinates, qui olim Septempedani dicebantur, in monasterio S. Mariani.

xvij. F Quarto Idus Maij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina sanctorum martyrũ Nerei & Achillei [a] fratrum: qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erãt eunuchi, in insula Pontia longum pro Christo duxerunt exilium; postmodum grauissimis verberibus attrectati sunt: deinde cum a Memmio Rufo Consulari equuleo & flammis ad immolandum compellerentur, dicerentq. se a beato Petro Apostolo baptizatos, nulla ratione posse idolis immolare, capite cæsi sũt. Horum sacræ reliquię Romę ex diaconia S. Hadriani in restauratum antiquum eorum Titulum, ubi olim reconditæ asseruabantur, solemniter iussu Clementis Papę Octaui translatę sunt pridie huius diei. Ibidem via Aurelia [b] S. Pancratii [c] martyris, qui cum esset annorum quatuordecim, sub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione compleuit. Item Romę S. Dionysii [d] patrui eiusdem beati Pancratii. In Sicilia S. Philippi [e] Argyrionis, qui a Romano Pontifice ad eam insulam missus, magnam illius partem ad Christum conuertit: cuius

sanctitas

sanctitas in liberandis energumenis maxime declaratur. Salaminę in Cypro S. Epiphanii [f] Episcopi, qui multiplici eruditione & sacrarum littetarum sciẽtia excellens, vitę quoque sanctitate, zelo Catholicę fidei, munificentia in pauperes, & uirtute miraculorum extitit admirandus. Constantinopoli S. Germani [g] Episcopi, uirtutibus & doctrina insignis, qui Leonem Isauricum aduersus sacras imagines edictum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris sancti Modoaldi [h] Episcopi. In ciuitate Calciatensi sancti Dominici [1] confessoris.

MAII 12.

NEREI, & *Achillei*, alias *Archillei*.[a]] De his hac item die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Eorum Acta recitat Surius tom. 3. Fuit vetus Romæ Titulus nomine horum martyrum, cuius habetur mentio in regist. S. Gregorij Papę lib. 4. epist. 44. vbi idem Gregorius habuit homil. 28. in Euang. Erát ibidem sepulta eorumdem martyrum corpora; simulq. Flauiæ Domitillæ; quibus alludit, cum ait: Sancti isti, ad quorum tũbam consistimus, florentem mundum mentis despectu calcauerunt, &c. Quæ tria sacra corpora hoc ipso anno, quo hæc denuo cudimus, MDXCVII. quinto Id. Maij, ex diaconia S. Hadriani, quo sub Gregorio Nono translata fuerant, ac demum sub Sixto V. ab Augustino Cusano eiusdem ecclesiæ tunc diacono Card. in altari maiore a se magnificentius extructo decentius collocata, nos restituto Titulo, S. D. N. Clemente Octauo concedente, in suum pristinum locum celebri pompa reduximus una cum eorum capitibus thecis auratis inclusis. Horum item sanctorũ nomine appellatum est cœmeteriũ via Ardeatina, quod restituit Ioannes Papa, ut legitur apud Anastas. in lib. de Roman. Pontif. in Ioanne Papa primo.

b *Item via Aurelia.*] De duplici via Aurelia, veteri & noua, consule ea quæ Panuin. libro de Vrbe Roma pag. 107. 109. & 122. pluribus scribit.

c *Pancratij.*] Iidem qui supra de eodẽ agunt hac item die. Extãt eius Acta, quę & sincera in aliquibus ecclesijs legi consueuerunt. Habet ea Sur. tom. 3. De miraculis ad sepulchrum eius aduersus periuros fieri solitis agit Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 30. Extat uetus memoria eiusdẽ via Aurelia, vbi S. Gregorius Papa habuit homil. 27. in Euang. Ibidem & uenerãdum corpus eius sepultum est. Vnde hæc ibi in fine: Ad martyris tumbam consistimus, qui ad cæleste regnum ex qua morte peruenerit, scimus, &c. Abstulit olim eam ecclesiã idem S. Gregorius a presbyteris negligenter curãtibus, deditq. monachis, qui (ut ait) ad sanctissimũ martyris corpus quotidie opus Dei peragerent. Extat de his epist. 18. lib. 3. registr. De eiusdem reliquijs idẽ li. 7. epist. 86. & lib. 8. epist. 63. Porta Ianiculensis, seu Aurelia antiquitus dicta, ex eiusdem sancti nomine appellata est Porta S. Pãcratij; nec id nouiter, sed antiquitus, ut constat ex Procop. lib. 1. de bel. Goth. De reliquijs eiusdem sancti in Gallias translatis agit Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. ca. 83. Scripsit de S. Pancratio epigramma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

d *Dionysii.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Certamẽ & corona eius describit in prędictis Actis S. Pãcratij.

e *Philippi.*] De quo plura scribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. Accepimus eius res gestas manuscriptas, quarum est exordium: In diebus Arcadij Imperatoris, &c.

f *Epiphanij*] De eodẽ hac die Latini omnes, & Græci in Menolog. vbi ijdem testantur eum vixisse annos centum & quindecim, minus mensibus tribus. Pluribus de eo S. Hieron. lib. de script. Eccles. in epist. 61. ad Ioannem Episcopum Hiero-

Hierosolymitanum,& in apol.2.aduersus Rufinum. Adeo spectatæ sanctitatis vir fuit,vt licet aduersus Arianos semper strenue decertasset,ipsi tñ Ariani,& eorum patronus Valens Imperator eũ reueriti,quicquam molestiæ ei inferre ausi non sint,ut idem S.Hieron.scribit epist. 61. his verbis: Epiphanius Episcopus Cypri a Valente non tangebatur:tãtę.n. venerationis sp fuit,ut regnantes hæretici ignominiam suam putarent, si talem virum prosequerentur. Hæc S. Hieron. Cum aũt alicubi Salaminæ,alicubi vero Constãtiæ Episcopus dictus reperiatur; non existimes hæc inter se pugnare: nã Salamina etiam Constantia dicta est: quod & expresse testatur S. Hierony. in epist.27. in epitaphio S.Paulæ ad Eustochium. Extat Theophili Episcopi Alexandrini ad eum epist.67.apud Hieron. tom.2.eumq. summopere laudat. De eo plura Socrat.hist.lib.6.c.11.& sequẽ.Sozom.lib.7.c.26.& lib.8.c.14.& 15. & Niceph.lib.2.c.46.lib.13.c.13.& 14.& illi oẽs etiã qui scripserunt res gestas Ioãnis Chrysostomi,ut Leo Imp.Georgius Alexan.Metaphrastes,Suidas,& alij.Pluribus autẽ eius Acta conscripta edidit Metaphrastes, de quorum parum fida integritate egimus in Annal. Eccles. Mentio habetur de eodem in Nicæna Synodo secunda;& quem præterieram,meminit eiusdẽ S.Aug.lib.de hæres.ad Quoduultdeum. Longæuam ætatem Epiphanij ex eo considerare possumus,quod ab ineunte ætate uersatus est cum S. Hilarione,ut scribit S. Hieron.in Hilarione, & Sozom.lib.6.c.32.Eratq. adhuc iuuenis S. Hilarion, quando S. Epiphanius iam adolescẽs monasticam amplexatus est disciplinam,ut eius Acta testãtur:qui quidem Hilarion octoginta annos natus uita functus est anno Domini 372. ut ostendemus inferius in natali die ipsius: S.Epiphaniũ autem constat superstitem adhuc fuisse septimo anno Arcadij Imp. Vincẽtio & Frauitta Coss. qui adscribitur a recentioribus annus a Christo Domino quadringẽtesimus primus. Sepulchrum S. Epiphanij pluribus esse nobilitatum miraculis,scribunt Sozom. lib.7. cap. 26. & Niceph.lib.12. cap.46. Fuit eidem post obitum erecta basilica, eademq. sacris imaginibus exornata, ut apparet ex Act. 6. sanctæ Synodi Nicænæ secundæ.

g *Germani Episcopi.*] Agunt de eo itẽ Græci hac die in Menologio,ubi eius natalis,genus,& Acta narrantur.De eo Nicephorus Episcopus in chron. Zonaras in Leone Isaurico, & Cedren. in comp. histor.miscel.anno 14.eiusdem Imp.lib. de Rom.Pontificibus in Gregorio Secũdo Papa,Constantius Episc.in encomio de translatione reliquiarum S. Euphemiæ,quod recitat Lipom. tom.6. Excessit ex hac uita annum agens suæ ætatis nonagesimum,ut in Græcorum Menologio legitur. Reliquit inter alia sui ingenij monumenta theoriam terum Ecclesiasticarum.

h *Modoaldi Episcopi.*]Huius Acta recitat Sur.to.3. scripta a Stephano abbate Leodien.apud quẽ lib.3. agitur de miraculis eius. Vixit sub Pipino Rege Francorũ, cuius tpe ordinatus est Episcopus, vt in uita ipsius hr lib.2.cap.8.Cœpit Pipinus regnare anno Domini 751.

i *Dominici.*] De eodem etiam Molanus in addit.ad Vsuardum edit.secundę. Pluribus in Flore sanct.Hispan. De ipso agitur & in Thesaur.concion.tom.2.Migrasse ferunt ex hac uita circa annum Domini millesimum & sexagesimum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE Dedicatio [a] ecclesiæ sanctæ Mariæ ad Martyres, quã B. Bonifacius Papa Quartus, expurgato deorum omnium veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem beatę semper Virginis Mariæ & omnium Martyrum dedicauit, tempore Phocę Imperatoris. Constantinopoli B. Mucij [b] presbyteri & martyris, qui sub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Proconsule, primo Amphipoli multis pœnis atque cruciatibus ob Christi confessionẽ afflictus, postea Byzantium vsque perductus, capitali sententia occubuit. Heracleę S. Glycerię [c] martyris Romanę, quę sub Antonino Imperatore & Sabino Pręside passa est. Alexandrię commemoratio [d] plurimorum sanctorum martyrum, qui ob fidem Catholicam ab Arianis in ecclesia Theonę occisi sunt. Apud Traiectum S. Seruatij [e] Tungrensis ecclesię Episcopi; ad cuius meritum omnibus demonstrandum, cum tempore hiemis omnia in circuitu nix repleret, sepulchrum eius numquam operuit, donec industria ciuium basilica super illud ędificata est. In Palæstina S. Ioannis [f] Silentiarij.

MAII 13.

EDIC. *eccles. S. Mariæ ad Martyres.* [a]] Agit de eadem solemnitate Beda hac die. Quantum obseruare potui, compe ri vsq. ad S. Gregorij Papæ tempora idolorum templa a Christianis vt plurimũ vel fuisse deiecta, vel si quæ intacta remanserunt, eadem, vt loca dæmonum, indigna existimata esse, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, secundum illud Apostoli 2. ad Corinth. cap. 6. Qui cõsensus templo Dei cum idolis? Vnde idem S. Gregorius Papa, qui Bonifacium Quartum, qui Pantheon in Dei ecclesiam mutauit, vix spatio trium annorum pręcessit, scribens ad Regem Anglorum nuper ad Christum conuersum epist 60. lib. 9. Indict. 4. monuit vt idolorum templa euerteret. Inde autem considerans, infirmis adhuc in fide conceden dum aliquid, scribẽs ad Mellitum Episc. epist. 71. lib. 9. Indict 4. pręcepit ne idolorum templa destruerentur, sed iuxta ritũ ibi præscriptum expiarentur primum, indeq. sanctorum illatis reliquijs, sanctificarentur: quod & posteris deductum est in exemplũ. Si enim optassent Christiani idolorum templa in ecclesiarum vsum conuertere, nullatenus mirifica illa templa Serapidis, Alexandriæ, Marnæ Gazæ, Iouis Apameæ, Cælestis Carthaginis, & alia innumerabilia, quæ ob ingentem structuram visa sunt miracula mũdi, solo æquassent. Qui quidem zelus si vsquã incaluit, Romæ in primis Christianorũ corda succenderat, vt S. Hieronymi auctoritate ꝓbatur, dũ in proœm. lib. 2. comment. epist. ad Galat. hæc ait: Vbi alibi tanto studio & frequentia ad ecclesias & martyrum sepulchra concurritur? vbi sic ad similitudinem cęlestis tonitrui, Amen, reboat, & vacua idolorum templa quatiuntur? hæc ibi: & alibi ad Lætã epist. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliendis Romæ deorum delubris pluribus agit. Illud etiam famosissimum Iouis Capitolini templum iam excisum esse, testatur lib. 2. in Iouinian. In Oriente etiam Theodosius Iunior sanctionẽ de his ipsis promulgauit, in qua hæc inter alia leguntur: Cuncta eorum fana, templa, delubra, si qua etiam nunc restant integra, pręcepto magistratuum destrui, collocationeq. venerandæ Christianæ religionis signi expiari præcipim⁹, &c. l. vlt. de Pagã. Cod. Theo. Cur autem

tem Pantheon tẽplum intactum remãserit, ea fuit causa; quod dum prædicta Romæ, temporibus Hieronymi, aduersus idolorum ædes agerentur, Honorius Imp. lege sancita, eiusmodi impetũ Christianorum compescuit, hæc rescribens: Sicut sacrificia prohibemus, ita volumus publicorũ operũ ornamenta seruari, &c. l. 15. de Pagan. Cod. Theod. Puto diuina dispensatione factum, vt inter tot idolorũ fana prostrata, & in anathema oblitionis euersa, Pantheon velut insigne quoddam ac perenne trophæũ de expugnatis hostibus permaneret, cederetque triumpho omnium martyrum, qui oẽs Gentiliũ deos Christi cruce subegerant. De eius dedicatione per Bonifacium facta scribit Beda de gest. Angl. lib. 2. c. 4. & de sex ætat. in Phoca Imp. Ado Vien. in chron. anno 604. Paulus diac. de gest. Lõgob. li. 4. c. 11. Marian. Scot. in chron. anno 610. Sigebert. anno 609. & alij. Legi in eius ecclesiæ codice manuscripto, templum illud dicatum in primis in honorem Dei genitricis Mariæ, omnium sanctorum martyrum & confessorum: illataque illuc esse reperi duodetriginta curribus ossa sanctorum martyrum, e diuersis Vrbis cœmeterijs effossa, solemni terq. cõportata, ac decentissime collocata. Cetera autem de ea solemnitate inferius ad Kalendas Nouembris.

b *Mucij.*] Græci Mociũ appellant, de quo ẽt hac die Vsuardus; Græci autẽ in Menologio ad 6. Id. Maij, vbi ẽt narrant in honorem huius martyris a Constãtino Imp. fuisse templũ erectum, quo eius dem martyris sacras reliquias inferri mãdauit. Iustinianus Imp. etiam ædem amplissimam eidem martyri erigendam curauit, de qua Procop. lib. 1. ædif. Iustiniani Imp. his verbis: Præterea templum Mocio martyri consecratum, magnitudine sua cetera superans, posuit. Cedren. in Basilio Imp. addit, eiusmodi templũ vetustate collapsum ab eodem Basilio Imperatore a fundamentis fuisse restitutum. De S. Mocij basilica mentio habetur etiã in Actis Concil. Ephes. edit. Peltan. tom. 2. cap. 19. & 20.

c *Glyceriæ*, alias *Glycerij.*] De eadẽ hac die Græci agũt in Menologio, vbi & eius martyrium describitur. Metaphrastes recenset eius res gestas, agiq. de ea scribit (nisi error sit in nota numeri) sext. Id. Maias: habet eas Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. ea die. Percelebre fuit Heracleæ templum S. Glyceriæ, ibiq. sacrum eius corpus positum pluribus est miraculis illustratũ. Ex eius enim ossibus iugiter vnguẽtum curandi vi prẽditum emanare solebat, vt auctor est Nicephorus hist. lib. 18. c. 28. & 32. De reliquijs eiusdem martyris habetur mentio in encomio Constantini Episcopi de inuentione reliquiarum S. Euphemiæ apud Lipom. tomo 6.

d *Commemoratio plurimorum sanctorum martyrum.*] Horũ martyrium scripsit Petrus Episcopus Alexandrinus; qui fuga lapsus, dedit de his epistolã ad vniuersos Christi fideles, quã recenset Theodoretus histor. lib. 4. c. 20. De clade eo tpe illata Catholicis per Lucium pseudoepiscopum Arianum, agit S. Gregor. Nazianz. in orat. in laudem Heronis, Rufin. hist. lib. 1. c. 2. 3. & 4. Socrat. lib. 4. ca. 16. 17. 18. & 19 Sozom. lib. 6. c. 19. 20. & Niceph. hist. lib. 11. c. 29. Eamdem Catholicorum stragem non tantũ scriptis, sed & voce prẽfatus Petrus Romæ, cum illuc confugisset, prædicauit, ostendens ibidem occisorum vestes sanguine cruẽtatas; ad quod miserandum spectaculum Vrbs conuersa est ad lacrymas. De ecclesia Theonæ, cuius hic habetur mentio, agit S. Epiphanius in Panar. hæresi 69. Eodem tempore Lucij pseudoepiscopi complures sanctorum monachorum ex Ægypto & Thebaide ob fidem Catholicam fuisse relegatos ac damnatos ad metalla Ponti & Armeniæ, auctor est Ioan. Cassian. collat. 18. c. 7. in fine.

e *Seruatij Episcopi.*] De eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Seruationẽ hunc appellat Sulpicius Seuerus lib. 2. hist. sacr. Quæ hic de eo scripta sunt, inuenies ẽt apud Greg. Turon. de glor. confess. c. 72. qui de eodem item agit lib. 2. c. 5. de gest. Franc. ante oẽs S. Athanasius in apolog. ad Constantium, & in apologia 2. cum agit de Patribus qui interfuerunt Concil. Sardicensi, cui ẽt præsens

fuit

fuit Seruatius, anno Domini 347. Rufino & Euſebio Conſſ. Interfuit ẽt Concilio Agripinenſi celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno 346. Ex prædictis Concilijs ſatis liquet, quibus temporibus hic vixerit. Hæc idcirco inculcamus, quoniam nonnulli ſcribunt, eum functum eſſe legatione ad limina Apoſtolorum poſt cẽtum fere annos ab eo tempore quo vixit. Itaq. ea legatio Synodalis Seruatij nõ debet referri ad tpa Attilæ Regis Hunnorum, ſed potius ad illas atrociſſimas clades, quibus tota fere Gallia a barbaris deuaſtata eſt, illis ipſis Seruatij tẽporibus. Meminit illarũ omnium S. Hieronym. epiſt. 111. ſcribens ad Ageruchiam. Portentoſa quædã de Seruatio ſcribit Sigeb. in chron. anno Domini 399. eum nimirum conſanguineũ ex carné fuiſſe Domini noſtri Ieſu Chriſti, eiusq. patrem fuiſſe filium Eliud, fratrem S. Elizabeth matris S. Ioannis Baptiſtæ, eumdemq. pluſquam trecẽtis annis vixiſſe. Id ipſum Petrus in catal. refert lib. 5. c. 162. quæ etiam firmare nitũtur teſtimonio Cæleſtini III. Papæ, quaſi ea Acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid ſentiendum ſit, nemo nõ intelligit. Agit de eodem nouiſſime Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. In tabulis Epiſcoporum Tungrenſium numeratur Seruatius decimus eius ſedis Epiſcopus, apud Democh. de ſacrific. Miſſæ, vbi etiam plura de Seruatio leguntur.

f *Ioãnis Silentiarij.*] Huius vitã fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus; qui ẽt geſta ſanctorũ Sabæ & Euthymij litteris commendauit, ſuorum temporum texens hiſtoriam. Deſcripſit eam Lipom. to. 6. & Sur. to. 3. hac die. De eo ẽt idem auctor in vita S. Sabæ. Floruit temporibus Zenonis Imperatoris, agensq. iam tunc quartum ſupra centeſimum annũ, adhuc erat in humanis, cum idem auctor ſcriberet eius res geſtas.

14 Pridie Idus Maij. Luna. A xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	F	f	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NATALIS S. Bonifacij[a] martyris, qui ſub Diocletiano & Maximiano apud Tarſum Ciliciæ paſſus, Romam deinde translatus, via Latina ſepultus eſt. In Gallia S. Pontij[b] martyris, cuius prædicatione & induſtria poſtquam duo Philippi Cæſares ad fidem Chriſti conuerſi ſunt, ipſe ſub Valeriano & Gallieno Principibus martyrij palmam adeptus eſt. In Syria ſanctorum martyrum Victoris[c] & Coronæ, ſub Antonino Imperatore: ex quibus Victor a Sebaſtiano Iudice varijs & horrendis affectus eſt cruciatibus: quem Corona vxor cuiuſdam militis cum cœpiſſet beatum prædicare ob martyrii conſtantiam, vidit duas coronas de cœlo lapſas, vnam Victori, & alteram ſibi miſſam: cumq. hoc audientibus cunctis teſtaretur, ipſa quidem inter arbores ſciſſa[d], Victor vero decollatus eſt. In Sardinia ſanctarum martyrum Iuſtæ[e], Iuſtinæ, & Henedinæ. Romæ S. Paſchalis[f] Papę, qui plurima ſanctorum martyrum corpora e cryptis leuauit, & in diuerſis eccleſiis honorifice collocauit. Ferenti in Tuſcia S. Bonifacii[g] Epiſcopi, qui (vt refert B. Gregorius Papa) a pueritia ſanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Cam-

pania S.Pomponij Episcopi.In Ægypto S.Pachomij [i] abbatis,qui plurima in ea regione monasteria erexit, & regulam monachorum [k] scripsit,quam Angelo dictante didicerat.

MAII 14.

BONIFACII *martyris* [a].] De eodem hac die Vsuardus, Ado autem Nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad quartum decimum Kalen. Ianuarij; qua item die eum ponit Metaphrastes, qui eius Acta descripsit.refert eadem Lipom.tom.5.& Sur.to.3. Nonis Iunij. Legimus in vet. manuscrip. monasterij S. Cæciliæ Transtiberim Acta eiusdem martyris,in quibus aliqua habentur, quæ in Græcis exemplaribus desiderantur.Est illustris ac vetus memoria Romæ eiusdem Bonifacij, quæ ob sepultum in ea S. Alexium, eius etiam nomine nuncupatur,numeraturque in antiquo Romano cærimoniali vna ex vigintiduabus abbatijs,quę Romę erāt.Extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad.lib.2.monod.64.

b *Pontij.*] Agit de eodē item hac die Vsuard.Edita eius Acta ex manuscriptis habentur apud Sur.to.7. hac die,Mombrit.ante eum to.2. sed aliquanto diuersè. De duobus Philippis Cæsaribus ad Christum conuersis, quorum hic mētio fit, pluribus in Annalibus Ecclesiast.egimus. Est de eodem Pontio elegans epigramma Bonad. lib.2. monod.67.Colitur potissimum Niciæ in Gallia,vbi eius venerandum corpus reconditum habetur. Hac die sepultus martyr fuit,passus vero vndecima eiusdem mensis.

c *Victoris & Coronæ.*] De quibus itē hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij Latinorum, Græci aūt in Menologio ad iij. Id.Nouembtis. Eorumdem Acta edidit Metaphrastes. Refert eadem Lipom.to. 7.& Sur.tom.3. Mombrit.tom.2.& alij, licet nonnihil inter se diuersè.

d *Inter arbores scissa.*] Plutarchus in Alexandro exacte agit de hmōi supplicio,quod vocat diasphendonem,cum in curuatis violēter duarum erectarum arborū acuminibus,alligatū corpus missis arboribus scinditur. Ab Aureliano Imp. id ipsum mortis genus esse exhibitū aduersus militem violantem torum hospitis, auctor est Flauius Vopiscus in Aureliano, cum ait: Solus denique omnium militem, qui adulterium cum hospitis vxore commiserat, ita puniuit,vt duarū arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, easdemq. subito dimitteret; vt scissus ille, vtrinque penderet.Hæc Vopiscus.

e *Iustæ & soc.*] Agit de his itē qui nūc est profecutus res Sardoas Franc. Fara.

f *Paschalis Papæ.*] Extāt Acta eius in vet.cod.manuscr.monast.S.Cęciliæ Trā stiberim,descripta per lectiones,sicut in ecclesia legi consueuerant. *Successit hic* Stephano Papæ IIII.huius nominis. Cetera de eo in Annal. Eccles. egimus.

g *Bonifacij Episcopi.*] Scribit de eo S. Gregorius lib.1. dialog.Claruit circa tēpora Iustini Imp. Nomenclaturæ similitudine facile quis pōt decipi. Est enim Ferentis seu Ferentum in Tuscia,de quo Plin.lib.3. ca.5. cuius adhuc vestigia in agro Viterbiensi extare dicuntur. Est & Ferentinum apud Hernicos ciuitas nobilis, a qua Ferentinates seu Ferentini,sicut a Ferento Ferentani, vel a Ferēte Ferentes; licet aliquando hæc inter se noīa confusa reperiantur.Erant & Ferentani populi inter Samnites & Pelignos posīti,de quibus Ptolem. lib.3. tab.6. Strabo lib.5.& Plin.li.3.c.11.Est mētio vtriusq. sedis in Concil.Rom.sub Gregorio I.Papa in lib.4.regist.c.88. quatum Episcopi eidē Synodo subscripti habentur. Porro de Ferenti in Tuscia,& non de Ferētino apud Hernicos, siue in Latio posito,agere S.Gregorium, ex eius verbis apparet.

h *Pomponij Episc.*] De eodem tab.ecclesiæ Neapolitanæ.

i *Pachomij abb.*] Agūt de eodē hac die Beda, Vsuard.Ado,ac ceteri Latinorum, Græci etiā hac die in Menolog. Huius præclaras res gestas Græce conscriptas

Dionysius

Dionysius abbas Rom. Exiguus cognomento Latine cõuertit ante annos plus mille ac centum: extat eius prefatio ante vitam S. Pachomij; habes eam in prima par. Vit. sanct. Patr. c. 54. Miramur eam a Lipom. & Surio prætermissam: quæ, vt tanti viri ingenij laudatissimi monimẽ tum, prætereunda non fuit: qualis. n. quã tus ve sanctitate & eruditione fuerit, consule Cassiodorum illi æqualem lib. instit. ad lect. diuin. Hẽt Acta Pachomij Lipo. to. 6. & Sur. to. 3. De eo præterea Sozom. lib. 3. c. 13. Pallad. in Lausiacis, Cassiod. trip. Niceph. lib. 4. c. 14. & alij. Nomẽ Pachomij, monasteriorũq. ab illo instituto rum disciplinam Athanasius I. in Vrbẽ aduexit, vt auctor est S. Hieron. epist. 16. ad Principiam. De tempore eius obitus Sigeb. in chron. anno Domini 406.

K *Regulam monachorum scripsit.*] De regulis S. Pachomij, quas ipse, Angelo dictante, excepit, meminit Gennad. de vir. illustr. cap. 7. qui etiam testatur ab eo dem esse scriptas nõnullas epistolas, quarum titulum recenset. Ipsas Pachomij regulas Ægyptiace scriptas, translatas in Græcum, Latine reddidit S. Hieronym. rogãte Siluano monacho, eo tpe quo S. Paula ex hac luce migrauit, Honorio VI. & Aristeneto Conss. anno Domini iuxta Fastos Onuphrij 404. Easdẽ temporis vetustate pene abolitas, mẽdis purgatas, ac restitutas edidit noster Achilles Statius, vir probitate & eruditione insignis; quas, vt nobile vetustatis monumentum, posuit in appendice sui Cassiani, quem summo cum labore restituit, illustrauitque eruditis annotationibus D. Petrus Ciaconus Toletanus presbyter, vir quidem frugi atque disertus, quẽ scimus in restituendo Arnobium, Tertullianum, ac S. Hilarium, laboris plurimũ insũpsisse; hisce lucubrationibus in dies magis magisq. Catholicæ Ecclesiæ profuturum, nisi cito nimis, dolore omniũ, ex humanis sublatus esset.

15 Idibus Maij. Luna. B xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	F	f	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Hispania sanctorum Torquati [a], Ctesiphontis, Secundi, Indaletij, Cæcilij, Hesychij, & Euphrasij, qui Romæ a sanctis Apostolis Episcopi ordinati, & ad prædicandum verbum Dei in Hispanias directi sunt: cumque varijs vrbibus euangelizassent, & innumeras multitudines Christi fidei subiugassent, in ea prouincia diuersis locis quieuerunt, Torquatus Acci, Ctesiphon Vergij, Secundus Abulæ, Indaletius Vrci, Cæcilius Iliberi, Hesychius Carteiæ, & Euphrasius Illiturgi. Eboræ in Lusitania Sancti Mancij [b] martyris. In insula Chio natalis Beati Isidori [c] martyris, in cuius basilica extat puteus, in quem fertur fuisse iniectus, de cuius aqua infirmi sæpius potati sanantur. Lampsaci in Hellesponto passio sanctorum Petri [d], Andreæ, Pauli, & Dionysiæ. Faustinæ in Sardinia Sancti Simplicij [e] Episcopi & martyris, qui Diocletiani tempore sub Barbaro Præside perfossus lancea martyrium consummauit. Aruernis sanctorum martyrum Cassij [f], Victorini, Maximi, & sociorum. In Brabantia San-

Ctæ Dympnæ g virginis & martyris, filiæ Regis Hiberniæ, quæ pro fide Christi & virginitate seruanda, a patre iussa est decollari.

MAII 15.

TORQVATI & *soc.* a] Agunt de his omnibus hac item die Beda, Vsuard. Ado, & alij. In Breu. Toletano ad Kalend. Maias de his sacer hymnus conscriptus habetur, aliaq. plura, quæ antiquitatem illam putissimam redolent. Horum meminit Greg. Septimus Papa in epistola ad Alphonsum, seu Adelphonsum Regem, scripta xiiij. Kal. April. Indict. 12. his verbis: Septem Episcopos ab vrbe Roma ad instruendum Hispaniæ populos a Petro & Paulo Apostolis directos fuisse, qui destructa idololatria, Christianitatem fundauere, & religionem plantauere, ordinem & officium in diuinis cultibus oſtẽdere, & sanguine suo ecclesias dedicauere, & c. De his præterea ceteri auctores qui res Hispanicas sunt prosecuti, quos mittimus enumerare. Horũ aũt singulorum in proprijs ipsorum ecclesijs certis diebus solemnitas agitur. Cum vero ex his aliquot inueniantur dicti martyres a nonnullis, licet eorũ martyrij Acta non habeantur, antiquę tamẽ traditioni ecclesiarum, in quibus vt patroni coluntur, acquiescẽdum putamus. De his omnibus in Thes. concion. tom. 2. & Flor. sanct. Hispan. agitur.

b *Mancij.*] De quo plura in Breuiarijs Eborensi & Burgensi, ex quibus etiam Flos sanctor. Hispan. Texitur eius historia in Thes. conc. tom. 2. hac die, & Vasæus in chron. anno 100. Molan. ad xij. Kalen. Iunij agit de eodem.

c *Isidori.*] De eo item hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius diei, vbi & eius martyrium paucis describũt. De miraculis eius, quorum hic habetur mẽtio, agit etiam Gregorius Turonen. lib. de glor. mart. c. 102. Legimus Acta eius in vet. cod. manuscrip. monast. S. Cæciliæ Transtiberim, vbi & scribitur passus Gallo & Volusiano Conss. sub Numerio seu Numeriano magistro militum. Pauca de eo Petrus in catal. lib. 5. c. 2.

d *Petri & soc.*] Apud Bedã, textu *de*prauato, legitur Damasci, loco Lampsaci. Agit de his ẽt hac die Vsuar. Ado, & alij Latinorũ, necnon & Græci in Menolog. qui his addunt & Christinam virginẽ, Lampsaciq. eos esse passos affirmant.

e *Simplicij episc.*] Accepimus eius martyrij Acta & sociorum ex Sardinia insula Romam delata. Meminit horum etiã Fara lib. 1. de reb. Sard.

f *Cassij & soc.* De his Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 33. & Molanus in addit. ad Vsuard. adstipulanturq. vet. manuscript.

g *Dympnæ.*] Cuius Acta conscripta a Petro Cameracensi recitat Sur. to. 3. hac die. Pluribus item de ea Molanus in Indic. sanctorum Belgij, & in addit. ad Vsuar. Claruit circa annum Domini 600.

xiij. C Decimoseptimo Kalen. Iunij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

IN Isauria natalis sanctorum martyrum Aquilini [a] & Victoriani. Antisiodori passio S. Peregrini [b] primi eiusdē ciuitatis Episcopi, qui a B. Sixto Papa in Gallias cum alijs clericis missus, Euangelicę prędicationis munere expleto, capitali sententia damnatus, coronam meruit sempiternam. Vzali in Africa sanctorum martyrum Felicis [c] & Gennadij. In Palęstina passio sanctorum Monachorum [d] a Sarracenis in Laura S. Sabæ interfectorum. In Perside sanctorum martyrum Audæ [e] Episcopi, septē Presbyterorum, nouem Diaconorum, & septem Virginum, qui sub Isdegerde Rege uariis tormentorum generibus cruciati, glorioſum martyrium compleuerunt. Eugubii S. Vbaldi [f] Episcopi, miraculis clari. Ambiani in Gallia S. Honorati [g] Episcopi. Apud Cenomanos sancti Domnoli [h] Episcopi. Trecis sancti Fidoli [i] confessoris. In Scotia sancti Brandani [k] abbatis. Apud Forum Iulii sanctæ Maximæ virginis [l], quę multis clara uirtutibus in pace quieuit.

MAII 16.

AQVILINI *& Victoriani.* [a]] Agunt de his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores.

b *Peregrini Episcopi.*] De eo ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Vincentius lib. 10. c. 119. Antonin. par. 1. tit. 7. cap. 5. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 5. eius res gestas referunt.

c *Felicis & Gennadij.*] Meminit horū SS. martyrum auctor cōmentarij de miraculis S. Stephani Protomartyris, qui Euodij Vzalensis Episcopi noīe inscribitur, lib. 1. c. 2. Extat apud S. Augustin. opera, tom. 10. in append. edit. Louan.

d *Sanctorum monach.*] Actum est superius de monachis cæsis in mōte Sina, deq. his qui in Ægypto a Sarracenis trucidati sunt; hic autem de his qui occisi sunt in Palæstina in Laura S. Sabæ tempore Heraclij Imp. Agunt de his itē hac die Græci in Menologio. Quæ aūt edita sint miracula, cū Sarraceni in prædictum monasteriū S. Sabę olim irruerūt, vide in Prat. spirit. c. 4. 22. & 99. De his & Cyrillus monach. in Actis eiusdē Sabæ, & in Euthymio, cum refert quamdā grassationem Sarracenorum factam in sāctos monachos tpibus Anastasij Imp. Porro Antiochus monachus in epistola quam scripsit ad Eustathiū, qua agit de 44. monachis a Sarracenis itidem in eodem monasterio occisis, eorum natalem diem celebrari solitū ait xv. Maij: vnde hos eosdem esse cum illis cēseo; erroreq. typographi vel librarij diem interceptū esse illic existimo. Necati sūt hi tpe quo Modestus præfuit ecclesiæ Hierosolymitanæ, temporibus Heraclij Imp. vt idem Antiochus eadē epistola significat, quæ intexta est to. 9. bibl. sanct. Patr. De eodem Antiocho, qui ea scribit, habes in Actis S. Theodori Sicæotæ apud Metaphrast. die 22. Aprilis, & Lipom. to. 7. Extant eiusdem Patris complures homilię.

e *Audæ Episc. & soc.*] Hic & Abda dicitur. Agūt de his hac itē die Græci in Menolog. necnon & prid. Kal. Aprilis. De Abda Episcopo scribit historiam Theodoretus lib. 5. ca. 38. causamq. martyrij eam fuisse tradit, quod dirutum a se templum, magorum iussu noluerit restituere. Hic licet de excisō fano non laudetur; tñ abstinuisse a templi excitatione, eaq. de causa subijsse martyrium, plurimum commendatur: quam quidem causam ad martyrij coronam promerēdam satis esse idoneam, in casu simili scribit

S. Ambroſ. ad Theodoſ. Imperat. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom.

f *Vbaldi Epiſc.*] Habes res eius præclare geſtas apud Sur. editas tom. 4. hac die. Agit de eo item Petr. in catal. lib. 5. c. 6. Vixit in Epiſcopatu vſque ad Alexandri Papæ III. tempora, vt ex eius Actis colligitur. Scripſit eius res geſtas Stephan. Cremonenſis. Molanus de eo item hac die in additione ad Vſuardum.

g *Honorati Epiſc.*] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. De eo Petrus in catal. lib. 2. c. 87. Democh. in tabulis Ambianenſium Epiſc. lib. de ſacrificio Miſſæ.

h *Domnoli Epiſc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Hic interfuit ſecundæ Synodo Turon. cui ſubſcripſit. Alius hic ab illo de quo agit Sidonius Apol. epiſt. vlt. lib. 4. De hoc item Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 6. c. 9. Eius Acta recitat Sur. to. 3. hac die. Succeſſit hic S. Innocentio, numeraturq. nonus eius ſedis Epiſcopus; ſedit annos 46. menſ. 11. dies 19. Ex tabul. Democh. Claruit tpibus Clotarij filij Clodouei Reg. Frãc. & eius filij Chereberti, ac ſucceſſoris eius Chilperici, circa annũ Dñi 570. quotpe prædictæ Synodo interfuit. Meminit eiuſdem Fortunatus in carmine ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ, licet ibi mendoſe Domnutus pro Domnolus legatur.

i *Fidoli.*] De eodem hac die Beda & Ado, qui eum presbyterum, & non Epiſcopum dicunt. Sane quidem in tabulis Trecenſiũ Epiſcoporũ nullus eius noĩs recenſetur Epiſcopus a Demochare.

k *Brandani*, alias *Brendani.*] Plura de eo Sigeb. in chron. anno 561. & in Actis S. Maclouij, quę idem Sigeb. ſcripſit. Recitat ea Sur. tom. 6. die 15. Nouemb. Vincent. lib. 22. c. 81. Petr. in catal. lib. 5. cap. 117. eum dicit Epiſcopum, multaq. apocrypha cumulauit. De eodem Trith. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 31. Claruiſſe eũ dicit anno Domini 570. Habemus eiuſdem Acta manuſcr. in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Beatus Brandanus natus eſt, &c.

l *Maximæ.*] Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Petrus item in catal. lib. 5. cap. 7.

xij. D Sextodecimo Kal. Iunij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

DIsis in Tuſcia Sancti Torpetis [a] martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit, vnuſque ex his, de quibus Paulus Apoſtolus ab vrbe Roma ad Philippenſes ſcribit: Salutãt vos omnes ſancti, maxime autem qui de Cęſaris domo ſunt. ſed poſtea pro fide Chriſti, iubente Satellico, alapis cędi-tur, uerberibus duriſſime afficitur, ac beſtijs deuorandus traditur, ſed minime lędi-tur: tandem martyrium ſuum decollatione compleuit tertio Kalen. Maij: ſed tamen feſtiuitas eius celebrius hac die recoli-tur ob ſui corporis translationem. Neapoli in Campania Sanctę Re ſtitutę [b] uirginis & martyris; quę, Valeriano imperante, a Proculo Iudice in Africa uarie torta, & in nauicula pice & ſtupa referta, ut in mari comburcretur, impoſita, immiſſo igne, cum in incenſo-res flamma conuerteretur, ipſa in oratione ſpiritum Deo reddidit:

cuius

cuius corpus cum eadem nauicula Dei nutu ad Ænariam [c] insulam prope Neapolim deuectum, a Christianis magna ueneratione susce ptum est, & in eius honorem Constãtinus Magnus basilicam postea Neapoli erigendam curauit. Nouioduni sanctorum martyrum Heradij [d], Pauli, & Aquilini, cum duobus alijs. Chalcedone sanctorum martyrum Solochani [e] & sociorum militum sub Maximiano Imperatore. Alexandriæ sanctorum martyrum Adrionis [f], Victoris, & Basillæ. Herbipoli S. Brunonis [g] Episcopi & confessoris.

MAII 17.

TORPETIS.[a] De eo hac ité die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Huius res gestas tunc tpis ab Artemio dictatas Audax excerptor scripsit: habet eas Mombrit. tom. 2. Legimus easdẽ manuscrip. ex ueteribus monumentis Pisanæ ecclesiæ, quorum exemplaria Romam sunt missa. Agit de eodem summatim Petrus in catalog. lib. 5. ca. 8. Extat carmen laudis de Torpete mart. quod scripsit Franc. Bonad. Sancton. lib. 2. monod. 72.

b *Restitutæ.*] Extant eius Acta ex eiusdem ecclesiæ antiquis tabulis edita. Nõ tñ Neapoli celebris fuit, quo trãslatum est uenerandum corpus eius; sed & Carthagine in Africa, vbi passa est: eius etenim noïe censetur illa basilica Restitutę dicta, in qua nonnulla Concilia celebrata hñt. Hæc cum dicatur passa sub Valeriano Imperatore, sciendum tñ quod in eiusdem officio ecclesiastico passa legitur sub Numeriano; quod errore librariorum factum putatur. Claruit ibidem in Africa tpibus Maximiani Imp. alia Restituta insignis nobilitate & pietate matrona, ad Christum cõuersa per Felicem & Donatum martyres, cuius res gestæ narrãtur in Actis sanctorum duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus ecclesia, in huius de qua hic agimus Restitutæ honorem erecta (vt ferunt) a Constantino Imperatore, quæ amplioribus spatijs sic aucta est, ut tamen egregium pristinum illud vetustatis monumẽtum in suo statu integrum perseuerat.

c *Ad Aenariam insulam.*] Eamdem Græci dñt Pithecusam, de qua Ptolem. tab. 6. Italiæ, & Plin. lib. 3. c. 6. qui & cur ita dicta sit, declarat; Ouidiusq. corrigitur, dũ lib. 14. Metamorph. eã a Pithecis dictã putat in fabula Cecropũ. Ex eodẽ Plinio corrigitur & Põp. Mela de situ Orb. lib. 2. dũ Pithecusam distinguit ab Ænaria, sicut & Solinus in Polyhist. c. 8. qui Ithacesiã appellat. Accepit Ænariã insulam olim Resp. Neapolitana a Tiberio, loco insulæ Capreæ, ut tradit Suetõ. in Tiberio c. 92. Nobilitata est eadẽ insula dictis sacris reliquijs S. Restitutę, ibiq. illustris memoria eius hactenus clara hñt.

d *Heradij & soc.*] Agit de his itẽ hac die Beda, Vsuardus, & Græci etiam in Menolog. hac die, vbi plurib⁹ ipsorum martyrij Acta referunt, passosq. tradunt in persecutione Diocletaini Imp.

e *Solochani & soc.*] De his item hac die Græci in Menologio, ibiq. fusius Solochani res gestæ conscribuntur.

f *Adrionis & soc.*] Beda item de his agit hac die, consentiuntque ueteres manuscripti.

g *Brunonis Episc.*] Multa sane de hoc mentitus est Auentinus li. 5. Annalium Boiorum: tu aũt ne illius nugacitate decipiaris, consule in Vaticana biblioth. registra Gregorij Noni, atque Innocentij Quarti Rom. Pontificum, in quibus extant litteræ de testimonijs miraculorum eius. Numeratur hic eius sedis Eps decimusnonus, electus anno a Christo Dño 1033 præfuit annis undecim, uno mense, & diebus quatuordecim, ut habent tabulæ Democharis, in quibus egregiæ eius virtutes summatim narrantur. Libuit hic fragmenta ex litteris tam

Greg.

Greg.Noni,quam ẽt Innocentij Quarti, ex eorũ regiſtris accepta deſcribere, quo hagiomachi impietas ac temeritas retũdatur.Greg.Nonus anno duodecimo ſui Pontificatus, xj.Kal.Maij, de miraculis S.Brunonis Apoſtolicas litteras dedit, quarũ eſt exordiũ:Mirabilis Deus in ſanctis ſuis.& infra:Sicut.n.venarabilis'frater noſter Epiſcopus Hermã. & dilectus filius N.Decanus, & Capitulũ ac populus Herbipolenſis nobis per nũcios ſuos & litteras intimarunt, Dñs tantam piæ memoriæ Brunonis Epiſcopi Herbipolenſis concedit gloriam, qđ ſepulchrum eius tot et tantis dat coruſcare miraculis, ut inter alios ſanctos eius non inuocari ſuffragia,ſit indignum,&c.Innocentius Papa Quartus anno quinto ſui Põtificatus, Nonis Nouẽb. Lugduni ſcripſit ad eumdem Epm & Capitulum Herbipolẽſe; eſt eiuſmodi earũ litterarum initiũ: Dudum venerabili fratri noſtro Epo, & dilecto filio N.& Capitulo Herbipolenſi.& infra: Quod ſanctæ memoriæ Bruno Herbipolenſis Eps, qui olim degens in mundo,magnis pollebat meritis:nũc viuens in cælo, tot coruſcat miraculis,ut eius ſanctitas apertis indicijs comprobetur: & eius inter alios ſanctos non inuocari ſuffragia, eſt indignum, &c.

xj E Quintodecimo Kalen.Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Aegypto S. Dioſcori [a] lectoris, in quem Præſes multa & varia tormẽta exercuit, ita vt vngues eius effoderet,& lãpadibus latera inflammaret; ſed cæleſtis luminis fulgore perterriti ceciderũt miniſtri:nouiſſime laminis [b] ardentibus aduſtus,martyrium conſummauit. Camerini in Vmbria S.Venantij [c] martyris,qui annos quindecim natus,ſub Decio Imperatore & Antiocho Præſide, una cum alijs decem glorioſi certaminis curſum ceruicibus abſciſſis impleuit. Spoleti * S.Felicis [d] Epiſcopi,qui ſub Maximiano Imperatore martyrij palmam adeptus eſt.In Aegypto S.Potamionis [e] Epiſcopi,qui primo ſub Maximino confeſſor,deinde ſub Conſtantio Imperatore & Philagrio Præſide Ariano martyrio coronatus eſt. Ancyræ in Galatia ſancti [f] Theodoti martyris, & ſanctarum Thecuſæ eius amitę, Alexandriæ, Claudiæ, Fainæ, Eufraſiæ, Matronę, & Iulittę virginum,quę a Pręſide primum proſtitutę,ſed Dei uirtute ſeruatę,lapidibus ad colla ligatis in paludem merſę ſunt: quarum reliquias collectas cum Theodotus honorifice ſepeliſſet,comprehenſus a Pręſide,ſęuiſſime dilaniatus eſt; ac demum enſe percuſſus,martyrij coronam accepit. Vpſali in Suetia S.Erici [g] Regis & martyris.

* *al.* Spalati.

MAII 18.

DIOSCORI. [a]] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij; vberius Petrus in catalogo lib.5.cap.11.

b *Laminis ardentibus.*] Vetus eſt genus cruciamenti. Plautus in Aſin. Stimulos,laminas, crucęſque Act.3. Cicero in Verr.7. Quid, inquit,cum ardentes lami

næ,

næ, ceteriq. cruciatus admouebãtur? De ijsdem Gellius meminit. Cyprianus libro de laude martyrij sic: Corpus extentum cãdentes stridet ad laminas. Et Prudentius hymno 5. de S. Vincentio:

Stridensq. flammis lamina, &c.

Et in Romano hymno 10.

Nec iusta laminis ardet cutis.

Hisce tormentis Acta martyrum sunt referta, meminitq. de his frequenter Eusebius. Recensentur adustiones laterum ignibus inter pœnas publicas l. 1. C. de emend. seruorum.

c *Venantij.*] Vidimus tabul. ecclesiæ Camerin. necnó eius Acta & sociorum martyrum, quæ tñ ob nimiam temporis uetustatem superinducta mendis, cẽsura indigent & castigatione non modica.

d *Felicis Episc.*] Vsuardus de eodem hac die, & Petrus in catal. lib. 5. c. 13. licet pro Spoletino, Spalatensem dicat Episcopum. Sed non tantum eius causa addita est in margine uaria lectio, sed quod Spalatẽses cũdem Felicem sibi ut suum uendicant. Vidimus de ea re litteras Synodales ad S. D. N. Sixtũ Papam Quintum, una cum publica attestatione de eiusdem martyris corpore nuper refosso, & honestiori loco recondito.

e *Potamionis episc.*] De eo item hac die Beda. Fuit hic Episcopus Heracleæ in Ægypto; interfuit atq. subscripsit SS. Magno Niceno Concilio: fuitq. vnus ex eorum confessorum numero, quibus persecutionis tẽpore effosus est oculus. Hic licet aliquando Meletio in schismate adhęsisset, inde tamen referens pedem, pro Catholica fide aduersus Arianos egregie decertauit, & contra Eusebium Cæsarien sem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduersus S. Athanasium coacto, agens pro eodem Athanasio, magna cõstantia stetit. Hæc omnia scribit S. Epiphanius in Panar. hæresi 68. S. Athanasius in epist. ad solitarios huius martyrij Acta generatim complexus est his uerbis: Potamonem quoq. & ipsum confessorem, qui oculum in persecutione perdiderat, ita conciderunt plagis in ceruicem non ante desinentes, quam ibi illũ pro mortuo abijcerent, adeo ut uix post aliquot horas curationibus fomentisque spiritum collegerit, Deo quidem illi concedente uitam, sed admodum breuem: paulo. n. post ex dolore & plagis ex hac uita decessit, adeptus in Christo gloriam iterati martyrij. Hæc S. Athanasius de Potamione, quem & Potamonem dicit.

f *Theodoti & soc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, ubi & Acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic posita habentur.

g *Erici Regis.*] De eodẽ etiam hac die Molanus in addit. ad Vsuardum, itemq. Saxo Grammat. lib. 14. de rebus Danic. & Ioan. Olaus de rebus Goth. lib. 19. cap. 1. Necatus est anno a Christo Domino 1151.

19 Quartodecimo Kalen. Iunij. Luna. Fx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M·	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE sanctæ Pudentianæ [a] virginis, quæ post innumeros agones, post multorum martyrum venerabiliter exhibitas sepulturas, post omnes facultates suas pauperibus pro Christo erogatas, tandem de terris ad cælos migrauit. Ibidem S. Pudentis [b] senatoris, patris supradictæ virginis, qui ab Apostolis Christo in baptismo vestitus, innocentem tunicam vsq. ad vitæ coronam immaculate custodiuit. Item Romæ uia Appia natalis sanctorum Ca

locceri

loceri [c] & Parthenij eunuchorum; quorum prior cum esset præpositus cubiculi uxoris Decij Imperatoris, alter uero alterius muneris Primicerius [d], nolentes idolis sacrificare, ab eodem occisi sunt. Nicomediæ sancti [e] Philoteri martyris, filij Paciani Proconsulis, qui sub Diocletiano Imperatore multa passus, martyrij coronã accepit. Ibidem sanctarum sex Virginum [f] & martyrum, quarum præcipua erat Cyriaca, quæ cum libere Maximianum impietatis obiurgasset, dirissime cæsa, & dilaniata, ad ultimum igne cremata est. Eodem die S. Petri de Morono [g], qui ex anachoreta Summus Pontifex creatus, dictus est Cælestinus Quintus: sed Pontificatu se abdicans, & in solitudine religiosam uitam agens, uirtutibus & miraculis clarus migrauit ad Dominum. Cãtuariæ S. Dunstani [h] Episcopi. In Britannia Minori S. Iuonis [i] presbyteri & confessoris, qui pro Christi amore causas pupillorum, uiduarum, ac pauperum defendebat.

MAII 19.

PVDENTIANÆ. [a]] De ea item hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Plura de Pudentiana leguntur in Actis S. Praxedis & Nouati, quæ à Pastore presbytero scripta dicuntur. Recitat ea Ado Treueren. ad xij. Kalen. Iulij. Habet Mombrit. Acta Pudentianæ tom. 2. Habemus eadem paulo diuersa manuscrip. in nostra bibliotheca. Meminit S. Gregorius de ecclesia S. Pudentianæ erecta in Numidia lib. 2. regist. epist. 33. An autem huius fuerit, non audeo affirmare: cũ præsertim sciam, Pudentis, Pudentillæ, & alia huiuscemodi nomina fuisse in Africa, ut constat ex Apulei apologijs.

b *Pudentis.*] Agunt etiam de S. Pudẽte non tantum Vsuard. Ado, & alij Latinorũ, sed & Græci in Menolog. ad xviij. Kal. Maij. Putatur hic ille, cuius meminit S. Paulus epist. 2. ad Timoth. c. 4. in fine; quæ quidem epistola (vt constat) scripta est Romæ, ubi aderat Pudens senator. Maiorum firma traditione præscriptum est, domum Pudentis Romę fuisse primum hospitiũ S. Petri Principis Apostolorum, illicq. primũ Christianos conueniisse ad synaxim, coactam ecclesiam, vetustissimumq. oĩum Titulum Pudentis noĩe appellatum, qui item & Pastoris noĩe dictus reperitur, hodie vulgo ecclesia S. Pudentianæ nuncupatur. De Pudẽtis domo, & Titulo, in prędictis Actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq. de eo hĩ in Romanis Concilijs, atq. in his præsertim quæ Romæ sub Symmacho Papa sunt acta.

c *Caloceri & Parthenij.*] De his hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij; a quibus etiam eorum martyrium paucis comprehensum narratur.

d *Primicerius.*] Dictũ ferunt Primicerium, primum Notariorum, sic appellatum a cera, cũ in ceratis tabulis esset olim scribendi vsus; sic & Secundicerius, secundus Notariorũ sit dictus. Fuit hæc sñia Alciati in annot. in tres poster. libros Codicis lib. 12. to. 2. B. pag. 124. Recitat eadẽ Cæl. Rodig. antiq. lect. li. 12. c. 6. in fine. Hanc ẽt sententiam hic sequitur Molanus in not. ad Vsuard. hac die. Discrepat ab his Brisson. lib. 14. de verb. signif. aitque: Primicerius non est, vt quibusdam vĩ, iũctum uerbum: non. n. aliud in eo uerbo notãdum est, quam primus; reliquum extensionis loco additum est. Itaq. bene Suidas πριμικήριον interpretatur τὸν πρῶτον τῆς τάξεως: nam qui in quocumq. ordine primũ locum obtinet, Primicerius uocatur, &c. Probat hoc ipsum ex multis. Tu ipsum consulas; cui ego libentius adstipulor, his addens S. Augustinum,

guſtinum,uel S.Fulgentium(vtriuſuis eſ ſe dicas ſerm.de S.Stephano) eadem ratione appellare S.Stephanum Primicerium martyrum, hoc eſt primum martyrum. Hēs id præterea expreſſum apud S. Greg.lib.7.epiſt.17. primæ Indictionis, ubi in *inſcriptione* epiſtolæ præfixus eſt titulus de priuilegio Primicerij defenſoris, cū in epiſtola agatur de promotione in priorem locum eiuſdem muneris. Qd aūt ſpectat ad Primicerium Notariorū, *ille* tm̄ qui fuiſſet Notarius Principis, poſt emeritam militiam in eo ordine dignę adminiſtratam ad Primiceriatus dignitatem euehebatur,ac inter ſenatores adnumerabatur. Hēs id expreſsū apud Caſſiod. Variar.lib.6.form.16. Præſcribitur.n.ibi forma Notariorum,cum uideli cet illud officium ab Imp.alicui deferretur;ubi hæc inter alia leguntur: Sed qm̄ te probatis moribus inſtitutum venatrix *bonæ* conuerſationis ſolicitudo noſtra reſpexit; ab illa Indictione Notarium te noſtrum eſſe cenſemus, vt ordine decurſo militię,ad Primiceriatus feliciter peruenias ſummitatem; honor qui efficit ſenatorem,cui Patrum aula reſeratur, &c. Præterea multos diuerſi ordinis Primicerios a prædictis enumeratos, notatos alios hēs in uetuſto *illo* monumento Notitiæ prouinciarum Romani Imperij,in qua ſub officio Comitis ſacrarum largituonum hi magiſtratus poſiti deſcribuntur:Habet,inquit,Primicerium totius officij,Primicerium ſcrinij canonum, Primicerium ſcrinij tabulariorum,Primicerium ſcrinij numerariorum, Primiceriū ſcrinij aureæ maſſę,Primicerium ſcrinij auri ad rēſum, Primiceriū ſcrinij veſtiarij ſacri,Primicerium ſcrinij argēti,Primicerium ſcrinij anulatenſis, Primicerium ſcrinij a pecunijs, Secundocerium officij, qui Primicerius eſt exceptorum, Tertiocerium officij, &c.

e *Philoteri.*] Agunt de eo Græci ēt in Menologio, ibiq. eius acta narrantur.

f *Sex Virginum.*] De his item hac die Græci in Menologio ex Actis S. Philoteri, ibiq. harum unius tantum nomen recenſetur, ſcilicet Cyriacæ ſororis S. Theotimi.

g *Petri de Morono.*] Extant eius res geſtæ conſcriptæ a Petro de Aliaco Cardinali Cameracenſi. Deſcripſit eaſdem Sur.to.3.hac die. Plura Antoninus in 3. par.tit.20.ca.8.ac nouiſſime Paulus Regius vberius eſt proſecutus. Relatus eſt in numerum ſanctorum a Clemente Papa Quinto,anno Domini 1313. ut conſtat ex Bernardini chronico.

h *Dunſtani Epiſc.*] Scripſit eius Acta Osbertus monachus,eaq. retulit Sur.tomo 3. Agitur de eodem in rebus geſtis ſanctæ Editæ virginis. De eodem Trithem. de viris illuſtr. ordinis S.Benedicti lib.3.c.221.& lib.4.ca.100. Migrauit ex hac uita anno Domini 988. ſuæ uero ætatis ſeptuageſimo, cum ſediſſet annis triginta tribus, ut idem auctor teſtatur.

i *Iuonis presbyteri.*] Huius Acta recitat Surius tom.3.& Petrus in catal.lib.5. cap.21. Hunc Clemens Papa Sextus anno Domini milleſimo trecenteſimo quadrageſimoſeptimo, hac ipſa die recenſuit inter ſanctos, ut conſtat ipſius diplomate.

20 Tertiodecimo Kalen. Iunij. Luna. Gxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
10		11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22		

ROMAE via Salaria natalis ſanctæ Baſillæ[a] virginis, quæ cum eſſet ex regio genere,& illuſtriſſimum ſponſum habe ret,illumq. dimiſiſſet, accuſata ab eo quod eſſet Chriſtiana, decretum eſt a Gallieno Auguſto, vt aut ſponſum reciperet,aut

gladio

gladio interiret: quę conuenta de hoc, cum reſpondiſſet Regem Regum ſe habere ſponſum, gladio tranſuerberata eſt. Nemauſi in Gallijs S. Baudelij [b] martyris, qui comprehenſus, cum ſacrificare nollet, & in fide Chriſti immobilis inter verbera & tormenta perſiſteret, martyrij palmam pretioſa morte ſuſcepit. Edeſſę in Syria ſanctorum martyrum Thalalęi [c], Aſterij, Alexandri, & ſociorum, qui ſub Numeriano Imperatore paſſi ſunt. In Thebaide S. Aquilę [d] martyris, qui pectinibus pro Chriſto dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia S. Auſtregiſili [e] Epiſcopi & confeſſoris. Brixię S. Anaſtaſij [f] Epiſcopi. Papię S. Theodori [g] Epiſcopi. Aquilę in Veſtinis S. Bernardini [h] Senenſis, ordinis Minorum, qui uerbo & exemplo Italiam illuſtrauit. Romę S. Plautillę [i] feminę Cõſularis, matris beatę Flauię Domitillę, quę a S. Petro Apoſtolo baptizata, omnium uirtutum laude refulgens quieuit in pace.

MAII 20.

BASILLÆ.[a]] De eadem hac ite dic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ ipſius ſimul coniunctæ cum Actis S. Eugeniæ, quæ recitat Lipom. tomo 5. & Sur. tom. 6. Eadem ſummatim collecta habet Petrus in catal. lib. 5. capit. 23.

b *Baudelij.*] Agunt de eo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 5. c. 24. De miraculis ad ſepulchrum eius editis agit Gregorius Turonen. de glor. mart. cap. 78.

c *Thalalæi & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, ubi & eorum martyrij Acta paucis narrãtur. De Martyrio, eccleſia uidelicet S. Thalalæi, habetur mentio in actis S. Auxentij, quæ decripſit Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. die 14. Februarij. Procop. lib. 5. in fin. de ędif. Iuſtinian. Imp. ſcribit Inſtauratum a Iuſtiniano Imperatore templum S. Thalalæi poſitum in Palæſtina.

d *Aquilæ.*] Greci etiam de Aquila in Menologio hac die; traduntque ibidem, hunc paſſum in Ægypto tẽporibus Diocletiani ſub Ariano Præſide, qui & ipſe (vt ſuperius dictum eſt) in Chriſtum credens, libentiſſimo animo martyrium ſubijt pro Chriſti glorioſa confeſſione.

e *Auſtregiſili Epiſc.*] Agit de eodem hac die Vſuardus. Edidit eius uitam ex manuſcrip. Sur. to. 3. Vincentius item de eo lib. 23. ca. 26. & Sigebertus in chron. qui eum floruiſſe ſcribit temporibus Heraclij Imp. anno Domini 627. Succeſſit hic (vt eius Acta teſtantur) Apollinari, ſeditq. annos duodecim, numeraturq. in tabul. Democh. triceſimus eius ſedis Epiſcopus.

f *Anaſtaſii Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ; meminit & Rambertus eiuſdem ſedis Epiſcopus in ſermone de translatione S. Philaſtrij Epiſcopi.

g *Theodori Epiſcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis, quas accepimus.

h *Bernardini.*] Huius egregia facta recitat Sur. to. 3. hac die. & tom. 7. Marcus Vlixipponenſis Minorita collector chronic. ordinis Minorum lib. 2. par. 3. c. 19. affirmat Aquilæ in eccleſia S. Bernardini nomine Deo dicata, ſuper arcum maioris altaris hanc poſitam eſſe inſcriptionem: S. Bernardinus Senenſis obijt in ciuitate Aquilæ, die xx. Maij, anno Domini 1444. ſedente Eugenio Quarto, &c. Addit etiam, eius corpus primum ſepultum eſſe in eccleſia monaſterij S. Francisci, deinde cum adſcriptus eſſet ſanctorum numero a Nicolao Papa Quinto,

anno

anno 1450. dedicato ejus templo, anno sequenti x Kalend. Octobris illuc translatum esse. In eodem libro sunt litteræ Apostolicæ præfati Nicolai de canonizatione eiusdem sancti, datæ nono Kalen. Iunij, anno quarto Pontificatus sui. Hęc præter ea, quæ de eodem sancto testata reliquit S. Antoninus in 3. par. tit. 22. & tit. 24. c. 7. & alij. Extant eiusdem sanctissimi uiri sermones manuscripti, aliaque scriptorum eius egregia monumenta, quæ omnia proxime excudenda accepimus.

i *Plautillæ.*] De ea agitur in Actis sanctorum martyrum Nerei & Achillei. extant apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Mentio habetur & de Plautilla in Passione S. Pauli Apostoli, quæ fertur nomine Lini.

21 Duodecimo Kal. Iunij. Luna. A viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Mauritania Cæsarienſi natalis ſanctorum martyrum Timothei [a], Polij, & Eutychij diaconorum, qui in eadem regione verbum Dei disſeminantes, pariter coronari meruerunt. Cæsareæ in Cappadocia natalis ſanctorum martyrum Polyeucti [b], Victorij, & Donati. Cordubę S. Secundini [c] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Syneſij [d] & Theopompi. Cæsareæ Philippi natalis ſanctorum martyrum Nicoſtrati [e] & Antiochi tribunorum, cum alijs militibus. Eodem die S. Valentis [f] Epiſcopi, qui cum tribus pueris necatus eſt. Alexandrię commemoratio ſanctorum martyrum Secundi [g] presbyteri & aliorum, quos ſacris diebus Pentecoſtes ſub Conſtantio Imperatore Georgius Epiſcopus Arianus ſæuiſſime occidi præcepit. Item ſanctorum Epiſcoporum [h] & presbyterorum, qui ab Arianis exilio relegati, ſanctis confeſſoribus ſociari meruerunt. Niciæ in Gallia S. Hoſpitij confeſſoris, uirtute abſtinentiæ, & prophetiæ ſpiritu inſignis.

MAII 21.

TIMOTHEI *& ſociorum.* [a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib. 5. cap. 28.

b *Polyeucti.*] Idem qui ſupra hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Ianuarij; paſſumq. tradunt ſub Decij perſecutione. Sed illi de Polyeucto, qui paſſus eſt Melitenæ in Armenia, de quo ſuperius die decimatertia Februarij: hic autem, qui vna cum Victorio & Donato paſſus habetur Cæsareæ Cappadociæ, ab illo diuerſus eſſe cenſetur: de quo plura ſuperius dicta ſunt.

c *Secundini.*] De eodē hac die Vſuar. Recenſet hunc Vaſæus in chron. cum ſanctis martyribus, qui paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani, anno 306. Agitur de eodem in Flore ſanctorum Hiſpan.

d *Syneſii & ſoc.*] Recenſet eorum res geſtas Petrus in catal. lib. 5. c. 33. paſſoſque refert in perſecutione Diocletiani: ſed dum ait Theopompum tunc temporis præfuiſſe eccleſiæ Nicomedienſi, tēporum ratio parum conſentire videtur: nam illis Diocletiani temporibus primo Cyrillum, deinde Antimum ſediſſe conſtat, prout etiā ſupra diximus. De Theopompo

pompo est epigramma Bonad.lib. 2.mo nod.76.

e *Nicostrati & soc.*] Habentur horũ Acta intexta in Procopio martyre apud Metaphrastem viij. Iulij, vbi & hac ipsa die passi leguntur in persecutione Diocletiani.

f *Valentis Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alij, consentiuntq. manuscrip.

g *Secundi & soc.*] Horum omnium agonem exacte describit S. Athanasius in epistola ad solitarios col. 481. Quod autem tunc cæsi sint martyres, idem refert in apologia quam scripsit de fuga sua, col. 335. & 336.

h *Sanctorum Episc.*] Agit de his item S. Athanasius in eadẽ apologia de fuga sua, col. 336. his uerbis: Illi aũtex Ægypto & Africa hos Episcopos ad fugã exiliumq. compulerũt, Ammonium, Muũ, Gaium, Philonem, Hermem, Plinium, Pfinosirim, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcum, Ammoniũ, & alterum eiusdẽ nominis Marcum, Dracontium, Adelphiũ, Athenodorum, presbyteros vero Hieracem & Dioscorum: quos tanta acerbitate rapuerunt, vt quidam in via, quidam in exilio mortem oppetierint, &c. Hæc Athanasius.

i *Hospitij.*] De eo plura Greg. Turon. hist. Franc. lib. 6. c. 6. & 7. & de gloria confess. c. 97. Paulus diaconus de gest. Longobard. lib. 3. c. 1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petrus in catal. lib. 5. c. 27. & alij. Eius uenerandum corpus in cathedrali ecclesia Nicensi asseruari dicitur, coliq. die decimaquinta Octobris.

vij B Vndecimo Kalen. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

22

ROMAE sanctorum martyrum Faustini [a], Timothei, & Venusti. In Africa sanctorum martyrum Casti [b] & Æmilij, qui per ignem passionis martyrium consummarunt. Hos (ut B. Cyprianus scribit) in prima congressione deuictos, Dominus victores in secundo prœlio reddidit; ut fortiores ignibus fierent, qui ignibus ante cessissent. In Córsica S. Iuliæ [c] virginis, quæ crucis supplicio coronata est. Cománæ in Ponto S. Basilisci [d] martyris, qui sub Maximiano Imperatore, & Agrippa Præside, ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaque alia passus, demum capite obtruncatus, & in flumẽ proiectus, martyrij gloriam consecutus est. In Hispania sanctæ Quitériæ [e] virginis & martyris. Rauennæ S. Marciani [f] Episcopi & confessoris. In Pago Antisiodorensi beati Romani [g] abbatis, qui sancto Benedicto ministrauit in specu: inde in Gallias proficiscens, ædificato monasterio, relictisq. multis sanctitatis alũnis, quieuit in Domino. Apud Aquinum S. Fulci [h] confessoris. Antisiodori sanctæ Helenæ [i] virginis.

MAII 22.

EAVSTINI *& soc.*] De his itẽ hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores.

b *Casti & Aemilij.*] Agunt de his hac die Vsuard. Ado, & alij, Beda autem pridie huius diei. Scribit de his sanctus Cyprianus in lib. de lapsis. Habuit in eorum die natali tractatum sanctus

ctus Augustinus, vt testatur Possid. in Indiculo.

c *Iuliæ.*] De eadem hac die Vsuardus & Ado, Beda aũt prid. huius diei, Petrus in catal. li. 5. c. 29. Passamq. feriũt eo tpe, quo a Vuandalis Carthago capta est: qđ contigit (vt scribit Prosper in chron.) Theodosio xvij. & Festo Cõss. est hic annus a Christo Domino (secundum recentiorum veriorem supputationem) 439. Illud vero minime mirandum est, si tpibus illis Christianorum pientissimorũ Augustorũ Christiana ancilla homini a fide Christi alieno vendita, ob fidei confessionem martyrio occubuerit, vt eius Acta a dicto Petro relata testantur: constat. n. tunc tpis Ethnicorum superstitionem quodammodo reuixisse: & vt prætereamus quę scribit Saluianus Massiliẽsis in libris de Prouidentia Dei, & alij; satis esse pót ad id demonstrandũ nouella cõstitutio Theodosij, eodẽ anno, quo capta est Carthago, ijsdemq. Consulibus promulgata. hr̃ inter nouellas constit. tit. 3. ex qua quis facile intelliget illorum temporum statum infelicissimum.

d *Basilisci.*] De eo præterea Græci in Menologio hac ipsa die; ibiq. eius Acta compendio cõscribuntur. Pallad. in dialog. de rebus gestis S. Ioannis Chrysosto mi scribit hunc Commanæ ciuitatis in Ponto fuisse Episcopũ, passumq. esse tẽporibus Maximiani Imp. Meminerunt eiusdem, qui Acta S. Ioannis Chrysost. conscripserunt, vt Theodoret. hist. lib. 5. c. 34. Niceph. lb. 13. cap. 37. Metaphrast. Georgius Alexand. & alij.

e *Quiteriæ.*] De qua ex antiquis monumẽtis in Flore sanct. Hispan. plura hẽs, necnon in Thes concion. to. 2. hac die.

f *Marciani Episc.*] Hẽt Beda, loco Marciani: Rauennæ natalis S. Martyriæ. sed puto esse mẽdum in codice: nam nec in tabulis ecclesiæ Rauennatis, nec in historijs Rauen. aliqua prorsus est mentio de Martyria. Marcianum autem tempo ribus Hadriani Imp. martyrium subijsse, scribit Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. secundæ editionis.

g *Romani abb.*] Alius hic ab illo de quo supra prid. Kal. Martij. De hoc scribit S. Gregor. lib. 2. dialog. ca. 1. In Actis item S. Mauri abb. agitur de eius accessu ad Gallias, longe antequam illuc proficisceretur Maurus, vt eadem Acta significant, apud Sur. die 15. Ianuarij.

h *Fulci.*] De eo vet. monumẽta ecclesię Aquinatis, vbi de eo natalis dies agit.

i *Helenæ virginis.*] De eadem itẽ hac die Beda, Vsuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 11. Mentio habetur de eadem in rebus gestis S. Amatoris Vixit temporibus Theodosij Senioris, & Honorij eius filij, vt ex ijsdem Actis colligitur.

23 Decimo Kalend. Iunij. Luna. Cvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

APVD Lingonas in Gallia passio S. [a] Desiderij Episcopi, qui cum plebem suam ab exercitu Vuandalorum vexari cerneret, ad Regem eorũ pro ea supplicaturus accessit: a quo statim iugulari iussus, pro ouibus sibi creditis ceruicem libenter extẽdit, & percussus gladio migrauit ad Christum. Passi sunt autem cum eo & alij plures de numero gregis sui, qui apud eamdem vrbem conditi sunt. In Hispania sanctorum martyrum Epitacij [b] Episcopi, & Basilei. In Africa sanctorum martyrum Quinctiani [c], Lucij, & Iuliani, qui in persecutione Vuandalica passi, æternas

coronas meruerunt. In Cappadocia commemoratio[d] sanctorum martyrum, qui in persecutione Maximini confractis[e] cruribus necati sunt: item eorum qui eodem tempore in Mesopotamia[f] appensi pedibus in sublime, capite verso deorsum, suffocati fumo, & lento igne consumpti, martyrium compleuerunt. In territorio Lugdunensi S. Desiderij[g] Episcopi Viennensis, qui Theodorici Regis iussu lapidibus obrutus, martyrio coronatur. Synnadæ in Phrygia S. Michaelis[h] Episcopi. Ipso die S. Mercurialis[i] Episcopi. Neapoli in Campania S. Euphebij[k] Episcopi. Apud Nursiam sanctorum monachorum Eutychij[l] & Florentij, quorum meminit B. Gregorius Papa.

MAII 23.

DESIDERII *Episcopi & soc.*[a]] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. cap. 31. & alij recentiores. Sigebertus in chron. recenset eius martyrium anno Domini 411. eumque passum refert vna cum Vincentio eiusdem ecclesiæ archidiacono: verum cum Desiderius Lingonienſis Episcopus reperiatur interfuisse Concilio Agrippinensi, celebrato post Consulatum Amantij & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta Fastos Onuphrij) 346. propter tam longam temporis distantiam huius martyrium non referendum ad ea tempora arbitramur Valentiniani Imp. quando Vuandali longe lateque effusi sunt per Gallias, atque Hispanias, & in Africam vsque venerũt; sed quando primum illa gens iuncta alijs barbaris nationibus Gallias inuasit, de qua illata clade meminit S. Hieron. epist. 11. ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Democharis tertius ordine eius ciuitatis Episcopus, nec alter eius nominis ibi Episcopus reperitur. De eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib. 2. monod. 75.

b *Epitacij & Basilei.*] De his etiã vet. manuscript. & recentiores, necnon & Flos sanct. Hispan.

c *Quinctiani & sociorum.*] Fuit Quinctianus Siccensis Episcopus in Africa tempore Hunnerici Vuand. Reg. de quo Victor de persecut. Vuandal. lib. 2.

d *Commemoratio sanct. mart.*] De his videtur scripsisse Euseb. hist. lib. 8. cap. 24. ex quo Nicephorus, & alij recentiores.

e *Confractis cruribus.*] Errant qui putant supplicium crurifragij nõ aliud fuisse, quam cum cruci affixis crura suffringerentur, nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud *Iudæos* tãtummodo erat in vsu, quibus lege præcipiebatur, vt eadem die corpora illorũ deponerentur de cruce, atque sepelirentur. Deuter. c. 21. Gentiles autem vsq. ad putrefactionem ea sinebãt permanere, vt diximus supra. Ceterũ quod legerim in Actis martyum, ac libris Gentilium, crurifragium erat supplicij a ceteris distinctum; quod descriptum hĩ in Actis S. Hadriani martyris, quæ quidẽ germana esse noscuntur. Incus enim parabatur vna cum vecte ac malleo ferreo: iubebãtur miseri tibias imponere super incudẽ, quas ferus carnifex vecte vel malleo valido ictibus suffringebat. Meminit huius supplicij Plautus in Pœnul. dum ait: Ex Synceraſto crurifragiũ fecit. Cicero pro Rosc. Amer. Opinor, inquit, ijs crura suffringantur. Polyb. hist. lib. 1. de eadem sęuissima pœna pluribus. Irrogari solitum erat eiusmodi supplicium vilioribus tantũ personis, vel ob aliquod immane scelus. Seruus Apollonij senatoris, de quo superius, domini sui delator, ex Senatus sententia crurifragio peremptus est. Ceterum cõplures nobiliũ, quod Christiani essent, & ob hanc causam vilioris conditionis habiti, crurifragio necati reperiũtur, vt de Hadriano martyre accidit,

cuius

curius nuper meminimus. Crurifragium hodie esse in vsu apud barbaras nationes accepimus.

f *In Mesopot.*] Agunt de his item Euseb.& Niceph. vbi supra. Porro eiusmodi immensi supplicij genus fertur excogitatum esse primum ab Auidio Cassio tyranno, qui ad stipitem octoginta vel centum pedum a summo ad imũ vsq. dãnatos cum obligaret, ad imagine subiecto, fiebat vt alijs ardentibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Cassio.

g *Desiderij Episc.*] De eodem Beda,& Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius, translatio autem tertio Idus Februarij, vt testatur idem Ado, dictis diebus. Tu vide quæ superius ea die notata sunt de S. Desiderio.

h *Michaelis Episcopi.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio his *verbis:* Memoria S. Patris nostri Michaelis confessoris, Episcopi Synnadarum. Hic primũ monachus, postea est factus Episcopus: qui cum esset rectæ fidei obseruantissimus, Leonis Isaurici hæresim redarguens, propter sanctarum imaginum veneration em, quam libera voce profitebatur, in exilium missus; cum bonum certamen & cursum consummasset, migrauit ad Dominum. Hæc ibi.

i *Mercurialis Episcopi.*] De eo itẽ vet. manuscr. Agit de Mercuriali Episcopo Limensi Petrus in catal. lib. 10. cap. 107. Sed deprauate legitur, Limensi, pro Liuiensi: nam cõstat fuisse Episcopum Foroliuiensem: siquidem anno Dñi 1576. R. D. Antonius Iannotus Foroliuiensis Episcopus eius corpus reperit in marmoreo loculo conditum, serico tectum, vbi in lamina plumbea intus posita hæc notata erat inscriptio: HIC REQVIESCIT CORPVS BEATI MERCVRIALIS EPISCOPI LIVIENSIS: OBIIT ANN. CLVI. PRID. KALEND. MAII. Habentur hæc memoriæ prodita in libello ab eodem Episcopo scripto de modo celebrandi Iubilæi, Cesenæ impresso apud Bartholomæum Raccenium.

k *Euphebij.*] De eo tab. ecclesiæ Neapolitanæ. Eius res gestæ habentur descripte ex vetustis codicibus a Paulo Regio. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 713. Legi & libellum miraculorum eius.

l *Eutychij & Florentij.*] Horum res gestas scribit S. Gregorius dialog. lib. 3. ca. 15. ex quo Petrus in catal. lib. 2. c. 11. Plura de ijsdem habentur in veteri manuscripto ecclesiæ eiusdem S. Eutychij apud Nursiam, ubi ipsius corpus religiose reconditum asseruatur.

24 Nono Kal. Iunij. Luna. Dv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ANTIOCHIAE natalis S. Manahen[a], Herodis Tetrarchæ collactanei, doctoris & prophetæ sub gratia noui testamenti, in eadem vrbe quiescentis. Item beatæ Ioannæ[b] vxoris Chuzæ procuratoris Herodis, quam Lucas Euangelista commemorat. In Portu Romano natalis S. Vincentij[c] martyris. Brixiæ sanctæ Afræ[d] martyris, quæ sub Hadriano Imperatore passa est. Nannete in Britannia Minori beatorum martyrum Donatiani[e] & Rogatiani fratrum, qui sub Diocletiano Imperatore pro constantia fidei in carcerem missi, & in equuleo suspensi ac laniati, deinde lancea militari confossi, nouissime capita eorum præcisa sunt. In Sicilia

S. Agrippinæ [f] virginis & martyris ſub Valeriano Imperatore. In Iſtria ſanctorum martyrum Zoelli [g], Seruilij, Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die ſanctorum martyrum Meletij [h] ducis exercitus, ac ſociorum eius ducentorum & quinquagintaduorum, qui diuerſo mortis genere martyrium compleuerunt. Item ſanctarum martyrum [i] Suſannæ, Marcianæ, & Palladiæ prędictorum militum coniugum, quę vna cum paruulis ſuis confractę ſunt. Mediolani S. Robuſtiani [k] martyris. In monaſterio Lirinenſi S. Vincentij [l] presbyteri, doctrina & ſanctitate conſpicui. Bononię Translatio [m] S. Dominici confeſſoris, tempore Gregorij Papę Noni.

MAII 24.

MANAHEN[a].] De quo Act. Apoſtol. cap. 13. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 5. ca. 34.

b *Ioannæ.*] De ea Lucas Euangel. c. 8. & 24 Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die.

c *Vincentii.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

d *Afræ.*] De ipſa item tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Eius Acta a S. Philaſtrio fuiſſe ſcriptis mandata, teſtatur Galeſinus, quæ nos nondum vidimus. Diuerſa eſt hæc ab illa quæ paſſa eſt Auguſtæ Vindelicorum.

e *Donatiani & Rogatiani.*] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. c. 37. & alij recentiores. Recitat horum res geſtas Sur. to. 3. Meminit eorumdem Greg. Turon. de gloria mart. c. 60.

f *Agrippinæ.*] Accepimus eius res geſtas a R. D. Ludouico de Torres, Archiepiſcopo Montiſregalis, ſed quæ erant ad modum deprauatæ. Conſtat tamen eius cultum celebrem eſſe in Sicilia, vbi eius corpus cõditum eſt. Recitatur de eadem officium Eccleſiaſt. extatq. ipſum in Breuiario Gallicano.

g *Zoelli & ſoc.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

h *Meletii & ſoc.*] Græci itidem de his agunt in Menologio hac die, ubi & eorum Acta pluribus referunt.

i *Suſannæ & ſoc.*] Agunt de his item Græci in Menologio, recenſentq. harũ res geſtas iunctas Actis prædictorũ Meletij & ſociorum.

k *Robuſtiani.*] De quo & tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die in ſuo Martyrologio.

l *Vincentii.*] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. De Vincentio Lirinenſi plura Gennadius de vir. illuſtr. c. 64. Nõ eſt hoc loco prætermittendum, errare eos qui Vincentianas (ſic enim appellant) obiectiones illas aduerſus S. Proſperum S. Auguſtini ſcripta defendentem, Vincẽtij huius exiſtimãt fuiſſe, eo quod illis temporibus vixerit. ſed huius rei falſitas ex hoc cognoſci poteſt, quod hic non tantum nõ impugnauit defenſores S. Auguſtini, ſed magnopere laudauit: nam eo libro quem ſcripſit aduerſus hæreſes c. 43. vehementer cõmendauit Cæleſtini Romani Pontificis epiſtolam in defenſionem ſcriptorũ S. Auguſtini datam ad Epiſcopos Galliarũ aduerſus eos qui tanti Patris doctrinam auſi fuerant impugnare. Sed vt intelligamus quiſnã ille fuerit Vincẽtius, qui pugnaciſſimas illas conſcripſit obiectiones: ſciendum eſt, eodem ſæculo alterum Vincentium claruiſſe in Gallia, de quo idem Gennadius ſcribit eodem libro cap. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid ſit, conſtat quidem lucubrationes illas eſſe Pelagiani hominis, nec dignas quæ tribuantur Vincentio Lirinenſi,

nensi, qui aureo plane illo opusculo fidē Catholicam egregie testatam reliquit, quo cum omnes hæreses, tum maxime hæresim Pelagianam cum auctoribus suis impugnat, vt constat ex eodem libro cap. 2. & 14. Hæc modo de Vincentij fide satis. Claruit temporibus Honorij Imp. magnamq. sui nominis in Ecclesia Catholica laudem reliquit.

m *Translatio S. Dominici.*] De eadē ij dē qui scripserūt eius Acta, de quibus suo loco inferius prid. Non. Augusti. Facta est eiusmodi translatio anno 6. Gregorij IX. Rom. Pōtif. anno Dñi 1233. Indict. 6. ab obitu eius anno 13. de qua & videas Antonin. in tertia par. tit. 9. cap. 4.

25 Octauo Kalen. Iunij. Luna. E iiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 22 23 24 25 26 27

ROMAE via Nomentana natalis B. Vrbani[a] Papæ & martyris, cuius exhortatione & doctrina multi (in quibus fuere Tiburtius & Valerianus) Christi fidem susceperunt, & pro ea martyrium subierunt: ipse quoque pro Ecclesia Dei multa passus, tandem ceruicibus abscissis, martyrio coronatus est. Dorostori in Mysia natalis sanctorum martyrum Pasicratis[b], Valētionis, & aliorum duorum simul coronatorum. Mediolani S. Dionysij [c] Episcopi, qui ab Imperatore Constantio Ariano in Cappadociam pro fide Catholica relegatus, ibidem propiore martyribus titulo spiritum Deo reddidit. Eius sacrum corpus ab Aurelio Episcopo Mediolanum transmissum est ad B. Ambrosium Episcopum: cui piæ actioni officium quoque S. Basilij Magni accessisse traditur. Romæ S. Bonifacij [d] Papæ Quarti, qui Pantheon in honorem B. Mariæ ad Martyres dedicauit. Salerni depositio B. Gregorij [e] Papæ Septimi, Ecclesiasticę libertatis propugnatoris ac defensoris acerrimi. Florentiæ natalis S. Zenobij [f] eiusdem ciuitatis Episcopi, vitæ sanctitate ac miraculorum gloria conspicui. In Britannia S. Aldelmi [g] Episcopi Schireburgensis. In territorio Tricassino S. Leonis[h] confessoris. Assisij in Vmbria Translatio [i] S. Francisci confessoris, tempore Gregorij Papæ Noni. Verulis in Hernicis Translatio [k] S. Mariæ Iacobi, cuius sacrum corpus plurimis miraculis illustratur. Florentiæ B. Magdalenæ Virginis Ordinis Carmelit: M A I I 25. vitâ, et sanctitate illustris.

VRBANI *Papæ*[a].] De ipso item hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. De hui⁹ successione Euseb. in chron. & hist. lib. 6. cap. 15. & 22. Optat. lib. 2. contra Parm. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij. Eius Acta, quę extant intexta rebus gestis S. Cæciliæ, recitat Metaphrastes. Pluribus nos de eo in Annalibus Ecclesiasticis.

b *Pasicratis & Valentionis.*] Agūt de his ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Hī de his mentio in Actis S. Iulij martyris apud Bedam & alios ad vj. Kalen. Iunij. Dorostorum in Mysia, de quo hic habetur mentio, alij Dorostolum dicūt, & in

Thracia ſitum volunt, vt Theodoretus hiſt.lib.3. cap.6. Alio nomine hunc locum dictum Diſtram, tradit Cedrenus in compend. in Ioanne Imp.

c *Dionyſii Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Huius meminit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in lib. de Synodis, S. Hilarius ad Conſtantium, S. Ambroſius cõcione prima de baſil. nõ trãd. & ſerm. 15. de ſanct. edit. Rom. Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Lucifer Calarit. lib. 2. pro Athanaſio, Socrat. hiſt. lib. 2. cap. 29. Mentio de eodẽm habetur in Actis S. Euſebij Epiſcopi Vercellẽſis. Recitat eius res geſtas Mombrit. to. 1. Vit. ſanct. De eius tranſlatione ex Cappadocia Mediolanum, antiqua Mediolanenſis eccleſiæ monumenta a Galeſino expurgata atque illuſtrata teſtantur.

d *Bonifacij Papæ.*] Succeſſit hic Bonifacio eius nominis Tertio, anno Domini 606. Plura de ipſo in Annali b. Eccleſiaſt. diximus.

e *Gregorij Papæ Septimi.*] Sanctiſſimi Pontificis gloria numquam valuit ſchiſmaticorum ſcriptorum ſchiſmaticis Regibus fauẽtium calumnijs obſcurari, vel aliqua ex parte labefactari: quin potius longe clarior eſt ſemper reddita atque illuſtrior: ſicut olim ſancto Magno illi Athanaſio fidei propugnatori contigit, cũ & ipſe circumuentus ac pene obrutus eſſet falſis obiectionibus Arianorum. Qui enim ab Eccleſia Catholica non deſciuerunt, resq. huius ſanctiſſimi Pontificis præclariſſime geſtas ſinceræ mentis oculis ſunt contemplati, immenſis eum præconijs, ſi quem aliũ antiquorum ſanctorum Patrum, ſunt proſecuti. Et vt omittamus hic referre teſtes pene innumeros; ſatis ſit vbi modo Labertus, qui ſui temporis per annos ſingulos puram ac germanam digeſſit hiſtoriam, eiusq. Acta conſcripſit. Hic inter cetera tãti Põtificis ornamenta recenſet, eum, dum vixit, miraculis claruiſſe Conſule, ſi libet, & Marianum Scotum, qui illis ipſis etiã temporibus claruit, candideque res eius per annos ſingulos cõſcripſit, quales fuerint calumniæ ſchiſmaticorum, & qualia tanti Pontificis merita, æqua lance librans. Multa hic eſſent addenda, vt quæ Deſiderius abbas Caſſinenſis lib. 3. dialog. quæ ẽt Petrus Damian. alijque de eo ſcripſerunt. Porro qualis quantusve fuerit, qui zelus ipſius, quæ animi conſtãtia, paſtoralis vigilãtia, vigor, & diſciplina, ac deniq. ceteræ virtutes tanto culmine dignæ in eo Pontifice enituerint, regiſtrum ipſius epiſtolarũ, quod aſſeruatur in Vaticana bibliotheca, facile indicat.

f *Zenobij Epiſcopi.*] De eo Paulinus in vita S. Ambroſij: porro eius vitam ex antiquis collectam monumentis Ioannes Aretinus conſcripſit. Agit de eodem S. Antonin. in 2. par. tit. 10. c. 12. Petrus in catal. lib. 5. c. 41. & alij recentiores.

g *Aldelmi Epiſcopi.*] Scribit de eo Beda de geſt. Angl. lib. 5. c. 19. Feruntur eius Acta eſſe conſcripta a S. Eugenio, nec non etiam a S. Oſmundo, de quibus agitur in catal. ſcriptorum Britanniæ. Epitomen autem rerum ipſius recitat Sur. tom. 3. Exceſſit ex hac vita anno Domini 719. Extãt eiuſdem auctoris plurima ſcriptorum monumenta.

h *Leonis.*] Agit de eodem Vſuard. hac die, atque recentiores.

i *Tranſlatio S. Franciſci.*] De qua S. Bonauentura in uita ipſius cap. 15. & Marcus Vlixippon. Minorita in chron. ord. Minor. lib. 2. cap. 75. egregie meminerunt.

k *Tranſlatio S. Mariæ Iacobi.*] Eius rei geſtæ hiſtoriam accepimus editam a Verulana eccleſia, vbi eius corpus decentiſſime aſſeruatur. Habentur ibidem complura de ea reſcripta miracula: alia inſuper de his manuſcripta accepimus ab eccleſia Piſtorienſi prædictis conſentientia.

26 Septimo Kalendas Iunij. Luna. F iij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 23 24 25 26 27 28

ROMAE S. Eleutherij Papæ [a] & martyris, qui multos nobiles Romanorum ad fidem Chriſti perduxit, & ſanctos Damianum & Fugatium in Britanniam miſit, qui Luciũ Regem vna cum vxore ac toto fere populo baptizarunt. Item Romæ ſanctorum martyrum Simitrij [b] presbyteri, & aliorum viginti duorum, qui ſub Antonino Pio paſſi ſunt. Athenis natalis B. Quadrati [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui perſecutione Hadriani Eccleſiam grandi terrore diſperſam, fide & induſtria ſua congregans, librum pro Chriſtianæ religionis defenſione valde vtilem, & Apoſtolica doctrina dignum, eidem porrexit. Viennæ S. Zachariæ [d] Epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano paſſus eſt. In Africa S. Quadrati [e] martyris, in cuius ſolemnitate S. Auguſtinus ſermonem habuit. Tuderti natalis ſanctorum martyrum Feliciſſimi [f], Heraclij, & Paulini. In territorio Antiſiodorenſi paſſio S. Priſci [g] martyris, cum ingenti multitudine Chriſti fidelium. Cantuariæ in Anglia S. Auguſtini [h] Epiſcopi, qui illuc vna cum alijs a B. Gregorio Papa miſſus, genti Anglorũ Chriſti Euangelium prędicauit, ibiq. virtutibus & miraculis glorioſus obdormiuit in Domino. Romæ S. Philippi Nerij Congregationis Oratorij fundatoris, — MAII 26. Virginitatis, et Propheticæ laudis insignis.

" Marco Aurelio Antonino

EVTHERII *Papæ* [a].] De quo Beda pridie huius diei. De eius ſucceſſione ſcribit S. Irenæus lib. 3. ca. 3. Optat. Mileuit. lib. 2. Auguſtinus epiſt. 165. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 21. Niceph. Epiſc. in chron. & alij. De legatione miſſa ad Britannos, de qua hic agitur, ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 1. c. 4. & lib. de ſex ętat. in Antonino Vero, Ado in chronic. ſub Commodo, Marian. Scot. in ſex. ætat. anno Domini 177. quibus item adſtipulantur cuncta vet. Martyrologia. Nec mireris, ſi redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor eſt Sueton. in Claudio c. 17. & Tacit. lib. 12.) iterum in Britannia Lucium regnare audias. Nam & alijs ſæpe prouincijs id fuiſſe conceſſum inuenies. Iudæa enim poſtquam redacta eſt in prouinciam, habuit Reges ac Tetrarchas, Armenia ẽt conceſſione Hadriani Imp. Regẽ habuit, vt tradit Spartianus in Hadriano. ſunt & de his alia exempla, quæ breuitatis cauſa prætermimus. Quin & ipſam Britãniam, redactam iam in prouinciam, inuenies tempore Neronis habuiſſe Regulum: is erat Præſutagus, de quo Tacitus Annal. lib. 14.

b *Simitrij*] De ipſo item hac die Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 5. c. 58. Agitur de eodem in Actis S. Praxedis apud Mombrit. tom. 2.

c *Quadrati.*] Beda, ac ceteri alij hac die, Græci autem xj. Kalend. Octob. in Menolog. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 3. cap. 31. & lib. 4. cap. 3. & 22. Hiero. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. 84. ad Ma-

gnum, Niceph. hist. lib. 3. cap. 21. & alij.

d *Zachariæ Episc.*] Agit de eodē hac die Beda, Ado Episcopus Viē. in chron. anno Dñi 101. Succeſſit hic Creſcēti, numeraturq. ſecūdus eius ſedis Episcopus in tabul. Episcoporū Vien. quas deſcripſit Democharis lib. de ſacrif. Miſſ.

e *Quadrati.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De ſermone, quem in die natali ipſius habuit S. Auguſt. mentionem facit Poſſidius in Indiculo.

f *Felicißimi & ſoc.*] Beda item ac ceteri: quibus etiam conſentiunt manuſcrip. necnon & tabulæ eccleſiæ Tudertinæ.

g *Priſci & ſoc.*] Agit de ijſdē hac die Vſuar. Summatim horum res geſtas cōplexus eſt Petr. in catal. lib. 5. c. 50. Plura de his in Breuia. Antiſiodorēſi inuenies.

h *Auguſtini Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De legatione Auguſtini & ſociorum, eorumq. prædicatione, miraculis, & Anglorum conuerſione, agit in primis S. Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 53. vſque ad 59. lib. 7. epiſt. 112. lib. 9. epiſt. 48. vſque ad 60. & epiſt. 71. & lib. 12. in fine: Beda autem pluribus de geſt. Angl. lib. 1. c. 23. 24. & ſequentibus, & lib. 2. c. 2. & 3. in epitome, & de ſex ætat. Ioānes diac. in vit. S. Gregorij Papę, Marian. Scot. in chron. anno 600. Sigeb. itē in chronico per annos ſingulos eius Acta digeſſit, idemq. refert migraſſe ex hac vita anno Domini 609. De eodem præterea recentiores, vt Polydorus Virgil. Trithemius, in catal. ſcript. Britan. & alij.

ij. G Sexto Kal. Iunij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

NAtalis S. Ioannis Papæ[a] & martyris, quem Theodoricus Italię Rex Arianus Rauennam euocauit: ibique propter Orthodoxam fidem in carcerē diu maceratus vitam finiuit. Doroſtori in Myſia paſſio B. Iulij[b], qui tempore Alexandri Imperatoris, cum eſſet veteranus & emeritę militię, comprehenſus ab officialibus[c], Maximo Pręſidi offertur: quo pręſente cum idola execraretur, & Chriſti nomen conſtantiſſime confiteretur, capitali ſententia punitus eſt. Sorę ſanctę Reſtitutę[d] virginis & martyris, quę ſub Aureliano Imperatore & Agathio Proconſule[e], fidei certamine ſuſcepto, dęmonum impetus, parentum blanditias, & tortorum ſęuitiam ſuperauit: demum cum alijs Chriſtianis capite truncata, martyrio decorata eſt. In pago Atrebatenſi S. Ranulphi[f] martyris. Arauſicę in Gallijs S. Eutropij[g] Epiſcopi, virtutibus atq. miraculis illuſtris. Eodem die depoſitio venerabilis Bedę[h] presbyteri, ſanctitate & eruditione celeberrimi.

MAII 27.

IOannis *Papæ*.] Vſuard. de eo hac die, Beda autē & Ado die ſequenti. Cōmemoratur hac die eius trāslatio; qñ Rauenna, vbi glorioſo martyrio occubuit, corpus eius Romam delatum eſt: natalis aūt dies, quo exceſſit ex hac vita, eſt ad xij. Kal. Iunij. De hoc ſanctiſſimo Pōtifice quam

ce quam mendaciter dicát aliqui, ipſum functum eſſe legatione apud Imperatorem pro reſtituendis eccleſijs Arianis: cum multa alia, tum etiam eius epiſtola ſcripta ad epiſcopos Italiæ aperte declarat. Plura autem de eo ex uet. monumentis accepta digeſſimus in Annal. Eccleſiaſticis. Extat de eodem epigramma Bonad. lib. 2. monod. 79.

b *Iulij.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores: certamen autem eius compendio deſcribit Petrus in catalogo lib. 5. c. 56.

c *Ab officialibus.*] Officiales ab officijs dicti sũt. Quæ eſſent officia, Ambroſius in epiſt. ad Marcellinã declarat his uerbis: Palatina oĩa officia, hoc eſt, Memoriales, Agentes in rebus, & Apparitores diuerſorũ Comitum. Hæc Ambroſ. At in Actis martyrum, alijſq. antiquioribus monumentis, per officium Præſidis Apparituram, & per officiales ipſos Apparitores intelligere debes, l. 1. §. ſi quis vltro. ff. de quæſtion. l. 5. in fi. ff. de aduoc. fiſci. ſic & l. 1. de filijs offic. lib. xj. Cod. Accipitur & pro alijs miniſtris magiſtratuũ, ut l. 6. §. ne tenuis. ff. de offic. præſid. Eſt & tit. de diuerſis offic. lib. xj. Cod. Clarius id hẽs in Notitia prouin. expreſſum, noĩe officij contineri oẽs qui ſub quolibet magiſtratu militiæ Palatinæ militãt. Erant & lictores, qui & Viatores dicti reperiuntur a Valer. Max. lib. 9. c. 5. 2. eo qd e collegio Viatorum diligerentur, ut auctor eſt Gellius lib. 12. c. 3. Sic dicti lictores, quod officium ligandi haberent. Sed vnde dicti ſint lictores, conſule Plutarchũ in problem. Rom. q. 67. Ceterum lictores fuiſſe a carnificibus differentes, ex Liuio colliges lib. 3. decad. 1. cum ait de Appio Claudio: Carnificibus, non lictoribus ſtipatus. Sic ẽt officij nomine non includi carnifices, habes ex Auguſti no epiſt. 50. ad Bonif. Comit. cũ ait: Non numquam & a Iudicibus tranſuentibus extorquebant violẽter, ut a carnificibus, vel ab officio ferirentur. Apparitores autem erant infimæ militiæ milites Iudicibus ſeruientes, quibus nec ad altiorem militiam aſpirare licebat. Eſt de his l. 19. & 20. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Brutianos eidem muneri fuiſſe mancipatos ex ſenatuſconſulto, eo quod ipſi primi ſe tradidiſſent Hãnibali, auctor eſt Feſtus uerbo Brutiani.

d *Reſtitutæ.*] Aſſeruantur eius martyrij Acta in eccleſia Sorana, in nonnullis tñ corrigenda: quæ licet ſine auctoris nomine ferantur, poſt multum tandem laboris inueniſſe opinamur auctorem. Petrus etenim chartularius diac. monaſterij Caſſin. in lib. quẽ ſcripſit de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 32. cum agit de Gregorio olim monacho Caſſinen. inde aũt Epiſcopo Tarracinenſi, recenſetq. cõmentarios ab eo conſcriptos, hæc inter alia: Scripſit paſſionem ſanctæ virginis Reſtitutæ, necnon Acta ſanctorum martyrum Caſti & Caſſij. Hæc ille. Extat adhuc memoria in inſula Fibreni fluminis, vbi martyrio coronata eſt; illeq. putatur locus, quẽ Tullius lib. 2. de legibus deſcribit his uerbis: Ventum in inſulã eſt: hac uero nihil eſt amœnius: ut. n. quaſi roſtro finditur Fibrenus, & diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq. dilapſus, cito in unum confluit, & tm̃ complectitur, qd ſatis ſit modicæ palæſtræ loci, &c. Vere factus eſt palæſtræ locus, ubi poſtea Chriſti uirgo nobile certamen pro Chriſto ſubijt, victrixq. eſt coronata martyrio una cum ſocijs. Putatur ex carnificina ſanctorum martyrum illic exerceri ſolita, ipſum Fibrenum flumen hodie vulgo dici Carnellum, quaſi carnarium. In Actis S. Placidi martyris, quę ſcripſit Gordianus, idẽ flumen, Carnellus, reperitur appellatũ; vt ſcias non eſſe recentem nomenclaturam.

e *Agathio Proconſule.*] Auguſtus Imperator ex Mœcenatis ſentẽtia dedit Italiæ ciuitatibus Conſulares cum iure gladij; ſunt ijdem & Proconſules appellati. de his agit pluribus Dio lib. 52. & 53. Ab eodem datũ eſſe Proconſulẽ Soræ, haud dubium eſt: nam una ex triginta octo coloniis numeratur a Frontino lib. de colon. quas Auguſtum in Italiam duxiſſe ſcribit Suetonius in Octau. Aug. cap. 46. vbi & de iure colon. plura. Ante etiam L. Genutio & Seruio Cornelio Conſſ. anno ab Vrbe cõdita 451. nobilitata fuit ea

ciuitas

ciuitas colonia Romanorũ, ut auctor est Liuius lib. 10. Patercul. li. 1. & vetus marmori incisa, quæ in eadem ciuitate hr̃, docet inscriptio. Cic. in orat. pro Planc. recensere vr̃ eamdem ciuitatẽ inter municipia, q̃ in quibusdã præstare colonijs demonstrat Gellius lib. 16. cap. 13. Quod item ad Consulares Iudices spectat, quorum est frequens mentio in Actis sanctorum martyrum; auctor est Iulius Capitolinus in Antonino Pio, ab Hadriano Imp. quatuor fuisse institutos Cõsulares, qui toti præessent Italiæ. Addit Aurelius Victor in Hadriano, eamdem formã magistratuum & officiorum, quam in Romano Imperio Hadrianus instituisset, vsq. ad sua tpa, nempe sub Theodosio, esse seruatam. De Consularibus agens Iustinianus Imperator, recenset eos inter illos qui medias administrationes gerũt. authen. coll. 3. tit. 4. de mand. princ. circa princ. Dabantur olim ẽt aliquibus Italiæ ciuitatibus Præfecti, quorum duplex genus erat: alij. n. eorum populi Rom. suffragijs, alij uero a Prætore Vrbano quotannis mittebantur. De his oĩbus Festus his verbis: Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur; & erat quædam earum Respub. neq. tamen magistratus suos habebant; in quas legibus Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent: quorum genera fuerint duo: alterum, in quas solebant ire Prefecti quatuor, qui auctore viginti sex uirum numero, populi suffragio creati erant in hæc oppida, Capuam, Cumas, Casilinum, Vulturnum, Linternum, Puteolos, Acerras, Suessulã, Atellam, Calatium: alterũ, in quas ibãt, quos Prætor Vrbanus quotannis in quæque loca miserat legibus, ut Fundos, Formias, Cære, Venafrum, Alliphas, Priuernum, Anaghiã, Frusinonem, Reate, Saturniam, Nursiam, Arpinum, aliaq. cõplura. Hæc Festus uerb. Præfecturæ. At uero Præsides non dabantur nisi prouincijs: si qñ tamen in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italiæ Præsidem, improprie scias dictum, loco Præfecti. Hæc autem ea potissimum ex causa hic descripsimus, quod in Martyrologijs & Menologijs sub Consularibus, Proconsulibus, Præfectis, atque Præsidibus martyres passi reperiuntur, ut ex his harum vocum proprietatem intelligas.

f *Ranulphi.*] De eodem Vsuardus hac die, alijque recentiores agunt.

g *Eutropij Episc.*] Beda de ipso hac die, & alij. Acta eius conscripta esse a Vero Episcopo, testantur Vsuard. Ado, & Sigebert. de script. eccl. c. 73. Agit de eo itẽ Petrus in catal. lib. 5. ca. 57. floruisseque eum scribit temporibus Valentiniani Secundi Imperatoris.

h *Bedæ.*] De eo in dicto uet. manusc. codice monast. S. Cyriaci. Hic ab aliquibus inconsulte nimis putatur, ob id qd uenerabilis dictus reperitur a nonnullis, sanctus dici non dr̃e. Sane quidẽ sanctitatis titulo ornauerunt eum maiores. Ab Ilduino clarissimo uiro in Areopagiticis Beda sanctus presbyter dictus habetur. Marianus Scotus, scriptor non ignobilis, qui ante quingentos annos uixit, lib. de sex ætat. anno Dñi 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computatur, his tpibus clarus hr̃. Hæc ille. Bedæ res gestas conscriptas esse ab Cuthberto monacho illi æquali, testatur Molanus; nos nondum uidimus: illa aũt per breuis narratio, quæ in fronte operum ipsius edita hr̃, alia omnino censetur ab illis; quemadmodum & ea quæ in fine posita sunt tomi octaui operum eiusdem, accepta (ut apparet) ex Petro in catal. lib. 5. c. 55. Epistolam aũt illam de obitu Bedæ illic positam, & a Surio relatam in tomo 7. die 10. Maij, germanam atq. sinceram esse, nullus qui eam legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud ẽt vulgatũ constat esse figmentum; fuisse nimirum oculis orbum. Nemo id ueterũ testatur: quod sane tacendum non fuisset ob uiri eximiam doctrinam, & inexhaustum in scribendo laborem. Traditur & fabella quædam de sepulchri ipsius epitaphio, quam his uerbis idem Petrus refert in catalogo: Cum, inquit, discipulus eius, ipso defuncto, titulum sepulchro ponere disposuisset, unico carmine Leonino sic incipiens: *Hac sunt in fossa.* velletq. finire: *Bedæ sancti, vel presbyteri ossa.* nec

metrum

metrum ſtare poſſet, nec ullum ei vocabulum aliũde occurreret: tædio affectus, tandem iuit dormitum: & ecce mane in tumulo angelicis manibus reperitur inſculptum:

Hac ſunt in foſſa Bedæ venerabilis oſſa.

Hæc Petrus, & alij; quos iure irridet atq. redarguit falſitatis Trithem. lib. 2. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti c. 21. aliter enim ſe habere dicit epitaphium ad eius ſepulchrum inſcriptum, quod recitat lib. 3. c. 155. eſtq. huiuſmodi: (*pultus.*

Presbyter hic Beda requieſcit carne ſepulto,
Dona, briſte, animam in cælis gaudere per æuum:
Daque ſophiæ illum debriari fonte, cui iam
Suſpirauit ouans intento ſemper amore.

Hæc ibi: ex quibus irritum prorſus reddi tur de Leonino verſu commentum. Hęc fortaſſe pluribus: ſed mea ſententia perneceſſaria, cum ea de Bedæ ſepulchro pe nes complures fidem inuenerint. De tẽpore autem eius obitus diuerſæ feruntur ſententiæ. Auctor catalogi ſcriptorum eius, qui hĩ excuſus poſt præfationem libri de tpibus, teſtatur Bedam obijſſe diẽ anno Domini 734. Scribit Sigebertus in chron. Bedam ex hac uita migraſſe anno Domini 731. Ea puto ratione id eum exiſtimaſſe, quod ad illud vſq. tps perduxit gentis Anglorum hiſtoriam: ſed cum idem Beda opus epitomes perducat vſq. ad ſepringenteſimum ſexageſimum ſextum Chriſti annum, profiteaturque ibidem in fine, ſe anno ſuæ ætatis quinquageſimonono Anglorum hiſtoriam, aliaque ſuper diuinam Scripturam opera abſoluiſſe; plane conſtat diutius vixiſſe. Sed nec illis facile aſſentimur, qui tradunt, eũ diem obijſſe annos natum ſeptuagin ta, nel duos amplius: qui item cũ tradãt, oculos eius præ longæua ætate caligaſſe; ad diuturniorem ætatẽ peruenisſe, fatendum eſt: ipſe etenim (vt ex dicta epiſtola conſtat) iam migraturus, multum vixiſſe ſe tpis teſtatus eſt. Quantum aũt ex ſcriptis ipſius elicere licuit, reperimus eum vſq. ad nonageſimumquartum ſuæ ætatis vixiſſe annum, quorum octogintaſeptem exegit in monaſterio: ſeptennis. n. (vt ipſe ſcribit) traditus eſt S. Benedicto abbati in monaſterium ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli poſitum in Anglia ad Vuitimundam & Ingituum. Horum oĩum rationem, quoniam longiorẽ exigit narrationem, hic ſubtrahimus: in Annal. aũt Eccl. fuſius proſecuti ſumus.

28 Quinto Kal. Iunij. Luna. A j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

IN Sardinia ſanctorum martyrum Aemilij [a], Felicis, Priami, & Luciani, qui pro Chriſto certantes, coronati ſunt. Carnoti in Gallia S. Carauni [b] martyris, qui ſub Domitiano Imperatore capite amputato martyrium ſumpſit. Corinthi S. Helconidis [c] martyris, quæ primum Gordiano Imperatore ſub Perennio Præſide multis tormentis afflicta, deinde ſub Iuſtino eius ſucceſſore iterum cruciata, ſed ab Angelo liberata, demum diſſectis mammis, ferisq. obiecta, atq. igne probata, capitis obtruncatione martyrium compleuit. Item paſſio ſanctorũ Creſcentis [d], Dioſcoridis, Pauli, & Helladij. Thecue in Palæſtina ſanctorũ Monachorum [e] martyrum, qui tempore Theodoſij Iunioris a Sarracenis occiſi ſunt:

si sunt: quorum sacras reliquias accolæ colligẽtes, summa veneratio illas habuerunt. Lutetiæ Parisiorum S. Germani[f] Episcopi & confessoris, qui quantæ sanctitatis, quantiq. meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Episcopus litterarum monimentis consignauit. Mediolani S. Senatoris[g] Episcopi, virtutibus & eruditione clarissimi. Vrgellæ in Hispania Tarraconensi S. Iusti[h] Episcopi. Florentiæ S. Podij[i] Episcopi & confessoris.

MAII 28.

AEMILII *& soc.*[a]] De his hac item die Beda, Vsuard. Ado, & alij, nuper autem Fara de rebus Sardois.

b *Carauni.*] Agit de eodem Vsuardus hac die. Eius vero acta ex antiq. manuscript. edidit Mombrit. tom. 1. uit. sanct. paucis autem Petrus in catal. lib. 5. c. 60. Scripsit de eodem epigramma Bonad. in lib. 2. monod. 81.

c *Helconidis.*] De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martyrij acta compendio habentur descripta.

d *Crescentis & soc.*] De his præterea Græci in dicto eorum Menologio hac item die agunt. de ijsdem mentio est in vita S. Nicolai Episc.

e *Sanctorum monachorum.*] Hi illi esse videntur, de quibus agit Ioannes Cassian. in collat. sexta de nece sanctorum c. 1. 2. & seq.

f *Germani Episc.*] Beda, Vsuard. Ado, alijq. omnes hac die. Scripsit eius res gestas Fortunatus Episcopus Pictauiensis, quas recensuit Sur. to. 3. hac die. De eodẽ Greg. Turon. hist. Franc. lib. 4. c. 51. & li. 5. c. 8. & de gloria confess. ca. 92. Sæpius idem Fortunatus, ut in carmine ad clerũ Parisiensem, ubi ostendit quam florens esset illa ecclesia eius tempore. Idem in vit. S. Martini carmine scripta lib. 4. & in uita sanctæ Radegũdis. Epitaphium ad eius sepulchrum inditum recitat Aimoin. lib. 3. de gest. Franc. ca. 9. & 16. De eo etiam Ado in chron. In Actis S. Vrsicini Episcopi Bituricensis, quæ extant apud Greg. Turonen. de glor. confess. c. 80. plura de eodem: itemque in Actis S. Domnoli Episcopi Cenomanen. apud Sur. to. 3. die 16. Maij. Vinc. lib. 21. ca. 63. 64. Antonin. par. 2. tit. 22. c. 6. & nouissime Papir. Mas. Annal. Franc. lib. 1. in Chereberto. Migrauit ex hac uita anno Domini 579. ut tradit Sigebert. in chrõ. quod etiam colligitur ex Greg. Turon. li. 5. c. 8. Numeratur decimusnonus eius sedis Episcopus in tabulis Democharis. Historia translationis eius extat apud Sur. tom. 7. die 25. Iulij. Aimoin. scripsit duos libros de miraculis ipsius, qui ibidẽ editi habentur. De eius item miraculis post mortem factis agit Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 8. c. 33.

g *Senatoris Episc.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanen. Extat de eodem egregium epigramma Ennodij Ticinensis, cuius est exordium: *Qui vicit trabeàs*, &c.

h *Iusti Episc.*] Hac die natalem *eius* celebrari, constat ex tab. eius ecclesiæ, & ex Flor. sanct. Hisp. Agit de eodem S. Isidorus de vir. illustr. c. 21. & ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iustus Concilio Toletano secundo, vt eius Acta indicãt. Claruit temporibus Iustiniani Imperatoris.

i *Podij Episc.*] Hic successit Ioanni, anno Domini millesimo & tertio, ut cõstat ex Actis S. Zenobij, quæ a Ioanne archipresbytero Aretino edita extant apud Sur. tom. 3.

Quarto

29 Quarto Kal. Iunij. Luna. B*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE via Aurelia natalis S. Restituti [a] martyris. Apud Iconium Isauriæ ciuitatem passio sanctorum Canónis [b], & filij eius annorum duodecim; qui sub Aureliano Imperatore craticulæ prunis suppositis, & oleo superinfuso, suspensionis in equuleo, atq. ignis pœnam constanter passi, malleo ad extremum ligneo manibus eorum contritis, spiritum emiserunt. Eodem die natalis sanctorum martyrum Sisinij [c], Martyrij, & Alexandri, qui tempore Honorij Imperatoris in Anauniæ partibus (ut scribit beatus Paulinus) persequentibus Gentilibus, martyrij coronam adepti sunt. Cæsareæ Philippi sanctarum martyrum Theodósiæ [d] matris S. Procopij martyris, & aliarum duodecim nobilium matronarũ, quæ in persecutione Diocletiani capitis obtruncatione consummatæ sunt. In Vmbria passio sanctorum [e] mille quingentorum & uigintiquinque martyrum. Tréuiris beati Maximini [f] Episcopi & confessoris, a quo S. Athanasius Episcopus persecutionem Constantij fugiens, honorifice susceptus fuit. Veronę S. Maximi [g] Episcopi. Arcáni in Latio sancti Eleutherij [h] confessoris.

MAII 29.

RESTITVTI. [a]] Agit etiam de eo hac die Beda, Vsuar. Ado, & ceteri deniq. recentiores. Eius martyrij Acta habẽtur in cod. scripto S. Mariæ Maioris ad Præsepe dictæ, quibus narratur passus esse sub Diocletiano Imp. damnatusque ab Hermogeniano Præfecto Prætorio, de quo consule tomum secundum Annalium. est illorum exordium: Sub Diocletiano & Maximiano Augustis, &c.]

b *Cononis & filij.*] De his item ijdem qui supra. Eorum passionis Acta paucis refert Petrus in catalog. lib. 5. c. 62.

c *Sisinij, Martyrii, & Alexaadri.*] De his Beda, Vsuar. Ado, & alij hac die. Horum martyrium scripsit S. Vigilius Eps Tridentinus ad S. Simplicianum Episcopum Mediolanensem; recitat eum commentariolum Lipom. to. 2. & Sur. to. 3. Dicti sunt hi martyres Anaunẽses, eo qđ in ualle Anauniæ passi sint. Horũ ét meminit S. Augustinus scribens ad Marcellinum epist. 158. Paulinus in uita S. Ambrosij, S. Gaudentius Eps Brixianus in sermone habito in dedicatione basilicæ, dictæ, Concilium Sanctorum. Hét horum Acta Móbrit. to. 1. uit. sanct. Sur. to. 3. Pet. in catal. lib. 5. ca. 63. Idem mentionem facit de ijsdem in uita S. Vigilij Episc. lib. 6. c. 10. in his autem Actis quæ Mombritius recitat, passi hi habentur hoc mense & die, Stiliconc Consule; numeratur is annus (ſm Fastos Onuphrij) quadringentesimus, quo Romanę Ecclesiæ præerat S. Anastasius, Mediolanensi autem S. Simplicianus, Imperatoris Honorij anno vj. quo etiam Consulatu S. Vigilium ab eisdem Gentilibus occisum esse, Vsuardus auctor est die 26. Iunij. Horum veneranda corpora ante triennium transtulit Illustriss. ac R. D.

sanctæ

ſanctæ memoriæ Card. Boromæus.

d *Theodoſiæ.*] Aguntur hac itē die Græci in Menologio de Theodoſia, ſed ea quæ Byzantij paſſa eſt. De hac aūt Cæſarienſi Acta habentur in uita S. Procopij martyris, quā refert Metaphraſtes octauo Id. Iulij: extat apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Agitur ibidem de martyrio aliarum nobilium matronarum, quarum hic item mentio habetur.

e *Mille quingentorum, &c.*] De his agitur in actis martyrij S. Venantij: paſſique habentur in perſecutioni Decij Imperatoris ſub Antiocho Præfecto.

f *Maximi Epiſc.*] De eo hac item die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Huius res geſtas a Lupo quodam conſcriptas recitat Sur. to. 3. hac die. Interfuit hic Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini (ſm Faſtos Onuphrij) 346. De eodē Hieron. in chron. aitq. ab eo ſuſceptum hoſpitio S. Athanaſium, cum Treueris exularet; qui ibidem manſit integro biennio & menſibus quatuor, ut ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. c. 1. Præſens fuit idem Maximinus Cōcilio Sardiceno. S. Athanaſius cum recenſet Epiſcopos Galliarum, qui illuc conuenerunt, primo loco ponit Maximinū in apolog. 2. col. 423. licet alicubi, deprauato codice, Maximianus pro Maximino legatur. Mortuus eſt eiuſdem Conſtantij Imp. temporibus, ut conſtat ex eodem Athanaſio in apolog. ad Conſtant. Paſſus & ipſe grauia ab eodem Imperatore Ariano, eo quod faueret Catholicis, & impugnaret hæreticos, ut diffuſe ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 9. ca. 12. De eo præterea recentiorum plures, quos mittimus numerare. In tabulis Epiſcoporum Treuerēſium adſcribitur Maximinus vigeſimusſextus Epiſcopus apud Democh. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Gregor. Turon. de glor. confeſſ. c. 93.

g *Maximi Epiſc.*] De eo itē tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & ſæpius citatus commentarius de Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

h *Eleutherij.*] De quo uetera monumenta eccleſiæ Aquinatis.

xxix. C Tertio Kalen. Iunij. Luna. 30

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

ROMAE via Aurelia natalis S. Felicis [a] Papę & martyris, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronatus eſt. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Gabini [b] & Criſpuli. Antiochiæ ſanctorū Syci [c] & Palatini, qui pro Chriſti nomine multa tormenta paſſi ſunt. Rauennæ S. Exuperantij [d] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Anaſtaſij [e] Epiſcopi. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Baſilij [f] & Emmeliæ coniugis eius, parentum S. Baſilij Magni: qui tempore Maximini extorres facti, Ponticas ſolitudines incoluere, & poſt perſecutionem, filijs ſuarum uirtutum relictis heredibus, in pace quieuerunt.

MAII 30.

HELICIS *Papæ.* [a] De eo item hac die agunt Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. 24. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Huius eſt epiſtola quæ citatur a S. Cyrillo contra Neſtorium, & in apologia, atq. in Actis Concilij Epheſini, necnon a Vincent. Lirinen. lib. aduerſus hęreſes: nam Maximianus Eps Alexādrinus, ad quem ſcripſit, eius tempore ſedit, ſuffectus nimirum S. Dio-

Dionysio. Quod autem hic passus sit sub Aureliano, & non sub Claudio, ut alij tradunt, plurib⁹ diximus in Annal. Eccles. ubi & de ipso locupletius.

b *Gabini & Crispuli.*] De quibus Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores, Fara etiã lib. de rebus Sardois. Extant prædictorũ Acta, quæ in ecclesia ipsorum leguntur. Porro putatur hæc esse dies translationis: nam dies natalis agitur 25. Octob. mira celebritate, vnde & Sardi mensem Octobrem Gabinum appellant. Est etiã celebris apud eos dies dedicationis eius ecclesiæ, quæ est cathedralis, factæ quarta Maij, anno Domini quingentesimo decimoseptimo, ut eiusdem ecclesiæ vetera monumenta testantur. S. Gregorius in regist. lib. 7. epist. 7. meminit de monasterio nomine sanctorum Gabini & Luxorij in Sardinia.

c *Syci & Palatini.*] Beda, & Vsuard. & alij de ijsdem agunt hac die.

d *Exuperantij Episc.*] De eo tabulę Ecclesiæ Rauen. & Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. Claruisse eum ferunt temporibus Honorij Imperatoris. Est & alius eiusdem nominis Exuperantius Episcopus Dertonensis, qui interfuit una cum S. Ambrosio Concilio Aquileiensi. Fuit eiusdem nominis Exuperãtius, alias Superantius, Episcopus in Lucania, sanctitate insignis, cuius meminit Vranius in transitu S. Paulini Episcopi Nolani apud Surium tomo 3.

e *Anastasii Episc.*] De ipso ẽt tabulæ ecclesiæ Papiensis. Hic ex Ariano factus Catholicus, egregia claruit sanctitate, uixitq. temporibus Rotharis Regis Longobardorum. Scribit de eo Paulus diaconus hist. Longobard. lib. 4. c. 15.

f *Basilij & Emmeliæ.*] Agit de his S. Greg. Nazianzenus in luculenta illa encomiastica oratione habita in funere S. Basilij, circa principium: idemq. de Emmelia meminit in epist. 8. ad Basilium, edit. Billianæ. Gregor. Nyssenus etiam in epistola ad Olympium monachum de Actis S. Macrinæ.

31 Pridie Kal. Iunij. Luna. Dxxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t		u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M		N	P
21	22		23	24	25	26	27	28	28	29	30	1		2		3

ROMAE sanctæ Petronillæ [a] virginis, filiæ beati Petri Apostoli, quæ Flacci [b] nobilis viri coniugium spernens, acceptis triduanis ad deliberandum inducijs, interim ieiunijs & orationibus uacans, tertia die mox ut Christi sacramentum accepit, emisit spiritum. Aquileiæ sanctorum martyrum Cantij [c], Cantiani, & Cantianillę fratrum, qui cum essent ex illustri Aniciorum [d] progenie, sub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus ob Christianæ fidei constantiam vna cum pędagogo suo Proto capite plexi sunt. Turribus in Sardinia S. Crescentiani [e] martyris. Apud Comanos in Ponto S. Hermiæ [f] militis, qui sub Antonino Imperatore ab innumeris & sæuissimis tormentis ope diuina liberatus, carnificem ad Christum conuertit, & eiusdem martyrij coronæ participem fecit, quam tamen ipse primus gladio obtruncatus accepit. Veronæ S. Lupicini [g] Episcopi. Romæ S. Paschasij [h] diaconi & confessoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

PETRONILLÆ.[a]] De eadem Beda, Vsuard. Ado, & Vuandel. his versibus:

Tum pridie Petronilla Petri de germine sancto (core.
Fulgida virgo micat Christi trabeata de

De eius obitu agitur in Actis sanctorum Nerei & Achillei. De eius corporis inuẽtione uide in lib. de Rom. Pont. in Paulo Primo. Cuius aũt fidei sit eius historia, cõsule S. Augustl. lib. cõtra Adimantum, c. 17. Nonnullas de ea dubitationes disseruimus in Annal. Eccles. Erat olim Romæ noïe S. Petronillæ cœmeterium nobile, in quo Greg. Tertius Papa anniuersariã statuit stationẽ, ut cõstat ex eodem lib. de Rom. Pont. in Greg. Tertio. Non prætermittendum hic (qñ sese offert occasio) ẽt de S. Petri vxore mẽtionem hẽre: quam martyrio occubuisse, Clemẽs Alexandrinus vetustissimus Theologorum lib. 7. strom. scribit his uerbis: Aiunt certe beatum Petrum, cum uidisset vxorem suam duci ad mortem, lætatum quidem esse propter vocationem, & quod domũ reuerteretur. Valde autem exhortando & consolando, proprio nomine eam compellantem, dixisse: Heus tu, memento Domini. Hæc Clemens.

b *Flacci nobilis uiri.*] In prædictis Actis SS. Nerei & Achillei legitur: Flacci Comitis quã lectionẽ non improbamus. Porro vt huius uocis clarior notitia hẽatur, sciendum in primis pro diuersitate tpm, diuersi gñis Comites fuisse. Ante Constantini Imp. tpa hi dicti erãt Comites, qui Proconsules, Præsidesq. prouinciarũ comitantes, erãt in negotijs publicis obeundis illorũ administri & adiutores, ijdemq. assessores eorũdem cũ esset, ius dicebant, ut declarant cõplures leges, l. 16. de off. præsid. l. 4. ff. de offic. assess. l. 41. §. 1. de excus. tut. l. 6. §. si quos comit. ff. de pœn. l. 5. ff. ad l. Iul. repet. & l. 1. §. sed ff. de extra. cognition. De ijsdẽ Sueton. in Iulio, & in Tiberio, & Plin. li. 9. c. 30. Ex his vnus erat Flaccus, de quo agimus, ceteriq. oẽs qui in antiquis Actis martyrũ Comites dicti reperiuntur. A tpibus aũt Constãtini Imp. & non Hadriani (ut putauit Gelenius) ea vox alio sensu accipi cõsueuit. Idem etenim Imperator, Christiana quadã humanitate, quosdã e magistratib⁹ sibi subditis Comites dici voluit, quasi consocios in administratione Imperij: erãtq. hi triplicis ordinis, nẽpe primi, secundi, & tertij, vt scribit Euseb. in uita Constantini li. 4. c. 1. Mutationẽ magistratuum a Constantino factam esse, Zosimus ẽt asseuerat lib. 2. Plura de his Alciat. lib. de magistrat. In Not. prouinc. habẽtur Comitiuarũ diuersarum descripta insignia: sunt de ijsdem Comitibus complures tit. in Cod. lib. xij. itemq. formulas eorumdem magistratuum habes apud Cassiodorum variar. lib. 6. & 7.

c *Cantij, Cantiani, & Cantianillæ.*] De his item hac die Beda, ac ceteri omnes. Extat de his sermo S. Maximi Episcopi Taurinẽsis, qui & adscribitur S. Ambrosio. Feruntur eorumdem Acta eiusdem S. Ambrosij nomine. est illorum exordium: Seruus Christi Ambrosius, &c. Descripsit ea Mombritius tomo 1. summatim autem Petrus in catalog. lib. 5. c. 70. Fuerunt condita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his uersibus.

Aut Aquileiensẽ si forte acceßeris vrbẽ.
Cãtianos Dñi nimiũ venereris amicos, etc.

d *Ex illustri Aniciorum prosapia.*] De ea familia meminit Prudentius lib. 1. ad uersus Symmachũ, aitq. primũ oĩum senatorum Anicium nomen dedisse Christianæ militiæ, qđ his uersibus explicat:

Fertur enim ante alios generosus Anicius
Vrbis (Etat, &c.
Illustrasse caput: sic se Roma inclyta ia-

Habes apud Liuium li. 45. Lucium Anicium de Illyrijs ac Rege Gentio triumphasse. De Aniciorum nomine & significatione, ac perillustri stemmate scribit S. Gaudentius Brixianus in sermone de Machabæis, & S. Hieron. epist. 8. ad Demetriadem his verbis: Illustris, inquit, Aniciorum sanguinis genus, in quo aut nullus aut rarus non meruit Consulatum, &c. De eadem Cassiodorus uariar.

lib.10.epist.11. & 12. Erant iam in proverbio opes, ædificiorum moles, & splendor ædium familiæ Anicianæ. Hinc Secundinus ad Augustinum: Ego namque fateor, non tali diligentia, nec tanta industria Anicianæ domus micare marmora, quanta tua scripta prælucent eloquentia. Hæc ipse apud August. tom. 6. At hęc pro huius loci ratione satis. Fuit autē ea familia illustrata non tm̄ Consulibus & Imperatoribus, sed & nobilitata martyribus & confessoribus: nā præter martyres de quibus hic agitur, ex ea ēt prosapia clarissimę illæ sāctitate mulieres Probæ, Iulianæ, & Demetriades prodiere; ille itē pietate atq. doctrina celeberrimus Consul ordinarius & confessor illustris Anicius Manlius Seuerinus Boetius, & alij: de quibus pluribus in Annal. Eccles.

e *Crescentiani.*] Beda, Vsuardus, & Ado de eodem agunt hac die: adstipulantur vetera manuscript. & recentiores omnes, itemque Fasta de rebus Sard.

f *Hermiæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ubi & summatim eius Acta referunt, cōsentientia his quæ hic leguntur de Hermia.

g *Lupicini Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronen. & Augustinus Valer. eius Episcop. & Card. in comment. de antiq. mon. ecclesiæ Veron. pag. 9. & 39.

h *Paschasij diac.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 40. & 41. Vixit ijsdem temporibus alius Paschasius presbyter Romanus, tituli S. Eusebij; qui stetisse reperitur pro Symmacho aduersus Laurentium schismaticum, ut docent Acta secundę Synodi tūc Romę celebratæ. Quod autem pertinet ad Paschasium de quo agimus, de schismate sic excusat eum S. Gregorius, cum ait: Quia. n. non malitiæ, sed ignorantiæ errore peccauerat, purgari post mortem a peccato potuit. Hęc Gregorius, excusans eum. Vnde quod idē sanctus Gregorius paulo superius ait, ipsum in sua sententia vsq. ad diem sui exitus perstitisse; ea verba uel sunt exclusiue intelligenda, quasi sic perstiterit in sententia, ut tandem die obitus pœnituerit: vel dicere necesse est, Paschasium diaconum, vertente adhuc illa de electione Symmachi controuersia, ex hac vita migrasse. Cetertī peracta Synodo illa Palmari dicta (cuius nominis rationem reddidimus in Annalium tom. 6.) qua totius Catholicæ Ecclesiæ calculo adiudicata est causa Symmacho: nulla certe eum excusare potuisset facti vel iuris ignorantia, quin anima eius supplicium subijsset æternum. Prędictorum itaque alterum præcessisse necesse est, cū eius sanctitati egregij virtute miraculi adstipulari visus sit Deus; nam (vt inquit S. Greg.) eius dalmaticā feretro superpositam dæmoniacus tetigit, statimq. sanatus est. Quod autem ad dalmaticam pertinet, ut & hanc vocem explicemus. Fuit dalmatica vetus genus indumenti, sic dictum (inquit Isidorus lib. 19. orig.) quod primū in Dalmatia texta est, habens clauos ex purpura. Vsi sunt aliquādo ea Reges: vnde de Commodo scribit Lampridius, quod dalmaticatus processit in publicum; quam vestem Dio in Commodo nominat tunicā manicatam, sericā, albam: ut ex his satis possit intelligi, qualisnam dalmatica vestis fuerit. Meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis, hoc est, manicatis, quibus Pertinax Imp. vtebatur. Trebellius Pollio in Claudio nominat singilones Dalmatenses. Tunicam senatoriam, dalmaticā appellat Ioannes diaconus, dū agit de Gordiano patre S. Gregorij lib. 4. cap. 83. Habes in Actis passionis S. Cypriani Episc. Carthāg. eumdem indutum esse dalmatica. Sunt hæc verba ibi descripta: Cum se dalmatica expoliasset, & diaconibus tradidisset, in linea stetit, &c. Extant ea in prolegomen. in S. Cyprian. edit. Pamel. Eademque ibidem leguntur in alijs eiusdem Actis ex Paulo diac. licet alia loco dalmaticæ habeant tunicam. Siluestri Papæ fuit institutio, ut diaconi Romanæ ecclesiæ uterentur dalmaticis in ecclesia, sed tātum diebus solemnibus in signum lætitiæ. dist. 76. c. de ieiunio. exteris autem non nisi ex priuilegio a Romano Pontifice concesso vti dalmaticis fas erat, ut Greg. in regist. lib. 7. epist. 111. ad Aregium Episc & distin. 23. c. cōis filius. Symmachus Papa S. Cæsario Episcopo

Arelatensi Romam aduenienti, quo tm̃ virũ digno prosequeretur honore, inter alia tribuit, ut diaconi ecclesiæ Arelatensis, sicut & Romani diaconi, dalmaticis vterentur, ut auctor est Cypr. in Actis S. Cæsarij, quę habes apud Sur. to. 4. Qualis fuerit olim forma dalmaticarum, quibus vtebãtur diaconi, egregie expressum habes ab Ammiano Marcellino lib. 14. his verbis: Pectoralem tuniculam sine manicis textam Maras quidam noĩe (ut appellant Christiani) diaconus, per latera scripta Græco sermone, &c. persimilem. n. fuisse clamydi Imperiali, demõstrat. Retinet & nunc idẽ nomen, ut quã ille tuniculã dicit, Italice appelletur tonicella; licet ipsa nõ eãdẽ prorsus formã retineat: nã vsque ad cubitum manicata hodie fit. Palmatam Consularem vestem litteris inscribi solitam, & ab Impp. Consuli tribui, testatur Ausonius in gratiarũ actione pro suo Consulatu, cũ hæc hẽt ex verbis Gratiani Augusti: Palmatã tibi misi, in qua Diuus Constantinus parẽs nr̃ intextus est. Me beatum, cuius insignibus talis cura præstetur. Hæc plane, hæc est picta, ut dr̃, vestis, non magis auro tuo, quã tuis verbis, &c. Eiusmodi plane fuisse dalmaticam diaconorũ, quã Ammianus tuniculam appellat, qua & Imperator indui posset, aperte ipse significat. Ex his perpende, quanto augustius atq. magnificẽtius legali veteri cultu Noui testamẽti ministeriũ apparetur: cum olim Leuitis nec linea uti stola cõcessum esset, quã tandem illi contra leges sacras ab Agrippa Rege præcario obtinuerũt, ut auctor est Iosephus Antiquit. lib. 20. c. 8. edit. Gelen. Quod aũt hodie nõ tm̃ diaconi, sed & subdiaconi in sacris dalmaticati ministrent, id quidem nõ ex veteri instituto: nã S. Gregorius Papa antiquũ esse vsum Romanæ Ecclesiæ dicit, vt subdiaconi tunicis induti lineis procederent, lib. 7. regist. epist. 63. ad Ioannem Episcopum Syracusanum. Sed ut tandẽ eo unde defleximus, reuertamur, ad ipsum. s. vsum dalmaticarũ, quibus corpora defunctorum tegebantur: sciendum, non tm̃ diaconorum feretrum tegi dalmatica, moris fuisse, sed Summorum Rom. Pont. vt auctor est idem Greg. in regist. lib. 12. ex Synodo Rom. c. 4. Quod certa ex cã fieri vlterius uetuit; ne honor, q olim sanctis martyribus tantum impendi consueuisset, cuiusque vitæ meriti hominibus impartiretur: Eutychianus. n. Papa statuisse reperitur, ne quis martyrem sine dalmatica, vel purpurato collobio sepeliret. lib. de Rom. Pont. in Eutychiano.

IVNIVS.

xxvij. E Kalendis Iunij. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE S. Iuuentij[a] martyris. Cæsareæ in Palęstina beati Pamphili[b] presbyteri & martyris, viri admirandæ sanctitatis & doctrinæ, atque in pauperes munifici, qui ob Christi fidem in persecutione Maximini, primo sub Vrbano Præside cruciatus, & in carcerem trusus, deinde sub Firmiliano iterũ reuocatus ad pœnas, vna cum alijs martyrium consummauit. Passi sunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, alijq. nouem, quorũ memoria alijs diebus celebratur. Augustodúni sanctorum Reueriani[c] Episcopi & Pauli presbyteri, cum alijs decẽ, qui sub Aureliano Prin

cipe

cipe martyrio coronati sunt. In Cappadocia S. Thespesij [d] martyris, qui sub Alexandro Imperatore, & Simplicio Præfecto, post alia tormenta decollatus est. In Ægypto sanctorum martyrū Ischyrionis [e] ductoris militum, & aliorum quinque militum, qui sub Diocletiano Imperatore pro fide Christi diuerso mortis gñe perempti sunt. Item S. Firmi [f] martyris, qui in persecutione Maximiani acerbissimis plagis affectus, lapidibus percussus, ac demum capite cæsus est. Perusiæ sanctorum martyrum Felini [g] & Gratiniani militum, qui sub Decio variis tormentis cruciati, martyrij palmam glorioſa morte perceperunt. Bononiæ S. Proculi [h] Episcopi & martyris, qui sub Maximiano Imperatore passus est. Ameriæ S. Secundi [i] martyris, qui sub Diocletiano in Tiberim proiectus, martyrium consummauit. Apud Tipher num in Vmbria S. Crescentiani [k] militis Romani, sub eodem Imperatore martyrio coronati. In Vmbria S. Fortunati [l] presbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monasterio Lerinensi S. Caprasij [m] abbatis. Treuiris S. Simeonis [n] monachi, qui a Benedicto Papa Nono in sanctorum numerum relatus est.

IVNII 1.

IVVENTII [a].] De eo vet. manuscr. ex quibus Molan[o] hac die.

b *Pamphili & soc.*] De Pāphilo hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autē in Menologio ad Nonas Nouembr. Horū Acta conscripsit Euseb. hist. lib. 8. ca. 17. & Metaphrastes; quæ recitat Sur. to. 3. Porro eius vitam tribus ferme uoluminibus ab eodem explicatam, auctor est S. Hieronym. ad Marcellam epist. 191. De Pamphilo item agit S. Hieronymus lib. de scrip. Eccles. epist. 65. ad Pammachiū contra Rufinum, & epist. 83. ad Magnū oratorem, eum summis laudibus celebrat. De eius insigni bibliotheca idem Hieron. sæpe meminit. ab eo Eusebius cognomentum accepit.

c *Reueriani Episcopi & soc.*] Vsuardus item hac die, Petrus lib. 5. cap. 73. & alij recentiores.

d *Thespesij.*] Agūt de eodem hac die Græci in Menolog. vbi & eius martyrium pluribus describitur.

e *Ischyrionis & soc.*] De ijsdem apud Græcos. Alius hic ab illo, cuius meminit Dionysius Alexan. apud Eusebium hist. lib. 6. cap. 34.

f *Firmi.*] Itidem Græci in Menolog. de eodem hac die agunt.

g *Felini & Gratiniani.*] De his vetera monumenta ecclesiæ Perusinæ, quæ manuscripta accepimus.

h *Proculi.*] De quo & tab. eccles. Bononien. Percrebuit hucusque de S. Proculo martyre ea opinio, quod passus sit tpibus Theodorici Arianorum Regis, ea de causa, quod zelo fidei in Arianū Prefectum Catholicis infestissimum insiliens, eum occidisset, ut hñt quędā Acta, quæ tom. 7. Sur. recitat: sed hæc oīa reduntur irrita ex his quæ scribit S. Paulinus Nolanus Episcopus, qui longe præcessit tempora Theodorici Regis; agēsq. in Natali nono S. Felicis de nonnullis Italiæ martyribus, ac de his etiam qui Bononiæ in persecutione Diocletiani & Maximini passi sunt, hos scribit versus.

Vitalem, Agricolam, Proculumque Bononia condit:
Quos iurata fides pietatis ī arma vocauit.

Huius tanti viri auctoritate Illustriss. ac Reuerendiss. Gabriel Paleottus Cardinalis ampliss. Archiepiscopus Bononiē. emendauit tabulas pristinas eius ecclesię. De natali die S. Proculi martyris solēniter celebrari solito scribit S. Greg. lib. 1. dialog. c. 9. in Bonifacio, circa mediū.

De illo etenim,& non alio,ut de martyre celebertimo, cunctis notiſſimo, ibi agi perſuademur.

i *Secũdi.*]De quo tabulę eccleſię Amerinæ,& vet.monumenta eiuſdem eccleſiæ, quibus eius Acta deſcripta habẽtur.

k *Creſcentiani.*]Eius eccleſiæ antiquę memoriæ de eius martyrio fidem faciunt.

l *Fortunati.*]Eius res geſtas ex manuſcriptis Spoletinæ eccleſiæ acceptas legimus: eſt earum exordium. Fuit quidam vir venerabilis,&c.

m *Caprasij.*]De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij recẽtiores. Eius Acta ex vet.manuſcr. recitat Sur.tom.7. Meminit eiuſdem Sidonius Apollinaris in carmine Euchariſtico ad Fauſtũ; vbi dum relegit inſulæ Lerinenſis ſanctos, hæc de Caprafio:

—— *Quantos illa inſula plana*
Miſerit ad cælum montes: quæ ſancta Caprasij
Vita ſenis,&c.

De eo item in vita S.Honorati lib.1. Vixit temporibus Theodoſij Imp. & Honorij eius filij.

n *Simeonis.*]Apud Bedam & alios de eo hac die. Eius Acta ab Eueruino conſcripta recitat Sur. tom.3. De eius canonizatione agitur in chron. Hirſaugien. Scribit de eodem Sigebert.in chron.anno Domini 1015. & Trithem. de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.cap.238.

25. xxvj. F Quarto Nonis Iunij. Luna. 2

à	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
23	24		25	26	27	28	29	1	30	1	2		3	4		5

ROMAE natalis ſanctorum martyrum Marcellini presbyteri[a], & Petri exorciſtæ, qui multos in carcere ad fidẽ erudientes, ſub Diocletiano poſt dira vincula & plurima tormenta a Sereno Iudice decollati ſunt in loco qui dicebatur Silua Nigra,quæ poſtea in honorem ſanctorum commutato nomine Silua Candida appellata eſt. Horum corpora in crypta iuxta S. Tiburtium ſepulta ſunt,eorumq. ſepulchrum S.Damaſus Papa verſibus poſtea exornauit. In Campania S.Eraſmi Epiſcopi[b] & martyris, qui ſub Diocletiano Auguſto primum plumbatis cæſus, deinde fuſtibus grauiter mactatus, poſt reſina,ſulphure,plumbo,pice,cæra, oleoq. perfuſus,illæſus apparuit: deinde Formijs ſub Maximiano diuerſis atque immaniſſimis ſupplicijs iterum cruciatus, ſed ad confirmandum ceteros a Deo ſeruatus: tandem vocante Domino, martyrio clarus,ſancto fine quieuit:cuius corpus Caietam poſtea translatũ eſt. Lugduni ſanctorum martyrum Photini[c] Epiſcopi, Sancti diaconi, Vetij,Epagathi,Maturi,Pontici,Biblidis,Attali,Alexandri,& Blandinæ,cum alijs multis, quorum fortia & iterata certamina tempore M. Aurelij Antonini, & Lucij Veri, eccleſiæ Lugdunenſis epiſtola ad eccleſias Aſiæ & Phrygiæ ſcripta recenſet. In his ſancta Blandina ſexu infirmior, corpore imbecillior, conditione deiectior, diuturniora & acerbiora certamina ſubiens, & fortis

adhuc

adhuc permanens, gladio iugulata, ceteros secuta est, quos hortabatur ad palmam. Romæ S. Eugenij [d] Papæ & confessoris.

I V N I I 2.

MARCELLINI *& Petri*[a].] De his hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorũ Acta, quæ retulit Sur. tom. 3. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 74. qui hos passos hac die tradit. Olim autem, mense Decembri horum solemnitas agebatur, ut constat ex inscriptione homiliæ sextæ S. Greg. in Euang. habitæ ad populum in basilica SS. Marcellini & Petri Dñica tertia Aduentus, die natali ipsorum, nisi sit mendum in codice. Horum illustri martyrio nobilitatus est locus, vbi sunt passi. Siquidem Silua olim Nigra dicta, Cãdida est appellata, accepitq. Episcopalis cathedræ ornamentũ, vt cõstat ex veterũ Romanorũ Conciliorum monumẽtis; sed postmodũ a Callisto Secundo vnita est ecclesiæ Portuensi. Epitaphium S. Damasi, cuius hic hr̃ mẽtio, intextum hr̃ in prædictis horum martyrum Actis. In honorem præterea eorum dem Constantinus Imp. erexit basilicã via Lauicana, quam & muneribus exornauit, ac reditibus locupletauit, ibiq. S. Helenæ martyris corpus sepeliendũ curauit. Extat de munificentia Constãtini libellus in lib. de Roman. Pontif. in Silueſtro, ubi de his agitur. Est Romæ antiquus Titulus noĩe ipsorum martyrũ, cuius mentio hr̃ in regiſtro S. Greg. lib. 4. cap. 88. in Synodo tunc Romæ habita. De horum translatione in Gallias agit Sigebertus in chron. anno 826. Aim. de gest. Franc. lib. 4. cap. 115. factam refert sub Gregorio Quarto Rom. Pont. Cuius rei gestæ historiam Einardus libris quatuor illustrauit. Extant prædicta Acta apud Surium tomo 7. Putatur eiusdem quoque auctoris esse vita eorumdẽ martyrum versibus sctipta, quæ ibidem recitatur. De his & Marian. Scot. in chron. anno Domini 828. nouissime autem Molanus in Indic. sanct. Belgij.

b *Erasmi Episcopi*.] Agit de eodẽ hac die Beda, Vsuardus, ac recentiores, Ado autem sequenti die. Huius Acta rupertus in nonnullis vet. manuscrip. habemus que eadem charactere Longobardo conscripta. eadem fere Mombrit. tom. 1. Vit. sanct. Quæ cuncta etsi auctore careãt; nihilominus Petrus diaconus Cassin. in lib. de vir. illustr. monasterij Cassinen. cap. 46. testatur, Gelasium Secundum Rom. Pontif. cum adhuc esset Cassinensis cœnobij monachus, scripsisse vitam S. Erasmi Episcopi & martyris, aliorumq. sanctorum. De memoria eius apud montem Soractem Gregor. regist. lib. 1. epist. 23. Fuit S. Benedictus eiusdẽ martyris studiosissimus: nam in eius honorem duas nobiles erigendas curauit ecclesias, Verulis alteram, alteram uero Romæ, ut hñt Acta S. Placidi a Gordiano scripta. Erat olim corpus S. Erasmi Formijs, ut scribit S. Gregorius in regist. lib. 1. epist. 8. eratq. Formiana ecclesia sedes Episcopalis, cui idem S. Gregor. vniuit ecclesiam Minturnensem; sed vtraque in propinquum locũ, Caietam, una cum corpore eiusdem sancti martyris, quod ibi decentissime asseruatur & colitur, trãslata est. Adnumeratam legimus Caietanam ecclesiã inter illas sedes, quæ sub nullo Metropolitano positæ, immediate subiectæ sunt Romano Pontifici, quarum Episcopi, suffraganei dicebãtur Papæ vrbis Romę. Hęc ex libro censuũ, qui asseruatur in Vaticana bibliotheca.

c *Photini Episcopi & soc.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Horum omnium Acta scripta hñr ab ecclesia Lugdunensi tunc tpis, qñ iidẽ passi sunt, in epistola quæ extat apud Eusebium histor. lib. 5. cap. 2. & 3. Horũ martyrum, quorum cineres in fluenta Rhodani mersi sunt, meminit sanctus Augustinus libro de cur. agend. pro mort. item Eucherius Lugdun. in sermone de sancta Blandina, qui falso titulo Eusebij Emeseni inscribi hactenus cõsueuit. Recenset Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 49. item hic Ado nomina quadraginta octo martyrum, qui tunc Lug-

duni passi sunt. Agunt de his præterea quã plurimi recẽtiorum, quos mittimus hic referre; cum omnes non aliunde, quã ex prædicta epistola acceperint.

d *Eugenij Papæ.*] Vet. manuscrip. hac die, quidam vero die sequenti, sed re vera hic est dies natalis eius, ut constat ex lib. de Rom. Põt. Hic suffectus est S. Martino Papæ & martyri, eiusq. non tm̃ sedis, sed & sanctitatis successor extitit.

25. xxiiij. G Tertio Nonas Iunij. Luna. 3

a b c d e f g h i k l m n p q r s
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

ARetii in Tuscia sanctorum martyrũ Pergentini [a] & Laurentini fratrum, qui in persecutione Decij, sub Tiburtio Præside, cum essent pueri, post dira supplicia tolerata, & magna miracula ostensa, gladio cæsi sunt. Constantinopoli sanctorum martyrum Lucilliani [b], & quatuor puerorum, Claudij, Hypatij, Pauli, & Dionysij: cum quibus Lucillianus ex sacerdote idolorum Christianus factus, post varia tormenta in fornacem iniectus est; sed flamma imbre extincta, omnes illæsi euaserunt: denique ipse cruci affixus, pueri autem gladio obtruncati, sub Siluano Præside cõsummati sunt. Ibidem sanctæ [c] Paulæ uirginis & martyris; quæ cum prædictorum martyrum sanguinem colligeret, comprehensa, virgis cæsa, & in ignem coniecta, sed liberata, demum & ipsa eodem loco ubi S. Lucillianus crucifixus fuerat, decollata est. Cordubæ in Hispania beati Isaac [d] monachi, qui pro fide Christi gladio necatus est. Carthagine S. Cęcilij [e] presbyteri, qui S. Cyprianũ ad Christi fidem perduxit. In territorio Aurelianensi S. Liphardi [f] presbyteri & confessoris. Lucæ in Tuscia S. Dauini [g] confessoris. Parisijs sanctæ Crotildis [h] Reginę, cuius precibus vir eius Clodoueus Rex fidem Christi suscepit. Anagniæ S. Oliuę [i] virginis.

IVNII 3.

PErgentini *& Laurentini.* [a]] Agunt de his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac recẽtiores. Horum passionis Acta recitat Sur. tom. 3. Petrus in catalogo libr. 5. cap. 80. Accepimus eadem ab ecclesia Aretina.

b *Lucilliani & soc.*] De his item Græci hac die in Menologio, vbi eorum res gestas fusius referunt.

c *Paulæ.*] Græci itidẽ hac die in Menolog. ibique eius præclarum certamen describitur.

d *Isaac monachi.*] De eodem etiam Vsuard. De eius nece scribit S. Eulogius lib. 2. memor. sanct. cap. 2. narratque hac die passum, feria sexta, æra octingentesima octogesimanona, a Christo Domino anno 851.

e *Cæcilij presbyteri.*] De quo item manuscr. Agunt de eo Pontius diac. in vit. S. Cypriani, & S. Hier. de script. Eccles. in Cypriano. Quanti licet opinari, hũc existimo fuisse Cæcilium siue Cæcilianum (vtroque. n. modo legimus) clarum oratorem, magistrum olim Diadumeni Cæsaris pueri laudatissimi, de quo Ælius Lampridius in Diadumeno: fuit etenim

Afer,

Afer, rhetor, & optimis moribus imbutus. Ab eo S. Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, ut testatur S. Hieronymus de script. Ecclesiast.

f *Liphardi.*] De quo hac die Vsuardus, Beda autem sequenti. Huius uitã ex manuscr. acceptam retulit Sur. to. 3. Petrus in catalog. lib. 5. cap. 58. Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. ca 164. Floruit temporibus Clodouei Regis.

g *Dauini.*] Huius Acta manuscripta ab ecclesia Lucensi accepta vidimus.

h *Crotildis.*] Scribit de ea plura Gregorius Turonen. de gest. Francorũ lib. 2. cap. 2. 3. & 4. Aim. lib. 1. cap. 14. & Sigebertus in chron. anno Domini 499. & 554. Molanus in addit. ad Vsuardũ edit. primæ. Fuit eiusdem nominis, & religione non impar eius filia, quæ iuncta coniugio Amalarico Regi Ariano, grauia multa ob fidem Catholicam passa est, ut idem scribit Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 3. ca. 10. De obitu S. Crotildis, de qua agimus, deque eius funere meminit Gregorius Turonen. hist. lib. 4. cap. 1. decessis seq. ait eo tempore, quo S. Iniuriosus præerat ecclesiæ Turonẽsi, qui (ut ex eodem Gregorio colligitur) sedere cœpit anno Domini 532. seditq. annos 17. Verũ Sigebertus in chron. anno Domini 553. recenset obitum Crotildis.

i *Oliuæ.*] Eius vitæ Acta, itemq. uenerandum ipsius corpus Anagniæ asserua ri, firma assertione Episcopi eius sedis accepimus. Alia rursus est Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de rebus Siculis decade 1. lib. 8. Panormus, inquit, maxime insignis facta ortu Oliuæ & Nymphæ virginum, quarum clara gesta habentur. Hæc ipse.

4 Pridie Nonas Iunij. Luna. A xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE sanctorum martyrum Aretij [a] & Daciani. Siscię in Illyrico S. Quirini [b] Episcopi, qui sub Galerio Præside pro fide Christi (ut Prudẽtius scribit) molari saxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus est; sed lapide supernatante, cum circumstantes Christianos, ne eius terrerentur supplicio, neve titubarent in fide, diu fuisset hortatus, ipse ut martyrij gloriam assequeretur, precibus a Deo ut mergeretur obtinuit. Brixię S. Clatei [c] Episcopi & martyris sub Nerone Imperatore. In Pannonia sanctorum martyrum Rutili [d] & sociorum. Atrebati sanctę Saturninę [e] virginis & martyris. Tibure sancti Quirini [f] martyris. Constantinopoli sancti Metrophanis [g] Episcopi & confessoris insignis. Mileui in Numidia sancti Optati [h] Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Veronę sancti Alexandri [i] Episcopi.

IVNII 4.

ARETII *& Daciani.*[a]] Roman. Martyrolog. vetus, & vet. manuscript. ex quibus ceteri recentiores.

b *Quirini.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius nobile martyrium Prudẽtius cecinit hymno sacro. Meminit eiusdem Venantius Fortunatus lib. 7. cum ait: *(rinum.*

Africa Cyprianũ dat, Siscia clara Qui-

Extant eiusdem Acta fusius scripta apud Mombrit. tom. 2. quibus fertur passus in persecutione Diocletiani sub Maximo, alias Maximino Præside, quem Prudentius Galeriũ appellat: nulla tñ est discrepantia: nam & Galerius ipse, Maximinus dictus est, qui postea ab eodem Imperatore Cæsar est appellatus. Ceterum fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit tpibus Valeriani Imp. & Procõsulatum gerens in Africa, in S. Cyprianum Episcopum Carthag. vltimi supplicij sniam tulit, & paulo post infelix obijt. Hæc habes in Actis passionis S. Cypriani positis in prolegom. operũ eius edit. Pamel. Eiusdem S. Quirini corpus, cum barbarii Pãnonias deuastarent, Romam trãslatum est, atque reconditum ad S. Sebastiani ad Catatumbas, ut Beda & Ado hic item profitentur: inde autem per Angilbertum Mediolanensem Episcopũ Mediolanum fuisse delatum, prædicta Acta testantur: uerum Molanus in notis ad Vsuard. secundæ edit. & Cuspinianus in Austria, dicuut translatum fuisse Bauariam temporibus Pipini Regis; idq. certis testimonijs Molanus comprobat.

c *Clatei Episcopi.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Brixianæ, ceteraque vet. monumenta eiusdem.

d *Rutili & soc.*] De eo vet. manuscr. ex quibus & Molan. in priori addit. ad Vsuardum.

e *Saturninæ.*] De qua etiam prædicta vet. manuscr. ex quibus recentiores acceperc.

f *Quirini.*] Alius hic ab illo Sisciensi, de quo supra. Huius corpus (vt accepimus ex veteribus monumentis ecclesiæ Tiburtinæ) reconditum ibi habetur in basilica S. Laurentij, sub altari sanctissimi Saluatoris.

g *Metrophanis.*] Agunt de eodẽ hac item die Græci in Menologio, ubi & eius Acta summatim comprehensa narrãtur: quibus assentiũtur ea q̃ scribit Niceph. hist. lib. 8. c. 6. & Niceph. Episc. Cõstantinopol. in chron. Hr̃ mentio de eodẽ in orãtione de sanctis Patribus Nicænæ Synodi, quã recitat Metaphrastes 6. Id. Iulij, & Lipom. Latine redditã to. 6.

h *Optati Episcopi.*] Confundunt hunc aliqui cum Optato Episcopo Antisiodori, ut Petrus in catal. lib. 7. cap. ult. qui ea die de hoc agit, qua a ceteris celebratur dies natalis Optati Antisiodorensis. De hoc S. Hieron. lib. de script. Eccle. Honorius Augustud. & alij. Claruit tpib. Valẽtis & Valentiniani Impp. qñ (vt idem testatur S. Hieronymus) aduersus Parmenianum eruditos illos scripsit commentarios. At cum in eius lib. 2. rerexitur ab eo series Romanorũ Pontificum, eaque perducitur vsq. ad Siricium Papã; necesse erit affirmare, eum vsq. ad Syricij tpa peruenisse, qui sedit tpibus Theodosij. Putauit autem, & iure quidem, Balduinus in annot. ad Opt. ea uerba: Damaso Siricius: non esse eiusdẽ auctoris, sed superaddita: quod quidem duplici ratione firmamus: Primo quidem, quod S. Augustinus, cum de eo sæpius agit, non tamquam de hoĩe sui tpis & æquali, sed vt de eo qui ipsum longe præcesserit, memini sse vr̃, præsertim de doctrina Christiana lib. 2. cap. 40. præerat. n. illis Augustini temporibus sedi Mileuitanæ Seuerus, vt idem S. Augustinus testatur, cum agit de ordinatione Eradij successoris, epistol. 110. & sermo. 50. de diuers. tom. 10. Præterea ipse Optatus lib. 1. & iterum lib. 3. ab indicta persecutione Diocletiani vsq. ad illud tempus quo ea scribebat, numerat annos 60. & (ut ait) quod excurrit. Cũ autem constet ex publicis edictis, eã persecutionem indictam esse anno Domini 302. satis liquet primis temporibus Valentis & Valentiniani (iuxta sententiam Hieronymi) Optatum ea scripsisse, nec ad tempora Theodosij & Siricij peruenisse; nisi illud: Et quod excurrit: præter morem, laxatis habenis, longius nimis quis ad libitum sinat excurrere. Qualis autem, quantusve fuerit S. Optatus, ex eo reputa, quod aduersus Donatistarum erumpentem eluuionem, totamque Africam inundantem, solus ipse eo tempore scriptorum suorum opposuit aggerem. De Mileuio, cuius Optatus erat Episcopus, frequens est mentio in Concilijs Africanis, & epistolis S. Augustini: ibi & celebratum est Concilium Mileuita-

Mileuitanum dictum, quod inconsulte nimis dixit aliquis celebratum in insula Melite: eius enim Synodica ad Innocentium Papam, litteræque Augustini & aliorum ad eumdem Pontificem, & aliæ ad Hilarium scriptę, illud Mileuij in Numidia actũ esse, luce clarius manifestãt. i *Alexandri Episc.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Veronensis, ex quibus August. Valerius eius ecclesię Episcopus & Cardin. in libello quem scripsit de eius sedis Episcopis agit.

5 Nonis Iunij. Luna. B xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Aegypto natalis sanctorum martyrum [a] Marciani, Nicanoris, Apollonij, & aliorum, qui in persecutione Maximini illustre martyrium consummarunt. Perusiæ sanctorum martyrum Florentij [b], Iuliani, Cyriaci, Marcellini, & Faustini, qui in persecutione Decij capite cæsi sunt. Cęsareæ, in Palæstina passio sanctorum Zenáidis [c], Cyriæ, Valeriæ, & Marciæ, quę per multa tormenta gaudentes ad martyrium peruenerunt. Tyri S. Doróthei [d] presbyteri, qui sub Diocletiano multa passus, & vsq. ad Iuliani tempora superstes, sub eo annum agens septimum supra centesimum, venerandam senectam martyrio honestauit. Eodem die S. Bonifacij [e] Episcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & a Gregorio Secundo in Germaniam missus, ut fidem Christi illis gẽtibus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præsertim Frisonum, Christianæ religioni subiugasset, Germanorum Apostolus meruit appellari: nouissime in Frisia a furentibus Gentilibus gladio peremptus, martyrium consummauit cum Eobáno & quibusdam alijs seruis Dei. Córdubæ in Hispania beati [f] Sancij adolescentis, qui etsi in aula regia educatus, pro Christi tamen fide in persecutione Arabica martyrium subire non dubitauit.

I VNII 5.

MARCIANI *& soc.* [a]] De his Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die, & ad Nonas Aprilis; Græci etiã hac die in Menologio, ibique & sociorum nomina exprimuntur.

b *Florentij & soc.*] De quibus & antiqua manuscripta eius ecclesiæ.

c *Zenaidis & soc.*] Græci etiã de his agunt hac die in Menologio, ubi & earũ martyrij Acta plurib⁹ describuntur.

d *Dorothei.*] De eo etiam Græci in Menologio hac die, & iterum ad 7. Idus Octobris. Errore lapsi videntur nonnulli, qui hunc fuisse Tyri Episcopum dixerunt: nam licet patria Tyrius fuerit; tamen Eusebius, qui de ipso agit lib. 7. cap. 26. & Niceph. lib. 6. c. 37. illum presbyterum tm̃ fuisse tradunt: exploratum enim habetur, quinam Episcopi illis Dorothei

rothei temporibus Tyriæ ecclesiæ præfuerint. Siquidem, ut rem altius repetamus, sedit illic Methodius tempore nouissimæ persecutionis, ut scribit S. Hieron. de script. Eccles. in Methodio: postea subrogatus est Paulinus temporibus Constantini, ut constat ex Eusebio histor. lib. 10. c. 4. Eoq. ex humanis sublato, regimen eius ecclesiæ capessiuit Zeno, q interfuit subscripsitq. Nicæno Cōcilio, quique longæua ætate peruenit vsque ad tempora Theodosij, presensque fuit Concilio œcumenico Constantinopolitano, ut apparet ex subscriptione Episcoporum; at Dorotheū, de quo agimus, constat tēporibus Iuliani Apostatæ martyrio esse vita functum. Rursum de Dorotheo alius increbuit error, ut putarint nonnulli, hunc ipsum auctorem esse libelli illius qui Dorothei Synopsis inscribitur. Græci in eo quod citare consueuimus Menologio, xviij. Kalen. Maij, cum de quibusdam Pauli Apostoli discipulis agūt, quorum meminit Dorotheus, hæc de ipso auctore hñt his verbis: Hæc beatissimus Dorotheus, cū esset Romæ, Romana lingua scripta reliquit: non solum aūt de his, sed & de reliquis Apostolis, & alijs sanctis viris, & sacris Prophetis historiam accurate conscripsit: fuit. n. vir ille & multarum rerum peritia insignis, vt quiuis alius. Hæc ibi. quæ quidem nulla ratio patitur vt de illo Tyrio dicantur, cuius nulla est memoria quod aliquādo fuerit Romæ; & S. Hieronymus, qui omnes, quos nouit, collegit scriptores Ecclesiasticos, nullā prorsus de eo habuit mentionem. In bibliotheca Vaticana eumdē Dorotheum, abbatem, inscriptum inuenimus: quod nec ignorauit Petrus in catalog. qui dum eum allegat, abbatem appellat. Porro quod ad Synopsim spectat, quā scripsit: nonnulla in ea hēt, quæ castigatione sunt digna. Non omittimus dicere, claruisse tpibus Leonis Imp. alterum Dorotheum, re uera Episcopū Tyri, cuius simul & aliorum Episcoporum extat egregia epistola ad ipsum Leonem Augustum conscripta de fide Catholica. hr̄ tom. 2. Concil. recentioris editionis pag. 244. De Dorotheo presbytero & martyre, de quo hic agitur, eadē fere quę in Romano Martyrologio recitantur, fusius scripta legimus in chron. Anastasij Bibliothecarij, quod manuscriptum accommodatum nobis fuit ab Illustrissimo ac Reuerendissimo Cardinale Syrleto: vbi Edessæ in Syria eum sub Iuliano Apostata martyrium consummasse, centesimum quintum annum agentem, idem testatur auctor.

e *Bonifacij Episc.*] De quo hac die etiā Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit eius vitam Vuilibaldus eius discipulus, quā exscripsit Vicellius in Hagiolog. Contexta est etiā de eo epistolaris historia, quā retulit Sur. in tom. 3. Rursus autem Ruthardus, Rabani discipulus, eius martyrium scripsit heroico metro, ut testatur Trith. in chron. Hirsaug. Plures epistolę Romanorum Pontificum ad eum scriptæ extant in cod. manuscr. quas & descripsimus in Annal. Eccles. De eo item agitur in Actis S Burcardi Episcopi. Passus est (ut scribit Beda in epitome) anno Domini 754. Id ipsum profitetur Sigebert. in chron. Trithem. autem de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 2. cap. 24. sequenti anno 755. martyrio obijsse scribit: sed prioribus citatis auctoribus inhæremus. Eiusdem Bonifacij scite dictum de sacerdotibus ligneis & aureis recitatum habes in Concilio Triburiēsi, c. 18. Eadem de cōsecrat. dist. 1. cap. vasa quibus.

f *Sancij.*] Scripsit eius martyrium S. Eulogius lib. 2. mem. sanct. ca. 3. passūq. tradit æra octingentesima octogesima nona, a Christo Domino anno 851.

xxj. C Octauo Idus Iunij Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

CÆSAREAE in Palęſtina natalis beati Philippi [a], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic ſignis & prodigijs clarus, Samariam ad fidem Chriſti conuertit, & Candacis Aethiopum Reginę eunuchum [b] baptizauit, ac demũ apud Cęſaream requieuit: iuxta quem tres virgines eius filię prophetiſſę tumulatę iacent: nam quarta filia eius plena Spiritu ſancto Epheſi occubuit. Romę S. Artemij [c], cum vxore ſua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prędicationem & miracula S. Petri exorciſtę in Chriſtum credens, & cum omni domo ſua a S. Marcellino presbytero baptizatus, iuſſu Sereni Iudicis plumbatis cęſus [d], & gladio percuſſus eſt: vxor uero eius & filia in criptam impulſę, lapidibus ruderibusq. ſunt obrutę. Tarſi in Cilicia ſanctorum Martyrum uiginti [e], qui temporibus Diocletiani & Maximiani ſub Simplicio Iudice per diuerſa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus ſuis. Nouioduni in Gallijs ſanctorum martyrum Amantij [f], Alexandri, & ſociorum. Feſulis in Tuſcia S. Alexandri [g] Epiſcopi & martyris. Mediolani depoſitio S. Euſtorgij [h] ſecundi, Epiſcopi & confeſſoris. Veronę S. Ioannis [i] Epiſcopi. Veſontione in Gallijs ſancti Claudij [k] Epiſcopi. Eodem die S. Norberti [l] Epiſcopi Magdeburgenſis, fundatoris ordinis Pręmonſtratenſis.

IVNII 6.

PHILIPPI [a].] De quo Act. Apoſtol. c. 6. 8. & 21. Beda, ac ceteri Latinorum de eodem agũt hac die, Græci autem in Menologio 5. Idus Octobris. Hunc autem, ob Apoſtolicum munus ſuſceptum, nõnulli Apoſtolum appellarunt; vnde non modica exorta eſt ambiguitas ex confuſione geſtorum, dum quod eſt huius, Philippo Apoſtolo tribuitur, quæ quidẽ quoniam longiori indigent examine, hic prætermus. Recens adhuc erat Cæſareæ maritimæ in Palæſtina, temporibus S. Hieronymi, memoria Philippi diaconi, & filiarum eius: nam ædicula Philippi, & filiarum cellulæ adhuc integrę permanebant, quas omnes S. Paula profectura Hieroſolymam inuiſit, ut idem S. Hieronymus ſcribit epiſt. 27. ad Euſtochium.

b *Eunuchum baptizauit.*] De quo hęc Dorotheus in Synopſi, in fine: Eunuchus Candacis Reginę Æthiopum in Arabia Felici, & in inſula Taprobana, inq. vniuerſa Erythra Euangelium Dñi noſtri Ieſu Chriſti prędicauit. Fertur etiã martyrium glorioſe tuliſſe, ibique ſepultus eſſe; & cœmeterium ipſius monumẽtum inſuperabile eſt fidelibus, barbaros ſceleſtos fugans, morbos pellens, & ſanationes operans vſque in hodierum diẽ. Hęc Doroth. Hieronymus in Iſai. ca. 53. appellat eum Apoſtolum Aethiopum; agit de eodem epiſt. 103. ad Paulinum. Ante eum S. Ireneus meminit de eius Apoſtolatu ad Æthiopas lib. 3. cap. 12. & Cyrillus Hieroſoly. in catech. 1. Euſeb. lib. 2. c. 1 Niceph. lib. 2. c. 6. & alij. De fonte, in quo baptizatus eſt, agit S. Hieron. de locis Hebraicis. Si autem Æthiopum religionem altius repetas; habes ex Herodoto, quem citat Ioſephus Antiq. lib. 8. cap. 4. illos circumciſionem ab Ægyptijs dediciſſe: ſic vocat Hebręos, qui in Ægypto aliquando vixerunt.

c *Artemii & ſociorũ.*] De his hac die Beda,

Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtæ connexæ habentur cum Actis SS. Marcellini & Petri, apud Sur. tom. 3. ſecunda Iunij. Corpora Artemij & Paulinæ translata reperiuntur a Sergio Iunio ri in titulum Equitij, ut uetus illic poſita teſtatur inſcriptio in marmore inciſa.

d *Plumbatis cæſus.*] Erat id genus tormentorum, quaſi flagellum ex funiculis, in quorum ſummitatibus glandes plumbeæ erant impactæ; his terga ac collum damnati hominis verberabantur. De his Prudentius Periſteph. hymn. 10. in Romano, his verſibus:

Tundatur, inquit, tergum crebris ictibus,
Plumboque ceruix uerberata extuberet.

Et paulo poſt:

Pulſatus ergo martyr illa grandine, &c.

Porro plumbatarum verberibus viliores tantum perſonas torqueri conſueuiſſe, leges indicant. nam l. 2. de quæſt. Cod. Theod. hæc habet: Plumbatarum vero ictus, quos in ingenuis corporibus non probamus, ſed decē primos tm̄ ordinis curiales ab immanitate hmōi verberum ſegregamus. & l. 80. de decur. Cod. Theodor. Omnis ordo curialis ab ictibus plū batarum babeantur immunes: Conſtantinus Magnus, ac filij ab hmōi ſupplicij gñe exemerunt debitores, qui olim his affici conſueuerunt. l. 4. & 7. de exact. Cod. Theod. Viguit id genus ſupplicij ēt tpibus Honorij Imp. qui turpiſſimū Iouinianū hęreſiarcham cōtuſum primū plumbo, una cum ſuis gregalibus damnauit exilio, ut conſtat ex l. 54. de hæret. C. Theod. Porro etſi hmōi plumbatarū verbera non eſſent ad inferendam mortem (nam ciuilium legum præſcripto cædere reum uſque ad mortem vetitū erat) complures tm̄ inter ictus plumbatarum efflaſſe ſpiritum reperiuntur, ut teſtatur Ammian. Marcel. lib. 28. Ambroſ. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom. cum ait: Quid reſpō debo poſtea, ſi compertum fuerit, data hic auctoritate, aliquos Chriſtianorum aut gladio, aut fuſtibus, aut plumbis necatos? Hæc ille. Prætermittimus recenſere innumeros fere martyres, qui ad obitum vſq. plumbatarum verberibus ſunt affecti. Erant & plumbata ſpicula bellica, de quibus Veget. de re milit. lib. 1. ca. 17. lib. 2. ca. 15. ſed de his nihil in præſentiarum. Erant & pondera plumbea, non ad cædendum, ſed ad diſtrahendas iunctarum compagines, cum damnatis ſublime ſuſpēſis, reuolutis brachijs, eiuſmodi pondera deorsū ad pedes alligarētur. De his Ammian. lib. 29. Expediuntur, inquit, pōdera plumbea, &c. Erat & pęna liquētis plūbi, cuius eſt frequēs mētio ī Martyrologio, de qua & Horatius:

—*nec ſeuerus Vncus abeſt, liquidumve plumbum.*

Conſtantinus ad Populum reſcripſit, ut eius meatus oris & faucium, qui neſaria hortamēta prodēdę caſtitatis protuleris, liquētis plūbi ingeſtione claudatur. *l. 1.* de rapt. virgin. lib. 9. tit. 24. Cod. Theod.

e *Martyrum viginti.*] Ado de his hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 93. Paſſi ſunt Tarſi Ciliciæ ſub ijſdem Imp. & Iudice, quibus paſſus legitur S. Bonifacius, de quo ſupra pridie Idus Maij. Cum autem ibi (ut eius Acta teſtantur) corpora martyrum diſtraherentur pretio, eadem prædictorum viginti martyrum corpora coempta, trāslata ſunt in Africā. Illuc etiā eadem ex cauſa, ut emeret corpora ſanctorum martyrū, profectus eſt S. Bonifacius, qui & ipſe eadem eſt donatus corona martyrij. Miram itaque hñt conſenſionem, quæ de his martyribus ſcribuntur, cū rebus geſtis S. Bonifacij. Erat Hippone regio celebris memoria horū martyrum, ibiq. editum eſt præclarū illud miracalum deſcriptum a S. Auguſtino de ciuit. Dei lib. 22. ca. 8. Occiſorum corpora a militibus uendebantur aliqñ: quod etiam & de Gentilium cadaueribus factum reperitur; vt de Piſonis & Galbæ corporibus tradit Tacitus lib. 17. de alijs Valer. Max. lib. 9. cap. 4. 3.

f *Amantij & Alexandri.*] Agit de his Vſuard. hac die, Beda vero ſequenti de Amantio: mendoſe autem loco Alexandri, ponit, Alexandriæ.

g *Alexandri epiſc.*] Extant eius res geſtæ ex antiquis monumentis nuper editæ a Reuerendiſſ. Franciſco Cattano Epiſcopo Feſulano.

h *Euſtorgij ſe cūdi.*] De eo etiā tabulæ

eccleſiæ

ecclesiæ Mediolanensis. Extat ad hunc Theodorici Regis apud Cassiod. variar. lib.1.epist.9. Idem scribens ad Agilã Comitem, meminit eiusdem Eustorgij, ac beatissimũ virũ appellat lib. 2. epist. 29. Spectatæ sane sanctitatis hoiem etiam Rex Gothus & Arianus plurimi fecit.

i *Ioannis episc.*] De quo etiam tab. ecclesiæ Veronensis. Eius Acta, sicut & aliorum Veronẽsium Episcoporum, Reuerendiss. Augustinus Valerius Episcopus Veronen. nunc S.R.E. Cardinalis, paucis complexus est.

k *Claudij episc.*] De eo Beda die sequenti. Eius res gestas ex vet. monumentis edidit Sur. tom. 4. Extant aliæ uberiores, quarum Molanus meminit. Reperitur hic interfuisse Conc. Epaunensi, cui & subscripsit, ut eius Synodi Acta demõstrant. Migrauit ex hac vita anno quarto Childeberti Tertij Regis Francorum.

l *Noberti Episc.*] Huius Acta sinceriss sime scripta extant apud Sur. to. 3. Diem obijt anno Domini 1134. ut eius Acta testantur, ac etiam Sigebert. in chron. eo anno; ubi & hæc de ipso: Norbertus Archiepiscopus, uir potens opere & sermone, multorum monasteriorum fundator, & sanctæ religionis eximius propagator, Innocentij Papæ Catholici æquissimus fautor, Petri uero schismatici iustissimus execrator, &c. Addit & plura de progressu ordinis Præmonstratensium. Adscribitur in tabulis Episcoporũ Magdeburgensium decimusquintus eius sedis Episcopus.

7 Septimo Idus Iunij. Luna. D xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

CONSTANTINOPOLI natalis sancti Pauli [a] eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sæpe ab Arianis ob fidem Catholicam pulsus, & a S. Iulio Romano Pontifice restitutus, demum a Constantio Imperatore Ariano ad Cucusum oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arianorũ insidijs crudeliter strangulatus, ad cælestia regna migrauit: cuius corpus, Theodosio Imperatore, Constantinopolim summo honore translatum [b] fuit. In Aegypto S. Lycarionis [c] martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæsus, alia que sæuissima passus, gladio demum percussus, martyrium consummauit. Cordubæ sanctorum martyrum Petri [d] presbyteri, Vualabonsi diaconi, Sabiniani, Vuistremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia S. Roberti [e] abbatis ordinis Cistertiensis.

IVNII 7.

PAVLI *episcopi* [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 8. Idus Septembris. Eius Acta ex antiquis monumentis collegit Metaphrastes; recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 3. De eius electione ex præcedentibus prophetijs, habetur mẽtio in Actis S. Metrophanis. De tpe quo subrogatus est in locum Alexandri, scribit Socrat. lib. 2. ca. 3. Sozom. lib. 3. cap. 3. & alij post eos. In Annalibus refutauimus errorem asserentium sancti Alexandri iudicio prælatum esse Macedonium Paulo in futura successione. De huius rebus gestis; atque his præsertim, quas ob tuendam fidem Catholicam passus est, scribit S. Athanasius in apologia secunda,

secunda,& in epist.ad solit.ubi eum non semel,sed quater pro fide exulasse tradit, primo in Ponto, inde in Mesopotamia, tertio Edessę,quarto demum Cucusi.De eius perfugio ad Iulium Romanum Pótificem scribit Socrat.lib.2.c.9.& 10. De accessu ad Gallias ad S. Maximinũ Episcopum Treuerensem agit Niceph.lib.9. c.12. De nece sæuissima illi ab Arianis illata scribit idem S.Athanasius in apologia de fuga sua, & in epistola ad solitarios,Theodoret.hist.lib.2.cap.5.Socrat. lib.2.cap.12.& Sozom.lib.3.cap.8.

b *Translatum fuit.*] Facta est eiusmodi solemnis translatio tpe Concilij œcumenici Constantinopolitani, magnaq. clarissimorum Episcoporum frequentia reconditum fuit in ecclesia nuper ablata Macedonianis, quorũ sæuitia sæpius pulsus, & grauia passus erat. De his Socrat. hist.lib.5.cap.9.Sozom.lib.5.ca 8.& Niceph.lib.9.cap.29.& lib.12.c.14.ijdemq. tradunt,posteros,rei gestæ ignaros, existimasse ex nomine Pauli, illic cõditum esse corpus S.Pauli Apostoli: quæ quidẽ res apud aliquos ex vulgo fidẽ inueniẽs, etiam transmissa videtur ad successores. Inde accidit, ut temporibus Clementis Papæ Quarti a Græcis in Gallias ad Reginam Francorum deferretur pro egregio munere caput, quod dicebatur esse Pauli Apostoli. Rei nouitatem admirata Regina, consuluit de his prædictum Pontificem;qui ad eam rescripsit epistolam, quæ in eius regist. extat num.477. qua quidem errorem redarguit,nec alibi quam Romæ,vbi est passus, reperiri caput Apostoli, pluribus docet.

c *Lycarionis.*] De eo item Græci hac die in Menologio,vbi etiam eius cruciatus narrantur.

d *Petri & sociorum.*] Vsuardus de his hac die. Horum martyrij Acta describit S. Eulogius in memor. sanct. lib.2.cap. 4. Passi sunt (vt ait) æra 889. anno Domini octingentesimo quinquagesimoprimo.

e *Roberti abbatis.*] De eo item hac die Molan.in addit.ad Vsuardum. Extãt eius Acta apud Sur.tom.3.quibus habetur,eum migrasse ex hac vita,anno Domini 1159.

xix. E Sexto Idus Iunij Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQVIS in Gallia S. Maximini[a] primi eiusdem ciuitatis Episcopi,quem Domini discipulum fuisse tradunt. Eodẽ die S. Calliopæ[b] martyris, quæ ob Christi fidem mammis abscissis, atque adustis carnibus, super testulas volutata, capite demum truncata martyrij palmam accepit. Apud Suessiones in Gallijs natalis S.Medardi[c] Episcopi Nouiomensis, cuius vita & mors pretiosa glorioſis miraculis commendatur. Rhotomagi S.Gildardi[d] Episcopi,fratris eiusdem S.Medardi,qui eodem die nati, eodemq. Episcopi consecrati, vno quoque die de hac uita subtracti,simul in cælum migrarunt. Apud Senonas S. Heraclij[e] Episcopi. Metis S. Clodulphi[f] Episcopi. In Piceno S.Seuerini[g] Episcopi Septempedani. In Sardinia S.Sallustiani[h] confessoris. Camerini S. Victorini[i] confessoris.

IVNII 8.

MAximini *Episcopi*[a].] Hunc vnum ex septuaginta duobus discipulis fuisse tradunt; cuius res gestæ intextæ habentur cũ Actis S. Marthæ, & Mariæ Magdalenæ. De eo item Petrus in catalog. lib. 5. cap. 101. & Democh. in tab. Episc. Aquensis ecclesiæ.

b *Calliopæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiusque martyrij *Acta* referunt.

c *Medardi episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Eius Acta scripta a Fortunato tunc presbytero, postea Episcopo Pictauiensi, recitat Sur. tom. 3. De eius obitu, atque miraculis post mortem editis, extat itẽ Fortunati carmen lib. 2. idemq. agit de ipso etiam lib. 4. vit. S. Martini, & in vita sanctæ Radegundis, Grego. Turon. de glor. confess. cap. 95. & de gest. Francorũ libr. 4. cap. 19. Scribit Sigebertus in chron. eũ ex hac uita migrasse anno Domini 556. Præ excellentia meritorum tanti viri S. Gregorius Papa indulsit, ut eius monasterium caput esset omnium monasteriorũ totius Galliæ, aliaq. superaddidit priuilegia; & quæ olim a S. Ioanne Papa eidem fuerant elargita, confirmauit, stabiliuitq. extant de his eiusdem S. Gregorij litteræ Apostolicæ in regist. lib. 12. Indict. 7. c. 32. Erat eiusmodi monasterium in suburbio Suessionensi sub nomine S. Medardi & S. Sebastiani, ut constat ex *Actis* Synodicis Concilij illic habiti anno xiij. Ludouici Pij Imp. sub Hincmaro Episcopo Rhemensi, qui Synodo præ fuit. In tabulis Democharis de sacrificio Missæ adscribitur hic decimusquartus eius sedis Episcopus: agit & de eo Molan. in Indic. sanct. Belgij.

d *Gildardi episcopi.*] De ipso etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores. Extat de eodem carmen S. Audoeni, & antiphona Gregor. Turon. quæ cuncta recitat Sur. tom. 3. De Gildardo & Medardo fratribus hæc Sigebert. in chronic. anno Domini 535. Clarent, inquit, in Gallijs fratres vterini, uno eodemq. die nati, & Pontifices consecrati, Medardus ad titulum Nouiomensem, Gildardus ad Rhotomagensem; & uno die absoluti a sæculo, assumpti sunt a Christo. Hæc ille. Molanus testatur Gildardi vitam manuscriptam hĩri: agit de eodem Petrus in catal. lib. 5. cap. 97. & 98. Reperitur interfuisse Gildardus Concilio primo Aurelianẽsi celebrato ꝛpibus Clodouei Regis Francorum, vt ex eius Actis apparet; numeraturq. eiusdem sedis Rhotomagensis Episcopus decimusquintus in tabulis Democharis.

e *Heraclij episc.*] De eodem hac die Vsuardus, atque recentiores. Migrauit ex hac uita anno 507. numeraturque eius sedis Episcopus decimusquintus in tabulis Episcoporum Senonensium, quas recitat Demochar. libro de sacrificio Missæ.

f *Clodulphi episcopi.*] Extãt Acta Episcoporum Metensium, vbi plura de Clodulpho, de quo etiam in vita S. Trudonis, apud Sur. tom. 6. die 23. Nouemb. Sigebert. in chron. anno Domini 640. Fuit hic patre Arnulpho & matre Doda progenitus, sanctis ambobus, et in sęculo clarissimis. Ponitur in tab. Episc. Metensiũ tricesimus secũdus eius sedis Episcopus.

g *Seuerini episcopi.*] Celebris fuit memoria S. Seuerini apud Septẽpedanos, adeo ut etiam suã ipsorum ciuitatẽ eius nomine appellari voluerint. Ambigua adhuc & subobscura remanet de S. Seuerino narratio ob omnimodam fere similitudinem quam in omnibus habere videtur cum S. Seuerino Episcopo Neapolitano, quocum non tantum nomine & dignitate Episcopatus conuenit, sed (qd mirandum sit) vterque fratrem habuit nomine Victorinum: vnde facillime cõtingere potuit, ut quod esset alterius, tribueretur alteri: quod quidem Ado 6. Id. Ianuarij, & Nonis Septembris fecisse videtur; dum Victorinum illum, qui in eremo peraduam vitam duxit, germanum existimauit Seuerini Neapolitani, cuius quidem frater eremum minime coluit, sed longe ante martyr factus est. Nec mirandum

randum est duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuisse; cũ moris Christianorum fuisse constet, suis filijs nomina sanctorum imponere, quo illorum sectãtes uestigia, ẽt patrocinio fulcirẽtur. Dionys. Alexand. apud Euseb. lib. 7. c. 20. Horum autem fratrum Seuerini & Victorini Acta legimus accepta ab ipsorum ecclesia, ex quibus nouimus hos fratres fuisse veterinos, eremeticamque vitam excoluisse: quorum Victorinus cum aliquãdo lapsus fuisset, arctioribus se disciplinæ vinculis mancipauit, ac sancto fine quieuit: Seuerinus autem ad regimen Episcopatus assumptus, sanctitate clarus migrauit e uita, cuius uenerandum corpus ante quadriennium repertum, honorificentius reconditum est. Floruerũt ambo temporibus Iustiniani Imp. cum Vigilius Romanæ Ecclesiæ (vt ipsorum Acta testantur) præsideret.

h *Sallustiani.*] Agit de eo item hac die Vsuardus: meminit eiusdem Fara de rebus Sardois.

i *Victorini.*] Hic ille germanus S. Seuerini, de quo modo egimus; cuius & Acta iuncta habentur vitæ sancti Seuerini.

xviij. F Quinto Idus Idus Iunij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g,	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in monte Cælio natalis sanctorum martyrum Primi [a] & Feliciani, sub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Hi glorioſi martyres longæuam in Domino vitam ducentes, & nunc simul paria, nunc singillatim diuersa & exquisita [b] perferentes tormenta, tandem felicis pugnæ cursum, a Promoto Præside Nomentano gladio animaduersi, consummauerunt. Agenni in Gallia passio S. Vincentij [c] Leuitæ & martyris. Apud Antiochiam S. Pelagiæ [d] virginis & martyris, quam sancti Ambrosius & Ioannes Chrysostomus magnis efferunt laudibus. Syracusis S. Maximiani [e] Episcopi, cuius S. Gregorius Papa sæpius meminit. In Scotia S. Columbi [f] presbyteri & confessoris. Edessæ in Syria S. Iuliani [g] monachi, cuius præclara gesta S. Ephrẽm diaconus scripsit.

IVNII 9.

PRIMI & *Feliciani* [a].] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Horum Acta ex Adone fusius scripta recitat Sur. tom. 3. itemq. Mombrit. tomo 2. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 99. Sũt tamen in eis pauca quædam quæ corrigantur. Theodorus Papa prædictorum martyrum corpora, quæ erant in arenario uia Nomentana, eleuauit, & in Vrbẽ transtulit, recondiditque in basilica sancti Stephani protomartyris, multaq. donaria obtulit. Hæc in libro de Rom. Pontificibus in Theodoro. In eadem antiqua S. Stephani protomartyris memoria, in monte Cælio posita, adhuc extant veruſtiſſimæ ipsorum sacræ imagines, musiuo opere intextæ, ubi & eorum corpora fuerunt recondita. Reperiuntur duo alij ijsdem nominibus appellati, Primus & Felicianus germani, de quorum martyrio agitur in Actis S. Fidei apud Surium tom. 7. die 6. Octobris.

b *Exquisita perferentes tormẽta.*] Cyprianus

prianus ad Demetrianũ: Admoues, inquit, in laniãdis corporibus noua torméta; excogitat nouas pœnas ingenioſa crudelitas, &c. Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 24. Has q dem, inquit, pœnas ingenioſi illi, & æqui ſcilicet ludices, quo ſuam ſolertem indolem & ingeniorum acumen oſtenderẽt, & perinde ac ſi ſingulare quoddam ſapientiæ ſpecimen in ea re eluxiſſet, attentius excogitarunt: atque in nouis ſupplitiorum generibus adinueniendis, nõ aliter atq. in certamine, præmia aſſequi laborabant, ſeq. inter ipſos ſuperare obnixe contendebant. Hæc Euſeb. Sed quid de Chriſtianis ad illos Tertullianus in apolog. in fine? Exquiſitior (ait) quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ. Plures efficimur, quoties metimur a vobis: ſemẽ eſt ſanguis Chriſtianorum. Hæc ille. Inuehitur & Seneca in exquiſitam tormentorum inuẽtionem eo libro quem de Clementia ſcripſit ad Neronẽ, c. 25. Multiplicia exquiſitorum tormentorũ genera recenſet Ioſeph. lib. de Macha. ad Polyb. cuius hæc ſunt verba: Singula proferri in medium tormenta mandauit. exhibentur itaq. rotæ, radij, vngulæ, rotabula, catapultæ, lebetes, cataſtæ, frixoria, digitaria, pugillaria, manus ferreæ, ſubulæ, ſuccenſoria, ollæ æneæ, ſartago. hæc illis nomina eſſe reperimus, &c. Hæc Ioſephus de his quæ ſpectant ad exquiſita tormẽtorum genera: ſed ex textu & verſione Eraſmiana: aliter tñ ſe hẽt cõmunis Græca editio, quæ habetur prę manibus, quam ad verbum ferè recitat Gregorius Nazianz. in orat. de Machab.

c *Vincentij.*] Agunt de eodem hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De cuius Actis, atque miraculis ad eius ſepulchrum editis agit Greg. Turonen. lib. de glor. mart. cap. 105. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 7. c. 35. Huic ſancto martyri, Patres in Concilio Cabilonenſi cõgregati, pro vita Clodouei Regis preces obtulerunt, vt conſtat ex eius Synodi Actis ca. 1. De huius baſilica, & miraculis ibi factis, ſcripſit Venantius Fortunatus elegans epigramma: extat lib. 1. carm.

d *Pelagiæ.*] De hac S. Ambroſius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hãc & S. Ioãn. Chryſoſt. duabus laudauit orationibus, quas hẽt Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. qui & in oratione de trãslatione S. Ignatij, eiuſdẽ meminit, aitque eius memoriã celebrari ſolitã pridie eius diei, qua agi conſueuit ſolemnitas trãslationis S. Ignatij; Græci aũt in Menolog. de ea agũt ad 4. Idus Iunij: ijdem ẽt eius Acta referũt, mentionemq. faciũt de prædictis encomiaſticis orationibus a S. Ioanne Chryſoſtomo de ea dictis; in eodemq. Menologio, 8. Idus Octob. agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequã teneretur a perſecutoribus, orans ne diſpendiũ pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cũ in Martyrologio de vna eadẽq. Pelagia Ambroſius & Chryſoſtomus æque citẽtur: conueniunt prædicti in martyris nomine & loco; nimirũ quod Pelagia nomine, & patria fuerit Antiochena; quod inſuper, ne iacturam pateretur virginitatis, mortem volũtariam oppetierit. verũ inter ſe diſcrepãt, dum Ambroſius eam vna cum matre & ſorore fluuio merſam teſtatur, Chryſoſtomus aũt e ſublimi tecto ſe dediſſe præcipitem dicit. Quid ad hęc dicamus, non habemus. Ceterũ Ambroſio adſtipulari vr Auguſt. de ciuit. Dei lib. 1. c. 26. vbi eiuſdem Pelagiæ ac ſociarum martyria in Eccleſia Catholica veneratione celeberrima frequentari teſtatur: excuſatq. eas, quod priuato quodam Dei conſilio ſibi ipſis necem intuliſſent. Scribit & Athanaſ. in apolog. quod non nullæ uirgines Alexandrinæ, dum graſſarentur in eas Ariani, ſeſe in puteos præcipites egerint. Sunt alia complura de his exempla admiranda quidem, ſed nõ imitanda. Fuit nõ tm. Antiochiæ, ſed & Cõſtantinopoli celebris memoria S. Pelagiæ, cuius egregiam baſilicam impius Conſtantinus Copronymus demolitus eſt, ut teſtatur Cedren. in compend.

e *Maximiani Epiſc.*] De quo ſcribit S. Gregor. hom. 34. in Euangel. & dialog. lib. 3. c. 36. Huic ſuas uices delegauit in omnibus eccleſijs Siciliæ, ut apparet in regiſt. lib. 2. epiſt. 13. Agit de eius obitu, ſcribens ad Cyprianum diac. lib. 4. epiſt. 19. ex qua apparet, eum migraſſe ex hac uita Indictione decimatertia, anno

Domini 596. Commendat plurimum eius vigilãtiam in cura paſtorali lib. 12. epiſt. 13. Agit de eodem Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. cap. 6. & 33.

f *Columbi*, alias *Columbæ*, vel *Columbani*.] De eo hac die Beda, & alij recẽtiores; pluribus de eo idẽ Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. 4. & 25. vbi eumdem appellat Columbanum, Columbã autem in epitome anno Domini 565. quo anno ex Hibernia ſe contulit in Britanniã, vixitq. ibi annis triginta duobus, vt idẽ teſtatur auctor: ſicq. peruenisſe vĩ vſq. ad annum Domini 597. de quo & Sigebert. in chron. ann. 596. et 598. vbi ſemper Columbanum appellat. Scripſit eius vitam Adamandus eidem æqualis, de quo Sigebert. de vir. illuſt. c. 64. Nec moueat, quẽquam, quod Columba hic præter morẽ Eccleſiæ Paſcha celebrabat decimaquarta Luna. excuſat enim eum Beda hiſt. Angl. lib. 3. c. 4. in fine, & Vualfridus apud eumdem eod. lib. 3. c. 25. Alius ab hoc eſt S. Columbanus abbas Luxouienſis, de quo inferius ad xj. Kalend. Decembris.

g *Iuliani.*] Agunt de eo item Sozom. hiſt. lib. 3. c. 13. & Niceph. hiſt. lib. 9. cap. 15. quorum teſtimonio conſtat eius res geſtas ſcriptis mandatas a S. Ephræm diac. eccleſ. Edeſſenæ.

xvij. G Quarto Idus Iunij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria paſſio B. Getulij[a] clariſſimi & doctiſſimi viri, ſociorumq. eius Cærealis, Amantij, & Primitiui: qui iuſſu Hadriani Imperatoris a Licinio Conſulari tenti, primo cæſi, deinde in carcerem truſi, poſtremo incendio traditi, cum nullo modo ab igne læſi fuiſſent, fuſtibus illiſo capite martyrium compleuerunt: quorum corpora Symphoroſa B. Getulij vxor collegit, & in arenario prædij ſui honorifice ſepeliuit. Item Romæ via Aurelia natalis Sanctorum Baſilidis[b], Tripodis, Mandalis, & aliorum viginti martyrum, ſub Aureliano Imperatore, & Platone Vrbis Præfecto. Nicomediæ S. Zachariæ[c] martyris. Pruſiade in Bithynia S. Timothei[d] Epiſcopi & martyris ſub Iuliano Apoſtata. In Hiſpania ſanctorum martyrum Criſpuli[e] & Reſtituti. In Africa ſanctorum martyrum Areſij[f], Rogati, & aliorum quindecim. Coloniæ S. Maurini[g] abbatis & martyris. Petræ in Arabia S. Aſterij[h] Epiſcopi, qui ob fidem Catholicam ab Arianis multa paſſus, & a Conſtantio Imperatore in Africam relegatus, confeſſor glorioſus occubuit. Antiſiodori S. Cenſurij[i] Epiſcopi. In Scotia S. Margaritæ[k] Reginæ, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

IVNII 10.

ETVLII *& ſoc.*[a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Horum Acta ex antiquis codicibus eruta edidit Sur. to.3. hac die. In agro Tiburtino extat horum vetus memoria iam vetuſtate collapſa: cenſeturq. ille locus, Arenarium, vbi S. Simphoroſa prædictos martyres ſepeliuit. Habemus in vet. cod. manuſcr. horum martyrij Acta, quorum eſt eiuſmodi exordium: Iam quaſi tempeſtate, &c. In his enim Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus S. Symphotoſæ, de quo item ſuperius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vna cum Amãtio poſt ignem ſuperatum, a militibus, eradicatis (ut eadem habent Acta) uinearum fuſtibus, occiſus eſt.

b *Baſilidis & ſoc.*] Agũt de his ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eorum Acta recitat Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 5. c. 103.

c *Zachariæ.*] De eo præterea hac die Beda, Vſuardus, ac recentiores.

d *Timothei Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his uerbis: Apud Pruſiam, ſacroſancti martyris Timothei, eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Iuliano Imp. Apoſtata, cum eccleſiã ſuam bene regeret, & multorum miraculorũ fama eſſet illuſtris, a Iuliano Chriſtianæ fidei deſertore obtruncatus eſt: cuius dies feſtus in ſanctiſſimo eius Martyrio celebratur. Hæc ibi.

e *Criſpuli & Reſtituti.*] Agit de his itẽ Beda hac die, Ado autem die ſequenti.

f *Aretij & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, adſtipulanturque uetera manuſcripta.

g *Maurini.*] Molanus de eodẽ hac die ex tab. eccleſiæ Colon. Scribit de eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 134. Inuentionis eius hiſtoriam hẽt Sur. tom. 3. hac die. Claruit (ut idem Trithem. auctor eſt) anno Domini 670.

h *Aſterij.*] De quo & Græci. Huius egregiam confeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianis uenturus ad Synodum Sardicenſem, ut conſtat ex Synodica eiuſdem Concilij, quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq. interfuit Concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporibus Iuliani, functusq. eſt legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, ut patet ex epiſtola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanaſium col. 87. Longe hic alius a perditiſſimo illo Aſterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis.

i *Cenſurij*, alias *Cenſorij.*] De quo hac item die Beda, Vſuardus, & alij. Extat Sidonij Apollinaris ad hunc epiſt. 10. lib. 6. ad quem etiam Conſtantius de uita S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis aliã dedit epiſt. quæ extat apud Sur. to. 4. die 31. Iulij. In tabulis Epiſcoporum Antiſiodorẽſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſedis Epiſcopus, ubi & hæc ponuntur: Cenſurius ſedit annos 38. menſes 3. dies 6. obijt quarto Idus Iunij, ſepultus in eccleſia S. Germani. Hęc ibi apud Demochar. de ſacrif. Miſſæ.

k *Margaritæ Reginæ.*] Scripſit eius nobilia facta Deidonauts li. 12. hiſt. Scotorum, Turgotus etiam Prior Dunelmẽſis id ipſum præſtitit: eadem in compendium redacta Surius habet tom. 3. Vide Molan. in annot. ad Vſuardum die 16. Nouembris editionis ſecundæ.

11 Tertio Idus Iunij. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			
										X	2	Natalis				

NATALIS S. Barnabæ [a] Apoſtoli, qui natione Cyprius, a diſcipulis cum Paulo Gentium Apoſtolus ordinatus, multas regiones cum eo peragrauit, Euangelicæ prædicationis iniũctum ſibi opus exercens: poſtremo Cyprum profectus, ibi Apoſtolatũ ſuum glorioſo martyrio decorauit: cuius corpus [b] tempore Zenonis Imperatoris, ipſo reuelante, repertum eſt, vna cum codice Euangelij S. Matthæi ſua manu deſcripto. Aquileiæ paſſio ſanctorum Felicis [c] & Fortunati fratrum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani equuleo ſuſpenſi, atque ardentibus lampadibus circa eorum latera appoſitis, & mox diuina virtute extinctis, per ventrem feruenti oleo ſunt perfuſi, & ad vltimum, cum in confeſſione Chriſti perſiſterent, capite truncati. Bononiæ S. Pariſij [d] confeſſoris, monachi ordinis Camaldulenſis. Romæ Translatio [e] S. Gregorij Nazianzeni: cuius ſacrum corpus e Conſtãtinopoli ad Vrbem antea delatum, atque in eccleſia Dei genitricis ad Campum Martium diu aſſeruatum, Gregorius XIII. Pontifex Maximus in Cappellam [f] a ſe in Baſilica S. Petri magnificentiſſime exornatam ſumma celebritate tranſtulit, ac poſtridie ſub altari digno honore condidit.

IVNII 11.

BARNABAE *Apoſt.* [a]] Tam Latini quam Græci de eodem agunt hac die. De eius Apoſtolatu Act. Apoſt. c. 13. Erat autẽ vnus ex ſeptuagintaduobus diſcipulis, vt ſcribit Euſeb. lib. 2. cap. 1. Epiphan. in Panar. lib. 1. prope finem, Beda Act. Apoſt. c. 4. Alexand. monach. in encom. de S. Barnaba, & Hippolytus mart. libel. de 72. diſcip. vbi & de aduentu Barnabæ Mediolanũ, de quo item Doroth. in Synopſi, & alij. Fertur nomine Ioannis cognomẽto Marci, cuius eſt mẽtio in Act. Apoſt. c. 12. paſſio Barnabæ; quæ cũ multa habeat falſa, & quæ repugnent ijſdem Actis Apoſtolicis a Luca cõſcriptis, indigna prorſus eſt quæ illi tribuatur, vt in Annal. Eccleſ. diſſeruimus. Rurſus ea quæ in illo apocrypho, Clementis nomine, Itinerario ſcripta habentur de Barnaba, quod primus Romæ Euangeliũ prædicauit; a veritate prorſus aliena eſſe noſcuntur, licet illis nonnulli fidem præſtiterint, vt ꝓdictus Alexander Dorotheus, & ſi qui alij, affirmantes illũ tunc veniſſe Romam, cum Antiochiæ vna cum Paulo, monente Spiritu ſancto, ſegregatus, prædicandi Euangelij munus accepit. Sed hæc non conſiſtere, pluribus probauimus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi ſatis demonſtrauimus, non fuiſſe facultatem Barnabę in Italiam aduentandi ante annum Claudij nonum, quã do diuiſus a Paulo, aſſumpto Marco (vt habent Acta c. 15.) receſſit iterum Antiochia: neque enim ad illud vſque tempus ſemel iunctus Paulo, ab eo receſſit. Romam autem conceſſiſſe, illicq. Euangelium prædicaſſe, quamdiu Claudius vixit, minus ei permiſſum fuiſſe videtur, prohibente illo Iudæos Romæ agere. Petrum vero Romam veniſſe anno ſecundo Claudij, omnium auctoritate cõſtat. Nec eſt quod quis dicat, ante coniunctionem cum Paulo Barnabam Romam eſſe profectum: nam necdũ apertum erat oſtium Gentibus, quod Petrus, & non Barnabas, primus reſerauit, Act. c. 10. & 11. Nec vlla patitur ratio, vt antea Barnabas ſit profectus, quam per Spiritum ſanctum ſegregatus in Euãgeliũ, miſſus fuerit. Cetera de S. Barnaba vberius vbi

ſupra

supra in Annalib. Ecclesiasticis diximus.

b *Cuius corpus tempore Zenonis.*] Cetera Martyrologia Bedæ, Vsuardi, Adonis, & aliorum eadem de inuentione corporis eius testãtur. Huius rei gestæ historiam prolixius scribit Alex. monach. in Barnaba apud Sur. to. 3. hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan. Niceph. lib. 16. c. 37. Cedren. in compend. anno 4. Zenonis, Sigeber. anno 489. Marian. Scot. anno 483. & alij plures.

c *Felicis & Fortunati.*] Agũt de ijsdẽ hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Venãt. Fortunatus de his agit li. 7. his versibus:

Felicem meritis Vicentia læta refundit,
Et Fortunatum fert Aquileia suum.

Et in vita S. Martini lib. 4. post alios recensitos sanctos ait:

Et Fortunati benedicti martyris vrnã.

Horũ Acta ex antiquioribus codicibus manuscripta edidit Mõbrit. to. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 167.

d *Parisii.*] De quo tabulæ ecclesiæ Bonon. Habentur eius Acta summatim expressa apud Sur. to. 7. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 1267. annum ætatis agens circiter sextumdecimum supra centesimũ, vt eadem Acta declarãt.

e *Translatio S. Gregorij Nazian.*] Primam eius translationem Cõstantinopoli Romam factam, firma certaq. traditione didicimus, eam ob causam, quod grassantibus barbaris in eas regiones, sancti moniales fœminæ, in quarum ecclesia tãtus thesaurus erat conditus, fuga suæ pudicitiæ consulentes, acceptum venerandum corpus, impositumq. nauigio, ad tutum pietatis asylum Romam confugientes, detulerunt, atq. in templo S. Mariæ in Campo Martio sibi ab Apostolica sede concesso condiderunt, ibiq. in adiacẽte domo, in qua habitabant, more patrio diuinas laudes per dies singulos persoluebant: quibus iam vita functis, cessit locus Romanis virginibus, quę ibidem nõ sub regula S. Basilij (vt illæ olim) sed sub institutis S. Benedicti hactenus perseuerant. Eadem ẽt exigẽte occasione, aliæ sanctimoniales ex Oriente profugæ, deferẽtes & ipsæ secum ecclesiæ suæ sacra pignora, reliquias venerandas, & inter alias sacrum caput S. Gregorij Armeni Episcopi, cum appulissent ad litus Campanũ, a Neapolitanis honorificẽtissime exceptæ sunt; erectoq. templo in honorem tanti Episcopi, ac monasterio superaddito, ibidem sancte pieq. vixerunt: quibus succedentes Neapolitanæ virgines, vsque ad præsens sęculum sub habitu & regulis S. Basilij vixerunt; licet postmodum, cũ Latinas sub Latinorum monachorum regulis monasticam vitã colere congruere magis esset visum, & ipsę se S. Benedicti regulis subdiderint. Hæc autem, Neapoli cum essem, ex antiquis eiusdẽ ecclesiæ monumẽtis didici. Sed vt ad nostri Gregorij Theologi trãslationem redeamus: sicut illa prima translatio ob fugam celerem fuit subobscura; ita secunda, de qua hac die solemnis memoria agitur, clarissima plane extitit, ac celeberrima. Merui, licet indignus, tãti Patris, quem præcipue veneror, triumphum hisce oculis cominus intueri: cum amplissimę glorię causam mente reuoluens, Ecce tibi (mecum dicebam) Sol Orientis, occasum ne sciens, nebulis & densa caligine inuidorum obsusus aliquando, quibus modo coruscat fulgoris radijs; En sacer vertex Orientalis Ecclesię, fortissimus fidei propugnator & propagator, qui collapsam penitus Constantinopoli Catholicam fidem restituit, auxit, in tutoq. collocauit: victisq. ac profligatis gladio verbi hæreticorum turmis, vrgente vehementi Catholicorum ex inuidia cõcitata procella, vt paci Ecclesiæ vniuersalis consuleret, non quæ sua sunt quærens, cessit sedi, & receſſit inglorius. Sed quid tãdem? Ecce pro Byzantio Deus rependit Romã, pro noua antiquã, pro illa exigua Anastasia augustissimam Basilicam Vaticanã, Vrbis ornamẽtum, Orbis miraculũ, pro tenui deniq. sepulchro fornicẽ triumphalem, amplissimum (inquam) Sacellũ, qđ in honorem sui Gregorij Gregorius noster Pontifex construxit, magnificentissimeq. exornauit atq. illustrauit. Non est meę facultatis, nec præsentis instituti, mirificum illud opus describere; cum præsertim eruditi complures viri, ac præcipue noster D. Laurẽtius Frizolius, poeti-

cis litteris bene excultus, præclaro poemate id egregie præstiterit. Translationis historiam nobili commentario testatam reliquit R. D. Franciscus Mocátius Magister cærimoniarum.

f *In Cappellam.*] Putarunt aliqui, dictam esse Cappellam a capiẽdo, sicq. ex Latina & Græca voce nomen esse compositum, quasi capiens λαὸν. sed plane errant. Frácum vocabulum potius esse putatur a cappa deriuatum, quæ tegumen significat, quod veluti tẽtorium factum secum vehérent Reges, cum essent in expeditione, ad vsum rerum sacrarum. Vel (quod scribit Durãd. lib. 2. cap. 10. nu. 8.) dicta Cappella a Cappa S. Martini, quã religionis ergo Frãcorum Reges procedentes ad prœlia secum portarent. Sane quidem consueuisse Reges Francorũ in expeditione secum ferre sanctorum reliquias, sacerdotesq. eidem muneri mancipatos dictos esse Cappellanos, testatur epistola Carlomanni Ducis Francorum, data anno Domini 742. quæ descripta habetur in Capitular. Franc. lib. 5. c. 2. in qua hæc leguntur: Seruis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitũ & in hostem pergere, omnino prohibemus: nisi illis tantummodo, qui propter diuinum ministeriũ, Missarum scilicet solemnia adimpléda, & sanctorũ patrocinia portanda, ad hoc electis: id est, vnũ, vel duos presbyteros cum Cappellanis presbyteris, Princeps secum habeat. Hæc ibi. Equitare consueuisse Reges Francorum, sacris reliquijs præcedẽtibus, demonstrat Greg. Turon. hist. Franc. lib. 6. c. 27. vbi ait de Chilperico Rege: Reliquijs multorum sanctorũ præcedentibus, vrbem ingressus est. Pro Oratorijs Cappellas accipi, item habes in Capitular. lib. 5. c. 182. vbi hæc leguntur verba: Ne Cappellę in nostro palatio vel alibi sine permissu Episcopi, cuius est parochia, fiant. Sic & in Concil. Tribur. c. concedimus. de consec. dist. 1. Veteres enim loca illa, quę nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere consueuere; antiquiores vero cõstat eadem appellasse Cubicula, secundum ea quę Saluator noster apud Matth. 6. ait: Intra cubiculum tuũ, & clauso ostio, ora Patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo sensu vsurpatam a Sancto Paulino in epistola 12. ad Seuerum, in qua, dum describitur extructũ templum, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaterna longis basilicæ lateribus inserta, secretis orantium, vel in lege Domini meditantium. Et paulo post: Omne Cubiculum binis per liminum frõtes versibus prænotatur, &c. Sic intelligas quod liber de Romanis Pontif. habet in Marcellino: *Hic* sepultus *est* in cœmeterio Priscillæ in Cubiculo *claro*. Itemque in Symmacho Papa appellantur ipsa Oratoria Cubicula, cum dicitur: Fecit autem Oratoria duo, S. Ioannis Euangelistæ, & S. Ioannis Baptistę, infra quorum confessiones fecit *arcus argenteos* pensantes libras 30. quæ Cubicula omnia a fundamento perfecta construxit. Hæc ibi. In veteri Pœnitentiali, quod apud nos extat manuscriptum, hęc etiam leguntur: Cum venerit aliquis ad sacerdotem confiteri peccata sua: mandat ei sacerdos, vt expectet *modicum*, donec intret in Cubiculum ad orationem, &c. Eodem sensu etiam a Cubiculo dicti sunt Cubicularij *ijdem quos nos* modo dicimus Cappellanos: sicq. accipias illa verba in Leone Romano Pont. quibus dicitur: Hic etiam constituit & addidit super sepulchra Apostolorum ex Clero Romano custodes, qui dicuntur Cubicularij. Hodie tamen diuerso sensu ea vox accipitur: est enim ordo familiæ Palatinæ laicis etiam communis. Scias etiam eiusmodi Cubicula, vel Oratoria ſm antiquiorem illum loquẽdi vsum improprie dici Sacella: nam si priscam eius vocis repetas significationem, inuenies apud Festum Sacella dici loca dijs sacrata sine tecto: verum recentior vsus obtinuit, vt eadem etiam Sacella dicantur.

Pridie

12 Pridie Idus Iunij. Luna. B xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Aurelia natalis sanctorũ martyrum Basilidis[a], Cyrini, Náboris, & Nazarij militum, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani sub Aurelio Præfecto ob Christiani nominis confessionem detrusi in carcerem, & scorpionibus[b] lacerati, capite truncati sunt. Nicææ in Bithynia S. Antoninæ [c] martyris, quæ in eadem persecutione a Priscilliano Præside iussa est fustibus cædi, suspendi in equuleo, lateribus laniari, & flammis incendi, ac demum gladio necari. In Thracia S. Olympij[d] Episcopi, qui ab Arianis sede pulsus, confessor occubuit. In Cilicia S. Amphionis[e] Episcopi, qui tẽpore Maximini confessor fuit egregius. In Aegypto S. Onuphrij [f] anachoretæ, qui in vasta[g] eremo sexaginta annis vitam religiose peregit, & magnis virtutibus ac meritis clarus migrauit in cælum: cuius insignia gesta Paphnutius abbas cõscripsit.

IVNII 12.

BASILIDIS *& soc.*[a]] De his Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. De horũ translatione in Gallias, cuius meminit hic Beda, agitẽt Sigebert. *in* chron. anno Domini 764. Qui hic ponũtur Nabor & Nazarius, diuersi sunt a Nabore & Nazario qui passi sunt Mediolani. Ille etenim Nabor vna cum Felice ibi passus est, Nazarius alio tempore vna cum Celso, hi autem Romæ cum Basilide & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabor martyr in Africa, de quo inferius vna cum socijs, ad sextum Idus Iulij.

b *Scorpionibus lacerati.*] De eiusmodi genere tormẽtorum hr̃ mentio ẽt in lib. 3. Reg. c. 12. & 2. Paralip. cap. 10. cum dr̃: Pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos Scorpionibus. Quid aũt per Scorpionem intelligas, habes ex Isidoro lib. 5. Orig. cum ait: Virga si est nodosa, vel aculeata, Scorpio recentissimo nomine vocatur, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. His similes erant virgæ palmeæ, aculeos habentes, qui inhærerent cæsorum lateribus; quibus Catholicos Alexãdriæ ab Arianis esse sæpe verberatos, Athanasius tradit in lib. de fuga sua. Eiusdem generis & illæ visæ sunt, quæ a Victore de persecutione Vuandalica sic descriptæ habẽtur: Iubet in modũ secarũ fustes robustos, ueluti palmatos, cum stirpibus fieri: qui quatientibus tergis non solũ ossa confringerent, sed etiã terebrantes aculei intrinsecus remanerẽt. Sic & Græci interpretes σκορπίους appellant. Ceterũ est & Scorpio telum militare; quod a Cretensibus esse adinuentũ, auctor est Plinius nat. hist. lib. 7. c. 56.

c *Antoninæ.*] Græci etiam de eadem agũt hac die in Menologio, ubi eius passionis Acta descripta habentur.

d *Olympij Episc.*] Fuit hic Episcopus Ænos in Thracia: meminit eius ciuitatis Plin. lib. 4. c. 11. Huius glorioſum pro fide certamen & graues ærumnas, quas tã ipse quam Theodulus Episcopus Traianopolis passi sunt ab Arianis, scribit S. Athanasius in epistola ad solitar. & in apolog. de fuga sua col. 334. & 335.

e *Amphionis Episc.*] Hic fuit Episcopus Epiphaniæ in Cilicia, cuius ciuita-

tis item Plinius meminit lib. 5. c. 27. & Iustinus hist. sæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit Magno Nicæno Concilio, a quo ob spectatam sui uirtutem suffectus est in sedem Nicomediensem loco Eusebij Arianorũ antesignani, ut auctor est S. Athanas. in apolog. 2. col. 397. Theodoret. hist. lib. 1. c. 20. in fine, & Sozom. lib. 1. c. 10.

f *Onuphrij.*] Græci etiã hac die de eodem agunt in Menologio his uerbis: S. Patris nostri Onuphrij Ægyptij: qui cũ esset in cœnobio in urbe Hermopoli Thebarum, & audiret de Eliæ Prophetæ & Ioannis præcursoris uita, egressus ex cœnobio, habitauit eremum annos sexaginta, hominem omnino non uidens. Vbi post admirabilem monasticæ uitæ conuersationem in cælum migrauit, quẽ magnus Paphnutius sepeliuit; cuius dies natalis celebratur 12. Iunij in sanctissimo eius oratorio, in monasterio S. Alipij. Hæc ibi. Extant eius Acta ab eodem S. Paphnutio scriptis consignata in Vit. Patr. c. 52. Alia autem ab his diuersa habet Metaphrast. quæ recitat Sur. tom. 3. die 11. Iunij. Habemus item in nostra bibliotheca uitam eiusdem Sancti peruetusto charactere Longobard. conscriptã. Alius item fuit Onuphrius, qui uixit tẽpore quo Gentilium in Christianos persecutio sæuiebat, de quo est mẽtio in Actis sanctorũ Galationis & Episthemis, quæ recitat Metaphrast. Nonis Nouembris. Habet eadem Lipom. tom. 5.

g *In uasta eremo.*] Inter immensas Ægypti solitudines primum locum obtinet illa quę appellata est Oasis, eademq. duplex est, maior, & minor. De his Ptolem. lib. 4. Vtraque in Notit. prouinc. Imperij Rom. ponitur sub Duce Thebaidos. Errat plane Zonar. qui in 3. par. Annal. in fine ponit Oasim in Arabia. Mentio eiusdẽ Oasis hĩ in Prat. spirit. c. 112. & 113. Dicta uidetur eadem solitudo ab Oasi ciuitate illi proxima. Meminit Procop. lib. 1. de bello Persico de Oasi ciuitate in extremis Ægypti finibus posita. In magnam Oasis solitudinem relegabantur facinorosissimi homines: aliquando etiam sanctissimi uiri a persecutoribus in eamdem Oasim deportabantur. Meminit eiusdẽ Oasis Athan. apol. de fuga sua col. 336. & S. Hieron. epist. 3. cum agit de Timasio Excõsule in Oasim relegato. Describitur is locus a Zosimo li. 5. pag. 90. (licet pro Oasi, Asse, mẽdose legatur) Is, inquit, erat locus insigniter sterilis, a quo nemo posset euadere, qui deportaretur: nã terra in medio arenosa & uasta prorsus & inhabitata notitiam tendentibus huc omnem adimit; partim quod uenti arena uestigia compleant & aboleant; partim quod nec arbor ulla, nec domicilium sit, quæ indiciũ aliquod iter facientibus ad coniecturam relinquere possint. Hæc Zosimus de Oasi. Locus quidem compluriũ sanctorum exilio illustratus olim fuit, vt S. Athanas. scribit in apolog. de fuga sua: eadem solitudo S. Hilarionis præsentia, qui tpe Iuliani Apostatæ illic annũ egit (vt S. Hieron. scribit in Hilarione) est clatior redita: sed postea exilio impij Nestorij, qui illuc est relegatus (vt tradit Euagr. lib. 1. c. 7.) est infamis effecta. Nota legibus fuit huiusmodi relegatio; dicta enim fuit deportatio Oasena: sic appellatã inuenies in l. 1. tit. de Nili aggeribus, C. Theod. Quod quidem nomen nondum plene germaneq. explicatum hactenus reperi penes interpretes Iurisconsultissimos.

xiij. C Idibus Iunij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

PAtavii S. Antonij [a] Lusitani confessoris, ordinis Minorum, vita & miraculis ac prędicatione illustris. Romę via Ardeatina natalis S. Feliculæ [b] virginis & martyris, quæ Flacco nolens nubere, nec idolis immolare; tradita est cuidam Iudici, qui eam in confessione Christi perseuerantem, post tenebricosam custodiam, & famis inediam, tamdiu fecit in equuleo torqueri, donec emitteret spiritum; & sic demum deponi, & in cloacam præcipitari: quam S. Nicomedes eadem uia sepeliuit. In Africa sanctorum martyrum Fortunati [c] & Luciani. Bybli in Palęstina S. Aquilinæ [d] virginis & martyris, quæ annos duodecim nata, sub Diocletiano Imperatore & Volusiano Iudice ob fidei confessionem colaphis & uerberibus cæsa, & subulis [e] candentibus perforata, demum percussa gladio, uirginitatem martyrio consecrauit. In Pelignis S. Peregrini [f] Episcopi & martyris, qui a Longobardis pro fide Catholica in Aternum flumen demersus est. Cordubæ S. Fandilæ [g] presbyteri & monachi, qui in persecutione Arabica amputato capite pro fide Christi martyrium subijt. In Cypro S. Tryphillij [h] Episcopi.

IVNII 13.

ANtonii *Lusitani.* [a]] Extant eius egregia facta apud Sur. to. 3. De eo plura S. Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 3. & alij plures. nouissime uero collecta habes eius Acta in chron. Franciscanorum to. 1. lib. 5. per totum. Migrauit ex hac uita anno Domini 1231. sequenti uero anno a Gregorio Nono Ro. Pont. receptus est in Sanctorum numerum. Cuius extant de ea re Apostolicæ litteræ ad omnes Ecclesiarum Præsides datæ Spoleti Kal. Iunij, anno sexto sui Pontificatus: est illarum exordium: Cum dicat Dominus per Prophetam, &c. Demum ex præcepto Sanctiss. D. N. Sixti Papæ Quinti iussum est hac die in eius solemnitate recitari officium ecclesiasticum, quod dicitur Duplex.

b *Feliculæ.*] De ea etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado ac ceteri recentiores. Eius martyrij Acta continentur in rebus gestis sanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Petrus item in catal. lib. 5. c. 112. de eadem agit.

c *Fortunati & Luciani.*] De his item Beda hac die, necnon & recentiores, adstipulantur quę uetera manuscripta.

d *Aquilinæ.*] De eadem agunt etiam Græci in Menologio hac die, eiusq. martyrium compendio explicant, sed fusius Metapht. ex uetustioribus codicibus eius Acta descripsit, quæ refert Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. hac die.

e *Subulis candentibus.*] De huiusmodi torméti gñe Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his uerbis meminit: Subulis ēt ferire pendentis latera ad uiscera iubet, vt per eas quæ his ductæ erant in longū tramitem rimas, ad intimas fibras flāma peruenirēt. Hæc Iosephus, sed ex textu & translatione Erasmiana, quam diuersam a ceteris haberi diximus. Reperitur in Actis martyrum, complures illorum eiusmodi cruciamento esse vexatos.

f *Peregrini Epi.*] Extant eius Acta manuscripta, ex quibus Petrus in catal. lib. 5. c. 113. Claruit temporibus S. Gregorij Papæ, ut eadem Acta significant.

g *Fandilæ.*] De hoc itē Vsuar. Petrus in catal. li. 5. c. 114. & alij recētiores. Acta vero martyrij eius scripsit S. Eulogius in Me-

in Menor. sanct. lib. 3. c. 7. passumq. tradit æra 891. a Christo autem anno 853.

h *Tryphillij Episc.*] Agunt de eodem Græci hac die, necnon recentiores Latinorum. Fuit hic Episcopus Ledrensis in Cypro, vt scribit Sozom. hist. lib. 5. c. 10. & Niceph. lib. 8. c. 42. Agit de eodem S. Hieronymus descript. Eccles. eumq. Cõstantij Imp. tpibus claruisse testatur: meminit de eodem, ut de uiro celebri inter scriptores Ecclesiasticos in epist. 84. ad Magnum oratorem. Vnus tm̃ Metaphrastes refert eum fuisse Episcopum Callinicensem; pluraq. de ipso refert in uita S. Spiridionis Episcopi. Interfuit Tryphillius una cum Spiridione Concilio Sardicensi, ut testatur Athanas. in apolog. 2. Agit de eodem Suidas in historicis.

xiij. D Decimooctauo Kal. Iunij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

CÆSAREAE in Cappadocia ordinatio S. Basilij [a] Episcopi, qui tẽpore Valentis Imperatoris doctrina & sapientia insignis, omnibusq. uirtutibus ornatus, mirabiliter effulsit, & Ecclesiam aduersus Arianos & Macedonianos mira constantia defendit. Samarię in Palęstina S. Elisęi [b] Prophetæ, cuius sepulchrũ dęmones perhorrescere S. Hieronymus scribit: ubi & Abdias Propheta quiescit. Syracusis S. Marciani [c] Episcopi, qui a beato Petro ordinatus Episcopus, post Euangelij prędicationem a Iudęis occisus est. Apud Suessiones sanctorum martyrum Valerij [d] & Rufini, qui in persecutione Diocletiani a Prędide Rictiouaro post multa tormenta iussi sunt decollari. Cordubę sanctorum martyrum Anastasij [e] presbyteri, Felicis monachi, & Dignę uirginis. Constantinopoli S. Methodij [f] Episcopi. Viennę sancti Ætherij [g] Episcopi. Apud Ruthenos sancti Quinctiani [h] Episcopi.

BASILII.[a]] Hæc est dies ordinationis eius: natalis autem, cum ex hac uita migrauit, supra Kal. Ianuar. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Contigit autem Basilij ordinatio post Eusebij prædecessoris obitum, Valentiniano & Victore Consulibus: est annus Domini secundum ueriorem supputationem 369. Agit de eius ordinatione S. Gregorius Nazianz. in oratione de laudibus Basil. & in ea quam habuit in funere patris, insuper epist. 22. 23. 24. ad diuersos, & 29. ad S. Eusebium Episcopum Samosatensem, cum conuenisset ad electionem Basilij. Luculentissimum encomium in sanctum & Magnum Basilium insigni oratione descripsit beatus Ephręm Syrus, illustris & antiquus Ecclesiæ scriptor S. Basilio σύνδεσμος & amicissimus: est inter nondum impressa, quæ a se e Græco conuersa, & scholijs, ubi opus est, illustrata, propediem vna cum alijs eiusdem auctoris operibus, quotquot hactenus Græce reperiri potuerunt, in lucem edeturus est R. D. Gerardus Vossius S. Theologiæ Doctor Germ. mihi Romæ longe amicissimus. Encomium autem illud in Magnum Basilium esse S. Ephræm Syri, vel ex ipsa inscri-

inſcriptione conijcitur, uel qđ ſe ipſum non ſemel in eadem oratione encomiaſtica noīet, & quæ ipſi cū Baſilio acciderint, itet alia cōmemoret. eſt ei⁹ exordiū: Κλίνατέ μοι τὰς ἀκοὰς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, διηγήσομαι ὑμῖν καλλίστην διήγησιν. Hoc eſt: Præbete mihi aures, fratres chariſſimi, & pulcherrimam uobis hiſtoriam enarrabo, &c. Quin idem Ephræm eiuſdem ſui ipſius encomij meminit in oratione in Quadraginta martyres, qua ēt præclaris laudibus exornat eumdem S. Baſilium, retexens eius certamen aduerſus Arianos ſuſceptum. Reperitur & per elegans quędam ſub nomine incerti, ſed antiqui auctoris Græci, σύγκρισις, aut ſimilis ὁμοίωσις, antehac non edita, ſanctorū Baſilij & Ephræm, copioſam laudationem utriuſq. continēs; quam ex vetuſtorum manuſcriptorum codicū Græcorum collatione, licet anonymam, ſimul cum operibus S. Ephræm, idem auctor breui eſt editurus: qui illam ex probabilibus coniecturis tribuit Amphilochio Epiſcopo, tantorum ſanctorum ſtudioſiſſimo. Incipit autem σύγκρισις illa: ἀδελφοὶ, διήγησιν θέλομαι ποιήσασθαι ὠφέλιμον, φημὶ δὴ Βασιλείου τοῦ ἁγιωτάτου, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. hoc eſt: Fratres, vtilem vobis narrationē inſtitui facere de celebri Baſilio, & Ephręm Syro, &c. Ceteras aūt ſanctiſſimi viri in Epiſcopatu res præclare geſtas, per annos ſingulos, ut ſe habuerūt, digeſſimus in Annal. Eccleſ. idcirco hic parcius. Cōſule præterea, quæ ſupra notauimus Kal. Ianuarij in eius obitu.

b *Eliſæi Prophetæ.*] De eodē hac die Beda, Vſuard. Ado, & ceteri Latinorum, necnon & Greci in Menologio. De eius ſepulchro Samariæ poſito, deq. miraculis ibi fieri ſolitis ſcripſit S. Hiero. epiſt. 27. in epitaphio Paulæ ad Euſtochiū, & in Abdiam Prophet. ca. 1. in princ. Epiphan. de vit. & interit. Prophet. c. 6. ignotus auctor apud Iſidor. de uit. & mort. ſanct. c. 36. Niceph. li. 10. c. 13. Metaphraſtes in Artemio die 20. Octob. qui & recitat de Eliſęo encomiū Baſilij Seleucię. De Eliſæi reliquiarum translatione facta Alexandriam agit Cedren. in compēd. anno ſeptimo Leonis Magni Imp. c *Marciani epiſc.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus recētiores, Mautolycus, Molanus, & Galeſinus. Meminit de eodem Sophron. in orat. habita in natali Apoſtol. apud Metaphraſt. 29. Iunij. Legimus eius Acta manuſcrip. accepta ab eccleſia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquię aſſeruantur, illuc tranſlatæ, cum Sarracenorum incurſionibus Sicilia inſula vexaretur. eſt illorum exordium: Poſt triumphalem, &c. ibi & de titulo martyrij mentio habetur. Agunt de eodem Græci in Menologio ad tertium Kalend. Nouembr. ubi eius martyrij Acta breui compendio refetunt, quomodo à Iudæis occiſus ſit.

d *Valerij & Rufini.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandel. ac recentiores. Extant horum Acta, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 2. Petrus item in catal. lib. 5. cap. 116.

e *Anaſtaſii & ſoc.*] Scripſit horum egregium martyrium S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib. 3. c. 8. eoſq. hac die paſſos teſtatur, æra octingenteſima nonageſima prima, a Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimotertio.

f *Methodij epiſc.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his uerbis: S. Methodij, qui ſanctas imagines oppugnantium errorem grauiſſimis diuinarū ſcripturarum teſtimonijs redarguēs, Orthodoxā Eccleſiæ Dei fidē protegēs, multas ærumnas ab hæreticis perpeſſus, pro ſancto uenerabiliū imaginum cultu conſeruando laborans, æternā requiem adeptus, peccatorū remiſſionem nobis expoſcit. Eius natalis celebratur in ſanctiſſimo ſacello, in quo pretioſæ eius reliquiæ intra diuinum templum celeberrimorum Apoſtolorū repoſitæ ſunt. Hæc ibi. Porro Methodius, antequam ordinatus eſſet Epiſcopus, functus eſt legatione Apoſtolica miſſus a Leone III. Rom. Pōtifice Conſtantinopolim, vbi eius ciuitatis ordinatus eſt Epiſcopus, anno Domini 807. ut teſtatur Anaſtaſius Biblioth. in epiſt. ad Carolum Caluum, apud Surio. 5. in Dionyſio, ubi hęc habet de S. Methodio: Hic a ſede Apoſtolica Conſtantinopolim presbyter miſſus, ciuſdem vr-

bis

bis tenuit Pontificium, & ex tunc inter ſanctos ab oĩbus ob ſuæ confeſſionis & agonis certamen veraciter ueneratur & colitur, &c. De eodem Cedren. in Michaele Imperatore, ubi ẽt agit de alia legatione, qua Conſtantinopoli miſſus eſt Romam; de qua itẽ Glicas in Theophilo Imp. de huius electione plura Theophanes in panegyrico de S. Nicephoro, apud Metaphraſt. 13. Martij. Migrauit ex hac uita anno Domini 847. ut teſtantur Acta S. Ioannicij abb. ubi & alia plura de Methodio, apud Metaphraſt. die 4. Nouembr. Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis Methodius Epiſcopus Patarenſis, ſanctitate & eruditione conſpicuus, quẽ citat S. Ioannes Damaſc. orat. 3. de imag. ĩ fin. de quo Græci in Menologio ad 10. Kal. Iulij. Alius item Methodius Epiſcopus Tyri, de quo infra ad xiiij. Kal. Octob. Ijdemque tres omnes ſelectiſſima lucubrationum ſuarum monumenta reliquerunt.

g *Aethery Epiſc.*] De eodem hac die Beda & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado in chron. anno Domini 604. numeraturq. hic vigiſimusnonus eius ſedis Epiſcopus, claruitq. temporibus Dagoberti Regis Francorum.

h *Quinctiani Epiſc.*] Agunt de eodem Vſuardus, & alij; ſed cum presbyterum dicunt, errare noſcuntur. Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 36. & lib. 3. ca. 2. Sigeber. in chron. anno 506. Reperitur hic interfuiſſe Concilio primo Aurelianẽſi habito temporibus Clodouei, necnon Aurelianenſi quinto, tẽporibus Childeberti eius filij. Habetur mentio de eodem in rebus geſtis S. Galli Epiſcopi Aruernenſis.

xij. E Decimoſeptimo Kal. Iulij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

IN Lucania apud Silarum flumen natalis ſanctorum martyrum Viti [a], Modeſti, atq. Creſcentiæ, qui ſub Diocletiano Imperatore e Sicilia illuc delati, ibidem poſt ollã feruentis plumbi, poſt beſtias & cataſtas diuina uirtute ſuperatas [b], curſum glorioſi certaminis peregerunt. Doroſtori in Myſia S. Heſychij [c] militis, qui cum beato Iulio comprehenſus, ſub Maximo Præſide poſt eum martyrio coronatus eſt. Cordubæ in Hiſpania S. Benildis [d] martyris. Zephyrij in Cilicia S. Dulę [e] martyris, qui ſub Præſide Maximo ob Chriſti nomẽ virgis cæſus, in craticula poſitus, feruenti oleo incẽſus, aliaq. paſſus, martyrij palmam victor accepit. Palmyræ in Syria ſanctarum martyrum Libyæ [f] & Leonidis ſororum, & Eutropiæ puellæ annorum duodecim, quæ per diuerſa tormenta ad coronam martyrij peruenerunt. Apud Valencenas depoſitio S. Landelini [g] abbatis. Aruernis S. Abrahæ [h] confeſſoris, ſanctitate ac miraculis illuſtris.

IVNII 15.

VITI, *Modeſti, & Creſcentiæ.*[a]] Agunt de his ẽt Beda, Vſuar. Ado, & alij Horum Acta ex antiquis codicibus manuſcriptis primũ edidit Mombrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 5. c. 118. in cõpendium redegit; fuſius eadem Sur. to. 3. Hẽmus, eadẽ manuſcripta uetuſto charactere Longobard.

bard. Corpus venerandum S. Viti translatum esse Roma Parisios, scribit Sigeb. in chron. anno Dñi 755. Inde uero (ut idem ait) in Saxoniam delatum est anno a Christo 836. vnde, inquit, Franci testati sunt, qđ ab illo tpe gloria Francorum in Saxones trãslata est. De eadem translatione, & religioso cultu S. Viti apud Saxones, plura scribit Vuitichindus lib. 1. gest. Saxon. Saxo Grammat. hist. Dan. li. 14. Martin. Polon. Albert. Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. c. 6. nouissime Sur. to. 7. ex auctore recitat, qui præsens interfuit, factãq. refert dicto anno Dñi 836. Indict. 14. Ludouici Imp. anno xxiij. Qđ pertinet ad translationem aliorum sanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, uel in alias Trãsalpinas prouincias sæpe factas: nosse dẽmus id agi cœptum eo tpe quo Franci Romanam Ecclesiã a Longobardis alijsq. tyrannis uindicantes, multis officijs de eadem sunt optime meriti: quod. n. olim alias fuerat intentatum, tunc a Romanis Pontificibus consequi cœperunt. Nam uetus Romanæ Ecclesiæ consuetudo non tm̃ abhorruit ut corpora sanctorũ Roma transferri pateretur, uerũ nec tenues reliquias ex eis detrahi quoquomodo permisit. In hac sñia S. Gregor. in regist. lib. 3. epist. 30. ad Constantiam Aug. hæc ait: Romanis namq. uel totius Occidẽtis partibus oĩno intolerabile est & sacrilegũ, si sanctorum corpora tangere quis fortasse voluerit: qđ si pręsumpserit, certum est quia hæc temeritas impunita nullo modo remanebit. Pro qua re de Græcorum consuetudine, qui ossa leuare sanctorum se asserunt, uchementer miramur, & uix credimus, &c. His consentiunt, immo & planius declarant ea quæ S. Germanus ac eius collegæ legati Apostolici rescripserunt ad Hormisdam Papam sub Consulatu Rustici, anno Dñi 520. Constãtinopoli cum essent; & inter alia hæc uerba: Iustinianus filius vester magnificus, res cõuenientes fidei suæ faciens, basilicã Apostolorum, in qua desiderat sanctorũ Apostolorũ Petri & Pauli & beati Laurentij reliquias esse, constituit: spe rat per paruitatem nostram, ut prædicto rum sanctorum reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri ſm morem Græcorum; & nos contra, consuetudinem sedis Apostolicæ exposuimus. accepit rõnem. Et quia talis est eius feruor fidei, qui meretur quicquid de sede Apostolica depoposcerit; & talis est, qui sperat unde & salus aĩæ & fidei accrescat: talibus desiderijs postulata cõpetit non negare. Vnde si beatitudini vestræ vr̃, Sanctuaria beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ſm morem, ei largiri præcipite; & si fieri põt, ad secundam cataractam ipsa Sanctuaria deponere; uestrum est deliberare, &c. Extant ad eosdem legatos Hormisdæ Papæ de eadem re scriptæ litteræ, aliæ itidem ad Iustinianum, significantis se tm̃ Sanctuaria mittere. extant dictæ litteræ apud nos manu scriptæ ex codice Vaticano acceptæ. Per Sanctuarium autem, uelum intelligere debemus, quod S. Gregorius in nuper citata ad Constantiam epistola Brãdeum appellat, ex quo sanguis effluxit, cum a S. Leone Papa (ut ait) forcipibus incideretur. alibi aũt idem appellat uelamen, quod admoueri solitum erat sanctis martyrum corporibus, ut lib. 4. epist. 44. ex Synodo Romana, & lib. 12. decret. 4. Brãdeum item appellat uelum illud Ioãnes diac. in uita S. Gregor. lib. 2. cap. 42. cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet, non corpora, non fragmina ossium, uel tenuem rasuram illorum, sed tantum uelum sacris ad motum reliquijs, pro magno munere cõ sueuisse Romanos Pontifices ad clarissimas personas, illas cupientes transmittere. Græcorum autem ab his fuisse diuersam consuetudinem, ex prædictorum assertionibus uidimus.

b *Superatas*.] Beda & Ado in suis Martyrologijs inter alia tormenta addunt, S. Vitũ a Valeriano Iudice catomis cæsum. alij codices hñt, Catomo cæsum. Molanus multum laborat circa huius vocis intelligentiam; multaq. erudite cũ dicat, nec tm̃ rem assecutus sibi ipsi uisus est. Arbitratus sum aliqñ textum esse deprauatum, ut pro catomis, latomijs, sit restituendum. de eo etiam genere tormen-

tormentorũ hęc Isidor. lib. 5. Orig. Latomia (licet alij pleriq. codices hẽant Lautumna) est supplicij genus ad uerberandũ aptum, inuentũ a Tarquinio Superbo ad pœnas sceleratorum. Iste.n. prior latomia, seu lautumias, tormenta, fustes, metalla, atq. exilia adinuenit, &c. Acqescerem prędictę Isidori interpretationi, nisi Festus, Liuius, Plautus, alijq. antiquiores latomias, seu latumias, uel lautumias (ut legitur apud Plautũ in Penul.) lapidicinas intelligerent, uel ipsa loca cæsis lapidibus execta: quo sensu & carcer Syracusanus, de quo Cic. in Ver. lib. 7. latomia est appellatus, sic & oĩs carcer, ut l. 9. ff. ex quibus causis maior: Inclusos ueluti latomijs, uinctorũ numero hĩri placet; quia nihil interfit, parietibus, an cõpedibus teneantur. Hñt eamdẽ uocem, catomũ, Beda, & Ado die 18. Nouembr. in Romano mart. sed in alio sensu, cum dicant: Catomo suspendi eũ ac uerberari iussit: per catomũ uinculum quoddam intelligentes, quo martyr ad uerbera suspẽsus esset. Arrideret mihi qđ Molanus e Græca uoce deducit, ut κάτομος, idem qđ demissis armis, pedibus uidelicet in altũ suspẽsis, sic martyr ad uerbera expositus fuerit: sed qm̃ eiusmodi non leguntur in Actis eiusdem martyris, neq. apud Prudentiũ in Romano, neq. apud alios qui passionẽ eius retexerũt; sicut ipse, ita & ego his minus assentior. Sed cũ secundã editionem nostrarum Notationũ meditarer, accidit ut de re adeo ambigua agerẽ cum nostro dño Latinio, uiro insigniter erudito, & in rebus Ecclesiasticis admodũ uersato: quem eiusmodi reperi esse snĩæ, ut idem esset, catomis aliquem cædere, qđ solent ludimagistri ad humeros alicuius appensis pueris in eorũ nates infligere uerbera. Sicq. tum Vitum, tũ Baridam, qđ pueri essent, puerorũ more iussos esse uirgis uerberari. Ceterũ more puerorũ, maioris ignominiæ irrogandæ cã, hĩri apud Victorem cæsum esse catomis uenerabilem senem Thomam sanctissimum Episcopum: quod ille de persecut. Vuandal. lib. 1. sic describit: Quodam tpe uenerabilem senem in publica facie catomis cecidertũt. Adducebat adhuc ille, Hippocratem lib. 1. de Articul. κατωμίξειν, uti pro, in humeros leuare aliquem. Probantur hæc a nobis, eoq. magis, quod Iosephus in Iudaicis Antiq. li. 5. c. 10. κατωμαδὸν, utitur pro eo quod habet Latina uersio, humeris impositas Gazæ portas a Samsone. quod & obseruat Suidas in uerbo κατωμαδὸν.

c *Hesychij.*] De eo itẽ Beda, Vsuar. Petrus in catal. lib. 5. c. 56. & in Iulio martyre eodem lib. c. 119. & alij recentiores.

d *Benildis.*] Scripsit nobile certamen eius S. Eulogius in memor. sanct. lib. 3. c. 9. passamq. tradit æra octingentesima nonagesimaprima, anno a Christo Domino 853.

e *Dulæ.*] Agunt de eodẽ Græci in Menologio, ubi de eo pluribus; fusius autem Metaphrastes, quẽ Latine a se redditũ recitat Lipom. to. 7. ex quo Sur. to. 3. De Zephyrio ciuitate, de qua hic habetur mentio, agit Plin. lib. 5. c. 27. & alij.

f *Libyæ & Leonidis.*] Harum martyrium narrat S. Brienna in Actis S. Febroniæ, quæ extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. to. 3. his verbis: Recordare Libyam & Leonidem, sorores illas duas, quæ martyrium gloriose pertulerunt: e quibus Libya ipsa gladio percussa, capite priuata est; Leonis uero in ignem conjecta fuit. Recordare, quemadmodum puella Eutropia, duodecim annos nata, martyrium sustinuerit, &c.

g *Landelini.*] Huius Acta retulit Sur. in tom. 3. Diuersa ab his scripta fuisse a Philippo abb. testatur Molan. in *addit.* ad Vsuar. qui & de eo pluribus agit in Indic. SS. Belg. Trithem. etiam de uiris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 100. eumq. claruisse ait anno Domini 660. Constat quidem uixisse temporibus S. Martini Papæ & martyris, a quo & munus prædicandi suscepit, nauiterq. impleuit.

h *Abrahæ.*] Scripsit eius res gestas Greg. Turon. lib. sanctor. Patrum cap. 3. Agit de eodem in hist. de gest. Franc. lib. 2. ca. 21. in fin. De hoc ipso scripsit egregium epitaphium Sidonius Apol. quod una cum epistola dedit ad Volusianum Episcopum lib. 7. epist. 18. Claruit circa annum Domini 460.

Sexto-

16 Sextodecimo Kal. Iulij. Luna. F xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VESONTIONE in Gallijs ſanctorum martyrũ Ferreoli [a] preſbyteri, & Ferrutionis diaconi, qui a beato Irenæo Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſſi, poſtea ſub Claudio Iudice diuerſis pœnis excruciati, gladio feriũtur. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrũ Quirici [b] & Iulittæ matris eius, ſub Diocletiano Imperatore: quorum Quiricus triennis puellus, cũ matrem, quæ ante Alexandrum Præſidem neruis diriſſime cædebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illiſus interijt: Iulitta uero, poſt dira uerbera & grauia tormenta, martyrij ſui curſum obtruncatione capitis impleuit. Moguntiæ paſſio ſanctorum Aurei [c], & Iuſtinæ ſororis eius, & ceterorum martyrum, qui ſynaxim in eccleſia agẽtes, ab Hunnis Germaniam diripientibus trucidati ſunt. Amathuntę in Cypro S. Tychonis [d] Epiſcopi, tempore Theodoſij Iunioris. Lugduni depoſitio beati Aureliani [e] Epiſcopi Arelatenſis. Nannete in Britannia Minori S. Similiani [f] Epiſcopi & confeſſoris. Miſnę in Germania S. Bennonis [g] Epiſcopi. In Brabantia ſanctę Lutgardis [h] virginis.

IVNII 16.

FERREOLI & *Ferrutionis*. [a]] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyrium deſcriptum habetur in Actis ſanctorum Felicis & Fortunati, apud Sur. to. 2. die 23. April. & to. 7. De miraculis ad ipſorum ſepulchrum agit Greg. Turon. lib. de gloria martyr. c. 71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr & Epiſcopus Viennenſis, de quo ſuo loco plura inferius ad xiiij. Kalend. Octobris.

b *Quirici & Iulittæ.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio Idibus Iulij, ubi Tarſi Ciliciæ eos occubuiſſe martyrio tradunt: quod uerũ eſſe, legitima eorũdẽ Acta teſtãtur. Ex his pleriq. Latinorum ſunt corrigendi, qui Antiochiæ eos paſſos referunt. Excideruntque procul dubio ea Acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelaſius Papa, vt commentum hæreticorum, ex quibus & ſubſannandi tribueretur occaſio, procul reiecit in Decret. de ſcript. apocryph. apud Gratian. diſt. 15. c. Sãcta Rom. Diuerſa omnino ab illis cenſentur ea quæ recitat Metaphraſtes, quæ & retulit Lipom. in to. 6. & Sur. in to. 3. necnon Mombrit. licet paulo diuerſe in to. 2. quorum ſummam Græci referunt in Menologio, & hic breuius comprehenſa narrãtur. Molanus in addit. ad Vſuar. 2. edit. poſt Lipomani & aliorum eruditorum ſnĩam, dum probat eadem a Metaphraſte edita Acta prædictorũ martyrum, addit, Gelaſium non intellexiſſe de illis ipſis Actis Græce cõſcriptis, ſed quæ Latine edita in uet. manuſcrip. habẽtur: ea uidelicet, quorũ eſt exordium: Domino fratri & coepiſcopo Zoſimo Theodorus,

dorus, &c. De erudito ac prudentissimo viro quid iure dicã, nihil habeo, nisi hoc vnum, qđ inciderit in eadẽ Acta depraua ta. Siquidem illa Acta Quirici, & Iulitæ, quæ scripsit Theodorus Epus ad Zenonem coepiscopum, quæ & in uetustissimo codice hẽ nus in nostra bibliotheca, sunt sane eiusmodi, ut in omnibus conueniant çum ijs quæ uel Metaphrastes edidit; uel in Græcorum Menologio, uel hic summatim collecta narrantur: sed & eo fideliora existimanda sunt, qđ certus inscribitur auctor, qui (ut ipse profitetur) in id præsertim incumbit, ut uera certaque de ijsdem sanctis martyribus Acta ex antiquis monimentis edendo, falsa illa, ut ait, insulse, mendaciter, ac denique hæretice a Manichæis de ijsdem sanctis conscripta, abolenda, & ab Ecclesia Catholica prorsus proscribenda curet. Ex hmõi Theodori Episcopi prę fatione satis notatur, quænam illa fuerint horum martyrum Acta a Gelasio improbata: de eo.n. Actorum libello hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat execratione digestus, vt merito huic coaptetur illa sententia, quam quidam contulit Patrum: Vere (inquiẽs) ranæ & culices digni sunt ista scriptura. Nã (quia textus ille satis declarat) dare conijci (Deo amabilis) ut Manichæorum sit ista descriptio, qui crucẽ Christi scandalum & stultitiam putant. Hæc & alia ibi Theodorus, qui & sinceriss ima istorũ Acta edidit, accepta (ut ait) a Martiano Tribuno Notario, qui eadẽ nactus fuerat a Zenone Isauriæ Episcopo. Exscripsisse ea Theodorus vĩ temporibus Iustiniani Imp. longe ante tempora Metaphrastis. Trãslata fuisse horum sanctorum martyrũ corpora in Gallias per sanctum Amatorem Episcopum Antisiodorẽsem, prædecessorem sancti Germani, cum in Orientem peregrinatus esset tradit Mombrit. ubi supra.

c *Aurei & Iustinæ.*] Agunt de his hac item die Beda, Ado, & recentiores. De grassatione barbarorum in Moguntinam ecclesiam scribit in primis Ammianus Marcellinus lib. 27. itemque S. Hieron. epist. 11. ad Ageruchiam. An autem illarum cladium tempore hi passi sint, uel quando postea Attila irrupit in Gallias, nobis non satis est exploratum. Sane quidem tam S. Hieron. quam Ammianus testantur, tunc temporis multa millia hominum fuisse Moguntiæ in ecclesia trucidata. De miraculis S. Aurei conscriptum esse libellum, testatur Molanus in annot. ad Vsuardum.

d *Tychonis Episc.*] De eo item hac die Græci in Menologio, vbi tradunt hũc a S: Epiphanio Episcopo Salaminę Cypri fuisse ordinatum Episcopum temporibus Arcadij Imperatoris.

e *Aureliani Episc.*] De eo hac die Vsuard. Ado, & alij. Nonnulli hunc Aurelium dicunt, atq. ita subscribitur Concilio Aurelianensi quinto: cui lectioni consentit S. Gregorij Papæ epistola ad Vigilium Episcopum Arelaten. 115. lib. 7. regist. Indict. 2. At uero Aurelianus, & nõ Aurelius dictus hr in Actis quintę Synodi. Ad hunc ipsum Aurelianum Epm Arelatẽsem extat epist. Vigilij Papæ, quę recitatur in quinta Synodo collat. 7. Dicta Synodus Aurelianensis, cui interfuit Aurelianus, celebrata est anno tricesimo octauo, Childeberti filij Clodouei Regis Francorum; est annus Domini quingentesimus quinquagesimus secundus.

f *Similiani Episcopi.*] Vsuardus de eodem hac die, adstipulanturq. uetera manuscrip.

g *Bennonis Episc.*] Hunc Hadrianus Sextus Rom. Pont. numero Sanctorum adscripsit, ut ex eius Actis apparet: idq. in eiusdẽ Hadriani Itinerario testatum hr. Scripserat iã olim Trithemius abb. ad Iulium Papam epist. 64. id exposcente Georgio Duce, pro canonizatione S. Bennonis, in qua hæc inter alia de eius uita atq. miraculis: Vita Bennonis sanctissima, plena uirtutibus, a uetustioribus, suisque contemporaneis luculenter hr descripta: & multa quotidie in ecclesia Misnensi ad eius tumulum fiunt miracula. Hæc ille. De eodẽ Cochlæus in cõment. de Act. & scrip. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Põtificium diploma, quod hactenus asseruatur Romæ in ecclesia S. Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum, quo quidem

dem significatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die festo sanctissimæ Trinitatis, qui fuit 31. Maij, a dicto Pontifice canonizatos esse S. Bennonem Episcopum Misnẽsem, & S. Antoninum Archiepiscopum Florentinum, solemnitatemque S. Bennonis relatam esse ad decimamsextam diem mensis Iunij, atque ab eodem Pontifice concessam plenariã indulgentiam, eamdem ecclesiam ea die visitãtibus. Huius autem præclarissimas res gestas Hieronymus Emser scriptis mandauit: recitantur apud Sur. to. 7. Ibidem est eiusdem auctoris carmen, & sacer hymnus Bartholomæi Steni. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 1106. ætatis suæ nonagesimosexto, sedis autem quadragesimo.

b *Lutgardis.*] Eius Acta conscripsit Thomas Cantipratensis, descripsit vero Sur. to. 3. De ea item agit Molanus in Indic. sanct. Belgij, & in additione ad Vsuardum hac die. Defuncta est anno Domini 1246.

17 Quintodecimo Kal. Iulij. Luna. G x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
9	10		11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20		

ROMAE natalis sanctorum ducentorum [a] & sexagintaduorum Martyrum, qui in persecutione Diocletiani pro fide Christi necati, positi sunt via Salaria veteri ad Cliuum Cucumeris. Tarracinæ S. Montani [b] militis, qui sub Hadriano Imperatore & Leontio Consulari, post multa tormenta, martyrij coronam accepit. Apud Venafrum sanctorum martyrum Nicandri [c] & Marciani, qui in persecutione Maximiani capite cęsi sunt. Chalcedone sanctorum martyrum Manuelis [d], Sabelis, & Ismaelis, qui pacis causa apud Iulianum Apostatam pro Rege Persarum legatione fungentes, cum Imperatoris iussu idola venerari compellerentur, idq. constanti animo recusarent, gladio feriuntur. Apolloniæ in Macedonia sanctorum martyrum Isauri [e] diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Athenienssium, qui a Tripontio Tribuno varie torti, capite obtruncati sunt. Ameriæ in Vmbria S. Himerij [f] Episcopi, cuius corpus Cremonam translatum est. In pago Bituricensi S. Gundulphi [g] Episcopi. Aurelianis S. Auiti [h] presbyteri & cõfessoris. In Phrygia S. Hipatij [i] confessoris. Item S. Bessarionis [k] anachoretæ. Pisis in Tuscia S. Rainerij [l] confessoris.

IVNII 17.

DVCENTORVM *sexagintaduorum martyrum* [a].] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac recentiores. Positi dicuntur ad Cliuum Cucumeris: eo enim nomine erat appellatum vetus cœmeterium via Salaria, vt constat ex indice cœmeteriorum Vrbis, quem exscripsimus ex manuscripto Vatican. lib. Censuum.

b *Montani.*] Cuius vitæ Acta accepimus ab ecclesia Caietana. est illorum exor-

exordium: Montanus miles & ciuis Romanus,&c.

c *Nicandri & Marciani.*] Horum illustre martyrium etiam in Orientali Ecclesia anniuersaria die recolitur: agunt etenim de his Græci in Menologio sexto Idus Iunij, vbi passionis ipsorum cruciamenta his verbis narrantur: Certamen sanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Christianæ fidei confessionem sub Præside Maximo in carcerem coniecti, cum ad negationem adigi non possent, ferreis vngulis lacerantur, & in excelsis trabibus suspensi, atque detracti, super carbones ignis extensi, virgis desuper verberantur, salsoq. aceto perfusis plagis, testis acutis perfricantur, lapidibus ora contusa, & facies confractæ, postremo linguæ gladio excisæ, & ense percussi migrauerunt ad Dominum. Hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5. cap. 90. nonnisi vltimum horum supplicium refert: additque passos esse prid. Non. Iunij inter Atinam & Venafrum; corpusque Nicandri Venafrum, Marciani vero Atinam ait delatum: pro Nicandri vxorem, quæ virum ad martyrium roborauerat, post triduum capitalem subijsse sententiam, tradit. Vigent hactenus in Æquicolis horum martyrum priscæ memoriæ. Sancti Nicandri ecclesiam apud Vrbem positam, via Lauicana, Gelasius Papa dedicauit, vt apparet ex libro de Roman. Pontif. Petrus diac. bibliothec. Cassin. in libro de viris illustr. eiusdem monasterij cap. 45. testatur a Petro eiusdem cœnobij diacono scriptum esse sermonem legendum in vigilijs prædictorum martyrum, additumque ab eodem officium ecclesiasticum recitandum in die eorum celebritatis. Horum martyrum Acta manuscripta extant in biblioth. nostræ Congregationis.

d *Manuelis, Sabelis, & Ismaelis.*] Græci etiã de his in Menolog. hac die, ibique eorum certamen referunt; vberius autem Metaphrastes ex antiquioribus monumentis; eadem & Lipoman. tomo sexto, & Surius recitat tomo tertio.

e *Isauri diac. & soc.*] Agũt de his item hac die Græci in Menologio, ibique eorum martyrium explicant.

f *Himerij Episc.*] De quo Petr. in catal. lib. 15. cap. 122. & Molanus in addit. ad Vsuardum.

g *Gundulphi Episc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vsuar. & Galesin. in suo Martyrol.

h *Auiti presbyteri.*] Agunt de eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores: licet apud Bedam Vitus pro Auito mendose legatur. Scribit de eo Gregor. Turonen. hist. Franc. lib. 3. cap. 6. idemq. de alio Auito abbate libro de glor. confess. ca. 99. De eodem Auito presbytero, de quo agimus, scribit Ado Viennen. in chron. & Sigebert. in chron. anno 495. Eius vero res gestas atque miracula edita fusius scripta refert Sur. to. 3. Fuit eiusdem nominis Episcopus Viennẽsis, qui secundus sedit post S. Mamertũ, de quo plura Ado Vien. in chron. Vixit & alius eiusdem nominis in Oriẽte Auitus monachus, cuius meminit Suidas.

i *Hypatij.*] De quo item Græci agunt in Menologio, eiusque Acta ibidem paucis referunt.

k *Bessarionis.*] Græci itidem de eo in Menologio, eiusque uitam breui compendio comprehensam referunt. Est frequens mentio de Bessarione, eiusque disciplina, in Vit. Patr. par. 2.

l *Rainerij.*] Agit de eodem Molan. in additionibus ad Vsuardum edit. 2. testaturque eum ex hac vita migrasse anno Domini 1161.

18 Quartodecimo Kalen. Iulij. Luna. A ix.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 16 17 18 19 20 21

ROMAE via Ardeatina natalis ſanctorum martyrum Marci[a] & Marcelliani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani a Iudice Fabiano tenti, & ad ſtipitem alligati, in pedibus clauos acutos acceperunt: cumq. non ceſſarent lauda re Chriſtum, lanceis per latera transfixi, cum gloria martyrij ad ſiderea regna migrarunt. Malacæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Cyriaci[b] & Paulæ virginis, qui lapidibus óbruti, inter ſaxa animas cælo reddiderunt. Trípoli in Phœnícia S. Leontij[c] militis, qui ſub Hadriano Præſide, vna cum Hypatio Tribuno, & Theodúlo, quos conuertit ad Chriſtum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrij. Eodem die S. Ætherij[d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani poſt ignes & alios cruciatus gladio cæſus eſt. Alexandriæ paſſio S. Marinæ[e] virginis. Burdigalæ S. Amandi[f] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Saccam in Sicilia S. Calogeri eremitæ, cuius ſanctitas in energumenis liberandis maxime effulget. Sconaugiæ S. Elizabeth[h] virginis, monaſticæ vitæ obſeruantia celebris.

I V N I I 18.

MARCI & *Marcelliani.* [a] De his Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes. Scriptæ ſunt horum res geſtæ in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. to. 1. die 20. Ianuarij.

b *Cyriaci & Paulæ.*] Vſuar. itẽ de his hac die Petrus in catal. lib. 5. c. 125. Vaſæus in chron. item Flos SS. Hiſpan. & Theſ. concion. to. 2.

c *Leontij.*] Agũt de eo & Græci in Menologio, vbi & eius Acta ſummatim collecta narrãtur, q̃ prolixius Metaphraſt. eſt proſecutus, ex quo Lipo. to. 7. & Sur. to. 3. referũt eadem. Meminit huius Leõtij, vt perillustris martyris, Theodoretus in commentario de Euangelica veritate lib. 8. de Martyribus in fin. Tradit Procop. lib. 3. de ædific. Iuſtin. Imp. eidẽ martyri ab eodẽ Iuſtiniano extructã eſſe magnificẽtiſſimã baſilicã. Erat & Tripoli in Phœnicia nobilis memoria Leõtij martyris, cuius mẽtio eſt ĩ Quĩta Synodo, act. 1.

d *Aetherij.*] Græci itidem de eo agunt in Menologio, eiusq. martyrium paucis deſcribunt.

e *Marinæ.*] De ea & Ado hac die, qui martyrem eam dicit; cui tamen vet. manuſcrip. contradicunt. Hæc etenim illa eſt, quæ virili habitu monaſticã exercuit diſciplinã, Marinusq. nomine dicta eſt: cuius res præclare geſtæ narrantur in Vit. Pat. par. 1. c. 44. Petr. in catal. lib. 6. c. 108. ex quibus & alij accepere.

f *Amandi Epiſc.*] De eodem antiquæ tabulæ, ex quibus ẽt Molan. in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic S. Delphino, ad quem extant Paulini epiſtolæ, qui & ad Amãdum ſæpius ſcripſit; extantq. ſex ad eũ datæ epiſtolæ, quarũ aliquæ ſcriptæ videtur antequã eſſet Epiſcopus, cũ adhuc S. Delphinus ſuperſtes eſſet. Meminit eiuſdẽ Amandi ex verbis Paulini Greg. Turon. de geſt. Frãc. lib. 1. c. 19. et de glor. confeſſ. c. 45. Claruit tẽporibus Honorij

Imperatoris. Huic accepta ferimus ea quę S. Paulini Episcopi Nolani reperiũ tur scriptorum monumenta: cum ille, sicut diuitiarũ, ac sui ipsius, sic & lucubrationum suarum cõtemptor esset: & licet eas S. Hieronymus, ac ẽt S. Augustinus, & alij mirifice prędicarent; ipse tñ easdẽ floccifaciens, perire sineret. Tantę iacturæ occurrit S. Amandus, ad quem Paulinus hæc aliquando: Legimus, inquit, in tergo epistolæ annotationem epistolarum, quas meas esse indicatis: nam vere prope earum omnium immemor erã, vt meas esse nõ recognoscerem, nisi vestris litteris credidissem. Vnde maius accepi documẽtum charitatis vestræ: quia plus me vobis, quam mihi, notum esse perspexi. Hymnos, quos desiderabã, accepisse gaudeo, &c. Extat hęc Paulini citata epistola manusc. in archiuo Nolano, quam inde descriptam ab erudito viro mei studiosissimo R. D. Antonio Agellio, clerico regulari, pro magno accepi munere.

g *Calogeri.*] De eo hac die Maurol. qui illum ipsum fuisse opinatur, cuius meminit S. Gregor. Papa dial. lib. 4. cum de interitu Theodorici impijssimi Regis a solitario quodam præuiso fermonem hẽt. De eodem plura Breuiar. Gallic. item Fazel. de reb. Sicul. lib. 6. prioris decad. c. 3. licet in quibusdam mẽdosa. Claruit hic sanctus & viuens & post obitum multis miraculis, quibus eius sanctitatem Deus in toto Siciliæ regno testatã fecit. Ipsius nomen in Romanum Martyrologiũ referri, S. D. N. Clemens VIII. mandauit.

h *Elizabeth virginis.*] De ea & Molan. in addit. ad Vsuardũ, aitq. eius *Acta* scriptis mandata per Ecbertum *monachum*; itemq. Einichonẽ abb. ipsius laudes scripsisse tradit Trithem. lib. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 120. pluribus autem lib. 3. c. 315. Obijtque (vt ait) anno Domini 1165. suæ ætatis 36.

viij. B Tertiodecimo Kal. Iulij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
11		12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22		

MEDIOLANI sanctorum martyrũ Gerualij [a] & Protasij fratrum: ex quibus priorẽ tamdiu iussit Astasius Iudex plũbatis cędi, quousque spiritum exhalaret; sequentem vero fustibus cæsum capite truncari. Horum corpora [b], Domino reuelante, B. Ambrosius sanguine conspersa & ita incorrupta reperit, ac si eo die fuissent interempti: in quorum trãslatione cæcus fe retri tactu lumen recepit, & plurimi vexati à dæmonibus liberati sunt. Rauennæ S. Vrsicini [c] martyris, qui sub Paulino Iudice post plurima tormenta in confessione Domini immobilis permanens, capitis abscissione martyrium compleuit. Sozopoli S. Zosimi [d] martyris, qui in persecutione Traiani sub Domitiano Pręside post acerbos cruciatus capite amputato victor migrauit ad Dominum. Aretij in Tuscia sanctorum martyrum Gaudentij [e] Episcopi, & Culmatij diaconi, qui tempore Valentiniani furore Gentilium cæsi sunt. Eodem die Sancti Bonifacij [f] martyris, discipuli Beati Romualdi, qui a Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium in Russiam missus, cum per ignem transisset illæsus, Regemq. ac populum baptizasset,

a furente

a furente Regis fratre necatus, optatam martyrij coronam accepit. Rauennæ S. Romualdi & anachoretæ, monachorum Camaldulensium Patris, qui collapsam in Italia eremiticam disciplinam restituit, ac mirifice propagauit.

IVNII 19.

GERVASII & *Protasii* a.] De his etiã Beda, Vsuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autẽ in Menologio pridie Idus *Octobris*. Feruntur horum res gestę scriptæ a S. Ambrosio ex libello Philippi: eas refert Mombrit. tom. 1. Lipom. tom. 1. ac demum Sur. to. 3. Descripsit autem & alia horum Acta Metaphrastes, quæ Lipomanus super diuersitate narrationum vtcumque concordare conatus est: recitat eadem Sur. to. 3. His non dissimilia sunt ea quæ Actis sanctorum Syri & Euentij intexta habentur: descripsit eadem Sur. to. 7. die 12. Septembris ex manuscr. At non tantum me reddit ancipitem, quod in prædictis Actis nomine S. Ambrosij editis nulla de Nazario & Celso habeatur mentio, vel quod sub diuerso Præside passi habeantur, quæ & Lipoman. excusat: sed quod me maiori difficultate inuoluit, est illud in primis, quod non tantum in prędictis nulla habeatur de Nerone mentio, vel alterius cuiuspiã Imperatoris, sed Augustorum plurium tunc simul regnantium idem auctor me minerit; adeo vt ad alia tempora potius quam Neronis illorum martyrium referre videatur. Huc accedit, quod dum de bello Marcomannico ibi mentio fit; nihil sane est, vt ea ad Neronis tẽpora possint accommodari: siquidem nullum tale bellum tunc gestum esse, perspicuum est. Cum itaq. ex illis Actis exploratum habeatur, plures Augustos tũc simul imperasse, insuper & Marcomannicum bellum excitatum esse; cogimur vel inuiti in eam ire sententiam (si tamen ea Acta certa firmaque & Ambrosij esse dixerimus) vt credamus hos passos esse temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri Augustorum, quorũ Imperij anno nono Marcomannicum bellum exortũ est. Sane quidem nec Beda, nec Vsuardus, vel Ado, aut antiquorum aliquis, vel vetera manuscripta, cum de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitale ad iiij. Kal. Maij, vllã de Neronefaciunt mentionem. Hæc tamen alijs expendenda relinquimus. Meminit eorundem martyrum S. Ambrosius in Luc. lib. 7. cap. 13.

b *Horum corpora.*] De horum inuentione extat sermo S. Ambrosij 5. de sãct. & lib. 7. epist. 53. & 54. edit. Rom. Agit de eadem S. August. sæpius, vt in lib. 9. confess. cap. 7. ser. 39. de diuers. cap. 5. & de Ciuit. Dei lib. 22. c. 8. Paulinus in vita S. Ambrosij, auctor libri de vita perfecta apud Hieron. to. 9. Greg. Turon. de glor. martyrum c. 47. Legi & de ea hymnum in Breuiar. Tolet. Constat aũt prædictorũ sanctorũ martyrũ reliquijs quãplurimas ecclesias esse locupletatas, eorũque noĩe erectas esse memorias. Romæ etenim Vestina illustris femina in ipsorum honorem basilicam construxit, quã S. Innocentius Papa dicauit, & titulo exornauit, Vestinæq. Titulus, vel SS. Geruasij & Protasij dictus reperitur. de his in lib. de Rom. Pontificibus in Innocentio Papa, & in regist. S. Greg. lib. 9. epist. 22. Dr̃ hodie Titulus S. Vitalis, cuius ornamento insignitus est presbyter Cardinalis Illustrissimus ac Reuerendissimus Donatus Cęsius, de nostra Congregatione optime meritus. S. Paulinus eorumdẽ reliquias in Fundana basilica a se erecta collocauit, vt ipse scribit ad Seuerũ epist. 12. S. Gaudentius eadem sacra pignora condidit in basilica ad Conciliũ Sanctorũ dicta, vt ipse refert in serm. de eius dedicatione habito. Galliã ẽt fere tota ijsdem reliquijs ditata est. Testis est de his Gregor. Turonen. vbi supra c. 47. cũ de his agens, ait: Per totum Galliarũ ambitum, Deo propitio, sunt delatæ. Et paulo post: Ex hoc enim eorũ reliquiæ affatim

collectæ, per uniuersam Italiam & Galliam sunt diuisæ. Idemq. lib. 10. cap. 31. hist. Franc. agens de ecclesia erecta Turoni, ibi horum reliquias positas, eorũq. nomine eam appellatã esse testatur. Parisijs etiam in basilica S. Vincentij eas esse positas, testatur Aim. lib. 2. cap. 20. Ad Noricos usque easdem esse delatas, scribit Eugipius abbas in uita S. Seuerini Noricorum Apostoli. Cõstat insuper trã smarinas Africanæ ecclesiæ oras tantis fuisse muneribus exornatas. Cũ etenim scribat S. August. de ciuit. Dei lib. 22. c. 8. in Victoriana uilla nomine prædictorũ martyrum erectam esse memoriam; consequẽs est, ut eorum martyrum reliquijs minime caruerit: nam absque reliquijs martyrum in eorum honorem ecclesias erigi prohibuerat Concilium Africanum can. 50.

c *Vrsicini.*] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recẽset eius Acta Petrus Damiani in serm. de SS. Vitale & Valeria: refert eum Sur. to. 2. die 28. Aprilis, & Mombrit. in S. Vitale tom. 2. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. Venantius Fortun. in uita S. Martini lib. 4. agẽs de Sanctis Rauennatis ecclesiæ, hos scribit uersus:

Inde Rauẽnatũ placitã pete dulci⁹ vrbẽ,
Pulpita sãctorũ per religiosa recurres,
Martyris egregij tumulũ Vitalis adora,
Mitis & Vrsicini, Pauli sub sorte beati,
Rursus Apollinaris ptiosi limina lãbe,
Fusus humi supplex, & templa per omnia curre.

d *Zosimi.*] De eodem item Græci hac die in Menologio. Descripsit eius Acta Metaphrastes, quæ retulit Lipom. in to. 7. & Sur. tom. 3. hac die.

e *Gaudentij & Culmatij.*] Horũ Acta manuscripta accepimus ab ecclesia Aretina.

f *Bonifacij.*] Huius egregia facta Petrus Damiani conscripsit in uita S. Romualdi, quæ extat apud Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. hac die. Vixit temporibus Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annum Domini millesimum.

g *Romualdi.*] Scripsit (ut nuper diximus) eius præclara Acta Petrus Dam. qui eum affirmat uixisse annos centum uiginti, quorum uiginti in sęculo, tres in cœnobio, reliquos uero exegit in solitudine. Translatum tradunt eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, ubi magna ueneratione colitur. Translationis historiam manuscriptam accepimus. De eodem sancto uide superius die 7. Februarij.

vij. C Duodecimo Kal. Iulij. Lunæ. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

NAtalis S. Siluerij [a] Papæ & martyris, qui cum Anthimũ Episcopum hæreticum ab Agapito prædecessore suo depositum restituere noluisset, agente impia Theodora Augusta, a Bellisario in exilium pulsus ad insulam Pontiã [b], ibidem pro fide Catholica multis ærumnis confectus defecit. Romæ depositio S. Nouati [c], filij B. Pudentis senatoris, & fratris S. Timothei presbyteri, & sanctarum Christi virginum Pudentianæ & Praxedis, qui ab Apostolis eruditi sunt in fide. Horum domus in ecclesiam commutata, Pastoris Titulus appellatur. Tomis in Ponto sanctorum martyrum Pauli [d] & Cyriaci. Petræ in Palæstina S. Macarij Epi-

rij [e] Episcopi, qui ab Arianis multa passus, in Africa relegatus quieuit in Domino. Hispali in Hispania sanctæ Florentię [f] virginis, sororis sanctorum Leandri & Isidori Episcoporum.

IVNII 20.

SILVERII *Papæ*[a].] De quo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac reliqui. Successit hic Agapeto, anno Domini 536. Egimus de eo cumulate in Annalibus Ecclesiasticis. Illic de Belisario, cuius hic habetur mentio, locupletius; ubi & de eius calamitate plura diximus.

b *Ad insulam Pontiam.*] Licet hæc de insula Pontia in libro de Romanis Pontificibus scripta habeantur: tamen Liberatus diaconus, qui eodē sæculo claruit, in Breuiar. hęresi Nestorianę & Eutych. c. 22. aperte testat S. Silueriū missū fuisse in exiliū Pataram Liciæ: sed loci illius Episcopo apud Iustinianum agente, Romā reuerti iussum, ab aduersarijs in Palmaria insula esse detentum; illicq. custoditum, inedia defecisse. Hęc cum scribat Liberatus, ac de Pontia insula uerbum nullum faciat; existimamus (nisi sit error in codice) ipsum errasse in nomine insulæ, cum sint sibi proximę, ac Palmatiam loco Pontiæ posuisse.

c *Nouati.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij recētiores. Extant eius Acta a Pastore presbytero scripta, quę recitat Ado. Copiosius descripta habentur in rebus gestis sanctarum Pudentianæ & Praxedis, quarum supra meminimus. Erant Romæ thermæ Nouati in Viminali, quæ patuerunt olim Christianis ad sacras synaxes, quæ & Timothinæ dictæ reperiuntur, a fratre eius Timotheo: erant enim hi filij Pudentis senatoris, fratres uero p̄dictarū sanctarū uirginū, ut ex p̄dictis Actis apparet. Hī mentio de thermis Timothinis in Actis martyrij S. Iustini philosophi, quæ legitima germanaq. esse, superius demōstrauimus, extāt apud Sur. to. 3. die 12. Iunij. Pastoris titulus, de quo hic agitur, ēt Pudentis dictus reperitur, ut est exemplum in Cōcil. Roman. 2. sub Symmacho. Pudētis idcirco appellatus, quod cum eius domus prius fuisset, ad titulum erigēdū inde Pastori concessa est. Non ignobile uel obscurum erat Romæ Nouati nomē temporibus Neronis: ad Nouatū enim extant tres libri Senecæ de Ira cōscripti; meminit idem auctor & de Nouatilla in lib. de Consolat. ad Martiam.

d *Pauli & Cyriaci.*] De his hac item die Vsuardus, & alij recentiores.

e *Macarij Episc.*] Hic & Arius in Græcorum codice dictus reperitur; Ariusq. mutatus est in Macarium, ob odium sci licet infausti nominis. Scribit de eo S. Athanas. in epist. ad solitarios: legiturq. inter Episcopos, qui subscripserunt Concilio Sardicensi, tam apud Athanas. in apologia 2. quam ēt in to. 1. Conciliorum.

f *Florentiæ.*] De eadem hac die Beda, & Breuiar. Toletan. plura, & Flos sanct. Hispan. Ad hāc scripsit S. Isidorus eius germanus libros duos contra nequitiam Iudæorum, ut testatur S. Ildefonsus lib. de uiris illustr. in Isidoro. Idipsum Braulio in uita S. Isidori, additq. ad eamdem scripsisse libros duos de uirginitate. Agitur de eadem in Thesaur. concion. tom. 2. die 14. Martij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			
										Y	4	Romæ				

ROMAE S. Demetrię [a] virginis, quę ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronata eſt. Syracuſis in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Rufini [b] & Martiæ. In Africa ſanctorum martyrum Cyriaci [c] & Apollinaris. Moguntię S. Albani [d] martyris, qui ob Chriſti fidem poſt longos labores & dura certamiua factus eſt dignus corona vitę. Eodem die ſancti Euſebij [e] Epiſcopi Samoſateni, qui tempore Conſtantij Imperatoris Ariani ſub habitu militari incognitus eccleſias Dei viſitabat, vt in fide Catholica illas confirmaret: deinde ſub Valente in Thraciam relegatur: ſed reddita pace Eccleſiæ, tempore Theodoſij, ab exilio reuocatus, cum iterum eccleſias viſitaret, tegula ab Ariana muliere deſuper immiſſa, confracto capite, martyr tandem occũbuit. Iconij in Lycaonia ſancti Terentij [f] Epiſcopi & martyris. Papiæ ſancti Vrciſceni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Tungrenſes ſancti Martini [h] Epiſcopi. In pago Ebroicenſi ſancti Leutfridi [i] abbatis.

IVNII 21.

DEMETRIÆ *virginis* [a].] Agũt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Res geſtæ ipſius continentur in *Actis* S. Bibianæ, de qua inferius; de ea item Petrus in catal. lib. 5. c. 135.

b *Rufini & Martiæ.*] De his ijdẽ qui ſupra agunt, necnon & Vuandelbertus, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

c *Cyriaci & Apollinaris.*] Vſuard. itẽ, & recentiores de his hac die agunt.

d *Albani.*] De eodẽ hac die Beda agit pluribus, quem & ſecuti ſunt nonnulli. Huius res geſtas metrice ſcripſit Ruber tus monachus monaſterij S. Albani, vt teſtatur Trith. in chron. Hirſaug. idemque in epiſt. ad Albertum Epiſcopũ Moguntinum refert Acta eius ſcriptis mandata a Sigeardo monacho eiuſdem monaſterij. De tpe martyrij huius magna inter ſcriptores varietas reperitur: ſiquidem Beda, & alij eum ſecuti, paſſum referunt temporibus Diocletiani; cõtra uero alij, vt Petrus in catal. lib. 10. ca. 97. & Galeſ. dum agũt de Theoneſto eius martyrij ſocio, die 30. Octobris, temporibus Damaſi ab Arianis necatum affirmant; profitetur idipſum Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. hac die. Diuerſe ab his omnibus Sigebert. in chron. dum Albani & ſociorum martyrium refert contigiſſe anno Domini 425. Habemus in veter. cod. manuſcrip. vitam S. Albani, cuius eſt exordium: Erat olim in partibus Aquilonis, &c. ſed quæ videatur apocrypha, nullamque ſibi veriſimilem ſaltem vendicet auctoritatem.

e *Euſebij Epiſc.*] Nonnulli neſcientes Euſebium Epiſcopũ Samoſatenſem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæſareæ Palæſtinæ, falſo putantes de illo hac die agi. Hi quidem ſicut Euſebium Samoſatenſem ignorarunt, & nomen Samoſatenſis ob Paulum hæreſiarchã fortaſſe exhorruerũt; ita ét res Euſebij Cæſarienſis parũ perſpectas habuiſſe vñr: nã etſi in SS. Nicæno Concil. ad tps morem gerens Conſtantino, palinodiã cecinit; tñ poſtea in conciliabulo Tyrio, alijsq. eorum conuenticulis ſtetiſſe pro Arianis, omnibusq. ſtudijs fauiſſe Ario, apparet: quam ob cauſam S. Hieronym. ſæpius eum appellat anteſignanum Arianorum: S. Epiphanius, alijq. veteres eamdem illi notam inurunt. Quo loco autem poſteriores eum habuerint, cõſule Patres qui interfuerunt Synodo ſecundæ Nicænæ, Act. 5. & ſexta; videbisque

eumdem

eundem ab omni Orthodoxorũ' classe separatum, execratumque. Agitur hic itaque de S. Eusebio Episcopo Samosatensi, de quo & Græci agunt in Menologio die sequenti, his uerbis: Sancti martyris Eusebij Episcopi Samosatensis, qui fuit sub Constantio Imperatore seruentissimus Orthodoxæ fidei æmulator. nã tm fortitudinis & rerum terrenarum contemptus in ipsius animo increat, vt in id tm fluderet, quo pacto pietas ipsa, & Orthodoxa fides incrementum acciperet; licet Imperator ipse tã contrariæ esset opinionis, quam nemo alius vmquã fuerat. Itaq. cum Imperator Constantius comminatus illi aliqñ fuisset, se illius manũ abscissurum, nisi diuersum sentiret: ipse vtramq. manum extendit; ut significaret, libentius se illarum abscissionẽ passurum, quam qđ proponebatur, facturum, aut pietatem prodituru. Hunc beatum uirum post Constantiũ & Iulianum, Valens Imperator Ariana perfidia corruptus, ad Epali sede deiecit, & ad Istrum fluuium exulare coegit. Verum defuncto Valẽte, ad ecclesiam suam reuersus, post multa certamina & victorias, palmam ẽt martyrij hoc pacto assecutus est. Femina quædam, Arianæ perfidiæ sectatrix, e tecto quodam tegulam in uiri sancti trã seuntis caput demisit: cui tm mulieri beatus martyr ueniam largitus, & bene precatus est, neminem in illam permittens vlcisci, Christum Dñm & Stephanum imitatus. Hæc ibi in Menologio; quæ quidem oña a probatis Græcis auctoribus sibi uendicant testimonium. Eadem etenim, aliaq. plura describit Theodoretus hist. lib. 2. c. 31. lib. 4. c. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. cap. 14. S. Greg. Nazian. hunc mirifice coluit, cuius ad eumdem quatuor reperiuntur datę epistolæ in editione Billiana, quarum prima, tertia, & quarta nu. 27. 28. & 30. eum pro fide exulem consulatur: secunda aũt, quæ est 29. agit de ecclesia Cæsarienſi destituta pastore, cum eius suffragio substitutus est S. Basilius. Quantus hic fuerit, ut ex eiusdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarũ laudum exordiũ ducam, & quo noĩe te prosequar? an columnam & firmamentum Ecclesiæ te vocabo, aut lumina re in mundo, aut glorificationis coronã, aut Dei donum, patrię adminiculum, an fidei regulam, aut ueritatis legatum, aut hæc oña simul, & his plura? At hanc laudum exuberantiam, fidem prope excedẽtem, per ea quæ uidimus cõfirmabo, &c. Hæc Gregorius. Voluimus hæc omnia retulisse, vt insignem martyrem in Martyrologium quasi postliminio redeuntẽ, meritis illum præconijs venerantes, digno etiam susciperemus honore.

f *Terentij Episc.*] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio.

g *Vrciscenι Episcopi.*] De eodem agũt tabulæ ecclesiæ Papiensis, ex quibus etiam Galesinus hac die.

h *Martini Episc.*] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vsuard. pluribus aũt in Indiculo sanct. Belgij. In tabulis Episcoporum Tungrẽsium septimus hic ponitur ordine, Hasbanorumq. Apostolus appellatur: eumq. obijsse tradunt anno Domini 276. Plures eiusdem nominis reperiuntur Episcopi sanctitate nobiles, uel eruditione conspicui. Et vt prætereamus Martinum Turonensem, & Martinum Romanum Pontificem fama notissimos; fuit & Martinus Eps Moguntinus, qui interfuit Concilio Agrippinensi anno Domini 346. itemq. Cõcilio Sardicensi, ut apparet ex Athanasij apologia secunda; Martinus Episcopus Tolosanus, qui interfuit Cõcilio secundo Arelatensi, tpibus Constantini; Martinus Viennensis, de quo Ado in chron. anno 101. Recensetur inter nobiles Episcopos Treuerenses a Mariano Scoto Martinus successor Mosis. Fuit & martyr, de quo inferius 19. Iulij. Eiusdem quoque nominis extitit Martinus Gallicienſis, de quo Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 5. c. 37. & ad quem extat carmen Venantij Fortunati; Martinus Bracharẽsis, qui interfuit secundo Concilio Hispalensi, & præfuit Bracharensis; Martinus Dumiensis, de quo Isid. de uir. illust. ac deniq. Martinus Episcopus Aquinas, quẽ Trithem. multum commendat. lib. 4. de uir. illustr. ordinis sancti Benedicti, cap. 262.

i *Leutfridi.*

i *Leutfridi.*] Agunt de eodem hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 136. & alij recentiores, Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & ſucceſſorum. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. c. 136.

v. E Decimo Kal. Iulij. Luna, 21

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
t u A B C D E f F G H M N P
14 15 16 17 18 19 20 21 20 21 22 23 24 25

APVD Nolam Campanię vrbem natalis beati Paulini [a] Epiſcopi & confeſſoris, qui ex nobiliſſimo & opulentiſſimo factus eſt pro Chriſto pauper & humilis, & quod ſupererat, ſe ipſum pro redimendo viduę filio, quem Vuandali [b] Campania deuaſtata captiuum in Africam abduxerant, in ſeruitutem dedit. Claruit autem non ſolum eruditione, & copioſa vitę ſanctitate, ſed etiam potentia aduerſus dęmones: cuius prędclaras laudes SS. Ambroſius, Hieronymus, Auguſtinus, & Gregorius ſcriptis ſuis celebrarunt. Eius corpus Romam translatum, in eccleſia S. Bartholomęi in Inſula vna cum corpore eiuſdem Apoſtoli honorifice aſſeruatur. In monte Ararath paſſio ſanctorũ martyrum decem millium [c] Crucifixorum. Verolamij in Britannia S. Albani [d] martyris, qui tempore Diocletiani pro clerico hoſpite, quem ſuſceperat, ſe ipſum tradens, poſt uerbera & acerba tormenta capite plexus eſt. Paſſus eſt etiam cum illo unus de militibus, qui eum ducebat ad ſupplicium, qui in uia conuerſus ad Chriſtum, proprio ſanguine meruit baptizari. Samarię ſanctorum mille [e] quadringentorum octoginta Martyrum, ſub Coſrohe Rege Perſarum. Eodem die ſancti [f] Nicęę Romatianę ciuitatis Epiſcopi, doctrina, ſanctiſq. moribus clari. Neapoli in Campania S. Ioannis [g] Epiſcopi, quem beatus Paulinus Epiſcopus Nolanus ad cęleſtia regna uocauit. In monaſterio Cluniacenſi ſanctę Conſortię [h] virginis.

IVNII 22.

PAVLINI *Epiſcopi.* [a]] De quo Beda, Vſuar. Ado, & alij omnes. Eius obitum ſcripſit Vranius ipſi Paulino optime notus; meminit enim eius epiſt. 17. Recitat eam Vranij ſcriptionem Sur. tom. 3. hac die. De primordijs Paulini complura ſcripſit Auſonius Gallus, qui eum humanioribus litteris erudiuit. De eius migratione e Senatu ad eremum, agit S. Ambroſius ad Sabinum epiſt. 30. edit. Rom. & Hieron. epiſt. 13. Quanti autem hunc fecerit S. Auguſtinus, eius ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ declarant, uidelicet epiſt. 32. 34. 65. & 260. meminit æiuſdem de ciuit. Dei lib. 1. c. 10. & libro ad ipſum ſcripto de cura agenda pro mortuis. Scribit de eodem S. Gregor. lib. 3. dialog. c. 1. & 2. S. Proſper de uit. contempl. c. 9. Venantius Fortunatus in uita S. Martini lib. 2. Seuer. in dialog. Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 107. S. Eulog. in martyr. docum.

cum.ad Floram,& alij recentiores. Legimus in uet. monumẽtis bibliothecæ Vaticanæ Honorij Imperatoris epistolam, rogantis Paulinum,ut adesse dignaretur indictæ Synodo causa schismatis Eulalij aduersus Bonifacium Papam;ex qua quidem,quantæ Paulinus fuerit æstimationis,satis apparet. Paratus uir illustris Acta S. Paulini uersibus scribere instituit, ut testatur prædictus Vranius ubi supra. Carmen Eucharisticum, quod Epheme rides Paulini inscribitur,non huius quidẽ,ut præfefert falsa inscriptio, sed Pauli ni Consularis,cuius extant alia monimẽta in collectione Christianorum poetarum,esse cõstat. Paulinus de quo agimus (ut de eo scribit Vranius) ex humanis excessit Basso & Antiocho Consulibus,anno Domini 431. De eius corpore Romã translato hæc legimus in cod.manuscripto uit. sanct. quem apud nos habemus. Eius corpus nunc uidetur esse coniunctum corpori S. Bartholomæi in insula Lycaonia in ecclesia S.Adalberti, quæ nunc uocatur S. Bartholomæi, quorum trium sanctorum meritis ibi præstantur beneficia plurima. Hæc ibi.Porro horũ sanctorum Confessio instaurata ac nobiliter illustrata est hisce diebus ab Illustrissimo ac Reuerendissimo Iulio Antonio Sanctorio, eius ecclesiæ Cardinale.

b *Quem Vuandali.*]Ingressi sunt Vuãdali in Africam (ut auctor est S.Prosper in chron.) Hierio,alias,Hierone,& Ardaburio Conss. Est is annus Domini,secundum ueriorem supputationem, 427. ante Paulini obitum annus quintus,quo tempore Vuandali,cõparata classe, oras Campaniæ infestantes, inde abduxere captiuos, quibus cum & Paulinus uolẽs abductus est:ubi cum esset (ut idem Paulinus prædixerat) Rex Vuandalorum defunctus est, ut auctor est S. Gregor.dialog.lib.3. c. 1. Porro si hæc ad Genserico Regem referas,falsa esse, necesse est affirmare : nam longe post Paulini tempora decessit Genserico,qui regnauit in Africa annis 37. peruenitq. usque ad annum Domini 464. Sentiens hanc difficultatẽ Balduinus in schol. Oprat. ea quæ scribuntur de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, secundum ea quę de eodem Paulino scribit S.Augustin. de ciuitate Dei lib. 1.c.10. Verum eo tempore Paulinũ permansisse Nolæ, nec ductum fuisse captiuum , satis demonstrat liber eiusdem Augustini ad ipsum Paulinum scriptus de cura agenda pro mortuis. Præterea nullo modo fieri potuit,ut eo tempore Paulinus duceretur captiuus in Africam:nam Italia ab Alarico deuastata, Africa libera remanserat,illucq. cõplures Romanorum nobilium confugerant,ut tradit S.Hieron. in epist.8.ad Demetriadem,& alij. Reliquum est ergo,ut ea quæ scribit S. Greg. de obitu Regis Vuandalorum, non ad Gensericum,uel alium, sed ad Guntharium eius germanum , regnantem in Africa, referamus. Fuit.n.Guntharius germanus Genserici,ambo filij Modogischli Regis Vuandalorum,qui diem obijt in Hispania,ambo heredes in regno,amboq. traiecerunt in Africam , sed Gũtharius quamprimũ decessit,summaq. rerum tandem potitus est Genscricus. Agit de Gunthario Procopius de bello Vuandal.lib. 1. pag.185. & historia Miscel.lib.14.pag. 431. Paulinus itaque sub genero Guntharij mansit captiuus;quo sublato de medio,Genscricus solus potitus est regno .

c *Decem millium crucifixorum* .] De his hac die Beda, cui adstipulantur & uet.manuscr.recentiores ẽt,ut Petrus in catal.lib. 5.c.137.Mombrit.to.1.Maurolicus, atque eruditus Petrus Galesinus. Gręci ẽt de ijsdem agunt in Menologio hac die. Licet aũt tam Latinorum quam Gręcorum assertione ijdem martyres cõprobentur:tamẽ Radulphus Tungrens. de canon. obseru. propos. 11.hæc de his ait : De decem millibus martyrum , quæ fabulose(dicam donec aliud uidero) finguntur omni gñe passionis Christi perpessi fuisse in monte Ararath, prope Alexandriã;nec eorum passio in aliquo Martyrologio authentico annotatur,nec ipsorum diem Romæ in aliquo Kalẽdario antiquo potui reperire, &c. Miramur uirum alioqui eruditum & grauem tam festinam de his martyribus protulisse sententiã:qui Romani saltem Martyrologij

auc-

auctoritate contineri debuiſſet; nec fruſtra excipere de Kalẽdario Romano, cũ alia ſit ratió Martyrologij, alia Kalendarij, ubi tm̃ illi Sancti ſcribi conſueuerũt, quorum recitatur officium Eccleſiaſticum. Sed etſi rei ueritas tam Latinorum quam Græcorum teſtimonio ſatis firma uideri poſſit: tñ operæpretium ducimus hic de his agere, illaq. ſtabilire, quæ alicui fabuloſa & minus credibilia uideri poſſunt. Ignoſcat interim, lector, ſi menſuram notationis uideamur excedere. Quod autem hr̃ in primis in eorũ Actis, hos paſſos eſſe in monte Ararath, prope Alexandriam; conſtat quidẽ diuinæ Scripturæ auctoritate, regionem ſic dictam eſſe in Maiori Armenia, ut patet ex Iſaia c. 37. in fine, iunctis his quę leguntur lib. 4. Reg. c. 19. in fine, & quæ S. Hieronymus ſcribit in Iſaiam lib. 11. c. 37. Quod uero in dictis Actis ponitur idem mons prope Alexandriam, data eſt ex eo aliquibus occaſio ſubſannãdi, exiſtimantibus intelligi Alexandriam quæ eſt in Ægypto, quæ longe admodum diſtat a monte Ararath, qui in Maiori Armenia ſitus eſt. Sed non eſt dubitandum plures eius nominis fuiſſe ciuitates, & inter alias Alexandriam iuxta Tigrim poſitam, cuius meminit Plinius lib. 6. ca. 27. & alij: qui quidem amnis interluit Maiorem Armeniam, ut idem auctor tradit lib. 6. ca. 9. & de hac loqui illa Acta, ſatis apparet ex eo, quod ibi de Eufratenſibus agitur. Hæc de loci ambiguitate ſatis. Quod autem ad tam ingentem numerum crucifixorũ ſpectat, ex quo hmõi hiſtoria uiſa eſt alicui eſſe commentum: ſane quidem neq. id nouum aut portentoſum videri poterit, ſi quis legerit ea quæ ſcribit Ioſephus de bello Iudaico lib. 6. c. 12. ubi dum Iudæorum cladem recenſet, inter alia miſeratione digna refert, Iudæos oẽs e muris lapſos, a Romanis comprehẽſos, in dies ſingulos quingentos, & aliquando plures contra Hieroſolymorum mœnia cruci eſſe affixos; adeo ut cruces ſegetibus denſiores eſſe uiderẽtur, atq. (ut ait idem Ioſephus) propter multitudinem quam cepiſſent, iam ſpatium crucibus deeſſet, & corporibus cruces. Hæc Ioſephus, & auctor qui fertur nomine Hegeſippi de excid. Hieroſol. lib. 5. Si hæc ſcribunt hi de Tito natura clementiſſimo, & de loco ubi ingens erat lignorum penuria; quid de Hadriano inhumaniori, & de loco ubi denſiſſimæ eſſent arborum ſiluæ quis non poterit uerum exiſtimare? At ſi uetuſtius de his quæris exemplum, Q. Curtius lib. 4. hiſt. de rebus geſtis Alexandri Magni, ubi de Tyri expugnatione agit, hęc ait: Triſte deinde ſpectaculum uictoribus ira præbuit Regis: duo millia in quibus occidendi defecerat rabies, cruci bus affixi, per ingens littoris ſpatium pependerunt. Hæc ille. De ingenti ẽt numero crucifixorum Iudæorum rebellãtium ab Alexandro eiuſdem gentis Rege, meminit Ioſephus Antiquit. lib. 13. cap. 22. Rurſus autem idem auctor lib. 17. ca. 18. Antiquit. tradit a Syriæ Præſide Varo ad duo millia Iudæorum ſeditioſorum ſupplicio crucis extinctos. Et, ſi Oroſio credimus, ſena millia ſeruorum ab Auguſto, uno eodemq. tpe in crucem acta, teſtatur lib. 6. c. 17. Poſſet adhuc quis dubitare, dum in ijſdem Actis mentio hr̃ de Sapore, uel Sabore, cuius conſilio ijdem martyres crucis ſupplicium ſubiere. At conſtat ibi non agi de Sapore Rege Perſarum, qui uixit temporibus Conſtantini, ſed de alio (ut habent Acta) qui tunc erat Rex Armeniæ. eam enim prouinciã Romano ſubiectam Imperio, Traianus Imp. per legatos adminiſtrauit: Hadrianus autem (ut auctor eſt Spartianus in Hadriano) permiſit Armenis Regem habere. Nec quemquam moueat, ſi coram Hadriano iſtęc facta dicantur: eſto quod non fuerit præſens Hadrianus; ſcimus tamen (quod & ſuperius admonuimus) cõmune eſſe multis martyrũ Actis, ut quæ ſub aliquo Imperatore a Præfectis ſunt facta, coram ipſo factitata dicantur. Accedit ad hæc omnia auctoritas laudatiſſimi uiri, qui eadẽ Acta a Græcis accepta dedit Latinitati. Anaſtaſius. n. Bibliothecarius, vir quidem diſertiſſimus, id egregie præſtitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrum Epm̃ Gabinenſem, eiuſmodi inſcriptione atque principio: Anaſtaſius Bibliothecarius Petro Epiſcopo Gabinenſis

binensis ecclesiæ. Post translatam a me passionē Petri Alexādrini Episcopi,&c. Actorum autem est eiusmodi exordium: Saluatore nostro apparēte,&c. Legimus hæc omnia in peruetusto codice manuscripto monasterij S. Cæciliæ trans Tiberim positi, a quibus non sunt ualde dissimilia quæ Mombrit. edidit to. 1. Non negamus tamē in his (quod in alijs fere omnibus cōtigit) inesse aliqua, quæ leui quadam indigeant emendatione. Hæc de his satis: quæ quidem si Radulpho innotuissent, nequaquam ea scripsisse, sed in contrariam sententiam potius abijsse, facile existimamus.

d *Albani.*] De quo & Beda, Vsuard. Ado, & alijoēs hac die. Agit de eius martyrio Gilda Sapiēs de excidio Britāniæ, circa princip. Beda de gestis Anglor. lib. 1. c. 6. & 7. Venātius Fortunatus hoc versu meminit de eodem S. Albano:

Egregium Albanum fœcunda Britannia profert.

Eius Acta fusius scripta esse ab Vnuone, testatur Molanus. De ecclesia sancti Albani, quam S. Germanus Episcopus Antisiodorensis inuisit, cum Apostolica legatione fungeretur in Britannia, meminit Constantius in uita ipsius Germani lib. 1. cap. 20.

e *Mille quadringentorum*] Extant horum Acta in nuper citato codice S. Cæciliæ monasterij trās Tiberim positi. habemus eadem apud nos breuius enarrata.

f *Nicææ Romatianæ ciuitatis Episcopi.*] De eodē hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Alicubi Niceta pro Niceą legitur, sed vsitatior prima lectio. Diuersa lectio item diuersorum codicum reperitur de ciuitatis noīe: dum apud aliquos Romatiana, ut hic ponitur, apud aliquos autē Romanæ, uel Romaniciæ ciuitatis Episcopus dr. Agit de eo Gennadius de uir. illust. c. 22. & Honorius Augustod. c. 27. Quænā fuerit ista ciuitas, cuius Nicæas fuit Episcopus: diu multumque, fateor, quærens laboraui; ac tandem (ni fallor) rem mihi videor assecutus. Censeo. n. illā esse Aquileiam, Nicæamq. vel Nicætam esse eius ciuitatis Episcopum, ad quē extat S. Leonis Papę epist. 79. Successit hic S. Chromatio, de quo frequenter meminit S. Hieronymus, cuius tpe Nicæas ipse erat eiusdem ecclesiæ subdiaconus, vir quidem eruditione & morum probitate nobilis, ad quem extat S. Hieronymi epistola 42. eiusmodi antiqua inscriptione: Hieronymus ad Nicæam hypodiaconū Aquileiæ. Hic (ut diximus ex historia Aquileiensi lib. 1.) successit S. Chromatio, superstesq. fuit post excisam Aquileiam ab Hunnis, ut ex dicta S. Leonis epistola apparet, data sub Consulatu Maioriani, anno Domini (sm supputationem veriorem) 458. Cur autem Aquileiensis Episcopus, Romatianæ, siue Romanæ, uel Romaniciæ inueniatur scriptus Episcopus, ea ratio esse uidetur, quam ex prædicta historia Aquileiensi deprompsimus: nam ex eo quod Aquileia fuisset nobilissima Romanorū colonia, Romana seu Romatiana dicta ciuitas reperitur. Sicut & Ausonius in carm. de nobilibus urbibus, Arelatem nominat Romam Gallicam. Suffragatur maxime opere huic ueritati, dum S. Chromatius prædecessor S. Nicææ, de quo agimus, in egregio commentario quem scripsit de octo beatitudinibus, in eius titulo inscriptus reperitur: Chromatius Episcopus Romanus. edidit eum ex antiquis codicibus Margarin. in to. 7. bibliothecæ suæ. Quamobrē hallucinatur plane Sixtus Senēsis, dum ait Chromatium dictum reperiri Romanum Episcopum, quod Romanus patria esset. Sed vbi, quæso, & penes quos eiusmodi nomenclaturam inuenit, vt ciuis Romanus, factus alicuius ciuitatis extra Vrbem Episcopus, diceretur Episcopus Romanus? Verum Chromatium fuisse ciuem Aquileiensem, florereque cœpisse cum S. Valerianus illi præesset ecclesiæ, cui successit post Fortunatianum Arianum hominem, qui legerit epistolā Hieron. 43. ad ipsum Chromatiū, Iouinū, & Eusebium fratres, facile intelliget Leander, recens cosmographus, dum agit de Aquileiensi ciuitate, eam secundam Romam vocatam dicit.

g *Ioannis Episc.*] Constat eū die Sabbati, qđ præcedit sanctū Pascha, ex hac uita migrasse; cur autem in hanc diem

trãslatus sit natalis eius, me latet. Scribit eius ad Deum transitum Vranius in uita S. Paulini Episcopi Nolani in fine. extat apud Sur. to. 3. die 22. Iunij, ubi post alia hæc ait; Sabbato aũt, secunda hora diei, lætus ad ecclesiam processit, & ascẽso tribunali ex more populum salutauit, resalutatusq. a populo orationẽ dedit, & collecta oratione, spiritũ exhalauit, &c. Quorum uerborum hic vĩ esse sensus. Cum.n. ait: Ex more populum salutauit: indicat illud, cum Episcopus antequam orationem dicere consueuit: Pax uobis. Cum subdit: Resalutatus a populo: significat quod populus rẽdere solet: Et cum spiritu tuo. Cum autem addit: Orationẽ dedit: est illud quod ante orationem præmittitur: Oremus. Et quod sequitur: Collecta oratione: idem est, quod, Recitata oratione: qñ (ut ait) spiritum exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, uidetur explicari. Nam cum salutato populo, & resalutatus a populo Episcopus dat, hoc est, indicit orationem, dicendo, Oremus, tunc cum populus aliquantulum orauit in silentio, Episcopus populi communes preces unica sua uoce recitabat, & ut sacerdos Deo offerebat; vnde vt populi preces a Deo exaudiantur, sæpe collectæ continent. Hoc etiam sensu accipit collectam orationem Micrologus c. 3. Plura de his essent dicenda, sed satis ad antiqui vsus explicationem. Iam ad Ioannem Episcopũ redeamus. Scimus Neapoli nobilissimas ecclesias S. Ioannis nomine Deo dicatas esse: quod autẽ nulla illarum Ioannis Episcopi, sed Ioãnis Baptistæ nomine nuncuperur, id iniuria temporum factum puto, & ueterũ monimentorum inopia, ut huius ecclesia dicta S. Ioannis, transierit in nomen S. Ioannis Baptistæ, cuius quidem rei & in alijs locis alia inuenimus exempla.

h *Consortiæ virginis.*] De eadem hac die Beda. Fuerunt Consortia & Tullia duæ filiæ S. Eucherij postea Episcopi Lugdunensis: meminit de his Ado ad xvj. Kal. Decembris, cum agit de S. Eucherio. An autem Consortia, de qua agimus, eadem sit, condita postmodum in Cluniacensi cœnobio, nobis hactenus incompertum habetur.

iiij F Nono Kal. Iulij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
15		16	17	18	19	20	21	22	21	22	23		24	25		26

VIGILIA [a] S. Ioannis Baptistæ. Romæ S. Ioannis [b] presbyteri, qui sub Iuliano Apostata via Salaria veteri ante simulacrum Solis decollatus est, & corpus eius a beato Concordio presbytero iuxta Martyrum Concilia [c] sepultum. Item Romæ S. Agrippinæ [d] virginis & martyris sub Valeriano Imperatore, cuius corpus in Siciliam translatum, multis miraculis coruscat. Sutrij in Tuscia S. Felicis [e] presbyteri, cuius os tã diu iussit Turcius [f] Præfectus lapide contundi, donec emitteret spiritum. Nicomedię cõmemoratio plurimorum [g] sanctorum Martyrum, qui in montibus & speluncis tempore Diocletiani latentes, pro Christi nomine martyrium lęto animo subierunt. Philadelphię in Arabia sanctorum martyrum Zenonis [h], & Zenę serui eius, qui catenas domini sui vincti exosculans, eumq. rogans ut se in tormẽtis participem dignaretur habere; a militibus tentus, parem cum domino martyrij coronam

nam accepit. In Britannia ſanctę Ediltrudis [i] Reginę & virginis, quę ſanctitate & miraculis clara migrauit ad Dominum: cuius corpus vndecim poſt annis inuentum eſt incorruptum.

IVNII 23.

VIGILIA S. *Ioannis Bapt.*[a]] De ea etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij. Meminit eiuſdem Greg. Turonenſis de geſtis Frácorum lib. 10. c. 31. in Perpetuo Epiſcopo.

b *Ioannis presb.*] Agunt de eodem ij dem qui ſupra, Beda, ac ceteri, ſimulque recentiores.

c *Iuxta Martyrum Cõcilia ſepultum.*] Huius uocis interpretationem Molanus mihi vr̃ feliciter aſſecutus, ut Concilij martyrum nomine locus ille intelligatur, ubi multorum martyrum corpora requieſcant: quemadmodum & Eccleſiæ nomen, quæ ſui natura importat conuentum fidelium, pro loco ipſo quo ijdē conueniunt, accipi cõſueuit. Hēs apud Ambroſium aduerſus Symmachum eamdē uocem in eumdem ſenſum vſurpatam, dum ſanctarum virginum collegium appellat Concilium virginitatis. Sic & locus vbi multi collecti ſunt martyres, merito martyrum Concilium ſit appellatū. In hanc ſnīam Molanus citat in primis Gaudentium Brixianum in ſermone habito in dedicatione Concilij martyrum; addit librū de Romanis Pontificibus in Damaſo, necnō & Acta S. Stephani Papæ & martyris. Tu inſuper egregium de hoc locum uide in S. Hieronymi epiſtola ad Heliodorū 3. in epitaphio Nepotiani, ubi ait: Hoc idē poſſumus & de iſto dicete, qui Baſilicas eccleſiæ, & martyrum Conciliabula diuerſis floribus & arborū comis, uitiumq. pāpinis obūbrabit, &c. Sicq. locum illū in lib. de Rom. Pontifi. in Damaſo, ubi hæc ſcribuntur de Damaſo: Hic multa ſanctorum corpora requiſiuit & inuenit, quorum ēt conchylia atque ſepulchra uerſibus declarauit, & adornauit. Pro, Conchylia, Concilia, reſtituendum eſſe, prædicta ſuadent.

d *Agrippinæ.*] Agunt de ea ēt Græci hac die 23. Iunij eiuſmodi elogio: Sāctæ martyris Agrippinæ, quæ in illuſtri vrbe Roma orta & educata, virginitate & fortitudine decorata, & Deo ipſi deſponſata, forti & alacri aīo ad martyrij palmā cucurrit, & pp amorem & claritatem ſponſi ſui Chriſti multis cruciatibus ſe ipſam tradidit. Itaq. uirgis cæſa, uinculis, carceribus, & torturis afflicta, in tormentis ipſis aiam Deo cōmendans, martyr exceſſit. Eius corpus Baſſa, Paula, & Agathonices clam ſuſceptū ex vrbe Roma in Siciliam tranſferentes, repoſuerunt. Cum primum uero Sicilia illud accepit, tenebricoſis dæmonum erroribus liberata eſt. Cumq. Agareni auſi fuiſſent caſtrum diripere, in quo beatæ martyris corpus ſeruabatur, repentino interitu perierunt. Ex eo tempore ad hanc vſq. diē, leproſi cum fide illuc accedentes purgātur, & reliqui morbi S. Agrippinæ interceſſione abiguntur. Hæc in dicto Menologio. Extant eius Acta, quibus eius martyrium vberius deſcribitur.

e *Felicis presbyteri.*] De eo item hac die Vſuardus. Extant eius Acta iuncta illis ſanctæ Muſtiolæ, quæ leguntur apud Sur. to. 4. die 3. Iulij, & Petrum in catal. lib. 5. c. vltimo.

f *Turcius Præfectus.*] In veteribus inſcriptionibus in marmoribus inciſis de Turcio Præfecto mentio habetur, vt Romæ ad ſanctos Apoſtolos his uerbis: EX AVCTORITATE TVRCII APRONIANI V.C PRÆFECTI VRBIS, &c. Etiædi bus Capranicis: L. TVRCIO APRONIANO V.C. FILIO LVCII TVRCII APRONIANI, &c. Habes has integre deſcriptas ab Aldo Manutio in lib. de Orthographia.

g *Plurimorum ſanctorum martyrū.*] Quantum in Chriſtianos ſęuitum ſit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp. qui illic diutius cōſedit, ſcribit Euſebius lib. 8. c. 1. 2. 3. & 4. & res geſtæ SS. Indes & Domnæ apud Metaph. die vigeſimafexta Decembris.

h *Zenonis & Zenæ.*] Agūt de his item hac

hac die Græci, in quorum Menologio ipsorum Acta habentur expressa: passique feruntur sub Maximiano Imperatore.

i *Ediltrudis.*] De ea hac itē die Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores: huius res præclare gestas scribit Beda de gestis Anglor. lib. 4. c. 19. & 20. ibiq. describitur eius epitaphium. Agit de eadē Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 22. Floruit circa annum Domini 680.

iij. G **Octauo Kal. Iulij. Luna. 24**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

NAtivitas [a] S. Ioannis Baptistæ præcursoris Domini, Zachariæ & Elisabeth filij, qui Spiritu sancto repletus est adhuc in vtero matris suæ. Romę commemoratio sanctorum plurimorum [b] Martyrum, qui sub Nerone Imperatore de Vrbis incendio per calumniam accusati, diuerso mortis genere ab eodem iussi sunt sæuissime interfici: quorū alij ferarum tergis contecti, laniatibus canum expositi sunt; alij crucibus affixi; alijq. incendio traditi, ut vbi defecisset dies, in vsum nocturni luminis deseruirent. Erant hi omnes Apostolorum discipuli, & primitiæ martyrū, quas Romana Ecclesia, fertilis ager martyrum, ante Apostolorum necem transmisit ad Dominum. Ibidem sanctorum martyrum Fausti [c], & aliorum uigintitrium. Satalis in Armenia sanctorum martyrum septē fratrum Orentij [d], Herois, Pharnacij, Firmini, Firmi, Cyriaci, & Longini militū, qui a Maximiano Imperatore, eo quod Christiani essent, cingulo militari priuati sunt, & abinuicem separati, atq. in diuersa loca abducti, in doloribus & ærumnis positi quieuerunt in Domino. In territorio Parisiensi, in uico Christolio, passio sanctorum martyrum Agoardi [e] & Agliberti, cum alijs innumeris promiscui sexus. Augustoduni depositio S. Simplicij [f] Episcopi & confessoris. Laubijs Theodulphi [g] Episcopi. Apud Stylum in Calabria sancti Ioannis [h] cognomento Theresti monasticæ uitæ laude & sanctitate insignis.

NAtivitas *S. Ioannis Baptistæ.*[a]] De qua tā Latini, quam Græci hac die. Latini olim tribus Missis eiusmodi celebritatem agere consueuerunt, ut Ordo Rom. Albinus Flac. & Amalarius testātur; reddunque rationem vsus pristini. Homilias sanctorum Patrum tam Latinorum quam Græcorum eo die dictas in vnum collectas describsit Lipoma. tom. 8. & Sur. tom. 3. quibus accedunt alię eiusdem generis S. Ambrosij, Augustini, Petri Chrysologi, & aliorum. Cur autem non alicuius alterius martyris, aut Prophetæ, Patriarchæ, uel Apostoli ortus dies celebretur, docet S. Augustinus sermone secundo de natal. Ioan. Bapt. est 23. de Sanctis. Extat de eodem natali die egre-

egregium carmen Paulini Conſularis, quod intextum habetur in collect. Chriſtianorum poetarum.

b *Plurimorum mart.*] De his martyribus, & Vrbis incendio, falſo a Nerone illis adſcripto, ipſi etiã Chriſtiani noſtis hoſtes, Gentiles hiſtorici ſunt teſtes; e quibus Cornelius Tacitus lib. 15. Annalium hiſtoriæ veritate compulſus, falſas Neronis *in* Chriſtianos calumnias in ipsũ retorquet: id ipſum Suetonius, Dio, & alij oés ingenue profitentur: immo id ẽt Subrius Flauius eidem Neroni palam exprobrare non timuit, ut idẽ Tacitus ſcribit. De eadẽ Vrbis cõflagratione, & Chriſtianorũ afflictatione, extat epiſtola Senecæ noĩe ad Paulũ, de cuius fide in Annalibus egimus pluribus. Neronis ſęuitia tunc in Chriſtianos exhibita ab eodẽ Tacito breui cõpendio deſcribitur. Cœpta eſt eiuſmodi tã dira Vrbis incenſio xiiij. Kal. Sextilis, ſexq. diebus durauit, Baſſo ac Frugi Conſſ. qui annus a recẽtioribus numeratur a Chriſto Dño 65. contigitq. horum martyrium triẽnio ante paſſionẽ Apoſtolorũ; meritoque primitiæ nobiles Romanorum martyrum eſſe dicuntur.

c *Fauſti & ſoc.*] Agit ẽt de his Beda, licet in mendoſo codice Fiſcus pro Fauſto legatur: Ado de his item, ac recentiores.

d *Orentij & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menolog. ubi pluribus eorum paſſio recenſetur. De eccleſia Satalorum in Armenia, cuius hic mentio habetur, S. Baſilius agit in epiſt. 6. ad Terentium, in addit. Cuius fidei conſtantia ſpectatiſſima temporibus perſecutionis Arianorum eadem epiſtola commendatur.

e *Agoardi & ſoc.*] De his item hac die Vſuardus & manuſcripta.

f *Simplicij epiſc.*] De quo etiam Beda & Vſuard. hac die; pluribus Greg. Turonen. de glor. confeſſor. c. 74. 76. & 77. Floruit hic temporibus Conſtantij Imp. interfuitque una cum S. Seruatio Concilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatũ Amantii & Albini, anno Domini 346. Fuit eiuſdem nominis inſignis meritis Simplicius Epiſc. Bituricẽſis, cuius egregias laudes ſcribit Sidonius lib. 7. epiſt. 10. Eſt decimusquintus eius ſedis Eps.

g *Theodulphi epiſc.*] De eo plura Molanus in addit. ad Vſuardum, & uberius in Indiculo ſanctorũ Belgii, eiuſq. Acta conſcripta fuiſſe a Fulquino abbate teſtatur. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 296. qui eum Rhemenſem Archiepiſcopum fuiſſe dicit: at in tabulis Rhemenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, nulla prorſus de Theodulpho mẽtio habetur.

h *Ioannis.*] Extãt eius Acta fideliter cõſcripta, quę & mihi enarrata fuerũt ab Illuſtriſs. ac Reuerendiſſ. Cardinali Syrleto, qui & de eius cognométo, cur a metẽdo Thereſti fuerit appellatus, reddidit ex Actis eius certam rationem. Diuerſus ab hoc eſt Ioãnes Syreſti monachus, qui claruit tpibus Agapeti Papæ, de quo eſt mẽtio in Actione prima Quintæ Synodi.

25 Septimo Kal. Iulij. Luna. A ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

APvd Beroeam natalis S. Soſipatri [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Romæ S. Luciæ [b] virginis & martyris, cũalijs vigintiduobus. Alexandriæ S. Gallicani [c] martyris, viri Conſularis, qui triumphalibus infulis ſublimatus, & Conſtantino Auguſto carus, a ſanctis Ioanne & Paulo ad fidẽ Chriſti conuerſus eſt: qua ſuſcepta, cum S. Hilarino ad Oſtia Tiberina ſecedens, hoſpitalitati & infirmorum ſeruitio totũ ſe dedit: cuius rei fa

ma in toto Orbe diuulgata, multi undique illuc venientes uidebant virum ex Patricio & Consule lauantē pauperū pedes, ponentē mensam, aquā manibus effundentē, languētibus solicite ministrātē, & cetera pietatis officia exhibētē. Qui postmodū sub Iuliano Apostata inde expulsus, Alexādriā perrexit: vbi cū a Rauciano Iudice sacrificare cogeretur, & cōtēneret; percussus gladio, Christi martyr effectus est. Sibapoli in Syria S. Febroniæ[d] virginis & martyris, q in pſecutione Diocletiani sub Lysimacho Prę́side, ob fidē & pudicitiā seruādā, primo virgis cę́sa, et equuleo torta, deinde pectinib⁹ laniata, atq. igne succēsa, demū excussis dētibus, māmisq. abscisis, capitis dānata, tot passionū ornata [e] monilibus migrauit ad Spōsū. Vesōtione in Gallijs S. Antidij[f] Episcopi & martyris, qui ob fidē Christi a Vuādalis occisus fuit. Apud Regiū S. Prosperi Aquitani[g], eiusdē vrbis Episcopi, eruditione ac pietate insignis, q aduersus Pelagianos p fide Catholica strenue decertauit. Taurini natalis S. Maximi[h] Episcopi & cōfessoris, doctrina & sanctitate celeberrimi. In Hollādia S. Adelberti [i] cōfessoris, discipuli S. Vuillibrordi Episcopi. In territorio Guleti prope Nuscum S. Gulielmi[k] confessoris, Patris eremitarum Mōtis Virginis.

IVNII 25.

SOSIPATRI[a].] De quo Acta Apost. c. 10. & Paul. ad Rom. c. 16. Agunt de eodē hac die Beda, Vsuar. Ado, et alij. Hūc Origenes in epist. ad Rom. ait ordinatū fuisse Thessalonicensem Episcopū, licet Doroth in Synop. eum sedisse Iconij asseueret. Hippolytus ēt libel. de 72. discip. Iconij eum fuisse Episcopum testatur. Extat epist. Dionysij ad Sosipatrum.

b *Luciæ*, alias *Luceiæ*, *& soc.*] De his Beda, Vsuardus, Ado; & Petrus in catal. lib. 6. cap 4. eorum Acta describit.

c *Gallicani.*] De quo Vsuardus & Ado pluribus, cōsentiuntq. vet. manuscr. Huius res præclare gestæ in Actis SS. Ioannis & Pauli cōtinētur, recitatq. eas Sur. to. 3. die sequenti. Gessit Consulatū Quinius Gallicanus anno 25. Constantini Imp. qui adscribitur in Fastis Onuphrij annus a Christo Dño 330. De perarduo illo & difficili bello aduersus Sauromatas, qđ per Gallicanū confecit Constantinus, scribit Eusebius in vita Constan. lib. 4. c. 5. 6. & 7. quo bello feliciter gesto, Fm meruit Consulatum; post quem fæcundo renuntians, humillimum vitæ genus ob Christi amorem sectatus est, Orbe totomirante. Habetur de Gallicano mētio in lib. de Rom. Pont. in Siluestro, cū agitur de munificentia Constantini. Pluribus de eo egimus in Annal. Ecclesiast.

d *Febroniæ.*] De qua etiam Grę́ci hac die in Menologio. Porro eius Acta recitat Metaphrastes, quæ olim Thomais sānctimonialis fidelissime scripserat; habet eadem Lipom. to. 7. & Sur. tom. 3. die 15. Iunij, Mombrit. tom. 1. & alij, qui ex prædictis eius Actis accepere.

e *Tot passionum ornata monilibus.*] Vetus Christiana locutio; vnde & Cyprian. de habit. virg. hæc verba: Si in carne sit gloriandum; tunc plane, qn̄ in noīs confessione cruciatur, qn̄ fortior femina viris torquentibus inuenitur, quādo ignes, aut cruces, aut ferrum, uel bestias patitur, ut coronetur: illa sunt carnis pretiosa monilia, illa corporis ornamenta meliora. Hæc Cyprianus.

f *Antidij Episcopi.*] De eo item Molan. in addit. ad Vsuard. Sigebert. in chronic. anno Dñi 411. sed quędam admiscet apocrypha, & a veritate aliena; quæ cum magiā magis quā pietatē redoleant, merito reijcienda sunt. Agit de eodē Petrus in catal. lib. 8. c. 32. sed errare cōuincitur,

dum ait

dum ait fuisse Episcopũ Turonensẽ. Qui nam sederint Turoni vsq. ad annũ Dñi fere sexcentesimũ, satis explicat Gregor. Turonen. de gest. Franc. lib. 10. cap. 31.

g *Prosperi Episc.*] De quo Gennadius de vir. illustr. c. 84. Honorius August. & alij qui agũt de script. Eccles. Extat de eo epistola Cælestini Papæ ad Episcopos Galliarum. Eius scripta cõprobat cõmẽdatq. Gelasius Papa in cap. Sãcta Rom. dist. 15. Ado Vien. & alii tradũt hũc fuisse ab epistolis S. Leoni Papæ, ab eoq. scripta fert famosissima illa epistola S. Leonis ad Flauianũ de Incarnatione Verbi; quod non tm̃ Gennadius, Honorius, & alij Latinorũ, sed & Marcellinus Comes testatur in chronico sub Consulatu Olybrij & Rustici. Eius res gestas collectas a Ioanne Anton. Flamin. recitat Sur. to. 3. hac die. De eius Actis aduersus Pelagianos, & laboribus proscriptis S. Augustini susceptis, pluribus egimus in Annal. Meminit de eodẽ Cassiod. lib. 1. Instit. diuin. lect. Ne cui autẽ errandi detur occasio, aduertẽdum est, vixisse ijsdẽ tpibus in Gallijs alium eiusdem nominis Prosperum Episcopum Aurelianensem, successorem S. Aniani, ad quẽ extat scripta epistola Sidonij Apollinaris 15. lib. 6. quẽ illum esse opinamur, qui subscriptus habetur Concilio Vasensi, atq. Carpentoratensi. Migrauit S. Prosper, de quo hic agitur, ex hac uita anno Domini 466 ex Flaminij sententia, uel sexagesimoquinto, ut scribit Petrus in catal. lib. 6. cap. 7.

h *Maximi episc.*] Plura de eodem Gẽnad. de vir. illustr. c. 40. qui tm̃ dũ ait eum diẽ obijsse Honorio et Theodosio Impp. oĩno errare vr̃: nã cõstat peruenisse ad tpa Valentiniani & Marciani Augg. Reperitur. n. interfuisse Synodo Mediolanensi sub Eusebio eius ciuitatis Episcopo, cuius Synodica extat ad S. Leonẽ Papã cõscripta. Præsens fuit etiam Synodo Romanæ habitæ sub Hilaro Papa, Cõss. Basilisco & Hermineric o, anno Dñi 465.

i *Adelberti.*] De eodem Molanus in addit. ad Vsuardum his verbis: In Egmũda partium Hollandiæ S. Adelberti confessoris & Leuitæ, regalis stirpis Anglicanę, discipuli sancti prę̃sulis Vuillibrordi. Hæc ibi. Pluribus tamen de eius rebus nobiliter gestis, in indiculo sanctorum Belgij: idem extare testatur eius uitam conscriptam a cœnobitis Medolacensibus iussu Egberti Episcopi Treuerensis, aliam rursus manuscrip. per monachum Egmundæ.

k *Gulielmi.*] Habentur eius Acta nuper edita a R. P. Felice Renda, Priore monasterii Montis Virginis. Migrauit ex hac uita anno Domini 1142.

26 Sexto Kalend Iulij. Luna. B j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMAE in monte Cælio sanctorũ martyrũ Ioannis [a] & Pauli fratrũ, quorũ primus erat Præpositus domus, secundus Primicerius Cõstãtiæ virginis, filiæ Cõstãtini Imperatoris: q postea sub Iuliano Apostata martyrij palmã gladio cędente percepe runt. Apud Tridentum S. Vigilij [b] Episcopi, qui cum reliquias idololatriæ penitus extirpare conarẽt, a feris & barbaris hoĩbus lapidũ imbre percussus, p Christi noĩe martyriũ impleuit. Cordubæ in Hispania natalis S. Pelagij [c] adolescentuli, qui ob cõfessionẽ fidei iussu Abdarameni Sarracenorũ Regis forcipibus [d] ferreis membratim prę̃cisus, martyriũ suũ gloriose cõsummauit. Apud Valencenas passio sanctorũ Saluij [e] Episcopi Engolismẽsis, & Superij [f] martyrũ. Itẽ memo

29

ria S.Anthelmi [g] Episcopi Bellicensis. In pago Pictauiensi S. Maxentij [h] presbyteri & confessoris, qui miraculis claruit. Thessalonicæ S.Dauid [i] eremitæ. Eodem die sanctę Perseuerandę [k] virginis.

IVNII 26.

IOANNIS & *Pauli*[a].] Agũt de ijsdem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Ferũtur horũ Acta a Terentiano conscripta, quæ retulit Sur. in to. 3. Mombrit. to. 2. & Petrus in catal. lib. 6. cap. 9. Vetus est Romæ titulus ipsorũ noĩe, qui & Pãmachij dictus reperitur, cuius mentio hr̃ in Concilio 2. Romano sub Symmacho Papa: de eo & Gregor. in registr. lib. 4. c. 88. in fine. Habuit ibidẽ S. Greg. homil. 34. qui de eadẽ ecclesia optime meritus est, multaq. est illi largitus, ut apparet ex antiquis monumentis eius ecclesiæ in marmorea tabula incisis. Præest hodie huic Illustriss. ac Reu. Antonius Carrafa, eiusdẽ tituli Cardinalis amplissimus, S.R.E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio; spectatissima morũ integritas, atque pro Christiana religione ardẽtissimũ studiũ, non tm̃ titulũ illũ, ipsamq. Romanã Ecclesiam, sed totum Christianũ orbem illustrat. De horũ martyrũ reliquijs in Gallias trãslatis tpe Pelagij Papæ, meminit Greg. Turonen. de glor. mart. c. 83. De basilica eorumdem martyrum noĩe Rauennæ posita, deq. egregio miraculo illic edito meminit Paulus diaconus de gest. Lõgobard. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus lib. 4. de vita S. Martini, in fine.

b *Vigilij Episc.*] Vsuardus de eo agẽs, passũ refert sub Consulatu Stiliconis. Ponitur primus Cõsulatus Stiliconis anno Dñi 400. fm veriorem supputationẽ. Ad hunc, cum creatus est Eps S. Ambrosius scripsit epistolam de institutione Epi, est 24. lib. 3. edition. Rom. qua illud in primis monuit, ne eius ecclesia (vt ait) fieret corpus cõe, Gentiles Christianis admiscendo. Hoc Vigilium conflat totis neruis curasse, ac nauiter impleße, atq. eam ob cãm ẽt martyriũ subijsse, incumbenti bus in id ipsum una cũ eo Alexandro, Sisinio, & Martyrio, q ante & ipsi martyrio coronati sunt; quos idẽ S. Vigilius sepeliuit, atq. eorũ Acta cõscripsit ad Simplicianum Epm Mediolanen. ut testatur Gennadius de vir. illustr. c. 33. Extant ea apud Lipom. tom. 2. Mombrit. tom. 1. & Sur. tom. 3. Legi res gestas S. Vigilij, quæ extant ante eius cõmentarios contra Eutychen, quorũ est exordiũ: Cũ uero tanti viri, &c. Ibidem prefixa est præfatio Curterij, qui eos cõmẽtarios edidit. Inibi aũt incõsulte nimis fertur ille Vigilius vnus idẽq. esse cũ hoc, de quo agimus, martyre; qui (vt vidimus) vixit tpibus S. Ambrosij & Simpliciani, & martyr occubuit sub Consulatu Stiliconis primo, uel saltẽ secundo, qui incidit in annum Domini 405. quando non tm̃ Eutychis hæresis, sed nec Nestorij exorta erat. Qũo ergo potuit hic scripsisse aduersus Eutychen, qui diu ante illum martyr ex hac vita migrauit? Legi illos quinq. libros Vigilij aduersus Eutychen scriptos, ex quibus facile potest intelligi, auctorẽ uixisse tpibus Zenonis & Anastasij Imperatorũ, qñ aduersus sacrosanctum Concilium Chalcedonense, & epistolam S. Leonis Papę ad Flauianum grauissimæ concitatæ sũt turbę, post annos circiter septuaginta a martyrio S. Vigilij Tridentini. Si alius fuit illis tpibus eiusdem Ecclesię Tridentinę Eps eiusdem noĩs, qui & martyrio coronatus fit, ut habent alia quędam eiusdem Vigilij Acta breuius incerto auctore cõscripta, quæ sic incipiunt: Vigilius patria Romanus, &c. extantq. ante libros eius affixa tom. 5. Bibliothecæ sanctæ: dicẽdũ esset, duos diuersis tpibus, sed eiusdẽ nominis fuisse illius ciuitatis Episcopos, eosdemq. uiros eruditos, & ex eadẽ causa martyres: quod non facile quis admissurus erit. Compertum tm̃ habemus, eiusdem noĩs Episcopum interfuisse Concilio Agathensi in Gallia celebrato sub Consulatu Messallæ, anno Domini quingentesimo sexto, atque eadem circa tempora vixisse S. Vigilium Episcopum Brixianum, qui post S. Philastrium, qui sedit temporibus S. Ambrosij, septimus

ordine

ordine numeratur; quorum tempore illas agitatas esse contentiones in Ecclesia, certum est. Meminit & Cassiodorus de alio Vigilio Episcopo Africano, claro inter scriptores Ecclesiasticos, de Instit. diuin. lect. ca. 9. An autē ipsorum aliquis ea scripserit, nihil audeo temere affirmare. Sane quidem Gennadius de uiris illustribus cap. 37. necnon Honorius Augustodunensis, cum agunt de Vigilio Tridentino, qui ad S. Simplicianum de martyribus libellum scripsit, recēsentq. eius scripta; nullam prorsus faciunt mentionem de libris contra Eutychen scriptis, recēsentq. eum inter illos scriptores Ecclesiasticos, qui vixerunt tēporibus Honorij Imp. ponuntq. etiam ante S. Augustinum: ut quibus temporibus vixerit, ex his saltem possit intelligi.

c *Pelagij.*] Passus est S. Pelagius anno Domini 925. sexto Kalend. Iulij, die Dominico, ut tradit Ambrosius Moral. in addit. ad S. Eulogium ex codice ecclesiæ Toletanæ, Sanctorali smaragdino, & antiquis monumentis Tudensis ecclesiæ. Testatur idem auctor, Rosuintham virginem heroico carmine nobile eius certamē scripsisse; additq. plura de eius sacri corporis translatione Ouetum facta, ęra millesima sexagesimaprima, anno Domini millesimo vigesimotertio, vj. Id. Nouembris. De eodem Vasæus in chronic. Hispan. In Flore sanct. Hispan. recēsetur eius martyrij historia scripta a Raguele presbytero illi æquali. De eodem agitur in Thesauro concionum tom. 2. hac die.

d *Forcipibus ferreis.*] Triplicis generis erant forcipes quæ adhibebantur in carnificinis sanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidendum, ut hæ de quibus agimus; alię aūt ad comprimēdū & contorquendum compositæ: harum meminit Synesius Episcopus epist. 58. cum agit de Andronici Præsidis feritate, aitque: Nasi forcipe, auribus apprehendendis & labijs obtorquendis parato instrumento, &c. Agit illic item auctor de digitali & pedali tormento, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dentatæ, quæ quidem tribus ferreis aculeis cutem martyrls perforabant, cum stringerētur; quæ crudeliter nimis membra carpentes, vellebant. Asseruatur hactenus eiusmodi genus instrumēti in basilica Vaticana inter Sanctorum reliquias, licet scorpiones a quibusdam falso esse credantur: sed qui vere fuerint scorpiones tortorij, diximus superius duodecima huius mensis. Meminit & Iosephus libro de Machab. de forcipe dētata, cum ait: His dictis, ignea forcipe eius lingua cauteriatur, &c. Huic simile erat genus illud cruciamēti, quod Victor lib. 2. de persecutione Vuandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minoribus dentatis iactis in capite, crinibusque in eisdem colligatis, ac vehementius stringentes, simul cum capillis omnem pelliculam capitis auferebant. Hæc Victor.

e *Saluij Episcopi.*] De eo hac die Vsuardus in edit. 2. Molanus autem in prima ad Kalend. Iulii. Eius martyrium contigit anno Domini 801. vt auctor est Sigebertus in chron. qui illud recenset; Vincentius item lib. 24. cap. 24. Antoninus part. 2. tit. 14. cap. 4. §. 11. licet Ambianensem dicat fuisse Episcopum. Pluribus autem Molanus in Indiculo Sanctorum Belgii. Fuit eiusdem nominis Saluius Episcopus Albigensis, & ipse sanctitate celebris, de quo plura Gregor. Turonen. hist. Franc. lib. 5. cap. 50. lib. 6. cap. 29. lib. 7. cap. 1.

f *Superij.*] De eo Molanus in Indiculo Sanctorum Belgii hæc ait: S. Superius coniungitur S. Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

g *Anthelmi episc.*] Extant eius res gestæ, quas ex priscorum memoriis recitat Surius tom. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri Tertii Romani Pontificis, circa annum Domini 1160.

h *Maxentij.*] Agit de eodem hac die Vsuard. Plura de eo Gregor. Turonen. in hist. Franc. lib. 2. c. 37. Sigebert. in chron. anno 506. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 14. Floruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

i *Dauid eremitæ.*] De quo etiā hac die Græci agūt in Menologio, & multis quidē narrant eius res gestas: in eoque præcipue

cipue magnam sibi apud Deum & homines laudem comparasse ferunt, quod frequẽtem populum ad tuguriolũ suum aduentantem salutaribus imbuens disci plinis, a peccatis liberos, & sinceritati Christianæ disciplinæ restituit.

κ *Perseuerandæ*.] Agunt de eadem hac die Vsuardus, atque recentiores.

*C Quinto Kalend. Iulij. Luna. 27

a b c d e f g h i k l m n p q r f
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 25 26 27 28 29 1

IN Galatia sancti Crescentis[a] discipuli beati Pauli Apostoli, qui in Gallias transitum faciens, verbo prædicationis multos ad fidem Christi conuertit: rediens uero ad gentem cui specialiter datus erat Episcopus, cum Galatas *ipsos* vsque ad finem vitæ suæ in opere Domini confirmasset, *demum* sub Traiano martyrium consummauit. Cordubæ sanctorum martyrum Zoili[b] & aliorum decem & nouem. Cæsareæ in Palæstina sancti Anecti[c] martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Vrbano Præside, cum alios ad martyrium hortatus esset, & oratione *sua idola* prostrasset, a decem militibus verberari iussus, manibus[d] pedibusque præcisis, truncatus capite, martyrij coronam accepit. Constantinopoli S. Sampsonis[e] presbyteri, pauperum exceptoris. In pago Turonico S. Ioannis[f] presbyteri & confessoris. Varadini in Hungaria sancti Ladislai[g] Regis, qui clarissimis miraculis vsque ad diem *hodiernum* coruscat.

IVNII 27.

CRescentis *discipuli*[a].] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij; qui omnes testantur, Crescentem non tantum in Galatia, sed etiam in Gallijs Euangelium prædicasse, & Viennẽsem, necnon & Mogũtinam sedem erexisse, reuersumq. in Galatiam, martyrij corona donatum esse. Id. n. absque aliqua ambiguitate profitetur Ado Episcopus Viennẽsis in chron. de institutione sedis Viennen. De sede Moguntina tradit Petrus Cluniacensis lib. 2. epist. 1. Trithem. in vita S. Maximi Episc. Mogunt. & ipsæ integræ tabulæ Episcoporum Moguntinorum, quas recitat Demochares, aliaq. eiusdem nobilissimæ ecclesiæ antiqua monumenta. De prædicatione Crescentis in Gallijs adstipulatur S. Epiphanius in Panar. hæresi 51. vbi dum agit de textu epistolæ secundæ Pauli ad Timotheũ c. 4. ubi legit Vulgata: Crescens in Galatiam: legendum esse contendit: Crescẽs in Galliam. Sunt hæc verba eius: In epistolis suis idem Apostolus dicit: Crescẽs in Galliam. non enim, In Galatiam, ut quidam decepti putant, sed, In Galliam, legendum est. Hæc S. Epiphanius. Cui maxime fauet, quod Amminianus Marcellinus lib. 15. cum agit de Gallorum origine, Gallos dictos esse Galatas affirmat: Ita, inquit, Gallos sermo Græcus appellat. In quam sñiam & Theodoretus in epist. 2. ad Tim. c. 4. vbi Crescentem ad Galatas missum legens: Sic, inquit, Gallias appellauit. Ceterum scire debemus, Gallos & Galatas, sicut noĩe, sic re cõiunctos fuisse: Galatasq. coloniam fuisse Gallorum, quod pluribus docet Iustinus hist. lib. 24. & 25. item sanctus Hieronymus

nymus in proœmio lib. 2. comment. in epist. ad Galat. Galatiamq. Gallogræciã olim dictam fuisse cõfirmat. De colonijs Gallorum per Brennum in Orientẽ deductis, agit post Iustinũ Suidas, & alij, vt Clitophor. lib. 1. rerum Galat. Crescẽs itaque cum dr profectus in Galatiã; pro Galatia Galliam esse intelligẽdam, quæ dicta sunt, significãt. Ceterum quod alij complures per Galatiam, non Gallias, sed ipsam Minoris Asiæ prouinciam sic dictam intellexerunt; dicere opus est, si consultum quoque velimus verbis hic in Martyrologio positis; quod idem Crescens, cum accepisset Apostolatũ in Gallias, Galatas quasi eiusdem gentis populos sibi erudiendos existimauit. sicque secundum prædictorum auctoritatẽ, eiusque res gestas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euangelio. Nescio quid sibi velit Dorotheus in Synopsi, cũ ait, Crescentem Chalcedonis, quæ est in Gallijs, factum esse Episcopum. Puto textum esse deprauatum, ut pro Vienna, habeat Chalcedonem.

b *Zoili & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de ijsdem hac die. Zoellum, vel potius Zoillum hunc Prudentius hymn. 4. appellat. Eius Acta, & inuentionem corporis describit Surius ex historia Lucij to. 7. De ecclesia ab eo denominata, vbi & corpus eius asseruatur, scribit S. Eulogius in memoria sanctorum lib. 2. cap. 6. quem ibi functum munere clericatus, testatur Aluar. in uita S. Eulogij. In Breuiario Toletano est sacer hymnus de Zoilo, qui incipit: Martyris gesta Zoili, &c. De eo etiam Vasæus in chron. Hispan. Flos sanct. Hispan. Passumque ferunt tempo ribus persecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Eadem in Thesaur. concion. tomo 2. hac die habentur.

c *Anecti.*] Agunt de eodem Græci diffuse in Menologio hac die. De præfectura Vrbani, de qua hic habetur mentio, scribit Euseb. hist. lib. 8. Ibi & de his quæ digne passus est sæuissimus martyrum carnifex.

d *Manibus pedibusq. præcisis.*] Auidius Cassius tyrannus eiusmodi genus pœnæ excogitauit aduersus milites desertores, alijs manus excidens, alijs crura atq. poplites, dicens: maius exemplum esse viuẽtis miserabiliter criminosi, quam occisi. Hæc Vulcatius Gal. in Auidio Cassio. At hæc Christianis non erant ignominiæ notæ, sed monumenta victoriæ.

e *Sampsonis presbyteri.*] Græci itẽ de Sampsone hac die in Menologio pluribus: eius autem Acta a Metaphraste descripta refert Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. Numeratur solemnitas S. Sampsonis inter eas quibus Græci uacarent a iudicijs, ceterisq. negotijs, ut constat ex constitutione nouella Emmanuelis Imperatoris de feriis: recitat eam Theodorus Balsamon in Nomoc. Phot. tit. 7. cap. 1. De celebri hospitali S. Sampsonis agit Procopius lib. 1. ædificiorum Iustiniani Imperatoris, qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturq. hospitale sanctæ Mariæ Sãpson, de quo idem Imperator in Authentic. de eccles. iast. titul. §. vlt. & Authent. si quicquid. de impens. quæ fier. oport. nouel. coll. 10. constitu. 59. Ex his quæ scribit Procopius dicto lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. redarguũtur erroris prædicta Acta Sampsonis a Metaphraste relata, quibus fertur Sampson vixisse temporibus Iustiniani Imperatoris, eiusdemque hortatione eumdem Imp. erexisse xenodochium Sampsonis nomine appellatum. nam Procopius, qui illis uixit temporibus, eaque ob oculos habuit, testatur hospitale Sampsonis nomine ab eodem Sampsone erectum, olim incendio conflagrasse; cumque uix quædam remansissent vestigia, illud ipsum hospitale ab eodem Iustiniano Imperatore munificentius instauratum fuisse, censuque annuo ingentis pecuniæ locupletatum. Cum autem dicta Acta testentur dictum incendium contigisse post obitum Sampsonis, quando & Sophiæ nobile templum exustum est; cumque prædictum incendium factum reperiatur tẽporibus Anastasij Imp. vt auctor est Marcellinus in chronico: necesse est affirmare, longe ante Iustinianum Imp. Sampsonem diem obijsse. Ex eodem Procopio multo magis redarguitur Cedrenus, dum ait conflagrasse domum Sampsoniam anno pe

nultimo Iustiniani Imp. De miraculis S. Sampsonis idem Metaph. vbi supra plu ribus agit.

f *Ioannis.*] Scribit de eo Greg. Turonensis de gloria confess. ca. 23. ex quo ceteri acceperunt, qui de eo agunt.

g *Ladislai Regis.*] Hũc Cęlestin⁹ Papa Tertius recẽsuit inter Sãctos. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorũ, & apud Bonfin. de rebus Hungaricis lib. 4. dec. 2.

xxix. D Quarto Kal. Iulij. Luna. 28

a b c d e f g h i k l m n p q r s
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 26 27 28 29 1 2

VIGILIA [a] sanctorum Apostolorum Petri & Pauli. Romæ S. Leonis [b] Papæ Secundi. Lugduni in Gallia S. Irenæi [c] Episcopi & martyris, qui (vt scribit S. Hieronymus) beati Polycarpi Smyrnensis Episcopi discipulus fuit, & Apostolicorum temporum vicinus. Is cum aduersus hæreticos uerbis ac scriptis plurimum decertasset, in persecutione Seueri cum omni fere ciuitatis suæ populo coronatus est glorioso martyrio. Alexandrię in eadem Seueri persecutione sanctorum martyrum Plutarchi [d], Sereni, Heraclidis catechumeni, Heronis neophyti, & alterius Sereni, Rhaidis catechumenæ, Potamiœnæ, [e] & Marcellæ eius matris: inter quos præcipue enituit Potamiœna virgo, quę primo immensos innumerosque agones pro virginitate desudans, deinde etiam exquisita & inaudita tormenta pro fide perpessa, ad vltimum una cum matre igne consumpta est. Eodem die S. Papij [f] martyris, qui in persecutione Diocletiani flagris cæsus, & in lebetem oleo & adipe feruenti plenum iniectus, aliaq. horrenda supplicia perpessus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti sancti Benigni [g] Episcopi & martyris. Cordubę S. Argymiri [h] monachi & martyris, qui in persecutione Arabica pro fide Christi necatus est. Romę sancti Pauli [i] Papę & confessoris.

VIGILIA *sanctorum Apostolorum* [a].] De qua & Beda, Vsuardus, Ado, Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 10. ca. 31. Amalarius de ord. antiphon. c. 50. Radulf. de obser. can. cap. 19. & 21. & alij recentiores, qui agunt de diuin. offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apostolorum appellat Valentinianus Imperator in epistola ad Theodosium August. De ijsdem Vigilijs, præter antiqua monumenta Romanæ Ecclesiæ, legimus uetus atque solemne officium Ecclesiasticum in Breuiario Toletano.

b *Leonis Papæ Secundi.*] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, ac recentiores. *Successit* hic S. Agathoni, anno Domini 682. Egimus de eo fusius in Annal. Eccles iast. vbi eius Acta per annos singulos digessimus.

c *Irenæi Episcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui supra, hac die. Subrogatus

gatus est hic in locũ S. Photini eiusdem ciuitatis Episcopi, ut testatur S. Hieron. in epist. 84. ad Magnum: agit de eo etiã in lib. de Script. Eccles. & in epistola ad Theodorum 29. appellat eum vitum Apostolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioannis Euangelistę discipulũ. Tertullianus lib. contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarum accuratissimum exploratorem: commendatur etiã a S. Epiphanio in Panar. hęres. 24. & 31. qui & eum appellat sanctissimum priscumque Theologum, successorem Apostolorum. Pluribus de eo Euseb. hist. lib. 5. cap. 4. 7, 8. Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 29. & alij recentiores, ut Fuardentius in apparatu operum Irenæi, quæ nuper edidit. Latuerunt aliquandiu tam Acta, quam etiam scripta Sancti Irenæi; adeo ut neque in Gallijs, nec in Italia, licet multum quęsita, potuerint inueniri, ut scribit S. Gregorius in regist. lib. 9. epist. 50. ad Æterium Episcopum. Habemus in nostra bibliotheca to. 9. Acta martyrij S. Irenæi ac sociorum eius: est illorum exordium: Quamquam non nullis inuicta, &c. sed (quod non mediocriter dolemus) una sublata pagina, sunt imperfecta.

d *Plutarchi & soc.*] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum res gestas scribit Euseb. lib. 6. cap. 4. Niceph. lib. 5. cap. 4. & 5.

e *Potamiænæ.*] De qua Eusebius & Niceph. vbi supra. Passa hæc est temporibus Seueri Imp. Alia ab hac diuersa eiusdem fere noĩs est Potamænia dicta, quæ subijt martyriũ æque illustre tpibus Maximiani Imp. quod, referente Isidoro presbytero, describit Palladius Galata ca. 1. de vit. sanct. Patrum ad Lausum.

f *Papij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ac pluribus eius Acta referunt.

g *Benigni Episcopi.*] De ipso Molanus item agit in addit. ad Vsuard. & Galesinus ex tab. ecclesiæ Traiecten. Fortasse hic ille S. Benignus Episcopus, de quo scribit Greg. Turon. de glor. confess. cap. 17. Extat epistola decretalis Pelagij Papæ Secundi ad Benignum Episcopũ sedem mutare cupientem, ac de ea re sedem Apostolicam consulentem.

h *Argymiri.*] De eo scribit S. Eulogius lib. 3. memor. sanct. c. 16. passumque tradit æra 894. anno a Christo 856. vt idem auctor testatur.

i *Pauli Papæ.*] Successit hic Stephano Tertio, anno Domini 757. cetera de eodem in Annal. Eccles. diximus.

29 Tertio Kalend. Iulij. Luna. Exxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE natalis sanctorum Apostolorum Petri[a] & Pauli, qui eodem anno, eodemque die passi sunt sub Nerone Imperatore: quorum prior in eadem vrbe capite ad terram uerso cruci affixus, & in Vaticano iuxta viam Triumphalem sepultus, totius Orbis uenerarione celebratur: alter uero gladio animaduersus, & via Ostiensi sepultus, pari habetur honore. In castro Argentomacho sancti Marcelli[b] martyris, qui pro fide Christi vna cum Anastasio viro militari capite plexus est. Genuæ natalis sancti Syri[c] Episcopi. Narniæ sancti Cassij[d] eiusdem ciuitatis Episcopi, de quo sanctus Gregorius refert, quod nullus pene

dies

dies vitæ eius abſcedebat, quo omnipotenti Deo hoſtias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia cũcta quę habebat, in eleemoſynis tribuens, in hora ſacrificij totus in lacrymis diffluebat: demum natalitio Apoſtolorum die, quo ſingulis annis Romam venire conſueuerat, cum Miſſarum ſolemnia celebraſſet, & corpus Domini cum pacemque omnibus dediſſet, migrauit ad Dominum. In Cypro ſanctę Marię [e] matris Ioannis, qui cognominatus eſt Marcus. In territorio Senonenſi ſanctę Benedictę [f] virginis.

IVNII 29.

PETRI & *Pauli*[a].] De eadem ſolemnitate tam Latini quã Greci etiam hac die agunt: qui tñ cum in ea peragenda celebritate aliquantulum tepuiſſent; Feſtus ſenator Romanus, cũ legatũ ageret apud Anaſtaſium Imp. indigno id ferens animo, totis uiribus operatus eſt, ut frequentiſſimo populo ac ſplẽdidiſſimo cultu eadẽ ſolẽnitas ageretur, ut auctor eſt Theodorus lector lib. 2. collectaneorum. Bis feſta dies hæc dña Prudentio hym. 12. atq. in ea duplicare ſacra uota cõſueuiſſe Romanum Pontificem teſtatur, cum ait:

Tranſtiberina prius ſoluit ſacra peruigil ſacerdos,
Mox huc recurrit, duplicatque vota.

Ipſum populũ frequentiſſimo cœtu vtrãque baſilicã tam Petri in Vaticano, quã Pauli via Oſtienſi ea die ſinuiſſe ſolitum, idem auctor eodem hymno profitetur. S. Ambroſius in hymno huius diei, non duabus tantum (ut ait Prudentius) ſed tribus vijs huiuſmodi feſtum diem Romæ celebrari ſolitum, quaſi tria loca a populo ea die viſitarentur, teſtatur his verſibus:

Tantæ per Vrbis ambitum
Stipata tendunt agmina:
Trinis celebratur vijs
Feſtum ſanctorum martyrum.

Exiſtimamus etenim, non ſolum ipſas baſilicas Apoſtolorum hac die populum frequentaſſe; ſed uel locũ vbi Petrus cruci affixus eſt, uel ubi Paulus capite truncatus, aut ipſum carcerem ſacroſanctum redditum, ubi vterque diu detentus eſt (ut hodie videmus) adijſſe: prædictæ. n. omnes antiquæ memoriæ non ſolum in ipſo natali die Apoſtolorum, ſed & per Octauas a cœtu fidelium in hanc diem ardenti pietatis ſtudio viſitantur. Cõſtat ẽt ad eamdẽ ſolemnem diem ex diuerſis Orbis regionibus innumerabilem hominum multitudinem, religionis ergo, Romam confluere cõſueuiſſe. Hinc Galla Placidia Auguſta ſcribens ad Pulcheriam Imperatricem, cum reddit cauſam ſui Romam aduentus, hæc ait: *Vt Romã frequentibus concurſionibus adæq. deſideremus inſpicere, cauſa nobis eſt ample ctendæ religionis, ut terminis ſanctorũ noſtram exhiberemus præſentiam: quos certum eſt pro ſua virtute in cæleſtibus conſtitutos, neque inferiora deſpicere. Nos itaque ſacrilegum eſſe credimus, ſi ſolemnium ordinem denegemus, &c.* Epiſcopos etiam hincinde ad eamdẽ ſolemnitatem olim confluere conſueuiſſe, ex epiſtola 13. Paulini ad Seuerũ, & 16. ad Delphinum, ubi ſolemnem hanc appellat conſuetudinem, ſatis exploratum habetur. Vt autem ſemel in anno omnes Epiſcopi limina aditẽt Apoſtolorũ, Anacleti & Zachariæ Papæ decretis ſtatutũ eſt; de quo diſtin. 93. c. iuxta ſanctorum. Exegiſſe hoc ab Epiſcopis Siculis videtur S. Gregorius ſcribens ad Petrum ſubdiaconum lib. 1. regiſt. epiſt. 70. De iuuãmine protectione Apoſtolorum, qua Vrbs tuetiri conſueuit, cum innumera ſint exempla, ſatis modo ſit locum S. Gregorij Papæ in epiſtola 22. ad Ruſticianam patriciam lib. 7. regiſtr. prænotaſſe, & quod pulchre Venantius Fortunatus his verſibus docet:

A facie hoſtili duo propugnacula præſũt,
Quos fidei turres Vrbs caput Orbis hẽt.

Quam

Quam autem barbaris Romani Imperij hostibus, & Catholicæ fidei aduersarijs Petri & Pauli basilicæ Romæ in suburbijs positæ fuerint venerabiles, quantāq. erga eas obseruantiam præstiterint, dicemus inferius in Dedicatione ipsarū. Plura hic etiam dicenda essent aduersus quorundam sententiam, qui licet vna die, non tñ eodem anno eosdē sanctos Apostolos passos ferunt: aliaq. differenda de eorum rebus gestis, quæ vulgo circumferuntur, quibus nā fides ut veris adhibenda sit, & quæ tāquam apocryphæ reselle dæ: sed cū non sint eiusmodi, ut hic paucis perstringi possint, cōtenti erimus eas verius explicuisse in Annalibus Ecclesiasticis, ubi etiam pluribus demonstrauimus eosdem sanctos Apostolos subijsse martyrium Lucio Fonteio Capitone, & Caio Iul. Rufo Consſ. 3. Kalend. Iulij, anno a Christo Domino ſm veriorem supputationem sexagesimonono. De horū martyrio Hegesippus Iunior de excid. Hierosol. lib. 3. c. 2. & Acta passionis ipsorum, quæ feruntur Lini nomine, agūt.

b *Marcelli.*] De eodem Vuardus, Petrus in catal. lib. 6. cap. 24. & alij recentiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabilonensis, clarus in Gallijs, de quo Greg. Turonen. de glor. mart. cap. 52.

c *Syri Episcopi.*] Hunc S. Gregorius libro 4. dialog. cap. 53. appellat martyrem, dum agit de eius ecclesia, quam uetustate collapsam, his diebus, Clerici regulares in augustiorem amplitudinem restituerunt, addiderunt q. nobile cœnobiū; vbi sicut & in alijs præcipuis Italiæ ciuitatibus, pristinam illam Apostolicam viuendi formam ex integro redditam sancte pieq. colunt. Ab eorum Prępposito R. D. Marco Parasc. viro singulari eruditione & uitę integritate spectatissimo, de S. Syro & alijs sanctis eius ciuitatis Episcopis hæc antiquitatum digna monumenta inde missa percepimus, eademq. testata publici Notarij fide, cuius authentica scriptura expressum hī, anno Dñi 1283. die 8. Ianuarij, cum ab Ogerio abb. eiusdem ecclesiæ primarium restitueretur altare, quod eius mensa lapidea perfracta esset, tres distinctos loculos repertos esse, in quibus tria sanctorum corpora recondita erant. In eorum primo plumbea lamina, quid intus lateret, his descripta litteris significabat:

✠ M. S. HIC REQVIESCIT CORPVS SANCTI SYRI EPISCOPI IANVENSIS. OBIIT III. KAL. IVLII. FILIVS ÆMILIANI. In secundo autem loculo alia plumbi lamina sic scripta inuenta est:

✠ M. S. HIC REQVIESCIT SANCTVS FELIX EPISC. IANVENS. QVI VIXIT ANN. LXX. REXIT EPISCOP. XX. RECESSIT VII. ID. IVLII. In tertio autem loculo nulla erat inscriptio, sed (ut habent eadem publica Acta) corpus illic positum existimatur esse S. Romuli eiusdem ciuitatis Episcopi. Accepimus ab eodem eiusdem sancti Syri Acta quædam manuscripta, sed perpauca ex multis quæ desiderantur.

d *Cassij Episcopi.*] Agit de eo S. Greg. in homil. 37. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 6. & lib. 4. c. 56. Claruit temporibus Iustiniani Imperatoris. Sedere. n. cœpit anno eius decimo, migrauitq. ex hac vita, eiusdem anno trigesimoprimo, prout cōstat ex eiusdem sepulturę epitaphio, quod extat Narniæ in ecclesia cathedrali supra ianuam cryptæ S. Iuuenalis, vbi & corpus S. Cassij requiescere creditur. Est inscriptio incisa in marmore oblongo, in cuius medio Crucis forma expressa est, itēq. duo agni exculpti, qui se e regione aspiciunt. Creditur S. Cassius, cū de suo obitu diuinitus esset admonitus (ut est apud S. Gregor.) sibi viuenti sepulchrum posuisse, atque suum epitaphium sex hisce versibus conscripsisse:

Cassi° immerito Præsul de munere Christi.
Hic sua restituo terrę mihi credita mēbra.
Quē fato anticipās cōsors dulcissima vitæ,
Ante meum in pacem requiescit Fausta sepulchrum.
Tu, rogo, quisquis ades, prece nos memorare benigna,
Cūcta recepturū te noscens cōgrua factis.

SD. ANN. XXI. M. IX. D. X. RQ. IN PACE. PRID. KAL. IVL. P. C. BASILII. V. C. ANN. XVII. Numeratur hic annus Domini 558. Iustiniani Imp. trigesimus secundus. Porro illa verba post carmina posita,

posita, Sedit, &c. eo mortuo fuisse addita, certum est.

e *Mariæ.*] De qua Act. Apost. cap. 12. Pluribus in Actis Barnabæ descriptis ab Alexandro monacho apud Sur. tom. 3. die 11. Iunij.

f *Benedictæ.*] De eadem Vsuardus hac die: Trithemius de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 264. agit de S. Benedicta abbatissa, cuius solemnitas agitur xvj. Kalend. Decembris, quæ uidetur ab hac esse diuersa.

xxvij. F **Pridie Kalend. Iulij. Luna. 30**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

COMMEMORATIO sancti Pauli [a] Apostoli. Lemouicis in Gallia S. Martialis [b] Episcopi, cum duobus presbyteris Alpiniano & Austricliniano, quorũ vita miraculorum signis admodum effulsit. Ipso die sanctorum Caij [c] presbyteri, & Leonis subdiaconi. Alexandriæ passio S. Basilidis [d] sub Seuero Imperatore: qui cum sanctam Potamiœnam virginem, quam ad supplicium ducebat, ab impudicorum hominum petulantia tutatus esset, religiosi officij mercedem ab ea recepit: nam ipsa post triduum illi apparens, & eius capiti coronam imponens, non solum eum conuertit ad Christum, sed etiam breui agone certantem, suis precibus martyrem glorioſum effecit. Romæ S. Lucinæ [e] Apostolorum discipulæ, quæ facultatibus suis sanctorum necessitatibus communicans, Christianos in carcere detentos visitabat, ac martyrum sepulturæ inseruiebat, iuxta quos & in crypta a se constructa sepulta est. Ibidem S. Æmilianæ [f] martyris. In territorio Viuariensi S. Ostiani [g] presbyteri & confessoris.

IVNII 30.

COMMEMORATIO *S. Pauli.*[a] De ipsa hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Græci autem in Menolog. agunt hac die commemorationem omnium Apostolorum. Porro Latini tota m hanc Octauam in laudibus Apostolorum Petri & Pauli impendunt. Atlicet pridie huius diei tam Petri quã Pauli agatur solemnis celebritas: tamẽ hac potissimum die solius Pauli commemorationem fieri debere, ex S. Gregorij Papæ institutione docet Microlog. c. 42. Idẽq. recentiores, qui agunt de diuinis officijs. Cuius quidem rei gerendæ illa mihi magis probatur causa, quæ ex hymno Prudentij 12. satis posse colligi videtur, dum antiqui vsus meminit, consueuisse nimirum Romanum Pontificem una eademq. die Pontificias functiones in vtraque basilica exercere. Cum hoc autem propter nimiam locorum inter se distantiam non sine nimio ac intolerabili fere labore perfici posse videretur; consultius visum est, prima die in basilica Vaticana vtriusque celebrare solemnitatem, sequẽti autem die in basilica Pauli sacra peragere, uberiusque persoluere, quod pridie ea de causa ibidem loci videretur omissum.

b *Martialis*

b *Martialis epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta circumferũtur ſcripta ab Aureliano eius ſucceſſore; citantur autem, tacito auctoris nomine, ab Innocentio Tertio extra de ſacra unctione in fine, ubi & gloſ. Meminit eiuſdem Martialis Greg. Turon. lib. 1. hiſt. c. 30. & de glor. cõfeſſ. c. 27. qui tñ inſigniter errat, dum tempore Decij Imp. eum cũ alijs, qui illic deſcribuntur, in Gallias ueniſſe teſtatur. Meminit eiuſdem Martialis Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 29. qui tradit eum diem obijſſe anno tertio Veſpaſiani Imp. De duabus eius epiſtolis nuper inuentis egimus in Annal. Eccleſ. ibi etiam de Cephæ nomine, quod tribuunt Martiali. Hunc autem non tantum Lemouicenſis ſedis auctorem, ſed & Anicienſis, Rhutenenſis, Aruernenſis, & Mimmatenſis erectorem fuiſſe tradunt. de his Democh. in tabul. Epiſcoporum Lemouicenſium.

c *Corſici & Leonis.*] De his item hac die Vſuardus, & recentiores omnes.

d *Baſilidis.*] Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 4. & Niceph. lib. 5. cap. 7.

e *Lucinæ.*] Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: mentio habetur de ipſa in Actis ſanctorum martyrũ Proceſſi & Martiniani. Alia inſuper vixit Lucina Romana tpibus Diocletiani Imperatoris, q̃ nõ minus quã iſta pietatis operibus addicta, celebris fuit; de qua ſæpius in Actis S. Sebaſtiani, atq. in rebus geſtis S. Marcelli Papæ agitur.

f *Aemilianæ.*] Erat Romæ titulus S. Æmilianæ, de quo in Cõcilio primo Romano ſub Symmacho habetur mentio.

g *Oſtiani.*] Agit de eo etiam Vſuardus hac die. Extare eius Acta, teſtatur Molanus in additione ad Vſuardum.

IVLIVS.

I Kalendis Iulij. Luna. G xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. In monte Hor depoſitio S. Aaron [b] primi ſacerdotis ordinis Leuitici. In Britannia ſanctorum martyrum Iulij [c] & Aaron, qui poſt S. Albanum in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt: quo tempore ibidem quamplurimi diuerſis cruciatibus torti, & ſæuiſſime lacerati, ad ſupernæ ciuitatis gaudia conſummato agone peruenerunt. Machliniæ paſſio S. Rumoldi [d] martyris, Scotorum Regis filij, & Epiſcopi Dublinenſis. Sinueſſæ ſanctorum martyrum Caſti [e] & Secundini Epiſcoporum. Viennæ ſancti Martini [f] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli. Aruernis ſancti [g] Galli Epiſcopi. In territorio Lugdunenſi depoſitio ſancti Domitiani [h] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum plurimos ibi in Dei ſeruitio congregaſſet, magnis virtutibus & glorioſis miraculis valde clarus, collectus eſt ad patres in ſenectute bona. In territorio Rhemenſi ſancti Theodorici [i] presbyteri, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi. Engoliſmæ ſancti Eparchij [k] abbatis. Apud Emeſam ſancti Simeonis [l] confeſſoris, cognomento

gnomento Sali, qui ſtultus propter Chriſtum factus eſt: ſed altam eius ſapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

IVLII 1.

OCTAVA *S. Ioannis Baptiſtæ* [a].] De ea Beda, Ado, & Rudulph. de obſer. canon. ca. 19. vbi agit de differentia maiorum ac minorum Octauarum. Numeratur hæc autem inter maiores Octauas.

b *Aaron ſacerdotis*.] Agunt item de eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo ſcripta habentur, Ioſephus de ipſo ſcribit lib. 2. antiquit. cap. 6. & ſequen. & de eius obitu lib. 4. cap. 4.

c *Iulij & Aaron*.] De his vet. manuſcripta. Eorumdem meminit Gilda Sapiens libro de excidio Britan. Beda de geſt. Anglorum lib. 1. c. 7. in fine, Petrus in catal. lib. 6. cap. 53. & alij.

d *Rumoldi*.] Eius Acta ſcriptis mandauit Theodoricus abb. S. Trudonis, ut teſtatur Sigebert. de vir. illuſt. ca. penult. deſcripſit eadem Sur. tom. 7. hac die. Plura de eodē in vita S. Gummari apud Sur. tom. 5. die 11. Octobris, & Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij; aitque huius ſolemnitatē agi hac die, auctoritate Alexandri Quarti Romani Pontificis; coronatumque martirio refert anno Domini 775. octauo Kalen. Iulij. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipſe corona martyrij donatus, cuius natalis dies agitur 7. Idus Ianuarij: de quo Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 249.

e *Caſti & Secundini Epiſcoporum*.] Petrus diaconus biblioth. monaſterij Caſſinen. in lib. de vir. illuſtr. cap. 29. hæc ait: Benedictus, qui & Guaipherus, ſanctitate & religione conſpicuus, ſuauis eloquio, ingenio magnus, & ſermone facūdus, ſcripſit ad Troianum Epiſcopum vitam S. Secundini, & cantum eius, ſermonem & hymnos de eodem. Rurſum etiā cap. 32. hæc ait: Gregorius Tarracinenſis Epiſcopus, paruulus & ipſe in Caſſino oblatus, memoria tenax, ingenio viuax, tantæ fuit grauitatis, ſuauitatis, & eloquē tiæ, ut a nonnullis columna diceretur Ecclesiæ: ſcripſit paſſionem ſanctorū Caſti & Caſſij, &c. Habemus Acta eorumdem martyrum incerto auctore, quæ accepimus ab eccleſia Caietana: eſt illorū exordium: Poſtquam beatiſſimi, &c. & ſermonem de ijſdem, cuius eſt exordium: Hodierna die ſolemnitatem, &c.

f *Martini Epiſcopi*.] De quo etiam Beda hac die. Ado Viennen. in chronic. anno 101. tertium hūc ponit eius ſedis Epiſcopum, ſucceſſoremque S. Zachariæ, ac prædeceſſorem S. Veri.

g *Galli Epiſcopi*.] Scribit de S. Gallo Epiſcopo Grego. Turonen. de geſt. Francorum lib. 4. c. 5. & 6. vberius in vita ſanctor. Patr. c. 6. Eius epitaphium & uirtutes egregias ſcripſit carmine Venantius Fortunatus lib. 4. Interfuit per legatū tertio Concilio Aurelianenſi, præſens autē quarto & quinto ſubſcripſit, ut ex illorū monumētis apparet: ex quibus facile poteſt intelligi, quibus temporibus vixerit: quinta. n. Synodus Aurelianēſis celebrata eſt anno triceſimooctauo Regis Childeberti, qui numeratur annus Domini 552. Interfuit etiam Concilio Aruernenſi celebraro poſt Conſulatum Paulini Iunioris, ut eius Acta teſtantur. Ponitur hic in tabulis Epiſcoporum Aruernenſium vigeſimuſeptimus ordine apud Democh. de ſactif. Miſſæ.

h *Domitiani abb*.] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extare teſtatur Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 5. cap. 296. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Tungrenſis, de quo agitur 7. Maij. vbi Molanus de eo, & in Indic. ſanct. Belgij; interfuitq. quinto Concilio Aurelianenſi. agit etiam de ipſo Sigebertus in chron. anno 528.

i *Theodorici*.] Agit de eo Vſuard. hac die; eius autem geſta deſcribit Sur. tom. 4. hac die. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

k *Eparchij abb*.] De eo item hac die Vſuardus. Acta ipſius, etſi incerti auctoris, tñ veritatem profitentis, refert Sur.

tom. 4. hac die. De eo pluribus etiam Gregor. Turonen. de gestis Franc. lib. 6. ca. 9. Migrauit ex hac vita anno Domini 583. vt ex dicto auctore colligitur. Fuit eiusdem nois, sed longe ante Eparchius Episcopus Aruernensis, sanctitate insignis, cui successit Sidonius Apollinaris, ut scribit idem Gregor. Turonen. de gestis Franc. lib. 2. cap. 21.

Simeonis Sali.] Agunt de eodē hac die Græci in Menologio. Scripsit eius res gestas humanum captum excedentes probatissimus auctor Leontius Episcopus in Cypro, quas descripserunt Metaphrastes, Lipomanus, & Surius hac die: id ēt restantur Acta Synodi secundę Nicænæ, vbi Act. 4. de eodē auctore hæc legūtur: Pater, q lectus est, in una ex ciuitatibus Cypri decēter & sancte cōuersatus est, multaque encomia & panegyricas illius oōnes ēt habemus, inter quas extat oratio de trāsfigutatione Dñi. scripsit & Ioannis, Misericordis appellati, Episcopi Alexādrini vitā, præterea beati Simeonis, &c. De eodem Simeone agit Euagrius hist. lib. 4. cap. 33. & alij plures.

2 Sexto Nonas Iulij. Luna. A 25. XXV.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

VISITATIO [a] beatæ Mariæ Virginis ad Elizabeth. Romæ uia Aurelia natalis sanctorum martyrū Processi [b] & Martiniani, qui a beato Petro Apostolo in custodia Mamerti ni baptizati, sub Nerone, oris cōtusionem, equuleum, neruos, fustes, flammas, scorpionesq. perpessi, nouissime gladio cęsi, martyrio coronati sunt. Item Romæ passio sanctorum trium [c] Militum, qui in martyrio beati Pauli Apostoli ad Christum conuersi, cum eo cælestis gloriæ participes fieri meruerunt. Eodē die sanctorum martyrum Aristonis [d], Crescentiani, Eutychiani, Vrbani, Vitalis, Iusti, Felicissimi, Felicis, Marciæ, & Symphorosæ, qui omnes apud Campaniam, cum Diocletiani Imperatoris persecutio desæuiret, martyrio coronati sunt. Vuintoniæ in Anglia S. Suuithuni [e] Episcopi, cuius sanctitas gratia miraculorum effulsit. Bābergæ S. Othonis [f] Episcopi, qui Pomeranis Euangelium prædicans, eosdem conuertit ad fidem. Turonis depositio S. Monegundis [g] religiosæ feminæ.

IVLII 2.

VISITATIO *beatæ Mariæ* [a].] Hæc quidem solemnitas ab Vrbano Papa Sexto instituta, & a Bonifacio Nono confirmata, uel potius publicata est; idque occasione vrgentis schismatis, ad quod componendum eiusdem Dei genitricis opem Dei Ecclesia propensius (ea aucta celebritate) studuit implorare: idq. anno Domini 1389. Extantque de ea re diplomata excusa in secunda parte Legend. In bibliotheca Vaticana plut. 4. num. 226. nactus sum tractatum manuscriptum Ioannis Pragensis contra Adalbertum eius solemnitatis impugnatorem; in quo, cum pluta erudite differat, texit etiam nonnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quibus Deus dictam sacratissimam solemnitatem manifestissime comprobauit.

b *Proceßi*

b *Proceßi & Martiniani.*] De quibus etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Horum paſſionis Acta ex antiquis codicibus deſcripſit Mombrit. tom. 2. & Sur. to. 4. hac die. Erat olim Romæ in prædictorum ſanctorum martyrũ honorem erecta baſilica, in qua S. Gregorius Papa habuit homil. 32. in Euang. vbi & de miraculis ad eorum ſepulchrũ fieri conſuetis meminit. Diruta autẽ prædicta eccleſia, translata ſunt eorum corpora in baſilicam Vaticanam S. Petri Apoſtoli, vbi hactenus aſſeruantur.

c *Trium militum.*] Agunt de his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulãturq. vet. manuſcr. ex quibus etiam nomina ſingulorum produntur: ſunt aũt hæc, Longinus, Aceſtus, & Megiſtus. Mẽrio prædictorum habetur etiam in paſſionibus Apoſtolorum Petri & Pauli, quibus adſtipulari videtur præclara illa encomiaſtica oratio S. Ioannis Chryſoſtomi de Principibus Apoſtolorum, Habetur tom. 5. col. 1533. edit. Niuel. vlt. ubi tamẽ non tantum tres, ſed trigintaquinq. una ſimul coronatos martyrio, refert his verbis: Qualis locus tuum, Paule, ſanguinẽ excepit, qui lacteus apparuit in eius veſte qui te percuſſit: qui quidem ſanguis barbaricum illius animum reddens melle dulciorem, ut ipſe una cum ſocijs ad fidem traduceretur, ita effecit? Sit mihi inſtar coronæ gladius ille, qui triginta & quinque viros ſumma ad ſeruiendum alacritate Deo Domino mancipauit, etc. Hæc ibi.

d *Ariſtonis & ſociorum.*] De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij, omnesq. ex Actis S. Sebaſtiani martyris, quæ refert Sur. tom. 1. 20. Ianuarij, vbi horum paſſiones deſcribuntur.

e *Suuithuni epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Gothzelinus, quas retulit Sur. in tom. 4. eas autem ſcriptis mandatas a Lãfrido monacho, prodit catal. ſcript. Britan. Excesſit ex humanis anno a Chriſto Domino 862.

f *Othonis epiſcopi.*] Acta ipſius recitat Sur. tom. 4. hac die; ſed alia longe prolixiora eſſe uidẽtur, quæ duobus libris ſcripta dicuntur. De eodem plura Albertus Crant. in hiſtor. Eccleſiaſt. Saxon. lib. 6. cap. 5. & in Metropol. lib. 5. ca. 44. & 45. vbi de eius Apoſtolatu ad Pomeranos ei credito a Calliſto Romano Pontifice: in chronic. item Bambergen. & hiſtor. Pomer. lib. 4. cap. 17. & ſequen. Extat epiſtola ipſius ad Paſchalem Secũdum Romanum Põtificem, qua ſe excuſat, *inuitum* per manum laicam accepiſſe inueſtituram, petens (ſi placeat) ab eo cõfirmari, &c. Profitetur in ea ingenue Apoſtolicæ ſedis auctoritatem. Interfuit hic Concilio Moguntino anno Domini 1131. ut teſtatur de eo chron. Hirſaug. Adſcriptus fuit in Sãctorum numerum a Clemente Papa Tertio, anno Domini 1189. ut habetur in chronic. Bambergen. Tũc ẽt venerandũ corpus eius translatum eſt. Migrauit autẽ ex hac vita anno Domini 1139.

g *Monegundis.*] De qua etiam Vſuardus hac die. Scripſit eius res geſtas Gregorius Turonen. in uita ſanct. Patr. c. 19. & de glor. confeſſ. cap. 24.

xxiiij. B Quinto Nonas Iulij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ALEXANDRIAE ſanctorum martyrum Tryphonis [a] & aliorum duodecim. Conſtantinopoli ſanctorum Eulogij [b] & ſociorum martyrum. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Hyacinthi [c] cubicularij Traiani Imperatoris, qui accuſatus quod Chriſtianus eſſet, plagis varie afflictus, & in carcerem

truſus,

trusus, ibi consumptus fame expirauit. Clusij in Etruria sanctorum martyrum Irenæi [d]diaconi, & Mustiolę matronæ, qui sub Aureliano Imperatore diuersis atrocibusq. supplicijs cruciati, coronam martyrij meruerunt. Eodem die sanctorum martyrum Marci [e]& Muciani, qui pro Christo gladio cæsi sunt: quos cum puer paruulus, ne immolarent idolis, alta voce moneret, verberibus iussus est cædi: cumq. vehementius Christum confiteretur, vna cum quodam Paulo martyres exhortante necatus est. Laodiceæ in Syria S. Anatolij [f]Episcopi, qui non solum religiosis viris, sed & philosophis admiranda scripta reliquit. Altini S. Heliodori [g] Episcopi, doctrina & sanctitate insignis. Rauennæ S. Dathi [h] Episcopi & confessoris. Edessæ in Mesopotamia Translatio [i] S. Thomæ Apostoli ex India: cuius reliquię Ortonam postea translatæ sunt.

IVLII 3.

TRYPHONIS *& soc.* [a]] De quibus Vsuardus hac die, & manuscripta agunt.

b *Eulogij & soc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. Passi sunt autem sub Valente Imp. ob fidem Catholicam, quam strenue professi sunt.

c *Hyacinthi.*] Græci itidem de eo in Menolog. ibiq. eius passionis Acta compendio describunt.

d *Irenæi & Mustiolæ.*] De his hac die Vsuard. Horum Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 4. hac die, Petrus in catal. lib. 6. cap. 48. & alij ex ijsdem.

e *Marçi & Muciani.*] De ijsdem etiam Græci hac die in Menologio, vbi pluribus describunt eorum martyrium.

f *Anatolij.*] De eo Vsuard. Ado, & alij. Euseb. pluribus lib. 7. hist. c. 26. Hieron. de scrip. Ecclesiast. & in epist. ad Magnum orat. 84. Niceph. hist. lib. 6. c. 36. & ex ijsdem alij descripserunt.

g *Heliodori Episc.*] Agit etiam de eo Molanus in addit. ad Vsuardum 2. edit. Hic ille, cuius frequēter meminit S. Hieron. ad quem etiā scripsit epist. 1. de laude vitæ solitariæ, & de obitu Nepotiani epitaphium epist. 3. Mentionē facit eiusdem in epist. 2. ad Nepot. & ad Iulianū 37. & prefat. 110. & 115. Reperitur interfuisse Conc. Aquileiensi, vbi aduersus ingruētes Arianos vna cum S. Ambrosio, coniunctis viribus, strenue decertauit.

h *Dathi Episc.*] De eodem hac die tabulæ eccles. Rauennatis: pluribus Agnellus & Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. Claruisse eum tradunt temporibus Commodi Imperatoris.

i *Translatio S. Thomæ.*] De qua item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recētiores. S. Thomæ Apostoli venerandum corpus translatum olim fuit Edessam in Syria, atq. in eius honorem amplissima est erecta basilica, ad quā ex longinquis remotisq. Orbis regionibus Christiani religionis causa cōfluebant, vt scribit Socrat. hist. lib. 4. c. 14. & Sozom. lib. 6. c. 18. De eadem translatione Rufin. lib. 2. c. 5. Greg. Turonen. de gloria martyrum ca. 31. & Venantius Fortunatus hoc versu:

Producēs Thomam munus Edeßa piū.

His alludit S. Ioānes Chrysostomus, cū in homil. 26. in epist. Pauli ad Hebręos, notum esse ait, & veneratione habitum sepulchrum S. Thomæ, sicut & Petri ac Pauli Apostolorum. Non omittimus dicere, quod Hieronymus Osorius Episcopus Siluensis Lusitanię lib. 3. res Indicas prosecutus, testatur Indos nuper recipiētes Euangelium affirmare, penes se esse corpus Sancti Thomæ Apostoli, a quo olim acceperunt Euangelium, illudque vsque hodie multis fulgere miraculis.

Sed cum de translatione Edessam facta luce clarius constet; dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs repetitur, nempe vnius corporis partes in diuersa loca distributas, occasionem dedisse multis opinandi, vel hic vel alibi contineri vnum idemq. corpus. De trãslatione S. Thomæ reliquiarum Ortonam facta, cuius hic mentio habetur, extat vna cum vita eiusdem Apostoli, eiusdemq. miraculis libellus editus a Ioãne Baptista Ortonensi, de perenni miraculo Edessæ fieri solito ad corpus S. Thomæ, cõsule Petrum in catal. lib. 6. cap. 44.

xxiij. C Quarto Nonas Iulij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

SEE [a] & Aggæi Prophetarum. In Africa natalis S. Iucundiani [b] martyris, pro Christo in mare mersi. In territorio Bituricensi S. Lauriani [c] Episcopi Hispalensis & martyris, cuius caput Hispalim in Hispania delatum est. Sirmij sanctorum martyrum Innocentij [d] & Sebastiæ, cum alijs triginta. Madauri in Africa S. Namphanionis [e] martyris, & sociorum, quos ille roborauit ad pugnam, & ad coronam prouexit. Cyrine in Lybia S. Theodori [f] Episcopi, qui in persecutione Diocletiani sub Digniano Præside plumbatis cæsus, & lingua abscissa, in pace tandem confessor occubuit. Eodem die natalis sanctorum Flauiani [g] secundi Episcopi Antiocheni, & Eliæ Episcopi Hierosolymorum; qui pro Synodo Chalcedonensi ab Anastasio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dominum. Augustæ in Rhætia S. Vldarici [h] Episcopi, miræ abstinentiæ, largitatis, & vigilantiæ, ac miraculorum gratia illustris. Turonis translatio S. Martini [i] Episcopi, & confessoris, & dedicatio eius basilicæ hoc ipso die, quo etiam is ante aliquot annos in Episcopum fuerat ordinatus. *Vlyssipone S. Elizabeth viduæ Portugalliæ Reginæ, quam virtutibus & miraculis claram Vrbanus 8. in Sanctorum numerum retulit.*

IVLII 4.

SEE & *Aggæi Prophetarum.* [a]] De his hac die Beda & Ado, Vsuardus de Osea tãtum, Græci autem seorsum ab inuicem: agunt enim de Osea xvj. Kalen. Octobris, de Aggæo xvij. Kalend. Ianuarij in Menologio. Præterilla quæ de Osea in diuinis Scripturis leguntur, agit de eo S. Epiphan. lib. de vit. & interit. Proph. cap. 11. Hieronym. in præfat. 121. & in proœm. in Oseam. Apud Isidor. de vit. & mort. sanct. ca. 41. Doroth. in Synop. cap. 1. & 10. De Aggæo Iosephus antiq. lib. 11. cap. 4. Epiphan. vbi sup. cap. 20. Hier. in proœm. in Aggæum, & apud Isidor. cap. 59.

b *Iucundiani.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes, Petrus item in catal lib. 6. c. 54.

c *Lauriani Episcopi.*] De eodem ijdem qui supra. Vasæus in chronic. Hispan. anno 544. passim refert sub Totila Gothorum Rege. Pluribus agitur de eo in Flor. sanct. Hispan. & in Thesaur. concion. tomo 2. hac die.

d *Innocentij & soc.*] De his itẽ hac die Beda,

Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

e *Namphanionis & soc.*] Sunt hæc sociorum nomina, Migdon, Sanaen, Lucitas; ceterorum autem ignorantur. Sunt hæ Punicæ voces. Porro Namphanion, idem quod apud nos, Bonus euētus. Fuit hic præclarissimus martyr in Africa, adeoque celebris, vt Archimartyris titulo fuerit insignitus: in quem prę ceteris Madaurēses Apuleij conciues idololatrę oē genus blasphemiæ & contumeliarū iactabant. Extāt de his litteræ Maximi Madaurensis ad Augustinum 43. & rursus Augustini epist. 44. ad ipsum rescripta.

f *Theodori Episc.*] Agunt de his hac die Græci in Menologio, vbi & eius passio recitatur.

g *Flauiani & Eliæ Episcoporum.*] Agitur hic de secūdo Flauiano: primus enim sedit temporibus Theodosij in schismate aduersus Euagrium; hic autē præfuit ecclesię Antiochenę sub Anastasio Imp. a quo & dirissima passus est; habuitq. in eo pro fide Catholica suscepto certamine sortem commilitonem Eliā Episcopum Hierosolymorum: horum spectatissima virtus testimonio S. Sabæ laudata, in septima Synodo Act. 5. repetita est. Plura de ijsdem Cyrillus monachus in Ioāne Silentiario, in Euthymio, & in Actis S. Sabæ abbatis. Niceph. hist. lib. 16. cap. 32. 34. 38. hist. Miscel. lib. 15. Cedren. in Anastasio, & alij. De ipsorum autem obitu admiranda scribuntur in Prat. spirit. ca. 53. vbi habetur, post duos dies ab obitu Anastasij Imperatoris prædictos Flauianum & Eliam migrasse ad Dominū. In Actis autem S. Sabæ decem dies ponuntur intercessisse ab eiusdem Imper. morte, vsque ad prædictorum exitum; ibidemq. habetur, nono die mensis Iulij Anastasium ex hac vita excessisse: idemque ex Euagrio hist. lib. 4. cap. 1. exploratum habetur, dum ait, eadem die nona mensis Iulij Iustinum seniorem ex Senatusconsulto Imperium cepisse. Cur itaq. hac potissimum die de his agatur, nulla mihi certa suppetit ratio, cum multæ esse possent, nempe translatio, vel basilicę dedicatio, vt de alijs factum videmus. Iā reliquum est vt Flauianū ab hæreticorū calumnijs vindicemus. Recitat Euagr. lib. 3. cap. 31. & ex eo Niceph. lib. 19. cap. 18. litteras quasdam monachorum Palæstinæ ad Alcisonem de Flauiani lapsu, quasi ex parte damnasset Concilīū Chalcedonense. Rursus autē in Actis S. Sabæ, quæ ex Metaphraste descripsit Lipo. to. 5. habetur, quod coactus ab hæreticis, dānarit Synodū Chalcedonensem. Quod ad litteras monachorum ab Euagrio recitatas spectat, scias deprauatas esse ab hæreticis; quod quisque, licet cæcutiens, dissimulare non poterit. Quid est quod ibi dr̄, Flauianū ingenue professum esse Concilium Chalcedonense in his quæ spectant ad damnationē Nestorij & Eutychis; in his autem quæ essent fidei, nō item? hæc quidem inter se inuicem pugnant, vt simul vera esse non possint: nā vtriusq. hæresiarchæ damnationē recipere, non aliud est quam rectę fidei normę ab eodē Concilio contra prædictos editę consentire. Quid insuper est, quod idē Euagrius ibidem in fine dicit, Flauianū ab hæreticis in exilium esse pulsum: nisi ipsum illis aduersarium demonstrasse? Quæ item sequēti c. 32. scribit Euagrius de constantia Flauiani pro Chalcedonē si, prædicta oīa aduersus illum conficta mendacij arguūt. Qđ item ex vita Sabæ lapsus Flauiani comprobari videatur; locum illū ab aliquo nebulone deprauatū ac mutilatum esse, Acta Nicęnæ 2. Synodi manifeste declarāt. In Actione enim 1. eius Synodi idem locus hisce verbis descriptus hr̄: Itaq. uarijs modis Flauianū afflixerunt & uexarūt; cogentes interim & obtorto collo huc trahentes, ut Acta Chalcedonensis Concilij anathemate prosequeretur: quo nolente, Episcopatu suo priuatus, in exilium quoque damnatus est. Hæc ibi: quibus quidem Seuerianorum impostura de Flauiani lapsu detegitur. Marcellinus Comes. in chron. exilium Flauiani nulla alia ex causa contigisse testatur, nisi qđ Seuerianorum procellæ, qui Sydone cōuenerāt, se viriliter oppositurus esset. Qua aūt æstimatione post mortē ab Orthodoxis habitus sit Flauianus, cōsule Acta Synodi Cōstātinopolitanæ, quæ celebrata est Iustino Aug. & Eu-

thario Cõſſ. vbi totius populi feſtiuas ac clamationes de S. Flauiano reperies; quibus, vt eius nomen ab hæreticis eraſum reſtitueretur in diptycha, eiusq. veneran dæ reliquię transferrentur, petitũ ſæpius eſſe cognoſces. Nõ tm̃ Flauianus, ſed & Elias, de quo agimus, ijſdem aſperſus ca lumnijs ab hæreticis reperitur; quibus inconſulte nimis fidem adhibens Theo dorus lector lib. 2. collectaneorũ hæc ſcri bit: Ipſe ſolus Neſtoriũ, Eutychen, Diodorum, & Theodorũ, & Synodũ Chalcedonen. anathemate cõdemnauit. Hæc ille. Sed quæ hæc aduerſantium ſibi rerũ confarcinatio? Si damnauit Eutychẽ & Neſtorium, damnantem illos Synodum Chalcedonenſem ſuſcepiſſe oportuit. At litteræ eius ad Anaſtaſium Imp. ceteręq. res geſtę ipſius a Cyrillo monacho in Actis S. Sabæ relatæ, Acta Synodica, ac ce terorum teſtimonia, non tantum ab om ni hæreſcos ſordis labe purgatũ reddũt; ſed adeo illi fauent, vt cognoſcas perditiſſimis illis temporibus, inter tot naufra gia Epiſcoporum, ipſum ſolum cum Flauiano Antiocheno, & Ioanne Epiſcopo Palti ſtetiſſe intrepidum aduerſus innumeras hæreticorum phâlanges. Hęc autem plurib⁹ in Annalibus Eccleſiaſticis pertractauimus.

h *Vldarici Epiſc.*] De eodem Beda, licet pro Vldarico legat, Valricũ: Ado de eodem, & alij. Scripta ſunt eius Acta a Bernone abbate, quę habet Sur. to. 4. hac die. De eo item Sigeber. in chron. anno 976. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3 c. 223. & lib. 4. c. 222. Diem obijt anno Domini 973. ſuę ætatis octuageſimo, ordinationis quinquageſimo.

i *Translatio S. Martini.*] De ea ẽt Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribit Greg. Turonen. hiſt. de geſt. Franc. lib. 2. c. 14. & lib. 10. c. 31. *in* Perpetuo Epiſc. Turonen. Hæc eſt. n. illa translatio, quæ a præfato Perpetuo Epiſcopo facta eſt; qui in nouam auguſtioremq. baſilicam a ſe ædificatam B. Martini corpus tranſtulit 4 Non. Iulij. Nam & alias, irruẽtibus in Galliam Danis, S. Epiſcopi corpus in Burgundiam ad tps translatum fuit, atq. inde poſtmodũ, ceſsãtibus illorũ incurſionibus, Turonos relatũ eſt. Eius rei geſtæ hiſtoriã narrat S. Odo Cluniac. abbas, ſcribẽs ad Fulconẽ.

xxij. D Tertio Nonas Iulij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE S. Zoæ [a] martyris, vxoris B. Nicoſtrati martyris, quæ dum ad Confeſſionem B. Petri Apoſtoli oraret, ſub Diocletiano Imperatore a perſecutoribus artata, & in cuſtodiam obſcuriſſimam truſa, deinde collo & capillis in arbore ſuſpenſa, adhibito ſubter horribili fumo, in cõfeſſione Domini emiſit ſpiritum. In Syria natalis S. Domitij [b] martyris, qui virtutibus ſuis multa incolis præſtat beneficia. Cyrene in Libya S. Cyrillæ [c] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ardentes carbones cum thure ſuper manum poſitos diu tenuit, ne prunas excutiendo, thus obtuliſſe videretur: deinde ſæuiſſime laniata, proprio ſanguine decorata migrauit ad Sponſum. Hieroſolymis S. Athanaſij [d] diaconi, qui pro ſancta Synodo Chalcedonẽſi ab hęreticis comprehẽſus;

& omnium

& omnium cruciatuum genera expertus, ferro tandem necatus est. In Sicilia sanctorum martyrum Agathonis [e] & Triphinæ. Tomis in Scythia sanctorum martyrum Marini [f], Theodoti, & Sedophæ. Treuiris S. Numeriani [g] Episcopi & confessoris. Apud Septempedanos in Piceno S. Philomenæ [h] virginis.

IVLII 5.

ZOAE [a].] De ea etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius Acta in extra habētur martyrio S. Sebastiani apud Surium to. 1. 20. Ianuarij. De Confessione S. Petri Apostoli, de qua hic habetur mētio, vide quę habentur notata die sequenti in Tranquillino, cum agitur de Confessione S. Pauli Apostoli; ibi de vtriusq. Confessionibus plura.

b *Domitij.*] Agunt de eodem hac die ijdem qui supra auctores. Alius hic videtur ab illo de quo Gregor. Turonen. de gloria mart. cap. 100. agit.

c *Cyrillæ.*] De qua & Græci in Menologio hac die, ibique eius passionis Acta summatim referunt his consentientia, quæ hic narrantur.

d *Athanasij diaconi.*] Huius initum pro Catholica fide certamē, consummatumq. martyrium describit Nicephorus hist. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanasio abb.

e *Agathonis & Triphinæ.*] De his etiam hac die Beda, & alij recentiores.

f *Marini & soc.*] Agunt de his item Beda, & alij qui supra auctores.

g *Numertani Episc.*] Recensēt eumdē hac die Molanus in addit. ad Vsuardum. Successit hic S. Rodoaldo. Claruit circa annum Domini 640.

h *Philomenæ.*] Huius corpus honorifice asseruatur & colitur apud Septempedanos, nunc Seuerinates dictos, in ecclesia S. Laurētij, quo Totilę Regis Gothorum tpe translatū fuit a S. Seuerino Episcopo, vt vetus inscriptio docet, quæ vna cum corpore reperta est sub maiore altari anno Domini 1527. cum illud in elegantiorem formam restitueretur, procurante Antonio S. R. E. Card. de Monte.

6 Pridie Nonas Iulij. Luna. B xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t		u		A		B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28		29		30		1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10

OCTAVA [a] sanctorum Apostolorū Petri & Pauli. In Iudęa S. Esaiæ [b] Prophetæ, qui sub Manasse Rege sectus [c] in duas partes occubit, sepultusq. est sub quercu Rogel iuxta transitum aquarum. Romæ natalis S. Tranquillini [d] martyris, patris SS. Marci & Marcelliani, qui ad prædicationem S. Sebastiani martyris conuersus ad Christum, a B. Polycarpo presbytero baptizatus, & a S. Caio Papa presbyter ordinatus est. Is cum ad Confessionem [e] B. Pauli die Octauarū Apostolorum oraret, sub Diocletiano Imperatore a Paganis tentus & lapidatus, martyrium cō summauit. Fetulis in Tuscia S. Romuli [f] Episcopi & martyris, discipuli Beati

Petri Apoſtoli; qui ab eodem miſſus ad prædicandum Euangelium, cum in multis Italiæ locis Chriſtum annunciaſſet, rediens Feſulas, ſub Domitiano Principe martyrio coronatus eſt cum alijs ſocijs. In Campania S. Dominicæ[g] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore cum fregiſſet idola, ad beſtias damnata, ſed ab illis nil læſa, demum capite obtruncata migrauit ad Dominum: cuius corpus Tropeæ in Calabria ſumma veneratione aſſeruatur. Eodem die S. Luciæ[h] martyris, quæ natione Campana, a Rixio * Vicario tenta, & acriter cruciata, eumdem conuertit ad Chriſtum: quibus adiuncti ſunt Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij decem & septē, qui in paſſione collegæ, & in corona fuere conſortes. In pago Treuirenſi S. Goaris[i] presbyteri & confeſſoris.

*Vat.

IVLII 6.

OCTAVA *ſanctorum Apoſtolorum*[a].] De qua Beda, Ado, & alij recentiores, vt inter alios Radulph. Tūg. de obſeruat. canon. c. 19. Eſt de eadem antiqua mentio in Actis S. Tranquillini martyris in martyrio S. Sebaſtiani. Extat ſermo S. Leonis Papę eadem die habitus, quo demonſtrat, ea Octauarum die anniuerſaria repetita, populum conuenire conſueuiſſe ad perſoluendas gratias pro liberata Vrbe a furore Attilæ: quod ibi S. Leo non obſcure ſignificare videtur.

b *Eſaiæ Prophetæ.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem ad ſeptimum Idus Maias in Menologio. Præter illa quæ de Eſaia leguntur in diuinis Scripturis, Ioſephus etiam antiquit. lib. 10. de eodem agit: S. Zeno Veronēſis Epiſcopus ſermonem habuit 28. de Eſaia, ac ſæuiſſima eius cæde. Cur aūt in diuinis Scripturis nulla mētio habeatur de nece Prophetarū, quā Dñs Iudæis exprobrat apud Matth. c. 23. cōſule Origenem, cum de Suſannæ hiſtoria agit, ſcribens ad Africanum. De eodem Eſaia Epiph. lib. de vita & obitu Prophet. c. 7. Doroth. c. 14. De reliquijs eiuſdem Prophetæ aduectis Panneadem, collocatisque in baſilica S. Laurentij, anno triceſimoquinto Theodoſij Iunioris Imperatoris, ſcribit Cedren. in comp. eo anno.

c *Sectus in duas partes.*] Peręptos eſſe eiuſmodi ſæuiſſimo ſupplicij genere nō tātum ſanctos antiquæ legis, teſtimonio S. Pauli in epiſtola ad Hebræos c. 11. exploratum habetur: ſed & quamplurimos martyres eodem affectos eſſe, certiſſimū eſt. Hoc ſupplicium licet irrogatum lege xij. tabularum conſtet: aliquem tamen ſectum fuiſſe, nec ſe legiſſe vel audiſſe, teſtatur Gellius lib. 12. c. 2. Barbaricam potius quam Romanam eam fuiſſe ęquitiā, Valer. Max. monſtrare videtur lib. 9. c. 2. exter. 4. Primus qui hoc tam immane ſpectaculum oculis Romanorum ingeſſit, reperitur fuiſſe Caius Caligula, de quo Suet. cap. 27. in Caio.

d *Tranquillini.*] Agunt de eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Habentur eius res geſtæ in Actis S. Sebaſtiani.

e *Cum ad Confeſſionem.*] De Cōfeſſionibus Apoſtolorū hæc Caſſiodorus Var. lib. 10. epiſt. 2. Tenemus aliquid Apoſtolorum proprium, ſi peccatis diuidētibus non reddatur alienum: quando Cōfeſſiones illas, quas videre vniuerſitas appetit, Roma felicior in ſuis finibus habere promeruit. Hęc Caſſiod. Quod aūt ad ipſum nomē ſpectat, Confeſſio apud nos idem eſt, quod apud Græcos Martyriū: quamuis nō idem prorſus apud illos, qui apud nos, earum vocum ſenſus ſit. Nam Greci Martyrij nomine nonnumquam totam baſilicam martyribus dicatam appellāt; vt videre eſt ex Chalcedonenſi Concilio, vbi ſæpe de Martyrio S. Euphemiæ fit mentio, & apud alios ſæpiſſime. Mar-

tyrium

tyrium enim appellandum esse locum in quo martyr sepultus sit, hř ex l.vlt. de sepulchris violatis, Cod. Theod. Non tã tum ecclesiæ in honorem martyrum erectæ Martyrium dici cõsueuerunt, sed & aliæ: nam auctor est Cyrillus catech. 14. ecclesiam Hierosolymis, Resurrectionis appellatam, in Golgotha positam, Martyrion esse dictam: qui etiam, cur eo dicta sit nomine, declarat. Latini vero (quod viderim) partem tm illam in ecclesia, vbi conditæ sunt reliquiæ sub altari, non ipsam integram ecclesiam appellant Confessionem. Factum est aliqñ, interpretis errore vim Latinæ vocis minime assecuti, vt quod Græci pro ecclesia martyrum, Martyrium dixerũt, ille eamdem vocem Latine dixerit Confessionẽ, vt apparet in can. 20. Concilij Gangrensis, ptioris editionis, in quo cum Græce legatur, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, hoc est, martyrum conuentus, interpres Confessiones martyrum transtulit, pro ecclesijs martyrum. Non igitur Latini basilicam, Confessionis nomine aliqñ intellexerunt, vt falso ex illo canone nonnulli sunt arbitrati; sed magis ea significatione ea vox dicta reperitur, vt locus ille intelligeret sub maiori altari positus, quo reliquiæ sanctorum martyrum, seu integra ipsorum corpora condetẽtur; idq. ex antiquo vsu Ecclesiæ, & Apostolica traditione, fm illud Apocal. c. 6. Vidi subtus altare animas interfectorum pp Verbum Dei, & pp testimonium quod habebant, &c. Hoc itaq. sensu liber de Rom. Pontif. in Hilaro Papa ait: In oratorio S. Crucis fecit Confessionem, ibi posuit lignum Domini: in Confessione fecit argenteas ianuas, &c. Pluribus ibidem de Confessione facta in oratorio S. Ioannis Baptistæ, & alia in oratorio S. Ioãnis Euangelistę. In eodem sensu idem liber in Sixto, his verbis: Fecit Confessionem B. Laurentij martyris cũ columnis porphyreticis, & ornauit transennam, & altare, & Confessionem S. martyris Laurentij de argẽto purissimo, &c. Sunt & alia de his innumera loca, quæ breuitatis causa referre omittimus. In hoc itaq. sensu illa verba hic posita accipienda sunt, quibus dr: Cum oraret ad Confessionem B. Pauli. ad locum ipsum videlicet, vbi sacrum corpus eius esset positũ. Latini ecclesias in honorem sanctorum martyrum erectas, non Martyria, nec templa, sed magis proprio vocabulo Memorias dicere consueuerunt. Vnde S. August. de ciuit. Dei lib. 22. c. 10. Nos, inquit, martyribus nostris non templa, sicut dijs, sed Memorias, sicut hoĩbus mortuis, quorum apud Deum viuunt spiritus, fabricamus. Hæc Augustinus, qui eo noĩe frequenter est vsus. Caius antiquus Theologus ipsas quas dicimus Cõfessiones Petri & Pauli, Apostolorum Trophæa appellat apud Eusebium hist. lib. 3. cap. 24.

f *Romuli Episcopi.*] Huius Acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R. D. Franciscus Cattaneus Episcopus Fesulanus. De eodem S. Antoninus plura in 1. parte tit. 6. cap. 26. §. 4. Volaterranus, & alij.

g *Dominicæ virginis.*] De qua hac etiam die Maurolycus & Galesinius pariter agunt.

h *Luciæ & sociorum.*] Agunt de his itẽ Græci in Menologio hac die, vbi pluribus horum Acta describunt.

i *Goaris.*] Beda de eodẽ agit hac die. Huius res gestæ a Vuãdelberto diacono scriptis mandatæ extant apud Sur. to. 4. hac die. Scribit de eodem Sigebertus in chron. anno 600. Regino in chron. in Mauritio, Vincent. Spec. lib. 22. c. 13. & Petrus in catal. lib. 6. cap. 62.

7 Nonis Iulij. Luna. Fxx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE sanctorum martyrum Claudij [a] commentarienſis, Nicoſtrati primiſcrinij [b], Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos S. Sebaſtianus ad fidem Chriſti perduxit, & B. Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdem in perquirendis ſanctorum martyrum corporibus occupatos Fabianus Iudex comprehendi iuſſit, & per decem dies minis & blanditijs exagitans, cum in nullo penitus poſſet commouere, iuſſit tertio torqueri, ac poſtea in mare præcipites dari. Dyrrachij in Macedonia ſanctorum martyrum Peregrini [c], Luciani, Pompeij, Heſychij, Papij, Saturnini, & Germani, qui natione Itali, in perſecutione Traiani ad eam vrbem confugientes, cum Sanctum Aſtium Epiſcopum ibi pro fide Chriſti in cruce pendentem viderent, Chriſtianos ſe eſſe palam confeſſi, iuſſu Præſidis tenti, atque in mare demerſi ſunt. Alexandriæ natalis S. Pantæni [d], viri apoſtolici, & omni ſapientia adornati: cui tantum ſtudij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Chriſti Euangelium gentibus quæ in Orientis vltimis ſecesſibus reconduntur, fidei & deuotionis calore ſuccenſus profectus ſit: ac demum Atexandriam reuerſus, ſub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixiæ S. Apollonij [e] Epiſcopi & confeſſoris. In Saxonia S. Villebaldi [f] primi Eiſtetenſis Epiſcopi, qui vna cum S. Bonifacio laborans in Euangelio, multas gentes conuertit ad Chriſtum. Aruernis S. Illidij [g] Epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi Sancti Odonis [h] Epiſcopi. In Anglia Sancti Heddæ [i] Epiſcopi Saxonum Occidentalium. Ibidem Sanctæ Edilburgæ [k] virginis, Anglorum Regis filiæ.

IVLII 7.

CLAVDII, *Nicoſtrati, & ſoc.*[a]] De his hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Horũ pro fide Chriſti agones narrãtur in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. to. 1. Diuerſi omnino ſunt hi ab illis martyribus, qui ijſdem nominibus ſunt appellati, agiturq. natalis eorum inferius ad ſex. Idus Nouembr. prout diuerſa ipſorum Acta declarant.

b *Primiſcrinij.*] Diuerſi ordinis Primiſcrinios poſitos habes in Notitia Prouinciarum Imp. Rom. Omnes militabant ſub officio Comitis rerum priuatarum: ſunt hi: Primiſcrinius beneficiorum, Primiſcrinius Canonũ, ſeu tõnum, Primiſcrinius ſecuritatũ, ac Primiſcrinius largitionum priuatarum. Erat & Magiſter Scriniorum memoriæ, epiſtolarum & libellorum. Erant & Primiſcrinij diuerſorum magiſtratuum tum Palatinæ, tũ ẽt Caſtrẽſis militiæ. Erat & ſchola Scriniariorum, eorum ſcilicet, qui ſcrinijs, hoc eſt, arcis publicis ſcripturarũ præerant. Primiſcrinij emeriti promouebantur inter Notarios & Tribunos: id hẽs ex Caſſiod. Var. lib. 11. c. 20. & 21. ibi de forma Primiſcrinij, qui accedit, deq. eo q egreditur. Horum magiſtratuum frequẽs eſt mentio in Cod. Theod. & Iuſtinianeo, necnon in Nouellis eiuſdem.

c *Peregrini, Luciani, & ſoc.*] Agũt de his hac item die Græci in Menologio, vbi eorum Acta pluribus deſcribuntur.

d *Pantæni.*] De quo & Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum. Plura de Pantæno

tæno Euseb. hist. lib. 4. ca. 10. & 11. Ante eum Clemẽs Alex. eius discipulus lib. 1. Strom. circa principium, licet ipsum expresse non nominet; Hier. de script. Eccles. & in epist. ad Magnum orat. 84. Niceph. hist. lib. 4. c. 32. lib. 5. c. 10. 13. & 18. & alij recentiores. Nos quoque de eo plu ribus egimus in Annal. Ecclesiast.

e *Apollonij Episc.*] De quo tabulæ ecclesi. Brixianæ, vnde & Galesinius hac die. Numeratur hic quintus ordine eius ecclesiæ Episcopus.

f *Vuillebaldi Episc.*] De eodẽ hac die Ado & alij. Scripsit præclaras res gestas ipsius Reginoldus Eps: ipse vero uitam S. Bonifacij Episcopi Moguntini, cui accessit socius prædicationis, scriptis mandauit. De eo Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. li. 3. c. 187. Vixit temporibus Gregorij Tertij, & Zachariæ Romanorum Pontificum, circa annum Domini 755.

g *Illidij Episc.*] Agit de eo Greg. Turon. qui eum mirifice laudat lib. 1. hist. Franc. c. 45. pluribus tñ in uit. sanct. Patr. ca. 2. Numeratur hic quartus eius sedis Episcopus in tabula Democh. descriptis.

h *Odonis Episcopi.*] De eo mentio habetur in Flore sanct. Hispan. ibique agi hac die natalem eius auctor testatur.

i *Heddæ*, alias *Heddi Episc.*] De eo Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 5. & lib. 5. c. 19. Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 1. c. 164. Migrauit ex hac uita anno Domini 705.

k *Edilburgæ.*] De ea ét Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 8. & lib. 4. c. 9. Trithem. ubi supra lib. 3. c. 74. Alia rursus fuit Edilburga soror S. Erchonualdi Episcopi, de qua idem Trithem. eodem libro c. 220. eamque claruisse refert anno Domini 680.

8 Octauo Idus Iulij. Luna. G xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

IN Asia Minori sanctorũ Aquilę [a] & Priscillę uxoris eius, de quibus in Actibus Apostolorum scribitur. In Portu Romano sanctorũ quinquaginta [b] Militum martyrum, qui in confessione S. Bonosę ad fidem adducti, & a beato Felice Papa baptizati, in persecutione Aureliani occisi sunt. In Palęstina S. Procopij [c] martyris, qui sub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cęsaream, ad primam responsionum eius confidentiam a Iudice Fabiano capite cæsus est. Constantipoli passio sanctorum monachorum [d] Abrahamitarum, qui ob cultum sanctarum imaginum resistentes Theophilo Imperatori, martyriũ consummarunt. Herbipoli in Germania S. Chiliani [e] Episcopi, qui a Romano Pontifice ad prędicandum Euangelium missus, cum multos ad Christum perduxisset, una cum socijs Colomanno presbytero & Totnano diacono trucidatus est. Treuiris sancti Auspicij [f] Episcopi & confessoris.

IVLII 8.

AQVILÆ & *Priſcillæ.*[a]] De his Acta Apoſt. cap. 18. Paulus ad Roman. ca. 16. 1. Ad Corinth. c. 16. & ad Timoth. 2. c. 4. licet pro Priſcilla Priſca ponatur aliquando. Agunt de his item hac die Beda Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie Idus Iulij. De his plura S. Ioan. Chryſoſt. homilia in illa Pauli uerba: Salutate Priſcam & Aquilã. Tradit Dorotheus in Synopſi, Aquilam fuiſſe præfectum eccleſiæ Heracleæ: ſed vnde id acceperit, non inuenimus. Erat Romæ celebris memoria Aquilæ & Priſcillæ, ut dictum eſt ſuperius in Priſca 18. Ianuar. Fuit item Romæ nobiliſſima matrona Priſcilla nomine, mater Pudentis ſenatoris, auia Pudentianæ & Praxedis uirginum; de qua mentio habetur in Actis S. Pudentianæ a Paſtore conſcriptis, quorum ſupra meminimus. Celebre fuit Romæ Priſcillæ nomine cęmeterium uia Salaria, de quo frequens mentio habetur in Martyrologijs, & Actis ſanctorum martyrum; egimus de eo ſuperius: aliud item ad Vrſum pileatum, de quo inferius 3. Octob.

b *Quinquaginta militum.*] Horũ martyrum Acta ſunt iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctæ Bonoſæ martyris, quas habemus apud nos manuſcriptas.

c *Procopij.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci itidem in Menologio, feſtumq. celebrant diem, ut cõſtat ex nouell. cõſtitut. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs, apud Theodor. Balſ. in nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Huius fortiſſima certamina ex antiqs codicibus edidit Metaphraſtes, quæ hẽs apud Lipom. tom. 6. & Sur. to. 4. hac die: quæ citata reperiuntur in ſecunda Synodo Nicæna Act. 4. ibique ex ijſdem Actis recitatur elegans exemplũ de cultu ſanctarum imaginum. Niceph. lib. 7. c. 15. De eius baſilica meminit Suidas in hiſt. Alius eſſe uidetur ille Procopius, de quo agit Euſeb. lib. 8. c. 12.

d *Monachorum Abrahamitarum.*] Agit & de his Cedren. in compend. traditq. hos non tm̃ ob cultum ſacrarũ imaginum, ſed ẽt quia monachiſmũ (quem Theophilus Imp. execrandus hæreticus impugnabat) Patrum ſcripturis, traditione, & exemplis in Eccleſia Dei ſemper ſacroſanctum eſſe habitum, libera uoce profeſſi ſunt. Addit & hæc in fine: Eorũ cadauera inſepulta, in ſolum proiecta, diu admodum integra permanſerunt, donec quidam pij ea humauerunt, & eodem quo Chriſti martyres honore dignati ſunt. Hæc ille in Theophilo.

e *Chiliani Epiſcopi & ſoc.*] Beda tã de eo, quam ſocijs ipſius, pluribus agit; Ado item, & alij. Horum omnium res nobiliter geſtas recitat Sur. tom. 4. Sigebert. in chron. an. 685. Otho Friſing. libr. 5. c. 13. Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 131. & lib. 4. c. 172. Plura de his ẽt Demochares, dum ſeriem deſcribit Herbipolenſium Epiſcoporum in lib. de ſacrific. Miſſę; atq. horum uenerandа corpora per S. Burchardum Epiſcopum eleuata, & in baſilica a ſe erecta eſſe reconditа; eumdẽq. a Romano Pontifice impetraſſe, ut ijſdem ſanctis honor martyribus debitus deferretur. In eius templi crypta hos uerſus fuiſſe ſcriptos, eoſdemque hactenus ibidem legi, idem auctor teſtatur:

Hi ſunt, Herbipolis, qui te docuere magiſtri,
Qua verum coleres relligione Deum:
Impia quos tandem iußit Geilana necari,
Celanitq. ſub hunc corpora cæſa locum.
Ne turpi ſine laude ſitu defoſſa iacerent,
Corpora Burchardus ſub monumenta locat.

f *Auſpicij Epiſcopi.*] Agit de eo etiam Molan. in addit. in Vſuard. Numeratur quartus eius eccleſiæ Epiſcopus in tab. Democh. Fuit alius eiuſdem nominis Tullenſis Epiſcopus, ordine quintus, ſanctitate ac doctrina conſpicuus; cuius extat inſignis epiſtola metro ſcripta ad Arbogaſtum Comitem: uixitque temporibus Theodoſij Imp. Diuerſus ab his omnibus habendus eſt ille Auſpicius, ad quem ſcribit Sidon. Apollin. epiſt. 11. lib. 7.

Septimo

9 Septimo Idus Iulij. Luna. A xviij

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

ROMAE ad Guttam iugiter manantem, natalis ſanctorum martyrum Zenonis [a], & aliorum decem millium ducentorum trium. Gortyne in Creta S. Cyrilli [b] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij ſub Lucio Præſide flammis iniectus, cum incenſis vinculis euaſiſſet illæſus, ac ſtupore tanti miraculi a Iudice dimiſſus eſſet, rurſus pro inſtanti & alacri fidei predicatione facta de Chriſto, a b eodem capite plexus eſt. In ciuitate Thora [c] apud lacum Velinum paſſio ſanctorum Anatoliæ [d] & Audacis, ſub Decio Imperatore: quorum Anatolia Chriſti virgo, poſtquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs lãguoribus affectos curaſſet, & in Chriſtũ credentes feciſſet, iubente Fauſtiniano Iudice diuerſis pœnarum generibus vexata, cum ab immiſſo ſerpente liberata Audacem conuertiſſet ad fidem, nouiſſime extenſis manibus orans gladio tranſuerberata eſt: Audax quoque in cuſtodiam datus, ſine mora capitali ſententia coronatur. Alexandriæ ſanctorum martyrum Patermuthij [e], Copretis, & Alexandri, qui ſub Iuliano Apoſtata cæſi ſunt. Martulæ S. Brictij [f] Epiſcopi, qui ſub Marciano Iudice pro confeſſione Domini multa paſſus, cum magnam populi multitudinem ad Chriſtum conuertiſſet, confeſſor in pace quieuit.

IVLII 9.

ZENONIS *& ſoc.* [a]] de his etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recẽtiores. De loco vbi ſunt paſſi, qui hic ponitur, Ad Guttã iugiter manentem: in ſecunda editione Molani hæc adduntur: Quæ alias dicitur eccleſia ſanctæ Marię fontis olei Trã ſtiberim. Mirati ſumus hæc in textum Vſuardi ex alicuius interpretationẽ perperam facta irrepſiſſe. Locus etenim, vbi prædicti martyres paſſi ſunt, eſt dictus ad Aquas Saluias, tertio uel amplius ab Vrbe lapide, ubi & prædictorum martyrum ſacræ reliquiæ aſſeruantur. Ipſa traditio, ueteraque monumenta prædictos martyres ibi coronatos eſſe teſtantur; ut nullus remaneat de hoc ambigendi locus: alia prorſus ac diuerſa eſt ratio de fonte olei Tranſtiberim poſito. Sed & magna differentia eſt inter locum dictũ, Gutta iugiter manans, &, Gutta large fluens: nam hæc erat iuxta portam Capenam, de qua Martialis lib. 3. Epigram. ad Fauſtinum de Baſſo:

Capena grandi porta, qua pluit gutta.

b *Cyrilli Epiſc.*] De eo Vſuard. & alij, Græci etiam in Menologio hac die, ubi pluribus martyrium eius deſcribitur ſub Diocletiano conſummatum. Acta aũt eius, quæ recitat Sur. to. 4. ſub Decio paſſum eſſe teſtantur; quod & uerius exiſtimamus. Celeberrimi habiti ſunt Cretenſes martyres, vel ex ea cauſa, quod illorũ meritis ea inſula cuſtodiens ſemper Catholicam fidem, illæſa permanſerit ab omni hæreſum labe; prout Martyrius Epiſcopus Gortinæ in Creta una cum collegis Epiſcopis ſcribens ad Leonem

Magnum

Magnum Imp. recenſet his uerbis: Dicimus tranquillitati tuæ, quia ab initio totius hæreticæ blaſphemiæ inexperta eſt ueſtra Creta, decem martyribus paſſionis tempore deprecantibus, ut libera a tentationibus hæreticis, ſemper ab æſtu eorum prouincia ſeruaretur, &c. Extat ea epiſt. to. 2. Concil. edit. 2. Colon. pag. 275. & 276.

c *In ciuitate Thora apud lacum Velinum.*] Legebatur in alijs Martyrologijs: Tyri ad lacum Vulſinum; ſed pro Thyro, ſeu Thurio, vel Thyre, Thora, & pro lacu Vulſino, Velinus eſt poſitus. In martyrum Actis, Thurenſis, pro Thorenſis, ſeu Thorona, mendoſe legitur. Vetera. n. monumenta eius eccleſiæ, firmaq. traditio populi, hos de quibus hic agitur martyres ibi paſſos eſſe, abſq. aliqua ambiguitate teſtantur. Non ignoramus tamen, lacum Vulſinũ, Tirẽſem eſſe appellatum; cuius mentio habetur in decreto Deſiderij Regis Longobardorum, quod ex tabulis Viterbien. exſcripſit Aldus Manut. in lib. de Orthograph. ſed nulla (ut accepimus) in eius loci oppidis de his martyribus extat memoria, quæ uirens recenſq. in prædicta Thorana eccleſia perſeuerat, quæ eſt (ut accepi) in dioceſi Reatina. Hæc accepimus a R. D. Curtio Franco Canonico S. Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimum laborauit. Porro Thora a Dionyſ. Halycarnaſ. lib. 1. Tiora dicitur, quam a Reate Latinam uiam uerſus ſtadijs 40. diſtare teſtatur. Corrupto uocabulo, ν, eſt mutata in h, ut loco Tioræ Thora dicatur.

d *Anatoliæ & Aodacis.*] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis codicibus Sur. edidit tom 4. De ijſdem Aldelmus in lib. de laud. virginitatis pluribus agit. De S. Victoria, quæ eodem tpe paſſa eſt in Trebulano, agemus ſuo loco inferius. Petr⁹ diac. Caſſin. in libro de uiris illuſtr. cœnob. Caſſin. ca. 46. teſtatur vitã S. Anatoliæ ſcriptam eſſe a Gelaſio Secũdo Romano Põtifice.

e *Patermuthij & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, ac eorum Acta ſummatim comprehenſa referunt. Legi horum Acta in uet. cod. baſilicæ S. Petri in Vaticano, ſed quæ cenſura & emendatione indigeant.

f *Brictij Epiſcopi.*] De eodem Vſuard. & Ado pluribus, Petrus in catal. lib. 6. c. 47. quos & ſecuti ſunt recentiores. In Actis ſanctorum Abundij & Carpophori (qualiacumq. ſint) multa de Brictio ſcripta habentur de his quæ paſſus eſt ſub Marciano Proconſule temporibus Diocletiani Imperatoris, apud Mombrit. tomo 1.

xvij. B Sexto Idus Iulij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE paſſio ſanctorum ſeptem fratrum [a], filiorum S. Felicitatis martyris, id eſt, Ianuarij, Felicis, Philippi, Siluani, Alexandri, Vitalis, & Martialis, tempore Antonini Imperatoris, ſub Præfecto Vrbis Publio: ex quibus Ianuarius poſt uerbera virgarum, & carceris macerationem, plumbatis occiſus: Felix & Philippus fuſtibus mactati: Siluanus præcipitio interemptus: Alexãder, Vitalis, & Martialis capitali ſententia puniti ſunt. Item Romę ſanctarum virginum & martyrum Ruffinę [b] & Secundę ſororũ, quę in perſecutione Valeriani & Gallieni tormẽtis ſubactę, ad vltimum altera gladio capite illiſo, altera cęſa ceruice migrarunt in cęlũ: quarum

rum corpora in basilica Lateranensi prope Baptisterium debito honore seruantur. In Africa sanctorũ martyrum Ianuarij [c], Marini, Náboris, & Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia sanctorũ martyrum Leontij [d], Mauritij, Danielis, & sociorum, qui sub Licinio Imperatore & Lysia Præside uarie excruciati, tandem in ignem coniecti, martyrij cursum confecerunt. In Pisidia sanctorum martyrum Bianoris [e] & Siluani, qui sæuissima pro Christi nomine passi, demum ceruicibus abscissis coronantur. Iconij S. Apollonij [f] martyris, qui per crucem insigne martyrium consummauit. Apud Gandauum sanctę Amelbergę [g] virginis.

IVLII 10.

SEPTEM *fratrum.* [a]] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Describitur horum nobile certamen in Actis sanctæ Felicitatis eorum matris, quæ breuius enarrata recitat Mombrit. to. 1. & Sur. to. 4. Meminit horum martyrum ac matris ipsorum S. Gregorius in homil. 3. in Euangelium, quam habuit in ecclesia eiusdem S. Felicitatis. Habemus prædictorum Acta fusius scripta in nostra bibliotheca.

b *Ruffinæ & Secundæ.*] De his item Vsuard. hac die, Ado autẽ longe vberius. Extant harum sanctarum uirginũ Acta martyrij, quæ Mombrit. to. 2. Petrus in catal. li. 6. c. 78. & Sur. descripsit to. 4. Habemus eadem & manuscripta. Agit de his plurib̃us S. Aldelm. in lib. de virginit. Extat Romæ in regione Transtiberina vetus memoria prædictarũ sanctarum. Locus vbi sunt passæ, uia Aurelia, decimo ab Vrbe lapide, auctus est sede Episcopali, quam & titulo Siluæcandidæ in uenimus sæpius appellatam.

c *Ianuarij & soc.*] De quibus hac die etiam Beda, Ado, & alij recentiores. Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuersi sunt ab illis de quibus inferius ad quartum Idus Iulij: nam illi in Italia; hi autem, de quibus agimus, in Africa passi sunt.

d *Leontij & soc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. De Nicopoli in Armenia a Pompeio Magno cõdita ob Mithridatem ibi deuictum, habes auctorem Dionem Cass. lib. 36. hist. De Nicopolitana ecclesia in Armenia, eiusq. laudibus, quod temporibus Valentis Imp. incõcussa steterit aduersus Arianorum procellas, pluribus meminit S. Basilius in epist. addit. 6. 9. 10. 11. & 12. edit. Nut. Eam enim, ut par est, mirifice prædicat.

e *Bianoris & Siluani.*] De his itidem Græci agunt hac die in Menologio, eorumque res gestas copiose describunt.

f *Apollonij.*] De quo & Græci agunt hac die, in eorumque Menologio eius Acta narrantur.

g *Amelbergæ*] De ea item Molanus in addit. ad Vsuardum, pluribus autem in Indiculo Sanctorum Belgij, refertq. eius res gestas esse scriptas a S. Trudone, necnõ a S. Radbodo. De ipsa etiam Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 190. qui testatur eã ex hac uita emigrasse anno Domini 772. Fuit præterea & alia eiusdẽ nominis Amelberga uidua, & ipsa sanctitate celebris, cuius Acta describit Sur. to. 4. hac die. porro festa dies eius non sexto Idus Iulij, sed Iunij agitur, ut testatur Molanus, de ipsa agens in Indic. Sanctorum Belgij.

Quinto

xvj. C Quinto Idus Iulij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G		H	M	N		P
3	4		5	6	7	8	9	10	10	11		12	13	14		15

ROMAE beati Pij [a] Papę & martyris, qui in perſecutione Antonini martyrio coronatus eſt. Nicopoli in Armenia natalis ſanctorū martyrū Ianuarij [b] & Pelagię, qui equuleo, vngulis, & teſtarum fragmentis diebus quatuor cruciati, martyrium impleuerunt. In territorio Senonenſi S. Sidronij [c] martyris. Iconij S. Marciani [d] martyris, qui ſub Perennio Prędide per multa tormenta peruenit ad palmam. Sidę in Pamphilia ſancti [e] Cindei presbyteri, qui ſub Diocletiano Imperatore & Stratonico Prędide poſt multa tormenta in ignem iniectus, & nil lęſus, demum in oratione reddidit ſpiritum. Brixię ſanctorum martyrum Sauini [f] & Cypriani. Bergomi S. Ioannis [g] Epiſcopi, qui ob tuendam Catholicam fidem ab Arianis occiſus eſt. Cordubę S. Abundij [h] presbyteri, qui cum in Mahumetis ſectam inueheretur, martyrio coronatus eſt. In territorio Pictauienſi ſancti Sabini [i] confeſſoris.

IVLII 11.

PII *Papæ.* [a]] Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes hac die. De eius ſucceſſione agit S. Irenęus lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. ca. 10. Epiphan. in Panar. hæreſ. 27. Optatus Milevit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus ad Generoſum epiſt. 165. licet tam ipſe, quam Optatus Pium numerent poſt Anicetum, quem ſucceſſiſſe Pio, ceteri oēs teſtātur. De eodē Niceph. hiſt. lib. 3. c. 25. & Niceph. Ep̄s in chron. Cetera de ipſo fuſius in Annal. Eccleſ. diximus. Quod aūt ſpectat ad eius martyrium, re uera ipſum martyrem uita functum, uetera quæq. eccleſiaſtica monumenta teſtantur, Miſſales, Breuiaria, ac Martyrologia cuncta. At licet ab Antonino Pio nulla in Chriſtianos fuerit indicta perſecutio; uigentibus tñ adhuc priorum Auguſtorum edictis, illorum vigore complures Chriſtianos ſub prædicto Antonino neci traditos eſſe, apologia Iuſtini philoſophi certā fidem facit. Porro etſi ſub Antonino Pio Pius noſter uixit; tñ ſi fidem adhibemus lib. de Rom. Pōt. qui fertur noīe Damaſi, eum ſub Marco Aurel. Antonino et Lucio Vero finē viuendi feciſſe, conſtat; quo tempore ſæua perſecutio vaſtauit eccleſias.

b *Ianuarij & Pelagiæ.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Petrus in catal. li. 5. c. 85. hos paſſos eſſe ſub Licinio refert.

c *Sidronij.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores, adſtipulanturque dicta vetera manuſcripta, quæ his addūt Lucianum, Sabinum, & Cyprianum; ſed hi duo Brixiæ ponuntur.

d *Marciani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, pluribuſq. eius certamen deſcribunt.

e *Cindei.*] De quo item hac die Græci in Menologio, eiuſque Acta his quæ hic ponuntur conſentientia referunt.

f *Sabini & Cypriani.*] De his tabulæ eius eccleſiæ, quibus adſtipulantur prædicta uet. manuſcripta.

g *Ioannis Epiſc.*] De quo Paul. diac. de geſt. Longobard. lib. 6. c. 3. Interfuit hic

Synodo

Synodo Romanæ ſub Agathone Papa, vt conſtat ex eius actis, quæ recitantur in ſexta Synodo œcumenica Act. 4. Habita eſt ea Synodus Romæ anno a Chriſto Domino 680. Agunt præterea de dicto Ioanne quamplures recentiorum, ut Platina, Sabellicus, ac nouiſſime Sigonius de Reg. Ital.

h *Abundij.*] De cuius martyrio agit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. c. 12. paſſumq. refert æra 892. anno a Chriſto Domino 854.

i *Sabini.*] De quo etiam hac die Vſuardus & recentiores omnes agunt.

12 Quarto Idus Iulij. Luna. D xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
4		5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16		

MEDIOLANI ſanctorum martyrum Naboris [a] & Felicis, qui in perſecutione Maximiani paſſi ſunt. In Cypro beati Iaſonis [b] antiqui Chriſti diſcipuli. Aquileiæ natalis S. Hermagoræ [c], diſcipuli beati Marci Euangeliſtæ, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi: qui inter miracula ſanitatum, & prędicationis inſtantiam, ac populorum cõuerſionem, plurima pœnarum genera expertus, tandẽ una cũ Fortunato diacono, ſuo capitali ſupplicio perpetuum meruit triũphum. Lucæ in Tuſcia beati Paulini [d], qui a S. Petro primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, ſub Nerone ad radices montis Piſani poſt multos agones martyrium ſuum cum alijs ſocijs conſummauit. Eodem die paſſio ſanctorum Procli [e] & Hilarionis, qui ſub Traiano Imperatore & Maximo Præſide per acerbiſſima tormenta ad palmam martyrij peruenerũt. Apud Leontinos S. Epiphanæ [f], quæ ſub Diocletiano * Imperatore & Tertyllo * Præſide vberibus præciſis reddidit ſpiritum. Toleti S. Marcianæ [g] virginis & martyris, quæ pro fide Chriſti beſtijs obiecta, atque a tauro diſcerpta, martyrio coronatur. Lugduni S. Viuentioli [h] Epiſcopi. Bononiæ S. Paterniani [i] Epiſcopi. In monaſterio Paſſiniano prope Florentiam S. Ioannis [k] Gualberti abbatis, inſtitutoris ordinis Valliſumbroſæ. * De-cio.

IVLII 12.

NABORIS & *Felicis.* [a]] De his item, Ado atq. alij recentiores hac die. Horum Acta ex antiquis monumẽtis edidit Mombrit. tom. 2. habemuseadem manuſcripta: eſt eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorum veneran dis corporibus Mediolani poſitis, & frequenter viſitari ſolitis, agit Paulinus in uita S. Ambroſij. De ijſdem martyribus S Ambroſ. in Luc. lib. 7. ca. 13. deque eorum baſilica idem Ambroſ. meminit ſcribens ad Marcellinam de inuentione corporum ſanctorum Geruaſij & Protaſij.

b *Iaſonis.*] De eo Acta Apoſt. c. 17. & 21. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio quarto Kal. Maij, vbi & plura habentur de ipſo: referunt enim

præfectum fuiſſe Tarſenſi eccleſiæ Epiſcopum; quod etiam teſtatur Dorotheus in Synopſi: in Syria autem fuiſſe Epiſcopum, auctor eſt Hyppolytus mart. lib. de 72. diſcipulis. Verum duo fuerunt Iaſones: quorum alter, de quo agimus Mnaſon alio nomine dictus reperitur, idemque Cyprius genere', de quo in Act. cap. 21. Alter uero Theſſalonicenſis, apud quem Paulus eſt hoſpitatus, de quo Act. 17. eumq. conſtat ipſius Pauli fuiſſe diſcipulum; quem illum ipſum puto, cuius idem Paulus ſcribens ad Romanos c. 16. meminit. Sicq. optime occidere potuit, ut alter eorum Tarſi in Cilicia, alter uero in Syria ſit factus Epiſcopus.

c *Hermagoræ.*] Agunt de eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij. Feruntur eius Acta conſcripta a Gregorio, cuius filia obſeſſa a dæmone, ab eodem ſancto fuit in columitati reſtituta: recitat ea Mõbrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 86. eadẽ ſummatim refert, idemque in Actis SS. Euphemiæ & Dorotheæ lib. 8. ca. 29. & alij recentiores, ut Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volaterranus, Hier. Rubeus, & edita nuper hiſtoria Aquileiæ.

d *Paulmi Epiſc.*] Huius Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Lucenſi. Incipiunt: Multi fuerunt Reges, &c.

e *Procli & Hilarionis.*] De his item hac die Græci agunt in Menologio, eorumque martyrium pluribus narrant.

f *Epiphanæ.*] Huius agones deſcripti habẽtur in Actis ſanctorum martyrum Leontinorũ, Adelphij, & ſoc. quæ e Græcorum priſcis monumentis in Latinum reddita, ſunt typis excuſa, in aliquibus tamen corrigenda; ex quibus, ſub Decio potius paſſam fuiſſe, colligi poſſe uidetur, non ſub Licinio, ut ibi mendoſe ponitur.

g *Marcianæ.*] De qua hac die etiam in Breuiario Toletano, ubi ſacer hymnus de eius martyrio conſcriptus habetur, & capitula quibus eius martyrium egregie deſcribitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarij; ſed altera eſt dies natalis, altera uero translationis.

h *Viuentioli Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, & alij eũ ſecuti. Interfuit hic cum alijs Epiſcopis Concilio Epaunenſi: numeratur uigeſimus nonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum Lugdunen. apud Democh.

i *Paterniani Epiſc.*] De quo tab. eccleſiæ Bononien. Succeſſit hic S. Petronio, adſcribiturq. ſeptimus ordine eius eccleſię Epiſcopus. Plura de eo Sigon. in comment. quẽ ſcripſit de eccleſia Bononienſi, quem nondum editum nobis legendum tradidit.

k *Ioannis Gualberti.*] Extant eius res geſtæ fideliſſime ſcriptæ, quas retulit Sur. in to. 4. hac die. De eius cauſa cũ Epiſcopo Florentino, multa collegimus ex epiſtolis Petri Damiani. Migrauit ex hac uita anno Domini 1073. vt eius Acta teſtantur. Agit de eodem Anton. in 2. par. tit. 15. c. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cæleſtini Papæ Tertij. Porro eiuſdem ſancti commemorationem in Eccleſiaſtico officio hac die fieri, Clemens Papa VIII. præcepit.

xiiij. E Tertio Idus Iulij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

ROMAE ſancti Anacleti [a] Papę & martyris, qui poſt ſanctũ Clementem Eccleſiam Dei regens, eam glorioſo martyrio decorauit. Eodem die ſanctorum Ioelis [b] & Eſdrę [c] Prophetarum. In Macedonia beati Silę [d], qui cum eſſet de primis fratribus, & ab Apoſtolis ad eccleſias Gentium una cum

Paulo

Paulo & Barnaba destinatus, prædicationis officium gratia Dei plenus instanter consummauit, atque in passionibus suis Christum clarificans, postmodum requieuit. Item S. Serapionis [e] martyris, qui sub Seuero Imperatore & Aquila Præside per ignem peruenit ad coronã martyrij. In insula Chio S. Myropis [f] martyris, quę sub Decio Imperatore & Numeriano Præside vectibus contusa, migrauit ad Dominum. In Africa sanctorum confessorum Eugenij [g] Carthaginensis Episcopi, fide ac virtutibus glorioſi, & vniuersi cleri eiusdẽ ecclesię, qui fere quingẽti, vel eo amplius in persecutione sub Hunnerico Rege Ariano cęde inediaq. macerati (inter quos plurimi erant lectores [h] * & infantuli) gaudentes in Domino procul exilio crudeli extru*infantuli si sunt. Erant etiam in eis nobilissimi archidiaconus nomine Salutaris, & Muritta secundus in officio ministrorum, qui tertio cõfessores effecti, glorioſę in Christo perseuerantię titulo illustrati sunt. In Britannia minori S. Turiani [i] Episcopi & confessoris, mirę simplicitatis & innocentię viri.

IVLII 13.

ANACLETI *Papæ*[a].] De quo itẽ Vsuardus, & alij recentiores, & Græci omnes, licet pro Cleto eum ponere videantur, quẽ prætereunt. Agunt de eo S. Ignatius in *epistola* ad Mariam Cassobolitem, Irenæus *lib. 3. cap. 3.* Euseb. *in* chron. & histor. *lib. 3. cap. 2.* & Niceph. Episcopus in chron. & alij Græcorum; Latinorum autem præter librum de Roman. Pont. Optatus contra Parmen. lib. 2. August. epist. 185. Cetera autem de gestis ipsius pluribus egimus in Annal. Ecclesiasticis.

b *Ioelis.*] De Ioele, præter ea quæ leguntur in diuinis scripturis, scribit S. Epiph. *lib. de* vit. & inter. Prophet. ca. 14. Doroth. *in Synop.* c. 4. S. Hieron. in præfat. in Ioelem. Alius eiusdẽ nominis fuit filius Samuelis Prophetæ, de quo & Ioseph Antiq. lib. 6. c. 3.

c *Esdræ.*] Esdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnibus, exceptis his qui Hebræis consentientes, eumdem putant esse cum Malachia, prout scribit S. Hieronymus in proœmio in Malachiam, qui de eodẽ agit in præfat. lib. 1. Reg. 106. & 109. Epiphan. in Pan. lib. 1. in octaua Iudæorũ secta, Iosephus Antiquit. lib. 11. c. 5. & recenter Sixtus in Bibliotheca sua.

d *Silæ.*] De eo Act. Apost. c. 15. 16. 17. & 18. S. Hieronym. in epist. 143. in fine scribens ad Damasum, hunc ait eumdẽ esse cum Siluano, qui ponitur in inscriptione Pauli epistolæ ad Thessal. Sunt hæc verba Hieronymi: Sciẽdum Silam collegam Pauli lingua Hebræa Apostolum dici, qui cum eo nõnullas epistolas scribit: & vitiose Siluanus legitur pro Sila, cum Siluanum in Apostolorũ Actis non legamus. Hæc S. Hieron. Græci aũt Silam & Siluanum non vnum, sed duos putant, agũtq. de ambobus simul in Menologio tertio Kalen. Augusti. Diuersos item inter se constituit Dorotheus, dum Silam Episcopum Corinthiorum, Siluanum vero Thessalonicensium tradit: ficque magis vulgatæ sacrorum librorũ editioni consentiunt. Eadem & Hippolytus martyr libel. de 72. discip.

e *Serapionis.*] De quo & Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrij Acta explicant.

f *Myropis.*] Græci itidem hac die, ac iterum ad tertium Nonas Decemb. & fusius referunt eius Acta.

g *Eugenij Episc.*] De quo itẽ Vsuard. Ado,

Ado, & alij recẽtiores. Huius præclaras res gestas scripsit Victor Vticẽsis de persecut. Vuand. lib. 2. & 3. pluraq. de eodẽ Greg. Turon. de gest. Frãc. lib. 2. c. 3. licet incõsulte dicat Hunnericum successisse Trasamundo: cum certum firmumq. sit, Hunnericum successisse Gẽserico patri: quod Victor, Procopius, Marcellinus, et ceteri qui prosecuti sunt res Vuãdalicas, attestantur. Successit Eugenius Deogratias Episcopo, claruitq. Zenonis temporibus. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 483. & 487. traditq. eum reuocatum ab exilio anno 392. De reliquis autem, quorum hic mentio hĩ, idem Victor pluribus agit lib. 3. Laudatur summopere S. Eugenius a S. Gelasio Papa in ea epistola quam scribit ad Episcopos Dardanię, quam integrã habemus apud nos manuscriptam: quæ enim typis excusa legitur, mutilata est.

h *Lectores & infantuli.*] Dum infantulos pueruloś legis, non eo sensu accipias, vt loqui nescirent; cum, eodem Victore teste, ijdem ad canendos modulos ecclesiasticos essent instructi. Vetus. n. mos fuit, & in præsens viget vsus, vt impuberes pueri ob vocis elegãtiam ad canẽdas res ecclesiasticas modulis musicis imbuerentur; quod quidem non tm̃ hic expressum hĩ, sed & Venãtius Fortunatus lib. 2. in carm. ad clerum Parisiacum, quo describit florentissimum statum & pulcherrimam effigiem eius ecclesię sub S. Germano eius Episcopo, hæc ait:

Hinc puer exiguis attẽperat organa cãnis,
Inde senis largam ructat ab ore tubam.
Cymbalicę uocis calamis miscẽtur acutis,
Disparibusq. tropis fistula dulce sonat.
Tympana rauca senum, pueriles fistula mulcet,
Atque hominum reparant verba canora lyram.

Et in fine iterum idem Venantius:

Pontificis monitis, clerus, plebs, psallit & infans, &c.

Quod autem ijdem pueruli tam hic, quã ẽt ab Vsuardo (si magis placet ea lectio) dicantur lectores; non eo sensu accipias velim, vt ijdem eo ordine ecclesiastico fuerint initiati, qui inter inferiores acolythatum præcedit. Is etenim ordo in ecclesia Africana nonnisi prouectę ætatis, meritis insignibus, & eruditione claris dabatur personis, vt in primis constat ex Cypriano de Celerino & Aurelio epist. 33. & 34. edit. Pam. & de Saturo *epist.* 24. & 32. qui (vt apparet ex epist. 55.) postea fuit ordinatus acolythus. De lectoris enim ministerio in eadem Africana ecclesia est canon octauus Concilij quarti Carthaginensis. Qui autẽ cantorum munere fungebantur, erant infimæ classis: qui non dicebantur proprie lectores, sed psalmistæ, vt apparet ex eodem quarto Concil. Carthag. can. 10. Itaque magis probatur ea lectio, vt dicat, Lectores & infantuli, quam, Lectores infantuli, vt legit Vsuardus: cum præsertim apud Victorem nulla sit mentio quod hi fuerint lectores, nisi lata quadam significatione lectoris dictionem accipiamus pro psalmistis atq. cantoribus. Erãt hi numero duodecim, qui nec blãditijs, nec minis cedẽtes, ne a Catholica diuellerẽtur Ecclesia, fortiter viriliterq. agentes, martyrij sunt adepti coronam; quos (inquit Victor *lib.* 3.) nunc Carthago miro colit affectu, & quasi duodecim Apostolorum chorum suscipit puerorum.

i *Turiani Episc.*] De quo etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores agunt.

xiij. F Pridie Idus Iulij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

IN VGDVNI depositio S. Bonauenturæ [a] Cardinalis & Episcopi Albanensis, confessoris & Doctoris, ordinis Minorum, doctrina & vitæ sanctitate celeberrimi. Romæ sancti Iu-

stimulus

sti[b] militis sub Claudio Tribuno, qui apparente sibi diuinitus Cruce, credidit in Christum, & mox baptizatus, omnia sua pauperibus erogauit: tentus deinde a Magnetio Præfecto, verberari neruis, galea ignita contegi, & in rogum immitti iussus, nec in capillo quidem læsus, in confessione Domini reddidit spiritum. Synope in Ponto S. Phocæ[c] martyris, eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sub Traiano Imperatore carcerem, vincula, ferrum, ignemque pro Christo superans, euolauit in cælum: cuius reliquiæ Viennam in Gallia delatæ, in basilica sanctorum Apostolorum conditæ sunt. Alexandriæ S. Heraclæ[d] antistitis, ob cuius celeberrimam opinionem Africanus historiographus memorat se Alexandriam ad eum visendum properasse. Carthagine S. Cyri[e] Episcopi, in cuius festiuitate S. Augustinus de eo sermonem ad populum habuit. Nouocomi sancti Felicis[f] primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Brixiæ sancti Optatiani[g] Episcopi. Dauentriæ in Belgis S. Marcellini[h] presbyteri & confessoris. Bambergæ S. Henrici[i] Primi Imperatoris, qui cum vxore sua Chunegunde perpetuam virginitatem seruauit, & sanctum Stephanum Hungarorum Regem cum vniuerso fere eius regno ad fidem Christi suscipiendam perduxit.

IVLII 14.

BONAVENTVRAE [a].] Eius præclaras res gestas Octauius Suessanus luculenta oratione recitauit coram Sixto Quarto Romano Pontifice, cui ab eo relatus est in Sanctorum numerum: descripsit eamdem Sur. to. 4. hac die. Extant eiusdem Pontificis diplomata in tom. 2. opusculorum eiusdem sancti; ibiq. habetur relatio Actorum eius ad eumdē Pōt. pro canonizatione facienda. De ijsdem plura S. Antoninus in 3. par. tit. 24. cap. 8. & 9. & alij recentiores, at chron. Franciscan. copiosius.

b *Iusti.*] Agunt de eodem in Menologio Græci hac die, ibiq. egregium certamen eius describitur cōsentiens his quæ hic paucis narrantur.

c *Phocæ.*] De eo etiam hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Huius Acta summatim complexus est Petrus in catal. lib. 6. c. 98. prolixius autem Mombrit. to. 2. Verum ne oscitanter aliquibus errandi causam finamus; sciendum re vera duos fuisse Phocas, ambosq. martyres illustres; alterum de quo hac die, alterum vero de quo Nonis Martij agitur. Idque non solum Latinis, sed etiam Græcis notū fuisse videtur, quamuis illi de ambobus agāt x. Kalend. Octobris, ambosq. Synope oriundos affirment. diuersitas in tum munerum, tum loci, vbi passi leguntur, diuersumq. mortis genus, duos esse fateri compellit. Siquidem noster hic fuit Episcopus, vt gesta eius testantur, & comprobat Ado Viennensis in chron. anno 101. vbi etiam, quomodo ossa eius Viennam translata sint, refert: at vero ille, de quo Nonis Martij, hortorū cultor & hospes fuisse perhibetur. Insuper quod ad martyrij locum pertinet, illum Antiochiæ, hunc Synope in Ponto passum tradunt. Et quod denique ad martyrij genus attinet, hic de quo agimus, post multa tormenta demum absq. gladio migrauit in cælum; ille autem truncatus capite solutus est. Quo fit, vt existimem Asterium Episcopum in oratione de Phoca,

quam recenſet Lipom. to. 6. communione nominis deceptum (quod ſæpius in alijs factum vidimus) alterius geſta alteri tribuiſſe: eumdemq. errorem nonnullos Græcorum ſecutos fuiſſe: atque adeo certiora, multoq. veriora eſſe, quę de vtroque ſcribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hūc ex nauta Epiſcopum eſſe factum, illumq. ipſum eſſe quem nautæ in tempeſtatibus tanto ſtudio conſueuerint inuocare; atq. huius eſſe, quæ de nautis Aſterius ea oratione proſequitur. Quæ vero Aſterius de horti cultura, hoſpitalitate, & martyrij genere pertractat, ad Syrum illum Phocam ſpectare exiſtimamus; de quo etiam ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrū cap. 99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quam etiam Aſterius profitentur.

d *Heraclæ Epiſc.*] De quo Vſuardus hac die. Plura Euſebius de eo in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 12. 14. & 24. & 28. vbi teſtimonium ex Africano recitatur: Nicephorus, & alij ex eodem Euſebio eadem referunt.

e *Cypri Epiſcopi.*] Poſſidius in Indiculo cap. 8. tradit S. Auguſtinum de eo tractatum habuiſſe ad populum.

f *Felicis Epiſcopi.*] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem ſuæ ordinationis extat S. Ambroſij epiſt. 60. lib. 8. Rom. edit. Erat is dies Kalend. Nouembrium, vt ibidem teſtatur S. Ambroſius.

g *Optatiani Epiſc.*] Vixit hic temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris, cū Romanæ Eccleſiæ pręeſſet S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanenſi Synodo ſub Euſebio Epiſcopo Mediolanēſi, cuius extat Synodica ab Epiſcopis qui aderant ſcripta ad S. Leonem, vbi in ſubſcriptione Epiſcoporum pro Optatiano, Octauianus mendoſe legitur. Meminit eiuſdē Rampertus Epiſcopus Brixien. in ſermone de translatione S. Philaſtrij, ſeptimumq. hunc numerat a Philaſtrio. Huic ſucceſſit Vigilius.

h *Marcellini.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. & pluribus in Indic. Sāctorum Belgij. Agitur de ipſo item in vita S. Suitberti Epiſcopi, cap. 14.

i *Henrici Primi.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuard. licet Henricum Secundum appellet reſpectu Henrici alterius, qui anno Domini 919. ſucceſſit Cōrhado Imp. Sed ille piētiſſimus, præ humilitate dici noluit Imperator, vt ſcribit Vuitichindus mon. in *Annal.* Sax. lib. 1. Albert. Crāt. in Metropoli Saxon. lib. 3. c. 2. & hiſt. Eccleſ. Sax. lib. 3. c. 14. & alij omnes. Ex quibus apparet, Hēricum hūc, de quo agimus, primum eius nominis fuiſſe Imperatorem, licet plerique reſpectu *illius* hunc *ſm* appellent. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, niſi quem Papa coronaſſet, vt apertiſſime cōſtat ex ſcriptoribus illorum tēporum, & diplomatibus Pontificum & Impp. Regūq. Germaniæ, & epitaphijs ad eorum ſepulchra poſitis, quę Spiræ legūtur. Sed de his pluribus Panuin. lib. de Comit. Impp. Huius præclariſſimas res geſtas ſcriptas fuiſſe ab Adelbodo Epiſcopo Vltraiectēſi, tradit Sigebert. de vir. illuſt. c. 139. Pręter ipſum Vuitichindum, & alios, qui res Saxonum ſunt proſecuti, plura de eodē in diuerſorum ſanctorum Actis ſcriptis mandata reperiuntur, vt in vita S. Hereberti Epiſcopi Colonien. in Actis S. Cunegundis Auguſtę eius vxoris, in rebus geſtis S. Stephani Regis Hungarorū, in vita S. Romualdi, S. Popponis abb. Stabulenſis, & alijs in numeris pene locis diuerſorum auctorū.

IN Portu Romano natalis ſanctorum martyrum Eutropij [a], Zoſimæ, & Bonoſæ ſororum. Carthagine B. Catulini [b] diaconi, de cuius laudibus S. Auguſtinus ſermonem ad populum habuit; & ſanctorum Ianuarij, Florentij; Iuliæ, & Iuſtæ martyrum, qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexandriæ ſanctorum martyrum Philippi [c], Zenonis, Narſæi, & decem infantum. In inſula Tenedo ſancti Abudemij [d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte ſancti Antiochi [e] medici, qui ſub Hadriano Præſide capite obtruncatus eſt: cumq. ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtum, & ipſe martyrium ſubijt. Papiæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi & martyris. Niſibi natalis ſancti Iacobi [g] eiuſdem vrbis Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Maximini, qui in Nicæna Synodo peruerſitatem Arij, homouſij oppoſitione damnarunt: cuius & Alexandri Epiſcopi oratione ipſe Arius condignam ſuæ iniquitatis mercedem, effuſis viſceribus, Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania S. [h] Athanaſij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cælum, tempore Caroli Calui. *Panormi Inuentio Corporis S.ᵃ Rosaliæ Virginis Panormitanæ, quod Vrbano 8. P. m. repertum diuinitus, anno Iubilæi Siciliam* IVLII 15. *à peſte liberauit.*

VTROPII *& ſociorum* [a].] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum Acta to. 7. vit. ſanct. manuſcrip. in noſtra bibliotheca: eſt eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. Alia autem prolixiora vdimus accepta ab eccleſia Sanctæ Bonoſæ trans Tiberim poſita.

b *Catulini & ſociorum.*] De quibus ēt Petrus in catal. lib. 6. c. 103. Hic ille Catulinus, in cuius laudem S. Auguſtinum tractatum habuiſſe, ſcribit Poſſid. in Indiculo ca. 9. De baſilica Fauſti, cuius hic mentio habetur, meminit Concil. Carthag. 6. in princ. & Concil. African. cap. 74. Victor item de perſecutione Vuand. libro 2.

c *Philippi & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda hac die, ceteriq. Latinorum.

d *Abudemij.*] De quo etiam Græci hac die in Menologio agunt, pluribusq. eius Acta commemorant.

e *Antiochi.*] Græci itē de Antiocho hac die, eiusq. martyrium in dicto Menologio referunt: ibi ēt & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem poſt diē ſequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt conſtat ex Actis S. Theodori Sicæotæ apud Lipom. tom. 7.

f *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Papienſis, ex quibus & Galeſinius hac die.

g *Iacobi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouembris in Menologio. Scribit eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 1. & hiſt. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 30. Gennad. de vir. illuſtr. cap. 1. ex quo Caſſiod. & Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 14. & lib. 9. cap. 28. Interfuit hic non tantū magno Nicæno Concilio, ſed etiam Antiocheno pro Catholicis cōtra Arianos. Mētio de eo habetur in Actis S. Alexandri Epiſcopi Conſtantinopolitani.

h *Athanaſij Epiſc.*] De eo tabulę eccle

siæ Neapolitanæ. Eius res gestæ nuper editę habentur a Paulo Regio. Vidimus in registro Ioannis Octaui Romani Pōtificis, quod manuscriptum extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epistolas scriptas ad Athanasium. Verū diuersus ille est ab eo de quo hic agit; quippe qui nepos illius senioris S. Athanasij esse dicatur, & eiusdē Sergij, de quo hic est mentio, frater. Duo itaq. fuerūt Athanasij Episcopi Neapolitani; senior, cuius hac die celebritas agitur; & eius nepos, ad quem extant litteræ Ioannis Octaui 42. 76. 251. 281. & 307. Meminit eiusdē Athanasij Iunioris Leo Ostien. chron. Cassin. lib. 1. cap. 42.

xj. A Decimoseptimo Kalen. Augusti. Luna. 16

a b c d e f g h i k l m n p q r s
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7
t u A B C D E f F G H M N P
8 9 10 11 12 13 14 15 15 16 17 18 19 20

NAtalis S. Fausti [a] martyris, qui sub Decio cruci affixus, quinque diebus in ea vixit, ac demum sagittis confossus, migrauit in cælum. Sebaste in Armenia sanctorum martyrum Athenogenis [b] Episcopi, & decem discipulorum eius, sub Diocletiano Imperatore. Antiochię in Syria natalis B. Eustathij [c] Episcopi & confessoris, doctrina & sanctitate celebris, qui sub Constātio Imperatore Ariano ob Catholicę fidei defensionem Traianopolim Thracię pulsus exilio, ibidem in Domino requieuit. Eodem die S. Hilarini [d] monachi, qui vna cum S. Donato in persecutione Iuliani comprehensus, cum nollet sacrificare, fustibus cęsus, Aretij in Tuscia martyrium sumpsit: cuius corpus ad Ostia Tiberina translatum est. Treuiris S. Valentini [e] Episcopi & martyris. Cordubę in Hispania S. Sisenandi [f] Leuitę & martyris, qui pro fide Christi a Sarracenis iugulatus est. Santis in Gallia sanctorum martyrū Raineldis & virginis, & sociorum eius, qui a barbaris pro fide Christi cęsi sunt. Bergomi S. Domnionis [h] martyris. Capuę S. Vitaliani [i] Episcopi & confessoris.

IVLII 16.

AVSTI [a].] De eo etiā hac die Græci agunt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius describunt.

b *Athenogenis Episcopi, ac soc.*] Agūt de ijsdem hac die Græci in Menologio; Metaphrastes autem descripsit horum Acta, refertq. die sequenti, dissentitq. a ceteris, dum ait, eum in pace absque gladio quieuisse in Domino: cū tamen post multa tormenta vna cum ceteris capitis tūcatus, in dicto Menologio conscribatur. Diuersus plane hic ab illo Athenogene, quē constat S. Basilij auctoritate, per ignem martyrium consummasse, de quo & superius actum est

c *Eustathij Episcopi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorū, Græci vero in Menologio nono Kal. Martij, ac iterum Nonis Iunij agunt de eius trāslatione, quādo temporibus Zenonis Augusti veneradum corpus eius delatum est Antiochiam; de qua translatione scribit etiam Theodorus lector in collectaneis lib. 1. Sanctus Athanasius in epist. ad solitarios col. 453. eiusmodi de Eustathio

thio profert elogiũ: Fuit Eustathius Episcopus Antiochiæ, vir cõfessione clarus, religione pius, quem magno studio pro veritate stãtem, & Arianã hæresim odio prosequẽtem, aduersantes hoĩes Arianæ opinionis apud Constantium accusarunt, &c. Hic quidem præ meritorũ excellentia inter tot tantosq. sanctissimos Episcopos, qui magno Concil. Nicæno interfuerũt, delectus fuit, qui in eo sacra perageret, vt scribit Theodoretus histor. lib. 1. c. 7. & 8. & Greg. presbyt. in encomio de sanctis Patribus eiusdem Concilij: id ẽt quædã Acta eius S. Synodi, quæ extant, satis declarant. Agit præterea de eo S. Hiero. in chron. & de scrip. Eccles. in epist. 84. ad Magnum, in apologia aduersus Rufinũ, & ad Euagriũ epist. 126. vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ ecclesię Episcopus cõtra Arium clarissima tuba bellicũ cecinit. Hæc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menolog. de eo eiusdẽ S. Hieronymi testimoniũ, necnon & S. Ioannis Chrysostomi, cum dr: Extat B. Ioannis Chrysostomi in hunc virũ sanctũ nobilissima laudatio: hunc & B. Hieronymus suo testimonio insigni cõmendauit. Hæc illi. Errare vero de Eustathio omnino vñt Sozom. Socrates, Theodoretus, & alij hos secuti, dum dñt ipsum a Constantino Augusto in exiliũ esse amãdatum. Maioris sane fidei penes nos est vel vnus Athanasius, qui ea oĩa ob oculos habuit: nam a Constantio, nõ a Constantino in eum decretum exilium esse, aperte testatur dicta epistola ad solit. col. 453. & 454. Sed de his fusius egimus in apologia pro Constantino conscripta, in Annalibus Ecclesiasticis intexta: vbi etiam diximus, quonam modo hic dicatur præfuisse Nicæno Concilio.

d *Hilarini.*] De eodem Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in Actis sanctorum martyrum Ioannis & Pauli, necnon in vita S. Donati Episcopi Aretini, licet admodum deprauata.

e *Valentini episcopi.*] Successit hic S. Maximino: ponitur vicesimus septimus eius ciuitatis Episcopus in tabulis Democharis; agitq. de eo hac die Molanus in additione ad Vsuardum.

f *Sesinandi.*] Describit eius martyrij Acta S. Eulog. in memor. Sanct. lib. 2. c. 5. aitq. eum esse passum feria 5. æra 889. anno autem Domini 851.

g *Raineldis & Soc.*] Habentur eius Acta apud Sur. to. 4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius sororis, atque alumnæ S. Gertrudis, apud eumdem to. 1. Acceperunt ambæ sacrum velamen a S. Autberto Episcopo Cameracensi, qui vixit vsque ad annum Domini 650. vt scribit Sigeber. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vsuard. & in Indic. Sanctorum Belgij.

h *Domnionis.*] De quo tabulæ ecclesię Bergomensis, & Galesinius hac die.

i *Vitaliani episcopi.*] De eo in Breuiario ecclesiæ Capuanæ.

17 Sextodecimo Kal. Augusti. Luna. Bx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE S. Alexij [a] confessoris, filij Euphemiani senatoris, qui prima nocte nuptiarum, sponsa intacta, e domo sua abscedens, ac post longam peregrinationem ad Vrbem rediens, decem & septem annos tamquam egenus in domo paterna receptus hospitio, noua mundum arte deludens, incognitus mansit: sed post obitum, & voce per Vrbis ecclesias audita, & scripto suo

agnitus, Innocentio Primo Pontifice Maximo, ad ecclesiam S. Bonifacij summo honore delatus est, vbi multis miraculis claruit. Carthagine natalis sanctorum martyrum Scillitanorum [b], Sperati, Nartali, Cythini, Beturij, Felicis, Aquilini, Letarij, Ianuariæ, Generosæ, Bessiæ, Donatæ, & Secundæ: qui iussu Saturnini Præfecti post primam Christi confessionem in carcerem missi, & in ligno confixi, deinde gladio decollati sunt. Sperati reliquiæ [c] cum ossibus B. Cypriani, & capite S. Pantaleonis martyris ex Africa in Gallias translatæ, Lugduni in basilica S. Ioannis Baptistę religiosę conditę fuerunt. Amastride in Paphlagonia S. Hyacinthi [d] martyris, qui sub Castritio Prę side multa passus, quieuit in carcere. Tibure sancti Generosi [e] martyris. Constantinopoli sanctę Theodotę [f] martyris, sub Leone Iconoclasta. Romę depositio sancti Leonis [g] Papę Quarti. Papię sancti Ennodij [h] Episcopi & confessoris. Antifiodori sancti Theodosij [i] Episcopi. Mediolani sanctę Marcellinę [k] virginis, sororis B. Ambrosij Episcopi, quę Romę in basilica sancti Petri a Liberio Papa velum consecrationis accepit: cuius etiam sanctitatem idem Beatus Ambrosius scriptis suis testatam facit. Venetijs Translatio sanctę Marinę [l] virginis.

IVLII 17.

ALEXII [a].] De eodem hac die Beda, alijq. recentiores. Extãt eius res gestæ Latinis & Græcis notissimæ: recitat eas Mõbrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 6. c. 107. & alij complures: Græcis autem edidit eadem Acta Metaphrastes, quæ retulit Lipom. to. 7. & Sur. to. 4. in nonnullis tamẽ corrigenda. Vixit item Romæ ijsdem tẽporibus Innocentij Papæ, & Honorij Imperatoris, eiusdem fere nominis Aetius nobilitate generis, & virtutum meritis spectatissimus, qui fuit gener S. Paulæ; vxorem enim duxit eius filiam Ruffinam; quæ cum decessisset ex hac vita, S. Paulinus Nolanus Episcopus scripsit ad eum egregiã epistolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Est enim coniux fidei, soror virginitatis, filia perfectionis, cui Paula mater, soror Eustochium, tu maritus. Hæc Paulinus.

b *Scillitanorum, Sperati, & soc.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. In horũ laudem tractatum habuisse S. Augustinum, testatur Possidius in Indiculo c. 9. Habemus horum sanctorum martyrum Acta, prout excepta fuerunt a Notarijs, & relata in Acta Proconsularia, absq. vllo aliquo fuco vel additamento inde descripta, nobis quidẽ quouis thesauro cariora; est illorum eiusmodi exordiũ: Præsente Claudiano Consulari, alias Procõsule, &c. Hallucinantur prorsus hi qui hos Carthagine in Hispania passos dñt: nam ex prædictis ipsorum Actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorum monumentis: nam in Breuiario Toletano secũdum regulam S. Isidori, dum de S. Sperato agitur, hęc in hymno sacro de eodem scribuntur:

Hunc vrbs præpollens Africæ
Carthago seruat martyrem, &c.

c *Sperati reliquiæ.*] De translatione S. Sperati agit hic Beda, sed Ado Treueren. 18. Kalen. Octobris, Ado Viennen. in chron. anno 806. & Sigebert. anno 802. Itemq. de translatione reliquiarum S. Sperati, Cypriani, & Pãtaleonis martyrũ est carmen Abogardi Episcopi Lugdunẽsis, quod Pamelius descripsit in apparatu

paratu editionis sui Cypriani: vbi & alia de eadem re ex archiuis deprompta subnectit. Ceterorum autem reliquiæ Romam translatæ sunt, atq. reconditæ in titulo Pammachij, in ecclesia scilicet SS. Ioannis & Pauli, vt uetera eiusdem ecclesiæ monumenta indicant, vbi & eius translationis uetus pictura ipsam historiam repræsentans, vsque ad nostros dies illæsa permansit.

d *Hyacinthi.*] De quo etiam Græci hac die in Menologio, ubi & eius passio describitur.

e *Generosi.*] De eo tabulæ, ac uet. monumenta ecclesiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius uenerandum corpus asseruari sub maiori altare ecclesiæ S. Laurentij, ex ijsdem didicimus.

f *Theodotæ.*] Agũt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hæc de causa necis eius: Hæc cũ ex facultatibus suis tres sanctas imagines fieri procurasset, unam Christi Domini, Dei genitricis alteram, tertiam uero S. Anastasiæ, reliqs opibus erogatis in pauperes; una cum alijs religiosis feminis, iussu Leonis Imperatoris gladio percussa, martyrium consummauit. Hæc ibi.

g *Leonis Papæ Quarti.*] Successit hic Sergio Secundo. Res ab eo præclare gestas, quas conscripsit Anastasius Bibliothecarius, qui his temporibus claruit, aliaq. de ipso ex antiquis codicibus accepta digessimus in Annalibus Ecclesiasticis. Agit de eodem hac die Petrus in catal. lib. 6. cap. 106.

h *Ennodij Episc.*] De eodem hac die tabulæ Ticinenses. Successit hic S. Epiphanio, cuius etiam Acta conscripsit; sedit temporibus Hormisdæ Papæ, a quo iterum missus est legatus Constantinopolim ad Anastasium Imperatorem. Legimus harum legationum commonitoria eiusdem Hormisdæ Pontificis. Gesta Ennodij ad illud vsque tempus, quo diaconus ordinatus est, ipsemet describit, imitatus nimirum sanctum Augustinum in libris Confessionum. Incipiunt: Oraculum est, &c. Extant eruditissimi viri præclarissima scriptorum munumẽta, quæ Illustrissimus ac Reuerendiss. Card. Syrletus in sua bibliotheca, nobilissimo antiquitatum promptuario, recondita habet.

i *Theodosii Episc.*] De eo tabulæ Episcoporum ecclesiæ Antisiodorensis: legitur enim in eis, hunc successisse S. Vrso, sedisse annos octo & dies viginti octo, hacq. die ex hac vita ad Deum migrasse. Claruit temporibus Clodouei Regis Frãcorum, interfuitq. primo Concilio Aurelianensi, eius tempore celebrato, ut eiusdem Synodi Acta indicant.

k *Marcellinæ.*] De sacro uelamine a Liberio Papa Romæ susceptо, cuius hic mẽtio habetur, scribit S. Ambrosius lib. 3. de Virgin. ubi idem recitat eiusdem Liberij sermonem eo die in illis solemnibus habito. Idem sanctus plura de ipsa in sermone habito in funere fratris, & in epistola ad Siagrium 47. lib. 6. edit. Rom. in fine, ubi meminit domus paternę, Romæ positæ in qua S. Marcellina degebat vna cum alijs sanctis virginibus: quę quidem semel eidem vsui dicata, hactenus perseuerat: est enim ibi ecclesia & monasterium monialium nomine S. Ambrosij non longe a Capitolio prope Forum Piscariũ. Superuixit S. Marcellina post obitum S. Ambrosij, ut ex Paulino in vita sancti Ambrosij colligi potest. Quanti uero eam fecerit S. Ambrosius, excitatis locis ipsius, & epist. 13. libro 2. edit. Rom. quam ad ipsam scripsit, satis accipitur.

l *Translatio sanctæ Marinæ.*] De eius gestis, atq. translatione facta Venetias, agit Petrus in catal. lib. 6. cap. 108. De ea item in uit. Patrum par. 1. cap. 44. Græci autem in Menolog. hac die agunt de alia Marina martyre Antiochiæ Pysidię, filia Ædesij sacerdotis idolorum, quam plerique Latinorum Margaritam appellant.

Quinto-

ix. C Quintodecimo Kal. Auguſti. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

TIBVRE S. Symphoroſæ [a] vxoris S. Getulij martyris, cum ſeptem filijs ſuis, Creſcente, Iuliano, Nemeſio, Primitiuo, Iuſtino, Stacteo, & Eugenio: quorum mater ſub Hadriano Principe ob inſuperabilem conſtantiam primo palmis diu cęſa, deinde crinibus ſuſpenſa, nouiſſime ſaxo alligata, in flumen præcipitata eſt: filij autem ſtipitibus ad trochleas extenſi, diuerſo mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, Pio Quarto Summo Pontifice in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario inuenta fuerunt. Carthagine S. Gundenis [b] virginis, quæ iuſſu Ruffini Proconſulis ob Chriſti cõfeſſionem quater diuerſis temporibus equulei extẽſione vexata, & vngularum horrenda laceratione cruciata, carceris ſqualore diu afflicta, nouiſſime gladio cæſa eſt. Doroſtori in Myſia S. Æmiliani [c] martyris, qui tẽpore Iuliani Apoſtatæ ſub Capitolino Pręſide in fornacem iniectus, martyrij palmam accepit. Traiecti S. Friderici [d] Epiſcopi & martyris. Gallæciæ in Hiſpania S. Marinæ [e] virginis & martyris. Mediolani S. Materni [f] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore pro fide Chriſti, & pro eccleſia ſibi commiſſa, in carcerem detruſus, & ſæpe verberibus cęſus, tandem multis confeſſionibus clarus obdormiuit in Dominõ. Brixię natalis S. Philaſtrij [g] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui aduerſus hęreticos, pręſertim Arianos, a quibus multa paſſus eſt, plurimum verbis ſcriptiſq. pugnauit, demum clarus miraculis confeſſor in pace quieuit. Metis in Gallia S. Arnulphi [h] Epiſcopi, qui ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris, eremiticam uitam deligens, beato fine quieuit. Signię S. Brunonis [i] Epiſcopi & confeſſoris.

SYMPHOROSÆ *& filiorum.* [a]] De his hac item die Vſuard. Beda autem & Ado ad quintum Kalen. Iulij. Habemus eorum Acta manuſcripta: edidit ea Mombritius to. 2. ſcripta (ut præfert titulus) ab Africano, nobili illo antiquo ſcriptore, qui uixit temporibus Decij Imperatoris. Recitat eadem compẽdio deſcripta Petrus in catalog. lib. 6. ca. 111. Extat adhuc Tiburę ciſterna ſicca, ubi illis perſecutionis tẽporibus ſancta Symphoroſa cum filijs aliquando delituit: Via etiam Tiburtina habetur nobilis ac peruetuſta S. Symphoroſæ memoria. Horum reliquię Romam translatæ, noſtris temporibus inuentæ ſunt in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario, ac ũna cũm eis plumbi lamina his uerbis deſcripta: HIC REQVIESCVNT CORPORA SANCTORVM MARTYRVM SYMPHOROSÆ, VIRI SVI ZOTICI, ET FILIORVM EIVS

IVS, A STEPHANO PAPA TRANSLATA. Mentio habetur de Symphorosa in Actis S. Getulij in fine, apud Sur. tom. 3. die 10 Iunij. Getulius enim, Zoticus ité dictus reperitur, de quo superius pluribus egimus.

b *Gundenis.*] De qua etiam hac die Beda, Ado, & alij; habentque Consules, sub quibus prædicta uirgo passa est: licet pro Zeta, Geta sit restituendus: gessit. n. Consulatum Septimius Geta una cum Septimio Plautiano temporibus Seueri Imper. anno Domini ducentesimo quinto. De his etiam. tabulæ Cassiodori.

c *Aemiliani.*] De eo item Vsuard. ac Græci ét in Menologio hac die his uerbis: Sancti martyris Æmiliani: hic fuit ex Dorostoro vrbe Mysiæ, seruus Græci cuiusdam, tpibus Iuliani Apostatæ, & Capitolini Præsidis. cum uero Christũ coleret, & idola execraretur; nactus opportunum tempus, arrepto malleo, ingressus in templum, idolorum simulacra oĩa contriuit, & sacrificia dispersit, adiensq. Præsidem, seipsum denũciauit: quocirca uerberatus, & in fornacem iectus, spiritum Deo commendauit. Hęc ibi. In eamdem sententiam S. Hieronymus in chron. anno primo Iuliani Apostatæ hæc ait: Æmilianus ob ararum sub uersionem Dorostori a Vicario incenditur. De eodem Theodoretus lib. 3. c. 6 & Cassiod. lib. 6 c. 16. Ex legibus Constantini & Constantij eius filij Augustorum, templa arasq. subuerti, & idola frangi, legitimum fuit. Restituit ecclesiam Æmiliani martyris Basilius Imp. ut scribit Cedren. in compen. in Basilio.

d *Friderici episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Traiectensis, Molanus in addit. ad Vsuard. at pluribus in Indiculo sanctorũ Belgij. Gesta aũt eius fusius scripta recitat Sur. to. 4. ex quibus alij plures, qui de ipso scripsere, accepisse noscuntur. Martyrio occubuit anno Domini 838. ea de causa, quod, sicut & S. Ioannes Baptista, hic coarguit Regẽ ob introductam pellicem consanguineam; cuius artibus, missis sicarijs, occisus est.

e *Marinæ.*] De qua pluribus in Flore sanctorum Hispan. & in Thesauro concion. tomo 2. die sequenti.

f *Materni episc.*] Agit de eodem hac die Beda, simulq. tabul. eccles. Mediolanen. Eius Acta recitat Mombrit. to. 2. extatque de eo præfatio Ambrosiana.

g *Philastrij episc.*] Extat sermo S. Gaudentij Episcopi, eius successoris, quo describitur vita ipsius. De translatione aũt est sermo Ramperti eiusdem ecclesiæ Episcopi. Habet ea omnia Lipom. to. 2. & Sur. to. 4. Vixit Philastrius sub Theodosio seniore, interfuitque una cum S. Ambrosio ceterisq. sanctis Episcopis Concilio Aquileiensi aduersus Arianos, ut apparet ex Actis eiusdem Concilij. Meminit eiusdem S. Augustinus libro de hæresibus ad Quoduultdeum, seq. eum nouisse testatur: obijt autem diem, cum adhuc superstes esset S. Ambrosius, ut apparet ex sermone S. Gaudentij, eius successoris, habito in ordinatione sua. Vnde constat uel mendosum esse codicem, uel ab aliquo superadditũ, quod habetur apud Philastr. de hæresib. c. 112. a Christo Domino vsq. ad illud tempus cum ea scribebat, intercurrisse annos quadringentos triginta: cum liquido appareat S. Ambrosium, qui ei superuixit, longe ante ea tempore ex humanis desijsse, Cæsario & Attico Consulibus anno Domini trecentesimo nonagesimoseptimo. Sed Latinius noster, qui in mendis illapsis cognoscendis lynceos habet oculos, sic iure putat locum esse restituendum, leuissima facta mutatione, nimirum ut nota numeri cccccxxx. sic sit corrigenda, CCCLXXX.

h *Arnulphi episc.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. autem & Ado ad xvij. Kal. Septembris, quo die eius venerandum corpus translatum est. Extant eius Acta apud Bedam to. 3. incerto auctore. Paulus diacon. de gest. Longobard. lib. 6. c. 5. meminit de libro gestorum ac miraculorum eius, quem asseruari dicit in Metensi ecclesia, hæcq. subdit: De hoc sanctissimo uiro Arnulpho quædam miranda scripsi, quæ superfluum duxi modo replicare. De eo Otho Frisingen. Episcop. li. 5. c. 9. Vincentius in specul. lib. 23. cap. 72. & sequen. & alij plures ex recentioribus.

bus. Migrauit ex hac uita (ut tradit Sigebert. in chron.) anno Domini 640. Mirati sumus, uiros alioqui eruditos confundere hunc Arnulphum Metensem Episcopum cum Arnulpho Suessionẽsi Antistite, cuius Acta habet Sur. to. 4. die 15. Augusti: nam etsi nulla alia differentia alterum ab altero distingueret, temporũ saltem distantia diuersitatem significaret: siquidem (ut diximus) hic Metensis, de quo agimus, migrauit ex hac uita anno Domini 640. ille autem Suessionensis anno 1087. vt tradit Trithem. de uir. illust. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. sanctorum Belgij: quod quidem & eius Acta aperte testantur. Confusio autem de duobus Arnulphis non tantum ex nomine eodem euenisse uidetur, sed etiam quoniam vtriusque natalis incidit in eumdem diem: in fine enim uitæ S. Arnulphi Suessionensis hæc leguntur: Quo die S. Arnulphi Metensis Episcopi feriæ celebrantur, eodem huius sancti uiri Arnulphi Suessionensis in ecclesia beati Petri Apostoli corpus conditum fuit.

i *Brunonis Episc.*] Huius Acta typis excusa ab ecclesia Signina accepimus. Plura de eo Leo Ostiensis in chron. Cassin. lib. 4. c. 33. & in litteris Paschalis Papæ; item Petrus diacon. Cassinen. lib. de uir. illustr. monasterij Cassin. cap. 34. *Migrauit ex hac uita sub Callisto Secundo* Romano Pontifice.

viij. D Quartodecimo Kal. Augusti. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NATALIS S. Epaphræ [a], quem S. Paulus Apostolus conca-
ptiuum appellat. Hic ab eodem Apostolo Colossis Episcopus ordinatus, clarus uirtutibus ibidem martyrij palmam pro ouibus sibi commẽdatis uirili agone percepit: cuius corpus Romæ in basilica S. Mariæ Maioris conditum est. Hispali in Hispania passio sanctarum virginum Iustæ [b] & Ruffinæ, quæ a Præside Diogeniano comprehensæ, primo equulei extensione, & vngularum laniatione uexatæ, post carcere, inedia, & uarijs torsionibus afflictæ; tandem Iusta in carcere spiritum exhalauit, Ruffinæ uero ceruix in confessione Domini confracta est. Cordubæ S. Aureæ [c] virginis, quę aliquando lapsa, sed facti pœnitens, iterato certamine hostem effuso sanguine superauit. Treuiris S. Martini [d] Episcopi & martyris. Romę S. Symmachi [e] Papę, qui schismaticorum factione diutius fatigatus, demum sanctitate conspicuus migrauit ad Dominũ. Veronę S. Felicis [f] Episcopi. Apud Scetim Ægypti montẽ S. Arsenij [g] Romanę Ecclesię diaconi, qui Theodosij tempore in solitudinem secedens, uirtutibus omnibus consummatus, & iugi lacrymarum imbre perfusus, spiritum Deo reddidit. In Cappadocia sanctę Macrinę [h] virginis, sororis sanctorum Basilij Magni & Gregorij Nysseni.

IVLII 19.

EPAPHRÆ. [a] De eo Paulus ad Coloſſen. ca. 1. & 4. & in epiſt. ad Philemonem. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib. 6. c. 116. Eius uenerandum corpus aſſeruari Romæ in baſilica ſanctæ Mariæ Maioris, ex certis eiuſdem eccleſiæ ueteribus monumentis accepimus.

b *Iuſtæ & Ruffinæ.*] De his hac die Beda, Vſuar. Ado, & Petrus in catal. lib. 6. c. 117. In Breuiario Toletano extat uetus ſacer hymnus, quo ipſarum res geſtæ narrantur. incipit:

Adſunt Punicea floſcula virginũ, &c.

Ioannes Maldonatus, vir quidem diſertiſſimus, inter alia multa præclariſſima ingenij ſui monumenta reliquit harum Acta a ſe paucis deſcripta, magis conſulens hiſtoriæ ueritati, quam ſtudio eloquentię. Pluribus de ijſdẽ in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſar. concion. to. 2. hac die.

c *Aureæ.*] Huius certamen exacte deſcrĩbit S. Eulogius in memor. ſanct. li. 3. c. 17. aitq. eam paſſam eſſe æra octingenteſima nonageſima quarta, a Domino autem anno 856.

d *Martini Epiſcopi.*] Agit de eo item Molanus in addit. ad Vſuardum 2. edit. Diuerſus hic ab illo, qui ſucceſſit S. Agritio, qui interfuit Cõcilio ſecũdo Arelatẽſi, pręceſſitq. ſanctum Maximinum, qui reperitur inter Patres qui præſentes fuerunt Concilio Agrippinenſi, & ſedit circa vltima tempora Conſtantini, numeraturq. vigeſimus quintus eius ſedis Epiſcopus in tabulis a Democh. deſcriptis: hic autem decimus ponitur.

e *Symmachi Papæ.*] Hic ſucceſsit Anaſtaſio Secũdo, magnamq. adeptus eſt laudem & titulum ſanctitatis, qd aduerſus ſchiſmaticos ſtetit intrepidus: quo quidem tpe ob eam cãm complures necati ſunt, ut inter alios Digniſsimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa S. Dionyſij Alexandrini Epiſcopi ſnĩa, qua, ſcribens ad Nouatum ſchiſmaticũ, ait his uerbis: O portuerat omnia incommoda pati potius, quam Eccleſiæ Dei diſcidiſſe concordiã. At illud martyrium, quod quis patitur ne diſrimatur Eccleſiæ conſenſio, non minus certe, ſed multo plus, meo quidẽ iudicio, hẽt commẽdationis, quam illud quod ſuſcipitur ne idolis oĩno immoletur. Hæc Dionyſ. apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 37. Nouimus ea de cauſa inter celebres martyres eos adnumeratos, qui adhærentes S. Ioanni Chryſoſtomo tunc exulanti, occiſi ſunt Conſtantinopoli, cum nollent communicare cum Arſatio intruſo atque ſchiſmatico, quorum dies natalis agitur 12. Ianuarij.

f *Felicis Epiſcopi.*] dictus alias Felicinus. De eo ex antiquis monumentis Epiſcoporum Veronẽſium Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veronen. & Card. pag. 6. & 38.

g *Arſenij.*] Agũt de eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autẽ in Menologio octauo Idus Maij. Collegit eius Acta ex antiquis codicibus Metaphraſtes, quæ refert Lipo. to. 6. & Sur. to. 4. De ceteris actis, ſcitiſq. eiuſdem ſententijs, confertus eſt liber qui inſcribitur Vitæ Patrum in 2. & 3. parte. Adnumeratur inter pręcipuos eremi cultores; unde S. Hieron. epiſt. 27. Quid, inquit, narrem Macarios, Arſenios, Serapiones, & reliqua columnarum Chriſti nomina? &c.

h *Macrinæ.*] Hęc reſpectu S. Macrinę auiæ, de qua ſupra actũ eſt, iunior ſeu minor Macrina dicta eſt. Huius præclariſsima geſta in epiſtola ad Olympiũ vertex ille eloquẽtium Theologorum Gregor. Nyſſenus germanus eius cõſcripſit, quã Latine reddità recitat Lipo. to. 2. & Sur. to. 4. hac die. Qualis aũt, quantave fuerit virgo hæc, & quo ſanctitatis & doctrinę faſtigia ſublimata, ex his quæ idẽ Greg. frater in lib. de anima ſcribit, facillime pót intelligi: dum ſe illius eſſe diſcipulũ, illam uero magiſtram, ſæpe ingenue profitetur: ab ipſa enim abdita quæque Chriſtianę Theologiæ, in purgatis tantum mentibus peruia, ſe accepiſſe teſtatur.

Tertio-

vij. E Tertiodecimo Kal. Auguſti. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE paſſio S. Margaritę [a] virginis & martyris. In mõte Carmelo S. Elię [b] Prophetę. Eodem die natalis beati Ioſeph [c], qui cognominatus eſt Iuſtus, quem Apoſtoli cum beato Matthia ſtatuerunt, ut locum apoſtolatus Iudę proditoris impleret: ſed cum ſors cecidiſſet ſuper Matthiam, ipſe nihilominus prędicationis & ſanctitatis officio inſeruiens, multamq. pro fide Chriſti a Iudęis perſecutionem ſuſtinens, in Iudęa victorioſo fine quieuit: de quo etiam refertur, quod venenum biberit, & nihil ex hoc triſte propter Domini fidem pertulerit. Damaſci ſanctorum martyrum Sabini [d], Iuliani, Maximi, Macrobij, Caſię, & Paulę, cum alijs decem. Cordubę S. [e] Pauli diaconi & martyris, qui cum infideles principes Mahumeticę impietatis ac ſęuitię argueret, & Chriſtũ conſtantiſsime prędicaret, eorum iuſſu necatus, ad prędmia euolauit in cęlum. In Luſitania S. Vuilgefortis [f] virginis & martyris, quę pro Chriſtiana fide ac pudicitia decertans, in cruce meruit glorioſum obtinere triumphum. In pago Bolonienſi in Gallia S. Vulmari [g] abbatis, admirandę ſanctitatis viri. Treuiris ſanctę Seuerę [h] virginis.

IVLII 20.

MARGARITÆ. [a]] Hanc aliter Marinã dicit Beda, & Vſuardus xiiij. Kal. Iulij. Græci uero, qui eam Marinam etiam dicunt, agunt de ea in Menolog. xvj. Kal. Auguſti: in ueteri autem Romano Martyrologio, cui adſtipulantur antiqua manuſcripta atque recentiora Martyrologia, hac die agitur. Errare noſcuntur hi qui ipſam Alexandriæ paſſam referunt, cum conſtet Antiochiæ Pyſidiæ id factum, quod & Græci tradunt. Vetus fuit in Eccleſia Occidentali etiam huius ſanctæ martyris cultus; in antiquis enim Litanijs Rom. Eccleſiæ, quæ & poſitæ habentur in Ordine Romano, inter alias ſanctas virgines & martyres hæc recenſetur. de eiuſdem celebri feſta die habetur mentio in Conc. Oxonienſi. Quod aũt ſpectat ad Acta ipſius, hæc Radulphus Tung. de obſer. can. c. 11. Paſſionẽ, inquit, beatæ Margaritæ uidi Romæ apud Lateranũ in dicto canone B. Gelaſij apocryphis adnumetatam. Hęc ipſe: quę vehementer miramur, cum nec in antiquis manuſcrip. quorũ plurima ſuppetũt exemplaria e diuerſis quæ Romæ extant bibliothecis, nec in his qui typis excuſi ſunt codices, aliquid tale in decreto Gelaſij potuerimus inuenire. Non tñ imus in ficias, in Actis ei⁹, quæ edidit Metaphraſtes, & recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 4. quę ẽt e Latinis codicibus accepta deſcripſit Mombrit. to. 2. quæ deniq. legimus in pluribus manuſcriptis peruetuſtis codicibus, vt inter alios, S. Marię ad Martyres, & ſanctæ Cæciliæ trãs Tiberim: non (inquam) negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione non leui. Cum autem omnes tradant hanc fuiſſe filiam Ædeſij idolorum ſacerdotis, in mentem ſubijt ille Ædeſius addictiſſimus

mus idolorum cultui, rerum Christiana rũ hostis acerbissimus, de quo plura scribit Eunapius Sardianus in uitis philosophorum. Extat de eadem Margarita epigramma Bonad. Sant. lib. 3. monod. 31. Cecinit & eius martyrium egregie Hieron. Vida Alben. Episcopus, addiditque epigramma de eius ecclesia restituta. Itidem Baptista Mãtuanus Carmelita præclarus poeta S. Margaritę agonem heroico poemate pulcherrimo decantauit.

b *Eliæ Prophetæ.*] Agũt & Græci de eodem hac die in Menologio; sicq. colunt, ut abstineant a seruilibus operibus, ut apparet ex Emmanuelis Imp. constitutione apud Theodorũ Bals. in nomoc. Photij tit. 7. c. 11. Præter ea quæ in diuinis scripturis de Elia leguntur, Iosephus ẽt de eo scribit lib. 8. antiq. c. 7. & sequen. Epiphan. de uita & interit. Proph. ca. 5. & Metaphrastes, quem recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 4. De æde Eliæ nomine, Dominicum, nuncupata, extat epigramma S. Gregorij Nazianzeni in edit. Leuuencl. Rursus autem de templo Eliæ per Basilium Imp. restituto meminit Cedrenus in compen. histor. in Basilio.

c *Ioseph Iusti.*] De eodẽ hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij ex Act. Apost. cap. 1. Fuisse hunc ex numero septuagintaduorum discipulorum, scribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract. in Act. Apostol. qui cum ẽt Barsabas cognominatus legatur; hinc factũ est, ut errore ducti aliqui existimarẽt illũ eundẽ esse cũ Barnaba, qui & ipse dictus est Ioseph, ut testantur Acta Apostol. cap. 4. secundum editionem vulgatam. Est præterea mentio in ijsdem Actis c. 15. de alio discipulo, qui Iudas nomine, & ipse cognominatus est Barsabas: quos omnes inter se diuersos fuisse, ipsa Actorum historia patefacit. Quæ autẽ hic habentur de Ioseph, accepta sunt ex Papia; eaque recenset Eusebius hist. lib. 3. cap. 33. Tradit Dorotheus in Synopsi, hunc factum esse Episcopum Eleutheropolis in Palæstina.

d *Sabini & soc.*] De quibus Beda, Vsuard. Ado, & alij denique recentiores.

e *Pauli.*] Agit de eodem Vsuard. hac die: martyrium aũt eius describit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. c. 6. passumque dicit hac die, æra octingentesima octogesimanona, anno a Christo Domino 851.

f *Vuilgefortis.*] Eadem ipsa, quæ de ea hic habentur, recitat Molan. in addit. ad Vsuardum.

g *Vulmari abbatis.*] De eo item Vsuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res gestas eius habet Sur. tom. 3. die 17. Iunij, & to. 7. hac die, Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. c. 293. & Molanus in Indic. sanct. Belgij. Vixit circa annum Domini sexcentesimum octogesimum.

h *Seueræ.*] De ea tabulæ ecclesiæ Treuerẽsis, ex quib. Molan. in addit. ad Vsuar. hac die. Fuit hæc soror S. Modoaldi Episco. Treuerensis, & Ittæ coniugis Pipini Ducis. Plura de ea in uita S. Modoaldi, quam recitat Sur. to. 3. die 12. Maij, ibiq. lib. 2. c. 14. agitur de S. Seueræ obitu: de eadem Trithem. de vir. illust. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 156. Claruit circa annum Domini sexcentesimum sexagesimum.

21 Duodecimo Kal. Augusti. Luna. F vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
13	14		15	16	17	18	19	20	20	21	22		23	24		25

ROMAE S. Praxedis[a] virginis, quę in omni castitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationibus atq. ieiunijs assidue uacãs, quieuit in Christo; sepultaq. est iuxta sororem suam Pudentianam uia Salaria. Babylone S. Danielis[b] Prophetę. Massi-

liæ

liæ natalis S. Victoris [c], qui cum esset miles, & nec militare, nec idolis sacrificare vellet primo in carcerem trusus, ibiq. ab angelo visitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouissime contritus in mola pistoria martyrium consummauit. Passi sunt cum eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Trecis S. Iulię [d] virginis & martyris. Ibidem passio sanctorum Claudij [e], Iusti, Iucundini, & sociorũ quinque sub Aureliano Imperatore. Cumanę in Armenia S. Zotici [f] Episcopi & martyris, qui sub Seuero coronatus est. Argentorati S. Arbogasti [g] Episcopi, miraculis clari. In Syria S. Ioannis [h] monachi, collegæ sancti Simeonis.

IVLII 21.

PRAXEDIS. [a]] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. omnes. Plura de ipsa ex Pastore presbytero in Actis eius, Nouati, & Pudentianæ, quorũ supra meminimus: habemusque eadem manuscripta una cũ epistola Timothei fratris earumdem sanctarum Praxedis & Pudentianæ, ibiq. de erectione tituli sanctæ Praxedis. est horum exordium: Virgo venerabilis, &c. tom. 10. vit. sanct. Non longe ab his diuersa sunt ea quæ Mombrit. descripsit tomo 2. vit. sanct.

b *Danielis Prophetæ.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem una cum tribus pueris ad xvj. Kal. Ianuarij in Menologio. Præter multa, quæ de Daniele in libris diuinarum Scripturarum leguntur, scribit de eo Iosephus antiquit. lib. 10. c. 14. Epiphan. de uita & interit. Prophet. c. 10. vbi hæc habet in fine: Humatus est in augusta cauerna honoribus magnis; extatq. monumentum eius vsq. ad hoc sæculum nostrum in Babylone cunctis notissimum. Hæc Epiphanius. De eodem Daniele Doroth. in Synop. c. 17. & apud Isidor. de uit. & obit. sanct. c. 40. Extat insuper cõmẽtariolus Metaphrastis de Daniele & tribus pueris apud Sur. to. 4. Translatas eorum reliquias Babylone Alexandriam, & in ecclesia sanctorum Ioannis & Cyri positas, Acta eorumdem significant, easdemq. Venetias translatas accepimus; insuper & Vercellis crus S. Danielis asseruari percepimus, thesaurum plane incomparabilem: ceterum eorumdem trium puerorum sacrorum pignorum magnam partem Romæ in diaconia S. Hadriani reconditam religiose asseruari scimus. Ne quid præterea amus; eiusdem Danielis inter leones positi statuam ære conflatam, auroque ornatam, Constantinus Magnus Imp. Constantinopoli in medio foro posuit, ut auctor est Euseb. in uita Constantini. lib. 3. ca. 48. Antiquus mos Christianorum fuisse reperitur, ut in suis sepulchris inter alia resurrectionis symbola, Danielem in lacu inter leones liberum stantem sculperẽt. Extant eius rei in veteribus lapideis sepulchris complura exempla. Ea fortasse de causa, quod de resurrectione mortuorum c. 12. apertissime sit locutus: seu qđ e lacu ipse liber egrediens, quodammodo hieroglyphicum hominis e tumba resurgentis expresserit.

c *Victoris.*] De quo Beda, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 122. & alij recentiores hac die. Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. c. 77. Venant. Fortunat. hoc uersu lib. 7. ad Bod. ducem:

Maßilia Victor martyr ab vrbe venit.

Reperimus in Vaticana biblioth. huius martyris Acta metro conscripta in codice notato num. 137. cuius exterior inscriptio est: Sancti Ambrosij opera. Passus hic traditur in persecutione Diocletiani & Maximiani AA. Fuit insuper alius Victor, seu Victorinus Massilien sis, qui eruditione clarus uixit temporibus Theodosij Iunioris & Valentiniani Imperatorum,

rum, de quo Gennadius de viris illustribus cap.6. Ado in chron. & alii.

d *Iuliæ.*] De ea etiam Vsuardus hac die, ibi & Molan^a de trãslatione eiusdẽ.

e *Claudij & soc.*] Agit & de his Molanus in addit.ad Vsuardum hac die.

f *Zotici Episc.*] Meminit huius magna cum laude Apollinaris Episcopus Hierapol.apud Euseb.lib.5.ca.15. vbi legitur, hũc adnumeratũ inter Episcopos fuisse ex vico Comana; licet Nicephorus dicat eum presbyterum Ostrenum lib 4.c.23.

g *Arbogasti Episc.*] Huius Acta esse conscripta ab Vthone eiusdem ecclesiæ Episcopo, testatur Guilielmus Einsengren. Suffectus est hic S. Amando, anno Dñi 646. seditq. annos duodecim ut hñt tabulæ Episcoporũ eius ecclesiæ descriptæ a Democh.in lib.de sacrif.Missę.

h *Ioannis.*] De eodem itẽ Græci agũt hac die in Menologio. Huius res gestæ intextæ simul sunt cum Actis S. Simeonis, quæ (vt diximus, cum de eo supra egimus) scripsit Leontius Episc.in Cypro, ciatque ea Septima Synodus; habent eadem Lipom.tom. 6. & Sur. tom.4.

22 Vndecimo Kalend.Augusti. Luna. G v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
14	15		16	17	18	19	20	21	21	22	23		24	25		26

APVD Masiliam natalis S.Marię[a] Magdalenę, de qua Dominus eiecit septem dęmonia, & quę ipsum Saluatorem a mortuis resurgentem prima uidere meruit. Philippis S. Syntyches[b], cuius beatus Paulus Apostolus meminit: Ancyræ in Galatia natalis S. Platonis[c] martyris, qui sub Agrippino Vicario verberibus cęsus, vncis ferreis laniatus, alijsq. immanissimis tormentorum generibus cruciatus, demum abscisso capite, inuictam animam Deo reddidit: cuius miracula in subueniendis captiuis Acta secundæ Synodi Nicænæ testantur. In Cypro S.Theophili[d] Prętoris, qui ab Arabibus tentus, cum nec donis nec minis flecti posset ut Christum negaret, gladio cæsus est. Antiochiæ S. Cyrilli[e] Episcopi, doctrina et sanctitate conspicui. In territorio Aruernensi S.Menelei[f] abbatis. In Blandinio monasterio S. Vuandregisili[g] abbatis, miraculis clari. Scythopoli in Palæstina S.Ioseph[h] Comitis.

IVLII 22.

MARIÆ *Magdalenæ.*[a]] De eadẽ hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, Græci etiam in Menologio. De famosissima & antiquitus disputata quæstione, an una uel plures fuerint Magdalenæ, disseruimus pluribus in Annalib^9 Ecclesiastis; ibiq. unam tantum fuisse Magdalenam, professi sumus. Multa quidem de eadem apocrypha legimus, ut historiam quamdam Ioseph nomine, cuius est principium: In diebus Claudij, &c. Libellum insuper de eius accessu ad senatum Romanum, vt Pilatum de nece Christi postularet iudicio, & alia eiusmodi, nobis quidem insulsa visa. De accessu autẽ eius cum Martha & Maximino in Gallias, cum vetus traditio, tum etiam antiqui manuscripti codices edocent: quibus adde ea quæ nouissime scripta sunt a Siluestro Prierate Dominicano in Aurea rosa in expositione Euangelij ferię quintæ, infra octauas Paschæ, quæ recitat Sur. tom.4. hac die. Lege & ea quæ Petrus

trus in catal. ſcribit lib. 6. cap. 124. & alia id genus: in omnibus ſeruans Apoſtoli regulam, vt cuncta probans, quod bonũ eſt teneas. Sigeb. agens de eius translatione anno Domini 745. hæc compendio deſcribit: Perſecutione poſt lapidationẽ Stephani protomartyris mota, Maximinus vnus de ſeptuagintaduobus diſcipulis ad Gallias tranſiens, Mariam Magdalenam ſecum adduxit, & eam apud Aquenſem vrbem, cui præſidebat, ſepeliuit defunctam. Aquenſi verò urbe a Sarracenis deſolata, corpus eius a Gerardo Comite Burgundiæ ad cœnobium Viceliacum a ſe conſtructum transfertur. Quamquam aliqui ſcribant, quod illud apud Epheſum quieſcat, nullum ſuper ſe tegumen habens. Hæc Sigebertus. Fuit etenim Græcorum opinio, quod corpora Mariæ Magdalenæ & Lazari quieſcerent Epheſi: unde Cedrenus in comp. hiſt. in Leone Imp. Baſilij filio hæc ait: Condidit templum S. Lazaro ſacrum, inque eo Lazari & Magdalenæ reliquias Epheſo allatas depoſuit. Hæc Cedrenus in compend. hiſt. in Leone Philoſopho. Inſuper Zonaras lib. 3. Annal. teſtatur S. Lazari corpus e Cypro inſula translatum Conſtantinopolim, necnon & S. Mariæ Magdalenę ſimul condita eſſe a Leone Imp. cognomento Philoſopho, in baſilica a ſe erecta: ſed Latinis magis aſſentimur. Inter alia de S. Maria Magdalena Patrum encomia, celebrior habetur oratio ab Origene conſcripta, quamquam Latinum ſcriptorem potius redoleat.

b *Syntyches.*] De qua Paul. ad Philip pen. cap. 4. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

c *Platonis.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autẽ in Menologio xv. Kal. Ianuarij. Extant res geſtæ ipſius a Metaphraſte editæ, quas retulit Lipom. tom. 5. & Sur. to. 4. De miraculis virtute S. Platonis editis ſcripſit S. Nilus hiſtoriam ad Heliodorum, quæ recitata eſt in Septima Synodo, Actione quarta. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Platonis ampliſſimũ erexit monumentũ, ut ſcribit Procopius agens de ædif. Iuſtiniani Imp. de quo Cedren. in Baſilio Imperatore: Platonis, inquit, templum, quod corruerat, excitauit.

d *Theophili.*] Eius certamen deſcribitur in hiſtoria Miſcella. Martyrij coronam adeptus eſt Conſtantino & Hirene imperantibus, anno Domini 784.

e *Cyrilli Epiſcopi.*] De eo hac die Beda. Adſcribitur hic decimusnonus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 26. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. c. 34. atque etiam Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Habetur eius Acta iuncta illis ſanctorum Claudij & Nicoſtrati, quæ ex antiquis codicibus edidit Mombrit. tom. 1. vbi ſcribitur, ipſum ob Chriſti fidem paſſum, ac tandem in carcere Deo ſpiritum reddidiſſe.

f *Menelei.*] De eo item hac die Vſuardus & alij recentiores.

g *Vuandregiſili.*] Eius Acta ſincere conſcripta refert Surius tom. 4. ex quibus conſtat, migraſſe ex hac vita anno Domini 665. Indict. octaua, temporibus Vitaliani Papæ, licet male Sigebert. referat ad annum 692. ſicut & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 96. Scribit de eodem Petrus in catal. lib. 6. c. 127. & nouiſſime Molan. in Indiculo ſanct. Belgij.

h *Ioſeph.*] De quo & Græci. Eius uero admirabilem ad Chriſtum cõuerſionem & fidei conſtantiam aduerſus Arianos, pluribus deſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 30. contra Hebionitas. Apud hunc hoſpitio ſuſceptus eſt S. Euſebius Epiſcopus Vercellenſis pro fide Catholica exul, quando eum inuiſit idem Epiphanius, qui hæc refert.

Decimo

23 Decimo Kal. Auguſti. Luna. A|iiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 22 23 24 25 26 27

2 Bmartyris

NAtalis S. Apollinaris [a] Epiſcopi, qui ab Apoſtolo Petro Romę ordinatus, & Rauennam miſſus, pro fide Chriſti diuerſas & multiplices pęnas perpeſſus eſt: poſtea in Æmilia Euangelium prędicans, plurimos ab idolorum cultu reuocauit: tandem Rauennam reuerſus, ſub Veſpaſiano [b] Cęſare glorioſum martyrium conſummauit. Romę S. Raſyphi [c] martyris. Ibidem paſſio S. Primitiuę [d] virginis & martyris. Item ſanctorum martyrum Apollonij [e] & Eugenj. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Trophimi [f] & Theophili, qui ſub Diocletiano Imperatore lapidibus cęſi, & igne incenſi, demum gladio percuſſi, martyrio coronãtur. In Bulgaria ſanctorum plurimorum [g] Martyrum, quos Nicephorus impius Imperator, eccleſias Dei deuaſtans, diuerſo mortis genere, enſe, laqueo, ſagittis, diutino carcere, & fame necari fecit. Cenomanis in Gallia S. Liborij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctarũ virginum Romulæ [i], Redemptæ, & Herundinis, de quibus ſcribit S. Gregorius Papa. Eodem die tranſitus S. Brigittæ [k] viduæ, quæ poſt multas ſanctorum locorum peregrinationes, diuino afflata Spiritu, Romæ quieuit: cuius corpus in Suetiam poſtea translatum fuit.

IVLII 23.

APOLINARIS *Epiſcopi* [a].] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui omnes, necnon & Græci in Menologio. Huius geſta, quæ in antiquis manuſcriptis codicibus latitabant, edidit Mõbritius tom. 1. & Sur. tom. 4. Petrus item in catal. lib. 6. cap. 128. & alij qui res eccleſiæ Rauennatis ſunt proſecuti. Extat de eodem ſermo S. Petri Chryſologi, alij etiam Petri Damiani. De eius eccleſia religioſe adeunda, hæc Venantius Fortunatus:

Rurs⁹ Apollinaris pretioſi limina tãbe.

De ſepulchro eiuſdem, & iuramento illic præſtari ſolito, agit S. Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 33.

b *Sub Veſpaſianõ Cæſ.*] Non ſic quidem, ut aliqua illius tpe fuerit in Chriſtianos excitata perſecutio: ſed quod ait Sueton. in vita ipſius cap. 15. his verbis: Non temere quis punitus inſons reperitur, niſi abſente eo, & ignaro, aut certe inuito, atq. decepto. Hæc de eo Sueton.

c *Raſyphi.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus & alij recentiores.

d *Primitiuæ.*] Agit de eadem Petrus in catal. lib. 11. num. 200. & alij.

e *Apollonij & Eugenij.*] De his etiã hac die Græci in Menologio agunt.

f *Trophimi & Theophili.*] Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq. pluribus eorum martyrium referunt.

g *Plurimorum martyrum.*] Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorũ qui ſunt apud Bulgariã interfecti ſub Nicephoro Stauratio Imp. anno nono Imperij eius: quo-

rum alij letalibus plagis acceptis, cum Christum negare non paterentur, multiplicibus & acerbissimis tormentis subiecti, e uita decesserunt, alijq. ense obtruncati, alij funibus vincti & suffocati, alij sagittis confossi, alij deniq. carceribus & fame consumpti expirarunt, & corona martyrij donati sunt. Hæc ibi. Erat autē prædictus Imperator secta Manichęus; de cuius immani crudelitate meminit Theodorus Studita in panegyrico S. Platonis. De his etiam histor. Miscel. in anno octauo eiusdem Imp. Cedrenus etiā in compendio, anno nono. Facta hęc tradunt anno Christi 804. Indict. 5. sed secundum uetiorem supputationem, anno Domini 811.

h *Liborij Episc.*] Agit de eodē hac die Ado. Res gestas ipsius retulit Sur. in to. 4. Ponitur quintus eius sedis Episcopus: sedit annos 49. temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodosij Augustorum. Facta est autem corporis eius translatio anno Domini 836. Indict. 14. Ludouici Imperatoris anno 23.

i *Romulæ & soc.*] Agit de his S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. ca. 15. vbi & de ecclesia S. Mariæ, apud quam manebāt. Porro earundem Romulæ & Redemptę veneranda corpora asseruari Romæ in basilica S. Mariæ Maioris, inscriptio musiuo opere in apside posita his uerbis declarat: IN HAC SACRA BASILICA CORPORA SANCTORVM MATTHIÆ APOSTOLI. HIERONYMI DOCTORIS. ROMVLAE ET REDEMPTAE VIRGINVM RECONDVNTVR. Hæc ibi; licet & Tiburtini eadem sibi uendicent, de ijsdēq. hac die solemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipsa integra corpora eos accepisse putamus.

k *Brigittæ*, alias *Birgittæ*.] Hanc Bonifacius Nonus Rom. Pontifex adscripsit in Sanctarum numerum. Vitam eius sincere conscriptam habet Sur. tom. 4. Moritur anno Domini 1373.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

VIGILIA S. Iacobi [a] Apostoli. Tyri in Tuscia apud lacū Vulsinium S. Christinæ [b] virginis & martyris: quæ in Christum credens, cum patris idola aurea & argentea comminuisset, ac pauperibus erogasset, eius iussu verberibus dilaniata, alijsq. supplicijs dirissime cruciata, & cum magno saxi pondere in lacum proiecta, sed ab angelo liberata: deinde sub alio Iudice patris sui successore acerbiora tormenta constanter perferens, nouissime a Iuliano Præside post fornacem ardentem, ubi quinq. diebus illæsa permānsit: post serpentes Christi virtute superatos, abscissione linguæ, & sagittarū infixione martyrij sui cursū cōpleuit. Romæ uia Tiburtina S. Vincentij [c] martyris. Amiterni in Vestinis passio SS. Militū [d] octogintatriū. Emeritæ in Hispania S. Victoris [e], viri militaris, q̄ cū duobus fratrib⁹ Stercatio & Antinogene in p̄secutione Diocletiani p̄ diuersa supplicia martyriū cōsūmauit. In Lycia sāctarū martyrū Nicetę [f] & Aquilinę, q̄ B. Christophori martyris p̄dicationę ad Chri-

stum

ſtum conuerſæ, mártyrij palmam capitis obtruncatione ſumpſerunt. Item ſanctorum martyrum Menei [g] & Capitonis. Apud Senonas ſancti Vrſicini [h] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 24.

VIGILIA S. *Iacobi*. [a]] De ea etiam Beda, & alij recentiores.

b *Chriſtinæ*.] Ponitur hæc paſſa Tyri apud lacum Vulſinium, qui ab eadem ciuitate nomen accipiens, dictus eſt (ut iterum diximus) lacus Tyrenſis: ſic.n. appellatus reperitur in edicto Deſiderij Regis Longobardorum, quod extat Viterbij inciſum in marmore. Tyri.n. S. Chriſtinam paſſam eſſe, cum uetera illorum locorum monumenta, & firma certaq. a maioribus accepta traditio, tum etiam veteres manuſcripti codices cõfirmant. Porro Tyrus ciuitas illic olim poſitas a lacus excreſcentia abſorpta eſt, vt Vulſinienſes oppidani olim illi urbi vicini teſtantur. Hæc de loco ſatis ſint dicta. Agunt ẽt de eadẽ Chriſtina hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum, ac Græcorum, in quorum Menologio eius *Acta* narrãtur conſentientia ijs quæ a Latinis ſcribuntur, quę poſt Mombrit. to. 1. & Petr. in catal. lib. 6. cap. 130. Surius ex Martyrologio Adonis ſummatim deſcribit to. 4. Vincent. lib. 12. c. 86. Antonin. p. 1. tit. 8. & alij. Habemus in noſtra bibliotheca eius Acta fuſius ſcripta, aliaq. legimus in uet. codice S. Cæciliæ trans Tiberim. eſt priorum eiuſmodi exordiũ: Erat quædam ſancta & ſacra puella ex Anicio rum ſperilluſtri familia, &c. Illa aũt quæ extant in dicto cod. S. Cæciliæ, ſic incipiunt beatiſſima, &c. Putarunt aliqui de hac agere S. Auguſtinũ in Pſalm. 120. Fefellit fortaſſe eos mendoſus codex: nõ. n. de Chriſtina, ſed de Chriſpina agit, perilluſtri martyre in Africa, de qua idẽ Auguſtinus ſæpius meminit, ut loco ſuo dicemus inferius: Criſpinam, & non Chriſtinam legit editio Louanienſis. Corpus S. Chriſtinæ Panormi in Sicilia ſumma veneratione aſſeruari percepimus, nec aliam ab *iſta* eſſe tradunt. Meminit ſanctæ Chriſtinæ Aldelmus Epiſcopus de laud. virginitatis, & alij recentiores.

c *Vincentij*.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eſt Tibure eccleſia S. Vincentij, huius quidem, & nõ alterius Vincentij, ut multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

d *Militum octoginta*.] Ponũtur hi paſſi Amiterni, quæ fuit olim nobiliſſima ciuitas in Veſtinis; licet in alia edit. errore typographi, Amiternũ in Sabinis ſit poſitum: nam Furconium, & Aquila, loca illi proxima, in Veſtinis ponuntur inferius. Amiternum eſſe in Veſtinis, ſcribit Cato libro orig. Ptolemæus lib. 3. tabula ſexta Europæ id aperte docet, Strabo id ipsũ lib. 5. A Varrone melius diſces, vbi ſit Amiternum, & cur ita dictum: nam lib. 4. de lingua Latina ſic ait: Qui circũ Aternum habitant amnem. Amiternini ſunt appellati. Porro de Aterno flumine Veſtinos alluente meminit Strabo libro 5. & Vibius Sequeſt. libro de flum. & alij. Vnus tm̃ Plinius lib. 3. cap. 12. ponit Amiternum in Sabinis, ea (ut puto) occaſione deceptus, quod dicti reperirentur Amiternini Sabinorum, ea nimirum ex cauſa, quod Amiternini a Sabinis uenirẽt, ut auctor eſt Varro li. 5. de lingua Latina. Dicta eſt alio nomine illa regio Prouincia Valeriæ, de qua ſuperius locuti ſumus. Fuerũt huius cohortis præcipui Florentius & Felix, ut ex manuſcriptis Aquila tranſmiſſis accepimus.

e *Victoris & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores: alij pro Stercatio hñt Effertiũ. De his Vaſęus in chron. Hiſpan. item Flos ſanctorum Hiſpaniæ.

f *Nicetæ & Aquilinę*.] Agunt de his etiam hac die Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 132. & alii recentiores. Habentur earum Acta iuncta illis S. Chriſtophori martyris; de his etiam Vincen. in Spec. lib. 13. cap. 25.

g *Menei & Capitonis.*] De his item hac die Græci in Menologio agunt.

h *Vrsicini Episc.*] Successit hic S. Polycarpo, adscribiturq. in serie Episcoporum Senonensium decimus ordine: claruit circa annum Domini 310. ut appareret ex tabulis Democharis lib. de sacrificio Missæ.

ij. C Octauo Kal. Augusti. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SANCTI Iacobi[a] Apostoli, fratris beati Ioannis Euangelistæ, qui prope festum Paschæ ab Herode Agrippa decollatus est. Eius sacra ossa ab Hierosolymis ad Hispanias translata, & in vltimis earum finibus apud Gallæciam recondita, celeberrima illarum gentium veneratione, & frequēti Christianorum concursu religionis & uoti causa illuc adeuntium, pie coluntur. In Lycia S. Christophori[b] martyris, qui sub Decio virgis ferreis attritus, & a flammæ æstuantis incendio Christi virtute seruatus, ad vltimum sagittarum ictibus confossus, martyrium capitis obtruncatione compleuit. Barcinone in Hispania natale beati Cucuphatis[c] martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Daciano Præside plurimis tormentis superatis, percussus gladio, victor migrauit in cœlum. In Palæstina S. Pauli[d] martyris, qui in persecutione Maximini sub Firmiliano Præside capitis damnatus, exiguo orandi spatio impetrato, primum pro contribulibus suis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, ut fidei ueritatem agnoscerent, postea pro circumstātium multitudine, demum pro Iudice qui ipsum damnauerat, & pro carnifice a quo feriendus erat, Deum toto corde precatus, abscissis ceruicibus, martyrij coronam accepit. Ibidem S. Valentinæ[e] virginis, quæ ad aram ut immolaret adducta, cum eam calcibus euertisset, dirissime cruciata, una cum socia uirgine in ignem coniecta, cucurrit ad Sponsum. Furconij in Vestinis sanctorum martyrum Florentij[f] & Felicis Sipontinorum. Cordubæ S. Theodemiri[g] monachi & martyris. Treuiris S. Magnerici[h] Episcopi & confessoris.

IVLII 25.

IACOBI *Apostoli.*[a]]De eodē Beda ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kalen. Maij, in quem diem natalem eius, quando ab Herode occidi iussus est, transferunt: Latini vero hac die agunt, quando eius venerā-dum corpus ex Iria Flauia Compostellam translatum est; ubi hactenus celeberrimo totius Christiani orbis officio colitur, ut constat ex Apostolicis litteris Calixti Papæ Secundi, quibus etiam expressum habetur, vt 3. Kal. Ianuarij celebretur eius translatio Hierosolymis facta Gallæciam,

Gallæciam, itemque electio: rursus autē, vt quinto Nonas Octobris solēnitas agatur, qua recolantur eiusdem S. Iacobi miracula. Kalendis vero Iunij agitur Compostellanæ ecclesię dedicatio facta a Turpino Episcopo Rhemensi, & alijs sexaginta Episcopis, id curante Carolo Magno Imp. ut idem Turpinus testatur. De eius accessu & prædicatione in Hispanias, hæc liber qui inscribitur noīe S. Isidori de uita & mort. sanct. cap. 73. Hispaniæ atque Occidentalium locorū populis Euāgeliū prædicationis infundit, &c. Hæc ibi: licet ille, an sit Isidori, nō immerito adducatur in controuersiam, cū cōplura in eo indigna Isidoro reperiantur coagmentata mendacia. Rursus autē in Breuiario Toletano institutionis S. Isidori, habetur sacer hymnus, quo de eius accessu in Hispaniam agitur: ubi etiā inter alios hi versus descripti habentur:

Magni deinde filij tonitrui,
Adepti fulgent prece matris inclytæ,
Vtrique vitæ culminis insignia.
Regens Ioannes dextra solus Asiam,
Et læua frater positus Hispaniam, &c.

Beda etiam in collectaneis agens de diuisione Apostolorum, Iacobum hūc in Hispanias esse profectum testatur: id ipsum Turpinus in libro de rebus gestis Caroli Magni Imp. id denique Callistus Papa Secundus (eius. n. nomine litterę Apostolicæ scriptæ reperiuntur) affirmare uidetur. Sed cum oīum Apostolorum, primus S. Iacobus martyrio ex hac uita migrauit, idq. etiam ante diuisionem Apostolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occasio orta est. Verum Iacobi in Hispaniam profectio tunc potissimū potuit contigisse, cum post necē Stephani protomartyris secuta est statim dispersio omnium discipulorum: & licet dicat S. Lucas in Actis, omnes dispersos esse præter Apostolos, intelligendum ex maiori parte; sicut cum ibidem ait, oēs discipulos dispersos esse per regiones Iudææ atque Samariæ: cum tn constet, inter alios Ananiam tunc temporis profectum esse Damascum Syriæ, illicq. Euangelium prædicasse. Sane quidem & horum matrem, vxorem Zebedæi, Mariam, eadē dispersione fugatam, in Italiam aduentasse, & apud Hernicos; itinere fatigatam, in pace quieuisse, produnt veteta monumenta ecclesię Verulanæ, ubi eius ueneradum corpus religiose asseruatur. Hæc autem de accessu Iacobi in Hispanias nuper dicta non sic accipias, ut illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apostolorum illis fuerat ostium reseratum) sed Iudæis tm, suis gētilibus, Christum annūciarit; nec sic quidem, ut aliquam illic fundarit ecclesiam: eoq. sensu sunt accipienda uerba Innocētij Papæ in epist. ad Decentium, qđ nullus Apostolorum in Hispania uel Gallia populum Gentilem docuerit, sed illi tantum, quos in eas regiones misisset Petrus Apostolus. Prædicta autem non sic mordicus defendimus, ut his inuitos adstipulari cogamus; sed potius ut ostenderemus, quæ dīr de profectione eius in Hispaniam, non esse adeo impossibilia, vel haberi pro monstro, ut putant aliqui. Addimus & illud de eodem Apostolo; ipsū nimirum, sicut Ioannem virginem permansisse: id etenim testatur S. Epiphanius in Panar. hæresi 78. his uerbis: Qui nam igitur hi fuerint, quā generosi Apostoli, ac monasticam uitam degentes, ac deinceps uirgines? Ioannes quidē & Iacobus, filij Zebedæi, qui manserūt in virginitate. Hæc Epiphanius. Agit de eodē Suidas in Herode, recitatq. historiam de martyrio illius qui illum accusauerat, & qūo veniam precatus, martyrium subijt. Trithem. de vir. illustr. dum recenset Callisti Papæ commentarios, ait illum copioso sermone & maxima diligentia, tractatum scripsisse de miraculis S. Iacobi. Legimus eiusdem Callisti nomine de ea re quinque libros digestos, quibus continentur miracula eiusdem Apostoli uirtute edita, licet (ut cōstat ex rōne annorum numeri) aliqua fuerint superaddita, atq. illis admista. Habentur & eiusdem Callisti sermones de translatione S. Iacobi, itemq. de ea re epistolæ, necnon & litteræ Leonis Papæ Tertij de translatione S. Iacobi in Hispaniam facta 3. Kal. Ianuarij. est earū exordium: Noscat fraternitas uestra, &c. Itemque litteræ Innocē

vij Papæ Secũdi habentes ſubſcriptionẽ S.R.E.Cardinalium, qui illis vixere tpibus, quibus eiuſdem Calliſti commẽtar. comprobatur.recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio S. Iacobi.

b *Chriſtophori.*] Martyr eſt tam Latinis quam Græcis notiſſimus,de quo hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes recentiores; Græci autem de eo agũt in Menologio ad 7. Idus Maias. Huius quidem Acta deprauata ac inter ſe diuerſa admodum reperiuntur. Edidit ea primum Mombrit.tom. 1. vit. ſanct. Petrus in catal.lib.6. c.135. Vicellius in Hagiolog.ex Ruggero Fuldenſi paucis contraxit.Legimus eadem in nõnullis antiquis codicibus; quæ & Sur. retulit in tom. 4. ſed omnia quæ cenſura indigeant. Irrepſit inter alia, vt pro Decio Imperatore Dagnus quidam ſit poſitus: ſub Decio etenim eſſe paſſum una cũ ceteris Chriſtianis commilitonibus,conſtat ex veteri hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano ſm regulam S. Iſidori, quo ẽt eiuſdem martyris Acta deſcribũtur: quæ quidem præ ceteris omnibus nobis arridẽt. Aſſeruantur ibidem(vt in eodẽ Breuiario legimus) eiuſdem martyris uenerandæ reliquiæ. Frequens erat ac religioſus in Hiſpanijs Chriſtophori martyris cultus. Erat ẽt Cordubæ nobilis ac vetus memoria S.Chriſtophori,eccleſia et monaſterium ab eo denominatũ,cuius meminit S.Eulogius, dũ agit de alio Chriſtophoro eiuſdem monaſterij alũno; qui ſicut & nomen,ita ẽt eũ imitatus, martyrij coronam eſt conſecutus tpe perſecutionis Sarracenorũ. De alio monaſterio noĩe eiuſdẽ S.Chriſtophori dedicato meminit S.Gregor. in regiſt.lib.8. epiſt.33. Hæc de antiquis eius memorijs. Quod pertinet ad giganteam ſtaturam, qua pingi conſueuit,quid dicam,non habeo:referã hic tantum ex hymno præfato hos verſus,quibus eius imago deſcribitur,immo potius tantummodo adumbratur:

Elegansq. ſtatura,mente elegantior,
Viſu fulgens,corde vibrans, & capillis
rutilans,
Ore Chriſtum,corde Chriſtum Chriſtophorus inſonat.

Et in capitulo ſic dĩ: De minimo grãdis, vt ex milite dux fieret fidelium populorum,&c. Porro ea cuncta quæ de S.Chriſtophoro ferũtur,de palma,flumine,ſtatura procera: ea,inquam,omnia Hieronymus Vida Epiſcopus Albæ allegorico ſenſu interpretata egregio cecinit epigrãmate. De ſymbolicis picturis Chriſtianis antiquitus pingi ſolitis diximus ſuperius 23. Aprilis in Georgio.

c *Cucuphatis.*] De quo & Beda, Vſuardus, Ado,& alij hac die. Prudentius hymno quarto de eo hoc verſu meminit:

Barchinon claro Cucuphate freta
Surget,&c. Huius Acta ex anonymo deſcripſit Sur.tom.4.Mombrit.to.1. Petrus in catal.lib.6.cap.136.ſed eadem felicius canuntur ſapphico carmine, hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan.& in Theſ.concion.tom.2.Kalend. Auguſti;ibi & de Felice agitur.

d *Pauli.*] Agit de eo Euſeb.hiſt.lib.8. cap.18.paſſumque tradit anno ſexto perſecutionis Diocletiani Imp.qui eſt annus Domini 307.

e *Valentinæ.*] Eadem ipſa eo paſſa eſt tempore, quo & Paulus, de quo modo actum eſt.Scribit de ea idem Euſeb.hiſt. lib.8.cap. 18.

f *Florentij & Felicis.*]Sunt hi duo ex numero illorum octogintatrium militum, de quibus agitur pridie huius diei; ibi & de his diximus. Furconij cũ hi ponantur,ſciendum eſt, nobilem fuiſſe eccleſiam Furconienſem in Veſtinis,cuius mentio hĩ in Cõcilio Romano ſub Agathone, quod recitatur in Sexta Synodo Act.4. Adnumeratã eamdẽ inueni inter eas,quarũ Epi dicebantur olim Suffraganei Romani Pontificis, nec erant ſub ditione alicuius Archiepiſcopi,ſed tm immediate ſubiecti Romano Pontifici, vt habet codex manuſcript.bibliothecę Vaticanæ,qui inſcribitur Liber cenſuum.

g *Theodomiri.*] De quo agit S. Eulogius in memor.ſanct.lib.2. cap.6. aitque eumdem 25.Iulij, die Sabbati, martyrij coronam eſſe adeptum, æra 899. anno a Chriſto Domino 851.

h *Magnerici Epiſc.*] Agit de eodẽ hac

die

die Molan. in addit. ad Vsuar. Acta eius scripsit Ebruinus abbas. Habetur de eo mentio in Actis S. Gauderici, quæ recitat Sur. to. 4. 11. Augusti, Gregor. Turon. de gest. Franc. lib. 8. c. 37. lib. 9. c. 10. & in tabulis Episcoporum Treuerẽsium post Nicetium. De hoc extare carmen Fortunati, tradit Molanus: verum in libris Fortunati nuper editis Calari, non de Magnerico Treuerensi, sed de Agerico Virdunensi carmen extat lib. 3. Vixit circa annum Domini 505.

26 Septimo Kal. Augusti. Luna. Dj.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
t u A B C D E f F G H M N P
18 19 20 21 22 23 24 25 25 26 27 28 29 30

DORMITIO S. Annæ [a] matris genitricis Dei Mariæ. Philippis in Macedonia natalis S. Erasti [b], qui illic a beato Paulo Apostolo relictus Episcopus, ibidem martyrio coronatus est. Romæ via Latina sanctorum martyrum Symphronij [c], Olympij, Theoduli, & Exuperię, qui (ut in gestis S. Stephani Papæ legitur) ignibus combusti, martyrij palmam adepti sunt. In Portu Romano S. Hyacinthi [d] martyris, qui primo in ignem iectus, deinde in profluentẽ præcipitatus, illæsus euasit. post hæc a Leõtio Consulari sub Traiano Imperatore gladio percussus, uitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prædio suo iuxta Vrbẽ sepeliuit: Item Romæ sancti [e] Pastoris presbyteri, cuius nomine Titulus [f] extat in Viminali apud sanctam Pudentianam. Veronæ S. Valentis [g] Episcopi & confessoris. In monasterió S. Benedicti in agro Mantuano S. Simeonis [h] monachi & eremitæ, qui multis miraculis clarus, in senectute bona quieuit.

IVLII 26.

ANNÆ [a].] Græci autem de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in constitutione Emmanuelis Imp. ponitur inter eas solemnitates, quibus vacádum est religionis gratia. De eadem Dei genitricis matre meminit S. Epiphan. in Panar. hæres. 78. & 79. itemque in commentariolo de laudibus Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & sanctitate claruit temporibus Heraclj Imperatoris, de eadem agit in hom. 10. Ioãnes Damascenus de fide orthodoxa lib. 4. cap. 15. in oratione prima de dormitione beatę Mariæ, & orat. 1. & 2. in natiuitate eiusdem. Andreas Cretensis plura in Natali Deiparæ, & in sacris hymnis. Multa præterea de ea apud Cyrum Prodromum. Est de eadem sermo Fulperti Episcopi Carnotensis. In Breuiario Toletano inest de ea vetus officium ecclesiasticum cum sacro hymno eodem die canendo. Habemus in nostra bibliotheca to. 7. de eadẽ sermonẽ, cuius est initium: Beatissimæ & multiplici, &c. Ibiq. carmina quędam in laudem ipsius scripta sunt, in aliqua ecclesia cani solita. Fertur de eadem apochryphũ quoddam, noĩe S. Hieronymi, quod incipit: Postulatis, filię, &c. De miraculis S. Annæ Trithemius scripsit. Eius venerãdũ caput asseruari Durę, qd est oppidũ Iuliacense, testatur Molanus in addit.

in addit. ad Vſuardum edit. 2. annulus autem eius Romæ in ipſius eccleſia cuſtoditur. Iuſtinianus Imperator eidē erexit Conſtantinopoli auguſtiſſimam baſilicam, ut auctor eſt Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris, de qua habetur mentio in Actis S. Stephani Iunioris: eādem tandem vetuſtate collabentem Baſilius Imp. reſtituit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio. Plura in laudem S. Annæ tā carmine quam ſoluta oratione a recentioribus ſcripta ſunt, ut a Vicellio, & alijs. Cō ſtat ex prædictis, tam in Orientali quam Occidentali Eccleſia peruetuſtum fuiſſe S. Annæ cultum; quem Sanctiſſimus Dominus noſter Gregorius xiij. Papa, diuino afflatus Spiritu, Apoſtolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. Kal. Maij, ſui Pontificatus anno duodecimo, firmauit auxitque: præcipiens nimirum, vt perpetuis futuris temporibus beatæ Annæ dies feſtus 7. Kal. Auguſti per totius Orbis eccleſias duplici officio quotannis recolatur, Romaniſq. ac aliarum eccleſiarum Kalendarijs addatur, & Duplex ei adſcribatur.

b *Eraſti.*] De quo Acta Apoſtolorum c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timoth. c. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hūc creatum fuiſſe Epiſcopum Paneadis, ſcribit Dorotheus in Synopſi; licet ceteri omnes, quibus magis aſſentimur, Philippenſem eum dicant factum Epiſcopum.

c *Symphronij & ſoc.*] De his hac die Vſuardus, & alij. Res geſtæ ipſorum deſcriptæ habentur in Actis S. Stephani Papæ, apud Surium tom. 4. die ſecunda Auguſti.

d *Hyacinthi.*] Agūt de eo etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: Acta vero ipſius recitat Sur. tom. 4. hac die.

e *Paſtoris.*] Non tantum in vet. Romano Martyrologio, ſed & in antiquis manuſcriptis de eo agitūr hac die. Plura de ipſo ſcripta hñr in Actis ſanctarū Pudētianæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorum ſupra meminimus. Mentio de eodem habetur in lib. de Rom. Pont. in Pio Papa. De eius obitu agitur in litteris eiuſdem Pontificis ad Iuſtum Epiſcopum Viennenſem; quas eſſe germanas, monſtrauimus in Annal. Eccleſiaſt. In eis hæc de Paſtore ſcripta habentur: Paſtor Titulum condidit, & digne in Domino obijt. Hæc ibi. Habemus in noſtra bibliotheca res geſtas S. Paſtoris, ſeu potius panegyrim in die natali eius alicubi in eccleſia legi ſolitam. Eſt eius exordiū: Sanctorum veſtigia, &c. Ibi etiam ea die de alio Paſtore agitur diſcipulo S. Eraſmi Epiſcopi, qui paſſus eſt Romæ uia Salaria, tpibus Diocletiani, atq. ſepultus ad Cliuum Cucumeris. De ſcriptis S. Paſtoris, quorū penes Græcos vſitatior fuit lectio, in Annalibus pluribus egimus.

f *Titulus.*] Idem Titulus, quod memoria, ſeu Eccleſia; ſic dictus, qđ in *loco vbi* erat eccleſia erigenda, crux poneretur in titulum. ſic l. vlt. de Pagan. C. Theod. & l. decernimus. C. de Epiſc. & cleric. Nouel. 117. cap. 7. ex Iulian. & conſt. 4. c. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. Vt *nullus fabric. c.* nemo eccleſiam. de conſecrat. diſtinct. 1. ex Concil. Aurelianen. & in Capitularibus Franc. lib. 5. cap. 239. Ord. Roman. de diuin. offic. c. de ædif. eccleſ. pag. 107. Habes de Titulo hæc ex Prudentio hym. 5. Periſteph. de S. Vincentio:

Iam nunc & oſſa extinxero,
Ne ſit ſepulchrum funeris,
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumque figat martyris.

Et hymno 12. de paſſionibus Apoſtolorum, in hunc modum:

Parte alia Titulum Pauli via ſeruat
Oſtienſis.

Romæ autem obtinuit vetus loquendi vſus, ut non omnis eccleſia, martyrumve Memoria Titulus diceretur, ſed tantum inſigniores eccleſiæ, quibus proficerentur presbyteri Cardinales.

g *Valentis Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & in antiquis monumentis Epiſcoporum Veronēſium, quæ collegit Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſimus, hodie Cardinalis, Auguſtinus Valerius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus.

h *Smeonis.*] Huius res geſtas ſcripſiſſe fertur Hilarion monachus ord. S. Benedicti: eas nos nō uidimus, niſi ſint illæ quæ in bibliotheca Vaticana manuſcriptæ

ptæ leguntur absque auctoris noïe, in codice qui habet numeri notam 709. ubi traditur, hunc Armenum fuisse genere, ordine Leuitam, professione monachũ; venisse in Italiam, ac multis egregijs operibus illustratũ quieuisse in Dño anno a Christo 1016. Indict. 14. septimo Kal. Augusti, Henrico Imp. Quibus tpibus etiã Treuiris in Gallijs claruit alius eiusdem noĩs & professionis, ordinisq. S. Benedicti; qui in turri inclusus, ibidem vsque ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. anno Domini 1015. & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 238.

27 Sexto Kalen. Augusti. Luna. E*

a b c d e f g h i k l m n p q r s
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

NICOMEDIAE passio S. Pantaleonis [a] medici, qui a Maximiano Imperatore pro fide Christi tentus, & equulei pœna, ac lampadarum exustione cruciatus, sed inter hæc Domino sibi apparente refrigeratus, tandem ictu gladij martyrium consummauit. Ibidem S. Hermolai [b] presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuersus est; sanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrũ, qui post multas pœnas sibi illatas, ab eodem Maximiano capitali sententia ob confessionem Christi damnati sunt. Nolę sanctorum martyrum Felicis [c], Iulię, & Iucundę. Vigilijs in Apulia sanctorum martyrum Mauri Episcopi, Pantaleemonis, & Sergij, qui passi sunt sub Traiano. Apud Homeritas commemoratio [d] sanctorum Martyrum, qui sub Dunaan tyranno ob Christi fidem incendio traditi sunt. Cordubę in Hispania sanctorum martyrum Georgij [e] diaconi, Felicis, Aurelij, Natalię, & Liliosę, in persecutione Arabica, Ephesi natalis sanctorum septem Dormientiũ [f], Maximiani, Malchi, Martiniani, Dionysij, Ioãnis, Serapionis, & Cõstantini. Antisiodori depositio beati Ætherij [g] Episcopi & confessoris. Constantinopoli beatę Anthusę [h] virginis, quę sub Constantino Copronymo ob cultum sanctarum imaginum verberibus cęsa, & exilio relegata, quieuit in Domino.

37

IVLII 27.

PANTALEONIS, alias *Pantaleemonis.* [a] De quo hac item die Beda, Vsuardus die sequenti, Græci in Menologio hac itẽ die agunt, festumque colunt, ut apparet ex Emmanuelis constitutione tit. de feriis. Huius Acta ex antiquioribus monumentis edidit Metaphrastes, quæ Latine a se reddita descripsit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Legimus eadem in uet. manuscript. cod. ex quibus etiam Mombritius tom. 2. & Petrus in catal. lib. 6. cap. 146 Agit de eodem Niceph. lib. 7. ca. 14. Huius templum Constantinopoli vetustate collapsum, in ampliorem formam Iustinianus Imperat. restituit, ut scribit Procop.

Procop.de ædif.Iustiniani Imp.lib.1.Excitauit & aliud in honorem eiusdē martyris in Palæstina,ut idē refert lib.5.Caput eius ex Africa in Gallias translatum esse anno Domini 802. scribit Sigebert. in chron. Extat de eadem translatione carmen Abogardi Episcopi Lugdunensis. Constantinopoli etiam eius sacræ reliquiæ conditæ erāt in loco qui dictus est Cōcordia,vbi sacrosancta Synodus œcumenica est celebrata,quæ ex quatuor secunda ordine posita est. De his Ioannes Damascenus lib.3. de imaginibus.

b *Hermolai & soc.*] De his hac die Beda,Vsuardus,Ado,& alij Latinorū,Græci autem in Menolog. pridie huius diei. Horum omnium Acta intexta habentur cum illis S.Pantaleemonis.Scribit de eodem Nicephor. hist.lib.7.cap.14.

c *Felicis & soc.*] Agit de ijsdem hac die Beda,adstipulanturque vet.manuscr.

d *Commemoratio sanct.mart.*] De his Nicephorus hist.lib.17.c.6. Vberius autem horū Acta descripsit Metaphrastes, quæ recitat Lipom.tom.6. & Sur.tom.5. die 24.Octobris.

e *Georgij & soc.*] De his Vsuard.6.Kalend.Septembris; sed hic est dies natalis ipsorum,ut apparet ex S.Eulogio, qui de his multis agit in Memor.Sanct.lib.2.c. 10.passosque tradit æra 890.a Christo autem anno 852. ibi idem Eulogius recitat Georgij epistolam ad uniuersos Christianos in Hispania consistentes,qua eos ad subeundum martyrium roborauit. est eius exordium:Cognoscite,o fratres charissimi,meum introitū in Hispaniā,&c.

f *Septem Dormientium.*] De his hac item die Vsuardus, ac recentiores omnes, Græci autē in Menolog. prid. Non. Augusti.& xj.Kal.Nouemb.nimirum qñ inclusi sunt in specu, & quando demum sunt inuenti. Cur autem hi dicti sint dormientes,duplex affertur ratio: Altera,qd hi martyres temporibus Decij consummarint martyrium intra spelunca clausi,ac demum specus ostio reserato,inuentis eorum corporibus,uelut rediuiui, iterum apparuissent; dictique dormientes consueto diuinæ Scripturæ loquēdi vsu, quo eos qui pie religioseque vita functi sunt,dormientes consueuit appellare. Altera uero,quod ijdem temporibus Decij vsque ad ultima tempora Theodosij Iunioris intra specum clausi,sommo capti, ad ducentos fere annos re uera dormierint. Qui hæc putarint,sunt in primis ex Græcis Metaphrastes,qui rei gestæ historiam texuit,quam recitat Sur.tom.4.hac die,Niceph.lib.14.cap.45.Cedren.in cō pendio.anno 23. Theodosij. Ex Latinis Greg.Turon.de glor.confess.cap.95.Sigebert.in chron.anno 447. Quid simile de alijs septem dormientibus in Germania scribit Paulus diac. de gestis Longobard.lib.1.ca.3. quos illos esse putamus, de quibus Greg.Turonen. epistolam scripsit ad Sulpitium Episcopum Bituricensem, qua illorum recenset originē; quos tamen re uera obijsse diem, expresse testatur,recitatq. eorum nomina, quę sunt ista,Clemens,Primus, Lætus, Theodorus,Gaudens,Cyriacus,& Innocentius. Si & ex Gentilibus de longo tpe dormiēte exemplum cupis, habes Plin. qui lib. 7.ca.52. puerum quemdam annos septē & quinquaginta dormisse tradit. Sed & Apuleius in Florid. tradit Epimenidem Creticum a parente ad custodiendū pecora missum, in quodam antro dormisse annis quinquaginta septem; vnde versū est in prouerbium, Dormire somnū Epimenidis. Sed hæc credat qui uolet. Iam vt ad eos de quibus agimus,reuertamur; sententiæ illorum qui putant hos nō ob mortem dictos esse dormientes,sed quod vere eo tpis spatio somno fuerint oppressi,magnopere refragatur,quod ipsi aiūt, id miraculum diuinitus factum ob eam causam, quod eo tempore de resurrectione carnis hæresis esset orta; cum re vera nihil tale tpibus Theodosii Iunioris contigisse reperiatur. Nam nec in sacrosancto Concilio Ephesino,quod sub eodem Theodosio celebratum est, neque in sacrosancta Synodo Chalcedonensi post illud proxime habita, vlla umquam mētio de eiusmodi hæresi facta inuenitur, quæ prima oīum Patrum sententia damnari debuisset. Præterea si ad astruēdam fidē resurrectionis, voluit Dominus hos martyres excitare : manifestum est eos

re vera

re uera fuisse mortuos: alioqui.n.dormiẽtium quidem a somno excitatorum, sed non mortuorum resurgentium, quæ fidẽ resurrectionis facerent, fuissent testimonia. His accedit, quod nullus illorum scriptorum, qui illis vixere tpibus, rem tã insignem, miraculum adeo grande, scriptorum monumentis commendarunt: quæ omnia illos latuisse, verisimile nõ est: puta S. Prosperum, qui illorum temporum res gestas per annos singulos digessit; aut Marcellinum, vel alium ex illorum temporum scriptoribus. Addimus etiã, quod Stephanus Episcopus Ephesinus, cuius sedis tẽpore id eueniisse refertur in Actis quæ scribit Metaphrastes, intrusus fuit armorum ui in eam sedem, pollutusque communione Eutychetis atque Dioscori in Latrocinio Ephesino, ut habẽt Acta ipsa quæ recitantur in SS. Cõcilio Chalcedonen. Act. 1. & undecima; cuius quidem communionem prædicti Dormientes merito execrari ac vitare debuissent. Hæc sunt quæ his obstare uidẽtur. Quid autem in hac re sentiendum sit, ego minime decerno, nec mihi tantum sumo, vt hæc audeam definire, quãuis in priorem sentẽtiam sim procliuior. Quicquid sit, optimo iure dicimus, tã Latinos quã Græcos religiose ac pie colere ac celebrare horum sanctorum anniuersariam solemnitatem, cum grauia passi sint temporibus Decij, atque re uera in Domino obdormierint.

g *Aetherei Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. & alij. Adnumeratur decimusoctauus eius sedis Episcopus, cui præfuit annis sex; hacque die obijt, sepultus in ecclesia S. Germani, ut habent tabulæ Democharis libro de sacrif. Missæ.

h *Anthusæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio describuntur.

28 Quinto Kal. Augusti. Luna. F xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE passio S. Victoris [a] Papæ & martyris. Item Romę S. Innocentij [b] Papę & cõfessoris. Mediolani natalis sanctorum martyrum Nazarij [c] & Celsi pueri, quos Anolinus [d] sub rabie persecutionis, quę per Neronem excitata est, diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iussit. Thebaidẽ in Ægypto commemoratio plurimorum [e] sanctorum Martyrum, qui in persecutione Decij & Valeriani passi sunt, quãdo Christianis optantibus pro Christi nomine gladio percuti, callidus hostis tarda ad mortem supplicia conquirens, animas cupiebat iugulare, nõ corpora: ex quorum numero vnus post equuleos, laminas, ac sartagines superatas, melle perunctus, ligatis manibus post tergum, sub ardentissimo Sole fucorum ac muscarum [f] aculeis expositus fuit: alius inter flores molliter vinctus, cum ad eum impudicissimum scortum uenisset, ut in libidinem concitaret, pręcisam morsu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyrę in Galatia sancti Eustathij [g] martyris, qui varijs tormentorum generibus excruciatus, atque in flumen

demersus,

demersus, sed inde ab Angelo ereptus, demum columba e cęlo aduenięte, ad prędmia ęterna uocatus est. Mileti sancti [h] Acatij martyris, qui sub Licinio Imperatore post diuersas pœnas in fornacem iniectus, ac Dei ope seruatus illęsus, martyrium capitis abscisione compleuit. In Britannia Minori S. Sampsonis [i] Episcopi & confessoris. Lugduni S. Peregrini [k] presbyteri, cuius beatitudinem miraculorum gloria testatur.

IVLII 28.

VICTORIS *Papæ*[a].] Successit hic S. Eleutherio, ut patet ex libro de Romanis Pontificibus, Eusebio in chron. & hist. lib. 5. ca. 22. & sequen. Optat. Mileuitan. lib. 2. cõtra Parmen. Augustin. epist. 165. & alijs: nosque de eo egimus in Annalib. Eccles. vbi & pro eodem scripsimus apologiam aduersus eos, qui nimiæ seueritatis, ob res ab eo gestas aduersus hæreticos Quartodecimanos, redarguunt.

b *Innocentij Papæ.*] Hic suffectus est in locum S. Anastasij, ut constat ex lib. de Rom. Pontificibus, Prospero, Marcellino, & Nicephoro Episc. in chron. Eius autem Acta per annos singulos digessimus in Annal. vindicauimusque eum a calumnijs Zosimi Ethnici scriptoris Christianis infensissimi. Eius corpus translatum esse a Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet vetus inscriptio ibidem posita.

c *Nazarij & Celsi.*] De his hac die Vsuardus, & alij: nonnulli autem ad pridie Idus Iunij, qua sane die inuentarum reliquiarum per S. Ambrosium solemnis dies celebrabatur: hodie autem illorum dies natalis colitur, de quo extat sermo S. Ambrosij 14. de sanct. edit. Rom. quem etiam habet Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. 19. Iunij. Meminit idem de Nazario in commẽt. in Lucam lib. 7. c. 13. Describit eorumdẽ Acta Metaphrastes, quę & Lipom. & Surius in ijsdem locis referunt. Alia insuper fusius scripta recitat Mombrit. to. 2. Narrantur insuper horũ martyrum res gestæ in Actis SS. Syri & Iuuentij, quę extant apud Sur. tom. 7. die 12. Septemb. Agunt etiam Græci horum martyrum annuam commemorationẽ prid. Idus Octobr. ut constat ex dicto ip sorum Menologio. De adinuentione ipsorum corporum scribit Paulinus in uita S. Ambrosij, cuius liberalitate eorumdẽ sacræ reliquiæ in diuersas orbis Christiani regiones diuisæ sunt. Accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana atq. Nolana basilica collocauit, vt ipse scribit ad Seuer. epist. 12. & in Natali 9. S. Felicis. S. Gaudentius Brixianus Episcopus easdẽ ab eodem acceptas condidit in basilica, quam dedicauit, ut ipse scribit in sermone in eius dedicatione habito. Misit Nazarij reliquias ad Episcopos Africanos eas exposcentes Ennodius Ticinensis, cuius ad eosdem extat epistola: translatæ sunt etiam in Gallias Ebredunum: sed ob frequentes barbarorum incursus iam obliuione sepultæ, ac iterum inuentæ, occasionem dederunt, ut Greg. Turon. de glor. mart. c. 47. rerum gestarum inscius, existimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia esse passos, secutus fidem cuiusdã apochryphi. De basilica S. Nazarij in Gallijs, quam in augustiorem formã restituit Leontius Episcopus, scribit epigrãma Venantius Fortunatus lib. 1. De alijs eorumdem reliquijs Parisiis collocatis Aim. lib. 2. de gestis Franc. ca 20. Erat & Cõstantinopoli memoria S. Nazarii, cuius basilicã uetustate collapsam restituit Basilius Imp. ut scribit Cedren. in compend. in Basil. Imp. Naboris item & Nazarii sacras reliquias rursus translatas in Gallias anno 760. tradit Hermã. in chronic. Quem tamen putamus intelligere de Nabore & Nazario Romæ passis, de quibus supra 12. Iunii, secundum ea quæ ibi notata sunt ex Sigeberto.

d *Anolinus*, alias *Anulinus.*] Nõ tm Neronis tpibus Anolinus Præfectus aduersus Christianos exercuit gladiũ, sed

&

& tpibus Maximini Imp. q succeſſit Alexandro, alius eiuſdem noīs Anolinus dictus geſſit ſub ſæuiſſimo Principe præfecturā prætorii, de quo Iulius Capitolin⁹ in Maximino filio. Tertius Anulinus ēt fuit, qui vixit ſub Aureliano & Gallieno Impp. cuius mentio hr̄ in Actis ſanctarū Maximæ, Donatillæ, & Secūdæ. Rurſus ēt Diocletiani & Maximini Impp. tpibus quartus reperitur Anulinus Proconſul in Africa, qui aduerſus Chriſtianos diras exercuit qōnes, ut Acta martyrum teſtantur: meminit eiuſdem Optat. Mileuit. lib. 3. aduerſus Parmenianū, & S. Auguſt. ſæpius agens aduerſus Donatiſtas, vt in Breuic. collat. diei 3. c. 12. & alibi.

e *Commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum certamina breui ſumma deſcribit S. Hieronymus in uita S. Pauli primi eremitę, in ei⁹ exordio.

f *Muſcarum aculeis expoſitus.*] Huius ſupplicii exemplū aliqua ex parte deſumptū vr̄ ab Apuleio de Aſin. aur. lib. 8. vbi hæc cōſcripta hnt: Arreptū ſeruulū eius, qui cām tanti ſceleris luxuriæ ſuæ præſtiterat, nudum ac totum melle perlitū firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipſo carioſo ſtipite inhabitantiū formicarū nidificia bulliebāt, & ultro citroq. cōmeabant multiuaga ſcaturigine; quæ ſimul dulcem ac mellitum corporis nidorē perſentiſcunt, paruis quidem, ſed numeroſis & continuis morſiunculis penitus inhærentes, per lōgi tpis cruciatū, ita carnibus atq. ipſis viſceribus adeſis, hoīe conſumpto, membra nudata ūt, ut oſſa tm̄ viduata pulpis, nitore nimio candentia funeſtæ cohærerent arbori. Hæc ille. Reperitur ab antiquis genus tormenti, de quo hic agitur, dictū eſſe Cyphoniſmus, a Cyphone, quod erat vinculū ligneū, ſiue ferreū, quo quis ad ignominiā ligatus detinebatur melle delibutus, ſic expoſitus muſcis. Dr̄ Cyphon ἀπὸ τοῦ κύφειν, id eſt, a capitis proclinatione. Apud quoſdā ita cautū animaduerto: Vt quiſquis paudaciā, legū placita riſui habuiſſet, diebus viginti archiuo vinctus Cyphone perſeueraret nudus, melle ac lacte delibut⁹, ut apibus, muſcisq. eſſet pabulū; dilapſis uero his, muliebri indutus veſte, deturbaretur in præceps. Hæc Cæl. Rodig. antiq. lect. lib. 10. c. 5. in fine. Delibuti etiā lacte & melle exponebantur muſcis, qui patiebātur Scaphiſmū, ſic dictū id genus cruciamēti, q⁹ dānatus ad Scaphiſmū, inter duas ſcaphas incluſus, prominentibus capite, manibus, ac pedibus tm̄, ad volatilium aculeos ſic perūctis, ad Solis radios exponeretur: cumque in eodem vaſe corporis fæces exonerare cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depaſcebatur. Agit Eunapius Sardianus de Scaphiſmo plurib⁹ in vit. Philoſ. pag. 113. At qm̄ ciuſmodi genus tormenti nō ſp ſcaphis exhibitum reperitur, ſed corio bouis arido, quo miſer ſic conſumendus inſuebatur; dictū puto Scaphiſmū, non a ſcaphis, ſed a ſcaphio, quod eſt vas ſtercoratiū, ut habes ex l. 29. §. penult. ff. de auro & argento lega. Habes de Chryſantho martyre, obuolutū corio, expoſitumq. Soli, Scaphiſmi ſuppliciū paſſum eſſe; itidē alios nōnullos martyres. Huic ſimile erat illud cruciamenti genus, cum quis non ſcaphis, uel corio claudebatur, ſed intra mortuū animal, ſolo capite prominente, inſuebatur; quale genus ſupplicii Maximinum in miſeros fontes exercuiſſe, auctor eſt Iulius Capitolinus in vita ipſius; de quo ēt Valer. Max. lib. 9. c. 2. de crudel. exter. 11. his uerbis: Mactatorū pecudum inteſtinis & uiſceribus egeſtis, hoīes inſuere, ita ut capitibus tantūmodo emineant; atque ut diutius pœnæ ſufficiant, cibo & potione infelicem ſpiritum prorogare: donec intus putrefacti, laniati ſint animalibus, quæ tapidis corporibus innaſci ſolent. Hæc ibi. Huic ſimile eſt ſuppliciū illud, qd̄ Apuleius lib. de Aſin. aur. in fine narrat in hūc modū: Hunc aſinum iugulare craſtino placeat, totisq. euacuato pręcordiis, per medium aluū nudam virginem inſuere, ut ſola facie prominente, ceterum corpus puellæ nexu ferino coerceat: tunc ſuper aliquod ſaxū ſcrupoſum infititiū & fartilē aſinū exponere, & Solis ardētis vaporibus tradere, &c. ſic. n. patebat incluſa uolucrum & canū morſibus, ac ſcatentibus uermibus. Id fere generis erat portentoſum illud a Mezentio excogitatum ſuppliciū,

cum

cum viuorum corpora cadaueribus aduersa aduersis alligaret atque constringeret, ita ut singulę membrorum partes singulis essent accommodatæ, simulq. tabescerent. Virgil. Æneid. 8. & Valer. vbi supra 10. Sed ut ad Scaphismū redeamus, speciem quamdam Scaphismi præsefere bat cruciamentum illud a Caio Caligula excogitatum, de quo Suet. scribit in Caio cap. 27. quo miseros hoīes per breui cauea coercebat, vbi suarum egestionum putredine consumerentur. Quod autē hic habetur de Christianis vinctis ad radios Solis expositis: huic, simile cruciamentū refert Gellius lib. 6. c. 4. dum agit de Attilio Regulo, quē a Cartaginensibus, apertis oculis, sursum ac deorsum deductis, consutis palpebris, ad Solis radios fuisse expositum tradit. Porro suppliciū Reguli hoc amplius habuit, quod eiusmodi arca clausus, undique extrinsecus est clauis confixus, ut testatur post alios Tertullianus lib. ad martyres. Vt tandem de Christianorū supplicijs uno uerbo dicamus: quotquot diuersis temporibus diuersorum tyrannorum sæua crudelitas excogitauit genera tormentorum, ea omnia Gentilium rabies in innocentes Christianos conuertit, prout diuersorum martyrum Acta testantur.

g *Eustathij.*] De eo hac die Græci in Menolog. vbi eius passionis Acta descripta reperiuntur.

h *Acatij.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. eiusq. martyriū referunt.

i *Sampsonis Episc.*] Huius uitam conscripsit Baldricus Dolensis Episcopus: agit de eodem Petrus in catal. lib. 6. cap. 150. Vincent. in Spec. lib. 2. cap. 105. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 41. Claruit circa annum Domini sexcentesimum.

k *Peregrini.*] De eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

xxviij G Quarto Kal. Augusti. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

TArasci in Gallia Narbonensi sanctæ [a] Marthæ uirginis, hospitæ Saluatoris nostri, & sororis beatę Marię Magdalenę, & S. Lazari. Romę uia Aurelia S. Felicis [b] Secundi Papę & martyris, qui a Constantino Imp. Ariano ob Catholicę fidei defensionem e sede sua deiectus, & Cerę [c] in Tuscia occulte gladio necatus, gloriose occubuit. Eius corpus inde a clericis raptum, eadem via sepultum fuit: postea uero ad ecclesiam sanctorum Cosmę & Damiani delatum, ibidem Gregorio XIII. Summo Pontifice repertum est sub altare, una cum reliquijs sanctorum martyrum Marci, Marcelliani, & Tranquillini, atque in eodem loco pridie Kalendas Augusti simul cum eis reconditum. In quo etiam altari inuenta fuerunt corpora sanctorum martyrum Abundij presbyteri, & Abundantij diaconi, quę non multo post ad ecclesiam Iesv solemniter translata sunt pridie natalis eorum. Item Romę uia Portuensi sanctorum martyrum Simplicij [d], Faustini, & Beatricis, temporibus Diocletiani Imperatoris: quorum duo primi post multa & diuersa supplicia iussi sunt capitalem subire sententiam: Beatrix vero eorum soror in confessione Christi pręfocata est in carcere. Romę

præterea ſanctorum martyrum Lucillæ [e] & Florę, virginum, Eugenij, Antonini, Theodori, & ſociorum decem & octo, qui ſub Gallieno Imperatore illuſtre martyrium obierunt. Gangrę in Paphlagonia S. Callinici [f] martyris, qui virgis ferreis verberatus, alijsq. ſupplicijs cruciatus, tandem in fornacem iniectus, ſpiritum Deo reddidit. In Noruegia S. Olaui [g] Regis & martyris. Trecis in Gallia S. Lupi [h] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum B. Germano ad expugnandam Pelagianorum hęreſim in Britanniam perrexit, vrbemq. Trecas a furore Attilę, Galliam omnem deuaſtantis, aſſidua oratione defendit: demum quinquagintaduobus annis ſacerdotio venerabiliter functus, in pace quieuit. In ciuitate Briocenſi S. Gulielmi [i] Epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio B. Proſperi [k] Epiſcopi Aurelianenſis. Apud Tudertum ſancti Fauſtini [l] confeſſoris. In ciuitate Mamienſi Sanctę Seraphinę [m].

IVLII 29.

MARTHÆ [a].] De qua item Vſuardus, & alij. Præter illa quæ S. Euangeliſtæ Luc. 10. & Ioan. 10. & 12. de ea ſcripſerunt, feruntur quædam Acta noīe Marcellæ pediſſequæ, quæ recēſet Mombrit. to. 2. ſed quæ re vera magis recentioré aliquē præ ſeferant ſcriptoré; licet multa contineāt, quæ non tm̄ ſcriptis, ſed & traditione firmętur. Eiuſdē fere generis eſſe noſcūtur ea quę Petrus breui compendio refert in catal. lib. 6. c. 151. Ad eius ſepulchrum in Gallia Regē Clodoueum curatum, & in columitati reſtitutū, aliaq. complura miracula ibi fieri ſolita, eadem Acta teſtantur. De eadē nouiſſime in Theſaur. concion. to. 2. hac die: extat de eadē epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 26.

b *Felicis Secundi Papæ.*] Qūo aūt ſe habuerit, vt integra ſaluaq. Catholica fide Liberij Romani Pontificis, qui ab ea licet excidere viſus ſit, numquam rei veritate omnino deſciuit; ipſoq. adhuc viuente, ſederit Felix: pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſt. quos proxime, Deo dā te, edituri ſumus: non enim leuis eſt quæſtio, quæ hic paucis poſſit abſolui. De inuentione reliquiarū eius agitur in libello Translationis ſanctorum Abundij & Abūdantij, quem nuper venerabiles ijdemque eruditiſſimi Societatis Ieſu Patres in Vrbe typis excudendum curarūt.

c *Ceræ.*] Ita emendatum loco Coræ: nam non Coræ, ſed Cerę oppido in Faliſcis via Aurelia, decimoſeptimo ab Vrbe lapide, eiuſdem S. Felicis reliquiæ aſſeruantur, & ab accolis eiuſdē S. Felicis natalis ſolemni memoria celebratur, Coræ autem nequaquam.

d *Simplicij & ſoc.*] De his itē hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horū agones deſcripti hīnt in Actis S. Anthimi, apud Sur. to. 3. die 11. Maij, & Mombrit. to. 2. Seorſum poſita ſunt apud nos manuſcr. quæ incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. De horum venerādis cōrporibus hæc leguntur in lib. de Rom. Pontif. in Leone Papa II: Hic fecit eccleſiam in vrbe Roma iuxta S. Bibianam, vbi corpora ſanctorum Simplicij, Fauſtini, & Beatricis, & aliorum martyrum recondidit, & ad nomen B. Pauli Apoſtoli dedicauit. Hæc ibi. In ſacrario baſilicæ S. Mariæ Maioris in tabula lapidea eiuſmodi legitur epitaphium: MARTVRES SIMPLICIVS ET FAVSTINVS, QVI PASSI SVNT IN FLVMEN TIBERE, ET POSITI SVNT IN CEMITERIVM GENEROSES SVPER FILIPPI.

e *Lucillæ, Floræ, & ſoc.*] Agit de his itē Molanus in addit. ad Vſuard. Extat manuſcrip. ſermo Petri Damiani in die natali prædictarum virginum & martyrum: incipit: Gaudeamus, fratres, &c.

Quæ autem Petrus in catal. lib. 6. c. 157. de his ſcribit, apocrypha omnino eſſe noſcuntur, nec vlla penitus veritate ſubſiſtunt. Eiuſdem generis eſſe probantur ea quæ legimus in manuſcrip. quorum eſt exordium: Tempore quo Marcus Antoninus cum Aurelio Cõmodo, &c. Habet complura, quæ nec temporũ, nec rerũ veritati vlla ex parte conſentiunt. Nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dum de ijſdem Actis ſermonem texens, quaſi anceps, per latum campum excurrentem orationem freno quodam coercens, ait: Si tamen rei fides eſt adhibenda, quæ dicitur, &c. Dolemus clariſſimarum martyrũ germana Acta periiſſe; ſed magis dolemus a neſcio quo otioſo ac imperito quædam fabuloſa commẽta illorum loco eſſe ſuppoſita. Legimus libellum de earumdem ſacrorum corporũ translatione, qui ſic exorditur: Anno Dominicæ incarnationis 861. Ioannes humilis Epiſcopus Aretinus, &c. Has paſſas eſſe ſub Gallieno Imperatore, Petrus Galeſinius in ſuo Martyrologio etiam profitetur.

f *Callinici.*] De eo etiã Græci hac die in Menologio. Eius Acta fuſius explicata deſcripſit Metaphraſtes, quę retulit Lipom. to. 6. & Sur. to. 4. Olim autem feſtũ S. Callinici celebrari ſolitum fuit viij. Kalend. Nouembris, vt apparet ex Actis SS. Synodi Chalcedonen. ea enim die, ſexta Actio eius Concilij eſt habita. Verum ea verba, quæ in translatione Dionyſij Exigui poſt ſubſcriptionẽ Epiſcoporum in ea Actione reperiũtur, in Græco textu deſunt hodie. De eius nominis eccleſia, ac ſacris reliquijs eius, Gangræ poſitis, habes in hiſt. Miſcel. lib. 15. anno 25. Anaſt. Imp. Cedren. eodem anno de ijſdem agit in compend. hiſt.

g *Olaui*] Hunc in baptiſmate Iacobũ dictum ferunt. Scribit de eo Saxo Grammat. lib. 10. hiſtoriæ Danicæ, & Ioannes Olaus pluribus hiſt. Goth. lib. 17. ca. 21. 22. 23. & lib. 18. cap. 1. & 5. vbi agitur de nece ipſius.

h *Lupi Epiſc.*] Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extant apud Sur. to. 4. De ipſo item ſcribit Beda de geſt. Anglor. lib. 1. c. 17. & ſequen. Cõſtantius item in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodori lib. 1. c. 19. & ſequen. Sidon. Apollinaris lib. 6. epiſt. 1. & 4. lib. 7. epiſt. 14. & in carmine Euchariſtico ad Fauſtum. Gildam Sapientẽ ſcripſiſſe huius res geſtas, teſtatur catal. ſcriptorum Britan. Gregor. Turonenſis itẽ de eo lib. de gloria confeſſ. c. 67. 68. Ado in chron. anno 452. Sigebertus anno 435. & 436. alijq. recentiores, qui res Attilæ proſecuti ſunt.

i *Gulielmi Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Godefridus Epiſcopus Bituricenſis, quas recenſet Sur. to. 4. Exceſſit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in Sanctorum numerum Innocentius Papa Quartus, cuius extant de ea re litteræ Apoſtolicæ, datæ anno vndecimo Pontificatus ſui, vt vidimus in regiſtro ipſius, anno 11. numero 532.

k *Proſperi Epiſcopi.*] De quo Beda hac die. Succeſſit hic S. Aniano: extant ad hunc litteræ Sidonij Apollinaris lib. 9. epiſt. 15. Vixit temporibus Leonis Magni Romani Pontific. æqualis S. Proſperi Aquitani.

l *Fauſtini.*] De quo vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata ſunt.

m *Seraphinæ.*] Tam in Martyrologio antiquo Romano, quam in vet. manuſcrip. de ea habetur mentio hac die.

ROMAE sanctorum martyrum Abdon [a] & Sennen Persarũ, qui sub Decio catenis alligati Romam adducti, pro Christi fide primum plumbatis cæsi, deinde gladio interfecti sunt. Tuburbi Lucernariæ in Africa sanctarum virginũ & martyrum Maximæ [b], Donatillæ, & Secundæ: quarum duæ primę in persecutione Valeriani aceto & felle potatæ, deinde plagis acerrimis cæsæ, & equulei extensione cruciatæ, craticulis etiam exustæ, & calce perfricatæ, postmodum cum Secunda virgine duodecim annorum ad bestias simul proiectæ, sed ab his intactæ, nouissime gladio iugulatæ sunt. Assisij in Vmbria S. Rufini [c] martyris. Cæsareæ in Cappadocia S. Iulittæ [d] martyris, quæ bona sua a quodam potente sibi vsurpata in iudicio repetens, cum ille exceptionẽ daret, quod vt Christiana non deberet audiri, mox a Iudice iussa est thus idolis offerre, vt posset audiri: quod illa constanter recusans, in ignem coniecta, spiritum Deo reddidit: corpus autem a flamma remansit illæsum. Eius pręclaras laudes S. Basilius Magnus egregio encomio celebrauit. Antisiodori S. Vrsi [e] Episcopi & confessoris.

IVLII 30.

ABDON & *Sennen.* [a]] Agunt de his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Narrantur horum res gestæ in præambulis historiæ martyrij S. Laurentij; seorsum autem Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 6. c. 158. & alij. Continent easdem vet. manuscr. quæ tamen castigatione indigent.

b *Maximæ, Donatillæ, & Secundæ.*] De his item Beda, ac ceteri omnes]; Ado autem uberius harum Acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. c. 159. qui cum dicant, has passas esse sub Anulino Iudice; consule quæ superius diximus die 28. huius, plures eiusdem nominis reperiri Christianorum persecutores, qui diuersis temporibus, sub diuersis Imperatoribus in Christianos seuierunt.

c *Rufini.*] Extat de eodem sermo Petri Damiani, necnon sacer hymnus: quę omnia habes apud Sur. to. 4. hac die.

d *Iulittæ.*] Agunt præterea de eadem Græci hac die in Menologio. Extat de eadem luculẽta oratio S. Basilij, ubi de eius diei celebratione hęc ait: Hunc diem uobis indiximus celebriter agendum, &c. De eius uero sepulchro hæc habet: Corpus autem honore præcipuo uenerabile asseruauit affinibus & cognatis incolume, neculla sui parte læsum: quod sane in ornatissimo primarij templi urbis totius uestibulo conditum, loco quidem affert uenerabilem sanctimoniam: nec minus qui eo loci conueniunt, efficit sanctiores, &c. Sequitur narrare de fonte, qui ibidem, cum illuc perlatum est martyris sacrum corpus, diuino miraculo e terra mox erupit.

e *Vrsi Episcopi.*] De eodem hac die Beda. Adnumeratur hic undecimus eius sedis Episcopus in tabulis Episcoporum Antisiodorensium. Sedit annos sex, & menses quatuor; obijtq. hac die, sepultus in basilica S. Germani: ponitur inter illos qui scripserunt Synodicam ad Leonem Papam. Hæc ex Demochare de sacrif. Missæ.

xxv. B Pridie Kalen. Auguſti. Luna 31
25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

38

CÆSAREAE paſſio B. Fabij [a] martyris, qui cum ferre vexilla prę ſidalia recuſaret, primũ diebus aliquot in carcerẽ truſus, deinde interrogatus ſemel & iterum, cum in cõfeſſione perduraret, mox a Iudice capitali ſententia condemnatur. Mediolani S. Calimerij [b] Epiſcopi & martyris, qui in Antonini perſecutione comprehenſus, vulneribus confoſſus, ceruicibusq. gladio tranſuerberatis, præceps in puteum deiectus, martyrij *curſum* confecit. Synnadæ in Phrygia Pacatiana ſanctorum martyrum Democriti [c], Secundi, & Dionyſij. In Syria ſanctorum trecentorũ quinquaginta [d] Monachorum martyrum, qui ob defenſionem Synodi Chalcedonenſis ab hæreticis occiſi ſunt. Rauennæ tranſitus S. Germani [e] Antiſiodorenſis Epiſcopi, genere, fide, doctrina, & miraculorum gloria clariſſimi, qui Britãniam a Pelagianorum hæreſibus penitus liberauit. Tagaſte in Africa S. Firmi [f] Epiſcopi, gloria confeſſionis illuſtris. Senis in Tuſcia natalis B. Ioannis [g] Columbini, inſtitutoris ordinis Ieſuatorum, ſanctitate ac miraculis clari. *Romæ natalis S. Ignatij Confeſſoris fundatoris Soc: Ieſv. ſanctitate, & miraculis clari, & Catholicæ religionis vbique vilatandæ ſtudioſiſſimi.*

FABIO.] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recẽtiores de eodem hac die; Petrus item in catal. lib. 6. cap. 165. & Surius ex Adone tomo 4. eius Acta deſcripſit.

b *Calimerij Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſ. Mediolan. præfatio Ambroſiana, & alia monumenta eius eccleſiæ, quæ citat Galeſinius: habetur mentio de eodem in Actis ſanctorum Fauſtini & Iouitæ.

c *Democriti & ſoc.*] Beda hos ponit in Africa, ſed Vſuardus & alij Synnadæ paſſos tradunt.

d *Trecentorum quinquaginta Monachorum.*] Cæſi ſunt hi temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Extat de ipſorũ nece libellus vigintiquatuor archimãdritarũ ad Hormiſdam Rom. Pontif. de execrãdis facinoribus Petri Gnapheĩ & Seueri hæreſiarcharum; ibiq. hæc de his legũtur: Eũtibus nobis ad mandram domini Simeonis pro cauſa Eccleſiæ, inſidiati ſunt nobis in itinere perditi, coinquinati: & ſuperueniẽtes occiderunt ex nobis trecentos quinquaginta, quoſdam autẽ vulnerauerunt; alios vero, qui potuerant ad colenda altaria fugere, ibidẽ peremerunt, & monaſteria incenderũt, &c. Eſt apud nos eiuſmodi libellus ſupplex manuſcrip. itemq. alius extat de eorumdem martyrio libellus monachorũ Syriæ oblatus Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Menna Epiſcopo celebratæ poſt Conſulatũ Beliſarij, anno Domini 536. vt eiuſdem Synodi Acta declarant.

e *Germani Epiſc.*] Agũt de eodem hac die Beda, & alij omnes. Scripſit eius res præclare geſtas Conſtantius, ſcriptor illorum temporum non ignobilis, cuius frequens eſt mẽtio apud Sidoniũ Apollinarem, & Iſidorũ de vir. illuſtr. in Paulino presbytero c. 4. Ex eodẽ auctore Cõſtantio ceteri accepiſſe noſcuntur, vt Beda

lib. de

lib.de ſex ætat.& de geſt.Angl.lib.1.cap. 12.& ſequen. De eodē S. Germano agit S.Proſper in chron. ſub Conſulatu Florentij & Dionyſij,Greg.Turon.de glor. confeſſ. cap.41. licet male, eum Romæ obijſſe, dicat. De eodem Ado Viennen. in chron.& Sigebertus, qui ait,Herminum monachum ſcripſiſſe eius vitā verſibus,et obtuliſſe Carolo Imperatori. Adſcribitur hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus:ſeditq. annos 30.& dies 25.temporibus Honorij Imp.& eius ſucceſſoris Valentiniani,vt liquet ex tab.eccleſię Antiſiod. Omittimus referre innumeros recentiorum auctorum, qui de ipſo ſcripſerunt, cum omnes nonniſi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

f *Firmi Epiſc.*] Scribit S.Auguſt.de eo dē Firmo Epo Tagaſtenſi lib. cōtra mēdaciū ad Conſentium c.13.aitque:Fecit hoc Epiſcopus quōdam Tagaſtenſis eccleſiæ,Firmus nomine, firmior fide,&c.

g *Ioannis Columbini.*] Huius ac ſociorum res geſtæ ſcriptæ ſunt a Phæo Belchario, quæ typis excuſæ leguntur,magnamq. redolent pietatem.

AVGVSTVS.

I Kalendis Auguſti. Luna. C xxiiij. xxv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

ROMAE in Eſquilijs dedicatio [a] S.Petri ad Vincula. Antiochiæ paſſio ſanctorum ſeptem fratrum Machabæorum[b], cum matre ſua, qui paſſi ſunt ſub Antiocho Epiphane Rege. Eorum reliquiæ Romam translatæ, in eadem eccleſia S.Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romæ paſſio ſanctarum virginum Fidei[c], Spei, & Charitatis, quæ ſub Hadriano Principe martyrij coronam adeptæ ſunt. Item Romæ via Latina ſanctorum martyrum Boni[d] presbyteri, Fauſti,& Mauri,cum alijs nouem,qui in Actis S. Stephani Papæ deſcribuntur. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Cyrilli[e], Aquilæ, Petri, Domitiani, Rufi, & Menandri, vna die coronatorum. Pergæ in Pamphilia ſanctorum martyrum Leontij[f], Attij, Alexandri, & aliorum ſex agricolarum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano Præſide decollati ſunt. Gerundæ in Hiſpania natalis S.Felicis[g] martyris,qui poſt diuerſa tormentorum genera a Daciano tam diu iuſſus eſt laniari, donec inuictum Chriſto ſpiritum redderet. Vercellis S.Euſebij[h] Epiſcopi & martyris, qui ob confeſſionem fidei Catholicæ a Conſtantio Principe Scythopolim,& inde in Cappadociam relegatus,poſtmodum ad eccleſiam ſuam reuerſus, perſequentibus Arianis, martyrium paſſus eſt. In territorio Pariſienſi S.Iuſtini[i] martyris. Viennæ S.Veri[k] Epiſcopi. Vuintoniæ in Anglia S.Etheluuoldi[l] Epiſcopi. In pago Liſuino Sancti Nemeſij[m] confeſſoris.

DEDICATIO *sancti Petri ad Vincula.*[a]] Quod in primis pertinet ad Kalendas Augusti; certum est errare omnes illos, qui putarunt eas in honorem Augusti olim celebrari solitas, eo quod Sextilis mensis Augusti nomine sit nũcupatus. Cuinam Augusti Kalẽdæ dicatæ essent; hæc a Dione scribũtur: Quæ enim equestria certamina Kalendis Augusti (qui est natalis Claudij Imp.) exhiberentur, instituta sunt, propterea quod ea die Martis ędes cõsecrata fuit. Hęc Dio lib. 60. Quod autem spectat ad dedicationẽ basilicæ S. Petri ad Vincula eadem die peractam; agunt de ea solemnitate Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Græci etiam festum diẽ de catenis S. Petri agere consueuerunt ad xvij. Kalend. Februarij, in quorum Menologio ea die hæc leguntur: Veneratio pretiosæ illius catenæ, qua Beatus Apostolus Petrus, Christi causa, Herodis iussu, vinctus est. Hæc ibi. Duabus catenis S. Petrum vinctum esse Hierosolymis, produnt Acta Apostolorum cap. 12. Harum altera ab Eudocia Augusta Cõstantinopolim est delata, altera autem ab eadem Romam missa est ad Eudoxiam Augustam eius filiam, Valentiniani Imp. coniugem: vtrobique autem festa dies statuta est. Extat de ijsdem encomium apud Lipom. tomo 7. & Sur. tom. 4. quod aliqui tribuunt Ioãni Chrysostomo; sed S. Procli potius esse videtur, vel S. Germani: nam temporibus Ioannis Chrysostomi nõdum prędictæ catenæ erant repertæ, vt dicemus paulo inferius. Sane quidem nõ videtur hoc vacare mysterio, quod de Petri tm̃ catenis tam in Oriente, quam in Occidente agatur solemnitas, non autem de vinculis alicuius alterius Apostolorum: vt cuius est in ligãdis atq. soluendis alienis vinculis potestas præcipua in Ecclesia, eius ẽt vincula a cunctis Fidelibus in honore haberẽtur. Petri etiam vincula, quibus Romæ in carcere vinctus fuit, a maioribus semper in veneratione sunt habita, & fidelissime custodita; de quibus hæc in Actis S. Alexandri Papæ leguntur: Dixit Alexãder: Desine has oscularibus boias (erant boiæ, inquit Isidor. lib. 5. orig. torquẽs damnatorum, quasi iugum boũ. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in Asin. & Festus de eadem agit) inquire autẽ domini mei Petri Apostoli vincula, & ea potius osculare. Albina, his auditis, cum multo studio ac desiderio peruenit tandem ad illa beata vincula, &c. Nõ tm̃ Petri catenæ, quibus Romæ ẽt vinctus fuit, sed & Pauli fuerũt a maioribus asseruatæ; quas multis fuisse miraculis illustratas, scribit S. Gregorius ad Constãtiam Augustam in regist. lib. 3. epist. 30. Fertur apocrypha scriptura, & merito in angulum reiecta, nomine S. Hieronymi ad Eustochiũ de Vinculis Petri, qua mendax auctor testatur eiusmodi Vinculorum solemnitatem a Siluestro Papa ex Constantini decreto statutã: quæ quidem scriptio cum nullius priscorũ auctorũ testimonio fulciatur, & firmæ auctoritates contrarium persuadeant, ab omnibus improbatur. Aliorũ insuper corrigẽdus est error, dicentiũ basilicã Eudoxię, vbi recondita sunt prædicta Petri vincula, erectã fuisse ab Eudoxia Augusta Arcadij Imper. vxore. Id etenim legitur in quodam sermone Bedę tributo, cuius est exordium: Solemnem obseruãtiam, &c. Vbi sunt ẽt alia multa, quæ corrigantur; vt quod hẽt, Arcadium ante Eudoxiam diem obijsse, contradicẽtibus historicis oĩbus. Quisquis aũt ille fuerit auctor, vel si qui alij id senserunt, Eudoxiæ noĩe decepti sunt, hanc illã esse putantes, quæ famosissima est ob psecutionẽ grauissimã ab ea in S. Ioannem Chrysostomum excitatam. Verum illa ex humanis excessit longe antequam prædicta Petri vincula Hierosolymis essent reperta. Porro Eudoxia auctrix Tituli, neptis fuit Eudoxię senioris, filia nimirũ Theodosij Iunioris & Eudociæ Augustæ, quæ peregrinata est iterũ Hierosolymam, vt testantur Socrat. lib. 7. c. 46. Euagr. li. 1. c. 20. Nicephor. lib. 14. c. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ Iunioris, atq. Acta S. Euthymij abbatis: de

Eudoxia

Eudoxia autem Arcadij vxore nusquam legitur adijsse Hierosolymam, sed tm̃ (vt diximus) Eudocia Augusta vxor Theodosij id egit: quę prędictas catenas dono accipiens, illarum alteram Constantinopoli voluit asseruari, alteram vero Romã misit ad Eudoxiam filiam. At sicut Constãtinopoli in honorem alterius catenarum est erecta basilica, ut patet ex encomio Vinculorum Petri supra citato; ita ẽt Romę Titulus est erectus, qui tum Eudoxiæ, tum ẽt Vinculorum Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei gestę historiam inter alios ẽt Sigebert. describit in chron. anno Domini 438. licet (vt in plerisque alijs) librariorũ vitio, pro Eudocia inuentrice, Eudoxia ponatur; cum Eudoxia filia fuerit, quæ erexit ecclesiam. Peregrinata est Eudocia Hierosolymam anno sequenti a nuptijs Eudoxiæ filiæ, vt scribit Euagrius libro 1. cap. 20. Factæ sunt ipsæ nuptiæ (vt refert Socrates) Isidoro & Senatore Consulibus, anno a Christo 436. vel sequenti, si fidem habemus Marcellino, qui prædictas nuptias recenset sub Consulatu Ætij & Sigisuulti. Hæc spectant ad historiæ veritatem. De insigni autem miraculo vinculorum Petri, cuius habetur mentio in Romano Breuiario, meminit etiã Sigebert. in chron. anno Domini 969. additq. de annulo illius catenæ Theodoro Metensi Episcopo concesso. De limatura catenarum Petri pro ingenti munere ad Reges & Principes, aliosq. viros primarios de Dei Ecclesia benemeritos a Romano Pontifice mitti solita, quamplurimæ epistolæ S. Gregorij posítæ fidem faciũt. Moris enim erat eam includere aurea claui ab altari Petri Apostoli accepta, & ab absentes trãsmittere. Hi vero, ad quos paruula clauis mittebatur, religiose accipientes, eam suspẽdebãt ad collum, ut Apostoli muniti prę sidio, a malis imminentibus tuti essent: id etenim idem S. Gregorius scribit inter alios ad Childebertem Regem Francorum lib. 5. epist. 6. Indict. 14. & in epistola 23. libro 6. Indict. 15. Recẽset idem grãde miraculum de terribili vltione diuina in Longobardum eiusmodi religiosi instituti cõtẽptorem. Petijt & ab Hormisda Papa Iustinianus V. C. postea uero Imperator, vt earumdem catenarum limaturam ad se mitteret. Extant de his epistolæ manuscr. quas descripsimus in Annalibus Ecclesiast. ut scias non a temporibus Gregorij Papæ eiusmodi consuetudinem de mittẽdis hisce sacris muneribus ortum habuisse.

b *Machabęorum.*] Non tm̃ Latini; sed & Græci hac eadem die agũt de Machabæis. Vetus quidem huiusmodi celebritas est, quam maiores propensiori studio coluerunt, ut testãtur complures sanctorum Patrum orationes ea solemni die in ecclesia recitatæ, vt S. Gregorij Nazianzeni oratio; hom. 2. Ioannis Chrysostomi, quæ habetur to. 1. operum eius; alia S. Gaudentij Episcopi Brixiani, qui & rationẽ eius celebritatis reddit; S. Augustini serm. 109. & 110. de diuersis: in sermone autem 109. hęc habentur inter alia: Sanctorum Machabæorum basilica esse in Antiochia prædicatur, in illa scilicet ciuitate quæ Regis ipsius persecutoris nomine uocitatur: Antiochum quippe Regem persecutorem impium pertulerunt, & memoria martyrij eorũ Antiochiæ celebratur, ut simul sonet & nomẽ persecutoris, & memoria coronatoris. hæc basilica a Christianis tenetur, & a Christianis ædificata est, &c. Hæc Augustinus. Est & de eisdem sermo S. Leonis Papæ, quo significat, hanc solemnitatem frequenti populo Romæ peragi consueuisse; qua item non tantum prędictorum martyrum consueta solemnitas celebraretur, sed etiam anniuersaria cõmemoratio dedicationis eius ecclesiæ, quam (ut supra diximus) Eudoxia Augusta uxor Valentiniani Imp. erexit in Titulum, & catenarum munere exornauit. ait enim: Festiuitatis magnificẽtiam etsi sermo non indicet, congregatio tamen ipsa testatur, & recte: dupiex enim causa lætitiæ est, in qua & natalẽ ecclesiæ colimus, & martyrum passione gaudemus, &c. De eadem solemnitate olim agi consueta meminit S. Ambrosius scribẽs ad Theodosium Imperatorem epist. 17. lib. 2. edit. Rom. Est de eadem sermo S. Maximi,

ximi, nomine Euſebij Emiſſeni, itemq. ſermones quatuor de S. Euſebio Vercellenſi, in quibus ſicut de illo, ita ét agitur de Machabæis, cum vna eademq. die ipſorum omniũ ageretur natalis dies. Cur aũt præ ceteris martyribus veteris Teſtamenti hi potiſſimum colantur in Chriſti Eccleſia: ijdẽ qui ſupra ſancti Patres reddunt rationem. quibus adde quæ S. Iſidorus ſcribit libro allegoriarũ, dicens: Machabæi ſeptẽ, qui ſub Antiocho acerbiſſima perpeſſi tormenta, glorioſiſſime coronati ſunt, ſignificant Eccleſiam ſeptiformem, quę ab inimicis Chriſti multam martyrum ſtragẽ pertulit, & gloriæ cæleſtis coronam accepit. Hæc Iſidorus. Vide quid de his S. Bernardus ſcribat epiſtola 313. Horum autem martyrũ hiſtoria non tm̃ in Canonicis ſcripturis habetur expreſſa, ſed & Ioſephus Iudęus eam conſcripſit ad Polybium Megalopolitanum, qđ & S. Hieronym. teſtatur in lib. de Scriptoribus Eccleſiaſt. Extat ipſe cõmentarius ad Polybium Megalopolitanũ ſcriptus. De ijſdem Cyprianus lib. de exhort. ad mart. c. 11. Marius Victorinus heroico carmine eamdem cecinit S. Ambroſ. lib. de Iacob. c. 10. & 12. eamdẽ hiſtoriam paraphraſtice narrat; Theophilus Alexãdrinus in Paſchali epiſt. 3. Prudentius, & alij: licet in generibus tormẽtorũ non oĩum ſit vna narratio. Nomina prædictorum Machabæorũ Ioſephus in dicto cõmentario recenſet. ſunt hęc: Mater ipſarũ dicta eſt Salomona, filius maior natu Machabæus, huic ætatis gradu proximus Aber, tertius Machir, quartus Iudas, quintus Achas, ſextus Arath; ſeptimus vero, vltimo loco natus, Iacob eſt appellatus. Omnes autem e caſtello Iudææ Soſandro, omnesq. dicti sũt Machabęi. Hæc ex Ioſepho, ſed uerſione Eraſmiana, ex diuerſo textu (ut apparet) ab eo qui communiori uſu receptus eſt. Quod aũt ad uocem Machabæi ſpectat, nomen eſt Hebraicum, quod noſtris litteris ſic ſcribitur MACABAI, cuius ſingulæ litteræ ſingulas dictiones ſignificãt ſumptas ex antiquo Moyſi Exod. 15. vbi hæc verba ſunt, MICHE MOCHA BAELIM IEHOVA, Hebraicis characteribus: quod Latine eſt: Quis ſimilis tui in fortibus, Domine? Quæ verba per ſingulas primas tm̃ notatas litteras ſic in vexillis fecit inſcribi, M.C.B.I. ijſdemq. vti pro teſſera militari; vnde ipſe ac poſteri eius Machabæi dicti ſunt. Hæc de ſignificatione huius vocis Sixtus lib. 1. biblioth. ſanct.

c *Fidei, Spei, & Charitatis.*] De his itẽ hac die Vſuardus. Metaphraſtes harum Acta ex antiquioribus monumentis deſcripſit XV. Kalend. Octobris, quo die ẽt Græci de ijſdem agũt in Menologio: eadem Latine reddita habet Lipom. to. 6. & Sur. to. 4. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catalogo lib. 7. cap. 7.

d *Boni & ſoc.*] De his Vſuardus etiã & alij Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papæ & martyris, ex quibus ceteri acceperunt.

e *Cyrilli & ſoc.*] Agũt de his itẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores, Petrus etiam in catalogo lib. 7. cap. 10.

f *Leontij & ſoc.*] De his item Græci hac die in dicto Menologio, vbi horum Acta fuſius expreſſa habentur.

g *Felicis.*] Beda, Vſuard. Ado, & alij de eo hac die. Meminit eiuſdem Prudẽtius in Periſteph. hymno quarto, cũ ait:

Parua Felicis decus exhibebit
Artubus ſacris locuples Gerunda.

S. Eulogius in memor. Sanct. inter alios martyres qui ſeſe martyrio ſponte obtulerunt, recenſet Felicem hunc, quem ait Cæſarea Mauritaniæ Gerundam vſque martyrij cupidum perrexiſſe. De eodem Gregorius Turonenſis lib. de gloria martyrum cap. 92. vbi agit de eius miraculis. In Breuiario Toletano legi de eodem martyre ſacrum hymnũ, quo eius Acta narrantur. Incipit:

Fons vitæ Deus, &c. Scribũt de eo alij plures ex recentioribus, vt Vincẽtius in ſpecul. lib. 13. cap. 134. & 153. & alij.

h *Euſebij Epiſc.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Non tantum vetera Martyrologia hunc dicunt martyrem, ſed etiam in epitaphio in ſepulchro eius inuento acroſticis verſibus EVSEBIVS EPISCOPVS ET MARTYR inſcribitur. Eiuſmodi inſcriptiones hoc carmi-

carminum genere antiquitus conforma ri, ac primis versiculorum litteris nomẽ aliquod exprimi cõsueuisse, exemplo est uetus epitaphium S. Eugeniæ martyris Cordubensis, qđ recitat Ambrosius Moralis in appendice ad Eulogium. Vitam S. Eusebij cum ex antiquis monumentis ecclesiæ Vercellensis, tum ẽt ex sanctorũ Patrum elogijs contextam, una cum trãslatione ipsius recenter facta, Reuerendiss. D. Ioannes Franciscus Bonhomius, eius sedis Episcopus, edendam curauit. Eadem autem eius Acta nonnihil locupletata per annos singulos, ut gesta sunt, iam diu intexuimus in Annalibus Ecclesiasticis, restituimusq. locum Epiphanij in Panar. hæres. 30. vbi Eusebius Fregellæ mendose pro Vercellis legitur. Cur autem hic martyr dicatur, quem sanctus Ambrosius & alij antiqui scriptores sem per confessorem appellant, ibidem non paucis explicuimus. De miraculis in eius ecclesia fieri solitis scribit Gregorius Turonensis libro de gloria confessorum cap. 3. vbi etiam ipsum confessorem appellat, & inter confessores adnumerat.

i *Iustini*.] Agit de eodem Vsuardus, & Molanus in additione, qui de eius corpore posito Parisijs in basilica sanctæ Mariæ meminit. Diuersus ab eo est Iustinus presbyter, de quo Gregorius Turonensis de gloria confessorum c. 49.

k *Veri Episc.*] De eodem Beda, & alij. Ado eius ecclesiæ Episcopus tradit in suo chronico, claruisse hunc Traiani tẽporibus; sed peruenisse vsq. ad Pij Papæ Pontificatum, eiusdem Pontificis litterę ad eum scriptæ significant. habentur to. 1. biblioth. sanct. Sed & illud admonendum putamus, tres reperiri Viennenses eius nominis Episcopos diuersis temporibus: nimirum hunc, de quo est sermo; secundum, qui interfuit Concilio Arelatensi secundo sub Constantino; tertium, qui uixit temporibus S. Gregorij Papæ, cuius ad eum extant scriptæ litteræ; qui ab Adone ponitur sedisse anno Domini quingentesimo octuagesimotertio, numeraturque uigesimussextus eius sedis Episcopus.

l *Etheluuoldi Episc.*] Agit de eodem Molanus in additione ad Vsuardum, extantq. eius Acta, quæ habes apud Sur. to. 4. Scripta ea esse a Vuolstano monacho, testatur catalogus scriptorum Britanniæ lib. 2. cap. 36. Migrauit ex hac uita anno Domini nongentesimo quarto.

m *Nemesii*.] De eo etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores.

2 Quarto Nonas Augusti. Luna. D xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE in cœmeterio Callisti natalis S. Stephani [a] Papæ & martyris, qui in persecutione Valeriani, dum Missæ sacrum perageret, supervenientibus militibus, ante altare intrepidus & immobilis cœpta mysteria perficiens, in sede sua decollatus est. Nicææ in Bithynia passio S. Theodotæ [b] cum tribus filijs suis: ex quibus primogenitum nomine Euodium, Christum fiducialiter confitentem, fecit primo Nicetius Consularis Bithyniæ fustibus cædi, deinde matrem cum omnibus filijs igne consumi. In Africa S. Rutilij [c] martyris, qui cum sæpius de loco in locum persecutionem fugisset, & periculum interdum etiam pecunia redemisset, ex inopinato aliquando comprehẽsus, & Præsidi oblatus, tor

mentis

mentis plurimis cruciatur: demum ignibus traditus, egregio martyrio coronatur. Patauij S. Maximi[d] eiusdem ciuitatis Episcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

Eodem die consecratio Basilicæ S. Mariæ de Portiunculâ apud Assisium, in qua Beato Patri Francisco obtinuit à Deo et a Papa maximam Indulgentiam

AVGVSTI 2.

STEPHANI *Papæ*.[a]] De quo non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die, sed & Græci in Menologio agunt, vbi ipsius ac sociorum Acta sub compendio describuntur: ampliora autem ex antiquis monumētis edidit Metaphrastes: reperiuntur eadem non ex Græcorum, sed Latinorum fontibus in uet. manuscrip. codic. quæ & apud nos habemus. De eius successione meminit Eusebius in chron. & hist. lib. 7. ca. 3. & 4. Cyprianus, Optatus, Augustinus, Nicephorus, & alij. Eius autem celeberrima & admiranda plane gesta, cum, aduersante Orbe fere toto, de baptismate tutatus est maiorum traditionem, digessimus in Annal. Ecclesiast. ibiq. eumdem vindicauimus a calumnijs Firmiliani Episcopi Cæsareæ Cappodociæ. Interim vide, quid de his scribat Vincentius Lerinensis aduer. hær. nou.

b *Theodotæ & fil.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quartum Kal. Augusti. Eius Acta ac filiorum recitantur in uita S. Anastasiæ, quam hēs apud Sur. to. 6. Mombrit. to. 2. & Petrus recitat in catalogo lib. 7. c. 14. Nobile tēplum in huius honorem erexit Iustinianus Imperator in suburbijs Constantinopolitanis, ut auctor est Procop. *lib. 1. de ædif.* Iustiniani Imperatoris.

c *Rutilij.*] Quæ hic de Rutilio dicuntur, habentur etiam apud Tertullianum lib. de fuga temp. persecut. cum tamen auctor ipse Montani afflatus spiritu, negaret fugiendum esse tempore persecutionis vrgentis. De redemptione martyrij, de qua hic agitur, consule ea quæ supra diximus, cum egimus de temporibus Commodi, die 18. Aprilis.

d *Maximi episcopi.*] De quo tabulæ ecclesiæ Patauinæ. Habetur de eo mentio in Actis sancti Prosdocimi, ex quibus Scard. lib. 2. Annal.

xxij. E Tertio Nonas Augusti. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IEROSOLYMIS Inuētio[a] corporis beatissimi Stephani Protomartyris, & sanctorum Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, sicut Luciano presbytero diuinitus reuelatum est, Honorij Principis tempore. Constantinopoli natalis S. Hermelli[b] martyris. Apud Indos Persis finitimos passio sanctorum[c] Monachorum, & aliorum fidelium, quos Abenner Rex, persequens Ecclesiam Dei, diuersis afflictos supplicijs cædi iussit. Neapoli in Campania S. Aspren[d] Episcopi, qui a S. Petro Apostolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus fuit. Augustoduni depositio S. Euphronij[e] Episcopi & confessoris. Anagniæ S. Petri[f] Episcopi, qui monastica primum

obser-

obſeruantia, deinde paſtorali vigilantia clarus, quieuit in Domino. Philippis in Macedonia S. Lydiæ [g] purpurariæ, quę, prædicante ibidem S. Paulo Apoſtolo, prima omnium credidit Euangelio. Berocæ in Syria ſanctarum mulierum Maranæ [h] & Cyræ.

AVGVSTI 3.

INVENTIO *corporis beatiſſimi Stephani Protomartyris.*[a]] De eadem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes; in quos tamen librariorum uitio errorem irrepſiſſe putandum, dum eiuſmodi inuentio facta dicitur anno ſeptimo Honorij Imperatoris, cum de ea re nullus relictus ſit errandi locus: nam litteræ Luciani, ab omnibus comprobatæ, notant Conſules, quibus ea contigerunt, nimirum Honorio decimũ & Theodoſio ſextum Conſſ. qui quidem annus eſt Honorij Imperatoris 21. Nec uero quis putet mendoſam eſſe epiſtolam Luciani: nam Marcellinus Comes in chron. & Niceta in oratione de ea re habita, ijſdem Conſulibus id factum confirmant. De integritate litterarum Luciani, quibus agitur de hmõi inuentione, nullus hactenus dubitauit: illis etenim adſtipulantur Gennadius de vir. illuſt. c. 46. & 47. qui teſtatur eadem a Luciano Græce ſcripta, Latine reddita eſſe ab Auito. Marcellinus in chron. Nicephorus hiſt. lib. 14. c. 9. Beda in retract. in Act. Apoſt. & de ſex ætatibus, & alij recentiores. Eam quidem hiſtoriam, ipſaſq. Protomartyris venerãdas reliquias primus omnium ad oras Occidentales detulit Oroſius presbyter Hiſpanus, qui illis temporibus peregrinatus eſt Hieroſolymam, tantiſq. pignoribus ditauit illuſtrauitq. Eccleſiam Africanam; dum tot tantaque ex illis edita ſunt miracula, quæ S. Auguſtinus pluribus in locis fidelissime recitat, ut lib. 22. de ciuit. Dei ca. 8. ſerm. de diuerſis 31. 32. 33. & epiſt. 103. ad Quinctianum; Euodij præterea Epiſcopi Vzalenſis nomine de ijſdem duo libri conſcripti extant. Agit de ijſdem S. Proſper lib. de prædict. dimid. temp. c. 6. Cum autem poſtmodum Vuandali in Africanam prouinciam graſſarẽtur, fertur S. Gaudioſus Epiſcopus ampullam vitream concreti ſanguinis S. Stephani inde Neapolim Campaniæ vrbem fugiens ſecum aſportaſſe; quæ hactenus ibidem in eccleſia eiuſdem S. Gaudioſi religioſe aſſeruatur: ubi adhuc miraculum perſeuerat, ut ſuper altare ampulla poſita, dum ſacra Miſſarum ſolẽnia peragun tur, liqueſcere, uelut recens effuſus ſanguis, aliquando conſpiciatur: idq. hac ipſa die, qua S. Stephani corporis inuentio celebratur. Sed illud plane admiratione digniſſimum, quod cum olim annis ſingulis tertia Auguſti id fieri conſueuerit; ipſo ẽt anno quo auctoritate ſanctiſs. mem. Gregorij Papæ XIII. reſtitutũ eſt Romanum Kalẽdarium, ad formam reductionis anni, non ut olim decem poſt dies, ſed eadem ipſa feſta die, ſanguis uiſus eſt ebulliſſe, ſicq. annis ſequentibus: idemq. accidit de ſanguine S. Ioannis Baptiſtæ. Eſt eius rei fidiſſimus ac ſinceriſſimus teſtis inter alios Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Franciſcus Maria Tarũſius S. R. E. nunc Cardinalis, qui noſtræ Cõgregationis Oratorij Neapoli exiſtentis olim Præfectus, cum in altari, vbi ampulla sãguinis erat, ſacras Miſſas ageret, concretus inſtar lapidis uiſus eſt ſanguis liqueſcere totus in guttas. Alia cõplura his ſimilia in diuerſis orbis Chriſtiani partibus accidiſſe audiuimus: ut ex his plane eõſtet, diuinis ſuffragijs, quę in ſancta Catholica Eccleſia, ab ipſoq. Rom. Pont. ſunt cõſtituta, probari atq. firmari. Qđ ad eãdem ampullã ſanguinis Protomartyris ſpectat, quam per S. Gaudioſum ex Africa Neapolim diximus fuiſſe delatam; hanc illã ipſam opinamur, vel ſaltẽ illi admodum ſimilem, cuius idem qui ſupra auctor cõmentarij, qui fertur noĩe Euodij Eẽpi Vzalenſis, meminit, cũ agit de reliquijs & miraculis Protomartyris

tyris Stephani lib.1.c.1.his uerbis: Ampulla quædã ei demonſtratur intra ſe habens ſanguinis quãdam aſperſionem, & ariſtarũ quaſi oſſium ſignificationem. Et paulo poſt: Ampullam, ſicut oculis ſuis viderat ancilla Dei in ſomnij reuelatione, ſic inter manus ſuas accepit poſtea ſacerdos. Hæc auctor, qui licet perperã inſcribatur Euodius, cũ potius ad Euodiũ ſcripſerit, de eius tñ ſinceriſsima fide nõ dubites. Produnt.n. eiuſdem Luciani litteræ, non tm̃ articulos martyris, ſed & terrã ipſam ſanguine madefactã ab Oroſio in Africam tranſportatam. Non præterimus, eodẽ tpe Honorij Imp. eiuſdem Protomartyris reliquias eſſe perlatas in Minoricam inſulam; quarũ virtute vniuerſa gens Iudæorum, quæ inſulam incolebat, ad fidem Chriſti mirandis prodigijs conuerſa eſt. Extat de his inſignis epiſtola Seueri Epí Minoricenſis, quam manuſcrip. nacti ſumus in bibliotheca Vaticana; cuius fidei integritati adſtipulatur prædictus auctor cõmentarij de miraculis S. Steph. lib.1.c.2.his uerbis: Epiſtola quoq. ad nos delata cuiuſdam ſancti Epi Seueri Minoricenſis inſulæ de pulpito in aures Eccleſiæ cũ ingenti fauore recitata eſt, &c. Scripta hĩ xv. Kalen. Martij, Aſclepiodoto & Mariniano Conſſ. eſt is annus octauus ab inuentione prædictarum reliquiarum, a Chriſto aũt annus quadringẽteſimus vigeſimus tertius. In Gallias ẽt eiuſdem Protomartyris reliquiæ fuerunt delatæ, de quibus Greg. Turon. hiſt. lib.1. c.31. & de glor. mart. ca.33. vbi & de miraculis editis. Illud ẽt ad annotationem prẽſentis diei ſolemnitatis ſpectare magnopere vĩ; quid eſt qd hac potiſſimum die eiuſmodi inuentio celebretur, quam cõſtat ex Luciani litteris factam eſſe menſe Decembri, translationem uero Hieroſolymã ad vij. Kal. Ianuarij: aliam aũt translationẽ Cõſtantinopolim ad quintũ Kal. Octobr. auctor eſt Theodorus lector in collectaneis lib.2. in fine. Rurſus aũt tertiam Romam factam eſſe translationem pridie Nonas Maij, eius Acta teſtãtur, quorum ſupra meminimus. Cum aũt nec inuentio, nec translatio aliqua hac die contigerit: exiſtimarunt nonnulli, hac ipſa die S. Stephanum Protomartyrem martyrium ſubijſſe: quorum quidem ſnĩæ maiorum refragatur auctoritas: ſiquidem S. Auguſtinus, Fulgentius, & alij tam Latinorum quam Græcorũ Patrum in homilijs, quas ea die habuerunt, abſq. ulla hẽſitatione profitentur S. Stephanũ consummaſſe martyrium poſtridie Natalis Dñi: idq. adeo firmum ratumq. maiores habuere, ut licet in eam dilata fuerit trãſlatio illa prima Hieroſolymam facta; nihilominus remanſerit, ut erat, ea dies cõſecrata natalitio Protomartyris, & ſolẽnitatem Inuentionis maluerunt in hunc diem transferre. Sed qua (inquam) rõne factum ſit, ut hac potius die, quam ceteris, memoria hæc ageretur: dicam quid acceperim a D. Antonio Geronio Tarraconenſi, Eccleſiaſticarum antiquitatũ apprime erudito, quocum de ambiguitatibus rerum Eccleſiaſticarũ ad hiſtoriæ veritatem ſpectantibus familiariter diſſerere ſæpiſsime conſueui: cuius hæc de ea re eſt ſnĩa; ut exiſtimet longe ante inuentionem S. Stephani hanc ipſam diẽ in honorem eiuſdem Protomartyris eſſe dicatam, poſtmodum aũt reddiram ſolemniorem ex commemoratione prædictæ inuentionis. Id etenim in primis maxime perſuadent antiqua monumenta, vt uetus illud, cuius ſæpe meminimus, Martyrologium S. Cyriaci, in quo nulla hĩ hac die de inuentione mentio, ſed tm̃ hæc uerba: S. Stephani Protomartyris in Ancona, ubi hĩi dicitur unus de lapidibus, quibus percuſſus eſt. Hæc ibi. Eadem Beda; licet apud eum mendoſe, Antiochia, pro Ancona ponatur his uerbis: In Antiochia S. Stephani Protomartyris, ubi haberi dĩ unus de lapidibus, quibus in brachio percuſſus eſt, & multas ex eo uirtutes ſanitatum fieri. Hęc Beda. Quibus omnibus ſi addas quæ ſcribit S. Auguſtinus ſerm. 31. & 32. de diuerſis pag. 488. 489. edit. Louan. vbi agit de perantiqua Memoria eiuſdem Protomartyris Anconę poſita, deque illo ſaxo quo idem in cubito percuſſus eſt, quod collegit, qui lapidationi illius interfuit, & in Italiam detulit, & Anconæ reliquit, ex

quo

quo tpe illic memoria S. Stephani esse cœpit, ut idē scribit dicto serm. 32. Hæc, inquam, oīa si prædictis antiquioribus Martyrologijs iungas, facile intelliges, longe ante inuentionem Protomartyris celebrari consueuisse hac die memoriam eius, uel saltē in Italiæ regionibus. Celebris itaq. olim fuit cultus memoriæ eius martyrij ex illo lapide: postmodum aūt, venerando corpore inuento, aucta ea dies est celebriori solemnitate, quæ iā semel lapidis eius memoriæ dicata erat. Vnde apud Bedam, & aliqua alia manu scripta, non tm̄ hac die agitur de inuentione prædicta, sed & de uiuo lapide illo, ex quo multa etiam miracula, uelut mel de petra (iuxta Propheticum illud) oleumq. de saxo durissimo, emanabant. Hæc prædicto diserto uiro accepta ferimus, cuius sniæ libenter subscribimus. De ecclesia S. Stephani Anconæ meminit etiam S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 1.

b *Hermelli.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, alijq. recentiores.

c *Sanctorum Monachorum.*] De his scribit S. Ioannes Damascen. in uita SS. Barlaham & Iosaphat, de quibus suo loco inferius.

d *Aspren Episc.*] Fortasse Asprenatis. De eodem tabulæ ecclesiæ Neap. extantque Acta typis nuper excusa, a Paulo Regio scripta. Quamuis hoc sit nomen Romanum: reperies. n. gessisse Consulatum Asprenatem una cum Clemente anno decimotertio Domitiani Imp. ut habent tabulæ Cassiodori: quo etiam sæculo hic, de quo agimus, uixisse reperitur. Meminit Asprenatis etiam Dio lib. 56. Sueton. in Augusto cap. 43. ait ab eo tempore Asprenates dictos etiam fuisse Torquatos. De eodem nomine Seneca controuer. 24. Plinius item de domo Asprenatum agit.

e *Euphronij Episc.*] Scribit de S. Euphronio Greg. Turon. lib. 2. c. 11. De eodem Sidon. Apollin. lib. 4. c. 25. & ad eū lib. 7. epist. 8. & lib. 9. epist. 2. Interfuit Concilio Lugdunensi, subscripsitq. cum alijs epistolam Fausti damnantis cunctos Pelagianorum errores.

f *Petri Episc.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Anagninæ, indeque eius Acta accepimus.

g *Lydiæ.*] De ea Acta Apost. c. 16. Dicta est Purpuraria a purpura tingenda. Erat eiusmodi opificiū non ignobile; nō enim liberum erat cuiq. tingere purpurā, uel cuilibet petenti impartiri, ut constat ex Ammiano Marcellino li. 14. Erat enim inter alios magistratus Præfectura tingendæ purpuræ, qua velut magno munere donatus est Dorotheus Tyrius ab Imperatore, ut scribit Eusebius hist. lib. 7. ca. 26. Sunt de tinctura purpuræ leges seueriss imæ Codic. lib. xj. de vestibus.

h *Maranæ & Cyræ.*] Scripsit harum feminarum præclaras res gestas Theodor. in Theophil. c. 29.

4 Pridie Nonas Augusti. Luna. F xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

BONONIAE S. Dominici [a] confessoris, fundatoris ordinis Fratrum Prædicatorum, viri sanctitate & doctrina clarissimi: qui virginitatem perpetuo illibatam seruauit, & ob singularem meritorum gratiam tres mortuos suscitauit: cumque prædicatione sua hæreses compressisset, ac plurimos ad religiosam & piam uitam instituisset, octauo Idus mensis huius in pace quieuit: eius tamen festiuitas ex constitutione Pauli Papæ Quarti hac die celebratur. Thessalonicæ natalis beati Aristarchi [b] discipuli

scipuli & comitis indiuidui S.Pauli Apostoli, de quo ipse ad Colossenses scribit: Salutat vos Aristarchus concaptiuus meus. Is ab eodē Apostolo Thessalonicensium Episcopus ordinatus, post longos agones sub Nerone coronatus a Christo, quieuit. Romæ uia Latina passio beati Tertullini [c] presbyteri & martyris, qui sub Valeriano Imperatore post impiam fustium mactationem, ignium circa latera exustionem, oris quassationem, atq. in equuleo extensionem, neruorum que cæsionem, data sententia, capitis amputatione martyrium consummauit. Constantinopoli S. Eleutherij [d] martyris, ordinis senatorij, qui pro Christo in persecutione Maximiani gladio cæsus est. In Perside sanctarum martyrum Iæ [e] & sociarum, quæ cum nouem millibus Christianis captiuis sub Sapore diuersis pœnis afflictæ martyrium subierunt. Coloniæ S. Protasij [f] martyris. Veronæ S. Agabij [g] Episcopi & confessoris. Turonis S. Euphronij [h] Episcopi. Romæ S. Perpetuæ [i], quæ a beato Petro Apostolo baptizata, Nazarium filiū, & Africanum virum ad fidem Christi perduxit, & multa sanctorum martyrum corpora sepeliuit [k], ac tandem bonorum operum meritis cumulata migrauit ad Dominum.

AVGVSTI 4.

DOMINICI. [a] Huius sanctissimi uiri præclarissima gesta octo libris digessit Theodoricus eiusdē ordinis frater, quæ Surius refert to. 4. S. Antoninus in tertia parte tit. 23. ca. 1. 2. 3. 4. & sequen. Ioannes Garzonius de vir. illust. ord. Prędicat. M. Antonius Flaminius, ac nouissime R. D. Frāciscus Diacetius Episcopus Fesulanus egregium de eadem re commentarium ad sanctissimæ memoriæ Pium Papam Quintum conscripsit. Migrauit ex hac vita octauo Idus Augusti, feria sexta, hora sexta, agens suæ ætatis annum quinquagesimum primum (ut auctor est S. Antoninus) anno a Christo Domino 1221. Facta est autem eius trāslatio anno Domini 1233. Gregorio Nono Rom. Pont. anno sexto sedis eius. De canonizatione autem eius extant litterę Apostolicæ eiusdem Gregorij Noni, datæ Spoleti 5. Kal. Septembris, anno octauo Pōtificatus ipsius; recitat eas Anton. dict. 3. par. tit. 23. c. 4. §. 17. quibus etiam præcipitur, ut ad Nonas Augusti, ante diem obitus eius, quo relatus est inter Sāctos, anniuersaria eius solemnitas in Ecclesia ageretur. At Sanctiss. D. N. Paulus Quartus Rom. Pont. in hanc retulit diē obtestum beatæ Mariæ ad Niues, quod in eamdem diem incideret.

b *Aristarchi.*] De quo Act. Apost. ca. 19. 20. & 27. Paul. ad Coloss. cap. 4. & ad Philemonem. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuar. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci aūt in Menol. ad xviij. Kal. Maij.

c *Tertullini.*] Agunt de eodem Beda, Vsuard. Ado, & alij. Eius aūt res gestę extant in Actis S. Stephani Papæ & mart.

d *Eleutherij.*] De eodem hac item die Græci agunt in Menologio, ibique eius Acta breui compendio referunt.

e *Iæ.*] Græci item de eadem hac die agunt in Menologio, narrantq. breuiter eius martyrium. Huius noīe templum uetustate pene collapsum restituit Iustinianus Imperator, ut scribit Procop. lib. 1. ædif. Iustiniani Imperatoris.

f *Protasii.*] De eo ēt Galesinius hac die, qui eiusdem ecclesiæ citat tabulas.

g *Agabij Episc.*] Agit de eo Reuerendiss. ac Illustriss. D. Augustin. Valerius

eiusd-

eiusdem ecclesiæ Episcopus, S.R.E.Cardinalis, in lib.antiquorum monumentorum Episcoporum Veronensium.

h *Euphronij Episc.*] Præcessit hic Gregorium Turon.qui de eo plura scribit de gest.Frãc.lib 10.c.31. & de glor.confess. c.18.19.& 20. Extant Venantij Fortunati ad hunc epistolæ, quarũ posteriore egregias eius virtutes contexit: extatq. de eadem re eiusdem auctoris carmen lib. 3. De eodem item agit in carm. ad Felicem Epm, cum interfuit dedicationi basilicæ. Idem præsens fuit etiam Concilio Parisiensi: eius epistolam ac collegarum Episcoporum ad Radegundem Reginã habet idem Gregorius Turonensis lib. 9.c. 39. Numeratur hic sedis Turonensis Episcopus vicesimus ordine.

i *Perpetuæ.*] De qua & tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Narrantur eius res gestæ in Actis sanctorum Nazarij & Celsi, quæ habet Mombrit.to.2.

k *Sepeliuit.*] In sepeliendis sanctorũ martyrum corporibus, & condiendis eis aromatibus, effusæ erant impensæ Christianorum, vt auctor est Tertull.in apolog. De ijsdem Prudent. in Cathemer. hym.in exequijs defunct. Greg.Nyss.in orat.in funere Meletij, Greg. Nazianz. epist.18.ad Sophr. & alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Christianos: sic.n. mos erat Iudæis mortuos sepelire, Ioannis 19. Præ ceteris id diligentius præstitisse uidentur Ægyptij, qui ea arte sic desiccabant corpora defunctorum, vt eadẽ quasi ænea redderent, appellarentq. lingua Ægyptia Gabbaras, vt tradit Augustinus serm. de diuers. 120. cap. 12. Inde est, quod impius Eunapius Sardianus in Æ lesio Ægyptios Christianos, ipsos Alexandrinos, in quos inuehitur ob demolitum templum Serapidis, irridet, quod religionis ergo ostentarent salita capita damnatorum: sic Ethnicus Christianorum hostis appellat sanctos martyres, quos Alexandrini maximo honore habebant. Porro cõdiendorum corporum vsum ab Ægyptijs mutuatos esse Iudæos, auctor est Tacitus lib. 21. Annalium.

› Nonis Augusti. Luna. G xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE in Esquilijs dedicatio [a] Basilicæ [b] S. Marię ad Niues. Item Romę passio sanctorum Martyrum [c] vigintitriũ, qui in persecutione Diocletiani uia Salaria ueteri capite truncati, ibidem sepulti sunt ad cliuum Cucumeris. Augustæ Vindelicorum natalis S. Afrę [d] martyris, quę cum esset Pagana, per doctrinam S. Narcissi Episcopi ad Christum cõuersa, & cum omni domo sua baptizata, pro confessione Christi igni tradita est. Asculi in Piceno S. Emygdij [e] Episcopi & martyris, qui a S. Marcello Papa Episcopus ordinatus, & illuc ad prędicandum Euangelium missus, in confessione Christi sub Diocletiano Imperatore martyrij coronam accepit. Antiochię S. Eusignij [f] militis, qui annum agens centesimum decimum, cum Constantini Magni fidem, sub quo militauerat, Iuliano Apostatę exprobraret, eumq. ut patrię pietatis desertorem redargueret, ab eodem iussus est capite cędi. Item sanctorum martyrum

Cantidij

Cantidij [g], Cantidiani, & Sobelis Ægyptiorum. Catalauni in Gallia S. Memmij [h] ciuis Romani, qui a S. Petro illius ciuitatis Episcopus consecratus, populum sibi commissum ad Euangelij veritatem perduxit. Augustoduni beati [i] Cassiani Episcopi. Apud Theanum S. Paridis [k] Episcopi. In Anglia S. Osuualdi [l] Regis, cuius actus uenerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die sanctę Nonnę [m] matris beati Gregorij Nazianzeni.

AVGVSTI 5.

DEDICATIO *Basilicæ S. Mariæ ad Niues.* [a]] De ea solemnitate, eiusque institutionis causa habentur uetera manuscripta eius ecclesiæ, quæ paucis complexus est Petrus in catal. lib. 7. cap. 21. Dicta est hæc Basilica Liberij, de qua hæc in libro de Romanis Pontificibus in Liberio: Hic fecit basilicam nomine suo iuxta Macellum Libiæ. Meminit eiusdē Marcellinus presbyter, cum agit de schismate Vrsicini. Quod autem spectat ad Macellum Libiæ: erat in quinta Vrbis Regione, quæ Esquilina dicitur, Macellum Liuianum appellatum, de quo Sext. Rufus de Region. Vrb. & Publius Victor. De eadem Basilica etiam in eodem libro de Rom. Pont. in Sixto Tertio hæc leguntur: Hic fecit basilicam S. Mariæ matris Dñi, quæ ab antiquis, Liberij cognominabatur. Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imperatorem de imag. hæc ait: Sixtus Papa, successor Cælestini, fecit basilicam sanctæ Dei genitricis Mariæ, cognomento Maiorem, quæ & apud Præsepe dr: simili mō & ipse tam in metallis aureis, quā in diuersis historijs, sacris decorauit imaginibus. Hæc Hadrianus. Hactenus extant fere integræ sacræ illæ historię musiuo opere cōtextæ, atq. super maiorē arcū eodē opere exornatū eiusmodi inscriptio perseuerat: SIXTVS PLEBI DEI. A Sixto Sixtiana basilica dicta reperitur apud Ioānem diac. in uita S. Gregorij Papæ lib. 4. c. 68. De eiusdem basilicæ excellentia, deque miraculis cereorum illic incendi solitorum, scribit Petrus Cluniac. lib. 2. c. 30. De alijs item cereis Natalis Dñi die illic poni solitis cum nota annorum currentium a passione Dñica, meminit Beda de tpm rōne cap. 45. Cetera aūt eiusdem Basilicæ antiqua monumenta hānt hi qui scripserunt de septem Vrbis ecclesijs. At ne intentus tm̄ ueteribis, recentiora prę termittam; eadē Basilica his diebus nostris longe augustior ac illustrior *redditur* a S. D. N. Sixto Quinto Rom. Pont. tum ob nobilissima illic monumenta excitata, ac præsertim magnificētissimum sacellum, quo sacrosanctum Domini Præsepe contineatur; tum etiam ob apertas directasque undique uias, quibus populo Christiano facilior ac gratior pateat ad eam accessus. Sed in his omnibus describendis commētario potius quam notatione opus esset.

b *Basilicæ.*] Vox ista quidē etsi a Gentilibus accepta uideatur, non abhorret tn̄ a phrasi diuinæ Scripturæ: nam atriū illud maius templi Salomonis, Basilica dr in 2. Paralipom. ca. 4. & 6. licet Græce αὐλὴ legatur, qd alij uertunt, atrium. Apud nos autem loquendi usus obtinuit, ut non quæcumq. ecclesiæ appellentur Basilicæ, sed illæ tm̄, quarum augustior esset amplitudo. Vnde aūt id acciderit, ut eiusmodi ecclesiæ dicerentur Basilicę, Isidorus lib. 15. Originum hæc ait: Basilicæ, prius uocabantur Regum habitacula, unde & nomen habent: nunc tn̄ ideo Basilicæ diuina tępla nominantur, quia ibi Regi omnium Deo cultus & sacrificia offeruntur. Hæc Isidorus: eadem Amal. de Eccles. iast. offic. lib. 2. c. 2. & Vualfridus Strabo de rebus Ecclesiasticis c. 6. Hæc licet sint uera; eiusmodi tamen nomen una cum re a Gentilibus ad Christianos deriuasse, mihi magis probatur. Nam Basilicæ illæ Gentilium in ecclesias Christianorum aliquando commutabantur. Est de his locus egregius Auso

nij Galli in gratiarum actione pro ſuo Cõſulatu ad Gratianum Auguſtum his verbis: Baſilicę olim negotijs plenæ, nũc votis, votiſq. pro tua ſalute ſuſceptis, &c. Nec quis putet, apud Gẽtiles, ſicut apud nos, eiuſdem eſſe ſignificationis Baſilicas, & templa. Erãt enim illæ (vt ſcribit Vitruuius lib. 5. c. 1.) loca venalium rerũ Foris coniuncta, in quibus hieme potiſſimum publicæ conciones & negotiãtum conuentus habebantur. ea etiam ſignificatione ſumũtur l. pediculos. §. itẽ cum. ff. de auro & argen. legat. & l. inter ſtipulãtem. §. ſacram rem. ff. de verb. obligat. Dicebatur ius etiam in Baſilica, vt appareret ex Plinij epiſt. 21. lib. 5. cum ait: Deſcenderam in Baſilicam Iuliam, auditurus quid proxima comperẽdinatione reſpondere debeam. Sedebãt Iudices, &c. De eadem eodem ſenſu & Seneca lib. 3. de ira c. 33. cum ait: Fremitu iudiciorum Baſilicæ reſonant, &c. Eius generis ea eſſe putatur, quam Theodoſius Iunior Imperator ab ergaſterijs, tabulatis, & intromiſſione equorũ liberã eſſe voluit. Cod. de oper. publ. l. Baſilicam. Erant & priuatorum Baſilicæ ad inambulandum conſtructę, & magno ſumptu ornatæ; quarũ meminit S. Hieronym. ſcribens ad Marcellam epiſt. 18. aitque: Vbi (Romæ ſcilicet) inſtar palatij priuatorũ extructæ Baſilicæ, vt vile corpuſculum hominis pretioſius inambulet, & quaſi mundo quicquã poſſit eſſe ornatius, tecta ſua magis velint aſpicere, quam cælum. Hæc ille. Quod autem ad ipſarum ſtructuram ſpectat; erant plures ſimul in longum iũctæ porticus ſuffultæ columnis, æquis inter ſe diſtãtibus ſpatijs, epiſtylijs deſuper iũctis, velut intextis inuicem. His rñdent quæ Cicero ad Atticum lib. 4. ſcribit his verbis: Paulus in medio Foro Baſilicam pene texuit ijſdem antiquis colũnis, &c. Secundum ea quę a Vitruuio ſunt deſcripta lib. 5. c. 1. eiuſmodi fere ſtructurę eſſe ipſas Chriſtianorum antiquas Baſilicas, nullus ignorat: nam paucis mutatis, vel additis, ex ipſis aliquę, vel (quod frequentius accidit) ipſarum Baſilicarum columnæ in vſum Chriſtianæ religionis tranſiere cum nomine. Ab aliquibus vſurpatam hãc vocem, Baſilicam, pro quacumque eccleſia inuenimus, vt apud Optatum lib. 1. cum ait de his quę Romæ erãt eccleſijs: Inter quadraginta, & quod excurrit, Baſilicas, &c. Verum vſitatiori vocabulo dictas fuiſſe ab antiquis eccleſias ipſas domos Dei, & templa, S. Zeno in Pſalm. 126. ſignificare videtur his verbis: Conuentus quidem eccleſiarum, ſiue templi, quos ad ſecretam Sacramentorum religionem ædificiorũ ſepta claudunt, cõſuetudo noſtra vel domum Dei ſolita eſt nuncupare, vel templa. Hæc ille. Verum nõ his tantum nominibus loca Deo ſacrata nominari cõſueuiſſe, ſed & alijs, nempe dici Memoriam, Martyrium, Dominicum, alibi diximus.

c *Martyrum vigintitrium.*] Habetur mentio de ijſdem martyribus in Actis ſanctorum Abũdij, Abundantij, & Marciani, de quibus ſuo loco inferius.

d *Afræ.*] De eadẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autem ad ſeptimũ Idus Auguſti, vt in eccleſia Auguſtana, in qua hac die agitur de S. Afro martyre. Extãt eius Acta, quæ recitat Sur. to. 4. hac die. Sinceriora mihi ea uidentur, quæ ex Actis publicis deſcripſit Vicellius in Hagiologio. In Auguſtano Breuiario atque Miſſali libro eiuſdem res geſtæ narrantur; cumq. ſimul omnia monumenta eã olim fuiſſe meretricem tradant, miror vehementer, quomodo Venantius Fortunatus eam appellet virginem his verſibus in lib. 4. vitæ S. Martini Epiſcopi Turonenſis:

Pergis ad Auguſtam, quam Vindo, Licusque fluentant:
Illic oſſa ſacræ venerabere virginis Afræ.

Cum hanc trádant a S. Narciſſo Epiſcopo ad Chriſtianam fidem eſſe conuerſam, putant aliqui, inter quos Petrus in catal. lib. 7. c. 28. hunc illum eſſe Narciſſum Epiſcopum Hieroſolymitanum laudatiſſimum, de quo ſcribit Euſebius lib. 6. cap. 9. Alij autem dixerunt hunc fuiſſe Narciſſum martyrem Gerundenſem; idque teſtantur eius Acta, ac ceteri, vt Vincentius lib. 7. capit. 28. Anton. 1. par. tit. 8. capit. 1. §. 18. & nouiſſime Flos ſanctorum,

ctorum, quibus magis assentior.

e *Emigdij episc.*] Petrus in catal. lib. 7. c. 24. refert eius Acta, sed eiusmodi quæ censura indigeant.

f *Eusignij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. ibiq. describunt eius certamen.

g *Cantidij & soc.*] De his item Græci hac die vbi supra in Menologio agunt.

h *Memmij episc.*] Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri de eodem hac die, pluribus aũt Gregor. Turon. de gloria confess. cap. 66. Vincẽt. & Anton. par. 1. tit. 6. c. 27. Petr. in catal. lib. 7. c. 25.

i *Cassiani episc.*] De quo Beda, & alij qui supra. Meminit eiusdem Constãtius in uita S. Germani Episcopi Antisiodo. lib. 2. c. 7. Greg. Turon. de glor. confess. c. 24. Petr. in catal. Vincent. Anton. & alij. Molanus testatur eius Acta extare: sed ea hactenus nobis sunt incognita.

k *Paridis episcopi.*] Tam ipsius, quã aliorum plurimorum sanctorum totius prouinciæ Campaniæ & adiacẽtium regionum Acta percepi collegisse in unũ summa cũ diligentia ac labore Illustriss. ac Reuerendiss. D. Iulium Antonium Sanctorium Cardinalem S. Seuerinæ dictum, S. Rom. Ecclesiæ ornamentum; eaq. aliquando ab ipso edi ac peruulgari, uehementer optamus.

l *Osualdi.*] De eo hac die Beda, qui & de eodem in gest. Anglor. lib. 2. c. 4. & in epitome: quæ cuncta simul collecta recitat Sur. tom. 4. Migrauit ex hac uita anno Domini 642.

m *Nonnæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio: eius autem egregia facta recenset eius filius S. Gregorius Nazianzenus in oratione habita in funere patris, ac item alia quę dicta ab ipso est in funere Cęsarij fratris, atq. illa quã habuit in obitu sororis Gorgoniæ, itemque in carmine de rebus suis, & de uita sua ad populum Cõstantinopolitanum. Quod autem ad nomen spectat: Nonnæ dicebantur moniales, ut notat *Cæl. Rodig.* lect. antiq. lib. 5. c. 13. in fine, idemq. habes lib. 5. Capitularium Regum Frãc. c. 2. & 3. In eodem forte sensu S. Hieronymus epist. 22. ad Eustochium de cust. virginit. ait: Maritorum expertæ dominium, nidulatis præferunt libertatem: castæ uocãtur, & nonnæ, &c. At non in apud Græcos eiusmodi nomen appellatiuum aliquando transiuit in proprium, sed & apud Latinos: nam & S. Augustini mater eodem ferme nomine est appellata, licet pro Monacha, Monica dicta sit, quod est idem quod Nóna. Sicq. dnę amplissimorum ecclesiæ Doctorum matres eodem dictę nomine habentur.

xix. A Octauo Idus Augusti. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

IN monte Thabor Transfiguratio[a] Domini nostri Iesu Christi. Romæ via Appia in cœmeterio Callisti natalis B. Sixti Secundi[b] Papæ & martyris, qui in persecutione Valeriani, gladio animaduersus, martyrij coronam accepit. Item sanctorum martyrum Felicissimi[c] & Agapiti, eiusdem B. Sixti diaconorum, Ianuarij, Magni, Innocentij, & Stephani subdiaconorum, qui omnes cum eo pariter decollati sunt, atque in cœmeterio Prætextati sepulti. Passus est etiam cum eis B. Quartus, vt scribit S. Cyprianus. Compluti in Hispania sanctorum martyrum Iusti[d] &

Pastoris

Pastoris fratrum, qui cum adhuc pueri litteris imbuerentur, proiectis in schola tabulis, sponte ad martyrium cucurrerunt: & mox a Daciano Præside teneri iussi, & fustibus cædi, cum se mutuis exhortationibus constantissime roborarent, extra ciuitatem perducti, a carnifice iugulati sunt. Romæ S. Hormisdæ[c] Papæ & confessoris. Amidæ S. Iacobi[f] eremitæ, miraculis clari.

AVGVSTI 6.

TRANSFIGVRATIO *Domini*[a].] De hac solemnitate non tantũ Latini, sed & Græci hac die agunt; vt constat tam ex eorũ Menologio, quam ex constit. Emanuelis Imp. quæ extat apud Theod. Bal. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Pluribus agunt de eadem, qui scripsetunt de diuinis offic. Sicardus, Durãdus, Belethus, & alij; traduntq. eam esse institutam a Callisto Papa III: idq. affirmat Platina, additq. ab eodem conscriptum esse officium Ecclesiasticum de ea die, & cum indulgentijs promulgatum ijsdem quæ concessæ sunt in solẽnitate Corporis Christi. Sed hæc quidem a Callisto de institutione diuini officij ea die solemniter recitandi: at vero institutio eius solemnitatis longe ante eius tempora facta conspicitur; id etenim nõ tm̃ vetustissima Græcorum Menologia & Martyrologia manuscripta testantur: sed & Vuandelbertus, qui (vt scribit Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 36. & de script. Eccles. & Sigeb. ca. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp. circa annum Dñi 850. in suo Martyrologio, quod scripsit carmine, de eadẽ solemnitate agit hac die his uersibus:

Idibus Octauis mortem paßura crucemque
Christi sancta caro ætheream dedit ante figuram.

Acta secundæ Nicænæ Synodi, dum recensent egregia Leontij in Cypro Episcopi scriptorum monumenta, orationẽ scripsisse de Transfiguratione Dñi testãtur, Actione 4. De eadem Trãsfiguratione Dñi extat sermo S. Ephræm Syri, alius itẽ Basilij Seleucię, necnõ ẽt Andreę Cretensis: habentur Græce scripti in bibliotheca Sfortiana cod. manuscript. nu. 39. prope finem. Ioãnes Damascenus ẽt de eadem solemnitate habuit orationem, cuius est exordium: Agedum, o pie cœtus, hodiernum hunc diem lætis animis celebremus, &c.

b *Sixti Secundi*, alias *Xysti*.] Beda, Vsuard. Ado, ac reliqui de eodẽ agunt hac die. De eius successione Eusebius scribit in chron. & hist. lib. 7. c. 4. Optatus lib. 2. Aug. epist. 165. Niceph. Callist. lib. 6. ca. 34. & alij recentiores. De eius martyrio Cyprianus ad Successum epist. 82. Pontius in Cypriano, Augustin. in Ioan. tract. 27. Maximus Taurin. hom. 1. & 2. de S. Laurentio, Petrus Chrysol. serm. de eod. Prudentius in Peristeph. hym. 2. Acta Laurentij, & alij plures. De reliquijs S. Sixti in Angliã a se missis agit S. Greg. in regist. lib. 12. resp. 9. ad Aug. Sed cuiusnã fuerint Sixti martyris, istiusne, an prioris, vel alicuius non Pontificis Sixti martyris, non liquet. Cetera de eo in Annal. Eccles. ibiq. de genere martyrij a beo susceptis egimus. De ecclesia S. Sixti Romę via Appia posita meminit S. Gregorius Papa dial. lib. 4. cap. 26.

c *Felicißimi & Agapiti.*] De ijsdem Beda, Vsuardus, Ado, atq. alij. Huic Agapito S. Felix Papa Tertius erexit basilicã iuxta ecclesiam S. Laurẽtij, ut auctor est lib. de Rom. Pontif. in Felice Tertio. Qđ ad Quartum spectat, de ipso S. Cyprian. in dicta epist. ad Successum hæc ait: Sixtũ autem in cœmeterio animaduersum sciatis, & cum eodem Quartum, &c. At licet in prædictis Actis de Quarto nulla fit mentio, tamen Beda, Vsuardus, & alij recentiores, Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

d *Iusti & Pastoris.*] De his itẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitantur eorum Acta apud Sur. to. 7. quæ & plene explicantur in sacro hymno, eodẽq. per-

uetuſto, qui extat in Breuiario Toletano. De his & Prudentius in Periſteph. hymno 4. his verſibus meminit:

Sanguinem Iuſti, cui Paſtor hæret,
Ferculum duplex, geminumq. donum
Ferre Complutum gremio iuuabit
Membra duorum.

Meminit ſumma cum laude eorumdem S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 1. & ibi Ambr. Moral. in ſchol. Petrus in catal. lib. 7. c. 32. Flos ſanct. Hiſp. & Theſaur. concion. to. 2. hac die.

e *Hormiſdæ Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, & recent. Succeſſit hic S. Symmacho. Huius fortiſſimos agones pro Catholica fide ſuſceptos digeſſimus in Annal. Eccl. per annos ſingulos, ex codicibus antiquis manuſcrip.

f *Iacobi eremitæ.*] Qualis autem, quantusve hic fuerit, ex his quæ ſcripſit Procop. lib. 1. de bello Perſico, facile poteſt intelligi; vbi eum a Cadabe Perſarum Rege viſitatum fuiſſe tradit. Alter eiuſdem nominis ſanctitate nobilis claruit in Syria tempore Theodoſij Iunioris, de quo Theodoret. in Theoph. c. 21. Meminit eiuſdem Euagr. hiſt. lib. 2. c. 9. in fine.

xviij B Septimo Idus Auguſti. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ARetii in Tuſcia natalis S. Donati [a] Epiſcopi & martyris, qui inter cetera virtutis opera (vt ſcribit B. Gregorius Papa) fractum a Paganis calicem ſanctum [b] orando inſtaurauit. Is in perſecutione Iuliani Apoſtatæ a Quadratiano Auguſtali comprehenſus, cum idolis ſacrificare renuiſſet, gladio percuſſus martyrium conſummauit. Paſſus eſt etiam cum eo B. Hilarinus monachus, cuius feſtiuitas decimoſeptimo Kalendas Auguſti celebratur, quando eius corpus ad Oſtia Tiberina translatum fuit. Romæ ſanctorum martyrum Petri [c] & Iuliani, cum alijs decem & octo. Mediolani S. Fauſti [d] militis, qui ſub Aurelio Commodo poſt multa certamina martyrij palmam adeptus eſt. Nouocomi paſſio ſanctorũ martyrum Carpophori [e], Exanthi, Caſſij, Seuerini, Secundi, & Licinij, qui in confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Niſibi in Meſopotamia S. Dometij [f] monachi Perſæ, qui cum duobus diſcipulis ſub Iuliano Apoſtata lapidatus eſt. Rhotomagi S. Victricij [g] Epiſcopi, qui adhuc miles, ſub eodem Iuliano pro Chriſto abijciens cingulum, a tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; ſed carnifice, qui ad eum cædendum miſſus fuerat, cæcitate percuſſo, ipſe vinculis ſolutis liber euaſit: poſtea Epiſcopus factus, Morinorum & Neruiorum gentes indomitas verbi prædicatione ad fidem Chriſti perduxit, & demum confeſſor in pace quieuit. Catalauni in Gallia S. Donatiani [h] Epiſcopi. Meſſanæ in Sicilia S. Alberti [i] confeſſoris, ordinis Carmelitarum, miraculis clari. Neapoli in Campania B. Caietani Thienæi Confeſſoris Clericorum fundatoris. AVGV-

DONATI *Epiſc.*[a]] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri hac die. Eius martyrij Acta ſinceriſſime olim ſcripta fuiſſe apparet, ex quibus S. Greg. Papa lib. 1. dial. c. 7. de fracto calice mutuatur exemplum. ſcripta eſſe feruntur a Seuerino Epiſcopo, qui quartus a Donato Aretinæ eccleſiæ præfuit. Vtinam (ſicut ille edidit) integra permanſiſſent; & non aliquis ſibi viſus nimis ſapiēs, aliqua ſuperaddidiſſet, quibus cetera reuocantur in dubiū. Legimus ea in pluribus codicibus manuſcr. ediditq. eadem Mombrit. to. 1. vit. ſanct. & Petrus in catal. breui compend. lib. 7. c. 33. Diſplicent ea quæ de Iuliani educatione Romæ ſub Pigmenio vna cū Donato narrātur. Vbi. n. Iulianus puer vixerit vna cū Gallo fratre in Cappadocia; vbi & adoleſcētior Athenis eruditus fuerit; vbi demū in Gallijs exercitibus præfuerit, ſatis cōſtat ex Græcorū ac Latinorum antiquis hiſtoricis, ac in primis ex eiuſdem Iuliani epiſtolis. Illud ētab omni rōne alienū eſt, vt Iuliani perſecutionis tpe, qui nec integro biennio imperauit, idē S. Donatus lector fuiſſe dicatur, indeq. cōſecratus diaconus, ac poſt multos annos presbyter ordinatus, ac deniq. adhuc eo imperante, decedente Saturo Epiſcopo, ſuffectus ſit in locū ipſius; inſuper & adhuc eodem viuente Iuliano, fuerit martyrio coronatus. Qūo ēt tpibus Iuliani lector adhuc fuiſſe perhibetur, qui a Iulio Pontifice Romano ibidē dr̄ Epiſcopus ordinatus? Quid aūt de ea re ſentiā, abſq. aliquo veritatis præiudicio libenter ac libere dicam. Puto Donati pueritiam & educationem Romæ factam, parentumq. necem, non ſub Iuliani Imperio, ſed ſub Diocletiano, circa extrema illius perſecutionis tpa contigiſſe: ab illis. n. temporibus vſq. ad Iulianum quinquaginta duorum annorum ſpatiū intercedit, quo Donatus fuga lapſus, ſe cōtulit Aretium, ibiq. ſacris ordinibus a Saturo Epiſcopo initiatus, ac deinde illo defuncto, a S. Iulio Papa in eius locum ſubrogatus, & demum ſub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus. Hæc ſi dicamus, cetera omnia, quę in Actis eius leguntur, remanent inconcuſſa: quod ſi ſecus fiat, omnia ſub prædictorū errorū caligine inuoluuntur. Sed cū dicunt Donatū ætate iuniorem conſummaſſe martyrium, id profecto non aliunde emanaſſe cognoſcitur, quam ex dictis Actis deprauatis, vbi biennij ſpatio Donatus puer, lector, diaconus, presbyter, Epiſcopus, & martyr deſcribitur: vel fortaſſe antiquæ eius imaginis forma, raſa barba (more maiorum) depicta decepit, vt iunior videretur. Hęc eadē memini merñ diſſe, cum de ambiguitatibus prædictorū Actorum conſultus eſſem: pluraq. his adderem, ſi id ferret inſtituti ratio.

b *Calicem fractum.*] Vitreū fuiſſe calicem, Acta eius declarant. Vitreus calix & patenæ vitreæ olim erant vſui in ſacris miniſterijs. De patenis vitreis habes in lib. de Rom. Pontif. in Zephyrino Papa. De vitreo calice Hieronymus epiſt. 4. ad Ruſticum, agēs de S. Exuperio Epiſcopo Toloſano: Nihil, inquit, illo diti⁹, qui corpus Domini caniſtro vimineo, ſanguinem portat in vitro. Rurſus etiā Cyprianus Gallus in vita S. Cæſarij Epiſcopi Arelatēſis, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ: An non, inquit, in vitro habetur ſanguis Chriſti? A temporibus enim Apoſtolorum vitreus calix in vſu fuiſſe videtur: vnde Marcus hæreſiarcha illis temporibus proximus, & ipſe æmulatus Catholicam Eccleſiā, vtens calice vitreo in ſuis ſacris, impoſtura quadam per magicam artem exhibita populum dementabat; dum uini color albus, qui foris apparebat in uitro, quibuſdam præſtigijs mutabatur in rubrū, adeo vt uinum cōuerſum in ſanguinem uideretur. de his Epiph. in Panar. hæreſ. 34. In Concil. aūt Rhemenſi, qd tpibus Caroli Magni eſt celebratum, calix uitreus uetitus eſt; idq. laudabiliter, ob periculum quod immineret materiæ fragili. De his hēs can. ut calix. de conſecrat. diſt. 1. De calice ligneo item uetito c. uaſa in quibus. ead. diſt. 1. Porro hæc ſic

accipias de patenis & calicibus vitreis; non quod apud omnes essent hmõi, nec in illa primitiua Ecclesia fuerint ad sacrum ministerium vasa aurea vel argentea: nam illis temporibus persecutionis Ecclesiæ, vasa sacra facta esse argẽtea ab Vrbano Papa, hẽs in lib. de Rom. Pont. in Vrbano. Rursus de tẽporibus Diocletiani Imp. extat egregium monumentũ apud S. August. epist. 165. vbi ex Actis Proconsularibus legitur, inter vasa ad vsum ecclesiæ composita, adnumeratam Capitulatam, & Lucernam argẽteã: erat Capitulata illa, q̃ hodie Italice dicimus *lampadario*. Optatus Mileuitanus & ipse de illis ipsis tpibus persecutionis Diocletiani agens, hæc ait: Erant ex auro & argento quamplurima ornamenta, quæ nec fodere terra, nec secum portare poterat, &c. hæc Optatus lib. 1. contra Parm. Itemq. August. cõtra Crescon. lib. 3. c. 29. ex Actis Procõsularibus: In Breui (quod est idem quod nos dicimus Inuẽtarium) sic: Calices aurei duo, item calices argẽtei sex, &c. hæc Aug. Vasa sacra ministerialia argẽtea effossa esse e cryptis, in quibus sancti martyres sacra peragẽtes delitescebant, testatur Greg. Turon. de glor. martyr. c. 38. Hæc ante Christianos Imperatores: postea autem quã abundarint ecclesiæ vasis aureis & argenteis pretiosissimis, superfluum est dicere: erãt enim etiam ipsis Gentilibus in admiratione. Vnde Iulianus Præfectus Oriẽtis, auunculus Iuliani Apostatæ, illa Antiochiæ intuens, & obstupescens, dixit: En quam sũptuosis vasis filio Mariæ ministratur. hæc ille apud Theodoret. hist. lib. 3. c. 11.

c *Petri, Iuliani, & soc.*] Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri de ijsdem hac die agunt.

d *Fausti.*] De quo etiam Beda, ac ceteri, tabulæ insuper & vetera monumenta ecclesiæ Mediolanensis.

e *Carpophori & soc.*] Agit de ijsdẽ Galesinius, citatq. vet. monumẽta eccl. Mediolanensis, Bergomẽsis, & Aquileiẽsis.

f *Dometij.*] Græci de eodem agunt hac die in Menologio, ibique certamen eius describitur.

g *Victricij Epist.*] Adscribitur hic in tabulis Episcoporum Rhotomagẽsium octauus ordine: cuius egregia facta describit S. Paulinus Nolanus *Episc.* in epist. 26. ad ipsum scripta, ad quem et dedit epist. 25. Innocentius Papa ad hunc ipsum scripsit insignem illam epistolam decretalem ordine secundam.

h *Donatiani Episc.*] Agit de eodẽ Molanus in addit. ad Vsuardum; ponitur q. in tabulis Episcoporum eius ecclesiæ secundus ordine. Hic falso ille esse perhibetur, qui interfuit Concilio Aggrippinensi, licet (textu depravato) Cabilonẽsis pro Catalaunẽsi scribatur. Sed quod vixerit temporibus Constantij Imperatoris, diuersum ab eo esse oportuit: nam is proximus fuisse legitur temporibus Apostolorum, S. Memmij discipulus.

i *Alberti.*] Eius res gestas Surius recitat tomo 4. & Petrus in appendice cap. 13. Cecinit eiusdem Acta Sapphico carmine Baptista Mantuanus Carmelita. Migravit ex hac vita anno a Christo Domino 1292.

xvij. ☾ Sexto Idus Augusti. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE sanctorum martyrum Cyriaci [a] diaconi, Largi, & Smaragdi, cum alijs viginti, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani passi sunt decimoseptimo Kalend. Aprilis. Eorum corpora a Ioanne presbytero via Salaria sepulta, S. Marcellus Papa in prædium Lucinæ via Ostiensi hac die

transtulit:

tranſtulit: quæ poſtea in Vrbem delata, in Diaconia[b] S. Mariæ in via Lata recondita fuerunt. Anazarbi in Cilicia S. Marini[c] ſenis, qui ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide flagris cæſus, in ligno ſuſpenſus aclaniatus, feris tandem obiectus interijt. Item ſanctorum martyrum Eleutherij[d] & Leonidis, qui per ignem martyrium conſummarunt. In Perſia ſancti Hormiſdæ[e] martyris ſub Sapore Rege. Cyzici in Helleſponto ſancti Aemiliani[f] Epiſcopi, qui pro ſacrarum imaginum cultu a Leone Imperatore multa paſſus, demum in exilio vitam finiuit. In Creta S. Myronis[g] Epiſcopi, miraculis clari. Viennę in Gallia S. Seueri[h] presbyteri & confeſſoris, qui ex India Euangelij prædicandi cauſa laborioſam peregrinationem ſuſcepit, & ad præfatam vrbem deueniens, ingentem Paganorum multitudinem verbo & miraculis ad fidem Chriſti conuertit.

AVGVSTI 8.

CYRIACI, *Largi, & Smaragdi*[a].] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Horum martyrij certamen deſcriptum habetur in Actis S. Marcelli Papæ. Erexit eccleſiam S. Cyriaco via Oſtienſi, ſeptimo ab Vrbe lapide Honorius Papa, vt apparet in libro de Roman. Pontificibus. Eſt vetus Romę Titulus S. Cyriaci in Thermis, cuius mentio habetur in Actis ſecundæ Synodi Romanæ ſub Symmacho Papa, & in regiſt. S. Gregorij lib. 9. epiſt. 22. Non tãtum Diaconia S. Mariæ horum martyrum ſacris corporibus locupletata eſt, vt narratur in Martyrologio; ſed & Titulus Equitij (vt vetus epitaphium eodem in loco poſitum docet) eorumdem reliquijs nobilitatus eſt per Sergium Iuniorem Romanum Pontificem.

b *Diaconia.*] Erant Diaconiæ loca ſacra, vbi Diaconi regionarij per ſingulas Vrbis regiones reſidentes ſtipem miniſtrabant egentibus; viduarumque, pupillorum, aliarumq. miſerabiliũ perſonarũ neceſſitatibus cõſulebant: erant etenim veluti quædam eleemoſynarum promptuaria. Tenebantur huiuſmodi Diaconiarum miniſtri rationẽ reddere de ſua adminiſtratione Summo Pontifici, niſi ab eodem eximerentur. dicebantur hi exhibere diaconiam; idemq. erat, quod pauperibus, erogando eleemoſynas, miniſtrare'. Eſt de his epiſt. 24. S. Gregorij Papæ ad Ioãnem lib. 9. regiſt. in qua hęc inter multa: Igitur te Ioannem, religioſo intentionis tuæ ſtudio prouocati, menſis pauperum, & exhibendæ diaconiæ eligimus præponendum: ne qua tibi ex hac adminiſtratione naſcatur dubietas, hac te munitione proſpeximus fulciendum: conſtituentes, vt de hoc, quod mẽſas pauperum, vel diaconiæ exhibitionem ſuſcepiſti, ſiue ſubinde perceperis erogandũ, nulli vnquam hominum quolibet modo, ſeu ingenio cogaris ponere rationem, &c. Eius muneris functionẽ expreſſam habes in Actis S. Laurẽtij martyris, & ſi recentiora quæras tempora, in Tito diacono, cuius meminit S. Proſper in chron. anno Domini 429. Habet eadẽ vox, Diaconia, & alias ſignificationes: nam aliqñ ſic dicta reperitur collecta ſolita fieri in eccleſia; ſic apud Caſſian. collat. 18. c. 7. vt notat ibi diſertus vir D. Petrus Ciaconus ex epiſt. 2. Paul. ad Corin. c. 8. & 9. qui eadem vtitur voce, cum ait: περὶ μὲν διακονίας, &c. Accipitur ab eodẽ auctore Diaconia pro ipſa œconomia, ac monaſterij diſpenſatione, collat. 21. c. 1. 8. & 9. Diſpenſationẽ etenim, Latina voce, idẽ munus appellat lib. 5. c. 40. Differt a diaconia diaconiõ, qđ idẽ eſt apud Græcos, quod apud Latinos ſecretariũ,

vt expreſſum habes ex Cócil. Agathen. can.66.vbi hęc leguntur: Quoniam non oportet inſacratos miniſtros licentiã habere in ſecretarium (quod Græci diaconion appellant) ingredi, & contingere vaſa Dominica. Hæc ibi,& apud Grat. diſtinct.23. cap. non oportet.

c *Marini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ibique eius Acta ſummatim comprehenſa referunt.

d *Eleutherij & Leonis.*] Gręci itidem de his agunt in Menologio.

e *Hormiſdæ.*] Cuius illuſtre certamen deſcribit Theodoretus hiſt. lib.5. ca.38. Nicephor.lib.14. c.20.& Caſſiod.ex eodem Theodoreto in Tripat. Agit de eodem Petrus in catalog.lib.7. cap.31.

f *Aemiliani Epiſc.*] De quo & Græci hac die in Menologio, eiusq. res geſtas referunt.

g *Myronis Epiſc.*] Hunc autem Gręci ob præclaram miraculorum operationẽ Thaumaturgum appellant, vt conſtat ex eorum Menologio hac die.

h *Seueri.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Errare videtur Petrus in catal.lib.7. cap.36. & alij eum ſecuti, qui dicunt eum Epiſcopum, cum conſtet fuiſſe tantummodo presbyterum. Nec enim Ado Viennenſis Epiſcopus, cum de eo ſcribit in chron. anno Domini 452. nec tabulæ Viennenſium Epiſcoporum eum recenſent inter eius ciuitatis Epiſcopos. Præfuit autem huius temporibus illi eccleſiæ Iſicius, *inde* Auitus, poſtea Iulianus, ac ceteri *ſucceſſores*. Diuerſus eſt hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum capite quinto, & 51.

xvj. D Quinto Idus Auguſti. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

VIGILIA[a] S. Laurentij martyris. Romæ S. Romani[b] militis, qui confeſſione B. Laurentij compunctus, petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fuſtibus cæſus, ad vltimum decollatus eſt. In Tuſcia natalis ſanctorum martyrum Secundiani[c], Marcelliani, & Veriani, qui tempore Decij a Promoto Conſulari primum cæſi ſunt, deinde in equuleo ſuſpenſi, & vngulis abraſi, atq. igne lateribus appoſito aſſati, triumphalem martyrij palmam capite cæſi meruerunt. Veronæ ſanctorum martyrum Firmi[d] & Ruſtici, tempore Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum[e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani, hortante eos S. Numidico, in ignem coniecti, martyrij palmam adepti ſunt. Ipſe autem Numidicus, licet cũ alijs in rogum iniectus, & lapidibus obrutus fuiſſet, a filia tamen effoſſus, & ſemiuiuus repertus, curatus eſt, ac poſtea ob eius virtutem in eccleſiæ Carthaginenſis presbyterum a B. Cypriano meruit cooptari. Cõſtantinopoli ſanctorum martyrum Iuliani[f], Marciani, & aliorum octo, qui ob Saluatoris imaginem, quam in porta ænea conſtituerant, impij Leonis Imperatoris iuſſu poſt multa tormenta gladio necati ſunt. Catalauni in Gallia S. Domitiani[g] Epiſcopi & confeſſoris.

AVGV-

AVGVSTI 9.

VIGILIA *S.Laurentij.* [a]] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, Amalarius de ordin. antiph. c.6. Greg. Sacrament.& alij. Cur autem prę ceteris martyribus S.Laurentij agantur vigiliæ, id quidem non alia de cā factum putamus, quam ex priſtina illa Fidelium obſeruatione, qui propenſiori ſtudio ad corpus tanti martyris vigilare cœperunt, ut eius Acta teſtantur: ſic.n.habent : Cum tradidiſſent ſepulturæ S. Laurentium, ieiunantes celebrarunt vigilias noctis triduo cum multa Chriſtianorum frequentia, nec ceſſarunt a luctu & lacrymis: beatus uero Iuſtinus presbyter obtulit ſacrificium laudis, & participes facti ſunt omnes. Hæc ibi. Quod quidem ſactatiſſimum inſtitutum, etſi non triduanis vigilijs, vnis ſaltem anniuerſaria die obſeruandum, retinuit ſancta Eccleſia vſq. in hodiernum diem. Scio tamen alios alias reddere rationes; ſed hæc mihi magis probatur, quæ ex Actis eius accipitur.

b *Romani.*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta narrantur in rebus geſtis S. Laurentij martyris.

c *Secundiani & ſoc.*] De his Vſuardus hac die. extant horum tes geſtæ apud Mombrit.to.2. & Sur. to. 4. De his item & Petrus in catal.lib.7.c.41.

d *Firmi & Ruſtici.*] De ijſdem Beda, ac recentiores. Horū Acta recitat Mombrit.to.2. Petrus in catal.lib.7.ca.42. Tabulæ eccleſiæ Veronen.& Illuſtriſ.ac Reuer. D. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron.S.R.E.Card.li. de antiquis mon. Epiſc. Veron. pag. 21. & 49.

e *Plurimorum martyrum.*] Horum egregia certamina inuicto animo ſuſcepta & conſummata, Numidico fortiſſimo agonotheta hortante, ſcribit S. Cyprianus epiſt. 35. qui & de Numidico iterum epiſt. 40. edit. Pamel.

f *Iuliani & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, referuntq. ceterorum nomina, quæ ſunt, Ioānes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius, & Maria patricia, horumque martyrium recolunt.

g *Domitiani Epiſc.*] Succeſſit hic S. Donatiano, de quo ſupra ſeptimo Idus Aug. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & Democharis in tab. Epiſcoporum Catalaunenſium. Si verum eſt quod hñt Acta S.Mēmij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, quæ hunc vixiſſe ponūt proximum tpibus Apoſtolorum; alium oportuit eſſe eius nominis & ciuitatis Epiſcopum, qui interfuit ſecundæ Synodo Turonenſi anno ſexto Regis Chariberti, qui eſt Domini 570. Agit de eodem Fortunatus lib. 3. in carm. ad Felicem, cum interfuit dedicationi baſilicæ.

10 Quarto Idus Auguſti. Luna. Exv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMVE via Tiburtina natalis beati Laurētij [a] archidiaconi, qui in perſecutione [b] Valeriani, poſt plurima tormēta carceris, uerberum diuerſorum ſcorpionum, fuſtium, & plumbatarum, & laminarum ardentium, ad vltimum in craticula ferrea aſſatus, martyrium compleuit: cuius corpus a beato Hippolyto & Iuſtino presbytero ſepultum fuit in cœmeterio Cyriacę in agro Verano. Item Romæ paſſio ſanctorum centum ſexagintaquinque Militum martyrum ſub Aureliano Imperatore. Bergomi ſanctæ Aſte-

riæ

riæ [d] virginis & martyris, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Alexandriæ commemoratio [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani ſub Præſide Æmiliano diuerſis exquiſitiſq. tormentis diutius cruciati, uario mortis genere martyrij coronam adepti ſunt. Carthagine ſanctarum virginum & martyrum Baſſæ [f], Paulæ, & Agathonicæ. Romæ S. Deuſdedit [g] confeſſoris, qui quod in hebdomada manibus ſuis operando lucrabatur, die ſabbati pauperibus erogabat.

AVGVSTI 10.

IAVRENTII. [a] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. Habẽtur Acta eius apud Sur. to. 4. quorum exordio præmittuntur res geſtæ ſanctorum Abdon & Sennen & aliorum; quę cum ob ſtyli diuerſitatẽ, tum ob hiſtoriæ varietatem & inconſtãtem veritatem, alterius cuiuſpiam auctoris eſſe apparent: multa etenim in illis apocrypha, multaq. ueritati contraria, præſertim illa de obitu Decij & Valeriani, eſſe noſcũtur. Hoc idcirco dixerimus, ut ſciat prudens lector illa a germanis Actis S. Laurentij ſeparare. Eiuſdem S. Laurentij certamen Prudentius cecinit ſacro hymno, S. Ambroſ. offic. li. 1. c. 41. lib. 2. ca. 28. Auguſtin. in Ioan. tract. 27. ſerm. 3. de ſanct. & ſerm. 37. 38. 111. & 123. de diuerſis, edit. Louan. Maximus Taurin. ſerm. 1. 2. & 3. S. Leo Papa ſerm. 1. Petrus Chryſolog. ſerm. 135. & alij recentiorum. Fuit etiam notiſſimus Græcis: agit de eo Euſeb. in chron. Metaphraſtes eius Acta Græcis edidit, accepta eadem ab antiquis Græcorum monumentis: qui ſolemni cultu eamdem S. Laurentij celebritatem agere conſueuerunt. in Actis. n. S. Matronæ hæc leguntur apud Metaphraſtem: Celebrabatur quidẽ publicum & uenerandum feſtum Laurentij martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diem in eo tranſigebant, &c. S. Pulcheria Auguſta erexit Conſtantinopoli baſilicam S. Laurentij, in eaq. eius reliquias, atque Agnetis Roma petitas, vna cum S. Stephani collocauit, ut ſcribit Marcellinus in chron. Theodorus lector in collectã. lib. 2. in fin. Niceph. hiſt. lib. 14. ca. 10. & Beda de ſex ætat. in Theodoſio Iuniore: eamdem baſilicam Iuſtinianus Imper. amplioribus ſpatijs auxit, ut ſcribit Procop. lib. 1. ædific. Iuſtiniani Imp. *Idem* Iuſtinianus dum adhuc eſſet *Patricius*, per S. Germanum Epm Capuanum, & alios tũc miſſos legatos Conſtantinopolim ad Iuſtinum Imp. petijt ab Hormiſda Papa ad ſe mitti de reliquijs ſanctorũ Apoſtolorum Petri & Pauli, necnon de craticula S. Laurentij: extant de ea re litteræ legatorũ ad Hormiſdam apud nos manuſcriptę. De eadem craticula S. Laurentij multis miraculis illuſtrata meminit S. Greg. Papa in regiſt. lib. 2. *epiſt.* 33. De parte eius in Gallias translata, uide in Actis S. Domnoli apud Sur. to. 3. die 16. Maij. De ſepultura eiuſdem, & prodigijs quæ in ea acciderunt tempore Pelagij Papæ Secundi, idem Gregor. lib. 3. epiſt. 30. De miraculis ad reliquias eius Greg. Turonen. de gloria mart. c. 42. vbi & carmina Venantij Fortunati de baſilica S. Laurentij conſcripta recitat.

b *In perſecutione Valeriani*.] Ex hoc non tm cetera Martyrologia corriguntur, ſed & prædicta Acta S. Laurentij, aliorumq. oĩum opinio, qui ſub Decio eũ paſſum dixerunt. Eius rei auctor vr Euſebius, qui & ceteris errandi fuit occaſio, dum in chronico Laurẽtium paſſum in perſecutione Decij Imp. teſtatur. Licet uerius ſit, ea non ab Euſebio ſcripta, ſed ab alio aliquo ſuperaddita: nam qua rõne anno Dñi 254. ſub Decio potuit poſuiſſe martyrium S. Laurentij, ſi poſt annos quatuor Sixti Papæ ponit ingreſſum? Vt autem cuncta de ea re certa, explorataq. habeantur; ex tempore martyrij S. Sixti Papæ, cuius S. Laurentius erat diaconus;

conus, quem & post triduum secutus est ad martyrium, certa sñia de tpe passionis Laurentij est deducēda. Constat quidem S. Sixtum occubuisse sub Valeriano Imper. idq. ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romę gestis certum accepit nuncium, qui & ea omnia de martyrio Sixti scripsit in epistola ad Successum 82. Pontius quoque diac. in Actis S. Cypriani aperte docet, eodem anno quo S. Cyprianus martyriū subijt, Sixtum Rom. Pontif. illum præcessisse ad palmam. Porro manifeste constat ex Actis eius S. Cyprianum capite plexum esse, Basso, & Fusco, alias Tusco Consſ. anno uidelicet septimo Valeriani Imperatoris. Hæc aūt cum luce meridiana sint clariora, miramur adhuc non nullos perstitisse in ea sñia, ut dicerent Laurentium ac Sixtum passos esse sub Decio Imp. & Valeriano Præfecto, non Imp. Arbitror hos nō legisse prædictam S. Cypriani epistolā ad Successum, qua apertissime Valerianum dicit Imperatorem, & non Præfectum: nec eosdem animaduertisse ex Flauio Vopisco, ipibus Decij, præfecturam Vrbanam Cornelium Secularem, Prætoriam uero administrasse Bebium Macrum, Valerianum vero creatum esse Censorem. Rursus alij, vt prædictam sententiam de Decio tuerentur, illud excogitarunt: Gallienum. s. Valeriani filium, qui una cum patre imperauit, dictum esse Decium Gallienum. sed hæc plane ridicula esse vñr, quæ nullis fulciuntur antiquitatis testimonijs: nam cum veteres illarum rerum scriptores, tum inscripti lapides numismata, & alia antiqua monumenta declarant, quibus sit nominibus Gallienus appellatus, nimirum, Publius Licinius Gallienus. Alij rursus commodius dixerunt, persecutionem Decij & Valeriani vnam eamdemq. esse existimatam: suppetuntq. de his plura exēpla ī Martyrologijs, Actisq. martyrum, auctoritas insuper S. Hiero. in Paulo primo eremita, & de scrip. Ecclesiast. in Methodio; quibus in locis vnā persecutionem sub Decio & Valeriano Impp. nominat: idē Opt. lib. 3. Sed sciendum est, auctores grauissimos, qui persecutiones Ecclesiæ enumerant, harum alteram ab altera distinxisse, eamq. sub Decio septimam, sub Valeriano autem octauam posuisse, vt Seuerus hist. sacr. lib. 2. Oros. lib. 7. cap. 27. August. de ciuitate Dei lib. 18. ca. 52. Cum autem hæc ita se habeant, quæri adhuc potest, cur aliquādo sub vtriusq. simul nomine, alterius eorum persecutio denominetur? Existimauit Zonaras, id ea ex causa accidisse, qd Decius sibi asciuerit Valerianum collegam Imperij: quod quidem nullius antiquorum probatur auctoritate. Rei ueritas, mea sententia, aliunde petenda est; eamq. hanc ipsam, quam subinferimus, esse putamus. Scribit Trebellius Pollio in Valeriano, Decium Imp. ex Senatusconsulto amplissimam potestatem Valeriano tribuisse, nec tātum illi Censuram, more maiorum, sed eamdem auctam potestate scribendarum sponte legum tradidisse, indeq. factum, ut sicut cetera edicta, ita ea quæ aduersus Christianos sunt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inscriberentur; quo titulo persecutio primum indicta, eodem nomine perseuerauit in posterum; cum præsertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges sancire in Christianos, uigentibus illis, quas idem ipse iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc possumus, persecutionem Valeriani sæpe Decij nomine appellari, ea de causa, quod ab auctore qui eam indixit, quæ sub successore est facta, perseuerauit denominari. Est de his patens exemplum de persecutione Diocletiani & Maximiani: nā cum eam illi indixissent, atque duobus tm̄ annis eam in Christianos exercuissent; nihilominus & octo sequentes anni, quibus imperauit Galerius Maximian⁹ acerbissimus Ecclesiæ persecutor, inscribuntur nōie persecutionis Diocletiani & Maximiani, ut patet ex multorū martyrum Actis, ac potissimum ex his quæ scribit Euseb. hist. lib. 8. qui per annos singulos eam testatam suorum scriptorum monumentis reliquit. Sub uno typo leonis persecutionem Decij & Valeriani a Daniele ostensam, scribit Optat. lib. 3.

c *Centum sexagintaquinque milit.*] De his

his Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. li. 7. c. 44. in dictis manuscr. ubi Claudius, Seuerus, & Romanus inter ceteros nominantur.

d *Asteriæ.*] De qua & Galesinius ex tabulis ecclesiæ Bergomensis.

e *Commemoratio sanctorum martyrum.*] Agit de his Eusseb. hist. lib. 7. c. 10. ex epistola S. Dionysij Episcopi Alexandrini ad Domitium & Didymum scripta, quam idem Eusebius recitat.

f *Baßæ & sociorum.*] De his etiam prædicta antiqua manuscripta: quando autem sint passæ, non produnt.

g *Deusdedit.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. c. 36.

xiiij. F Tertio Idus Augusti. Luna. II

a b c d e f g h i k l m n p q r s
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 11 12 13 14 15 16

40. ROMAE inter duas lauros natalis S.[a] Tiburtij martyris, qui sub Iudice Fabiano in persecutione Diocletiani, cum nudis plantis super carbones ardentes ingressus Christum maiori confiteretur constantia, duci in tertium [b] ab Vrbe milliarium, atq. ibidem gladio animaduerti iubetur. Item Romæ S. Susannæ [c] virginis, quæ cum esset nobili prosapia orta, & beati Caij Pontificis neptis, martyrij palmam, tempore Diocletiani, capitis ob truncatione promeruit. Comanæ in Ponto S. Alexandri [d] Episcopi, cognomento Carbonarij, qui ex philosopho disertissimo eminẽtem Christianæ humilitatis sciẽtiam adeptus, & a S. Gregorio Thaumaturgo in thronum illius ecclesiæ sublimatus, non solum prædicatione, sed etiam per ignem consummato martyrio fuit illustris. Eodem die passio sanctorum Rufini [e] Marsorum Episcopi, & sociorum, sub Maximino Imperatore. Apud Ebroicenses in Gallia S. Taurini [f] Episcopi, qui a beato Clemente Papa illius ciuitatis Episcopus ordinatus, Euangelij prædicatione Christianam fidem propagauit, ac multis pro ea susceptis laboribus, miraculorum gloria conspicuus obdormiuit in Domino. Cameraci in Gallia S. Guagerici [g] Episcopi & cõfessoris. In prouincia Valeriæ S. Equitij [h] abbatis, cuius sanctitas beati Gregorij Papæ testimonio comprobatur. Tuderti sanctæ Dignæ [i] virginis.

AVGVSTI II.

TIBVRTII.[a] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recẽtiores. Huius martyrium describitur in Actis S. Sebastiani apud Sur. to. primo, 20. Ianuarij.

b *Tertium ab Vrbe milliariũ.*] Nõ ab ipsis Romanæ vrbis portis milliarium numerari incipiebat, sed a columna in Foro Romano ad hoc posita, ut auctor est Plinius lib. 3. c. 5. Dicebatur columna illa Milliarium aureum, quod aurata esset: in ea etenim omnes nobiles uiæ Italiæ incisæ erant, ut testatur Plutarchus in Galba. Sub æde Saturni fuisse positam, tradit Tacitus, cum agit de Othone Imp. lib. 17. id ipsum Sueton. in Othone.

ne. Ab Augusto erectum fuisse Milliariũ aureũ, auctor est Dio hist. lib. 54. Verum quod Milliarium aureum dictum sit columna milliaria, apud neminem legimus, nisi apud Plutarch. licet a Xilandro fuerit incuria prætermissum.

c *Susannę*.] Beda, ac ceteri qui supra de eadem agunt hac die. Extant eius Acta, quæ ex uet. manuscrip. Mombrit. inde Sur. edidit to. 4. Romæ Titulus S. Susannę in Quirinali hactenus perseuerat, qui & sacrarum virginum S. Bernardi monasterio auctus, & ab Illustriss. ac Reuerendiss. D. Hieronymo Rusticuccio S.R.E. eiusdem Tit. presbytero Cardinale magnificentissime restitutus & exornatus est. habetur de eo mentio in Concilio primo Rom. sub Symmacho Papa, & Greg. in regist. li. 9. epist. 22. Traditur illic fuisse olim domus eius, quæ (ut eadẽ Acta testantur) erat in regione sexta, in Quirinali, in Vico Mamuri, ante Forum Sallustij; de quibus ipsis locis consule P. Victorem, & Sextum Rufum.

d *Alexandri Episc.*] Eius eminẽtem philosophiam, & nobile pro Christi fide certamen describit Greg. Nyssenus in uita S. Gregorij Thaumaturgi Episcopi Neocæsareæ.

e *Rufini Episc.*] Agitur de eodem hac die in Ecclesia Marsicana. Legi tam eius quam S. Cæsidij eius filij martyrij Acta ab eadem ecclesia accepta; quæ tñ non leui indigent emendatione. Reperimus uero alia illis fideliora, sed imperfecta, nobis impartita ab ecclesia Pistoriensi, producta tantummodo vsque ad Rufini carcerem, in quem Romæ detrusus fuit. cetera aũt quæ desiderabantur in primo exemplari, ab alio aliquo sunt superaddita, qui maluit ea suo ingenio ad finem perducere, quam relinquere imperfecta; quibus tradit Rufinum solutum vinculis quieuisse in pace tertio Idus Februarij, Cæsidiumq. filium absq. martyrio decessisse sexto Idus Aprilis: quibus quidẽ tum prædicta Acta, tum etiam uetus traditio prædictæ ecclesiæ, & antiqua monumẽta contradicunt; quibus constat Si. Rufinum una cum Silone & Alexãdro apud Reate fuisse trũcatum capite, tertio Idus Augusti, Cæsidium autem passum esse Transaquis, apud lacum Fucinum, pridie Kalend. Septembris. Viget ibidem vtriusque martyris religiosa memoria multis miraculis illustrata.

f *Taurini Episcopi*.] Agit de eodem Vsuardus hac die, Petrus in catal. lib. 4. c. 50. & Vincent. in spec. lib. 11. c. 78. 79. tabulæ præterea eiusdem ecclesiæ a Demochare descriptæ lib. de sacrif. Missæ.

g *Gaugerici Episc.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius res gestæ apud Sur. to. 4. Agit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 594. & Molanus in Indiculo sanctorum Belgij. Ponitur hic quintus eius sedis Episcopus, qui sedit annis 39. ut habent tabulæ eius ecclesiæ a Demochare recitatæ.

h *Equitij abbatis*.] De quo S. Gregor. dialog. lib. 1. c. 4 Hactenus uiget religiosus cultus atq. clara memoria sancti uiri in prouincia Valerię in loco prope Aquilam, qui dicitur Pizolum, quod oppidũ possident nunc domini de Torres; quorum unum in primis R. D. Ludouicum vtr. Signat. S. D. N. Papæ Referendariũ, ob eius doctrinam, prudentiam, & pietatem mirifice colo, tantumque ei tribuo, ut eius iudicij statera hosce meos labores prius examinari voluerim, quam in hominum conspectum prodirent.

i *Digne*.] De qua uet. monumenta manuscr. ecclesiæ Tudertinæ, quę inde accepimus.

12 Pridie Idus Augusti. Luna. G xiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
r	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

Assi-

ASSISII in Vmbria S. Claræ [a] virginis, primæ plantæ pauperum feminarum ordinis Minorum, quam uita & miraculis celebrem Alexander IIII. in numerum sanctarum Virginum retulit. Catanę in Sicilia natalis S. Euplij [b] diaconi, sub Diocletiano & Maximiano Augustis: qui cum druti ssime pro confessione Domini torqueretur, tandem martyrij palmam gladio cędente percepit. Augustę Vindelicorũ S. Hilarię [c] martyris beatę Afrę martyris; quę cum ad sepulchrum illius excubaret, ibidẽ pro fide Christi a persecutoribus igni tradita est cum Digna & Euprepia & Eunomia ancillis suis. Passi sunt etiam eodem die in prędata vrbe Quiriacus [d], Largio, Crescentianus, Nimmia, & Iuliana, cum alijs viginti. In Syria sanctorum martyrum Macarij [e] & Iuliani. Nicomedię sanctorum martyrum Aniceti [f] Comitis, & Photini eius fratris, cum alijs pluribus sub Diocletiano Imperatore. Falerię in Tuscia passio sanctorum Graciliani [g], & Felicissimę virginis, quorum pro fidei confessione ora lapidibus primo contusa sunt; dehinc gladio percussi, optatam martyrij palmam susceperunt. Eodem die sanctorum martyrum Porcarij [h] abbatis monasterij Lerinensis, & quingentorum monachorum, qui pro fide Catholica a barbaris cæsi, martyrio coronati sunt. Mediolani depositio S. Eusebij [i] Episcopi & confessoris. Brixiæ S. Herculani [k] Episcopi.

AVGVSTI 12.

CLARÆ. [a] Extant eius præclarissima vitæ Acta apud Surium tom. 4. iussu Alexandri Quarti Romani Pontificis scripta, qui eam inter Sanctas censuit adnumerandam anno Domini millesimo centesimo quinquagesimoquinto, cum iam ante biennium ex hac uita migrasset. De eadem Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 6. & nuper pluribus chron. Franciscanorum, & alij.

b *Euplij.*] Agunt de eodem hac die Beda, & Vsuardus, necnon & Græci in Menologio, vbi fusius eius Acta referũt, vberius aũt Metaphrastes eadẽ die, quæ habet Lipom. to. 7. & Sur. to. 4. Sed fideliora his omnibus nobis probantur, quæ ex publicis Actis accepta sunt, conscripta olim a notarijs exceptoribus. hẽmus eadem apud nos in nostra bibliotheca to. 10. vit. sanct. manuscrip. est illorum exordium: Diocletiano nouies & Maximiano octies Conss. Plura illic referantur uetustatis monumenta: qualia sunt de lectione diuinorum librorum Imperatorum legibus interdicta, de sacris codicibus exhibendis ex edicto Diocletiani Imper. de modo quæstionis habendæ in Christianos, deque sniã in eos ex tabella recitata, atque alia eiusmodi in Christianos adhiberi solita. Describim⁹ ea integra in Annal. Ecclesiast. Theodorus Papa erexit in honorẽ S. Euplij oratorium Romę prope portam S. Pauli, vt hẽt liber de Rom. Pontificibus in Theodoro. Meminit de huius martyris reliquijs S. Gregor. in regist. lib. 12. epist. 10. ad Felicem Episcopum Messanen.

c *Hilariæ & soc.*] De his hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Narratur harum constans martyrium in Actis S. Afræ, quorum supra meminimus Nonis Augusti.

d *Quiriacus & soc.*] Vsuard. de his ẽt, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 55. vbi nonnullo-

nullorum ex illis nomina exprimuntur.

e *Macarij & Iuliani.*] Agunt de his ēt Beda, Vsuardus, Ado, ex quibus ceteri.

f *Aniceti & Photini.*] De quibus etiam Græci hac die in Menologio.

g *Graciliani*, aliter *Gratiliani, & Feliciſſimæ.*] Quoniam apud Vsuardum & nonnullos alios manuſcrip. Falari legebatur loco Faleriæ: idcirco & irrepſit error, vt Falari in Piceno legeretur: nam Falaris eſt ciuitas in Piceno iam pene diruta, vulgo dicta Falarone. Falatiēſes in Piceno ponit Plinius lib. 3. c. 13. eratque Falaris ſedes Epiſcopalis, cuius Epiſcopus ſediſſe reperitur in Concilio Romano ſub Martino Papa. At uero non Falari, ſed Faleriæ eſſe legendum, uetera monumenta eccleſiæ ciuitatis Caſtellanæ, ubi horum ſanctorum ſacra corpora aſſeruantur, & digno honore coluntur (poſita ſunt enim in eccleſia cathedrali) nos adeo certiores reddiderūt, ut nullus prorſus remaneat dubitandi locus. De Faleria Faliſcorum meminerunt Ptolemęus, Plinius, Strabo, & alij.

h *Porcarij abbatis.*] Legitur huius ac ſociorum martyrium in commentario qui fertur Fauſti nōie; recitat eum Margar. in to. 9. biblioth. ſuæ: ſed alterius potius cuiuſuis auctoris opus, quā Fauſti, eſſe cognoſcitur. In vita Sancti Honorati libr. 3: cap. 20. & 24. hæc habentur: Horum, ſcilicet Porcarij & ſociorū, paſſionis hiſtoria publice in S. Dei Eccleſia legitur die natali eorum, qui pridie Idus Auguſti celebris habetur. Agitur adhuc etiam de eodem in uita S. Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, quam recitat Sur. to. 4. die 27. Auguſti: Porcarius enim abbas ſanctum Cæſarium monaſticis imbuit diſciplinis.

i *Euſebij epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Vixit temporibus S. Leonis Papæ, quando habita Synodo aduerſus hæreſim Eutychianam nuper Chalcedone a SS. Patribus damnatam, miſit inde Synodicam ad eumdem Pontificem. Scribit de eodem epigramma S. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus, qđ incipit: Euſebius Ligurum, &c.

k *Herculani epiſc.*] De eo in tabulis eccleſiæ Brixianæ. Meminit eiuſdem Rempertus eius ciuitatis Epiſcopus in ſermone de translatione S. Philaſtrij.

13 Idibus Auguſti. Luna. A xij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 13 14 15 16 17 18

ROMAE beati Hippolyti [a] martyris, qui pro confeſſionis gloria ſub Valeriano Imperatore poſt alia tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorum equorum, per carductum & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emiſit ſpiritum. Paſſi ſunt etiam eodem die beata Concordia eius nutrix, quæ ante ipſum plumbatis cæſa, migrauit ad Dominum; & alij decem & nouem de domo ſua, qui extra portam Tiburtinā decollati ſunt, & vna cum eo in agro Verano ſepulti. Apud Forum Syllæ natalis S. Caſſiani [b] martyris, qui cum adorare idola noluiſſet, uocatis a perſecutore pueris, quibus docendo exoſus factus fuerat, data eſt eis facultas eū perimendi: quorum quanto infirmior erat manus, tanto grauiorem martyrij pœnam dilata morte faciebat. Tuderti S. Caſſiani [d] Epiſcopi & martyris ſub Diocletiano Imperatore. Burgis in Hiſpania ſanctarum [e] Centollæ & Helenæ martyrum. Conſtantinopoli S. Maximi

mi [f] monachi, doctrina & zelo Catholicę veritatis insignis: qui cum aduersus Monothelitas strenuæ decertaret, a Constante Imperatore hęretico præcisis manibus ac lingua in Chersonesum relegatus, reddidit spiritum. Tunc etiam duo Anastasij eius discipuli, alijq. plures diuersa tormenta & dura exilia sunt experti. In Germania S. Vuigberti [g] presbyteri & confessoris. Pictaui sanctæ Radegundis [h] Reginæ, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

AVGVSTI 13.

HIPPOLYTI *& soc.* [a]] De his omnibus Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri: meminit eiusdē diei natalis Prudētius hym. 11. Peristephan. his uersibus:

Si bene commemini, colit hunc pulcherrima Roma
Idibus Augusti mensis, vt ipsa vocat.

Narratur horum martyrium in Actis S. Laurentij. Scripsit de S. Hippolyto hymnū idē Prudentius, licet (ut superius diximus) ex tribus Hippolytis unum faciat. Erat Romæ celeberrimus natalis dies S. Hippolyti, ad quem (ut idem auctor pluribus scribit) nō tm populus Romanus, sed & adiacentes prouinciæ confluere consueuerant. Fuit olim illustris memoria S. Hippolyti, quam eodem hymno Prudentius describit: Patebat in de accessus ad cœmeterium Cyriacæ, nō Callisti, ut aliquis existimauit: est ibi & basilica S. Laurentij in agro Verano, a quo non lōge posita erat ecclesia S. Hippolyti, cuius antiqua uestigia inter uineta adhuc extare dicuntur. Habetur præterea perelegans sacer hymnus in Breuiar. Toletano institutionis S. Isidori, quo eiusdē Hippolyti nobile certamen describitur, & oīa quæ passus est tormenta adnumerantur, illudq. præcipue, cum ab equis indomitis raptatus atq. discerptus dr̄ ad similitudinē antiquioris Hippolyti Thesei filij, de quo Euripides in Phædra: id.n. huic profuit nomen Hippolyti, illudente Gentilium crudelitate, vt ex nominis similitudine, consimili mortis genere idem dilaniaretur.

b *Cassiani.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri qui supra. Eius insigne martyrium Prudentius cecinit sacro hymno: Mombrit. to. 1. & Sur. to. 4. idem soluta oratione cōscriptum referunt, qd & nos manuscr. habemus. ex quibus illud ēt cō pertum habetur, hūc ipsum Cassianum fuisse Episcopum Brixiēsem, indeq. pulsum, Romam uenturum, Imolæ consedisse, ibiq. ludum litterarium aperuisse, ac tandem martyrium cōsummasse. hæc fere eadem habet Petrus in catal. lib. 7. ca. 18. At non assentior dicentibus hunc ordinatum esse Episcopum a Fortunatiano Episcopo Aquileiæ, quem constat uixisse temporibus Constantij Augusti, & secta fuisse Arianum, ut testatur Hieron. de scrip. Ecclesiast. cap. 97.

c *Eum perimendi.*] Graphijs puerorū confossum Cassianum martyrem, eius Acta testantur. Eiusmodi genus supplicij, cum quis graphijs confoderetur, acerbissimū existimabatur. de eo habes apud Senecam de clementia ad Neron. lib. 1. c. 14. cum agit de Erixonis equitis Romani populari supplicio de eodēq. mortis gñe Suet. in Caio c. 28. hæc ait: Cum discerpi senatorem concupisset, suborna uit qui ingredientem cutiam repente hostem publicū appellantes inuaderent, graphijsq. confossum lacerandum ceteris traderent. Hæc ibi: & paulo superius de alio meminit, ab eodem rraditum esse pueris uerberandum, cap. 27. Testatur idem de Galba cap. 17. minutissimis ictibus fuisse excarnificatum. Hæc autem omnia simul ob Christi glorioſam confessionem expertus est noster Cassianus, ut a pueris & minutissimis graphiorum ictibus sit confossus. Non tm aūt ad inferendam tardam necem stimuli adhibebantur, sed etiam in quæstionibus ad extorquendam ueritatem: unde Porcia ad

Brutum

Brutum virum ſuum hæc inter alia: Neque.n.adeò muliebri sũ natura,ut me'ad efferẽdũ arcanũ vel flãma, vel flagra,uel ſtimuli adigere poſſint. hæc apud Dionem lib.44. at de huius cruciamenti genere ſuperius dictum eſt die 3. Maij.c.

d *Caßiani epiſc.*] Accepimus eius acta ab eccleſia Tudertina,quorum eſt exordium proœmij: Hortaris me uenerande pater Baſſiane. &c. Paſſus habetur in perſecutione Diocletiani ſub Venuſtiano Conſulari.

e *Centollæ,& Helenæ*] Plurib.de his agitur in breuiar. Burg. De his Vaſæ. in chron.Hiſp. ex Ioan. Maldonado, Flos ſanct.Hiſp.& Theſ. concion.to.2.vbi agitur etiam de translatione earum ſub Alfonſo decimo facta.

f *Maximi,& ſoc.*] Agunt de Maximo Græci plurib.in Menolog.de eo ita in actis S.Martini Papæ & mart. in hiſt.Miſcel.ex Theophane ann.8.& 9. Heraclij Imper.Cedren.an. 16.Cõſtantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem. multo his plura ex actis ſynodicis de eodem ſcripſimus in Annal. eccleſ. extant eiuſdem Maximi quamplurima ſcriptorum monumenta nondum Latinè edita in bibliotheca Sfortiana.

g *Vuigberti.*] De quo hac die Beda, qui & de eo ſermonem ſcripſit, eſt primus ordine inter uarios tom. 7. col. 473.

h *Radegundis.*] Beda de eadem hac die. Huius egregia facta uno libro ſcripſit Venant.Fortunatus altero verò Ba domina monialis: hẽt vtrumq. Sur.to.4. hac die. & Mõbrit.to.2.vit. ſanct. Greg. Turon.epiſc.qui eius tpibus vixit,eamq. ſepulturæ mãdauit,plura de ea teſtata reliquit,lib.9.hiſt.Franc.c.2.& c.39.recen ſetq. epiſtolam epiſcoporum ad eam ſcriptam: De eius miraculis in lib. de glor. confeſſ.c.106. Multa præterea de ea Fortunatus ſcripſit carmine lib. 8. in cuius exordio eius mirificas canit laudes.de eadem lib. 11.fuit enim illi familiariſſimus idem Fortunatus, eamq. præ dilectione & obſeruantia matrem appellat, ſicut & S. Germanum Pariſiẽſem dicit patrem: vnde ipſe de his aliquando. (*ter.*

Hinc retinet mater, me vocat inde pa-
Dulcis vterque mihi, voto amplectente
cohæſit.
Plenus amore Dei,dulcis vterque mihi.

De eadem Sigebert. in chron. ann.Dñi 557. Vincentius in ſpec. lib.21.c.79.80. & 85.Trithem.de uir. illuſtr.ord.ſanct. Bened.lib.3.c.30.& alij plures de ea ſcripſerunt.Migrauit ex hac uita(vt ex Gregor.Turon.colligitur lib.9.cap. 2.) anno Domini 590. ipſe eſt annus 12. Childeberti regis Franc.

14 **Decimonono Kal. Septemb. Luna.** B xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
8	9		10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19		

VIGILIA [a] Aſſumptionis B. Marię virginis. Romę natalis beati Euſebij [b] presbyteri, quia Conſtantio Imperatore Ariano ob catholicę fidei defenſionem in quodam cubiculo domus ſuę incluſus, ibiq. menſes ſeptem in oratione conſtanter perſeuerans,dormitionem accepit: cuius corpus Gregorius & Oroſius presbyteri colligentes, in cœmeterio Calliſti uia Appia ſepelierunt.In Illyrico S.Vrſicij,[c] martyris,qui ſub Maximiano Imperatore & Ariſtide pręſide, poſt multa & diuerſa tormenta pro Chriſti nomine gladio cęſus eſt. In Africa S.Demetrij [d] martyris.Apameę in Syria ſancti Marcelli [e] epiſcopi & martyris, qui cum Iouis delubrum diruiſſet,a furentibus gentilibus occiſus eſt. Tuderti

S. Calliſti [f] epiſcopi & martyris. In Ægina inſula S. Athanaſię [g] viduę, monaſtica obſeruantia & gratia miraculorum illuſtris.

AVGVSTI 14.

VIGILIA *Aſſumptionis.*] De ea dē Beda, Vſuar. Ado, & alij. Plura de ea Ordo Rom. Amalar. in Antiphonar. c. 62. Micrologde obſer. eccl. c. 48. & alij, qui ſcripſerunt de diuinis offic. Habemus ſermonem manuſcrip. in to. 1. uit. ſanct. qui alicubi, ea die, legi cōſueuit in eccleſia. incipit: Fœlix puerperium, &c.

b *Euſebij.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. recitat eius acta Mombr. to. 1. hēmus eadem manuſcrip. Eſt Romæ vetus Titulus S. Euſebij, cuius mentio hī in concilio primo Romæ habito ſub Symmacho Papa. Aſſeruantur illic veneranda corpora ſanctorum Euſebij, Oroſij, atque Paulini: multæq. aliorum martyrum reliquiæ, ut eiuſdem eccleſiæ uetera monumenta declarant. Eandem eccleſiam Zacharias Papa uetuſtate collapſam reſtituendam curauit; hæcque tam inſcriptiones in marmore inciſæ, quam etiā liber de Roman. Pontificib. teſtantur.

c *Vrſicy.*] Agunt de eodem hac die etiam Græci in Menologio, eiuſq. martyrij Acta ibidem referunt.

d *Demetrij.*] De quo in vet. Rom. Martyrol. cui adſtipulantur manuſcrip. & alij.

e *Marcelli epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Eius acta deſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. c. 15. Theodoret. lib. 5. c. 21. Niceph. lib. 12. c. 25. 26. Caſſiodor. in Tripart. & alij. Paſſus eſt Gentilium factione anno vndecimo Theodoſij Imper. ea de cauſa, quod delubrum illud famoſiſſimum Iouis Apameæ, diuino fultus præſidio eſt demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habētur, quæ deſiderantur in prædictis hiſtoricis, ut de munere pręfecturæ, *qua idem* functus eſt ante epiſcopatum, & alia.

f *Calliſti epiſc.*] De quo uet. monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ manuſcript. Romam miſſa accepimus.

g *Athanaſiæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autē acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ Sur. retulit in to. 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de S. Ioannicio, qui ea, quæ de ipſa eſſent futura præuidit colligi poteſt, eam vixiſſe circa tempora Michaelis, & Theodoræ Auguſtorum; Alia fuit eiuſdem nominis clariſſima fœmina, quæ Conſtantinopoli uixit cum ſancta Matrona, de qua plura in Actis eiuſdem Matronæ apud Lipo. to. 5. Itemque eiuſdem nominis alia, de qua inferius ad ſeptimum idus Octob.

x. C Decimooctauo Kal. Septemb. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	o	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20				

ASSVMPTIO [a] ſanctiſſimę Dei genitricis virginis Marię. Romæ via Appia ſancti Tharſicij [b] acolythi, quem pagani cum inueniſſent corporis Chriſti ſacramenta [c] portantē, cœperunt diſquirere quid gereret: at ille indignum iudicans porcis prodere margaritas, tā diu ab illis mactatus eſt fuſtibus & lapidibus, donec exhalaret ſpūm: & reuoluto eius corpore ſacrilegi diſcuſſores, nihil ſacramentorū Chriſti in manibus, aut in veſtibus inuenerunt: Chriſtiani autem corpus martyris collegerunt, & in cœ

meterio

meterio Calliſti honorificè ſepelierunt. Tagaſte in Africa S. Alipij [d] epiſcopi, qui beati Auguſtini olim diſcipulus, poſtea in conuerſione ſocius, in munere paſtorali collega, & in certaminibus aduerſus hæreticos commilito ſtrenuus, ac demum in cęleſti gloria conſors fuit. Sueſſione in Gallijs S. Arnulphi [e] epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 15.

ASSVMPTIO *ſanctiſſ. Dei Genitricis Mariæ.*] De eadem celebertima ſolemnitate non tm Beda, ac cæteri Latinorum hac die agunt, ſed & Græci in Menologio, & in nouel. conſtit. Emmanuel Imper. Mentio hr̃ de eadem in prædictis actis S. Athanaſiæ, de qua pridie actum eſt. in ſacramentario S. Gregorij hr̃ de eadem ſolemnitate præfatio. agitur de eadem in ordin. Rom. in concil. Mogunt. ſub Carolo Magno can. 36. alijsq. monumentis, quæ ſcripta ſunt de Diuin. officijs. Antiquitus celebrari cõſueuiſſe. Romæ præſertim, feſtiuitatem Aſſumptionis Dei genitricis Mariæ, argumẽto eſt, quod Nicolaus Papa ſcribens ad conſulta Bulgarorum ca. 4. dum commemorat ieiunia antiquitus ſeruari ſolita a ſancta Romana Eccleſia, recenſet inter ea ieiunium celebrari, conſuetum ante ſolemnitatem Aſſumptionis B. Mariæ Virginis. Eſt ſermo S. Athanaſij noĩe, quo præclara quidem & mirifica de Dei Genitricis Aſſumptione ſcribuntur: merito que ea die in Eccleſia legendus ponitur. Verum ille ſermo non in die Aſſumptionis, ſed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quem potius Cyrilli quam Athanaſij eſſe puto: nam dogma Neſtorij auctor inſectatur. Ferũtur item duo alij ſermones noĩe ſancti Auguſtini, quos, vt alterius cuiuſpiam auctoris potius, quam Auguſtini, ſchola Louanienſis in appendice collocauit. Rurſus aũt extat ſermo titulo S. Hieronymi ad Paulam & Euſtochium ſcriptus: quem nonnulli exiſtimarunt eſſe illius Sophronij, cuius idem S. Hieronymus meminit in lib. de ſcrip. eccl. ſed neutrius puto; quin potius conſtat eſſe alicuius auctoris, qui vixit circa, uel poſt tpa concilij Epheſini, & Chalcedonenſis: multum. n. verſatur in deſtruendis Neſtorij atq. Eutyches dogmatibus: quæ quidem longe poſt tpa Hieronymi, atq. Sophronij in eccleſiam irruperunt. Quod autem ſcribit Niceph. lib. 17. ca. 28. eiuſmodi ſolẽnitatem edicto Mauritij Imp. ſtatutam: ſic accipias, ut eam antea ab eccleſia inſtitutã, ipſe in Oriente, ſanctione edita, promulgarit. S. Bernardus ad canonicos Lugdunenſes epiſt. 174. non aliunde, q̃ à S. Dei eccleſia hanc ſolemnitatem ſe accepiſſe teſtatur. In Gallijs uerò circa tpa Caroli Magni receptã eſſe apparet. nam in lib. 1. capitul. Reg. Franc. ca. 163. quo agitur de feriis, hæc ſcribuntur in fine: De Aſſumptione S. Mariæ interrogandum relinquimus. hæc ibi. lib. autem 2. ca. 35. & & lib. 6. ca. 186. ea celebritas Aſſumptionis inter cæteras recenſetur, ſicut & in concil. 1. Moguntino c. 36. Extant de eadem celebritate plures Græcorum ſermones, Ioãnis Damaſceni, Andreæ Cretenſis, Metaphraſtis, & aliorum; ex Latinis autem S. Bernardi, Abſalonis abbatis, Petri Damiani, Honorij Auguſtodunenſis, Autperti abbatis Caſſin. Pandulphi Capuani mon. Caſſin. Gregorij epiſcopi Terracinæ, & S. Brunonis epiſcopi Signini, ut teſtatur Petrus diac. mon. Caſſin. lib. de uir. illuſtr. dum agit de prædictis auctoribus. extant de eadem Guerrici abbatis Igniacẽſ. ſermones quatuor. Dicta eſt eadem ſolemnitas ob eius excellentiam, Dies Dominæ, ſic etenim & Hunni eandem appellare cõſueuerunt, vt ſcribit Carthuitius in uit. Stephani Regis: qui ampliſſimam baſilicam in honorem eiuſdem ſolemnitatis erexit.

Quod aũt ſpectat ad hiſtoriam de Aſſumptione Dei genitricis: ne quid præterijſſe videamur; ſcire dẽmus improbatam fuiſſe ab Eccleſia catholica opinionem Collyridianorum hæreticorum aſſeren-

ferentium beatam virginem diuinæ fuiſſe naturæ, prorſusq. mortis expertem, vt de his ſcribit S. Epiphan. in panar. hæreſ. 78. & 79. Humanę autem tm̃ eam naturæ fuiſſe, ſed auctam multis, immenſiſque prærogatiuis, catholica Eccleſia profitetur. idq. cùm oēs orthodoxi antiqui patres, tum inter eos idem S. Epiphan. aduerſus eos agens, pluribus comprobet; tm̃ de eius obitu non audet certi aliquid definire, cùm ait: Non aũt oīno definio hoc, & non dico ꝙ immortalis manſit, ſed neque affirmo, an mortua ſit. Rurſus fuit quorundam opinio dicentium eam martyrio uitam finiſſe. his aduerſatur auctor, qui dr̃ Iſidorus lib. de vit. & obit. ſanct. c. 68. & alij poſt eum. Supradictæ autẽ oēs opiniones ab Eccleſia Dei reijciuntur: quæ catholicè profitetur, eandẽ, vt hominem, naturali exitu uita functã. Rei aũt geſtæ hiſtoria quæ inſcribitur de tranſitu virginis, à Gelaſio connumeratur inter apocrypha. diſt. 15. c. ſancta Romana. putatur illa eſſe, quæ nomine Melitonis Sardenſis legitur: quam & Beda reijcit in retrac. Apoſt. c. 8. De eadem Aſſumptione meminit Dionyſ. Areopag. de diuin. nom. c. 3. Greg. Turon. de glor. mart. lib. 1. c. 4. & 9. Plura item refert Niceph. lib. 2. c. 22. & lib 15. c. 14. eaque ex maiorum traditione à Iuuenale epiſcopo Hieroſolymitano conſcripta; Ioānes Damaſcenus, Metaphraſtes, Glicas, & alij ferè eadem. Quid aũt de his ſenſerint maiores (vt prætereamus apocryphum illud S. Hieronymi noīe conſcriptum) Vſuard. & Ado, cùm hac die celebrari dicant Dei Genitricis dormitionẽ, de Eccleſiæ iudicio uerba hæc ſubdunt. Plus elegit ſobrietas Eccleſiæ cum pietate neſcire, q̃ aliquid friuolum & apocryphum inde tenendo docere. hæc illi. Porrò Dei eccleſia in eam partem propenſior vr̃, ut vnà cum carne aſſumpta ſit in cælum; nam in huius diei celebritate illas ſanctorum patrum homilias legendas tradidit, quibus eadem de eius aſſumptione firmantur: quæ quidem ſententia cum plurimorum Theologorum auctoritate, tum etiam communi conſenſu fidelium iam recepta videtur.

Quonam autem tpe ſanctiſſima Dei Genitrix ex hac uita migrauit; diuerſæ feruntur ſnīæ. Euſebius in primis eius ex hac uita tranſitum ponit anno à Chriſto Domino 48. aitque: Maria virgo Ieſu Chriſti mater ad filium ad cælũ aſſumitur, ut quidam fuiſſe ſibi reuelatum ſcribunt. hęc ille. Rurſus aũt ex alia quadam reuelatione ſcribit ꝺ. Antonīn. in 3. par. tit. 19. c. 11. in fi. poſt annum elapſum ab Aſcenſione filij, & tot dies, quot intercurrunt ab eo tpe vſq. ad 15. Auguſti, eã eſſe defunctam, ac demum poſt alios 40. dies ab eius obitu aſſumptã eſſe in cęlũ 9. Kal. Octobr. ex hac ſnīa addicta vñr ad Martyrologium Bedæ, ea die, hęc verba. Scda Aſſumptio S. Virginis Mariæ. De eadẽ hęc Belethus c. 147. Mulier, inqt, quædã religioſiſſima appellata Elizabeth, quę nunc ét in uiuis eſt, habitat in finibus Saxonię, ait, lib. 4. c. 1. ſibi reuelatum, qđ circiter dies 40. aſſumptũ fuerit corpus poſt Aſſumptionem aīę, de qua re opuſculum quoddam compoſuit, ſed non eſt in Romana eccleſia comprobatum. &c. Ex hac itaque, aut ſimili reuelatione alicui placuit ad Bedam adijcere ſecundam Aſſumptionem eiuſdem virginis Marię. Antoninus aũt dum de his agit, dicit eam fuiſſe S. Elizabeth filiam regis Hungarię, uxorem quondam Lantgrauij, quam Gregorius nonus retulit inter ſanctos, cuius tm̃ de ea re ſnīam minus probari teſtatur: aitque: Nec propterea detrahimus ſanctitati eius: quia non ſemper, quę ſancti viderũt in ſpiritu, eadem ut prophetę viderunt, ſed iuxta ſuas mente conceptas imaginationes. hęc ille. ac de his ſatis modo, ſed locupletius in Annalibus.

b *Tarſicij.*] De quo etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij; ijdemque omnes ex actis S. Stephani Papę, & martyris, in quibus eius certamen deſcribitur.

c *Sacramenta portantem.*] Non eſt, qđ miretis, cũ audis acolythum Chriſti corporis ſacramenta portantẽ: olim etenim ingruentibus in Chriſtianos perſecutionibus, laicis ét domum ferre Euchariſtiam, certis diebus ſumendam (ꝙ non eſſet liberum, cùm vellent ad eccleſiam con-

conuenire,ac ſynaxim celebrare)permiſ ſum erat.id hẽs ex Tertulliano lib. 1. ad vxorem,Cyprian. lib.de lapſis, Clemẽs Alexan.lib.1.Stromat.atque alijs. Quod aũt magis mireris illud eſt;ꝙ,reddita pa ce Eccleſiæ, ſub Chriſtianis atq. orthodoxis Imp. idem vſus diuturnus aliquan diu permanſit.hẽs de his complura exẽpla,ut ex Greg.Nazianz.orat.in laudem Gorgoniæ, Hieron.apolog.pro libris aduerſus Iouin ad Pammachium,cum ait: Qđ in eccleſia non licet, nec domi licet, Ambroſ. in orat.in funere fratris Satyri: ante hos S. Baſilius eadem ſcribit ad Cæſaream Patriciam de perceptione ſacramentorum, his uerbis: Tpe perſecutionis cogi quẽpiam, abſente ſacerdote aut miniſtro,cõionem ſua manu ſumere,minimè abſurdum eſſe,ſuperuacuum eſt oſtendere,cum eius rei ẽt longa conſuetudo reb.ipſis fidẽ faciat. Nam oẽs qui per ſolitudines monaſticam uitam agũt,ubi non adeſt ſacerdos, cum domi cõionem habeant,per ſe ipſos accipiunt,&c. Hãc epiſtolam è bibliotheca Card. Syrleti acceptam, meus Antonius Agellius Græcis facultatib. egregiæ excultus in Latinum tranſtulit, eiuſdemq. mihi copiam fecit, quam poſtea à Cutheberto Tõſtallo in priori libro de ueritate Corporis & Sanguinis Dñi Græce,Latineque ſimul editam reperi. Sed ne impoſturam credas;hẽs eamdem citatam, & ex ea fragmentum recitatum ab Anaſtaſio Niceno in libris quæſtionum;licet pro Cæſarea habeat Cæſanum. Suppetũt de eadẽ re complura alia exempla in Prato ſpirituali,quib.proditur, perſeueraſſe eũdem vſum ẽt temporib. Zenonis, Anaſtaſij, ac Iuſtini Impp.quib.tpibus, cum Hormiſda Papa Romanæ præſideret eccleſiæ, in Occidente celebrata eſt ſynodus Cæſarauguſtana, in qua ea conſuetudo antiquata hr̃ his uerbis: Euchariſtiæ gratiam,ſi qui probatur acceptam non conſumpſiſſe, in eccleſia, anathema ſit in perpetuum. At in Oriente vſum illum ſumendi manib. Euchariſtiam diutius perſeueraſſe, ſatis liquet ex cano. 102. Sextæ ſynodi in Trullo habitæ, ibi & de manuum compoſitione ſecundum ea, quæ habet Cyrillus in myſtagog. quinta in fine. De eiuſdẽ ritus vſu in Eccleſia Occidentali,inter alios fidem facit ẽt S.Auguſtinus ſerm.252. de temp.dũ ait: Oẽs viri quando communicare deſiderant, lauant manus ſuas, & omnes mulieres nitida exhibent linteamina, ubi corpus Chriſti accipiant.Hæc Auguſtinus. Porro ob eam cauſam illud ipſum linteamẽ maiores noſtri, Dominicalem dicebant; de quo in Concilio Antiſiodorenſi capite 42. hæc leguntur: Vt unaquæque mulier, quãdo communicat, Dominicalem ſuam habeat; quod ſi non habuerit,uſq. in alium diem Dominicum non communicet.Hinc eſt,quod & ſuperius can. 36.hæc habet: Non liceat mulieri nuda manu Euchariſtiam ſumere. Et canone 38. Non liceat mulieri manum ſuam ad pallas Dominicas mittere. Ex his igitur videmus,etſi viris,feminis tamen inconceſſum, nuda manu Euchariſtiam ſumere, ſed tantum uelamine.

d *Alipij Epiſcopi.*] De eo S.Auguſtinus frequentiſſime,ut lib.confeſſ.6.ca.7. & ſequen.lib.9.c.4.5.de ciuit.Dei lib.22. c.8.epiſt.67.224.225.& 241. De eodem S.Hieron. ad Auguſt. epiſtola S. Paulinus epiſcopus Nolan. apud Aug. epiſt. 24.33.35.& 36.Interfuit cum cæteris Africanis epiſcopis concilio Mileuitano, quod(ut ſuperius diximus) Mileui in Numidia eſt celebratum,aduerſus emergẽtem Pelagij hæreſim, alijs etiam concilijs Chartaginenſibus præſto fuit, functuſq. eſt legatione Romam ad Bonifacium Papam, à quo humaniſſime ſuſceptus eſt,ut ſcribit idem Auguſt.lib.contra duas epiſt.Pelagij ca. 1. & ad Quoduultdeum epiſt.4. tom. 6.circa princ.

e *Arnulphi Epiſcopi.*] Scripſit uitam eius Liſiardus eius ſucceſſor quam habet Sur.tom.4.de eodem Sigebert.in chron. ann. Domini 1087. Trithem. de uir. illuſt.ord.S.Bened.lib.3.c.326.& Molan. in Indic.ſanct. Belgij. exceſſit ex humanis anno Domini 1087.

ix. D Decimoſeptimo Kal. Septemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
r		u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M		N	P
10		11		12	13	14	15	16	17	16	17	18	19		20	21

ROMÆ S. Titi [a] diaconi, qui Vrbe à Gothis occupata pecunias pauperibus diſtribuens, à tribuno barbaro iuſſus eſt occidi. Nicæę in Bithynia S. Diomedis [b] medici, qui in perſecutione Diocletiani pro Chriſti fide gladio cęſus martyrium compleuit. Item ſanctorum triginta [c] trium Martyrum. Ferentini in Hernicis S. Ambroſij [d] centurionis, qui in perſecutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouiſſime per ignem illæſus tranſiens, demerſus in aquam, eductus eſt in refrigerium. Mediolani depoſitio S. Simpliciani [e] epiſcopi, ſanctorum Ambroſij & Auguſtini teſtimonio celebris. Antiſiodori S. Eleutherij [f] epiſcopi. Nicomedię S. Arſacij [g] confeſſoris, qui ſub Licinio perſecutore militia relicta, ſolitariam uitam ducens, tantis uirtutibus claruit, ut & dæmones expuliſſe, & ingentem draconem orando interemiſſe legatur: deniq. futuram ciuitatis cladem prænuncians, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Cracouiæ in Polonia S. Hiacinthi confeſſoris, ordinis prædicatorum, quem Clemens Papa VIII. in ſanctorum numerum retulit. In Gallia Narbonenſi apud Montem Peſſulanum depoſitio beati Rocchi [i] cõfeſſoris, qui multas Italiæ vrbes à morbo epidimiæ ſigno crucis liberauit: cuius corpus Venetias poſtea translatum fuit. Romæ ſanctæ Serenæ [k] vxoris quondam Diocletiani Auguſti.

AVGVSTI 16.

TITI *diaconi*. [a]] Agit de eodem ſanctus Proſp. in chron. Theodoſio duodecimum & Valentiniano ſecundum conſt. quo anno trucidatus eſt à Gothis Arianis.

b *Diomedis*.] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menolog. ubi & martyrium eius deſcribitur. Cedren. in comp. in Baſilio Impe. hæc ait: Baſilius porrò celeberrimum in martyrũ numero Diomedem pretioſiſſimis & ſplendidis donarijs & prædijs amplos habentib. redditus locupletauit, atque exornauit. hæc ille Vſuardus tam de Diomede, quàm ſocijs agit 4. idus Iunij.

c *Trigintatrium martyrum*.] De ijſdem hac die Græci in Menologio, ignique abſumptos ferunt.

d *Ambroſii Centurionis*.] Huius acta manuſcript. ab eccleſia Ferentinate accepimus, quorum eſt exordium: Cùm omnipotentis Dei clementia, &c.

e *Simpliciani Epiſc*.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. ſcribit de eo Paulinus in uita S. Ambroſij, Auguſtin. lib. 8. confeſſ. ca. 2. 3. & 5. Mentio fit de eo in concil. 3 Carthag. ca. 48. extant ad eundem S. Ambroſij complures epiſtolæ. ad eum S. Auguſtinus inſcripſit duos libros de diuerſ. quæſtionib. quorum meminit in re-

in retract.lib.2.c. 1. & de prædest.sanct. lib.1.ca.4. scripsit ad eundem S.Vigilius episcopus Tridentinus libellum de martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinensis, cuius est exordium: Ambrosius linquens viduatæ, &c.

f *Eleutherij episc.*] Interfuisse hic reperitur concilijs Aurelianensibus 2. 3.4. & 5.numeraturq. eius sedis episcopus decimussextus. sedit an. 28.mens.8.dies 9. temporibus Pelagij Papæ, ut habent tabulę eius ecclesię, quas descripsit Demochares lib.de sacrif.Miss.

g *Arsacij*.] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, qui tamen Vrsacium uocant; sed Greci, qui eius res gestas describunt, dicunt Arsacium, ut Sozom.hist. lib.4.c.15.& Nicepho.lib.9.ca.38. Vixit autem temporibus Iuliani Apostatę Arsacius alter Rex Armenię Christianus, in quem ob odium in Christum idem impius Imp. se illiberalem nimis exhibuit, de quo Sozom.lib.6.cap.1.& Ammian.Marcellin. frequenter meminit.

h *Hyacinthi.*] Extat in archiuo Cracouiensis ecclesiæ vetus liber de B.Hyacinthi vita & miraculis a F. Stanislao lectore Cracouiensi ordinis Prædicatorũ ante annos fere 260.conscriptus. De eodem agunt chron. & historiæ Polonorum, Harthmannus Schedel artis medicæ doctor in comment.de Sarmatia, dũ agit de Cracouia, Martinus Cromer.lib. 7.& 9. de orig. & reb. gest. Polonorum, Leander Albertus lib.5.de uiris illust.ordinis Prædicatorum, Ferdinandus de Castel.in hist. S.Dominici lib.1.c.48.& alij, qui chronic.& de uiris sanctis eiusdem ordinis scripserunt. Demum R. F. Seuerinus Cracouiensis, sacræ Theologiæ magister ex eodem ordine, libellum edidit de uita, miraculis, & actis canonizationis eiusdẽ Sancti. Decessit sanctus Hyacinthus ex hac uita anno Domini MCCLVII. die xv. Augusti, sanctitate ac miraculis clarus. Eum Sanctiss. D. N. Clemens VIII. Pontif.Max.anno Domini M DXCIV. Pontificatus sui tertio, xv.Kal. Maias Romæ in Vaticana basilica solemni ritu Sanctorum catalogo adscripsit, eiusq. festum decimasexta Augusti die annis singulis in Ecclesia Catholica celebrari statuit: de qua re Pontificium diploma extat eodem anno & die canonizationis datum, cuius initium est: Benedictus Pater misericordiarum.

i *Rocchi.*] Huius res gestæ scriptæ sũt à Francisco Diedo, & Petro Pino; habetque eiusdem acta Claud.de Rota in leg. sanct.c.191. Petrus in catal.appendice c. 15. De eodem Crãtz in Metrop. Saxon. lib.9.c.25.scribit idem Died.eum obijsse diem anno Domini 1327. anno autem 1414.innotuisse patribus concilij Constantiensis, quorum decreto ad propulsandam ingruentem luem eidem honores sanctis debiti sunt impensi: nam & solemni pompa eius imaginem, omni comitante populo, per vrbem detulerũt: quo facto, illa pestis mox euanuit. Inde uero exemplum sumptum est, ut ubique locorum eius uenerandæ imagines, altaria, sacella, ac denique templa erecta fuerint. Translatum eius corpus Venetias ferunt anno Domini 1485.

k *Serenæ.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in actis sanctæ Susannæ martyris, itemque in rebus gestis sancti Marcelli Papæ, & alijs martyrum actis, licet penes scriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec mirum, cum Diocletiani res gestæ remanserint obscurissimæ deperditis illorum commentarijs, qui eas exactè fuerant prosecuti.

viij. E Sextodecimo Kal. Septemb. Luna: 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA [a] S. Laurentij martyris. Cartagine in Africa ſanctorum martyrum Liberati [b] abbatis, Bonifacij diaconi Serui, & Ruſtici ſubdiaconorum, Rogati, & Septimi monachorum, & Maximi pueri, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege pro confeſſione catholicę fidei, & vnici baptiſmatis defenſione varijs & inauditis ſupplicijs exagitati, demum ſuper ligna, quibus concremandi erant, clauis confixi, cum ignis ſæpius accenſus fuiſſet, ac diuinitus ſemper extinctus, eius iuſſu remorum uectibus percuſſi, & cõminutis cerebris enecati, ſpecioſum curſum certaminis ſui, coronãte Domino perfecerunt. Cæſareę in Cappadocia natalis S. Mamantis [c] martyris, qui à pueritia ad ſenectutem vſque longum martyrium duxit, & tandem imperante Aureliano, ſub Alexandro preſide illud feliciter conſummauit: quem ſancti patres Baſilius & Gregorius Nazianzenus ſummis laudibus celebrarunt, In Achaia S. Myronis [d] presbyteri & martyris, qui ſub Decio Imperatore & Antipatre preſide poſt multa tormẽta Cyzici capite truncatus eſt. Nicomedię ſanctorum martyrum Stratonis, [e] Philippi, & Eutychiani, qui damnati ad beſtias, & nihil leſi, per ignem martyrium conſummarunt. Ptolemaide in Paleſtina ſanctorum martyrum Pauli, [f] & Iulianę ſororis eius, qui ſub Valeriano paſſi ſunt. Interamnę ſancti Anaſtaſij [g] epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 17.

OCTAVA *S. Laurentij.*] De eadem Beda; ac cæteri omnes. Radulphus de obſeru. can. c. 19. adnumerat eam inter maiores octauas.

b *Liberati & ſoc.*] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eorum res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis lib. 3. de perſecut. Vuandal. & libello ſeorſum poſito in appendice eius operis. Cum ibi paſſi legãtur ſexto non. Iulij, hac tamen die de his prædicti omnes agunt, fortaſſe ob factam ea die translationem.

c *Mamantis.*] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad quart. non. Septemb. Erat olim Romæ celebris huius martyris Memoria, in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigeſimam quintam in Euangelium die natali ipſius. Extat de eodem egregia homilia S. Baſilij, agit & de eo S. Gregorius Naziãzenus in oratione in nouam Dominicã in fine; ubi de eodem Niceta plura in ſchol. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius acta, quæ refert

Lipom.

Lipom.to. 6. & Sur. to.4.consueuit celebrari in Oriente eiusmodi solemnitas vigilijs præcedentibus,vt ex actis Danielis Stylitæ apparet. Huic martyri Gallus,& Iulianus Constantij Imp. nepotes seorsum quisque suum conati sunt templum erigere: sed Iuliani qui simulate agebat, frustratum est opus; Galli autem perfectum finem consequutum est, ut scribit Sozom.hist.lib.5.c.2.& Niceph. lib.10. c.1. De alia eiusdem sancti perillustri basilica Constantinopoli erecta agit Niceph.lib.18.ca.41. De ponte ad sanctum Mamantem uide Suidam in histor. De reliquis eius Hierosolymis positis,consule Fortunatum in actis S. Radegundis lib.2. vbi de eius digito in Gallias translato.

d *Myronis.*] De quo Græci in Menologio hac die,vbi pluribus martyrij eius acta describuntur.

e *Stratonis & soc.*] Agunt de his item Græci hac die. Beda autem supra xviij. Kal.Septembr.

f *Pauli,& Iulianæ.*] Græci itidem de his in Menologio. Acta autẽ eorem fusius descripsit Metaphrastes:quæ extant apud Lipom.to.7.& Sur.to.4.

g *Anastasii Episc.*] De quo tabulæ,ac vet.monumenta eius ecclesiæ.

18 Quintodecimo Kal. Septemb. Luna. F vij.

à	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

PRAENESTE natalis sancti Agapiti [a] martyris, qui cum esset annorum quindecim, & amore Christi ferueret,iussu Aureliani Imperatoris tentus est, ac primo neruis crudis diutissimæ cæsus,deinde sub Antiocho præfecto grauiora supplicia passus, exinde cum ex præcepto Imperatorio leonibus obijceretur, & minime læsus esset, gladio ministrorum coronandus percutitur. Romę beatorum Ioannis [b] & Chrisspi presbyterorum, qui in persecutione Diocletiani multa sanctorum corpora officiosissime sepelierunt, quorum meritis & ipsi postmodum sociati,gaudia uitæ æternę meruerunt. Ibidem sanctorum martyrum Hermę, [c] Serapionis, & Polięni, qui per angusta, saxosa,& aspera loca raptati, animas Deo reddiderunt. In Illyrico sanctorum martyrum Flori [d] & Lauri artis lapicidinę, qui consumptis martyrio eorum magistris Proculo & Maximo,sub Licione præside post multa tormẽta in profundum puteum sunt demersi. Myrę in Lycia sanctorum martyrum Leonis [e] & Iulianę. Metis in Gallia sancti Firmini [f] episcopi & confessoris. Romę uia Lauicana sanctę Helenę [g] matris Constantini Magni pijssimi Imperatoris, qui primus Ecclesię tuendę atque amplificandę exemplum cęteris principibus præbuit.

AGAPITI.] De quo pluribus Beda, Vsuardus, Ado, ac cæteri. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. sed admodum depraua ta, Petrus item in catal. libro septimo, cap. 74. Celebris est ipsius memoria Prænestæ, ubi sacræ eiusdem reliquiæ asseruantur.

b *Ioannis, & Chrispi.*] Agunt de his Beda, & alij qui supra, necnon Petrus in catal. lib. 7. cap. 75.

c *Hermæ, & soc.*] De ijsdem agunt etiam Græci hac die in Menologio, ubi ijdem eorum passionis acta breui compendio referunt.

d *Flori, & Lauri.*] Græci itidem de his agunt hac die in Menologio, & genus martyrij describunt, quod passi sunt.

e *Leonis, & Iuliamæ.*] De quibus ijdē qui supra in eodem Menologio.

f *Firmini episcopi.*] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuardum. Legitur Firminus episcopus inter alios episcopos, qui interfuerunt concilio Agathensi in Gallijs celebrato, anno Domini quingentesimo sexto. Fuit hic vndecimus eius sedis episcopus, ut produnt tabulæ ecclesiæ Merensis, quas descripsit Demochares lib. de sacrif. Missæ.

g *Helenæ.*] De eadem hac die Vsuardus, & Ado adstipulanturque vet. manuscrip. Græci autem ad xij. Kal. Iulij. Scribunt eius res gestas Eusebius in vit. Constantini lib. 3. c. 41. 42. & sequen. Rufin. hist. lib. 1. cap. 7. 8. Seuer. hist. lib. 2. Paulinus epist. 11. ad Seuerum, Ambros. in oratione dicta in funere Theodosij, de ea item in actis S. Siluestri, in concilio Romano sub Siluestro can. 20. & in libello de munif. Constant. Ex Græcis autem historicis post Eusebium, scribit Socrat. lib. 1. cap. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. lib. 1. cap. 18. Nicephor. lib. 8. cap. 31. & alij recētiores, Romæ eam obijsse diem; ibique sepulchro conditam tradit Niceph. libro 8. cap. 3. & libellus supra citatus de munif. Constant. necnon & Suidas in historicis in uerbo Vestales. De reliquiarum eius translatione agit Sigebert. in chron. anno 849. Viget *nobilis* memoria sanctæ Helenæ Romæ in Atrio Sessoriano in basilica dicta Sanctæ Crucis, quam constat olim appellatam esse basilicam Helenianam, ut apparet ex actis Xysti Papæ tertij, quibus agitur de damnatione Bassi ex consulis. Aliæ ferè de ea innumeræ memoriæ erant, ut Constantinopoli, de qua in Authentic. vt determ. sit num cler. coll. 1. tit. 3. Itemque Pontus Polemaicus, sic dictus à Polemone Rege, (vt colligitur ex Tacito li. 2.) vixit temporibus Augusti & successorum Imperatorum. Helenopontus ab Helena matre Constantini meruit appellari, ut nouella constit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. erat in Bithynia ciuitas Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus, de his siquidem vberius egimus in Annal. eccles. vbi de eadem, quòd Britanna fuerit, & non Græca, aduersus Græcorum assertiones pluribus disseruimus.

19 Quartodecimo Kal. Septemb Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſancti Iulij [a] Senatoris [b] & martyris, qui Vitellio iudici traditus, & ab eo in carcerem truſus, iubente Commodo Imperatore tandiu fuſtibus cęſus eſt, donec emitteret ſpiritum, cuius corpus in cœmeterio Calepodij uia Aurelia ſepultum fuit. In Cilicia natalis ſancti Andreę [c] tribuni, & ſociorum militum, qui victoria de Perſis diuinitus adepta ad fidem Chriſti conuerſi, & hoc nomine accuſati, ſub Maximiano Imperatore in anguſtijs Tauri montis ab exercitu Seleuci pręſidis trucidati ſunt. In Palęſtina ſancti Timothei [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano pręſide poſt multa ſuperata ſupplicia, lento igne combuſtus eſt. Paſſi ſunt etiam ibidem Thecla & Agapius, illa feris expoſita, earum dentibus laniata tranſiuit ad ſponſum: Agapius vero plurima tormenta perpeſſus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anagnię ſancti Magni [e] epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Decij necatus eſt. In Prouincia apud caſtrum Brincolam depoſitio ſancti Ludouici [f] epiſcopi Toloſani, uitę ſanctitate & miraculis clari; cuius corpus inde Maſſiliam tranſlatum, in eccleſia Fratrum Minorum honorificè conditum eſt. In Gallia in pago Sigiſterico beati Donati [g] presbyteri & confeſſoris, qui ab ipſis infantiæ rudimentis mira Dei gratia prædítus, anachoreticam uitam multis annis exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Chriſtum. In territorio Bituricenſi ſancti Mariani [h] confeſſoris. Mantuę ſancti Rufini [i] confeſſoris.

AVGVSTI 19.

VLII.[a] Beda, Vſuard. Ado, & alij recẽtiores de eodem hac die, addit & Beda alios, qui prędictũ Iuliũ fide Chriſtiana imbuerunt, de quibus inferius agitur ad viij. Kal. Septemb. Recitat eius acta Mombrit. to. 2. Vincent. libro vndecimo, cap. 119. quæ & apud Sur. tomo 7. habentur die 25. Auguſti. eadem Petrus in catal. lib. 7. c. 79. extant eadem apud nos manuſcrip. quorum eſt exordium: Regnante Commodo, &c.

b *Senatoris.*] Quòd autem ad dignitatem Senatoriam pertinet, impoſſibile erat Senatorem, cum in Chriſtum credidiſſet, in Senatu vlterius permanere: nam neceſſe erat vel Chriſtianum Senatorem à Senatu, abire, uel à Chriſtiana religione diſcedere. Auguſtus enim Imp. lege ſtatuerat, ut Senatorum

rum quisque antequam suo loco consideret, thure ac mero supplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. hæc Suet. in Octauio cap. 35. Tantùm enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturque sacrificium, atq. primùm de rebus diuinis, inde de humanis sermo habebatur. hæc pluribus ex M. Varrone & Gell. libro decimoquarto, cap. septimo.

c *Andreæ tribuni, & sociorum.*] De his hac die Vsuardus, & Ado; licet Andream cum sancto Magno confundant. Græci item de his in Menologio hac die, adduntque duo millia quingentos & nonagintatres socios, qui cum eo sunt passi. Horum acta ex antiquis codicibus edidit Metaphrastes, quæ recenset Lipom. tomo septimo, & Sur. tomo quarto.

d *Timothei, Theclæ, & Agapij.*] De ijsdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem acta scripsit Euseb. histor. libro octauo, cap. decimotertio & decimosexto. Passi sunt Timotheus & Thecla anno secundo persecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiusdem martyrium consummauit xj. Kalend. Decembris, ut ex prædictis eorum actis apparet.

e *Magni Episcopi.*] De quo tabulæ & vetera monumenta ecclesiæ Anagninę, cuius res gestas manuscrip. inde missas accepimus; reperimus eadem in nostra bibliotheca tomo septimo, plura de eodem in actis Sanctæ Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua superius actum est. Agunt alij hac die de alio Magno martyre, de quo & Petrus in catalogo libro septimo, cap. 76. Fuit item alius Sanctus Magnus episcopus Altinensis, de quo apud eumdem in appendice cap. 17.

f *Ludouici Episcopi.*] Huius acta recitat Sur. tomo quarto, Martin. Polon. *in* chron. Antonin. part. tertia, tit. *vigesimoquarto*, cap. decimoquarto, & *nouissime* Chron. Franciscan. part. secunda, libro sexto, obijt anno Domini 1297. Ioannes Papa vigesimus secundus retulit eum inter sanctos, qua de re extant literæ Apostolicæ, quibus eius res gestæ recoluntur.

g *Donati.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, Pet. in catal. libro septimo, cap. septuagesimooctauo, & alij recentiores.

h *Mariani.*] Agit de eodem hac die Vsuardus. Pluribus autem Gregor. Turon. de gloria confess. cap. 81.

i *Rufini.*] De eo vet. manuscrip. ex quibus & Galesinius hac die, & Maurolycus.

v. A Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

EN territorio Lingonienſi depoſitio S. Bernardi [a] primi Claræuallenſis abbatis, uita, doctrina, & miraculis glorioſi. In Iudæa S. Samuelis [b] prophetę, cuius ſacra oſſa, (vt B. Hieronymus ſcribit) Arcadius Auguſtus Conſtantino polim trāſtulit, & prope Septimum collocauit. Eodem die S. Lucij [c] ſenatoris, qui perſpecta conſtantia Theodori Cyrenenſis epī in martyrio poſiti, ad fidem Chriſti conuerſus, ad eam ēt Dignianum præſidem pertraxit, cū quo Cyprum profectus, cū ibi alios Chriſtianos

pro

pro confessione Domini coronari uideret, ultro se ipsum obtulit, & eandem martyrij coronam, capitis obtruncatione, promeruit. in Tracia sanctorum triginta [d] septem martyrum, qui sub præside Apelliano pro Christi fide manibus pedibusque præcisis, in caminum ardentem iniecti sunt, Item sanctorum martyrum Seueri [e] & Memnonis centurionis, qui eodem mortis genere consummati, uictores abierunt in cœlum. Cordubę sanctorum martyrum Leouigildi [f] & Christophori monachorum, qui in Arabum persecutione, pro Christianę fidei defensione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abscissis igni traditi, martyrij palmam adepti sunt. Romę beati Porphirij [g] hominis Dei, qui sanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide, & doctrina Christi. In Herio insula sancti Philiberti [h] abbatis. Albę in Pannonia sancti Stephani [i] Regis, qui diuinis uirtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Christi conuertit. In castro Cainone sancti Maximi [k] confessoris, discipuli beati Martini episcopi.

AVGVSTI 20.

BERNARDI *abb.* [a]] De eodem hac die cętera Martyrologia. Huius res præclare gestas Guilielmus abb. Bonæuallis, & Godefridus monachus Claræuallēsis digesserūt libris quinque; q adhuc uberiores redderētur ex ipsius epistolis, aliisq. tūm eius, tūm aliorū scriptis. Migrauit ex hac uita, anno à Christo Dño 1153. quē Alexāder Papa tertius inter sāctos cēsuit adnumerādū. Extant de ea re litteræ Apostolicæ datæ Anagniæ xv. Kal. Februarij, anno 6. Pontificatus eius, Xpi autē 1165.

b *Samuelis prophetæ.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recētiores, necnō & Græci hac die in Menologio. Eius acta ex diuinis scripturis oībus patent, quæ & Iosephus prosequutus est Iudaic. antiquit. li. 5. & 6. & alij, qui libros Regū exposuerunt. De celebri aūt trāslatione reliquiarū eius agit S. Hieron. lib. aduersus Vigilantiū, Niceph. libro 14. cap. 10. Sub Attico episcopo Cōstātinopolitano eas allatas esse Constantinopolim, locatasq. in templo ad Septimū posito, scribit Theodorus lector in collectan. lib. 2. De templo in honorem eiusdem prophetæ Samuelis erecto meminit Procop. lib. 5. de ædificijs Iustinian. Imp.

c *Lucij.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiusque martyrium referunt, prout etiam hic narratur.

d *Triginta septem martyrum.*] De his item hac die Græci in Menologio.

e *Seueri, & Memnonis.*] Græci etiam de ijsdem vbi supra in Menologio.

f *Leouigildi, & Christophori.*] Agunt de his hac die Beda, & Vsuardus, cæterique recentiores, acta autem ipsorum scripsit S. Eulogius in Memo. sanct. lib. 2. c. 11. passosque tradit hac die, æra octingentesima nonagesima, anno a Christo Domino 852.

g *Porphyrij.*] De eodē Beda, ac cęteri. eius martyrūm, descriptū habetur in actis S. Agapiti, de quo supra xv. Kal. Septem.

h *Philiberti abbatis.*] Agunt de eodē Beda, Vsuardus, Ado, ac cæteri recentiores. Extant eius acta apud Sur. to. 4. Plura de eodem in gestis S. Aicardi, apud eundem Sur. tom. 5. & in uita S. Austreberte quirg. apud Sur. to. 1. die 10. Februa. Sigebert. in chron. anno 649. Vincent. libro 23. Tritem. de uir. illustrib. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 97. Vixit temporibus Dagoberti Regis Francorū, ac filiorum.

i *Stephani.*] Hac die translatū est corpus eius; migrauit aūt ex hac uita xviij. Kal. Septēbris, anno Domini 1034. scripsit eius uitam Cartuitius Episcopus, quam retulit Sur. in to. 4. De eodem plura in actis S. Gerardi, & in uita S. Ameri

ci,

ci, Leo Ostien. in chron. Cassin. lib. secundo cap. 79 nouissimè Bonfin. de reb. Vngaric. decad. 2. lib. 1. & alij.

κ *Maximi.*] De eo scribit Greg. Turon. de glor. confes. cap. 22. citatque eius acta scripta carmine. Vixit temporibus Theodosij Imp. de eodem Molan. in addit. ad Vsuard. hac die.

iiij. B Duodecimo Kal. Septembris Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE in agro Verano sanctę Cyriacę [a] uiduę & martyris, quę in persecutione Valeriani cum se suaq. omnia *in* Sanctorum ministeria impendisset, demum pro *Christo* martyrium subiens, uitam quoque ipsam libenter impendit. Salonę sancti Anastasij [b] Cornicularij, [c] qui cum uideret beatum Agapitum constanter tormenta perferentem, conuersus est ad fidē, & pro confessione nominis Christi iubente Aureliano Imperatore interemptus martyr migrauit ad Dominum. In Sardinia natalis sanctorum martyrum Luxorij, [d] Ciselli, & Camerini, qui in persecutione Diocletiani sub Delphio pręside gladio cęsi sunt. In territorio Gaualitano S. Priuati [e] Episcopi & martyris, qui passus est in persecutione Valeriani & Gallieni. Eodem die sanctorum martyrum Bonosi [f] & Maximiani, Fundis in Latio S. Paterni [g] martyris, *qui ab* Alexandria Romam ueniens ad Apostolorum memorias, & *inde in* agrum Fundanum secedens, cum martyrum corpora sepeliret, a tribuno comprehensus, in uinculis expirauit. Edessę in Syria sanctorū martyrū Bassę [h], & filiorum eius Theogonij, Agapij, & Fidelis, quos in persecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos pręmisit ad palmam, & truncato capite gaudens secuta est cum victoria. Veronę sancti Euprepij [i] Episcopi & confessoris. Item sancti Quadrati [k] Episcopi.

AVGVSTI 21.

CYRIACÆ [d].] De ea prędicta sæpius citata manuscr. in quibus hæc etiā adduntur: Tandiu scorpionibus cęsa est, atq. plumbatis, vsq. dum spiritū exhalaret. Habemus eiusdem Acta manuscrip. Plura de ea habentur in Actis S. Laurentij. Huius nomine appellatum est nobile cę meteriū positum in agro Verano, quod describi a Prudentio in hymno 11. de S. Hippolyto, rem accurate intuēti patebit. Corpus S. Cyriacę viduę translatum est a Sergio Papa Secundo in Titulum Equitij, vt docet uetus inscriptio illic marmori incisa.

b *Anastasy.*] De hoc Anastasio plura scripta habentur in Actis S. Agapiti, de quo supra decimoquinto Kal. Augusti.

c *Cornicularij.*] Quod autē ad Cornicularij nomen spectat; erant in Castren si militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentū militare,

litare, a quo dicti Cornicularij: vnde Liuius in 10. Omnes ob insignem in multis locis nauatam operam Papyrius Cornniculis armillisq. donat. Plin. de viris illustr. de M. Aurelio Scauro meminit, quod primus in Hispania Corniculum meruit. idem Suet. de Orbilio in libello de Grammat. Est tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortalibus principibus Cornicularijs. Porro nō tantum in Castrensi, sed & in Palatina militia erat ordo Cornicularioru, de quibus l. 8. & 9. de diuers. offic. Cod. Theod. Cassiodorus Variarū lib. 11. c. 18. 19 præscribit formam Cornicularij accedētis, & Cornicularij egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Prætorianos Cornicularios præfuisse exequendis sententijs damnatorum, Maternus li. 2. est auctor. Habes in Notit. prouinc. Rom. Imp. sub quolibet maiori magistratu militię Palatinæ Cornicularium militasse.

d *Luxorij & soc.*] Horū Acta recitat Mombrit. to. 2. uit. Sanct. Accepimus eadem sinceriora ex Sardinia insula. Huius Luxorij nomine dictum est monasterium, de quo S. Greg. in regist. lib. 7. ad Ianuarium Episcopum Calaritanum.

e *Priuati Episc.*] De quo hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes. Agit de eo Greg. Turon. de gestis Francorum li. 1. cap. 34. & Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodegisl. Eius vero Acta habet Mombritius tom. 2. & Sur. tom. 4. Vincent. autem in specul. lib. 1. ca. 75. & alij.

f *Bonosij & Maximiani.*] De his Vsuar. qui & eorum Acta extare testatur: sed iā excidisse videntur; nusquam enim reperire potuimus.

g *Paterni.*] De quo vet. monumenta eius ecclesiæ, quibus eius Acta narrātur.

h *Bassæ & filiorum.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, eorumq. martyrij Acta paucis complexæ referunt. De templo Bassę martyris Chalcedone posito meminit Theodorus lector lib. 1. collectaneorum, & Nicephorus hist. lib. 15. cap. 28.

i *Euprepij Episc.*] De quo tabulę ecclesiæ Veron. pluribus autē Augusł. Valer. Episcopus Veronen. & Cardin. lib. antiq. monum. Episcop. Veronen. pag. 6. & 38. huncq. S. Petri Apostoli discipulum Veronensi ecclesiæ Episcopum primum fuisse ab eo præfectum testatur.

k *Quadrati Episc.*] Hic sine Episcopatus loci titulo, tam in ueteri Romano Martyrologio, quam in uet. manuscr. hactenus positus reperitur; nec cuinam ecclesiæ præfectus fuerit, aliquis docet.

22 Vndecimo Kal Septemb. Luna. C iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	37			

CTAVA[a] Assumptionis beatæ Mariæ Virginis. Romæ via Ostiensi natalis sancti Timothei[b] martyris, qui tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & longa carceris custodia maceratus, cū sacrificare idolis noluisset, tertio cæsus, & grauissimis supplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus est. In Portu Romano sancti Hippolyti[c] Episcopi, eruditione clarissimi, qui sub Alexandro Imperatore ob præclaram fidei confessionem manibus pedibusq. ligatis in altam foueam aquis plenam precipitatus, martyrij palmam accepit: cuius corpus a Christianis apud eumdem locum sepultum fuit. Augustoduni sancti Symphoriani[d] martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris, cum idolis sacrificare nollet,

primo

primo uerberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad ultimum cæso capite martyrium consummauit. Romæ sancti Antonini [e] martyris, qui cum se Christianum libera uoce fateretur, a Vitellio Iudice capitali sententia damnatus est, & uia Aurelia sepultus. Item in Portu Romano sanctorum martyrum Martialis [f], Saturnini, Epicteti, Maprilis, & Felicis, cum socijs eorum, Nicomedię passio sanctorum Agathonici [g], Zotici, & sociorum martyrum, sub Maximiano Imperatore, & Eutholomio Præside. Tarsi sanctorum Athanasij [h] Episcopi & martyris, Anthusæ nobilis feminę, quam ipse baptizauerat, & duorum eius seruorum, qui sub Valeriano Imperatore passi sunt. Rhemis sanctorum martyrum Mauri [i] & sociorum. In Hispania sanctorum marryrum Fabriciani [k] & Philiberti. Papiæ sancti Gunifor ti [l] martyris.

AVGVSTI 22.

OCTAVA *Assumptionis* [a].] De qua Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, atque ij qui agunt de diuin. offic. Vt autem Octaua Assumptionis Dei genitricis ageretur, ex institutione Leonis Quarti Romani Pontificis prouenisse scribit Sigebertus in chron. anno 847. qua autem occasione id ab eodem Pontifice fuerit institutum, Acta eiusdem Leonis Quarti, quæ ab Anastasio Bibliothecario, qui illis ipsis temporibus vixit, putãtur conscripta, declarant. Habemus ea in nostra biblioth. in cod. manuscr.

b *Timothei.*] Agunt de eo post Sacramentarium S. Greg Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. Huius res gestæ intextæ sunt in Actis S. Siluesti Papæ; seorsum autem positæ, & fusius scriptæ extant apud nos. est illorum exordium: Sub persecutione Constantini Imp. &c. Petr. in catal. de eo agens, errare omnino cõspicitur, dum eum refert passum sub Valeriano Imp. cũ nihil commune habeat Valerianus Imp. cum Melchiade Papa, cuius tpe hũc passum esse idẽ ipse testatur. Sed & eius martyriũ perperã ponitur apud Cuspinianum sub sexto Consulatu Constantij: nã cũ passus sit sedente Melchiade Papa, nequaquã aptari potest tpi illi, quo Romanę Eccles. Marcellus præerat. In antiquis manuscriptis, & illis ipsis monast. S. Cyriaci ceteris omnibus uetustioribus, hæc de Timotheo: Natalis S. Timothei, qui ab Antiochia veniens, Romæ sub Melchiade Papa susceptus est in hospitium a Siluestro, qui postea Episcopus factus est: qui totum annũ & aliquot menses ibi prædicans, cũ multos ad Christũ cõuertisset, tẽtus a Tarquinio Vrbis Prefecto, & lõga carceris custodia maceratus; cum sacrificare idolis noluisset, tertio cæsus, & grauissimis supplicijs attrectatus ad ultimũ decollatus est. Hęc ibi. Recenset eadem Ado; quibus assentiuntur tũ Acta Siluestri, tũ ipsius Timothei, quæ citauimus. Ceterum cum tpe Constãtini Imp. passum esse cõstet, perperã in prędicto codice scripto legimus, in persecutione eiusdẽ Cõstantini subisse martyriũ. Licet. n. aliqñ Cõstantinus, de consulendis haruspicibus rescribens, breui tpis spatio a Christianitate visus sit alienus; id tñ longe postea accidit, vt suo loco diximus in Annalibus: Timothei nãq. martyriũ cõtigit primo anno Melchiadis, cũ Maxẽtius dirã tyrannidẽ exerceret, & Vrbanã præfecturã Tarquinius Perpenna gereret, antequã Constãtinus se Romã cõferret: nã alij qui sequũtur Melchiadis Papę anni alijs prefectis Vrbanis notati hñr. Decepti vero nos errore scripti codicis, in nr̃is his Notationibus primę & scdę editionis plura hic superflue

perflue de Cõſtãtini in Chriſtianos indignatione diſſeruimus; q̃ cũ in nr̃is Annalibus correxerimus, haud ab re fore exiſtimam⁹, ſi q̃ ibi de his ſcripſimus, eadẽ hic ad verbum referamus. Anno.n. Dñi 312. Cõſtãtini vero ſeptimo, ſcripta nr̃a veritatis amore corrigẽtes, hæc verba poſuim⁹.

His de pietate Cõſtãtini enarratis, nod⁹ ille ſoluẽdus eſt, qui me diutius perplexum reddidit: quẽ.n. in Notis noſtris ſoluſſe putabã, accuratius re perſpecta, magis implicuiſſe cognoui; adeo ut a priori ſnĩa recedere, & quæ firmiter ſtabiliſſe uidebar, retractare minime diffidã. Siquidẽ quicumq. ſtudio veritatis vehemẽter afficitur, et in ea perueſtigãda atq. illuſtrãda oẽs neruos intẽdere, oẽmq. adhibere conatũ, ſemel in cõſilio habuit, nihilq. veritate antiquius, eidẽque cũcta poſthabere decreuit; apud neminẽ acrius ac vehemẽtius mẽdacia inſectatur, quã apud ſemetipsũ, nẽpe cũ ea in ſua ſcripta eſſe illapſa, acriori viſus obtutu perniderit. Quod.n. ex veteri quadã inſcriptione cõpertũ haberẽ, poſt Maxentij interitũ Cõſtãtinũ Imp. Gẽtiliciæ ſuperſtitionis noĩa tũ eſſe Põt. Max. quodq. de haruſpicib⁹ cõſulẽdis eiuſdẽ quoq. reſcripta extarẽt: his atq. alijs quibuſdã perſuaſus, ĩ eã ſnĩam ui quadã trahi uidebar, ut certo certi⁹ opinarer, Cõſtãtinũ, etſi de Chriſtiana religione optime merit⁹ eſſet, nõ tamẽ adhuc eo tẽpore ita fuiſſe Chriſtianum, ut a deorum cultu penitus deſciuiſſet. Re autem vigilantiſſimo ſtudio exactius perueſtigata, atque attentius diſquiſita, a priori a me aſſerta ſententia volens libensq. diſcedens, in eam potius venio, quam veritas ipſa perſuadet.

Quod igitur ad Conſtantini Pontificatũ maximum ſpectat (de alijs.n. aduerſæ ſententiæ obiectionibus inferius, ſeruato temporum ordine, agẽdũ erit) præſtat in primis antiquam illam hic etiã reddere inſcriptionẽ de eius Pontificatu maximo atteſtantẽ. Romę.n. mædibus Cęſijs apud Vaticanũ poſitis, in baſi eiuſmodi legũtur inciſę litterę:

MAGNO. ET INVICTO. IMP. CAES. C. VAL. AVREL. CONSTANTINO. PIO. FEL INVICTO. AVG. PONTIF. MAX TRIB. POTEST. CON. III. P. P. PROC. D.N. COR ęVS CORIARIORVM. MAGNARIORVM SOLAIARIORVM. DEVOTI. NVMINI. MAIESTATIQVE. EIVS,

hæc fidẽ deſcribẽtis ſecutus. Sed cũ, eodẽ lapide diligẽter inſpecto, inuẽta ſit eiuſmodi in ipſius latere inſcriptio: DEDIC. KAL. IAN. DD. NN. DIOCLETIANO. III. ET MAXIMIANO. CONSS. *plane non Cõſtantini ea eſſe prima ĩſcriptio videtur, ſed Diocletiani, cuius abraſo nomine (ut apparet) in odium Eccleſiæ perſecutoris, fuerit ſuperinductũ Conſtãtini (vt legitur) nomen; ac deturbata ex illa baſi ſtatua Diocletiani, ſuperpoſitũ fuerit Cõſtãtini ſimulacrũ tẽpore tertij Cõſulat⁹ eiuſdẽ Imperatoris.*

Quoniã vero in hac inſcriptione mentio habetur tertij Cõſulatus eiuſdẽ Cõſtãtini, cui ea ſtatua dicata fuit; iã exploratũ redditur, ea conſcripta fuiſſe poſt præſentẽ annũ: tertius.n. Cõſtãtini Cõſulatus una cũ Licinio contigit anno ſequenti. Qũo igitur dici poterat chriſtianus, qui adhuc, quod pertimebat ad oĩum deorum cultũ, Põt. Max. agebat? His quoq. adſtipulantẽ Zoſimũ, atque dicentẽ, oẽs Imperatores, etiã chriſtianos, vſque ad Gratianum, dictos eſſe Pont. Max. calumniæ noĩe, quippe qui de rebus chriſtianis multa mentitus ſit, ſuſpectum habebã, atq. eo magis, quod apud antiquos ſcriptores ea minime legerentur. Sed quod minus in ſcriptis codicib⁹ inueniri poterat memoriæ cõmendatũ, id ex alijs inſcriptionib⁹ poſtea mihi cognitis atq. perſpectis affatim ſuppeditatũ eſt; quarũ prior extat in põte Cęſtio iũcto ĩſulę Tiberinę, his uerbis:

DOMINI. NOSTRI IMPERATORES CAESARES
FL VALENTINIANVS PIVS FELIX. MAXIMVS VICTOR AC. TRIVMF. SEMPER AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC MAX. ALAMANN. MAX. FRANC MAX GOTHIC. MAX. TRIB. POT VII. IMP VI. CONS II P. P P ET
FL VALENS. PIVS. FELIX MAX. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN MAX. FRANC MAX GOTHIC MAX. TRIB POT. VII. IMP. VI. CONS II P. P P. ET
FL. GRATIANVS. PIVS FELIX. MAX. VICTOR AC TRIVMF. SEMPER AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN MAX. FRANC. MAX GOTHIC MAX TRIB. POT. III. IMP II CONS PRIMVM P P P.
PONTEM FELICIS NOMINIS GRATIANI. IN. VSVM SENATVS AC. POPVLI. ROM. CONSTITVI. DEDICAR QVE. IVSSERVNT

De Gratiano rurſum Emeritæ in Hiſpania eiuſmodi extat inſcriptio:

IMP. CÆS. GRATIANVS. PIVS. FELIX. M. VICT. AC TRIVMPH. SEM. AVG. PONT. MAX. GER. MAX. ALAMANNVS. MAX. FRAN. MAX. GOTH. M. TR. P. IIII.

Sed & Ausonius Gallus in gratiarum actione pro suo Consulatu Gratianū noīat Pōt. Max. Contigit Consulatus Ausonij anno quarto eiusdē Gratiani, quo ēt Theodosius ab eo creatus est Imperator. Porro tā Constantinū, quā ceteros vsq. ad Gratianū eo titulo noīatos esse Imperatores christianos, & oēs stolā Pont. Max. induisse, Gratiano excepto, Zosim. lib. 4. testatur, sic dicēs: Simul. n. atq. summū Imperiū quisque accipiebat, amictus ei sacerdotalis a Pōtificib⁹ offerebatur, et cōtinuo Pōtificis Maximi titulū vsurpabat. Accepte. i quidē Principes uniuersi libētissimis aīs hunc honorē accepisse, & hoc vsi titulo uidētur: adeoq. et Cōstātinus ēt potit⁹ Imperio, licet is arcta sacris i reb⁹ uia deflexisset, et fidē christianorū amplex⁹ eēt: utēq. post illū reliqui ordine secuti, & Valētinianus. atq. Valēs. Cū ergo Pōtifices ex more Gratiano talem amictū attulissent, auersatus est id id quod petebāt; ratus nō esse fas, illiusmodi habitu Christianū vti. Cūq. sacerdotibus stola reddita fuisset, aiūt eū, qui dignitate Princeps inter eos erat, dixisse: Si Princeps nō vult appellari Pontifex, admodum breui Pontifex Maximus fiet.] hac quippe amphibologia ille Gratianum elusit: maximum. n. Pontificatum Maximo tyranno ijdem qui Romæ erant Pontifices postea contulerūt.

Ex quib⁹ satis perspecta habetur cā, cur qui christiani erant Imperatores, maximi Pontificatus titulū cū insignibus susceperint: quod. s. sic videretur Imperatoriæ dignitati sūmus Pontificatus adiūctus, vt sine maximo Pōtificio Imperator esse nō posset; in eūq. Senatus populusq. Rom. Gentilicia factionis facile cōspirarent, quē non viderent patria religione firmatū. Alia rursus fuit cā Christianis Imperatorib⁹ sūmū Pōtificatū capessendi, quod amplissima essēt, atq. ēt supra Consules eius magistratus auctoritas; quippe qui posset comitia, ne fierent, religionis intuitu prohibere, factaque reddere irrita, decretis a Senatu intercedere, eadēq. intercidere; si erent ne bella, ex eius arbitrio penderet; cuius quoq. iussu se Consules abdicarent, ut Cicero pluribus, et alij docent: quā quidē auctoritatē oēs Romanæ Reipublicæ Imperatores sibi pernecessariā iudicabant, ut summo religionis iure Senatū in Imperatores sæpe molestū, ne lutifreno coercitū, obsequētē in oībus redderent. Quæ quidem ex eo magistratu comparata auctoritas christianis Imperatoribus magis necessaria videbatur, quod scirēt se, inuito Senatu, regnare, et diuersa religione iā in se Gentilium oīum inuidiā atq. odiū cōcitasse: Quę sane cā cū postea iā cessasset quod Senatores essēt maiori ex parte christiani; desierunt pariter Christiani Imperatores summi Pont. titulum et stolā sumere: quorum primus (ut diximus) Gratianus fuit, quē imitatus est Theodosi⁹, cuius tempore constat Romanum Senatum christianis adeo fuisse refertum, ut horum maior pars esset: quod S. Ambrosius, scribens ad Valētinianū de relatione Symmachi, testatus dicēs: Absit ut hoc Senatus petijsse dicatur. pauci Gētiles cōi utiūtur noīe.] et paulo post: Dignū est tēporib⁹ uestris, hoc est, christianis tēporibus, ut dignitas christianis Senatoribus abrogetur quo Gētilib⁹ Senatorib⁹ profanæ deferatur uolūtatis affectus?] Et Prudētius aduersus Symmachū:

Sic cōsulta Patrū subsistere (ōscriptorū
Nō aliter licitū prisco sub tempore, quā si
Tercentū sensisse senes legerēt in unū:
Seruemus leges patrias: infirma minoris
Vox cedat numeri, paruaq. in parte silescat.

Aspice quā pleno subsellia nostra Senatu
Decernāt infame Iouis pulumar, et omne
Idolum lōge purgata ex Vrbe fugandū.]

Videas igitur, quibus nā prætextibus absque idololatriæ aliquo crimine tū Constātinus, tū ceteri eo vsi fuerint titulo atq. tunica, quā non ad sacra facienda induebant, sed ad auctoritatē potestatemq. sibi vendicādā capessebāt: permisisseq. hoc illis Pontifices christianos, quorū nulla penitus ea de re, sicut de alijs ab eis patratis criminibus, obiurgatio legitur. At horum oīum multo aquior cā uideri poterat, Cōstātini, qui Ethnicis Senatoribus Senatum repletum inuenit. Si. n. inter christianos Imperatores tantopere tum ab Ambrosio, tū a ceteris Gratianus cōmendatur, quē tamen

ad

ad annos quatuor eo titulo eße vſum inuenimus, cũ numeroſo ſatis Chriſtianorum cœtu Senatus cõfertus eſſet: quis hoc noíe deroget Cõſtãtino, poſt cuius Imperium, extincto perſecutore, cœperunt manifeſtari aliqui ex Senatoribus chriſtiani? Rurſum vero nõ ſic quidẽ, ut ceteri Gentilium, facere cõſueuerãt chriſtiani Principes, cum ueſtẽ ac titulum ſumerent Pont. Max. ut moreipſorum (quod ſcribit Prudentius Periſteph. lib. 4.) ſub terrã alta ſcrobe merſi, necati in ſacrificio tauri sãguinẽ excipientes atq. ebibentes, initiarentur, vel quod Ioui Capitolino, alijs ve dijs ſacra facerent: hæc enim perfecta fuißet apoſtaſia, et chriſtianæ religionis abdicatio, nec aliquo velamẽto diſſimulãda: ſed tantum (quod ait Zoſimus) amictu oblato, eoq. accepto, tunc Imperator titulum Pont. Max. vſurparet. Sic igitur nihil penitus eſt, quod ex titulo huiuſmodi Pont. Max. Conſtãtinus poſt debellatum Maxentium argui poßit idololatra; ſed chriſtianum fuiſſe, infimi tamen ordinis atque claſſis, militantemque inter eos qui nomen tãtum chriſtianæ militiæ dediſſent, quæ a nobis ſunt recitata declarant.]

Hæc ex Annalib⁹ excerpta verbatim hic voluim⁹ poſuiſſe. Ceterũ Cõſtãtinũ, licet Chriſtianis ſp fauiſſet, tñ de cõſulẽdis haruſpicibus reſcriptũ dediſſe, atq. ſub eo a Gentilibus aliqñ vexatos fuiſſe Chriſtianos, ob eãq. cãm Silueſtrũ Papã (vt eius Acta referũt) ad mõtem Soractẽ latuiſſe, eidemq. Imperatori mala plurima inde eueniſſe, in ijſdẽ Annalibus demõſtrauimus: Cũ ipſe domeſticorũ cẽde pollutus, ac lepra a Deo pcuſſus, patratorũ ſcelerũ pœnitens, nõ aliã expiationẽ reperit, quã ſacri baptiſmatis ſuſceptionẽ, quo quidẽ initiatus eſt poſt Criſpi & Fauſtę necẽ, q̃ (ut auctor eſt Euſeb. in chronic.) cõtigit anno decimonono eiuſdẽ Imperij, cũ videlicet idẽ Criſpus cũ Cõſtantino fratre tertiũ ageret Cõſulatũ, & nonus eſſet annus ex quo Cæſar fuerat appellatus duodecimus aũt a debellato Maxẽtio, tertius vero a ꝓmulgatione edicti nuper citati de Cõſulẽdis haruſpicibus. Suffragant & his de baptiſmo Cõſtãtini eo anno ſuſcepto Acta Romani Concilij, eodẽ ipſo anno, ijſdẽq. Cõſulibus Criſpo & Cõſtanti no celebrati, quorũ hæc ſunt uerba: Cũ multi nobiles gauderẽt, qđ Cõſtantinus baptizat⁹ eſſet a Silueſtro Epo vrbis Romæ, & mũdatus eſſet a lepra; pro hoc beneficio qđ accepit a Dño nro Ieſu Chriſto p Silueſtrũ Epm, cępit integre ꝓdicare Dñm nr̃m Ieſũ Xp̃m, & confiteri eius beneficia, &c. Cõſentit & his Anaſtaſius Bibliothecarius, cuius breue chronicon manuſcr. accepimus ab Illuſtriſſ. ac Reu. Card. Syrleto: nã in eo profitetur Conſtãtinũ baptizatũ eſſe anno decimooctauo ſui Imperij: eſt. n. hic ille annus Conſulatus prædictorũ, quo Imperij eiuſdẽ Conſtantini decimus octauus expletur, & decimusnonus inchoatur. Hæc Bibliothecariũ Apoſtolicæ ſedis nõ aliunde quã ex antiquis eiuſdẽ bibliothecæ monumẽtis accepiſſe putãdũ eſt. Qđ aũt pertinet ad Conſtantini lepram, licet eadẽ tũ Actis Silueſtri, tũ ẽt Romanæ Synodi teſtimonio (vt vidimus) teſtata habeatur; ſcimus tñ cõplures uiros eruditos ad hęc multũ dubitare, cũ audiũt, conſilio ſacerdotum Capitolij ſanguine puerorũ balneũ ꝑparandũ fuiſſe ad curãdam Conſtantini lepram. At in primis quis miretur Conſtãtinũ lepręmorbo laboraſſe, cũ & Cõſtãtiã eius filiã eadẽ tabe affectã, eius Acta certa ueraq. teſtentur? Sane q dẽ vbi morbus iſte erat frequentior in Ægypto, regias perſonas eo etiã tangi cõſueuiſſe, auctor eſt Plin. lib. 26. c. 1. Eſt egregi⁹ locus, quo ẽt affirmatur, eoſdẽ Reges ex humano ſanguine confecto balneo morbũ elephantiacũ curare ſolitos eſſe. Reddã eius verba, q bus hęc certiora habeãtur; ſuntq. hæc ipſa: Ægypti peculiare hoc malum (elephantiæ. ſ.) & cum in Reges incidiſſet, populis funebre: quippe in balneis ſolia tẽperabant humano ſanguine ad medicinã eã: Hæc Plinius, quæ a ſacerdotibus Capitolij accepta, ab ijſdẽ Conſtantino ſunt pſuaſa. Teſtatur & Minutius Felix, humano ſanguine comitialẽ quoque morbũ curari ſolitũ. Hæc modo ſatis; vt quæ hñr in Actis Silueſtri, uel alibi de fuga atq. latebris Silueſtri Papæ in Soracte, de lepra Cõſtantini, eiuſq. baptiſmate, nulla ex parte fide careant. Ceterũ qđ ſpectat ad cõfutãdũ id qđ homo Arianus

Eusebius de eiusdē Cōstātini baptismate in fine vitæ accepto scripsit, de his pluribus egimus in Annal. Eccles. ex quibus modo hęc pauca deprompsimus occasione martyrij Timothei, de quo agitur.

c *Hippolyti Episc.*] De eodem hac die Vsuardus & alij, Beda autem & Ado die sequenti. Scribit de Hippolyto Portuēsi S. Hieron. in lib. de script. Ecclesiast. in epist. 84. ad Magnū, & in proœm. super Matth. vbi eū appellat martyrē. Claruit tpibus Alexandri Imp. ut scribit Euseb. lib. 6. c. 16. Agēs de eodē Niceph. hist. lib. 5. c. 15. appellat eum Ep̄m Portuensem. Miramur quod Hieronymus de eo agēs, cuius ecclesiæ Ep̄s fuerit, se non potuisse scire testetur: Gelasius autē in lib. de duabus naturis contra Eutychen, cum Hippolytum citat, dicit fuisse Ep̄m Metropolitanum Arabiæ; quod uerum puto, antequā uenerit in Italiam. Qualis autem & quantæ fuerit eruditionis, ex eo quis potest intelligere, quod in eius æmulationē Ambrosius Origenem (ut idem scribit S. Hieronymus) cohortatus est in Scripturā diuinā cōmentarios scribere, præbens ei septem atq. etiā plures notarios, eorumq. expensas, & his librariorū parē numerum, incredibili studio ab eo quotidie opus exigēs. De hoc Hippolyto Prudentium in hymno undecimo decipi prospicuum est; dū qđ est alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: sed hæc, dū de illo egimus supra, satis diximus. Rursus autem illud Petri Damiani de Hippolyto Portuensi in epistola ad Nicolaum Secūdū Rom. Pont. qua hunc ēt Nonum dictū esse testatur, illum (inquam) qui quæstuariam illā Antiochenā ad meliorē frugem reddidit, nullatenus putamus esse cōsentaneū veritati: ille etenim Nonnus fuit Edessæ Ep̄s, vixitque tpibus Theodosij Iunioris Imperatoris, ut scribit Niceph. hist. lib. 14. c. 30. de quo ēt hī mentio in Concilio Chalcedonensi. At uero de Nonno plura dicturi sumus inferius die 2. Decemb. Extant Acta Hippolyti et sociorū, in quibus corrigēda sunt ea q̄ de Claudio dnr: nā sub Alexandro Imperatore eū claruisse, ijdem qui supra auctores testātur. Qđ præterea de Vlpio in illis scribitur, Vlpianum, pro Vlpio restituendum putamus: is etenim sub Alexandro præfecturā Vrbanam administrans, dirissimas de Christianis sumpsit pœnas. Mentio etiam hī de eodem Hippolyto in Actis S. Aureę, quæ apud nos habemus manuscripta. Viget adhuc in Portu Romano Memoria S. Hippolyti Episcopi, illaq. conspicitur alta fouea aquis plena, in quā proiectus, martyrium cōsummauit. His adijcimus, ex agro Verano, e Memoriæ Hippolyti antiquæ ruderibus effossum esse eiusdem Hippolyti antiquum marmoreum simulacrum solio insidens, in quo *circūcirca* Gręcis litteris inscripti sunt *cycli Paschales* annorū sexdecem: quod inde Romā delatum, positum est in Vaticana bibliotheca, opera Illustriss. ac Reuer. D. Marcelli Ceruini tunc Cardinalis, inde autē Romani Pontificis. Meminit & Eusebius, cū recenset lucubrationes Hippolyti, eiusdē canonis de sexdecim annorum tpe lib. 6. ca. 16. & alij. Moris fuisse vī, ut Kalendaria ac Fasti publicæ utilitatis cā ederentur, & inciſi marmori publice exponerentur. Quid simile scribit Sueton. lib. de Grammat. de Verrio, q prope *suā* statuam in hemicyclo positam *incidi* fecerit Fastos a se ordinatos. Primus oīum qui Fastos in Albo circa Forū posuerit, vt qñ lege agi posset, sciretur, fuit C. Flauius Ædilis, ut auctor est Liuius lib. 9. ad finem decad. 1. Permansit diutius eiusmodi consuetudo in nonnullis ecclesijs, vt Kalendaria ecclesiastica in monasterij parietibus describerentur; cuius antiquitatis monumenta adhuc Romę in aliquibus antiquis monasterijs visuntur.

d *Symphoriani.*] Agunt de eodē Beda, Vsuar. Ado, & alij. Extāt eius Acta apud Sur. to. 4. de eodē plura Greg. Turon. de glor. confess. cum agit de simulacro Bere cynthiæ c. 77. & hist. lib. 2. c. 15. Celebrabatur eius solemnitas uigilijs præcedentibus, ut idem scribit ibidem lib. 10. c. 31. cum agit de S. Perpetuo. Meminit eiusdē Venāt. Fortun. lib. 7. ad Bod. & in carm. de gaudijs vit. æternæ. De ei⁹ basilica idē auctor in vita S. Germani Ep̄i Parisiorum, Petrus itē in catal. lib. 7. c. 93. & alij recentiores.

recentiores. Alius præterea Symphorianus egregius martyr est ille, de quo scribitur in Actis S. Stephani Papæ & martyris. Scripsit de eodē, de quo agimus, elegās epigrāma Bonadi[9] lib. 2. monod. 40.

e *Antonini.*] De quo ijdem qui supra, Beda, & alii. Plura de eodem in Actis S. Eusebij, quæ extant apud Sur. tom. 2. die 25. Augusti, & Petr. in catal. lib. 7. c. 94.

f *Martialis & soc.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, & alij, itemque in Actis prędictis S. Hippolyti Epi Portuensis.

g *Agathonici & Zotici.*] Agūt de his hac item die Græci in Menologio. In honorem S. Agathonici martyris Iustinianus Imperator insignem basilicam Constantinopoli erexit, ut scribit Procopius lib. 2. de ædif. Iustiniani Imperatoris.

h *Athanasii & soc.*] Extat horū martyrium breui compendio enarratum in prædicto Græcorum Menologio, ubi de ijsdem agitur hac die.

i *Mauri & soc.*] De his tabulæ Rhemensis ecclesiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vsuardum.

k *Fabriciani et Philiberti.*] De his vet. manuscr. & in tabulis ecclesię Toletanę.

l *Gunifortis.*] Huius Acta recitat Mōbrit. tom. 1. ex sermone quodam incerti auctoris.

23 Decimo Kal. Septemb. Luna. Dij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

Vigilia Sancti Bartholomæi Apostoli.

ANTIOCHIAE natalis sanctorum martyrum Restituti[a], Donati, Valeriani, & Fructuosæ, cū alijs duodecim, qui præclarissimo confessionis honore coronati sunt. Ad Ostia Tiberina sanctorum martyrum Quiriaci[b] Episcopi, Maximi presbyteri, Archelai diaconi, & sociorum, qui sub Vlpiano Prę fecto tempore Alexandri passi sunt. Aegææ in Cilicia sanctorū martyrum Claudij[c], Asterij, & Neonis fratrum, qui Christianæ religionis a nouerca accusati, sub Diocletiano Imperatore & Lysia Pręside post acerba tormenta cruci affixi, uictores cum Christo triūpharunt. Passæ sunt post eos Donuina & Theonilla. Rhemis in Gallia natalis sanctorum Timothei[d] & Apollinaris, qui ibidē consummato martyrio cęlestia regna meruerunt. Lugduni sanctorum martyrum Minerui[e], & Eleazari cum filijs octo. Item S. Luppi[f] martyris, qui ex seruili conditione, Christi libertate donatus, martyrij quoque corona dignatus est. Hierosolymis S. Zacchęi[g] Episcopi, qui quartus a B. Iacobo Apostolo Hierosolymitanam ecclesiam rexit. Alexandrię S. Theonæ[h] Episcopi & cōfessoris. Vticę in Africa beati Victoris[i] Episcopi. Augustoduni S.[k] Flauiani Episcopi. Aruernis S. Sidonij[l] Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Apud Tudertum beati Philippi[m] Florentini, institutoris ordinis Seruorum beatæ Mariæ.

RESTITVTI *& soc.*[a] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijq. recentiores.

b *Quiriaci Episcopi & soc.*] Beda de his hac die. Horum res gestæ narrantur in Actis S. Aureæ, ubi legitur, hos passos esse tempore Hippolyti Portuensis Episcopi, quem diximus Alexandro Imp. consummasse martyrium: vnde corrigendi sunt qui hos passos temporibus Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.

c *Claudij & soc.*] De his Beda, Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 100. Extant horum Acta germana quidem, & illa ipsa quæ excepta sunt a Notarijs publicis: recitat eadem Sur. tom. 4. Passi sunt vna cum his Donuina & Theonilla, Consl. Diocletiano secundum & Aristobulo. est hic annus a Christo secundum veriorem supputationem 285.

d *Timothei & Apollinaris.*] Beda, Vsuardus, & alij de his hac die: pluribus Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 54. Petrus in catal. lib. 7. cap. 95. & alij. Habemus eadem Acta manuscripta, quorum est exordium: Sub Nerone Imperatore, Lampadio Præside, &c.

e *Minerui & soc.*] Agunt de his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

f *Luppi.*] De quo hac die agunt etiam Græci in Menologio.

g *Zacchæi Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Euseb. in chron. & hist. lib. 4. c. 5. Niceph. Callist. hist. lib. 6. ca. 25. & Niceph. Eps in chron. cum agit de Episcopis Hierosolymitanis. Hũc autem (nisi sit mẽdum in codice) S. Epiph. Zachariã appellat in Panar. hæres. 66. cũ agens contra Manichæos, texit catalogũ Episcoporum Hierosolymitanorum.

h *Theonæ Episc.*] Agunt de eodẽ Beda, ac ceteri. Meminit de eo item Euseb. in chron. & hist. lib. 7. cap. vlt. Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. & Niceph. Episc. in chron. De ecclesia sub Theonæ inuocatione Alexandriæ posita meminit S. Epiphan. in Panar. hæres. 69. Mentio de eodem habetur in Actis S. Petri Alexandrini Episcopi.

i *Victoris episc.*] Hic ille, qui de persecutione Vuandalica sub Genserico & Hunnerico sæuiente tres scripsit libros, & ijsdem temporibus vixit: qualis autẽ, quantusve fuerit, ex ijsdem libris meriti licet. Claruit temporibus Zenonis Augusti; scripsit (vt apparet ex initio lib. 1.) anno sexagesimo, ex quo Vuandali ex Hispania in Africam transierunt; fuit ille annus (vt testatur S. Prosper in chronico) cum Theodosius duodecimũ, & Valentinianus: iterũ renunciati essent Consules, anno Domini secũdũ Fastos Onuphrij 426. uel potius (vt correximus in Annalibus) anno Domini 427. sub Consulatu Hieri & Ardaburi. Ex quibus colligitur, ipsum illos scripsisse libros anno a Christo 487. decimoquarto Zenonis Augusti, cum adhuc eadem persecutio fureret, qua etiam sublatus esse putatur. Vixit eodem tempore Gẽserici Regis alius eiusdem nominis Victor Episcopus Cartennæ Mauritaniæ, qui aduersus Arianos librum scripsit, quem Genserico Regi Ariano per suos offerendum curauit, aliaque nobilissimi ingenij reliquit monumenta, vt testatur Gennadius de uiris illustribus cap. 77.

k *Flauiani episc.*] De quo rabulæ Augustodunensis ecclesiæ, & vet. manuscr. necnon recentiores hac die.

l *Sidonij episc.*] De eius vita & obitu miraculis illustratis scribit Greg. Turon. de gest. Francorum lib. 2. cap. 22. 23. 24. Gennadius de vir. illustr. cap. 92. Extat eiusdem liber epistolarum, & alter carminum, ex quibus viri integritas elucescit. De eodem agit Molanus in addit. ad Vsuardum hac die. Vixit temporibus Leonis Imperatoris.

m *Philippi.*] Huius Acta asseruantur penes religiosos Fratres eius ordinis; quibus tum præclaræ illius uirtutes, tũ etiam egregia miracula enarrantur, omniaq. fide dignissima. Ceterum non hoc uno tm beato Philippo nobilissima ciuitas Florentia exornatur, sed & altero eiusdem nominis,

✠ Sancti Bartholomæi Apostoli, qui in Indiâ Christi
Euangelium prædicauit: indè in maiorem Armeniæ
profectus, cùm ibi plurimos ad fidem conuertisset,
viuus à barbaris decoriatq; est: atq; Astyagis
Regis iussu capitis decollatione martyrium cõsum-
pleuit. Eius sacrum corpus primò ad Lipâram Io-
sulã, deindè Beneuentum, postremò Romam ad Insulam
Tiberinã translatu: ibi piâ fideliũ veneratoe honoratur

nominis, institutore ac Patre nostro, nostræque Congregationis Oratorij in Vrbe fundatore beato Philippo cognomento Nerio, sanctitate & puritate vitæ, atque eximia in Deum & proximum charitate clarissimo; quem Sanctorum consortio in cælis perfrui, miracula crebra testantur.

24 Nono Kal. Septemb. Luna. E j.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
t u A B C D E f F G H M N P
18 19 20 21 22 23 24 25 24 25 26 27 28 29

✠ Sancti Bartholomæi Apostoli [p]. Carthagine sanctorum trecentorum [b] Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia supplicia, cum Præses fornacem calcariã accendi iussisset, & in præsentia eius prunas cum thure exhiberi, atque illis dixisset: Eligite e duobus vnum, aut thura super his carbonibus offerte Ioui, aut in calcem demergimini: fide armati, Christum Dei Filium confitentes, ictu rapidissimo se iniecerunt in ignem & inter vapores calcis in puluerem sunt redacti: ex quo candidatus ille beatorum exercitus, Massa candida meruit appellari. Apud Ostia Tiberina S. Aureæ [c] virginis & martyris, quæ, saxo ad collum ligato, in mare demersa est: cuius corpus ad litus eiectũ, beatus Nonnus sepeliuit. In Isauria S. Tationis [d] martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Vrbano Præside gladio cæsus, martyrij coronam accepit. Eodem die S. Eutychij [e] discipuli beati Ioannis Euangelistæ, qui ob Euangelij prædicationem in multis regionibus carceres, verbera, & ignes perpessus, in pace tandẽ quieuit. Item S. Georgij [f] Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendisset, quod sacras imagines frangeret, Sanctorumque reliquias comboureret, eius iussu manibus abscisis, & capite incenso, martyr migrauit ad Dominum. Rhotomagi S. Audoeni [g] Episcopi & confessoris. Niuernis S. Patricij [h] abbatis.

AVGVSTI 24.

VIGILIA *S. Bartholomæi*. [a]] De eadem Beda, & alij pridie huius diei, Concil. Oxonienf. Radulph. Tungr. de obser. can. ca. 19. Durand. lib. 6. c. 7 & alij.

b *Trecentorum Martyrum*.] Agunt de ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Describitur nobile martyrium ipsorum a Pótio diacono in Actis S. Cypriani, & a Prudentio in Peristeph. hymn. 13. de S. Cypriano. Dicti sunt hi Massa candida, eo quod in fornace calcaria martyrium consummarint. Habuit S. Augustinus de his sermonem centesimum duodecimum de diuers. cuius meminit Possidius in Indic. Vticę autem præcipue agebatur horum solemnitas, atque ea de causa idem S. Augustinus sermone 115. Massam candidam Vticensem dictam esse refert. Idem in tract. in Psalm. 49. Audite, inquit, martyrum numerositatem, sola in proximo quæ dicitur Massa candida plus habet quã centum quinquagintatres martyres, legi-

mus de Massa candida adhuc alium sermonem S. Augustini in cod. manuscrip. S. Mariæ ad Martyres Romæ, positum inter lectiones quæ legi consueuerunt in solemnitate omnium Sanctorum. incipit: Dilectissimi fratres, natalem martyrum celebramus, &c. Quod autem ad numerum spectat; cum Pontius dicat fuisse trecentos, idemque profiteantur omnia Martyrologia; mendũ esse putatur apud S. Augustinum, dum in dicto tractatu ponitur adeo minor numerus.

c *Aureę.*] De ea in prædicto vet. manuscr. hac die. Extant apud nos tam ipsius quam sociorum Acta manuscripta, passaq. habetur tempore Alexandri Imperatoris sub Vlpiano Præfecto. Viget ad huc eius memoria ad Ostia Tiberina, vbi & sacræ eius reliquiæ asseruantur.

d *Tationis.*] De quo etiã Græci agunt in Menologio hac die, eiusque martyrium referunt.

e *Eutychij.*] Agunt de eo item Græci vbi supra in Menologio, eiusque Acta describunt.

f *Georgij.*] Recitantur eius res gestæ in præfato Græcorum Menolog. vbi de eodem hac die agitur.

g *Audoeni episcopi.*] De quo Vsuard. Ado, & alij recentiores. Habentur eius Acta fideliter scripta & recitata per Surium tomo 4. Plura de eodem in vita S. Philiberti abb. apud Surium tom. 5. die 20. Augusti, & in Aicardo, apud eundem tomo 5. die 15. Septembr. Eadem refert Aim. de gest. Franc. lib. 4. ca. 41. Ado in chron. anno 696. eius obitum refert, Sigebertus autem in chron. anno 690. qui & de eodem agit supra anno 649. Interfuit Concilio Cabilonensi. Ponitur eius sedis vigesimus primus Episcopus, secundum tabulas Democharis.

h *Patricij abb.*] Agunt de eodem Vsuardus, vet. manuscript. ac ceteri recentiores.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

Lutetię Parisiorum S. Ludouici[c] confessoris, Regis Francorum, uitę sanctitate, ac miraculorum gloria illustris. Romę sanctorum martyrum Eusebij[d], Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo sub Commodo Imperatore in equuleo leuati, neruis quoque distenti, ac deinde fustibus cęsi sunt, flammis circa eorum latera appositis: & cum in laude Christi fidelissime permanerent, plumbatis vsque ad emissionem spiritus mactati sunt. Item Romę S. Genesij[e] martyris, qui primum sub Gentilitate mimus, cum in theatro, spectante Diocletiano Imperatore, mysterijs Christianorum illuderet, a Deo inspiratus, repente con-

uersus

uersus ad fidem, & baptizatus est: mox Imperatoris iussu fustibus crudelissime cesus, deinde in equuleo suspensus, et ungularum diutissima laceratione uexatus, lampadibus etiam inflammatus, cũ in fide Christi persisteret, dicens: Non est Rex prꝛter Christum, pro quo si millies occidar, ipsum mihi de ore, ipsum mihi de corde auferre non poteritis: martyrij palmam capitis obtruncatione promeruit. Italicę ie Hispania S. Geruntij [f] Episcopi, qui tempore Apostolorum Euangelium in ea prouincia prędicans, post multos labores in carcere quieuit. Arelate in Gallia beati item Genesij [g], qui exceptoris officio fungens, cum impia edicta, quibus Christiani puniri iubebãtur, nollet excipere, & proiectis in publicum tabulis, se Christianum esse testaretur, comprehensus atque decollatus, martyrij gloriam proprio cruore baptizatus accepit. In Syria S. Iuliani [h] martyris. Tarracone S. Magini [i] martyris. Constantinopoli S. Mennę [k] Episcopi. Traiecti sancti Gregorij [l] Episcopi. Neapoli sanctę [m] Patricię virginis.

AVGVSTI 25.

BARTHOLOMAEI *Apost.* [a]] Natalem diem S. Bartholomæi agunt pridie huius diei Beda, Vsuardus, Ado, & alij: Romæ autem xiij. Kalend. Septembris agi consueuisse, testantur uet. manuscrip. S. Cyriaci, de quibus supra. Antiquũ manuscrip. Kalendariũ, quod apud nos habemus, ad viiij. Kalend. Septembr. habet translationem S. Bartholomæi: in Græcorum autem Menologio hac die sic scribitur: Relatio sanctarum reliquiarum S. Apostoli Bartholomæi. At ueto natalem diem eius celebrant tertio Idus Iunii: in dicto autem Kalendario agitur ad xv. Kalend. Iulij. Ex his apparet, tam Romæ, quã etiam in Orientali Ecclesia hac die agi consueuisse de translatione S. Bartholomæi. Est de his etiam constitutio Emmanuelis Imperatoris, quam descripsit Theodor. Balsa. in Nomoc. Photii tit. 7. cap. 1. Quod autem alii præcedenti die agunt de eadem solemnitate: id (secundũ Innocentium in extrauag. de obser. ieiun. c. consilium nostrum) relinquẽdum est cuiusque regionis consuetudini. De Bartholomæo apud nonnullos ea inualuit opinio, ut fuerit Syrus genere, atque a Rege Ptolemæo originem duxerit, dictusq. Bartholomæus, quasi filius Ptolemæi: sed perperam quidem: nam Ptolemęi in Ægypto, non in Syria regnarũt: prꝛterea Apostolos omnes Galilæos fuisse, docet diuina Scriptura, quæ ait, Act. Apost. cap. 1. Viri Galilæi, &c. & cap. 2. Ecce oẽs qui loquũtur, Galilæi sunt, &c. Ceterum si Bartholomæum hic genere Syrum dixerimus, quod Galilæa est in Palęstina, & Palęstina in Syria; eadem quoque ratione ceteros etiam Apostolos Syros esse, dicere debemus. Theodoretus in prꝛfat. de Euang. verit. cum agit de lib. de Legibus, Bartholomęum, sicut ceteros, nullum excipiens, fuisse piscatorem affirmat, idque etiam Metaphrastes testatur: quod quidem uerius mihi probatur: nam secundũ Paul. 1. ad Corinth. cap. 1. Ignobilia mundi & contemptabilia elegit Deus. Ad hęc addimus etiam, Bartholomęum non a Ptolemęo esse dictum; sed sicut Iudęus erat genere, ab Hebraicis uocibus sit appellatus, Bar Tholmai, filius Tholmai. Est Tholmai nomen proprium Hebraicum, & in diuinis Scripturis repetitum, ut Num. 15. Iosue c. 5. Iudic. 1. secundo Reg. c. 3. & Paralip. c. 3. Quod aũt pro Bartholmai, dicamus Bartholomęum, mirum uideri non debet,

debet, cum & in ceteris Hebraicis vocibus id ipsum contingat, ut eadem Latine vel Græce reddita, non eodem modo pronuncientur. Nec illis libenter acquiesco, qui eumdem esse putant Bartholomæum cum Nathanaele, ex leuibus quibusdam coniecturis. Sunt hi, Rupertus abbas, Cornel. Iansenius, & alij hos secuti. Refragatur. n. S. Augustini sententia, dum in tractatu in Psal. 65. & super Ioã. tract. 17. c. 1. scribit Nathanaelem idcirco a Domino non fuisse electũ inter Apostolos, quod fuerit legis doctor; cuius sententiæ adstipulor libentius. Consentit & S. Gregorius lib. 33. Moral. c. 21. De eodem Bartholomæo, præter ea quæ a sanctis Euangelistis scripta hñt, meminit ẽt Dionysius Areopagita in lib. de mystica Theolog. Profectum esse ad Indos, illucque secum lato volumine Euãgelij Matthæi, Christum annunciasse, scribit Euseb. hist. lib. 5. c. 10. & ante eum Origenes in Genes. S. Hieron. de Script. Eccles. in Panteno, Socrat. lib. 1. c. 15. Niceph. hist. lib. 4. c. 32. Fortunatus hoc versu:

Inde triũphatẽ fert India Bartholomęũ.

Lycaonas insuper ad temperantiam instituisse, ait Chrysostomus. De passione eius historiam recitans Greg. Turon. de glor. mart. c. 34. Apud Asiam, inquit, passum, agonis ipsius narrat historia, &c. Nec ab his dissentiunt, qui scribũt in Armenia fuisse coronatum martyrio, ut Sophronius apud Hieron. De genere mortis, diuersæ sunt sententiæ. In commentariolo Hippolyti de duodecim Apostol. legi S. Bartholomæum capite deorsum pẽdente esse crucifixum. Testatur etiam Iosephus apud Metaphrasten, fuisse cruci affixum; idq. Nicephorus profitetur lib. 2. c. 39. At uero excoriatum fuisse, tradũt alij, ut apud Isidorum (licet Isidori eum non dixerim librum) de vit. & obit. sanct. 177. Idq. præfatio Ambrosiana, id antiqua lectionaria, id denique traditio docet. potuit ñ vtrumque contigisse. Gesto rum autem eius quędam feruntur Abdię nomine; quædam incerto auctore in libro qui inscribitur, Passiones Apostolorum, hñr: alia his similia extant in antiquis codicibus manuscr. alia quæ scripta a Iosepho recitat Metaphrastes: edidit & alia Perionius, in quibus oĩbus (secũdum Apostoli sententiam) sic ommia probet lector, vt, quod bonum est, teneat.

b *Eius sacrum corpus.*] Quod autẽ ad eius uenerandas reliquias spectat: fuit illis in primis illustrata Daras ciuitas in finibus Persidis, ut scribit Theod. lector lib. 2. collectan. & Niceph. hist. lib. 16. c. 37. De eius amplissimo templo illic erecto a Iustiniano Imperatore meminit Procopius lib. 2. ædif. Iustinian. Jmp. De translatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Greg. Turon. de glor. mart. cap. 34. Scripsit olim rei gestæ historiam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anastasius. Consentit his Molanus in not. ad Vsuardum. Legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4. nu. 234. pag. 24. Incipit: Maximum quidem certamen, &c. Paucis eamdem refert historiam Metaphrastes ex Iosepho apud Sur. tom. 4. & alij. Facta est autẽ alia post modum translatio Beneuentum ex prædicta insula Liparitana anno Dñi 812. vt auctor est Sigebertus in chron. Leo Ostiensis lib. 1. c. 26 factam scribit anno Domini 840 Rursus autem sub Othone Secundo Imp. Romam delatum est corpus eius, ut Otho Frisingensis lib. 6. c. 25. testatur his verbis: Tradunt de Othone Romani, quod capto Beneuento, beati Apostoli Bartholomæi ossa inde asportauit, ac Romæ in Lycaonia insula in tũba porphyretica ea collocauit, in terrãq. suam per Tiberim & mare in prędicto sarcophago deportare cogitauit: sed eo tamen breui uita exempto, pretiosum thesaurum ibidem remansisse. Hæc Otho. Factum id esse constat anno Domini 983. eiusdem autem Imperatoris undecimo, quo & ex hac uita migrauit. id ipsũ ẽt Albertus Crantz. in Saxon. & alij, qui prosecuti sũt res Othonis Imperatoris. Eadem legi in codice manuscripto Vaticano, ubi registrata sunt priuilegia Romanæ Ecclesiæ; hæcque omnia constare ex litteris aureo sigillo munitis, ibidem scribitur.

c *Ludouici.*] Eius præclarissimas res gestas scripsit Gaufridus, ex quibus ea putantur

tantur accepta quæ extant apud Surium tom. 4. De eodem Anton. in 3. par. tit. 20. c. 1. §. 12. Iudocus Clictouæus, & alij plures, qui prosecuti sunt res Francorum, ac nouissime Papyrius Masson. qui ea quæ a ceteris erant prætermissa, summa industria collegit. Migrauit ex hac uita anno Domini 1270. Bonifacius Octauus Ro. Pont. retulit eum inter Sanctos. Hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, ut alicubi typographi errore positus reperitur; Regum uero Francorum quadragesimustertius ponitur.

d *Eusebij & soc.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitantur horum Acta apud Surium tom. 7. & nos habemus manuscrip. quæ incipiunt: Regnante impijssimo Commodo, &c. Plura de ijsdem Vincent. in Spec. lib. 10. ca. 119. Mombrit. tom. 1. Petrus in catalog. lib. 7. cap. 111. & alij recentiores.

e *Genesij.*] De eodem ijdem qui supra, Beda, & alii. Eius Acta ex manuscr. refert Sur. tom. 5. Confundunt hunc cum Genesio Arelatensi Mombritius, & Petrus in catalogo. Eius Acta manuscrip. habemus, quæ incipiunt: Sanctus Genesius martyr, &c. Erat olim Romę illustris Memoria huius Genesij, quam Gregorius Papa Tertius instaurauit, atque muneribus exornauit, ut constat ex libro de Romanis Pontificibus in eodem Gregorio Tertio.

f *Geruntij episcopi.*] De eodem hac die Vsuardus, et alii recentiores. Huius Acta describuntur sacro hymno, quem legimus in antiquo Breuiario Toletano: quę miramur præterijsse eos qui res Hispanicas nouissime sunt prosecuti, & ieiune admodum de eo scripsere.

g *Genesij Arelat.*] Agunt de eodē hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Eius Acta feruntur scripta a S. Paulino Episcopo Nolano, quæ descripsit Sur. to. 4. Recensetur ibidem editum ab eo miraculum, conscriptum a beato Hilario Episcopo Arelatensi, necnon & homilia falso adscripta Eusebio Emisseno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

Teq. præpollens Arelas habebit,
Sancte Genesi.

Et Venantius Fortunatus his versibus:

Porrigit ipsa decens Arelas pia dona Genesi
Astris Cæsario concomitante suo.

In Breuiario Toletano legitur uetus sacer hymnus, quo eiusdem Genesii Acta egregie canuntur. De eodem præterea agit Greg. Turon. de glor. mart. c. 66.

h *Iuliani.*] De quo etiam dicta uetera manuscripta, adstipulanturque alii recentiores.

i *Magini.*] Agitur de eodem hac die in Flore sanct. Hispan. ex tab. ecclesiæ Tarraconensis.

k *Mennæ episc.*] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itēque in epistola monachorum Palæstinæ ad Iustinian. Imp. recitata in Quinta Synodo, Act. 1. in cuius sequentibus Actionibus frequens de eodem Menna habetur mentio, sicut & in constitutionibus eiusdem Iustiniani Imp. in Authenticis, & Nouellis. Scribit plura de eo Euagr. lib. 4. cap. 35. 36. & 37. Niceph. lib. 17. ca. 25. & 26. Successit hic Anthimo, ut prędicta Synodica Acta testantur. Errat aūt Euagrius, qui Epiphanio Mennam substitutum dicit, & Epiphaniū Anthimo: nam præcessit Epiphanius, cui Anthimus, & ei Mennas est subrogatus: ita ēt Nicephorus in chron. & alii. Celebrat egregias laudes Mennæ Agapitus Papa scribens ad Petrum Episcopum Hierosolymitanum: recitatur ea epistola in prima Actione Quintæ Synodi. Hic etsi ad ips adhęsit Theodoro Episcopo Cęsareę Cappadocię, ob quam cām a Vigilio Romano Pontifice sacris est interdictus, ut eiusdem Vigilii litteræ indicant, quæ extant in tom. 2. Concil. in Vigilio: in tam ipsum, quam etiam Theodorū, cū vterq. Vigilio satisfeciſſet, & fidei Catholicæ professionē eidem tradidisset, receptos esse ad Apostolicam cōionem, declarat Constitutū eiusdē Vigilii Papæ, quod ex bibliotheca Vaticana depromptum intexuimus Annalibus Ecclesiasticis. Nicephorus etiam lib. 17. c. 26. de Mēna a Vigilio cōmunioni restituto meminit. Porro multa Mennæ nomine ad Vigilium

Papam

Papam ab hæreticis fuiſſe conficta, Sexta Synodus declarauit Act. 3. 12. & 14.

l *Gregorij epiſc.*] Scripſit eius res geſtas S. Ludgerus Eps Monaſteriēſis, quas Sur. retulit in to. 2. die 26. Martij. Ad hūc olim presbyterum extat epiſtola S. Lulli Epi Moguntini. Fuit hic, ſicut ille, diſcipulus S. Bonifacij, & ex monacho factus eſt Eps Traiectenſis; ſeditque annos 32. Exceſſit ex humanis anno Domini 784. Agit de eodē hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, & in Indiculo ſanct. Belgij, & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 284. & lib. 4. cap. 188. & alijs.

m *Patriciæ.*] Claruit temporibus Cōſtantini Imperatoris, quando una cum nutrice & famulabus Conſtātinopoli in Italiam ueniens, ueneratura limina Apoſtolorum, Neapoli in Campania diem clauſit extremum; multisque miraculis eius eſt ſanctitas declarata. Eſt celebris memoria Neapoli huius virginis.

xx.x. G Septimo Kal. Septembris. Luna. 26

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 26 27 28 29 1 2

ROMAE S. Zephirini [a] Papæ & martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Irenæi [b] & Abundij, qui in perſecutione Valeriani, eo quod corpus beatæ Concordiæ in cloacam proiectum leuauerant, in eamdem cloacam demerſi fuerunt: quorum corpora a Iuſtino presbytero inde extracta, in crypta iuxta beatum Laurentium ſepulta ſunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatē S. Secundi [c] martyris, viri ſpectabilis, & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Ciſalpina S. Alexandri [d] martyris, qui & ipſe vnus ex eadem legione, cum nomen Domini Ieſu Chriſti cōſtantiſſime fateretur, martyrium capitis abſciſſione compleuit. Nicomediæ paſſio S. Hadriani [e], filij Probi Cæſaris, qui Licinio perſecutionē in Chriſtianos cōmotam exprobrans, ab eodem iuſſus eſt occidi: cuius corpus Domitius Byzantij Epiſcopus, eius patruus, Argyropoli ſepeliuit. In Hiſpania S. Victoris [f] martyris, qui a Mauris pro Chriſti fide occiſus, martyrij corona donatus eſt. Capuæ S. Rufini [g] Epiſcopi & confeſſoris. Piſtorij S. Felicis [h] presbyteri & confeſſoris.

ZEPHIRINI *Papę* [a].] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 27. & lib. 6. cap. 15. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib. 4. ca. 10. & Nicephorus Epiſc. in chronico.

b *Irenęi & Abundij.*] De iiſdem Beda, acceteri qui ſupra, omnesq. ex rebus geſtis S. Laurentij, in quibus horū martyrij Acta deſcribuntur. Quod tā S. Concordiæ, quam horum martyrum corpora in cloacam fuerint proiecta, tum hic in Martyrologio, tum ēt in prædictis Actis nuper citatis habetur; quod & factum in alijs cōpluribus martyribus Romæ paſſis reperitur. Quales fuerint Romæ cloacæ, conſule

cæ, consule in primis quæ admiratione digna scribit Plin. lib. 36. cap. 15. consule & Cassiodor. Variar. lib. 3. epist. 30. qui de his mira scribit ad Argolicum Vrbis Præfectum, dum ait: Tm̃ visentibus conferunt stuporem, ut aliarum ciuitatũ possint miracula superare. Videas illic fluuios, quasi mõtibus concauis clausos, per ingẽtia stagna decurrere: videas structis nauibus per aquas rapidas non minima solicitudine nauigari, ne præcipitato torrenti marina possint naufragia sustinere. Hæc Cassiodorus. Reliquit exẽplũ de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgasset, per easdem subuectus est in Tiberim, ut auctor est Dio Cassius lib. 49. prope finẽ. Hæc de Vrbis cloacis, sepulchris sanctorum martyrũ, quorum sæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, ut etiam factũ constat de corpore S. Sebastiani clarissimi martyris, quod (vt eius Acta testantur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

c *Secundi.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombrit. to. 2. vit. sanct. & Petr. in catal. breuius lib. 7. ca. 117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitate hic passus dr̃, quę diuersis modis dicta reperitur; aliqñ Vintimelium, vel Victimilium, ut a Beda & Vsuardo, Vindimillium, ut ab Antonino; ab alijs Albintimillium, itemq. Intemelium, ut a Cælio apud Cicer. epist. fam. lib. 8. sic & Plin. lib. 3. c. 5. qui dictum fuisse ait Albium Intemelium, unde composite Albintimelium, ut hic ponitur. Est Liguriæ prouinciæ ciuitas, vulgo dicta, *Vintimiglia*.

d *Alexandri.*] De eodem hac die Beda; sed mendose legitur, Pergami, loco Bergomi. Vsuard. & Ado pluribus de eo agunt. Extant eius Acta, quę habet Mombrit. tom. 1.

e *Hadriani.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio, eiusdemq. passionis agonem describunt, prout etiã hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori Episcopi chron. de Episcopis Constantinopolitanis, in Domitio.

f *Victoris.*] De ei⁹ martyrio vide apud Sur. to. 7. Vasæum in chron. Hispan. anno 950. & Molan. in addit. ad Vsuard. & tab. Burgensis ecclesiæ.

g *Rufini Episc.*] De quo tab. eccles. Capuanæ, in cuius Breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergij Papæ.

h *Felicis.*] Cuius res gestas legimus in manuscr. codice ab eadem ecclesia Romam misso.

27 Sexto Kal. Septembris. Luna. A xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAPVAE in Campania natalis S. Rufi [a] Episcopi & martyris, qui cum esset Patricię [b] dignitatis, a beato Apollinare S. Petri discipulo cum vniuersa familia baptizatus est. Ibidem sanctorum martyrum Rufi [c] & Carpophori, qui sub Diocletiano & Maximiano passi sunt. Tomis in Ponto sanctorũ martyrum Marcellini [d] tribuni, & vxoris eius Manneę, & filiorũ Ioãnis, Serapionis, & Petri. In Sicilia apud Leontinos S. Euthalię [e] virginis, quę cum esset Christiana, a fratre suo Sermilliano gladio cęsa migrauit ad sponsum. Eodem die passio S. Anthusę [f] iunioris, quę ob Christi fidem in puteum mersa, martyrium sumpsit. Bergomi sancti

Narni

Narni [g], qui a beato Barnaba baptizatus, primus ab eo eiusdem ciuitatis Episcopus est ordinatus. Arelate S. Cęsarij [h] Episcopi, mirę sanctitatis & pietatis viri. Augustoduni sancti Syagrij [i] Episcopi & confessoris. Papię S. Ioannis [k] Episcopi. Ilerdę in Hispania Tarraconensi S. Licerij [l] Episcopi. In Thebaide S. Pœmonis [m] anachoretę. In Picено apud Septempedanos S. Margaritę [n] viduę.

AVGVSTI 27.

RVFI *Episcopi* [a].] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Agitur de eo in Actis S. Apollinaris, quæ recitat Surius tom. 4. die 23. Iulij, vnde & ceteri acceperunt, ut Petrus in catal. lib. 7. cap. 119. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. & alij.

b *Patriciæ dignitatis.*] Etsi de Patricia dignitate complures viros eruditos scripsisse repererim: nullũ tamen adhuc, mea quidem sententia, nactus sum, qui rem adeo feliciter sit prosecutus, ut nullam prorsus reliquerit ea de re dubitandi occasionem. Dicam paucis (quantum fert ratio instituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualis vepenes Christianos fuerit Patricia dignitas. Constat in primis, auctore Liuio lib. 1. ab Vrbe condita, a Romulo creatos esse cętum Senatores, eosdemq. honoris causa Patres appellatos, omnesq. subinde qui ex eadem progenie exorti fuissent, esse Patricios nũcupatos; quos & dictos esse Ingenuos, ex Cincio docet Festus. Hæc de antiquis Patricijs non tantum Liuius, sed & alij, ut Dionysius, Plutarchus, Dio, Velleius Paterc. ac ceteri prisci auctores scripsere. Erant hi Patricij Originarij dicti, qui a prædictis ducebant originem; ijdemque apud Liuiũm dicti reperiuntur Patricij maiorũ gentiũ. Rursus aũt alij erant Patricj, qui dicebantur minorum gẽtium, ijdemq. Allecti sunt appellati: erant hi, qui ex plebe in Senatum, & ex Senatu transibãt ad Patriciã dignitatem. De his Sueton. in Octauio c. 2. Ea gens, inquit, a Tarquinio Prisco Rege inter minores gentes allecta in Senatũ, mox a Seruio Tullio inter Patricias transducta. Hæc Suet. idẽ in C. Iulio c. 41. ait: Senatũ suppleuit, & Patricios allegit, &c. Sicq. euenie-bat in primis, vt non oẽs Patricij essent Senatoras: nam filij Patriciorũ, ijdẽ Patricij dicti erãt, tũc aũt & Senatores, qñ inter Patres adscripti, ijdẽ dicebãtur Patres conscripti. unde & Suetonius in Octauio c. 10. Quamquam Patricius, nõdum Senator, &c. Rursus autem contingebat, ut nõnulli, licet essent Senatores, nondum tñ essent Patricij, ut vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau. cap. 2. qđ & Tacitus ẽt his verbis significat: Isdem diebus in numerum Patriciorum adscivit Cæsar vetustissimum quemque ex Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. Hæc Tacitus. Porro non tm Patricius ordo, sed & Patricius magistratus in antiquorum scriptorum cõmentariis reperitur, cum. s. Patricij in sacerdotium adsciscerẽtur; ad quos potissimũ sacrarum rerũ cura pertinebat: horum etenim præcipua sacerdotia & Pontificatus erant. In hanc sñiam Cicero orat. pro dom. sua hæc ait: Itaque populus Romanus breui tpe neque Regem sacrorũ, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos sacerdotes, neque auctores centuriatorũ, neq. curiatorum comitiorum: auspicia quoq. populi Romani, si magistratus Patricij creati non sint, intereant necesse est, &c. hæc Cicero occasione Clodij, qui e Patricijs ad plebem transierat. Rursus idẽ ad Brutum epist. 5. Dum vnus (inquit) erit Patricius magistratus, auspicia ad Patres redire non possunt. De eodem Patricio magistratu Liuius sæpe, qui in oratione P. Decij aduersus Patres, & in concione Claudij aduersus Plebeios pluribus docet, magistratum Patricium auspicia curare solitũ. Quam porro ampla esset huius muneris potestas in cogendis comitijs, creãdis magistratibus, atque si opus fuisset,

fuisset, dimouendis etiam Consulibus a Consulatu, pluribus docet Cicero de diuinat. & de legib. Cessante autem superstitione Gentilium, licet extinctus simul fuerit Patricius magistratus, cum ipsorũ sacerdotia, simulq. auspicia fuerint antiquata; remansit tñ ipsa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magistratu illud retinuit, ut sicut in eo Pontificalis dignitas erat perpetua, nec nisi obitu desineret, ita sub Christianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perennis esset. Id egregie expressum habes apud Cassiod. Variar. lib. 6. form. 2. qui de eadẽ amplissima dignitate clarissimis tm̃ viris conferri solita agit lib. 8. epist. 9. 10. & 11. De eadẽ Zeno Imp. l. 3. de Consul. Cod. lib. 12. hæc scribit: Nemini ad sublimẽ Patriciatus honorem, qui ceteris oĩbus anteponitur, ascendere liceat; nisi prius aut Consulatus honore potiatur, aut Præfectura Prætorij Orientis, vel Illyrici, vel Vrbis administratione, aut Magistri militum, aut Magistri officiorum, &c. Adeo itaq. erat Patriciatus excellens dignitas, ut non tã ea Consulatu, quam Consulatus Patricia illustraretur dignitate, ut elegãter habes expressum a Iustiniano Imp. l. 1. C. de Cons. adeo ut nec iam (ut olim) Patricij dicerentur a Patribus, qui & Senatores erant; sed quod Patres dicerentur Imperatoris, ut idẽ Iustin. testatur l. vlt. Cod. de Cons. Horum insignia (quantũ ex nuper citatis Cassiodori locis colligere licet) erant chlamys, cingulum, calcei picti, & sella sublimis. Institutam hanc dignitatẽ a Constãtino Imp. concessumq. Patricijs, ut super oẽs etiã Præfectos Prætorio cõsiderent, auctor est Zosimus lib. 2. Horum etiam auctoritate legationes mitti consueuisse, auctor est Suidas. Hallucinantur omnino, qui eiusmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri consueuisse primarum sediũ Episcopis, ex prædicta a Cassiodoro recitata formula Patriciatus somniarunt. Sed de his satis occasione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

c *Rufi & Carponij.*] De ijsdem tab. ecclesię Capuanæ, in cuius Breuiario Acta ipsorum leguntur, sed aliqua leui censura purganda, ut quæ illic de Sibylla sunt addita: nam quibus temporibus Sibyllæ vixerint, Varro & alij plures docent.

d *Marcellini & soc.*] Agunt de ijsdem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, adstipulanturque uetera manuscripta.

e *Euthaliæ.*] De eadem hac die Græci in dicto Menologio, ubi etiam describitur eius martyrium.

f *Anthusæ.*] Hæc iunior Anthusa dicta est respectu senioris, quæ passa est in persecutione Valeriani, de qua supra xj. Kal. Septembr. Agunt de eadem hac die Græci in Menologio.

g *Narni.*] De quo tabulæ ecclesię Bergomensis, ex quibus etiam Galesinius hac die.

h *Cæsarij Episc.*] Agũt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illustr. ca. 86. Licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Trithemio, et ille Vincentio, existimet ea quæ in Gennadio legũtur de Cæsario, ab aliquo alio esse addita, eo qd Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. & de scrip. Eccles. Cæsariũ claruisse dicat anno Dñi 690. adhærens Vincentio, quem citat; qui ait illum floruisse anno Dñi 700. Hæc autem quam sint a veritate remota, perfacile erit ostẽdere, cum plures reperiantur scriptores, qui illius tpibus vixerint, atque de eo scripserint; multaq. insuper extent sacra Cõcilia, quibus ipse presens subscripsit. Vixit tpibus Iustini, & successorum Impp. Venãt. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodeg. ducem, & de gaudijs vitæ æternæ memi nit de Cæsario Episc. Arelatensi, itemq. de eodem lib. 5. in carmine ad Martinũ, ad ciues Turonicos lib. 8. de seipso, & in car. de virginitate. At vero res gestæ eiusdem Cæsarij, quas Cyprianus eius discipulus fidelissime scripsit, recitatq. Surius tom. 4. eius tpa satis significant, uixisse eum. s. temporibus Symmachi Papæ, ad quem Romam uenit. Ex his certa firmaque redduntur, quæ scribit Gennadius, eum. s. claruisse temporibus Anastasij Imper. cuius tempore sedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cæsarius interfuisse Concilio Arelatensi tertio, & quarto,

quarto, quod desideratur, cuius mentio hȓ in Concilio Meld.c.73.itemque Concil. Vasensi,& Carpentoratẽsi, in quibus oĩbus primo loco,ut Metropolitanus,subscriptus reperitur;sicut & Agathensi, qđ celebratum est sedis illius temporibus, nimirum sub Cõsulatu Messallæ,anno Domini 506.Ex his videas,quo iure Trithemius hunc sibi vendicet inter monachos ord.S.Benedicti, cum ante ipsum S. Benedictum vixerit,qui anno 529.in Cassino monte cœpit ordinis sui fundamenta iacere:Fuit autem Cæsarius professor cœnobij insulæ Lerini sub Porcario abbate, ut prædicta Acta testantur;quod etiã profitetur ipse homil. 20. ubi multa locutus de laudibus illius cœnobij,addit: Ego,inquit,peculiaris alumnus vester,&c. Longe ante tempora S. Benedicti monasticã obseruantiam in eadem insula viguisse, exploratum certumq. habetur.Cum autem idem Trithemius citet eiusdem Cæsarij sermonem tertium, quo se profitetur S.Benedicti esse discipulum,nihil huiusmodi in sermonibus Cæsarij recẽsedi tis potui inuenire: quod si in aliquo tamen codice id reperitur, alterius potius auctoris existimandus est sermo. Extat egregia epist. Ennodij Ticinensis ad eũdem Cæsarium scripta de legatione qua functus est ad Regem Gothorum;eaque eximias Cæsarij uirtutes commendat ac prædicat.Incipit:Qđ spe conceperã,&c. Non prætermittimus hic meminisse eiusdem Cæsarij sororis, dictę S.Cæsareę uirginis,ac matris multarum virginũ, quæ & ipsa egregia claruit sanctitate. De eadem idem Cyprianus in dictis Actis sancti Cęsarij: & Fortunatus etiam lib.8.in carm. de uirginitate de eadem agit his versibus, dum recenset eam inter illustres sanctitate virgines:

Has inter comites cõiuncta Cæsaria fulget,
Temporibus nostris, Arelatense decus.

Et inferius:

Dulce decus, vbi sit veneranda Cæsaria
præsens,
Præsule Cæsario non caritura tuo.

De eadem S.Cæsaria agit Greg. Turon. hist.Franc.lib.9.c.40. & 42. Ibi de regulis eius, sub quibus S.Radegundis Regina & aliæ monasticam uitam exercuerunt, conscriptis a prædicto S.Cæsario, de quo agimus. Fuit eiusdem nominis Cæsarius monachus scriptor vitæ S. Engelberti, quę extat apud Sur.to. 6. die 7. Nouembris, qui etiam illa scripsisse putatur, quæ in Speculo exemplorum distinct.6.recitantur: vixitq. circa annum Domini 1250.

i *Syagrij episcopi.*] De eodem Beda, Vsuard. Ado,& alij hac die. Scribit de eo Greg. Turonen.lib.9. de gestis Francorũ c.23. in fine, Ado Viennensis *in chron.* anno Domini 575. appellatq. eum virũ summæ sanctitatis,eumdemque testatur interfuisse primo Concilio Matisconẽsi. Peruenit etiam ad tempora S. Gregorij Papæ, cuius ad eumdem extant plures epistolæ in regist.lib.5. *epist* 57. & *lib.6.* epist.110. 112.117.118. & 119. Ipse autẽ Romam venit, subscripsitque priuilegio concesso ecclesiæ S.Medardi, Indict.vndecima,anno Domini 593.*quibus etiam* temporibus obijt, ut apparet ex lib. 11. epist. 10. eiusdem regiſtri. De eo etiã Fortunatus in vita S. Germani Episcopi Parisiorum c.65.illicq. de eius ordinatione agitur. Fuit & alius Syagrius Nicienſis Episcopus, cuius natalem diem colunt Nicienses 23.Maij.

κ *Ioannis Episc.*] De quo tab. eccles. Papiensis.

l *Licerij Episcopi.*] Agitur ds eo in ecclesia Ilerdensi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flore Sanct. Hispan.

m *Poemonis.*] De eo hac item die Græci in Menologio,plura autem in Vit. Patrum.

n *Margaritæ.*] De rebus gestis ipsius sunt apud nos Acta a Seuerinatibus Romam missa.est illorũ exordium: Margarita Septempedæ, &c. Dormiuit in Domino anno 1395. Multis fuit illustrata miraculis.

Quinto

28 Quinto Kal. Septemb. Luna. B xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
22	23		24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4		

HIPPONE Regio in Africa natalis S.[a] Auguſtini Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris eximij: qui B. Ambroſij Epiſcopi opera ad Catholicam fidem conuerſus, & baptizatus, eam aduerſus Manichæos, aliosq. hæreticos, acerrimus propugnator defendit: multisq. alijs pro Eccleſia Dei perfunctus laboribus, ad præmia migrauit in cælum: cuius reliquiæ[b] primo de ſua ciuitate propter barbaros in Sardiniam delatæ, & poſtea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum translatę, ibi honorifice conditę ſunt. Romę natalis S. Hermetis[c] viri illuſtris; qui (vt in Actis B. Alexandri Papę legitur) primo carcerali cuſtodię mancipatus, deinde cũ alijs plurimis gladio cędente martyrium compleuit ſub Aureliano Iudice. Briuate apud Aruernos paſſio S. Iuliani[d] martyris, qui cum eſſet B. Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Chriſto ſeruiret, in perſecutione Diocletiani a militibus tentus, defecto gutture morte horribili necatus eſt. Conſtantię in Gallia S. Pelagij[e] martyris, qui ſub Numeriano Imperatore & Euilaſio Iudice martyrij coronam accepit. Salerni ſanctorum martyrum Fortunati[f], Caij, & Anthes, ſub Diocletiano Imperatore & Leontio Proconſule decollatorum. Conſtantinopoli S. Alexandri[g] Epiſcopi, glorioſi ſenis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effuſa ſunt viſcera eius. Apud Santonas S. Viuiani[h] Epiſcopi. Item S. Moyſis[i] Aethiopis, qui ex inſigni latrone inſignis anachoreta, multos latrones conuertit, & ſecum duxit ad monaſterium.

AVGVSTI 28.

AVGVSTINI *Epiſcopi*[a].] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De anno ac die eius obitus ſcribit Marcellinus in chron. deceſſiſſe Felice & Tauro Conſulibus, ſed verius Proſper ſub Conſulatu Theodoſij xiij. & Valentiniani iij. Res geſtas ſuas a teneris annis vſque ad ſuſceptum ſacrum baptiſma, atque receſſum ex Italia, ipſe pluribus proſecutus eſt in libris Confeſſ. cetera autem Poſſidius Epiſcopus Calamenſis. His etiam locupletiora collegimus ex epiſtolis, ceterisque ipſius ſcriptis, alijsque probatis auctoribus, & per annos ſingulos intexuimus in Annal. Eccleſiaſt. Migrauit ex hac vita, Theodoſio xiij. & Valentiniano iij. Conſſ. dum vocaretur ad Cõcilium œcumenicum Epheſinum Theodoſij Imp. legatione: eſt is annus a Chriſto Domino 430.

b *Cuius reliquiæ.*] Eiuſmodi trãslatio primũ facta in Sardiniam inſulam, contigiſſe putatur, quando Traſamundus,

Arianus Rex Vuandalorum, omnes Episcopos Africanos Catholicos relegauit in Sardiniam tẽporibus Symmachi Papæ, Cæthco Consule, anno Domini 504. in quam quidẽ rem insudauit industria S. Fulgẽtij Episcopi Ruspensis. Baculus insuper, et mitra illuc allata, hactenus in Sardinia asseruantur. Adstipulatur his ẽt Oldradus Mediol. Episc. in epist. ad Carolum Magnum, & Franc. Fara de rebus Sardois. De translatione autem Ticinũ facta, cuius etiam hic mentio habetur, agunt Beda, Ado, & alij hac die, Paul. diac. de gest. Longob. lib. 6. c. 14. Beda de sex ætat. in fine. Ado Viennen. in chron. anno 718. Otho Frising. eodẽ anno, Sigebert. anno 721. Marian. Scot. anno 714. Sigeberto autem assentitur Sigon. de Reg. Italiæ. Sed de his actum est superius die 28. Februarij, quando eiusmodi translationis solemnitas agitur. Vide quæ de ea re supra notauimus ea die.

c *Hermetis.*] De quo hac die Beda, & alij; Ado aũt vberius recitat eius Acta ex rebus gestis S. Alexandri Papæ, quas refert Sur. to. 3. Errat Ado, dũ passum scribit sub Aureliano Imp. Nam Aurelianus ille Iudex erat, & non Imperator; vt prædicta Acta significant: a temporibus. n. Alexandri Papę vsq. ad Aurelianum Augustum plusquam centum quinquaginta annorum intercedit spatium tpis. Passus est itaq. Hadriano Imp. sub Aureliano Iudice, vt eadem Acta testantur. Pelagius Papa II. illustrauit cœmeterium S. Hermetis. Erat celebris eius Memoria apud Antium, cuius habetur mentio in Actis S. Bonifacij Papæ to. 1. Concil.

d *Iuliani.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, atque recentiores. Hac die eius celebritatem esse celebrandam, habes a Greg. Turon. lib. 2. de glor. mart. cap. 29. qui ipse integrum librum scripsit dẽ eius agone atque miraculis; recenset eum Lipom. to. 3. & Sur. to. 4. Sidonius Apollin. agit de eodem epist. 1. lib. 7. Venantius Fortun. in carmine de gaudio vitæ æternæ, & ad Bodegis. lib. 7. & alij, qui ex prędictis acceperunt.

e *Pelagij.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vuãdelbert. Petr. in catal. lib. 7. c. 120. & alij recentiores, est mentio de Pelagij martyris ecclesia Constantinopoli ædificata, & a Copronymo deiecta; apud Zonaram to. 3. Annal.

f *Fortunati & soc.*] De his tabulæ ecclesiæ Salernitanæ, Breuiarium, & alia eiusdem ecclesiæ antiqua monumenta. Horum translatio celebratur Idib. Maij. Ipsorum corpora asseruantur in ecclesia cathedrali in inferiori crypta: in superiori autem sub altari maiori positũ est corpus S. Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuersaria celebritas illic agitur 21. Februarij.

g *Alexandri Episc.*] De quo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio tertio Kal. Septemb. S. Athanasius de ipso scripsit ad Serapionem col. 450. Gregor. Nazian. in orat. de cathedra Constantinopolitana non affectata, his verbis: Egregij illius Alexãdri discipuli estis, magni Trinitatis propugnatoris, qui rebus & verbis impium errorem depulit & profligauit. Neq. enim memoria vobis excidat Apostolica illa oratio, quæ impietatis auctorem & antistitem sustulit, idq. in locis impurissima lingua dignis; nimirum vt contumelia contumeliam vlisceretur, &c. Hæc Gregorius, tribuens huius precibus interitũ Arij. De eodem item Rufin. hist. lib. 1. c. 12. Theodoret. lib. 1. c. 14. & in Theophilo in Iacobo Nisibita c. 1. Socrates lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 3. & 4. Sozom. lib. 1. c. 17. c. 29. & lib. 3. c. 3. Niceph. hist. li. 8. c. 15. Niceph. Episcopus in chron. & in ea oratione quæ a Metaphraste recitatur de Patribus Nicęni Concilij: habetur apud Lipom. tom. 6.

h *Viuani*, alias *Bibiani*] De diuersitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana. Agunt de hoc sancto Vsuard. & Ado hac die. Agit de eo Greg. Turon. de gloria confess. cap. 58. De basilica autem S. Bibiani Venantius Fortunatus carmen scripsit, cuius est exordium:

Digna sacerdotis Bibiani tẽpla coruscãt,
Quæ, si iusta petis, dat pia vota fides.

Eiusdẽ Acta extare, scribit Greg. Turon. vbi supra. Successit, hic Ambrosio eius sedis Episcopo, ad quem extat epist. 6. Sidonij

donij Apollin. lib.9. Ponitutq. quintus ordine Episcopus Santonensis in tab. Democharis. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib.3. monod.22.

i *Moysis.*] De quo etiam hac die agũt Græci in suo Menolog. paucisq. referũt eius Acta; vberius in Vit. Patrum, & Niceph. hist. lib.11.c.36. Diuersus hic ab illo Moyse anachoreta, de quo Sozomen. lib.6.c.38.

29 Quarto Kal. Septemb. Luna. Cxxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

DECOLLATIO [a] S. Ioannis Baptistæ, quem Herodes circa festum Paschæ decollari præcepit: quæ tamen hoc die solẽniter colitur, quando [b] eius venerandum caput secundo inuentum fuit: quod postea Romam translatum, in ecclesia S. Siluestri ad Campum Martium summa populi deuotione asseruatur. Romæ in monte Auentino natalis sanctæ Sabinæ [c] martyris, quæ sub Hadriano Imperatore gladio percussa, martyrij palmam adepta est. Item Romæ S. Candidæ [d] virginis & martyris, cuius corpus Paschalis Primus Papa in ecclesiam S. Praxedis transtulit. Antiochię in Syria natalis sanctorum martyrum Nicææ [e] & Pauli. Constantinopoli sanctorum martyrum Hypatij [f] Episcopi Asiani, & Andreę presbyteri, qui ob cultum sanctarum imaginum sub Leone Isaurico bārba pice illita atque incensa, & cute capitis extracta, iugulati sunt. Perusię sancti Euthymij [g] Romani, qui Diocletiani persecutionem fugiens, ibi cum vxore & Crescentio filio quieuit in Domino. Metis sancti Adelphi [h] Episcopi & confessoris. Lutetię Parisiorum depositio sancti Mederici [i] presbyteri. In Anglia S. Sebbi [k] Regis. Apud Smyrnam natalis sanctę Basillę [l]. In pago Tricassino sanctę Sabinę [m] virginis, virtutibus & miraculis glorioſę.

DECOLLATIO *sancti Ioannis Baptistæ* [a].] De eadem solemnitate Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: itemq. Græci, qui etiam Decollationem appellant, vt constat ex eorum Menologio, & ex cõstitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in Nomoc. Phot. tit.7.cap.1. Rei gestæ historiam describunt sancti Euangelistæ, Matthæus c.14. Marcus c.6. & Lucas c.9. externorum autem Iosephus antiquit. lib.18. c.7. De Herodiade, quæ in caput eiusdem præcursotis insultauit, scribit Hieron. in apolog. aduersus Rufin. deq. sepultura eius corporis seorsum a capite idem epist.27. in epitaphio Paulę. De diuina vltione in Herodiadem saltatricem, vide Niceph. hist. lib.1.ca.19. & 20. & Metaphrast. in sermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. tom.4. Cõstat autem cædem S. Ioannis Baptistæ contigisse imminente festiuitate Paschali, vt Beda in Marc. c.6. testatur, & alij. At quoniam illis temporibus (vt diximus) festa martyrũ agi vetitum erat: idcirco, sicut natalis dies S. Iacobi Apostoli, ita etiam

eiuſmodi celebritas in aliud tempus trãſlata eſt,& (vt idẽ Beda teſtatur) in ipſum diem quando Edeſſæ inuentum fuit venerandũ caput ipſius. Ad hæc addimus, hac item die quarto Kal. Septemb. totius Orbis lętitia dedicatam eſſe baſilicã illã Alexandriæ, ſuper dirutum Serapidis tẽplum magnificentiſſime excitatã, Theodoſio imperante, per Theophilum Epiſcopum Alexandrinum; illucq. prædicti S. Ioãnis ſacras reliquias allatas fuiſſe atque reconditas. De ruina tẽpli Serapidis ſupra actũ eſt: de erectione prædictæ baſilicæ, & illatione prædictarum reliquiarum agit Rufin. hiſt. lib. 2. c. 27. & 28. dũ ſcribit de ſepulchro eiuſdẽ S. Ioannis per Iulianum Apoſtatam profanato; de quo etiam Nicephor. lib. 10. c. 13. Metaphraſtes in Attemio, Ado in chron. anno 361. Beda de ſex ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem baſilica a S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto Kal. Septembris, quo fuit conſecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi auctor illucuſq. ſinceram hiſtoriæ veritatem proſequitur: de ceteris autem, quæ illic habentur, mox diſſeremus.

b *Quando eius venerandum caput inuentum fuit.*] Iã ſuperius ſexto Kal. Martij commemoratio agitur, qñ in Palæſtina primum inuentum eſt præcurſoris ſacrum caput apud Herodis olim regiam. Porro non tm Latini, ſed & Græci ẽt ſecundam eiuſdem capitis celebrant inuẽtionem, ſed alia die, viij. Kal. Iunij. Quod aũt ſpectat ad hanc, de qua agimus, ſcũdam inuentionem; ſcimus complures auctores eam referre ad tempora Marciani Auguſti: id enim in primis reperitur apud Marcellinũ Comitis chronicõ, Opilione & Vincomalo Conſſ. apud Metaphraſtem in vita S. Matronæ die 8. Nouẽb. idq. Beda in Marc. c. 6. & lib. de ſex ætat. Ado in chron. item tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore; ac denique nonnulli recentiorum, qui prædictorum fidem ſecuti ſunt, vt Vſuar. Ado, & qui poſt hos ſcripſerũt Martyrologia. Miratus ſum vehementer, manifeſtiſſimo errori tot tantosq. auctores tam facile ſubſcripſiſſe. Conſtat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentũ iterum ſacrum caput, illudq. eumdẽ Imperatorem tentaſſe Conſtantinopolim deferre: ſed minus licuit homini Ariano ſancta tractare; qđ tñ eius ſucceſſor pientiſſimus Theodoſius Aug. religioſiſſime impleuit. Id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longe ante tpa Marcellini, vel aliorum prædictorum vixerunt, teſtatum ſuis ſcriptionibus reliquerunt, vt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 21. & S. Proſper in chron. Valentiniano quartum & Neoterio Conſſ. vbi hæc hẽt: Theodoſius venerabile Ioannis Baptiſtæ caput *ex vico* Coſſai Cõſtantinopolim deportãs, *ſeptimo* ab vrbe lapide, in baſilica, quam magno ſumptu in eius honorẽ erexerat, tecondidit. Hos ſecuti ſunt ceteri, Nicephlib. 12. c. 49. Cedrẽ. in cõpẽd. an. 6. Theodoſ. Imp. Latinorũ poſt S. Proſperũ Sigeber. in chron. anno Dñi 392. & alij. Ceterum anno 13. Theodoſij, Dñi vero 391. ſub Conſulatu Tatiani & Symmachi id contigiſſe, probauimus in Annalibus. Quis itaq. dicere poterit, factam eſſe ſecundam capitis inuentionem Marciano imperante, cum ipſum illud iam fuerit a Theodoſio Imp. translatũ atq. recõditũ? Nec eſt qđ quis adhuc ſponte dicat illud iterum deperditũ, ac tpe Marciani Imp. inuentum: nulla. n. tõ id vel fingere opinarive finit: nã a tpibus Theodoſij vſque ad Marcianum Conſtantinopolitana ciuitas a barbaris fuit immunis. Cuius aũt fidei ſit tractatus ille de reuelatione ſeu inuentione capitis S. Ioannis Baptiſtæ, declarat cẽſura Gelaſij: qui ſic ea quæ ibi ſunt, reliquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falſa ſint, ante examinet, quã probet; idque merito: nam quæ illic in exordio conſcribuntur vſq. ad dedicationem templi per Theophilum factam, a prædictis auctoribus accepta, vera certaq. eſſe noſcuntur; quæ aũt ſubſequuntur de capitis inuentione ſub Marciano, ex præfatis hiſtoricis refelluntur. Quod item ſubditur de Iuranno Epiſcopo Alexãdrino Theophili ſucceſſore, commentum eſſe non dubites: Cyrillus enim, & non alius, ſucceſſit Theophilo; nec aliquis

in ſerie

in serie Episcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur Episcopus. Nec etiã alicuius est fidei, quod illic dicitur, translatum fuisse prædictum sacrum caput Alexandriam, quod constat a Theodosio delatum Constantinopolim, & reconditũ in Hebdomo. Mittimus hic cũ acta referre, quæ in illa tractatione displiceant, vt manifestæ veritati contraria. Si quod itaq. caput S. Ioãnis (vt ibi legitur) Alexãdria translatum est in Gallias, nõ quidem Baptistæ fuit, sed alterius Ioãnis martyris, qui olim cũ Cyro illic passus, illustrissimus habebatur, quorum Acta ex antiquis monumentis Metaphrastes descripsit die 31. Ianuar. quæ recitat Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Erat ille Ioannes patria Edessenus, sepultusq. vna cũ Cyro, cuius domus mutata est in ecclesiam nomine Trium puerorũ erectam, vt eadem Acta testantur; quæ quidem cõcinnitatem quamdam cum his quę illic scribuntur de trãslatione capitis, ac Trium puerorum simul cum capite conditorũ, hĩę vñr. Legi ẽt ex vita Grati Episcopi Augustensis aliam historiam a prędictis longe diuersam de inuentione & translatione capitis S. Ioan. Bapt. sed eiusmodi quæ nullo fulciantur testimonio veritatis. Nos aũt (liceat dicere) prædicamus quod scimus, ac certa traditione didicimus. Rursus aũt Romanum Martyrologiũ profitetur, caput S. Ioannis Baptistæ Romę asseruari in ecclesia S. Siluestri in Campo Martio; pars tñ illą capitis, mentum dicta, qua illud caret, Augustiæ Prætoriæ in finibus Subalpinorũ haberi perhibetur, licet alię ciuitates easdem sacras reliquias sibi vendicent. sed hæc non disputo. Memini me legisse in bibliotheca S. Petri in Vaticano litteras Apostolicas Bonifacij Octaui Rom. Pontif. quibus elargitur indulgentias inuisentibus prædictam ecclesiam ea die qua illud sactatissimum caput in alio ornatissimo vase tunc affabre facto repositum est intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolũt seniores sanctimoniales eius monasterij) tpe Borbonicę cladis a militibus direptum est; caput aũt cum suo vase, in quo hodie cernitur, seorsum positũ atque absconditum a sacris virginibus illæsum seruatum fuit. Ob tã insigne monumentum eadem ipsa ecclesia S. Siluestri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maioribus regnis, cum agit de palatijs Vrbis. Non omittimus dicere, non tantum Alexandriam sactarum reliquiarum præcursoris Domini olim factam esse participem, sed alias etiã vrbes, Orbisq. regiones tantis pignoribus locupletatas: eadẽ enim Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæstina esse delata, scribit Theodoretus in Theophilo ca. 21. In Gallias insuper ad Vasensem ciuitatem, ac in Mauriẽnam vrbem esse perlatas sacras Ioannis Baptistę reliquias, scribit Gregor. Turonen. de glor. martyrum c. 12. & 14. Testatur hoc ipsum de Maurienna Sigeber. in chron. anno Domini 613. agitq. de miraculis illic editis. Nec præterimus, S. Paulinum Nolanum Episcopum easdem in Nolana basilica condidisse, vt ipse scribit in Natal. 9. S. Felicis; itemq. S. Gaudẽtium Episcopum Brixianũ in basilica a se condita collocasse, vt idem refert in sermone habito in dedicatione basilicæ conc. sanct. Porro sacrosanctum digitum indicem, quo Christũ Dominũ indicauit, dicens: Ecce agnus Dei, &c. Hierosolymis delatum esse in insulam Melitam a Fratribus Hospitalis S. Ioannis, illicq. magna veneratione haberi, percepi. De trãslatione manus eiusdem Præcursoris Domini; historiam habes apud Sur. to. 4. ex Metaphraste descriptam.

c *Sabinæ*.] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Recitat Surius ex Adonetius Acta, & Mombrit. to. 2. Habemus eadem sinceriſſima, quæ ex Actis publicis sunt accepta: est illorum exordium: Illustris femina Sabina, &c. Vetus Romæ extat Titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius est mentio in Concilio primo Romano sub Symmacho, & apud Greg. in regist. lib. 9. c. 22. & lib. 11. cap. 2. quam quidem ecclesiam Eugenius Papa Secundus exornauit, auxitque, vt constat ex libro de Rom. Pontificibus in Eugenio. Sunt alia innumera eiusdem veteta monumenta.

d *Candidę.*] De eadem Vsuard Reperitur in marmorea tabula, quæ est in ecclesia S. Praxedis, inter cetera ibi condita martyres descripta S. Candida.

e *Nicææ & Pauli.*] De his ēt in prędicto manuscrip. antiquissimo Martyrologio, & Molan. in addit. ad Vsuardum.

f *Hypatij & Andreę.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio x. Kalend. Octob. ibiq. læuum eorum martyrium describitur, cuius quidem genus cruciamenti expressum etiam habes in Actis S. Stephani iunioris, quæ extant in appēdice operum S. Ioannis Damasc. et apud Sur. tom. 7. die 28. Nouembris.

g *Euthymij*] Cuius Acta leguntur in gestis S. Crescentij martyris: accepimus eadem ab ecclesia Perusina.

h *Adelphi Episc.*] Ponitur hic decimus ordine in serie Episcoporum Metē sium apud Democh. de sacrif. Miss. Agit de translatione eiusdem hac die Molan. in addit. ad Vsuard. Est sermo S. Petri Chrysologi 126. in natali S. Adelphij: an autem sit ille de quo hic agitur, non audeo affirmare.

i *Mederici Episc.*] Agēs de hoc Vsuardus hac die, appellat eum Episcopum, cum tamen inter Parisienses Episcopos non recēseatur in catal. Democh. De eodem agit Vincent. lib. 27. c. 92. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 231. appellat eum abbatem.

k *Sebbi Regis.*] De quo plura Beda de gest. Angl. lib. 4. c. 11. ex quo ceteri.

l *Basillę.*] De ea tā in veteri Romano Martyrologio, quam ēt in manuscriptis.

m *Sabinę.*] Agit de eadem hac die Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 134. vbi tamē multa habētur censura digna.

xxv. 25. **D** Tertio Kalen. Septemb. Luna. 30

a b c d e f g h i k l m n p q r f
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

ROMAE via Ostiensi passio B. Felicis [a] presbyteri, sub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: qui post equuulei vexationem, data sententia, cum duceretur ad decollandum, obuius ei fuit quidam Christianus, qui dū se Christianum esse sponte profiteretur, mox cum eodem pariter decollatus est. Huius nomen ignorantes Christiani, Adauctum eum appellauerunt, eo quod S. Felici auctus sit ad coronam. Item Romæ S. Gaudētiæ [b] virginis & martyris, cum alijs tribus. Ibidem S. [c] Pammachij presbyteri, qui fuit doctrina & sanctitate conspicuus. Coloniæ Sufetulanæ in Africa beatorum sexaginta [d] Martyrum, qui furore Gentilium cæsi sunt. Adrumeti item in Africa sanctorum Bonifacij [e] & Theclæ, qui beatorum duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Thessalonicæ Sancti Fantini [f] confessoris, qui multa a Sarracenis perpessus, atque e monasterio, in quo mira abstinentia vixerat, expulsus, cum plurimos ad viam salutis perduxisset, demum in senectute bona quieuit. In territorio Meldensi S. Fiacrij [g] confessoris. Bononiæ S. Bononij [h] abbatis.

AVGV-

AVGVSTI 30.

FELICIS & *Adaucti.*[a]] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mombrit. to. 1. Habemus eadem manuscrip. quæ incipiunt: Cum fertur Diocletiani persecutionis, &c. Ex his Petrus in catal. lib. 7. c. 138. & alij recentiores accepisse noscuntur. Erat Romæ nobile cœmeterium nomine sanctorum Felicis & Adaucti, quod restituit Ioannes Papa, ut apparet ex libro de Roman. Pontificibus in Ioanne.

b *Gaudentiæ.*] Agunt de eadem Beda & Vsuard. quibus adstipulantur uetera manuscripta.

c *Pammachii.*] Frequens est mentio de eo apud S. Hieronymum, qui ad ipsum scribit epist. 26. 50. & 52. Fuit hic gener S. Paulæ; uxorem enim duxerat Paulinam eius filiam, ut idem S. Hieronym. scribit epist. 27. in epitaphio Paulæ; licet idem S. Hieron. in dicta epist. 26. & in c. 1. super Amos, in Isai. c. 60. lib. 17. & in proœm. libri 18. per allusionem filium illius appellet. Hic, defuncta Paulina uxore, monachismũ amplexus, xenodochiũ construxit in Portu Romano, de quo idẽ Hieron. in dict. epist. 26. Primus, inquit, inter monachos, primũ sequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque Titulum, Pammachij dictum, sanctorum Ioannis & Pauli. Obijt diem, cũ vrbs Romana obsideretur a Gothis, ut idẽ refert in proœm. libri 1. super Ezechielem: est is annus a Christo, fm Fastos Onuphrij, 410. Inter innumeras eius uirtutes illa in primis enituit, qua solida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoq. de eo S. Hieronymus in proœmio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduersus diabolum dimicas, &c. Eius uirtutes retexit etiam epist. 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

d *Sexaginta Martyrum.*] De his scribit S. August. epist. 267. Passi sũt hi, qñ ex edictis Honorij Imperatoris, quæ recẽsentur in Cod. Theodosiano tit. de Paganis, iussum est oĩa simulacra confringi, quarum quidem legum idem August. meminit de ciuit. Dei lib. 18. c. 54. & Prosper de prædict. c. 16. Vide de his l. si quæ in agris sunt templa. eod. tit. de Pag.

e *Bonifacij & Theclæ.*] Plura de ijsdẽ martyribus leguntur in Actis sanct. duodecim fratrum, quæ apud nos manuscripta asseruantur.

f *Fantini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, resq. eius præclare gestas referunt.

g *Fiacrij.*] Extant eius Acta ex manuscrip. edita apud Sur. to. 7. Agunt de eodẽ Molan. in addit. ad Vsuard. & alij.

h *Bononij abb.*] De quô etiam tab. eccles. Bononiensis, ex cuius antiquis monumentis eius Acta accepta, relata sunt apud Sur. to. 7. Migrauit ex hac uita anno Domini 1026. eiusq. sanctitatem probauit Ioannes Papa Vigesimus. ita Sigonius: uerum si (ut eius Acta habent) probatio facta est paulo post mortem eius, a Ioanne Decimonono id factum oportuit: nam Ioannes Vigesimus diu post Pontifex creatus est.

31 Pridie Kal. Septemb. Luna. E xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

REVIRIS natalis S. Paulini[a] Episcopi, qui tempore Arianæ infestationis a Constantio Imperatore Ariano ob Catholicam fidem exilio relegatus, & extra Christianum nomen

vsque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ passionis coronam percepit a Domino. Item sanctorum martyrum Robustiani[b] & Marci. Trasaquis in Marsis ad lacum Fucinum natalis sanctorum martyrum Cæsidij[c] presbyteri, & sociorum, qui in persecutione Maximini martyrio coronati sunt. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum Theodoti[d], Rufinę, & Ammię: quorum duo primi S. Mamantis martyris parentes fuerunt, quem Rufina in carcere peperit, & Ammia educauit. Athenis S. Aristidis[e], fide & sapientia clarissimi: qui Hadriano Principi de religione Christiana volumen obtulit, nostri dogmatis continens ratione, & quod Christus Iesus solus esset Deus, præsente ipso Imperatore luculentissime perorauit. Antisiodori S. Optati[f] Episcopi & confessoris. In Anglia S. Aidani[g] Episcopi Lindisfarnensis, cuius animam cum S. Cutbertus ouium pastor in cælum ferri vidisset, relictis ouibus, factus est monachus. Apud Nuscum S. Amati[h] Episcopi.

AVGVSTI 31.

PAVLINI *Episcopi*[a].] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Hic in exilium missus est a Conciliabulo Atelatensi anno vigesimo Constantij Imp. vt scribit S. Hieronymus in chron. qui etiam subdit, eumdem anno vigesimotertio eiusdem Imp. in exilio vita functum esse. Agunt de eodem S. Athanasius in apologia de fuga sua, Hilarius in libel. ad Constantium, Liberius Papa in epistola ad Lucif. Calarit. Seuerus hist. lib. 2. & Cassiod. lib. 5. cap. 15. Eius venerandum corpus Treuiros relatum est, & in crypta vna cum sanctis martyribus conditum; ac demum anno a Christo Domino 1071. repertum fuit, vt Sigebertus scribit in chron. his verbis: Treuiris in ecclesia S. Paulini, in crypta subterranea, inuenitur corpus eiusdem S. Paulini, quod olim e Phrygia, vbi exulauerat, reportatum, ibi a Felice Episcopo catenis ferreis fuerat suspensum: & iuxta eũ multa corpora sanctorum; ad dexteram scilicet eius Palmatius Consularis & Patricius Treuirorum; ad sinistram Tyrsus vnus de principibus Thebææ legionis, cum multis Thebæorum in hac vrbe a Rictiouaro martyrizatis: ad caput septẽ senatores Vrbis, Maxentius, Constantius, Crescẽtius, Iustinus, & tres fratres, Leander, Alexander; & Soter; ad pedes Hormisda, Papirius, Constans, & Iouinianus: & cum multi alij ibi iacerent, horum tantum nomina & tempus passionis aureæ litteræ in pariete scriptæ signabãt, eosq. omnes sub Rictiouaro passos fuisse docebant. Hæc ille.

b *Robustiani & Marci.*] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adstipulantur antiqua manuscripta.

c *Cæsidij & soc.*] De quo diximus supra tertio Idus Augusti, cum de Rufino Episcopo actum est. Celebris est eius memoria Trasaquis apud Fucinum lacum, vbi & multis quotidie miraculis illustratur: inde enim maternum nos genus ducentes, testatas atque expertas loquimur.

d *Theodoti & soc.*] Agunt de ijsdem Græci, quorum Acta iuncta simul cum illis S. Mamantis recitat Metaphrastes: extant apud Sur. tomo 4. die 17. Augusti.

e *Aristidis.*] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de Aristide Eusebius in chron. anno 9. Hadriani Imp. & hist. lib. 4. c. 3. & 5. Hieronymus de scrip.

Eccles.

Eccles. & in epist. 84. ad Magnũ oratorẽ.

f *Optati Episc.*] De eodem hac die Vsuard. Errore labitur Petrus in catalog. dum putat hunc esse Optatum illum Mileuitanum Episcopum, de quo superius actum est. Ille etenim Mileuiin Numidia, hic autem Antisiodori in Gallijs uixit, atq. decimus quartus numeratur eius sedis Episcopus, succesſorque S. Gregorij: vixit temporibus Iustiniani Imp. ut ex tabulis eius ecclesiæ constat, quas Demochares edidit.

g *Aidani Episc.*] Huius res gestas prosecutus est Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 3. 5. 14. vsque ad 17. ubi agitur de eius obitu. De eodem meminit in uita S. Cutberti c. 4. Excesſit ex humanis (ut idem scribit in Epitome) anno Domini sexcentesimo quinquagesimo primo.

h *Amati Episc.*] Scripsit eius res gestas Felix Renda, Prior monasterij montis Virginis. Migranit ex hac vita anno Domini 1193. Cælestino Tertio Romano Pontifice.

SEPTEMBER.

1 Kalendis Septemb. Luna. F xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN prouincia Narbonensi S. Ægidij [a] abbatis & confessoris. Beneuẽti sanctorum martyrum duodecim [b] fratrum. In Palæstina sanctorum Iosue [c] & Gedeonis [d]. Hierosolymis beatæ Annæ prophetissæ [e], cuius sanctitatem sermo Euangelicus prodit. Capuæ uia Aquaria S. Prisci [f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Christi discipulis. Rhemis in Gallia S. Xysti [g] discipuli beati Petri Apostoli, qui ab eo primus eiusdem ciuitatis Episcopus consecratus, sub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria S. Terentiani [h] Epi & martyris, qui sub Hadriano Imperatore, Lætiani Proconsulis iussu, equuleo & scorpionibus cruciatus, demũ abscissa lingua, capitis damnatus, martyrium cõpleuit. Heracleæ S. Ammonis [i] diaconi, & sanctarum quadraginta Virginum, quas ille eruditiuit in fide, & sub Licinio tyranno ad martyrij gloriã secum perduxit. In Hispania sanctorũ martyrum Vincentij [k] & Læti. Populonij in Tuscia S. Reguli [l] martyris, qui ex Africa veniẽs, ibi sub Totila martyrium consummauit. Apud Senonas beati Lupi [m] Episcopi & confessoris, de quo refertur, quod quadam die, dum præsente clero sacris altaribus adstaret, lapsa est cælitus gemma in eius calicem sanctum. Capuæ item alterius Prisci [n] Episcopi, qui unus fuit ex illis sacerdotibus, qui in persecutione Vuandalorum ob fidem Catholicam varie afflicti & uetustæ naui impositi, ex Africa ad Campanię litora peruenerunt, & Christianam disciplinam, in ijs locis dispersi, diuersisq. ecclesijs præfecti, mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius

socij,

ſocij, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Viudonius. Apud Aquinum S. Conſtantij [o] Epiſcopi, prophetiæ dono, multiſq. virtutibus clari. Apud Cenomanos ſancti [p] Victorij Epiſcopi. In territorio Conſtantienſi ad Aquas duras ſanctæ Verenæ [q] virginis.

SETEMBRIS 1.

AEGIDII *abb.*[a]] De quo etiam Bedæ & Adonis Martyrologia. Ferunt ſcripſiſſe vitam eius Fulpertum Epiſcopum Carnotenſem. Habemus eius Acta manuſcripta incerto auctore. incipiunt: S. Ægidius natione Græcus, &c. Agunt de eodem Vincent. lib. 23. c. 139. Antonin. 2. par. tit. 13. c. 6 §. 33. Petrus in catal. lib. 8. ca. 15. Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Bened. lib. 2. c. 2. & lib. 3. c. 162. Claruiſſe teſtatur Sigeb. in chron. anno Domini 715. ſed errat: nam (ut ex eius uita appareret) conſtat uixiſſe temporibus Cæſarij Epiſc. Arelatenſis, qui claruit temporibus Clodouei Regis Franc. & Theodorici Regis Italiæ, ut notauimus ſuperius die 27. Auguſti, in Cæſario.

b *Duodecim fratrum.*] De his agitur in uet. Rom. Martyrologio, cui adſtipulãtur ẽt antiqua manuſcrip. Scripſit horũ Acta carmine heroico Alfanus Epũs Salernitanus, quæ in ſeptimo tomo addito ad Surium deſcripta habentur. Hẽmus eadem ſoluta oratione charactere Longobardo ſcripta. In quibus oĩbus corrigenda ſunt, quæ in eis de S. Cyprian martyre narrantur: longe. n. ante tempora Maximiani, quibus hi paſſi dicuntur, uixit ſanctiſſimus Cyprianus: niſi forte in ijſdem Actis in nomen Imperatoris error irrepſit, & pro Valeriano, ſit poſitus Maximianus. Fuerũt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuerſis diebus martyrium conſummarunt.

c *Ioſue.*] De quo præter ea quæ habẽtur in ſacris uoluminibus, agit Ioſephus antiq. lib. 3. & ſequen. Adnumerabatur olim Ioſue inter Prophetas, ſm Epiphã. in Panar. hæreſ. 66. prope finem. Vſq. ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat ſepulchrum Ioſue in monte Ephraim, quod S. Paula, circuiens loca ſacra, uenerata eſt, ut idẽ S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. ſcribit his uerbis: Sepulchra quoque in monte Ephraim Ieſu filij Naue, & Eleazari filij Aaron ſacerdotis e regione uenerata eſt; quorum alter conditus eſt in Tamathſare a Septentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij ſui Phinees.

d *Gedeonis.*] De eodem una cum Ioſue hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. Eius Acta narrantur in lib. Iudic. c. 7. & 8. Adnumeratur *inter* laudatiſſimos viros a Paulo in epiſt. ad Hebr. c. 11. De eo Ioſephus antiquit. lib. 5. c. 9. Iſidor. de uita & morte Sanctorum.

e *Annæ prophetiſſæ.*] De qua Luc. Euang. c. 2. ubi S. Ambroſ. qui & *in lib. de* viduis plura de eadem; & S. Hiero epiſt. 26. ad Furiam de uiduitate ſeruanda, & alij. Agunt de eadẽ hac die Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad 5 Kal. Septemb.

f *Priſci.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij; teſtãturq. ſimul, hunc fuiſſe ex numero ſeptuaginta duorum diſcipulorum. Pluribus de eo Petr. in catal. lib. 8. c. 17.

g *Xyſti.*] Vſuard. & Ado de eodẽ hac die. Hunc fuiſſe primum Rhemenſis ſedis Epũm, tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. plane ſignificãt; teſtantur id ipſum Vſuardus, & alij. Sueſſionẽſis quoque eccleſiæ ponitur primus Epiſcopus Xyſtus tempore Neronis, in tab. eiuſdem eccleſiæ apud Democh.

h *Terentiani Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſię Tudertinę, unde eius Acta manuſcripta accepimus. In Breuiario Capuano item eiuſdem martyrium deſcribitur.

i *Ammonis & ſoc.*] De his ẽt Græci hac die in Menologio, ubi eorum martyrium

tium recenſetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati ſunt, recitat Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. c. 46. Fuit eiuſdem nominis egregia ſanctitate monachus, de quo Græci agunt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deferri uidit Antonius, ut ſcribit Athan. in uita Antõ. Plura de eo in Vit. Patr. ca. 30. Suidas, & alij. Alius ab eo eſt diuerſus, qui fuit Origeniſta, de quo Hieronymus ad Cteſiphontem.

k *Vincentij & Lęti*] Agitur de ijſdem hac die in Breuiario Toletano.

l *Reguli*] Extant de eius martyrio Acta manuſcripta, in quibus eum fuiſſe in Africa Epiſcopum, & in Italiam venientẽ, in Tuſcia ſub Totila occubuiſſe martyrio, expreſſum habetur. In ijſdem in fine hæc deſcripta habentur: Cuius digniſſimam ſanctitatem beatus Beda conſiderans, etiam memoriam facere curauit in Martyrologio ſuo, quod uerſibus hexametris compoſuit, dicens:

Septembris Regulus tenet, orditurque Kalendas,
Regulus antiſtes, ſibi qui caput enſe peremptum.
Portauit binis Chriſto ſtadijs faciente.
Cuius relliquias nunc vrbs Lucenſis adorat.

Hæc ibi. Porro Bedæ qđ citatur Martyrologium metrice ſcriptum, excidiſſe uidetur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ, alterius auctoris eſſe noſcuntur.

m *Lupi Epiſc.*] De quo itẽ Beda, Vſuardus, Ado. Extant eius res geſtæ, quas recitat Sur. to. 5. Agunt de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib. 23. c. 9 & 10. Petrus in catal. li. 8. c. 20. Adnumeratur inter Epiſcopos Senonenſes viceſimus ordine in tabulis Democh.

n *Priſci Epiſc.*] Tam de Priſco, quam de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in uita S. Caſtrenſis Epiſcopi, quam manuſcriptam accepimus. eſt eius exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. cuius ſuperius meminimus, cum de ipſo egimus. Quiſquis fuerit eius auctor, conſtat quidem inſcitia rerum ac tẽporum, nonnulla ueritati contraria admiſcuiſſe, ut ea quæ in eius principio leguntur de Valente & Valentiniano Auguſtis, quos dicit acerbiſſime Dei Eccleſiam perſecutos eſſe, eorumq. auctoritate hos ſanctos Epiſcopos Africa pulſos, nauiq. carioſæ impoſitos, ac maris tempeſtati commiſſos. De Valente nulla eſt dubitatio, ipſum Arianorum patronum in Catholicos ſæuiſſe: uerum ille Orientale tm̃ adminiſtrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Eccleſiam. Valentinianus aũt germanus eius, qui eodem tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus; ſub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in perſecutione Vuandalica facta ſunt, qñ etiam S. Quoduultdeus Carthaginenſis Epiſcopus (ut ſcribit Victor lib. 1. de perſec. Vuandal.) vna cum ſuis, pari diſcrimine nauibus fractis impoſitus, pelago creditus eſt; uel quæ id genus a ſucceſſoribus Regibus Vuandalorum ſunt perpetrata ea ipſa, inconſulte admodum auctor ille Valentiniano atque Valenti Impp. adſcripſit. Iure itaque hæc in perſecutione Vuandalica facta eſſe, docet Romanum Martyrologium.

o *Conſtantij Epiſc.*] De eo ſcribit S. Greg. lib. 2. dialog. c. 16. ubi demonſtrat, eum uixiſſe temporibus S. Benedicti, rurſumq. lib. 3. ca. 8 uita functum refert temporibus Ioãnis Papæ. Scripſit uitam eius Petrus diac. bibliothecarius Caſſinenſis (ut teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 45.) ſed non extat. Alter fuit Conſtantius, ſiue Conſtantinus (utroq. enim nomine appellatum lego) eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, qui interfuit Romano Cõcilio ſub Hilaro Papa, & alio ſub Felice habito, Boetio Conſule: cui ſucceſſit Aſterius, qui adfuit Symmacho Papæ aduerſus Laurentium ſchiſmatichum, ut conſtat ex Actis Conciliorum Roman. ſub Symmacho.

p *Victorij Epiſc.*] Agũt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, atq. alij recentiores. Succeſſit hic S. Liborio eiuſdem ſedis Epiſcopo, quintus ordine, ſeditq. annos 24. menſes 7. dies 13. ut conſtat ex tab. eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Agit de eo

Greg.

Greg. Turonenſis de glor. confeſſ. ca. 56. Claruit temporibus Theodoſij Imp. notiſſimus S. Martino, vt apparet ex his quæ de eo hic Beda ſcribit in Martyrologio. Eius Acta manuſcrip. Leobijs extare, tradit Molanus.

q *Verenæ.*] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alia, Verona dicta, virgine ſanctimoniali, agit Molanus in Indic. Sanct. Belgij, & in addit. ad Vſuard. ad quartum Kalend. Septembris.

xxij G Quarto Nonas Septemb. Luna. 2

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

ROMAE S. Maximæ [a] martyris, quæ vna cũ S. Anſáno Chriſtum confeſſa, in perſecutione Diocletiani, dum fuſtibus cæditur, reddidit ſpiritum. Pamiæ in Gallia S. Antonini [b] martyris, cuius reliquiæ in eccleſia Palentina magna ueneratione aſſeruantur. Item ſanctorum martyrum Diomedis [c], Iuliani, Philippi, Eutychiani, Heſychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorum alij igne, alij aqua, enſe alij & cruce martyrium compleuerunt. Nicomedię ſanctorum martyrum Zenonis [d], Concordij, & Theodori filiorum eius. Eodem die paſſio ſanctorum Euodij [e], Hermogenis, & Calliſtę germanorum. Lugduni in Gallia natalis S. Iuſti [f] Epiſcopi & confeſſoris, miræ ſanctitatis & prophetici ſpiritus viri. Hic Epiſcopatui cedens, & in eremum Ægypti una cum uiatore lectore ſuo ſecedens, cum aliquot annis proximam angelis uitam egiſſet, & dignus ſuorum laborum finis adueniſſet, coronam iuſtitiæ percepturus migrauit ad Dominum pridie Idus Octobris: cuius ſanctum corpus vna cum oſſibus beati Viatoris eius miniſtri Lugdunũ poſtea hac ipſa die relatum fuit. Ibidem S. Elpidij [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Piceno itẽ S. Elpidij [h] abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, ſacrum eius corpus ſe poſſidere congaudet. In monte Soracte S. Nonnoſi [i] abbatis, qui oratione ſua ingentis molis ſaxum tranſtulit, alijſque miraculis coruſcauit.

SEPTEMBRIS 2.

MAXIMÆ.[a]] Agitur de ea etiam in vet. manuſcriptis, necnon in actis S. Anſani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. cap. 14.

b *Antonini.*] De quo itẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombritium to. 1. & Petrum in catalogo lib. 8. ca. 24. Paſſus eſt autem non Apameæ in Syria, ut multi opinati ſunt; ſed Pamiæ apud Toloſam, ut conſtat ex tabulis eccleſiæ Palentinæ, in qua eius dies natalis ſolemniter agitur, ubi ſacræ corporis eius reliquiæ requieſcunt.

c *Diomedis & ſoc.*] Agunt de his præterea Græci in Menologio, illicq. eorum martyrij Acta deſcribuntur.

d *Zenonis & ſoc.*] De his tabulæ eccleſiæ Capuanæ, in cuius veteri Breuiario eorum martyrium recenſetur.

e *Euodij*

e *Euodij & soc.*] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, ubi breui compendio Acta ipsorum narrantur.

f *Iusti Episc.*] De quo Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores. Habentur res gestæ ipsius apud Sur. to. 5. hac die. Agit de eodem Ado Viennensis in chronico anno Domini 379. Hic ille Iustus, qui pro omnibus Gallicanis Episcopis interfuit legatus Concilio Aquileiensi, temporibus Gratiani Imperatoris: ponitur eius sedis Episcopus decimustertius ordine in tabulis Episcoporum Lugdunēsium, quas recitat Democh. libro de sacrific. Missæ.

g *Elpidij Episc.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui supra, Petrus etiam in catal. lib. 8. c. 27. Numeratur eiusdem sedis Episcopus decimusseptimus in eisdem tabulis.

h *Elpidij abb.*] De quo & Petrus in catal. lib. 8. c. 28. cumq. Cappadocem genere fuisse scribat, illum esse putamus, de quo præclara Palladius narrat ca. 37. Est celebris memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregijs operibus nobilis, qui temporibus Constantij Aug. functus est legatione in Oriente aduersus Arianos, missus a Iulio Rom. Pontifice, ut patet ex eiusdem litteris, quæ extant apud Athanasium. Scribit Sigebertus, sacras reliquias S. Elpidij, socij S. Eutychij Episcopi, a regione Marsorum translatas esse in Gallias anno Domini 969. Hæc ipse in chron. eo anno.

i *Nonnosi abb.*] Eius res gestas S. Gregorius Papa conscripsit lib. 1. dialog. c. 7. Meminit eiusdem in registr. lib. 2. epist. 50. Ind. 11. cap. 89.

3 Tertio Nonas Septemb. Luna. A xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

ROMAE S. Serapiæ [a] virginis, quæ sub Hadriano Principe cum esset tradita [b] duobus lasciuis iuuenibus, & minime potuisset illudi, nec postmodum ardentibus facibus inflāmari, iussu Berilli Iudicis fustibus cæsa, dehinc gladio decollata est. Passa est autem quarto Kalendas Augusti, & a beata Sabina in suo monumento iuxta [c] aream Vindiciani sepulta; sed memoria ipsius martyrij hac die celebrior habetur, quando ambarum sarcophagum ibi compositum & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicatus. Corinthi natalis sanctæ Phœbes [d], cuius meminit beatus Apostolus Paulus ad Romanos scribens. Aquileiæ sanctarū virginū & martyrum, Euphemiæ [e], Dorotheæ, Theclæ, & Erasmæ, quæ sub Nerone post multa supplicia gladio cæsæ sunt, & a sancto Hermagora sepultæ. Capuæ sanctorum martyrum Aristæi [f] Episcopi, & Antonini pueri. Nicomedię passio sanctæ Basilissæ [g] viriginis & martyris, quæ annos nouem nata, cum in persecutione Diocletiani sub Alexandro Præside uerbera, ignes, ac bestias diuina uirtute superasset, in oratione spiritum Deo reddidit. Item sanctorum martyrum Zenonis [h] & Charitonis, quorum alter in lebetem liquati plumbi con-

bi coniectus est, alter in fornacem ignis immissus. Cordubæ S. Sandali [i] martyris. Eodem die natalis sanctorum martyrum Aigulphi [k] abbatis Lerinensis, & sociorum monachorum, qui præcisis linguis, oculisq. effossis, gladio obtruncati sunt. Tulli in Gallia S. Mansueti [l] Episcopi & confessoris. Mediolani depositio S. Auxani [m] Episcopi. Eodem die S. Simeonis [n] Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio [o] incomparabilis viri S. Gregorij Magni in Summum Pontificem; qui onus illud subire coactus, e sublimiori throno clarioribus sanctitatis radijs in Orbe refulsit.

SEPTEMBRIS 3.

SERAPIÆ.[a] De eadem Beda, Vsuard. Ado, & alij ex Actis S. Sabinæ, de quibus superius quarto Kal. Aug. & Sur. to. 5. hac die, extantq. eadem vberius manuscrip. apud nos, estque illorum exordium: Cum dies, &c.

b *Iuxta aream Vindiciani.*] Aream hic accipias locum ipsum vbi sepelirentur defuncti Christiani. Hęs apud Tertull. ad Scapulã hæc verba: Sub Hilarino Prę side, cũ de areis sepulturarũ nostrarum acclamassent: Areæ non sint, Areæ ipsorum non fuerunt: messes.n. suas non egerunt. hæc ibi idcirco, qm̃ dictæ sunt etiã areæ loca illa ad tritutam segetum compositа. De area sepulchrorum, quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in Actis passionis S. Cypriani in fine hæc posita: Eius corpus propter Gentilium curiositatem in proximo positum est cũ cereis & scholaribus in areis Macrobij Candidi procuratoris.

c *Tradita duobus lasciuis iuuenib⁹.*] Sępius reperies, Christianas virgines, cum necandæ essent, antea in discrimen esse positas castitatis; sed Deus, cuius nutu omnia reguntur, eas salvo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium, more antiquo Romanorum nefas fuisse, virgines violenta morte necare, atq. idcirco ante constuprandas curare. hæc.n. idẽ Sųetonius in Tiberio c. 61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas esset virgines strangulari, vitiatæ prius a carnifice; deinde strangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipsum ex Dione lib. 56. necnon ex Tacito lib. 5. cum agunt de Seiani fi-lia morti addicta. Verum eiusmodi scelus antiquatum iam fuisse uidetur, cum reperiantur quamplurimæ uirgines Romæ passæ martyrium absque aliquo pudoris illato detrimento.

d *Phœbes.*] De qua Paul. ad Rom. ca. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores.

e *Euphemiæ & soc.*] De his vet. manuscrip. ex quibus Molanus, & Galesinius hac die; licet in tabulis ecclesiæ Aquileiẽsis, quas manuscrip. accepimus, *agi de* his repererimus ad xiij Kal. Octob. Plura de ijsdẽ legũtur in Actis S. Hermagoræ Epi, ex quibus Petrus in catal. lib. 8. cap. 29. & Hier. Rub. lib. 1. hist. Rauen.

f *Aristæi et Antonni.*] Beda & Vsuardus, qui de his agũt hac die, horum Acta extare testantur, sed excidisse putamus: qñquidem nec in sua ipsorum ecclesia reperiuntur; ubi, omisso Aristæo, tm̃ de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc ducimur coniectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobilissimæ ecclesiæ monumenta esse deperdita.

g *Basilissæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, qđ citare consueuimus, ubi & eius martyrium enarratur.

h *Zenonis & Charitonis.*] Idem qui supra in eodẽ Menologio de his agunt seorsũ, quasi indicantes, non una simul, sed diuersis in locis eadẽ die passos esse.

i *Sandalij.*] De quo mentio habetur in Flore Sanct. Hisp. ex monumentis ecclesiæ Cordubensis.

k *Aigulphi & soc.*] Horum Acta sincere descripta refert Sur. to. 5. Passi sunt circa annum Domini 660. Sigebert. autem

tem ponit in chron. anno 611.

l *Manſueti Epiſc.*] Agit de eodem hac die Ado. Ponitur hic primus eius eccleſiæ Epſ, ac S. Petri Apoſtoli diſcipulus.

m *Auxani Epiſc.*] De quo tabul. eccleſ. Mediolan. ex quibus etiam Galeſinius hac die.

n *Simeonis iunioris.*] Græci aũt in Menologio de eodem agunt, ac matre eius Martha Kal. Septẽb. De duobus Simeonibus, ijſdemque Stylitis, conſule notata ſuperius in Simeone ſeniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic ſub Mauritio Imp. ut auctor eſt Euagr. hiſt. lib. 6. c. 22.

o *Ordinatio, &c.*] De eadem S. Gregorij ordinatione in vet. Rom. Martyrol. & aliquibus manuſcrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadrageſimali tempore de Sanctis agi vetitũ eſſet, ut ſcribit Radulph. de obſeru. can. c. 16. De eadem ordinatione Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 1. Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 3. c. 11. Ioan. diac. lib. 1. cap. 37. 38. 39. in uita S. Gregor. Ipſemet Gregorius frequenter cũ gemitu lib. 1. & 2. regiſt. meminit de ſua ordinatione. Quod ad tẽpus ſpectat, contigit ordinatio S. Gregorij Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritij Imperatoris; eſt is annus Domini quingẽteſimus nonageſimus, ut ex eius regiſtro epiſtolarum aperte colligitur, & fuſius monſtrauimus in Annal. Eccleſiaſticis.

4 Pridie Nonas Septemb. Luna. B xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

IN monte Nebo terræ Moab S. Moyſis [a] legiſlatoris & Prophetæ. Ancyrę in Galatia natalis ſanctorum trium puerorum Rufini [b], Siluani, & Vitalici martyrum. Cabilone in Gallia S. Marcelli [c] martyris ſub Antonino Imperatore, qui cum a Pręſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet inuitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis deſeruirẽt, libera increpatione corriperet, ab eodem Pręſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſſus eſt in terra, ſicq. triduo in laudibus Dei perſeuerans, incõtaminatum ſpiritum Deo reddidit. Eodem die ſanctorum martyrum Magni [d], Caſti, & Maximi. Treuiris S. Marcelli [e] Epiſcopi & martyris. Eodem die ſanctorum Thamelis [f], antea idolorum ſacerdotis, & ſociorum martyrum ſub Hadriano Imperatore. Item ſanctorũ martyrum Theodori [g], Oceani, Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſſectis pedibus in ignem coniecti, martyriũ conſummarunt. Arimini S. Marini [h] diaconi. Neapoli in Campania natalis S. Candidę [i], quę ſancto Petro ad eam vrbem venienti prima occurrit, atque ab eo baptizata, poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctę [k] Candidę iunioris, miraculis clarę. Viterbij ſanctę Roſę [l] virginis.

SEPTEM-

SEPTEMBRIS 4.

MOysis.[a] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, sed & Græci in Menologio. Frequentissime de eo in diuinis Scripturis, & in Iosepho historico, & Philone, alijsque innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum scriptoribus tam sacris, quam profanis; quos enumerare, superuacaneum ducimus.

b *Rufini & soc.*] De his item Beda, Vsuard. & alij recentiores; consentiuntque uetera manuscripta.

c *Marcelli.*] Beda, Vsuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 8. ca. 37. Eius acta fusius scripta extant apud Sur. to. 5. De eadem festiuitate hoc item tempore solita olim celebrari meminit Greg. Turonensis de gest. Franc. lib. 9. c. 3. & de glor. mart. ca. 53. De eius basilica erecta a Gunthramno Rege, uide apud Gregor. Turon. de gestis Franc. lib. 11. c. 2. in appendice.

d *Magni & soc.*] Vsuardus hac die de Magno & Casto tm. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol. & alijs manuscriptis. De translatione corporis S. Magni martyris, deque eius reliquijs reconditis in ecclesia S. Michaelis Archangeli prope Vaticanum tpe Leonis Quarti Romani Pontificis, docet uetus inscriptio marmori incisa, in eadem collocata.

e *Marcelli Episc.*] Alicubi Marcellinus, ut in tabul. Episc. Treueren. quas hēt Democh. de sacrif. Missæ, ubi adscribitur uigesimus eius sedis Eps. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuardum.

f *Thamuelis & soc.*] Græci item de his agunt in Menologio hac die, recitantq. ipsorum martyrium.

g *Theodori & soc.*] De his etiam Græci ubi supra in Menologio.

h *Marini diac.*] Vet. manuscrip. sed alicubi Maurus pro Marino ponitur. Habes eius res gestas apud Petrum in catal. lib. 8. c. 36.

i *Candidæ.*] Hæc senior, quæ uixit Nerone Imp. cuius Acta typis excusa legi. Plura de eadem in uita S. Aspren Episcopi Neapolit. nuper a Paulo Regio edita.

k *Candidæ iunioris.*] Claruit temporibus Mauricij Augusti, ut apparet in ueteri inscriptione in sepulchro eius marmoreo scripta, in ecclesia S. Andreæ ad Nidum posita. Eius etiam res gestæ atque miracula iam typis excusa habentur.

l *Rosæ.*] Accepimus eius Acta ab ecclesia Viterbiensi, cui de ea solemnem diem agere, decreto Romani Pontificis est concessum. Est eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit temporibus Federici Imperatoris, peruenitq. usque ad tempora Alexandri Papæ Quarti.

xix. C Nonis Septemb. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	l
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROmae in suburbano beati Victorini[a] Episcopi & martyris, qui sanctitate & miraculis clarus, sacerdotium Amiterninæ urbis, totius populi electione adeptus est: postmodū sub Nerua Traiano apud Cutilias, ubi putentes & sulphureæ emanant aquæ, cum alijs Dei seruis relegatus, ab Aureliano Iudice iussus est suspendi capite deorsum: quod cum per triduū pro nomine Christi passus fuisset, gloriose coronatus, victor migrauit ad Dominum: cuius corpus Christiani rapiētes, honorifica sepultura Amiterni condiderunt.

diderunt. Item in Portu Romano natalis S. Herculani[b] martyris. Capuæ sanctorum martyrum Quinctij[c], Arcontij, & Donati. Eodem die S. Romuli[d], aulæ Traiani præfecti, qui cum sæuitiam Imperatoris in Christianos detestaretur, cæsus virgis, capite truncatus est. Melitine in Armenia passio sanctorum militum Eudoxij[e], Zenonis, Macarij, & sociorum mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in persecutione Diocletiani pro confessione Christi necati sunt. Constantinopoli sanctorum martyrum Vrbani[f], Theodori, Menedemi, & sociorum septuaginta septem ecclesiastici ordinis, qui a Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impositi, iussi sunt in mari comburi. Conchę in Hispania S. Iuliani[g] Episcopi & confessoris. In pago Taruanensi, monasterio Sithin, S. Bertini[h] abbatis. Toleti S. Obdulię[i] virginis.

SEPTEMBRIS 5.

VICTORINI[a].] De quo hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Cum superius egimus de Victorino germano S. Seuerini Septempedani, satis ostendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in vnum cōfundūt, & huic martyri illa tribuūt, quæ alterius esse noscuntur: nimirum ipsum illum miserandum, quem describit hic Ado, qui ceteris errandi tribuit occasionem: nam & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cum in veteri manuscripto eius Martyrologio nihil huiusmodi legātur, sicut nec in antiquo Romano, vel in Vsuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic passus est, scribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib. 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium descriptum habetur in Actis sanctorum Nerei & Achilei, apud Sur. to. 3. die 12. Maij, ex quibus ceteri accepere. Habetur mētio de eodem supra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutychete; licet ibi nulla de Episcopatu mentio fiat.

b *Herculani.*] De eodem hac item die Beda, Vsuardus, Ado, adstipulāturq. vet. manuscrip. ac recentiores.

c *Quinctij & soc.*] Agūt de his etiam ijdem qui supra, Beda, ac ceteri.

d *Romuli.*] Græci de eodem item hac die in Menologio agunt, eiusque certamen describunt; copiosius autem Metaphrastes ex antiquis monumentis eius Acta descripsit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

e *Eudoxij & soc.*] Græci itidem ex Actis S. Romuli, quę a Metaphraste descripta nuper citauimus. Ex horum militū numero, qui Melitine in Armenia coronati sunt, quatuor sacra corpora delata Constantinopolim, reperta sunt temporibus Iustiniani Imp. quorum beneficio idē Imperator letali morbo curatus est. Rem gestam perpetuis dignam monumentis conscripsit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imperatoris.

f *Vrbani & soc.*] Agunt de his ēt in Menologio Græci hac die, illustreq. certamen eorum describunt: porro plenius Socrat. hist. lib. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. luculentius aūt S. Gregor. Nazianzenus in oratione ad Episcopos Cōstantinopolitanæ Synodi, itemq. in ea quam dixit in laudem Basilij, necnon in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inscribitur, in laudem Heronis: post hos autem alij recentiores, quos prætermimus.

g *Iuliani Episc.*] Migrauit ex hac vita 28. Ianuarij, anno Domini 1207. Claruit sub Innocentio Papa Tertio. Decreto Iulij Tertij Rom. Pontif. translata est eius solemnitas in diem quintam Septēbris. Agitur de eodem in Flor. Sanct. Hisp. 28. Ian. & in Thesauro concion.

h *Bertini abb.*] De quo etiam Vsuard. Eius res gestas Folcardus abbas conscripsit, quas Sur. retulit in tomum 5. Alia de eodem habes in vita S. Audomari

Episcopi, necnon in Actis S. Vuinocia- pud Sur. to.6. Agit de eodem Trithem. de vir.illustr.ord.S.Bened.li.3. c.105. & Molan.in Indic.Sanct.Belg. De monasterij S.Bertini exacta obseruatione monasticæ disciplinæ scribit S. Bernardus epist.141.142.143.& 144. Migrauit ex humanis anno Domini 698.

i *Obdulię.*] De ea in Breuiatio Toletano hac die. Fuit & alia eiusdem fere nominis Odilia virgo de numero illarum vndecim millium virg. S. Vrsulæ sodalium, de qua plura Molan. in Indic. SS. Belg. cuius celebritas agit xv. Kal. Aug. Si aut vnã eademq. Obdulią cum Odilia esse quis dixerit; ob aliquam factam translationem reliquiarum Toletũ hac die eius solemnitatem celebrari illic intelligat.

xviij. D Octauo Idus Septemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ZACHARIAE [a] Prophetæ, qui de Chaldæa senex in patriam reuersus, iuxta Aggæum Prophetam conditus iacet. In Hellesponto S. Onesiphori [b] Apostolorum discipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum scribens: qui ibidem vna cum S. Porphyrio iussu Hadriani Proconsulis acriter verberatus, & a ferocibus equis raptatus spiritum Deo reddidit. Alexandriæ passio sanctorum martyrum Fausti [c] presbyteri, Macarij, & sociorum decem, qui sub Decio Imperatore & Valerio Præside pro Christi nomine abscissis ceruicibus martyrium cõpleuerunt. In Cappadocia sanctorum martyrum Cottidi [d] diaconi, Eugenij, & sociorũ. In Africa sanctorum Episcoporum Donatiani [e], Præsidij, Mansueti, Germani & Fusculi, qui in persecutione Vuandalica iussu Hunnerici Regis Ariani pro assertione Catholicæ veritatis fustibus dirissime cæsi, exilio eliminati sunt: Inter quos etiã Episcopus nomine Lętus, strenuus atque doctissimus vir, post diuturnos carceris squalores incendio concrematus est. Veronæ S. Petronij [f] Episcopi & confessoris. Romæ S. Eleutherij [g] abbatis, serui Dei, quem S. Gregorius Papa scribit oratione & lacrymis mortuum suscitasse.

SEPTEMBRIS 6.

ZACHARIAE *Prophetæ* [a].] De quo hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem pridie huius diei in Menologio. Præter illa, quæ de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodem Iosephus antiquit.lib.11.cap.4. Epiphan.de vit. & inter. Prophet. c.21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Cosmæ Vestiarij in biblioth. Sfortiana cod. manuscrip.nu.65. Inuentum est venerãdũ corpus eius sub Theodosio Iuniore, de cuius inuẽtione nos egimus in Annalibus anno eiusdẽ Imperatoris octauo, qui est a Christo 415. De ea re scripsit Sozom.hist.lib.9.c.16.in fin.& c.17. Nicephlib.14.c.8. Cedrẽ.in Honor.anno 11.

b *Onesiphori.*] De quo Paul.2.ad Timoth.c.1.& 4. Agũt de eodẽ hac die Beda & Ado, Græci aũt tertio Kal. Marj in Menologio, traduntq. hũc creatum fuisse Episcopum Colophonis, Dorotheus

autem

autem dicit Coroniæ; ijdemq. de eodem vna cum Euodio ad sextum Idus Octobris. Hr̃ mentio de eodẽ in Actis S. Theclæ, de quibus suo loco plura inferius.

c *Fausti & soc.*] Agũt de ijsdem Græci etiam in Menologio, & nomina singulorum referunt: videlicet, post Fausti & Macarium recensetur Dionysius lector, Cyriacus acolythus, alter Faustus, Andronicus miles, Theotistus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorẽ, hos Faustos, de quibus hic agitur, esse diuersos ab illo, qui ibidem loci, eadẽ vrgente persecutione, multa passus est, vt ex Dionysij Alexandrini litteris constat: nam ille, licet tunc grauia sit perpessus, tamen vsque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Eusebius hist. lib. 7. cap. 10. in fine testatur.

d *Cottidi & soc.*] De his & Beda, Vsuardus, & alij recentiores hac die agũt.

e *Donatiani & soc.*] Agunt de his itẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Victor Vticens. lib. 2. de persecutione Vuandalica eorum certamen describit. Passi sunt tpibus Zenonis Imp. sub Hunnerico Vuandalorum Rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit Episcopus Leptinensis ciuitatis, vt scribit S. Isidorus in historia Vuandalorum. Huius martyris incitatione Iustinianum Imp. commotum fuisse, vt exercitum in Africam, duce Belisario, mitteret, idem auctor testatur.

f *Petronij Episc.*] De eo tabulę ecclesię Veronensis, pluribus autem Illustris. & R. D. Augustinus Valerius eius ecclesiæ Episc. & Cardinal. in antiq. monum. Episcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

g *Eleutherij abb.*] De quo hac die Ado; apud Bedam autem mẽdose additur nomẽ Episcopi. Huius res gestas scribit S. Gregor. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantum scriptione, sed & pictura exprimi voluit acceptum a Deo per Eleutherij preces beneficium, vt Hadriantis Papa ad Carolum Magnum Imperatorem scribit his verbis: Sãctus Gregorius Papa in monasterio suo pulchrum fecit oratoriũ, & ipsum diuersis historijs pingi fecit, atq. sacras ibidem erexit imagines. Vt cum ipse cum Beato Eleutherio pro ægritudine stomachi sui ingressus, in oratione pariter exauditi sunt. Et ille vir Sanctus Eleutherius, quem dicunt & mortuum suscitasse, ante ipsas sacras imagines se prosternens, diuinam exorare clementiam cum Sancto Gregorio non dubitauit; sed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi sunt, & vsque hactenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

7 Septimo Idus Septemb. Luna. E xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NICOMEDIAE natalis B. Ioannis [a] martyris, qui cum videret crudelia edicta aduersus Christianos in foro pendere, fidei ardore accensus, iniecta manu, illa detraxit, atque discerpsit: cumque hoc relatum esset Diocletiano & Maximiano Augustis in eadem vrbe constitutis, omnia suppliciorum genera in eum experiri iusserunt: quæ vir nobilissimus tanta alacritate vultus ac spiritus pertulit, vt ne tristis quidem pro his videri potuerit. Cæsareæ in Cappadocia S. Eupsychij [b] martyris, qui sub Hadriano Imperatore accusatus quod Christianus esset, in carcerem coniectus est: & paulo post inde emissus, patrimonium statim vendi-

dit, & pretium partim pauperibus, partim accusatoribus tamquam benefactoribus distribuit: sed iterum comprehensus, sub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio confossus, martyrium consummauit. Pompeiopoli in Cilicia S. Sozontis [c] martyris, qui sub Maximiano Imperatore in ignem iniectus, reddidit spiritũ. Aquileię S. Anastasij [d] martyris. In territorio Augustodunensi sanctę Reginę [e] virginis & martyris, quę sub Proconsule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpessa supplicia, demum capitali sententia damnata migrauit ad Sponsum. Trecis Nemorij [f] diaconi & sociorum martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aurelianis in Gallia depositio S. Euortij [g] Episcopi, qui primo Romanę ecclesię subdiaconus, dehinc diuino munere per columbam designatus est Pontifex prędatę vrbis. In Gallijs S. Augustalis [h] Episcopi & confessoris. Capuę S. Pamphili [i] Episcopi. In territorio Parisiensi sancti Clodoaldi [k] presbyteri & confessoris.

SEPTEMBRIS 7.

IOANNIS [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recẽtiores. Eius autem fidei constantem cõfessionem & diros cruciatus scribit Euseb. hist. lib. 8. c. 5. & Niceph. lib. 7. c. 5. & licet nomen non explicent, reapse de eo sentire, certum est.

b *Eupsychij.*] De quo & Gręci in Menologio hac die, ibiq. eius res gesta summa breui describunt. Porro ne nominis & loci similitudine quis decipiat, duos Eupsychios martyres Cæsareæ Cappadociæ fuisse cõstat; quorum alter, de quo hic agitur, passus est temporibus Hadriani Imp. alter autẽ, de quo supra ad quintum Idus Aprilis, Iuliano Apostata imperante, martyriũ consummauit; de quo eo die plura superius dicta a nobis sunt.

c *Sozontis.*] Agunt de eodem hac die Græci, eiusq. Acta pluribus prosecutus est Metaphrastes: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. to. 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur; quomodo a Pompeio restituta sit post debellatos pyratas, ijsdemque incolenda sit tradita, scribit Dio historiarum lib. 36.

d *Anastasij.*] Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus est; idq. ex veteribus manuscrip. Molan. in addit. ad Vsuard. hac die.

e *Reginæ.*] De eadem hac die Beda, Vsuar. & Ado, ijdemq. pluribus eius res gestas referũt, plenius autem Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. & Petrus in catalogo lib. 8. cap. 47.

f *Nemorij & soc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Trecensis, item Maurolycus, & Molan. in addit. ad Vsuard. Fuit hic diaconus S. Lupi eiusdem ciuitatis Episcopi.

g *Euortij Episc.*] De quo & Beda, Vsuard. & Ado. Huius res gestas ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catal. lib. 8 c. 48. Successit hic S. Desiniano, successoremq. habuit præclarum illum sanctitate virum Anianum. Interfuit S. Euortius Cõcil. Valentino, celebrato in Gallijs, Gratiano & Equitio Coss. anno Domini 374.

h *Augustalis Episc.*] De eodem hic Beda; qui licet eum ponat Arelate, tamẽ dum reperitur idem Episcopus subscriptus Concilio primo Arausicano, tempore S. Leonis Papæ, quo eidem sedi Arelatensi præerat S. Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuisse Episcopus: nam & in tabulis Episcoporum Arelatensium, quas descripsit Democharis, nulla habetur mentio de Augustali Episcopo.

Pamphili.

i *Pamphili.*] De eo monumenta eius ecclesiæ, quorum Sãctorum indiculum Romam missum accepimus.

k *Clodoaldi.*] De quo Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores. Fuit hic filius Clodomiri Regis Francorum. Scribit de eo Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 3. c. 6. & 18. Sigebert. in chron. anno Dñi 531. Vincentius lib. 21. c. 60. Petrus in catal. lib. 8. cap. 50. & alij iuniores.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

NAtivitas [a] beatissimæ semper Virginis genitricis Dei Mariæ. Nicomediæ S. Hadriani [b] martyris, cum alijs viginti tribus, qui omnes post multa supplicia sub Diocletiano & Maximiano Augustis martyrium crurifragio consummarunt quarto Nonas Martij. Eorum reliquiæ a Christianis Byzantium delatæ, reuerenti honore sepultæ fuerunt: inde postea S. Hadriani corpus Romam hac die translatum fuit, in qua ipsius festiuitas potissimum celebratur. Alexandriæ sanctorum martyrum Ammonis [c], Theophili, Neoterij, & aliorum vigintiduorum. Antiochiæ sanctorum Timothei [d] & Fausti martyrum. Gazæ in Palæstina sanctorum martyrum Eusebij [e], Nestabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apostatæ, irruente in eos turba Gentilium, discerpti atque necati sunt. Ibidem S. Nestoris [f] martyris, qui sub eodem Iuliano ab ijsdem Gentilibus furentibus sęuissime cruciatus, emisit spiritum. Frisingæ S. Corbiniani [g] primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a Gregorio Secundo Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium missus, vberes, fructus in Gallia & Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quieuit.

SEPTEMBRIS 8.

NAtivitas *beatiss.* [a]] De eadem Beda, ac ceteri Latinorũ; Græci etiam hac eadem die celebrant eamdem solemnitatem, de qua in Græco codice bibliothecæ Sfortianæ num. 65. sermones leguntur nomine S. Ioannis Chrysostomi, S. Procli, S. Ioãnis Damasceni, Iacobi monachi, & Andreæ Cretens. In Sacramentario S. Gregorij, quod antiquissimum extat in biblioth. Vaticana manuscrip. habetur de eadẽ celebritate specialis prę fatio. Eiusdem meminit S. Ildefonsus lib. de virg. Ordo Roman. de diui. offic. pag. 24. de eadem agens, hæc habet: In Natiuitate S. Mariæ leguntur homiliæ sanctorum Patrum ad ipsam die pertinentes, &c. subditq. de Litanijs ea die fieri solitis ex institutione Sergij Papę. Meminit de eadẽ, cum agitur de officio Missæ pag. 21. Ex quibus profecto valde errare ostenduntur, qui hanc solemnitatẽ ab Innocentio Quarto institutam putarunt. Rursus non recte sentire eos existimamus, qui opinati sunt iã ab Augustini ætate eamdem esse in Ecclesia celebratam, ea persuasi ratione, quod in Ecclesiasticis Officijs eius diei legatur sermo

S. Augustini de ea solemnitate. Quamobrem monitum volumus lectorem, vere sermonem illum esse germanum S. Augustini opus, nequaquam tamen in Natali Dei genitricis habitum; sed perpaucis mutatis, eidem celebritati accommodatum, qui est sermo secundus de Annũciatione; vbi verba illa: Gaudeat terra nostra tãtæ Virginis illustrata solemni die: ita pie mutata legũtur in Breuiario: Gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata Natali. Nec vero mirũ hoc cuiquam videatur, qđ sermonem hunc S. Augustini ad beatissimam Virginem pertinentem, sancta Ecclesia ad hãc festiuitatem accommodauerit: nam id ipsum in antiphonis & responsorijs agere cõsueuisse, satis apparet, dum quæ sunt alicui solemnitati peculiariter accõmodata, ijsdem vtatur in alijs. Vt aũt cĩs prorsus ansa tollatur existimandi Augustini tpe hoc festum esse celebratum, adducam de ea re eiusdẽ Augustini clarissima testimonia, qui sermone 21. & 22. de sanct. testatur nullius alterius ortum, quam solius Domini nostri Iesu Christi, & S. Ioannis Baptistæ, in Ecclesia celebrari consueuisse. Quonam autem potissimum tempore fuerit eiusmodi solemnitas instituta, nusquam expressum reperi, nec quid certi affirmare ausim. Quantum aũt ex historijs Ecclesiasticis cõpertum habeo; a Cõcilij Ephesini temporibus, ex quo execrãda illa Nestorij hæresis dãnata atq. proscripta est, qua sanctissimæ Mariæ Virginis titulus ille supremus Dei Genitricis impie auferebatur, animaduertimus (secundum ea Prophetæ verba: In tribulatione dilatasti mihi) magis magisque in dies toto orbe Christiano beatissimæ Virginis cultum auctum amplificatumque fuisse: non ĩñ dicere præsumimus, eo tpe institutam esse præsentem solemnitatẽ; cum constet, Gallicanam Ecclesiam ẽt temporibus Caroli Magni & Ludouici Pij eam ignorasse, vt apparet ex Concilio Moguntino sub eodem Imp. celebrato, anno Domini 813. can. 36. & ex capitularibus eiusdem Imp. & Ludouici Pij, lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186. Satis sit, constare eam esse antiquam, & tã Latinos, quam Græcos eadem animi pietate, concordiq. studio ac religione permotos, eadem die sacratissimum Dei genitricis Natalitium solemniter celebrandum esse duxisse. Rationem autem eius solemnitatis agendæ S. Bernardus scribit sermone 4. super Salue Regina. De iussis quibusdam diuinitus ostensis cuidam religioso viro de hoc celebrãdo natali die, agit Petrus in catal. lib. 8. c. 51. in fin. & alij. Extant insuper tres luculentæ orationes S. Ioan. Damasc. de Nat. Dei genitricis Mariæ; aliæ Absalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recensere.

b *Hadriani.*] De ipsius natali die superius ad quartum Nonas Martij agitur, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiquis manuscript. alijsq. recentioribus notatũ vidimus. Vetera aliquot manuscrip. hæc hñt ea die, quæ & Molanus ad Vsuard. addidit: Nicomediæ S. Hadriani cũ alijs vigintitribus, cuius corpus Romam trãslatum est, atque sepultum sexto Idus Septembris, vbi & eius passio est annotata. Hæc in dictis vet. manuscript. *licet in vetustioribus* Roman. Martyrologijs nulla prorsus mẽtio de Hadriano ea die habeatur; sed hac die tantum, qñ simul cũ trãslatione & passio olim celebrabatur. Cum autem die translationis Romæ ẽt dies natalis eius recoleretur, inde factũ est, ut Nicomediæ poneretur. unde Adoni & alijs eum secutis errandi manauit occasio, ut putarent hac die translationis S. Hadrianum occubuisse martyrio: rectius itaque Maurol. ex prædictis manuscriptis natalem eius passionis diem ad quartum Nonas Martij, translationẽ uero Romam factam hac die ponit. His omnibus subscribit etiam Galesinius in suis Not. ea die Martij. Quod uero Græci, neque hac die, neque ad quartum Nonas Martij, sed 7. Kal. Septemb. agant cõmemorationem S. Hadriani; existimo eam eos agere diem, qua prima est facta translatio, cum Nicomedia Constantinopolim eius corpus delatum est. Cetera de Hadriano uide notata superius in natali ipsius die 4. Non. Martij.

c *Ammonis & soc.*] Vsuard. de ijsdẽ

hac

hac die. Scribit de his Dionysius Alexand. apud Eusebium lib. 6. cap. 34. Alius est item Ammon Alexãd. qui vna cum Fausto & Didio passus est tempore Diocletiani, de quibus Eusebius lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. cap. 16. Diuersos hos esse inter se, tum diuersitas temporum, tum sociorum ostendit.

d *Timothei & Fausti.*] De his ité Vsuardus, & alij recentiores hac die.

e *Eusebij & soc.*] Horum nobile certamen scribit Sozomenus lib. 5. cap. 8.

f *Nestoris.*] De quo etiam idem Sozom. vna cum prædictis martyribus agit vbi supra lib. 5. cap. 8.

g *Corbiniani episc.*] Apud Bedam de eodé hac die. Eius tes gestas scriptis mãdauit Atibo Episcopus Frisingen. quas hét Sur. to. 5. Plura de eodem Otho Frising. lib. 5. cap. 23. & 24. Claruit temporibus Gregorij Secundi Papæ circa annum Domini 730.

9 Quinto Idus Septemb. Luna. G xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NICOMEDIAE passio sanctorum martyrum Dorothei[a] & Gorgonij, qui apud Diocletianum Augustum honores ampliſſimos consecuti, cum persecutionem, quã ille Christianis infereb at, detestarentur, præsente eo, iussi sunt primo appendi, & flagris toto corpore laniari, deinde viscеribus pelle nudatis, aceto & sale perfundi, sicq. in craticula assari, atque ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore, B. Gorgonij corpus Romam delatum fuit, ac via Latina positum, & inde ad basilicam sancti Petri translatum. In Sabinis, trigesimo ab Vrbe milliario, sanctorum martyrum Hyacinthi[b], Alexandri, & Tiburtij. Sebastæ S. Seueriani[c] militis Licinij Imperatoris, qui cum quadraginta martyres in carcere detentos frequens visitaret, iussu Lysiæ Præsidis saxo ad pedes ligato suspensus, ac verberibus cæsus, & flagris laniatus, in tormentis reddidit spiritum. Eodem die passio sancti Stratonis[d], qui pro Christo ad duas arbores ligatus, atque discerptus, martyrium consummauit. Item sanctorum martyrum Ruffini & Ruffiniani fratrum. Romæ sancti Sergij[f] Papę & confessoris. In territorio Taruanensi sancti Audomari[g] Episcopi. In Scotia sancti Querani[h] abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

DOROTHEI *& Gorgonij*[a].] De his Beda, Vsuard. Ado, & alij recẽtiores. Scribit horum res gestas Euseb. hist. lib. 8. cap. 1. & 6. & Niceph. lib. 7. c. 2. & 5. Plura de ijsdem in Actis sanctorum Indes & Dõnæ, quæ refert Metaph. die 26. Decemb. vbi tamen Dorotheum capite amputatum, Gorgonium vero molari lapide ad collum ligato martyrium cõsummasse,

eadem Acta teſtantur. Quod autē ab his diuerſa hæc in Martyrologio ſunt poſita, quod prædicti martyres laqueo vitam finierint, ex Euſebio dict. lib. 8. c. 6. & Niceph. lib. 7. c. 5. videntur accepta. Quę vero hic hñr de ceteris tormentis a prædictis martyribus perlatis, eadem recenſet Beda, Vſuardus, Ado, & alij: & licet Euſebius eis Petrum cruciatum eſſe dicat; tñ cum ex vnius, quod refert, martyrio, quę ceteris ſodalibus contigerint, ſe nota facere velle teſtetur, inde prædicti putarūt indictos martyres eadem eſſe illata tormenta. Ruffinus item dum eumdem Euſebij locum in Latinum vertit, ijſdē quibus ille, hos ſupplicijs affectos, ac demū laqueo vitam finiſſe tradit lib. 8. c. 6. Reliquias S. Gorgonij trāslatas deinde Roma in Gallias, teſtatur Sigeb. in chron. anno Domini 764.

b *Hyacinthi & ſoc.*] Agunt & de his Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui.

c *Seueriani.*] Græci item de eo hac die in Menologio, ibiq. eius Acta expreſſa habentur, quæ vberius deſcripſit Metaphraſtes ex antiquis codicibus; extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

d *Stratonis.*] De eo hac die Græci in Menologio, referuntque eius martyrium.

e *Ruffini & Ruffiniani.*] Græci etiam horum paſſionem deſcribunt in Menol. hac item die.

f *Sergij Papæ.*] De quo Beda, Ado, & recentiores. Hic ſubſtitutus eſt Cononi. Eius res geſtas per annos ſingulos deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſt.

g *Audomari Epiſc.*] De eo etiā Vſuardus, & alij. Recitat eius Acta Sur. tom. 5. Vincent. lib. 23. c. 108. Petr. in catal. lib. 8. c. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 104. & lib. 4. c. 160. Molan. in Indic. ſanct. Belg. Exceſſit ex humanis anno Domini 695.

h *Querani abb.*] Agunt de eodem Vſuardus hac die, & recentiores.

xiiij. A Quarto Idus Septemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

TOLENTINI in Piceno depoſitio S. Nicolai [a] confeſſoris, ordinis Eremitarum S. Auguſtini. In Africa natalis ſanctorum Epiſcoporum Nemeſiani [b], Felicis, Lucij, alterius item Felicis, Littei, Polyani, Victoris, Iaderis, Datiui, & aliorum: qui ſub Valeriano & Gallieno, exurgente perſecutionis rabie, ad primam confeſſionis Chriſti conſtantiam grauiter fuſtibus cæſi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, glorioſæ confeſſionis agonem conſummarunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Soſthenis [c] & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Priſco Aſiæ Proconſule poſt vincula & beſtias ſuperatas iuſſi ſunt incendi: at illi ſalutantes ſe inuicem in oſculo ſancto, in oratione poſiti ſpiritum emiſerunt. In Bithynia ſanctarum virginum Menodoræ [d], Metrodoræ, & Nymphodoræ ſororum, quæ ſub Maximiano Imperatore & Frontone Præſide martyrio coronatæ, peruenerunt ad gloriam. Item ſanctorum martyrum Apellij [e], Lucæ, & Clementis. Leodij in Belgia ſancti Theodardi [f] Epiſcopi & martyris, qui animam ſuam poſuit pro

ouibus

ouibus ſuis,& poſt mortem miraculorum gratia illuxit. Romę B. Hilari[g] Papæ & confeſſoris. Compoſtellæ S. Petri Epiſcopi[h],qui multis uirtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigẽſi S. Saluij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Nouariæ S.Agapij[k] Epiſcopi. Conſtantinopoli S. Pulcheriæ[l] Auguſtæ virginis, religione & pietate inſignis.

SEPTEMBRIS 10.

NICOLAI *de Tolentino.*[a]] Huius facta egregia habet Mombrit. to.2.& Sur.to.5. Antonin.nõ nulla par.3.tit.22.ca.11.§.17. & alij recentiores. Exceſſit ex hac uita anno Domini 1306 relatus eſt autem inter Sanctos ab Eugenio Papa Quarto, anno Pontificatus ſextodecimo, Domini autem 1446.

b *Nemeſiani & ſoc.*] Beda, Vſuar.& Ado hac die. Scribit de his Cyprian. epiſt. 77. Quarum autem ciuitatum fuerint Epiſcopi,põt intelligi ex Actis Concilij Carthaginenſis ſub Cypriano. Hi etenim quamuis aliqñ erroneam illam ſententiam de baptiſmate hæreticorum vna cum S. Cypriano aduerſus Romanum Pont. Stephanum defendiſſent;tñ ſicut ille,ita & iſti numquam ſe a Catholica unitate & charitate diuiſerunt;ut de S.Cypriano S.Auguſtinus,agens aduerſus Donatiſtas, ſæpe inculcat. Clariſſimus fuit item in Africa eiuſdem nominis Nemeſianus, qui puer adhuc martyrium ſubijt, de quo Auguſtinus ſermone de diuerſ. 39.cap. 3.

c *Soſthenis & Victoris.*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Habentur res geſtæ iunctæ Actis ſanctæ Euphemiæ Chalcedonenſis. de his etiam Petrus in catal.lib.8.cap.61.

d *Menodoræ & ſoc.*] De his & Græci in Menologio hac die: ſuſius autem Metaphraſtes ipſarum res geſtas deſcripſit, quæ extãt apud Lipom. to.6.& Sur.to.5.

e *Apellij & ſoc.*] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die.

f *Theodardi Epiſc.*] Huius Acta teſtatur Sigebert.ſe ſcripſiſſe luculentiore ſtylo: exſtant ea apud Sur.to.5. Agit de eodem Trithem. de uir.illuſtr.ord. S. Benedicti lib.3.c.103.& lib.4.c.154.Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij. Paſſus eſt autem anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoquinto.

g *Hilari Papæ.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado,& alij recentiores hac die. Succeſſit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuerſis antiquis codicibus conquiſita digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis per annos ſingulos.

h *Petri Epiſc.*] Tabulæ Compoſtellanę,ex quibus Molanus in addit.ad Vſuardum, & alij.

i *Saluij Epiſc.*] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Greg.Turon.hiſt. Franc.lib.5.c.50.lib.6.ca.29.& lib.7.c.1. Migrauit ex hac uita anno Domini quingenteſimooctogeſimoſexto.

k *Agapij Epiſc.*] Succeſſit hic S.Gaudentio, ſeditq. annos 20. ut docẽt tabulæ Epiſcoporum eccleſiæ Nouarienſis,quæ tamen in aliquibus ſunt emendandæ.

l *Pulcheriæ.*] Eodem titulo ſanctitatis & virginitatis celebrant eam Græci hac die in Menologio. Licet.n.ad optimam adminiſtrationem Imperij Marcianum uirum religioſiſſimũ ætate grandæuum ſibi maritum delegiſſet;tñ virginitatem, quã ab ineunte ætate Deo ſpoponderat, illibatam ad obitum vſq. conſeruauit: qd abſq. vlla dubitatione, tam Græcorum, quam Latinorum hiſtorici oẽs affirmant. Scribunt de ea Sozom.li. 9.c.1.Socrat.lib.7.c.22.Niceph.lib.14.c. 2.& 3.Marcel.in chron.& Suidas pluribus. De eadẽ ſæpe Acta SS.Synodi Chalcedonenſis,ubi noua Helena,munimen Orthodoxorũ,& gloria eccleſiarũ a cunctis Patribus eſt acclamata. Commendatur mirũ in modũ in epiſtolis S. Leonis Papæ, præſertim epiſt.39. Appellata eſt in Imperialibus ſanctionibus,uenerabilis Auguſta. ita l. 2. de collat. luſtrali. C.Theod.

C. Theod. Mentio de eadem habetur in Actis S. Melaniæ iunioris. de eadem recentiores Græcorum historici Zonaras, Cedrenus, Glycas, & alij. Obijt humanũ diẽ (ut auctor est Marcellinus in chron.) Opilione & Vincomalo Cõss. est annus a Christo Domino 453. Tam ad ipsam, quam ad sorores Cyrillus Episcopus Alexandrinus de recta fide commentarium scripsit. Idem Cyrillus in lib. ad Theodosium Aug. eamdem Pulcheriam procurantem Imperium his uerbis describit: Altera autẽ & uirginali germine simul vigens, & nobilissimi regni vestri curam sibi uendicat, &c. Hæc Cyrillus, qui eamdem pluribus laudat. Porro Pulcheriæ vitam tam ex Græcis, quam ex Latinis antiquis auctoribus summa industria collegit R. P. Thomas Bozzius nostræ Congregationis presbyter, Latinis ac Græcis litteris bene excultus: quam proxime ab eo edendam, simulque alias nobilis ingenij aduersus hæreticos elaboratas lucubrationes, speramus. Fuit & alia Pulcheria Theodosij Maioris filia, quæ tenella adhuc ætate ex hac uita decessit, in cuius nobili funere Sanctus Gregorius Nyssenus egregiam habuit panegyrim. Rursus etiam & alia fuit tenella puella, Pulcheria dicta, filia Theophili & Theodoræ Augusti. de qua Cedrenus in compend. hist. in Theophilo, & Zonaras in 3. par. Annal. in eodem Imperatore.

xiij. B Tertio Idus Septemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE via Salaria veteri in cœmeterio Basillæ natalis sanctorum martyrum Proti[a] & Hyacinthi eunuchorum beatę Eugenię: qui sub Gallieno Imperatore deprehensi quod essent Christiani sacrificare coguntur; sed non consentientes, primo durissime verberati sunt, ac tandem pariter decollati. Laodiceę in Syria passio sanctorum Diodori[b], Diomedis, & Didymi. Legione in Hispania sancti Vincentij[c] abbatis & martyris. In Ægypto sancti Paphnutij[d] Episcopi, qui unus fuit ex ijs confessoribus, qui sub Maximiano Imperatore, dextro oculo effosso, & sinistro poplite exciso, ad metalla damnati fuerunt: deinde sub Constantino Magno aduersus Arianos pro fide Catholica strenue decertauit, & demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni depositio S. Patientis[e] Episcopi. Vercellis S. Æmiliani[f] Episcopi. Alexandrię sanctę Theodorę[g], quę cum incaute deliquisset, facti pœnitens, mira abstinentia & patientia in habitu sancto incognita perseuerauit vsque ad mortem.

SEPTEMBRIS 11.

PROTI & *Hyacinthi.*[a]] De his item Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Extant eorum res gestæ in Actis S. Eugeniæ, de quorum fide agemus inferius viij. Kal. Ianuarij. Erat Romæ illustris memoria horum martyrum, cuius Confessionem Symmachus Papa exornauit, vt constat ex libro de Rom. Pontificibus in Symmacho. Eorum sacræ reliquiæ sub Clemente VIII. Põtifice Max. ab ecclesia S. Saluatoris, prope põtem S. Mariæ

Matiæ trans Tiberim posita, ad ecclesiam S. Ioannis Florentinæ nationis solemni pompa fuere translatæ anno Domini 1592 die 21. Iunij.

b *Diodori & soc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, ubi & ipsorum martyrium paucis enarrant.

c *Vincentij.*] Passus hic dr̃ Gothorum tempore, cum Arianæ perfidiæ repugnaret. De eodem in Flor. sanct. Hispaniæ, & in Thesauro concion. to. 2. hac die.

d *Paphnutij Episc.*] Hic ille illustris confessor, qui in vltima persecutione dextro orbatus oculo, & sinistro succiso poplite, adhucq. superstes, conuenit una cũ ceteris ad magnũ Nicænum Cõcilium, & aduersus Arianos egregie decertauit. Fuit & miraculorum patrandorum Apostolica virtute præditus, ut de eo scribit Rufin. lib. 1. c. 4. & 17. & Socrat. lib. 1. c. 8. ubi ait, Constãtinum Imperatorẽ partem illam vultus eius effossi oculi exosculatum esse miro religionis affectu. Id ipsum Theodoret. hist. li. 1. c. 7. Sozom. lib. 1. c. 22. Niceph. lib. 8. ca. 14. & 19 & Suidas. De eodem adhuc monacho scribit S. Athanasius in uita S. Antonij. Longe hic alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet & ipse confessor fuerit, de quo scribit S. Epiphanius in Panario, hæresi 68.

e *Patientis Episc.*] De eodem hac die Vsuard. & alij. Scribit Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 2. c. 24. Sidonium Apollinarem eius virtutes litteris prædicasse: agit. n. de eo Sidonius lib. 2. epist. 10. ad Hesperium, & lib. 4. epist. 25. ad Donnolum: extatq. eiusdem ad eumdem Patiẽtem epist. 12. lib. 6. quibus eius res gestæ narrantur. Ad hunc ipsum Constantius inscripsit vitam S. Germani Epi Antisiodorensis. Interfuit hic item conuentui Gallicanorum Episcoporum, in quo cognita & probata est fides Catholica Fausti Lerinensis damnantis dogmata Pelagij: ad quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam recantans, in eiusdem hæresis dãnationem scripsit epistolam. Extant hæc to. 5. biblioth. Margar. Ponitur Patiens vicesimusquartus eius sedis Episcopus in tabulis Democharis. Putat Grauius, non esse legitimam subscriptionem illam ad epistolã Fausti. sed de Fausto cõsule dicta in Annalibus, in quibus versipellis vulpeculæ fraus detegitur.

f *Aemiliani Episc.*] De eo tab. eccles. Vercellensis. Huius vitã ex antiquis eius ecclesiæ monumẽtis se scripsisse testatur Galesinius. Interfuit Æmilianus Vercellensis Episcopus Romanis Synodis tertiæ & quartæ sub Symmacho Papa, ut earumdem Acta testantur.

g *Theodoræ.*] Agunt de eadem hac die Græci Menologio, Nicephorus etiã lib. 17. c. 5. plenius autem Metaphrastes refert eius res gestas, quas Latine redditas habes apud Lipom. to. 6. hac die, & Sur. tomo 5. Vixit temporibus Zenonis Imperatoris.

12 Pridie Idus Septemb. Luna. C xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N	P	
7	8		9	10	11	12	13	14	14	15	16		17	18	19	

ALEXANDRIAE natalis sanctorum martyrum Hieronidis [a], Leontij, Serapionis, Selesij, Valeriani, & Stratonis, qui sub Maximino Imperatore ob Christi nominis confessionem in mare sunt demersi. In Bithynia sancti Autonomi [b] Episcopi & martyris; qui ex Italia, Diocletiani persecutionem declinans, illuc profectus, cum plurimos conuertisset ad fidem, a furentibus Gentilibus, dum sacra mysteria perageret, ad altare mactatus,

tus,hostia Christi effectus est. Meri in Phrygia passio sanctorũ martyrum Macedonij [c], Theoduli, & Tatiani,qui sub Iuliano Apostata ab Almachio Præside post alia tormenta super crates ferreas ignitas positi,exultantes martyrium compleuerũt. Iconij in Licaonia S. Curonoti [d] Episcopi,qui sub Perennio Præside capite truncatus, martyrij palmam accepit. Apud Ticinum sancti Iuuẽtij [e] Episcopi, de quo sexto Idus Februarij. Is a beato Hermagora discipulo S. Marci Euãgelistæ ad eam vrbem una cum sancto Syro directus est; & ambo illic Christi Euangelium prædicantes, & magnis virtutibus ac miraculis coruscantes, etiam vicinas vrbes diuinis operibus illustrarunt; sicque in pontificali honore,glorioso fine quieuerunt in pace. *Lugduni* depositio sancti Sacerdotis [f] Episcopi. Veronę sancti Siluini [g] *Episcopi*. Anderlaci S. Guidonis [h] confessoris.

SEPTEMBRIS 12.

IERONIDIS *& soc.*[a]] De ijsdẽ hac die Græci agunt in Menologio, ubi eorum martyrium describunt.

b *Autonomi.*] Græci itidem. Porro eius Acta edidit Metaphrastes, quæ habet Lipom.to.6.& Sur.tom.5.hac die.

c *Macedonij & soc.*] Græci ẽt de his agunt in Menologio,gestaq. eorum referunt breui compẽdio; Suidas autem pluribus eorum nobilissimum certamen describit in histor. in verb. Almachius.

d *Curonoti.*]Huius Acta martyrij Græci, qui eadem die de eo agunt in Menologio, explicant.

e *Iuuentij Episc.*] De Iuuentio,seu Euentio,superius iterum sexto Id.Februarij. De Iuuentio & Syro Episcopis hac die Beda, Vsuard.Ado, & alij agunt. In tabulis aũt ecclesiæ Ticinensis de vtroq. seorsum agitur,diuersisq. diebus:nimirũ de Iuuentio octauo Id. Febr.de Syro aũt quinto Idus Decembr.eiusq. translationem xvj.Kal.Iunij celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, discipulus fuisse S. Hermagoræ, qui passus est temporibus Neronis Imperatoris,tertiusque numeratur eius sedis Episcopus. Iuuentij & Syri res gestas recitat Mombrit. to.2. habes easdem apud Sur.to.7.hac die, & Petr.in catal.lib.1.c.50. & lib.8.cap.68. De eodem S. Syro Luithprand. *Ticin.* lib.3.c. 2. Bernard.abb.Bonæual. *in uita* S.Bernardi lib.1.cap. 4.

f *Sacerdotis Episc.*] De eodem Beda, & Ado.Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum,cuius anno trigesimo octauo interfuit Aurelianensi quinto Concilio, ut eius Acta significant. Numeratur hic Lugdunensis sedis Episcopus trigesimus, uel trigesimus secundus, iuxta diuersas tabulas, quas descripsit Democh. lib.de sacrif.Missæ.

g *Siluini Episc.*]De quo tabulæ ecclesiæ Veronen. quas illustrauit Illustriss.ac R.D.Augustinus Valerius Episc.Veron. S.R.E.Card. libro quem scripsit de antiquis monum. Episcoporum Veronen. pag.10. & 42.

h *Guidonis confessoris.*] Huius Acta recenset Sur.tom.5.hac die. Agit de eodem Molan.in addit.ad Vsuardum. Migrauit ex hac uita anno Domini millesimo centesimo duodecimo.

Idibus

13 Idibus Septemb. Luna. D xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
8	9		10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20		

ALEXANRIAE natalis beati Philippi [a], patris S. Eugenię virginis. Hic dignitatem prefecturę Ægypti deferens baptismi gratiam assecutus est: quem in oratione constitutum iussit Terentius Prefectus eius successor gladio iugulari. Item sanctorum martyrum Macrobij [b] & Iuliani, qui sub Licinio passi sunt. Eodem die S. Ligorij [c] martyris, qui in eremo degens, a Gentilibus ob Christi fidem necatus est. Alexandrię S. Eulogij [d] Episcopi, doctrina & sanctitate celebris. Andegaui in Gallia S. Maurilij [e] Episcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas sancti Amati [f] Episcopi & confessoris. Ipso die S. Venerij [g] confessoris, admirandę sanctitatis viri, qui in insula Palmaria vitam eremiticam duxit. In monasterio Romarico in Gallia sancti Amati [h] presbyteri & abbatis, abstinentia & miraculorum gratia illustris.

SEPTEMBRIS 13.

PHILIPPI. [a]] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores; qui omnes corrigendi sunt, dum ex Actis S. Eugenię dicunt illum fuisse Episcopum Alexandrinum: nam eius præfectura sæcularis, & nó sacerdotalis fuit: Eusebius etenim cum tam in chronico, quam in historia texit seriem Episcoporum Alexandrinorum, Nicephorus Episcopus, & Nicephorus Callist. & alij qui id ipsum præstiterunt, nullus ipsorum inter Alexandrinos Episcopos adnumerat Philippũ. Rursus autem in eodem Philippo S. Eugeniæ patre errauerunt alij, qui putarũt eumdem esse Philippum Imperatorem, vt Cedrenus in Maximino; quos Zonaras iure redarguit in Philippo Imp. Qđ item in prædictorum Martyrologijs legitur hic passus esse Valeriani & Gallieni temporibus, plane repugnat Actis ipsius S. Eugenię, vbi eius certamen describitur. Nec quemquam moueat, si eius filia Eugenia passa dicatur tẽporibus prædictorum Imperatorum: nam per longum temporis spatium inter utriusque martyrium intercessisse, eadem Acta significant. Passus est autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadem Acta testantur; quæ tamen tam in his quæ habent de Episcopatu Philippi, quam in aliquibus alijs superadditis, censura indigent.

b *Macrobij & Iuliani.*] De ijsdẽ Græcorũ tabulæ & Menologiũ hac die agũt.

c *Ligorij.*] Vet. manuscripta de eodem hac die: Petrus in catal. lib. 8. cap. 73. agit de eius martyrio atque translatione.

d *Eulogij Episc.*] De eodem Græci ẽt. Scribit de eo Euagr. hist. lib. 5. c. 25. De eodẽ agitur in Prat. spirit. c. 146. & 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadragesimumseptimum eius sedis Episcopum. Claruit temporibus Mauritij Imperatoris, & Phocę eius successoris. vsus est eo familiarissime S. Gregorius Papa, cuius ad ipsum quamplurimæ extant epistolæ, ut lib. 1. epist. 23. lib. 4. epist. 36. lib. 5. 60. lib. 6. 31. & 37. lib. 7. 30. & 38. lib. 8. 43. & lib. 11. epist. 46. 47.

e *Maurilij episc.*] Vsuard. Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant

eius

eius Acta, quæ Mombrit. to. 2. & Sur. to. 5. recitãt; quæ a Fortunato fuisse conscripta, testatur Trithemius. Claruit temporibus Theodosij, & Honorij eius filij: cõsecratusq. Episcopus a S. Martino Episcopo Turonensi; sedit annis triginta. Agunt de eodem Petrus Cluniacensis lib. 1. epist. 2. Vincent. lib. 17. cap. 20. Anton. par. 2. tit. 10. c. 13. Perrus in catal. lib. 8. c. 75. Adducit hunc in exemplum Petrus Dam. in apolog. ad Gregorium Septimum Rom. Pont. de abdicatione Episcopatus. Fuit eiusdem nominis alius Episcopus Rhotomagensis, qui uixit circa annum Domini 1070. de quo Trithem. de viris illustribus ord. S. Benedicti lib. 3. c. 323. & lib. 4. cap. 120.

f *Amati Episc.*] Huius res gestas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Sur. to. 5. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Dñi 685. & Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indiculo sanct. Belg. pluribus. Numeratur vigesimus secundus eius sedis Episcopus. Excessit ex hac uita anno Dñi 690. vt indicant tabulæ eccleſiæ Senonensis a Demochare descriptæ.

g *Venerij.*] Eius Acta in cõpendium redacta hẽt Petr. in catal. lib. 8. c. 65. qui subdit de alio eiusdẽ nominis sanctitate claro, qui uixit tpibus Othonis Tertij Imp. ibid. ca. 66. Hic de quo agimus, claruit temporibus Phocæ Imp. & Gregorij Papæ, qui monasterium eiusdem in Palmaria insula ad canonicam obseruationem restituendum curauit. li. 1. epist. 48. Fuit eiusdem nominis sanctitate clarus alius adhuc Venerius, qui habitauit in montibus Tiburtinis, de quo scribit Petrus Damian. in uita S. Romualdi.

h *Amati presbyt.*] De quo item Beda, Vsuard. & alij Extant eius Acta apud Sur. tom. 5. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 88. & 90. Floruit temporibus Dagoberti Regis Frãc. anno Domini 630. Idem Trithem. ibidẽ agit de alio eiusdem nominis & monaster j abbate & martyre lib. 3. ca. 309. de quo agi putat hac die.

x. E Decimooctauo Kal. Octob. Luna. 14

a b c d e f g h i k l m n p q r s
22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8
t u A B C D E f F G H M N P
9 10 11 12 13 14 15 16 16 17 18 19 20 21

EXALTATIO [a] sanctę Crucis, quando Heraclius Imperator, Cosrhoe Rege deuicto, eam de Perside Hierosolymam reportauit. Romæ via Appia beati Cornelij [b] Papæ & martyris, qui in persecutione Decij post exilij relegationem iussus, est plumbatis cædi, & sic cum alijs uiginti & uno promiscui sexus decollari. Sed & Cærealis miles cum Sallustia vxore sua, quos idem Cornelius in fide instruxerat, eodẽ die capite plexi sunt. In Africa passio S. Cypriani [c] Episcopi Carthaginiensis, sanctitate & doctrina clarissimi: qui sub Valeriano & Gallieno Principibus post durum exilium detruncatione capitis martyrium consummauit sexto milliario a Carthagine iuxta mare. Passi sunt etiam ibidem sancti martyres Crescentianus [d], Victor, Rosula, & Generalis. Romæ S. Crescentij [e] pueri, filij S. Euthymij, qui in persecutione Diocletiani sub Turpilio Iudice uia Salaria gladio percussus occubuit. Treuiris sancti [f] Materni, Episcopi, discipuli beati Petri Apostoli, qui Tungrenses, Colonienses, & Treuirenses, alioq. finitimos populos

ad Chri-

ad Christi fidem perduxit. Eodem die natalis S. Ioannis ℔ Chrysosto mi Episcopi Constantinopolitani, qui inimicorũ factione in exilium electus, cum Innocentij Primi Summi Pontificis decreto inde reuocaretur, a custodientibus militibus multa mala perpessus, animam Deo reddidit: eius tamen festiuitas sexto Kalendas Februarij celebratur, qua die sacrum ipsius corpus a Theodosio Iuniore Constantinopolim fuit translatum.

SEPTEMBRIS 14.

EXALTATIO *S. Crucis.* [a] De ea ét Beda, Vsuard. Ado, & alij: pluribus autem Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Micrologus c. 55. ac ceteri qui scribunt de diuin. offic. Agũt præterea & Græci hac die solemnitatem Exaltationis S. Crucis, non tamen qñ per Heraclium Imp. deuicto Cosrhoe restituta est; sed cum, Constantino imperante, gloria exaltatæ Crucis, maiori fulgore in Orbe effulsit. Extat tractatus egregius Epiphanij Episcopi Orbi de signo Crucis, qđ apparuit Constãtino Magno Imp. Habetur Græce scriptus in cod. manuscripto biblioth. Sfortianæ nu. 91. Græci itaq. longe ante Heraclij tpa hac ipsa die eiusmodi celebritatem agebant; qua item die Exaltationis S. Crucis S. Ioannem Chrysostomum ex hac vita migrasse, hi tradunt, qui res gestas ipsius sunt prosecuti. De eadem etiam solemnitate hac die agi solita meminit Eustachius presbyter in Eutychio apud Lipom. to. 7. Latini ét ante Heraclij tempora hanc diem Exaltationi S. Crucis dicatam coluisse uidentur: nam in Sacramentario S. Gregorij de eadem, hac die agitur. Putamus itaque eamdem solemnitatem multo prius celebrari solitã, tanta deinde parta victoria, auctam, reddítamq. ex eius rei memoria illustriorem. Qnę vero de restitutione S. Crucis post Heraclij uictoriam scripta sunt, contigerũt anno decimonono eius Imp. ut constat ex Theophane in hist. Miscel. Numeratur hic annus a Christo Dño 628. De eadẽ Aim. de gest. Franc. lib. 4. ca. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidam in hist. in Heraclio. Rei gestę historiam multis inuolutam ambagibus legimus manuscriptam, quam penes nos habemus', auctore quodã Nicephoro Episcopo; cuius est initium: Tempore illo quo, &c. Quid autem in ea germanum, quid ve spurium sit, diximus in Annal. Eccles. Quod dolumus, historiam illam nonnullis auctam mendacijs in quibusdam ecclesijs pictam uidimus. Extant de sancta Cruce S. Ioannis Chrysostomi orationes duæ: Sophronius item de Exaltatione S. Crucis scripsit sermonẽ; alium eiusdem arguméti edidit Leo Imperator; quos habet codex Græcus manuscript. bibliothecæ Sfortianæ num. 65. Itemq. Iosephus Episcopus Thessalonicæ aliam de S. Cruce scripsit orationem: habetur & ipsa in eadem biblioth. num. 84.

b *Cornelij Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. De cuius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 6. c. 32. Optat. lib. 2. Aug. epist. 165. Niceph. in chron. Res gestas ipsius, & tempus quo sedit, plenius scripsimus in Annal. Eccles. De Cæreali & Salustia, quorum hic mentio habetur, agit hic item Ado, assentiunturq. uet. manuscripta. S. Leo Papa extruxit basilicam S. Cornelij Papæ nomine iuxta cœmeterium Callisti via Appia, ut constat ex lib. de Rom. Pontificibus in Leone Primo.

c *Cypriani.*] Beda, ac ceteri qui supra, de eodem hac die. Fuit eius solemnitas ét Græcis celebertima, in qua S. Gregorius Nazianzenus præclaram habuit orationem: licet tam ipse, quã Metaphrastes, ac ceteri Græcorum errore labantur, dum eumdem esse existimant cum Cypriano mago, qui passus est cum Iusti na virgine; nomine nimirum & martyrij titulo decepti: cum re uera multis differentijs constet inter se esse distinctos.

Huius

Huius Acta scripsit Pontius eius diaconus, vt testatur S. Hieron. de script. Eccles. inde Paulus diac. Extant præterea eiusdem martyrij Acta publica a Notarijs excepta: quę oĩa in unum collecta habet Pamelius, qui & de suo addidit eiusdem Cypriani vitam ex ipsiusmet scriptis locupletatam. Legi in antiquo Breuiario Toletano sacrum hymnum, quo eius martyrium egregie descriptum canitur. est eius exordium: Orbis magister Tascie, &c. Extant de eodem sermones S. Augustini, quorum Possidius meminit in Indic. serm. 113. 114. 115. & 116. de diuersis, adhuc alius in addit. Paris. 12. ubi ét recensentur eiusdem martyrij Acta. Extant præterea de eodem sermones duo S. Maximi, alius insuper S. Petri Chrysologi 129. In huius martyris honorem duæ apud Carthaginem illustres basilicæ fuerunt erectæ, ut scribit Victor de persecut. Vuandal. lib. 1. quarum altera ubi passus, altera uero ubi sepultus, extructa fuit. Prior ad Sextum dicta, a sexto uidelicet ab vrbe Carthagine lapide: qui ipse locus appellatus est Mensa Cypriani; non qđ (ut ait August. serm. 113. de diuers.) ibi sit vnquam Cyprianus epulatus, sed quia ibi est immolatus. Altera ad Decimum est nuncupata, qđ tot passuũ millibus a Carthagine distaret eius sepulchrum; huius meminit Procopius de bello Vuandalico, aitq. hanc sibi uendicasse Vuandalos Arianæ perfidię sectatores, illa priori ad solũ prostrata. Hæc aũt (ſm præcedens de ea re editum propheticũ oraculum) subactis per Iustinianũ Imp. Vuandalis, reddita est Catholicis. Dicta hæc erat ét Sepulchrũ Cypriani, ad quod e transmarinis vsq. regionibus frequens erat accessus Fidelium, ut apparet ex Seuero lib. 1. dialog. De eadẽ solemnitate & loco scribit Niceph. hist. lib. 17. ca. 12. Non tantum in Africa, sed & in Italia celeberrima fuit huius diei S. Cypriani solemnitas, de qua extat epistola Athalarici Regis ad Seuerum, apud Cassiod. Variar. lib. 8. epist. vlt. Appellabatur enim celebritas Cyprianæa, vt scribit Procop. de bello Vuandal.

d *Crescentianus & soc.*] De quibus Ado, cui adstipulantur vet. manuscripta.

e *Crescẽtij pueri.*] De cuius martyrio, aliorumq. sociorum Acta manuscrip. legi, quæ ab ecclesia Perusina accepimus.

f *Materni Episc.*] De eo & Beda, alijq. recẽtiores. Plura de eo in Actis S. Gereonis & soc. quæ recitat Sur. tom. 5. Octobris 10. & Molanus in Indic. sanctorum Belgij. Cum autẽ omnes vno ore fateantur, hunc fuisse S. Petri Apostoli discipulum: profecto necesse est dicere, duos eiusdem nominis, eiusdem Colonienſis ecclesię fuisse Episcopos, s. maiorẽ hunc, de quo hac die agitur, Petri discipulum; & minorem, qui claruit temporibus Cõstantini Imperatoris, interfuitque Concilio primo Arelatensi, vt eius Acta significant, cuius etiã meminit, idem Imperator in litteris ad Melchiadẽ Rom. Pontificem, quas refert Eusebius lib. 10. ipsi etenim ac collegis Episcopis delegata est causa Cæciliani Episcopi Carthaginensis; qui & Romam uocatus est ad Synodum in eadem causa habendam, vt scribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Hinc miramur uehementer, quomodo in tabulis Episcoporum Colonięsium, quas descripsit Demochares lib. de sacrif. Mis. unus tantum adnumeretur Maternus: qui si (ut in illis idem ponit Demochares) præcessit Euphratem, qui, ut Arianus, damnatus est in Concilio Agrippinensi; manifeste constat, illum non uixisse temporibus Apostolorũ, sed potius Constantini Magni, ut apparet ex Actis prędictorum Conciliorũ. Hunc historiæ nodum cum alijs soluendum relinqueremus, nec esset in animo aliquid definire: Reuerendiss. D. Lindanus, Episcopus Ruremundensis, cum istæc ipsa nostra Romæ peruideret, in eam se dicebat ire sntiam, ut duo fuerint eiusdem ciuitatis, eiusdemq. nominis, diuersis temporibus, Materni Episcopi; ut in alijs ciuitatibus sæpe uidimus accidisse. Cuius sententiæ, utpote uiri eruditissimi, nos libentissime subscribimus; id præsertim prædictis rationibus non tantum suadentibus, sed cogentibus.

g *Ioannis Chrysostomi.*] De eodẽ hac die Græci in Menologio, qua ex humanis

nis esse sublatum, qui eius Acta scripserunt, restantur, Pallad. Leo August. Metaph. Greg. Alex. Cassiod. trip. lib. 10. ca. 18. Niceph. lib. 13. c. 17. & alij. Penes Socrat. lib. 6. c. 19. textus deprauatus reperitur, & loco xviij. Kalend. Octobr. legitur xviij. Kal. Decembr. cuius erroris ea vr esse occasio, quod ob solemnitatem S. Crucis Græci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chrysostomi in eam diem, vel (vt alia habent Menologia) ad Idus Nouembr. ut ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migrauit ex hac uita, Honorio septimum, & Theodosio secũdum Coñst. ut idem Socrates & alij testãtur. est hic annus (iuxta Fastos Onuphrij) a Christo Domino 407. Cœpta est hæc eius solemnitas agi Cõstantinopoli tempore Theodosij Iunioris, postquam opera S. Innocentij Papę nomen eius, quod per schismaticos fuerat abrasum a diptychis, Catholica Ecclesia gaudente, est in pristinum restitutum. Cetera de S. Ioanne Chrysostomo vide notata superius in die translationis eius, 6. Kalend. Februarij: quibus addimus, extare S. Ioã. Damascen. encomium de eodem sancto; insuper & orationem de eius translatione a Constantino filio Leonis Imp. conscriptam. habet hæc omnia codex Græcus manuscript. in bibliotheca Sfortiana num. 65.

15 Decimoseptimo Kal. Octobr. Luna. F ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

CTAVA [a] Natiuitatis beatæ Mariæ Virginis. Romæ via Nomẽtana natalis beati Nicomedis [b] presbyteri & martyris; qui cum diceret compellentibus se sacrificare: Ego non sacrifico nisi Deo omnipotenti, qui regnat in cælis: plumbatis diutissime cęsus, migrauit ad Dominum. In territorio Cabilonensi S. Valeriani [c] martyris, quem Priscus Præses suspensum, & graui vngularum laceratione cruciatum, cum in Christi confessione videret immobilem, ac læto animo in eius laudibus permanentem, gladio animaduerti præcepit. Marcianopoli in Thracia sanctæ Melitinæ [d] martyris, quæ sub Antonino Imperatore & Antiocho Pręside ad Gentilium fana semel & iterum ducta, cum idola semper corruerent, suspensa & laniata, ac demum capite plexa est. Hadrianopoli sanctorum martyrum Maximi [e], Theodori, & Asclepiodoti, qui sub Maximiano Imperatore coronati sunt. Item S. [f] Porphyrij mimi, qui coram Iuliano Apostata per iocum baptismum suscipiens, Dei virtute derepente mutatus, Christianum se esse professus est; ac mox, iubẽte eo, securi percussus, martyrio coronatur. Eodẽ die S. Nicetæ [g] Gothi, qui ab Athanarico Rege ob Catholicam fidem iussus est igne cõburi. Cordubæ sanctorum martyrum Emilæ [h] diaconi, & Hieremiæ, qui in persecutione Arabica post longã carceris macerationẽ, ceruicibus pro Christo abscissis, martyrium cõpleuerunt. Tulli in Gallia san

cti Apri [i] Episcopi. Item S. Leobini [k] Episcopi Carnutensis. Lugduni S. Albini [l] Episcopi. Eodem die depositio S. Aichardi [m] abbatis. In Gallia S. Eutropiæ [n] viduæ.

SEPTEMBRIS 15.

OCTAVA[a].] De eadem Beda. Radulph. de obser. can. cap. 19. recēset eam inter maiores Octauas, cuius Officium Ecclesiastici cum ab Innocentio Papa Quarto constitutum tradunt. Vide notata superius in ipsa die Natiuitatis eius.

b *Nicomedis.*] De quo Beda, Vsuard. Ado, & uet. manuscripti. Huius res gestæ describūtur in Actis SS. Nerei & Achillei ca. 9. & 10. apud Sur. 12. Maij, tom. 3. Erat nobilis Romæ Titulus S. Nicomedis: mentio de eo habetur in Cōcilio primo Romano sub Symmacho, quod secūdum perperam dictum reperitur. eius anniuersaria dedicationis dies agebatur Kal. Iunij, ut apparet ex Martyrologio Bedæ, Vsuardi, & Adonis. Erat insuper Romæ cœmeterium a S. Nicomede denominatum, de quo in lib. de Rom. Pontific. in Bonifacio Quinto.

c *Valeriani.*] Agunt de eodem Beda & alij. De eius martyrio atque miraculis Greg. Turon. de glor. mart. cap. 54 & Petrus in catal. lib. 8. c. 48.

d *Melitinæ.*] De eadem Græcorum tabulę, quarum aliæ hac die, aliæ vero sequenti: in Menologio autē, quo vtimur, ponitur die sequenti, ibiq. pluribus martyrium eius describitur.

e *Maximi & soc.*] Agunt de ijsdem etiam Græci hac die in Menologio.

f *Porphyrij.*] Græci itidem agunt de eodem hac die in Menologio, resq. eius gestas paucis complexi sunt.

g *Niceta.*] Huius Acta ex antiquioribus codicibus descripsit Metaphrastes, quæ retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. to. 5. Scribit de eodem Niceph. hist. lib. 11. c. 48. et Suidas in historicis, in verbo Athanaricus.

h *Emilæ & Hieremiæ.*] De his Vsuardus ad xv. Kal. Octobr. sed hac die passi sunt, ut testatur S. Eulogius, qui ipsorum martyrij Acta conscripsit in Memor. sanct. lib. 2. c. 12. coronatosque refert æra octingentesima nonagesima, anno a Christo Domino 852.

i *Aprie episc.*] De quo etiam Beda, Vsuardus, & alij. Ponitur hic septimus ordine in tabulis Episcoporum Tullensiū, quas descripsit Democh. Hic ex causidico monachus, & ex monacho est factus Episcopus, de quo S. Paulinus Episcopus Nolan. epist. 27. 28. & 29. in quibus de ipso fusius.

k *Leobini episc.*] Agunt de eodē hac die Beda, Vsuardus, Vuandelb. & alij. Habetur de eo mentio in Actis S. Auiti presbyteri apud Sur. tom. 3. 17. Iunij. Numeratur hic decimus sextus eius sedis Episcopus in tabulis Democharis.

l *Albini*, alias *Alpini.*] De quo etiam Beda hac die, & alij recentiores. Adscribitur in tabulis Lugdunēsium Episcoporum decimus quartus eius sedis Episcopus, successitque S. Iusto, de quo superius actum est die 2. Septembris.

m *Aicardi abb.*] Scripta sūt ei[9] Acta a Fulperto, q̄ descripsit Sur. to. 5. Mētio hr̄ de eodē in vita S. Philiberti apud eumdē to. 4. 20. Augusti, & Molan. in addit. ad Vsuard. Claruit circa annū Dñi 680.

n *Eutropiæ.*] Scribit de hac Sidon. Apollin. lib. 6. epist. 2. ad Pragmatium. Alia hæc est ab ea quæ tempore cladis Hunnicæ martyrio occubuit, de qua inferius xviij. Kal. Ianuarij.

viij. G Sextodecimo Kal. Octob. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

CHALCEDONE natalis S. Euphemiæ [a] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore & Priſco Proconſule, tormenta, carceres, verbera, argumẽta rotarum, ignes, põdera [b] lapidum, beſtias, plagas virgarum, ſerras acutas, ſartagines ignitas pro Chriſto ſuperauit; ſed rurſus in theatrum [c] ad beſtias ducta, cum oraſſet ad Dominum ut iam ſpiritum ſuum ſuſciperet, una ex ijs morſum ſancto corpori infigente, ceteris pedes eius lãbentibus, immaculatum ſpiritum Deo reddidit. Romæ ſanctorum martyrum Luciæ [d] nobilis matronæ, & Geminiani, quos Diocletianus Imperator pœnis grauiſſimis afflictos, diuque tortos, tandẽ poſt laudabilem martyrij victoriam gladio animaduerti præcepit. Item Romæ uia Flaminia ſanctorum martyrum Abundij [e] presbyteri, & Abundantij diaconi, quos Diocletianus Imperator una cum Marciano uiro illuſtri, & Ioanne eius filio, quem illi a mortuis ſuſcitauerant, decimo ab Vrbe lapide gladio feriri iuſſit. Heracleæ in Thracia ſanctæ Sebaſtianæ [f] martyris, quæ a beato Paulo Apoſtolo ad Chriſti fidem perducta, ſub Domitiano Imperatore & Sergio Præſide varijs modis tentata, gladio tandem cæſa eſt. Cordubę ſanctorum martyrum Rogelli [g] & Seruidei, qui manibus pedibusque abſciſſis, ad ultimum decollati ſunt. In Scotia S. Niniani [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſanctæ Edithæ [i] virginis, Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ in monaſterio a teneris annis Deo dicata, ſæculum hoc ignorauit potius, quam reliquit.

SEPTEMBRIS 16.

EVPHEMIÆ [a].] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio quinto Idus Iulij; ſic & in conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theodor. in Nomoc. Phot. tit. 7. cap. 1. licet olim tempore Concilij Chalcedonẽſis ageretur in Oriente natalis dies eius ad Octauum Kal. Nouemb. vt apparet ex eodem Concil. act. 6. Eius Acta ex priſcis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Deſiderantur autem in eis ea quæ ex nobili pictura expreſſa, deſcriptaque a S. Aſterio Epiſc. Amaſeno recitantur in 2. Concilio Nicæno act. 4. & 6. Habemus alia eius Acta manuſcrip. Eſt illorũ exordium: Diocletiano Imp. &c. Eadem Mombrit. recitat tom. 1. In Breuiar. Toletet. eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Acta canuntur, incipit:

En feſtũ prodijt virginis inclytæ, etc.

De ſacratiſſimis eius reliquijs, ex quibus purus ſanguis emanabat, ſcribit Euagr. lib. 2. c. 3. & Niceph. lib. 15. cap. 3. & 5. & lib. 18. cap. 31. Inuiſit eas S. Melania iunior, cum pergeret Conſtantinopolim, ut cõſtat ex Actis ipſius. S. Paulinus Nolanus Epiſcopus acceptas eiuſdem martyris ſacras reliquias condidit una cum aliis in Nolana baſilica, ut ipſe ſcribit natali 9. S. Felicis his uerſibus:

Et quę Chalcidicis Euphemia martyr in oris
Signat virgineo ſacratũ ſanguine litus.

Quid autem in eadem veneranda pignora præſumpſerit impius hagiomachus Conſtantinus Copronymus, qui eadem

perdenda curauit; & quomodo fuerint inuenta, atq. traslata, ſcribit Theophan. ex quo hiſt. Miſcella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de eorum inuentione pręclaram orationem Cõſtantinus Epiſcopus, qua execrandũ facinus ſacrilegi Imperatoris deſcribitur. extat apud Metaphraſt. 11. Iulij, & apud Sur. tom. 4. ea die. Chalcedone in eius baſilica celebrata eſt SS. Synodus œcumenica Chalcedonenſis. Fuit etiam Romę celebris eiuſdem inclytæ martyris cultus, cuius baſilicam poſitam uia Appia dicauit Donus Papa: aliã rurſus eccleſiã eiuſdem Euphemiæ apud Tibur poſitam dedicauit Gelaſius Papa, ut apparet in lib. de Roman. Pontif. qui creditur eſſe Anaſtaſij. Romæ item ad radices Eſquilini collis hactenus perſeuerat eiuſdem eccleſia: niſi magis placeat dicere, plures fuiſſe Euphemias.

b *Pondera lapidum.*] Frequens eſt reperiri in Actis ſanctorũ martyrum, eoſdem inter alia cruciamenta ponderibus aggrauatos. Qualia autẽ fuerint iſtæc lapidea pondera, Romæ in baſilicis Apoſtolorum, alijsq. in eccleſijs poſita inuiſuntur: nimirum ingentis ponderis lapides rotundi, uel oblõgi, ferreum annulũ ſaxo impactum habentes, quo imitatur funiculus ad ligandũ, ac ſuſpendendum ad pedes uel manus in ſublime. Miratus ſum cuiuſdam ſnĩam, qui putaret globos illos lapideos non ad inferenda cruciamenta, ſed ad penſanda onera fuiſſe cõpoſitos: neſciens, quod quæ erant hmõi, habebant inſcriptam notam numeri, ut tradunt Iſid. lib. 16 Origin. & Alciat. de Pond. c. 1. & alij. Eiuſmodi globus lapideus a Ioſepho lib. de Machab. ad Polyb. Orbiculare appellatũ vĩ, de quo his verbis: Inhumana crudelitate aliquid maius excogitat: Orbiculare afferri in medium iubet: hinc cum pedes una cũ manibus deorſum colligati fuiſſent, ſanctũ quoq. chorda orbiculari uentrem circũcingente, in altũ vſq. contrahit. nec mora, ſeparatur a ſede ſua dorſi iũctura, crura cum brachijs extrahuntur, eijciuntur humeri, ſicque ſingulis neruis diſtrictis ſoluitur martyr inuictus. Hæc Ioſephus, ex verſione Eraſmiana. Diuerſa ab his erant illa pondera, quæ lege xij. Tab. exhibebantur debitoribus: erant. n. compedes, de quibus Gellius lib 20. ca. 1. in fin. vbi hæc inter alia: Vincito autem neruo, aut compedibus quindecim pondo, non minore; aut ſi uolet, maiore vincito, &c. Vetuit Conſtantinus Imp. admoueri põdera debitoribus l. 3. de exact. C. Theod. Meminit & Caſſiod. Var. lib. 11. c. 40. de his ponderibus reos aggrauantibus.

c *Rurſus in theatrum.*] Frequentiſſime eſt inuenire in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem in theatro, ſpectante populo, eſſe cruciatos. Inter alias editiones ad ſpectãtrum voluptatem comparatas, exhibeti conſueuerunt exquiſitæ miſerorum damnatorum carnificinæ, quas illi (non dicam hoĩes adeo ab humanitate remotos, ſed feras beſtias) auide ſpectare conſueuerunt. Et ut omittam quæ in eo genere Suet. & alij teſtata reliquerunt, locum vnum Philonis in lib. in Flaccũ hic recitare contentus ero. ſic. n. ait: Ante flagellabantur in medio theatro, igne ferroq. torquebãtur, ſpectaculis diſtributis in hunc modum. Mane vſq. ad horã tertiam quartamve Iudæi flagellabãtur, rotis alligabantur, damnabantur, per mediam orcheſtrã ducebantur ad ſupplicium: deinde poſt tam pręclara exempla edita inducebantur ſaltatores, immo tibicines, aliaq. ludicra ſcenicorum certaminum, &c. Hæc Philo, qui de hiſce ſpectaculis tunc Alexandriæ a Flacco Præfecto exhibitis, pluribus agit. Eſt & epigramma Martialis lib. 1. de pęna Laureoli, quo monſtrat Domitianum in theatro tragicos caſus acerbos in miſerorum corpora repræſentaſſe. Sed hæc quidem oĩa contra antiqua iura Romanorũ, quibus uetita erant damnatorũ cruciamenta in theatris, cum ludi agerẽtur, exhiberi. Quanta aũt totius Vrbis clade eiuſmodi facinus ſemel præſumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, conſule quæ ſcribit Liuius lib. 2. decad. 1. cum agit de ſeruo ſub furca in medio circi cæſo.

d *Luciæ & Geminiani.*] De his itẽ Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Recitat horum Acta Mombrit. to. 2.

Habemus

Habemus ea in uet. cod. manuſcrip. quorum eſt exordium: Conſulibus Diocletiano octies & Maximiano ſepties, &c. Habent tamen aliqua quæ corrigantur. Confundũt aliqui hanc Luciam cum illa Syracuſana; ſicque & eccleſia ab Honorio Papa erecta in Eſquilino, dicta, Diaconia S. Luciæ ad ſeptem ſolia, apud baſilicam S. Silueſtri poſita, illi tribuitur. Eſt præterea iuxta Tiberim ad Quatuor portas uetus memoria eorumdẽ martyrum, ubi & eorum ſacra corpora condita eſſe dicuntur: licet Lucenſes eadẽ ad ſe trãſlata teſtentur: ſed accidiſſe putandum, ſicut frequenter in ceteris, ut pars ipſorum, & non integra fuerint translata corpora.

e *Abundij & Abundantij.*] Legimus eorum martyrij Acta in uet. manuſcript. a ciuitate Caſtellana acceptis. incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. eadem uero ex tribus alijs antiquis exemplaribus recognita, emendata, auctaque nobili hiſtoria eorumdẽ ſacrorum corporũ trãſlationis tertio factæ, notationibusque illuſtrata, modo edidit Romæ Collegiũ Patrum Societatis Ieſu, in quorum baſilicam Farneſianam religioſiſſima & magnificentiſſima pompa ex Diaconia ſanctorum Coſmę & Damiani trãslata ſunt xvij. Kal Octob. anno Dñi 1583. Pontificatus Gregorij Papæ xiij. anno duodecimo. Quod autem ſpectat ad ſanctos martyres Marcianum & Ioãnem, de quibus hic mentio habetur; horum uenerandа corpora aſſeruantur & religioſe colũtur in ciuitate Caſtellana apud Veiẽtes, ibique condita ſunt in cathedrali eccleſia ſub primario altari, prout ex ueteribus eiuſdẽ eccleſiæ monumentis didicimus.

f *Sebaſtianæ.*] De eadẽ hac die Græci agunt in Menologio, recoluntque eius Acta, prout hic etiam enarrantur.

g *Rogelli & Seruidei.*] Agit de his S. Eulogius in memor. ſanct. martyrum lib. 2. ca. 13. paſſosque tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima: eſt annus Domini 852.

h *Niniani Epiſc.*] Scribit de eodem Beda de geſt. Angl. lib. 3. ca. 4. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

i *Edithæ.*] Huius res geſtas, & poſt obitum edita miracula deſcripſit ex uet. monumentis Sur. tom. 5. & Radulph. in Polichron. lib. 6. cap. 7. Claruit circa annum Domini 980.

17 Quintodecimo Kal. Octobr. Luna. A vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE via Tiburtina natalis ſancti Iuſtini [a] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni confeſſionis gloria fuit inſignis. Hic beati Xyſti Pontificis, Laurentij, Hippolyti, aliorumque plurimorum ſanctorum corpora ſepeliuit, ac demum ſub Claudio martyrium conſummauit. Item Romæ ſanctorum martyrum Narciſſi [b] & Creſcentionis. In Phrygia ſanctæ Ariadnæ [c] martyris ſub Hadriano Imperatore. In Britannia ſanctorum martyrum Socratis [d] & Stephani. Nouioduni ſanctorum martyrum Valeriani [e], Macrini, & Gordiani. Auguſtoduni ſancti Flocelli [f] pueri, qui ſub Antonino Imperatore & Valeriano Præſide multa paſſus, demum a feris diſcerptus, martyrij coronam adeptus eſt. Apud Leodium beati Lam-

berti [g] Episcopi Traiectensis, qui cum regiam domum zelo religionis increpasset, a nocentibus innocens occisus, aulam regni cælestis perpetuo victurus intrauit. Eodem die sanctæ Agathocliæ [h] ancillæ cuiusdam mulieris infidelis, quę longo tempore verberibus, alijsque ærumnis ab ea vexata, ut Christum negaret, oblata demum Iudici, & fæuius laniata, cum in confessione fidei persisteret, excisa lingua, in ignem proiecta est. Cordubæ sanctę Columbæ [i] virginis & martyris. Mediolani depositio sancti Satyri [k] confessoris, cuius insignia merita S. Ambrosius eius frater commemorat. Romę sanctæ [l] Theodoræ matronæ, quæ in persecutione Diocletiani sanctis martyribus sedulo ministrabat. Commemoratio Impressionis [m] sacrorum *stigmatum*, quibus S. Franciscus ordinis Minorum institutor in suis manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia, in monte Aluernię in Etruria impressus [b] fuit. Apud Bingiam in diœcesi Maguntinensi sanctę Hildegardis [n] virginis.

SEPTEMBRIS 17.

VSTINI [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Intextæ sunt eius res gestæ in Actis S. Laurentij martyris; seorsum autem positas, & vberius conscriptas habemus in nostra bibliotheca, vbi legitur, illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuisse gloria cõfessionis illustrem, sed etiam superuixisse ad tẽpora Claudij Imp. tuncq. martyrio coronatum fuisse: sane quidem Vuandelbert. & antiquiora monumenta eumdem appellant martyrem.

b *Narcißi & Crescentionis*.] De his itẽ Beda, & alij qui supra ex Actis S. Laurentij. Erat nomine Crescentionis dictum nobile cœmeterium Romæ via Salaria, non longe a cœmeterio Priscillæ, ut indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

c *Ariadnæ*.] De eadem Græci quoque in Menologio hac die ↄ.

d *Socratis & Stephani*.] Agunt de ijsdem hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij; quibus etiam adstipulantur vet. manuscript.

e *Valeriani & soc*.] De his etiã singulis Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri recentiores.

f *Flocelli*.] Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. & Petrus in catal. lib. 8. c. 92.

g *Lamberti Episc*.] De eodem hac die Bedæ Martyrologium, ac ceterorũ. Eius Acta a pluribus auctoribus scripta reperiuntur; ac primum omnium a *Godescalco* eccleſiæ Leodiensis diac. inde a Stephano Episcopo Leodiẽsi, de quo Sigeb. de uir. illust. c. 136. & in chron. anno 903. tertio loco ab ipso Sigeberto Gemblacẽsi, vt ipse profitetur de viris illustr. c. 172. post eum a Nicolao canonico S. Lamberti; quinto deniq. a Rainerio monacho. Porro Stephani tantum & Nicolai scriptionis reperiri, testatur Molanus, qui de Lamberto agit in annot. ad Vsuardum, & in Indic. sanctorum Belg. Eius autem vitam, quam recitat Sur. tom. 5. Stephani Episcopi Leodiensis esse apparet. Habetur mentio de eodẽ in vita S. Suithberti apud Sur. tom. 2. prima Martii. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 698. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 111. & lib. 4. cap. 62.

h *Agathoclię*.] De eadem hac die ↄ Græci in Menologio, ubi eius nobile certamen describitur.

i *Columbæ*.] Scripsit eius martyrium S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 3. c. 10. passumque tradit hac die, æra octingentesima nonagesimaprima; annus est Domini

mini octingenteſimus quinquageſimus tertius. Cum autem celebres illi S. Eulogij commentarij aliquãdiu delituiſſent, & varijs cladibus Hiſpania eſſet agitata; euenit ut hæc eadem Columba celebraretur pridie Idus Ianuarij, qua item die agitur de Columba Senonenſi: deperditis etenim eius eccleſię tabulis, qua potiſſimum die de hac ageretur, remanſit obſcurum. Hæc Ambroſ. Moral. in ſcholijs ad Eulogium.

k *Satyri.*] De eodem tab. eccleſiæ Mediolanenſis. In eius funere S Ambroſius luculentam orationem habuit. agit præterea de eodem Mombrit. tom. 2. vit. ſanctorum.

l *Theodoræ.*] Agitur de eadem etiam in Actis ſanctorum Abundij & Abundantij, de quibus ſupra.

m *Commemoratio Impreſſ.*] De præclariſſimo hoc & ſingulari Dei munere in S. Franciſcum, luculenter ſatis ac pie ſcripſit S Bonauentura in vita ipſius: nã in cap. 13. totam facti ſeriem, tantæq. rei teſtes grauiſſimos diffuſe proſequitur; vnde lector omnia, quæ tum ad deuotionẽ, tum ad admirationem facere vñr, abunde petere poterit: ut ualeat cũ Dauide iure ac merito exclamare: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. Extant de tam immenſo miraculo Apoſtolicæ litteræ Summorũ Pontificum, nimirum Gregorij Noni ad vniuerſos Chriſti fideles per Teutoniam conſtitutos, datæ Viterbij 11. Kal. April. ſui Pontificatus anno vndecimo. Aliæ item dem ad Epiſcopum Olomucenſem anno decimo ſcriptæ extant in eius Regiſtris in biblioth. Vatic. Extant adhuc aliæ Apoſtolicæ litteræ eodẽ argumento ſcriptæ ab Alexandro Quarto. Porro rẽ adeo admirabilem, ac tantopere teſtatã, Benedictus Papa XI. anniuerſaria ſolemnitate. Duplici officio Eccleſiaſtico voluit celebrari: quam neſcio qũo lapſam, in Martyrologio Romano hac die recenſeri, hocq. loco poni, Sanctiſſimus D.N. Sixtus Papa Quintus, tanti Patris alumnus, mandauit. Recitantur de eadem re diplomata in ampliſſimo chronico Franciſcanorum, auctore Marco Vlixiponenſi Minorita, in prima parte lib. 2. ca. 55. 56. 57. 58. & 59. Hæc cum ad eius rei notationem ſatis eſſe videantur: prætermittimus coaceruare innumera aliorum auctorum teſtimonia, ut Antonini, Vincẽtij, & aliorum recentiorum. De mandato Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ, cuius ſupra meminimus, extat apud nos eiuſdem ſacrum chirographũ, quo non tm̃ quo loco huius diei, ſed quibus etiam verbis poneretur, eſt expreſſum.

n *Hildegardis.*] Huius uitã conſcriptam a Theodorico habet Sur. to. 5. Ab alijs etiam ſcriptis mandatam teſtatur Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. cap. 119. & lib. 3. c. 334. De eadem Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1160.

18 Quartodecimo Kal. Octobr. Luna. B vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

NATALIS ſancti Methodij[a], Olympi Lyciæ & poſtea Tyri Epiſcopi, ſermonis nitore ac doctrina clariſſimi: qui ad extremum nouiſſimæ perſecutionis (ut ſcribit S. Hieronymus) in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. In territorio Viennenſi ſancti Ferreoli[b] martyris, qui cum eſſet tribuniciæ poteſtatis, iuſſu Criſpini impijſſimi Præſidis tẽtus, & primo crudeliſſime verberatus, deinde graui catenarum pondere onuſtus in teterrimum carcerem truſus eſt; vnde ſolutis Dei nutu vinculis, & ianuis carceris patefactis,

factis, exiens, ab insequentibus iterum captus, martyrij palmam capitis obtruncatione percepit. Item sanctarum martyrum Sophiæ [c] & Irenes. Mediolani sancti Eustorgij [d] primi Episcopi, testimonio beati Ambrosij celebris. Gortynæ in Creta S. Eumeni [e] Episcopi & confessoris.

SEPTEMBRIS 18.

METHODII [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, & Ado: qui omnes testantur martyrio coronatum esse temporibus Diocletiani Imp. eam secuti sententiam, qua scribit S. Hieron. de Script. Eccles. eum passum esse ad extremum (vt ait) nouissimæ persecutionis: licet, inquit, alij dixerint martyrio occubuisse sub Decio & Valeriano. quam opinionem secutus est & Suidas in Methodio. Sed prior sententia verior esse videtur: nam scriptis nobilissimis editis, Porphyrij vesaniam redarguit, qui a fide apostata, in Christi religionem tres virulentos ediderat commentarios: constat enim Porphyrium scripsisse temporibus Diocletiani Imp. cum Dei ecclesiæ destruerentur, & immanis in Christianos sæuiret persecutio, ut constat ex Lactantio lib 5. c. 2. qui licet eum non nominet, tamen suis coloribus pingens, ipsum optime repræsentat. De eodem Methodio S. Epiphan. hæresi 64. vbi eum & Eubulium dictum esse tradit.

b *Ferreoli.*] De quo Beda, Vsuardus, & Ado pluribus agunt. Eius res gestas ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 5. De eodē sic Venant. Fortun. lib 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ ater.

Ferreolū pariter pulchra Vienna gerit.

Et lib. 3. de reliquijs sanctorum in fine:

Altera Ferreoli pars est, qui vulnere ferit,
Munere martyrij gemma superba ni
(tet.

De eius translatione extat epistola Sidonij Apollinaris ad S. Mamertum eiusdē ciuitatis Episcopū, lib. 7. epist. 1. De alia rursus facta trāslatione per Vuilicardum Episcopum, scribit Ado Viennen. in chron. anno Domini 719. De S. Ferreoli corpore apud Viennā posito agit Gregor. Turon. lib. de mirac. S. Iuliani cap. 2. de eius item reliquijs Aim. lib. 2. de gest. Franc. cap. 20.

c *Sophiæ & Irenes.*] De quibus Græci etiam agunt hac die in Menologio. Iustinianus Imp. præclaram basilicam erexit Constantinopoli in honorem S. Irenes, ut scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustinian. Imp. sed huiusne, an alterius de qua supra 5. Aprilis, incertum est.

d *Eustorgij episc.*] A gunt de codē hac die Beda, atque recentiores, ipsæq. tabulæ Mediolanensis ecclesiæ. Huius meminit S. Ambrosius in Auxentium de traditione basilicæ, his uerbis: Absit ut tradam hereditatem patrum; hoc est, hereditatem Dionysii, qui in exilio causa fidei defunctus est; hereditatem Eustorgij cōfessoris, &c. Huius res gestas ex priscis monumentis edidit Mombrit. to. 1. vit. sanct. Hic dictus est primus respectu iunioris Eustorgij, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ, de quo superius actum est 6. Iunij.

e *Eumeni episc.*] Hunc Græci ob spectatissimas eius uirtutes, & egregiā miraculorū operationē, Thaumaturgū appellāt in Menolog. ubi de ipso agūt hac die.

v. C Tertiodecimo Kal. Octobr. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

PYTEO-

PVTEOLIS in Campania sanctorum martyrum Ianuarij[a] Beneuentanæ ciuitatis Episcopi, Festi eius diaconi, & Desiderij lectoris, Sosij diaconi ecclesiæ Misenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutychis, & Acutij: qui post uincula & carceres capite cæsi sũt sub Diocletiano Principe. Corpus S. Ianuarij Neapolim fuit delatum, atque honorifice in ecclesia tumulatũ: ubi etiam beatissimi martyris sanguis in ampulla uitrea adhuc seruatur, qui in conspectu capitis illius positus, uelut recens liquescere & ebullire conspicitur. Nuceriæ natalis sanctorum martyrum Felicis[b] & Constantiæ, qui passi sunt sub Nerone. In Palæstina sanctorum martyrum Pelei[c], Nili, & Eliæ Episcoporum Ægypti, qui tempore persecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Christo igne cõsumpti sunt. Eodem die sanctorum martyrum Trophimi[d], Sabbatij, & Dorymedontis, sub Probo Imperatore: quorum Sabbatius Antiochiæ iussu Attici Pręfidis tamdiu flagris cęsus est, donec emitteret spiritum: Trophimus vero Synnadam ad Perennium Præsidem missus, post multos cruciatus cum Dorymedonte senatore capitis decollatione martyrium consummauit. Cordubæ in persecutione Arabica S. Pomposæ[e] virginis & martyris. Cantuarię sancti Theodori[f] Episcopi, qui a Vitaliano Papa in Angliam missus, doctrina & sanctitate refulsit. Turonis sancti Eustochij[g] Episcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingonensi sancti Sequani[h] presbyteri & confessoris.

SEPTEMBRIS. 19.

IANVARII *& soc.*[a]] Non tantum Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum de Ianuario ac socijs agunt hac die, sed & Græci in suo Menologio; nec solum hac die, sed & xj. Kalend. Maij. Horum Acta a Ioanne diacono descripta recitat Sur. tom. 5. & Mombrit. tom. 2. Habemus alia in nostra bibliotheca in uet. cod. manuscrip. vbi etiam notantur Consules, quibus ijdem martyres sunt passi, nimirum Constantio quintum & Maximiano Conss. Est hic annus a Christo Domino, secundum Fastos Onuphrij, 305. Est enim dictorum Actorum huius modi exordium: Temporibus Diocletiani Imp. Consulatu Constantij quinquies & Maximiani, &c. Descripsit nuper res gestas S. Ianuarij & soc. Paul. Reg. Habemus in nostra bibliotheca homiliam per uetustam in eiusdem S. Ianuarij solemnitate ad populũ habitam. incipit: Operante diuina misericordia, redijt communibus uotis optata solẽnitas & dies &c. Recẽsetur ibi immensa illa flammarum eruptio e Vesuuio mõte, ex qua quidem non tantum proxime adiacentis ciuitatis, ac circumcirca positarum regionum, sed totius fere Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen S. Ianuarij est uirtute compressa. Ne uero quis hanc putet esse inanem hyperbolem, legat in primis quæ de alia ignium eruptione facta sub Tito Imp. traduntur, quam descripsit Dio, & alij eiusdem tpis scriptores. His adde quæ scribit Marcellinus Comes, antiquus chronographus, in chron. sub Conss. Leone Augusto quartum, & Probiano, Indict. nona, his uerbis: Vesuuius mons Campaniæ torridus,

ridus, inteſtinis ignibus æquans, exuſta euomit viſcera, nocturniſq. in die tenebris oẽm Europæ faciem minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriam cineris Byzantij annue celebrant 8. Idus Nouẽbris. Hæc Marcellinus. Eſt hic annus Domini 471. De eadem ſolemnitate eam ob cauſam Conſtantinopoli annis ſingulis agi ſolita ſcribit Procopius de bello Goth. lib. 2. pag. 301. vbi narrat Veſuuij flammarũ eruptiones, aitque poſt multa: Ferunt namque, cum Byzantium ſemel cinis hic recidiſſet, ſic loci eius homines terruiſſe, ut ex eo tempore ad noſtram ætatem annuis Deum ſupplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo, S. Ianuarij virtute edicto, factũ putamus, ut & Græci ſolemni cultu iterato eumdem martyrem celebrent, ut diximus ex eorum Menologio. Conſtat. n. ex ſuperius citata homilia, ea de cauſa ex remotis vndique vribus frequenti cœtu populos ad venerãdum ſepulchrũ martyris aduentaſſe Neapolim, & in honorem S. Ianuarij paſſim erectas eſſe eccleſias. Erat etiam Romæ in ſuburbijs via Tiburtina templum ſancti Ianuarij, cuius meminit S. Greg. lib. 4. dialog. c. 26. & 54. Mentio habetur de eodem S. Ianuario in tranſitu S. Paulini, quem deſcripſit Vranius, circa finem. Porro inſigne ac perenne miraculũ ſanguinis eiuſdem S. Ianuarij, qui cum ampulla vitrea concretus contineatur, liquefcere tamen, & fluere, perinde ac ſi recẽs eſſet effuſus, ſæpe conſpicitur, non eiuſmodi eſt, ut vnius, uel alterius hominis teſtimonio comprobetur; ſed ita manifeſtum, ut ipſe martyris ſanguis aſſidua miraculorum operatione, uocibus quibuſdam, velut Abel ſanguis clamans, per uniuerſum Orbem Chriſtianum intonet.

b *Felicis & Conſtantiæ.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 96. ac ceteri recentiores.

c *Pelei & ſoc.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra. Eorum autem certamina ſcribit Euſeb. lib. 8. c. 22. & 25. ex quo Nicephor. lib. 7. c. 16. & alij recentiores.

d *Trophimi & ſoc.*] Græci etiã de his agunt in Menologio hac die. Geſta autẽ ipſorum ex antiquioribus monumentis edidit Metaphraſt. quæ refert Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5.

e *Pompoſæ.*] Huius paſſionis *Acta* ſcripſit S. Eulogius in Memorial. ſanct. *lib.* 3. capit. 11. eamque coronatam martyrio ſcribit hac ipſa die, æra 891. anno a Chriſto Domino 853.

f *Theodori Epiſc.*] De eodem plura Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 29. & 30. lib. 4. c. 1. & ſeq. lib. 5. c. 8. & in epitome. Ex eodẽ auctore accepere ceteri omnes qui proſecuti ſunt res Anglorũ, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 18. lib. 3. c. 114. & lib. 4. cap. 60. Honorificentiſſima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Papæ, quæ *inſertæ* ſunt in Act. 4. Sextæ Synodi. Migrauit ex hac vita anno Domini 690. cum ſediſſet annis xxij.

g *Euſtochij Epiſc.*] De quo hac die Beda, & alij recentiores; ſæpe de eodẽ Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 1. in fin. & lib. 10. ca. 31. recenſetq. Euſtochiũ quintũ ordine Epm Turonenſem S. Brutij ſucceſſorem. Sedit temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

h *Sequani.*] Agit de eodem hac die Beda; licet mendoſe, Segoni, pro Sequano legatur: rectius apud Vſuardum, & alios recentiores. Scribit de eo Gregor. Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 88. & & Trithemius de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 302.

iiij. D Duodecimo Kal. Octob. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m̄	n	p	q	r	f
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

VIGILIA S. Matthæi [a] Apostoli & Euangelistę. Romę passio sanctorum martyrum Eustachij [b], & Theopistis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopisto: qui sub Hadriano Imperatore damnati ad bestias, sed Dei ope ab ijs nil læsi, in bouem æneum candentem inclusi, martyrium consummarunt. Cyzici [c] in Propontide natalis sanctorum martyrum [d] Faustæ virginis, & Euilasij, sub Maximiano Imperatore: quorum Fausta ab eodem Euilasio idolorum sacerdote decaluata, & ad turpitudinem rasa [e], suspensa & torta est: deinde cum uellet eam mediam secare, & carnifices lędere non valerent, stupens Euilasius, in Christum credidit: & dum ipse etiam Imperatoris iussu fortiter torqueretur, Fausta capite terebrata, clauis toto corpore confixa, & sartagini ignitæ imposita, cum eodem, uoce de cælo uocata, transiuit ad Dominum. In Phrygia sanctorum martyrum Dionysij [f] & Priuati. Item S. Prisci [g] martyris, qui punctim pugionibus transuerberatus, capite plexus est. Perge in Pamphilia sanctorum Theodori [h], & Philippæ eius matris, ac sociorum martyrum sub Antonino Imperatore. Carthagine S. Candidæ [i] virginis & martyris, quæ sub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata, martyrio coronatur. Itē sanctarum martyrum Susannæ [k] filiæ Arthemij idolorum sacerdotis, & Marthę. Eodem die S. Agapiti [l] Papæ, cuius sanctitatem beatus Gregorius Magnus commemorat. Mediolani S. Clicerij [m] Episcopi & confessoris.

SEPTEMBRIS 20.

VIGILIA S. *Matthæi.* [a]] De eadem Beda, Innoc. III. de obser. ieiun. Concil. Oxonienſ. cap. 1. & Radulph. de obseruet. can. cap. 19.

b *Eustachij & soc.*] De his Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorū, necnon & Gręci in Menolog. Metaph. ex veter. monumentis descripsit ipsorum res gestas; refert easdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Habemus & ipsas in vet. codic. manuscr. Agit de ijsdem Niceph. hist. lib. 3. cap. 19. & Ioan. Damascen. orat. 3. de imag. Fuit olim Romæ, & hactenus perseuerat eiusdem martyris illustris ecclesia, ubi in memoriam ipsius, qui cuncta sua pauperibus elargitus est, solemnes agapes frequētari consueuerunt, ut reperi in antiquo manuscripto Rituali, vbi & hæc oratio scripta legitur: Da, Domine, famulo tuo N. sperata suffragia obtinere, vt qui pauperes tuos in tua sancta Ecclesia recreauit, sanctorum simul cīum & beati martyris Eustachij & sociorum eius mereatur consortia, cuius nunc est exempla secutus. Per Christum, &c. Quod pertinet ad historię veritatem, cui tam Latini quā Græci adstipulari sunt visi; cum Eustachius ante Christi fidem susceptam Placidus, alias Placidas, diceretur, hic ille ipse uideatur qui in bello Iudaico sub Vespasiano & Tito nobili militiæ titulo meruit, Præfectusq. equitum egregiam nauauit operam, ut est auctor Iosephus de bello Iud. lib. 3. c. 4 & 13. & l. b. 4. ca. 2. & lib. 5. c. 3. cuius spectatissima virtus optimæ nota erat Traiano, qui in eodē bello Decimæ legioni præfectus Dux erat, ut idem testatur auctor lib. 3. c. 11. & 16. vt non mireris, si Traianus factus postea Imperator,

Imperator, quem præficeret exercitui aduersus barbaros profecturo, tam solicite Placidum perquirendum curarit.

c *Cyzici in Propontide.*] Notissima est ciuitas. Beda ex Theodoro Græco auctore lib. quęstion. quęst. 3. tit. 8. col. 291. hęc ait de carcere Cyziceno, Quosdam audiui astruẽtes, quod beatæ memoriæ Theodorus doctissimus uir, & Archiepiscopus quondam gentis Anglorum, ita exposuit illud Pauli ad Corinthios: Nocte & die in profundum maris fui. Quia fuerat in Cyzico quædam fouea nimis alta, ad tormenta noxiorum parata; quæ ob altitudinem immensam, Profundum maris solet appellari, cuius cœnum & obscuritatẽ Paulus inter alia innumerabilia sustinuit ꝓ Xpo. Hæc Beda ex Theodoro.

d *Faustæ & Euilasij.*] De ijsdem pluribus Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Nonas Ianuarij. Descripsit eorum Acta Metaphrastes, quæ extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Mombrit. eadem recitat tom. 1. paucis autem Petrus in catal. lib. 8. c. 97. & alij.

e *Ad turpitudinem rasa.*] Eiusmodi lu dibrijs affici a persecutoribus consueuisse Christianas feminas, demõstrãt Acta S. Charitinis, quæ descripsit Metaphrastes: habes ea apud Sur. tom. 5. Sane quidem turpe esse mulieri tonderi, aut decaluari, significat Paulus Apost. 1. ad Cor. ca. 11. Penes Gentiles etiã id fuisse ignominiosissimũ, satis docet sententia Apuleij de asin. aur. lib. 2. cuius hæc sunt verba: At uero (quod nefas est dicere, ne qd' sit vllum huius rei tam durum exemplũ) si cuiuslibet eximiæq. pulcherrimæq. feminæ caput capillo spoliaueris, & faciẽ natiua specie nudaueris, licet de cælo eiecta, mari edita, fluctibus educata, licet', inquã, Venus ipsa fuerit, licet omni gratiarum choro stipata, & toto Cupidinũ populo comitata, & baltheo suo cincta, cinnama fragrans, & balsama torans, si calua processerit, placere non poterit ne Vulcano quidem suo. Et inferius; Tanta denique est capillamenti dignitas, ut quãuis auro, veste, gemmis, omnique cetero mundo exornata mulier incedat: tamen nisi capillum distinxerit, ornata nõ possit uideri. Hæc ille & in eamdem sententiam Cyprianus lib. de idol. vanit. his verbis: Est & Venus calua multo hic turpior, quã apud Homerum vulnerata, etc. Hæc probe intelligens prudentissima Christiana virgo, cum sciret adolescentem quemdam suam deperire formam; vt illum ea cupidine liberaret, adhibita nouacula, cute tenus suos omnes amputauit capillos; sicq. abrasã penitus se illi inspiciẽdam cum exhibuisset, oẽm mox in illo concupiscentiæ flammã extinxit. Recitat hæc Isidorus Pelusiota lib. 2. epist. 53. Quod ad pœnam decaluationis pertinet, perseuerauit id genus supplicij etiam apud Christianos alicubi. Penes Francos. n. mulieres, quæ in fornicationis crimen lapsæ essent, decaluabãtur. habes de his ca. 2. lib. 6. in Capitularibus Regum Francorum pag. 217. Sed tam apud Gẽtiles, quam etiã Christianos, probauit vsus, vt quæ opinione hoĩum viderentur contemptibilia ac ludicra, si religionis causa fierent, nõ tm̃ honesta ac digna, verum etiam sacrosancta haberentur, vt S. Ambrosius pluribus disputat in epist. 30. ad Sabinũ lib. 6. edit. Rom. vnde & Gentiles etiam suas Vestales uirgines tondere cõsueuerunt, ut scribit Plin. lib. 16. ca. 44. Id ipsum etiam in Ecclesia hactenus fieri moris esse, oẽs norunt. At qm̃ in hæc semel incidimus; contrarius his se offert canon 17. Conc. Gãgrensis, cuius hæc sunt verba: Quęcũque mulier, religioni iudicans conuenire, comam sibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius ad memoriam subiectionis illi dedit; tamquam resoluens ius subiectionis anathema sit. Hæc canon: quæ quidem tamquam ualidum quoddam telum hostes Catholicæ Ecclesiæ aduersus nos cum intorquent; consilij inopes nõnulli ad illud unum cofugiunt remedium, ut dicant, canonem illum prouincialis esse Concilij, nec extra illius prouinciæ limites uim sibi aliquam vendicare ﻉ. Sed hæc bella quædam tergiuersatio potius videtur, quam nodi solutio: cum constet, tam illum canonem, quam complures alios eiusdem Concilij, in Decre-

torum

torum libro, quo Ecclesia utitur, esse con textos. Sed licet non omnia ibi posita iuris uniuersalis sibi uendicent auctoritatẽ; tamen longe ante Gratiani collectionis tempora, Symmachi Papæ auctoritate, scimus canones eius Concilij compro batos, cum idem Pontifex in sexta Synodo Romana tunc celebrata testetur, canones Concilij Gangrensis conditos esse Apostolica auctoritate. Hæc idcirco Symmachus, qm̃ illi Synodo interfuit Osius Episcopus Cordubensis, qui (vt in Annalibus demonstrauimus) missus erat legatus a Romano Pontifice in Orientẽ. At licet hæc præter institutum; tñ ex quo aduersariorum obiectionem posuimus, soluendæ quæstionis necessitatẽ quamdã nobis ipsis imposuisse videmur. Aliunde igitur germanus sensus illius canonis est eruẽdus; ex Sozomeno, inquam, qui vbi agit de Eustachio Sebasteno Episcopo hæresiarcha, aduersus cuius deliria dicta Synodus tela intorsit, hæc inter alia habet lib. 3. cap. 13. Mulieres (inquit) nõ pauca adductæ in fraudem, primum uiros deseruerũt: nõnullę pietatis simulatione caput totondere, & contra quã sexũ muliebrem deceret, virilem habitum induere: his de causis Episcopi, &c. Ex his quidem manifestum fit, sanctam Synodum nõ in sacratas Deo dicatas uirgines, sed in hęreticas mulieres viros relinquentes anathematis sniam tulisse: sicq. alia eiusdem Concilij paradoxa ad historiæ veritatem sunt referenda, ut eorumdẽ canonũ sensus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondendis virginibus, ac viduis Deo dicandis diuersas fuisse diuersarum ecclesiarum laudabiles consuetudines: legibus etenim Imp. Valentiniani in Occidentali Ecclesia id vetitum accepimus. est l. 27. de Episc. & cleric. Cod. Theod. Quinetiam S. Ambrosius nonnisi lapsam virginem crinem deponere persuadet in signũ pœnitentiæ. id ipse in cõmentario a l virgin. lapsã. In Ægypto aũt & Syria id vsu fuisse receptũ, S. Hieronymus in epist. 48. ad Sabinianum testatur his verbis: Moris est in Ægypti & Syriæ monasterijs, ut tã virgo, quam vidua, quæ se Deo vouerint, & sæculũ con-

culcarint, crimen monasteriorum matribus offerant desecandũ, non intecto postea contra Apostoli voluntatem incessu ræ capite, sed ligato pariter & uelato. nec hoc quispiam præter tondentes nouit & tonsas: nisi quod quia ab omnibus fit, pene scitur ab oĩbus. Hoc autem duplicem ob cãm ex cõsuetudine versum est in naturam; uel quia lauacrum nõ adeunt, vel quia oleũ nec capite nec ore norunt, ne a paruulis animalibus, quæ inter cutem & crinem gigni solent, & consuetis sordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crinem amputare solitas esse Tabénensiotas sanctissimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus instituit, auctor est Palladius in Lausiacis.

f *Dionysij & Priuati.*] Vsuardus de ijsdẽ hac die, ac recentiores, quibus consentiunt uetera manuscripta.

g *Prisci.*] De eo Græcorum Menologium pluribus; eius. n. ad Christum conuersionem, confessionem, & martyrium egregie consummatum describũt. De eo item Galesin. in suo Martyrologio ex ijsdem Græcorum fontibus. Quod hic pũctim transuerberatus dicitur; cõsule quæ de huiusmodi supplicij genere diximus supra die 3. Maij. c. & die 13. August. c.

h *Theodori & soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

i *Candidæ.*] De qua etiam in tabulis ecclesiæ Cordubensis, ex quibus etiã Gales. hac die. Fuit altera Cãdida uirgo, quę claruit Carthagine tpibus Theodosij Imper. de qua Paulinus in uita S. Ambrosij.

k *Susannæ & Marthæ.*] De his etiam Græci hac die in Menologio agunt.

l *Agapiti*, aliter, *Agapeti Papæ.*] De eodem Beda x. Kal. Maij, quo die obijt: sed hæc est solemnitas trãslationis eius: Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maij, ut apparet ex eorum Menologio, ubi de eo his uerbis: Sancti Patris nostri Agapiti Rom. Pont. Iustiniani temporibus Constantinopolim profecti, uiri pietate & miraculis celeberrimi. Hæc ibi. De eius miraculis agit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 3. Huius hæc illa sunt præconia de cõsecrat. dist. 1. Agapetus nas Catholicũ, Euãgelij tuba, prẽco iustitię, etc.

Scripsimus

Scripsimus res gestas ipsius in Annal. Eccles. per annos singulos.

m *Clicerij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Scripsit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticinẽsis: incipit: Suffusus nimio, &c. Successit S. Materniano, seditque temporibus Bonifacij Papæ.

iij. E Vndecimo Kal. Octobr. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NAtalis S. Matthæi [a] Apostoli & Euãgelistæ, qui in *Æthiopia prędicans*, martyrium passus est. Huius Euangelium [b] Hebræo sermone conscriptum, ipso reuelante, inuentum est una cum corpore beati Barnabæ Apostoli, tempore Zenonis Imperatoris. In terra Saar S. Ionæ [c] Prophetæ, qui sepultus est in Geth. Romæ S. Pamphili [d] martyris. Item uia Claudia, uigesimo ab Vrbe milliario, passio S. Alexandri [e] Episcopi, qui sub Antonino Imperatore, pro fide Christi vincula, fustes, equuleum, lampades ardentes, ungularum laniationem, bestias, ac fornacis flammas superans, tandem gladio cæsus, vitam adeptus est glorioſam. Eius corpus postea beatus Damasus Papa in Vrbem transtulit sexto Kalẽdas Decembris, quo die festiuitatem illius celebrandam instituit. In Phœnicia S. Eusebij [f] martyris, qui vltro Præfectum adiens, & se Christianum esse denuncians, ab eo multis tormẽtis afflictus capite cæsus est. In Cypro S. Isacij [g] Episcopi & martyris. Ibidem S. Meletij [h] Episcopi & cõfessoris. In Æthiopia S. Iphigeniæ [i] virginis, quæ a beato Matthæo Apostolo baptizata, & Deo dicata, sancto fine quieuit.

SEPTEMBRIS 21.

MAtthæi *Apostoli* [a].] De quo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem xvj. Kalend. Decembr. De Apostolatu eius ad Æthiopas, de quo hic mentio habetur, scribunt Origen. in Genesim, Euseb. hist. lib. 3. cap. 1. Socrat. lib. 1. cap. 15. Dorotheus in Synopsi, & alij. Auctor ille, q fertur nomine Isidori, lib. de vita & obitu sanct. c. 78. Macedoniam & Iudęam illi tribuit, Metaphrastes vero Syriã superiorem iuxta Euphratem. Plura de eodẽ apud Constitut. Apostol. quæ feruntur Clementis nomine. Acta eius, præter ea quæ in Passionibus Apost. incerto auctore referuntur, descripsit etiam Metaphrastes, quæ recitat Lipom. to. 5. Incipiunt: Iam quidem, &c. Alia diuersa habet Sur. tom. 5. hac die. Petionius alia nuper conscripsit: nouissime vero ex antiquis monumentis & sanctorum Patrum scriptis collegit R. D. Marc. Antonius Columna Archiepiscopus Salernitanus, & sane quidem erudite. In Breuiario Toletano sacri hymni habentur, quibus etiam eius Acta narrãtur. Tres insuper hymnos de eodem Apostolo ab Alfano Episcopo Salernitano esse elaboratos, tradit Petrus diac. Cassin. de vir. illustr. monast. S. Bened. c. 19. Nonnulla de Matthæo scribit Niceph. hist. lib. 2. ca. 41. sed quæ nullius prorsus sint testimonio comprobata.

Apud

Apud Hippolytum libello de duodec. Apost. legi Matthæum factum victi nã virginitatis: alludente nimirum auctore ad historiã de S. Iphigenia virgine, quæ legitur in Actis eius ab eo Deo dicata. De loco vbi passus est, uel ubi sepultus, potius assentior Venãtio Fortunato, qui ante annos mille vixit: is etenim dũ agit de Apostolis singulis, ipsisq. locis ubi passi & conditi sunt, hæc de Bartholomęo atque Matthæo canit: (mæum,

Inde triumphãtem fert India Bartholo
Matthæum eximium Naddauer alta virum.

Hæc in carm. de gaud. vit. æter. & lib. 7. ad Bodog. Ducem. De uictu ipsius Clemens Alex. in Pædag. lib. 2. c. 1. hæc ait: Matthæus Apostolus seminibus, baccis, atq. oleribus, absq. carnibus vescebatur.

b *Huius Euangelium.*] De eius Euangelio agit S. Hieronymus de script. Eccles & in Matthæum ca. 2. ubi meminit de Nazaræis, qui se authenticum Matthæi Euangelium habere profitebantur, & Epiph. in Panar. hæres. 29. De eius inuentione vna cum corpore S. Barnabæ scribit Theod. lector lib. 1. collect. Nicephor. lib. 16. c. 37. Alexander monach. in vita S. Barnabæ, & alij recentiores.

c *Ionæ Prophetæ.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio. Præter illa quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, & apud earum interpretes, scribit Iosephus antiquit. lib. 9. c. 11. Epiph. de vit. & interit. Prophet. c. 16. Isid. cap. 45. & Doroth. c. 6. De sepulchro Ionę apud Diospolim, vel Diocæsaream Palęstinæ, agit S. Hieronymus ad Chromat. in proœm. super Ionam.

d *Pamphili.*] De quo hac die Vsuardus, adstipulanturq. vet. manuscr. Diuersus est hic ab illo Pamphilo Cæsariensi, de quo Kal. Iunij actum est.

e *Alexandri.*] Agunt de eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Constat hunc omnino esse diuersum ab Alexandro Papa: cuius autem fuerit ciuitatis Episcopus, nõdum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catal. lib. 8. cap. 102. ubi etiam meminit translationis per Damasum factæ.

f *Eusebij*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibique eius Acta describunt.

g *Isacij Episc.*] Græci itidem de eodem agunt in Menologio referuntque eius certamen.

h *Meletij Episc.*] Agunt de eodẽ ijdem in Menologio, Diuersus hic a Meletio Antiocheno, de quo supra.

i *Iphigeniæ.*] De qua Petrus in catal. lib. 8. cap. 101. & alij recentiores. Eius res gestæ describuntur in Actis S. Matthæi, quorum nuper meminimus.

22 Decimo Kal. Octobr. Luna. F ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SEDVNI in Gallia, in loco Agauno, natalis sanctorum martyrum Thebæorum, Mauritij [a], Exuperij, Candidi, Victoris, Innocentij, et Vitalis, cum socijs eiusdem legionis, qui sub Maximiano pro Christo necati [b], gloriosa passione mundum illustrarunt. Romæ passio sanctarum virginum & martyrũ Dignæ [c] & Emeritæ, sub Valeriano & Gallieno: quarum reliquiæ in ecclesia S. Marcelli asseruantur. Apud pagum Castrensium S. Ionæ [d] presbyteri & martyris, qui cum S. Dionysio profectus in Galliam, iussu Iuliani Præfecti verberibus cæsus, gladio martyrium consum-

mauit.

mauit. Ratiſponæ in Bauaria S. Emmerami[e] Epiſcopi & martyris, qui ut alios liberaret, mortem ſæuiſſimam Chriſti cauſa patienter ſubijt. Antinoopoli in Aegypto S. Iraidis[f] virginis Alexandrinæ, & ſociorum martyrum: quæ ad hauriendam e proximo fonte aquã egreſſa, cum vidiſſet nauim confeſſoribus Chriſti onuſtam, relicta hydria, protinus ſe illis adiunxit, ac ſimul cum ijs in urbem ducta, prima omnium, poſt multa ſupplicia, capite cęſa eſt, deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq. oẽs eodem mortis genere conſumpti ſunt. Apud ciuitatẽ Meldenſem B. Sanctini[g] Epiſcopi, diſcipuli S. Dionyſij Areopagitæ, qui eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ab eo cõſecratus, primus illic Euangeliũ prædicauit. In territorio Conſtantienſi, S. Lautonis[h] Epiſcopi. In pago Pictauienſi, S. Florentij[i] presbyteri. In territorio Bituricenſi, S. Siluani[k] confeſſoris. Lauduni, S. Salabergæ[l] abbatiſſæ.

SEPTEMBRIS 22.

MAVRITII *& ſoc.*[a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Horum Acta ſcripta feruntur a S. Eucherio Epiſcopo Lugdunenſi; extant apud Sur. tom. 5. hac die, & Mombrit. tom. 2. Scripſit de ijſdem carmen Venant. Fortun. lib. 2. Marbodum Epiſcopum Redonenſem eorumdem certamen ſcriptis cõſignaſſe, auctor eſt Sigeber. de vir. illuſtr. c. 159. Meminit & de his Ado Viennen. in chron. anno Domini 283. & 719. De miraculis ad eorum ſepulchrum fieri ſolitis agit Greg. Turon. lib. de glor. mart. cap. 76. Alia refert Sur. tom. 5. ex epiſt. de cani & cleri Caſtrinoui in Gall. De horum reliquijs Turonis repertis ſcribit idem Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. ca. 31. in fin. Rurſus etiam de reliquijs Vitalis & Innocentij, quorum hic hĩ mẽtio, vide in rebus geſtis S. Annonis Epiſcopi Colon. lib. 1. c. 33. apud Sur. to. 6. Eiuſdem Mauritij lanceã aſſeruari in eccleſia Cracouiẽſi, auctor eſt Chromerus de reb. Polon. lib. 3. Frequentem fuiſſe Fidelium Occidentalium peregrinationẽ ad Agaunenſes, quamplurima antiquitatis monumenta produnt. Hic notãdum eſt, quod Græci etiam habent ſuũ Mauritium, & commilitones martyres, qui eadem vrgente perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp. paſſi ſunt Apameæ in Syria: quorum res præclare geſtas deſcripſit Metaphraſtes, quas & recitat Sur. tom. 4. menſe Iulio. Hinc factũ eſt, vt plerique vnum eumdem q. eſſe putent illum cum hoc de quo agitur; cui sẽtentiæ & ego aliqñ non inuitus adhæſi, culpans Metaphraſten, quaſi minus aſſecutus eſſet res Occidentalium martyrum: ſed ubi legi Theodoretum Cyri in Syria Epiſcopũ de Euangel. ueritate lib. 8. in fine, illuſtriores nobilioresque ſibi notos recenſentem martyres, Mauritio adnumerato inter illos in hæc verba: Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. ſanctis martyribus ſolẽnitates populari epulo peraguntur, &c. a priori ſententia recedere coactus ſum: his. n. ſedulo expenſis quæ ſcribit Theodoretus, quis ſibi perſuadeat, ipſum de alio Mauritio intellexiſſe, quam de illo in eadem regione paſſo Apameæ in Syria, cuius Acta deſcripta recitat Metaphraſtes? Certe mihi nõ fit veriſimile, illum in tam paruo martyrum numero prætermiſiſſe innumeros fere perilluſtres martyres in Syria paſſos, & externos tã longe poſitos in exemplum adducere voluiſſe.

b *Pro Chriſto necati.*] Primo hi more maiorum decimati iterum ſunt, ac demũ oẽs ſæuiſſimæ trucidati. Polybius dũ lib. 6. agit de Romani Imperij politia, numerans militarium ſuppliciorum genera, ponit inter alia illud qđ δεκατίαν, id eſt, decima-

decimationē appellat. Hēs apud Iulium Capitolinum decimare, vigesimare, & centesimare; ait. n. Cum seditiones militares pateretur, multos sæpius decimauit, aliqñ ēt centesimauit, cum digni essent decimatione, vel uigesimatione. sortiebantur. n. qui cædendi essent. sic Liuius lib. 2. ab Vrb. cond. Reperitur primus oīum fuisse Cambyses, qui exercitū non ad supplicium, sed ad cibum, ne ceteri perirent, sorte decimauit, vt scribit Seneca lib. 3. de ira c. 20. Primus auctor huius supplicij inferendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liuius lib. 2. dec. 1. De decimatione militari sæpius meminit Sueton. in Octauio c. 24. in Caio c. 48. in Galba c. 12. Qui autem ex dicimatione supererant milites, ob ignominia ordeo pascebātur, qd esset cibus gladiatorum. ita factum reperies a M. Antonio apud Frontinum, ab Octauio apud Sueton. c. 24. & apud Dionem lib. 48. & 49. Meminit de decimatione ēt Tacitus lib. 3. his uerbis: Decimū quēque ignominiosæ cohortis sorte ductos fuste necat. Et li. 14. Ex fuso exercitu, cū decimus quisque fuste feritur, ēt strenui sortiuntur. Hæc ille. Quod & factum esse aduersus hos Christianos milites, Maximiani sniā in illos prolata significat, cuius sunt hæc uerba: Decimum quemque morti funesta sors præbeat, &c.

c *Dignæ & Emeritæ.*] De his etiā pleraq. uet. manuscripta. Passæ sunt in persecutione Valeriani Imp. sub Gaio Iudice, sepultæq. sunt in cœmeterio Commodillæ uia Ostiensi, ad sanctos Felicem & Adauctum, ut earum Acta testātur, quorum alia manuscrip. incipiunt: Gaius Iudex iussit teneri, &c. aliorum autem prolixioium est exordium: Temporibus Valeriani, &c. Extant vtraque in nostra bibliotheca, quæ & facile reperiri credimus in alijs antiquis codic. ecclesiarum vsui accommodatis.

d *Ionæ.*] De eodem Petr. in catalog. lib. 8. c. 106. consentiuntq. vet. manuscr.

e *Emmerami.*] Agunt de eo hac die Beda, Vsuar. & alij. Scripsit uitam ipsius Cyrinus Episcopus Ratisponēsis, quam refert Sur. to. 5. Claruit anno Domini septingentesimo quinquagesimo.

f *Iraidis.*] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio. Antinoopolis in Ægypto ciuitas, cuius hic mentio hr̄, famosissima est ex Antinoi noīe, quem Hadrianus habuit in delicijs, cui & ex humanis sublato sacra decreuit, inter deos retulit, eiusq. nomine dicatam ciuitatem appellari uoluit. Allata est ex his factis opportuna occasio sanctis Patribus, qui scripserunt contra Gentilium errores, & ipsorum deorum falsitatem; vt illorum originem & impuritatem non tam ex illorum scriptis, quam recentiori exemplo ob oculos posito apertius demonstrarēt, illosq. conuincerent; ut Hegesippus fecit, quem citat S. Hieronymus de Scrip. Eccles. in Hegesip. & in Isaiā, Iustinus philosoph. & martyr in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes contra Celsum, Epiphanius in epit. fid. Cath. Chrysost. hom. 27. in 2. ad Corinth. & alij. Rem gestam scribūt ex Gētilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. In antiquis nummis eamdem Antinoi apotheosim expressam vidimus.

g *Sanctini Episc.*] De eo vet. manuscr. Petrus in catal. li. 8. c. 108 Describit eius Acta Antonin. par. 1. tit. 6. c. 28. §. 1. & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cum agit de S. Dionysio Areop. apud Sur. to. 5. post Areopagitica Hilduini.

h *Lautonis Episc.*] Non tantum in ueteri Rom. Martyrologio, sed & in plerisque manuscript. de eodem agitur hac die. Claruit circa annum Domini 550. interfuitq. secundo, tertio, & quarto Cōcilijs Aurelianensibus, in quibus subscriptus reperitur. mētio habetur de eodem in rebus gestis sancti Paterni Episcopi Abricensis.

i *Florentij.*] De quo hac die Vsuard. pluribus de eo Petrus in catal. lib. 8. cap. 107. Peruenit vsque ad tempora Theodosij senioris.

k *Siluani.*] Agit de eodem Vsuardus hac die, alijque recentiores.

l *Salabergæ.*] De eadem Petr. in catal. lib. 8. c. 114. Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 82. & Molan. in addit. ad Vsuard.

i G Nono Kal. Octob. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	l
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE S. Lini[a] Papæ & martyris, qui primus post B. Petrũ Apostolum Romanam Ecclesiam gubernauit; & martyrio coronatus, sepultus est in Vaticano prope eumdem Apostolum. Iconij in Lycaonia S. Theclæ[b] virginis & martyris, quæ a S. Paulo Apostolo ad fidem perducta, sub Nerone Imperatore in confessione Christi ignes ac bestias deuicit, & post plurima ad doctrinam multorum superata certamina, Seleuciam veniens, ibi requieuit in pace: quam sancti Patres summis laudibus celebrarunt. In Campania commemoratio B. Sosij[c] diaconi Misenatis, quem S. Episcopus Ianuarius, cum de illius capite, Euangelium in ecclesia legentis, flammam videret exurgere, martyrem futurum pronunciauit: & non post multos dies, cum ipse esset annorum triginta, martyrium cum eodem Episcopo capitis detruncatione suscepit. In Africa sanctorum martyrum Andreæ[d], Ioannis, Petri, & Antonij. In territorio Constantiensi S. Paterni[e] Episcopi & martyris. Anconæ S. Constantij[f] ecclesiæ mansionarij, miraculorum gratia conspicui. In Hispania sanctarum mulierum Xantippæ[g] & Polyxenæ, quæ fuerunt Apostolorum discipulæ.

SEPTEMBRIS 23.

LINI *Papæ*[a].] Vsuardus item de eo agit, & alij recentiores; consentiuntque vet. manuscript. De eodem Paulus in 2. ad Timoth. cap. 4. Successit S. Petro, vt scribit Iren. lib. 3. c. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 3. cap. 12. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæres. 27. & hæresi 41. dum in successione Rom. Pontificum Hyginum ordine nonũ ponit. Hiero. de Script. Eccles. in Clemente, Augustinus epist. 165. ad Generosum, Nicephor. Episc. Constantinop. in chron. Nicephor. Callist. hist. lib. 3. cap. 2. Gregor. Turon. hist. lib. 1. cap. 27. & alij recentiores. In Annalibus Ecclesiasticis plurimus disseruimus aduersus eos qui scripserũt Linũ & Cletum viuente Petro tantum administrasse Romanam Ecclesiam; & eo defuncto, suffectum fuisse Clementem; conatiq. sumus diligenter ostendere, eam opinionem parum esse probabilem, & non solum a suprascriptis auctoribus, sed ab historiæ veritate prorsus dissentire.

b *Theclæ.*] De eadẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die, Græci autẽ in Menologio die sequenti. Scimus Acta quædã, Pauli & Theclæ dicta, quorum meminit Tertullianus in lib. de baptismo, & S. Hieron. de Script. Eccles. in Luca, esse improbata, & auctoritate Gelasij Papæ reiecta inter apocrypha: unde factum est, vt nõnulli incaute nimis omnia quæ de Thecla scripta reperiuntur, tamquam minus probata, putent adnumeranda esse inter apocrypha, reijciendaque, nullum ponentes discrimen,

men, nec delectum habẽtes inter ea quæ de Thecla uera certaq. ſcribuntur, & ea quæ ambigua, uel falſa omnino ferũtur. In his laborandum nobis erit, ut pretioſum a uili, & ſancta a profanis diſtinguẽtes, quæ improbata atque reiecta, quæve ſincera atq. recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in medium. Speramus aũt benignũ lectorem ueniã daturum, ſi cum de clariſſimæ martyris hiſtoriæ ueritate retinenda agamus, præter inſtitutum noſtrum in ea aliquanto amplius immoremur. Noſſe primũ oportet, quæ ſint Acta Pauli & Theclæ, quæ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelaſius damnãt. Illa quidem erant eiuſmodi, ut inde hæretici ſumerent exemplum, & deducerent argm̃ (ut ibi ſcribit Tertullianus) licere mulieribus publice in eccleſia docere, ac baptizare, qđ Thecla Paulum ſecuta, palam docuiſſet, ac baptizaſſet. Addit S. Hieronymus, in ijſdem Actibus, qui Periodus ſiue Circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulam quamdam. hæc quidem de illis Actis apud ueteres legimus. At uero ſi quis ea inueſtiget, quæ tam apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio ſcripta reperiuntur (hñr ea præ manibus) nihil in eis prorſus uel de docẽdi munere, aut de baptizandi miniſterio a S. Thecla indebite uſurpato, & iniuſte uendicato, uel ẽt de baptizati Leonis fabula uſquã inueniet. Quod ſi quis ea ſaltem rõne duxerit improbanda quæ de ea ſcripta habẽtur, qđ ibidem hæc S. Hiero. dicat: Quale enim eſt, ut individuus comes Pauli, Lucas ſcilicet, inter ceteras eius res hoc ſolũ ignorauerit? Ad hæc dicimus, nõ omnia Pauli Acta S. Lucam eſſe proſecutum. quod ne quis miretur, Paulum ipſum teſtem adducã; qui in primis in 2. ad Timoth. c. 3. multa ſe Iconij, ubi degebat Thecla, paſſum eſſe teſtatur. inſuper & ipſe Lucas, cum fateatur multo tempore Paulũ eſſe commoratum Iconij, tñ res illic geſtas tribus fere verbis potius delibat, quã tractat. Si rurſum conſideres ærumnas, afflictiones, & cruciatus, quos ſe paſſum eſſe idem Paulus profitetur, ſcribens ad Corinthios epiſt. 2. c. 11. & percurras omnes Actus ipſos, quos S. Lucas cõſcripſit; plane inuenies maiore ex parte illos ab eodem prætermiſſos. Expende rurſum prædictam S. Hieronymi rationem, quã egregie ab ipſomet Hieronymo confutetur, (a nullo æquius ac uerius, quam a ſe ipſo Hieronymus corrigi poteſt) qui in commentarijs in epiſtolam ad Galatas cap. 2. dum agit de contentione inter Petrum & Paulum exorta Antiochię, a Luca tñ prætermiſſa, hæc in hanc ſententiam: Nec, inquit, mirum eſſe, ſi Lucas hãc rem tacuerit, cum & alia multa, quæ Paulus ſuſtinuiſſe ſe replicat, hiſtoriographi licentia prætermiſerit: & nõ eſſe contrarium, ſi quod alius dignum putauit relatu, alius inter cetera dereliquit. denique primum Epiſcopum Antiochenę eccleſię Petrum fuiſſe accepimus, & Romam exinde translatum; quod Lucas penitus omiſit. Hæc S. Hieronymus, quibus ab eodem obiecta de ſilentio Lucæ omnino euacuantur. His prælibatis, iam reliquum eſt, ut quibus teſtimonijs Theclę paſſionis hiſtoria fulciatur, in mediũ adducamus: quæ cuncta ſuo ordine digeremus. Habetur in primis in illis mẽtio de Oneſiphoro Pauli hoſpite. hic ille putatur, cuius idem S. Paulus tanta cum laude meminit in 2. epiſt. ad Timoth. cap. 1. Agitur & de Tryphæna in illis Actis. Eadem creditur illa, quam idem ad Romanos ſcribens cap. 16. ſalutari mandat; quod tunc Romæ degeret, ſicut & plerique alij diſcipulorum Pauli, qui ex Oriente migrarant Romam, ut inter alios Oneſiphorus, Priſca, & Aquila. Habent eadem Acta, Theclam Pauli Apoſtoli prædicatione ad Chriſtum eſſe conuerſam. Id quidem Gregorius Nyſſenus hom. 4. in Cantic. cantic. confirmat his uerbis, de Thecla ſermonem habẽs: Talem myrrham olim Paulus infundebat ex ore ſuo miſtam cum puro pudicitiæ lilio in ſanctæ uirginis aures: ea uero erat Thecla, quæ præclare animo ſuo defluẽtibus de lilio guttis, hominem externum morte opprimit, omni cogitatione cupiditateq. extincta. Hæc ille. Continẽt eadem Acta, Theclam iam deſponſatã, uiro nun-

ro nuncium remisisse,ut Christum spon sum mereretur hr̃e. Ecce quã belle huic veritati S. Epiphanius adstipulatur in Panar.hæresi 78. cum ait: Tecla incidit in Paulum sanctum, & a nuptijs exsolui tur, cum curatorem, siue sponsum hr̃et formosissimum, primarium urbis, valde diuitem, generosissimum ac illustrissimum in uita: contemnit terrena sancta illa,ut cælestium potẽs fiat. Hæc Epipha nius. His consentientia loquitur Faustus apud Augustinum lib. 30. contra Faustũ c.4. Iam,inquit,timeo Apostolo, ne dæmoniorum doctrinam intulisse tũc Iconium uideatur, cum Theclã oppigneratam iã thalamo, in amorẽ sermone suo perpetuæ virginitatis incendit. Hæc ibi Faustus: quibus plane S. August. assentiri vr̃,cum non excipiat de apocrypha historia; qd̃ alias,aduersus eosdem Manichæos agens,facere cõsueuit, ut de Actis Thomæ, Andreæ,& aliorũ. Qd̃ insuper in prædictis Theclæ passionis Actis reperitur,ipsam gẽmas & muliebrem mũdum distraxisse, pecuniaq. sibi conciliasse custodes carceris, ut Paulum posset in uisere: id ipsũ profitetur S. Ioãnes Chrysostomus in Act. Apost. hom. 25. cũ ait: Audi de B. Thecla: illa ut Paulũ uideret, aurum suum dedit; tu aũt ut Christum videas, nec obolũ das. Hæc ibi. Et ad populum Antiochen. hom. 22. Quære, inquit, Paulum tãquam Thecla, ut audias quæ per ipsum tibi dñr. Hæc de his Chrysost. Rursum aũt quæ illic legũtur de ira sponsi in eam concitata, cum eius accusatione damnata est ad bestias, quæ mansuetæ diuinitus redditæ, illi blandiebantur; hæc ipsa S. Ambros. li. 2. de uirginib. explicat his uerbis: Thecla doceat immolari, quæ copulã fugiens nuptiarũ,& spõsi furore damnata, naturam ẽt bestiarum virginitatis veneratione mutauit: nãque parata ad feras, cum aspectus quoq. declinaret virorum, ac uitalia ipsa sæuo offerret leoni; fecit, vt qui impudicos detulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes bestiam, cubitare humi, muto testificante sono, qd̃ sacrum virginis corpus uiolare non posset: ergo adorabat prædam suam bestia, & propriæ oblita naturæ, naturam induerat, quam hoies amiserant. Hæc ille; qui & ad Simplicianum scribens, hęc ait: Inter leones uirgo exultauit,& prodeuntes bestias expectauit intrepida. Hæc ibi; eademq. de leonibus in epist. 25. lib. 3. edit. Rom. ad Vercellensem eccleſiã: Quo, inquit, munere uenerabilis Thecla ẽt leonibus fuit, vt ad pedes prædæ suæ stratæ, impastæ bestię sacrum deferrẽt ieiuniũ, nec procaci oculo virginem, nec vngue violarent aspero? Qd̃ præterea ad *ignes*, quos subijt, spectat, a quibus *illa remãsit* illæsa, hæc S. Cyprianus in oratione *pro* martyribus: Assiste nobis, sicut Paulo *in* vinculis,& Theclæ in ignibus,&c. Et in orat. ĩ die passionis: Libera me de medio huius sęculi, sicut liberasti Theclã de medio amphitheatro. Itẽ & S. Zeno Eps Veron. in sermone de timore Dei hæc de Thecla: Aduersus Theclã accusator acerrimus linguæ erexit gladium: cum suis sibi ministris publicæ leges inseruiunt, stimulis acuitur feritas in ferocitatem, & tñ mitior hoĩbus inuenitur: ne *quid* scenæ tã diræ humanitatis deesse *uideatur*, immittuntur ẽt marina mõstra: lacinijs oĩbus expoliatur puella, uestitur incendio. Inter tot instrumenta mortis, spectatore metuente, secura calcat gẽna uniuersa terrorum. Incolumis quasi Orbe subacto, de illo ferali caueæ iam non miserabilis sed mirabilis funereo habitu excedit, uicti sæculi triumphum reportans, quam tot supplicijs oẽs crediderant perituram. Hucusq. Zeno. Rursum uero de ignibus & bestijs hæc Gregor. Nazianz. ad virgin. exhort. Non te fugit, inquit, Theclam ignium & bestiarum impetũ euitasse. Idem in carmine de præcept. ad virgines hæc ait his uersibus:

Quis Theclã necis eripuit flãmęq. periclo?
Quis validos vngues vinxit, rabiemq. ferarum?
Virginitas. O res omni mirabilis æuo.
Virginitas fuluos potuit sopire leones:
Dãte nec impuro genueroſos virginis artus
Ausi sunt premere, & rigido discerpere morsu.

Id ipsum Maximus Taurinensis sermone de S. Agnete, cum ait: Theclam flammarum

marum globos euasisse cognsocis. De his alijsq. supplicijs sanctæ virgini irrogatis, ex Actis sanctorum martyrum Terétij & sociorum, quæ refert Metaphrastes die 10. Aprilis, hæc illa ipsorum obtestatio ad Deũ facta: Qui Danielem de ore leonũ eripuisti, & de manu Pharaonis Moysen seruasti, & S. Theclam ab igne, & theatro, & feris, & bestijs taurinis defendisti, &c. In Actis S. Iulianæ, quæ idẽ recitat 21. Decembr. his similia legũtur. itẽ & in Prat. spirit. c. 20. de milite Deũ obsecrante per ea quę S. Thecla passa est torméta. Adde his similia, quæ & S. Dei Ecclesia inseruit in illis precibus, quas adhiberi voluit in commendatione animæ, quibus dr: Sicut beatissimã Theclã de tribus torméntis atrocissimis liberasti, sic, &c. Quod præterea in ijsdem Actis hr, pugnanti Theclę astitisse Dominum Iesum Christum præseferentem vultum Apostoli Pauli: id ipsum quam elegãter dicatur a S. Brienna in Actis S. Febronię sinceríssime scriptis, accipe: Brienna tendens in cælum manus, & vocem magnã edens, sic precata est: Domine Iesu Christe, qui seruæ tuæ B. illi Theclæ certanti sub Apostoli Pauli habitu apparuisti, quę so, &c. Hęc apud Metaph. ex Thomaide 15. Iunij. Præter hæc oĩa demum scias S. Hieronymum eadem Theclæ Acta nouisse & comprobasse; qd ex eo exploratũ hr: cum enim in ijsdem Actis illud etiã enarretur, S. Theclam a tormentis liberam, verbi cupidam, magistri auidã, Antiochiam Pisidiæ, quo S. Paulum profectum audierat, aduentasse, sed a S. Paulo (ne quod offendiculum, vt ait, daret Euãgelio) dimissam esse; hæc ipsa, inquam, S. Hieronymus in epist. ad Oceanũ scribit his verbis: Thecla post tentationem passionis Antiochię a Paulo prohibetur pariter pergere. Nemo cum vxore pergit ad bellum, &c. Miramur quidem eã epistolam nõ recẽsitam inter ceteras a Mariano Victorio, sed in nonum tomum reiectam, suspicante fortasse illam nõ esse Hieronymi, eo quod ex vita S. Martini auctor mutuetur exẽplum. Sed quid mirum, cum annis duodeuiginti post illius obitũ vixerit S. Hieronymus? ita plane, dum S. Martinus defunctus dr Arcadio & Honorio quintum Consl. (vt probauimus in Annal.) qui est annus a Christo 402. Hieronym. aũt (vt testatur Prosper in chron.) diẽ obijt Theodosio Aug. nonum & Cõstantio tertium Consl. anno Domini 420. Cõstat insuper ex Seuero, ipsum eius vitam adhuc superstitis conscripsisse, eamq (vt in dialogo cum Gallo profitetur) mox non in Italiam modo, sed in Africam & Ægyptum allatã fuisse. Qui vero credibile fieri põt, eadẽ Martini Acta vnum latuisse Hieronymum? Ex conuenientia præterea eius epistolæ cũ ea quam scripsit ad Eustochiũ de custodia virginitatis 22. cum agit de agapetis virginibus, illam eiusdem esse auctoris, vnusquisque facile intelliget. vtinam sic integra reperiretur, sicut Hieronymi eamdem esse constat. Quod si contẽdas non tm esse Hieronymi, sed & Sophronij & Eusebij, vt præfert epistolæ titulus: non laboro, dum & Hieronymi esse non inficieris. Sed iã, vt ad ea unde diuertimus, redeamus, sciendũ nec ea quidẽ, quæ de Falconilla in eadem Acta aliũde fortasse irrepserũt, auctoritate carere sanctissimi arq. doctissimi viri S. Ioãnis Damasceni in ea oratione, cuius est titulus, De his qui in fide ex hac uita excesserũt. Extat & ipsa vita S. Theclæ auctore Basilio Episcopo Seleucię, quę Græce scripta asseruatur in biblioth. Sfortiana codic. manuscrip. nu. 45. & 81. qua prædicta de eadem felicius explicantur: quam ipsam in Latinum a se redditã proxime edituros est D. Rolandus Vinchelius Belga, alumnus R. D. Lindani Episcopi Ruremundensis, nunc aũt Illustriss. ac Reuerẽdiss. Augustini Valerij Episcopi Veronẽsis S. R. E. Cardinalis pietate ac doctrina præstantissimi eruditus Græcorum interpres. Ne quid uero intactum relinquamus; delituisse aliquando S. Theclam intra petram sibi cedentem, produnt Acta S. Barbarę, quę descripsit Metaphrast. 4. Decemb. Putatur hic ille locus, quẽ prope Tripolim Palæstinæ peregrinantes Hierosolymam inuisunt, referuntq. spe cum illã assiduis miraculis illustrari; eaq. non tm fidelibus, sed munificentia mar-

tyris, etiam infidelibus, penes quos ille locus religiosissimus habetur, impartiri. Mittimus recentiorum auctoritates, quibus ijdem his de Thecla dictis adstipulantur; vt Aldelmus in libris quos tam soluta oratione quam carmine scripsit de virginitate, vbi breui compendio martyrium eius descripsit. Vuinduchindū, aliter Vuitichindum Saxonem monachū Corboiēsem scripsisse metrice passionē S. Theclæ, auctor est Sigebert. de vir. illustr. c. 130. Thecla insuper, sicut Primogenita Pauli, ita & Apostolica, ac ēt Protomartyr inter feminas meruit appellari; quod prima in certaminis arenam descendit, & de impietate prostrata triumphum reportauit; quam ēt tā Græci, quā Latini Patres summo semper in honore habitam laudibus vbiq. in cælum ferre, primo loco ponere, primāq. inter feminas in exemplum adducere cōsueuerūt. Hinc Gregor. Nazianz. in inuectiua illa in Iulianum Apostatam: Non victimas, inquit, pro Christo cæsas veritus es? nec magnos pugiles extimuisti, Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobū, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam? &c. Sic S. Epiphan. in Panar. hæresi 79. Ambros. idem in citatis locis, & Hieron. ad Eustoch. epist. 22. in fine, apud eūdē (cuius suis sit auctoris) to. 9. in obiurgatione Susānę, Chrysost. in orat. in sanctos duodecim Apostolos, Sulpit. Seuer. in vita S. Martini lib. 2. cap. 16. & alij. Hinc ēt vsu euenit, vt cum quid excellens de femina aliqua dicere vellēt, eamdem Theclæ nomine exornarent. Sic S. Hieronym. Melaniam seniorem, adhuc sibi cōstantem, Theclam in chronico appellauit; sic ēt egregiam illam Macrinam germanam S. Basilij ob insignes animę eius virtutes Theclam esse dicendam, diuinus nuncius præsignauit, vt scribit frater eius Gregor. Nyssenus in epistola ad Olympium monachum. Erat frequens accessus fidelium Seleuciam Isauriæ ad S. Theclæ sepulchrum, quo aliquando profectus est S. Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius mansit. De eadem in eum locum peregrinatione mentio hīt in Concil. Nicæno II. Act. 5. Theodor. in hist. relig. sāct. Patrum cap. 29. in Marana & Cyra, & Prat. spirit. cap. 180. Illic Zeno Augustus ampliſſimam erexit basilicam, qd eius auxilio restitutus esset in Imperiū, vt scribit Euagr. hist. lib. 3. c. 8. & Niceph. lib. 16. c. 8. Iustinianus Imp. aliam nō impar em in eius honorē excitauit ecclesiā, vt auctor est Procop. lib. 1. de ædif. Iustin. Imp. Porro non in Oriente tm̄, sed & in Occidēte lōge lateq. celeberrimus ubiq. fuit eiusdē martyris cultus. Hæc iā satis: quæ aliq bus fortasse prolixiora, sed Theclā impēsius amāti pauca uideri *possūt*.

Hæc nostra cū recognosceret hic Romæ Reuerēdissimus Pater dominus Lindanus Episcopus Ruremūdensis, vir nō tm̄ omnis generis litterarum eruditione clarissimus, verum ēt egregij confessoris fidei nobilitatus insignibus; quippe qui exilia, proscriptiones, ærumnas incredibiles, ac mortes pene frequentes, inconcusso robore, fidei causa sustinuit; quem tot victorijs auctum, ac maiora conantem, hisce diebus Romæ videre meruimus: hic, inquam, hęc nobis de Thecla coram, ac primū de libris Eusebij in hūc modū: Ex libris (aiebat ille) Martyrum, quos Eusebius Cęsariēsis se scripsisse testatur, tres nondum de Græco versos in biblioth. Philippi Hispaniarum Regis pijssimi apud S. Laurentium in Escuria co extare nobis loquitur index eiusdem, quem Catholica Maiestas nobis ad vnā aut alteram noctem deuorandum singulari beneuolentia permisit anno 179. cū eousq. exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertio inflixerat, Solandi cā ex Belgio per Italiam & Galliam peruenissemus. In eodem indice S. Athanasius de vita S. Theclę nobis lectus est, de quo, vt & de illis Eusebij de SS. Martyribus Latine conuertendis, egi prolixe cū doctissimo viro D. Cosma Fōtæo Regio Græcorū interprete, vt absoluta Photij bibliotheca tunc ad amussim fere expressa, nobis illas sanctorū martyrū & in primis S. Theclæ coronas in lucem refunderet: de quo & nunc statui ad ipsum Regē ante discessum scribere, vt habeas vnde aureas illas S. Theclę atq. illorum sanctorum martyrū historias exornatiores

& co-

& copiosiores reddere queas. Hęc ad me tunc ipse, cum de rebus varijs Ecclesiasti cis subinde perfrueremur colloquijs.

c *Socij.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta iuncta simul habẽtur cũ rebus gestis S. Ianuarij, de quo superius xiij. Kalen. Octob. Meminit de Solio S. Prosper de prædict. dimid. tempor. cap. 6. in fine. In eius honorẽ S. Symmachus Papa erexit oratorium, & Confessionem exornauit argento, vt constat ex lib. de Rom. Pontific. in Symmacho.

d *Andreæ & soc.*] De his item eadẽ vet. manuscr. quorũ supra meminimus.

e *Paterni episc.*] De quo ẽt Vsuard. Ponitur hic primus eius sedis Episcopus in tabulis ecclesię Constantien. quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ. Alius est Paternus sanctitate æque illustris Episcopus Abricensis, cuius Acta descripsit Sur. to. 2. Aprilis 16. ad quem adhuc abbatem scripsit Venantius Fortunatus carmen de emendatione codicis. Vixit temporibus Childeberti Regis Frãc. circa annum Dom. 560. de quo etiam Democh. in tab. Episc. ecclesiæ Abricensis.

f *Constantij.*] De eodem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 5. pluribus agit.

g *Xantippæ & Polyxenæ.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi earum Acta describuntur. Meminit Xantippæ Metaphrastes in sermone de Petro & Paulo Apostolis, die 29. Iunij, apud Surium tom. 3.

24 Octauo Kalend. Octob. Luna. A.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

AVGVSTODVNI natalis sanctorum martyrum Andochij [a] presbyteri, Thyrsi diaconi, & Felicis, qui a B. Polycarpo Smyrnensi Episcopo ab Oriente directi ad docendã Galliam, ibidem flagellis durissime cæsi, ac tota die inuersis manibus suspensi, & in ignem missi, sed non combusti, tandem vectibus eorum colla feriuntur, & ita glorioſissime coronãtur. In Ægypto passio sanctorum Paphnutij [b] & sociorum martyrum. Is vitam in solitudine agens, cum audiret multos Christianos in vinculis retineri, diuino spiritu concitus, sponte Prefecto se offert, & Christianam religionem libere profitetur: a quo primum catenis ferreis constringitur, & in equuleo diutissime torquetur: deinde cum alijs plurimis ad Diocletianum mittitur, cuius iussu ipse palmę affigitur, ceteri autem ferro necantur. Chalcedone sanctorum quadraginta nouem [c] Martyrum, qui post martyrium S. Euphemię sub Diocletiano Imperatore damnati ad bestias, & ab ijs diuinitus liberati, demum gladio percussi migrauerunt in cęlum. In Pannonia S. Gerardi [d] Episcopi & martyris Hungarorum Apostoli nuncupati, patricij Veneti, familię Sagredorum, qui primus patriam nobili martyrio illustrauit. Aruernis depositio S. Rustici [e] Episcopi & confessoris. In territorio Beluacensi sancti Geremari [f] abbatis.

ANDOCHII *& soc.* [a]] De his pluribus hic Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib 8. c. 116. Feruntur horum Acta esse conscripta a Fausto & Symproniano.

b *Paphnutij Episcopi & soc.*] Agunt de his hac ité die Græci in Menologio, sequenti autem die ijdem de Paphnutio cõfessore patre S. Euphrosynæ virginis.

c *Quadragintanouem Martyrum.*] Horum martyrium describitur in Actis S. Euphemiæ virginis & martyris Chalcedonensis, de qua supra xvj. Kalend. Octobris.

d *Gerardi Episc.*] Eius vitã descripsit ex veteribus monumentis Sur. to. 5. Plura de eodem in Actis S. Stephani Regis, quę idem hẽr to. 4. Bonfin. de rebus Hungar. dec. 2. lib. 1. & 2. Trithe. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. c. 239. atque alij, quos refert R. P. Arnoldus Vuion Belga monachus Benedictinus in eius vita, quam nupet edidit, & annotationibus illustrauit. Martyrio coronatur anno Dñi 1047.

e *Rustici Episc.*] De eius electione scribit Grego. Turonen. de gest. Franc. hist. lib. 2. c. 23. Successit S. Venerando, numeraturque septimus ordine Episcopus Aruernẽsis. Vixit tẽporibus Honorij Imp. & eius successoris Valentiniani. Claruerunt ijsdem temporibus duo alij sanctissimi Episcopi eiusdem nominis, Rusticus Lugdunensis, & Rusticus Narbonensis, de quibus alias pluribus.

f *Geremari abb.*] De quo etiã agit Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 93. & Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Vixit circa annum Domini 670.

xxix. B Septimo Kal. Octobris. Luna. 25

a b c d e f g h i k l m n p q r s
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

53. IN castello Emmaus natalis B. Cleophæ[a] Christi discipuli, quem tradunt in eadem domo, in qua mensam Domino parauerat, prõ confessione illius a Iudæis occisum, & gloriosa memoria sepultũ. Romæ S. Herculani[b] militis & martyris, qui miraculis in passione B. Alexandri Episcopi ad Christum conuersus, sub Antonino Imperatore post multa tormenta gladio cæsus est. Ambiani in Gallia B. Firmini[c] Episcopi, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Prę̃side, post varia tormẽta, capitis decollatione martyriũ sumpsit. Damasci sanctorũ martyriũ Pauli[d], & Tatiæ eius coniugis, ac Sabiniani, Maximi, Rufi, & Eugenij filiorũ: qui Christianę religionis accusati, verberibus, aliisq. supplicijs torti, animas Deo reddiderũt. In Asia passio sanctorum Bardomiani[e], Eucarpi, & aliorum viginti sex martyrum. Eodem die S. Anathalonis[f] Episcopi, qui B. Barnabæ Apostoli discipulus, in eius locum ecclesiæ Mediolanensis Episcopus successit. Lugduni depositio Sancti Lupi[g] Episcopi ex anachoreta. Antisiodori Sancti Anacharij[h] Episcopi & confessoris. Blesis S. Solennij[i] Episcopi Carnutensis, miraculis clari. Eodem die S. Principij[k] Suessionensis Episcopi, fratris B. Remigij Episcopi. Anagniæ sanctarum virginum[l] Aureliæ & Neomisię.

SEPTEM-

LEOPHÆ.[a] De quo Luc. Euãgel. c. 24. De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Idus Octobris.

b *Herculani.*] Vsuardus de eodẽ hac die mentio habetur de eo in Actis S. Alexandri Episcopi, de quo supra xj. Kalen. Octobris, & apud Petrum in catalog. lib. 8. c. 102. & 120.

c *Firmini Episc.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, alijq. recẽtiores. Fuit hic primus eius sedis Episcopus. Errat Petrus, qui appellat eum presbyterum lib. 8. c. 119. Reperitur alius eiusdem nominis, eiusdemq. ecclesiæ Episcopus, de quo & ipse lib. 7. c. 137. fuitq. tertius ordine, & confessor tantum: qui & successit S. Eulogio, ut indicant tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ. De eodem in Thesaur. concion. tom. 2.

d *Pauli & soc.*] Agunt de his itẽ Græci hac die in Menologio, Actaq. eorum breui compendio referunt.

e *Bardomiani & soc.*] De his Beda hac die, consentiuntq. uetera manuscripta.

f *Anathalonis Episc.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Libuit hic describere peruetustam inscriptionem S. Miroclis eiusdem ciuitatis Episcopi de S. Anathalone in lapide incisam iuxta eius imaginẽ, his uersibus, quos præsens inscriptio præcedit: D. ANATHALONI ATTICO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hospes, sancteq. Anathalon, Domne probate,
Atq. idem socius Barnabæ Apostolici:
Qui Mediolani verbi mysteria tradens,
Te iubet agnatos visere Cenomanos.
Dum tua membra metu rigidis subducta tyrannis.
Brixia vicino detinet in loculo: (tus.
Hic titulũ, et picto uenerãdos pariete vul-
Mirocles reddit, præstitit alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS.

Accepimus ex manuscripto commentario Andreæ Alciati, quem scripsit de rebus patrijs, nondum edito. erat apud Illustriss. ac R. D. Franciscum Alciat. S. R. E. Cardinalem.

g *Lupi Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recentiores. Cum autẽ hic dicatur ex anachoreta factus Episcopus Lugdunensis; illum putamus, qui in insula Lerini post Lupum Trecensem exercuit uitam monasticam. Meminit Trecensis Lupi Sidonius Apollinaris in epistolis, & in carmine eucharistico ad Faustum Lerinensem, cum ait:

quo sancta Caprasij
Vita senis, iuuenisq. Lupi, &c.

Lõge post horum tpa claruit Lupus Eps Senonensis, quem ex hac uita migrasse anno Dñi 631. tradunt tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas recitat Demochares: prædicti aũt uixerũt temporibus Valentiniani Tertij, & successorum Impp.

h *Anacharij Episc.*] Diuersis modis scriptus reperitur, ut Aunarius, Aunacharius, & Anguarius. Interfuit hic Concil. Matiscon. primo, & secundo, quod celebratum est anno 24. Regis Gunthrammi, vt eius Acta significant: numeratur hic annus a Christo Domino 588. ut colligitur ex Gregorio Turon. Fuit is decimusnonus eius sedis Episcopus.

i *Solemnij Episc.*] Cuius miracula testata reliquit Gregorius Turonensis lib. de glor. cõfess. c. 21. & Sigebert. in chron. anno Domini 490. Sedit decimusquartus ordine eius sedis Episcopus, ut appareret ex tab. Democharis.

k *Principij episc.*] Ad hunc extat scripta epistola Sidonij Apollinaris lib. 8. epist. 14. vbi egregias eius laudes prędicat, item alia lib. 9. epist. 8. Habetur mentio de eodem in uita S. Remigij apud Sur. to. 5. Interfuit sacris Concilijs, Carpentoractensi, Arausicanis primo & secundo, ut eorum Acta significant. Claruit circa annum Domini 460. adscribiturq. in tabulis Episcoporum Suessionensium duodecimus ordinẽ. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuard.

l *Aureliæ & Neomisiæ.*] Harum res gestas, sed nonnihil depravatas, accepimus ab ecclesia Anagnina.

Sexto

xxviij B Sexto Kal. Octob. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
r	u	A	B	C	D	E	M	f	F	G	H	M	N	P		
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Cypriani[a], & Iuſtinę virginis, quę ſub Diocletiano Imperatore, & Eutholmio Preſide multa pro Chriſto perpeſſa, ipſum quoq. Cyprianum, cum eſſet magus, & ſuis magicis artibus eam dementare conaretur, conuertit ad Chriſtum: cum quo poſtea martyrium ſumpſit. Horum corpora feris obiecta, noctu quidam nautę Chriſtiani rapuerunt, & Romam detulerunt: quę poſtmodum in baſilicā Conſtantinianam tranſlata, prope Baptiſterium condita ſunt. Romę ſancti Calliſtrati[b] martyris, & aliorum quadragintanouem militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum Calliſtratus inſutus culeo, & in mare demerſus, Dei ope euaſiſſet incolumis, conuerſi ad Chriſtum, cum eo pariter martyrium ſubierunt. Item Romę ſancti Euſebij[c] Papę. Bononię item ſancti Euſebij[d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixię ſancti Vigilij[e] Epiſcopi. Albani ſancti Senatoris[f]. In agro Tuſculano beati Nili[g] abbatis, fundatoris monaſterij Cryptę ferratę, magnę ſanctitatis viri. Tiferni ſancti Amantij[h] presbyteri, gratia miraculorum illuſtris.

SEPTEMBRIS 26.

CYPRIANI *& Iuſtinæ.*] De his hac die Beda ac ceteri Latinorū, Græci aūt in Menologio ſexto Nonas Octobris. Horum Acta Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latine reddita retulit Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. Cōiter penes Græcos irrepſit error, dum hunc Cyprianum cum illo Epiſcopo Carthaginienſi confundunt: qui tñ quampluribus differentijs diſtinguuntur abinuicem, nimirum patria, gradu, genere, tempore, actis, & loco martyrij. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Chriſtianus, inde diaconus; & una cum Iuſtina ſub Eutholmio Præſide temporibus Diocletiani in ſartagine poſitus, Nicomediæ martyrium conſummauit: adeo vt ex his pateat, nonniſi nomen, & martyrij titulum hūc habere cōem cum Cypriano Epiſcopo Carthaginiēſi. Rurſus ēt errant, qui hunc paſſum ſcribunt temporibus Claudij Imperatoris: nā in eius Actis teſtatū habetur, ipſum initiatum ſacro baptiſmate atq. ordine diaconatus ab Anthimo Epiſcopo Nicomediæ, quē conſtat temporibus Diocletiani Imperatoris illi eccleſiæ præfuiſſe, ut teſtatur in primis Euſebius hiſt. lib. 8. ca. 6. & Acta ſanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res geſtæ Latine conſcriptæ, fideliores q. mea quidem ſententia, quam Acta illa quæ edidit Metaphraſtes. Agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam ſoluta oratione libro de virginit.

b *Calliſtrati & ſoc.*] De his ēt Græci in Menologio, ſed die ſequenti. Hūc horum Acta a Metaphraſte edita, quæ recē ſuit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. inſunt illis tamen nonnulla, quæ corrigantur.

c *Eu-*

c *Eusebiij Papæ.*] De eodem hac die Ado, consentiuntq. vet. manuscript. De eius successione Euseb. chron. Optat lib. 2. contra Parmen. August. epist. 165. Niceph. Episc. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipso diximus in Annal. Eccl.

d *Eusebij episc.*] De quo ét tabulę eccleſiæ Bonon. Vixit temporibus Gratiani & Theodosij Augustorum; interfuitque una cum S. Ambrosio ac ceteris sanctis Episcopis Concilio Aquileiensi, habito Syagrio & Eucherio Conss. anno a Christo (ſin Fastos Onuphrij) 381. Quantum autem Bononiensis ecclesia tanto antistite floruerit, ac præcipue sacrarum virginum sobole fœcunda fuerit, satis appareat ex his quæ scribit S. Ambrosius lib. 1. & 3. de virginibus.

e *Vigilij episc.*] Tabulæ ét Brixiensis ecclesię de eo hac die. Meminit eiusdem Rāper. eiusdem ecclesiæ Epſs in serm. de translatione S. Philastrij. Vide superius notata in Vigilio Tridentino Episcopo.

f *Senatoris.*] De quo Vsuardus, Ado, atque recentiores; quibus uero temporibus uixerit, nullus prodit. Fuit autem Senator, ita dictus intimus homo S. Germani Episcopi Antisiodorensis, de quo Constantius in vita illius lib. 2. c. 6. Fuit & alius eiusdē nominis Romanus presbyter, qui functus est legatione cum S. Abundio ac socijs Constantinopolim missis a S. Leone Papa, ut apparet ex ipsius epist. 33. itemq. Cassiodorus dictus est cognomento Senator.

g *Nili abbatis.*] Huius res gestas in eodem monasterio, cuius hic habetur mentio, asseruari accepimus, quas nondum legimus.

h *Amantij.*] De quo scribit Sāctus Gregorius lib. 3. dialog. c. 35. Quo loco emendatum est quod legebatur Tuderti, loco Tiferni: nam Floridus, cuius ibi S. Gregorius meminit, Tifernas Episcopus fuit, sanctitate celebris, quem patronum Tifernates honorificentissime colunt. Id quidem eius ecclesiæ monumenta uetera certa fide testantur.

27 Quinto Kal. Octob. Luna. D xxvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 29 30 1 2 3 4

AEGAEAE natalis sanctorū martyrum Cosmæ [a] & Damiani fratrū, qui in persecutione Diocletiani post multa tormenta, vincula, & carceres, post mare, & ignes, cruces lapidationē, & sagittas diuinitus superatas, capite plectuntur: cum quibus etiam referuntur passi tres eorum fratres germani, Anthimus, Leontius, & Euprepius. Romæ S. Epicharidis [b] mulieris senatoriæ, quæ in eadem persecutione plumbatis cæsa, gladio percussa est. Tuderti sanctorum martyrum Fidentij [c] & Terentij, sub eodem Diocletiano. Cordubæ sanctorum martyrū Adulphi [d] & Joannis fratrum, qui in persecutione Arabica pro Christo coronati sunt. Seduni in Gallia sancti [e] Florentini martyris, qui una cum beato Hilario post abscissionem linguæ iussus est gladio feriri. Bibli in Phœnicia sancti Marci [f] Episcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani sancti [g] Caij Episcopi, discipuli beati Barnabæ Apostoli, qui sanctos Gerualium & Protasium baptizauit, & multa in persecutione Neronis passus, in pace quieuit. Rauennę sancti Aderiti [h] Epi-

scopi

ſcopi & Confeſſoris. Pariſijs ſancti Eleazari i Comitis. In Hannonia ſanctæ Hiltrudis k virginis.

SEPTEMBRIS 27.

COSMÆ *& Damiani.* a] De ijſdem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Kalendas Iulias, ac iterum ad xvj. Kal. Nouembr. Feruntur *Acta* ipſorum, Niceta quodam auctore conſcripta: extant apud Metaphraſt. Kal. Nouemb. ſed erroribus ſcatent, longeq. diuerſa a germanis ſinceriſque rebus geſtis ipſorum martyrum, ſicut & ea quæ inſcribuntur nomine Metaphraſtis, quæ cuncta recitat Lipom. & Sur. to. 5. quæ quidem ſi quis tueri uelit, neceſſe eſt affirmet illos diuerſos eſſe ab his, de quibus hic agitur: cum ex illis cõſtet, eoſdem abſq. martyrio in pace quieuiſſe. Rurſus autem alia habentur horũ acta, ac trium fratrum ipſorum, Anthimi, Leontij, & Euprepij: quæ ex uet. manuſcript. edita extant to. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab ijs quæ Mombritius edidit to. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus manuſcripta, mea quidem ſententia, ceteris fideliora. in his enim nihil habetur de ridicula illa & obſtinata contentione inter eos trium ouorum cauſa oborta, ſicuti nec de camelo uoce humana loquente. Eadem Acta ſummatim collecta narrat Ado in ſuo Martyrologio, & Aldelmus lib. de laud. virginit. De horum miraculis agitur in Conc. 2. Nicæno Act. 4. Greg. Turonen. de glor. martyr. cap. 98. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 10. c. vlt. de ipſorum reliquijs in cellula S. Martini a ſe poſitis agit. Horum beneficio Iuſtinianus Imperator ab ægritudine grauiſſima liberatus, [per celebrem in honorem eorumdem martyrum erexit baſilicã], ut ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Addidit & aliud in Pamphilia ijſdem martyribus templum, ut idem teſtatur lib. 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in eccleſiam eorumdem nomine Deo dicandam, ut conſtat ex Actis ipſius, quæ ſcriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum nomine S. Felix Papa S. Gregorij atauus (ut ſcribit Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. c. 1.) baſilicam erexit Romæ iuxta templum Romuli; eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice Quarto: licet alij putent illic olim fuiſſe templum Caſtoris & Pollucis, quod in Foro Romano, ut ſcribit Liu. lib. 2. dec. 1. & Cicer. *lib. 3. de nat.* deorum, dicatum erat ab Aulo *Poſthumio.* ſed prior ſententia uerior probatur; nam alibi ſitum eſſe Romanum Forum, ſupra mõſtrauimus, cum egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum ijſdem ſanctis martyribus Romæ exhiberi ſolitum, eueniſſe putamus, ut nonnulli eos Romæ paſſos eſſe crediderint. Sane quidem in Græcorũ Menologio, quo utimur, illos Romæ martyrio coronatos eſſe habetur Kal. Iulij. De peregrinatione ad ipſorum eccleſiam poſitam in Paleſtina, mentio habetur in Prat. ſpirit. cap. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonadij *Santon. lib. 2.* monod. 48.

b *Epicharidis.*] De eadẽ hac die Græci in Menologio, paſſamque traduntin perſecutione Diocletiani Imperatoris.

c *Fidentij & Terentij.*] Legimus horum Acta accepta ab eccleſia Tudertina. incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, &c.

d *Adulphi & Ioannis.*] De his item Vſuardus hac die: pluribus S. Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 8. Fuerunt patria Hiſpalenſes, paſſiq. ſunt anno Domini 851. Conſule ibidem ſcholia Moralis.

e *Florentini & Hilarij.*] Agunt de his Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. ca. 124. & alij recentiores. paſſi ſunt eo tempore, quo Vuandali in Gallias irruperunt, anno Domini 407.

f *Marci.*] De quo Act. Apoſt. ca. 11. & 15. Paulus ad Coloſ. c. 4. & 2. ad Tim. c. 1. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alexan. mon. in encomio Barnabæ apud Metaph. 11. Maij, Doroth. in Synop. & alij. Hunc aũt omnino

nino diuersum esse a Marco Euangelista, pluribus in Annal. Eccles. ostendimus.

g *Caij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolan. Tertius hic ponitur eius sedis Episcopus, qui patria Romanus, vna cum S. Anathalone Græco adhæsit Barnabæ Apostolo. Vidi de his historiã rerum patriæ nobilissimi scriptoris Andreæ Alciati nondum editam. De eodem agitur in Actis sanctorum martyrum Geruasij & Protasij, quorum supra meminimus.

h *Aderiti Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Rauen. de eodem hac die: plura de eodem Rub. lib. 1. histor. Rauen.

i *Eleazari.*] Huius res gestas ex authẽticis manuscrip. edidit Sur. to. 5. Hic excessit ex humanis anno Domini 1325.

k *Hiltrudis.*] Claruit, tpibus Pipini Regis Franc. pluribus de eadẽ Molan. in Indic. sanct. Belg. & in addit. ad Vsuard.

28 Quarto Kal. Octob. Luna. Epact. xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE S. Priuati [a] martyris, qui vlceribus, plenus a beato Callisto Papa sanatus, inde sub Alexandro Imperatore ob Christi fidem plumbatis cęsus est vsq. ad mortem. Ibidem sancti [b] Stactei martyris. In Africa sanctorum martyrum Martialis [c], Laurentij, & aliorum viginti. Antiochiæ Pysidiæ sanctorum martyrum Marci [d] pastoris ouium, Alphij, Alexandri, & Zosimi eius fratrum, Niconis, Neonis, Heliodori, & triginta militum, qui ad miracula beati Marci credentes in Christum, diuersis in locis, varijsq. modis martyrio coronati sunt. Eodem die passio S. Maximi [e] sub Decio Imperatore. In Boemia sancti Vuenceslai [f] Ducis Boemorum & martyris, sanctitate & miraculis glorioſi, qui in domo fratris sui necatus, victor peruenit ad palmã. Tolosæ sancti Exuperij [g] Episcopi & confessoris, qui beatus uir quantum sibi extiterit parcus, quantumq. alijs largus, sanctus Hieronymus relatu prosecutus est memorabili. Genuæ S. Salomonis [h] Episcopi & confessoris. Brixiæ sancti Siluini [i] Episcopi. Eodem die sanctę Eustochij [k] virginis, filię beatę Paulę, quę ad Præsepe Domini cum alijs virginibus enutrita, præclaris meritis fulgens migrauit ad Dominum. In Germania sanctæ Liobę [l] virginis, miraculis clarę.

SEPTEMBRIS 28.

PRIVATI. [a]] De eius martyrio agitur in Actis S. Callisti Papæ, quæ descripta habentur apud Sur. to. 7. Octob. 14.

b *Stactei.*] De eodem Beda, Vsuard. & alij recentiores, consentiunt q. vetera manuscripta.

c *Martialis & soc.*] De his item Beda hac die, & alij. Meminit Martialis & sociorũ Lucianus in epist. quæ extat apud Cypr. 22. edit. Pamel. De Laurentio, seu Laurentino ipse Cyprian. epist. 34. An ijdem sint, haud compertũ habeo; cum præsertim de Laurentino agatur iterum.

d *Marci & soc.*] De his ét Græci in Menologio, passosq. tradunt in persecutione

tione Diocletiani Imperatoris.

e *Maximi.*] De quo ét vet. manuſcrip.

f *Vuenceslai.*] Apud Adonem de eodem agitur hac die. Eius uitam ſcriptam eſſe a Laurentio monacho Caſſinenſi, auctor eſt Petrus diac. in lib. de uir. illuſt. monaſt. Caſſin. c. 6. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, in Vuitichindo Saxon. lib. 2. Ænea Siſu. hiſt. Boem. c. 14. 15. Ioan. Dubrau. hiſt. Boem. lib. 4. & 5. quam exſcriptam habes apud Sur. to. 7. hac die.

g *Exuperij epiſc.*] De eodem Vſuard. atq. recentiores. Ad hunc Exuperium, antequã eſſet Eps, inter claros oratores profitentem extat Auſonij Galli epigrãma in commemor. profeſ. 18. quem poſt præfectutam Hiſpaniarum ad tranquillioris vitæ portum ſeceſſiſſe teſtatur. Nec placet qđ Ioſ. Scalig ait, Exuperium rhethorem diuerſum eſſe ab Exuperio Epo, ob diuerſas vtriuſq. facultates: quaſi qui fuit Eps: nó potuerit fuiſſe rhetor; & qui aliqñ rethor, non potuerit idem creari Eps: locus, tps, & uitæ ſtudia, unum eumdemq fuiſſe, facile perſuadent. Sed & illud uehementius: nam cum Auſonius in eodem epigrammate in fine teſtetur Exuperium rhetorem patria fuiſſe Burdegalenſem: cumque conſtet ex epiſtola S. Paulini 20. ad Amantium Epm Burdegalenſem, Exuperium tunc fuiſſe preſbyterum Burdegalenſem; unum eũdemque exiſtimandum eſſe, non immerito opinamur, quem tñ his Auſonij temporibus nondum inter clericos meruiſſe putamus. De eius ſanctitate, ac præſertim in pauperes largitate, ſcribit S. Hieronymus ad Ruſtic. epiſt. 4. & ad Ageruchiã de eodem epiſt. 11. aitq. eius meritis Toloſam illęſam a barbaris permanſiſſe. De præclaris eius virtutibus & vitæ meritis idẽ in proœm. lib. 1. & lib. 2. ſuper Zachariam, & lib. 3. in Amos proœm. ad Pammach. & ad Furiam epiſt. 10. Extat ad hunc ipſum epiſtola decretalis Innoc. Papæ; agitq. de eo Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 2 ca. 13. ex Paulino.

h *Salomonis epiſc.*] Salonium hunc uocat Vſuardus. agit de eodem Petrus in catal. lib. 11. c. 265. Quod autem ad Salonium ſpectat, longe diuerſus fuit a Salomone, de quo hic agitur: nam Salonius in Gallijs Eps fuit, ad quẽ S. Eucherius Epiſcopus Lugdunenſis ſuas lucubrationes inſcripſit, de quo agit Gennad. de vir. illuſtr. c. 63. Extat eius epiſtola & collegarum Epiſcoporũ ad S. Leonem poſt 51. Eidem Salonio inſcripſit ſuos libros Saluianus Maſſil. de recto iud. & prouid. Dei, ut etiam teſtatur Gennad. c. 67. quẽ illum puto Salonium Epiſcopum Lugdunen. viceſimumprimum ordine ſucceſſorem S. Eucherij, de quo tabulæ Epiſcoporum Lugdunen. quas deſcripſit Demochares.

i *Siluini epiſc.*] De eodem tab. eccleſię Brixien. Numeratur quartus poſt S. Philaſtrium Eps Brixian. a Ramperto in ſerm. de translat. S. Philaſtrij. De eodem Helias Capreolus in Annal. Brixiæ.

k *Euſtochij.*] Hæc & Iulia dicta eſt, quod ex Iulo & gente Iulia originem duceret, vt auctor eſt S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. qui multa de eodem epiſt. 22. de cuſtodia virginit. & ſæpe alias; ad quam etiam commentarios nonnullos inſcripſit. Ad Pammachium idem ſcribens, eiuſmodi eam laudat elogio: Quid Euſtochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis Cõſularis, virginali propoſito fregerit, & in prima Vrbe primum genus ſubiugauerit pudicitiæ? Hæc Hieron. qui de eius obitu meminit ſcribens ad Alipium & Auguſtinum epiſt. 79. Legimus & exſcripſimus manuſcript. epiſtolam Innocentij Papæ ad Hieronymum & Euſtochiũ de preſſuris quibus affligebantur opera Ioannis Epiſcopi Hieroſolymitani, eiuſdem Hieronymi hoſtis infenſiſſimi. Migrauit feliciter ex hac uita (ut collegimus, ſcripſimuſque in Annal. Eccleſ.) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo decimonono.

l *Liobæ.*] De eadem Beda, Ado, & alij recentiores. Eius Acta iuſſu Rabani conſcripta edidit Sur. to. 5. Agit de eo Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 173. Vixit temporibus Pipini Regis Francorum, & Caroli Magni Imperatoris, ut eius Acta ſignificant.

Tertio

29 Tertio Kal. Octob. Luna. F xxiiij. 25.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

IN monte Gargano venerabilis memoria beati Michaelis Archangeli [a], quando ipsius nomine ibi consecrata fuit ecclesia, vili quidem facta schemate, sed cælesti prædita virtute. In Thracia natalis sanctorum martyrum Eutychij [b], Plauti, & Heracleæ. In Persida sanctæ Gudeliæ [c] martyris, quæ cum plurimos conuertisset ad Christum, ac Solē & ignem adorare noluisset, sub Sapore Rege post multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphum. Ibidem sanctorum martyrum Dadæ [d], Saporis Regis consanguinei, Casdoæ uxoris, & Gabdelæ filij, qui honoribus spoliati, ac uarijs tormentis dilaniati, post longos carceres gladio sunt animaduersi. In Armenia sanctarū virginum Ripsimis [e] & sociarum martyrum sub Tiridate Rege. Antisiodori S. Fraterni [f] Episcopi & martyris. In Pontecuruo apud Aquinum sancti [g] Grimoaldi presbyteri & confessoris. In Palæstina S. Quiriaci [h] anachoretæ.

SEPTEMBRIS 29.

MICHAELIS *Archang.* [a]] De ea dedicatione Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores. Supe ius octauo Idus Maij de apparitione agitur, hic autem de dedicatione ecclesiæ; quę facta uidetur hac die, qua omnium Angelorum solemnis memoria consueuit antiquitus in Ecclesia celebrari. De eadem solemnitate dedicationis agitur in Capitularibus Regum Franc. lib. 2. c. 35. & in Concilio Mogūt. c. 36. De cultu Angeli Michaelis, consule quæ superius ea die sunt adnotata, cū de apparitione egimus. Hic interim agamus de his quæ Ado hac die in fine scribit his verbis: Sed non multo post (a memoria scilicet Sipontina) Romæ uenerabilis etiam Bonifacius Pontifex ecclesiā S. Michaelis nomine constructam dedicauit in summitate Circi, cryptatim miro opere altissime porrectam: vnde & idem locus in summitate sua continens ecclesiam, Inter nubes situs uocatur. hæc Ado. De quanā basilica Ado intelligat, facile quis poterit assequi, si cuncta ab eo descripta consideret. Certe hæc basilicæ S. Michaelis in Ianiculo prope Vaticanum positæ aptari minus posse vidētur; quandoquidem illa non a Bonifacio Papa, sed a Leone Quarto (vt dictum est ex ueteri inscriptione superius octauo Idus Maij) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis temporibus, Gelasij Papæ uidelicet (si credimus Sigeberto, qui manifestationem in Gargano contigisse sub Gelasio Papa testatur) sed post multa sæcula; nec in eam est altitudinem porrecta, ut Inter nubes locus sit dictus, quandoquidem unius scalæ, uel breuis cliui spatij ascensum habeat: nec etiā est (ut ait) cryptatim porrecta. At cum nec alius sit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prędicta conueniant; in eam adducor non inuitus sentētiam, ut opiner dictam memoriā Michaelis, cuius Ado meminit, fuisse olim sitam in summitate molis Hadriani, superingē saxum velut eminentem scopulum positam,

tam, ac re uera(ut ait)cryptatim miro opere altissime porrectam: ut merito locus ille dictus fuerit, Inter nubes: qui quidem & alio nomine a maioribus appellatus inuenitur, nimirum Mons sancti Angeli: ita etenim uocatum habes apud Petrum Damian. in rebus gestis S. Romualdi: eo autem nomine ab ecclesia in eius summitate erecta esse dictũ, est euidens coniectura. Quæ etiam redduntur clariora ex his quæ scribit Rodulphus Glaber, quem citat Papir. Massonius in uita Gregorij Quinti; agens. n. de Otho ne Tertio, hæc de eo ait: Quod cum cognouisset Crescentius, illum. s. Vrbi propinquare, conscendens cum suis turrim, quæ sita est extra ciuitatem trans Tiberim (ob altitudinem sui, Inter cœlos uocant) uallauit eã defensurus pro uita, &c. Cum autem constet Crescentij turrim non aliam fuisse, quam Hadriani molẽ, turri redditam sublimiorem, eumdemq. locum dictum esse munitionem S. Michaelis Archãgeli; iam satis perspicuum redditur, eumdem locum dictum esse Inter nubes ab Adone, qui a Rodulpho dicitur Inter cælos. Quod autẽ dicat Ado, in summitate Circi illam ecclesiam esse positam; puto pro, Circi, Circuli, esse legendum: moles. n. illa in orbem ducta, Circuli figuram habuit, ut antiqua numismata, quæ eam habent descriptam, declarant. Vel si de Circo mauis intelligere; erat illi loco proximus Circus Dometiæ. Sed a quonã Bonifacio Papa fuerit illic ecclesia erecta, inuestigemus. Prę terimus quidem Bonifacium, qui longe ante Gelasium sedit: Bonifacius Secundus fuit, qui post Gelasiũ, Anastasium, Symmachum, Hormisdam, Ioannem, atq. Felicem sedit; sed neque hunc fuisse auctorem construendæ basilicæ existimamus: nam & sequentibus annis, cum temporibus Siluerij Papæ a Vitige Rege Gothorum Vrbs esset obsessa, nulla adhuc in ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli; nam cum adhuc locus ille Hadriani monumentis constaret, necessitate cogente, munitio esse cœpit: quam valide oppugnantibus Gothis; qui propugnabant Romani milites, confractis marmoreis simulacris, ingenti ui saxorum hostes propulsarunt. scribit hæc Procopius, qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaq. Bonifacio Papæ Tertio, uel, qui ei proxime successit, Bonifacio Quarto, eius ecclesiæ excitatio potius tribuenda esse uidetur: hi autem cum post Sabinianum successerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (ut habet antiqua traditio) supra prædictam molem uisus est, in signum luis cessantis, gladiũ exertum in uaginam recondere; in tantæ rei gestę memoriam, alterum illorum illic erexisse prædictam ecclesiam, par est credere: sed cum ad eumdem locum, aucta munitione, non pateret oĩbus aditus; alia rursum ecclesia prope dictã munitionem in honorem S. Michaelis Archangeli ædificata est; quam uetustate collabentem, nostris diebus instauratam vidimus. Hæc satis de his quæ spectant ad ecclesiam S. Michaelis super molem Hadriani positam. Licet sciamus ecclesiam S. Michaelis in capite Circi, confusis nominibus, dici solitam, quæ ad radices Ianiculi posita, proximior est basilicæ Vaticanæ. sed quæ ab Adone sunt posita, illi minus aptari posse vñr. Ne quid prætermittamus de gloria S. Michaelis Archang. ex miraculis ab eo editis; extat Græce scripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Michaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. manu scrip. nu. 81. & in cod. 65. qui inscribitur Metaphrastes mensis Octobris atq. Nouemb. complures sunt scriptæ Græcorum Patrum homiliæ, & inter alias recensetur S. Ioannis Chrysost. prima in S. Michaelem Archang. secunda & tertia de Angelis, ac quarta in Seraphim.

b *Eutychij & soc.*] De his item hac die Beda, Vsuard. & alij, consentiuntque manuscrip.

c *Gudeliæ.*] Agunt de eadem Græci hac die in Menolog. eiusque martyrij Acta paucis describunt.

d *Dadæ & soc.*] Græci itidem de his in Menologio hac die; ubi eadem quæ hic narrantur, notata habentur.

e *Ripsimis & soc.*] Græci autẽ de his agunt

agunt hac die, uel sequenti. Verum constat ex Actis S. Gregorij Armeni Episcopi, ubi & harum res gestæ exacte describuntur a Metaphraste, quę & Lipom. refert tom. 6. & Sur. tom. 5. has passas esse 6. Kal. Octob. Hac fortasse die translatio celebratur: quinto autem Kalend. Octobr. Gaiana cum socijs martyrium consummauit.

f *Fraterni Episcopi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Adscribitur nonus hic ordine in tabulis Episcop. Antisiodorensium; quem & martyrio coronatum tradunt. Extant apud Democh. de sacrificio Missæ.

g *Grimoaldi.*] De quo uet. monumẽta ecclesiæ Aquinatis, quę inde accepimus.

h *Quiriaci.*] De eodem Græcorum tabulæ, ac Menologium; ubi hr̃, hunc vixisse temporibus Theod. Minoris. Extant eius Acta, quæ & Metaph. descripsit, & Sur. tom. 5. Mentio de eodem hr̃ in uita S. Euthymij abbatis, cuius fuit discipulus, quã scripsit Cyrillus monachus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Quod autẽ spectat ad rectam rõnem temporum; constat ex eiusdem Actis, eũ anno nono Leonis Imp. ingressum esse monasterium, annos natum decem & octo, vixisseq. ætatem annorum centum & septem, sicque peruenisse vsq. ad Iustiniani Imp. tempora. Hic cum esset diaconus in Laura S. Sabæ, uenit cum alijs ad Concil. Constantinopolitanum celebratum post Cõsulatum Belisarij, anno Dñi 536. subscriptusq. reperitur libello quem Synodo obtulerunt Archimandritæ, ut eius Synodi Acta significant.

30 Pridie Kalend. Octobr. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

IN Bethlehem Iudæ depositio S. Hieronymi [a] presbyteri, & Ecclesiæ doctoris, qui omnium studia litterarum adeptus, ac probatorum monachorum imitator factus, multa hæresum monstra gladio suę doctrinæ confodit: demũ cum ad decrepitam vsque vixisset ætatem, in pace quieuit, sepultusq. est ad Præsepe Domini: cuius corpus postea Romam delatum, in basilica sanctę Marię Maioris digno honore seruatur. Eodẽ die S. Leopardi [b] martyris, ex domesticis Iuliani Apostatæ, cui caput Romę amputatum fuit, & corpus eius Aquisgranum postea translatum. Solodori in Gallia passio sanctorum martyrum Victoris [c] & Vrsi ex gloriosa legione Thebæorum, qui primo sub Maximiano Imperatore diris supplicijs excruciati, sed cælesti super eos lumine coruscante, ruentibus in terram ministris, erepti; deinde in ignem missi, sed in nullo penitus læsi, nouissime gladio consummati sunt. Placentiæ S. Antonini [d] martyris, ex eadem legione. Eodem die S. Gregorij [e] Episcopi Magnæ Armeniæ, qui sub Diocletiano multa passus, tandem in pace quieuit. Cantuariæ in Anglia S. Honorij [f] Episcopi & confessoris. Romæ S. Sophiæ [g] viduæ, matris sanctarum uirginum Fidei, Spei, & Charitatis.

HIERONYMI.[a] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri Latinorum. Hactenus in vulgus sparsæ dimanarũt res gestæ S. Hieronymi, incerto auctore conscriptæ, simulq. epistolæ quædam S. Augustini & S. Cyrilli noïe insignitæ, quæ vnius eiusdemq. auctoris esse putantur, cuius & liber ille qui Eusebij Cremonensis nomine conscriptus habetur de obitu S. Hieronymi; quæ quidem plena erroribus, & conferta mendacijs, in angulum reiecta, leguntur tomo nono operum eius. Quisnam vero auctor ille fuerit, qui hæc de Hieronymo commentatus est, quid dicam, non habeo, nisi quod Petrus diacon. Cassin. libro de vir. illustr. eius monasterij, cap. 4. hæc ait: Sebastianus beati Benedicti monachus, Hieronymi doctoris egregij uitã describens, legẽdam ecclesijs tradidit: in qua, quæ ei a puero institutio, quale in iuuentute studium, quæ in senectute ei scientia fuerit, lucidissime demõstrat. Hæc Petrus diac. Porro cuiusuis sint auctoris ea quæ diximus, in illis Cyrilli noïe vulgatis litteris se Monothelitam hæreticum præsefert auctor, cogitq. eidẽ hæresi Hieronymũ adstipulari, quæ post annos trecentos est exorta. Præterea tum in his, tum in prędictis alijs multa feruntur, quibus idem S. Hieronymus suis ipsius scriptis cõtradicit; aliaq. coagmentãtur, quæ aliorum sanctorum potius, ut Gerasimi abbatis, esse noscuntur: quæ singula refellimus in Annal. Eccles. Tu interim de rebus gestis S. Hieronymi his fruere, quæ ex scriptis ipsius vera certaque collecta in unũ summo labore & industria edidit Marianus Victorius Episcopus Reatinus; quibus nonnulla, quæ desiderari videbãtur, adiecimus, ac per annos singulos digessimus in Annalibus ecclesiasticis. Migrauit ex hac vita S. Hieronymus (ut scribit S. Prosper in chronico) Theodosio nonum, & Constantio tertium Coss. est is annus a Christo Domino (secundum veriores chronographos) quadringentesimus vicesimus. De annis quibus vixit, non parua dubitatio est, de qua alibi fusse: nõ est. n. eiusmodi, quæ hic possit paucis absolui. Doctoris Ecclesiæ cognomẽtum ob insignem & omnibus sæculis admirandam eruditionem non nuper, sed viuens adhuc, merito iureque cõsecutus est. unde Cassianus lib. 7. de incarnat. Verbi, contra Nestorium, eum citãs, hæc ait: Hieronymus Catholicorũ magister, cuius scripta per uniuersum mundũ, quasi diuinæ lampades rutilant, &c. Et Ennodius Ticinensis epist. ad Faustũ: *Hieronymus noster*, inquit, *nisi præceptorẽ suum Gregorium diceret, illo melior cẽseretur*; sed illi applicanda sunt bona nominatim, a quo sumpsisse videntur originem. Hęc ille. Omittimus alia innumera de sanctissimo ac doctissimo uiro prędicta.

b *Leopardi.*] De eodem Molanus pluribus in Indiculo sanctorum Belg. & in addit. ad Vsuardum.

c *Victoris & Vrsi.*] Agunt de *ijsdem* Vsuardus, & Ado: plenius *S. Eucherius* in Actis sanctorum Mauritij & soc. c. 13. Ado Viennen. in chron. anno 288. In appendice ad Greg. Turon. hist. Franc. lib. 11. c. 22. agitur de inuentione prędictorũ martyrum corporum, facta anno septimo Theodorici Regis Francorum, de qua Sigebert. in chron. anno 608.

d *Antonini.*] De eodem ijdem qui supra, Vsuardus, & Ado: qui licet eumdem appellent confessorem, constat tamen ex eius Actis occubuisse martyrio; recitat ea Petrus in catal. lib. 8. cap. 133. ubi etiam agit de inuentione corporis eius, temporibus S. Sabini eiusdem ciuitatis Episcopi facta, quę hac die anniuersaria commemoratione recolitur.

e *Gregorij Armeni Episc.*] De quo etiã hac die Græci in Menologio, ubi eius Acta breui compendio describũtur, quę Metaphrastes longe uberius est prosecutus: descripsit ea Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Nicephorus de eo agens lib. 8. c. 14. & c. 35. quod ait eum interfuisse Niceno Concilio, falsum omnino est: non. n. ipse, sed filius eius Arostanes eidẽ

sacro

sacro conuentui pręsto fuit, ut eadē Acta significēt. Habetur de eodem Gregorio mentio in epistola S. Niconis aduersus Armenorū errores. Huius uenerandū caput, una cū catenis q bus uinctus, & uirgarū fragminibus quibus cęsus est, Neapolim ex Oriente translatum, in nobili ecclesia in eius honorē erecta apud sanctimoniales ord. S. Benedicti, olim autē S. Basilij, religiosissime asseruatur.

f *Honorij Episcopi.*] Scribit eius res gestas Beda in Angl. hist. lib. 2. c. 18. & 19. ex quo auctore ceteri omnes descripsere, vt nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 62. & lib. 4. cap. 54. Migrauit ex hac vita anno Domini 654.

g *Sophiæ.*] De ea in Actis filiarū eius pluribus agitur, quarum natalis dies est Kal. Augusti: recitant ea Metaphrastes, Mombritius, & alij, ex quibus etiam testatum habetur, Sophiā, de qua agimus, hac die in Domino quieuisse. Produnt id ipsum alia Acta ipsarum, quę in antiquis codicibus manuscripta habemus, est illorū exordiū: Sedenti in senatu, &c. Erat nobilis memoria uia Aurelia eiusdē S. Sophię, quę hactenus perseuerat.

OCTOBER.

1 Kalendis Octob. Luna. A xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	l
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

REMIS in Gallia S. Remigij [a] Episcopi & confessoris, qui gentem Frācorum conuertit ad Christum, Clodoueo ipsorum Rege sacro fonte baptismatis, & fidei sacramentis initiato: & cum annos septuaginta in Episcopatu explesset, sanctitate & miraculorum uirtute conspicuus decessit e uita Idibus Ianuarij: eius tamē festiuitas hac die recolitur, qua sacrum ipsius corpus postea fuit translatum. Romæ beati Aretæ [b] martyris, & aliorum quingentorum quatuor. Tomis in Ponto sanctorum martyrum Prisci [c], Crescentis, & Euagrij. Vlysipone in Lusitania sanctorū martyrum Verissimi [d], Maximæ & Iuliæ sororū eius, qui in persecutione Diocletiani passi sunt. Tornaci S. Piatonis [e] presbyteri & martyris, qui cum beato Quinctino, eiusq. sociis ab vrbe Roma in Galliā prædicationis causa perrexit, ac postea in persecutione Maximiani consummato martyrio migrauit ad Dominum. Thessalonicæ S. [f] Domnini martyris, sub eodem Maximiano. In Portu Ganda S. [g] Bauonis confessoris. Vrbe Veteri S. Seueri [h] presbyteri & confessoris.

OCTOBRIS 1.

REMIGII *Episcopi* [a].] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eadem solemnitate item agitur in Capitul. Regum Franc. lib. 2. cap. 35. & Concil. Moguntin. cap. 36. itemque in Concil. Pistens. cap. 3. ubi hæc verba: Communi placito constituimus, ut vsque ad Missam S. Remigij, id est, Kal. Octobr. &c. Missa ibi pro ipsa solemnitate accipitur,

more Frãcorum; sic & in Capitularibus Reg. Franc. lib. 2. cap. 18. legitur: Vt absque ulla excusatione cito possit emendari, spatiũ usque ad Missam S. Martini dare decreuimus. Hæc ibi. De eadem festiuitate hac die celebrari solita agit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 8. c. 21. Porro hæc est dies translationis, natalis autem Idibus Ianuarij. Eius Acta scripta esse ab Hincmaro Rhemensi, auctor est Sigeb. in chron. anno 854. & de uir. illust. cap. 100. Extant eadem apud Sur. tom. 1. Eiusdem Hincmari encomium de S. Remigio habetur tom. 7. hac die. Vitam insuper a Fortunato conscriptam, breuitate contractã, idem descripsit to. 5. Plura de eodem Greg. Turon. de gest. Frãc. lib. 2. c. 31. ubi agit de baptismo Clodouei Regis. Extat Sidonij Apollinaris ad S. Remigium epist. 7. lib. 9. qua sancti uiri mirum in modum eloquentiam celebrat, cum ait: Non extat ad præsens uiui hominis oratio, quam peritia tua non sine labore trãnsgredi queat, & superuadere, &c. Petrus diac. Casin. de uir. illustr. monast. Casin. c. 1. testatur S. Benedictũ duas scripsisse epistolas, earumq. primã dedisse ad Remigium Epm Rhemensẽ. De eius ætate Sigeb. in chron. scribit natum anno Domini 449. creatum Episcopum 471. obijsset diem 545. Septuaginta & amplius annos in Episcopatu exegisse scribit etiam Greg. Turon. de glor. confess. c. 69. Fortunatus etiam ac ceteri testantur, ob singularem & incredibilẽ animi eius uirtutẽ & expectationem, annũ agentẽ uicesimum secundũ, idq. more Apostolico, præcedẽtibus prophetijs, esse creatum Epm. De eodem alij plures auctores, qui res Francorum sunt prosecuti, quorũ in numera est multitudo. Verum de tpe eius sedis, & obitus, vide quę diximus in Annal. anno Dñi 541. ubi ex Synodalibus Actis Aruernensis Cõcilij præfati auctores erroris arguuntur. Fuit eiusdem nominis clarus inter scriptores Ecclesiasticos Remigius Antisiodorensis monachus ord. S. Benedicti, non tamen Episcopus, ut multi putant: non. n. recensetur in tabulis Episcoporum Antisiodorensium. uixit temporibus Caroli Calui. De eo Sigebert. de uir. illustr. cap. 123. Trithem. de Script. Eccles. & de uir. illustr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 52. & lib. 4. c. 198. & Sixt. Senen. *in biblioth.*

b *Aretæ.*] De quo Vsuardus, Ado, & alii recentiores.

c *Prisci & soc.*] Agunt de his Beda, Vsuard. Ado, & alij, adstipulanturq. uet. manuscrip.

d *Verissimi & soc.*] De his Vsuardus, & alij, Vasæus in chron. & Flos sanct. Hispan. & Thesaur. concion. to. 2. hac die.

e *Piatonis.*] De quo Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 9. c. 11. qui eum nõ cum Quinctino, sed cum Dionysio in Gallias profectum dicit; sed de Quinctino testatur tabulæ ecclesiæ Tornacensis, ut declarat Molan. in Indic. sanct. Belgii, ubi etiã agit de translatione ipsius.

f *Domnini.*] Agunt de eodẽ Græci hac die in Menologio, eiusq. passionis Acta referunt, addunt q. alium Domninum, qui in Persida martyrium cõsummauit.

g *Bauonis.*] Bauo cognomento dr, proprio autem noĩe dictus est Alloynus, ut testatur Molanus in Indic. sanct. Belg. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Scripsit eius Acta Theodoricus abbas S. Trudonis, ut auctor est Sigebert. de uir. illust. c. 171. extant apud Sur. to. 5. Migrauit ex hac uita anno Domini 630. ut scribit idem Sigebert. in chron. uel tricesimoprimo, ut docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in Indiculo, Petrus in catal. lib. 9. cap. 10. & alij.

h *Seueri.*] De quo antiqua monumenta eius ecclesiæ.

xxj. B Sexto Nonas Octobris. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

NICOMEDIAE S. Eleutherij [a] militis & martyris, cum alijs in numeris: qui, cum Diocletiani regia incendio conflagrasset, falso huius criminis accusati, iubente eodem sęuissimo Imperatore, aceruatim necati sunt: quorum alij gladijs obtruncabantur, & alij ignibus cremabantur, alij in mare præcipitabantur: sed horum primus Eleutherius, cũ diu cruciatus, per singula tormenta ualidior redderetur, martyrium victoriæ suæ, ignibus velut aurum examinatus, cõpleuit. In territorio Atrebatensi passio beati Leodegarij [b] Augustodunensis Episcopi, quem varijs iniurijs & diuersis supplicijs pro ueritate afflictum, Ebroinus Maior domus regię Theodorici interfecit. Item S. Gerini [c] martyris, fratris eiusdem beati Leodegarij, qui ibidem lapidibus obrutus est. Antiochiæ sanctorũ martyrum Primi [d] Cyrilli, & Secundarij. Constantinopoli sancti Theophili [e] monachi, qui pro defensione sanctarum imaginum a Leone Isaurico sæuissime cæsus, & in exilium pulsus, migrauit ad Dominum. Herfordiæ in Anglia sancti Thomæ [f] Episcopi & confessoris.

OCTOBRIS 2.

LEVTHERII *& soc.* [a]] De quibus Beda, Vsuardus, & Ado. De his qui ea de causa subire martyrium, scribit Eusseb. hist. lib. 8. cap. 6. ex quo ceteri descripserunt. Quomodo autem a Christianis militibus exordium sumpserit Diocletiani persecutio, idem scribit lib. 8. cap. 4.

b *Leodegarij Episcopi.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta ab Vrsino conscripta retulit Sur. tom. 5. Mẽtio habetur de eodem in uita S. Hermelandi apud Sur. to. 2. Martij 25. in Actis S. Aicardi to. 5. die 15. Septembris; Ado Viennen. in chron. Vincent. lib. 23. cap. 124. & 125. Trithem. de uir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 135. & lib. 4. c. 173. & Molan. pluribus in Indic. SS. Belg. Martyrio coronatus est anno Domini 685. vt scribit Sigebert. in chron.

c *Gerini.*] De eodem Ado Viennen. in chron. sub Theodorico Rege, & Molan. in addit. ad Vsuar. & in Indic. sanct. Belgij.

d *Primi & soc.*] De his agitur in vet. manuscriptis, ex quibus etiam Molanus hac die.

e *Theophili.*] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Patris nostri Theophili, qui fuit monachus religiosus, & timens Deum sub Leone Isaurico, cuius impietatem, & execrabile odium in uenerabiles sanctorum imagines euertendas, eius hæresim in faciem exprobãs, redarguit; impium, nefarium, Antichristi præcursorem, & desertorem Christi appellans, aliaque similia obijciens; quibus ad iram incitatus, primum verberari eum iussit, & in carcerẽ conijci; inde postmodũ eductus, sanctas imagines abnegare cogitur: quod omnino renuens, dira passus, in exilium eijcitur, vbi in pace quieuit. Hæc ibi.

f *Thomæ Episc.*] Huius res gestas fidelissime scriptas recitat Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 1287. quem Ioannes Papa Vigesimus secundus retulit in sanctorum numerum; de qua re extare dicuntur eiusdem litteræ Apostolicæ in Vaticana bibliotheca.

xx. C Quinto Nonas Octob. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE ad Vrſum pileatum S. Candidi [a] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Dionyſij [b], Fauſti, Caij, Petri, Pauli, & aliorum quatuor, qui primo ſub *Decio multa* paſſi, demũ ſub Valeriano ab Aemiliano Præſide diu tormentis vexati, martyrij palmam meruerunt. Apud antiquos Saxones ſanctorum martyrum duorum Euualdorum [c], qui cum eſſent presbyteri, & Chriſtum ibi prædicare cœpiſſent, comprehenſi ſunt a Paganis, & occiſi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & vbi eſſent, & cuius eſſent meriti, declarauit. In Africa S. Maximiani [d] Epiſcopi Bagaienſis, qui a Donatiſtis iterum atque iterum ſæuiſſima paſſus, ex alta denique turri præcipitatus, & pro mortuo derelictus; gloria confeſſionis illuſtris poſtmodum quieuit in Domino. In Paleſtina ſancti Heſychij [e] confeſſoris, diſcipuli ſancti Hilarionis, & in peregrinatione ſocij. Apud Belgas in diœceſi Namurcenſi ſancti Gerardi [f] abbatis.

OCTOBRIS 3.

CANDIDI [a].] De eodem Vſuardus, & alij recentiores. Ponitur hic paſſus Romæ ad Vrſum pileatum. Erat hic vicus in Eſquilijs, regione quinta, vt conſtat ex Sex. Rufo. Legitur hactenus reſtituta vetus memoria inciſa lapidi in eadem regione, qua deſcribitur ingens martyrum multitudo poſita ad Vrſum pileatum. Eum locum fuiſſe ferunt, vbi nunc extat eccleſia S. Bibianæ. Cum autem ponatur cœmeterium Priſcillæ ad Vrſum pileatũ, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Innocentio; cumq. cœmeteriũ Priſcillæ extra Vrbẽ uia Salaria fuiſſe conſtet; puto hoc alterum ab illo eſſe.

b *Dionyſij & ſoc.*] Horum loco Beda, Vſuard. & Ado ponunt Dionyſium Areopagitam cum ſocijs, ſicut & Græci in Menologio de eodem agunt hac die: at nos agimus de illis infetius ſeptimo Idus Octobris. Hi autem, de quibus hic agitur, diuerſi ſunt oĩno ab illis. Agunt & de his hac item die Græci in Menologio his uerbis: Natalis S. martyris Dionyſij, & ſociorum octo. hic ſub Valeriano & Gallieno Impp. adductus ad Præſidem Aemilianũ, perſeuerans in Chriſti confeſſione, exilio primo damnatur, atq. proſcribitur, ac lapidatur; plura tormenta, quam olim in Libya ſub Decio paſſus. Concluſus igitur in loco ſquallido cum Fauſto, Gaio, Petro, & Paulo, qui cum illo annos duodecim eaſdem pœnas tolerauerant, conſummatus eſt in confeſſione Chriſti. Hæc ibi.

c *Duorum Euualdorum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de horum martyrio Beda de geſtis Angl. lib. 5. cap. 11. Sigebert. in chron. paſſos eos affirmat anno Domini 693. De his Trithem. de uir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 139. & 140. Petr. in catal. lib. 9. cap. 15. De horum altero mentio habetur in Actis S. Annonis Epiſc. Colon. lib. 3. cap. 6.

d *Maxi-*

d *Maximiani Epiſc.*] Diuerſa lectio reperitur, dũ in alijs codicibus legitur Epiſcopus Sagienſis, in alijs Vagaienſis, uel Bagaienſis; quæ lectio magis conſentit his quæ de eodem S. Auguſtinus ſcribit, dum de ipſo agit epiſt. 50. ad Bonifaciũ, & lib. 3. cap. 43. contra Creſcon. Laudat eumdẽ idem S. Auguſtinus epiſt. 238. ad Caſtorium, quod diſpendio propriæ ſedis, quam ſanguine defendiſſet, ſponte cedens, conſuluiſſet paci eccleſiæ. Erat Epiſcopus Bagaienſis nobiliſſimæ ſedis in Numidia, quã licet ſibi Donatiſtę vendicaſſent, ex parte tamen Catholicorum Maximianus illi præfuit, vbi crudeliſſima paſſus, fuga lapſus, preces obtulit Honorio Imperatori, qui in Donatiſtas ſeuera dedit reſcripta: extant l. 4. & 5. ne sãct. baptiſ. Cod. Theod. & l. 43. & 44. de hæreſ. eod. Cod. Theod. De eodem, cum ſedi ceſſiſſet, agitur in Concil. Africano can. 55. quibus iungas eam quam ſupra citauimus epiſtolam S. Auguſtini ad Caſtorium 238.

e *Heſychij.*] Plura de eodem S. Hieronymus in uita S. Hilarionis. Ganzenſes Ethnici, oblato libello Iuliano Apoſtatæ, quæſierunt hunc atque Hilarionem ad necem, vt idem auctor teſtatur.

f *Gerardi abb.*] Extant eius Acta conſcripta ad Guntherũ abb. q̃ recitat Sur. to. 5. Teſtatur Trithem. lib. de ſcrip. Eccleſ. ſanctum Odonem abbatem Cluniacẽſem ſcripſiſſe uitam S. Gerardi. Petrus diac. Caſſin. libro de uir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 32. narrat uitam S. Gerardi confeſſoris ſcriptam fuiſſe a Gregorio Epiſcopo Tarracinẽſi. Ea itaq. quam Surius recitat, potius tribuenda uidetur prę fato Gregorio, quam alteri: nam quod tũ ſoluta oratione, tum etiam carminibus intexta habeatur, eius uidetur potius eſſe ſcriptio; cum multa ab eodem carmine fuiſſe conſcripta, idem auctor teſtetur. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 270. & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indiculo sãctorũ Belgij. Obijt anno Domini 958.

4 Quarto Nonas Octob. Luna. D xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ASsisii in Vmbria natalis S. Franciſci [a] confeſſoris, fundatoris ordinis Minorum, cuius vitam ſanctitate ac miraculis plenam S. Bonauentura conſcripſit. Corinhti natalis ſanctorum Criſpi [b] & Caij, quorum meminit ſanctus Paulus Apoſtolus ad Corinthios ſcribens. In Aegypto ſanctorum martyrum Marci [c] & Marciani fratrum, & aliorum pene innumerabilium vtriuſque ſexus, atque omnis ætatis: quorum alij poſt uerbera, alij poſt diuerſi generis horribiles cruciatus flammis traditi, alij in mare præcipitati, nonnulli capite cæſi, plurimi inedia conſumpti, alij patibulis affixi, quidam etiã capite deorſum uerſo, & pedibus in ſublime ſublatis, beatiſſimam martyrij coronam meruerunt. Damaſci S. Petri [d] Epiſcopi & martyris, qui accuſatus apud Agarenorũ Principem, quod fidem Chriſti doceret, lingua, manibus, pedibusq. amputatis, cruci affixus, martyrium conſummauit. Alexandrię ſanctorum presbyterorũ & diaconorum Caij [e], Fauſti, Euſebij, Che-

remonis, Lucij, & ſociorum: ex quibus alij in perſecutione Valeriani martyres facti, alij martyribus ſeruientes, mercedem martyrum rece perunt. Athenis S. Hierothei [f] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli. Bononiæ S. Petronij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui doctrina, miraculis, & ſanctitate claruit. Lutetiæ Pariſiorum S. Aureæ [h] virginis.

OCTOBRIS. 4.

FRancisci[a].] Præclariſſimas eius res geſtas in primis S. Bonauẽtura conſcripſit: multa præterea eius peregrinationis ſocij ſcriptorum monumentis cõſignauere, ut Leo, Rufinus, & Angelus. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 22. cap. 10. Vincent. in ſpec. hiſt. & alij quamplurimi. Nouiſſime uero editum eſt chronicon Frãciſcanorum, quo omnia comprehenſa habentur. Migrauit ex hac vita anno Domini 1226. Relatus eſt inter ſanctos a Greg. Papa Nono, anno 1228. Extant de ea re eiuſdem Gregorij Papæ litteræ Apoſtolicæ, quarum alteræ datæ ſunt Peruſij 7. Idus Iulij, anno ſecundo ſui Pontificatus ad uniuerſos Eccleſiæ Præſules; quarum eſt exordium: Sicut phialam auream, &c. alteræ vero ad uniuerſos Chriſti fideles datæ XIIII. Kal. Auguſt. quæ ſic incipiunt: Mira circa nos, &c. Translatum eſt corpus eius anno 1230. viij. Kal. Iulij.

b *Criſpi & Caij.*] De quibus Paulus ad Corinth. 1. ca. 1. & ad Roman. c. 16. Act. Apoſt. c. 18. Agunt de his hac die Beda, Ado, & alij. Hunc eumdem Caium eſſe Beda exiſtimat, ad quem Ioannes canonicam epiſtolam ſcripſit. Errat de Caio Dorotheus in ſynopſi, dum ait, eum poſt S. Timotheum ſubrogatum eſſe Epiſcopum Epheſi: nam S. Timotheo ſucceſſit Oneſimus, ut patet ex Ignatij epiſtola ad Epheſios. Hic ille uidetur Caius Corinthius, qui S. Paulum excepit hoſpitio, a quo baptizatus eſt una cum Criſpo. Fuit & alius Caius Derberus, & ipſe diſcipulus Pauli, de quo in Actis cap. 19. & 20. mentio habetur.

c *Marci & Marciani.*] Mendoſe alicubi Marcellianus p Marciano legitur. Diuerſi ſũt Marcellianus & Marcus ab his de quibus hac die agitur. De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyrium ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 8. quamquam eorũ nomina ſilentio præterierit.

d *Petri Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiusq. certamen deſcribunt; plenius tñ in hiſtor. Miſcel. lib. 21. anno 5. Cõſtantini Porphyrogeniti. Paſſus eſt anno (ut ibi numeratur) a Chriſto Domino 735. ſecundum autem Faſtos Onuphrij anno 742. Meminit eiuſdem Cedren. in cõpend. anno 2. Copronymi.

e *Caij, Fauſti, & ſoc.*] De his item Græci in Menologio, traduntq. hos eſſe diſcipulos S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini: ex quibus apparet, hos illos eſſe, quorum idem S. Dionyſius meminit in epiſt. ad Germanum, apud Euſebium lib. 7. c. 10.

f *Hierothei.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, hisq. verbis: Natalis S. Patris noſtri Hierothei, q fuit vnus e numero Areopagitarum, qui ab Apoſtolo Paulo eſt inſtructus una cum magno illo Dionyſio: cumq. religioſe vixiſſet, migrauit ad Dñm. Hæc ibi. De eodẽ Hierotheo ſæpe Dionyſius de Eccleſiaſtica hierarchia, & de Diuinis nõibus.

g *Petronij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bononienſis, in quibus ſcribitur ſucceſſiſſe S. Felici, qui in eadem ſede in locum S. Euſebij ſubrogatus eſt. Ex his autem colligi poteſt, quibus temporibus S. Petronius eam rexerit eccleſiam. Gennadius de eo agens lib. de vir. illuſtr. c. 41. ſcribit obijſſe diem Theodoſio Iuniore & Valentiniano Auguſtis regnantibus: in eadem ſententia eſt Ado Viennen. in chron. anno 425. Ex his profecto tãquã erronea refelluntur ea quæ non dicam a Proſpero, ſed potius apud Proſperũ errore ſcripta reperiũtur in chronico de obitu S. Petronij, Cõſulibus Merobaudes &

de & Saturnino, anno a Christo Dño, vt illic numeratur, 306. vel rectius fm Fastos Onuphrij 383. anno quinto Theodosij Imp. nam eius anno tertio Syagrio & Euchario Consl. S. Eusebius Episcopus Bononiensis una cum S. Ambrosio interfuit Concilio Aquileiensi aduersus Arianos, post quem constat subrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) est substitutus Petronius. Ex his etiam quæ scribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiusdē S. Petronij explorata habētur; dum ait, suis tpibus claruisse in Italia S. Pettonium: ipsa autem Eucherij tempora docent Acta Synodi Arausicanæ, cui interfuit; quæ habita est sub Cyri Consulatu: est enim is annus Domini 441. Petronij genus indicat Gennadius, dū ait, eius parentem, Petroneum quoq. dictū, *Prætorij* præfecturā administrasse; quē illum esse opinor, qui Sextus Petronius Probus dictus, gessit Consularum cū Arcadio; nā & præfecturæ munere functū esse data ad eum Imperatoris rescripta testantur. Eo etiam magistratu exornatū fuisse S. Petronium de quo agimus, affirmare videtur S. Eucherius, dum ait, ex plenissima mundanæ potestatis sede ad Episcopatum euectum esse. Præfecturā Prætorij fuisse amplissimam dignitatē, pluribus docet Cassiod. in proœmio Variarum. Porro si genus antiquum familiæ Petroniæ repetas, eā humili loco natā ad equestrē ordinē peruenisse, scribit Valer. Max. li. 4. c. 7. S. Petronij res gestæ extant apud Sur. to. 5. conscriptæ a Galesinio, ut ipse testat, licet Sigonij noīe inscribantur; quem quidē de ecclesia Bononiensi egregium uolumen scripsisse scimus. Multa a Vincētio, Antonino, & Petro in catalogo de S. Petronio scripta sunt, quæ censura & expurgatione non leui indigent. Vixit ijsdem fere tpibus in Gallijs eiusdem nominis Episcopus, ut apparet ex Synodica Gallorum Episcoporum ad S. Leonem Romanum Pōtificē, & ex eius epistola 52. ad eos rescripta, Consulibus Herculano & Asporatio, anno Domini 452. Fortasse ille, ad quē extant duæ Sidonij Apollinaris epistolæ.

h *Aureæ.*] De eadem Vsuardus. Meminit eiusdem S. Audoenus in uita S. Eligij lib. 1. ca. 17. & lib. 2. c. 53. Sigebert. in chron. anno Domini 637. Petrus in catal. lib. 9. c. 23. Trithem. de uiris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 85. Claruit in Gallijs temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini 630.

5 Tertio Nonas Octob. Luna. Exviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	1
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

NATALIS B. Thraseæ [a] Episcopi Eumeniæ, apud Smyrnam martyrio cōsummauit. Treuiris sanctorum martyrū Palmatij [b] & sociorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside martyrium subierunt. Eodem die passio S. Charitinæ [c] uirginis, quæ sub Diocletiano Imperatore, & Domitio consulari, ignibus cruciata, & in mare proiecta, cū inde incolumis euasisset, manibus & pedibus abscissis, dētibusq. cōuulsis, in oratione posita spiritū emisit. Messanæ in Sicilia natalis SS. Martyrū Placidi [d] monachi, discipuli B. Benedicti abbatis, & fratrū eius Entychij & Victorini, ac Flauiæ uirginis eorū sororis; itē Donati, Firmati diaconi, Fausti, aliorumq. triginta monachorum, qui a Manucha

pirata

pirata pro Christi fide necati sunt. Antisiodori depositio sanctorum germanorum Firmati [e] diaconi, & Flauianæ uirginis. Rauennæ sancti Marcellini [f] Episcopi & confessoris. Valentiæ in Gallia S. Apollinaris [g] Episcopi, cuius & uita virtutibus fuit illustris, & mors signis ac prodigijs decorata. Eodem die sancti Attilani [h] Episcopi Zamorensis, quem Vrbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit. Romæ sanctæ Gallæ [i] viduæ, filiæ Symmachi Consulis, quæ uiro suo defuncto, apud ecclesiam B. Petri multis annis orationi, eleemosynis, ieiunijs, alijsq. sanctis operibus intenta permansit: cuius felicissimum transitum sanctus Gregorius Papa descripsit.

OCTOBRIS 5.

THRASEÆ *Episcopi* [a].] De eodem Beda, Vruard. Ado, ac ceteri recentiores. Scribunt de eo Euseb. hist. lib. 5. cap. 23. Niceph. lib. 4. c. 25. & 37. alijq. ex Polycrate. Claruit temporibus Marcij Aurelij & Lucij Veri Imperatorum; idemq. ob egregia certamina contra Cataphrygas suscepta mirifice nobilitatus est.

b *Palmatij & soc.*] Tabulæ etiam ecclesiæ Treuerens. ex quibus item Molanus hac die. De eorum sepultura, & inuentione, vide quæ Sigebert. scribit in chron. anno Dom. 1071. Alius hic Palmatius ab illo qui tempore Alexandri Imperatoris passus est.

c *Charitinæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiusq. sæuum martyrium referunt; plenius autem Metaphrastes, quod retulit Lipom. in to. 6. & Sur. to. 5. Alia est Charitina, quæ Romę cum Iustino, Charitone, & socijs passa est; quorum Acta extant apud Sur. to. 3. 12. Iunij.

d *Placidi & soc.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorũ Acta a Gordiano conscripta, vt ferunt, iussu Imp. Iustiniani, quæ habes apud Lipom. to. 4. & Sur. to. 5. Sunt in ea nonnulla castigãda. Passi ibi ponuntur anno decimotertio eiusdẽ Imp. a Christo autem anno 541. sed in numeri notã error irrepsit: annus enim Iustiniani decimustertius, idẽ est Domini 539. Plerique alij de ijsdem scripsere multa, vt Leo Ostiensis in chron. Cassi. li. 1. Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 5. & alij.

e *Firmati, Fausti.*] De his etiam Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores hac die.

f *Marcellini Episcopi.*] De eodem tab. eccles. Rauen. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. anno 230. & alij, qui ante eum res Rauennates sunt prosecuti.

g *Apollinaris Episcopi.*] Beda, Vsuardus, & alij recentiores de eodem hac die. Interfuit Concilio Epaunensi in Gallijs celebrato temporibus Gelasij Papæ, vt eius Acta significant.

h *Attilani Episcopi.*] De eodẽ in Flore sanct. & Apud Sur. to. 7. ex Marin. Siculo, & in Thesaur. concion. Claruit circa annum Domini 820.

i *Gallæ.*] Scribit eius uitam & obitũ S. Greg. lib. 4. dialog. c. 13. ex quo ceteri, ut Petrus in catal. li. 9. c. 25. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 13. Fuit & alia Galla senior, quam S. Augustinus laudat epistola 103. Legitur & eiusdem nominis neptis Symmachi senioris, de qua hæc ipse lib. 6. epist. 33. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit otij nostri securitatem. Illam autem, ad quam Fulgentius scripsit epistolam paræneticam de statu viduarum, eamdem esse putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Gallijs alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherij, de qua Ado Treuer. 16. Nouemb. cuius sepulchri meminit Gregor. Turon. de glor. confess. cap. 36.

Pridie

6 Pridie Nonas Octob. Luna. F xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

LAodiceae beati Sagaris [a] Episcopi & martyris, qui fuit vnus de antiquis Pauli Apostoli discipulis. Capuæ natalis sanctorum martyrum Marcelli [b], Casti, Aemilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis sanctæ Fidei [c] virginis & martyris, cuius exemplo beatus Caprasius ad martyrum animatus, agonem suum feliciter consummauit. Item sanctę Eroditis [d] martyris, quę Christi amore succensa, ignis superauit incendium. Treuiris commemoratio innumerabilium [e] pene Martyrum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Pręside ob Christi fidem vario mortis genere necati sunt. Antisiodori sancti Romani [f] Episcopi & martyris. Opitergij sancti Magni [g] Episcopi, cuius corpus Venetijs requiescit. In Calabria sancti Brunonis [h] confessoris, ordinis Carthusianorum institutoris.

S. Bruno ponatur primo loco

OCTOBRIS 6.

SAGARIS *Episcopi* [a].] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Passus est tempore Marci Aurelij & Lucij Veri fratrũ Impp. sub Seruilio Asiæ Proconsule, vt ex Melitone scribit Euse. hist. li. 4. c. 25. & ex Policrate lib. 3. c. 23. Niceph. hist. lib 4. cap. 10. & 37.

b *Marcelli & soc.*] Agunt de his etiã Beda, ac ceteri qui supra auctores, Petrus item in catalog. lib. 11. Quod autem ad Castrum & Aemilium spectat; cum hæc noĩa noscantur esse Africanorũ martyrũ quorũ natalis dies agitur 22. Maij; in eam facile inducimur opinionem, vt existimemus hos esse eosdem cũ illis; sed Capuæ etiam celebrari eorum celebritatẽ, quod Africani Episcopi tempore persecutionis Vuandalicæ ex Africa pulsi, ad Campana littora appellentes, quas se cũ tulissent reliquias sanctorũ martyrũ, ibidem collocassent. Quod item ad Marcellum martyrẽ spectat, eiusdem nominis fuit martyr in Africa, de quo agitur 19. Febr. Ceterum eiusdẽ noĩs Saturnini multi in eadem prouincia passi reperiuntur, vt ex Martyrologij indice facile est colligere. Porro hæc nobis tantum coniectura suppeditat ex his quæ scribit Victor lib. 1. de persecut. Vuandal.

c *Fidei.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Passa est in persecutione Diocletiani sub Pręside Daciano. Habet huius Acta Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 9. c. 26. Antonin. in prima par. tit. 8. c. 1. §. 24. eadem apud Sur. tom. 7. De ipsa etiam in Flor. sanct. Hispan. & Vasæus in chron. Hispaniæ.

d *Erotidis.*] De qua itẽ hac die Græci agunt in Menologio, referuntque eius martyrium.

e *Innumerabil. pene martyrum.*] De his vetera manuscripta. De horum cœmeterio, vbi sepulti erant, meminit Sigebert. in chron. anno 1071. quos passos refert in persecutione Diocletiani Imp. sub Rictiouaro Præside. Agit de ijsdem Molan. in addit. ad Vsuard.

f *Romani Episc.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Ado, & alij. Adscribitur decimus-

musseptimus eius sedis Episcopus, vixit que temporibus Ioannis Papæ Tertij vsque ad Benedictum, vt docent tabulæ Episcoporum Antisiodorensium, quas descripsit Demochares.

g *Magni Episc.*] De eodem Petrus in catal. in appendice cap. 17. refertq. eius Acta, & translationem hac die factam Venetias anno Domini 1206. in ecclesiam S. Hieremiæ.

h *Brunonis.*] Eius res gestæ a pluribus auctoribus reperiuntur scriptæ, uta Fráciseo de Puteo Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de uit. Carthus. li. 2. c. 7. Ranulph. li. 7. c. 4. vitæ S. Hugonis Epi Gratianopol. Extant apud Sur. relatę in to. 5. Vita functi est anno Dñi 1101. relatusq. est inter Sãctos a Leone Decimo Rom. Pont. Habes apud Sur. to. 5. eius uitã cõscriptã a dicto Perro Blomeuenne Priore Carthusiæ Colon. vbi & descripta habentur præclara de S. Brunone elogia.

xvj. G Nonis Octob. Luna 7.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

57.

ROMAE uia Ardeatina depositio S. Marci [a] Papæ & cõfessoris. In prouincia, quæ nuncupatur Augusta Euphratesia, sanctorum martyrum Sergij [b] & Bacchi nobiliũ Romanorum, sub Maximiano Imperatore: quorum Bacchus tamdiu neruis crudis cæsus est, quoadusque toto corpore discissus in confessione Christi emitteret spiritum: Sergius uero clauatis cothurnis pedes indutus, cum in fide fixus maneret, data sententia, iussus est decollari: cuius nomine locus vbi quiescit, Sergiopolis appellatus ob præclara miracula frequenti Christianorum concursu honoratur. Romæ sanctorum martyrum Marcelli [c] & Apuleij, qui primo quidem Simoni mago adhæserunt; sed videntes mirabilia quæ per Apostolum Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apostolicæ doctrinæ se tradiderunt, ac post passionem Apostolorum sub Aureliano consulari coronam martyrij reportarunt, sepulti non longe ab Vrbe. Item apud Augustam Euphratesiam S. Iuliæ [d] uirginis quæ sub Marciano pręside martyrium consummauit. Patauij S. Iustinę [e] uirginis & martyris, quæ à beato Prosdocimo S. Petri discipulo baptizata, cum in fide Christi constanter persisteret, Maximi præsidis iussu gladio transuerberata migrauit ad Dominum. Apud Bituricas S. Augusti [f] presbyteri & confessoris. In pago Rhemensi S. Helani [g] presbyteri. Eodem die commemoratio [h] S. Mariæ de Victoria, quã Pius V. Pontifex maximus ob insignem uictoriam a Christianis bello nauali", eiusdem Dei genitricis auxilio hac ipsa die de Turcis reportatam, quotannis fieri instituit, & Gregorius XIII. prima huius mensis dominica die annuam solemnitatem Rosarij [i] eiusdem Beatissime virginis celebrandum decreuit.

" In diser victori vnd prugna seynd 10000. gefangen. 180. Türckische naco trauzenet, ein vnsäglicher Raub Sein Gleiuen Geschütz aber verschossen worden. erschlagen worden 30000. Türcken. 6. Schiff gefangen, vnd 90. im Raub, sampt 116. grossen Geschütz. 56. verbrent, vnd 15000. Vide mun sterum fol: 1102.

OCTO-

OCTOBRIS 7.

MARCI *Papæ*[a].] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione agunt Optat. Mileuit. lib. 2. cõtra Parm. August. epist. 165. ad Generosum, Rufin. lib. 1. c. 22. Sozomen. lib. 2. cap. 19. & Niceph. in chron. Acta eius in Annal. eccles. per annos singulos disposuimus. Vetus est Romæ titulus S. Marci, cuius est mentio in conc. primo Rom. sub Symmacho. de alia rursum eiusdem noïe ecclesia extra Vrbem posita, quam Gregor. Papa tertius restituit, mentio habetur in lib. de Romanis Põtificibus in Nicolao Papa, vbi & de cœmeterio S. Marci scribitur. Hadrianus Pontifex in epistola ad Carolum Magnum de imaginibus hæc ait: *A tunc vsque hactenus* sanctorum Pontificum uidelicet Siluestri, Marci et Iulij mi ræ magnitudinis sanctæ eorum ecclesiæ apud nos sunt depictæ, tam in musiuo, quam in cęteris historijs, cum sacris imaginibus ornatis. Hęc ibi. Habemus eius vitam per lectiones distinctã, quæ in aliquibus ecclesijs legi consueuit.

b *Sergij, & Bacchij.*] Beda de his hac die, ac cęteri tam Latinorum, quam Grę corum. Extant eorum acta a Metaphraste, descripta apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Mombr. to. 2. & alia manuscript. De ijsdem Niceph. lib. 7. c. 14. in fine. ibi de eorum martyrio; de miraculis autem S. Sergij lib. 15. c. 23. ex Euagr. lib. 4. cap. 27. & lib. 6. c. 20. De Sergiopoli ciuitate a S. Sergio martyre sic dicta, & reliquijs eiusdem martyris idem Niceph. lib. 15. c. 26. & 27. De Cosrhoe rege Persarũ, qui eidem obtulit dona, idem Nicephor. lib. 18. c. 21. De peregrinatione ad S. Sergiũ. in Araphas, habetur mentio in secunda synodo Nicæna, act. 5. & in Prat. spirit. c. 180. Agit de eodem Theodoret. de Euãgelica verit. lib. 8. in fine. Erexit eidẽ Sergio Iustinianus Imp. egregiam basilicã Constãtinopoli, aliam rursus Ptolemaide, vt scribit Procop. lib. 1. & lib. 5. edific. Iustinian. Imp. Romę etiam celebris fuit horum martyrum memoria illicq. erat Diaconia horum nomine, quam Gregorius tertius Papa restituit, auxitq. ut constat ex lib. de Rom. Pontif. Notissimus etiam in Galliis S. Sergius fuit, de cuius pollice, aliisque eius sacris reliquiis agit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 7. cap. 31.

c *Marcelli & Apulei.*] Agunt de iisdem Beda, Vsuardus, Ado, & alii ex actis sanctorum Nerei & Achillei.

d *Iuliæ.*] De qua Vsuardus, & Petr. in catal. lib. 9. cap. 31. hac die agunt.

e *Iustinæ.*] De eadem tabulæ ecclesiæ Patauinæ. Eius martyrij acta habet Mõbrit. tom. 2. plura in uita S. Prosdocimi, apud eumdem tom. 2. Petr. in catal. lib. 9. cap. 32. sunt in his aliqua corrigenda, ut quæ habentur de Vitaliano. & Maximiano regibus fuerunt hi præsides sub Romano Imperio constituti: nec enim illis temporibus aliquis erat in Italia regulus. De Iustina Venant. Fortunat. de gaud. vit. ætern. hoc versu.

Et Iustina simul, consociante Thecla.

Et lib. 7. ad Bod. Ducem, sic.

Iustinam Pataui, Euphemiam hinc Chalcedon offert.

f *Augusti presbyteri.*] Scribit de eo Gregor. Turonen. de glor. confess. cap. 80. ex quo & Molan. & Galesin. hac die.

g *Helani.*] Tabulæ Rhemenses, ex quibus ijdem qui supra Molan. & Gales. hac die.

h *Commemoratio S. Mariæ de Victoria.*] Eo nomine Neapoli nuper erecta est ecclesia, egregium plane diuinæ beni gnitatis monumentum, cum nostra memoria, anno salutis 1571. Fidelium classis sanctiss. D.N. Pij V. PP. ac Catholici Hispaniarum Regis Philippi, necnõ inclytæ Venetorum Reip. fœdere coacta, glorioſam ac cunctis seculis memorabilem de Turcis Christiani nominis infensissimis hostib. ad Echinadas insulas, captis hostium triremibus centũ & octoginta, cęteris dissipatis, uictoriã reportauit: fractosq. nostrorum animos in eam spem erexit: posse inimicos nostros (modo in vnum Christianorum animi, uiresque conueniant) nullo negotio profligari, atque deleri: præsertim si (vt tum in his

his actum est) præcipuam in Domino, & non in armis spem ponamus, peccatorumque sordibus expiatis, puræ ad Deum preces offerantur. ac Dei genitricis Mariæ auxilium pijs uotis sedulo imploretur.

i *Rosarij.*] Extant litteræ Gregorij Papæ XIII. datæ sub annulo Piscatoris, anno Dom. 1573. Kal. Aprilis, quarum initium est: Monet Apostolus. vbi singulis annis prima Dominica Octobris, ad memoriam dictæ uictoriæ diuinitus obtentæ perpetuo cõseruandam, & ad gratias Deo ac Deiparæ Virgini agendas, huiusmodi solemnitatem Rosarij perpetuo celebrandam decernit, atque in ea officiũ duplex Beatiss. Virginis recitari, in ijs videlicet ecclesijs, vbi eiusdem Rosarij altare aliquod fuerit: cuius quidem Sodalitatis pias preces, ac processiones vbique terrarũ ea ipsa die qua victoria parta est (quæ tunc fuit prima Dominica Octob.) de more factas, plurimum profuisse ad opem Dei genitricis pro Christianorum classe obtinendam, pie credendum esse profitetur.

xv. A Octauo Idus Octobr. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

NATALE beati Symeonis [a] senis, qui in Euangelio Dominum IESVM suis in ulnis suscepisse legitur. Cæsareæ in Palæstina passio S. Reparatæ [b] uirginis & martyris, quæ cũ nollet idolis sacrificare, sub Decio Imperatore varijs tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbæ specie de corpore egredi cœlumque conscendere visa est. Thessalonicæ sancti Demetrij [c] proconsulis, qui cum plurimos ad Christi fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iussu lanceis confossus martyrium consummauit. Ibidem S. Nestoris [d] martyris. Hispali in Hispania sancti Petri [e] martyris. Laodiceæ sancti Artemonis [f] presbyteri, qui sub Diocletiano per ignem martyrij coronam accepit. In territorio Lugdunensi S. Benedictæ [g] virginis & martyris. Anconæ sanctarum Palatiatis, [h] & Laurentiæ, quæ in persecutione Diocletiani sub Dione præside in exilium deportatæ, laboribus, & erumnis confectę sunt. Rhotomagi S. Euodij [i] Episcopi & confessoris. Hierosolymis S. Pelagię [k] cognomento Penitentis.

SIMEONIS [a].] De quo Luc. cap. 2. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem ad tertium Nonas Februarij, ut constat ex eorum Menolog. & ex constitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1.

b *Reparatæ.*] De eadem Beda & Ado. eius Acta habet Mombrit. tom. 2. Legimus eadem copiosius scripta in cod. manuscript. monast. S. Cæciliæ trans Tiberim.

c *Demetrij.*] De ipso etiam Beda, atq. alij,

alij, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Kalend. Nouembris. Extat encomium in magnum Demetrium martyrem Leonis Imp. in codice Græc. manuſcrip. Sfortianæ bibliothecæ num. 65. Acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, quę deſcripſit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Donauit olim ea Latinitati Anaſtaſius Bibliothecarius, ut auctor eſt Vincent. lib. 12. cap. 150. Frequens concurſus fuit Chriſtiano rum ad ſepulchrum S. Demetrij Theſſalonicam, ex quo unguentum medicũ ſcaturire iugiter conſueuit, de quo Glycas in Annal. Cedren. in compend. hiſt. & Zonaras in Michaele Quarto Imp. qui eiuſdem martyris ope Bulgaros profligauit. De baſilica S. Demetrij per Baſiliũ Imp. reſtituta meminit Cedrẽ. in Baſilio.

d *Neſtoris.*] De eodem Græci in Menologio ad vij Kalend. Nouembr. Eius res geſtæ intextæ habentur cum Actis S. Demetrij, de quo modo egimus. De ipſo item Nicephor. hiſt. lib. 7. cap. 18.

e *Petri.*] Vſuardus de eodem, Vaſęus in chron. ex Breuiar. Eborenſi, & Flos ſanct. Hiſpan.

f *Artemonis.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, recenſentque eius martyrium.

g *Benedictæ.*] De eadem Vſuardus hac die pluribus autem Petrus in catal. lib. 9. cap. 40. Alia eſt eiuſdem nominis virgo non martyr, cuius natalis eſt dies xvj. Kalend. Decembr. Scribit de ea Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 264.

h *Palatiatis & Laurentiæ.*] Harum res geſtas ex antiquis codicibus deſcriptas accepimus ab eccleſia Anconitana. De ijſdem Petrus in catal. lib. 11.

i *Euodij Epiſc.*] Ponitur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus in locũ S. Innocẽtij circa annum Domini 422. vt apparet ex tab. Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuard.

k *Pelagiæ Penitentis.*] Agunt de eadem hac die Latini omnes, & Græci, ut conſtat ex eorum Menologio. Vixit temporibus Theodoſij lunioris, ut patet ex his quæ ſcribit Nicephor. hiſt. lib. 14. ca. 30. Errant qui eam referunt ad tempora Numeriani, dicuntq. hanc ad Chriſtum conuerſam a Nonno, qui & Hippolytus dictus habetur, Epiſcopo Portuenſi: hæc enim ſuperius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Chriſtum, fuit Epiſcopus Edeſſenus ſubſtitutus in locum Ibæ, ut ſcribit Liberat. diac. in Breuiar. cap. 12. cumque ille ſedem recepiſſet in Concilio Chalcedonenſi, Nonnus remanſit Antiochiæ commendatus a Synodo Maximiano Epiſcopo Antiocheno, ut conſtat ex eodem Concil. Act. 10. Porro ille eum præfecit eccleſiæ Heliopolis ad Libanum poſitæ, cuius meminit Sozomen. hiſt. lib. 5. cap. 9. Diuerſa ab ea eſt alia Heliopolis, quæ eſt in Aegypto, quæ Alexandrino, & non Antiocheno ſubdita eſt Epo. Porro idem Nonnus poſtmodum redditus eſt eccleſiæ Edeſſenæ, ut apparet ex epiſtola Epi ſcoporum illius prouinciæ, ſcripta pro comprobatione Concilij Chalcedonenſis ad Leonem Imp. extat tom. 2. Concil. nouæ edit. pag. 242.

9 Septimo Idus Octobr. Luna. B xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

VTETIAE Pariſiorum natalis ſanctorum martyrum Dionyſij [a] Areopagitæ Epiſcopi, Ruſtici presbyteri, & Eleutherij diaconi: ex quibus Dionyſius ab Apoſtolo Paulo baptizatus, primus Athenienſium Epiſcopus eſt ordinatus:

tus: deinde Romam veniens, a beato Clemente Romano Pontifice in Gallias [b] prædicandi gratia directus est: & ad præfatam urbem deueniens, cum ibi per aliquot annos cõmissum sibi opus fideliter prosequeretur, tandem a Præfecto Fescennino post grauissima tormentorum genera una cum socijs gladio animaduersus, martyrium compleuit. Eodem die memoria S. Abrahæ [c] Patriarchæ, & omnium credentium patris. Apud Iuliam in territorio Parmensi, uia Claudia, S. [d] Domnini martyris sub Maximiano Imperatore: qui cum vellet persecutionis rabiem declinare, a persequentibus gladio transuerberatus, gloriose occubuit. Apud Cassinum S. Deusdedit [e] abbatis, qui a Sicardo tyranno in carcerem trusus, illic fame & ærumnis confectus, reddidit spiritum. In Hannonia S. Gisleni [f] Episcopi & confessoris, qui relicto Episcopatu, monachi uitam in monasterio a se constructo exercens, multis uirtutibus claruit. Hierosolymis sanctorum Andronici [g] & Athanasiæ eius coniugis. Antiochiæ S. Publiæ [h] abbatissæ, quę, transeunte Iuliano Apostata, Dauidicum illud cum suis virginibus canens: Simulacra Gentium argentum & aurum: &, Similes illis fiant qui faciunt ea: Imperatoris iussu alapis cæsa est, & grauiter obiurgata.

OCTOBRIS 9.

DIONYSII *& soc.*[a]] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem quinto Nonas Octobr. Horum Acta in primis conscripta feruntur ab Aristarcho Gręco chronographo, indeque a Methodio Episcopo Constantinopolitano, quę ab Anastasio Bibliothecario in Latinum conuersa esse scribit Hincmarus Episcopus; eadem Metaphrastes, Michael Syngellus, Glycas, Suidas, & alij: Hilduinus autem ex antiquis tum Latinorum, tum etiam Græcorum monumentis scripsit Areopagitica, exposcente Ludouico Pio Imp. Idemque Anastasius Bibliothec. ad Carolum Caluum dedit epistolam aduersus eos qui dicerent Dionysium Areopagitam alium esse ab illo Parisiẽsi Episcopo. Hæc omnia simul iuncta edidit Sur. tom. 5. Rursus etiam eadem Acta carmine scripta ab eodem Hilduino, asseruari in monasterio Gemblacensi, testatur Molanus. Nostra ætate Matthæus Galenus scripsit Areopagitica, quibus eiusdem Dionysij scripta uindicauit a calumnijs hæreticorum: addidimus nonnulla in Annalibus Ecclesiasticis, quibus non leues eorundem obiectiones soluimus. Extat Venantij Fortunati carmẽ de basilica S. Dionysij, ac eius martyrio lib. 1. meminitque eiusdem lib. 7. ad Bodeg. & in vita S. Martini lib. 4. Quod autem sanctum caput suum portauit manibus; id quidem Hilduinus ex Lysbio, atque etiam Metaphrastes in ipso Dionysio, & Nicephor. hist. lib. 2. cap. 20. profitentur.

b *In Gallias.*] Sat scio, eam quæstionẽ de Dionysio Parisiorum Episcopo, sit ne censendus ille idem qui ex Areopago ad Christi fidem, ac inde ad Athenienses ecclesiæ regimen assumptus fuit, iam ante annos septingentos agitatam, ac definitam, a nonnullis iterum deduci in controuersiam; quibuscũ in Annal. Eccles. prolixior est mihi disputatio. Hic autem (vt instituti patitur ratio) pauca dumtaxat, quæ piæ menti satis esse possint, attingam; reddamque in primis uerba Hincmari Rhemẽsis Episcopi, auctoris illorum

illorum temporum non ignobilis, quibus, scribens ad Carolum Caluum Imp. rem ipsam his verbis testatam reliquit, cum ait: Patrem vestrum Dionysium esse Areopagitam, a beato Paulo Apostolo baptizatum, & Athenien sem ordinatum Epm, & in Gallias a beato Clemente directū, ex his quæ Græca testificatio, & S. Romanæ sedis attestatio, & Gallicana intimat contestatio, ratum in hac causa (quod longe ante nos dictum est) recognoscant. Hæc ille: quæ ne perfunctorie dicta videantur, singillatim expēdete, operæpretium fuerit. Quod igitur ad Græcam, quam dicit, attestationē pertinet; quid aliud professus est Michael Imp. publica legatione, qua ad Ludouicum Pium misit commentarios oēs Dionysij Areopagitæ nuper repertos? q perlati Parisios ipsis vigilijs S. Dionysij celebritatis, cuiusnam illi fuerint, miraculis tunc diuina uirtute editis, certa fide probati sunt. Narratur rei gestæ historia in ea epistola, quam ad eumdem Ludouicum Imp. Hilduinus conscripsit. Cōstat insuper, auctore Anastasio S.R.E. Bibliothecario, S. Methodiū Cōstantinopolitanum Epm, olim cū esset presbyter, & legatione Apostolica fungeretur, uitam S. Dionysij Areopagitę, qua illum in Gallias profectū, Parisiorū ecclesiam curasse confirmat, Romanę Ecclesiæ tradidisse. hęc etenim idem Anastasius, qui eam in Latinum a se translatum misit ad Carolum Caluum Imp. testatur epistola ad eū tunc data. Metaphrastes insuper Dionysij Acta, hęc ipsa testātia, ex antiquioribus monumentis descripsit: quæ uenerationē esse digna, Synodus Florentina, ea citando, monstrauit. Quod itē ad Grecos pertinet, Michael Syngellus presbyter Hierosolymitanus in encomio, quod de eodem Dionysio habuit, eadē plus satis testata reliquit: quæ & complures alij Græcorū recentiorum professi sunt, quos enumerare lōgum esset. Hæc de his quæ spectant ad Græcorū attestationem. Qđ autē pertinet ad testimoniū S. R.E. quo idem Hincmarus eamdē rem cōprobatā affirmat; ad id referendum arbitror, qđ Hilduinus, cum ad eam rem probādam citat antiqua Missalia Gallicana, ea probata dicit auctoritate Roman. Pontificū Innocentij, Gelasij, atque Gregorij, quorum ea de re epistolas apud eamdem Parisiensem ecclesiam extare testatur. in sacris. n. Missæ præfationibus, moris erat, vitam illius sancti, cuius solemnitas ageretur, summatim collectam publice recitari, ut etiam in Sacramētario S. Gregorij, & in Missali Ambrosiano hactenus cernitur. His accedit Stephani Papæ factis potius quam verbis testata sntia: nam eo tpe quo ipse Pipinum Regem coronauit in Gallia; cum ęgrotans, S. Dionysij adminiculo e morbo conualuisset, sacris eiusdem reliquijs Romam translatis, in ipsius honorem monasterium erigēdum curauit, quod Græcis monachis tradidit, atque indito nomine, Græcorū Scholam nuncupauit: qđ obitu eius imperfectum relictum, ab eius successore Paulo Papa est penitus absolutū. Hæc ipsa Ludouicus Imp. ab Hilduino perpetuis monumentis voluit commēdari, prout eiusdem Imp. ad eum litteræ scriptæ declarāt. Et quid, quæso, causæ fuisse exrstimamus, qđ S. Dionysij monasteriū & Græcis attributum, & Græcorum Schola dici uoluit, nisi ut in ædibus Græci hominis, Græci gentiles eius, ueluti iure hospitij, considerent? Sancta insuper Romana Ecclesia huic ueritati ea quoq. ratione adstipulata vr̄, quod a S. Methodio allata Romam Dionysij Acta receperit, ac fideliter custodierit; cū pręsertim eiusdem sanctæ sedis Bibliothecarius Anastasius, summę illorum temporū doctrinæ & auctoritatis uir, eadem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imp. una cum litteris, quæ adhuc extāt, in Gallias miserit. Hæc satis de his q̄ ad sedis Apostolicę tęstimonium spectant. Ad illud etiam quod idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat contestatio. prędicta sufficere possunt, nimirum antiquorum Missalium fides, et Acta ipsa, quę ex antiquis monumentis, & a Visbio Hilduinus collegit; quibus etsi aliquis error inhęsit, ut de Dionysij martyrio perperam recensito sub Domitiano Imp. uel q̄d aliud eiusmodi; non tamen idcirco cetera, quę in

eis narrantur, sunt reijcienda; cum præsertim tot tantosque habeat adstipulatores. Quod si ob vnum errorem, uel alterũ in vitis sanctorum inuentum, cetera quę remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes fere sanctorum vitas in maximum discrimen inducimus; cum pene in omnibus aliquid notari possit, quod corrigendum videatur; sitq. canonicarũ tantummodo scripturarũ singularis prærogatiua, ut in eis cuncta uera, inconcussa certaq. narrentur. Quod autem prędictis cĩbus de Dionysio ex Gregorio Turonensi opponitur, quod dicat in hist. de gest. Franc. lib. 1. ca. 30. S. Dionysium missum esse Parisios temporibus Decij: id quidem tam uerum est, quam quod ibidem asserit, Trophimum Arelatem, Paulum Narbonam, & Martialem ijsdẽ Decij tpibus missos in Gallias; quos omnes liquido constat ab Apostolis illuc esse directos, prout Acta & antiqua Martyrologia attestãtur. Pace Gregorij dixerim; ipsum non tm̃ in tam remotis, sed in his etiam quę suorum sunt temporum, aliqñ esse hallucinatum, sæpe superius ostensũ est. Corrigendus est item error ille Hilduini dicẽtis, Dionysium annos natum circiter nonaginta, martyrio coronatum anno decimosexto Domitiani Imp. qđ falsum esse, ex eiusdem Dionysij scriptis conuincitur, quibus citat S. Ignatium in epist. ad Romanos: quã eodẽ anno, quo martyrium subijt, esse scriptam, satis apparet. Porro Ignatium Traiani tempore martyrio uita functum, omnes testãtur. Dionysij porro ætatem ex eo facile inuenies, dum ipse scribens ad Apollophanem, admirandam illam Solis eclipsim tpe passionis Christi, contigisse ait, cum ipse ageret annum snę ætatis vigesimum quintum. ex hac quidem eius annorum ratione, ut Dionysius Ignatio superuixerit, utique centesimum ætatis annum excessisse eum oportuit. Nec mirum uideri debet, tam longam Dionysio contigisse ætatem: cum diuina quadam dispẽsatione factum sit, vt cõpluies ex his qui Apostolorum tpibus uixerint, ad lõgissimam ætatem peruenirent; nẽpe ut ea quæ oculis aspexissent, certa scientia testarentur; vt inter alios Simeon Episcopus Hierosolymitanus, qui cẽtesimum uigesimum attigit annum: S. Ignarius, qui se Dominum in carne vidisse testatur, scribẽs ad Polycarpum (citat eam epistolam S. Hieronymus de script. Eccles. in Ignario) ad annum undecimum Traiani, ut idẽ auctor affirmat, peruenit. Certe Quadratus, qui sedit post Publium, qui Dionysio successit in ecclesia Atheniẽsi, rexitque illam tpibus Hadriani, complures se vidisse tradit, qui Christi temporibus sanati essent, & a mortuis surrexissent, ut de ipso recitat S. Hieron. lib. de scrip. Eccles. Quid memorem Hermam Pauli discipulum, cuius ipse meminit, scribens ad Romanos, cuius & esse dicitur liber Pastoris? eum constat ad ultima vsq. Antonini Pij tempora fuisse superstitem. Dicerem de Polycarpo & alijs, nisi me alio vocaret oratio. Qđ autẽ Beda & Ado de Dionysio Areopagita agũt 3. die Octob. die uero nono de Dionysio Parisiorũ, quasi hic sit diuersus ab illo: dicimus a Græcis mutuatos exẽplum; ea enim die Græci de Areopagita agunt; Romæ autẽ hac die ex antiquis ecclesiarum monumentis agi solitum, certum est, alia fortasse de causa. sæpe. n. accidisse uidimus, vt alia ratione Græci, alia uero Latini eiusdem sancti agant celebritatem; immo inter ipsos Latinos eamdẽ inuenies diuersitatem, quod nimirũ alij celebrent diem natalem, inuentionis, seu translationis alij, vel forte dedicationis ecclesiæ; qua etiam ratione de uno eodemque sancto iterum agi solemnitatem, facile inuenies. Ad hæc, si attentius considerẽtur quæ Beda & Ado ea die tertia Octobris dicant de Dionysio Areopagita; ijdem nostræ potius fauere videntur causæ, quam contradicere: cum testentur, S. Dionysiũ sub Hadriano Imp. martyriũ consummasse: quo quidẽ tempore Atheniensi ecclesiæ præsuisse Quadratũ Episcopũ, & huius prędecessorem Publiũ, Dionysij successorem, certum est: id etenim Euseb. hist lib. 4. ca. 22. id etiã S. Hieron. de script. Eccles. in Quadrato, id denique ceteri historici ea tempora prosecuti testantur. Quin, si fidem præstamus Hippolyti

polyti libello de 72. discipulis, Narcissũ discipulum Domini ante prædictos post Dionysium Athenis sedisse, dicere opus est. Quænam ergo causa esse potuit, ut Dionysio adhuc superstite, vsque ad tempora Hadriani tres Episcopi, uel saltem duo in eius locũ fuerint subrogati? haud equidem credendum est, talem tãtumq. virum, Ecclesiæ columnam, in maximis illis Ecclesiæ angustijs sedi nuncium remisisse, uitamq. otiosam transegisse. Sicque nihil est qđ conuenientius dici possit uideatur, quã (qđ eius Acta significãt) eum ad maiorem prouinciã subeundam a S. Clemente Papa in Gallias amandatũ: quo exemplo factum apparet, ut & S. Polycarpus suorum discipulorũ plerosque eodem ex Asia miserit, cum tã ingẽs ostium ad Euangeliũ propagãdũ patere videret, & in multa messe operarios esse perpaucos. His iam de Dionysio expeditis, ac pluribus certa quam putaram; studiosi lectoris uenia, liceat hic paulisper adhuc immorari, ac de eiusdem auctoris scriptorũ firmitate paucula in medium afferre. Rogatus aliqñ cãm a disertissimo atq. amplissimo uiro, cur nec S. Hieronymus, nec Eusebius, quorum præcipuum fuit studium, rerum Ecclesiasticarũ scriptores colligere, Dionysij Areopagitæ meminerint? Rñdi: Qđ ad S. Hieronymum spectat, non est qđ quis miretur, cum ille eos solum cognoscatur collegisse antiquos scriptores, quos ab Eusebio inuenisset recensitos; illosq. tm̃ addidisse, qui post Eusebij tpa claruere: profitetur. n. hoc idem ipse in commentarij præfatione ad Dextrum. Si. n. hunc uel alios ab eo prętermissos nouisset; haud dubiũ, de ijsdem agere haud desiuisset. Itaq. tota iam quæstio cum de Eusebio esse uideatur; res non est propterea in eo periculo constituta, ut eã cadere sit necesse, vnius tm̃ non dicam testantis, sed silentis hominis testimonio. S. Maximus monachus aduersus Monothelitas egregius Ecclesiæ propugnator, de his agens, clamosum Eusebij silentium affectatum nimis, ac dolo malo simulatum demõstrat; dum affirmat Dionysij Areopagitæ commentarios iam olim notos fuisse Dionysio Episcopo Alexandrino, eosdemq. ab eo fuisse scholijs illustratos; adducitq. in eius rei testimonium Anastasium Ep̃m Antiochenum in libro cuius est titulus, ἐν τῇ ὁδηγῷ. Numerat idem S. Maximus alios antiquos Theologos, quorum scriptorum nulla ab Eusebio facta est mentio; ut librorum Narcissi, Hymenæi, & aliorum, quos tñ putãdum est illum non prætetijsse, cũ locupletissime bibliothecæ Pamphili martyris factus sit heres; sed Arianum hominem hæretica fraude illos occultasse: nam Arianorum vexillarius (sic. n. eum appellat S. Hieronymus) auctores illos prodere timuit, quibus Ariana hæresis sterneretur. Quænam ab Arianorum insidijs salua esse potuerũt, si eorum perfidia etiam Nicæni canones naufragium passi sunt? Sed ut modo de scriptoribus Ecclesiasticis agamus; vnũ tantum de ea re adducam exemplũ. Quę nam, quæso, fuit causa, ut Theologorum antiquorum celeberrimum Theognostũ Eusebius silentio prętterierit, nisi qđ sciebat eum Arij dogmatibus aduersari? Porro probe nouit Theognosti bene exculti ingenij lucubrationes S. Athanasius, qui eum citat in lib. de synod. Nicęnæ decret. contra hæres. Arian. his uerbis: Discite (inquit) nunc Christo rebelles Ariani Theognostum virum disertũ non abhorruisse a uocabulo Substantiæ, scribẽs de filio Dei in 2. Hypotyposeon, ita locutus est &c. recitat ibi grauissimã eruditi uiri sn̄iam de una eademque filij Dei cum Patre substa. idemq. Athan. lib de peccato in Spir. sanc. ad Serapionem, eũdẽ citans auctorẽ, simul & Origenẽ, hęc ait: Prisci igit hoĩes ĩter quos & Origines uir multarum disciplinarũ & multum industrius, & Theognostus ille admirandus & perquam studiosus (horũ. n. opera legebam, cum tam epistolam acciperem) tradunt nobis, &c. Quisnã putet nobilissimum theologorum Eusebio fuisse incognitum, quẽ præsertim Athanasius ad astruendam filij Dei diuinitatem, quam ille adeo impugnabat, tã ipsi, q̃ cæteris Arianis ob oculos ponit? Videant ergo, q̃ firmo nitantur argumẽto, qui affectatum Eusebij silentium contra

Dionysij commẽtarios in testimonium adducunt. Quod demum spectat ad cęte ras obiectiones, quas de Clemente Alexandrino, Timotheo, uel alijs aduersus eiusdem scripta aduersarij obijciunt: præ ter illa, quæ in eo genere à Matthęo Galeno laudabiliter scripta sunt; alia cõplu ra, ac (ni fallor) certa atq. probata in Annalib. Eccles. proximè, Deo auspice, in lucem prodituris, sedulo explicabuntur.

c *Abrahæ Patriarchæ.*] Agunt de eodem hac die tum Latini, tum Græci; qui addunt & Loth. De Abraham, qui merito dictus est Pater credentium. præter ea quæ locupletissime de eo scribũtur in diuinis scripturis, agunt Ioseph. de antiq. Philo Iudęus, & alij Hebręorum, Latinorum, & Grętorum, quos omnes singillatim recensere & longum, & molestum esset. De locis Abrahæ, memorijs nobilibus ædificiorum illustratis, ut de quercu Mãbre, cellula Saræ, incunabulis Isaac, & loco sacrificij, vbi eumdem Isaac filiũ uoluit immolare, agunt Sozom. hist. lib. 2. c. 3. Hieron. in epitaphio Paulæ epist. 27. & Beda de locis sanctis.

d *Domnini.*] De quo Beda, Vsuardus, & alij. Huius res gestæ æditæ habentur apud Mombrit. tom. 1. Sur. to. 7. & Petr. in catal. lib. 9. cap. 42.

e *Deusdedit.*] Adnumeratur hic inter Casinates abbates decimusquintus ordine; successit Apollinari, sedit que annos sex, ut accepimus ex tab. manuscr. abbatum Cassin. De eodem Leo Ostiens. in chron. Cassin. lib. 1. c. 22. Ttithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 5. c. 274. additq. de miraculis ad eius sepulchrum fieri solitis. huic autem successit Hildericus.

f *Gisleni Episc.*] Huius res gestas edidit Sur. tom. 5. plura De ipso Molan. in indic. sanct. Belg. vixit temporibus Dagoberti regis, circa ann. Domini 640.

g *Andronici, & Athanasiæ.*] De his item Græci hac die in Menologio agũt.

h *Publiæ.*] Græci itidem de eadem in Menologio hac die; qui ibidem profitẽtur hanc ipsam matrem esse S. Ioannis Chrysostomi. at uero q res eiusdẽ Chrysostomi sunt prosecuti Anthusam eã dictam esse, testantur, fortasse ita nomine, & cognomine Publia Anthusa dicta est. Idem S. Ioannes Chrysost. in libro quem scripsit ad uiduam iuniorem, spectatissimæ uirtutis exemplar matrem suam fuisse testatur. De egregia Publiæ confessione agit Theodoret. hist. lib. 3. c. 17. Amita autem S. Ioannis Chrysostomi dicta est Sabiniana, de qua Pallad. in Lausiacis c. 29.

xiij. C. Sexto Idus Octobr. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

IN Creta insula beati Pinyti[a] inter episcopos nobilissimi. Hic Gnosiæ vrbis episcopus, sub M. Antonino Vero, & L. Aurelio Commodo floruit, & in scriptis suis, velut in quodam speculo, viuentem sui reliquit imaginem. Coloniæ Agrippinę S. Gereonis[b] martyris, cum alijs trecentis decem & octo, qui in persecutione Maximiani pro uera pietate gladijs patienter colla subdiderunt. In territorio eiusdẽ vrbis SS. Victoris,[c] & sociorum martyrum. Bonnæ in Germania sanctorum martyrũ Cassij[d] & Florentij, cum alijs plurimis. Nicomediæ sanctorum martyrũ Eulampij, & [e] Eulãpiæ virginis eius sororis, quæ cum audisset fratrẽ pro Christo torqueri, exiliẽs in mediam turbam, eumq. amplexata, sociã

se illi

se illi adiunxit: atque ambo in ollam feruentis olei coniecti, sed nulla ex parte læsi, una cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Christum, obtruncatione capitis martyrium compleuerũt. Eboraci in Anglia S. Paulini [f] Episcopi, discipuli beati Gregorij Papæ, qui cum alijs ad prædicandum Euangelium illuc ab eo missus, Eduuinum Regem, eiusque populum ad fidem Christi conuertit. Populonij in Tuscia S. Cerbonij [g] Episcopi & confessoris, qui (ut S. Gregorius refert) in vita & morte miraculis claruit. Veronæ item S. Cerbonij [h] Episcopi. Capuæ S. Paulini [i] Episcopi.

OCTOBRIS 10.

PINYTI[a].] De ipso etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Agunt de eodem Euseb. in chron. an. vndecimo. Marci Aurelij Antonini, & histor. lib. 4. cap. 20. & 22. Hieronymus de script. eccles. Niceph. lib. 4. c. 8. & alij recentiores.

b *Gereonis, & sociorum.*] Beda, Vsuar. Ado, & alij de eodem hac die, quorum acta ex antiquis tabulis excepta ab Elinando habet Sur. to. 5. Agit de his Ado Vien. in chron. an. 18. Diocletiani Imp. De horum inuentione mentio habetur in uita S. Annonis Episcopi Colon. lib. 2. c. 17. apud Sur. tom. 6.

c *Victoris, & soc.*] De his item Vsuardus. Recẽsentur horum res gestę in prædictis actis S. Gereonis, numerantur que hi, qui cum Victore sunt passi, martyres trecenti & triginta.

d *Cassij, & Florentij.*] Agunt de his etiam Vsuardus, & Ado. Recensentur ijdem in ipsis actis S. Gereonis, & apud Petrum in catal. lib. 9. cap. 46. Sed Veronæ, perperam legebatur, loco Bonnæ. Est Bonna ciuitas in Germania iuxta coloniam Agrippinam, ubi horum sanctorum Martyrum corpora requiescere accepimus.

e *Eulampij, & Eulampiæ.*] Græci etiã de his agunt in Menologio. Horum acta Metaphrastes prolixius est prosequutus: quæ habet Lipom. tom. 9. & Sur. to. 5. pas sim. referũtur in psecutione Diocletiani.

f *Paulini Episcopi.*] De eodem plura Beda; Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Gesta eius exactè descripta sunt a Beda de gest. Angl. lib. 2. c. 9. & 10. vsq. ad 20. & in epitome. Migrauit ex hac uita anno Domini 644. cum sedisset annis 22. alij recentiores de eodem scribunt, inter quos Trithemius, sed omnes ex Beda mutuati sunt.

g *Cerbonij episcopi.*] Scripsit eius res gestas S. Greg. Papa lib. 3. dial. c. 11. qui & de eius ecclesia Longobardorum clade prostrata agit in regist. lib. 1. epist. 17. De eodem Sigeb. in chron. an. 536. Habemus in nostra bibliotheca eiusdem uitã manusc. quę incipit: Vir venerabilis, &c.

h *Cerbonij*, alias, *Cerboni episc. Veron.*] De quo & tab. eccles. Veron. quas eius ecclesiæ Augustinus Valerius episc. Cardinalis illustrauit egregio commentariolo, ibi pag. 6. & 38.

i *Paulini episcopi.*] Tabulæ Capuanæ ecclesiæ de eodem hac die cuius res gestæ describuntur in ipsius breuiario.

11 Quinto Idus Octobr. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M		N	P
7	8		9	10	11	12	13	14	13	14	15		16		17	18

TArsi in Cilicia natalis ſanctorum martyrum Tharaci[a], Probi, & Andronici, qui in perſecutione Diocletiani longo tempore carceris ſqualore afflicti, & tertio diuerſis tormentis & ſupplicijs examinati, in confeſſione Chriſti triũphum gloriæ abſciſſis ceruicibus ſunt adepti. In pago Vilcaſſino paſſio ſanctorum martyrum Nicaſij[b] Epiſcopi Rhotomagenſis. Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientię virginis, ſub Prędide Feſcennino. Item paſſio ſanctorum Anaſtaſij[c] presbyteri, Placidi, Geneſij, & ſociorum. In Thebaide ſancti Sarmatę[d] diſcipuli beati Antonij abbatis, qui a Sarracenis pro Chriſto necatus eſt. Veſontione in Gallijs ſancti Germani[e] Epiſcopi & martyris. Vzecię* in Africa S. Firmini[f] Epiſcopi & confeſſoris. In Scotia ſancti Canici[g] abbatis. Lyrę in Belgia depoſitio ſancti Gummari[h] confeſſoris. Apud Rhedones ſancti Æmiliani[i] confeſſoris. Tarſi in Cilicia ſanctarum mulierum Zenaidis[k] & Philonillę ſororum, quę beati Pauli Apoſtoli conſanguineæ, & in fide fuerunt diſcipulę. Veronę ſanctę Placidię[l] virginis.

* Vencię in Gallia Narbonẽſi

OCTOBRIS 11.

THARACI *& ſoc.*[a] De his Beda, Vſuardus, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agũt. Horum Acta a Metaphraſte deſcripta refert Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Nos autem habemus eorumdem Acta pura ac ſincera, vt excepta ſunt a Notarijs actuarijs. eſt illorum exordium: Cognoſcente Maximo Præſide in Tarſo Ciliciæ, Conſſ. Diocletiano quartum & Maximiano tertium, octauo Kal. Aprilis, &c. fuſiora ſunt & vberiora, quam illa quæ edita habentur a Metaphraſte. De horum reliquijs & dedicatione eccleſię hęc ſcribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiſcopus Martyrius egit ſynaxim & uigilias: cum multis lãpadibus & ſuffitibus ſplendidam & magnificã egit dedicationem, deponens ſub ara quaſdam partes reliquiarum Tharaci, Probi, & Andronici, ſeptima menſis Maij. Hæc ibi.

b *Nicaſij Epiſcopi & ſoc.*] Agũt de his Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Fuit hic primus Rhotomagenſis ſedis Epiſcopus, illuc miſſus a Clemente Rom. Pont. ut declarant tabulæ eius eccleſiæ.

c *Anaſtaſii & ſoc.*] De his item uet. manuſcr. quorum meminimus.

d *Sarmatæ.*] De eius occubuit S. Hieron. in chron. anno 22. Cõſtantini Imp. his verbis: Sarraceni in monaſteriũ beati Antonij irruentes, Sarmatam interficiunt. Hæc Hieronymus, qui ſupra anno 21. ait: Sarmata, Amatus, & Macarius diſcipuli Antonij inſignes habentur.

e *Germani Epiſc.*] Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, occiſus ab Arianis anno Domini 372 ut docent tabulę Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ. Agit de eodem Molanus in additionibus ad Vſuardum.

f *Firmini Epiſc.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores. Vzecia, cuius hic erat Epiſcopus, dicta eſt etiam Vzita, cuius meminit Ptolemæus, & Strabo. Verum ſi legas, Vencię in Gallia, ſcias hunc Firminum interfuiſſe quinto Cõcilio Aurelianenſi, & poſteriori Pariſiẽſi.

g *Canici abbatis.*] Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. ac recentiores de eodem hac die.

h *Gummari.*] Scripſit Acta eius Theobaldus,

baldus, quæ habes apud Sur. tom. 5. idēque eadem heroico carmine cecinit, ut testatur Molan. in annot. ad Vsuard. qui de eodem pluribus agit in Indic. sanct. Belg. Claruit circa annum Domini 770.

i *Aemilianum.*] De eo vet. manuscr. Maurolyc. & Molan. in addit. ad Vsuardum.

k *Zenaidis & Philonillæ.*] Agunt & de his Græci hac die in Menologio, describuntque paucis Acta ipsarum.

l *Placidiæ.*] Tabulæ ecclesiæ Veronensis, Petrus in catal. lib. 9. c. 70. & nuper Illustr. & R. D. Aug. Valerius Episcopus Veronen. Card. lib. antiq. monum. Episcop. Veronen. pag. 29. & 57. Eiusdem fere nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Gallijs Placidina olim vxor S. Leontij Episcopi Burdegalensis, eiusq. genus & uirtutes Venant. Fortunatus egregie cecinit lib. 1. carm.

12 Quarto Idus Octobr. Luna. E xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE sanctorum martyrum Euagrij [a], Prisciani, & sociorum. Rauennæ uia Lauretina natalis S. Edistij [b] martyris. In Lycia sanctæ [c] Domninæ martyris, sub Diocletiano Imperatore. In Africa sanctorum [d] Confessorum & Martyrum quatuor millium nongentorum sexaginta sex, in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano: qui cum essent partim ecclesiarum Dei Episcopi, partim presbyteri & diaconi, associatis sibi turpis fidelium populorū, pro defensione Catholicæ veritatis in horribilis eremi exilium trusi sunt: ex quibus plurimi, dum crudeliter a Mauris ducerentur, hastilium cuspidibus ad currēdum impulsi, & lapidibus tunsi, alij ligatis pedibus uelut cadauera per dura & aspera loca tracti, & singulis membris discerpti, ad extremum varie excruciati, martyrium celebrarunt. Erant inter eos præcipui Domini sacerdotes Felix & Cyprianus Episcopi. Celenæ in Pannonia sancti [e] Maximiliani Episcopi Laureacensis. Eboraci in Anglia S. Vualfridi [f] Episcopi & Confessoris. Mediolani sancti Monæ [g] Episcopi, qui, cum de Episcopo eligendo ageretur, cælesti lumine circumfusus, eo signo mirabiliter in Episcopum est assumptus. Veronæ S. Saluini [h] Episcopi. In Syria S. Eustachij [i] presbyteri & confessoris.

OCTOBRIS 12.

EVAGRII *& soc.*[a]] Vet. manuscr. ex quibus Galesin. qui addit Edistium, sed hic idem cum illo qui Rauennæ passus est, ut inferius dicemus. In aliquibus codicibus in Syria hi passi leguntur.

b *Edistij.*] De eo Beda, Vsuard. & alij recentiores. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. passum hunc scribit in persecutione Diocletiani Imp.

c *Domninę.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, ubi & eius passio describitur.

d *Sanctorum Confes. & Mart.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, Græci autem in Menolog.

septimo Idus Decembris, ubi & eorum cruciatus describunt, quos plenius prosecutus est Victor. lib. 2. de persecutione Vuandal. summatim autem constitutio Iustiniani Imp. Cod. de Præfect. Præt. Africæ.

e *Maximiliani Episcopi.*] Huius res præclariſſime gestas haberi in bibliotheca Tornacensi, testatur Molan. Plura de eodem Cuspinianus in Austria.

f *Vualfridi Episcopi.*] Beda de gest. Angl. lib. 3. cap. 28. lib. 4. c. 12. lib. 5. cap. 20. & in epitome de eodem agit, aitque obijsse diem anno Domini 732. Integra autem eius Acta scripta sunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouissime a Petro Bles. vt constat ex catalog. scrip. Britan. et ex Molano in annot. ad Vsuardum.

g *Monæ Episcopi.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanen. ex quibus Galesinius hac die.

h *Siluini Episc.*] De eodem tabulæ eccles. Veron. Illust. & R. D. August. Valer. Episc. Veronens. Card. lib. de antiq. monumen. Episcop. Veronen. pag. 10. & 41.

i *Eustachij.*] Beda, Vsuardus, Petrus in catal. lib. 11. num. 283. & alij recentiores.

x. F Tertio Idus Octobr. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

APVD Troadem Asiæ Minoris vrbem natalis S. Carpi[a] discipuli beati Pauli Apostoli. Cordubæ in Hispania natalis sanctorum martyrum Fausti, [b] Ianuarij, & *Martialis*, qui primo equulei pęna cruciati, deinde supcilijs rasis, dē tibus euulsis, auribus quoque & naribus præcisis, ignis passione martyrium consummarunt. Thessalonicę S. Florentij [c] martyris, qui post varia tormenta igne combustus est. In Austria S. Colmanni [d] martyris. Apud Septam in Mauritania Tingitana passio sanctorum septem martyrum ordinis Fratrum Minorum, Danielis [e], Samuelis, Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini: qui ob Euangelij prędicationem, & Mahumeticę sectæ confutationem, a Sarracenis contumelias, uincula, & flagella perpessi, demum capitibus abscissis, martyrij palmam adepti sunt. Antiochiæ sancti Theophili [f] Episcopi, qui sextus post beatum Petrum Apostolum eiusdem ecclesiæ Pontificatum tenuit. Turonis sancti Venantij [g] abbatis & confessoris. Apud Sublacum in Latio sanctę Chelidonię [h] virginis.

OCTOBRIS 13.

CARPI[a].] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio ad viij. Kalend. Iunij agunt, traduntq. vnum fuisse ex numero septuagintaduorum discipulorum. De eo Paul. 2. ad Timoth. cap. 4. & Dionys. Areop. epist. 8. ad Demophil. si tñ vnum eumdemq. esse dixerimus. Hunc, de quo agimus, factum esse Episcopum Beroæensem, auctor est Dorotheus in Synopsi. Græci agunt hac die in Menologio de alio Carpo, qui passus est cum Papila, Agathonice, & alijs, de quibus scribit Euseb.

Euſeb.hiſt.lib.4. cap.14. ſed de his ſupra 13. Aprilis.

b *Fauſti & ſoc.*] De his Vſuardus & Ado; Beda autem de Fauſtino, Marco, et Adria, Petrus in catal. de Fauſto & ſoc. lib.9.cap.6. Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. de ſanctis Cordubenſ. Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſpan. Habentur apud Sur. tom.7. horum martyrũ Acta ſatis fidelia ex Lucio Marin. de reb. Hiſpan. lib. 5. qui ea deſcripſit ex antiquis monumentis. Eſt de his uetus ſacer hymnus in Breuiario Toletano, quo ipſorum Acta egregie canuntur. Plura de ijſdem in Theſauro concion. tom. 2. die 28. Septembris.

c *Florentij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, eiusque certamen deſcribunt.

d *Colmanni.*] Habet eius Acta ſapphico carmine ſcripta a Ioanne Stabio Sur. tom. 5. De eo & Cuſpin. in Auſtria. Patronus etenim Auſtriæ habitus eſt, paſſusque dicitur anno Domini 1012.

e *Danielis & ſoc.*] Horum res geſtas refert Antonin. in 3. par. tit. 24. c.7. §. 1. Sur. tom. 5. hac die, & nouiſſime chron. Franciſcan. cumulate ſatis. Paſſi ſunt anno Domini 1221. agiturque natalis dies eorum, auctoritate Leonis Decimi Romani Pontificis.

f *Theophili Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt de ipſo Euſeb. in chron. & hiſt. lib.4. cap.19. Hieron. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 151. ad Algaſiam quæſt.6. & in proœm. ſuper Matth. Niceph. hiſt. lib. 3. c. 25. & lib. 4. c. 9. & Niceph. Epiſc. in chron. Extant huius diuinæ illæ lucubrationes ad Autolicum aduerſus Gentiles conſcriptæ.

g *Venantij abb.*] Vſuardus de eodem, & alij recentiores. Geſta eius deſcribit Gregor. Turon. in uit. ſanct. Patr. ca. 16. de glor. confeſſ. cap. 15. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 10. cap. 31. in Licinia Epiſcopo Turon.

h *Chelidoniæ.*] Huius uenerabile corpus ex uetuſta eccleſia in mõtibus Simbruinis poſita translatum eſt in baſilicã S. Scholaſticæ apud Sublacum opera Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Marci Antonij Card. Columnæ, viri religioſiſſimi. Eius vitæ Acta in eiuſdem S. Scholaſticę monaſterio aſſeruari accepimus.

14 Pridie Idus Octobr. Luna. G ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE via Aurelia natalis beati Calliſti [a] Papæ & martyris, qui Alexandri Imperatoris iuſſu diutius fame in carcere cruciatus, & quotidie fuſtibus cæſus, tandem e feneſtra domus, in qua cuſtodiebatnr, præcipatus, atque in puteum [b] demerſus, victoriæ triumphum promeruit. Cęſareæ in Paleſtina ſanctę Fortunatę [c] virginis & martyris, quę in perſecutione Diocletiani poſt equuleum, ignes, beſtias, & alia tormenta ſuperata, ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus poſtea Neapolim in Campania delatum fuit. Item ſanctorum Carponij [d], Euariſti, & Priſciani, fratrum eiuſdem beatę Fortunatæ; qui poſt eam gladio iugulati, pariter martyrij coronam perceperunt. Item ſanctorum Saturnini [e] & Lupi. Arimini ſancti Gaudentij [f] Epiſcopi & martyris. Tuderti ſancti

ti ſancti Fortunati [g] Epiſcopi qui (vt beatus Gregorius refert) in effugandis ſpiritibus immundis immenſæ virtutis gratia emicuit. Herbipoli ſancti Burchardi [h] primi illius ciuitatis Epiſcopi. Brugis Flandrorum S. Donatiani [i] Rhemenſis Epiſcopi. Treuiris ſancti Ruſtici [k] Epiſcopi. Eodem die depoſitio beati Dominici [l] Loricati In Latio ſancti Bernardi [m] confeſſoris.

OCTOBRIS 14.

CALLISTI *Papæ* [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. c. 15. Optat. contra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Epiſ. in Chron. & Niceph. Calliſt. lib. 4. c. 19. Extant eius Acta apud Sur. ex manuſcrip. edita to. 7. hac die. Eadem Mombrit. to. 2. inſunt tamen aliqua, quæ corrigantur. Cetera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ. Vetus extat Romæ memoria S. Calliſti Papæ, quam inſtauratam a Gregorio Papa III. habes ex Anaſtaſ. Biblioth.

b *In puteum demerſus.*] In puteum demergi conſueuiſſe, qui ſæuiſſime puniretur, ex Plautino penu. notat. Cæl. Rhodig. lect. antiq. lib. 10. c. 5. Extat adhuc ipſe puteus, in quem S. Calliſtus eſt demerſus.

c *Fortunatæ.*] De qua tab. eccleſiæ Neap. Eius Acta ab eadem eccleſia accepimus; quibus tum ipſius, tum fratrum eius Carponij, Priſciani, & Euariſti res geſtæ narrantur. Agitur ibi etiam de translatione eius Puteolos primum, inde Neapolim facta temporibus Conſtantini & Irenes Auguſtorum, cum Romanę Eccleſiæ præeſſet Hadrianus. Porro eædem uenerandæ reliquiæ nuper anno Domini 1561. tertio Nonas Martij repertæ ſunt Neapoli in eccleſia S. Gaudioſi Epiſcopi, vbi hactenus aſſeruantur.

d *Carponij & ſoc.*] De his item agitur in ijſdem Actis S. Fortunatæ, quorum modo meminimus.

e *Saturnini & Lupi.*] Beda tantum de Lupo, ſed in uet. manuſcrip. de utroque agitur; ſic & recentiores etiam.

f *Gaudentij Epiſc.*] Eius Acta ex priſcis monumentis accepta refert Petrus in catal. li. 9. c. 63. Vixit temporibus Conſtantij Imperatoris Ariani, cuius *iuſſu* in damnationem uocis Conſubſtantialis coactum eſt conciliabulum *Ariminenſe*; cum eidē ciuitati idem *Gaudētius* tunc præeſſet Epiſcopus; qui pro uiribus reſtitit, eorumq. Acta, ſoluta iam Synodo reſcidit, quam ob cauſam a Proconſulis militibus trucidatus eſt.

g *Fortunati Epiſc.*] De eodem hac die Vſuardus. De eo S. Greg. lib. 1. dialog. ca. 10. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. cum Totila Rex Gothorum *Italiam* vaſtaret. Agitur Tuderti de *Fortunato* pridie Kal. Iulij, quo die *ciuitatem* Fortunati meritis a Gothis liberatam tradunt. De eius reliquijs translatis in *Gallias* tempore Othonis Imp. ſcribit *Sigebert.* in chron. anno Domini 969.

h *Burchardi.*] Eius res geſtas ab Egiluuardo conſcriptas retulit Sur. in to. 5. Plura de eodem in uita S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini, Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. li. 3. c. 186. & lib. 4. c. 184. Demochar. in tab. Epiſcoporū Herbipolē. Cōſecratus Ēps a S. Zacharia Papa, ſedit annis XL. Obijt anno Dñi 791.

i *Donatiani Epiſc.*] Fuit hic ſecundus Rhemenſis Epiſcopus, de quo plures tractatus habentur in eccleſia Brugenſi, vt teſtatur Molanus, qui eoſdem recenſet in addit. ad Vſuardū, & in Indic. ſanct. Belgij. De eius translatione ad Brugas habet Sur. tom. 5. hac die. Alius ab eo eſt ille Donatianus Epiſcopus Cabilonenſis, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, habito poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. licet aliquis hos ſimul confundat.

k *Ruſtici Epiſc.*] In tabulis Rhemenſibus, quas deſcripſit Democh. numeratur hic XIIJ. eius ſedis Epiſcopus. agit de eodem Molanus.

l *Domi-*

Dominici.] Scripta sunt eius Acta a Petro Damiani: recensetq eadem Lipomanno 8. & Sur. tom. 5. Floruit circa annum Domini millesimũ quinquagesimum. m *Bernardi.*] Legimus eius res gestas manuscriptas, Arpino Romam missas.

15 Idibus Octob. Luna. **A** viij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
t u A B C D E f F G H M N P
11 12 13 14 15 16 17 18 17 18 19 20 21 22

ROMAE via Aurelia S. Fortunati [a] martyris. Apud Coloniã Agrippinam natalis sanctorum [b] trecentorum Martyrũ, qui in persecutione Maximiani cursum sui agonis compleuerunt. Carthagine S. Agilei [c] martyris, in cuius die natali S. Augustinus de eo ad populum tractatum habuit. In Prussia S. Brunonis [d] Episcopi Ruthenorũ & martyris, qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibusq. præcisis, capite truncatus est. Lugduni S. Antiochi [e] Episcopi, qui strenue administrato pontificij culmine, ad quod assumptus fuerat, regnum cęleste adeptus est. Treuiris Sancti Seueri [f] Episcopi & confessoris. Argentorati sanctæ Aureliæ [g] virginis. Cracouiæ sanctæ Heduuigis [h] Ducissæ Poloniæ, quæ pauperum obsequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa Quartus numero Sanctorum adscripsit. In Germania S. Theclæ [i] abbatissæ. S. Teresiæ Virginis Carmelitarum Excalceatorum Fundatricis, Hispaniarum Patronæ.

OCTOBRIS 15.

FORTVNATI [a].] De eodem Vsuard. Ado, cõsentiunt q. uet. manuscr. atque recentiores.

b *Trecentorum Mart.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij; licet in eorum numero ab inuicem discrepent. Agit de ijsdem martyribus Gregorius Turon. de glor. martyrum ca. 62.

c *Agilei.*] Possidius in Indic. c. 9. meminit de tractatu S. Augustini habito ĩ natali die S. Agilei. De basilica sub noĩe S. Agilei est clara memoria in uita S. Fulgentij Episcopi Rusp. apud Sur. to. 1. S. Gregorius Papa dono accepit huius martyris sacras reliquias a Dominico Episcopo Carthaginensi. Extat de his epistola eiusdẽ S. Gregorij in regist. li. 10. epist. 1.

d *Brunonis Episc.*] De quo Marian. Scot. in chron. anno Domini 1008. Sigeber. autem 1009. Vsperg. 1008. Albert. Crantz. in Metrop. Sax. lib. 4. c. 3. & hist. Sax. lib. 4. c. 28. Trithem. de viris illustribus ord. S. Benedicti lib. 4. ca. 116. & alij.

e *Antiochi Episc.*] Vsuard. Ado, & alij hac die: ponitur decimus sextus, vel decimus septimus ecclesiæ Lugdunensis Episcopus, secundum diuersas tabulas, quas descripsit Demochar. lib. de sacrif. Missæ. Plura de eodẽ leguntur in Actis S. Iusti Episc. Lugdunensis, apud Sur. to. 5. & Petr. in catalogo lib. 9. cap. 68.

f *Seueri Episc.*] Adnumeratur in tab. Episc. Treuir. xxix. eius sedis Episcopus. Plura de eo Constantius in uita S. Germani Episcopi Antiss. lib. 2. c. 2. Beda de gest. Anglor. ca. 1. & Acta S. Lupi Trecensis Episcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Impp.

g *Aureliæ.*] Tabulæ ecclesiæ Argentinen. ex quibus hac die Molanus & Galesinius.

h *Heduuigis.*] Huius res præclare ge-

stæ

stæ extant descriptæ apud Sur. to. 5. Chromer. lib. 7. & alios. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 1243. & relata est inter Sanctos anno 1267. translatum est autem corpus eius anno sequenti.

i *Theclæ.*] Habetur mẽtio de eadem in Actis S. Bonifacij Episcopi Moguntini apud Sur. tom. 3. die 5. Iunij, & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 172.

vij. B Decimoseptimo Kal. Nouemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

IN Africa sanctorum Martyrum [a] ducentorum septuaginta pariter coronatorum. Ibidem sanctorum Martiniani & Saturiani, cum duobus eorum fratribus: qui tempore Vuãdalicę persecutionis sub Geiserico Rege Ariano, cum essent serui cuiusdam Vuandali, a sancta Maxima uirgine, eorum conserua, ad Christi fidem conuersi, pro constantia fidei Catholicę primum nodosis fustibus cęsi sunt, & usque ad ossa laniati: *sed cum* multo tempore talia paterentur, & sequenti die nihilominus semper incolumes redderentur, exilio tandem relegantur: ubi cum multos barbarorum ad fidem Christi conuertissent, & a Romano [b] Pontifice *presbyterum*, aliosq. ministros, qui eos baptizarent, obtinuissent, nouissime uinctis pedibus post terga currentium quadrigarum, inter spinosa loca siluarum iussi sunt pariter interire: Maxima uero post multos superatos agones diuinitus liberata, in monasterio multarum uirginum mater sancto fine quieuit. Item sanctorum Saturnini [c], Nerei, & aliorum trecentorum sexagintaquinque martyrum. Colonię sancti Eliphij [d] martyris sub Iuliano Apostata. Item sancti Bercharij [e] abbatis & martyris. In territorio Bituricensi sancti Ambrosij [f] Episcopi Caturcẽsis, Maguntię sancti Lulli [g] Episcopi & confessoris. Treuiris sancti Florentini [h] Episcopi. Apud Arbonam in Germania S. Galli [i] abbatis, discipuli beati Columbani.

OCTOBRIS 16.

DVCENTORVM *septuaginta.* [a]] De his hac die Vsuardus, Ado, & alij, Beda autem die sequenti. Agit de his Victor lib. 1. de persec. Vuandalica, ex quo ceteri accepisse noscuntur.

b *A Romano Pontifice.*] Rem gestam exacte pluribusq. describit Victor lib. 1. de persec. Vuandal. Ex his alijsq. certissimis testimonijs tum eiusdem Victoris, tum aliorum, certa exploratag. redditur vera sinceraq. Africanæ ecclesiæ cũ Romana communio: ut scias falsam esse & adulterinam epistolam illam, quæ fertur nomine Bonifacij Secuudi Romani Pontific. ad Eulalium Epm Alexandrinum, quæ edita hr tom. 2. Concil. recentioris edit. qua dicitur, a ripibus Bonifacij & Cælestini Rom. Pont. Africanã eccleſiã opera Aurelij Episc. Carthaginensis schismate diuisam esse ab Ecclesia Romana, nec vlterius illi cõicasse vsq.

ad

ad tempora Bonifacij Papæ Secundi, quando Eulalius Episcopus Carthaginensis pro ineunda concordia & recuperanda Romanæ Ecclesiæ communione libellum supplicem prædicto Bonifacio obtulerit, ac sic ad communionem redierit. Intercutrunt a Bonifacij Primi temporibus, quando conflatum dicitur schisma, vsque ad Bonifacium Secundum, centum anni atque amplius, quo temporis spatio ex prædictarum litterarum sententia Africana ecclesia in schismate fuisse dicitur. Si hæc uera sunt, certe quidem expũgendi essent ex albo sanctorum, quotquot martyres & confessores illo ipso tempore in Africana ecclesia sunt coronati martyrio, uel egregiæ sanctitatis meritis claruere: quos ipsos S. R. Ecclesia in suo Martyrologio uel inter martyres numerauit, uel inter confessores adscripsit; cum exploratissimum sit mille sententijs Cypriani, Augustini, & aliorum omnium sãctorum Patrum, extra Ecclesiæ vnitatem nec posse esse martyrium, nec aliquam sanctitatem. Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epistola in crimen uocantur, inter alios fuisse constat ipsum Patrem sanctissimum Augustinum, Catholicæ Ecclesiæ iubar fulgentissimum; qui ut eadem caligine schismatis obscuratus, e classe S. E. Doctorum, e numero sanctorum, necdum ex Martyrologio, sed & e sacro Romanæ Ecclesiæ Kalendario (si illæ ueræ sunt litteræ) delendus esset: nam post prędictum Aurelium, intra præfatum temporis spatium ipsum decessisse, certissimum est. Quid numerem Fulgẽtios, Eugenios, & alios fere innumeros clarissimos sanctitate & doctrina viros, eadem cum prædictis sorte censendos? Ecce in quod discrimẽ vnus Isidorus Mercator, illarum epistolarum collector, res nostras adduxit: ut ea ex parte periclitari uideatur Ecclesia, si quæ ipse collegit, vel potius effinxit, firma certaque esse dixerimus. Testimonium illi perhibeo (vtar verbis Apostoli) quod zelum habuit, sed non secundum scientiam; ut quia sibi visa est paulo ardentior altercatio Aurelij Episcopi Carthaginensis, Augustini, & aliorum Africanorum Episcoporum cũ Bonifacio & Cælestino Romanis Pontificibus in causa Apiarij presbyteri; ea epistola nomine Bonifacij conficta, sarciendum, quod scissum putabat, existimarit. Facessant hæc: non innititur, uel fulcitur paleis Dei ecclesia, quæ est columna & firmamentum veritatis. Sed detegamus technã, & aperiamus impostura, ut omni ex parte sit Catholicæ veritati consultum. Primum itaque omnium nosse debemus, quod etsi inter Episcopos Africanos & prædictos Romanos Pontifices Bonifacium & Cælestinum ea est exorta contentio: non tamen eo progressa est, ut rupta Catholica unitate, factum sit schisma: nam vltimæ litteræ Africanorum Episcoporum in ea causa ad Cælestinum conscriptæ, quę recitantur in Concilio Africano cap. 105. hæc mutuæ communionis uerba habent in fine posita: Dominus noster sanctitatem vestram æuo longiore orantem pro nobis custodiat, domine frater. Hæc ibi. Erant hæc in scribendo mutuæ pacis atque concordiæ symbola, quæ ponebantur in Formatis atque communicatorijs litteris: quæ nequaquam dari consueuerant ad schismaticos, sed tantum ad Catholicos, ut scribit August. ad Glorium epist. 162. & ad Eleusium epistol. 163. Rursus etiam quod spectat ad ipsum Aurelium Carthaginensem Episcopum, qui, ut auctor schismatis, ea damnatur epistola; satis sit in testimoniũ ueritatis adducere sanctum Prosperum Aquitanum, uirum illorum temporum eruditum & sanctum, qui in lib. de promis. & prædict. cap. 38. occasione quadam prædictum Aurelium nominans, eiusmodi ornat elogio: Pater, & dignæ memorię nominandus Antistes Aurelius, cęlestis iam patriæ ciuis, &c. Hęc ille: digna quidem, quę non schismatico, sed homini qui in pace & communione Catholica & magna opinione sanctitatis diẽ clauserit, tribuantur. De Augustino collega Aurelij audiamus eiusdem Cęlestini Papę testimonium, qui scribens ad Episcopos Gallię, hęc de ipso capit. 2. Augustinum, sanctę recordationis uirum, pro

vita

vita ſua atque meritis in noſtra cõione ſemper habuimus, nec umquam hunc ſi niſtræ ſuſpicionis ſaltem rumor aſperſit, &c. Rurſus etiam Capreolũ Epiſcop. Carthaginẽſem ſucceſſorem Aurelij per literras atque legatos communicaſſe certum eſt SS. œcumenico Epheſino Concil. cuius legatio honorificentiſſime eſt ſuſcepta, & Cyrilli Epiſcopi Alexandrini Apoſtolicæ ſedis legati præconijs cõmendata, ut ex Actis eiuſdem Synodi recitat Vincent. Lerinen. aduerſ. hæreſ. ca. 42. & 43. De ceteris ſucceſſoribus Africanis Epiſcopis, eorumq. vſu, conſuetudine, & communicatione cum Romanis Pontificibus qui poſtea ſucceſſerunt, certa indubitataq. ſunt teſtimonia. Ad ipſos enim de nonnullis rebus dubijs conſulẽtes S. Leo Papa ſcripſit egregiam epiſtolam decretalem 85. Tempore item Hilari Papæ, ſucceſſoris Leonis, reperiuntur Epiſcopi Africani interfuiſſe Romano Concilio. Quid etiam memorem de cõmunione Symmachi Papæ cum Africanis Epiſcopis, cum omnes in Sardiniã inſulam a Traſamundo Ariano Rege relegatos idem Pontifex pauerit, atque ueſtierit? Et (vt multa præteream) illis ipſis tẽporibus, quibus eamdem Africanam eccleſiam dira Arianorum Vuandalorũ perſecutio perurgebat, inde ea miſſa eſt legatio ad Rom. Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio. Acturis inſuper in publico conuentu Africanis Epiſcopis Orthodoxis cum Arianis, uide quale teſtimonium corã ipſis S. Eugenius Carthaginenſis Epiſcopus de Eccleſia Romana protulerit: Scribam, inquit, & ego fratribus meis, ut neniãt, Epiſcopi mei, qui vobis nobiſcum communem fidem noſtram ualeant demonſtrare, & præcipue Eccleſia Romana, quæ eſt caput omnium eccleſiarũ. Hæc S. Eugenius apud eumdem Vict. lib. 2. de perſec. Vuand. Nec prætermittam, apud eũdem auctorem lib. 1. legi, quod ipſi Ariani Africanos Catholicos appellabãt Romanos, non alia de cauſa, quam ex communione cum Romana Eccleſia. vnde vnus ex illis, locundus nomine, hæc ad Theodoricum Regis filium: Poteris, inquit, eum diuerſis afflictionibus interficere: nã ſi gladio peremeris, incipiẽt Romani martyrẽ prædicare. Hæc ille. Porro non tantum Ariani, qui erant in Africa, ipſos Orthodoxos, ne Catholicos dicerent, Romanos appellabant, ſed & ubique gentiũ: unde Greg. Turon. de glor. mart. cap. 25. cum agit de Ariano principe: Cogitauit, inquit, intra ſe, dicẽs: quia ingenium eſt Romanorum (Romanos enim vocitant hoĩes noſtræ religionis) ut ita accidat, & non ſit uirtus Dei, &c. Idem cap. 79. de Arianis qui erãt in Gallijs: Quid putatis (dicebat unus ex illis) quod nunc iſti Romani dicant? &c. Et cap. 30. Si inquit, cõſenſeris dictis meis, exercemus hodie cachinnum de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc eſt, Catholico ſacerdote. Sunt de his & alia teſtimonia: ut non mireris, ſi recentiores hæretici Catholicos homines Papiſtas dicant, cum Ariani eadẽ ratione Romanos conſueuerint Catholicos appellare: ſed certe nullo ſublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos eſſe Catholicos demonſtrare potuiſſent, quam eos nuncupare Romanos, atque Papiſtas; nã (ut conſtat ex Optato aduerſus Parmenianum, ex Cypriano de vnit. Eccleſiæ, & alijs tam Latinis, quã Græcis ſanctis Patribus) nullo certiori ſigno, quam ex communione cum Romano Pontifice, quis ſit Catholicus uerus, poſſit agnoſci. Sint igitur nobis viuentibus hæc ſemper prę-conia laudum, & poſt mortem tituli ſepulchrales, ut Romani ſic ſemper dicamur, atq. Papiſtæ. Sane quidẽ & ipſi Imperatores in ſuis litteris, honoris cauſa, Catholicam fidem religionem Romanã appellant. unde Theodoſius Imp. in epiſtol. ad Acacium Epiſcopum Beroœenſem: Vosq. probatos Romanæ religionis ſacerdotes eſſe, manifeſto argumento declarate. Extat ea epiſtola in Actis Concil. Epheſ. edit. Pelt. tom. 5. cap. 10. Sed ut eo, unde digreſſa eſt, oratio reuertatur: ipſas iam confictas nomine Bonifacij Papæ litteras attendamus. Inſcriptæ in primis habentur ad Eulalium Epiſcopum Alexandrinum. ſane quidem non tantũ prędicti Bonifacij Papę temporibus nullus

lus eius nominis in Alexandrina eccle-
sia sedisse reperitur (sedit namque eo tem
pore Timotheus, eius nominis tertius,
idemq. hæreticus) sed nec prioribus vel
posterioribus temporibus aliquis eius se-
dis Episcopus nominatus reperitur Eu-
lalius ab his qui scripserunt catalogum
Episcoporum Alexandrinorum. Quod
insuper in eadem epistola mentio habe-
tur de altero Eulalio tunc Episcopo Car
thaginensi, qui libellum pro communio
ne adipiscenda Bonifacio dicitur obtu-
lisse: ignorauit, qui illa finxit, res illorum
temporũ gestas in Africa: quando regnã
te Gilimere Rege Ariano, nullus erat re
lictus in Africa Orthodoxus Antistes:
qui antea fuerant exturbati, nec eo sunt
amplius reuersi, donec, capto Gilime-
re, Iustinianus Imper. debellata Africa,
pulsis Arianis, omnes ecclesias restituit
Orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus
litterarum illarum impostura, & mer-
ces Mercatoris agnoscis, & quauis luce
clariorem testatam habes communionẽ
Africanæ ecclesiæ cum Romana nun-
quam interruptam, vel intercisam, sed
semper integram perseuerantem. Cona-
ti hæc pluribus sumus, quam instituti ra-
tio postulare uideretur, sed necessatio ta
men, ut integritati Romani Martyrolo-
gij aduersus quascumque calumnias ob-
trectantium hæreticorum posset esse con
sultum.

c *Saturnini & soc.*] De his vet. manu-
scripta, in quorum aliquibus Saturnino
additur nomen presbyteri. Quando pas
si sint, non inuenimus: dicere necatos es
se in persecutione Vuandalica diuinare
est, cum nullius auctoritate probetur.

d *Eliphij.*] Beda, Ado, & alij hac die.
Descripsit eius Acta ex priscis monumẽ-
tis Rupertus abbas Tuitiensis, quæ re-
tulit Sur. in tom. 5. De Iuliano, dum esset
in Gallijs cum exercitu, duo sunt tempo
ra consideranda: prius, cum se non tantũ
Christianum esse (vt scribit Ammianus
Marcellinus) sactos Christianorum con
uentus adiens, profitebatur, sed (vt scribit
S. Hilarius contra Constantium) Catho-
licis aduersus Arianos fauebat: posterius
autem tempus, quando ab exercitu accla
matus Imperator, exuẽs hypocrisim, pa-
lam deos Gentilium coluit, vt ipse testa-
tur in epistola 39. ad Maximum philoso
phum, quam tunc scripsit, cum adhuc es
set in Gallijs, quæ inter alia hæc habet in
fine: Deos publice & palam colimus, &
totus meus exercitus pietatem amat. nos
aperte boues immolamus, dijs gratias
agimus multis hecatombis: me iubẽt dij
pie ac caste, quo ad potero, uiuere: ego
vero studeo eis placere, & quidem liben
ti animo: magnos fructus laborum pol-
licentur, nisi segniter agamus. Hæc im-
pius Apostata. Inde autem recedens, Gal
liarum nobilissimam præfecturam lega-
uit Sallustio, ut idem Ammianus testa-
tur, qui quidẽ de Christianis sæuissimas
habuit quæstiones. De eodem Eliphio
mentio habetur in uita S. Annonis Epi-
scopi Colonien. lib. 2. c. 18. apud Sur. to.
6. die 4. Decembris.

e *Bercharij abb.*] De cuius natali die
& martyrio accepto scribit Trithem. de
vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. ca. 109.
Vincent. lib. 24. c. 114. & 115. ex quo Sur.
tom. 5. quem claruisse tradunt anno Do-
mini 660. De eodem Sigebert. in chron.
scribit hæc verba anno 661. Bercharius
que q. martyr, qui fuit abbas primus Al-
tiuilarensis, &c. Ne quis autem similitu-
dine nominis, ordinis, tituli, & ministe
rij decipiatur; scire debet, fuisse & Ber-
thariũ abbatem Cassinensem eque mar-
tyrem, necatum a Sarracenis ante altare
S. Martini in cœnobio Cassinensi, anno
Domini 884. vt scribit Leo Ostien. in
chron. Cassin. lib. 1. cap. 35. 46. & 47. Pe-
trus diac. lib. de vir. illustr. mon. Cassin.
cap. 12. & Trithem. de vir. illustr. ord. S.
Benedicti lib. 3. cap. 321.

f *Ambrosij Episc. Caturc.*] De eodem
hac die Vsuardus, consentiuntque manu
scripta.

g *Lulli Episc.*] Huius Acta ex Breuia-
rio Mogũtino descripsit Sur. tom. 5. Plu-
ra etiam habentur in uita S. Bonifacij
Episc. Mogunt. in Actis S. Burchardi,
in epistola Zachariæ Papæ ad Bonifac.
De eodem u eminerunt Carolus Ma-
gnus Imp. in diplomate priuilegij eccle-
siæ Bremensis apud Crant. in Saxon.
lib. 2.

lib.2.cap.15. Vincentius lib.23.cap.137. nouissime Trithem. de uir.illustr.ord.S. Benedicti lib.3.cap.193.& lib.4. cap.78. Migrauit ex hac vita anno Domini 787. cum sedisset annos 32. creatus est enim Episcopus(vt scribit Marian.Scot.)anno Domini 755.

h *Florentini Episc.*] Fuit hic vicesimustertius eius sedis Episcopus, successitque S.Seuerino, ut docent tabulæ eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares.

i *Galli abb.*] De eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scripsit huius res gestas (ut auctor est Sigebert. de vir. illustr. cap. 71.) Vualfridus Strabo: extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac uita anno Domini 640. De eodem Trithemius de viris illustr. ordinis sancti Benedicti libro 3. cap. 76. & alij plures.

vi. C Sextodecimo Kal. Nouemb. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE natalis S. Heronis[a] discipuli beati Ignatij, qui post eum factus Episcopus, viam magistri pius imitator secutus, pro commendato sibi grege amator Christi occubuit. Eodem die passio sanctorum Victoris[b], Alexãdri, & Mariani. In Perside S. Mameltæ[c] martyris, quæ a cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuersa, a Gentilibus lapidata est, & in profundum lacum demersa. Constantinopoli S. Andreæ[d] Cretensis monachi, qui ob cultum sacrarum imaginum sub Constantino Copronymo sæpius verberatus, tandem amputato altero pede, reddidit spiritum. Arausicæ in Gallia S. Florentini[e] Episcopi, qui multis clarus virtutibus quieuit in pace. Capuæ S. Victoris Episcopi, eruditione & sanctitate conspicui.

OCTOBRIS 17.

HERONIS[a].] Agunt de eodem Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Ad hunc extat S. Ignatij epistol. 13. Meminit eiusdem Euseb. in chronic. & histor. libr. 3. cap. 30. Nicephorus Episcop. in chonic. Nicephor. Callist. histor. libr. 3. cap. 15. Legi eiusdem Heronis ad S. Ignatium iam martyrio coronatum piam ualde interpellationem, quam ex Vaticana bibliotheca fideliter exscriptam retulimus in Annalib. Ecclesiast.

b *Victoris & soc.*] Petrus in catal. lib. 11. vet. manuscript. & alij recentiores de ijsdem hac die.

c *Mameltæ.*] Græci autem de Mamelta agunt in dicto Menologio ad tertium Nonas Octobris, ubi & eius res gestas paucis describunt, prout hic etiam enarrantur.

d *Andreæ Cretensis.*] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius facta

cta egregia edidit Metaphraſtes, ex quo Lipom.to.6. & Sur.to.5. De eo præterea Zonaras tom.3. Annal.hiſtor. Miſcel.ex Theophane, & Cedren. in comp.anno vigeſimoprimo Conſtantini Copronymi. Hic Andreas licet Cretenſis dictus ſit, longe tamen diuerſus ab illo eſt, qui celebris eſt inter Græcos ſcriptores Eccleſiaſticos, cuius celebritas agitur in Menologio quarto Nonas Iulij.

e *Florentini Epiſc.*] De eo etiam Vſuardus, Ado, & alij recentiores; conſentiunt que manuſcripta. Numeratur vigeſimus tertius eius ciuitatis Eps in tabu. Demochar. prædeceſſor S. Agritij, qui interfuit Concilio Arelatenſi ſecundo. Porro hac item die in Ciuitate Caſtellana apud Vientes agitur ſolemnitas ſancti Florentij martyris, ubi etiam eius ſacræ reliquiæ aſſeruantur.

f *Victoris Epiſcopi.*] Beda de ratione temp.c. 49. appellat hunc ſanctiſſimum & doctiſſimum virum; eiuſdem meminit Ado in chron.anno 527. & Marian. Scot.anno 560. Vixit temporibus Iuſtiniani Imp. confutauitq. Paſchalem cyclum Victorij, ſeu Victorini Aquitani, ut idem Beda teſtatur: ex quibus cibus errare conuincitur Trithem.qui eum vixiſſe ſcribit anno 480. ſub Zenone Imperatore. Errat & Sigebert.qui de vir.illuſtr. c.20. ipſum Victorinũ Aquitanum, iubẽte Honorio Papa, ſcripſiſſe teſtatur: nã iubente Hilaro Papa, ſcripſit, vt tradit Gẽnadius de vir. illuſt.c.88. Victoris Capuani Cyclus receptus ac comprobatus fuit in quarta Synodo Aurelianenſi canon. primo & ſecundo. Extat eiuſdem Victoris præfatio in Conſonantiam Euangel. Tatiani Alexandrini.

18 Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. D v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

NAtalis beati Lucæ [a] Euangeliſtæ, qui multa paſſus pro Chriſti nomine, Spiritu ſancto plenus obijt in in Bithynia: cuius oſſa Conſtantinopolim translata ſunt, & inde Patauium delata. Antiochiæ ſancti Aſclepiadis [b] Epiſcopi, qui vnus fuit ex præclaro martyrum numero, qui ſub Macrino glorioſe paſſi ſunt. In territorio Beluacenſi ſancti Iuſti [c] martyris, qui adhuc puer in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide cæſus eſt. Neocæſareæ in Ponto ſancti Athenodori [d] Epiſcopi, fratris ſancti Gregorij Thaumaturgi; qui doctrina clarus, in perſecutione Aureliani martyrium conſummauit. In Meſopotamia ad ripam Euphratis ſancti Iuliani [e] eremitę. Romę ſanctę Tryphonię [f], vxoris quondam Decij Cęſaris, quę in crypta iuxta ſanctum Hippolytum ſepulta eſt.

OCTOBRIS 18.

RVfæ. [a]] De eodem Beda, ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci hac die. Meminit Lucę Paulus ad Coloſ. c. 4. ad Tim. 2, c. 4. & ad Philem. Licet aũt aliqui dixerint hunc eumdem eſſe cum Lucio, de quo Paul. ad Rom. ca. 16. tñ Origenes, quem ſecuti ſunt plurimi, diuerſum eſſe putat,

idq. Græci in Menologio x.Kal.Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangeliſta Euſeb.hiſt.lib.3. cap.4.& 18.Hieron.de ſcript.Eccleſ.Auctor, qui dr Iſidorus,de vit.& obit.ſanct.ca.84.& alij oēs, qui in eius Euangelium ſcripſere commentarius.Auctor eſt S.Epiphan.hęreſ.51.fuiſſe Lucam vnum ex ſeptuagintaduobus diſcipulis, prædicaſſeq. Euangelium in Gallijs,Italia,Dalmatia,ac Macedonia. An aũt martyrio fuerit coronatus,dubiũ relictum vr, eo qd S. Hieronymus ſcribens eum uixiſſe annos octogintaquatuor,de martyrio nihil dicat; quod idem qui ſupra apud Iſidorũ,& Græci in Menologio,ea ętate obdormiſſe in Dño profitentur;id ipſum ēt Metaphraſtes in ſermone de S.Luca.At Gregorius Nazianzenus, in oratione prima in Iulianum, inter martyres eum recenſuiſſe videtur, cum in Iulianum his uerbis inuehitur: Non uictimas pro Chriſto cæſas uetitus es,non magnos pugiles extimuiſti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam, &c. Ex Græcorum hiſtoricis Nicephorus id expreſſe profitetur,qui & genus martyrij deſcribit lib. 2. cap. 43. & Glycas lib. 3. Annal. Latinorum autem Patrum S. Paulinus Nolanus ad Seuerum epiſt. 12.his verſibus:

Hic pater Andreas, & magno nomine Lucas
Martyr, & illuſtris ſanguine Nazarius.

Itemq. S. Gaudentius Eps Brixianus in ſerm.habito in dedic.eccleſ.hæc ait: Horum quatuor habemus in præſenti reliquias;qui regnum Dei & iuſtitiam prædicantes, ab incredulis & iniquis occiſi, Deo ſemper uiuere operationum ſuarũ virtutibus demonſtrantur: Ioannes in Sebaſte prouinciæ Palæſtinæ, Thomas apud Indos, Andreas & Lucas apud Patras Achaiæ ciuitatem conſummati referuntur. Hæc Gaudentius. De eius reliquiarum trãslatione ſuperius actum eſt. Extant de eo varij ſermones, Metaphraſtis, & Petri Damiani apud Sur.tom. 5. Alium habemus manuſcrip.S.Bertharij abbatis: incipit: Cum in diuinis, &c.

b *Aſclepiadis.*] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. Euſeb.in chron.cum ipſum refert ſub Antonino Caracalla,eiuſq.ſucceſſorem Philetum ſub Macrino Imp. ad ea vſq. tępora peruenisſe demonſtrat; idem & In hiſt.Eccleſ.lib.6.ca. 10.& 15. De eodem agit Hieronym.de ſcript.Eccleſ.c.38.in Clemente Alexandrino,vbi meminit de epiſtola S. Alexandri Epiſcopi Hieroſolymorum de ordinatione Aſclepiadis confeſſoris, cum eam ſedem accepiſſet. Nicephorus item lib.4.ca.19. & lib.5.ca.10.& 26. Ex quibus omnibus manifeſti erroris arguuntur Vſuardus, Ado,& alij eos ſecuti, qui cum in perſecutione Decij paſſum dicunt.

c *Iuſti.*] De eodem agunt hac die Vſuard.& alij recentiores. Alij hunc Iuſtinum appellant,cuius Acta rhythmo cõſcripta extant apud Bedam to. 3. Petrus in catalog.lib.9.ca.80.eadem deſcripſit, & Mombrit.tom.2.& Surius tom.5.hac die.

d *Athenodori Epiſc.*] Duo penes Grecos eiuſdem nominis reperiuntur martyres,quorum alterum vij. Idus Nouembris, alterum uero ad ſeptimum Idus Decembris celebrant. Hic autem,de quo agimus,non ſub Decio, vel Valeriano(ut in quibuſdam codicibus mendoſe legitur)ſed ſub Aureliano paſſus eſt:ad ea.n. vſque tempora eum peruenisſe conſtat; nam reperitur interfuiſſe Concilio Antiocheno aduerſus Paulum Samoſatenſem temporibus eiuſdē Aureliani Imp. habito,ut conſtat ex Euſeb. hiſt.lib.7.ca. 22.qui & de eodem ſupra lib.6.c.17.Hieron.de ſcrip.Eccleſ.in Theodoro,qui & Gregorius Thaumaturgus dictus eſt,Nicephlib.5.c.20.Suida in Origene,& alijs. Ille alter Athenodorus fuit ex Meſopotamia Syriæ, paſſuſq. eſt temporibus Diocletiani ſub Eleuſio Præſide,ut conſtat ex eorum Menologio.

e *Iuliani.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

f *Tryphoniæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, ijdemque ex actis ſancti Laurentij. Cum autem hæc dicatur vxor Decij; potius filij,qui cum patre imperauit, quam ma

ioris

iotis Decij coniugem puto: nam Decij patris uxor Herennia Sallustia dicta est; nisi dixerimus, plures illum habuisse vxores.

19 Quartodecimo Kal. Nouemb. Luna. E iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE natalis sanctorum martyrum Ptolemæi [a] & Lucij, sub M. Antonino: quorũ prior (ut scribit Iustinus martyr) cum impudicam mulierem ad fidem Christi conuertisset, & castitatem colere docuisset, ab impuro viro ad Prefectum Vrbicium accusatus, multo tempore squalore carceris maceratus est, & ad vltimum cum de Christi magisterio publica confessione testaretur, iussus est duci ad mortem. Lucius quoq. cum Vrbicij sententiam improbaret, & se Christianum libere fateretur, similem sententiam excepit: quibus & alius tertius adiunctus est, qui etiam eodem supplicio damnatus fuit. Antiochię sanctorum martyrum Beronici [b], Pelagię virginis, & aliorum quadraginta nouem. In Ægypto S. Vari [c] militis, qui sub Maximino Imperatore dũ sanctos septem [d] monachos in carcere detentos visitaret, atque reficeret, vno ex ipsis defuncto, in eius locum subrogari uoluit, & cum illis sęuissima passus, martyrij palmam adeptus est. Ebroicis S. Aquilini [e] Episcopi & confessoris. In territorio Aurelianensi depositio sancti Verani [f] Episcopi. Apud Salernum sancti Eusterij [g] Episcopi. In Hibernia sancti Ethbini [h] abbatis. Oxonij in Anglia sanctę Fredesuuindę [i] virginis.

OCTOBRIS 19.

PTOLEMÆI *& Lucij.* [a]] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores; qui dum habent eos passos esse Alexandriæ, errare noscuntur: nam S. Iustinus martyr, qui in oratione ad Senatum Romanum eorum martyrium narrat, eosdem Romæ martyrio coronatos esse demonstrat. De his item Eusebius lib. 4. ca. 16. Niceph. lib. 3. cap. 33. ac ceteri omnes ex eiusdem Iustini auctoritate. Fuit & alius Ptolemæus discipulus sancti Petri, idemque martyr: qui ordinatus Episcopus ab eodem Petro, in Tusciam missus est prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus est IX. Kalen. Septembris, ut eius Acta declarant, quæ accepimus ab ecclesia Nepesina, quibus etiam complures adstipulantur auctores.

b *Beronici & soc.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pœnitente, de qua supra die 8. huius.

c *Vari.*] Agunt de eodem etiam Græci hac

ci hac die in Menologio. Eius tamen martyrij Acta descripta a Metaphraste retulit Lipom. in tomo sexto, & Sur. tomo 5.

d *Septem monachos.*] Complures monachos sub Maximino martyrio coronatos esse, non tantum ex Martyrologijs & Menolog. expressum habes, sed apud Eusebium hist. lib. 8. Porro ipsum monachorum institutum non recens, sed ab initio nascentis Ecclesiæ viguisse, ex his quæ scribit Philo de Essæis, & quæ habet Dionys. Areop. & alij, facile colliges. licet nomen ipsum non adeo uetus fuerit; vnde Augustinus in Ioan. tract. 97. sic ait: Monasteria & xenodochia postea sunt appellata nouis nominibus; res autem ipsæ ante sua nomina erant.

e *Aquilini Episcopi.*] De quo Beda & alij eum secuti. Res ab eo gestas conscriptas ad S. Audoenum Episcopum recitat Sur. to. 5. Sedit annis 24. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, ac filiorum eius.

f *Verani Episcopi.*] Licet hic ponatur in territorio Aurelianensi; tamen cum in tabulis Episcoporũ Aurelianensium nullus eius nominis reperiatur scriptus Episcopus, suspicor interim, hunc illum esse Veranum fama celebrem Episcopũ Cabilonensem, cuius meminit Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 3. c. 31. & lib. 9. c. 4. vbi hæc de ipso: Erat enim eo tempore ipse Pontifex magnis uirtutibus præditus; ita ut plerumque infirmis signum Crucis imponẽs, statim sanitatẽ, tribuente Domino, restitueret. Hæc Gregor. Claruit temporibus Childedeberti Regis Franc. circa annum Domini 580. Fuit eiusdem nominis Episcopus Lugdunensis, de quo inferius ad tertiũ Idus Nouembris. Fuit præterea alius S. Veranus Episcopus Venciensis ex monacho Lerinensi, discipulus S. Hilarij Arelatensis Episcopi: quieuisse ponitur in Domino quarto Idus Septembris. Fuit insuper alius S. Veranus Episcopus Cauillicensis, qui ut patronus eiusdem ecclesiæ religiose colitur. subscriptus reperitur Veranus Cauillicensis secundo Concilio Matisconensi, quod celebratum est anno Domini 588.

g *Eusterij Episc.*] Tab. ecclesiæ Salernitanæ, ac vet. monumenta eiusdem Romam allata vidimus, necnon eiusdem ecclesiæ Breuiarium. Reconditum est eius corpus in ecclesia cathedrali in crypta inferiori, sub altaris Confessione, vbi & posita sunt aliorum sanctorum Episcoporum eiusdem ciuitatis veneranda corpora, ut Bonosij Episcopi, cuius dies natalis illic agitur 13. Maij, Gramatij Episcopi, de quo 11. Octobris, Valentiniani Episcopi, quem celebrant 3. Nouembris, itemq. Veri & Eustertij Episcoporum, de quibus inferius agitur. Asseruantur ibidem aliorum sanctorum confessorum corpora, ut Elpidij, Cionij, & Elpigij, quorum celebritas agitur 24. Maij; itemq. Cyrini & Quingesij, quorum agitur dies anniuersaria 5. Decemb. Hæc ex antiquis eius ecclesiæ monumentis exscripsimus.

h *Ethbini abb.*] Eius vita extat apud Sur. to. 5. hac die, Petr. in catal. lib. 9 c. 84. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 54. eumque vixisse ait anno Domini sexcentesimo decimo.

i *Fredesuuindæ.*] De ea tabulæ eccles. Oxonienses, vnde & Molan. hac die in addit. ad Vsuardum.

iij. F Tertiodecimo Kal. Nouemb. Luna. 20

à	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

IN Auienſi ciuitate in Veſtinis apud Aquilam natalis beati Maximi [a] leuitæ & martyris, qui patiendi deſiderio inquirentibus ſe perſecutoribus palam oſtendit, & poſt reſponſionis conſtantiam equuleo ſuſpenſus ac tortus, deinde fuſtibus cæſus, ad vltimũ e ſublimi loco præcipitatus occubuit. Agenni in Gallia S. Capraſij [b] martyris, qui cum rabiem perſecutionis declinans lateret in ſpelunca, tandem audiens qualiter beata Fides virgo pro Chriſto agonizaret, animatus ad tolerantiam paſſionum orauit ad Dominum, vt, ſi eum gloria martyrij dignum iudicaret, ex lapide ſpeluncæ limpidiſſima aqua manaret: quod cum Dominus præſtitiſſet, ſecurus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrij ſub Maximiano fortiter dimicando promeruit. Antiochiæ S. Artemij [c] Ducis [d] Auguſtalis, qui ſub Conſtantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apoſtata, quem ſæuitiæ in Chriſtianos arguerat, fuſtibus cædi, alijſq. tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniæ paſſio ſanctarum virginum Marthæ [e] & Saulæ, cum alijs pluribus. Apud Mindam natalis ſancti Feliciani [f] Epiſcopi & martyris. In Luſitania ſanctæ [g] Irenes virginis & martyris. Pariſijs ſanctorum Georgij [h] diaconi, & Aurelij. In pago Rhemenſi ſancti Sindulphi [i] confeſſoris.

MAXIMI *Leuitæ*. [a]] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores: Petrus in catal. libro 9. cap. 85. paſſum refert temporibus Decij Imper. Eius martyrij Acta, atque translationis hiſtoriam manuſcriptam accepimus ab eccleſia Aquilana: ibi etiam plura de acceſſu Othonis Magni Imper. ad ſepulchrum S. Maximi, de quæ reliquijs inde acceptis, & in Germaniam translatis. Tunc accidit quod ſcribit Sigebert. in chron. anno 969. Theodoricum Epiſcopum Metenſem conſanguineum prædicti Imper. accepiſſe Amiterni reliquias ſanctorum martyrum Eutychetis, Maronis, & Victorini ſociorum.

b *Caprasij*.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Capraſij & Fidei Acta martyrij habes apud Sur. tomo 7. Petr. in catal. lib. 9. c. 86. & Mombrit. tomo 1. De baſilica S. Capraſij illic poſita meminit Gregor. Turon. hiſtor. libro 6. cap. 12.

c *Artemij*.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripta a Metaphraſte recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. De eius occubitu temporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 22. licet homo Gentilis, Chriſtianis infenſus, alias eius cædis cauſas enarret. De eo item Theodoret. hiſtor. lib. 3. c. 17. & Niceph. lib. 10. c. 35. & alij recentiores.

d *Ducis Auguſtalis*, alias *Præfecti Auguſtalis*.] Fuit præfectura hæc ampliſſimæ dignitatis magiſtratus, ut qui ſex prouincijs Ægypti ius diceret. eſt titulus in ff. de offic. Præfecti Auguſtalis. Cur aũt Ægypti præfectura, Auguſtalis eſt dicta, ex Dione petas originẽ, qui lib. 51. de his agẽs, ait Octauianũ Auguſtũ, cum ceteras prouincias Romanis ſenatoribus adminiſtrandas conceſſerit, Ægyptum

ptum tñ ijs tantum qui essent equestris ordinis, vnde & ipse ducebat originem, tribuisse; idque eo consilio, ut (quod idem testatur auctor) cum nouarum rerum studiosissimi essent Ægyptij, ne ab aliquo senatorum ad res nouas moliendas instigarentur, omnem aditum in Ægyptum proficiscendi senatoribus interclu deret; ut qui ægro animo ferrent Romanæ Reipublicæ amplitudinem ad unius hominis Imperium deuolutam. Hæc ex Dione. Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiam affert causam; ne qui præesset Ægypto, cum uellet, fame urgeret Italiam, leuique præsidio aduersus ingentes copias insideret; additque non tantum senatoribus, sed & illustribus Romanis equitibus in Ægyptum profectionem inhibitam ab eodem fuisse. Idemque libro 12. hæc ait: De Augustalium Præsidum auctoritate D. Augustus apud equestres, qui Ægypto præsiderent, lege agi, decretaque eorum perinde haberi iusserat, ac si magistratus Romani constituissent. Idem & libro 17. hæc uerba: Ægyptum iam inde a diuo Augusto equites Romani obtinent loco Regum. Ita uisum expedire, prouinciam aditu difficilem, annona fœcundam, superstitione ac lasciuia discordem & mobilem, insciam legum, ignaram magistratuum, domi retinere. hæc ille. Id est enim quod Strabo lib. 17. ait, eiusmodi Præfectos Augustales Regis ordinem gerere. Videbatur ea prouincia esse quodammodo peculiare regnum Romani Imperatoris. Vnde defertus a suis Nero cogitauit inter alia, sibi a Senatu Ægypti præfecturam concedi. Hæc scribit Sueton. in Nerone cap. 47. Vt autem equestris ordinis homines tantum eam prouinciam administrarent, vsque ad Seueri Imperatoris tempora perduravit: sub Seuero enim (ut auctor est Dio li. 51.) Ægyptij ab Imperatore senatores habere meruerunt Præsides, & a filio eius Antonino ijdem Ægyptij in Senatum Romanum adscripti fuerunt. Perseueravit autem idem titulus, ut qui præesset prouinciæ, diceretur Præfectus Augustalis.

e *Marthæ & soc.*] De his Vsuardus hac die, adstipulanturque uetera manuscripta.

f *Feliciani Episcopi.*] Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuard. Cũ nullus Mindensis eius nominis reperiatur Episcopus, fortasse hic ille Felicianus Fulginatis ecclesiæ Episcopus & martyr, cuius uenerãdas reliquias Otho Magnus Imp. in eam regionem transtulit, ut scribit Sigeber. in chron. anno Domini 969.

g *Irenes.*] Passa est obtuendam pudicitiam. Agit de ea Vasæus in chron. Hispan. & Flos sanct. Hispan. Passa est anno Dom. 653. Eius martyrium latius explicauit Andreas Resendius in Breuiario Eborensi. De eadem in Thesauro concion. tomo 2. hac die.

h *Georgij & Aurelij.*] Translatio potius, quã dies natalis horum sanctorum hic agitur, cum eorum reliquiæ in Gallias delatæ, Parisijs conditæ sunt. Exceptionem uocant prædictorum sanctorum ueteres tabulæ, ex quibus etiam Molan hac die. Natalis autem dies Georgij & Aurelij martyrum agitur vj Kal. Aug. de quibus S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 2. cap. 10.

i *Sindulphi.*] Vixit sanctitate clarus circa annum Domini 600. vt scribit Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuar. hac die.

Duode-

21 Duodecimo Kal. Nouemb. Luna. G ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

IN Cypro natalis S. Hilarionis [a] abbatis, cuius vitam virtutibus atque miraculis plenam S. Hieronymus scripsit. Apud Coloniam Agrippinam natalis sanctarum Vrsulæ [b] & sociarum eius, quę pro Christiana religione & virginitatis constantia ab Hunnis interfectæ, martyrio uitam consummarunt, & plurima earum corpora Coloniæ condita fuerunt. Apud Ostia Tiberina sancti Asterij [c] presbyteri & martyris, qui (vt in passione beati Callisti Papæ legitur) sub Alexandro Imperatore passus est. Nicomediæ natalis sanctorum Dasij [d], Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui post diuersa tormenta in mare demersi sunt. Maroniæ [e] in Syria prope Antiochiam S. [f] Malchi monachi. Lugduni S. Viatoris [g] ministri beati Iusti Lugdunensis Episcopi. In castro Laudunensi S. Ciliniæ [h] matris beati Remigij Episcopi Rhemensis.

OCTOBRIS 21.

HILARIONIS. [a]] De eodē tam Græci, quam Latini agunt hac die. Huius uitam scripsit S. Hieronymus, quam Sophronius in Græcum transtulit, ut testatur ipse Hieron. de script. Eccles. in Sophronio; ante Hieronymum S. Epiphanius prosecutus est eius laudes, ut idem S. Hieronym. testatur, Agit de ipso etiã Sozom. lib. 3. c. 13. & lib. 5. c. 9 & 14. Niceph. lib. 9. c. 15. lib. 10. c. 8. & lib. 11. cap. 29. & alij. Migrauit feliciter ex hac uita anno Domini 372. idq. ex eodem S. Hieron. hac ratione colligitur, dum in uita S. Hilarionis ipsum tẽpore obitus S. Antonij fuisse ætatis annorũ sexaginta quinque demonstrat: migrauit autem ex hac uita Antonius (ut idem auctor scribit in chron.) anno vigesimo primo Constantij Imperatoris, nempe anno Dñi 358. inchoato. Cumq. idem testetur, Hilarionem, uixisse annos octoginta, sicq. post obitum Antonij annis quindecim superstitem fuisse; perspicuum est, peruenisse ad dictum annum Domini 372. iam fere absolutum.

b *Vrsulæ & soc.*] De ijsdem Beda, Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Harum sanctarum virginum historiam diuersimode a diuersis auctoribus scriptam reperimus, siue à Rogerio Cisterciensi, siue a Richardo Præmonstratensi, aut ab incertis auctoribus, ut quæ descripsit Mombrit. to. 2. Petr. in catal. lib. 9. c. 87. Claudius Rota c. 154. Bonfinius de rebus Hungar. decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. to. 5. Hi quidem oẽs in eamdem conueniunt sententiam, Vrsulam una cum socijs Romam peregrinationem suscepisse, ac in itinere incidisse in Hunnos, ab ijsdemq. seuissime trucidatas; idq. accidisse anno Dñi 453. testatur Sigebert. in chron. Addunt & de quodam Romano Põtifice Cyriaco nomine, qui easdem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, ut deperdita uera germanaq. earum uirginum historia, quisquis (ut libuit) siue quæ suo ingenio com-

mẽtatus fuerit, siue quæ ab alijs leui quo dam vulgi rumore accepit, scripturæ mo numentis cõmendarit, non sine magno veritatis detrimento, cum grauissimã hi storiam cõmentitiam pene reddiderint. Ego quidem cũ in huius rei veritate inuestiganda plurimũ laboris insumpsissem; ex optato euenit, vt inuenerim tandẽ codicem Vaticanum peruetustum, in quo tractat⁹ erat inscriptus de rebus Britannicis, auctore Gaufrido Epo Asaphẽ si, sub nota numeri 944. in quo agens auctor de rebus Maximi tyrãni, qui tpibus Gratiani Impetatoris inuasit Imperiũ, de Vrsula quoq. perbreuem contexit historiam, in hanc sniam: Cum Maximus pximas Gallias inuasisset, ac vicinos Armoricos sedibus expulisset, vacuam prouinciam, uberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniæ tribuit, ac diuisit; vnde & eidem prouinciæ comparatum est nomen, ut Minor Britannia diceretur. Quo vero eorum ẽt posteritati cõsuleret. ex Magnę Britanniæ insula singulis vxores quæri iussit: singulis militibus singulæ virgines ex gentilibus suis sunt in matrimoniũ postulatæ. Erat aũt prædictorum militũ præcipuus post Maximum Dux Connanus, unus ex Britanniæ Regulis, cui patris nobilitatis coniux designata est filia Dionoci Regis Cornubię, noĩe Vrsula. Londini itaq. cunctis coactis, inuitæ licet, patriũ solũ, carosq. suos relinquentes, imponũtur nauigijs: dũq. regionẽ Armoricorum cogitant nautæ, mox sæua procella naues impulit in Germanicũ litus; ubi dum essent, Melga Pictorũ, & Gaunus Hunnorũ piratæ, qui cõparata classe, icto fœdere cũ Gratiano Imp. aduersus Maximũ, ut vel hac arte eũ a cœptis deturbarent, cũ ad infestandã Britanniam tenderent, in has ad litus iactatas uirginũ naues incidentes, sic in Britannas uirgines, vt in hostes grassati sunt, ut uim inferendi illarũ pudicitiæ, consiliũ caperent. Quæ oẽs hortatu Vrsulæ, mortẽ diriss imam potius oppetere, ac gladijs obtruncari, Christiana constãtia decreuerũt, quã ignominiosum quid pati. Cumq. ea persisterent animi firmitate: mox illorũ libidine in barbaricum furorem mutata; cũ alio properarent, ne longiori mora distinerẽtur, singulas crudelissime trucidarunt, indeq. in Britanniã nauigarũt, nactamq. eam militibus vacuã aggressi; sed confestim, missis illuc a Maximo duabus militum legionibus, inde pulsi, soluerũt in Hiberniam. Quæ vero post hæc secuta sunt, idẽ actor prosequitur, quæ nos referre omittimus: satis nobis visum hæc referre, quæ spectant ad historiam Vrsulæ. *Sparsa in finitimis regionibus fama de gloriosa virginum nece, quod uitæ potius quam pudicitiæ dispendium pati sustinuissent, a vicinorum locorum acculis facta cadauera cum honore sunt sublata, atq. Coloniam Agrippinam delata debito sanctis martyribus cultu celebrata sunt.*

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore descripsimus, nobis longe magis probantur, quam alia prędictorum figmenta ab omni ẽt uerisimili ratione remota. Licet aũt non oĩa quæ ab eo scripta sunt auctore, nobis probentur: quæ tñ in tanta caligine rerum ex multis ueritati consentientia esse noscuntur, cur respuenda nobis erunt? Nam hæc ex his ẽt firmiora redduntur, quæ scribit S. Ambrosius in relatione ad Valentinianum de sua legatione ad Maximum, vbi agit de Hunnorum copijs a Gratiano concitatis, & accersitis contra Maximum; quas Valentinianus post Gratiani obitum, pacis cupidus, intra terminos consistere mandauit: vbi ostendit Gratianum Imp. provirili conatum esse exterorum auxilio Maximi vires infringere. Rursus aũt de eadem incursione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum Ducum scribit ẽt Sigebert. in chron. anno Dñi 389. Nec omittimus dicere ex snĩa Saluiani Massiliensis lib. 4. & 7. de recto iudicio & prouid. Dei, Hunnorum gentem fuisse præceteris in venerem solutissimam. Hæc de his iam satis. Si quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupierit, signauimus codicis numerum, quo facilius inueniri possit. Hæc nostra cum recognosceret Reuerẽdissimus Lindanus Episc. Ruremundensis, simulq. probaret, de loco martyrij tantum excepit; qui tamen, vt

eam

eam ſolueret difficultatem, hæc quæ ſequuntur, ſuis verbis appoſuit.

Superioribus tantum obſtare uidetur locus, qui agonis S. Vrſulæ palæſtra conſtanter ab vniuerſis in hunc vſq. diẽ eſt habitus. Is tunc temporis longiuſcule a Colonia Vbiorum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen eſt, plurimas inter magni atq. non obſcuri oppidi ruinas ſuperſtites, Vpen & Vben, quod Latini emollierunt, dicentes Vbios pro Vpios) erat diſſitus: nunc autẽ ex Francorum & Iudæorũ plurimorũ (quod illorũ loquitur antiquiſſimũ cœmeteriũ pmultis Hebraicis epitaphijs exornatũ) incolatu ad flexũ Rheni forma hemicycli extensũ longiſſime. Si quis. n. oppoſito ex littore Coloniã intueatur, veriſſime dixerit, Colonienſes in ſigmate conuiuari. Hunc autem locũ, vbi nunc viſitur S. Vrſulę collegium uirginum nobilium (licet vna uix, aut altera ſuperſit ſanctimonialis, Lutheraniſmo eas ad thalamos maleblandos a ſuauiſſimo Chriſti Domini iugo abliciente) fuiſſe certaminis arenã, inde pij nõ imperite videntur aſtruere, quod templi area nullũ ſuſcipit ſepeliendũ, immo pueros recens baptizatos de nocte quaſi euomens in ſuperficiẽ reijcit viſẽdos; cuius rei miracula narrant incolæ nõ rara, quæ non alibi temere inueniantur. Quod ne cuipiã uideatur paradoxum, obiter viã indicabimus, quã uetus Rheni fluxus peritis rerũ Belgicarũ obſeruatoribus præmonſtrauit. Nã quod noſtras ait Gaufridus Aſaphenſis in Anglia (quam S. Bonifacius in epiſtolis Saxoniã appellat tranſmarinã) Epiſcopus, appellans Germanicum litus, vbi illa ſit cum ſuis paſſa: tu voces cum veteribus Æſtuaria Germanica, ſiue, vt Tacitus, inſulas Saxonũ: quæ ſuo nomine (quod nullus veteris regionis Rhenanę peritus ſerit inficiendo (complectãtur, quicquid hodie habet Oceanum verſus non ſolũ Zelandia, Hollãdia, Phriſia, olim Freſia ad Fleuũ (qui Rheni fuit brachiũ Het Vlye ex Vuahale in Iſelã a Druſo deriuatum, vnde & hodie Foſſa Druſiana vocatur) ſita: ſed & longius nunc ab Oceano in mediterranea diſſita Trãſyſelana, vbi Drentij, nunc Drẽtenlandt, & Tubãtij, nunc Tuuentenlandt apud Groeningã habitabant inſulares; & Cliuia Coloniã uſq. pertingens, varijs olim Rheni brachijs, ſeu anfractibus intercluſa. Vnde & olim Cæſaris Vuardæa, quã inſulã dicimus, nomen habet, haud longe a Colonia, vbi S. Suuitbertus colitur Kal. Martijs, quòd Rheni circuitu olim ambiebatur, iã mediterranea. Nũc igitur ſuperius enarrata prædicti Gaufridi hiſtoria noſtratibus optime fuerit teſtimonijs cõſentanea, quæ habẽt, iſtã SS. virginum claſſem vi procellarũ ex Oceano Thielã appuliſſe, quæ hodie portus eſt Geldriæ ad Vuahalim; inde Coloniam perrexiſſe: quod tum fuit facillimum, cum Rhenus fluuiorum rex adeo abundabat aquis, vt foſſas plurimas ad Hollãdiã & Geldriã exſiccandã iuſſerint pij Auguſti exẽplo Druſi Rom. effodiendas: ut & noſtrates poſteri in uſum oppidi & agri Traiectẽſis Leccam a ſtillando dictam, quod hieme Rhenus illac ſeſe in Moſam altero ſuo cornu effunderet copioſius. Vnde forte a Latinis fuit dictus Bicornis ab oſtijs nobilioribus; quorũ alterũ Glareano, alijsq. fere omnibus etiam nunc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam a Romanis cõtra Britonũ incurſiones in littore extructam euoluebatur; ſed dunis vi tempeſtatũ permotis obſtructũ. Si ergo claſſis illa S. Vrſulæ fuit ui tẽpeſtatis ad Vuahalim depulſa, nullo negotio naucleris licuit ad rectũ Rheni curſũ ex internatantibus paſſim inſulis naues dirigere, aut potius ventis dare: qui eos in manus Hunnorũ (quod & Colonienſis habet hiſtoria) inuexerunt. hi. n. apud Coloniam, vbi Romanum ſemper fuit contra Saxones feroſque Germanos ultra Rhenum agentes præſidium, agebant, Gratiano Aug. cõtra Maximũ tyrannũ militaturi. ſed ex ſentẽtia Gaufridi a prædictis piratis tam immane ſcelus dicitur perpetratũ. Hacten⁹ eruditus Lindanus.

c *Aſterÿ.*] De quo Beda & Ado ex Actis S. Calliſti Papæ, quæ extant apud Sur. to. 7. die 14. Octobris, vnde & ceteri acceperunt. Corpus Aſterij a Sergio Iuniori Rom. Pont. translatũ eſt in Titulũ Equi-

Equitij, vt vetus inscriptio in marmore sculpta, quæ in eadem ecclesia asseruatur, fidem facit.

d *Dasij & soc.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri recentiores. Restituitur ex antiquis manuscr. Germana lectio est, duodecim militum, loco duodecim millium.

e *Maroniæ in Syria.*] Erat in Syria olim uicus, Maronia dictus, vbi Malchus vixit; qui postea creuit in ciuitatẽ. Fuit eiusdem loci Episcopus insignis Timotheus noïe, qui multa grauiaq. passus est ob communionem cum S. Ioan. Chrysost. tp̃e Arcadij Imp. ut scribit Pallad. in dialog. Est mentio de alio Maroniæ Episcopo, Dimasio noïe, qui interfuit Cõcilio Ephesino, vt cõstat ex Actis ipsius. An autem a prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitæ, sint appellati, an uero a S. Marone abbate, non audemus certi quid definire. Cõpertum etenim habemus, Maronẽ abbatẽ in Syria claruisse sanctitate; fuisseq. monasteriũ dictum S. Maronis in Syria, cuius abbatis, nomine Alexandri, extant litteræ ad Hormisdam Papam, & libellus oblatus Synodo, quæ recitãtur in actione prima Quintæ Synodi. Eius itaq. monachi appellati sunt Maronitæ, sicut a Studio Studitę, a Sabba Sabaitæ, à Dio Diję, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortasse nomẽ Maronitarũ prouenit, illorum (inquam) Christianorũ, qui proprios habẽtes Episcopos, degẽtes in mõte Libano, magna fidei sinceritate & animi ardore cõmunicant Romanæ Ecclesiæ, quorũ est Romæ nobile collegium a Sanctissimo D. N. Greg. Papa XIII. laudabiliter institutũ: quod summa industria, cõsilio, & ope curat Illustriss. ac Reuerẽdiss. Antonius Caraffa, S. R. E. Card. Bibliothecarius, cuius immensos labores, studia, & animi affectũ in restituẽda ac propaganda fide Catholica collapsa in Oriẽtali Ecclesia, nouit ille melius, qui solus laborẽ & dolorẽ cõsiderat.

f *Malchi.*] Eius uitam S. Hieronymus egregie conscripsit. Ab hoc diuersus est (etsi in multis conueniat) monachus ille, quem Sozomenus Malachionem vocat, qui ijsdem temporibus vixit, de quo libro 6. cap. 32.

g *Viatoris.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recent. Scribit de eo Petrus in catal. lib. 9. c. 90. Claruit temporibus Theodosij seniotis, vt Ado Vien. testatur in chronico.

h *Cilinię.*] Plura de ea in uita S. Remigij; eius tamen vitam seorsum scriptã esse ab Hucbaldo, tradit Molan. Sigeberti de ea in chron. anno Domini 449. Alia eiusdem nominis Cilinia Meldensis virgo fuit, de qua agitur in uita S. Genouefæ virginis & apud Molanum hac die.

i. A Vndecimo Kal. Nouemb. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

IEROSOLYMIS B. Marci [a] Episcopi, clarissimi & doctissimi viri, qui primus ex Gentibus Hierosolymorum ecclesiã suscepit regendam, ac non multo post sub Antonino Imperatore martyrij meruit palmã. Hadrianopoli in Thracia natalis sanctorum martyrum Philippi [b] Episcopi, Seueri presbyteri, Eusebij, & Hermetis, qui sub Iuliano Apostata post carceres & flagella incendio cremati sunt. Item sanctorum martyrum Alexandri [c] Episcopi, Heraclij militis, & sociorum. Firmi in Piceno S. Philippi [d] Episcopi & martyris. Osex in Hispania sanctarum virginum

Nuni-

Nunilonis [e] & Alodiæ sororum, quæ a Sarracenis ob fidei confessionem capitali sententia punitę, martyrium consummarunt. Apud Coloniam S. Cordulæ [f], quæ una ex sodalibus S. Vrsulæ, cum aliarum supplicijs & cędę perterrita se occultasset, eius rei pœnitens postridie se vltro patefecit, & nouissima omnium martyrij coronam accepit. Hierapoli in Phrygia S. Abercij [g] Episcopi, qui sub Marco Antonino Imperatore claruit. Rhotomagi S. Melanij [h] Episcopi, qui a sancto Stephano Papa ordinatus, illuc ad prædicandum Euangelium missus est. In Tuscia S. Donati [i] Scoti Episcopi Fesulani. Veronæ S. Verecundi [k] Episcopi & confessoris. Hierosolymis S Mariæ [l] Salomę, quę in Euangelio legitur circa Domini sepulturam solicita.

OCTOBRIS 22.

ARCI *Episcopi A.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euseb. in chron. anno 19. Hadriani Imp. & hist. lib. 4. cap. 6. in fine; Epiphan. hæresi 66. cum agit de successione Episcoporum Hierosolymitanorum, Niceph. Episc. in chron. & Niceph. Callist. hist. lib. 4. c. 25.

b *Philippi & soc.*] Beda, Ado, & alij. Hunc præcessit Liuius, qui successit Eutropio; amboq. Constantij temporibus ob defensionem Catholicæ fidei martyrio coronati sunt, prout testatur S. Athanasius in apolog. de fuga sua ad Constantium, col. 334.

c *Alexandri & soc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

d *Philippi Episcopi.*] De quo etiam tabulę Firmanæ ecclesiæ, quas Romam delatas accepimus.

e *Nunilonis & Alodiæ.*] Agit de ijsdē Vsuardus. Ipsarum martyrium scripsit S. Eulogius in Memoriali sanct. lib. 2. c. 7. passasq. dicit Aera 889. anno Domini 851. Plura de his conscripta haberi in manuscrip. cod. testatur Ambros. Moral. ibi in schol. De his etiam in Flore sanct. & in Thesaur. concion. tom. 2. agitur.

Quod autem tam hic, quam in alijs locis semper, cū Aeræ numerū ad Christi Domini nostri annorū rationem deducimus, ab Aeræ nota annos triginta octo subtrahere consueuimus: rem haud ab instituto alienam facturi uidemur, si de Aera paulo diffusius disseramus: ea etenim numeri nota tū Acta martyrum, ac sacra Concilia, tum etiam res profanas in Hispanijs consignari consueuisse, exploratissimum est; rarumq. sit inueniri id ab alijs usurpatum. Hic quidē usus ab ipso Augusti tępore post mille trecentos & amplius annos in aliquibus Hispanię regionibus, quin etiā in Lusitania vltra millesimum & quadringentesimum perseueraſſe, certissimum est, vt habes notatum pluribus a Vasæo in chron. Hispan. c. 22. Quod in primis ad ipsum Aeræ nomen spectat; numeri notam esse dictam Aerā, affirmat Nonius; in quam sententiam Lucilius lib. 29. his verbis: Hæc est rō peruersa, Aera numeri subducta improbe. Faustus Regiensis li. 1. de Spiritu sancto Aeram suppurationem appellat: quam & ab ære sic dictam putant, quod in ære esset numeri nota discripta. Reijcitur a Vasęo in chron. & a Didaco Couar. lib. 1. uar. resolut. ca. 12. commentum de Aera, quo dictum est, Aeram cum aspiratione scribendam. Heram, dictamq. ab hero, hoc est, domino. Refellit. Resendius Genesij Sepuluedæ inuentum de Aeræ nomine, quod scilicet a notarijs alijsq. scriptoribus sic fuerit abbreuiatū; vt quod scribendum esset, Annus erat Augusti Cæs. illi breuitatis causa sic exararēt, A. ER. A. Cæs. paulatimq. demptis punctis etiam, scriptum AERA. Cæs.

Fere

Fere eiuſdem rei cõmentor fuit Couarr. vbi ſupra; cum diceret, primum elementum, A, a ceteris litteris interpunctione eſſe ſeparandum, ac ſic ſcribendum A. Era. ut diceret, Annus erat. prætulit tamen Couar. ſuę ſententiæ Sepuluedæ fictionem. Sed quis non uideat, cum cuiuſque actionis in præſens factæ tempus in ſcriptura apponitur, non dici, Annus erat, ſed Annus eſt, &c. Cur non ſic potius (ſi licet in re feria ludere) ſingula per ſe elementa ponimus A. E. R. A. ut ſingulas ſignificent dictiones, ac velint dicere, Annus eſt Regni Auguſti? Sed miſſa iſtæc commenta: nam Auguſti nomen, quod per ultimum illud A. exprimunt, longe poſt exordium Aeræ a Senatu excogitatum, & tributum eſt Octauiano, anno nimirum decimoquinto a Triũuiratu, & undecimo poſt Aeram cœptam, cum ſcilicet idem Octauianus ſextũ ageret Conſulatum cũ collega Agrippa iterum Cõſule, vt auctor eſt Dio hiſt. Rom. lib. 53. Quænam ratio patitur, ut in Aera poſitũ ſit nomen Auguſti, quod necdum a Senatu fuerat adinuentũ? Eſt & Iſidori lib. 5. Orig. ea ſnĩa, vt ab ære dando, hoc eſt, tributo pẽdendo, Aera ſit dicta: quæ an ſit vera, dicã inferius. Rurſus de Aera illud apud oẽs eruditos eſt in confeſſo, Aeram cœptam eſſe numerari anno trigeſimooctauo ante Chriſti Domini noſtri natalẽ diem. Ad hæc probãda nõ eſt quod multis immorer; ſatis erit ad eam rẽ demoſtrandã S. Iuliani Toletani Epiſcopi patens aſſertio, qui li. 3. cõtra Iudæos ad Etuigium Regem habet hæc uerba in fine: Aera enim inuenta eſt ante triginta & octo annos, quam Chriſtus naſceretur. Nunc autem acclamatur Aerã eſſe ſeptingẽteſimam vigeſimamquartã: detractis igitur triginta & octo annis, ex quo Aera inuenta eſt, vſq. ad Chriſti natiuitatem, reſidui ſunt ſexcenti octogintaſex anni. hactenus Iulianus; qui dum ait: Nũc autem acclamatur Aerã eſſe, etc. ad illud uidetur alludere, quod in Hiſpaniarum eccleſijs (vt habet ca. 9. ſecundæ Synodi Bracarenſis) die natali Domini poſt Euangelicã lectionem publice in eccleſia per diaconũ futuri eius anni Paſchatis dies annunciabatur, ſimulq. Aera currẽs promulgabatur, ſicq. ea ratione Aera dici uidetur acclamata. Sed miſſis his, iam omnes conſentiunt, ante annos triginta & octo diei natalis Domini, Aeram cœptam eſſe numerari; eaq. rõne, iureq. ijdem oẽs referunt ad annũ quartum a Triumuiratu. Quod autem diſertiſſimorum virorũ non mediocriter torſit ingenia, illud potiſſimũ eſt, quidnam fuit in cauſa, ut eo anno Aeræ numerus ſit inuentus? Vaſæus in his perueſtigãdis plurimum laboris inſumpſit, & quo rẽ ſibi minus aſſequi viſus eſt, claros eruditione uiros, qui in ea facultate in Hiſpania florebant, cõſuluit: fuerũt hi Geneſius Sepulueda, & L. Andr. Reſendius; eorumq. de ea re ſentẽtias recitat. hi oẽs aliorum commenta refellentes, in eam pedibus ſententiam abijſſe videntur, vt Aeræ numeri eo anno fuerit auſpicãdi ratio, quod a Triumuiris facta eo ipſo anno Romani Impertij diuiſione, Hiſpania Auguſto ceſſerit. Eamdem affert causã & Didac. Couarr. lib. 1. var. reſol. c. 12. Mirat⁹ sũ (fateor) nobiliſſima ingenia poſt multas de ea re lucubrationes errore tpis lapſa, vt putarint partitiõnẽ Imperij inter Triumuiros anno quarto Triumuiratus eſſe factã. Dio Caſſius, hiſtoricorum clariſſimus, qui floruit Romæ temporibus Seueri ac ſucceſſorum Impp. quiq. anno octauo Alexãdri creatus eſt Conſul ordinarius, resq. Romani Imp. ex antiquis Annalibus, perueſtigans, cuncta ordine temporũ per Conſules in annos ſingulos digeſſit; hic, inquã, Dio duplicem Imperij Romani partitiõnẽ a Triumuiris factam recenſet: priorẽ videlicet ipſo primo anno Triũuiratus ſub Conſulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe cond. anno ſeptingenteſimo duodecimo, qui & annus primus Imperij Octauiani numerari cõſueuit: poſteriorem autẽ Imperij Romani inter eoſdẽ Triumuiros partitionem factã ait ſub Conſulatu Caluini & Rollionis, a Triumuiratu anno tertio, ab Vrbe cond. ſeptingẽteſimo quartodecimo, poſt bellum Peruſinũ cõfectũ, pace inita inter Octauianũ & Antoniũ; qua quidẽ facta diuiſione, eidem

Octa-

Octauiano non tantum Hiſpaniæ, ſed Galliæ, Sardinia, & Dalmatia obtigerunt. Hæc Dio hiſt. Roman. lib. 48. Ex quibus quidē manifeſte apparet, neutrā Imperij diuiſionem, primæ Aerę, quam cœptam eſſe anno quarto a Triumuiratu & ipſi affirmant, aptari poſſe: a priore enim partitione vſq. ad Chriſti Redemptoris annum, quadraginta & vnus intercurrunt anni; a ſecunda autem vſque ad prędictum tempus, anni numerantur trigintanouē, uel quadraginta, ſi numeres primū Chriſti annum anno quadrageſimoſecundo Auguſti, ut plerique faciunt; cum alioquin trigintaocto tātum numerari neceſſe ſit, ex maiorum oīum aſſertione, a prima Aera vſq. ad Chriſti Domini noſtri natalem diem. Nec inſuper aliqua poteſt ratione ſubſiſtere, quod in ea re adhuc ſibi ambigua addidit Vaſęus, Aeram fortaſſe numerari cœptam a domitis Cantabris & Aſturibus, cum Octauianus uniuerſa Hiſpania tranquilla atq. pacata potitus eſt: nam eodē Dione auctore, certū exploratumq. habetur, bellum Cantabricum cœptum eſſe ſub Conſulatu nono Octauiani, ab Vrbe cōdita anno 729. ab ipſo initio Aeræ anno 14. idemq. perſeueraſſe, ijſdem, ſæpius rebellantibus, vſq. ad Conſulatum Sentij Saturnini, anno ab Vrbe cond. 735. Aera uigeſimaprima. Hæc Dio hiſt. Rom. lib. 53. & 54. quibus ea quæ de cauſa auſpicandæ Aeræ a prædictis ſunt poſita, confutari uidentur.

Alia igitur a prædicta eſt perquirēda cauſa, cur anno quarto a Triumuiratu, qui eſt trigeſimusoctauus ante Chriſti diem natalem, ab Hiſpanis anni ſinguli ab Aera cœperint numerari. Mea quidē ſententia, nulla ex parte veriorem causā ac certiorem quam ex Dione de ea re uenari poſſumus: qui dū ſub unoquoque Conſulatu res geſtas recenſet, ſub Conſulatu Marcij Cenſorini & Caluiſij Sabini (eſt hic ille ipſe annus quartus a Triūuiratu, quo ſumitur initium Aeræ) de Cerretanis in Hiſpania rebellantibus texit hiſtoriam, eoſq. eo anno perdomitos ab Auguſto per Domitiū Caluinū enarrat; eundemq. adeo ingentem uim pecuniæ ex Hiſpanis collegiſſe, ut quod ab alijs Orbis ciuitatibus ad triumphi impēſas exigi cōſueuiſſet, ex ſolis Hiſpaniarū ciuitatibus collegerit; eamdemq. pecuniam adeo affatim ſuppediatam, non tm̄ ad triumphi impēſas ſatis fuiſſe; ſed ex ea maiorē partem ad Vrbis Palatium, ipſa antiquę Vrbis cunabula, vbi Romulus prima iecerat Vrbis fundamenta, incendio abſumptum, ex integro reſtituendum, eſſe expenſam: ſcribit enim hæc Dio hiſt. Rom. lib. 18. ponamq. eius uerba, quo hæc certiora ac fideliora habeantur, ut a fonte hæc potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non ſine veritatis diſpēdio Dionem in compendium contraxit. ſunt hæc, inquam, verba Dionis: Triumpho ſibi conceſſo; quod in triumphum cōferri ab vrbibus ſolet, a ſolis Hipanię ciuitatibus accepit; atq. eius aliquam partem ad triumphi apparatū inſumpſit, maiorem uero in Palatium reficiendū: id enim incendio combuſtum inſtauratit ac dedicauit, cum alijs rebus ſplendide ornatū, tum imaginibus, &c. Hęc Dio: licet quod ad Palatij reſtitutionē ſpectat, Suet. in Aug. c. 57. non ab Hiſpanis tantum, ſed a ceteris collatam dicat eſſe pecuniā. Porro cum Hiſpanorū collatio munificentiſſima prædicetur, eaq. ipſo anno facta noſcatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile perſuadeo, ob tam egregiam nauatam operam, ut a re admodum memorabili, ab Hiſpanis cœpta eſſe futura tempora numerari. Vnde nō diſplicet, quod Iſidorus lib. 5. orig. Aeram ab ære collato, hoc eſt, tributo penſo, putat eſſe dictam; licet ab eo omnino diſſentiam, dum ait, tunc ab Auguſto fuiſſe vniuerſum Orbem deſcriptū: nam eo tempore nominatę ſuperius prouinciæ tantū ſub Octauiani ditione poſitæ erant; & Orbis deſcriptio poſt annos trigintaocto, eo anno quo Dominus naſcitur, facta reperitur. Sic itaq. Aetā nuncupatā ab ære collato exiſtimo, atq. a dicta collatione æris, Aerā, ipſam notā numeri in Hiſpania eſſe acceptā. Hæc ſunt quæ de Aera inuenta habui dicere. Si quis his certiora habet quæ dicat, in medium proferat, & agam gratias.

Cordu-

f *Cordulę.*] Cõsule q̃ dicta sunt pridie hui⁹ diei in Vrsula. De huius trãslatione agitur in uita Alberti Magni par. 2. c. 9.

g *Abercij Episc.*] De eodem Gręci ẽt agunt hac die in Menologio. Eius res præclare gestas ex antiquis monumentis descripsit Metaphrastes, quas Lipom. habet to. 6. & Sur. tom. 5. Claruit temporibus Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri fratrum Imperatorum. Extat eiusdem sanctissimi viri epistola ad dictum M. Aurelium Antoninũ Imp. quæ Apostolicum redolet spiritum: exhibemus eã integram in Annalibus Ecclesiasticis, acceptam ab Illustrissimo, ac Reuerendiss. D. Gulielmo Syrleto Cardinale amplissimo, qui eam Græce scriptam in antiquo manuscripto codice, ut ingentis pretij margaritam, custodit.

h *Melanij Episc.*] Fuit hic secundus eius sedis Episcopus, subrogatus S. Nicasio, vt habent tabulæ Episoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares. Aliqui hunc Melonem, corrupto vocabulo, appellant. De eo Vincent. lib. 11. c. 74. Petrus in catal. lib. 9. c. 93. & alij.

i *Donati.*] Eius acta nuper cõscripsit Franciscus Cattanius Diacetius Episc. Fesulanus.

k *Verecundij Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Veronens. pluribus autem Illustriss. ac Reuerendiss. D. August. Valerius Episcopus Veronen. & S. R. E. Card. in commentario de antiquis monumentis Episcoporum Veronen. pag. 12. & 43.

l *Mariæ Salomæ.*] De ipsa Matth. Euang. c. 15. & 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores.

B Decimo Kal. Nouemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Hispania prope Gades ad fundum Vrsonianum sanctorum martyrum Seruandi [a] & Germani, qui in persecutione Diocletiani sub Viatore Vicario post verbera, squalorem carceris, famis ac sitis iniuriam, & longissimi itineris laborem, quem ferro onusti pertulerunt, nouissime martyrij sui cursum cęsis ceruicibus impleuerunt: ex quibus Germanus Emeritę, Seruandus uero Hispali conditus est. Antiochię in Syria natalis sancti Theodori [b] presbyteri, qui in persecutione impij Iuliani comprehensus post equulei pœnam, & multos ac durissimos cruciatus, lampadibus etiam circa latera appositis inflammatus, cum in confessione Christi persisteret, occisione gladij martyrium consummauit. Constantinopoli sancti Ignatij [c] Episcopi, qui cum Bardam Cęsarem ob repudiatam vxorem arguisset, ab eo multis iniurijs affectus, in exilium pulsus est: sed a Nicolao Romano Pontifice restitutus, tandem in pace quieuit. Burdigalę S. Seuerini [d] Colonienſis Episcopi & confessoris. Rhotomagi sancti Romani [e] Episcopi. Apud Salernum S. Veri [f] Episcopi. In territorio Ambianensi S. Domitij [g] presbyteri. In pago Pictauiensi sancti Benedicti [h] confessoris.

OCTO-

OCTOBRIS 23.

SERVANDI *& Germani.*[a]] De ijſdem hac die Beda, Vſuard. Ado,& alij Horũ Acta narrantur egregie hymno ſacro in Breuiario Toletano:ex vetuſtis monumentis eadem alij ſoluta oratione deſcripſerunt, vt Vaſæus in chron. Hiſp. Marin. Sicul. de reb. Hiſpan. lib.5. Eadem in Theſaur. concion.to.2.& in Flore ſanct.Hiſpan.

b *Theodori.*] A nonnullis Theodoretus hic dictus reperitur. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij recẽtiores. Eius nobile certamen ſcribit Sozom.hiſtor.lib.5.c.7 qui Theodoretum appellat ad differẽtiam alterius Theodori,qui eodem tpe ibidem eadem ex cauſa diriſſima paſſus eſt, de quo Ruffin. hiſt. lib.1.c.36 Socrat.lib.3.c.16. Sozom.lib. 5.c.19.Theodoret.li.3.c.10.ante hos oẽs S.Gregor.Nazianz.orat.2.In Iulianum, & S.Auguſt.de ciuit.Dei lib.18.c.52. Teſtatur Molan. ſe vidiſſe huius martyris Acta ab aulicis Iuliani tunc ſcripta, eaq. hactenus Carthuſiæ aſſeruari: ſed miramur ea præterijſſe Surium, & eius in uitis Sanctorum colligendis ſucceſſorem Moſandrum, ambos Carthuſianos.

c *Ignatij Epiſc.*] Agunt de eo etiã Græci hac die in Menologio. De eo eſt frequens mentio in regiſtro Ioannis Octaui Papæ,Nicolai Primi, ac præſertim in eius epiſtola ad Michaelem Imp.& alijs pleriſq. vt in epiſtola ad Epiſcopos Aſiæ & Libyę,itemq. ad clerum Conſtantinopolitanũ,ac denique ad vniuerſos Chriſti fideles conſcripta 18. Martii Indict. 13. itemq. in Romana Synodo ab eodẽ Pontifice celebrata. His addimus Græcorũ hiſtoricos Zonar. lib.3. Annal.Cedren.in comp.hiſt.in Michaele, Glyc.in 4.par.Annal. Ex quibus oĩbus vita ipſius optime concinnari poſſet: ſi præſertim adderet ea, quã Anaſtaſius Bibliothecarius ſcripſit ad Hadrianũ Secũdũ Rom. Pont.in pręfat.de octaua Synodo;quam hiſtorice ſcriptã legimus in codice manuſcripto Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Antonij Caraſæ Card. Bibliothecarij.

d *Seuerini Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado,& alij de eodẽ hac die.Scripſit eius Acta Fortunatus, ut teſtatur Greg. Turon.de glor.confeſſ.c.45. Alia inſuper in certo auctore ex uet. manuſcrip. edidit. Sur.to.5. De eius electione agitur in appẽdice Cõcilij Agrippinẽſis habiti poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346.ſecundum ueriorem ſupputationem. Diu multumq. ſedit:nam tpe obitus S. Martini adhuc ſuperſtes erat, vt ſcribit Greg. Turon.li.1.mirac.S.Martini c.4. Obijſſe autẽ S. Martinum Arcadio & Honorio Augg.quintũ Conſſ.anno Dom.402.in Annalib. noſtris oſtendimus.Mẽtio de eodẽ Seuerino habetur in Actis S. Euergiſſi eius diaconi, & inde Epiſc.ſucceſſoris,apud Sur.tom.5.die 24.Octob.in uita S.Annonis Epiſc.Colon. lib.2.c. 27. & Sigeb. in chron.anno 399. De translatione eiuſdem Sur. to. 5. hac die hiſtoriam recitat.Hic monemus lectorẽ,ſcripſiſſe Petrũ Damiani ad Deſiderũ abbatẽ cõmentariolũ de quibuſdã miraculis, quẽ deſcripſit Lpom. to.8. vbi de Seuerino Epiſcopo Colonienſi adhuc in pœnis purgatorijs exiſtẽte narrat hiſtoriam.Id quidẽ nolim quis putet intelligi de S. Seuerino, de quo hic agimus, qui iã ante annos ſexcentos ex hac uita migrarat, ſed de aliquo alio,quẽ auctor dicit nuper illi præfuiſſe eccleſiæ:licet in editis tabulis Epiſcoporum Colonienſium nullus alius eiuſdem noĩs Epiſcopus reperiatur. quare ſuſpicor in prædictam ſcriptionẽ errorem irrepſiſſe nominis ciuitatis,vel Epiſcopi.Niſi dicere velimus, illa uerba: Nuper Epiſcopus: non ex dictis ab Adraldo, qui citatur,eſſe relata,ſed potius ex ſcripto eſſe recita. ta,nimirum ex exemplari ab eodem miſſo ad Petrum, qui hæc ſcribit: nam rem geſtã fuiſſe ſcriptis conſignatã teſtatur.

e *Romani Epiſc.*] De quo hęc in dictis manuſcriptis: S.Romani Epiſcopi & cõfeſſoris,cuius uita meritis claruit,& mors pretioſa in domo Domini quotidie demonſtratur. De eo ẽt Molã.hac die. Fuit autẽ eius ſedis Epiſcopus viceſimus ordine,

ne, ſeditque anno Domini 622. vt tabulę eius eccleſiæ apud Democharē indicāt.

f *Veri Epiſc.*] De eodem veteres tabulæ, Breuiarium, & alia antiqua monumēta eccleſiæ Salernitanæ. Aſſeruatur eius corpus in eccleſia cathedrali, in crypta inferiori, una cum alijs ſanctis, quorum ſuperius meminimus 19. huius.

g *Domitij.*] Vet. manuſcip. ac etiam Molan. de eodem agit hac die.

h *Benedicti.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores.

xxix. C Nono Kal. Nouemb. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VENVSIAE in Apulia natalis ſanctorum martyrum Felicis Epiſcopi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum, Fortunati & Septimi lectorum: qui tempore Diocletiani a Magdelliano Procuratore multis diu vinculis & carceribus in Africa & Sicilia macerati, cum Felix nullatenus ſacros libros iuxta Imperatoris edictum tradere uoluiſſet, tandem occiſione gladij conſummati ſunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran paſſio ſanctorum Aretæ [b] & ſociorum trecentorum & quadraginta, tempore Iuſtini Imperatoris, ſub Dunaan Iudæo tyranno: poſt quos Chriſtiana mulier incēdio tradita eſt; cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Chriſtum cōfiteretur, nec blanditijs nec minis retineri poſſet, in ignem vbi mater ardebat, ſe præcipitem dedit. Coloniæ ſancti Euergiſli [c] Epiſcopi & martyris. Conſtantinopoli ſancti Procli [d] Epiſcopi. In Britānia minori tranſitus S. Maglorij [e] Epiſcopi, cuius corpus Lutetiæ Pariſiorum requieſcit. In Vertano monaſterio ſancti Martini [f] abbatis. In Campania ſancti Marci [g] ſolitarij, cuius præclara opera ſanctus Gregorius ſcripſit.

OCTOBRIS 24.

EELICIS *& ſoc.*[a]] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Cuius autem ciuitatis in Africa hic Epiſcopus fuerit, varia lectio eſt. Beda legit, Tubrocenſis eccleſiæ; Ado, Tibiurenſis, prout etiam in prædictorum martyrum Actis, quæ extant apud Sur. tom. 5. legitur. Ex antiquis autem manuſcript. verior lectio ea mihi probatur, quæ habet, Tibirenſis. De Tibirenſi, vel Tibiritana ciuitate mentio habetur in Concil. Carthaginenſi temporibus Cypriani, vbi ſubſcriptus legitur Vincentius Tibiritanæ eccleſiæ Epiſcopus, & ipſe Cyprianus ſcribit ad Tibiritanos epiſt. 56. In priorem editionem Rom. Martyrologij neſcio quomodo irrepſit error, vt hic Felix Aptungitanus dictus reperiatur, de quo Optatus Mileuitanus meminit lib. 1. contra Parmen. aitq. eum manum impoſuiſſe Cæciliano creato Epiſcopo Carthaginenſi. ſed ille reperitur ſuperuixiſſe etiam temporibus Conſtantini, ut apparet ex Auguſtino de act. cū Donatiſt. poſt collat. ca. 33. & epiſt. 162. Nec uero eſt hic ille Felix Epiſcopus Abdiritanus, qui vixiſſe reperitur in Africa temporibus Zenonis Imp. ut conſtat ex Victore li. 2. de perſec. Vuandal. Agit de

his

his martyribus Petrus in catal. lib. 9. cā. 101. & Mombrit. tom. 1. sed multa sunt in eis quæ corrigantur. Græci de ijsdem martyribus agunt xvj. Kal. Maij in Menologio, ubi eorum passionis Acta breui summa describuntur.

b *Aretæ & soc.*] De his item hac die Græci in Menologio; quorum Acta Metaphrastes exacte describit: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. De ijsdem Niceph. hist. lib. 17. c. 16. Zonar. in Iustino Imp. & Cedren. anno 5. eiusdem. De Homeritis & eorum Regibus Christianis, quibuscum Iustinianus aduersus Persas fœdus inire studuit, pluribus agit Procop. lib. 1. de bello Persico.

c *Euergisli Episc.*] Agunt de eodem Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex veteribus codicibus edidit Sur. to. 5. Successit hic S. Seuerino, ut constat ex tab. eius ecclesiæ, & ex vita ipsius.

d *Procli Episc.*] De eodem Græci ēt hac die in Menologio. Fuit hic primum anagnostes S. Ioannis Chrysostomi, ac demum eius sedis Eps, de quo Socrat. li. 7. c. 39. 40. 41. 44. Theodoret. hist. lib. 5. c. 36. Niceph. hist. lib. 14. c. 38. 39. 43. 46. & 47. Mentio de eodem hr̄ in vit. S. Ioannis Chrysost. Inter plurimas eiusdem viri egregias lucubrationes, celeberrima est epistola ad Armenos de fide Catholica, cuius meminit Liberatus diac. in Breuiar. quæ & citata reperitur in SS. Concilio œcumenico Ephesino: habetur eadē typis excusa. De eius rebus gestis pluribus egimus in Annal. Eccl. ibi & de alijs eiusdem Sancti lucubrationibus.

e *Maglorij Episc.*] Eius Acta extant apud Sur. to. 5. Petrus in catal. lib. 9. cap. 103. de eodem nonnulla habet, itemque Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 50. & lib. 4. c. 47. Guibertus Gemblac. de virtut. S. Martini c. 14. & Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Claruit anno Domini sexcentesimo uigesimo.

f *Martini abb.*] De eo item Vsuar. hac die & alij, Ado autem ad quintum Idus Decembris. Agit de eodem Gregor. Turonensis de glor. confess. cap. 57.

g *Marcij.*] De quo scribit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. cap. 16. Alius ijsdem fere temporibus clatuit in Gallijs in Aruernensi agro Marcius, cuius res gestas scribit Greg. Turon. in vit. sanct. Patr. c. 14. ex quo Trithem. de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 27.

25 Octauo Kal. Nouemb. Luna. D xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE sanctorum martyrum Chrysanthi, & Dariæ vxoris eius, qui post multas quas sub Celerino Præfecto pro Christo sustinuerunt passiones, iussi sunt a Numeriano * Imperatore uia Salaria in Arenario deponi, atq. illic viuē tes terra & lapidibus obrui. Item Romæ natalis sanctorū quadraginta sex [b] Militum, qui simul baptizati a Dionysio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati sunt, ac uia Salaria sepulti: ubi & alij Martyres centum uiginti & unus positi sunt; inter quos fuerunt quatuor milites Christi, Theodosius, Lucius, Marcus, & Petrus. Successione in Gallia sanctorum martyrum Crispini [c] & Crispiniani, nobiliū Romanorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside post immania tormenta gladio trucidati, coronam martyrij consecuti

* Vale riano.

secuti sunt: quorum corpora postea Romam delata fuerunt, atque in ecclesia S. Laurentij in pane & perna honorifice tumulata. Florentię passio B. Miniatis [d] militis, qui sub Decio Principe pro fide Christi egregie certās, nobili martyrio coronatur. Turribus in Sardinia sanctorum martyrum Proti [e] presbyteri, & Ianuarij diaconi, qui a S. Caio Papa ad eam insulam missi, tempore Diocletiani sub Barbaro Præside consummati sunt. Constantinopoli passio sanctorum Martyrij [f] subdiaconi, & Marciani cantoris, qui ab hæreticis sub Constantio Imperatore necati sunt. Romæ S. Bonifacij [g] Papæ & confessoris. Petragoricis in Gallia S. Frontonis [h], qui a beato Petro Apostolo Episcopus ordinatus, cum Georgio presbytero magnam illius gentis multitudinem ad Christum conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixiæ natalis S. Gaudentij [i] Episcopi, eruditione & sanctitate conspicui. Gaualis sancti Hilarij [k] Episcopi.

OCTOBRIS 25.

CHRYSANTHI *& Dariæ.* [a] De his Vsuar. & alij recentiores; Græcii in Menologio ad xiiij. Kal. Aprilis. Traduntur eorum Acta esse conscripta a Verino & Armenio, S. Stephani Papæ presbyteris: descripta eadem a Metaphraste recitat Lipom. to. 7. & Sur. to. 5. Habemus ipsa manuscripta in antiq. codicibus. Plura de ijsdem Greg. Turon. de glor. martyr. ca. 38. ibi & de eorum corporum inuentione, & de epitaphio S. Damasi Papæ ad sepulchrum ipsorum conscripto, & inferius c. 83. agit de ipsorū reliquijs. Aldel. libro de laud. virg. de ijsdem pluribus. Quod autem Daria ex virgine Vestali ob Christianam religionem susceptam viua una cum Chrysantho iussa est, sentētia Iudicis, terra obruij symbolū quoddam habere uidetur cum illo supplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pōtificio virginibus Vestalibus irrogari cōsueuit. Habes de his post multa aliorum testimonia elegans exemplum, quod Plinius Iunior egregie describit lib. 4 epist. 11. ad Minutianum: quamquam stupratoris suppliciū diuersum a prædicto fuisse, auctor est Festus in verb. Probrū virginis. Cum insuper hi dicantur passi tria Salaria; erat extra portam Salariā, quæ & Collina dicta reperitur, locus ille infamis, dictus Campus Sceleratus, quod illic (ut scribit Liuius lib. 8. decad. 1.) Vestales delinquentes viuæ defoderentur. Qđ autem in aliquibus prædictorum Actis Daria Mineruæ virgo dicatur, non est nouum: nam cum Vestales penes se Palladium haberent, eædem & Palladis virgines dictæ reperiuntur. Palladis sacerdotes eas appellat Ambrosius lib. 1. de virgin. vbi de his agēs, easdem post emerita castitatis stipendia nubere consueuisse testatur. Id & omnes Ethnici scriptores profitentur, ut non mireris, si Dariam, tempore nubendi impleto, traditam audias in vxorem Chrysantho, ut eius Acta significant.

b *Quadraginta sex militum.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores ex Actis sancti Laurentij, vbi eorum martyrij res gestæ descriptæ habentur.

c *Crispini & Crispiniani.*] Beda, Vsuar. Ado, ac ceteri. Extant horum gesta ex antiquis monumentis descripta a Mombritio to. 1. Petr. in catal. lib. 9. ca. 106. & Sur. to. 5. De horum martyrum ecclesia Suessione posita agit Greg. Turon. hist. lib. 5. cap. 34 in fine.

d *Miniatis.*] De quo Vsuard. & alij recentiores. Eius Acta ex antiquis tab. descripsit Sur. to. 5. Antonin. in 1. par. tit. 7. c. 8. Petrus in catal. lib. 9. c. 108. De translatione

latione reliquiarum ipsius in Gallias tempore Othonis Imp. meminit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

e *Proti et Ianuarij.*] Horum Acta manuscrip. ex Sardinia missa accepimus. Agit de ijsdem Franc. Fara lib. 1. de reb. Sardois.

f *Martyrij & Marciani.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio his verbis: Natalis sanctorum martyrum Marciani & Martyrij. cum Paulus Episcopus Constantinopolitanus a Constantio Imp. Ariano in Armeniam missus exul, ab Arianis suffocatus, beatum finem assecutus est, Marcianus & Martyrius propter Orthodoxæ fidei obseruantiam gladio cæsi sunt, & sepulti in porta Melandesia Constantinopolitanæ vrbis; quibus S. Ioannes Chrysostomus templum a fundamentis erexit. Hæc ibi.

g *Bonifacij Papæ.*] Hic successit Zosimo. Eius Acta, ac dirum schisma ab Eulalio concitatum, ex manuscriptis epistolis tunc vltro citroque missis descripsimus in Annalib. Ecclesiasticis.

h *Frontonis Episc.*] Beda, Vsuard. & alij. Meminit eiusdem Petrus Cluniac. li. 1. epist. 2. & Petrus in catal. li. 9. c. 109. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 26.

i *Gaudentij Episc.*] Hic, defuncto S. Philastrio, in eius locum mirus rem ita que subrogatus est opera S. Ambrosij Episcopi Mediolanensis, vt ipsemet Gaudentius testatur in sermone habito in ordinatione sua. De suscepta a se in Orientem peregrinatione idem in sermone de dedicat. eccles. Concil. sanct. pertractat.

k *Hilarij Episcopi.*] De eodem Vsuar. hac die, & alij recentiores.

26 Septimo Kal. Nouemb. Luna. E xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ROMAE S. Euaristi [a] Papæ & martyris, qui Dei Ecclesiam sub Hadriano Imperatore suo sanguine purpurauit. In Africa sanctorum martyrum Rogatiani [b] presbyteri, & Felicissimi, qui in persecutione Valeriani & Gallieni illustri martyrio coronati sunt: de quibus etiam scribit S. Cyprianus in epistola ad Confessores. Nicomediæ sanctorum martyrum Luciani [c], Florij, & sociorum. Eodem die S. Quoduultdei [d] Episcopi Carthaginensis, qui vna cum clero a Genserico Rege Ariano in nauibus fractis absque remigijs & velis impositus, præter spem Neapolim appulit, ibique in exilio positus, confessor occubuit. Narbone S. Rustici [e] Episcopi & confessoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorum. Apud Salernum sancti Gaudiosi [f] Episcopi. Papiæ S. Fulci [g] Episcopi. Item sancti Quadragesimi [h] subdiaconi, qui & mortuum resuscitauit.

OCTOBRIS 26.

EVARISTI *Papæ.* [a] Beda, Vsuard. & Ado de eodem die sequenti. De eius successione Irenæus lib. 3. c. 3. Epiphan. hæres. 27. Euseb. in chron. & hist. lib. 3. c. 28. Optat. li. 2. August. epi. 165. Niceph. in chron. & alij. Cetera in Annal. Eccles. fiast. diximus.

b *Rogatiani, & Felicißimi.*] De his itē Beda, Vsuard. Ado, & alij. Frequenter de

his Cyprianus, ut epist. 7. 39. 40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus est respectu iunioris. Vixit ijsdem temporibus alius eiusdem nominis Felicissimus, sed meritis infelicissimus; qui signifer schismaticæ factionis, cum suis socijs a S. Cypriano abstentus est, ut testatur epist. 39. & 40. Fuit insuper alius Rogatianus, qui cum Donato passus est in Gallijs; de quo Gregor. Turonen. de glor. martyr. c. 60.

c *Luciani & soc.*] Beda de his agit, qui etiam addit Heraclium & Marcianum. Luciani autem & Marciani Acta extãt apud Mombrit. to. 2. vit. sanctor. passiq. feruntur temporibus Decij Imperatoris sub Sabino Proconsule.

d *Quodvultdei Episc.*] Res gestas ipsius scribit Victor de persecutione Vuãdal. lib. 1. Successio Episcoporum Carthaginen. eius sæculi sic se habuit: Temporibus Honorij Imperatoris sedit Aurelius, cuius est frequens mentio apud Augustinum: post quẽ successit Capreolus, de quo Vincent. Lerinen. lib. aduersus hæreses in fine; interfuit hic. n. per legatos Concilio œcumenico Ephesino. in eius locum subrogatus est Quodvultdeus, de quo agimus, qui sedit temporibus Valentiniani, & successorũ demum Zenone imperante, creatus est S. Eugenius, de quo Victor lib. 2.

e *Rustici Episc.*] De eodem Vsuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem scripsit S. Hieron. egregiam epistolam de uiuendi forma; est quarta ordine. factus autem Episcopus peruenit vsque ad tempora S. Leonis Papæ, qui ad eum dedit epistolam decretalem 92. itemq. ad ipsum, alioq. Galliarum Episcopos epist. 52.

f *Gaudiosi Episc.*] Alius hic ab illo eiusdem nominis sancto Episcopo, *qui ex* oris Africanis tempore Vuandalicæ persecutionis Neapolim appulit, de quo suo loco inferius. Cõstat quidem de his duobus Gaudiosis Acta esse confusa, dum quod est alterius, tribuitur alteri; & aliquando ex duobus efficitur unus, ut in Actis alterius, quæ extant Neapoli, legimus. Huius corpus reconditum est Salerni in cathedrali ecclesia, in cryptainferiori.

g *Fulci Episcopi.*] De eodem tab. ecclesiæ Papiensis, & Iacobus Val. *de Epi*scop Papien.

h *Quadragesimi.*] De eius sanctitate & miraculis scribit S. Gregor. Papa dialog. lib. 3. cap. 17.

xxvj F Sexto Kal. Nouemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

VIGILIA[a] sanctorum Apostolorum Simonis & Iudæ. Abulæ in Hispania passio sanctorum Vincentij[b], Sabinæ, & Christetæ, qui primum in equuleo adeo sunt extenti, ut omnes membrorum compages laxarentur; deinde capite eorũ lapidibus superpositis, vsque ad excussionem cerebri validis vectibus sunt contusa, atque ita martyrium compleuerunt, agente Præside Daciano. Apud castrum Tyle sancti Florentij[c] martyris. In Cappadocia sanctarum martyrum Capitolinæ[d], & Erotheidis eius ancillæ, quæ sub Diocletiano sunt passæ. In Æthiopia sancti Elesbaan[e] Regis, qui Christi hostibus expugnatis, misso regio diademate Hierosolymam tempore Iustini Imperatoris, monasticam vitam, ut vouerat, agens, migrauit ad Dominum. Apud Indos sancti

Frumentij [f] Episcopi, qui ibi primum captiuus, deinde Episcopus a S. Athanasio ordinatus, Euangelium in ea prouincia propagauit.

OCTOBRIS 27.

VIGILIA. [a]] De eadem Beda, Ado, Concilium Oxoniense, & alij.

b *Vincentij & sociorum.*] Beda, Vsuard. Ado, ceteriq. recentiores de ijsdem agunt hac die. Errore labuntur, qui putant hunc illum esse Vincentium Cæsarauguſtanum diaconum. Extat de horum passione sacer hymnus in Breuiario Toletano. Plura etiam Vaseus in chron. Flos sanctorum Hispaniæ, & Thesaurus concion. tomo 2. Passi sunt in persecutione Diocletiani sub Daciano Præside.

c *Florentij.*] De eodem ijdem qui supra, Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

d *Capitolinæ, & Erotheidis.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, passaque tradunt in persecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthio Præside Cappadociæ.

e *Elesbaan.*] Habentur eius res gestæ descriptæ in Actis sancti Aretæ martyris apud Metaphrasten 24. huius. De eodem & Nicephorus hist. lib. 17. c. 6. in fine, & Cedrenus anno quinto Iustini Imperatoris.

f *Frumentij Episc.*] De eodem Græci in Menologio pridie Kal. Decemb. Eius Acta conscripsit Ruffinus hist. lib. 1. ca. 19. Theodoret. lib. 1. c. 23. Socrates lib. 1. c. 15. Sozom. lib. 1. c. 23. & ex ijsdem Cassiodorus, & alij recentiores, ut Petrus in catal. lib. 9. c. 113. Vixit ijsdem temporibus alius Frumentius Episcopus Auxumeos in Ægypto, ordinatus a S. Athanasio, confessione clarus: multa enim passus est ab Arianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epistola Tyranni extat apud Athanasium in apologia ad Constant. col. 330.

28 Quinto Kal. Nouemb. Luna. G 25. XXV.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NATALIS beatorum Apostolorum Simonis [a] Chananęi, & Thaddæi [b], qui & Iudas dicitur: quorum Simon in Ægypto, Thaddæus in Mesopotamia Euangelium prædicauit: deinde in Persidem simul ingressi, cum innumeram gentis illius multitudinem Christo subdidissent, martyrium consummarunt. Romæ S. Cyrillæ [c] virginis, filiæ S. Tryphoniæ, quæ sub Claudio Principe pro Christo iugulata est. Ibidem sanctæ Anastasiæ [d] senioris virginis & Cyrilli martyrum: illa in persecutione Valeriani sub Probo Præfecto vinculis constricta, colaphis cæsa, igne & verberibus cruciata, cum in confessione Christi immobilis permaneret, abscissis mamillis, euulsis vnguibus, dentibus comminutis, manibus pedibusque præcisis, truncata capite, tot passionum monilibus ornata migrauit ad Sponsum: Cyrillus autem ei petenti aquam propinans, martyrium pro mercede accepit. Apud Comum S. Fidelis [e].

martyris sub Maximiano Imperatore. Maguntiæ S. Ferrutij [f] martyris. Meldis S. Faronis [g] Episcopi & confessoris. Neapoli sancti Gaudiosi [h] Episcopi Africani, qui ob persecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monasterio apud eam vrbem sancto fine quieuit. Vercellis sancti Honorati [i] Episcopi.

OCTOBRIS 28.

SIMONIS *Chananæi*. [a]] De quo Beda, ac ceteri Latinorũ hac die; Græci aũt in Menologio seorsũ a Iuda, sexto Idus Maij. Errore factum opinatus est quidam, hic de vtroq. Apostolo Simone & Iuda agi; quasi mendosus sit codex, ac dicere velit: Simonis, qui & Iudas: nam hunc ét appellatum esse Iudam, scribit S. Hieronymus in epistola ad Galat. ca. 4. & contra Heluidium, iunctis his quæ ab eodem in Matthęum scribuntur c. 10. Sed & Sophronius apud Hieron. de script. Eccles. in Simone, & Dorotheus in Synop. itidem aiunt Simonem cognomento dictum esse Iudam, eumq. fratrem fuisse Iacobi, eidemq. successisse in sede Episcopali, atq. sub Traiano martyrium consummasse. Sed ad arguendos eiusmodi errores plura a nobis dicta sunt in to. 1. Ecclesiasticorum Annal. anno Dñi 68. Qd aũt pertinet ad præsentem diem, agi hic re uera de duobus Apostolis, non tm innumera uetusta exẽplaria fidem faciunt, sed & ratio persuadet: nam etsi alter ipsorum in Ægyptum, alter uero in Mesopotamiam profectus, Euangelium prædicauit; simul tandem conuenientes, in Persside martyrio coronati sunt; ut hic ét Beda, Vsuardus, Ado, & alij profitentur ex Actis ipsorum, quæ incerto auctore in passionibus Apostolorum conscripta habentur, quorũ Beda meminit in retract. in Act. Apost. c. 1. De vtroq. agi eodẽ die, indicat ét uetus ecclesiasticum officium eo die recitari consuetum, ac præcipue antiquus hymnus de ijsdem, qui ponitur in Breuiario Toletano. In qua aũt prouincia Simon Apostolus Euangeliũ prędicauerit, antiquioribus subobscurum fuisse vr. nam Origenes, Gregorius Nazianzenus, Eusebius, Chrysostomus, Theodoretus, & Socrates, cum de ceteris agunt Apostolis, locaq. referunt peregrinationis & Apostolatus eorum, de Simone dicere omittunt. Aliorum uero, qui post prædictos scripserunt, diuersæ reperiuntur sententiæ. Auctor qui nomine Isidori fertur, de vit. & obit. sanct. ca. 82. & 83. dicit Simonem prædicasse Euãgelium in Ægypto. Nicephor. lib. 2. cap. 40. addit Africam, eumq. tandem ad Britannos peruenisse testatur: id ipsum ét Dorotheus in Synopsi: quorum sñiam Græci secuti videntur in Menologio, vbi etiam (quod nõ probatur) dicitur Simon item Nathanael appellatus. Rursus autem in eodem Apostolo errasse reperiuntur nonnulli, putantes hunc eumdem esse cum illo Simone, qui passus reperitur in persecutione Traiani, de quo Euseb. in chron. & hist. lib. 3. c. 26. Fuerunt eius sententiæ idem qui supra auctor de vit. & obit. sanct. ca. 81. Sophron. apud Hieron. & Beda, qui tamen in retract. in Act. Apost. recantat palinodiam. Diuersos plane esse, uaria ipsorum martyrij Acta testantur, & alia complura, quæ breuitatis causa præterimus.

b *Thaddæi, qui & Iudas dicitur*.] De eo etiam hac die Latine omnes, Græci autem xiij. Kal. Iulij. Sicut de duobus Simonibus, ita & de duobus Thaddæis exorta est ambiguitas: siquidem alter ex his Apostolus, hic de quo agimus; alter autem fertur ex numero septuaginta duorum discipulorum; qui ad Abaganum missus, in Syria prædicauit Euãgelium, vt auctor est Euseb. hist. lib. 1. ca. 13. in fine. Duos item & inter se diuersos fuisse Thaddæos, testatur Beda in retract. in Act. Apost. c. 1. id ipsum scribit Niceph. hist. lib. 2 c. 40. ac ceteri Græcorum, qui eiusdem sententiæ esse videntur, dum diuersis diebus de Iuda agunt, ac de Thaddæo, de illo nimirum ad xiij. Kal. Iulij,

de alio

de alio autem ad xij. Kal. Septembris. Verum S. Hier. in Matthæum c. 10. contrarium sensisse vr̃, unum eumdemq. fuisse Thaddæum Apostolũ cum illo qui Edessam ad Abagarum profectus est, quem Luc. Act. ca. 1. Iudam Iacobi, & Matth. Euãg. ca. 10. Lebbęum appellat. in quam quidem sn̄iam ceteri Latinorum abijsse vñr, cum Occidentalis Ecclesia nõnisi de uno Thaddæo agat cõmemorationẽ. Loca aũt vbi prædicauit Euangeliũ, hęc adnumerantur a Nicephoro lib. 2. c. 40. Iudæa. s. Galilæa, Samaria, Idumæa, Arabia, Syria, & Mesopotamia, de qua ét Isidorus & alij testantur. Extant vtriusque Apostoli Acta, quæ & per lectiones distincta in aliquibus antiquis manuscrip. cod. inuenimus, ut in aliquibus ecclesijs legi consueuerunt; quæ non satis tuta visa sunt Radulpho Tungrensi de obseru. can. cap. 11. Apud Hippolytum in libello de duodecim Apostolis legi, Thaddæum Berythi consummasse agonem. Reliquias S. Thaddæi Hierosolymis ad se missas sanctus Bernardus accepit, ut in eius vita legitur prope finem.

c *Cyrillæ*] De eadẽ Beda, Vsuar. Ado, & alij ex Actis S. Laurentij. Vide quæ superius notata sũt in Tryphonia xv. Kal. Nouemb. Cyrillæ, Memmiæ, Iulianæ, Neopistis, ac Sophiæ virginum ac martyrum corpora transtulit Sergius Iunior in Titulum Equitij, ut vetus inscriptio marmori incisa illic posita testatur.

d *Anastasiæ senioris, & Cyrilli.*] Agũt de his Græci in Menol. die sequẽti. Acta Anastasiæ a Metaphraste descripta recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. Hæc senior dicta respectu alterius Anastasiæ, quæ passa est in persecutione Diocletiani, de qua inferius viij. Kal. Ianuar.

e *Fidelis*] Beda de eodem hac die. Acta Fidelis & sociorũ recitat Mombrit. to. 1. Sermonem & hymnum de eodem scripsit Petrus Dam. Extant apud Sur. tom. 5.

f *Ferrutij.*] Ado hac die. Scripsit de Actis eius atque translatione corporis sermonem Meginradus, quem Surius habet tom. 5. hac die.

g *Faronis Episc.*] De quo Vsuard. & alij recentiores. Eius vitam ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. Meminit eiusdem Sigebert. in chron. an. 620. Vincent. in Spec. lib. 24. c. 17. 18. 19. Petrus in catal. lib. 9. cap. 117. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 74. & lib. 4. ca. 139. Ponitur vicesimus ordine Meldensis sedis Episcopus, qui ordinatus est an. Domini sexcentesimo vicesimo, sederique an. 66. vt eius uitæ Acta & tabulæ Meldensium Episcoporum testantur.

h *Gaudiosi Episc.*] De eo tab. Neap. ecclesiæ hñr ibidẽ eius Acta. Vidi eiusdem cœmeterium subterraneum in suburbijs Neapolis, ubi hactenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipsius tumuli seruatur inscriptio musiuo opere exarata, licet ob vetustatem iam pene diminuta, his uerbis: HIC REQVIESCIT IN PACE S. GAVDIOSVS, QVI VIXIT AN..... DIE KAL. NOVEMB. ..... INDICT. VI. Hæc ibi. Hic ex Africa profugus, vrgente dira persecutione excitata a Genserico Vuandalorum Rege Ariano, Neapolim appulit, eiusq. sanctitas miraculis illustrata, non tantum Campanis, sed exteris quoq. innotuit. In Actis S. Agnelli hæc de S. Gaudioso leguntur: Agnellus abbas electus in monasterio quod beatus Gaudiosus cognomento Septimus Cælius, S. Bitinensis ecclesiæ Pontifex in Africa, condere studuit in hac Parthenopea ciuitate, eo tempore quo ex Africæ partibus aduenit cum S. Quoduultdeo & ceteris Præsulibus fugiens persecutiones Vuandalorum, &c. Perseuerat solemnis cultus Neapoli, ubi in eius ecclesia, decenti honore, sacra ipsius pignora asseruantur. Claruit circa annum Domini quadringentesimum quadragesimũ ea etenim persecutio in Africa conflata est Theodosio decimum septimum & Festo Conss. anno Dom. 439. Eiusdem nominis Episc. Capuanus interfuit Concilio Rom. sub Martino Papa & martyre, ut eius Concilij Acta produnt.

i *Honorati Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Vercellensis. Meminit ipsius Paulinus in uita S. Ambrosij. Epitaphiũ ad eius sepulchrum in marmore incisum, typis excusum habetur ante vitam

S.Euſebij eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi: incipit: Pontificis ſancti, &c. Tertius ibi ponitur eius ſedis Epiſcopus, cuius vitã ex antiquis monumentis eius eccleſiæ ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinius. Succeſſit hic Limenio, ſeditque temporibus Anaſtaſij & Innocentij Romanorum Pontificum. Claruit eiuſdem nominis Honoratus Epiſcopus Nouarienſis temporibus Symmachi Papæ. Extat ad ipſum ſcripta egregia epiſtola Ennodij Ticinenſis.

xxiiij. A Quarto Kal. Nouemb. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN Lucania ſanctorum martyrum Hyacinthi [a], Quincti, Feliciani, & Lucij. Sidone in Phœnicia S. Zenobij [b] preſbyteri, qui ſub nouiſſimæ perſecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans, martyrio & ipſe dignatus eſt. Eodem die ſanctorum Epiſcoporum Maximiliani [c] martyris, & Valentini confeſſoris. Bergomi ſanctæ Euſebiæ [d] virginis & martyris. Hieroſolymis natalis beati Narciſſi [e] Epiſcopi, ſanctitate, patientia, ac fide laudabilis, qui centum & ſexdecim annorum migrauit ad Dominum. Auguſtoduni S. Ioannis [f] Epiſcopi & confeſſoris. Caſſiope in inſula Corcyræ S. Donati [g], de quo ſcribit B. Gregorius Papa. Viennæ depoſitio beati Theodori [h] abbatis.

OCTOBRIS 29.

HYACINTHI, *& ſoc.* [a]] De his Beda, Vſuard. & alij recentiores. De reliquijs S. Hyacinthi meminit S. Gregor. in regiſtro lib. 7. Indict. 2. epiſt. 12.

b *Zenobij.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 25. Niceph. lib. 7. c. 16. Lõge alius hic ab eo de quo Græci agunt die ſequenti in Menologio.

c *Maximiliani & Valentini.*] Vetera manuſcripta, ex quibus Molanus in additionibus ad Vſuardum hac die.

d *Euſebiæ.*] Tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus Galeſinius hac die.

e *Narciſſi Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 19. lib. 5. c. 12. & lib. 6. c. 8. & 9. Niceph. lib. 5. cap. 9. & 10. Meminit eiuſdem ſanctus Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. & Niceph. Epiſcop. in chron. Confundunt nonnulli hunc cum Narciſſo Gerundenſi, de quo ſupra. Fuit hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus: claruit ſub Seuero, & ſucceſſoribus Imperatoris.

f *Ioannis Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Auguſtodunen. Eius uita ſcripta fertur a Vualfrido eius ſucceſſore.

g *Donati.*] Greg. Papa in regiſtro lib. 2. epiſt. 2. meminit de corpore einſdem S. Donati, pluribus autem inferius epiſtola octaua; ibi & de Caſſiope caſtro meminit.

h *Theodori abb.*] alias Theodarij, ſic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

Tertio

30 Tertio Kal. Nouemb. Luna. B xxiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
t u A B C D E f F G H M N P
26 27 28 29 30 1 2 3 3 4 5 6 7 8

IN Africa natalis ſanctorum Martyrum [a] ducentoruu viginti. Tingi in Mauritania paſſio S. Marcelli [b] Centurionis, qui capitis abſciſſione martyrium cõpleuit ſub Agricolao agente vices Præfecti Prætorio. Alexandriæ ſanctorũ martyrum Chronionis [c], Iuliani, Macarij, & aliorum tredecim ſub Decio Imperatore. Ibidem S. Eutrophiæ [d] martyris, quę martyres viſitans, cum illis ſęuiſſime cruciata, reddidit ſpiritum. Caralis in Sardinia S. Saturnini [e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Barbaro Pręſide capite truncatus eſt. Apameæ S. Maximi [f] martyris ſub eodẽ Diocletiano. Legione in Hiſpania SS. martyrũ Claudij [g], Luperci, & Victorij, filiorum S. Marcelli Centurionis; qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Digniano Præſide iuſſi ſunt decollari. Aegææ in Cilicia paſſio ſanctorum Zenobij [h] Epiſcopi, & Zenobiæ ſororis eius, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Pręſide. Altini S. Theoneſti [i] Epiſcopi & martyris, qui ab Arianis occiſus eſt. Pariſijs S. Lucani [k] martyris. Antiochię S. Serapionis [l] Epiſcopi, eruditione clariſſimi. Capuę S. Germani [m] Epiſcopi & confeſſoris, magnæ ſanctitatis viri: cuius animam in hora obitus eius ab angelis in cælum ferri ſanctus Benedictus aſpexit. Potentiæ in Lucania, ſancti Gerardi [n] Epiſcopi.

OCTOBRIS 30.

MARTYRVM *ducentorum uiginti* [a].] De his item Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

b *Marcelli.*] Beda ac ceteri omnes de eodẽ hac die. Extant eius martyrij Acta publica a Notarijs excepta: deſcripſit eadem Sur. tom. 5. Inſuper eius certamen & corona præclare canuntur hymno ſacro in Breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum, qui omnes pari triumpho dignati, patrem patri aſſecuti ſunt coronam martyrij. De his omnibus in Breuiario Eborenſi, & in chron. Hiſpan. Vaſæi, qui de Marcello agens, paſſum dicit Fauſto iterum & Gallo Conſſ. eſt is annus a Chriſto 298. De eodem in Flor. ſanct. Hiſpan. vbi & de martyrijs duodecim filiorum plenius agitur; licet aliqui alij loco illorum ibi ponãtur. Quinam fuerint huius filij, habes ex breuiario Eborenſi apud eumdem Vaſæum in chron. Hiſpan.

c *Chronionis & ſoc.*] Agunt de his Græci etiam in Menologio hac die, & Euſebius ex epiſtola Dionyſij lib. 6. cap. 34. Verum de Iuliano, & Euno, qui idem eſt cum Chronione, ſiue Coronione, agitur etiam ſuperius 27. Febr. de Macario autem infra 8. Decembris.

d *Eutropiæ.*] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

e *Saturnini.*] Accepimus eius Acta manuſcr. paſſusq. habetur anno 20. Imp. Diocle-

Diocletiani, eius Consulatu octauo, 3. Kal. Nouemb. Alia Acta habet Mombr. to. 2. uit. Sanct. Meminit eiusdē Fara de reb. Sard. De basilica S. Saturnini in Sardinia mentio habetur in uita S. Fulgentij Episcopi Rūspensis apud Sur. tom. 1.

f *Maximi*.] Græci agunt de eodem xvij. Kalend. Octob. in Menologio.

g *Claudij & soc.*] Fuit Claudius vnus ex filijs S. Marcelli Centurionis, de quo hac die agitur, Lupercus item & Victorius eodem patre geniti. Plura de his in Flote sanct. Hispan. vbi de omnibus eiusdem S. Marcelli filijs agitur; sed quod ad nomina singulorum spectat, consule (ut diximus) Valæum in chron. anno 306. & Thesaur. concion. tom. 2.

h *Zenobij & Zenobiæ.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menologio, eorumq. martyrium describunt; sed plenius Metaphrastes eorū Acta refert: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. to. 5. hac die.

i *Theonesti Episc.*] Tabulæ eius eccle siæ, itemq. Sigebert. in chron. anno 425. & Petrus in catalog. libro 10. cap. 9.

k *Lucani.*] De eodē vet. manuscripta, ex quibus Molan. hac die in addit. ad Vsuard.

l *Serapionis Episc.*] Beda; Vsuardus & alij recētiores de eodē hac die. Scribit de ipso Euseb. in chron. anno 10. Cōmodi Imper. & hist. li. 6. c. 10. Hiero. de script. Eccles. Niceph. Callist. li. 4. c. 26. & 27. Niceph. Episc. Const. in chron. In Concil. Alexādrino temp. Athanasij cōmēdatur eius Catholica fides scriptis olim testata, vt de eo item Niceph. lib 10. cap. 14.

m *Germani Episc.*] Ado, & alij recētiores: pluribus S. Gregorius lib. 2. dialog. cap. 35. & lib. 4. c. 40. hist. Miscel. lib. 15. in Iustino Imp. Lib. de Rom. Pontif. in Hormisda, Ioā. Episcopus Cōstantinop. in libello fidei Catholicæ ad Hormisdā. De eius legatione Cōstantinopolim, de mandatis acceptis ab Hormisda, de litteris ad eum scriptis, de relatione Germani, rebusq. tunc ab eo gestis Cōstantinopoli; & cū reuerteretur Romā, plures extant epistolæ, quas ex codice Vaticano descripsimus, intexuimusq. Annal. Eccles. Succession Episcoporū Capuanæ eccleſiæ illorum tpm sic se habuit: Sub Pōtificatu Hilari Papæ sedit Tiburtius, qui interfuit Romano Cōcilio sub eodē Pontifice celebrato; post quem sedit Cōstātinus, qui itē interfuit Synodo Romæ habitæ sub Felice Pōtifice, vixitq. etiam tempore Papæ Symmachi, seditq. cum alijs in Concilijs Romanis aduersus Laurentium pro Symmacho, ut prædictarū Synodorum Acta declarant. Post Constātinum denique sedit S. Germanus, de quo hac die celebritas agitur. De eodem habetur mentio in Actis S. Placidiæ Gordiano conscriptis.

n *Gerardi Episcopi.*] Tabulæ & uetera manuscripta eius ecclesiæ.

xxij. C Pridie Kal. Nouemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

VIGILIA[a] omnium Sanctorum. Romæ natalis B. Nemesij[b] diaconi, & Lucillæ virginis filiæ: qui cum a fide Christi flecti nequaquam possent, iubente Valeriano Imperatore, decollati sunt octauo Kalendas Septēbris: quorum corpora a B. Stephano Papa sepulta, deinde a B. Sixto via Appia hac die honestius tumulata, Gregorius Quintus in Diaconiā S. Marię Nouæ trāstulit, vna cū sanctis Symphronio, Olympio Tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodulo filio, qui omnes Symphronij opera cōuersi, & ab eo

dem

dem sancto Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quę Sãctorum corpora Gregorio XIII. summo Pontifice ibidem inuenta, sub altari eiusdem ecclesiæ honorificẽtius collocata sunt sexto Idus Decembris. Eodem die sanctorum Ampliati [c], Vrbani, & Narcissi, quorum meminit sanctus Paulus ad Romanos scribens: qui ob Euangelium Christi a Iudæis & Gentilibus cæsi sunt. In Gallia apud Augustam Veromanduorum S. Quinctini [d] ciuis Romani, ordinis senatorij, qui sub Maximiano Imperatore martyrium passus est: cuius corpus post annos quinquaginta quinque, reuelãte angelo, inuẽtum est incorruptum. Constantinopoli S. Stachis [e] Episcopi, qui a beato Andrea Apostolo primus eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus est. Mediolani S. Antonini [f] Episcopi & confessoris. Ratisponæ sancti Vuolfgangi [g] Episcopi.

OCTOBRIS 31.

VIGILIA [a].] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Concil. Oxoni & qui agunt de diuinis officijs.

b *Nemesij & Lucillæ*.] Beda de ijsdem, ac recentiores. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papæ & martyris apud Sur. tom. 4. die 2. Augusti. Adhuc perseuerat locus Lucillæ virginis in cęmeterio Callisti, vbi in lapide sepulchri inscriptio uetus posita legitur. Vltima translatio, cuius hic habetur mẽtio, facta est solemniter opera Illustrissimi & Reuerendiss. Antonij Carafę tunc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarij, Protectoris monachorũ ordinis S. Benedicti congregationis Montis Oliueti, qui prædictam curant ecclesiam; cuius egregia opera, apud complures illorum pristina illa monastica exactissima disciplina est restituta, quam speramus in ceteros propagandam.

c *Ampliati & soc.*] De his Paulus ad Rom. c. 16. Græci etiam horum omnium diem natalẽ celebrant hac die in Menologio. Hippolytus mart. in libello de 72. discipulis ait Ampliatum Odyssæ, Vrbanum in Macedonia, & Narcissum Athenarum creatos esse Episcopos: de Ampliato & Vrbano idem profitetur Dorotheus in Synopsi; Narcissum autem Patratum dicit fuisse Episcopum.

d *Quinctini*.] Agunt de Quinctino Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recentiores, cuius martyrij Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. agitq. de eius sacri corporis translatione. Mentio de eodem habetur in Actis sanctorum Crispini & Crispiniani, de quibus agitur supra x. Kalendas Nouembris, De miraculis ad sepulchrum eius scribit Gregorius Turonensis de gloria martyrum ca. 72. & 73.

e *Stachis Episc*.] De eodem hac die Græci in menologio. Hic ille Stachis, cuius Paulus meminit ad Roman. c. 16. de quo & Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & Niceph. Callist. hist. lib. 8. c. 7. Hippolytus in libello de septuag. duob. discip. ex quo eadẽ Doroth. in Synopsi.

f *Antonini*.] De quo tab. ecclesiæ Mediolanensis, ex quibus & Galesinius hac die.

g *Vuolfgãgi Episc*.] Eius res gestas ex uet. manuscrip. edidit Sur. to. 5. Legi præterea libellum ipsius uitam continentẽ, eamq. sactis imaginibus referentem; sunt q. inibi descripta miracula post obitũ facta. De eodem Lambert. in chron. & Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 229. & lib. 4. c. 226. Sedit (ut prædicta Acta indicant) annis viginti duobus, migrauitq. ex hac vita anno Domini 999. licet Lambertus referat eius obitum anno 994.

NOVEM-

NOVEMBER.

xxi D Kalendis Nouemb. Luna. I

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ.
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E f F G H M N P
28 29 30 1 2 3 4 5 5 6 7 8 9 10

FEstivitas[a] omnium Sanctorum, quam in honorem *beatæ* Dei genetricis virginis Mariæ & ſanctorum Martyrum *Bo*nifacius Papa Quartus, dedicato templo Pantheon, celebrẽ & generalem inſtituit agi quotannis in urbe Roma. Sed & Gregorius item Quartus poſtmodum decreuit, eamdem feſtiuitatem, quæ varijs modis iam in diuerſis eccleſijs celebrabatur, in honore omniũ Sanctorum ſolemniter hac die ab vniuerſa Eccleſia perpetuo obſeruari. Tarracinæ in Campania natalis ſancti Cæſarij[b] *diaconi*, qui diebus multis in cuſtodia maceratus, poſtea cum ſancto Iuliano preſbytero in ſaccum miſſus, in mare præcipitatus eſt. In caſtro Diuione S. Beuigni[c] presbyteri, qui a beato Polycarpo miſſus in Galliam ad prædicandum Euangelium, poſtquam ſub Marco Aurelio Imperatore a Terentio Iudice grauiſſimis tormentis multipliciter eſt afflictus, tandem collum eius vecte ferreo tundi, & corpus lancea perforari iubetur. Eodem die S. Mariæ[d] ancillæ, quæ Chriſtianæ religionis nomine accuſata, ſub Hadriano Imperatore diris uerberibus afflicta, equuulei extenſione, & vngularum laceratione vexata, martyrium compleuit. Damaſci paſſio ſanctorum Cæſarij[e], Dacij, & aliorum quinque: In Perſia ſanctorum martyrum Ioannis[f] Epiſcopi, & Iacobi presbyteri, ſub Sapore Rege. Tarſi ſanctarũ Cyrenię,[g] & Iulianæ, ſub Maximiano Imperatore. Aruernis S. Auſtremonij[h] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Pariſijs depoſitio S. Marcelli[i] Epiſcopi. Baiocis S. Vigoris[k] Epiſcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tibure ſancti Seuerini[l] monachi. In pago Vuaſtinenſi ſancti Maturini[m] confeſſoris.

NOVEMBRIS I.

FEstivitas *omnium Sanctorum*[a].] Agunt de eadẽ cetera Martyrologia; atque in Ordine Romano hæc ſcripta habentur: In ipſis Kalendis Nouembris Romæ, & per totum Orbem plebs vniuerſa, ſicut in die Natalis Domini, ad eccleſiam in honorem omniũ Sanctorum, ad Miſſarum ſolemnia conuenire ſtudeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas per ignorantiã aut negligentiã in ſolemnitatibus aç

vigi-

vigilijs Sanctorum minus plene peregerit, in hac obseruatione sancta soluatur. Hæc ibi; eademq. Albinus Flac. de diuin. offic. Annua die natalitia sanctorũ martyrum in ecclesia peragi, ex pristina maiorũ traditione, ab ipso initio nascentis Ecclesiæ, religionis vsus obtinuit: idq. intelligit Tertullianus de coron. milit. cũ ait: Pro natalitijs annua die facimus. Ea de causa S. Cyprianus summa adhibita diligentia diem notari mandat, quo quis martyrium consummasset, epist. 36. quo aũt ritu hmõi natalitia agi cõsueuissent, idem docet epist. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (ut meministis) semper offerimus, quoties martyrũ passiones & dies anniuersaria commemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorum sanctorum Patrũ testimonia recensere. egimus de his plenius in Annalib. Ecclesiast. Vt autem oĩum simul martyrũ vna eademq. die celebritas ageretur, ex Bonifacij Papæ IV. institutione Romæ est sumptum exordiũ, cum antea ea die Kalend. Nouembriũ esset vniuersale ieiunium, de quo Isidorus agit de Eccles. offic. lib. 1. c. 39. Postmodum uero, quod Romæ tantũ peculiariter agebatur, Gregorius Papa Quartus ceteris Occidentalis orbis ecclesijs faciendũ præcepit. De Trãsalpinis Sigebert. in chron. anno Domini 835. docet his uerbis: Tunc, monẽte Gregorio Papa, & oĩbus Episcopis assentientibus, Ludouicus Imp. statuit, vt in Gallia & Germania festiuitas oĩum Sanctorum in Kal. Nouemb. celebraretur, quam Romani ex instituto Bonifacij Papæ celebrant. Hæc Sigebertus, Quod autẽ ante Ludouicum Piũ Imp. in Gallijs eiusmodi solemnitas nullatenus peragi consueuerit, satis exploratum habetur ex eo, quod in Concilio Moguntino habito tpe Caroli Magni Imp. cum in canone tricesimosexto festi dies in illis ecclesijs agi consueti recẽseantur, nulla prorsus mẽtio fit de eiusmodi celebritate, sicut nec etiã in Capitular. Regum li. 1. c. 164. lib. 2. c. 36. & li. 6. c. 186. Quod uero ferantur sermones aliqui S. Augustini nomine in eadem solemnitate habiti scire debemus in primis, illũ ipsum primum ordine eo titulo prænotatum secundum exactam cẽsuram scholæ Louaniensis, non Augustino, sed Alcuino esse tribuendum; fuitq. fortasse librariorũ mẽdum, vt pro Alcuino scriberent Augusti num. At vero in antiquo codice manuscript. ecclesiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi ea celebritas primum agi cœpta est, inuenimus eumdem sermonẽ sub titulo Odonis abbatis Cluniacensis. Rursus autem sermo ille 14. in additione Parisiensi, qui eodem titulo cõsignatur, Augustini cũ germanus sit, habitus ab eo noscitur in die natali alicuius virginis & martyris, vt patet ex eius exordio. Reperimus in eodem codice alios sermones S. August. de martyribus, ad eam tñ solemnitatem accommodatos, ut quem habuit de Massa candida, nondum, quod sciam, typis excusum, cuius exordiũ est: Dilectissimi fratres, &c. Alius est, qui incipit: Delectat uidere cãpos segerũ, &c. Tertius ita: Sancta festiuitas, &c. Quartus uero sic: Psalmus qui cantatur, &c. Est hic primus ordine de pluribus martyribus, cæteri autem nondum editi sunt. hi quidem per octauas eius solemnitatis legi consueuerunt una cum tractatu in Apocalypsim titulo Pauli Orosij, & sermo de oĩbus Sanctis, incipiẽs a Dei genitrice Maria: qui in aliquibus codicibus adscribitur Maximo Taurinensi, sed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini; sicq. exorditur: Legimus in Ecclesiasticis historijs, &c. Extant de eadẽ solemnitate inter alios duo sermones Innocentij Papæ. De dedicatione aũt Pantheon in honorẽ Dei genitricis & oĩum Sanctorum dictum satis est supra tertio Idus Maias. Hic vero non prætereundũ putamus, quod legitur in Martyrologio Bedæ hac die, Pantheon fuisse erectum à Domitiano Imp. Putassem mendum vitio librariorum in codicem irrepsisse, nisi constaret eumdem auctorem idem scripsisse lib. de sex ætat. ĩ Traiano. Id quidem a ueritate alienum est; cum constet Augusti tempore a Marco Agrippa tertiũ Consule excitatũ, anno ab Vrbe condita septingentesimo vicesimoseptimo, ante Christi aduentũ anno 25. cuius quidem

dem

dem rei etsi nullius antiquorũ suppeteret testimonium, ipsa in frontispicio posita vetus inscriptio satis indicat, quæ habetur adhuc temporibus nostris: M. AGRIPPA L. F. CONS. TERTIVM. FECIT. De eodẽ Dio lib. 53. hist. Rom. hæc ait: Pantheum, quod perfecit Agrippa, id sic dicitur fortassis, quod in simulacris Martis & Veneris multas deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa fastigiatam cæli similitudinem ostẽderet. Voluit Agrippa in eo Augusti quoq. statuã collocare, no menq. operis ei adscribere: neutrum autẽ eo accipiẽte, in Pantheo ipso Cæsaris superioris statuã, & suã & Augusti in vestibulo posuit, &c. Hæc Dio. Quod autẽ Cybelli deorum matri tradunt fuisse dicatum, aliud testari Plinius videtur, qui hæc propius spectauit, atq. lib. 36. nat. histor. c. 15. Ioui Vltori fuisse dicatum affirmat. Compresso nimirum bello ciuili, Mar. Antonio & Cleopatra ad Actiacũ superatis; M. Agrippa iam secundum, indeq. & tertium Consul id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hostes deuictos, aras erigi ac templa, sacrificiaq. offerri, fuisse vsitatum, Romanarum rerum antiqui scriptores, inter quos Tacitus lib. 3. & 15. testatum reliquerunt.

b *Cæsarij.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Huius Acta ex uet. manuscrip. cod. Sur. edidit. to. 6. Plura leguntur de eodem in Actis sanctorũ Nerei & Achilei apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Quod autẽ in ijsdẽ Actis, necnon in aliquibus Martyrologijs passus legitur sub Claudio Imp. corrigendum videtur: nã si Traiani temporibus pro Christiana fide certauit, & corpora sanctarum Flauiæ Domitillæ & sociarum sepulturæ mandauit (vt eadem Acta testãtur) qua ratione post annos cẽtum & septuaginta sub Claudio potuit coronari? Si vero de Claudio Nerone (vt videtur significare) intelligantur, rursus etiam patens error deprehenditur, cum longe ante Traianum Imperatorem Nero sit mortuus. Acta eiusdem martyris scripsisse reperitur Albericus diaconus Cassin. cœnobij; vt auctor est Petrus diac. bibliothec. Cassi. lib. de uir. illustr. eius monasterij, c. 21. Eademq. (vt idẽ testatur. c. 46.) Gelasius, qui ex monacho Cassinensi factus est Papa, versibus exornauit. Erat vetus memoria S. Cæsarij martyris Romæ in Palatio dicta, cuius meminit S. Greg. Papa in regist. lib. 11. c. 1. eratq. ibi abbatia, vna ex uiginti duabus quas notatas vidimus in antiquo Rituali, quod habetur in bibliotheca Vatic. in cod. manuscr. cuius est titulus, Liber censuum. Quæ quidem ecclesia postea conuersa est in Titulum. Ea diruta, corpus martyris translatum est in basilicam Helenianam, dictã alio nomine sanctę Crucis ad Hierusalem in Atrio Sessoriano, vbi hactenus religiosissime asseruatur. S. Bernardus Romam veniens, multis ad martyrem precibus fusis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius uita lib. 4. c. 1. legitur. Brachium eiusdem a S. Annone Coloniẽsi Episcopo delatũ esse Coloniam, in Actis eiusdem Annonis lib. 1. c. 34. habetur expressum, ibiq. c. 35. de miraculis scitu dignis ab eodẽ mart. Romæ editis præclare agitur, apud Sur. to. 6. die 4. Decẽb. Ceterum eamdẽ antiquissimã huius sancti ecclesiam iã vetustate collapsam, & inter vineta vepribus situque obductam iacentem, sanctissimus Pontifex Clemens Octauus hoc ipso anno, quo hæc denuo cudimus, restituere, ornareq. feliciter est aggressus. Agimus de ea octauo Eccl. Annalium tomo in Sergio Primo Rom. Pontifice.

c *Benigni.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, & Ado pluribus. Eius Acta ex antiquis monumentis edidit Sur. to. 6. Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 10. cap. 3. Plura etiam Sur. in Actis SS. Tergeminorum to. 1. Porro non ab Aureliano Imp. (vt aliqui putant) sed sub Marco Aurel. passus habetur. Qui enim fieri potest, ut discipulus Polycarpi peruenerit vsq. ad tempora Aureliani? De eius reliquijs Greg. Turon. hist. Fran. lib. 16. cap. 31. in fine, qui & agit de eiusdem miraculis lib. de glor. mart. cap. 51. De eius uenerandi corporis translatione agitur in uita sancti Annonis Episcopi Coloniensis lib. 1. cap. 38.

d *Mariæ*

d *Mariæ ancillæ*.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Pluribus de ea Vincent. lib. 11. c. 86. & 87. Petrus in catal. lib. 10. c. 4. & alij.

e *Cæsarij, Dacij, & soc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio.

f *Ioannis & Iacobi.*] Græci de ijsdem in Menologio hac die.

g *Cyreniæ & Iulianæ.*] De his itidem Græci agunt in dicto sæpius Menologio.

h *Austremonij Episc.*] Huius Acta metro scripsit S. Proiectus, ut auctor, qui eius uitam scripsit, testatur, quam habes apud Sur. to. 7. hac die. Meminit eiusdē Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 30. pluribus de glor. confess. cap. 30. Petrus Clun. libro 1. epist. 2. & alij.

i *Marcellini Episc.*] De eodē Vsuard. hac die. Scripsit eius uitam Fortunatus ad S. Germanum Episcopum Parisien. Extat apud Sur. to. 6. Gregor. Turon. de eodem lib. de glor. cōfess. c. 89. & Petrus in catal. lib. 10. ca. 7. Ponitur nonus eius sedis Episcop⁹ in tab. Democharis.

k *Vigoris Episc.*] Agunt de eo Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta recitat Sur. to. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 5. Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. ca. 272. & lib. 4. cap. 131. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, fuitque decimus eius sedis Episcopus.

l *Seuerini.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Conditum habetur eius uenerabile corpus Tiburi ad sancti Laurentij, ut eius ecclesiæ uetera monumenta significant, quæ manuscripta accepimus.

m *Maturini.*] Vsuardus de eodem hac die. Eius uitæ Acta habet Mombrit. to. 2. & Petrus in catal. li. 10. c. 6. Vixisse fertur tēporibus Maximiani Imperatoris.

2 Quarto Nonas Nouemb. Luna. Exx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

COMMEMORATIO [a] omnium fidelium defunctorum. Eodem die natalis sancti Victorini [b] Pictauiensis Episcopi, qui post multa edita scripta (ut sanctus Hieronymus testatur) in persecutione Diocletiani martyrio coronatus est. Tergeste passio beati Iusti [c], qui in eadem persecutione sub Manatio Præside martyrium consummauit. Sebastæ sanctorum Carterij [d], Styriaci, Tobiæ, Eudoxij, Agapij, & sociorum martyrum sub Licinio Imperatore. In Perside sanctorum martyrum Acindini [e], Pegasij, Aphthonij, Elpidephori, & Anempodisti, cum plurimis socijs. In Africa natalis sanctorum martyrum Publij [f], Victoris, Hermetis, & Papiæ. Tarsi in Cilicia sanctæ [g] Eustochij virginis & martyris, quæ sub Iuliano Apostata, post dira tormenta, in oratione reddidit spiritum. Laodiceæ in Syria sancti Theodoti [h] Episcopi, qui non solum verbis, sed rebus & uirtutibus fuit ornatus. Viennæ sancti Georgij [i] Episcopi in monasterio Agaunensi sancti Ambrosij [k] abbatis. Cyri in Syria sancti Marciani [l] confessoris.

NOVEMBRIS 2.

COMMEMORATIO *omnium fidelium defunctorum*[a].]Nō recenter ſtatutum fuit in Eccleſia, ut pro defunctis commemorationes anniuerſariæ agerentur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullianus de coron. milit.) pro defunctis annua die facimus. De ijſdem Anniuerſarijs repeti conſueuit S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæſarij fratris hæc ait: Alia perſoluimus, alia datuti ſumus, anniuerſarios enim honores & commemorationes offerentes, & ij quidē certe qui ſuperſtites relinquentur. hęc Gręgorius. Satisq. ſit modo tum ex Latino, tum ex Græco auctore hæc monſtraſſe; vt tam in Occidētali, quam Orientali Eccleſia iſtæc pie religioſeque ſeruari conſueuiſſe intelligantur. alibi enim de his cumulate egimus. Vt autem vna eademque die vniuerſalis ageretur memoria omnium fidelium defunctorum, omnes id in primis acceptū ferunt S. Odiloni abbati Cluniacenſi. Teſtatur id Petrus Damian. in uita ipſius, & Sigebert. in chron. anno Domini 998. Quod etenim ille in ſuis monaſterijs faciendum curauit, id poſtmodū Romani Pontificis auctoritate vbique locorum ſeruandū ſacris legibus ſancitū videtur. vt uero hac ipſa die poſt ſolēnitatē oīum Sanctorum; ex ordine officij Eccleſiaſtici ratio ſumpta uidetur. Nam ante Odilonem ducentis fere annis vixit Amalarius Fortunatus Epiſc. Treuerenſis, temporibus Ludouici Pij Imp. ad quem ēt ſcripſit libros de offic. Eccleſiaſt. hic (inquam) in lib. de ord. antiphonar. ca. 65. hæc ait: Poſt officium ſanctorum inſerui officium pro mortuis. multi enim tranſierunt de præſenti ſeculo, qui non illico ſanctis coniunguntur; pro quibus ſolito more officium agitur. hæc ibi.

b *Victorini.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 12. Scribit de eodem S. Hieron. de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 13. ad Paulinum, vbi eum appellat inclytū Victorinū martyrio coronatū. idē in epiſt. 84. ad Magnum, in prefat. in Euangel. Matthæi ad Euſeb. & in procem. in Iſaiam. Ne mireris, lector, ſi huius Victorini opuſcula Gelaſius Papa in cap. ſancta Roman. diſtinct. 15. recenſuit inter apocrypha: nam (vt ſcribit S. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Papia) ſe ctatus eſt Victorinus una cū alijs nōnullis uiris ſanctis & eruditis ſententiā de Millenario, quæ quidem (*vt ſuperius diximus*) vſq. ad tempora *Damaſi Papæ*, abſq. iactura fidei, vel communionis diuiſione libere ferebatur, nec crimini data eſt Papiæ, Iuſtino martyri, uel alijs, quo minus inter ſanctos & Eccleſiaſticos uiros adſcriberētur. At uero, ea damnata ſententia, etiā illi fauentes ſcriptiones iure proſcriptæ uidentur. Rurſus autem de Victorino monemus lectorē, incerto quodam modo irrepſiſſe in Synodum Romanā ſecundā ſub Silueſtro Papa habitam cap. 2. damnationē Victorini Epiſcopi Pictauienſis, cyclos Paſchales perperam ſupputantis: *nam nihil* prorſus illi commune cum *Paſchali* calculo, vel cū Silueſtro Papa, cum iam tpibus Diocletiani fuerit martyrio coronatus. Error ſupradictus videtur proueniſſe ex alio Victorino Aquitano, Eccleſiaſtici calculi ſupputatore, cuius cyclos erroris coarguerunt Victor Capuanus, Beda, & alij; qui & uixit tempore Hilari Papæ, vt ſcribit Gennadius de uir. illuſtr. c. 88. Vnde apparet canonem illum non eſſe illius Romani Concilij habiti ſub Siluestro, ſed alterius, in illud tamē illapſum. Vel dicendum, de alio quopiā ignoto homine illic agi, & non de Victorino Epiſcopo Pictauiēſi: nā in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ unus tantū eius nominis, idemq. martyr, ac primus eius ſedis Epiſcopus ponitur, de quo hic agitur.

c *Iuſti.*] Eius Acta breui cōpendio recitat Petrus in catal. li. 10. c. 9. De eodem ver. manuſcripta, atque recentiores.

d *Carterij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & eorum certamen deſcribitur.

e *Acindini & ſoc.*] De his itē hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes autē

ex

ex antiquis monumentis eorum Acta descripsit; quę habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

f *Publij & soc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die.

g *Eustochij.*] De eadem Petrus in catal. lib. 10. c. 10. vbi eius Acta paucis complexa refert.

h *Theodoti Episc.*] Beda, Vsuard. Ado, & alij. Scribit de eodem Euseb. hist. lib. 7. cap. vlt. & Niceph. lib. 6. cap. 36.

i *Georgij Episc.*] De ipso Beda, & recentiores. Ado Vien. in chron. ponit anno Domini 699. numeraturq. decimusquintus eius sedis Episcopus.

k *Ambrosii abb.*] Agunt de eo Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 10. ca. 15. & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 273.

l *Marciani.*] De eodem hac item die Græci in Menologio: scripsitq. eius res gestas Theodoretus in Theophilo c. 3.

3 Tertio Nonas Nouemb. Luna. F xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

NATALIS S. Quarti [a] Apostolorum discipuli. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum martyrum Germani [b], Theophili, Cæsarij, & Vitalis, qui in persecutione Deciana optime duxerunt martyrium. Cæsaraugustę sanctorum innumerabilium Martyrum [c], qui sub Daciano Hispaniarum Præside mirabiliter occubuerunt pro Christo. Viterbij sanctorum martyrum Valentini [d] presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in persecutione Maximiani ob Christi fidem cum saxi pondere in Tiberim precipitati, & inde ab Angelo diuinitus erepti, demum abscissis ceruicibus coronã martyrij perceperunt. In Anglia S. Vuenefridæ [e] virginis & martyris. In monasterio Claræuallensi depositio S. Malachię [f] Episcopi Cõnerthensis in Hibernia, qui multis uirtutibus suo tempore claruit: cuius uitam S. Bernardus abbas cõscripsit. Eodem die S. Huberti [g] Tungrensis Episcopi. Viennę S. Domni [h] Episcopi & confessoris. Item depositio S. Pirmini [i] Meldensis Episcopi. Vrgellę in Hispania S. Hermengaudij [k] Episcopi. *Romæ S^a Syluiæ matris S. Gregorij Papæ.*

NOVEMBRIS 3.

QVARTI [a].] De quo Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Hunc Berythi ecclesiæ Episcoporum datum esse, tradit Doroth. in synopsi, idque ex Hippolyti libello de 72. discipulis.

b *Germani & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. ca. 18. vbi ex priscis tabulis eorum Acta paucis describit.

c *Innumerab. martyrnm.*] Eadem hyperbole vtitur Vsuardus, dum de his agit hac die. Hi etenim sunt, quos Prudẽtius Peristeph. hym. 4. cecinit his sapphicis, dum de Cæsaraugustana ciuitate agit:

Sola in occursum numerosiores
Martyrum turbas Domino parasti;
Sola prædiues pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populosa Pœni,
Ipsa vix Roma in solio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.

Omnibus portis sacer immolatus
Sanguis exclusit genus inuidorum
Dæmonum, & nigras pepulit tenebras,
Vrbe piata. Et paulo post de ijsdē:
Nec furor quisquam sine laude nostrum
Cessit, aut clari vacuus cruoris
Martyrum semper numerus sub omni
Grandine creuit.

Agens de ciuitate Cæsaraugustana Isidorus lib. 15. Origin. dum eam dicit esse præstantiorem cunctis Hispaniæ ciuitatibus, illustrior est, inquit, florens sanctorum martyrum sepulturis. De his item Petius in catal. lib. 10. cap. 17. Vasæus in chron. Hispan. pluribus auctor in Flore sanct. Hispan., Qui omnes tradunt, horū omnium martyrum multitudinē appellatam esse Massam candidam, eo quod corporum eorum combustorum cineres remanserint niue cādidiores; quo signo ab alijs terris cineribus discreti, collecti sunt. De his item agitur in Thesauro concion. tom. 2. hac die.

d *Valentini & Hilarij.*] Horum martyrum Acta manuscripta accepimus ab ecclesia Viterbiensi, ubi eorum capita cathedralis ecclesia magna uenerationē conseruat.

e *Vuenefridæ.*] Huius Acta Rupertus abbas Salopiensis conscripsit, quę recitat Sur. in to. 6. In caralog. script. Britan. traditur eadem ab Elerio Cambrio scriptis mandata. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Quæ autem in ijsdem Actis de perenni fonte et miraculis illic fieri solitis describuntur, maiora his accepi a fidelissimo teste oculato Reuerēdiss. D. Thoma Episcopo Asaphensi, Romani Pontificis in obeundis Episcopalibus functionibus Suffraganeo, uitæ sanctitate, fidei confessione, atque doctrina cōspicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis sublato.

f *Malachiæ episc.*] Scripsit eius vitæ Acta S. Bernardus, qui eumdem viuentem, ac postea defunctū mirifice coluit, Extant eiusdem ad eumdem epist. 315. 316. & 317. & sermo in eiusdem festiuitate. Excessit e uita (ut idē testatur) anno Domini 1148 quarto Nonas Nouēbris: ob commemorationem autem defuncto rum translata est eius celebritas in hanc diem, quo solemnius agi posset.

g *Huberti episc.*] Eius res gestas ab ipsius discipulo fidelissime scriptas habet Sur. tom. 6. ibiq. de eius translatione agitur, & de religioso cultu eiusdem memoriæ a Regibus impertiri solito. Ordinatus a Sergio Papa anno Domini 698. die obijt anno 730. Numeratur eiusdem sedis Eps tricesimus ordine. Plura de eodē Molan. in Indic. sanct. Belg. aitque eumdem dedisse Leodio sigillum publicū sācti martyris Lamberti imagine insignitum, & hmōi inscriptione notatū: SANCTA LEGIA ROMANAE ECCLESIAE FILIA. Re uera quidem, quod ad fidem Catholicā pertinet, casta & pudica, quæ sp̄sanctæ matris secrata uestigia, nullo vmquam hæreseon est fœdata contagio: immo hisce ęrumnosis temporibus nostri sęculi, cum hęresum alluuiones Gallias inundarunt, non solum nullis valuit obrui fluctibus, sed stans constantissime ex aduerso, opposuit se pro muro domui Israel, facta forma (vt de Thessalonicensi ecclesia scribit Apostolus) omnibus credentibus; cunctisq. circumpositis regionibus illustre edidit seruandę atq. tuędę religionis exemplum. Sic, faxit Deus, maneat semper: & quod fide prædicat, operibus impleat.

h *Domni episcopi.*] Dominum hūc appellat Ado Viennen. qui in chron. anno Domini 527. hęc de ipso scribit: Viennēsis Episcopus Dominus floruit; hic tam in diuinis, quam in sæcularibus actibus claruit, amator pauperum, redemptor captiuorū, vitaq. probatissimus. Hæc Ado. Agit de eodem hac die Molanus in addit. ad Vsuardum. Ponitur decimusnonus eius sedis Episcopus.

i *Pirmini episc.*] De eodem Beda hac die. Huius uitam conscripsit Vuarmannus Comes, Episcopus Constantiensis, itemq. Henricus Augiensis abbas, ut notat Molan. hac die. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 265. & lib. 4. cap. 191. Numeratur uigesimus eius sedis Episcopus.

k *Hermēgaudij episc.*] Tabulæ eius ecclesiæ, & Flos SS. Hispā. de eodē hac die.

Syluiæ.] Antiquissimę fuit Romæ cultę eiusdem Sæ Syluiæ. Pridie eius Ecclesiam fuisse apud S. Sabbam testatur Joannes Diaconus in vita Gregorij lib. 1. cap. 9. idemmet auctor de ipsa ibidem crebrius mentionem

fecit

4 Pridie Nonas Nouembr. Luna. G xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

BONONIAE sanctorum martyrum Vitalis[a] & Agricolæ, qnorum prior posterioris seruus antea fuit, postea cõsors & collega martyrij: in quem persecutores omnia tormentorum genera exercuerũt, ita ut non esset in corpore eius sine vulnere locus; quæ constanter perferens, in oratione spiritũ Deo reddidit: Agricolam vero plurimis clauis cruci affigentes interemerunt. Eorum translationi S. Ambrosius cum interesset, martyris, clauos, sanguinem triumphalem, et crucis lignum se collegisse refert, ac sub sacris altaribus condidisse. Eodem die natalis sanctorum Philologi[b] & Patrobæ, S. Pauli Apostoli discipulorũ. Augustoduni S. Proculi[c] martyris. In Pago Vilcassino S. Clari[d] presbyteri & martyris. Ephesi S. Porphyrij[e] martyris sub Aureliano Imperatore. Myræ in Lycia sanctorum martyrum Nicandri[f] Episcopi, & Hermæ presbyteri, sub Libanio Præside. Eodem die natalis sancti[g] Pierij presbyteri Alexandrini, qui in diuinis scripturis nobiliter eruditus, vita purissimus, & ad Christianam philosophiam nudus penitus & expeditus, sub Caro & Diocletiano Principibus, regente Alexandrinã eccleſiã Theona, florentissime docuit populos, & diuersos tractatus edidit: post persecutionem uero omne uitæ sue tempus Romæ uersatus, in pace quieuit. Apud Ruthenos in Gallia beati Amantij[h] Episcopi, cuius uita & sanctitate & miraculis extitit glorioſa. In Bithynia S. Ioannicii[i] abbatis. In Pannonia apud Albam Regalem depositio beati Emerici[k] confessoris, filii S. Stephani Hungarorum Regis. Treuiris S. Modestæ[l] virginis. *Mediolani Caroli Borromæi Cardinalis, et eiusdem Ciuitatis Episcopi,* NOVEMBRIS 4. *quem sanctitate conspicuum, et miraculis clarũ Paulus V. in Sanctorum numerum retulit*

VITALIS & *Agricolæ*[a].] De his etiam Vsuardus, & alij recẽtiores. Eorum martyrium describit S. Ambrosius lib. de exhortat. ad uirgi. ubi & de eorum inuentione atque translatione, de qua & Paulinus in uita S. Ambrosij. De horum reliquijs meminit Paulinus Nolanus Episcopus in Natali nono S. Felicis, Gregor. Turonen. hist. Francor. lib. 2. cap. 16. & de glor. mart. cap. 43. Petrus in catal. lib. 10. cap. 21. & alij.

b *Philologi & Patrobæ.*] Quorũ meminit Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de his item Græci in Menolog. die sequenti. Philologum Synope, Patrobam Neapoli præfectum esse Episcopum, tradit Doroth. in Synopsi: licet Hippol. mart. lib. de 72. discipul. testetur Patrobam fuisse creatum Episcop. Puteolanum.

c *Proculi.*] De eodem Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 11. num. 309. & alij recentiores.

d *Clari.*] Vsuardus de eodem & alij, adstipulanturque vet. manuscripta.

e *Porfacit. Porro iniuria temporũ eius memoria penè abolita, auctoritate Clementis Papæ VIII. in Ecclesia renouatur. Anno 1604.*

e *Porphyrij*.] Agunt de eodem hac item die Græci in Menolog. eiusq. martyrium describunt.

f *Nicandri & Hermæ*.] Græci itidem hac die in Menologio de ijsdem agunt.

g *Pierij*.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij; licet deprauate in aliquibus codicibus pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur. Scribit de Pierio Euseb. histor. lib. 7. cap. vlt. Hieron. de scrip. Ecclesiast. & epist. 84. ad Magnum. Erat Alexandriæ ecclesia, Pierij dicta, cuius meminit Epiphan. hæresi 69.

h *Amantij Episc*.] Beda, Vsuard. Ado, & alij de eodem. Huius uitã ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 6. conscriptam q. putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in Actis S. Quinctiani eiusdem sedis Episcopi, de quo infra Idibus Nouẽbris: transtulit enim ipse eiusdem Amantij corpus, ut testatur Gregor. Turonen. in vita sanctorum Patrum cap. 4.

i *Ioannicij*.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, ac pluribus rebus eo gestas referunt, quas plenius prosecutus est Metaphrastes. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

k *Emerici*.] Eius uitã descripsit Sur. tom. 6. ex antiquis manuscrip. Matt. Polon. recẽset obitum anno Domini 1032. Chromer. an. 1036. Agit de eodem Bonfin. de reb. Hungaric. dec. 2. lib. 2. Relatus est inter sanctos una cum S. Stephano Rege ipsius patre a Benedicto Papa Octauo, qui dictus est Nonus.

l *Modestæ*.] Plura scripta habentur de ea in uita S. Gertrudis apud Sur. 17. Martij, tom. 2. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 183. eamque claruisse ait circa annum Domini sexcentesimum octogesimum. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vsuardum.

xvij. A Nonis Nouembr. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

SANCTI Zachariæ [a] sacerdotis & Prophetæ, patris beati Ioannis Baptistę. Item sanctę [b] Elizabeth eiusdem sanctissimi præcursoris matris. Tarracinę in Campania natalis sanctorum martyrum Felicis [c] presbyteri, & Eusebij monachi, qui cum sepelissent sanctos martyres Iulianum & Cęsarium, & multos conuerteret ad fidem Christi, quos S. Felix presbyter baptizabat. una cum eo tentus est, & ambo ad forum Iudicis ducti, nec superati, inde in carcerem inclusi, nocte eadem, cum sacrificare noluissent, decollati sunt. Emesę in Phœnicia sanctorum martyrum Galactionis [d], & Epistemis coniugis; qui in persecutione Decij flagris cæsi, manibus pedibusq. et lingua insuper mutilati, denique truncato capite martyrium consummarunt. Item sanctorum martyrum Domnini [e], Theotimi, Philothei, Siluani, & sociorum sub Maximino Imperatore. Mediolani S. Magni [f] Episcopi & confessoris. Brixię sancti [g] Dominatoris Episcopi. Treuiris sancti Fibitii [h] exabbate Episcopi Treuirensis. Aurelianis in Gallia sancti Lęti [i] presbyteri & confessoris.

NOVEM-

NOVEMBRIS 5.

ZACHARIAE[a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Septembris. Præter illa quæ de ipso scribitur a S. Luca Euangel. cap. 1. Epiphanius etiam agit pluribus lib. de vit. & interit. Prophet. cap. 23. traditq. occisum esse ab Herode inter vestibulum & altare: eiusdem sniæ fuit Origenes in Matth. c. 25. Petrus Alexandrinus Episcopus & martyr in canon. 13. Gregorius Nyssenus in orat. de Christi natiuitate, Basil. homil. de humana Christi generatione, Cyrillus Episc. Alexandrinus libro aduersus Anthropomorphitas; id ipsum in Sacra Valentinianus Imp. ad Episcopos Asiæ, quam recitat Theodoretus hist. lib. 4. c. 7. qui omnes de hoc Dominũ Iesum locutum putant apud Matth. c. 23. cum de Zacharia occiso ab illis inter templũ & altare loquitur. quæ licet minus probari Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi c. 23. tamen apud me quidem tot tantorumq. ueterũ Theologorum plurimum ualet assertio. Diuersa prorsus ab his erat commentitia historia ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece, & uisione asini, quam refert & reprobat Epiphanius hæres. 26. qui (vt diximus) prioris sententiæ est grauissimus assertor. Tertullianus in Scorpiaco, cum agit de Zacharia qui necatus est inter templum & altare, testatur perennes eius cruoris maculas silicibus impressas in templo indelebiles esse relictas. Incidi in manuscriptum codicem bibliothecæ Vaticanæ de peregrinatione ad terram sanctam; legique inter alia quæ hactenus relicta sunt templi Hierosolymitani uetera monumenta, illic inesse lapidem, in quo recens cruor aspersus indelebili nota aspiceretur; quem dicerent esse sanguinem Zachariæ, qui inter templum & altare occisus est: licet & Hieronymus vbi supra hæc ipsa vulgi potius opinione iactata, quam certa ueritate constantia putet. De illa quęstione, an idem fuerit summus Sacerdos, satis plene egimus in Annalibus Ecclesiasticis. Caput autem eius asseruatur Romæ in Laterano, ex quo per dies aliquot olim sanguinẽ emanasse tradunt. Nec id prætermittimus, quod Iosephus scribit, reperiri adhuc aliũ Zachariam filium Baruch nobilissimum ac ditissimum Hebræorum, moribusq. laudatissimum, occisum in medio templi a Zelotarum factione temporibus Vespasiani tũc ducis exercitus in Iudæa. hęc de ipso Iosephus de bello Iud. lib. 5. c. 1.

b *Elizabeth.*] Iungitur Zachariæ marito suo Elizabeth, nõ ea ratione quod una eademq. die (quod sciatur) vterq. migrarit e corpore: sed cum eius natalis certe diei ignorãtia aliqñ fuerit eius memoria prætermissa; consultius uisum est, in commemoratione sanctorum eam coniungere uiro suo: nefarium. n. est existimatum, sanctissimam feminã, præconio Euãgelij celebratam, illiberaliter nimis esse silentio prætermissam; quam S. Patres præclarissimis laudibus sunt prosecuti, tum qui Lucæ caput primum sunt interpretati, tum etiã qui de Ioannis Baptistæ eius filij natali, vel Dei genitricis visitatione pro concione dixere. Quæ uero ad historiam de ipsa pertinent, collegimus in Annalium tom. 1.

c *Felicis & Eusebij.*] De ijsdem Beda, Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 10. c. 28. Agitur de his pluribus in Actis S. Cæsarij apud Sur. tom. 6. die ptima Nouembris.

d *Galationis & Epistemis.*] Agunt & de his Græci in Menologio. Eorum autẽ Acta a Metaphraste fusius descripta recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

e *Domnini & soc.*] De his item Græci agunt in Menologio hac die ⏑.

f *Magni episc.*] De quo & tabulę ecclesiæ Mediol. ex quibus & Galesinius hac die ⏑.

g *Dominatoris episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Brixian. meminitq. eiusdem Rampertus eiusdem ecclesiæ Eps in sermone de translatione S. Philastrij. Numeratur hic decimusquartus post S. Philastrium Episcopus ecclesiæ Brixianæ.

h *Fibitij abbatis.*] Hic licet alicubi Episcopus dictus reperiatur; tamen in tabulis Episcoporum Treuirēsiū, quas descripsit Democharcs, nullus eius nominis legitur Episcopus. Porro chronicon monast. German. abbatem eum appellat.

i *Læti.*] De quo etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores.

xvj. B Octauo Idus Nouembr. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

THINISSAE in Africa natalis S. Felicis [a] martyris, qui confessus, & ad tormenta dilatus, alio die (vt refert S. Augustinus, Psalmum in eius festiuitate ad populum exponēs) inuentus est in carcere exanimis. Theopoli sanctorum decem [b] Martyrum, qui a Sarracenis passi leguntur. Barcinone S. Seueri [c] Episcopi & martyris, qui ob fidem Catholicam clauo capite confosso, martyrij coronam accepit. In Phrygia S. Attici [d]. Apud Bergas depositio S. Vuinoci [e] abbatis, qui uirtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam sibi subditis multo tempore ministrauit. Fundis in Latio S. Felicis [f] monachi. Lemouicis in Aquitania S. Leonardi [g] confessoris, discipuli beati Remigij Episcopi: qui nobili genere ortus, solitariam vitam deligens, sanctitate & miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captiuis eius uirtus enituit.

NOVEMBRIS 6.

FELICIS [a].] Huius meminit S. Augustinus tract. in Psal. 127. De loco vbi passus est, uaria lectio reperitur: legit Beda, Tumissa; Vsuardus & Ado, Toniza, alicubi Thinissa: quę & uerior probatur: est. n. Thinissa prope Hipponem in prouincia Numidię, de qua Ptolemęus in 2. tabul. Africę. In Itiner. Antonini Toniza dicitur. eius loci Episcopus subscriptus reperitur Concilio Carthagin. sub Cypriano, apud Augustin. lib. 3. de baptis. contra Donatist. cap. 13. Alia est rursus Tynissa, seu Tunissa, quę Tunetum dicitur, vicina Vticę, hodie Tunesi vulgo dicta; a Polybio autem, qui eam exacte describit, Tunes appellata reperitur, quam distare a Carthagine dicit stadijs centum viginti. Hęc lib. 14. hist. in fine. Plura de eadem lib. 1.

b *Decem martyrum.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia est in Syria. Cur autem, quando ve eo nomine cœpta sit nuncupari, consule Niceph. hist. lib. 17. c. 3. & hist. Miscel. lib. 16. Cedren. an. 2. Iustiniani Imp. ex quo tempore reperies eumdem Imp. Iustinianū eādem ciuitatē in suis sanctionibus Theopolim appellasse. Quod autem hi passi dicuntur a Sarracenis; eo tpe id accidisse putamus, cum sub Cosi hoe Rege Persarum ea ciuitas a Sarracenis direpta est.

c *Seueri Episcopi.*] Hunc ferunt passū in persecutione Diocletiani sub Daciano Præside, & cum eo quatuor sacerdotes, ut scribunt Laurentius de Padilla, & Vaseus in chron. an. 306. idque pluribus Flos sanct. Hispan. & Thesaur. concion. to. 2. hac die. Molanus autem in addit. ad Vsuard. hęc habet: Fuit hic vnus septuaginta Episcoporū, qui leges Gothicas in

Hispania

Hiſpania condidetũt: hic a barbaris Gothicis, qui Cathaloniam incolebant, clauo capite confoſſo, martyrio coronatur anno Chriſti 638. Hæc Molan. Vnde autem acceperit, nondum inuenimus: nec alicubi eius nominis Epiſcopum Barcinonenſem legimus in Concilijs quæ frequenter illis temporibus coacta ſunt in Hiſpania, nec etiã apud S. Ildefonſum, qui virorum illuſtrium eorum temporũ ſeriem texuit. Fuit & alius Seuerus Epiſcopus Malacitanus, qui ſcripſit aduerſus Vincentium Cæſarauguſtanum Epiſcopum in Arianam hæreſim lapſum circa annum Domini 580. ut habet Honorius Auguſtodunen. de viris illuſtr. cap. 30. De eodem Vincentio Cæſarauguſtano lapſo in hæreſim Arianam tẽpore Leuuigildi Regis Gothorum, meminit S. Iſidorus in chron. Goth.

d *Attici.*] De quo Vſuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & ſocijs Græci agunt vij. Kalend. Septembris.

e *Vuinoci abb.*] De eodem Ado, & alij. Eius Acta fideliſſime ſcripta, ſimulque translationem & miracula habet Sur. to. 6 hac die. Molanus etiam de eo in Indic. ſanct. Belg. Diuerſus hic ab illo de quo Gregorius Turonenſis de geſt. Francor. ſcribit lib. 5. cap. 21. & lib. 8. cap. 24. Nam hic, de quo agimus, longe poſt Gregorij tpa claruit, obijtq. anno Domini 716.

f *Felicis.*] De quo S. Greg. lib. 1. dial. cap. 3. ex quo ceteri acceperunt, qui de ipſo agunt.

g *Leonardi.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Habet eius res geſtas Sur. tom. 6. Legimus alias in manuſcrip. cod. eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, ubi plura de eius pietate in liberandis captiuis. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 29. obijſſeque tradit anno Domini quingenteſimo quinquageſimo octauo.

7 Septimo Idus Nouemb. Luna. C XV.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 11 12 13 14 15 16

PRAVII depoſitio S. Proſdocimi[a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, ad prędicãdum Dei verbum ad prædictam ciuitatem miſſus eſt: vbi multis uirtutibus & prodigijs coruſcans, beato fine quieuit. Peruſię S. Herculani[b] Epiſcopi & martyris, qui iuſſu Totilæ Gothorum Regis decollatus eſt: cuius corpus ita capite vnitum atque ſanum quadrageſimo poſt abſciſſionem die (vt ſcribit S. Gregorius Papa) repertum eſt, ac ſi nulla ferri inciſio illud tetigiſſet. Eodem die S. Amaranthi[c] martyris, qui apud Albigenſem vrbẽ exacto agonis fidelis curſu ſepultus, uiuit in gloria. Melitine in Armenia paſſio ſanctorum Hieronis[d], Nicandri, Heſychij, & aliorum triginta, qui in perſecutione Diocletiani ſub Lyſia Præſide coronati ſunt. Amphipoli in Macedonia ſanctorum martyrum Aucti[e], Taurionis, & Theſſalonicæ. Ancyræ paſſio ſanctorum Melaſippi[f], Antonij, & Carinæ ſub Iuliano Apoſtata. Coloniæ S. Engelberti[g] Epiſcopi, qui pro defenſione Eccleſiaſticæ libertatis & Romanæ Eccle-

siæ obedientia martyrium subire non dubitauit. Alexandriæ beati Achillæ[h] Episcopi, qui eruditione, fide, conuersatione, ac moribus fuit insignis. In Frisia depositio S. Vuillibrordi[i] Episcopi Traiectensis, qui a beato Sergio Papa ordinatus Episcopus, in Frisia & Dania Euangelium prædicauit. Metis S. Ruffi[k] Episcopi & confessoris. Argentorati S. Florentij[l] Episcopi.

NOVEMBRIS 7.

PROSDOCIMI[a].] De eodem tabulæ ecclesiæ Patauinæ. Eius res gestas ex antiquis monumentis habet Mombrit. tom. 2. vit. sanct. Petrus in catal. lib. 10. ca. 33. & Scard. lib. antiquit. vrb. Patau. lib. 2. clas. 6.

b *Herculani Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recētiores hac die. Eius martyrium describit S. Greg. Papa dialog. lib. 3. ca. 13. Mombrit. tom. 2. uit. sanct. eius Acta edidit, passumque refert anno decimoseptimo Iustiniani Imperatoris: est is annus Domini (secundum Fastos Onuphrij) quingentesimus quadragesimusquartus. Sigebert. in chron. de ipso, eodem anno; licet Marian. Scot. passū referat anno 561. nos uero in Annal. ponimus eius martyriū anno Dñi 546. Legi & libellū manuscrip. miraculorū eius, & qdē sinceriss imū, nisi qđ in eius exordio ea sunt emendanda, quæ de Iuliani Apostatæ temporibus ab aliquo alio prę missa vñr: longe. n. discrepāt inter se tpa Iuliani, & Iustiniani. Trithem. de vir. il lustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 14. adnumerat eumdē S. Herculanū inter monachos ordinis S. Benedicti. Ex monastica quidē vita ad Episcopatum veniss e, scribit Gregorius: constat tñ ijsdem tpibus vtrumq. vixisse, & paulo ante Herculani obitum migrasse ex hac vita S. Benedictum, qui (vt Leo Episcopus Ostiensis scribit in chron. Cassinen.) excessit ex humanis anno Domini 543. vel secundum alios 542. quem tamen vsque ad annum saltē 544. peruenisse, ex ipsius rebus gestis cū Totila Rege colligi posse nobis vr. Qui præest hodie eidem Perusinę ecclesiæ eiusdē cognominis Reuerendiss. D. Vincentius Herculanus, ordinis Prædicatorū, cū vir tutum & litterarum gñe ornatissimus, & tanti prædecessoris dignus in Episcopatu successor, in eam sententiam vr esse procliuior, ut eiusdem nominis duo fuerint eiusdem ciuitatis Episcopi; eo quod (ut ait) in Actis sanctorum Carpophori & Abundantij martyrum, qui passi sunt tpibus Gentilium Impp. habeatur mentio de S. Herculano Episcopo Perusino. Hæc mihi coram, cum nuper Romæ esset. Hoc ipsum profitetur R. P. Ioannes Baptista Bracheseus Florētinus, ordinis Prædicatorum, in rebus gestis dictorum sanctorum martyrum, quas una cū Actis aliorum sanctorum eiusdem regionis cō scripsit. Post S. Herculanum iunioré (sic enim hunc, de quo agimus, appellare libet) Ioannes eam rexit ecclesiam, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pont. in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiusdem S. Herculani S. Floridus Episcopus Tiscernas, cuius meminit S. Greg. dialog. lib. 3. c. 13. & 35. licet mendosus codex habeat, loco Tifernatis, Tudertinę ecclesię fuisse Episcopum.

c *Amaranthi.*] Agunt de eodē Beda, Vsuard. Ado, & alij. Pluribus Greg. Turon. de glor. mart. c. 57. Perr. in catal. lib. 10. c. 35. Passus fertur tpibus Decij Imp.

d *Hieronis & soc.*] De his itē hac die Græci in Menologio. Metaphrastes edidit eorum Acta, quæ describit Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6.

e *Anicti & soc.*] Græci de ijsdem hac die in Menologio, ibique eorum Acta pauci; comprehensa narrantur.

f *Melasippi & soc.*] Idem qui supra in Menologio hac die, ijsdemque verbis.

g *Engelberti.*] Huius egregia certamina Cæsarius monachus scriptis mandauit: extant apud Sur. to. 6. idemq. auctor addidit

addidit librum miraculorum, quæ ab eodē post eius obitū sūt edita. Passus est anno a Christo 1225. cū sedisset annos sex.

h *Achillæ Episc.*] Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. De eodē adhuc presbytero magna cum laude scribit Euseb. hist. lib. 7. cap. vlt. Socrat. lib. 1. c. 13. Cassiod. trip. lib. 1. c. 12. Niceph. lib. 6. c. 34. pluraque in Actis S. Petri martyris Epi Alexādrini, de quo inferius sexto Kal. Decembris. Hunc magnū Achillam appellat S. Athan. orat. 2. cōtra Arian. Successit hic eidē S. Petro, ut constat ex eodē Athanasio; Achillæ aūt Alexander, cui Athanasius subrogatur. Aliū Achillā ponit Epiphan. in Panar. hæres. 69. sedisse immediate ante Athanasiū: sed ab alijs non adnumeratur inter Episcopos Alexandrinos; nā defuncto Alexādro, absēte Athanasio, ille tamquam sequester potius, quā vt Episcopus, eidem præfuit sedi mensibus tribus, quousque Athanasius e Comitatu, quo fuerat missus, rediret.

i *Vuillibrordi Episc.*] Barbarum ac pronunciatu asperum nomē Sergius Papa, cum illum Romæ in ecclesia S. Cæciliæ ordinaret Episcopū, mutauit in Clemen tem: tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Est ordinatus anno Domini 696. ut testatur Marcellus in vita S. Suiberti cap. 10. qui etiam ibi cap. 6. profitetur se scripsisse eius uitam, quā manuscriptam haberi Molanus refert. Albinus Flaccus eiusdem Acta scriptis mandauit: extant apud Sur. tom. 6. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij: idemq. Beda hist. Anglor. lib. 5. cap. 12. in fin. & de sex ætat. in Iustiniano Secundo. Plura de ipso etiam in uita S. Bonifacij Episcopi Moguntini; ac denique Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 137.

k *Ruffi Episcopi.*] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores. Agit hic Beda de eius translatione facta temporibus Clotarij.

l *Florentij Episc.*] Eius vitam ex manuscrip. edidit Sur. tom. 6. Ponitur hic quartus eius sedis Episcopus. Sedere cœpit anno Domini 663. præfuitq. annis duodecim, ut constat ex tabulis eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuardum.

8 Sexto Idus Nouembr. Luna. D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

OCTAVA [a] omnium Sanctorum. Romæ uia Lauicana, tertio ab Vrbe milliario, passio sanctorum martyrum Claudij [b], Nicostrati, Symphoriani, Castorij, & Simplicij: qui primo in carcerem missi, deinde scorpionibus grauissime cæsi, cum a fide Christi mutari non possent, iussi sunt a Diocletiano in fluuium præcipites dari. Item via Lauicana natalis sanctorum quatuor Coronatorum [c] fratrum, Seueri, Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui sub eodem Imperatore ictibus plumbatarum usque ad mortem cæsi sunt. Horum autem nomina, quæ postea interiectis annis Domino reuelante ostensa sunt, cum minime reperiri tunc potuissent, statutum fuit ut anniuersaria dies ipsorum una cum illis quinque sub nomine sanctorum quatuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam postquam reuelata sunt, in Ecclesia perseuerauit.

rauit. Romæ S. Deusdedit [d] Papæ, qui tanti meriti fuit, ut leprosum osculo a lepra sanauerit. Bremæ S. Vuillehadi [e] primi ejus ciuitatis Episcopi, qui vna cum S. Bonifacio, cuius discipulus fuit, in Frisia & Saxonia Euangelium propagauit. Suessione in Gallia S. Godefridi [f] Episcopi Ambianensis, magnæ sanctitatis uiri. Apud Virodunum sancti Mauri [g] Episcopi & confessoris. Turonis S. Clari [h] presbyteri, cuius sanctus Paulinus epitaphium scripsit.

NOVEMBRIS 8.

CTAVA *omnium Sanct.*[a]] Inter maiores Octauas ponitur, de eaq. solemniter agi solitum, indicat prædictus manuscrip. codex ecclesiæ sanctæ Mariæ ad Martyres.

b *Claudij & soc.*] De ijsdem Beda plu ribus, Vsuard. & Ado. Horum Acta edita habentur a Mombrit. to. 1. sed in non nullis corrigenda: alia Surius breuiora tom. 6. sed prolixiora nos manuscripta habemus in nostra bibliotheca.

c *Quatuor Coronat.*] Beda & alij omnes de ijsdem hac die. Honorius Papa eisdem martyribus ecclesiam erexit, ut constat ex libro de Rom. Pontific. Vetus fuit Romæ & adhuc est Titulus nomine sanctorum quatuor Coronatorum, cuius mentio hr̃ apud S. Gregorium in regist. lib. 4. indict. 13. c. 44. in fine. Horum martyrũ corpora a Leone Quarto Rom. Pont. fuisse inuenta, eiusdem Acta, quæ ab Anastasio Bibliothecario putantur conscripta, testantur; vbi de eorum eccle sia ab eodem restituta, multorumq. sanctorum (quas recenset) reliquijs locupletata, exacta mentio habetur.

d *Deusdedit Papæ.*] Successit hic̃ Bonifacio Quarto. Egimus pluribus de eodem in Annal. lib. Ecclesiasticis.

e *Vuillehadi Episc.*] Eius res gestas fideliter scriptas habet Sur. to. 6. Plura de eodem Cranz. in Saxon. lib. 2. ca. 14. & 15. & in hist. Eccles. Sax. lib. 1. cap. 7. & 8. Ordinatus fuit eius sedis Episcopus anno Domini 788. De eodem alij plures, ac nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 195.

f *Godefridi Episc.*] Huius vitam scriptam a Nicolao monacho recitat Sur. to. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1013. translatio autem facta est anno 1138. ut eius Acta testantur. Adnumeratur inter Episcopos Ambianenses tricesimus quartus ordine.

g *Mauri Episc.*] De quo tabulæ eius ecclesiæ: ponitur secundus eius sedis Episcopus, obijtq. diem anno Domini 150. vt apud Democharem legitur.

h *Clari.*] Seuerus de ipso scribit epist. 2. ad Aurelianum diaconum de obitu S. Martini, & in vita S. Mart. c. 25. sepultusque est in ecclesia quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus Nolanus Episcopus in epist. 12. ad Scuerũ, ubi etiam habentur tria epitaphia in sepulchro illius ad perpetuam memoriam describẽda, quorum tantum exordia hic referimus, estque primi eiusmodi initium:

Nominis vt titulo, sic mentis lumine Clarus
Presbyter hoc tegitur, sed membra caduca sepulchro, &c.

Secundi autem est exordium:

Presbyter hic situs est meritis & nomine Clarus,
Martino studijs comes, & meriti modo consors, &c.

Tertium autem ita incipit: *(Eu, Clare fide, preclare actu, clarissime fru-*
Qui meritis titulum nominis æquiparas, &c.

Quinto

9 Quinto Idus Nouemb. Luna. E^xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE dedicatio [a] Basilicæ [b] Saluatoris. Amaseæ in Ponto natalis S. Theodori [c] militis, qui tempore Maximiani Imperatoris pro Christianę fidei confessione fortiter cæsus, & in carcerem missus, deinde Domino sibi apparente, ac monente ut constanter & viriliter ageret, releuatus est: nouissime postquam equuleo suspensus, & unguli s corrasus est, ita ut eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur: cuius laudes S. Gregorius Nyssenus prędaro encomio celebrauit. Tyanę in Cappadocia passio S. Orestis [d], sub Diocletiano Imperatore. Thessalonicę S. [e] Alexādri martyris, sub Maximiano Principe. Apud Bituricas S. Vrsini [f] confessoris, qui Romę ordinatus a successoribus Apostolorum, primus eidē urbi destinatur Episcopus. Neapoli in Cāpania S. Agrippini [g] Episcopi, miraculis clari. Constantinopoli sanctarum virginum Eustolię [h] Romanę, & Sopatrę filię Mauritij Imperatoris. Beryti in Syria commemoratio imaginis [i] Saluatoris, quæ a Iudæis crucifixa, tam copiosum emisit sanguinem, ut Orientales & Occidentales ecclesię ex eo ubertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

DEDICATIO *Basilicæ Saluatoris* [a].] Variis nominibus eadem Basilica dicta reperitur: siquidem in registro S. Gregorij lib. 11. cap. 1. appellatur Basilica Iulij. hæc etenim ibi scripta leguntur: Acclamatum est in Lateranis in Basilica Iulij ab omni clero, &c. Non tamen existimo a Iulio Papa ita dictam: nam duas illum erexisse Basilicas, alteram iuxta Forum, via Flaminia alteram, tradit liber de Rom. Pontific. Vetus enim Vrbis monumentum erat Basilica Iulij, cuius meminit Plin. lib. 5. epist. 11. Dicta est etiā Basilica Lateranensis, seu Laterani; ita enim appellant eam S. Hieron. epist. 30. in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius cōtra Symmachum. sic dicta ab ædibus Laterani, quia (vt Publius Vict. scribit) erant in regione secunda, Cœlimontana nuncupata. Fuisse eas magnificentissimas, testatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero: quæ postea temporibus Constantini cesserunt Faustę Augustę, ibique sub Melchiade habita est Synodus in causa Cęciliani, vt scribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Dicta etiam inuenitur Basilica Constantiniana, quod dictas ædificiorum moles in ecclesiam mutarit, auxerit, ornaritq. Appellata est etiam Basilica Saluatoris, eo quod ipsi Saluatori omniū Iesu Christo Deo vero dicata potissimum esset; cū alioqui omnes etiam sanctorum ecclesias Deo optimo maximo dicari consueuisse scribat S. Augustinus de ciuitat. Dei lib. 22. cap. 10. Rursus autem adiacentia oratoria S. Ioannis Baptistę, & S. Ioannis Euangelistę ab Hilaro Papa constructa in Baptisterio Constantini, effecerūt

vt eadem

ut eadem Basilica dicatur etiam nomine Sancti Ioannis. Non absre facere videmur, si hic ponamus de eadem Basilica præclarum elogium Petri Damiani S.R.E. Card. Episc. Portuensis, quem ob singularem vitæ sanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelum Ecclesiasticæ disciplinæ. Hieronymum iuniorem inuenimus appellatum. Is, inquam, in epistola ad Cardinales S. R. E. hæc inter alia scribit: Lateranensis ecclesia, sicut Saluatoris est insignita uocabulo, qui nimirū est caput omnium electorum, ita mater, & quidam apex & vertex omnium per Orbem ecclesiarum. hæc septem Cardinales habet Episcopos, quibus solis post Apostolicum, sacrosanctum illud altare licet accedere, ac diuina mysteria celebrare, &c. De eadē rursus ad Cadaloum schismaticum his uerbis: Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris, culmen & summitas totius Christianæ religionis effecta (ut ita dixerim) Ecclesia est ecclesiarum, & Sancta sanctorum. Habet. n. intrinsecus beatorum Apostolorum Petri & Pauli diuersis quidem locis constitutas ecclesias, sed sui compage sacramenti (quia videlicet, in quodā meditullio posita, quasi caput mēbris supereminet) indifferenter unitas. His itaque tamquam expansis diuinæ misericordiæ brachijs, summa illa & uenerabilis Ecclesia omnem ambitū totius Orbis amplectitur; omnes qui saluari appetunt, in materno pietatis gremio confouet, & tuetur. Hac Iesus, summus uidelicet Pontifex, arce subnixus, totam in orbe terrarum Ecclesiam suam sacramenti unitate confederat; vt vnus Pastor merito, et una dicatur Ecclesia, &c. Hæc idcirco hic descripsisse volumus, ut ostendatur optimo quidē iure eius Basilicæ dedicationē in uniuersa Ecclesia celebrari: utpote quæ sit parēs ac caput oīum ecclesiarum. Quod pertinet ad dedicationē ecclesiarum, adhuc addimus, non solum olim agi solitam anniuersariam solemnitatem, more maiorum, dedicationis ecclesię, sed etiam consecrationis altaris: idq. exploratum habetur ex ser. S. Augustini 252. de tpe, itemque ex alio eiusdem 255. de tempore. Porro vnicuique altari consecrato assiste re Angelum Dei, extat egregium exemplum in Prat. spirit. Sophro. cap. 4. At uero non vnum tantū altare in ecclesia cōstrui & consecrari olim moris fuisse (ut garriunt hæretici) sed plura, habes testimoniū S. Gregorij Papæ in registro li. 5. epist. 50. ad Palladiū Episc. Sanctonen. vbi agit de ecclesia in honorem Apostolorum, aliorumque sanctorum constructa, deque tredecim ibi altaribus erectis ac dedicandis.

b *Saluatoris.*] De hoc nomine S. Augustinus de Trinitate lib. 3. c. 10. hæc ait: Qui est Hebraice Iesus, Græce σωτὴρ, nostra autem locutione, Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, sed habere poterat, sicut potuit quando voluit. Hæc Augustinus. Quo magis mirandum est, non solum hæreticos, qui dedita opera ab Ecclesię Catholicæ consuetudine dissentiunt, sed ex nostris etiam nonnullos Latinæ eloquentiæ studiosos a Saluatoris uoce tantopere abhorrere; cuius loco Seruatorem dicunt; tamquam hoc sit Ciceronianum verbum, alterum non sit. Atqui par esset in negotio fidei, dictionum nr̄arum proprietate. Augusti no magis, ac ceteris Patribus doctissimis ac sanctissimis, quam Ciceroni auscultare. Quamquam nunc quidem Tullio saltem ipsi Latinitatis magistro cedē dum esset, qui disertis verbis negat Græcā uocem σωτὴρ, vno Latino verbo exprimi posse. Ipsum audiamus, cuius hęc sūt verba in C. Verrem lib. 2. Itaque eum nō solū patronū istius insulę, sed etiam soteram, inscriptum vidi Syracusis. Hoc quantum est? ita magnū, ut Latino uno uerbo exprimi non possit. Is est nimirum soter, qui salutē dedit. Hęc ille. Ecce (ut uides) vox vna illa, Seruator, non est visa satis efficax, quę Græcam uocem Latine ęque redderet; vnde noua potius fuit excogitāda: quod non tm̄ in his quę religionis sunt, sed & in his quę spectant ad scientias artesq. optimo iure fieri posse ac dr̄e, idem Cicero docet lib. 3. de Finibus, cuius & in eodem libro est illa grauis & tāto oratore digna sn̄ia, qua ait: Huiusmodi res (ad philosophiam spectantes videlicet)

licet)dicere ornate velle,puerile est: plane autem & perspicue expedire posse, docti & intelligentis est viri. Hæc ipse. Ego quidem eloquentię & Latine loquẽdi studium non reprehendo; ita tñ, vt religioni seruiat, non imperet: in qua sententia excellenti doctrina & iudicio viros, fidei nostræ columnas, esse nouimus Augustinum, Hieronymum, Ambrosiũ, & alios complures, quos recitare perfacile possem; sed nolo, ne longius ab instituti nostri rõne discedam: citabo tñ breuiter aliquot loca. id etenim August. de doctrin. Christian. lib. 2. c. 13. & cõtra Crescon. lib. 2. c. 1. Ambros. cõmen. in Luc. cap. 2. Hieron. in comm. in Ezechiel. c. 40. Arnob. lib. 1. aduersus Gentes, Nicephor. hist. lib. 8. c. 42. & alij profitentur; nouissime vero & Molanus vir quidem eruditus de eadem voce agens reprehendit eos, qui Seruatorem pro Saluatore inepte dicere consueuerunt, in annot. ad Vsuard. ad quintum Kal. Martij in prima edit.

c *Theodori.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autẽ xiij. Kal. Martij in Menologio, & in constit. Emmanuelis Imp. Hic ab eis dictus est Theodorus tyro, ad differentiã Theodori ducis: appellatus est & Amasenus ob locũ vbi passus est; dictus & Euchaita, a ciuitate in quam eius corpus translatũ est; quæ ab eodẽ postea nominata est Theodoropolis a Ioanne Zemisce Imp. qui ob ingentẽ victoriam eius precibus habitam, eidem amplissimam erexit basilicam, annuamq. celebritatem auxit, vt scribit Zonaras in 3. part. Annal. in Ioan. Imp. & Cedren. in compend. in eodem. De celebratione eius diei festi habetur in Actis S. Alipij Cionitę c. 7. ex Metaphraste die 26. Nouembris apud Sur. to. 6. Huius res gestas, ac pręclarum martyrium descripsit Metaphrastes die 17. Februarij. ibidem etiam recitantur duæ orationes in eius laudem, quarum altera dicta est a Gregor. Nysseno, altera vero a Nectario Episcopo Constantinopolitano: Constantinopoli etenim percelebris fuit eiusdem martyris cultus, vbi basilicã vetustate pene collapsam Iustinianus Imperator restituendam curauit, vt scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustin. Imp. De eadem in auth. vt determ. sit num. cleric. collat. 1. tit. 3. Romæ etiã adhuc superest eiusdem martyris ecclesia ad Palatini radices, quam inter diaconias numeratam reperi. Habemus eiusdem martyris Acta manuscripta in nostra bibliotheca. De nobili memoria Theodori martyris apud Damascum posita meminit Ioan. Damascen. de imag. orat. 3. vbi & de miraculo ex imagine eiusdem martyris agitur. Erat celebris peregrinatio in Oriente Euchaitam ad S. Theodorum, de qua Pratum Spirituale cap. 180.

d *Orestis*, aliter *Arestis.*] De eodem Græci ẽt hac die in Menologio. Acta autem eius a Metaphraste edita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. De ecclesiæ huius S. Orestis martyris reditibus orta est cõtẽtio inter Anthimum Episcopum Tyanæ in Cappadocia, & S. Basilium: cuius meminit S. Gregorius Nazianz. in oratione dicta in laudem Basilij.

e *Alexandri.*] Agunt de eo item Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen describitur.

f *Vrsini.*] De eodem Beda, Vsuardus, & Ado; pluribus autem Greg. Turon. de glor. confess. c. 80. Petrus Cluniacen. lib. 1. epist. 2. & Petrus Æquilin. in catalog. lib. 10. c. 41.

g *Agrippini Episc.*] Extant eius Acta ex antiquis monumentis Neapolitanæ ecclesiæ, edita a Dauide Romæo, & a Paulo Regio. Legi & libellum miraculorum eius seorsum positum.

h *Eustoliæ & Sopatræ.*] De his ẽt Græci in Menologio, earumq. Acta referũt.

i *Commemoratio imaginis Saluatoris.*] Vetus consuetudo tam in Orientali quã in Occidentali Ecclesia fuit, & hactenus perseuerat, vt hac die miraculum ex eadem imagine olim, editum annua celebritate recoleretur. In Concilio Nicæno 2. Actio. 4. vbi rei gestæ historia recẽsetur, hæc ex ea legũtur: Hæc insuper ab eis efflagitamus, vt per annos singulos, mẽse Nouembri, qui apud Hebræos est nonus, apud nos vero vndecimus, nona die ipsius, id est, quinto Idus Nouẽbris,

non

non minori reuerentia quã Natalis Domini, aut Paſchalis ipſã dies, præcipua obſeruatione colatur. Hæc ibi. Contigit eiuſmodi inſigne miraculum tẽporibus Conſtantini Iunioris & Irenes AA. vt in hiſtoria manuſcrip. quæ in aliquibus ecclesijs legi conſueuit, quã & in antiquo codice apud nos habemus, apparet; quod & teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 765. Hęc cum ita ſe habeant, plane conſtat auctorem illius hiſtoriæ non eſſe Athanaſium Alexandrinum Epm, ut habet recens inſcriptio, nec a S. Synodo tamquam Athanaſij illius cognitam. cũ etenim alicuius magni Theologi illic de ſacris imaginibus citatur ſententia, eumdem per honorifice ac præclaris elogijs nominare conſueuerunt. Sane quidem Ioannes Damaſcenus, qui tres ſelectiſſimas de ſacris imaginibus ſcripſit orationes, in quibus cum a S. Athanaſij, tum a ceterorum ſcriptis teſtimonia mutuatur, nihil prorſus habet de eiuſmodi hiſtoria imaginis crucifixæ. Vnde ſatis eſſe argumento videtur, poſt illas Ioannis Damaſceni ſcriptiones id contigiſſe prædictorum Auguſtorum temporibus, quo tũ anno octauo prædicta Synodus celebrata eſt. Nomen itaque Athanaſij Alexandrini aliunde irrepſiſſe videtur: nam in dicto codice peruetuſto hæc chatactere Longobardo ſcripta legũtur: Sermo ſanctæ memoriæ Patris noſtri Athanaſij de imagine Ieſu Chriſti ueri Dei æterni, qđ factum eſt miraculum magnum in ciuitate Beryto, tpe Conſtantini Iunioris, & Irenes vxoris eius. Suſtollite oculos, &c. Sequũtur cetera quæ ibidẽ leguntur. Vnde alicuius alterius potius Athanaſij in Syria Epi, quam Alexandrini, tractatus ille eſſe conſpicitur; dignus tamen, cui fides integra adhibeatur ab omnibus.

At uero non tantum de imagine crucifixa, ſed & de alia ad Abagarũ miſſa Græci annuam celebritatem agere conſueuerunt xvij Kal. Septembr. ut conſtat ex eorum Menologio; eamdemq. hiſtoriã in aliquibus ecclesijs legi mos fuit, ut inſpici poteſt in cod. manuſcr. eccleſiæ S. Marię ad Martyres. Scimus Gelaſium Papã inter apocryphas recepiſſe epiſtolas illas Ieſu noĩe & Abagari. Sed quid mirum? ſi probaſſet ut Chriſti uerba, inter ſcripturas canonicas ſuiſſent profecto adnumerandę. At quod ad imaginis hiſtoriã pertinet, nihil omnino Gelaſius: quam quidem agnitam nouimus a Patribus prędictę Synodi Nicęnę Act. quinta. Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in Cõc. Romano, ut auctor eſt Hadrianus Papa, qui eam tuetur hiſtoriã in epiſtola quam ſcripſit ad Carolum Magnum Imperatorem. Ioannes Damaſcenus eamdem recipit lib. 4. de fide Orthodoxa c. 17. Scribit de eadem imagine atq. miraculis inde editis Euagr. Schol. hiſt. lib. 4. cap. 26. Niceph. lib. 2. c. 7. De eadem eſt luculenta oratio Conſtantini Porphyrogeniti Imp. apud Metaphraſtem 16. Auguſti. In nonnullis ſanctorum Actis de eadem celebris mentio hr̃, ut in uita ſanctorum Samonę & Gurię apud Metaphraſt. 15. Nouembr. in paſſione S. Stephani Iunioris, necnon in uita S. Alexij. Et ne quid prętereamus, agunt Græci etiam commemorationem anniuerſariam quinto Idus Auguſti alterius miraculi ex ſacra imagine Saluatoris, quę Conſtantinopoli a Iudæo ferro percuſſa, ſanguinem fundens, in puteum deiecta eſt, cuius rei geſtę hiſtoriam in eodem uetuſto codice apud nos manuſcriptam habemus.

xij F Quarto Idus Nouemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
7		8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19		

NATALIS sanctorum martyrum Tryphonis [a], & Respicij, & Nymphæ virginis. In territorio Agathensi sanctorũ martyrum Tiberij [b], Modesti, & Florentiæ, qui tempore Diocletiani uarijs tormentis cruciati, martyrium compleuerunt. Antiochiæ sanctorum Demetrij [c] Episcopi, Aniani diaconi, Eustosij, & aliorum viginti martyrum. Rauennæ sancti [d] Probi Episcopi, miraculis clari. Aurelianis S. Monitoris [e] Episcopi & confessoris. In Anglia S. Iusti [f] Episcopi, qui una cum Augustino, Mellito, et alijs a beato Gregorio Papa in eam insulam missus ad prædicandum Euangelium, ibidem sanctitate celebris obdormiuit in Domino. In oppido Milleduno sancti [g] Leonis confessoris. Iconij in Lycaonia sanctarum mulierum Triphenæ [h] & Tryphosæ, quæ beati Pauli prædicatione, & exẽplo Theclæ, in Christiana disciplina plurimum profecerunt. In Paro insula S. Theoctistes [i] virginis.

NOVEMBRIS 10.

TRYPHONIS *& soc.* [a]] Latini de his hac die, Græci autem in Menologio de Tryphone tantum ad Kalendas Februarij. Celebris erat cultus Tryphonis martyris Constantinopoli; in cuius honorẽ Iustinianus Imp. erexit ecclesiã, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. Horum martyrũ diuersa Acta feruntur: quorum alia habent, passos esse in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Nicææ in Bithynia. De Saxonia scribit Petrus in catal. lib. 10. c. 42. de Apamea Acta ipsorũ; de Nicæa Antoninus in 1. part. tit. 7. c. 7. § 7. Habemus in nostra bibliotheca Tryphonis & Respicij Acta manuscrip. quorum est exordium: Mortuo Gordiano, et successore eius Philippo, &c. ubi hos genere Phrygas tentos esse apud Apameã, ac Nicæam perductos, ibidem consummasse martyrium sub Decio Imp. Aquilino Præfecto, & Pompeiano Primisserio traditur. Nymphæ uero seorsum posita habentur Acta, quæ incipiunt: In Sicilia insula, ciuitate Panormo, &c. Fertur in eis, eamdem post multa certamina Romam uenisse, ibique in pace quieuisse; quæ tamen diuersa uidentur ab ijs quæ de eadem in alijs Actis leguntur: alia enim Acta habent, diem obijsse in crypta iuxta Suanam, ubi sunt reliquiæ S. Mamiliani Episcopi Panormitani, quem eodem loco defunctum atq. sepultum, eius Acta testantur. Sed & quod habetur in alijs Martyrologijs, In Saxonia: quænam fuerit sententia Reuerendissimi D. Lindani Episcopi Ruremundensis, cum de his coram ageremus, pauçis perstringam. Dum enim (ut superius diximus) occupationes Ecclesiasticæ Romæ eũ detinerent, inspiceretq. in ecclesia S. Spiritus in Saxia maiori sub altari summo cum honore prædictorum triũ martyrum ueneranda corpora asseruari: mox in eam perductus est sententiam, ut locus sepulturæ martyrum pro loco passionis in prædictis Actis sit positus. Cum enim nullus antiquorum uel recentiorũ auctorum, qui res Saxonum sunt prosecuti, de prædictis martyribus vel leuiter saltem meminisse reperiatur; adduci minime potuit, ut ijdem in Saxonia passi fuerint; sed ex loco eorum sepulturæ errandi acceptam esse occasionem: existimans locum illum inter Tyberim & basilicam S. Petri positum, qui nunc Saxia nuncupatur, olim Saxoniam, a Saxonibus illic degentibus, esse dictum. Certe Anastasius Bibliothecarius, uel quiuis alius sit auctor, qui res Leonis Quarti

Rom.

Rom.Pont.est prosecutus, locum illum, Vicum Saxonum appellat, meminitque scholæ Saxonum illic positæ. Expugnati etenim Saxones a Carolo Magno Imper. cum ijdem sæpius rebellassent, tandem solum vertere coacti sunt; compluresq. illorum Christiana fide atque Ecclesiastica disciplina imbuēdi, Romam sunt missi; qui humanissime in Vrbe accepti cum essent, locum illum apud basilicam S. Petri ad habitandum acceperunt, qui & a nouis accolis nomen accepit, vt Vicus Saxonum, & Schola Saxonum, cuius est etiam mentio in Leone Tertio, diceretur. Hæc est accuratissimi ac disertissimi R. D. Lindani sententia: cui & ego perlibenter adstipulor; ea enim multæ soluuntur ambages.

b *Tiberij & soc.*] De his ēt Beda, Vsuard. Ado, & Petr. in catal. lib. 10. ca. 46.

c *Demetrij & soc.*] Beda, Vsuard. & alij recentiores de ijsdem agunt hac die.

d *Probi Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Rauen. Petrus in catal. lib. 10. c. 45. Hiero. Rub. in hist. Rauen. lib. 1. ubi & de eius translatione agitur: & Molan. in addit. ad Vsuardum.

e *Monitoris Episc.*] De eodem hac die Beda, Ado, & alij. Numerat undecimus eius ciuitatis Episcop⁹ in tab. Democh.

f *Iusti Episc.*] Scribit de eo pluribus Beda de gest. Anglor. lib. 1. c. 29 lib. 2. c. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui prosecuti sunt res Anglorum, eadem quæ Beda referentes. Vita functus est anno Domini 632.

g *Leonis confeß.*] De eo vetera manuscripta, sicut & in vet. Martyrol. Rom.

h *Tryphēnæ, & Tryphosæ.*] Meminit harū Paul. ad Rom. c. 16. agiturq. de his in Actis S. Theclæ, de quorum certa fide superius egimus die 23. Septembris.

i *Theoctistes.*] De eadem hac die Græci in Menologio: eius vitam a Metaphraste editam refert Lipom. tomo 5. & Sur. tomo 6.

xj. G Tertio Idus Nouemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

TVRONIS in Gallia natalis B. Martini[a] Episcopi & confessoris, cuius uita tantis extitit miraculis gloriosa, ut trium mortuorum meruerit esse suscitator. Cotyæi in Phrygia insignis passio S. Mennæ[b] Ægyptij militis: qui in persecutione Diocletiani, postquam abiecto militiæ cingulo meruit cælesti Regi secreta conuersatione in eremo militare, procedens in publicū, & se Christianum libera uoce declarans, primo diris cruciatibus examinatur; nouissime fixis in oratione genibus, Domino Iesu Christo gratias agens, gladio cæsus est, ac multis post mortem miraculis claruit. Rauennæ sanctorum martyrum Valentini[c], Feliciani, & Victorini, qui in persecutione Diocletiani coronati sunt. In Mesopotamia S. Athenodori[d] martyris, qui sub eodem Diocletiano, & Eleusio Præside, ignibus cruciatus, & alijs supplicijs tortus, demum capitis damnatus, cum carnifex corruisset, nec ullus alius gladio illum ferire ausus esset, orans obdormiuit in Domino. Lugduni Sancti Verani[e] Episcopi, cuius uita fide & uirtutum meritis fuit illustris. In

monasterio

monaſterio Cryptæ ferratæ in agro Tuſculano S. Bartholomæi [f] abbatis, ſocij beati Nili, cuius vitam ipſe conſcripſit. In prouincia Samnij S. Mennæ [g] ſolitarij, cuius virtutes & miracula ſanctus Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

MARTINI *Epiſc.* [a]] De eodem Beda, & alij omnes hac die: itemq. in Capitularibus Regum Franc. lib. 6. c. 186. vbi de ferijs agitur, his verbis: In tranſitu S. Martini tertio Idus Nouemb. diem vnum. Scripſit eius res geſtas in primis Sulpitius Seuerus commentario de uita ipſius, tribus libris dialogorum, & epiſtolis tribus. Paulinus Nolanus Epiſcopus carmine eius Acta cecinit, ut teſtatur Fortunatus his uerſibus: (*& arte, Stemmate, corde, fide, pollens Paulinus, Verſib⁹ explicuit Martini dogma magiſtri.* Citat Greg. Turon. ſextum librum carminum S. Paulini de uita S. Martini, lib. 1. miraculorum eiuſdem Sancti. Venantius Fortunatus & ipſe quatuor libris carminum, qui extant, complexus eſt eiuſdē vitæ Acta, prout idem Greg. Turon. teſtatur. Eiuſdem Sancti miracula quatuor libris proſecutus eſt ipſe Greg. Turon. egitq. de eius translatione. Item S. Odo abbas Cluniacenſis ſcripſit hiſtoriam de eiuſdem translatione facta in Burgūdiam tpe incurſionis Danorum, deque eius reſtitutione; addito de laudibus eiuſdem tractatu. Porro tāti uiri res geſtæ omni monimentorum gñe conſecratæ ſunt a pleriſq. Latinorum & Græcorum: nam Sozom. de ipſo ſcribit lib. 3. c. 13. Niceph. lib. 9. c. 16. & alij. Fuit dies ordinationis eius, qui & translationis, quarto Nonas Iulij, ut idem Greg. Turon. ſcribit lib. 1. miracul. ca. 6. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. ca. 14. hac aūt die e uita migrauit (ut ait) Cæſario & Attico Cōſſ. anno Dñi (ſm Faſtos Onuphrij) 397. ętatis uero ſuæ (ut idem auctor ſcribit) anno octogeſimoprimo. At uero perperam eo anno ſub dictis Conſulibus S. Martini obitus ponitur. In noſtris enim Annal. Eccl. ex teſtificatione Seueri, alijſq. firmis rationibus perſpicue demonſtrauimus, migraſſe ex hac uita S. Martinum anno Domini 402. Arcadio & Honorio Augg. quintum Conſulibus. Qui. n. ex Seueri ſententia c. 3. Vit. ipſius, ſub Conſulatu Euodij ſeptuagenarius erat, anno nimirum Domini 386. cum damnatæ cōionis Epiſcoporum conuenticulo, ut Maximo ſatisfaceret, inuitus licet interfuit; idemq. eiuſdem aſſertione ſuperuixiſſe ponitur annos ſexdecim; neceſſe eſt affirmare dicto anno quadringenteſimo ſecundo uita perfunctum, agentem ætatis annos octogintaſex. Ceterum quæ hic antea ī priorib. editionibus, decepti Seueri auctoritate, de minori numero annorū S. Martini dixeramus, ex ijs quæ in ijſdem Annalibus poſtea diſſeruimus ſunt modo a nobis emendata: ibi. n. tum alijs in locis ſæpe, tum præcipue anno Domini 351. occaſione baptiſmi S. Martini de his egimus, perſpicuiſque rationibus atq. ipſiuſmet Seueri auctoritate oſtendimus, librariorum vitio textum Seueri in ipſo exordio Vitæ S. Martini inſigniter deprauatum eſſe, dum ibi dicitur, annos quindecim natum Martinū militare cœpiſſe, ac fere triennium ante baptiſmum in armis fuiſſe, ac proinde anno decimooctauo ſuæ ætatis baptizatum eſſe, & biennio tm̄ poſt baptiſmum militum perſeueraſſe. hæc. n. ex ijs quæ alibi ipſe Seuerus de eodem ſcribit, firmiſq. rationibus falſa eſſe demonſtrauimus; oſtendentes, Martinum ipſo exordio anni ætatis ſuæ decimiſeptimi militiæ nomen dediſſe, baptizatum uero annos natum triginta quinque; & quatuor poſt baptiſmum annis in militia iam expletis, miſſionem legitimam a Iuliano poſtulaſſe anno Dñi 356. cum ageret annum ætatis quadrageſimum; vitamque propagaſſe vſq. ad annum Domini 402. Quibus omnibus redarguūtur ea etiam quæ idem Gregorius ſcribit de Ambroſio,

fio, quod per uisum interfuit funeri S. Martini: nam ex prædictis constat ante S. Martinum obijsse S. Ambrosium, qui Cæsario & Attico Consulibus, anno Domini 397. est defunctus. In his enim plus esse deferendum Sulpitio Seuero eius discipulo, quam ceteris, omnis ratio persuadet. Cetcrum de his pluribus in Annalibus actum est. Non omittēdum, qđ hoc ipso mense, decimaquarta die, de eodem sancto agebatur alia solēnitas, Receptio S. Martini dicta, ut constat ex primo Concilio Turonensi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V. C. Consule, sub die 18. Kal. Decembr. cum ad sacratissimam festiuitatem, qua domini Martini Receptio celebratur, &c. Existimamus autem hanc illam esse diē, qua post altercationes Pictauiensium conātium sibi uendicare corpus eiusdem sancti, a Turonensibus ipsum clam ablatum, atq. nauigio impositum, magna omnium alacritate in Turonensem ciuitatem receptum est, ut scribit Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. vltimo.

b *Mennæ.*] De quo etiam Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die de eodem agunt. Eius Acta a Metaphraste descripta hēt Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. ibique extat præclarum de eo encomium conscriptum à Timotheo Alexandrino, ubi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad sepulchrum Mennæ mentio habetur in uita sanctæ Apollinaris uirginis, apud Metaphrasten quinta die Ianuarij.

c *Valentini & soc.*] De ijsdem tab. ecclesiæ Rauen. Ado, & alij pluribus, Hieronym. Rub hist. Rauen. lib. 2.

d *Athenodori.*] Agunt Græci de eodem in Menologio ad *septimum Idus* Decembris, ibiq. eius martyrium *paucis* comprehensum describitur.

e *Verani Episc.*] De eo Beda, Vsuard. Ado, & alij. Petrus aūt in catal. lib. 10 c. 50. hac die ponit Verum Episcopum Cabalitanum. Numeratur hic, de quo agimus, vicesimustertius sedis Lugdunensis Eps, quartus ab Eucherio. Hunc illū putamus Veranum, cuius meminit Gennadius de vir. illustr. cap. 63. & 67. & ad quem Hilarus Papa epistolam scripsit.

f *Bartholomæi abb.*] Huius uitæ uetera monumenta in eodem monasterio asseruari dicuntur: nondum uidimus.

g *Mennæ.*] Scribit de eo S. Greg. Papa lib. 3. dialogorum ca. 26. ex quo Sigebertus in chron. anno 579.

x. A Pridie Idus Nouemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

NAtalis S. Martini[a] Papæ & martyris, qui Romę coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hæreticos damnasset, iussu Cōstantis Imperatoris hæretici per fraudem captus, & Constantinopolim perductus, in Chersonesum relegatus est; ubi ob Catholicā fidē ærūnis confectus vitā finiuit, multisq. miraculis claruit: cuius corpus postea Romā translatū, in ecclesia SS. Syluestri & Martini conditum fuit. In Asia passio SS. Aurelij[b] & Publij Eporum. In territorio Senonensi S. Paterni[c] martyris. In portu Gandensi S. Liuini[d] Epi & martyris. In Polonia SS. Martyrū Benedicti[e], Ioannis, Matthæi, Isaac, & Christini eremitarū. Auenione S. Rufi[f] primi eiusdē vrbis Epi. Coloniæ depositio S. Cuniberti[g] Episcopi. Turiasone in Hispania Tarraconensi beati Æmi-

liani

liani[h] presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilẽ uitam S. Braulio Cæsaraugustanus Episcopus descripsit. Constantinopoli S. Nili[i] abbatis, qui ex Præfecto Vrbis factus monachus, sub Theodosio Iuniori doctrina & sanctitate claruit. Compluti in Hispania sancti Didaci[k] confessoris, ordinis Minorum, quem Sixtus Quintus Sanctorum catalogo adscripsit.

NOVEMBRIS 12.

MARTINI *Papæ.*[a] Beda autem, Vsuard. & Ado de eo agunt quarto Idus Nouembr. licet apud Vsuardum secunda editione Mola. ponatur hac die, sicut & in uetustissimo manuscrip. monast. S. Cyriaci: Græci autem, penes quos martyriũ consummauit, de eodem agunt in Menologio Idibus Aprilis, atq. iterum xvj. Kalend. Octobr. eumq. præclarissimis laudibus celebrant. Sane quidem de die natali eius diuersæ sententię, variæq. lectiones & incertæ reperiuntur: nam in libro de Roman. Pontificibus depositionis dies ponitur xv. Kal. Octob. In Actis eius a Surio editis hr̃ migrasse ex hac uita xvj. Kal. Decembr. In alijs eius Actis manuscript. legimus xv. uel xvj. Kal. Octob. confusi uidentur dies obitus, & translationis. Porro hac ipsa die celebritatem eius Romæ celebrari consueuisse, docet antiquum quod *diximus* Martyrologiũ, & Kalendarium Romanum. Eius Acta, præter illa quæ in libro de Rom. Pontificibus leguntur, & ea quæ ex antiq. manuscrip. edidit Sur. to. 6. alia rursus quę sunt scripta paraphrastice, exscripsimus ex codice bibliothecæ S. Petri in Vaticano quorum est exordium: Gloria & magnificentia soli Deo, &c. Sed his omnibus præferimus quæ Anastasius Bibliothecarius scripsit ad Martinum Episcopum Narnien sem, tpe Martini Papæ Secundi, alias Matini, Indict. 15. qui idem auctor Latinitate donauit nonnulla, quæ ex Græcorum monumentis de eodem accepit. Descriptæ illic hñr plures epistolæ eiusdem Martini Pontificis: quarum prima, de his quæ Romæ patereturꝰ a Theodoro Calliopa, scripta est ad Theodotum: alia ad Eliterum, uel Elisęum, de his quæ passus est in itinere, dum captiuus duceretur Constantinopolim, scripta in Naxo insula: est tertia, cuius excidit nomen auctoris, sed tñ alicuius esse constat, qui eius peregrinationis comes erat, ubi agitur de his quæ acciderunt cũ relegaretur in Chersonesum. Duæ insuper epistolę eiusdem S. Martini in Chersonelo positi, deplorantis ærumnas suas, ac fidei proditionem, sunt eiusmodi, quę siccis oculis legi nõ possint. Hęmus eas oẽs in uetustissimo codice nostrę bibliothecæ, edituri cum Annalibus Ecclesiasticis, in quibus singulas describimus: quę sunt nobis quouis thesauro cariores. vnde bene precamur dignæ memoriæ Achillis Statij, qui legata nobis sua bibliotheca, tam insignia reliquit uetustatis monumenta. Est Romæ celebris eiusdem Sancti memoria, quæ Equitij titulus dr̃, vbi reconditum est venerandum corpus eius, positũ sub maiore altari vna cũ corpore S. Siluestri Papæ a Sergio Iuniori Rom. Pont. vt docet vetus inscriptio in marmore sculpta, quæ in eadẽ hr̃ ecclesia. quæ cum S. Siluestri, necnon S. Martini noĩe dicta inueniatur; nonnulli errore lapsi sunt, ut putarẽt huius de quo hac die agitur, Martini Papæ & martyris noĩe esse nuncupatã; cum potius constet, S. Martini Epi Turonẽsis noĩe olim dicatam fuisse: error. n. manifeste arguitur: nam longe ante huius Martini Papæ tpe in Concilio primo Romano sub Symmacho Papa habito, qđ falso fm dictum reperitur, hr̃ tertio mentio de ecclesia S. Martini tituli Equitij. Postquã uero huius sanctissimi Papæ & martyris corpus in eamdem ecclesiam illatum est, eadem cessit eiusdem martyris honori atq. memoriæ: licet, more maiorum, Romanus populus eamdem in die natali S. Martini Turonensis Episcopi frequen-

quentare ardentiori ſtudio perſeueret.

b *Aurelij & Publij.*] Agit de his Beda: licet male in Africa, pro Aſia, ponantur; nam hi fuerunt Aſiani Epiſcopi, qui ſcripſerunt contra hæreſim Cataphrygarum, ut patet ex epiſtola Serapionis, quam refert Euſebius hiſt. lib. 5. c. 18.

c *Paterni.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

d *Liuini epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Gādēſis, ex cuius Breuiario eius Acta deſcripſit Sur. to. 6. De eodē Molā. In addit. ad Vſuar. & in Indic. ſanct. Belg. Claruit circa annum Dñi 633. quo ipſo anno ad infideles munus prædicationis accepit.

e *Benedicti & ſoc.*] De his pluribus in Breuiario Polon. & chron. ipſorū lib. 2. c. 9. Sur. tom. 6. ex hiſt. Bohem. Ioan. Dubrau li. 6. & nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 311. Paſſi dicuntur anno Domini 1005.

f *Ruſi Epiſc.*] De eodē uet. manuſcr. hac die ex quibus etiam recentiores.

g *Cuniberti epiſc.*] Eius Acta & miraculorum libellus extant apud Sur. to. 6. Succeſſit hic S. Remedio anno Domini 653. vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ a Demochare editæ.

h *Æmiliani.*] De eodem Vſuard. hac die. Eius uitā eſſe conſcriptā a S. Braulione, teſtatur S. Ildefonſus li. de uir. illuſt. in Braulione, ubi hæc ait: Vitā Æmiliani cuiuſdā monachi, & memoriam eius & virtutem illius uiri ſuo tenore cōmendat patiter & illuſtrat, &c. Extat de eodē in Breuiario Toletano ſacer hymn⁹, quo eius res geſtæ canūtur. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. de eo & Vaſæus in chron. Hiſpan. anno 554. Claruit Athanagildo Gothorum Rege. Plura de eodem in Theſaur. conc. tom. 2.

i *Nili abb.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menol. Scribit de eo Niceph. lib. 14. c. 30. 53. & 54. ubi de eius lucubrationibus agit. Inter alia nobiliſſimi ingenij monumenta extat hiſtoria ab eo conſcripta de incurſione Sarracenorū; quæ reperitur apud Lipom. to. 5. Citantur eius ſcripta in Concilio Nicæno 2. Act. 4.

k *Didaci.*] Ei⁹ vitā in primis ſcripſit Marc⁹ Vlyſippon. in chron. ord. S. Fráciſci par. 3. li. 5. c. 1. & ſeqq. itēq. Petrus Galeſinius Protonotarius Apoſtolicus, & Frāciſc. Pegña Rotæ Auditor, qui eiuſdē Sācti res geſtas & Acta canonizationis ttib⁹ libris cōplexi ſunt. Migrauit ex hac uita pridie Idus Nouēb. an. Dom. 1463. Relatus eſt ſolēni ritu in Sāctorū numerum a Sixto V. Romæ in baſilica Vaticana, ſexto Nonas Iulij, anno Dñi 1588.

ix. B Idibus Nouembris. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

RAVENNAE natalis ſanctorum martyrum Valentini [a], Solutoris, & Victoris, qui ſub Diocletiano Imperatore paſſi ſunt. Aquis in prouincia Narbonenſi beati Mitrij [b] clariſſimi martyris. Cæſareæ in Palæſtina paſſio ſanctorum Antonini [c], Zebinæ, Germani, & Ennatæ virginis, quæ ſub Maximino verberibus cæſa, igne cremata eſt: illi vero, cum libera uoce Firmilianum Præſidem dijs immolantem impietatis arguerent, capite cęſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Arcadij [d], Paſchaſij, Probi, & Eutychiani Hiſpanorum, qui cū in perſecutione Vuandalica in Aria-
*Gen nam perfidiam nullatenus declinare paterentur, a Geiſerico * Rege
ſerico. Ariano primum proſcripti, deinde in exilium acti, atque atrociſſimis ſupplicijs cruciati, poſtremo diuerſo mortis genere interempti ſunt.

Tunc

Tunc & Paulilli pueruli germani sanctorum Paschasij & Eutychiani constantia enituit: qui cum a fide Catholica diuelli non posset, fustibus diu cæsus, & ad infimam seruitutem damnatus est. Turonis S. Britij [e] Episcopi, discipuli beati Martini Episcopi. Toleti sancti [f] Eugenij Episcopi & confessoris. Aruernis S. Quinctiani [g] Episcopi. Cremonæ S. Homoboni [h] confessoris, quem miraculis clarum Innocentius Tertius in Sanctorum numerum retulit.

NOVEMBRIS 13.

VALENTINI *& soc.*[a]] De his Beda, Vsuard. Ado, & alij, tabulæque ecclesiæ Rauen. ac Rub. hist. Rauen. lib. 2.

b *Mitrij*, alias, *Metræ.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, & Ado, pluribus autem Greg. Turonen. de glor. confess. cap. 71.

c *Antonini & soc.*] Græci etiam de his hac die in Menologio, & Euseb. hist. Ecclesiast. lib. 8. c. 19.

d *Arcadij & soc.*] De his item Vsuardus, & alij recentiores, Prosper in chron. Aetio & Sigesuulto Consl. anno Domini (secundum supputationem veriorem) 437. Extat ad hunc Arcadium egregia epistola Antonini Episc. Constantinæ in Africa, qua pluribus eum cohortatus est ad martyrium subeundum: est eius exordium: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo est sermo S. Zenonis Episcopi Veronensis 49. lib. 3.

e *Britij episc.*] Agunt de eodem Beda, Vsuard. Ado, & alij. Gesta eius antequã esset Episcopus, a Seuero & Fortunato scribuntur in vita S. Martini: cetera autem quæ gessit in Episcopatu, Greg. Turon. hist. Franc. lib. 2. c. 21. & lib. 10. c. 31. scriptis mandauit.

f *Eugenij episc.*] Fuit hic tertius eius sedis Episcopus, præcessitq. S. Ildefonsum, qui de ipso agit in libello quem scripsit de uir. illust. c. 14. commendans mirum in modum eius sanctitatem & eruditionem; sediisseq. ait annis fere duodecim, temporibus Chindasunthi & Recesuuinthi Regum; relatumq. inter Sanctos esse scribit Vasæus in chron. Hisp. anno Domini 651.

g *Quinctiani episc.*] Scribit eius res gestas Greg. Turonen. in uit. sanct. Patr. c. 4. & histor. Franc. lib. 2. ca. 36. Sigebert. in chron. anno 506. Fuit hic primo Ruthenorũ Eps, interfuitq. Cõc. primo Aurelianensi; inde translatus in sedem Aruernensem, successit Apollinari, ut idem testatur Gregorius, ex quo corrigendæ sunt tabulæ Democharis, in quibus ponitur Quinctianus post Aprunculum.

h *Homoboni.*] Eius uitæ Acta edita a Collegio ecclesiæ Cremonensis leguntur, simulq. & litteræ Apostolicæ Innocentij Papæ Tertij de eiusdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catal. lib. 10. ca. 56. Extant eiusdem Innocentij litteræ in registro ipsius. Laudauit eumdem sanctissimum uirum sacro hymno Hieron. Vida Albæ Episcopus cuius exordium est: Beate pauperum pater, &c.

14 Decimooctauo Kal. Decemb. Luua. C viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

HERACLEAE in Thracia natalis ſanctorum martyrum Clementini [a], Theodoti, & Philomeni. Alexandriæ S. Serapionis [b] martyris, quem perſecutores ſub Decio Principe crudeliſſimis affecerunt ſupplicijs, ita vt omnes ei iuncturas membrorum prius ſoluētes, de ſuperioribus domus ſuæ eum præcipitarent, & ſic Chriſti martyr efficeretur. Trecis in Gallia S. Venerandi [c] martyris ſub Aureliano Imperatore. Item in Gallia S. Venerandæ [d] virginis: quæ ſub Antonino Imperatore, & *Aſclepiade* Præſide, martyrij coronam accepit. Gangræ in Paphlagonia ſancti Hypatij [e] Epiſcopi, qui a magna Nicæna Synodo rediens, a Nouatianis hæreticis in uia lapidibus impetitus martyr occubuit. Emeſæ paſſio plurimarum [f] ſanctarum mulierum, quæ ſub ſæuiſſimo Arabum duce Mady ob Chriſti fidem crudeliſſime tortæ atque necatæ ſunt. Bononiæ ſancti Iucundi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Hibernia ſancti [h] Laurentij Epiſcopi Dublinenſis.

NOVEMBRIS 14.

CLEMENTIANI *& ſociorum.* [a] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de ijſdem hac die agunt.

b *Serapionis.*] Beda & alij qui ſupra de eodem. S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum eius certamen deſcribit. extat apud Euſeb. hiſt. lib. 6. ca. 34. Erat Alexandriæ eccleſia S. Serapionis, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69.

c *Venerādi.*] Eius martyrij Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catal. lib. 10. c. 60. Fuit eiuſdem nominis Venerandus Epiſcopus Aruernenſis, de quo Greg. Turonen. hiſtor. lib. 2. ca. 13. & de glor. confeſſ. ca. 35. 36. & 37. ponitur que octauus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democh.

d *Venerandæ.*] Recenſet eius res geſtas idem Petrus in catal. lib. 10. c. 61.

e *Hypatij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, narrantq. eius martyrium. Nicæno Magno Concilio eumdem præſentem fuiſſe, Græci teſtantur, cum de ipſo agunt iterum pridie Kalend. Aprilis in dicto Menologio.

f *Plurimarum ſanctarum.*] De iſdem hiſtor. Miſcella ex Theophane. Porro contigiſſe earum martyrium narratur anno quinto Leonis Quarti Imperatoris, & (vt ſuprà putat auctor) ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimotertio: ibiq. pluribus de barbarorum ſæuitia in Chriſtianos. Agit de iſdem Georgius Cedren. in compend. eod. Imperatore & anno.

g *Iucundi epiſc.*] De eo tabulæ eccl. Bonon. quas Sigonius conſcripto commentario illuſtrauit. Adnumeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini quadringēteſimum octogeſimumquintum.

h *Laurentij epiſc.*] Eius Acta pure ſincereq. ſcripta habet Sur. tom. 6. Relatus eſt in ſanctorum numerum ab Honorio Tertio Rom. Pont. anno decimo ſui Pōtificatus. Extant de his litteræ Apoſtol. in Vaticana biblioth. in regiſt. eiuſdem an. 10. num. 123.

Decimo-

15 Decimoſeptimo Kal. Decemb. Luna. D ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NAtalis S. Eugenij [a] Epiſcopi Toletani & martyris, beati Dionyſij Areopagitæ diſcipuli, qui in territorio Pariſienſi conſummato martyrij curſu, beatæ paſſionis coronam percepit a Domino: cuius corpus Toletum poſtea fuit tranſlatum. Nolæ in Campania beati Felicis [b] Epiſcopi & martyris, qui a quintodecimo ætatis ſuæ anno miraculorum gloria claruit, & ſub Marciano Præſide cum alijs triginta agonem martyrij compleuit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Guriæ [c] & Samonæ, ſub Diocletiano Imperatore, & Antonino Præſide. Ibidem paſſio S. Abibi [d] diaconi, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſania Præſide vnguibus laceratus, in ignem coniectus eſt. In Africa ſanctorum martyrum Secundi [e], Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis ſancti Machuti [f] Epiſcopi, qui a primæuo ætatis ſuæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronæ S. Luperij [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Auſtria ſancti Leopoldi [h] eiuſdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius Octauus Sanctorum numero adſcripſit.

NOVEMBRIS 15.

IVGENII *Epiſc. & mart.* [a]] De eodem hac die in Breuiario Toletano, Vſuard. & Adone. Eius præclara geſta recognita olim in Concilio Leodienſi in eccleſia iuſſa ſunt legi, ut conſtat ex Actis S. Gerardi abbatis Bromiēſis c. 14. apud Sur. to. 5. die 3. Octob. Agitur ibidem de miraculis ex eius reliquijs editis, cum in eum locum ſunt tranſlatæ. Scda autē, celebriorq. tranſlatio facta eſt corporis eiuſdem ſanctiſſimi martyris ex Gallijs in Hiſpaniam, cum noſtra ætate anno Dñi M.D.LXV. ampliſſimo apparatu, ac religioſiſſimo cultu, non rheda aliqua triumphali, ſed (quod oēm excedit pompæ amplitudinem) regijs humeris in ſuā antiquam nobiliſſimam Toletanam ſedem ſacer Antiſtes & martyr illuſtris delatus eſt. Siquidē Rex Catholicus, Chriſtianæ fidei robur & ornamentum, Philippus Secundus ſe ſacræ ſubdidit ſarcinæ; ouanſq. & exultās, humili obſequio auguſtior redditus, in prædictū locum euexit. De eodē in Flore Sanct. Hiſpan. & apud Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuar. Petr. in catal. lib. 10. c. 62. Vaſæus in chron. Hiſpan. & Marin. Sicul. lib. 6. hiſt. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. pluribus. Fuerunt eiuſdem eccleſiæ Toletanæ duo alij eiuſdem nominis & pietatis hæredes Epi, quorum alter S. Iuſto ſucceſſit, alter uero poſt ipſum eſt ſubrogatus. Agit de ambobus S. Ildefonſus libro de vir. Illuſt. c. 12 & 14.

b *Felicis Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Longe hic alius ab illo quem S. Paulinus tot Natalibus celebrauit.

c *Guriæ & Samonæ.*] Agunt de his ēt Græci hac die in Menolog. Eorum Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit, necnon & Aretas Cæſariēſis: extant apud Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6.

d *Abibi diac.*] Græci de eodem in Menologio hac die. Eius Acta iuncta simul cum rebus gestis prædictorum martyrum Guriæ & Samonę Metaphrastes & Aretas Cæsariensis describunt.

e *Secundini & soc.*] Beda de ijsdē hac die, consentiuntq. vetera manuscripta.

f *Machuti Episc.*] Idem & Maclouius dictus reperitur. Eius vitā scripsit Sigebert. quam recitat Sur. to. 6. de quo idem Sigebert. in chron. anno Dñi 561. testaturq. claruisse tpibus Iustiniani Imperatoris. De eo & Petr. in catal. lib. 10. c. 64. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 35. Hēmus in nostra bibliotheca eiusdem Acta manuscripta, quorum exor diū est: Glorioſus Christi confessor, &c.

g *Luperij Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Veronen. pluribus autem R. D. August. Valerius Episcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquorum monumen. eccles. Veron. pag. 9. & 39. eumque Luperium, & non Liberium, ut alij, appellat.

h *Leopoldi.*] Huius nobilissima gesta recitata sunt in publico Cōsistorio corā Innocentio VIII. Rom. Pont. arq. probata. hēt eadem Sur. to. 6. hac die. Ibidē mentio hr̄ de alio libro quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipsius, auctore Ioanne Franc. de Pauinis: plura de eodem & hi qui res Austriacas sunt prosecuti.

vj. E Sextodecimo Kal. Decemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

IN Africa sanctorum martyrum Ruffini [a], Marci, Valerij, & sociorum. Eodem die sanctorum martyrum Elpidij [b], Marcelli, Eustochij, & sociorum: ex quibus Elpidius cum esset ordinis senatorij, & coram Iuliano Apostata Christianam fidem constantissime ptofiteretur, primum equis indomitis vna cum socijs alligatus, atque pertractus, deinde in ignē coniectus, glorioſum martyrium consummauit. Lugduni natalis S. Eucherij [c] Episcopi & confessoris, viri admirandæ fidei & doctrinæ, qui ex nobilissimo Senatorum ordine ad religiosam uitam habitumq. conuersus, diu intra septa spelunc̄ sponte concluſus, in orationibus & ieiunijs Christo seruiuit; deinde apud præfatam vrbem in pontificali cathedra, reuelante angelo, solemniter collocatus est. Patauij S. Fidentij [d] Episcopi. Cantuarię in Anglia sancti Edmundi [e] Episcopi, cuius sanctitatem Deus miraculorum magnitudine declarauit. Eodem die depositio sancti Othmari [f] abbatis.

RVFFINI *& soc.*[a]] Vet. manuscrip. & Petr. in catal. lib. 11. num. 322. & alij recentiores.

b *Elpidij & soc.*] De his ēt Græci hac die in Menologio, vbi eorundem Acta breui compendio describunt.

c *Eucherij Episc.*] Beda, Vsuard. Ado, & alij de eodem. Ado eius res gestas paucis complexus est, Gennad. de vir. illustr. c. 63. S. Isid. c. 15. & Honor. Augustodun. licet tam ipse quā Gennadius eumdem appellent presbyterum, & Honorius duos

duos constituat Eucherios; presbyterum scilicet, cuius sint commentarij illi ad Salonium ac Veranium scripti; & Episcopum, cuius sit de laude eremi opusculum ad Hilarium Episcopum Arelaten. cuius meminit Isidorus. Ego quidē vnum eumdemq. existimo, ipsumq. Episcopum Lugdunensem, quem S. Mamertus Episcopus Viennensis ei æqualis lib. 2. de statu animæ eiusmodi exornat elogio: Haudquaquam, inquit, Eucherium præterierim, mihimet viuentem doctrina & præsentaneis coram disputationibus cognitum, non porro nuncijs, aut lectione compertum; qui scilicet viridis æui, maturus animi, terræ dispuens, cæli appetens, humilis spiritu, arduus merito, ac perinde ingenij subtilissimus, scientia plenus; eloquij profluus, magnorum sæculi sui Pontificum longe maximus, editis in rem fidei multijugis variorum operum volumnibus, ad populum quoque his super staru animæ cō cionatus est, &c. Hæc S. Mamertus de S. Eucherio, quem homiliarum illarū quæ Ensebij Emisseni nomine falso inscribūtur, esse germanū auctorem, in Annalibus Ecclesiast. diximus. Ipse quidem ex monacho Episcopus factus, nec monachorū curā, nec instituta deseruit; quod ex eiusdē scriptis facile quisq. intelliget. Meminit eiusdē Eucherij Sidonius ad Claudianū li. 4. epist. 3. & lib. 7. epist. 10. eiusq. dicēdi genus ostēdit. De eodē Adon in chron. anno Dñi 452. itemq. Marcellinus in chron. sub Consulatu Ioannis & Varari, anno 456. Agitur de ipso & in uita S. Cæsarij Episcopi Arelatensis. extat apud Sur. to. 4. die 27. Aug. Ponitur vicesimus eius sedis Episcopus, reperiturq. interfuisse tertio Concilio Arelatē si habito Opilione & Vincomalo Cōss. anno Domini 453. itēq. Arausicano & Carpentoractensi. Vixit alius eiusdem nominis tēporibus Caroli Martelli Eucherius Episcopus Aurelianensis, de quo in addit. ad Grat. 16. q. 1. cap. quia iuxta. not. 2. Sed actū est de eo supra 20. Febr.

d *Fidentij episc.*] In tabulis Patauinis confessor tantum, & non martyr ponitur; Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 66. martyrio coronatum refert.

e *Edmundi episc.*] Eius res gestas conscripsit Robertus Richius, necnon Robertus Bauonis eius discipulus, quem citat Vinc. lib. 31. cap. 67. & catal. script. Britan. Habet eiusdem Acta Sur. ex diuersis collecta tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 68. Excessit ex hac vita anno Domini 1246. eumq. Innocentius Quartus inter Sanctos recensuit.

f *Othmari abb.*] Beda de eodē. Scriptę sunt eius res gestæ a Vualfrido Strabone, quas descripsit Sur. tom. 6 Agit de eodem Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 233. Obijt anno Christi septingētesimo quinquagesimo octauo, septimo uero Pipini Regis Francorum.

17 Quintodecimo Kalen. Decemb. Luna. F v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

NEOCAESAREA in Ponto natalis S. Gregorij [a] Episcopi, qui doctrina & sanctitate illustris, propter signa atque miracula, quæ cum multa ecclesiarum gloria perpetrauit, Thaumaturgus est appellatus. In Palæstina sanctorum martyrum Alphæi [b] & Zacchæi, qui prmo anno persecutionis Diocletiani post multa tormenta capitalem sententiam subiere. Cordubæ sanctorum martyrum Aciscli [c] & Victoriæ germanorum,

qui

qui in eadem persecutione iussu Dionis Præsidis sæuissime cruciati, coronas a Domino illustri passione meruerunt. Alexandriæ sancti Dionysij [d] Episcopi, summæ eruditionis viri, qui multis confessionibus clarus, & pro passionum tormentorumq. diuersitate magnificus, plenus dierum confessor quieuit, Valeriani & Gallieni Imperatorum temporibus. Aurelianis sancti Aniani [e] Episcopi, cuius mortem in conspectu Domini pretiosam miracula crebra testantur. In Britannia sancti Hugonis [f] Episcopi, qui ex monacho Carthusiano ad ecclesiam Lincolniensem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & sancto fine quieuit. Turonis sancti Gregorij [g] Episcopi. Florentiæ sancti Eugenij [h] confessoris, diaconi beati Zenobij eiusdem ciuitatis Episcopi.

NOVEMBRIS 17.

GREGORII [a].] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio hac die. Eius res gestas conscripsit Gregor. Nyssenus, cuius auia S. Macrina senior fuit eius discipula, ut auctor est S. Basilius epist. 75. qui & ipse eumdem uirum celebertimum mirifice laudat, eiusque Acta paucis complectitur lib. de Spiritu sancto c. 29. & Magnum appellare consueuit, ut in epist. ad Neocæsarienses 62. 63. & 64. De eodem Euseb. hist. lib. 6. c. 23. Socrat. lib. 4. cap. 22. S. Hieron. de Script. Eccles. in Theodoro, & epist. 84. ad Magnum: meminit eiusdem & S. Greg. Papa lib. 1. dialog. c. 7. De præclaro miraculo ad eius sepulchrũ agit Theodor. lector lib. 2. collectan. & Cedren. in anno 12. Anastasij Imp. Extat inter alia eruditissimi atq. sanctissimi viri monumenta epistola, canonica a Græcis nuncupata, quam sexta Synodus recepit. Superuixisse certum est saltem vsq. ad annum duodecimum Gallieni Imperatoris, quando interfuit Antiocheno priori Concilio contra Paulum Samosatẽsem hæresiarcham, vt refert Eusebius histor. lib. 7. c. 22. Non tamen placet quod Suidas scribit, peruenisse vsq. ad tempora Iuliani Apostatæ. Qui enim fieri potest, vt qui Alexando Imperatore clarere cœpit in schola Origenis anno a Christo 233. idem vsque ad Iuliani tempora superstes fuerit cuius Imperium sumpsit exordiũ anno Domini trecentesimo sexagesimo primo? Errat & in eo Niceph. dũ cõfundit eumdẽ cũ Gregorio Armeno, de quo suo loco superius dictum est. De scriptis ipsius pluribus egimus in Annal. Eccles.

b *Alphæi & Zacchæi.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, addunt q. his item Michæam æque martyrem.

c *Acistli & Victoriæ.*] De his Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Meminit Acistli Prudent. hym. 4. de Martyribus Cæsaraugustan. in Peristeph. Deijsdem in Breuiario Toletano est sacer hymnus, necnõ capitula. Antiquũ est nomen capitulorũ in Ecclesiasticis officijs, alterius significationis ab ea qua nunc accipi solent. qualia aũt ea fuerint, declarat epistola Vigilij Papæ ad Eucherium his uerbis c. 7. Quoties uero Paschalis, aut Ascẽsionis Domini, uel Pentecostes, uel Epiphaniæ, Sanctorumq. Dei fuerit agenda festiuitas singularis, capitula diebus apta subiungimus, quibus commemorationẽ sanctæ solemnitatis, aut eorum facimus, quorum natalia celebramus: cetera uero ordine consueto prosequimur. Hucusq. Vigilius. Se habebant eiusmodi capitula tamquã preces quædã prolixiores, quibus sanctarum solemnitatũ præconia, & martyrum triumphi recoli consueuerant, vt apparet ex eodẽ peruetusto Breuiario

uiario Toletano. Eorumdem martyrum Acta conscripta habẽtur in Flore Sanct. Hispan. licet perperam recenseantur inter filios S. Marcelli centurionis: quorũ nomina recenset ex Breuiario Eborensi Vasæus in chron. Hispan. anno Domini 306. Meminit horum Ambros. Moral. in appendice ad Eulog. cum agit de sanct. Cordubensis ecclesiæ; necnon alij qui res Hispaniarum sunt prosecuti. In Thesaur. concion. to. 2. plura de ijsdem.

d *Dionysij Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorũ, Græci autẽ in Menologio quinto Nonas Octobris. Pluribus de eo Euseb. hist. lib. 6. ca. 33. & seq. & lib. 7. per totum, Hieron. de script. Eccles. & alij recẽtiores, qui ab Eusebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandriæ erecta ecclesia, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæres. 69. De eodem Dionysio dubitatio alicui posset oriri, dum S. Augustinus libro de Catholico dogmate c. 3. eum appellat fontem Arianorum, & S. Basilius ad Maximum philosophum epist. 41. in eamdẽ sniam hæc de eo: Est autem hæc nostra de illo sententia: Non omnia uiri huius laudamus: sunt quę prorsus etiam damnamus. Ipse propemodum (quantũ nobis liquet) primis hominibus impietatis istius Arriomaniæ, quæ iam passim obstrepit, seminaria præbuit. Hæc Basilius: qui tandem eumdẽ excusans, hæc subdit: Causam vero huius non puto animi malitiam esse, sed quod uehementer cupit oblectari Sabellio. Soleo itaque illum similem æstimare plantatori cuipiam, qui recentis plantæ correcturus auersionẽ, ita immoderate illã retorquet, vt a medio aberret, & in cõtrarium latus tamũ abducat. Hæc ille. In eamdem sententiã S. Athanasius aduersus Arianos agens, pro Dionysio scripsit epistolam apologeticam: idemq. in epistola de Synodo Nicena cõtra decreta Arianorũ etiam addit, eumdem Dionysium ea de re iudicio postulatum apud Dionysium tunc Romanum Pontificem, scripsisse ad eumdem egregiã apologiã, quo se immunẽ liberumq. a quauis hęresi demonstraret. id & Basil. ad Amphiloch. de Spiritu sancto c. 29. Hieron. etiam de script. Eccles. in Dionysio testatur, ipsum ad prædictũ Romanũ Pont. scripsisse epistolã unam, & libros quatuor. Nisi uererer scholij mensurã excedere, plurimorũ nobiliũ ueterumq. Theologorum eiusdem generis exempla subnecterem, qui dum aliquam hęresim refellere conati sunt, in contrariam partem nimis valide rationes inflectentes, a rectitudine sincerę fidei declinare visi sunt, licet ijdem Catholicæ fidei fuerint semper propugantores acerrimi. Vnum tantum non longe petitum, simileque huic, de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac item agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionysius laborans contra Sabellium visus est Arianis arma subministrasse; ita & ipse agens contra Gentiles, conatus illis demonstrare non esse plures Deos, & Christianos omnes nequaquam tres Deos colere, sed unum tantum; visus est aliquibus vnam tantum constituisse in Diuinitate personã, sicq. Sabellio parasse uenenum: quod S. Basilius accurate notat & excusat scribens ad Neocæsarienses epist. 64. Sed nunc de his satis. Moritur S. Dionysius Alexandr. anno duodecimo Gallieni Imp. ut testatur Hieron. vbi supra.

e *Aniani Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & recentiores. Eius res gestas scribit Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 2. c. 7. alia item Sur. ex uet. manuscrip. to. 6. & in Actis Euortij, cui successit, apud eumdem to. 5. die 7. Septemb. Ado Vien. in chron. anno 410. Petrus in catal. lib. 10. ca. 71. Qualis autẽ quantusue fuerit, accipe ex Sidonio Apollinari lib. 8. epist. 15. ad Prosperum eius successorem, vbi cum præ uitæ meritis appellat maximũ & summatissimumq. Pontificem, Lupo parem, & Germano non imparem. Fuit hic septimus eius sedis Episcopus, claruitq. tpibus Valentiniani Tertij Romani Imperatoris, & Leonis Romani Põt. Agitur alicubi de eodem xviij. Kal. Iulij, qua die eius meritis liberata est Aurelianẽsis ciuitas ab Hunnorũ imminẽti clade. Molanus ea die in addit. ad Vsuardũ.

f *Hugonis Episc.*] Eius acta scripsere Siluester Gyraldus, & Adamus Carthusianus,

sianus, ut ex catal. script. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitam quinque libris digestam. Aliam recitat Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Petrus Sutor de uir. Carthus. lib. 2. c. 5. & alij recentiores.

g *Gregorij episc.*] De eodē hac die Beda. Eius uitam a clericis Turonensibus scriptam habet Sur. to. 6. Ipse Gregorius de se ipso, cum agit de Episcopis Turonensibus lib. 10. c. 31. Venant. Fortun. ei æqualis scripsit ad iliū nonnulla epigrammata. De eius sctiptis quale sit iudicium Hilduini, consule ipsum in epist. ad Ludouicū Imp. quæ extat in præambulis vitæ S. Dionysij Areopagitæ. De eo Petr. in catal. li. 10. c. 72. & Trithem. de script. Eccles. & de uir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 10. & 51. lib. 4. cap. 45.

h *Eugenij.*] De ipso tabulæ ecclesiæ Florentinæ. Plura in vita S. Zenobij eiusdem ciuitatis Episcopi.

iiij. G Quartodecimo Kal. Decemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROMAE dedicatio [a] Basilicarum sanctorum Apostolorum Petri & Pauli. Antiochię natalis sancti Romani [b] martyris, qui tempore Galerij Imperatoris, cum Asclepiades Prętectus in ecclesiam irrumperet, eamq. funditus conaretur euertere, ceteros Christianos hortatus vt ei cōtradicerent, post dira tormenta, & linguæ abscissionem (sine qua tamen Dei præconia loquebatur) in carcere laqueo strangulatus, celebri martyrio coronatur. Passus est etiam ante ipsum puerulus nomine Barula, qui ab eo interrogatus utrum melius esset vnum Deum colere, an plures deos, cum in unum Deum, quem Christiani colunt, credendum esse respondisset, verberibus cæsus iussus est decollari. Item Antiochiæ sancti Hesychij [c] martyris, qui cum esset miles, & præceptum audisset, vt quisquis non sacrificaret idolis, cingulum militiæ deponeret, repente cingulum soluit: ob quam causam legato in dextera eius ingenti saxo, in fluuium præcipitari iussus est. Eodem die sanctorum Oriculi [d], & sociorum, qui in persecutione Vuandalica pro fide Catholica passi sunt. Maguntiæ sancti Maximi [e] Episcopi, qui tempore Constantij multa passus ab Arianis, confessor occubuit. Turonis transitus beati Odonis [f] abbatis Cluniacensis. Antiochię sancti Thomæ [g] monachi, quem Antiocheni, ob pestem eius precibus sedatam, solemnitate annua coluerunt. Lucę in Tuscia translatio sancti Frigdiani [h] Episcopi & confessoris.

NOVEM-

NOVEMBRIS 18.

EDICATIO *Basil.*[a]] Longe antequam Apostolorũ Basilicæ erigerentur, eo ipso tempore quo beatissimi Apostoli Petrus & Paulus glorioso martyrio coronati sunt, loca sepulchrorum ipsorum magna veneratione sunt habita. De his Caius antiquus Theologus, qui temporibus Zephyrini Rom. Pót. vixit, hæc ait: Ego Apostolorum trophęa persicue possum ostendere nam si lubet in Vaticanũ proficisci, aut in viam quæ Ostiẽsis dicitur, te conferre; trophæa eorum, qui istam ecclesiam suo sermone & virtute stabilierunt, inuenies. Hæc Caius apud Eusеb. hist. lib. 2. c. 24. Eodẽ loca frequenti Christianorum concursu celebrari solita docent Acta martyrũ, quorũ meminimus: quæ postmodum a Constantino Imperatore amplissimis sunt illustrata basilicis, eædemq. ornamentis auctæ, atque ditatæ reditibus, vt docet libellus Damasi de munificentia Constantini conscriptus. Quod autem spectat ad Vaticanam Basilicam, in maiori eius arcu hi versus musiuo opere exarati legebantur: *(phãs, Quod duce te mũdus surrexit ĩ astra trũ Hãc Cõstãtinus victor tibi cõdidit aulam.*

Ex antiquis Actis Siluestri, Papæ illud compertum hĩ: Constantinum Imp. in erectione basilicæ S. Petri primũ omnium ligone, ad fundamenta iaciẽda, terram fodisse, erutamq. cophinis asportasse. Quid ni hæc præstiterit Christianissimus Imp. cũ & Vespasianũ Aug. in restitutione combusti Capitolij hęc ipsa egisse auctor sit Suetonius, cuius in uita ipsius cap. 8. hæc sunt verba: Ipse restitutionem Capitolij aggressus, ruderibus purgãdis manus primus admouit, ac suo collo quædam extulit, &c. Hæc Suet. Qualis aũt quantaue fuerit ea Basilica, S. Paulinus Nolanus epist. 31. scribens ad Aletium, lineamẽtis quibusdam subobscure describit. Erexit idem Imperator Basilicam S. Pauli via Ostiensi: quæ cũ ob loci angustiã inter Tiberim amnẽ & ipsã viam positi, non in eã amplitudinem, vt par erat, excitata videretur: Valentinianus Iunior Imp. de alia ibidem cum viæ Ostiensis detrimento amplioribus spatijs excitanda Basilica scripsit ad Sallustium Vrbis Præfectum. gessit is præfecturam Vrbanam Honorio & Euodio Cõss. vt constat ex leg. 18. de pistoribus, Cod. Theodos. Est is annus a Christo 386. Eam tũc cœptam postea Honorius Imp. absoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imp. in bibliotheca Vatic. decerptæ ab ijs qui egerunt de septem Vrbis eccles. Postea autẽ Leo Magnus Pontifex eamdem Basilicam maiori arcu ingẽtibus columnis subnixo suffulsit, exornauitque sacris picturis opere musiuo compactis, quæ hactenus perseuerant. De his etiam Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus sic scribit: In Basilica B. Pauli Apostoli arcum ibidem maiorem faciens, & in musiuo depingens, Saluatorem Dominum nostrum Iesum Christum, & secum vigintiquatuor seniores, nomine suo versibus decorauit: & a tunc usque hactenus fideliter a nobis uenerantur. Hæc Hadrianus Papa. Eiusdem Leonis Pontificis esse videtur contestatio illa dexteræ columnæ maioris arcus incisa, & non Leonis III. ut alij existimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus scribimus: nam Leonis Primi, qui uixit tẽporibus quartæ Synodi œcumenicæ, illud opus esse, idem Hadrianus aperte testatur. Hactenus insigne monumentum tanti Pontificis integrum perseuerat, musiuum autem opus nonnihil sensit detrimenti in aliquibus imaginibus uigintiquatuor seniorum.

Quanta aũt earumdem Basilicarũ extiterit sanctitas atque religio, (audacter dicam cũ Moyse) & inimici nostri sunt iudices: nam licet extra murorũ ambitũ sitæ essent, eas tamen, ut cæleste quoddam asylum diuinitus præscriptum, hostes fidei, ac Romani Imperij perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbem grassarentur, sunt reueriti, nullum illis uel earum ministris negotium facientes: immo & ad illas confugientibus parcere, inuio-

inuiolabile fuit, vt ſcribit Oroſ. hiſt.li.7. c.39. S.Auguſt.de ciuit. Dei lib.1.c.1. & Procopius de bello Gothico temp.Iuſtiniani lib.2. Accipe quid furens hæretica Theodora Auguſta dederit in mandatis Anthemio Scriboni,cũ de capiendo Vigilio Papa ad ipſum ſcribens, hæc ait: Exceptis oĩbus,in Baſilica S.Petri parce.nã ſi in Lateranis,aut in Palatio,aut in qualibet eccleſia inueneris Vigilium, mox impoſitũ naui perduc eum vſq. ad nos, &c.Quod autem ſpectat ad limina Apoſtolorum, obtinuit antiquus vſus, vt præ reuerentia,ac religioſa quadam obſeruãtia, ipſæ Baſilicæ, Limina Apoſtolorum vocarentur; vnde Claudianus ad Iacobum magiſtrum equitum hoc verſu:

Per cineres Pauli, per cani limina Petri.

Nec tantũ poſtquã Baſilicę Apoſtolorũ erectæ sũt, ſed lõge ante obtinuit eiuſmodi loquendi vſus. Vnde in Actis S. Alexandri Papæ hæc leguntur: Tu ſi ad limina S.Petri duxiſſes eum,&c.De eiuſmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato, ut in carm. de partu Virginis his uerſibus: (*Pauli*,

Quos recipit ſacra porta Petri, quos ianua Poſtis ad Andreę limen Achaia patet.

Matthæi Aethiopes, Epheſinos valua Ioannis:

Et quem quiſquis amat, hunc ſua porta rogat.

Moris.n. erat adeũtibus Baſilicam, ante eius ingreſsũ,ad limina procumbere, poſtes deoſculari, ac preces fundere. Vnde idẽ Fortunat⁹ hęc de Baſilica Rauẽnate:

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe. Fuſus humi ſupplex, &c.

Et Euodius Vzalenſis de mirac.S.Stephani lib.2.c.2. hæc habet: Ante limina glorioſi martyris proſtrata, effuſos ſuis cordis dolores expreſſit. Et poſt multa: Deinde ante ſacra eius limina proſtratæ noctu diuq. flẽtes, &c. Chryſoſt.homil. 30.in epiſt.2. Paul.ad Corint.Templi veſtibula & aditum oſculamur, cum alij alios oſculamur. At nõ cernis, quotnam homines etiam hiſce templi veſtibulis oſculum figunt,partim inclinato capite, partim manu tenentes, atq. ori manum admouentes? Hęc Chryſoſt.Habes inſuper apud Fortunatum de ſancta Radegunde Regina, quod adiens Baſilicam S.Martini,per ſingula ſe proſtrabat limina. At de ipſa Vaticana Baſilica Sidonius Apollinaris lib.1.epiſt.5. ad Heronium hæc ait: Vbi priuſquam uel pomœria contingerem,triumphalibus Apoſtolorum liminibus affuſus, oẽm protinus ſenſi membris male fortibus exploſum eſſe languorẽ Romam venientibus primum omnium limina Petri Apoſtoli adire uſu receptum erat, vt colligitur ex Ennodio in defenſione Symmachi Papæ. Ingredi ipſa limina Apoſtolorum, ibiq. ſacra facere,idem erat quod cõmunicare Catholicæ Eccleſię, vt pulchre expreſſum habes ad Optato Mileuitano li. 2.contra Parmen.cum ait: Ad Petri Memoriam nõ accedit, quaſi ſchiſmaticus, contra Apoſtolum faciens, qui ait: Memorijs Sanctorum communicantes. Ecce præſentes ſunt ibi duorum Memorię Apoſtolorum. Dicite, ſi has ingredi potuit, ita vt obtulerit illic,vbi Sanctorum Memorias eſſe conſtat. Hæc Optatus. Addimus quod Prudẽt. Periſteph. hym. 2. de S. Laurentio his verſibus docet, Chriſtianos ſacra Apoſtolorum ac martyrum limina exoſculari ſolitos:

Ipſa & Senatus lumina.
Quondam Luperci, & Flamines,
Apoſtolorum ac martyrum
Exoſculantur limina.

Recolimus de his etiã nobile illud antiquitatis monumentum:conſueuiſſe maiores, ipſas eccleſias vel atrij portas aliquando ſacris reliquijs cõſecrare.Meminit eius ritus Ludouicus Pius Imp. in ſua conſtitutione,quam Salicis legibus addi voluit,his uerbis in fine:Si in atrio eccleſiæ,cuius porta reliquijs Sanctorum conſecrata eſt, eiuſmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in Capitul.Franc.lib. 4.cap.13. Hinc etiam factum uidetur,ut mirto cultu ipſa ſacra eccleſiæ limina ornarentur. Vnde S.Paulinus in Natali 3. ſancti Felicis hæc ait:

Aurea nũc niueis ornãtur limina uelis.

Et paulo poſt:

Limina cæratis adolẽtur odora papyris.

Et in Natali 6.

Pul-

Pulchra tegentis
Vela ferant forib⁹, seu puro splẽdida lino,
Siue coloratis textum fucata figuris:
Hi leues titulos lento poliant argento,
Sãctaq. præfixis obducant limina lãnis.

Atque hæc satis. Numerat Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. fuisse Romę temporibus Cõstantini basilicas quadraginta & amplius: alludens, ni fallor, ad ipsos Romanæ vrbis Titulos, quibus presbyteri Cardinales præpositi erant, quorum numerus temporibus Cornelij Papæ erat quadragintasex, vt constat ex epistola eius ad Fabium Antiochenum Episcopum, apud Eusebium hist. lib. 6. c. 35. vbi de Romanæ Ecclesiæ illius temporis statu hæc descripta habentur: Nouatum omnino præterijt, scilicet vnum solum Episcopum oportere esse in hac ecclesia Catholica: in qua tamẽ nõ ignorabat (quomodo enim poterat?) presbyteros esse quadragintasex, diaconos septẽ, subdiaconos septem, acolythos quadragintaduos, exorcistas & lectores vna cũ ostiarijs quinquagintaduos, viduas & alios morbo & egestate afflictatos mille & quingentos, quos omnes Dei gratia & benignitas abunde sustentat. Hæc ibi. Ex prædicto itaq. presbyterorum nũmero Optatum numerasse quadraginta & amplius basilicas puto.

b *Romani.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorũ; Græci ẽt in Menologio ijsdem fere verbis: qui quidẽ hac ipsa die de alio Romano rursus agunt, ipsoq. diacono ecclesiæ Cæsarien sis, de quo Euseb. hist. lib. 8. c. 12. Huius autem res gestas, de quo agimus, cecinit Prudẽtius hymno. Est de eodem homilia Eucherij, inscripta tñ nõie Eusebij Emisseni. Alia Acta eiusdẽ ex uet. manuscript. edidit Mombrit. to. 2. in quibus oĩbus de Barula puero martyre mentio habetur. S. Ioãnes Chrysostomus de S. Romano præclarã habuit orationẽ, quã descripsit Metaphrastes, & recitat Sur. to. 5. sed plane de eo quẽ describit Eusebius: nam nulla illic fit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano Breuiario est facer hymnus, necnõ capitula, & orationes de Romano martyre; ibiq. puerulus ille nõ Barula, sed Theodolus appellatur. Arbitrati sunt nonnulli vnum eumdemq. esse Romanum, & non duos; cũ præsertim nomẽ, locus passionis, tempus denique, ac genus martyrij in vtriusq. cõueniant. Ego uero opinor id ipsum factum a Prudentio de Romano, quod de Hippolytis feciſſe compertum est; plures scilicet in vnũ aceruando, atq. confundendo: adsti stipulorq. libẽtius Græcorũ Menologijs, qui duos diuersosq. Romanos martyres celebrant: quod & ratio persuadet, dum diuersa martyrij vtriusque causa conspicitur. Namille Romanus Eusebij idcirco martyrium subijsse scribitur, quod ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit; hic autem, eo quod Præfectũ in Christianorum ecclesiam irrumpentem auertere conatus est: ille insuper solus, hic autẽ una cum puero passus est; cuius admirandam confessionem nequaquã uerisimile est ab Eusebio fuisse prætermissam, cum tam egregio exemplo magis magisq. suam nobilitasset historiam. Sunt & alia, quæ alterum ab altero satis distinguere uidentur. Restituit ecclesiam sancti Romani martyris Basilius Imp. ut scribit Cedren. in comp.

c *Hesychij.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76.

d *Oriculi & soc.*] De eo uet. manuscrip. ex quibus Molanus apud Vsuardũ.

e *Maximi Epist.*] Eius Acta a Trithemio descripta habet Sur. to. 5. sed dũ confundit cum Martino eiusdẽ ciuitatis Episcopo, manifeste errare conspicitur: nam esse diuersos, non tãtum ex nomine, sed & tempore quo sederunt, tabulæ eius ecclesiæ, quas emendatiores Democbares recitat, satis declarant. constant etenim ex Actis Concilij Agrippinensis, Martinum, & non Maximum illi Synodo interfuisse; Martinumq. in Gallijs Episcopum recenset Athanas. in apolog. 2. cum agit de Concilio Sardicẽsi. Præcessit Maximus, subrogatur Sidonius, indeq. Martinus sedit tpe Agrippinensis Concilij, quod celebratũ reperitur anno Domini 346. & nõ 375. vt idem Trithem. ponit: nã post Consulatũ Amãtij & Albini habitũ esse, ex Actis eiusdẽ Synodi cõstat.

f *Odonis*

f *Odonis abb.*] Huiꝰ res geſtę cõſcriptę a Ioãne monacho eius diſcipulo extant apud Sur. to. 6. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmum abbatem. De eius miraculis agit Petrus Cluniac. lib. 6. epiſt. 17. De eodem Petrus in catal. lib. 10. cap. 83. & Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 215. & Sigebert. in chron. anno Domini 938. de tempore quo claruit; meminit.

g *Thomæ monachi.*] De eodem Niceph. hiſt. lib. 17. c. 24. vbi poſt multa hæc addit: Huius Thomæ anniuerſarium diem magnificentiſſime agentes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in Prato ſpirit. cap. 88.

h *Translatio S. Frigdiani.*] De quo ſatis dictum in die natalis ipſius.

iij. A Tertiodecimo Kal. Decemb. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NAtalis beati Pontiani [a] Papę & martyris, qui ab Alexandro Imperatore cum Philippo presbytero in Sardiniam deportatus, ibiq. fuſtibus mactatus, martyrium conſummauit: corpus vero eius a beato Fabiano Papa Romam relatum, atq. in cœmiterio Caliſti ſepultum eſt. Samarię S. Abdię [b] prophetę. Romę uia Appia natalis S. Maximi [c] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani paſſus, poſitus eſt ad S. Sixtum. Cęſareę in Cappadocia ſancti Barlaam [d] martyris, qui agreſtis licet & rudis Chriſti ſapientia munitus, tyrannum uicit, & ignem ipſum fidei conſtantia ſuperauit: in cuius die natali S. Baſilius magnus celebrem habuit orationem. In ciuitate Aſtiagenſi beati Criſpini [e] Epiſcopi, qui capite amputato, martyrij gloriam adeptus eſt. Viennę ſanctorum martyrum Seuerini [f], Exuperij, & Feliciani: quorũ corpora poſt multa annorum curricula, ipſis reuelantibus, inuenta, & a Pontifice, clero, & populo illius vrbis honorifice ſublata, condigno honore condita ſunt. Eodem die S. Fauſti [g] diaconi Alexandrini, qui primum in perſecutione Valeriani cum S. Dionyſio in exilium miſſus, deinde in perſecutione Diocletiani ętate longęuus, gladio animaduerſus, martyrium conſummauit. In Iſauria paſſio ſanctorum Azę [h], & ſociorũ centum quinquaginta militum ſub Diocletiano Imperatore, & Aquilino Tribuno. In oppido Marpurg in Germania depoſitio S. Flizabeth [i] viduę, Andreę Regis Hungarorũ filię, quę pietatis operibus aſſidue intenta, miraculis clara migrauit ad Dominũ.

NOVEMBRIS 19.

POntiani *Papæ* [a].] Agit de eodem hac die Vſuard. Beda autem & Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Nicephorus Calliſt. hiſt. lib.

lib.5.c.26.& alij.Cetera de ipso diximus in Annalibus Ecclesiasticis.

b *Abdiæ prophetæ.*] De eodem Greci agunt hac die in Menologio. Præter ea quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, scribit Epiphan. libro de uit.& obit.prophet.c.15. Isidor.cap.43.& Doroth.eadem in Synop. De sepulchro Abdiæ in Samaria,deq. mirandis prodigijs scribit S.Hieron. in epist. 27. ad Eustochium, in epitaphio Paulæ, & in comment. in Abdiam cap.1.

c *Maximi.*] Agunt de eodem Beda, Vsuard. Ado,& alij. Hunc illum putat Maximum Pamelius, qui aliqñ confessor, deinde adhæsit Nouatiano,ac postea redijt ad Ecclesiam; ad quem,sicut ad ceteros confessores, scribit Cyprianus epist. 16.44.46.50. & 51. sed illum non constat martyrio consummatum. Quisnam hic fuerit,me latet:compertum illud tm̃ habeo ex manuscrip. cod. S. Mariæ ad Martyres , Romæ hac die passum esse Maximum commentariensem, qui baptizatus a S. Stephano Papa & martyre, in persecutione Decij e ponte præcipitatus in Tiberim xiij. Kal. Decemb. martyrium consummauit. Gesta passionis eius habentur intexta simul cum Actis SS. Eusebij, Marcelli, & soc.quæ in dicto codice scripta habentur pag. 94.sepultusq. hic habetur ad S. Sixtum in cœmeterio Callisti, ut eadem Acta significant.Sixtus Secundus illic tumulatus habetur, iuxta quem Maximus cõditus est.

d *Barlaam.*] Agunt de eodem martyre Græci in Menol.ad xvj.Kal.Decemb. eiusq. martyrij historiam paucis describunt. Ferunt eumdem a S.Ioanne Chrysostomo orationibus encomiasticis exornatum, quæ tamen excidisse uidentur: tantum extat eius laudatio a S. Basilio egregie conscripta.

e *Crispini Episc.*] De eodẽ Vsuard. & alij recentiores. Gesta eius hymno sacro in Breuiar.Toletano describuntur. Agit de eodem Petrus in catal.lib. 10.c. 84.

f *Seuerini & soc.*] Beda, Vsuard.Ado de eodem hac die.Passi sunt Marco Aurelio Ant. & Lucio Vero Imp. ut auctor est Ado Vien.in chron. De his item Petrus in catal.lib.10.c. 82.

g *Fausti.*] De eodẽ Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores. De eius certamine & corona Euseb hist.lib.7.c.10. in fine.

h *Azæ, & soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, pluribusq. eorum martyrij Acta referunt.

i *Elizabeth.*] Eius uitam a Iacobo Montano conscriptam recitat Sur. to. 6. De eadem Antonin.in 3.p. tit. 19.ca.11. Petr.in catal.lib.10.c.79.Crantz.hist.Saxon lib.7.c.48. nouissime Marcus Vlyssi pon.Minorita in chron.ord. Min.lib.9. c.10.vsq. ad 19.p.1. Extant duplices litteræ Apostolicę Gregorij Papę Noni,priores de inquisitione miraculorum eius ad Epm̃ Hildesemensem & Abbates Munguntinæ diœcesis scriptæ anno octauo suæ sedis,posteriores uero de eiusdem canonizatione: extant in eius registro,illæ sub anno 8.nu.24. istæ uero sub anno nono,num.91.quarum est exordium: Glorioſus in maiestate sua.

20 Duodecimo Kal. Decemb. Luna. B ij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 24 25 26 27 28 29

MESSANAE in Sicilia sanctorũ martyrum Ampeli[a] & Caij. Taurini sanctorũ martyrum Octauij[b], Solutoris,& Aduẽtoris, Thebanæ legionis militum, qui sub Maximiano Imperatore egregie decertãtes,martyrio coronati sunt. Cæsareæ in Pa-

læstina S. Agapij [c] martyris, qui sub Maximino Imperatore damnatus ad bestias, & ab ijs nil læsus, lapidibus ad pedes appensis in mare demergitur. In Persida passio SS. Nersæ [d] Episcopi, & sociorum. Dorostori in Mysia S. Dasij [e] Episcopi, qui cum nollet in festo Saturni impudicitijs eius consentire, sub Basso Præside cæsus est. Nicææ in Bithynia sanctorum martyrum Eustachij [f] Thespesij, & Anatolij, in persecutione Maximini. Heracleæ in Thracia sanctorum martyrum Bassi [g], Dionysij, Agapiti, & aliorum quadraginta. In Anglia S. Eadmundi [h] Regis & martyris. Constantinopoli S. Gregorij [i] Decapolitæ, qui ob cultum sanctarum imaginum multa passus est. Mediolani sancti [k] Benigni Episcopi, qui in magna barbarorum perturbatione ecclesiam sibi commissam summa cõstantia & religione administrauit. Cabilone S. Siluestri [l] Episcopi, qui quadragesimo secundo sui sacerdotij anno plenus dierum atq. uirtutum migrauit ad Dominum. Veronæ sancti Simplicij [m] Episcopi & confessoris.

NOVEMBRIS 20.

AMPELI *& Caij.*[a] De his item Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores, consentiuntq. uetera manuscripta.

b *Octauij & soc.*] Vsuardus & Ado de his agunt hac die. Extat de his sermo S. Maximi Episcopi Taurinensis, qui & tribuitur S. Ambrosio. Legimus horum Acta manuscripta accepta ab ecclesia Taurinensi.

c *Agapij.*] Is est de quo scribit Euseb. hist. Eccles. lib. 8. c. 16. traditq. martyrium subijsse hac die, anno quarto persecutionis Diocletiani imperatoris.

d *Narsæ & soc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, ubi eorum martyrium paucis describunt.

e *Dasij Episc.*] De quo item Græci in Menologio, referuntque eius certamen pro fide susceptum.

f *Eustachij & soc.*] Horũ Acta ijdem qui supra in Menologio hac die enarrãt.

g *Bassi & soc.*] Agit de his hac die Beda, adstipulanturq. uetera manuscripta.

h *Eadmundi.*] Scripsit eius res gestas Abbo Floriacensis abbas, extant apud Sur. to. 6. De eodem in uita sancti Dunstani apud eumdem tom. 3. die 19. Maij. Duos eiusdem nominis Anglorum Reges impie cæsos refert Petrus in catal. li. 10. c. 89. & 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuardum hac die.

i *Gregorij.*] Græci de eodem hac die in Menologio, eiusque Acta breui compendio referunt.

k *Benigni Episc.*] De eodem tab. eccles. Mediolan. Miratus sum uehementer Panuinij aliorumq. apprime eruditorum incuriam, existimantium hunc ipsum Benignum a Græcis appellatũ esse Bẽcium, eo qd apud Theodorũ Balsam. in Synodo Carthaginensi can. 61. scriptus inueniatur Bencius sacerdos ecclesiæ Mediolanẽsis. Nam in Græcis canonibus *βενερίῳ*, & non *βεντίῳ* legitur. Sed nec animaduerterunt canonem illũ esse Concilij Carthaginensis habiti (ut ex eodem textu apparet) post Consulatum Flauij Stiliconis, quo tpe ecclesiæ Mediolanensi non Benignus, sed Venerius præerat. Ipsi illicq. agi non de Benigno, sed de Venerio. Qd si consulas Latina exemplaria eiusdem Concilij Carthaginensis, tam manuscripta, quam edita tom. 1. Conciliorum, inuenies non Bencium, sed Venerium dici, deprauatumque esse Theodori codicem, cũ pro Venerio scribit Bencium. Quod ipsum planius reddit

dit temporum ratio: nam annus ille post Cõsulatum Stiliconis, numeratur Christi quadringentesimus primus, quo quidem tempore eidem Mediolanensi ecclesiæ præfuisse Venerius reperitur; Benignus autem, de quo agimus, post annos sexaginta ecclesiam illam gubernauit, circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodij Ticinensis.

l *Siluestri episc.*] De eodẽ Beda, Vsuardus, & alij: plutibus Gregor. Turon. de glor. confess. ca. 85. Reperitur interfuisse Concilio Epaunensi. Mentio habetur de eodem in uita S. Cæsarij Episcopi Arelatensis, qui ab eo in clericum attonsus fuit. extat apud Sur. to. 5. die 20. Nouẽb. Sedit hic annis quadraginta duobus, ut idem Greg. testatur. Alius ab hoc Siluester Episcopus Lingonienſis, de quo Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 5. cap. 5. & de glor. confess. c. 85.

m *Simplicij Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Veron. pluribus autem R. D. Augustinus Valerius Episcopus Veron. Cardinalis lib. antiq. monum. Episc. Veron. pag. 11. & 42.

21 Vndecimo Kal. Decemb. Luna. C j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

HIEROSOLYMIS Præsentatio [a] beatæ Dei Genitricis virginis Mariæ in templo. Eodem die natalis B. Rufi [b], de quo S. Paulus Apostolus ad Romanos scribit. Romæ passio sanctorum Celsi [c] & Clementis. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrũ Demetrij [d] & Honorij. Rhemis S. Alberti [e] Episcopi Leodiensis & martyris, qui pro tuenda Ecclesiastica libertate necatus est. In Hispania sanctorum martyrum Honorij [f], Euthychii, & Stephani. In Pamphilia sancti [g] Heliodori martyris, in persecutione Aureliani sub Aetio Præside: post quem ipsi tortores conuersi ad fidem, in mare demersi sunt. Romæ S. Gelasij [h] Papæ, doctrina & sanctitate conspicui. Veronæ S. Mauri [i] Episcopi & confessoris. In monasterio Bobiensi depositio S. Columbani [k] abbatis, qui multorum cœnobiorum fundator, plurimorum monachorum extitit Pater, multisque virtutibus clarus, in senectute bona quieuit.

NOVEMBRIS 21.

PRÆSENTATIO. [a] Agunt de eadem celebritate Græci hac die in Menologio. habetur eius mentio in constitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodorus Balsamon in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Extant de ea re sermones S. Germani Episc. Constantinopolitani, & Georgij Episc. Nicomediæ, quos Latine redditos habet Sur. to. 6. Græce autem scriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. nu. 19. & 85. In Gallias transijt eiusmodi festa dies temporibus Caroli Quinti Francorum Regis, anno Domini 1375. de qua re extare dicitur eiusdem epistola ad Nicolaum Antisiodorensem Episcopum, quam citat Molanus in additione ad Vsuardum. De his autem quæ ad historiam spectant, vide quæ tradit R. P. Petrus Canisius, uir eruditissimus, lib. 1. de beata Virgine Maria cap. 12. Alias confectas esse de ea

dem reſcriptiones accepi. Scimus antiquitus Præſentationis ſolemnitatẽ eam eſſe appellatam, qua Dei Genitrix ſancto Simeoni infantem Ieſum in templo obtulit, ut antiqua Ritualia & alia uetuſta eccleſiarum monumẽta ſignificãt, & ipſa inſuper oratio Miſſæ eius diei plane indicat.

b *Ruſi.*] De quo Paulus ad Rom. c. 16. Agunt de eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij. Hunc creatum eſſe Epiſcopum Thebarum, tradit Dorotheus in Synopſi.

c *Celſi & Clementis.*] De his prædicta antiqua manuſcripta monaſt. S. Cyriaci in Vrbe.

d *Demetrij & Honorij.*] Habetur de his mentio in eodem pertuetuſto codice.

e *Alberti Epiſcopi.*] Ex Martyrologio eccleſiæ Bruxellenſis de eodem hoc diſtichon recitat Molanus:

Legia quẽ genuit, electũ Roma probauit,
Rhemis ſacrauit, ſacratũ martyrizauit.

Recenſetur hic ſexageſimus eius ſedis Epiſcopus, confirmatus a Cęleſtino Tertio Rom. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

f *Honorij & ſoc.*] De his etiam Laurent. Padil. Vaſæus in chron. Flos SS. Hiſpan. & Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

g *Heliodori.*] Agunt de his Græci xiij. Kal. Decembr. & pluribus eiuſdem martyrij Acta deſcribunt.

h *Gelaſij Papæ.*] De eodem Beda & Vſuardus xiij. Kal. Decembris, ſed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conſcribitur. Eius res geſtas ex epiſtolis ipſius manuſcriptis locupletatas per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. Habemus & in antiquo codice eius Acta tribus lectionibus diſtincta, ut olim in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt.

i *Mauri epiſc.*] De ipſo tab. eccleſ. Veron. vberius autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monumen. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

k *Columbani abb.*] Vſuard. Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Scripta ſunt eius Acta a Iona monacho eius diſcipulo, ut teſtatur Sigebert. de uir. illuſt. c. 61. idque præfatio docet, quæ hĩ apud Sur. to. 6. Extant eadem Acta apud Bedam to. 3. falſo illi aliquando attributa. Plura de eodẽ in uita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. Aprilis. Sigebert. in chrõ. anno Dom. 598. & 622. Eius obitum recenſet Vincentius etiam lib. 23. c. 4. Antonin. par. 2. tit. 13. c. 6. §. 11. Petrus in catal. lib. 10. cap. 95. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 5. & lib. 3. c. 26. Adnumeratur idem inter ſcriptores Eccleſ. a Sigeb. de vir. illuſtr. c. 60. Extat eiuſdem carmen ad Hunaldum diſcipulum, quo deteſtatur auaritiam. habes illud in collectan. Chriſtianorum poetarum.

* D Decimo Kal. Decemb. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE S. Cæciliæ [a] virginis & martyris, quæ ſponſum ſuum Valerianum, & fratrem eius Tiburtium ad credendum in Chriſtum perduxit, & ad martyrium incitauit. Hanc Almachius Vrbis Præfectus poſt eorũ martyrium teneri, atque illuſtri paſſione poſt ignem ſuperatum gladio fecit conſummari, tempore M. Aurelij Seueri Alexandri Imperatoris. Coloſſis in Phrygia ſanctorum Philemonis [b] & Apphiæ S. Pauli diſcipulorum, qui ſub Nerone Imperatore, cum Gentiles in die feſto Diánæ

inua-

inuasissent ecclesiam, ceteris fugientibus tenti, iussu Artoclis Præsidis verberibus cęsi, & in foueam vsque ad renes inclusi, lapidibus oppriuntur. Item Romæ S. Mauri [c] martyris, qui ex Africa ueniens ad sepulchra Apostolorum, sub Numeriano Imperatore & Celerino Vrbis Præfecto agonizauit. Antiochiæ Pisidiæ passio sanctorum Marci [d] & Stephani sub Diocletiano Imperatore. Augustoduni S. Pragmatij [e] Episcopi & confessoris.

NOVEMBRIS 22.

CÆCILIÆ.[a] Tam Latini quam Græci de eadem agunt hac die. Error irrepserat penes nō nullos auctores, necnon in eius Acta deprauata, passam eam esse Commodo imperante: cum luce clarius constet ex rebus ipsius gestis, cum Vrbano Papa subijsse martyrium sub Alexandro Imp. Quem erroré Molanus etiam correxit in Vsuardo in secunda editione. Eius Acta e Latinis accepta, Græcis tradita a Metaphraste, indeq. Latinitati reddita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Antiquiora ea esse ducimus, quæ in antiquo manuscripto codice asseruantur in eius ecclesia Transtiberina. At cum in eis legitur: In aere balnei sui inclusa, & subtus tota die ac nocte magna vis ardentis ignis adhiberetur, &c. Erat hic ille locus in balneis, ubi erat aer calidus, nullæq. in eo aquæ, sed æstus ad sudandum; sub cuius loci pauimento ignis succendebatur, quo pauimentum feruentius redderetur. Id tum ex his quæ habet Vitruuius lib. 5. c. 10. tum etiam quæ Plinius habet lib. 5. epist. 14. ad Acilium, potest colligi. Ittogatum interdum reperitur eiusmodi genus mortis nobilioribus personis, cum pudore femineo suadente, secretior esset mors infereda: tali quippe supplicio & Fausta Cōstātini Magni vxor Augusta mori coacta est. Sed ad Cęciliam redeamus. De eius sacri corporis inuētione, ac sociorum ipsius, Sigebert. in chron. anno Domini 821. hæc scribit: Paschalis Papa corpus S. Cæciliæ virginis, ipsa reuelante, inuenit aureis uelatū indumentis sanguine ipsius perfusis: qđ una cum corporibus sanctorum Valeriani sponsi eius, Tiburtij, Maximi, & Vrbani in ecclesiam a se eis reædificatam transtulit. Hæc Sigebert. Eadē fusius explicata leguntur in uita Paschalis Papę, quæ in eodem codice conscripta hr̄. In codice Vaticano nu. 153. inuenimus litteras Apostolicas eiusdem Pontificis, de inuentione corporis S. Cæciliæ & sociorum. illatū exordiū est: Cū summæ Apostolicæ dignitatis apex, &c. In Breuiario Toletano est uetus sacer hymnus, quo eiusdem martyris corona egregie canitur. Vetus est Romæ Titulus Sanctæ Cæcilię, de quo habetur mentio in primo Concilio Romano sub Symmacho Papa.

b *Philemonis & Appliæ.*] Agunt de ijsdē hac die Græci in Menologio, pluribusq. eorum martyrium describunt, ut hic habetur.

c *Mauri.*] De eodem Vsuardus hac die, & uer. manuscrip. Beda autem pridie huius diei. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 10. c. 93.

d *Marci & Stephani.*] Græci ēt de eodem hac die in Menologio, ibiq. eorum passionis Acta habentur expressa.

e *Pragmatij episc.*] Vsuard. de eodem hac die, cui adstipulantur uet. manuscr. Extat ad hunc Sidonij Apollinaris epist. 2. lib. 6. Reperitur interfuisse Concilio Epaunensi, claruisseque circa annum Domini 490.

xxix. E Nono Kal. Decemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS S. Clementis [a] Papæ, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Pontificatum tenuit, & in *perſecutione* Traiani apud Cherſoneſum [b] relegatus, ibi alligata *ad col*lum eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: *cuius* corpus Nicolao Primo Pontifice Romam translatum, in eccleſia, quæ eius nomine antea fuerat extructa, honorifice reconditum eſt. Romæ ſanctæ Felicitatis [c] matris ſeptem filiorum martyrum, quæ poſt eos, iubente Marco Antonino Imperatore, decollata eſt pro Chriſto. Emeritæ in Hiſpania ſanctæ [d] Lucretiæ virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide martyriũ conſummauit. Cyzici in Helleſponto S. Siſinij [e] martyris qui in eadem perſecutione poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Iconij in Lycaonia S. Amphilochij [f] Epiſcopi, qui ſanctorum Baſilij & Gregorij Naziãzeni in eremo ſocius, & in Epiſcopatu collega, poſt multa certamina pro Catholica fide ſuſcepta, ſanctitate & doctrina clarus quieuit in pace. Agrigenti depoſitio S. Gregorij [g] Epiſcopi. In pago Hasbanio ſancti Trudonis [h] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 23.

CLEMENTIS *Papæ.* [a]] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum; Græci autẽ in Menologio poſtridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippenſes ca. 4 & Ignatius ad Philadelph. De eo item Hieron. de ſcript. Eccleſ. auctor lib. de Rom. Pontific. & alij. De eius ſucceſſione poſt Cletum, præter ea quæ ſuperius diximus de Lino & Cleto, plenius egimus in Annal. Eccleſ. Martyrio occubuit (ut ſcribũt Euſeb. & Hieron.) anno 3. Traiani Imp. Acta autem eius martyrij Metaphraſtes ex priſcis monumentis edidit, quæ extãt apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. quibus adſtipulatur Greg. Turon. de glor. martyrum c. 35. & 36. Habemus eadem Latine olim ſcripta, ſed valde deprauata: habet eadem etiam Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Fortaſſe ea ſunt, quæ Ioannes diaconus, qui Gregorij Papæ uitam *contexuit*, ſe conſcripturum pollicitus fuit, dum in vita S. Gregorij hæc dicit ad calcem: Ego autẽ diuinæ ſpei fiducia roboratus, quia Gaudericus Epiſcopus Velitern us expoſtulat, ad Clementem Romanæ vrbis Antiſtitem, ſuffragãte Domino, ſtylum conuertam. Hæc ipſe. In Breuiario Tolet. Acta S. Clementis ſacro hymno canuntur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Clementis, de quo Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Clemente in fine: Nominis eius, inquit, memoriam vſq. hodie Romæ extructa eccleſia cuſtodit. De eadem eſt mentio in Cõcilio primo Romano ſub Symmacho Papa: de quo illud non prætereũdum, ibi Cæleſtium illum collegam Pelagij, præſente Papa Zoſimo, licet ſubdole, hæreſim abiuraſſe. habemus de his litteras eiuſdem Pontificis manuſcript. datas Honorio XI. & Conſtantio Conſulibus.

bus. De translatione eius corporis Romam facta per S. Cyrillum Episcopum Slauorum legitur historia in Breuiario Polonorum; idem testatur Petrus in catal. lib. 10. c. 98. in fine, & ante hos Leo Ostien. in chron. Cassinen. De S. Clemẽtis translatione firmius testimonium illud putamus, quod ex epistola Anastasij Bibliothecarij ad Carolum Regem accipitur, data Kalendis Aprilis Indict. octaua; ubi hæc uerba: Vir magnus & Apostolicæ uitæ præceptor Constãtinus philosophus Romam sub uenerabilis memoriæ Hadriano Iuniore Papa uenit, S. Clementis corpus sedi suæ restituit. Hæc Anastasius oculatus testis. Diximus de his superius die 9. Martij, natali sanctorum Methodij & Cyrilli. De scriptis autem S. Clementis, quæ germana, quæve apocrypha habeantur, fusius diximus in Annal. Eccles.

b *Apud Chersonesum relegatus.*] Alicubi irrepsisse mendũ reperitur, ut Chersoneſus Lyciæ dicatur. In Actis S. Clementis nulla certe de Lycia hr̃ mentio; in quibus de loco exilij Clementis hæc leguntur: Oportere eum uel consentire sacrificantem, aut ultra mare Pontum in desertam ciuitatem sitam prope Chersonam relegari. hæc ibi fm ueriorem lectionem. alia. n. lectio hẽt: Vltra mare, & Pontum. sed prædicta certior, quam Beda & Ado sunt secuti in Martyrol. est. n. Pontus idem quod mare Euxinum, in cuius capite apud Bosphorum Cimmerium est Taurica Chersonesus, in qua uersꝰ paludẽ Meotidẽ est ciuitas Chersonesus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellans eam Cherronesum, qđ idem est. Porro ab alijs Heraclium ẽt (ut a Ptolemæo) appellata reperitur, eo qđ sit Heraclienſium colonia. recentiores dixere eamdem ciuitatem, Chersonam; quæ & exilio Iustiniani Iuniotis Imperatoris notior facta est. Quod aũt Lycia Chersonesus dicta reperiatur, non utiq. ex ea cã, quod sit in prouincia Lyciæ in Asia, in qua nulla reperitur nominata Chersonesus: sed irrepsisse puto errorem, ut pro Bycia, Lycia, scriptum sit. Alluit. n. Bycia palus, sic dicta a Byco fluuio, Chersonesum a superiori parte, ut docet Ptolem. tab. octaua Europæ. Irrepsit itẽ error in lib. de Rom. Pontif. ubi legitur mendose, Clemens sepultus in Græcia. Confirmãt prædicta de exilij Clementis loco, qđ in ea regione corpus eiusdem repertum atque translatum apparet: nam in Actis translationis eius hr̃ mentio de Episcopo Georgię (est hęc illa ciuitas, quã Plin. lib. 4. c. 12. Georgon appellat; vnde Georgij, de quibus idem Plin. lib. 6. ca. 13.) qui uocatus interfuit inuentioni atq. translationi corporis eius narrat eam breui cõpendio Petrus in catal. lib. 10. cap. 98. ut dictum est superius suo loco.

c *Felicitatis.*] De eadem Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores. In huius die natali S. Gregor. Papa habuit ad populum homiliã in eius ecclesia. est 3. in Euang. Petrus Chrysol. de eadem scripsit sermonem 134. Gesta ex antiquis monumentis recitat Mombrit. to. 1. Erat Romæ cę meterium sanctæ Felicitatis nomine, de quo habetur mentio in libro de Romanis Pontificibus in Bonifacio Papa.

d *Lucretiæ.*] Agit de eadem Vsuard. & recenter Vasæus in chron. Hispan. sub martyribus qui passi sunt Diocletiano Imperatore. Mentio habetur de ipsa etiam in Flore Sanct. Hispan.

e *Sisinij.*] Græci agunt de eodem in Menologio, eiusq. Acta referunt.

f *Amphilochij Episc.*] De ipso ẽt hac die Græci in Menologio. Scribit de eo S. Hieron. de script. Eccles. Sozom. hist. li. 7. c. 6. Niceph hist. lib. 11. c. 20. & lib. 12. c. 9. Res gestas ipsius recitat Metaphrastes: quas Lipom. descripsit to 5. & Sur. to. 6. Frequenter de ipso S. Basilius, & inter alia in proœmio libri de Spirit. sãct. O sacrum, inquit, caput Amphilochij, quem præ ceteris facio plurimi. Sæpius de eodem S. Gregor. Nazianz. cuius ad eum extant duæ epistolæ 12. & 13. cum versarentur ambo in solitudine Ponticą; ex quo tpe magnus inter eos intercessit familiaritatis vsus. Deq. eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochium (ait) veræ atq. Orthodoxæ doctrinæ præconem, decus meum & ornamentum, &c. quem licet dicat cũ S. Theclaad Deum

transmisisse, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac uita migrasse; sicut & Metaphrasten errare certum est, cũ ait, ipsum ex humanis decessisse tertiũ post annum, ex quo Constantinopoli, a Synodo œcumenica recedens, Iconium reuersus est: nam adhuc superstes fuisse reperitur, Arcadio tertium, & Honorio secundum Conss. quo anno habita est alia Synodus Constantinopoli, cui ipsum interfuisse constat ex Actis ipsius, quæ descripta extãt apud Theodorum Balsam pag. 390. Fuit is annus xvj. Theodosij Imp. Vnde illa verba Gregorij de Amphilochia & Thecla spũaliter puto intelligẽda de contemplatione cælestium. Spectatissima eius Catholica fides meruit etiã Imperiali sanctione laudari, vt apparet ex l. 3. de fid. Cath. Cod. Theod. Præter illa eius scripta, quæ recenset S. Hieronymus, alia rursus citata reperiũtur a Theodoreto in dialogo de immutabili: insuper aduersus Enthusiastas scripsisse commentarium, idem testatur lib. 4 hæretic. fabul. Non omittimus de uiro sancto hanc quoque proferre laudem, quod ob ingens studium, quo S. Theclam martyrem prosequebatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

g *Gregorij Episc.*] Agunt de eodẽ Græci hac die in Menolog. Eius uitam a Metaphraste descriptam habet Lipom. to. 6. & Sur. to. 6. Niceph. eiusdem meminit lib. 17. c. 27. aitq. ipsum interfuisse Quintæ Synodo, cum nondum esset Episcopus, ut eius Acta testantur: factus postea Episcopus claruit temporibus Mauritij Augusti, cum Romanæ Ecclesiæ S. Gregorius præsideret, apud quem falso accusatus causam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiusdem Greg. epistolæ *in regist.* lib. 1. epist. 70. lib. 2. *epist.* 12. *Indict.* 11. lib. 4. Indict. 14. epist. 11. & lib. 7. *Indict.* 1. epist. 24. Reperitur alius insuper *eiusdem* ciuitatis & nominis Episcopus Gregor. Agrigentinus, qui post annos octoginta claruit Agathone Rom. Pontifice, interfuitq. Romanæ Synodo tunc celebratæ, cui & subscripsit, vt apparet ex eius Actis, quæ extant in sexta Synodo œcumenica, Actione quarta.

h *Trudonis.*] De eodem Beda, Vsuardus, & alij recentiores. Eius vitam atque translationem scripsit Theodoricus abbas, qui & testatur, prius scriptam a Donato diacono indeq. a Guicardo abbate; extat ea Theodorici apud Sur. to. 6. De eodẽ Trithem. de uir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 101. eumque claruisse tradit anno Domini 670. Plura etiam Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vsuardum.

xxviij. F **Octauo Kal. Decemb. Luna. 24**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NATALIS S. Chrysogoni [a] martyris, qui post longa vincula & carceres pro constãtissima Christi confessione toleratos, iubente Diocletiano, Aquileiam perductus, ibidem capite cæsus, & in mare proiectus, martyrium consummauit. Romę S. Crescentiani [b] martyris, qui in passione beati Marcelli Papę legitur. Ameriæ in Vmbria S. Firminæ [c] virginis & martyris, quæ in persecutione Diocletiani varie cruciata, demum suspensa, & lampadibus ardentibus adusta, spiritum reddidit. Apud Corinthum S. Alexandri [d] martyris, qui sub Iuliano Apostata & Sallustio Præside pro Christi fide certauit vsque ad mortem. Cordubæ sanctarum virgi-

num

tum & martyrum Floræ [e] & Mariæ, quæ post diuturnos carceres in persecutione Arabica gladio interemptę sunt. Perusię S. Felicissimi [f] martyris. Mediolani S. Protasij [g] Episcopi, qui apud Constantem Imperatorem & in Concilio Sardicensi causam Athanasij defendit, ac pro ecclesia sibi commissa & pro religione multis perfunctus laboribus, migrauit ad Dominum. In castro Blauio S. Romani [h] presbyteri, cuius sanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernensi S. Portiani [i] abbatis, qui sub Theodorico Rege miraculis claruit.

NOVEMBRIS 24.

CHRYSOGONI [a].] Beda, Vsuard. & Ado de eodem hac die, Græci autem ad xvj. Kalen. Maij in Menolog. Eius Acta iuncta habentur cum Actis S. Anastasiæ, quæ Metaphrastes refert ad vij. Kal. Ianuarij, & Lipoma. tom. 5. Sur. tom. 6. ea die, & Mombrit. tom. 1. quæ sunt fideliora, habenturq. in uet. manuscip. quorum exor dium est: Prætextati illustris uiri, &c. Extant eius litteræ ad Anastasiam apud Nicephorum lib. 14. in fine, & apud Suidam prope finem. Vetus est Romæ Titulus S. Chrysogoni, cuius mentio habetur in Conc. 1. sub Symmacho, & in regist. S. Gregorij Papæ, eumq. Gregorius Tertius Papa ornauit, donisq. auxit, vt constat ex lib. de Rom. Pontific.

b *Crescentiani.*] De eodem Beda, & Vsuard. consentiuntq. vet. manuscrip. Describitur eius certamẽ in Actis S. Marcelli apud Sur. die 16. Ianuarij, to. 1. Eius autem corpus translatum esse in Titulum Equitij a Sergio Iuniore, ecclesiæ eius uetera monumenta testantur.

c *Firminæ.*] De qua tabulæ, ac uetera monumenta eius ecclesiæ Romã delata. Incidi in alia, quæ semilacera in bibliotheca Sfortiana visuntur, quorũ est exordium: Temporibus Diocletiani Augusti cucurrit sacra præceptio, &c. Habent eam fuisse filiam Calphurnij Vrbis Præfecti.

d *Alexandri.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrium describitur. De Salustio, qui apud Iulianum Apostatam ab eamdẽ animi impietatem præcipuas obtinuit præfecturas, meminit Ammian. Marcellin. lib. 27.

e *Floræ & Mariæ.*] De his Vsuardus, & alij recentiores. Earum martyrium conscripsit S. Eulogius in Mem. sanct. lib. 2. cap. 8. qui ad eas carceribus detentas commentariolum scripsit, quod appellauit Documentum martyriale, agitq. de ijsdem in apologetico in fin. in epist. 2. ad Marcum & pluribus de earũ martyrio atq. reliquijs ad Bald. sororem S. Floræ: omniaq. eiusmodi ita scripta sunt, vt in pyxide Spiritus sancti calamũ intinxisse S. Eulogius videatur. Passæ sunt æra 889. anno a Christo 851.

f *Felicissimi.*] De eodẽ Vsuardus, atq. alij recentiores, & vetera manuscripta.

g *Protasij Episc.*] De quo tab. eccles. Mediolan. Claruit temporibus Constantij & Constantis Augustorũ, interfuitq. Concilio Sardicensi, ut apparet ex eius Actis, quæ Athanasius etiam breui compendio refert in appolog. 2. Moritur tẽporibus Cõstantij Imp. ut patet ex Athanasio in apologia ad Constantium, vbi eum licet defunctum, testem uocat.

h *Romani.*] Vsuardus hac die, & Gregor. Toronen. de glor. confess. cap. 46. Claruit temporibus Theodosij senioris, eiusque corpus S. Martinus Episcopus Turon. sepulturæ mandauit.

i *Portiani.*] De eo Gregor. Turon. in vit. sanct. Patr. cap. 5. De eodem Molan. in addit. ad Vsuardum hac die.

Septi-

xxvij G Septimo Kalen. Decemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

NAtalis ſanctæ Catharinæ[a] virginis & martyris, quæ ob fidei Chriſtianæ confeſſionem Alexandriæ ſub Maximino Imperatore in carcerem truſa, & poſtmodum ſcorpionibus diutiſſime cęſa, tandem capitis obtruncatione martyrium compleuit: cuius corpus in montem Sinai ab Angelis mirabiliter delatum, ibidem frequenti Chriſtianorum concurſu pia veneratione colitur. Romæ S. Moyſis[b] presbiteri & martyris, quem cum alijs detentum in carcere S. Cyprianus per litteras ſæpe eſt conſulatus. Is cũ non tantum aduerſus Gentiles, ſed etiam aduerſus ſchiſmaticos & hæreticos Nouatianos infracto animo ſtetiſſet, demum (vt S. Cornelius Papa teſtatur) in perſecutione Decij eximio & admirabili martyrio decoratus eſt. Antiochiæ S. Eraſmi[c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia paſſio S. Mercurij[d] militis, qui cuſtodientis ſe Angeli patrocinio & barbaros vicit, & Decij ſæuitiam ſuperauit, multisq. auctus tormentorum trophæis, martyrio coronatus migrauit in cælum. In Aemilia Italiæ prouincia ſanctæ Iucundæ[e] uirginis.

NOVEMBRIS 25.

CATARINÆ.[a]] In antiq. codicib. Aecatherina dicta reperitur. Agunt de eadẽ hac die Beda, Ado, & alij; necnon & Gręci in Menologio his uerbis Cõmemoratio S. magnę Aecatherinę. Meminit eiuſdẽ Euthymius in Pſalm. 44. verſ. Delectauerunt te filiæ regũ, &c. ibi de eius ſapiẽtia. Metaphraſtes ex Græcis edidit eius acta, quæ habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. ex Latinis aũt Rabanus abbas ſcripſiſſe fert, ut tradit Mola. in annot. ad Vſuard. idẽq. auctor de ea affirmat, illã, quæ Græcis olim erat notior, Latinis ẽt factã, notiſſimã ob peculiaria patrocinia pręſtita in expeditione Terræ ſanctæ, In actis eius haberi aliqua, quæ corrigãtur, nullus, qui illorũ tpm res geſtas nouerit, inficias ierit, ut inter alia illud de Maxentio, cuius loco Maximinus reſtitutus eſt. In Breuiario Toletato duobus ſacris hymnis eius agones atq. miracula conſcripta habentur, extat de eadem epigrammia Bonad. Santonenſ. lib. 3. monod. 30.

b *Moyſis presbyt.*] Eſt de eius martyrio egregium teſtimonium S. Cornelij Papæ & martyris in epiſt. ad Fabiũ Epiſcopum Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſt. li. 6. c. 35. Habetur de eodẽ mentio in lib. de Rom. Pontificibus in Cornelio papa, & apud Cyprian. epiſtol. 22. in fin. epiſt. 25. & 52. ad Antonianũ, vbi appellat eum martyrem. Extat eiuſdem Moyſis & aliorum confeſſorum egregia ad Cyprianũ epiſt. 26. in editio. Pamel.

c *Eraſmi.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores.

d *Mercurij.*] De eo ẽt Græci hac die in Menologio, vbi eius res geſtæ paucis deſcribuntur. Acta eius à Metaphraſte fuſius deſcripta extant apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. habemus alia manuſcr. quę

inci-

incipiunt. Decius Imp. &c. de eo præterea Petrus ĩ catal. li. 10. c. 106. & alij. De his autem, quæ à S. Mercurio in Iulianũ Apostatam modo admirãdo gesta sunt, agit Sozom. hist. lib. 6. c. 2. licet nomen eius nó exprimat, eadem Ioan. Damasc. in orat. 1. de imagin. ex uita S. Basilij, scripta (vt ait) ab Helladio eius discipulo, Niceph. hist. li. 10. c. 34 & 35. et in uita S. Basilij, quę fertur nomine Amphilochij. e *Iucundæ.*] De eadem in uet. manuscrip. ex quibus etiã recentiores hac die.

26 Sexto Kal. Decemb. Luna. A 25. xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ALexandriae natalis S. Petri[a] eiusdem vrbis episcopi, qui cum esset omnibus virtutibus exornatus, Maximini præcepto capite obtruncatur. Passi sunt etiam Alexandrię in eadem persecutione sancti martyres Faustus[b] presbyter, Didius & Ammonius; itẽq. Phileas, Hesychius, Pacomius, & Theodorus Episcopi Aegyptij, cum alijs sexcẽtis sexaginta, quos persecutionis gladius euexit ad cęlos. Nicomedię S. Marcelli[c] presbyteri, qui Constantij tempore ab Arianis è rupe præcipitatus martyr occubuit. Patauij S. Bellini[d] Episcopi & martyris. Augustoduni S. Amatoris[e] Episcopi. Constantię S. Conradi[f] Episcopi. Apud Fabrianum in Piceno B. Siluestri[g] abbatis, institutoris congregationis monacorum Siluestrinorum. In territorio Rhemensi natalis Sancti Basoli[h] confessoris. Hadrianopoli in Paphlagonia sancti Styliani[i] anachoretę, miraculis clari. In Armenia sancti Niconis[k] monachi.

NOVEMBRIS 26.

PETRI.[a]] Beda, Vsuardus, & Ado, pridie huius diei; Græci autem in Menologio viij. Kal. Decembr. De celebritate eius diei, in qua Athanasius adhuc puer puerilibus lusibus feria prænũciauit, agit Rufin. hist. lib. 1. c. 14. Sozom. lib. 2. c. 16. & Niceph. lib. 8. c. 44. eius res gestas ex antiquis manuscriptis mutuat[9] edidit Sur. to. 6. qui eaſdẽ esse putat, quas Anastasius bibliot. se in Latinũ trãstulisse testatur. Habemus alia eiusdẽ Petri acta pleniora in uet. cod. manuscript. quæ quoniã accuratius conscripta noscuntur, Anastasio mea sententia potius tribuenda videntur. est illorum exordium: Si oẽs mei sensus, &c. Græcè vero scripta extãt in biblioth. Sfortiana. cod. manuscr. nu. 85. sunt autem in eis aliqua corrigenda, vt ostendimus in Annal. eccles. Meminit eiusdem Petri Athanasius in orat. 2. contra Arian. Euseb. hist. lib. 7. c. vltim fine lib. 8. c. 25. & lib. 9. c. 5. Niceph. li. 6. c. 34. Sophr. Prat. spirit. c. 198. Habẽtur eiusdẽ canones pœnitentiales, quos recepit sexta synodus cap. 2. Idem scripsit librum de diuinitate, qui citatur in SS. synod. Ephesina, & reperitur in sacr. conc. Chalcedonens. act. 1. cętera de eodẽ fusius in Annal. eccles. scripsimus.

b *Faustus, & soc.*] De his item Beda, Vsuard. & Ado, hac die. plurib. tamen Euseb. hist. lib. 8. c. 25.

c *Marcelli.*] De eo Beda hac die: Equidẽ furor Arianæ persecutionis Nicomediæ,

diæ, cui præerat episcopus antesignanus Arianæ impietatis Eusebius, vehementius sæuijt, quã in alijs Orientis ciuitatibus. Est lectio Bedæ, qui loco Marcelli, legit, Marculi, suspicatus est Molanus in libello, quẽ scripsit de Martyrologijs, & posuit in appendice sui Vsuardi secundo editi, hũc fuisse illũ Marculũ pseudomartyrem Donatistã, cuius meminit Optatus lib. 3. & Aug. contra lit. Petil. lib. 2. c. 20. & 88. Sed cũ hic Marcellus, ille Marculus, hic Nicomediæ, ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optatus, nec Augustinus meminerit) cũ insuper iste ad Arianis dicatur præcipitatus, ille spõtaneo se precipitio dederit, hic deniq. presbyter ille aũt nequaquam talis esse reperiatur; iam oĩs de Marculo pseudomartyre suspicio cessare debet.

d *Bellini episc.*] Tabulæ eccles. Patauinæ, Scard. lib. 3. clas. 13. Lud. Cæl. lib. 17. cap. 28.

e *Amatoris episc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fortasse hic est ille, qui S. Siluerium Papam exulem litteris est consolatus, & adiuuit pecunijs; ad quem eiusdem Siluerij extat reddita de his epistola tom. 2. conc.

f *Coradi Episc.*] Tabulæ eius ecclesiæ, Molan. etiam hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 976. claruitq. miracu lis, recẽsetur tricesimus eius sedis episcopus in tab. quas Demochares scripsit li. de sacr. Missę, q ibi plurib⁹ de eodẽ agit.

g *Siluestri abb.*] Extat ipsius uita in eius monasterio Fabriani, scripta ab Andrea Iacobi Fabriani Monacho eius congregationis. Obijt anno Dom. 1267. hac die 26. Nouemb. *Aetatis suæ*, anno 90. De eo Antonini in chron. par. 2. ti. 15. c. 23. §2. Cassaneus in catal. part. 2. consid. 56. Ioan. Lucidus in suo chron. lib. 10. c. 7. August. Filorent. Camaldul. in sua hĩstoria Camaldul. lib. 2. cap. 45. Hunc in Martyrologium Rom. referri mandauit S.D.N. Clemens Papa VIII.

h *Basoli.*] De eodem vet. manuscrip. Petrus in catal. li. 9. c. 69. Trithe. de uir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 45. claruit tpibus Chilperici regis Franc. Sigebert. meminit eiusdem in chron. anno Domini 567.

i *Styliani.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog. eiusq. res gestas plu ribus describunt.

k *Niconis.*] Græci etiam de eodem in Menologio, eiusq. acta referunt pau cis comprehensa.

xxiiij. B Quinto Kal. Decemb. Luna 27.

25. a b c d e f g h i k l m n p q r s
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

ANTIOCHIAE sanctorum martyrum Basilei[a] episcopi, Auxilij, & Saturnini. In Persia S. Iacobi[b] interciſi, martyris conspicui, qui tempore Theodosij iunioris, cum in gratiã Isdegerdis Regis Christum negasset, & propterea mater eius & uxor ab ipsius se consuetudine subtraxissent, in se reuersus, pro Christi confessione Regẽ adijt, a quo irato membratim iussus est concidi, & capite obtruncari: quo tempore innumeri alij martyres ibidem passi sunt. Sebastę in Armenia sanctorum martyrum Hirenarchi[c], Acacij presbyteri, ac septem mulierum; quarum constantia Hirenarchus ad Christum conuersus, sub Diocletiano Imperatore & Maximo Pręside una cum Acacio securi percutitur. In Gallęcia apud Cęam fluuium sanctorum Facundi[d] & Primitiui, filiorum S. Marcelli martyris, qui sub Diocletiano Imperatore & Attico Præsi

de passi

de passi sunt. Aquileię sancti[e] Valeriani Episcopi. Apud Regium in Gallia S.Maximi[f] Episcopi & cõfessoris, qui a primęua ętate omni gratia uirtutum prędit us, primum Lerinensis cœnobii Pater, deinde Regiensis eccleśię Episcopus, signis & prodigijs inclytus extitit. Apud Indos Persis finitimos sanctorum Barlaam[g] & Iosaphat, quorum actus mirandos S. Ioannes Damascenus conscripsit. Lutetiæ Parisiorum depositio sancti Seuerini[h] monachi & solitarij.

NOVEMBRIS 27.

BASILEI *& soc.*[a]] Basileus hic, licet Antiochiæ passus habeatur, non fuit tamen Episcopus Antiochenæ ecclesiæ, cui[9] Episcoporum catalogus certus extat conscripti[9]. Alius hic itẽ Basileius ab illo Episcopo Amaseno, de quo supra vj.Kal.Maij. Cũ de his agatur in uet.Martyr.Rom.atque antiquis manuscriptis: cuius tñ ciuitatis Episcopus fuerit, nusquam reperi.

b *Iacobi.*] Tam Latini quã Græci in Menologio de eodẽ agunt hac die: ijdemque eius nobile martyrium paucis describunt. Niceph.etiam hist.li.14.c.20.Eius Acta fusius describuntur ex antiquis monumentis a Sur. to.6.& 7. Mombrit. to. 2.Petr.in catal.lib. 10.c.112. & alijs.

c *Hirenarchi & soc.*] De his ẽt Græci hac die, vel sequẽti, ut in nostro Menologio, in quo & de Hirenarco hęc legũtur: Hic ex vrbe Sebasta, cũ esset carnifex: & minister tormẽtorũ quæ sanctis martyribus inferebãtur: cũq. in persecutione Diocletiani et Maximiani exquisitis quibusdã tormẽtis Christianas feminas cruciasset; admiratus illarum constantiã & miracula, mẽte diuino spiritu illustratus, se Christianum esse, libere professus, iussu Præsidis in plaudem inijcitur: indeq. in rogum immissus, cum ab vtraq. pęna maneret illæsus, capite truncatus, martyrium expleuit. Hæc ibi.

d *Facundi & Primitiui.*] De his antiqua manuscrip. ex quibus ẽt recentiores hac die. Porro eoi ũ certamẽ describitur in Flor.sanct.& in Thesaur.concion.to. 2. licet in dictis locis passi dicantur tpe Marci Aurel. Commod. Imp. Vasæus autẽ in chron. Hispan.ex Breuiario Eborẽsi (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui passus est in persecutione Diocletiani, Fausto & Gallo Cõss. De his etiam Marin. Sicul. hist. Hispã.li.5.& sub Daciano passos refert.

e *Valeriani Episc.*] De eodem hac die in uet.manuscrip.S. Cyriaci. Agit de eo frequenter S. Hieronymus epist.42.43. & in chron.anno xj. Valentiniani Imp. Sedit post Fortunatianum Arianum, ecclesiamq. illam non solum omni labe Ariana expurgatam reddidit, uerum Ecclesiastica disciplina adeo illustrauit, vt (quemadmodum idem S. Hieronymus scribit) habita sit quasi chorus sanctorum: Interfuit, primusq. ponitur ordine in Concilio Aquileiensi aduersus Arianos Gratiano Imp. coacto. Habuit successorem æque sanctum & eruditũ Chromatium. Meminit eiusdem Valeriani Ruffinus præsbyter Aquil.lib.1. inuect.

f *Maximi Episc.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Errore autem factum fuerat, vt Regium Lepidi, quod est in Gallia Cisalpina, poneretur loco Regij in Gallia Narbonensi. Aliud est Rhegium apud Brutios, a quo Rheginii: aliud insuper in secunda Rhetia apud Augustanam ciuitatem, cuius meminit Antoninus in Itin. Extat de S. Maximi laudibus homilia S. Eucherij, quæ fertur nomine Eusebij Emisseni. Scripsit eiusdem sancti uitæ Acta Dinamius Patricius ad Vrbicũ Episcopum, Fausti successorem, quem præcessit idẽ Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. to.6. De eodem Sidonius Apollinaris ad eumdem Faustum eius successorem in carmine Eucharistico hæc ait:

Fuerit quis Maximus ille,
Vrbẽ tu cui[9] monachusq. antistes et abbas
Bis successor agis, &c.

Meminit eiusdẽ scribẽs ad Principiũ

lib.

li.8.epist.14. Plura de eodē in uita S. Honorati lib.1.c.25.& lib.2.c.4.& 9.vbi agitur de eius electione. Successisse putatur S. Prosspero, obijsseq. in Gallijs in territorio Taruanensi; ibiq. quadruplici solemnitate coli, nimirū huius diei Depositionis eius, Octauæ, Relationisq. eius prid. Non. Decembr. & Inuētionis Idibus Septēb. vt scribit Molā. in Indic. Sāct. Belg. De miraculis ad sepulchrū eius fieri solitis agit Greg. Turon. de glor. cōfess. c. 83.

g *Barlaam & Ioſaphat.*] Horum res gestas a Ioanne Damasceno conscriptas habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Easdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana num. 63. nomine Ioannis Sinaitæ inscriptas inuenimus. Porro ueram esse historiam, & non ab alio quam ab eodem Damasceno conscriptam, satis demonstrat Billius in præfatione quam in eandem uitam apud Ioannem Damascenū edidit. Scripserunt de his alij recentiores, sed non aliunde quam ab eodem auctore accepta, ut Petrus *in catal. lib.* 10. c. 114. & alij.

h *Seuerini.*] De eodem uetera manuscripta, Maurolyc. & Molanus in *addit.* ad Vsuardum.

xxiij. C Quarto Kalen. Decemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE sancti Rufi[a], quem cum omni familia sua Diocletianus Christi martyrem fecit. Apud Corinthum natalis S. Sosthenis[b] discipuli B. Pauli Apostoli, cuius mentionē facit idem Apostolus Corinthijs scribens. Hic ex principe synagogę conuersus ad Christum, ante[c] Gallionem Proconsulem acriter verberatus, præclaro initio fidei suæ primordia consecrauit. In Africa sanctorum martyrū Papiniani[d] & Mansueti *Episcoporū*, qui tempore Vuandalicæ persecutionis sub Geiserico Rege Ariano pro fidei Catholicæ defensione candentibus ferri laminis toto corpore adusti, glorioſum agonem consummarunt. Quo etiam tempore alij S. Episcopi, Valerianus, Vrbanus, Crescens, Eustachius, Cresconius, Crescentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus damnati exilio, cursum vitę suę impleuerunt. Constantinopoli SS. martyrum Stephani[e] iunioris, Basilij, Petri, Andreæ, & sociorum trecentorum & trigintanouem monachorū, qui sub Constantino Copronymo pro sanctarum imaginū cultu variis excruciati suppliciis, ueritatē Catholicā effuso sanguine confirmarunt. Romæ B. Gregorii[f] Papæ Tertii, qui sanctitate meritisq. præclarus migrauit in cælum.

NOVEMBRIS 28.

RVFI[a].] Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores, Petrus in catal. lib. 10. c. 120. & uet. manuscript. in quibus legimus hunc una cum suis a sancto Chrysogono ad fidem esse conuersum.

b *Sosthenis.*] De quo Act. Apost. c. 18. & Paul. ad Corinth 1. c. 1. Beda de eodē hac

hac die agens, citat Zosimi Papæ epistolam, nobis hactenus incompertam. Agunt de eodē hac die Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad septimum Idus Decemb. Hunc Episcopum Colophonis ordinatum, tradit Dorotheus in Synopsi, idq. ex Hippolyti libello de 72. discipulis.

c *Gallionem Proconsulem.*] Gallio Proconsul, cuius mentio habetur in Act. Apost. cap. 18. fuit germanus L. Annei Senecæ, ut idem Seneca testatur in præfat. lib. 4. quæst. natural. De eius profectione ex Achaia idem auctor meminit libr. 18. epist. 101. Ad ipsum Seneca scripsit librum de remedijs fortuitorum, alterum etiam de uita beata. Quod autem spectat ad Achaiam prouinciam factam proconsularem, auctam lege Clodia, ac L. Pisoni primum traditam, habes expressum in orat. Ciceronis in L. Pisonem.

d *Papiniani, Mansueti, & soc.*] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Fuit Papinianus Episcopus Vticensis, Mansuetus autem Vricitanus, Valerianus Abensis, Vrbanus Girbensis, Crescens Aquitanus, Eustachius siue Eustratius Sufetanus, Cresconius Eensis, Felix Adrumetinus; Crescentianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertius Vicesselebratenus. Hæc omnia ex Victore de persecut. Vuand. li. 1. & 3.

e *Stephani & soc.*] De ijsdē Græci hac die in Menologio, eorumq. martyrium recitant. Extant autem horū Acta fusius scripta apud Ioan. Damasc. editis Billianæ, & apud Sur. to. 6. Meminitq. eorum Zonar. in 3. par. Annal. in Constantino Copronymo, Cedren. in compend. anno vigesimoquinto eiusdem Imp. necnon Ioannes Episcopus Hierosol. in uita S. Ioannis Damasceni.

f *Gregorij Papę III.*] Successit hic Gregorio Secundo: agunt q. de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Gesta eius retulimus per annos singulos in Annal. Ecclesiast.

29 Tertio Kal. Decemb. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

VIGILIA [a] sancti Andreæ Apostoli. Romæ uia Salaria natalis sanctorum martyrum Saturnini [b] senis, & Sisinij diaconi sub Maximiano Principe; quos diu in carcere macerratos, iussit Præfectus Vrbis in equuleum leuari, & attrahi neruis, & fustibus ac scorpionibus cædi, deinde eis flammas apponi, & depositos, de equuleo capite truncari. Tolosæ sancti [c] Saturnini Episcopi, qui temporibus Decij in Capitolio [d] eiusdem vrbis a Paganis tentus, atq. a summa Capitolij arce per omnes gradus præcipitatus, capite collisо, excussoq. cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Christo animam reddidit. Item passio sanctorum Paramonis [e], & sociorū trecentorū septuagintaquinque sub Decio Imperatore, & Aquilino Præside. Ancyrę S. Philomeni [f] martyris; qui in persecutione Aureliani Imperatoris sub Felice Præside igne probatus, manibus pedibusque, ac demum capite clauis confixo, martyrium consummauit. Verulis sanctorum martyrum Blasij [g] & Demetrij. Tuderti sanctæ Illuminatæ [h] virginis.

NOVEM-

VIGILIA S. *Andreæ* [a].] De eadē Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes qui agunt de diuin. Of fic. vt Amalar. de Ordin. antiph. c. 63. Concil. Oxon. Eſt de ea ſermo ſancti Bernardi.

b *Saturnini & Siſinij*.] Beda & alij qui ſupra de ijſdem hac die. Horū martyrium recenſetur in Actis S. Marcelli Papæ apud Sur. tomo 1. die 17. Iannarij. Erat celebris horum memoria uia Salaria, quam incendio abſumptam reſtituit Felix Quartus Rom. Pont. cuius hactenus nomen & ueſtigia remanent. Venerandæ eorum reliquiæ Romam translatæ in Titulum Pammachij, ibi religioſiſſime aſſeruantur, vt eius eccleſiæ vetera monumēta teſtantur. Porro Siſinij corpus olim a Sergio Iuniore translatū fuiſſe in Titulum Equitij, vetus inſcriptio in marmore inciſa ibi poſita declarat.

c *Saturnini Epiſc.*] Agunt de eodē Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Eius vitæ Acta atq. martyrium ex antiquis monumentis edidit Sur. to. 6. Citat eius paſſionis Acta Gregori⁹ Turon. hiſt. li. 1. c. 30. & de glor. martyrū c. 48. pluribus de eodem agit, & de eius reliquijs lib. de glor. confeſſ. c. 20. ante ipſum Sidonius Apollinar. cecinit eiuſdem martyrium carmine ſapphico lib. 9. epiſt. in fine. Venātius Fortunatus inſuper de eius agone atque miraculis carmen ſcripſit, addidit & epigrāma de eius baſilica li. 2. In Breuiario Toletano de eodē eſt vetus hymnus. De inuentione corporis S. Saturnini meminit Bernard. in chron. anno Dom. 1258.

d *In Capitolio eiuſdem vrbis*, hoc eſt, Toloſæ.] Nō tātū Romę erat Capitoliū, ſed & in alijs vrbibus. Meminit Suetonius in Tiberio c. 40. & in Caio c. 57. de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epiſt. 55. ad Corneliū Papā de Capitolio Carthaginenſi; de eodē in libro de lapſis. S. Hieto. de locis Hebraicis arcē Babilonię Capitoliū appellat. ad ipſum idē in commentarijs in Iſai. c. 14. ſic declarat: Arx autē, id eſt, Capitolium illius urbis. Eſt præterea can. 5. Cōcilij Eliber. quo prohibetur, ne quis Chriſtianus ad idolū Capitolij ſacrificandi cauſa aſcendat, & videat, quæ quidem non de Romano, ſed de alio quolibet in Hiſpania conſtituto Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitoliū, quod mutatū eſſe in eccleſiā, hēt Acta SS. martyrum Tyrſi & ſoc. Conſtantinopoli etiā Capitolium fuiſſe legitur in deſcriptione eius vrbis, regione 8. De eodē l. 12. C. de ædif. priuat. Erat item Beneuenti Capitolium, in quo poſita erat ſtatua Orbilij Beneuentani Grāmatici. Locus itaq. in unaquaq. ciuitate præcipuus, vbi potiſſimum Gentilium ſuperſtitio colerētur, idemq. murorū ambitu cuſtoditus, Capitoliū dici cōſueuit, ut ex his ſatis apparet, & quæ habet S. Zeno in ſerm. de ſpirituali ędif. domus Dei, cū ait: Iudæi fortaſſe cultius ſynagogas ædificant: Gentiles cultius erigunt Capitolia, &c.

e *Paramonis & ſoc.*] De his etiam Græci hac die agunt, eorumq. martyrium deſcribunt.

f *Philomeni.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitātur eius Acta, prout etiā hic deſcripta habentur.

g *Blaſij & Demetrij.*] Vet. manuſc. & antiqua Vetulanæ eccleſiæ monumēta.

h *Illuminatæ.*] Claruit tēporibus Maximiani Imperatoris, vt conſtat ex rebus geſtis ipſius, quas manuſcriptas ab eccleſia Tudertina miſſas accepimus.

xxj. E Pridie Kalen. Decemb. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

APVD Patras Achaiæ natalis S. Andreæ [a] Apoſtoli, qui in Thracia & Scythia Chriſti Euangelium prædicauit. Is ab Ægea proconſule comprehenſus, primo in carcere clauſus eſt, deinde grauiſſime cęſus, ad ultimum in cruce ſuſpẽ ſus, in ea populum docens biduo ſuperuixit: & rogato Domino ne eũ ſineret de cruce deponi, circumdatus magno ſplendore de cælo, abſcendente poſtmodum lumine emiſit ſpiritum. Romæ paſſio SS. Caſtuli [b] & Euprepitis. Conſtãtinopoli S. Mauræ [c] virginis & martyris. Item S. Iuſtinæ [d] virginis & martyris. Apud Sãtonas S. Troiani [e] epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri, qui ſepultus in terris, in cœlo ſe viuere multis virtutibus manifeſtat. Romæ S. Conſtantij [f] confeſſoris, qui fortiter Pelagianis reſiſtẽs, eorum factione multa pertulit, quæ illum ſanctis cõfeſſoribus ſociarunt. In Palæſtina beati Zoſimi [g] cõfeſſoris, qui ſub Iuſtino Imperatore ſanctitate & miraculis fuit inſignis.

NOVEMBRIS 30.

ANDREAE, *Apoſtoli* [a].] Latinorum omnia Martyrologia, & Græcorum Menologia de eodem agunt hac die. Specialis mentio fit de feſtiuitate S. Andreæ in capitular. regum Franc. lib. 1. ca. 164. lib. 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 185. necnon in conci. Magunt. ſub Carolo Magno cap. 36. Acta paſſionis eius, quæ feruntur nomine eccleſię Achaiæ à Metaphraſte deſcripta, recitat Lipom. tom. 1. & Sur. tom. 6. ex quib. Remig. Antiſiod. in pſal. 21. & 40. S. Bernard. in ſerm. de S. Andrea, Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnotenſ. & alij mutuati ſunt exempla. Irrepſit tamẽ in ea Græciſmus. Ille de Spiritu ſancto, quod à patre procedat, & in filio permaneat, ſane quidẽ in antiquis exemplaribus manuſcrip. ea verba non habentur, nec in editis a Mombrit. tom. 1. vit. ſanc. De eiuſdem actis, deq. libello miraculorum eius extat ſcripta hiſtoria in paſſionib. Apoſtolorum, quibus illa addita vñr a Manichæis, quæ S. Auguſtinus recitat lib. de fide contra Manichęos, c. 38. ea. n. à prędictis actis procul abhorrent. Quod aũt ad eius prædicationẽ ſpectat, in Scythiam profectum, illiſque Gentib. annũciaſſe Euangeliũ, ſcribit Orige. [in Gen. lib. 3. c. 1. Sophron. apud Hiero. de ſcrip. eccleſ. addit non tm̃ Scythis, ſed & Sogdianis, Saccis, atque etiam Æthiopibus verbum Dei prædicaſſe, idq. confirmat Doroth. in ſynopſi, & auctor. de uit. & mor. ſanc. apud Iſidor. de Achaia, ac Scythia meminit Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 39. qui & lib. 8. cap. 6. ait eundem peragraſſe Cappadociam, Galatiam, et Bithyniam vſq. ad mare Euxinum. Gregor. Nazian. in orat. ad Arian. addit. Epyrum Græcis aũt annunciaſſe Euangeliũ, ſcribit Chryſoſt. in orat. in duodecim Apoſt. eumque poſt Petrum conſummaſſe martyriũ tradit, ſic. n. accipias illa eiuſdem Ioannis Chryſoſtomi verba in ſermone de S. Andrea, quem recitat Metaphraſ. habesque eũ apud Sur. to. 6. quibus agit: Poſterior Petro in uitam ingreſſus eſt. Andreas, & prior Petrum ad Euãgelium allexit, &c. quæ uerba nonnulli perperam intelligẽtes dixerunt Petrũ ætate maiorem fuiſſe Andrea, at uero Andream Petro ſeniorẽ fuiſſe, teſtatur S. Epiphã. in panar. hęreſ. 51. De prædicatione Andreę in Achaia meminit S. Hieron. epiſt. 148. ad Marcellum in fine. Acta Apoſtolorum Andreæ noĩe recijciuntur in primis ab Innocentio Papa in epiſt. ad Exuperiũ in fine, à Philaſtrio de hæreſ. c. 89. ac demũ a Gelaſio in c. S. Roman. diſtin. 15. De eius martyrio apud Patras meminit S. Paulinus ep̃s Nolan. in Natal. 9. S. Felicis. Extat ét elegãs carmẽ Sapphicũ S. Damaſi Papę de Andrea crucẽ paſſo hr̃ in Collectaneis

poetarum Christianorum. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chrysologus in serm. 133. de S. Andrea hæc habet in fine: Petrus namque crucē: arborem conscendit Andreas, &c. quasi significare velit, ipsum arbori, fuisse affixum, illicq. subijsse supplicium crucis, id quidem uidetur acceptum è commentariolo Hippolyti martyris, quod manusc. Græce extat apud Card. Syrletum, vbi hæc leguntur de Andrea: Crucifixus est Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus. De eodem Apostolo consule quæ superius in eius corporis translatione diximus 9 Maij.

b *Costuli, & Euprepitis.*] Agunt de ijsdem Beda ac recentiores: consentiuntq. vet. manuscript.

c *Mauræ.*] De eadem agunt Græci, eiusque nomine nobilitata est insula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

d *Iustinæ.*] Agitur de ea in vet. manuscrip. sicut & in vet. Rom. Martyrol. alijsque recentiorib.

e *Troiani episcopi.*] Beda, Vsuard. Ado, Petrus in catal. lib. 1. cap. 11. & Greg. Turon. de glor. confess. cap. 59. Recensetur octauus eius sedis episcopus; sedit ab anno Domini 380. vsque ad quadringentesimum, ut declarant tabulæ Democh. est de eodem epigramma Bonad. Sant. lib. 3. monod. 23.

f *Constantij confeß.*] De eodem manuscrip. & Prosper in chron. Consl. Honorio decimum, & Theodosio iuniore octauum. quæ hic habentur, ex eodem accepta esse noscuntur.

g *Zosimi.*] Alius hic ab illo, de quo supra pridie non. Aprilis, de quo agitur in actis S. Mariæ Ægyptiacæ. De hoc autē scribit Euagr. scholas. hist. lib. 4 cap. 7. & Niceph. lib. 17. cap. 4.

DECEMBER.

xx. F Kalendis Decembris. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

NAHVM[a] prophetæ in Begabar quiescentis. Romæ sanctorū martyrum Diodori[b] presbyteri, & Mariani diaconi, cum alijs pluribus, qui iubente Numeriano principe martyrij gloriam meruerunt. Ibidem passio sanctorum Lucij, [c]Rogati, Cassiani, & Candidæ. Eodem die S. Ansani[d] martyris, qui sub Diocletiano Imperatore Romæ Christum confessus, & in carcerē trusus, deinde Senas in Tuscia perductus, ibidem capitis obtruncatione martyrij cursum perfecit. Ameriæ in Vmbria S. Olympiadis[e] viri consularis, qui a beata Firmina ad fidem conuersus, sub Diocletiano in equuleo tortus, martyrium consummauit. Arbele in Persia S. Anania[f] martyris. * Interamnæ S. Proculi[g] Episcopi & martyris, qui post multa egregia opera a Totila Gothorum Rege iussus est decollari. In ciuitate Catalensi sancti Euasij[h] Episcopi & martyris. Mediolani sancti Castritiani[i] Episcopi, qui in maxima Ecclesiæ perturbatione uirtutum meritis, ac rerum pie religioseque gestarum laude enituit.

*al. Narniæ.

tuit. Brixiæ ſancti Vrſicini [k] Epiſcopi. Nouiomi in Belgia ſancti Eligij [l] Epiſcopi, cuius uitam admirandam multiplex ſignorum numerus commendat. Apud Virodunum S. Agerici [m] Epiſcopi. Eodem die S. Nataliæ [n] vxoris beati Hadriani martyris, quę ſub Diocletiano Imperatore ſanctis martyribus Nicomędię in carcere detentis multo tempore miniſtrauit; impletoque eorum certamine, Conſtantinopolim profecta, ibidem in pace quieuit.

DECEMBRIS 1.

NAHVM *Prophetæ* [a].] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Præter illa quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, multa habet Ioſeph. antiq. lib. 9. c. 12. De eodem ſcribit Epiph. de vita & interit. Prophet. cap. 17. Hieron. proœm. in Nahum, & Doroth. in Synopſi, auctor de vit. & mort. ſanct. cap. 46. apud Iſidorum.

b *Diodori & Mariani.*] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores; licet alicubi Marinianus pro Mariano legatur: Vſuardus autem de his agit viij. Kal. Nouembris. Horum martyrium deſcribitur in Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ, quæ habet ex Metaphraſte Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 5. De horum corporum inuentione eſt conſcripta hiſtoria, quam recitat Sur. tom. 1. die 17. Ianuarij, vbi & de miraculis ibi editis habetur ſermo.

c *Lucij & ſoc.*] Beda hic tantum de Candida: ceteri autē redditi ſunt ex prædictis ueteribus manuſcriptis.

d *Anſani.*] Tabulæ etiam Senenſis eccleſiæ, unde & eius Acta manuſcrip. Romam miſſa accepimus. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 14. Paſſus eſt (vt eadem Acta profitentur) Diocletiano octauum, & Maximiano ſeptimū Cōſulibus: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus tertius a Chriſto Domino.

e *Olympiadis.*] De eodem hac die in eccleſia Amerina, ubi eius Acta aſſeruari accepimus.

f *Ananiæ.*] Græci etiam de eodē hac die in Menologio, eiusque martyrij ſeriem paucis narrant.

g *Proculi epiſcopi.*] De eodem Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntque uet. manuſcrip. In codice autem S. Cyriaci omnium uetuſtiſſimo ſic habetur: Interamne, ſiue Narnis, natalis S. Proculi Epiſcopi & martyris. Hæc ibi: quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tunc fuiſſe ſignificat. Si etenim aſſentimur Petro in catalog. lib. 1. cap. 15. Interamnenſem fuiſſe Epiſcopum affirmare oportet: ſed cum miſcet eum cum S. Valentino Epiſcopo & martyre; cum alio Proculo Interamnenſi eum confundere videtur, de quo ſupra xviij Kalend. Maij. De Proculo Narnienſi mentio habetur in Actis Abundij & Carpophori apud Mombrit. tom. 1. ſed ea erroribus ſcatent. In tabulis eccleſiæ Rauen. agitur hac die de S. Proculo Epiſcopo Rauennate, qui ſucceſſit ſancto Calocero, ſextusque numeratur eius ſedis Epiſcopus, de quo Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1.

h *Euaſii epiſcopi.*] Vet. Martyrol. Roman. & manuſcrip. Galeſ. de eodem hac die ex monimentis (vt ait) Caſalēſis, Vercellenſis, & Bergomatis eccleſiarum, quę non vidimus.

i *Caſtritiani epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. & Galeſin. hac die, qui ſe eius uitam contexuiſſe, & Ambroſiano Breuiario adſcripſiſſe teſtatur.

k *Vrſicini epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Brixienſis, item Galeſin. qui de eodē agit hac die; ſed in tabulis Rempetti, quas citat Vrſicinus, deſideratur, ſicut & alij plerique, qui poſt illos eidem præfuerunt eccleſiæ.

l *Eligij Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus,

dus, Ado, & alij recentiores. Scripsit eius vitæ Acta S. Audoenus Episcopus Rothomagensis. recitat Sur. tom. 6. Vinc. in spec. lib. 23. c. 86. & sequen. Antonin. par. 2. tit. 13. ca. 6. §. 15. & seq. Petrus in catal. lib. 1. c. 17. Pluribus etiam Molan. in Indic. sanct. Belg. Interfuisse reperitur Cõc. Cabilonensi, cui & subscripsit, ut eius Acta significant. Extant eiusdem sancti viri aliqua scriptorum monumenta. Migrasse ex hac uita anno Domini 665. auctor est Sigebert. in chron.

m *Agerici Episcopi.*] Ado de eodem hac die: pluribus Greg. Turon. hist. Franc. lib. 7. c. 44. lib. 9. ca. 8. 10. 12. & 23. Extant de eodem duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus eius laudes celebrat. Meminit eiusdem Sigebert. in chronic. anno Domini 549.

n *Nataliæ.*] Vsuardus de eadẽ hac die. Res ab ea præclare gestæ intextæ sũt in Actis S. Hadriani mart. de quo supra quarto Nonas Martij, *& 6. Id. Septemb.* Petrus de eadem in catal. *lib. 1. cap. 18.*

xix. G Quarto Nonas Decembris. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE passio S. Bibianæ [a] virginis, quæ sub Iuliano Imperatore sacrilego ob Christum tamdiu plumbatis cæsa est, donec redderet spiritum. Ibidem sanctorum martyrũ Eusebij [b] presbyteri, Marcelli diaconi, Hippolyti, Maximi, Adriæ, Paulinæ, Neonis, Mariæ, Martanæ, & Aureliæ, qui in persecutione Valeriani sub Secũdiano Iudice martyrium compleuerunt. Itẽ Romæ S. Pontiani [c] martyris, cum alijs quatuor. In Africa natalis sanctorum martyrum Seueri [d], Securi, Ianuarij, & Victorini, *qui ibi*dem martyrio coronati sunt. Aquileię S. Chromatij [e] *Episcopi &* cõfessoris. Apud Forum Cornelij sancti Petri [f] Episcopi Rauennatis cognomento Chrysologi, doctrina & sanctitate celebris. Veronæ S. Lupi [g] Episcopi & confessoris. Edessæ S. Nonni [h] Episcopi, cuius precibus Pelagia pœnitens ad Christum conuersa est. Troade in Phrygia S. Siluani [i] Episcopi, miraculis clari. Brixię S. Euasij [k] Episcopi.

In Sanctam, Sinarum Insula S. Francisci Xauerij Soc: Iesv. Indiarũ Apostoli.

DECEMBRIS 2.

BIBIANAE [a].] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Apud Bedam, & aliqua manuscripta, Viuiana, pro Bibiana, sicut sæpe Sauinus, pro Sabino, idque orthographiæ vitio, ut notat Cassiod. lib. 1. diuinarum Instit. cum ait: B, pro V. V, pro B. O, pro M. V, pro N. contra orthographiæ præcepta uitiose positas ne relinquas. Et infra: Orthographos antiquos legant Velium Longum, Cuttium, Valerianum, Papitianum, Adamatum, Martyriũ de V & B. &c. Fortasse & hæc tertia lectio verior erit, ut legendum sit, Vibiana, Romanum nomẽ a Vibio. Habemus Bibianæ Acta manuscripta: sed in principio aliqua habent quæ corrigãtur, ueluti ea quæ sũt superaddita de Pigmenio & Iuliano Apostata. De eadem Petr. in catalog. lib. 1. cap. 19. Est vetus & nobilis memoria Romæ iuxta Palatium Licinianum S. Bibianæ, ubi eius

vene-

venerandum corpus requieſcit; quam S. Simplicius Papa erexit, ut conſtat ex lib. de Roman. Pont. in Simplicio.

b *Euſebij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex antiquis manuſcriptis. Horum autem Acta extant in vet. codice S. Mariæ ad Martyres Romæ, eademq. legitima; habent. n. diem & Conſules. eſt enim illorum exordiū: Valeriano & Lucillo Conſſ. aliàs, & rectius, Valerio & Acilio Conſſ. &c. eſt is annus Domini 259. tertius Stephani Papæ & martyris. Prædicti autem martyres licet diuerſis diebus paſſi reperiantur, tñ una ſimul de omnibus eadem hac die agitur. Porro ſacra pignora Hippoliti, Adriæ, Mariæ, Neonis, & Paulinæ, aſſeruantur Romæ in eccleſia S. Agathæ in Suburra, ut eius eccleſiæ antiqua monumenta demonſtrant.

c *Pontiani.*] De eodem Beda, & vet. manuſcrip. quorum nuper meminimus. Pontianum ab Euſebio curatum paralyſi, eadem Acta teſtantur.

d *Seuerini & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 1. cap. 21. ubi ex Adone refert hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica.

e *Chromatij Epiſc.*] De eo ſæpiſſime S. Hieronymus; qui cum ob ſpectatiſſimam vitæ ſanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commẽdat. Eumdem S. Ioannes Chryſoſtomus in epiſt. 155. ad ipsũ ſcripta eiuſmodi elogio celebrat: Clariſſima, inquit, feruentis tuæ & ſinceræ charitatis tuba ad nos vſque ſonũ ſuũ diffundit, &c. Ad eum Ambr. epiſtolam ſcripſit. De eo & Ruffin. lib. 1. inuect. Vixit tẽporibus Honorij Imperatoris. Extat lucubrationem eius nobile monumẽtum, duæ uidelicet orationes de octo beatitudinibus. cui autem inſcribantur titulo Chromatij Romani Epiſcopi, conſule quæ ſuperius notauimus in Nicæa Epiſcopo Aquileienſi die 22. Iunij.

f *Petri epiſc.*] Tabulæ eccle. Rauen. de eodem hac die. Eius Acta manuſcr. ante ipſius ſermones appoſita habemus in noſtra bibliotheca; eſt eorum exordium: Petrus Archiepiſcopus viceſimus primus: &c. Alia deſcripſit Sur. ex hiſt. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitæ ex eiuſdem ſermonibus colligi poſſunt, ut de educatione ſub Cornelio Epiſcopo Forocornelienſi ſerm. 165. & alia. Quantũ inſuper laboris inſumpſerit pro fide Catholica, eius epiſtola ad Eutychẽ hæreſiarcham conſcripta facile demonſtrat. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita S. Germani Epi Antiſiodorenſis in fine, Petrus Dam. in ſerm. de S. Barbatiano, Petr. in catal. lib. 1. cap. 20. & alij.

g *Luci epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veron. et Aug. Valerius Epiſc. Veron. Card. in antiq. monum. Epiſc. Veronen. pag. 9. & 40.

h *Nonni epiſc.*] De eo Græci, Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 30. & plura in Actis S. Pelagiæ pœnitentis. Vide ſuperius notata de eodem in Pelagia ad octauum Idus Octobr. Fuit & alter Nõnus Panopolita Ægyptius eloquentiſſimus, qui S. Ioannem Euangeliſtam verſibus hæroicis interpretatus eſt. Hæc Suidas. Sed extant eius Paraphraſes in Euangelium Ioannis, & Διονυσιακὰ, dithyrambico ſtylo et Græcis perdifficili ob compoſitorum frequentiam. Edidit Plantinus noſter ex Ioan. Sambuci bibliotheca.

i *Siluani epiſc.*] Græci etiam; eiuſq. miracula edita, uitamque conſpicuam ſcribit Sozom hiſt. lib. 7. cap. 36. & Niceph. lib. 14. cap. 39.

k *Euaſij epiſc.*] Tab. eius eccleſiæ, quæ his ipſis conſentiunt.

3 Tertio Nonas Decemb. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

IN Iudæa S. Sophronię [a] Prophetę. Romę ſanctorum martyrum Claudij [b] Tribuni, & uxoris eius Hilariæ, ac filiorum Iaſonis & Mauri cum ſeptuaginta militibus: ex quibus Claudium iuſſit Numerianus Imperator ingenti ſaxo alligatum in flumen præcipitem dari, milites uero, & filios ipſius Claudij capitali ſententia puniri. Beata autem Hilaria cum filiorum corpora ſepeliſſet, ad eorum ſepulchrum orans, paulo poſt a Paganis tenta migrauit ad Dominum. Tingi in Mauritania paſſio S. Caſſiani [c] martyris, qui exceptoris diu gerens officium, tandem cælitus inſpiratus, execrabile duxit Chriſtianorum neci deſeruire; unde renuncians eidem officio, ſub Chriſtiana cõfeſſione triumphum meruit obtinere martyrij. Item in Africa ſanctorum martyrum Claudij [d], Criſpini, Maginæ, Ioannis, & Stephani. In Pannonia S. Agricolæ [e] martyris. Nicomediæ paſſio ſanctorum Ambici [f], Victoris, & Iulij. Mediolani S. Mirocletis [g] Epiſcopi & confeſſoris, cuius aliquãdo S. Ambroſius meminit. In Anglia S. Birini [h] primi Epiſcopi Dorceſtrienſis. Curiæ in Germania S. Lucij [i] Britannorum Regis, qui primus ex iis Regibus Chriſti fidem ſuſcepit, tempore Eleutherii Papæ. Senis in Tuſcia S. Gargani [k] eremitæ.

DECEMBRIS 3.

SOPHONIAE *Prophetæ* [a].] Agunt de eodem hac item die Græci in Menologio, Epiphan. de vit. & interit. Prophet. cap. 19. auctor de vit. & mort. ſanctor. c. 48. apud Iſidor. & Doroth. in Synopſi cap. 9.

b *Claudij & ſoc.*] Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores hac die. Eorum res geſtæ iunctæ habentur Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ apud Sur. tom. 5. die 25. Octobris, & Petr. in catal. lib. 1. cap. 23.

c *Caßiani.*] De eo item Beda, Vſuard. Ado, & alij. Prudentius in Periſteph. hym. 4. huius meminit his verſibus:

Ingeret Tingis ſua Caßianum
Feſta, Maßilum monumenta Regum:
Qui cinis gentes domitas coegit.
Ad iuga Chriſti.

De eodem Petrus in catal. lib. 1. cap. 22.

d *Claudij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die, adſtipulanturque vet. manuſcripta.

e *Agricolæ.*] De eodem Beda, ac vet. manuſcrip. & alij recentiores.

f *Ambici & ſoc.*] De his itẽ Beda, ac vet. manuſcrip. & recentiores.

g *Mirocletis*] Tabulæ eccleſiæ Mediolan. Claruit temporibus Cõſtantini, & Melchiadis Papæ; interfuitq. Rom. Conc. in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis, ut ſcribit Optatus Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Ex quo erroris arguitur chron. Mediolan. ubi ponitur Mirocles obiiſſe diem anno Domini 268. nam ex Optati teſtimonio reperitur fediſſe iudex in cauſa Cæciliani, anno 313. Meminit eiuſdem S. Ambroſius in Auxentiũ Hic S. Anathalonis eiuſdẽ ciuitatis Epi memoriã exornauit, imaginẽque eius addidit, & epigrãmate laudauit. Extabant hæc antiquitatis monumenta in eccleſia S. Geruaſij. Sed de his ſuperius actum eſt in Anathalone, die 25. Septẽbris. Ex proſapia S. Mirocletis Epiſcopi Mediolan. ducere origenem S. Epiphanium Epiſcopũ Ticinenſem, ſcribit Ennodius

nodius Ticinenſis in rebus geſtis eiuſdem Epiphanij.

h *Birini Epiſc.*] De eodem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. 7. In catal. ſcrip. Brian. legitur Guilielmus Rameſ. ord. S. Benedicti ſcripſiſſe eius uitam; putamus eã quæ extat apud Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 140. eumque claruiſſe ait anno Domini 640.

i *Lucij Britan. Regis.*] De quo liber de Rom. Pont. in Eleutherio, Beda de geſt. Angl. lib. 1. c. 4. & de ſex. ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero, Ado Vien. Marian. Scot. in chron. Petr. in catal. lib. 1. c. 24. & alij. Conſule quæ ſuperius notata ſunt in Eleutherio Papa, die 26. Maij. Non prætereundum illud, Lucium hunc martyrem ſcribi in Actis eius, eumdem in Germaniam fidei cauſa profectũ; Curię Epiſcopum factum, & a Paganis eſſe lapidatum & occiſum.

k *Galgani.*] Eius res geſtas ſcriptis mãdauit Gregorius ord. Prædicat. Migrauit (vt ille ait) ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo octogſimo primo; adſcriptusque eſt numero Sanctorum ab Alexandro Tertio Papa, ut idem auctor teſtatur. Verum cum reperiatur Alexander Papa deceſſiſſe ex hac uita ante S. Galganum, nimirum eodem anno Domini 1181. ſexto Kal. Septemb. & ille tertio Nonas Decembris; fatendum uidetur, vel ante id tempus Galganum diem obijſſe, uel ab alio Romano Pontifice inter Sanctos relatum eſſe.

4 Pridie Nonas Decembr. Luna. B xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIAE paſſio S. Barbaræ[a] virginis & martyris, quę in perſecutione Maximini, poſt diram carceris macerationem, lampadarum aduſtionem, mamillarum præciſionẽ, atque alia tormenta, gladio martyrium conſummauit. Cõſtantinopoli ſanctorum Theophanis[b], & ſociorum. In Ponto beati Meletij[c] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum eſſet eruditionis prærogatiua præcipuus, virtus tamen animi & vitæ ſinceritas in eo longe magnificentior extitit. Bononiæ S. Felicis[d] Epiſcopi, qui antea Mediolanenſis eccleſiæ ſub S. Ambroſio diaconus fuerat. In Anglia S. Oſmundi[e] Epiſcopi & confeſſoris. Coloniæ S. Annonis[f] Epiſcopi. In Meſopotamia S. Maruthæ[g] Epiſcopi, qui collapſas in Perſia Dei eccleſias ob perſecutionem Iſdegerdis Regis reparauit, multiſque miraculis clarus, apud hoſtes etiam meruit honorari. Parmæ S. Bernardi[h] Cardinalis, & eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

DECEMBRIS 4.

BARBARAE[a].] De eadẽ Vſuardus & Ado, qui eam in Tuſcia ponunt: ſed antiqua manuſcripta habẽt Nicomedię. Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, feſtumq. diem çelebrãt: de quo eſt conſtitutio Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. appellantque præclaram martyrem Barbaram. Extant eius Acta, quę ſe-

runtur nomine Ioannis Damaſceni, & Arſenij; alia a Metaphraſte edita: quæ omnia Sur. retulit in tom. 6. Alia rurſus manuſcripta in nonnullis antiquis codicibus, eademq. inter ſe uaria habẽtur: in quibus omnibus non tantum de loco ea eſt diſcrepantia, dum alij in Tuſcia, alij Nicomediæ ferunt paſſam; ſed plerique ponũt Heliopoli, ut ex Græcis Metaphraſtes, & ex Latinis Mombrit. tom. 1. vit. Sanct. Verum quæ fideliora vidẽtur eius Acta, ut quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & alia quæ extãt in cod. manuſcripto S. Marię ad Martyres, alijsque perantiquis manuſcr. Nicomediæ martyrio coronatam tradunt. Rurſus etiam, quod ad tempus ſpectat, deprauati uidentur nonnulli codices, qui eam referũt ad tempora Maximiani. ſed ea Acta quidẽ nobis fideliora probantur, quæ & hẽmus in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Poſt Imperatorem Alexandrum Maximinus, &c. quæ eam ſub Maximino Imperatore, qui ſucceſſit Alexandro, paſſam teſtantur; feruntq. eam ab Origene litteris ſacris imbutam. Sane quidem quamplures mulieres ab eo fidem Chriſtianam edoctas, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 4. & 7. Si Acta S. Barbaræ Græce ſcripta cupis, oſtẽdã unde haurias: in bibliothecæ Sfortianæ cod. manuſcr. num. 81. & alio num. 93. ea deſcripta, ſed ſine auctore, inuenimus. Extant in Breuiario Toletano hymni duo, quibus eiuſdem martyrij trophæa canuntur, recens item epigramma Bonad. lib. 3. monod. 32.

b *Theophanis & ſoc.*] Horum nomina hæc ſunt: Papias, Strategius cubicularius, & Iacobus ptotoſpatarius, omnesq. aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici Iconoclaſtæ. De his agitur in hiſt. Miſcel. anno quinto eiuſdẽ Leonis. Alius tñ eſt Theophanes, qui hiſtoriam texuit a temporibus Maximiani vſque ad Niceph. Imp. ut tradit Cedren. in principio ſuæ hiſtoriæ, qui & præfectus fuit monaſterio Agri, de quo & præfatio Anaſtaſij in eamdem hiſtoriam Miſcellam: fuit & ipſe cõfeſſor illuſtris, & doctrina clarus. Rurſus autẽ præter hos & alius eſt Theophanes, qui vna cum Theodoro fratre ob Chriſti fidẽ grauia paſſus eſt a Theophilo Imperatore: de quibus ſingulis diuerſis diebus agitur ſupra.

c *Meletij Epiſc.*] De eo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 9. Citat eum S. Baſilius lib. de Spiritu ſancto ad Amphilochium c. 29. Claruit temporibus Diocletiani Imperatoris. Alius rurſus eſt Meletius Eps Antiochenus, qui uixit tẽporibus Valentis Imper. & obijt Theodoſio imperante. Huius, ni fallor, eſt epiſtola apud Baſilium 69. ad Italos & Gallos, item Baſilij ad illum 56. 57. 58. 59. Alius rurſus ab his longe diuerſus Meletius Ægyptius, ſchiſmatis auctor in eccleſia Alexandrina, temporibus Diocletiani, de quo ſæpe Athanaſius & Epiphanius meminerunt.

d *Felicis Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ. Bonon. Scribit de ipſo Paulinus in vita S. Ambroſij. Succeſſit S. Euſebio; recenſeturq. quintus eius ſedis Epiſcopus. habuit ſucceſſorem S. Petronium.

e *Oſmundi Epiſcopi.*] Fuit hic Epiſcopus Sarisberienſis, ſanctitate & eruditione clarus, ſcripſitq. inter alia vitã S. Anſelmi. De eo Radulph. lib. 7. ca. 3. & Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1050.

f *Amonis Epiſc.*] Eius Acta ſinceriſſime tribus libris conſcripta recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac uita anno Domini 1075. ſedis ſuæ anno xxj. Mariã. Scot. in chron. refert ad annũ Domini 1077. vbi plura de eodem ſcribit, necnon Hermannus Contractus, & Lambertus in chronicis, alijq. complures. In ſanctiſſimum uirum Eccleſiaſticæ libertatis vindicẽ et propugnatorẽ declamarunt olim ſchiſmatici, obſtrepuntq. nunc hæretici Magdeburgenſes mẽdaciorum textores, dicti Centuriatores. Tu autem, lector ſtudioſe ueritatis, conſule auctores Catholicos, qui eiuſdẽ tpibus uixere, quos diximus, Marianum Scotum, & Lambertũ, Actaq. eius fideliſſime ſcripta. Interea accipe de eodem eiuſmodi Mariani Scoti elogiũ, quo ait: Catholicis Dõno Apoſtolico ſtudioſe fauentibus, inter quos erat princeps et ſignifer iuſtitię dilectus Deo & hominibus Anno Coloniẽſis Epiſcopus,

pus, cuius memoria in benedictione eſt, &c. Extat Gregorij Septimi Romani Pontif. epiſtola ad eumdem Annonem, qua præcipue monet, ut ſibi ſubditis populis caſtitatē ſeruandā inculcet. dat. anno 2. Pontif. 4. Kal. Decemb. quod ipſum Annonē gnauiter impleſſe cōſtat. De eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuard.

g *Maruthæ Epiſc.*] Græci de eodem, Socrat. hiſt. lib. 6. cap. 14. & lib. 7. c. 8. Sozom. lib. 8. c. 16. & Niceph. lib. 14. ca. 18. Plurimi eum feciſſe vī S. Ioannes Chryſoſtomus, cum eius meminit in epiſt. 14.

h *Bernardi Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Parmen. Molanus & alij de eodem hac die. Hic Florentia oriundus, alumnus monaſterij S. Saluij Valliſumbroſæ, ab Vrbano Papa Secundo factus eſt presbyter Cardinalis Tit. S. Chryſogoni, fungenſque legatione Apoſtolica, Pamam veniens, cum ſedes illa uacaret, poſtulatus eſt eius eccleſiæ Epiſcopus. Migrauit ex hac vita anno Domini 1133. Hęc ex Breuiario monach. Valliſumbroſæ.

Nonis Decemb. Luna. C xvj.

ſ	a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r
	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
	t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P	
	3	4		5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14	

MVTALAE in Cappadocia S. Sabæ [a] abbatis, qui in Palæſtina miro ſanctitatis exemplo refulſit, & pro fide Catholica aduerſus impugnantes ſanctam Synodum Chalcedonenſem ſtrenue laborauit. Thebeſte in Africa S. Criſpinæ [b] nobiliſſimæ feminæ, quæ temporibus Diocletiani & Maximiani, cum ſacrificare nollet, iuſſu Anolini Proconſulis decollata eſt: quā S. Auguſtinus ſæpe laudibus celebrat. Thaguræ in Africa ſanctorum martyrum Iulij [c], Potamiæ, Criſpini, Felicis, Grati, & aliorum ſeptē. Niceæ apud Varū fluuium S. Baſſi [d] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij & Valeriani a Perenno Præſide ob Chriſti fidem equuleo tortus, laminis candentibus vſtus, fuſtibus & ſcorpionibus cęſus, in ignē iectus, cum euaſiſſet illæſus, duobus clauis confixus illuſtre martyriū conſummauit. Papię S. Dalmatij [e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Maximiani paſſus eſt. Corfinij in Pelignis S. Pelini [f] Epiſcopi Brunduſini, qui ſub Iuliano Apoſtata, cum eius oratione Martis templum corruiſſet, a templorum pontificibus diriſſime cęſus, atque octoginta & quinque vulneribus confoſſus, martyrij coronam promeruit. Itē S. Anaſtaſii [g] martyris, qui ardore martyrii ſponte ſe perſecutoribus obtulit. Treuiris S. Nicetii [h] Epiſcopi, mirę ſanctitatis viri. Polyboti in Aſia S. Ioannis [i] Epiſcopi, cognomēto Thaumaturgi.

DECEMBRIS 5.

SABÆ [a].] De eodē hac die Græci in Menolog. conſentiūtq. Latinorū antiqua manuſcripta. Scripſit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodem ſæculo vixit ſanctitate clarus. teſtatur id auctor in Actis S. Euthymij, quæ ſcripſit: vbi in fine ait, ſe duobus annis cū in Laura quieſceret,

sceret, uitam prædictorum Sabæ & Euthymij scriptis mandasse. descripsit eam dem Metaphrastes, aliqua superaddens; extat apud Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. Plura idem auctor de Saba in uita Euthymij, & Ioannis Silentiarij. Legimus alia manuscript. in antiquo codice S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animam quinta Decembris, Indict. 10. ab initio mundi seno millenario atque tricesimosecundo, ab incarnatione Christi 533. anno sexto Iustiniani, videlicet Consulatu Lampadij & Orestis: defunctus est nonagesimoquarto suæ ætatis anno. Hæc ibi. Verum Consulatus Lãpadij & Orestis non incidit in annũ Domini 533. sed ĩ 531. quo quidẽ anno S. Sabã ex hac vita migrasse ostendimus to. 7. Annal. sicq. corrigendum etiam quod in eodem codice legitur, ipsum peruenisse ad annum ætatis nonagesimumquartũ: nam nonnisi annos nonagintaduos vixisse probatur, quem Cyrillus natum dicit Conss. Theodosio Iuniori decimumseptimum, & Festo: est is annus a Christo 439. Habemus in antiquis manuscr. cod. eius Acta, adscriptum q. libellum miraculorum eius post obitum editorũ, qui sic incipit: Transacta decima Indictione, &c. Citantur Acta Sabæ in Nicæno Concil. secundo, Act. 1. & 4. Vetus est Romæ Memoria S. Sabæ, eiusdemq. nomine monasteriũ, cuius meminit Ioan. diac. in vita S. Gregor. lib. 1. c. 9. recenseturq. in lib. Cẽsuũ, cod. Vaticano, vnũ ex viginti duobus monasterijs, quæ Romæ erant insignia. Porro venerandũ ipsius corpus Venetias translatum accepimus.

b *Crispinæ.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eadem hac die. Memi nit eiusdem frequenter S. Augustinus, vt illustrissimæ martyris, nimirum in Psal. 120. in fine, & in Psal. 137. in serm. 53. de verbis Dñi, in lib. de virginit. c. 44. in fine, & ser. 39. de diuers. c. 2. in fin. De Thebeste, vbi hæc passa est, fit mentio in Cõcil. Carthag. sub Cypriano, cui interfuit Lucius a Thebeste. Erat Colonia Thebeste in Numidia: Anton. Itiner.

c *Iulij & soc.*] De his itẽ Beda, Vsuardus, & alij recentiores, quibus adstipulãtur vet. manuscrip. De Thagura, ubi passi dicuntur, meminit Anton. Itin. & alij, ponitur que in Numidia.

d *Basßi episcopi.*] De quo tabulæ eius ecclesiæ, vnde & Acta eius manuscripta accepimus: quæ paucis restricta recenset Petrus in catal. lib. 1. cap. 30. De Nicensi ecclesia meminit Hilarus Papa in epist. ad Veranum.

e *Dalmatij Episcopi.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Eius res gestas heroico carmine scriptas a Hieron. Vida Albæ Episc. recitat Sur. tom. 6. & 7. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 1. c. 32. Fuit eiusdem nominis & fidei Catholicæ defensione celebris Dalmatius Archimandrita Constantinopoli tempore Concilij Ephesini, de quo Cyrillus ad Potamiũ, & Acta Ephesina sæpe.

f *Pelini Episcopi.*] Tabulæ eius ecclesiæ, a qua etiam eius vitam manuscriptã accepimus, sed admodum deprauatã, atque emendatione dignam. Passi habentur hac item die Sebastius, et Gregorius, siue Gorgonius, ut ex ijsdem Actis appareret.

g *Anastasij.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiusque certamen referunt.

h *Nicetij Episcopi.*] De quo Ado eiusdem sedis Episcopus agit hac die, nõnulli uero Kalendis Octobris. Scripsit eius res gestas Greg. Turon. in Vit. sanct. Patrum cap. 17. ex quibus tempora, quibus vixit, satis perspecta habentur. de eodem idem etiam de glor. confess. c. 94. Numeratur hic tricesimusprimus eius sedis Episcopus, subscriptusque habetur Concilio Aruernensi post Consulatum Paulini celebrato, Theodoberto Rege Francorum, anno Domini 541. Scripsit eius epitaphium Venantius Fortunatus, cuius initium est.

Splendor apex fidei veneranda mente Niceti,
Totius Orbis amor, Pontificumque caput, &c.

Hæc quidem non potestatis, sed egregiæ sanctitatis causa auctorem dixisse, intelligendum est; quemadmodum & cum eum fidei apicem appellat. Pluribus agit de eo-

de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 528.

i *Ioannis Epiſc.*] De eodē hac die Græci in Menologio, eiuſque res geſtas breui compendio referunt. Claruit temporibus Leonis Iſaurici Imp. aduerſus quem pro uenerando cultu ſanctarum imaginum ſtrenue pugnauit.

6 Octauo Idus Decembr. Luna. D xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

MYRAE, quæ eſt metropolis Lyciæ, natalis S. Nicolai [a] Epiſcopi & confeſſoris, de quo inter plura miraculorum inſignia illud memorabile fertur, quod Imperatorem Conſtantinum ab interitu quorumdam ſe inuocantium, lōge conſtitutus, ad miſericordiam per viſum monitis deflexit et minis. In Africa ſanctarum mulierum Dionyſiæ [b], Datiuæ, Leontiæ, & religioſi viri nomine Tertij, Æmiliani medici, & Bonifacij, cum alijs tribus, qui oēs in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano pro defenſione Catholicæ fidei grauiſſimis & innumeris ſupplicijs cruciati, confeſſorum Chriſti numero ſociari meruerunt. Ibidem S. Maiorici [c] filij S. Dionyſiæ, qui cum eſſet adoleſcentulus, ac tormēta pauefceret, matris obtutibus verbisq. corroboratus, ceteris fortior factus in tormentis reddidit ſpiritum: quē amplexata mater domi ſepeliuit, & ad eius ſepulchrum aſſidue orare conſueuit. Eodem die S. Polychronij [d] presbyteri, qui tempore Conſtantij Imperatoris, cum ad altare Miſſas ageret, inuaſus eſt ab Arianis, & iugulatus. Romę S. Aſellæ [e] virginis, quæ (vt beatus Hieronymus ſcribit) ab vtero matris benedicta, uitam in ieiuniis & orationibus uſque ad ſenectam produxit.

DECEMBRIS 6.

NICOLAI *Epiſcopi*. [a]] De eo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. In conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nom. Phot. tit. 7. c. 1 hęc uerba ſcripta ſunt: Sexta dies Decembris feſtiua eſt propter miraculis inſignem & unguentorum fragrantia ſcatentem Nicolaū. Eius res nobiliter geſtas, ex vetuſtioribus monumētis erutas, Metaphraſtes, & doctiſſimus vir Leonardus Iuſtinianus Venetus beati Laurentij Patriarchæ germanus edidērunt, quas referunt Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6. Habemus in noſtra bibliotheca alia eiuſdem Nicolai Acta a Ioanne diacono conſcripta, quem putamus eumdē cum eo qui etiam S. Gregorij Papæ uitā ſcriptis mandauit: in his enim copioſus fuit. eſt eius præfationis exordium: Sicut omnis maceries ſi ab imperfecto artifice, &c. Teſtatur auctor eadem Acta fuiſſe conſcripta a S. Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano: edidit ea Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. De eodem præterea digna laus in liturgia S. Ioānis Chriſoſtomi, Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 8. c. 14. & 42. necnō Suidas. De eodē extat ſermo Leonis

nis Imp. Græce ſcriptus in biblioth. Sfortiana, cod. manuſcr. nu. 65. Alius adhuc eſt de eo ſermo Petri Damiani. De vnguento ex eius ſepulchro manare ſolito, in ſacro hymno quem legimus in Breuiario Toletano, hi verſus deſcribuntur:

Cuius tumba fert oleum,
Matres oliuæ neſciunt;
Quod natura non protulit,
Marmor ſudando parturit.

Quod miraculum hactenus vigere dicitur. Mirificum templum Iuſtinianus Imperator eidem Nicolao erexit, ut ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. reſtituitq. Baſilius Aug. ut Cedren. teſtatur in compend. hiſtor. in Baſilio. De corporis eius translatione ſuo loco ſuperius actum eſt die 9. Maij.

b *Dionyſii & ſoc.*] Agũt de ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores: harum certamina egregie deſcribit Victor lib. 3. de perſecut. Vuandalica, ex quo ceteri. Græci autem de ijſdem annuã commemorationem celebrant poſtridie.

c *Maiorici.*] De eodem ijdem qui ſupra, & Victor eodem lib. 3. de perſecut. Vuandalica.

d *Polychronij.*] Græci in Menologio de eodem hac item die agunt his uerbis: Commemoratio ſancti martyris Polychronij, viri ſanctitate & miraculorum operatione inſignis. Hic in Synodo Nicææ celebrata ex lectore diaconus, & deinde presbyter eſt ordinatus: poſtquã vero Magnus Cõſtantinus exceſſit, ſtatim hæreſis Ariana multos perturbare cępit: itaque peruerſæ opinionis hoĩes cum inueniſſent S. Polychronium altari aſſiſtẽtem, repente in eum inſiliẽtes, gladijs iugularunt, & myſtico ac diuino ſanguini ſanguinem martyris addiderũt. Hæc ibi.

e *Aſellæ.*] Eius vitam admirabilem S. Hieronym. ad Marcellam retexit epiſtol. 15. rurſus de eiuſdem eruditione & ſanctitate epiſt. 140. ad Principiam. Extat ad eamdem eiuſdem epiſt. 99. cum iã egreſſus eſſet ab Vrbe. De eadẽ hæc Palladius c. 29. Romæ etiam Aſellam noĩe, bonam ualde Chriſti virginem noui in monaſterio ſenuiſſe, feminam mitem atque manſuetam, multarumque illic curam gerentem. Hæc Palladius. Quod ad nomen ſpectat, erat id cognomen nobili Romanæ familiæ. Meminit Cicer. orat. 6. in Verrem P. Annij Aſelli: legitur etiã apud Gell. lib. 3. cap. 4. Aſellius Tribunus pleb. tempore P. Scipionis. Rurſus etiam familiæ Corneliorum additum eſſe cognomentum Aſina, auctor eſt Macrobius Saturnal. lib. 1. cap. 6.

xiiij. E Septimo Idus Decembr. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ordinatio a S. Ambroſij Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris, cuius ſanctitate & doctrina uniuerſalis Eccleſia decoratur. Alexandriæ natalis beati Agathonis b militaris, qui in perſecutione Decij cũ prohiberet quoſdam volentes illudere cadaueribus martyrum, clamor repente totius vulgi aduerſus eum extollitur: oblatus autem Iudici, cum in confeſſione Chriſti perſiſteret, capite pro pietate damnatus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Polycarpi c & Theodori. Tuburbi in Africa S. Serui d martyris, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano fuſtibus diutiſſime cæſus, trochleis e frequẽter in ſublime eleuatus,

uatus, atque ictu celeri super silices pondere corporis dimissus, & lapidibus acutissimis perfricatus, martyrij palmam adeptus est. Theani in Campania S. Vrbani[f] Episcopi & confessoris. Apud Santonas in Gallia sancti Martini[g] abbatis, ad cuius tumulum creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldensi sanctæ Pharæ[h] uirginis.

DECEMBRIS 7.

ORDINATIO S. *Ambrosij*[a].] Non tantum Latini, sed & Græci eamdem celebrant solemnitatem, Natalemque dicunt, vt constat ex eorum Menologio hac die. Paulinus (quis ille fuerit, alibi pluribus differuimus) sanctissimi uiri res præclarissime gestas conscripsit, rursus autem ex recentioribus Costerius. Legi in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. vitam S. Ambrosij Græce scriptam sine auctore: quibus omnibus cum nonnulla adhuc deesse conspicerem, eademq. non parui momenti & auctoritatis; singula in unum collegi, atq. ordine temporum disposui. habes eam editam, ac tomo quinto operum S. Ambrosij Rom. edit. præfixam, quæ quidem ad scripta de eo in nostris Annalibus conformanda erit. Quod autem spectat ad tempus ordinationis eius, Hieronymum sequor; qui in chronico, quo res gestas illorum temporum per singulos annos digessit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxentij senioris obitum, Ambrosij creationē, & quæ inde vtilitas prouenit, scribit in hunc modum: Post Auxentij seram mortem, Mediolani Ambrosio constituto, omnis ad rectam fidem Italia conuertitur. Hæc ipse. Quæ uerba miratus sum a quibusdam, qui de vnico Auxentio sunt conati firmare sententiam, in alium sēsum distorqueri, ac si Hieronymus velit dicere, non prius oēm Italiam ad rectam fidē potuisse conuerti, etiā Ambrosio constituto Episcopo, quā post seram mortem Auxuntij. Hæc cū dicant, rogo illos, quonam tēpore hæc facta sunt? certe nōnisi eo anno quo recensentur, fatēā tur oportet: aliter necesse est dicāt Hieronymum hallucinatum esse, & oscitantia quadam res suorum temporū ex instituto per annos singulos disponendas, lōge diuerso tempore posuisse. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani, Auxentio mortuo, & Ambrosio Episcopo constituto, tā ingens facta est accessio Catholicæ fidei: quisnam, quæso, Auxentius ille est, qui temporibus Valentiniani iunioris, & Iustinæ Augustæ, post tot annos tā ingentes seditiones aduersus Ambrosiū cō citauit? Sed de certa morte Auxentij senioris ante electionē Ambrosij sunt fidelissimi testes, qui hæc viderūt, atq. (vt ita dicam) manibus contrectarunt, ac in primis Paulinus, qui Ambrosij scripsit vitā, & illi erat a manu; item Ruffinus, qui eodem uixit tpe, agitq. de his li. 2. c. 11. hos secuti sunt ceteri Latinorum, ex Græcis Socrat. lib. 4. c. 15. Sozom. li. 6. c. 4. Theodoretus lib. 4. c. 5. & in Decret. distinct. 63. c. 3. ac denique reliqui omnes. Sed iā audiamus Ambrosium id ipsum sæpius profitentem. In epistola quam scripsit ad Valentinianum August. (est 13. lib. 2. edit. Rom.) hæc de Auxentio: Quod si aliquorum peregrinorum assentatione se iactat, ibi sit Episcopus, unde sunt ij qui eum Episcopatus putant nomine esse donandum: nam ego nec Episcopum noui, nec, vnde sit, scio. Hæc Ambros. de iuniori Auxentio, vt de hoīe nouo; quæ seniori Auxentio nulla ex parte aptari possunt: nam illū prope nouerat Mediolani, cū fungeretur munere præfecturæ. Sed leuiora sunt hæc, si cōferātur cū his, quæ idē Ambrosius in cōcione prima de basilicis non tradendis habita, in eamdem sententiam firmius asseuerat, dum ait: Ergo Auxētius ejicitur, Mercurinus excluditur. Vnum portētum, duo nomina. etenim ne cognosceretur quis esset, mutauit sibi uocabulum; vt quia hic fuerat Auxentius Episcopus Arianus, ad decipiendam plebē, quam ille tenuerat, se vocaret Mercurinū. Mutauit ergo uocabulum,

balum, ſed perfidiam non mutauit; exuit lupum, & induit lupum, &c. Habes ex his in Auxentio iuniore mutandi nominis cauſam: nimirum quia Auxentij nomen Mediolani erat odioſum ob ſenioré Auxentium, qui illic fuerat Epiſcopus. Certe de duobus illic agi Auxentiis, pro nomen, ille, neceſſario fateri cogit: nam quid, queſo, ille, niſi alium ab iſto de quo agitur, Auxentium monſtrat? ſic.n. iſte dicitur mutaſſe nomen, ut deciperet plebem, quam ille tenuerat, Catholicis omnibus infenſiſſimus. Quis ſibi perſuadeat Auxentium ſeniorem, qui a temporibus Dionyſij in exilium pulſi vſque ad electionem Ambroſij annis decem & nouem eã ſedem occupauerat, & ob impietatem, quam egregie propugnauerat, non illi tantum vrbi, ſed Orbi plane innotuerat, rurſus (vt uoluni) Mediolanum tempore Ambroſij redeuntem, ſub puerili larua, mutatione nominis, ne agnoſceretur, delitеſcere, aliquo modo exiſtimare potuiſſe: quem certe nec (quæ ſunt in fabulis) Orci galea, nec annulus Gygis occultare valuiſſent? Rurſus uero poſt prædicta uerba Ambroſij recitata, alia ſe quũtur, quæ de duobus Auxentijs certiorem fidem faciunt. reddemus ea ſingula, ne decurtaſſe ſnĩas temere arguamur: Alius, inquit, in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic uocatur: noĩa pro regionibus hẽt. Habet ergo iã duo nomina: & ſi hinc alio perrexerit, habebit & tertium. Quonã modo patietur, ut maneat ei vocabulum ad tanti ſceleris indicium? minora fecit in Scythia, & ita erubuit, ut mutaret vocabulum: ſceleratiora hic auſus eſt; & volet, quocumq. perrexerit, nomine ſuo prodi? Hæc Ambroſ. quibus ſane conſtat, ipsũ de Auxentio iuniori verba facere, cum ea ſeniori nullatenus aptari poſſint; qui toto illo tpe decem & nouem annorum, quo occupauit ſedẽ Mediolanenſem, ſp Auxentius dictus repetitur: qui ſi in Scythia exulans, itidem dictus hr Auxentius; quomodo verũ eſt, eum cum regione mutaſſe nomen? Sed ſi quis dicat, ipſum in Scythia primũ, unde ducebat originem, dictũ fuiſſe Auxentium, ac venientẽ Mediolanũ nũcupari voluiſſe Mercurinum: hæc quidem, toto cælo, repugnãt his quæ dicit Ambroſius, nimirum ea ex cã dici voluiſſe Mercurinum, quod nomen Auxentij Mediolani eſſet infame. ſicque ex his luce clarius cõſtat, Ambroſium de duobus locutũ Auxentijs: de ſeniori nimirum, quem nõ ex Scythia, ſed ex Cappadocia oriundũ ſcribit S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitar. & de iuniori, quem e Scythia idem Ambroſ. veniſſe dicit. Iã habes ex prædictis duos Auxẽtios, eoſdemq. Arianos Epiſcopos; quorum prior ante electionem Ambroſij defunctus eſt; poſterior autem tempo ribus Valentiniani & Iuſtinæ de vendicanda ſibi baſilica negotium fecit Ambroſio. Contingebat illis temporibus, ut vbi fauore Principum Ariani conſiſterent, ab ijs baſilicam, ubi ſuos conuẽtus agerent, impetrarent: quod & Romæ, regnantibus Regibus Arianis, factum eſſe, S. Gregorius ſæpe teſtatur lib. 3. dialog. capit. 30. & in regiſtr. lib. 3. Indic. 11. c. 19. Adhuc inſuper (ni fallor) inſcriptis Ambroſianis & tertius repetitur Auxentius, collega impuriſſimi Iouiniani hæreſiarchæ: inter illos. n. qui illi adhæſerant, non tm in litteris Ambroſij & collegarum Epiſcoporum lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. ſed & in epiſt. 6. Siricij Papę ibid. recenſita adnumeratus repetitur: quẽ tñ ſi eumdẽ cũ iuniore Auxentio Ariano eſſe quis cõtentioſe voluerit affirmare (qd mihi certe non probatur) neceſſe hẽt hęc primũ de illo fateri: nimirum recantaſſe palinodiam, ex Epiſcopo Ariano factum eſſe Catholicum, atque monachum in monaſterio S. Ambroſij aliquandiu exercuiſſe monaſticam diſciplinam, ibique a Iouiniano in eodem monaſterio monacho eſſe ſeductum, factumq. apoſtatam & hæreticum; ſententiaq. Siricij Papæ, Ambroſij, ac aliorum Epiſcoporum eſſe damnatũ. Hæc quidem de illis inſinuat eiuſdem Ambroſij epiſtola ad Vercellenſes. ponitur lib. 3. epiſt. 25. in edit. Rom. Firmata iam ſnĩa de duobus Auxentijs Arianis Epis, eo unde digreſſi ſumus, reuertentes, dicimus cum S. Hieronymo in chron. ipſo anno undecimo Valentiniani ſenioris Imp. Gratiano tertium &

Equitio

Equitio Conſſ. anno Domini 374. hac ipſa die, S. Ambroſium eſſe ordinatum Epiſcopum. Sententiam eorum qui dixerunt ipſum creatum Epiſcopum anno Domini 369. confutauimus uberius in Annal. Eccleſ. breuius uero in uita eiuſdem, quam ſcripſimus.

b *Agathonis.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Simile certamen hic ſubijſſe vſ, ac ille de quo ex Dionyſ. Alexand. Euſebius in trãslat. Ruffin. lib. 6. c. 30. qui & in editione Chriſtophorſoni Beſa appellatur lib. 6. c. 34. de quo ſuperius agitur 3. Kal. Martij. Porro diuerſum nomen, & dies natalis, alium ab illo eſſe perſuadet. Eiuſmodi. n. cauſa ſubeundi martyrium communis multis facile eſſe potuit.

c *Polycarpi & Theodori.*] De his hac item die Beda, & vet. manuſcript. alijque recent.

d *Seueri.*] Eius martyrium conſcripſit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 3. De Tuburbo, vbi hic ponitur, eſt mẽtio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, & in Antonin. Itin. eſt ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa.

e *Trochleis.*] Deſcribitur hic a Victore Vticenſi illud ipſum torquendi genus, quod falſo nonnulli dicunt, torquere fidiculis, cum fune reus, reuinctis poſt terga manibus, alligatur, atq. in ſublime tollitur, rurſumq. impetu deorſum mittitur. Quod autem, qualeve fuerit tormentum fidicularum, diximus ſuperius in notis 22. Ianuarij. Trochlea. n. proprie rota eſt rotam continens uolubilem, per quã funis tractorius immiſſis ligatum brachijs reuinctum reum ſurſum trahit, vel remiſſus deorſum relaxat. eiuſmodi itaque tormẽtum dictum reperitur eleuatio ad trochleas. Diuerſum tamẽ eſt illud quod dicitur extenſio ad trochleas, cuius mentio hĩ in Actis S. Symphoroſę apud Adonem 17. Iunij; de quo genere torquendi Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 4. cap. 49. hæc ait: Extenſus ad trochleas, cædebatur fuſtib⁹, virgis ac loris duplicibus, &c. Et lib. 6. cap. 8. In terra extenditur ad trochleas, virgis ac fuſtibus cæditur. Eadem c. 35. eodem lib. & lib. 7. ca. 32. Itemq. de gloria confeſſ. cap. 83. de eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio.

f *Vrbani Epiſc.*] De quo tab. eius eccleſiæ. Porro eius uitæ Acta antiquitus ſcripta, collecta eſſe una cum alijs multis ab Illuſtriſ. & Reuerendiſſ. D. Iulio Ant. Sãctorio, S. R. E. Cardinali, eruditione & uitæ moribus clariſſimo, eademq. in lucem edenda percepimus. Faxit Deus, ut diebus noſtris ſolertiſſimi ingenij mereamur frui laboribus.

g *Martini abb.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc fuiſſe diſcipulum S. Martini Epiſcopi Turonenſis, hic tradit Beda. Pluribus autem de eodem Greg. Turonen. de glor. confeſſ. ca. 57. & hiſt. Franc. lib. 7. ca. 10. agit de eius baſilica.

h *Pharæ.*] De eadem hac die Vſuardus, & alij recentiores. Sigebertus in chronic. anno Domini 620. de ea his verbis: Virgo Chriſti Phara claret in Francia, cuius ſanctitatem imitatus eſt frater Pharo, ex Comite clericus, & ex clerico factus Epiſcopus Meldenſis. Hæc Sigebert. Plura de eadem in uita eiuſdem S. Pharonis Epiſcopi apud Sur. die 28. Octob. tom. 5. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 39. & Trithemius de uiris illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 55.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N		P
6	7		8	9	10	11	12	13	12	13	14		15	16		17

CONCEPTIO[a] gloriosæ semper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ beati Eutychiani[b] Papæ, qui per diuersa loca trecentos quadragintaduos Martyres manu sua sepeliuit; quibus & ipse sociatus, sub Numeriano Imperatore martyrio coronatus est, & in cœmeterio Callisti sepultus. Alexandrię S. Macarij[c] martyris, qui tempore Decij cum a Iudice multis uerbis ad negandum Christum suaderetur, & eo maiori constantia fidem suam profiteretur, viuus ad ultimum iubetur exuri. *Treuiris* S. Eucharij[d], discipuli B. Petri Apostoli, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi. In Cypro S. Sophronij[e] Episcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac uiduarum defensor mirificus, & pauperum atq. oppressorum omnium adiutor fuit. In monasterio Luxouiensi S. Romarici[f] abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus esset, renuncians sæculo, monastica etiam obseruãtia ceteris antecelluit. Constantinopoli S. Patapij[g] solitarij, virtutibus & miraculis clari. Veronæ ordinatio sancti Zenonis[h] Episcopi.

DECEMBRIS 8.

CONCEPTIO[a].] Tam Latini quam Græci eamdem celebrant solemnitatem: sed illi non eadem die, postridie tamen; vt constat ex constitu. Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Extat Leonis Imp. serm. de Concept. beatæ Mariæ in manuscript. cod. bibliothecæ Sfortianę, nu. 65. Alius insuper Georgij Episcopi Nicomed. eod. cod. habetur. Quod ad tempus attinet, quo eiusmodi celebritas apud nos agi cœpta est: nõ a Sixto Quarto (vt quidam opinatus est) exordium sumpsit; licet ille de ea dederit decretalẽ ext. tit. de reliq. & uen. sanct. c. cum præcelsa. sed longe ante in Dei Ecclesia celebrata reperitur. Plane constat, temporibus S. Bernardi, circa annum Domini 1145. cœptam celebrari in Gallijs in ecclesia Lugdunensi, ut patet ex epistola eiusdem Bernardi 174. ad Canonicos Lugdunẽses, subindignantis, quod absq. auctoritate Catholicæ Romanæ Ecclesiæ nouam inducerent celebritatem obtentu cuiusdam supernæ reuelationis: cum tamen de his omnibus sẽ iudicium Romanę Ecclesię expectare profiteatur. Ceterum quænam fuerit ista diuinitus facta reuelatio, Petrus in catal. li. 1. c. 42. rem gestam refert, ac tribuit S. Anselmo Cantuariensi Episcopo, qui uixit ante Bernardi tempora, obijtq. diem anno Domini 1109. At licet ea reuelatio eodẽ ferme modo, ut scribit, se habuerit: tamẽ non est facta Anselmo, sed alij, *qui nec* temporibus quibus ille factus est Episcopus, claruit; sed paulo ante, circa annum Domini 1070. cum Guilielmus Normãnorum Dux regnaret in Anglia: quando Elfino, alias Elpino, Anglo abbati maris tempestate periclitãri diuinitus quoddam uisum apparuit, eumq. admonuit de eiusmodi celebranda solemnitate; subsecutumq. est miraculum in fidei veritatis testimonium. Habemus rei gestæ historiam in antiquo codice manuscripto, cuius exordium est: Eo tẽpore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus satis compertum habetur, eiusmodi celebritatem in Anglia primum celebrari cœptã, eidemq. fauisse sanctum Anselmum, qui & de conceptione Virginis commentarium scripsisse fertur: sed an eius sit, a multis merito ducitur in cõtrouersiam, cum habeat multa quę eidẽ auctori repugnent,

gnent, ut notat Ioannes Tur. Crem. in tract. de uerit. concept. beatiſſ. Virg. pag. 6. c. 3. par. 12. c. 9. 10. Poſtea (ut diximus) recepit eam eccleſia Lugdunenſis, ſed non ſine controuerſia. Acceſſit demum Romanæ Eccleſiæ aſſenſus atque decretum: nouiſſimeque SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pont. eam ſeruandam eſſe firmarunt.

b *Eutychiani Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 26. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccleſ.

c *Macarij.*] Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eodem Euſebius ex Dionyſio Alexandrino lib. 6. c. 34.

d *Eucharij Epiſc.*] Agit de eodem Beda die ſequenti. Meminit eiuſdem Gregorius Turon. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. Epiſc. c. 17. prope finem. De eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Marian. Scot. anno Domini 74. Tabulæ eccleſiæ Treuer. quas recitat Democharis de ſacrif. Miſſæ, & alij.

e *Sophronij Epiſc.*] Græci de eodem agunt hac die in Menolog. eiuſq. res geſtas breui cõpendio perſtrictas referunt.

f *Romarici abb.*] De eius conuerſione ex ſæculari vita, qua florebat apud Theodobertum Regem Francorum, ad monaſticam obſeruantiam cœnobij Luxouienſis, mentio habetur in vita S. Euſtachij abb. cuius fuit diſcipulus, c. 6. De eodem Petr. in catal. lib. 1. ca. 44. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 9.

g *Patapij.*] Agunt de eodem Græci hac die; eius autem Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit: extant apud Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6.

h *Zenonis Epiſc.*] De Zenone Epiſcopo Veronenſi conſule ea quæ ſupra notauimus pridie Idus Aprilis.

9 Quinto Idus Decembris. Luna. G xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TOLETI in Hiſpania natalis S. Leocadiæ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani Imperatoris a Præfecto Hiſpaniarum Daciano dira carceris cuſtodia macerata, cum grauiſſimos beatæ Eulaliæ & reliquorum martyrum cruciatus audiſſet, genibus in oratione poſitis, impollutum ſpiritum Chriſto reddidit. Carthagine S. Reſtituti [b] Epiſcopi & martyris, in cuius ſolemnitate S. Auguſtinus de eo ad populum ſermonem habuit. Item in Africa ſanctorum martyrum Petri [c], Succeſſi, Baſſiani, Primitiui, & aliorum viginti. Lemouicis in Gallia S. Valeriæ [d] virginis & martyris. Veronæ S. Proculi [e] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani colaphis ac fuſtibus cæſus, & ciuitate pulſus, tandem in eccleſiam ſuam reſtitutus quieuit in pace. Papiæ S. Syri [f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui Apoſtolicis ſignis & virtutibus claruit. Apameæ in Syria beati Iuliani [g] Epiſcopi, qui tempore Seueri ſanctitate refulſit. Petragoricis in Gallia S. Cypriani [h] abbatis, magnæ ſanctitatis viri. Nazianzi S. Gorgoniæ [i] ſororis beati Gregorij Theologi, cuius ipſe virtutes & miracula conſcripſit.

REOCADIÆ.[a] De eadem Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Plura de ipsa in Breuiario Toletano, vbi sacro hymno eius Acta canuntur. Tres ibidem basilicæ in eius memoriam erectæ permanent: quarum prima ubi nata, altera ubi passa, tertia uero ubi sepulta fuit. Leguntur plures Synodi Toletanæ habitæ in ecclesia S. Leocadiæ. Cum Sarraceni Hispanias in uasissent, venerandum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium postea ecclesiæ pristinæ redditum Laurent. Padil. & Vasæus in chron. tradunt. Sed his diebus Romam ipsum venerandum corpus allatum, in Hispaniam solemni pompa transferendum, accepimus. De eadem Petrus in catal. lib. 1. c. 48. Marin. Sicul. rerum Hispan. lib. 5. Flos Sanct. Hispan. & Thesaur. cone. tom. 2. hac die.

b *Restituti Episc.*] De eodem vet. manuscr. De sermone S. Augustini, cuius hic mentio habetur, scribit Possid. in In die. ca. 8 ipse autem desideratur. De alio Restituto presbytero Calamensi Augustinus meminit lib. 13. de ciuitate Dei, c. 24. miraque de eo scribit.

c *Petri & soc.*] Agunt de eodem Beda & alij recentiores; consentiuntq. vet. manuscrip.

d *Valeriæ.*] De ipsa habetur mentio in Actis S. Martialis apud Petrum in catal. lib. 9. c. 29. & in epist. quæ S. Martialis fertur ad Tolosanos: Molanus de eadem in addit. ad Vsuardum hac die.

e *Proculi Episc.*] De quo tabulæ ecclesiæ Veronen. & Augustinus Valer. Episcopus Veronen. Card. de antiq. mon. Episcop. Veron. pagina decima, & quadragesima prima: eius vitam in antiquo Lectionario eius ecclesiæ haberi testatur. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 1. c. 49. & lib. 7. c. 42. in Firmo & Rustico. Recensetur quartus eius sedis Episcopus.

f *Syri Episc.*] De eodem hac die etiam tabulæ ecclesiæ Ticinensis. Translatio autem celebratur ad xvj. Kal. Iunij. Vide quæ notauimus supra in Inuentio, prid. Idus Septembr.

g *Iuliani*] De quo & Græci. Eius certamina pro fide Catholica suscepta aduersus Cataphrygas, cum illustriorem reddidere, ut cõstat ex epistola Apollinaris Hierapolitani apud Euseb. hist. lib. 5. cap. 15.

h *Cypriani abb.*] Agit de eodẽ hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij: pluribus aũt Greg. Turon. de glor. confess. c. 100. Petrus in catal. lib. 1. ca. 51. & Trithem. de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 252.

i *Gorgoniæ.*] Græci itidem. Eius præclaras laudes & res gestas contexuit ipsius germanus S. Gregorius Nazianz. clarissima oratione, quam dixit in eius funere.

xj. A Quarto Idus Decemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE S. Melchiadis[a] Papæ, qui in persecutione Maximiani multa passus, reddita Ecclesiæ pace, quieuit in Domino. Eodem die sanctorum martyrum Carpophori[b] presbyteri, & Abundij diaconi, qui in persecutione Diocletiani primo fustibus crudelissime cæsi, deinde in carcerem, negato cibo & potu, retrusi, & rursum in equuleo torti, & post hæc diu in carcere macerati, nouissime gladio percussi sunt. Emeritæ in Hispa-

nia

nia passio S. Eulaliæ[c] virginis, quę sub Maximiano Imperatore, cum esset annorum duodecim, iussu Daciani Præsidis pro confessione Christi plurima tormenta perpessa est: nouissime in equuleo suspensa, & exungulata, faculis ardentibus ex vtroq. latere appositis, hausto igne, spiritum reddidit. Item ibidem S. Iuliæ[d] virginis & martyris, quæ beatæ Eulaliæ socia fuit, & illi ad passionem properanti comes indiuidua adhæsit. Alexandriæ sanctorum martyrum Mennę[e], Hermogenis, & Eugraphi, qui sub Maximino passi sunt. Apud Leōtinos in Sicilia sanctorum martyrum Mercurij[f] & sociorum militum, qui sub Tertyllo Præside tempore Licinij Imperatoris gladio cæsi sunt. Ancyræ in Galatia S. Gemelli[h] martyris, qui post dira tormenta sub Iuliano Apostata crucis supplicio martyrium consummauit. Viennæ sancti Sindulphi[i] Episcopi & confessoris. Brixiæ sancti Deusdedit[k] Episcopi.

DECEMBRIS 10.

MELCHIADIS *Papæ, alias Miltiadis.*[a]] Agūt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores. De eius successione liber de Rom. Pontific. Euseb. chron. Optat. Mileuit. lib. 2. August. epist. 165. Niceph. chron. & alij. Gesta autem eius intexuimus in Annal. Eccles. hic tātum ex instituto de successione agimus.

b *Carpophori & Abundij.*] De his Beda, Vsuard. Ado, consentiuntq. vet. manuscr. Sed magna uarietas lectionis, dū penes quosdam codices Hispali, & apud alios Spoleti passi leguntur. Spoleti aūt passos esse, Acta eorum, quæ descripsit Mombrit. to. 1. & manuscrip. quę e Spoletina ecclesia mutuati sumus (licet cīa admodum deprauata) significant: quæ nuper mendis purgata & illustrata edidit R. P. Ioan. Baptista Bracchescus Florentinus, ord. Prædic. Camerini impressa anno Dñi 1586. Rursus aūt Hispali hos martyrio coronatos, Beda testatur, & ex Breuiario Eborensi tradit Vasæus in chron. Petrus in catal. lib. 1. c. 33. Flos sanct. & Thesaur. conc. to 2. Sed qđ præstat his oībus, Catalogus Eporum Hispalensium Carpophorum habet Episcopū & martyrem. Omnes tñ in hoc consentiunt, passos esse in persecutione Diocletiani & Maximiani, sub Martiano iudice. Quorum aūt sint potiora iura, & quibus cā sit adiudicanda, non est nostrum definire. Cōlātur vbiq. sancti martyres, quorum Deus oīa in oībus, & diues in oēs qui inuocant eos. Ceterum error irrepsisse vī ex confusione noīum ciuitatis; dum complures antiquorum Ecclesiasticorum scriptorum pro Hispalensi dixere Hispalitano, ut Gregorius Papa lib. 3. dial. c. 3. ac rursum pro Spoletino, Spolitano, ut item rin dial. lib. 3. c. 14. Sic & in Synodis Romæ sub Symmacho Ioannes Spoletanus. Rursum, qđ item Vsuardus hēt, apud ciuitatem Hispolitanam, errandi etiam tribuit occasionem.

c *Eulaliæ.*] De eadem Beda, ac ceteri omnes hac die. Eius Acta cecinit Prudētius hymno Peristeph. idemque hym. 4. eamdem describit, cum ait:

Lusitanorum caput oppidorum
Vrbs odoratæ cineres puellæ
Obuiam Christo rapiens, ad aram
Porriget ipsam.

Appellat Augustam Emeritam, quę erat Rom. colonia, caput Lusitaniæ, quæ quidem prouincia administrabatur per Legatum Prætorium: reliqua aūt Hispanię pars, præter Beticam, per Consularem Legatum curabatur: Bæticæ. n. ab Augusto populo Rom. attributæ dabatur Prætor cum Quæstore & Legato. Hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ uoluimus adnotasse, quod in Actis sanctorum martyrum,

qui in Hiſpania paſsi ſunt, eos ſæpe ſub Conſularibus vel Legatis paſſos inuenies, licet eoſdē Præſides frequentius appellatos reperias, ut hēs hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur, de eadē Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. uitæ æternæ hoc uerſu:

Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput. &c.

Itemq. Aldelm. lib. de laud. virg. His addē miranda admodum, quæ ad eius ſepulchrum fieri conſueuerūt, quæ ſcribit Gregor. Turon. de glor. mart. lib. 1. c. 91. Scribit S. Iſid. in hiſt. Goth. æra 491. Gothos ab Emerita abſtinuiſſe, territos oſtēntis beatiſſimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alij recentiores, ut Petrus in catal. lib. 1. c. 5. Flos ſanct. Hiſp. & Theſau. concion. tom. 2. Conſule quæ ſuperius notauimus in Eulalia Barchinonen. pridie Idus Februarij.

d *Iuliæ.*] Agunt de ea ijdem qui ſupra, Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 55.

e *Mennæ & ſoc.*] De his Græci etiam agunt hac die, eorumq. Acta recolunt in Menologio: plenius autē Metaphraſtes, ex quo Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Alius hic Mennas ab eo, de quo ſupra tertio Idus Nouembris; licet nonnulli hunc Mennam, illū eſſe dicant. Huius corpus tranſlatum eſt Conſtantinopolim, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. baſilicam excitauit, ut Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. lib. 1. reſtatur.

f *Mercurij & ſoc.*] Horum Acta accepimus edita ab eccleſia Leontina, iunctа ſimul cum rebus geſtis ſanctorū martyrum Alphij, Philadelphi, & Cyrini.

g *Gemelli.*] Græci itē agunt de eodem hac die in Menolog. eiuſq. martyrium narrant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in Actis S. Theodori Sicæotæ. Metaph. 22. Aprilis.

h *Sindulphi Epiſc.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado Viēnenſis in chron. anno Domini 669. Poniturq. trigeſimus primus eius ſedis Epiſcopus in tabul. Democh. Alius eiuſdem nominis fuit Sindulphus monachus, de quo Trithem. de uiris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46.

i *Deuſdedit Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Brixien. & Rampert. in ſerm. de translatione S. Philaſtrij.

x. B **Tertio Idus Decemb. Luna.** 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMÆ S. Damaſi[a] Papæ & confeſſoris, qui Apollinarem hæreſiarcham damnauit, & Petrum Epiſcopum Alexandrinum fugatum reſtituit: multa etiam ſanctorum Martyrum corpora inuenit, eorumque memorias verſibus exornauit. Item Romæ paſſio S. Thraſonis[b], qui cum Chriſtianos laborantes in thermis, alijſq. operibus publicis fatigatos, & in carcere poſitos de ſuis facultatibus aleret, iubente Maximiano tētus, cū alijs duobus, Pontiano & Prætextato, martyrio coronatus eſt. Ambiani ſanctorum martyrum Victorici[c] & Fuſciani ſub eodem Imperatore, in quorum naribus & auribus iuſſit Rictiouarus Præſes immitti tarinchas[d], & clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac poſtmodum eorum corpora iaculari; ſicq. vna cum S. Gentiano eorū hoſpite, capitibus amputatis, migrauerunt ad Dominum.

In Per-

In Perſide ſancti Barſabæ [e] martyris. In Hiſpania S. Eutychij [f] martyris. Placentiæ ſancti Sabini [g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſancti Danielis [h] Stylitæ.

DECEMBRIS 11.

DAMASI *Papæ.*[a]] De eodē Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius ſucceſſione liber de Roman. Pontific. Optat. Mileuit. lib. 2. Ruffin. hiſt. lib. 2. c. 10. Auguſtin. ad Generoſum epiſt. 165. Sozom. li. 6. c. 23. Niceph. in chron. & alij plures. Cetera de eo in Annal. ubi cū eius Acta per annos ſingulos digeſſimus, tum apologiam cōſcripſimus aduerſus libellum Marcellini ſchiſmatici, quem ille obtulit Theodoſio Imp. quo rabido ore in ſanctiſſimum uirum inuehitur. Habemus de eodem manuſcriptum ſermonem, qui per lectiones diſtinctus, in aliquibus eccleſijs olim recitari conſueuit natali eius die.

b *Thraſonis.*] De ipſo Beda, & alij. Eius res geſtæ intextæ habentur Actis S. Marcelli Papæ, apud Sur. to. 1. die 16. Ianuarij. Mentio habetur de Thraſone etiam in Actis S. Suſannæ virginis & martyris, apud Sur. tom. 4.

c *Victorici & Fuſciani.*] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eorū Acta Petr. in catal. lib. 1. c. 57. paucis deſcribit, eademque Mombritius recitat tom. 1.

d *Tarinchas.*] Vox prorſus incognita, niſi ex uaria lectione Actorum eorumdem martyrum, genus eſſe tormentorū, aſſequi poſſimus. Aliqua uetera manuſcripta, loco tarincharum, habent ſudes ferreas; ſic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. in uita dictorum martyrum; ſic Vincent. in Spec. lib. 13. c. 141. ſic deniq. Petr. in catal. lib. 1. c. 57. Puto aūt tarinchas illas eſſe, quas Ioſeph. lib. de Machab. ex uerſione Eraſmiana, appellat ſuccēſoria; quæ (inqt) erāt tenuia ferri tela ad incēdendum martyrē comparata.

e *Barſabæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

f *Eutychij.*] Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Prope Gades paſſum ferūt Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. Hiſpan. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſp. & in Theſaur. conc. to. 2. hac die.

g *Sabini Epiſc.*] De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Placentinæ. Scribit de eo S. Greg. Papa lib. 3. dialog. ca. 10. ubi refert inſigne miraculum ob eo editum. Claruit tpibus Gratiani & Theodoſij Impp. Interfuit una cū S. Ambroſio Mediolanenſi Epo Concilio Aquileienſi, ut eius Synodi Acta ſignificant. Habentur illic grauiſſimæ aduerſus Arianos a Sabino dictæ ſnīæ: erat. n. non tantum ſancti tate, ſed eruditione præcipuus; cui tm̄ tribuit S. Ambroſius, ut ſua ſcripta ab eodē uoluerit recognoſci, cenſura ipſius examinari, atq. iudicio comprobari; ut appa ret ex eius epiſt. 63. lib. 8. edit. Rom. ad eū dem Sabinum conſcripta, in qua hæc au rea eius ſententia legitur: Vnumquemq. fallunt ſua ſcripta, & auctorem prætereunt; atq. ut filij etiam deformes delectant, ſic etiam ſcriptorem indecores ſermones ſui palpant. Hæc ille beatus & egregius doctor Eccleſiæ. In eamdem item ſententiam S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 7. Ego (inquit) iudices meos ueros, & ueritate ſeueros magis intueor, &c. Si hęc tanti doctores Eccleſiæ; quis interim tantum ſibi ſumat, ut idoneus de ſe ipſo iudex ſibi eſſe uidea tur? His itaq. admonitus, fateor, non vnum, ſed plures ſcriptionum mearū ſem per optaui arbitros. Etſi habeam domeſticum cognitorem R. P. Franciſcum Bordinum, uirum plane diſertū quocum ab ineunte ætate ijſdem litterarū ſtudijs aſſueui; tm̄ præter eum, quo contentus eſſe poſſem, alios eruditos rerum noſtrarū non tantum inſpectores, ſed iudices induſtria quęſitos adhibere conſueui. Sed ad Sabinum, de quo agimus, reuertamur. Extant eiuſdem Ambroſij ad Sabinum aliæ ſcriptæ epiſtolæ, uidelicet lib. 1. epiſt. 8. lib. 4. epiſt. 30. 31. & libro 8. epiſt. 65. edit. Roman. in quibus licet cuius ſedis Epiſcopus fuerit, nulla mentio habeatur, tamen illum ipſum eſſe

Sabinum Epm Placentinũ, collegam in Concilio Aquileiensi, cognitorem q. sci prorum ipsius, omnis ratio suadet.

h *Danielis Stylitæ.*] De eo pariter Græci in Menolog Edidit eius Acta Metaph. quæ & Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6. descripserunt. Meminit eiusdẽ Niceph. hist. lib. 15. cap. 32 & lib. 16. c. 6. Cedren & alij in Leone Magno. Citantur eius Acta a sancto Ioanne Damasceno in orat. 3. de imaginibus. Cyrus exconsul columnam Danielis eleganti epigrammate illustrauit, ut eiusdem Danielis Acta testantur.

ix. C Pridie Idus Decemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE S. Synesij [a] martyris, qui tempore beati Sixti Papæ lector ordinatus, cum multos conuertisset ad Christum, apud Aurelianum Imperatorem accusatus, gladio percussus, martyrij coronam accepit. Alexandriæ sanctorũ martyrum Epimachi [b] & Alexandri, qui sub Decio Imperatore cum fuissent multo tempore in uinculis, & diuersis supplicijs affecti perduraſſent in fide, ignibus tandem consumpti sunt. Ibidem sanctarum mulierum Ammonariæ [c] virginis, Mercuriæ, Dionysiæ, & alterius Ammonariæ: quarum prima in eadem Decij persecutione, inauditis tormentorum generibus superatis, fero cædente, beatum uitæ finem percepit: tres uero aliæ, cum Iudex a feminis superari erubesceret, ac dubitaret ne eadem in illas exercens cruciamenta, earum etiam constantia vinceretur, statim iussæ sunt decollari. Eodem die sanctorum martyrum Hermogenis [d], Donati, & aliorum viginti duorum. Treuiris sanctorum martyrum Maxentij [e], Constantij, Crescentij, Iustini, & sociorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside passi sunt.

DECEMBRIS 12.

SYNESII. [a]] Celebris inter martyres, Græcis etiam notissimus fuit; qui de eodem agunt hac die in Menologio, ubi & certaminis eius Acta describunt, prout hic narrantur. De eius translatione in insulam Augiensem anno Domini 830. facta meminit Hermanus Contract. in chron. eo anno.

b *Epimachi & Alexandri.*] De quibus hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij: Græci autem de Epimacho agunt natalem diem pridie Kal. Nouembris: eius uero translationem Constantinopolim sa etam recolunt quinto Idus Martij. De utriusq. certamine scribit Dionysius Episcopus Alexandrinus apud Eusebium hist. lib. 6. c. 34. & alij ex prædicto auctore accipientes.

c *Ammonariæ & soc.*] Agunt de his mulieribus ijdem qui supra, Beda, & alij hac die: ijdemq. earum coronas martyrij describunt ex Dionysio, quem refert Eusebius hist. lib. 6. c. 34.

d *Hermogenis & soc.*] Beda, Vsuard. Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Hos in paludem quamdam esse demersos, ac sic martyrium consummasse, habetur

habetur in Thesauro concion. tom. 2.

e *Maxentij & soc.*] Non tantum hi tres clarissimi eius ciuitatis senatores tunc passi sunt, sed & quatuor alij, quorum hæc sunt nomina, Iustinus, Leander, Alexander, & Soter. De quorum corporum inuentione agit Sigebertus in chronico, anno Domini 1071.

13 Idibus Decembr. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

SYRACVSIS in Sicilia natalis S. Luciæ [a] virginis & martyris, in persecutione Diocletiani: quã cũ lenones, quibus, iubente Paschasio consulari, tradita erat, ut a populo castitati eius illuderetur, ducere uellent, nullatenus eam mouere potuerunt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde uero picem, resinam, feruens oleum nil læsa superans, tandem gladio in gutture percussa martyrium consummauit. In Armenia passio sanctorum martyrum Eustratij [b], Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Orestis, in persecutione Diocletiani: ex quibus Eustratius primo sub Lysia, deinde Sebastæ sub Agricolao Præside una cum Oreste exquisitis tormentis cruciatus, in fornacem missus reddidit spiritum: Orestes autem in stratum ferreum ignitum positus migrauit ad Dominum: ceteri apud Arabracos sæuissimis agitati supplicijs sub Lysia Præside, diuersimode martyrium consummarunt. Eorum corpora postea Romam translata, in ecclesia S. Apollinaris honorifice sunt collocata. Apud Sardiniam in Sulcitana insula passio sancti [c] Antiochi sub Hadriano Imperatore. Cameraci in Gallia S. Authberti [d] Episcopi & confessoris. In pago Pontino S. Iudoci [e] confessoris. In territorio Argentoratensi sanctæ Othiliæ [f] virginis.

DECEMBRIS 13.

LVCIÆ.[a]] Agunt de eadem Latini omnes hac die, simul & Græci, eiusque martyrij Acta ijsdem omnibus notissima recitat Surius to. 6. Mombrit. tom. 2. & alij plures: reperiunturq. in antiquis codicibus manuscrip. Carmine autem eadem cecinit Sigebert. qui & trãslationes corporis eius egregio sermone prosecutus est. profitetur hæc ipse lib. de uir. illust. c. 172. Plura de ipsa S. Aldelmus, tam soluta oratione, quam carmine in lib. de laude virgin. Itidem Baptista Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Luciæ ago nem heroico carmine egregie decantauit, sicut & SS. virginum Apolloniæ & Margaritæ.

b *Eustratij & soc.*] De his Græci hac etiam die agunt in Menologio. Horum res præclare gestæ, a Metaphraste descriptæ, extant apud Lipom. to. 5 & Sur. to. 6. Legimus easdem in nonnullis codicibus manuscrip. & inter alios in eo qui asseruatur Romæ in ecclesia S. Mariæ ad Martyres. est eorum exordium: Regnantibus Diocletiano & Maximiano Imppp. Habemus easdem in nostra bibliotheca; in quibus & nomen auctoris, qui ea con

scripsit, proditur: nimirum Eusebius monachus Sebastenus, qui ea tradidit Auracinis, penes quos celebrior erat eorum memoria. In his quæ hēmus apud nos, aperitur & nomen auctoris, qui ea Latinitate donauit. Fuit is Ioannes seruus S. Ianuarii (sic enim inscribitur) qui uixit Neapoli temporibus Athanasij iunioris, eius sedis Episcopi: hæc etenim habet auctor in præfatione: Athanasius iunior Parthenopensis ecclesiæ Præsul, patrui sui magnifici Præsulis studia secutus, me impulit, &c. Trithem. de scriptoribus Ecclesiast. testatur horum Acta esse conscripta a Dorotheo. Agit de ijsdem martyribus Niceph. hist. lib. 7. c. 14. Asseruantur Romæ horum corpora in ecclesia S. Apollinaris Episcopi, ubi ad reparandas ingentes clades Germanarum ecclesiarum ab hæreticis illatas Gregorius XIII. Papa diuino consilio stabiliuit Collegium Germanicum, addidit & Hungaricum, auxitq. ampliſſimis domibus, ac reditibus.

c *Antiochi.*] De eodem tabulæ eius ecclesiæ hac die. Inde etiam accepimus eius Acta plenius scripta, atque (prout in eius solemnitate recitari solent) per lectiones distincta. incipiunt: Sicut sanctorum omnium, &c.

d *Authberti Episc.*] Agunt de eodem Vsuard. Ado, & alij recentiores. Extant eius vitæ Acta apud Sur. to. 6. Meminit eiusdem Sigebert. in chron. anno Domini 650. 651. & 658. Plura de eodem Molanus in Indic. Sanct. Belgij. Recensetur in tab. Democharis octauus eius sedis Episcopus.

e *Iudoci.*] Eius res gestas a Florentio abbate conscriptas edidit Sur. to. 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 653. Vincent. hist. li. 24. c. 105. 106. Petrus in catal. lib. 1. cap. 65. & Molanus in addit. ad Vsuardum.

f *Othiliæ.*] De eadem Adonis Martyrologium. Claruit circa annum Domini septingentesimum, ut constat ex chron. Germ. Hæc cæca a natiuitate in baptismate uisum recepit, exercuitque monasticam disciplinam in Alsatia. De eadem agit Molanus additio. ad Vsuardum.

vij. Decimonono Kal. Ianuarij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
12		13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23		

ALEXANDRIAE sanctorum martyrum Heronis[a], Arsenij, Isidori, & Dioscori pueri: quorum tres primos Iudex in persecutione Deciana varijs tormentis dilanians, cum pari constantia uideret armatos, tradi ignibus iubet: Dioscorus uero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad consolationem Fidelium dimissus est. Antiochiæ natalis sanctorum martyrum Drusi[b], Zosimi, & Theodori. Eodem die passio sanctorum Iusti[c] & Abūdātij, qui sub Numeriano Imperatore & Olybrio Præside in ignem iniecti, cum euasissent illæsi, gladio percussi sunt. Rhemis passio sanctorum Nicasij[d] Episcopi, Eutropiæ virginis sororis eius, & sociorum martyrum, qui a barbaris Ecclesiæ hostibus cæsi sunt. In Cypro insula natalis beati Spiridionis[e] Episcopi, qui unus fuit ex illis confessoribus, quos Maximinus dextro oculo effosso, & sinistro poplite succiso, ad metalla damnauerat. Hic prophetiæ dono, & signorum

gloria

gloria inclytus fuit,& in Nicęno Concilio philosophum Ethnicum Christianę religioni insultantem deuicit,& ad fidem perduxit. Bergomi S. Viatoris [f] Episcopi & confessoris. Papię S. Pompeij [g] Episcopi. Neapoli in Campania S. Agnelli [h] abbatis,gratia miraculorum illustris,qui obsessam vrbem sępe visus est crucis vexillo ab hostibus liberare. Mediolani sancti Matroniani [i] eremitę.

DECEMBRIS 14.

HERONIS *& soc.*[a] De his Beda, Vsuard. Ado,& alij. Scribit eorum certamina Dionys. Alexand. quæ tecitat Eusebius hist. lib. 6. c. 34. In editione Christophorsoni loco Atsenij, Ater legitur. Græce habet ἄτηρ.

b *Drusi & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recętiores de his hac die agunt.

c *Iusti & Abundij.*] Eius passionis Acta describuntur hymno sacro in Breuiario Toletano, vbi de his plurib⁹ agit.

d *Nicasij episc. Eutropiæ,& soc.*] De his Vsuard. Ado, cōsentiuntq. vet. manuscrip. Acta aūt ipsorum ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 7. Agūt de his Otho Frising. li. 4. c. 28. Sigeber. in chrō. anno Dñi 453. Nicol. Olaus in Attila, Vincēt. Spec. hist. li. 21. c. 37. Petrus in catal. li. 1. c. 69. & Mombrit. to. 2. quorum alij passos hos tradunt temporibus Vuandalicæ cladis, alij autem sub Attila Hunnorum Rege. De basilica S. Nicasij Rhemis agit Hincmarus in uita S. Remigij.

e *Spiridionis Episc.*] Beda ac ceteri Latinorum de eodē hac die, Græci aūt pridie Idus Decemb. in Menologio. Nō tolū interfuit SS. Nicęno Cōcilio, sed & ad numeratur etiam Spiridion, seu Spiridon inter Patres qui in Concilio Sardicensi fidem Catholicam propugnarūt, vt constat ex Athanasij apolog. 2. Eius Acta edita a Metaphraste habet Lipo. to. 5. & Sur. to. 6. Ruffinus de eodem lib. 1. c. 5. Socrates lib. 1. c. 8. Sozomen. lib. 1. c. 11. Niceph. lib. 8. c. 15. & 42. Gregorius presbyter in orat. habita de sanctis Patribus Nicææ, congregatis, Cedren. in Constantino, Glycas,& alij. Licet autē Metaphrastes auctorem qui Acta Spiridionis scripsit, non prodat; constat tamē (teste Suida) ea esse conscripta a Triphyllio Episcopo eius discipulo versibus iambicis, sed non extant. De conuersione philosophi ijdem qui supra agunt,& Euseb. hist. lib. 10. cap. 3.

f *Viatoris Episc.*] Beda de eodē, licet ponat in Gallijs. Agit Galesinius de eodem ex tabulis ecclesiæ Bergomensis.

g *Pompeij Episc.*] Tabulæ eccles. Papiē. vnde & eius Acta manuscripta accepimus: plura de eodem in Actis S. Syri eiusdem ecclesiæ Episcopi.

h *Agnelli abb.*] Tabulæ ecclesiæ Neapol. vbi religiosissime colitur. Extant eius Acta edita a Paulo Regio; habemus & nos manuscript. in nostra bibliotheca, vbi & quædam a uiro sancto miracula edita leguntur, Claruit temporibus Gregorij Papæ, & Mauritij Imp. cum Neapolitanæ ecclesiæ præesset Fortunatus, de quo est frequens mentio in registro S. Gregorij Papæ. Legi & libellum miraculorum eius, cum essem Neapoli.

i *Matroniani.*] De eo etiam tabulæ ecclesię Mediolanen. ex quibus Galesinius.

15 Decimooctauo Kal. Ianuarij. Luna. Fvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE sanctorum martyrum Irenæi [a], Antonij, Theodori, Saturnini, Victoris, & aliorum decem & septem, qui in persecutione Valeriani pro Christo passi sunt. In Africa passio sanctorum Faustini [b], Lucij, Candidi, Cęliani, Marci, Ianuarij, & Fortunati. Ibidem S. Valeriani [c] Episcopi, qui cum esset annorum plus octoginta, in persecutione Vuandalica sub Geiserico Rege Ariano, conuentus ab eo vt traderet ecclesiæ vtensilia, idq. constanter renuisset, extra ciuitatem singularis iussus est pelli: cumq. præceptum esset, ut nullus eum neq. in domo, neq. in agro dimitteret habitare, multo tempore in strata publica nudo sub aere iacens, in confessione & defensione Catholicæ veritatis cursum beatæ vitæ cõpleuit. In territorio Aurelianensi S. Maximini [d] confessoris. Apud Iberos trans Pontum Euxinum sanctæ Christianæ ancillæ [e], quæ uirtute miraculorum gentem illam tempore Constantini ad fidem Christi perduxit.

DECEMBRIS 15.

RENÆI *& soc.* [a]] De his uet. manuscrip. ex quibus & recentiores hac die.

b *Faustini, Lucij, & soc.*] Agunt de his Beda, atq. alij recentiores, adstipulanturq. uet. manuscripta.

c *Valeriani Episc.*] Beda, Vsuardus, alijq. de eodem hac die. Eius res gestas conscripsit Victor Vticensis lib. 1. de persecut. Vuandal. ex quo & ceteri accepisse noscuntur.

d *Maximini.*] Agũt de eodẽ Beda Vsuardus, Ado, ac ceteri recẽtiores hac die.

e *Christianæ ancillæ.*] Hæc, de qua agitur, eo quod nomẽ eius incognitũ haberetur, nõ proprio, sed appellatiuo potius nomine Christiana ancilla dicta videtur. De Apostolico munere, quo (Deo dãte) hæc functa est, egregijsq. miraculis, & Gentilis populi ad Christũ conuersione, scribit in primis Ruffinus hist. li. 1. c. 10. Socrates lib. 1. c. 26. Sozomenus li. 2. c. 6. Theodoretus lib. 1. c. 24. Cassiodorus ex prædictis in tripart. lib. 9. c. 45. Nicephorus lib. 8. c. 34. & 45. Suidas, & alij. Claruit tempore Constantini Imperatoris. Perseuerauit florentissimus Christianismus in Iberia: agit enim de Iberis Christianis summa cũ laude Procopius de bello Persico l. 1. Hi etenim, ingruentibus hæreticorum procellis, fidẽ Catholicam integram illibatamq. seruarunt.

v. G Decimoseptimo Kal. Ianuarij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

TRIVM puerorum, Ananiæ [a], Azariæ, & Misaelis, quorum corpora apud Babyloniam sub quodam specu sunt posita. Rauennę SS. martyrum Valentini [b] magistri militum, Concordij eius filij, Naualis, & Agricolæ, qui in persecutione Maximiani pro Christo passi sunt. Formijs in Campania S. Albinæ [c] virginis & martyris, sub Decio Imperatore. In Africa pas-

sio

sio plurimarum sanctarum[d] Virginum, quæ in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano suspendia, pondera, laminasq. ignitas tolerantes, martyrij agonem feliciter consummarunt. Viennæ beati Adonis[e] Episcopi & confessoris, Aberdone in Hibernia S. Beani[f] Episcopi. Gazæ in Palæstina S. Irenionis[g] Episcopi.

DECEMBRIS 16.

TRIVM *puerorum, Ananiæ, & sociorũ*[a].] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio die sequenti. Post multa quæ in diuinis Scripturis de his testata habẽtur, agit Iosephus antiq. li. 10. c. 11. & auctor apud Isid. de uita & obitu sanct. cap. 60. vbi meminit de ipsorum sepulchro. De manu horum vnius translata Babylone Alexandriam, ac de basilica illic erecta, narratur historia in Actis Cyri & Ioãnis, apud Lipom. to. 5. De alijs reliquijs eorumdẽ positis iuxta loculũ Danielis Stylitæ, habes apud Metaph. in Actis S. Danielis, apud Lipom. to. 5. Athan. ser. 3. contra Arianos appellat hos tres pueros martyres Babylonios, sic dicens: Id cognoscentes et martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias, Misael, refutãt Arianorũ impietatẽ, &c.

b *Valentini & soc.*] De his Beda, Ado, & alij recentiores: ipsorum martyrium narrat Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2.

c *Albinæ.*] De eadem uet. manuscrip. Eius Acta ex antiquis monumentis ecclesiæ Caietanæ accepimus: est illorum exordium: Tempore adueniente, &c. Fuit Romæ eius nomine femina genere & sanctitate illustris, de qua frequenter summa cũ laude meminit S. Hieron.

d *Sanctarum uirg.*] Harum fortem in confessione constantiam atq. coronam martyrij scribit Victor de persecut. Vuándal. lib. 1. Non tantum pro fide Catholica subiere martyrium; sed etiam, ut calumniosum mendacium in sanctos Episcopos dicerent, cruciatæ sunt sæuissimẽ; sed præualuit earum subnixa ueritate constantia.

e *Adonis Episcop.*] De eo hic Bedæ Martyrologium. Hic ille ipse qui chronicon scripsit, perduxitq. vsq. ad annum Domini 880. Alium ab ipso non inuenimus eius ecclesiæ Episcopum.

f *Beani.*] Vet. manuscr. ex quibus Molanus hac die. Fuit hic Episc. Aberdonensis, vt idem testatur.

g *Irenionis Episc.*] De quo præclara mentio in Actis S. Porphyrij Episcopi Gazensis, quæ ex Metaphraste, & ille ex Marco diacono, recenset Lipom. tom. 5. Claruit tempore Theodosij Imperatoris. Ei successit Aeneas, ac inde subrogatur Porphyrius; ĩ cuius uita hęc Marcus diaconus: Irenion quoq. fuit ciuis Angelicarum potestatum, cuius laudes fieri non potest vt scribantur in digressione; sed opus esset opere separato ad hoc, vt conscriberemus vitam huius dicti inclyti Irenionis: alijs uero id relinquimus scriptoribus, qui eius uiam sciunt accurate. Hæc ille.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ELEV-

LEVTHEROPOLI in Palæstina sanctorum martyrum Florini [a], Calanici, & sociorum quinquaginta & octo, qui tempore Heraclij Imperatoris a Saracenis ob Christi fidem occisi sunt. Massilię in Gallia beati Lazari [b] Episcopi, quē Dominus in Euangelio a mortuis suscitasse legitur. Bigardis prope Bruxellam sanctæ Viuinæ [c] virginis, cuius egregiam sanctitatem miracula crebra testantur. Constantinopoli sanctæ Olympiadis [d] viduæ. Andaniæ apud Septemeccleſias beatæ Beggæ [e] viduæ, sororis sanctæ Gertrudis. Eodem die translatio [f] sancti Ignatij Episcopi & martyris, qui tertius post beatum Petrum Apostolum Antiochenam rexit ecclesiam: cuius corpus ab vrbe Roma, ubi ipse sub Traiano passus fuerat, Antiochiam delatum, extra porta Daphniticam in cœmeterio ecclesię positum fuit: in qua celebritate sanctus Ioannes Chrysostomus concionem ad populum habuit: postmodum uero eius reliquiæ rursus Romam translatę sunt, & in ecclesia sancti Clementis vna cum corpore eiusdem beatissimi Papę & martyris summa veneratione reconditę.

DECEMBRIS 17.

LORIANI *& soc.* [a]] De his Beda, Vsuard. Ado, Petr. in catal. li. 1. c. 73. & alij. Passi habētur anno 37. Heraclij Imp. de eadem barbarica incursione, & ecclesiarum clade agitur in hist. Miscel. de qua & Cedren. in comp. hist.

b *Lazari episc.*] Beda, Vsuard. Ado, ceteriq. recētiores; Gręci agunt in Menolog. trāslationē reliquiarū eius Cōstantinopolim factam xvj. Kal. Nouēb. Leone VI. Imp. qni nobilē eidē erexit basilicā, ut scribit Cedren. in eodē Imp. De eadē trāslatione e Cypro insula agit Zonaras in 3. part. Annal. in Leone Philosopho. Extat de S. Lazaro encomiū Andrea Cretensis Græce scriptū in bibliotheca Sforziana, cod. manuscr. nu. 11. De rebus gestis ipsius, præter illa q̄ in sacro leguntur Euāgelio, plura habētur in Actis sancta rū Marthę, & Magdalenę, et Maximini.

c *Viuinæ*.] Tabulæ eius ecclesiæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vsuard. & in Indic. Sanct. Belgij.

d *Olympiadis*.] De ea uet. manuscrip. Græci autem in Menolog. viij. Kal. Augusti, vbi hęc legunt: Vixit hęc sub Imp. Theodosio, Arcadio & Honorio filijs, Anisij secundi Comitis filia neptis Ablauij Præfecti, desponsata Nebridio, cū quo paululum tpis vixit, antequam cum eo copula iungeretur: sicq. virgo simul & uidua remansit, tempus oē transigens in ieiunijs, venerata *plurimum sanctos* Dei sacerdotes, ac *præcipue S. Ioannem* Chrysostomum. Hæc ibi. Cum autem hæc dicatur neptis Ablauij; tenuit hic primum locum apud Constantinū Imperatorem filiamq. habuit Olympiadē, quæ iussu Cōstantij Imperatoris nupsit Arsaci Armenię Regi, ut auctor est Ammianus Marcellin. lib. 20. An autem huius ex alio uiro Ablauij neptis Olympias fuerit filia, incōpertum habemus. Ad Olympiadis nuptias vocatus S. Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ se impeditum excusat per litteras, ad Anisiū epist. 57. Scripsit tn̄ ad eam carmen paræneticum, quo eam instituit vt se gerere debeat in sancto coniugio. De eadē Olympiade, cū ad secunda uota transire per Theodosium Imperatorem cogeretur, cui restitit; plurib⁹ agūt Pallad. in dialog. de S. Ioanne Chrysostomo, Sozomenus

menus lib.8.c.24.Pallad. Galat.in Lauſiacis ca.43. Leo Imp. in encomio de S. Ioan. Chryſoſtom.& Niceph.hiſt.li.13. c.24. Extant eiuſdem S. Ioan. Chryſoſt. ad eamdem epiſtolæ ſeptemdecim, quibus quaſi quibuſdam coloribus eius egregiæ laudes panduntur; cum præſertim hæc uitans ſchiſmaticos, inhærens Catholicis, Ioannis partibus, eius cauſa ad tribunal vſq. perducta, bonis multata, alijsq. grauiſſimis ærumnis confecta eſt: quando ipſam idem Ioannes Chryſoſt. pluribus litteris eſt conſolatus.

e *Beggæ viduæ.*] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & plurib⁹ in Indic. Sanct. Belg. vbi hæc ſcribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primum Ducem Brabantiæ & Maiorem domus in Auſtraſia, germanam uero ſororẽ beatiſſimã Gertrudem. Hæc, Anſigiſo uiro ſuo peremptο, Romam adijt dominam mundi & Eccleſiæ caput. Vnde cũ bene dictione Papæ, & donata reliquijs reuerſa, in honorem ſeptẽ eccleſiarum Romanarum, Andanæ ad Moſam cœnobiũ Septem eccleſiarum fundauit &c. ibi. n. vixit regulatibus diſciplinis; & ſanctitate pollens, hac die migrauit ad Dominum. Voluimus hæc ad uerbum deſcripſiſſe, non tantum ut eius genus & ſanctitas innoteſceret, ſed ut celeberrimum ac ve tuſtiſſimum cultum ſeptem Romę eccleſiarum eſſe conſtaret. De eadem Sigebert. in chron. anno Domini 686. De eius autem obitu anno 698. agit.

f *Translatio S. Ignatij.*] De qua etiam hac die Beda. Vſuard. & alij recentiores. Fuit hæc prima translatio: quando conſummato martyrio, eius diſcipuli, qui eũ ſecuti fuerant Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua translatione agitur in fine Actorũ martyrij ipſius, eamq. graphice deſcribit egregia oratione S. Ioan. Chryſoſt. poſitum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad Portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodoſij Iunioris delatum eſt ſummo cum honore intra ciuitatem Antiochiam, poſitum in templo quod Fortunæ dicebatur, ut teſtatur Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 44. licet erret, cum ait, tunc, videlicet tempore Theodoſij, Roma illuc eſſe perlatum: nam arguitur prædictorum auctoritate, necnon etiã S. Hieronymi in lib. de Script. Eccleſiaſt. in Ignatio, dum ait, eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cœmeterio. De eadem translatione iterum facta ſcribit Euagrius Schol. hiſt. li. 1. c. 16. De tertia autem, quando Romam delatum eſt, nihil mihi hactenus compertum habetur. Opinor tamen tunc inde ablatas ſanctiſſimi martyris reliquias, cum Iuſtiniano imperante, ciuitas illis a Coſrhoe Rege Perſarum igni ferroq. vaſtata eſt, anno Domini 540. Agit Procop. de eodem clade lib. 2. de bello Perſico.

18 Quintodecimo Kal. Ianuarij. Luna. B iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PHILIPPIS in Macedonia natalis ſanctorum martyrum Rufi[a] & Zoſimi, qui ex eo numero diſcipulorũ fuerunt, per quos primitiua Eccleſia in Iudæis & Græcis fundata eſt: de quorum etiam felici agone ſcribit ſanctus Polycarpus in epiſtola ad Philippenſes. Laodiceæ in Syria paſſio ſanctorum Theothimi[b] & Baſiliani. In Africa ſanctorum martyrum Quincti[c], Simplicij, & aliorum, qui ſub Decij & Valeriani perſecutione paſſi ſunt. Ibidem ſancti Moyſetis[d] martyris. Itẽ in Africa

ſancto-

sanctorum martyrum Victúri[e], Victoris, Victorini, Adiutoris, Quarti, & aliorum triginta. Mopsuestiæ in Cilicia sancti Auxentij[f] Episcopi, qui olim sub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quam vuas Baccho offerre: factusq. Episcopus, præclarus meritis in pace quieuit. Turónis sancti Gatiani[g] Episcopi, qui a sancto Fabiano Papa eiusdem ciuitatis primus Episcopus ordinatus, multis clarus miraculis obdormiuit in Domino.

DECEMBRIS 18.

REVEI *& Zosimi* [a].] Beda, Vsuar. Ado, & alij de ijsdem hac die. Hi summopere laudantur a S. Polycarpo in epistola ad Philippenses, dum eosdem una cum S. Ignatio in exemplum ponit sinceræ fidei, & perfectæ charitatis. De his iterum apud Bedam septimo Kal. Ianuarij: sed perperam additum uidetur Zosimo nomen Rom. Pontificis, quasi fuerit Zosimus Papa, de quo infrà 26. Decembris.

b *Theotimi & Basiliani.*] De his item Beda, & alij recentiores, consentiunque uet. manuscripta.

c *Quincti & soc.*] Beda de ijsdem hac die. Fuit Quinctus Episc. in Mauritania temporibus Decij Imp. ad quem extat S. Cypriani epist. 71. Inscribitur nomen eius in epist. ad Cornelium Papam 54. An autem hic ille idem sit, non satis exploratum habeo.

d *Moysetis.*] De eodem Beda, Vsuardus, & uet. manuscripta, itemq. recentiores agunt.

e *Victuri & soc.*] De his eadem manuscripta S. Cyriaci hac die.

f *Auxentij Episc.*] De eo Græci, eiusque certamen temporibus Licinij exhibitum describit Suidas, ex quo Lipom. to. 4. Alius eiusdē nominis est ille qui tēporibus Diocletiani ob Christi fidem ad bestias damnatus est, de quo Euseb. hist. lib. 8. c. 17. Alius insuper qui cum Eustratio atque Mardario passus est, de quo supra. Prætermittimus alios absq. martyrio eius nominis sanctitate nobiles.

g *Gatiani Episc.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die; pluribus Gregorius Turonēsis de gest. Franc. lib. 1. c. 30. & lib. 10. c. 31. Ponitur hic primus Turonen. sedis Episcopus creatus Aemiliano & Aquilino Consl. Est is annus a Christo 251. secundum veriorem supputationem.

ij. C Quartodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ALEXANDRIAH in Aegypto B. Nemesij[a] martyris, qui primo per calūniam quasi latro Iudici delatus, eoq. crimine absolutus, mox in persecutione Decij Christianę religionis nomine Aemiliano Iudici accusatur: a quo geminatis supplicijs excruciatus, cum latronibus iussus est incendi, Saluatoris deferens similitudinem, qui una cum latronibus pertulit crucem. Nicææ sanctorum Darij[b], Zosimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomedię sanctorum martyrum Cyriaci[c], Paulilli, Secundi, Anastasij, Syndimij, & sociorum. In Mauritania S. Timothei[d] diaconi, qui ob Christi fidem post diros carceres in ignem coniectus, martyrium

constimmauit. Gazę in Palęstina passio sanctarum Meuris [e] & Theę. Antisiodori S. Gregorij [f] Episcopi & confessoris. Aureliani sancti [g] Adiuti abbatis, prophetiæ spiritu illustris. Romæ sanctæ Faustæ [h] matris sanctæ Anastasiæ, nobilitate & pietate insignis.

DECEMBRIS 19.

NEMESII [a].] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij, ijdēq; ex epistola S. Dionysij Episcopi Alexandrini, quam recitat Eusebius hist. lib. 6. cap. 34. vbi eius certamen ponitur.

b *Darij & soc.*] Agit de Dario Vsuardus hac die; ceteri autem restituti sunt ex prædicto antiquo manuscripto.

c *Cyriaci & soc.*] Beda de ijsdem agit, ac recētiores, suffragatur q. manuscripta.

d *Timothei diac.*] De quo etiam Græci hac die in Menol. ibiq. recensent eius martyrium.

e *Meuris & Theæ.*] Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in Actis S. Porphyrij Episcopi Gazensis refert harum uenerandas reliquias Gazæ positas esse in ecclesia S. Timothei martyris.

f *Gregorij Episc.*] De eo Vsuardus hac die. Apud Bedam deprauate legitur Gregorius Papa. De eodem Ado, & alij recentiores. Numeratur hic decimustertius eius sedis Episcopus: sedit an. duodecim, & mens. sex, temporibus Vigilij & Siluerij Rom. Pont. ut cōstat ex tabulis eius ecclesię, quas recitat Demochares.

g *Adiuti abb.*] Vet. manuscripta, ex quibus etiam recentiores hac die agunt.

h *Faustæ.*] De eadem manuscrip. Extat S. Anastasiæ epistola perbreuis ad S. Chrysogonum, vbi de ea his verbis meminit: Fausta mater Christianissima semper vixisse probatur & casta: hæc me inter ipsa cunabula fecit fieri Christianam, &c. Apud Nicephorum lib. 14. in fine, Flauia, pro Fausta legitur, vt est apud Suidam.

20 Tertiodecimo Kal. Ianuarij. Luna. D j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA [a] sancti Thomæ Apostoli. Romæ sanctorum martyrum Liberati [b] & Baiuli. Alexandriæ sanctorum martyrum Ammonis [c], Zenonis, Ptolemæi, Ingenis, & Theophili militū, qui tribunalibus astantes, cum quidam Christianus in supplicijs positus trepidaret, & iam pene abnegandum declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabantur erigere: cumq. hac de causa totius populi clamor in eos prosiliret, prorumpentes in medium, Christianos se esse testati sunt: per quorum victoriam Christus, qui suis eam animi constantiam dederat, glorioſissime triumphauit. Geldubę S. Iulij [d] martyris. In Arabia SS. martyrum Eugenij [e] & Macarij presbyterorum, qui a Iuliano Apostata, cum ipsius impietatem arguissent, sæuissimis plagis affecti, atq. in vastissimam eremū

rele-

relegati, gladio cęsi sunt. Antiochię natalis S. Philogonij [f] Episcopi, qui ex causidico ad eam ecclesiam regendam Dei nutu accersitus, aduersus Arium vna cum S. Alexandro Episcopo & socijs primum pro fide Catholica certamen inijt, clarusq. meritis quieuit in Domino: cuius annuam festiuitatem S. Ioannes Chrysostomus præclaro encomio celebrauit. Brixiæ sancti Dominici [g] Episcopi & confessoris.

DECEMBRIS 20.

VIGILIA *S. Thomę.*[a]] De eadem Beda, & alij recentiores, Concil. Oxonien. & qui agunt de diuin. offic. ut Durand. lib. 6. cap. 7. & alij.

b *Liberati & Baiuli.*] Agit de his Beda, Vsuardus tantum de Liberato in Amphitrea.

c *Ammonis & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri de his hac die. Extat epistola S. Dionysij Episcopi Alexandrini, quam recitat Euseb. histor. lib. 6. cap. 34. qua eorumdem describitur martyrium.

d *Iulij.*] De eo etiam Vsuardus hac die. Gelduba in Thracia ponitur ab Vsuardo, nisi sit mendum in codice: verum Plinius lib. 19. cap. 5. dicit Geldubam est castellum Rheno impositum; aliam Geldubam non inuenimus.

e *Eugenij & Macarij.*] Agũt de his ẽt Græci hac die in Menologio, eorumque certaminis compendium breui summa perstringunt. Porro eorũ Acta plenius prosecutus est Metaphrastes in uita S. Artemij martyris, quam *descripsit* Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. die 20. *Octobris.* Memini me legisse eorumdem certamen in cod. manuscr. biblioth. S. Petri in Actis Patermutij.

f *Philogoni Episc.*] Græci etiã de Philogonio hac die in Menologio. Extat homilia S. Ioannis Chrysostomi dicta in die natali ipsius to. 3. Ex litteris Arij hæresiarchæ, quas recitat S. Epiphan. in Panar. hæresi 69. maxma laus eidẽ Philogonio comparatur, dum illis significat, hunc ipsum suæ sectæ præcipuũ aduersarium esse. De eodem Hiero. chron. Niceph. Episcopus chron. & Niceph. Callist. hist. lib. 8. cap. 6. 7. 8. 9. & 14.

g *Dominici episc.*] Tabulæ eccles. Brixian. Meminit de eo Rempertus eiusdẽ ciuitatis Episcopus in sermone habito de translatione S. Philastri. De alio Dominico confessore agitur hac eadem *die* in nonnullis ecclesijs *Hisp. de* quo mentio habetur in Thesauro concion. tomo 2.

* E Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

CALAMINAE natalis beati Thomæ [a] Apostoli, qui Parthis, Medis, Persis, Hyrcanis, & Brachmanis Euangelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Christiana religione instituisset, Regis iussu lanceis transfixus occubuit: cuius reliquiæ ad urbem Edessam, deinde Orthonam in Apulia translatæ sunt. In Tuscia sanctorum martyrum Ioannis [b] & Festi. In Lycia sancti Themistoclis [c] martyris, qui sub Decio Imperatore pro sancto Dioscoro, qui quærebatur ad necem,

cem,se offerens, equuleo tortus,raptatus,ac fustibus cæsus, martyrij coronam adeptus est. Nicomediæ S.Glycerij [d] presbyteri,qui in persecutione Diocletiani multis tormentis uexatus, in ignem demũ conjectus,martyrium consummauit.Antiochiæ S. Anastasij Episcopi & martyris,qui,Phoca imperante,a Iudæis sæuissime necatus est.Treuiris S.Seuerini Episcopi & confessoris.

DECEMBRIS 21.

THomae *Apostoli* [a].] De quo Beda,ac ceteri Latinorũ; Græci autem pridie Non. Octobris, ut constat ex eorum Menol. & constitutione Emmanuelis Imp. De prædicatione Thomę,de qua hic agitur,quod ad Parthos pertinet, Origenes testatur lib.3.in Genes.Euseb. hist.lib.3. c.1.Ruffin.hist.lib.1.c.9.Socrat.lib.1.ca. 15. De Æthiopia meminit Ioãnes Chrysost.homil. in duodecim Apostolos,cum ait: Thomas baptismate Æthiopas dealbat. De prædicatione ad Indos scribit Greg.Nazianz.orat. ad Arianos,& Gregor. Papa in Euangel.hom.17. De ceteris regionibus,quæ hic numerantur,agit Sophron.apud Hieron.de Scrip. Eccles. auctor apud Isid. de vita & obitu sanct. c.76.Dorotheus in Synopsi, Beda in collect. & alij. De ueteribus monumentis eius prædicationis apud Indos, consule Hieron. Osorium Episcopum Siluẽsem grauissimum Indicarum rerum nostri tẽporis scriptorem lib.3.Nõ tm̃ Brachmanis,sed & Taprobanę insulę accolis Euãgelium annunciasse,scribit Niceph.hist. lib. 2.c.50.Ante eum idem affirmare videtur Theodoretus de legibus. De Actis S.Thomæ Gelasius meminit, & reijcit inter apocrypha;eadem habet Augustinus lib.contra Adimant.Manich.ca.17. contra Faust.lib.22.cap.9 & de ser. Domini in mon.lib.1.cap.20.Extant ea inter passiones Apostolorum exanonymo. Reliqua uero scripta eius nomine,ut Circuitus, Actus, Euangelium, & Apocalypsis Thomæ dicta, damnata prorsus atque reiecta reperiũtur in primis ab Athanasio in Synopsi, Epiphan.in Panar.hæres.47. Innocent. Papa epist.ad Exuperium Episcopum Tolosanum, Cyrillo in catechesi 6. ac denique a Gelasio Roman. Pót.in cap. sancta Rom.distin.15. Thomam.n.quemdam Manetis discipulũ eorumdem scriptionum auctorẽ fuisse, scribit idem Cyrillus in eadẽ catech. 6. prope finem,et Epiphan.hæres.66. De S. Thomæ corporis translatione, cuius hic mentio habetur,iam satis suo loco superius die 3.Iulij.

b *Ioannis & Festi.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij agunt.

c *Themistoclis.*] Agunt de eodẽ Græci in Menologio,ex quo etiam ceteri.

d *Glycerij.*] De quo Græci in Menologio.Meminit eiusdem Niceph.histor. lib.7.c.6.& Metaphrast.in Actis SS.Indes & Domnæ, die 26. Decembr. apud Lipom.tom.5.& Sur.tom.4.

e *Anastasij Episc.*] Alius hic ab illo, de quo supra xj.Kal.Maij.Vide notata ea die in Anastasio Sinaita. Meminit huius Niceph.hist.lib.18.c.44. sed confundit cum priori,ut ibi diximus.

f *Seuerini Episc.*] Vet.manuscr.ex quibus etiam Molanus hac die. Ponitur in tab.Democh. vicesimus secundus eius sedis Episcopus.

22 Vndecimo Kal. Ianuarij. Luna. F xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Lauicana inter duas Lauros natalis sanctorum triginta[a] Martyrum, qui omnes una die in persecutione Diocletiani martyrio coronati sunt. Ibidem S. Flauiani[b] exprafecti, qui sub Iuliano Apostata pro Christo inscriptione[c] damnatus, & ad Aquas Taurinas in exiliũ missus, illic orãs, spiritum Deo reddidit. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrum Demetrij[d], Honorati, & Flori. Alexandriæ S.[e] Ischirionis martyris, qui cum ad sacrificandum conuicijs & iniurijs cogeretur, atq. cõtemneret, præacuta sude per media viscera transuerberatus neci tradi tur. In Ægypto sanctorum Chæremonis[f] Episcopi Nilopolis, & alio rum plurimorum martyrum: quorum alij, sæuiente Decij persecutione, fuga dispersi, in solitudinibus errantes, a bestijs interempti sunt: alij fame, frigore, ac languore consumpti, alij a barbaris et latronibus necati, martyrij gloria coronati sunt. Nicomediæ S. Zenonis[g] militis, qui cum Diocletianum Cererì immolantẽ derisisset, maxillis con fractis, dentibusque excussis, capite truncatus est.

DECEMBRIS 22.

TRIGINTA *Martyrum*[a].] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De loco Inter duas lauros, mẽtio habetur etiam in libello de munificentia Constãtini, cum agitur de basilica SS. Petri & Marcellini ibi a Constantino erecta.

b *Flauiani*.] Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. manuscr. Agitur de eo in Actis S. Bibianæ martyris. Locum Aquę Taurinę dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuscia fuisse cõstat: Plinius enim lib. 3. c. 5. Aquenses Tauti nos ponit in Tuscia. De eodẽ loco pluribus scribit Rutilius Itiner. lib. 1. cum ait:

Nosse iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c.

Rursus vero de Aquis Taurinis, & inde denominata ecclesia Tauritana, sub diœcesi Centumcellensi, habetur mentio a S. Greg. in dialog. lib. 4. cap. 55. vbi plura de balneis ibi positis.

c *Inscriptione damnatus*.] Eiusmodi ignominia affici solitos Christianos confessores, docet Pontius diac. in uita S. Cypriani, dum ait: Quis denique tot confessores frontium notatarum secũda inscriptione signatos, & ad exemplum martyrij superstites reseruatos, incentiuo tubæ cælestis animatet? Hęc ille. Seruorũ vultus inscribi solitos, testatur Plin. lib. 18. cap. 3. & alij, ut Varro lib. 1. de re rustica. Seruos pœnæ etiam; unde Suet. in Caio ca. 27. ait: Multos honesti ordinis, deformatos prius stigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut ad bestias condemnauit. De seruo hisce notis deformato meminit Valer. lib. 6. c. 8. Dicebantur eiusmodi serui stigmatici; sic apud Dionem histor. Rom. lib. 97. itemq. aliquando litterati, atque inusti. Erat itaque inscriptio antiquum genus supplicij, quo summa irrogabatur ignominia, cum liberi hõis facies atris notis perpetuo mansuris profundis characteribus inciderẽtur. Meminit eius supplicij Seneca lib. 3. de ira, c. 3. cum ait: Varia vinculorum genera, varia pœnarum, lacerationes membrorũ, inscriptiones frontis, &c. Sed frequẽtius de beneficijs lib. 4. c. 137. & 138. vbi de inscriptione, qua Philippus Rex ingratum militẽ notandũ præcepit. Cõstantinus Imp. eiusmodi vultus deturpationem lege vetuit, sic rescribens ad Eumelium: Si quis in ludũ fuerit, uel in metallum pro criminũ deprehensorũ qualitate dãnatus, minime in eius facie scribatur, sed in manibus & in suris posthu pœna

na damnationis una ſcriptione comprehendi: quo facies, quæ ad ſimilitudinem pulchritudinis cæleſtis eſt figurata, minime maculetur. l. 2. de pœnis. Cod. Theod. Theophilus Imp. hæreticus Iconoclaſta abolitam antiquatamque pœnam reſtituit, hiſceq. non dicam ignominiæ, ſed præclariſſimæ laudis notis rigauit vultus ſanctorum martyrum Theophanis ac Theodori fratrum, quos Methodius illuſtris confeſſor, qui ob Chriſti fidem ab eodem Imp. tenebatur ſepulchro incluſus, per fidum internuncium his ſalutauit iambis:

Quorum libris ſcripta ſũt in cæleſtibus
Nomina, piæq. frontes compũctæ notis:
Hos, qui ſepultus ante funus eſt ſuum,
Vinctos ſalutat & ipſe uinculis grauis.

Hæc apud Georg. Cedren. in compẽdio hiſt. in Theoph. Comminatus eſt Theodoricus Rex Italiæ Opilioni & Gaudentio viris clariſſimis, inſcribẽdas notis ipſorum frontes. Boet. de conſolat. proſa 4. Thracibus uero notæ in facie ſcriptæ erant in ſignũ nobilitatis: unde in prouerbiũ adductæ Thraciæ notæ, ut ex Herodoto notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 7. c. 31. Meminit de Thracijs notis Valer. lib. 9. c. 14. 2. ext. Dacos ac Sarmatas ſolitos fuiſſe ſuas frontes notis inſcribere, auctor eſt Plin. lib. 22. cap. 1. Stigmata fuiſſe ẽt Britonũ inſignia; teſtatur Tertullianus lib. de virg. uelan. Fuerunt & Syri ſtigmatici: nõ tñ in vultu, ſed in uola manus, uel in ceruice (vt tradit Lucianus in Dea Syria) ſtigmata incidebant.

d *Demetrij & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

e *Iſchyrionis.*] In Beda mendoſe legitur Chiridonis; in Vſuardo, Schyrionis. ſatis conſtat ex epiſtola Dionyſij Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quã recitat Euſeb. hiſtor. lib. 6. cap. 34. cum cius Acta refert, Iſchyrionem dici debere.

f *Chæremonis Epiſc. et ſoc.*] Beda, Ado, & alij de ijſdem hac die: pluribus autem idem Dionyſ. eadem epiſt. apud Euſeb. lib. 6. cap. 34. prope finem.

g *Zenonis.*] Eius certamen deſcribitur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 25. Decemb. Habet eadem Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

23 Decimo Kal. Ianuarij. Luna. Gxxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE S. Victoriæ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Decij Imperatoris, cum eſſet deſponſata Eugenio Pagano, & nec nubere vellet, neque ſacrificare, poſt multa facta miracula, quibus plurimas Deo virgines aggregauerat, a carnifice percuſſa eſt gladio in corde, rogatu ſui ſponſi. Nicomediæ natalis ſanctorum viginti [b] Martyrum, quos Diocletiana perſecutio grauiſſimis tormentis cruciatos, martyres Chriſti fecit. Ibidem paſſio ſanctorum Migdonij [c] & Mardonij, quorum alter in eadẽ perſecutione igne crematus, alter in foſſam proiectus occubuit. Tũc etiam paſſus eſt diaconus S. Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis, qui cum litteras perferret ad Martyres, a Gentilibus tentus, & lapidibus obrutus, migrauit ad Dominum. In Creta ſanctorum martyrũ Theoduli [d], Saturnini, Eupori, Gelaſij, Euniciani, Zetici, Cleomenis,

Agathopi, Basilidis, & Euaristi, qui in persecutione Decij crudelia passi, capite cæsi sunt. Romæ B. Seruuli [e], de quo S. Gregorius [f] scribit, quod a primæua sui ætate vsque ad finem uitæ paralyticus iacuit in porticu prope ecclesiam S. Clementis, & demum Angelorum cantibus inuitatus, trāsiuit ad gloriam paradisi: ad cuius tumulum Deus miracula creberrime ostendit.

DECEMBRIS 23.

VICTORIAE.[a]] De eadem Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores: S. Aldelmus libro de laud. virg. tam prosa quam carmine Victoriā, ac eius germanam Anatholiam pluribus laudat, earumdemque res gestas cómemorat. Habemus vtriusque Acta manuscr. quorum est exordiū: Factum est autem vt vir, &c. Petr. in catalog. lib. 1. cap. 83. de ijsdem agit, atque alij.

b *Viginti Martyrum.*] Beda, Vsuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. cap. 84. & alij recentiores hac die.

c *Migdonij & Mardonij.*] Horū martyrium recensetur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Meraphrast. die 26. Decemb. ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Agitur ibidem de diacono Nicomedien si, de quo hic mētio habetur. De Migdonio item Niceph. hist. lib. 7. ca. 5. qui agit & de Gorgonio, quē diuersū esse a Mardonio, Acta superius citata significant.

d *Theoduli & soc.*] Agunt de his etiā Græci hac die in Menologio, eorumque passionis Acta describunt: locupletius autem Metaphrastes, ex quo Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6. eadem referunt.

e *Seruuli.*] De eo Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Eius Acta perpetuis scriptorū monumentis S. Gregorius Papa mandauit; agit. n. de ipso lib. 4. dial. c. 14. & homil. 5. in Euang. Erat eius memoria Romæ apud S. Clementem, vbi & eius vita picturis descripta habetur.

f *Gregorius scribit.*] Etsi mente nō excideri, me notationes tantummodo, & non apologias, vel inuectiuas conscribere: tñ non omno ab instituto alienum existimo, si cum sæpe in Romano Martyrologio libri dialogorum S. Gregorij Papę adducantur in testimonium, eosdem (ra-

ti Patris reuerentia *ductus*) a calumnijs vendicem, non dico hæreticorum (aliter enim cum illis mihi agendum *esset*) sed Catholici hoīs Melchioris Cani Episc. Canar. dum in suorum quos scripsit locorum Theologicorum commentario lib. 2. c. 6. aduersus prædictos dialogorum libros inconstanter ac incōsulte nimis loqui uideatur; & quos iam mille fere annis tam Occidentalis, quam Orientalis Ecclesia sūma fide, digna ueneratione, immensisque est laudibus prosecuta, audeat nouus assertor in controuersiam reuocare, ac fide minuere. At ne nos calūnia agere quis existimet; reddimus eius verba, præteritis nonnullis, quæ eodem capitulo ab ipso dicta, castigatione sunt digna. sic se habent, dum sanctos ac eruditos uiros hallucinatos esse aliquando, cōnatus est demōstrare: Quæ (inquit) ego eadem de Beda atque Gregorio iure fortasse ac uere dicere possum: *quorum ille in historia Anglorum, hic in dialogis* quædam miracula scribunt vulgo iactata & credita: quæ huius præsertim seculi Aristarchi incerta esse censebunt. Equidem historias illas probaré magis, si earum auctores, iuxta præfinitam normā, seuetitati iudicij curam in eligendo maiorem adiunxissent. sed quoniam modeste & circumspecto iudicio de tantis viris pronunciādum est, ne in his quidem duobus reijcienda sunt plurima: pauca enim in eis possis arguere, quāuis historiam Ecclesiasticam reuocare ad seueriora iudicia contendas. Hæc ille: cetera autem, quibus eumdem Gregorium fugillat, dicemus inferius. Appello te, vir erudite, qui feriendo demulces, et demulcēdo feris (vt iterum de Beda taceamus) cur non signas in Gregorij dialogis, illa quæ scribis, miracula vulgo iactata et credita;

ne

ne pauca, quæ tuo iudicio sunt arguēda, non arguens, vel reijciens, integrū opus fide minuas & in suspicionem adducas? Qui sint Aristarchi, qui ea incerta existimēt; licet te ab illis subtrahere uideatis, cum tamen eadem vulgo iactata ac credita dicas, re ipsa te inter illos adnumeras. Sed ante omnia te ipsum ad tuam reuoco scriptionem, dum præceptoris tui iudicium de te editū sic describis in duo decimi libri tui præfatione: Fratrem (inquis) Franciscum Victoria, lector optime, eum quē summum Theologiæ præceptorem Hispania Dei singulari munere accepit, solitum dicere audiui, postquā ab illius schola discessi, se ingenio meo quidem egregie delectari; sed id vereri, ne huius excellētia quadā elatus & exultans, immoderate iactaret; & grandior effectus, non læte modo & libere ingrederer, sed temere etiam ac licenter præceptoris vestigia conculcarem. Hæc tu ipse. At utinā vnius tm̄ præceptoris, & non maiorum oīum de dialogis Gregorij iudicium contempsisses, neque tot adstipulatoribus tuam prætulisses sn̄iam. Prouoco te ad Patres tuos sanctissimos ac eruditissimos uiros Hispaniarum doctores, Isidorum, S. Illefonsum, eiusq. successorem post Quiricum, S. Iulianū, qui libros prognosticó scripsit. Quātū Isidorus Gregorij scripta omnia plurimi fecerit, ipsum consule lib. de uir. illustr. cap. 27. ubi post immensa præconia, hęc tandem in fine: Felix (inquit) & nimirum felix, qui oīum studiorum eius potuit cognoscere dicta. Illefonsus & ipse de vir. illustr. ca. 2. Tantę (inquit) per gratiā Spiritus sancti scientiæ lumine prædituſ, ut non modo illi præsentium temporum quispiam, sed ne in præteritis quidem par fuerit vmquam. Ita. n. cunctorum meritorum claruit perfectione sublimis, ut exclusis omnium illustrium virorum comparationibus, nihil illi simile demostraret antiquitas. Vicit enim sanctitate Antoniū, eloquentia Cyprianum, sapientia Augustinum, &c. Certe Iulianus in his quæ disserit in libris prognosticon, e dialogorum S. Gregorij libris testimonium petit. Itēque sanctorum Patrum cōuentus ex ijsdem dialogis mutuati sūt auctoritatem, exijsdemque citatas historias describere, ut in Concilio Triburiensi ca. 17. vbi recitatur mirandum illud prodigium de Valentino ecclesiæ Defensore, de quo S. Gregorius agit lib. 4. dialog. c. 53. qd præceteris forte Aristarchi tui commentum esse censebunt. Hadrianus Papa in epistola quam scripsit ad Carolum Magnū, non semel eosdem S. Gregorij citat dialogos. Iisdem dialogis ut validissimis armis usus est etiam Ionas Aurelianēsis ad confutanda portentosa monstra Claudij Taurinensis. Quanti illos fecerit Zacharias Papa, hæc habes a Ioanne diacono lib. 4. cap. 75. Hos libros (inquit) Zacharias, sanctæ Ecclesiæ Romanæ Episcopus, Græco Latinoque sermone doctissimus, temporibus Constantini Imp. post annos fere centum septuagintaquinque in Græcam linguam conuertens, Orientalibus ecclesijs diuulgauit. Hæc Ioannes. Quāti autem eos Græci æstimarint, ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellant. Quid ad hæc, uir optime, numquid his omnibus cæcutientibus, tu solus vides? ac ceteris dormitantibus, tu solus vigilas? sed ad quam lucernam? tu ipse prodis, dum eodem capitulo hæc de Ludouico Viues: Iustissima est (inquit) Ludouici querela de historijs quibusdam in ecclesia confectis, &c. Hæc tu de illo, cuius scriptiones quali indiguerint scopa, notum est omnibus. Sed quid in his immoror? Quid de dialogis S. Gregorij sit sentiendum, cum tecum ago, nó alterius quam tui ipsius appello iudicium. In memoriā, quęso, reuoca, quid de his nuper senseris, qd ipse nuper scripseris: te ipsum. n. ad tua scripta iterum prouoco. Hæc. n. ante quatuor paginas eodem capitulo, quo de recta scribendæ historiæ ratione disputas, posita habes: Prima lex (inquis) ex hominum probitate integritateque sumetur. Quæ omnino res locum habet, cum quæ narrant historici, ea uel ipsi se uidisse testantur, uel ab his qui viderunt, accepisse. Qualia sunt pleraque in epistolis Ambrosij, Cypriani, Hieronymi, August. in libris quoq. de Ciuitate Dei, in dialogis

S.Gregorij,breuiter in omnibus fere do ctorũ Ecclesiæ probatissimorũ scriptis: in quibus mendacium suspicari, quod ad memoriam sempiternam transferre illi scribendo uoluerint, piaculum est. Magnis quippe prẽclarisq. uirtutibus viri sanctissimi atque optimi id consequi meruerunt, vt in rebus huiusmodi, quas vel spectasse se, vel ab alijs fide dignis qui spectauerint, se audiuisse testati sunt, fides omnino illis adhibeat. Hæc tu quidem, cũ statim in Erasmum, & in alios recentiores inueheris, qui stulte nimis a prædictis desciuerunt. His certe nihil grauius, nihil eruditius, nihil deniq. Catholico homine dignius dici potuit. Sed quæ tanta in re tanta, tantula temporis mora, in tanto homine inconstantia? quid dicã amplius non habeo; nisi quod illa priora diuino afflatus spiritu, veritate suadente, scripsisti, posteriora autẽ ipse tuo sensu conatus es, quo qui ducitur, mendax est, ueritate attestante: Omnis homo mendax, Deus autem uerax est. Vt autem ad dictos dialogorum libros reuertar. Scripsit eos S.Gregorius anno quarto sui Pontificatus, vt colligi potest ex lib.4.c.36.cum pestilentiam, quæ primo anno suæ sedis Romam afflixit, ante triennium esse grassatam affirmat. Quãta autem adhibita diligentia, quantoque studio ueritatis, opus elaborauit; cũ quæ viderit, vel a certis probatissimisq. uiris acceperit scriptis mandauit; tam ex ijsdem libris, quam etiam ex epist.50. li.2. regist.ad Maximianum Episcopum Syracusanũ scripta, facile potest intelligi. Sed de his hactenus. Occurrimus etiam eiusdem obiectioni de eodem S.Gregorio, qui de Sozomeno agens in regist lib.6. epist.31. ind.15.c.95. locum illius citat de laude Theodori Mopsuesteni Episcopi; quem quidem cum prædictus Canus apud Sozomenum non reperiri contendat, quasi oscitantiæ Gregorijũ re darguens, illum locum dicit esse Theodoreti lib.5.c.39. sed non animaduertit nos non habere integram historiam Sozomeni, ac cõplures eius libros excidisse. Nam cum ipse in præfatione ad Theodosium Imp. testetur, se perduceresuam historiã vsq. ad decimumseptimum Cõsulatũ ipsius; cumq. ea quæ extat, nece Constantij Imp. collegæ Honorij terminerur, qui (vt auctor est S. Prosper in chronico, & alij) occisus est, Agricola & Eustachio Conss. necesse est affirmare, decem & octo annorum saltem tpis Sozomeni historiam intercidisse; quibus præsertim temporibus, exurgente hæresi Nestoriana, quæ a prædicto Theodoro Mopsuesteno ducit originem de eodem Theodoro prolixior erat absq. dubio narratio, Ecquid mirum, si quod dixerat Sozomenus a Theodoreto repetitum inueniatur; cum & alia complura de his exẽpla in illorum historijs esse constet? Prætermittimus hic alia, quæ de Theodoreto disputat; memores notationes hic nostantum conscribere, non quascumq. controuersias disputare, omnesue aliorum errores corrigere.

xxvii. A Nono Kal. Ianuarij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

VIGILIA[a] Natiuitatis Domini nostri IESV Christi. Antiochiæ natalis sanctorum Virginum[b] quadraginta, quæ in Deciana persecutione per diuersa tormenta martyriũ cõsummarunt. Apud Spoletum sancti Gregorij[c] presbyteri & martyris, qui temporibus Diocletiani & Maximiani Imperatorum

torum

torum primo nodosis fustibus cæsus, ac deinde post craticulam & carcerem, carduis ferreis in genibus percussus, sed & ardentibus lampadibus per latera incensus, tandem est decollatus. Tripoli sanctorum martyrũ Luciani [d], Metrobij, Pauli, Zenobij, Theotimi, & Drusi. Nicomediæ S. Euthymij [e] martyris qui in persecutione Diocletiani, cum multos ad martyrium præmisisset, ipse ense transfixus, secutus est ad coronam. Burdigalæ S. Delphini [f] Episcopi, qui Theodosij tempore claruit sanctitate. Romæ natalis sanctæ [g] Tharsillę virginis, amitæ S. Gregorij Papæ, de qua ipse testatur, quod in hora exitus sui Iesum ad se uenientem uiderit. Treuiris sanctæ Irminæ [h] virginis, filiæ Dagoberti Regis.

DECEMBRIS 24.

VIGILIA *Natiuitatis Domini.*[a]] De ea Beda, Vsuar. Ado, Greg. Turon. ante hos omnes de gestis Franc. lib. 10. c. 31. Amalarius de Ordin. antiph. cap. 14. Microlog. c. 32. ac demum ceteri omnes qui agunt de offic. Ecclesiast. S. Augustinus presbyterum sibi subditum ab officio presbyterij remouendum putauit, quod inter alia (ut ait) Vigilia Natalis Domini, qua omnes ecclesiæ solent ieiunare, apud famosam mulierem prandere ac cœnare presumpsisset. Scribit de his ad Xantippũ Numidiæ Episcopum epist. 236. De tremendo iudicio Dei in Eparchium presbyterum eamdem Vigiliam profanantem scribit Gregor. Turon. de glor. mart. ca. 87. vbi & de seuera animaduersione in se ipsum diuinitus immissa, cum se paulisper somno dedisset, subdit exemplum. Ea legant, attendantque qui sacratissima illa nocte ad iniquitates & peccata vigilant.

b *Virginum quadraginta.*] De his item hac die Beda, Vsuard. Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catal. lib. 1. ca. 89. & alij recentiores.

c *Gregorij.*] Beda, Vsuard. Ado, & alij de his hac die pluribus agunt. Eius autem Acta ex antiq. codicibus edidit Mõbrit. to. 2. & Sur. to. 6. Habemus eadem manuscrip. quibus additur præclarum miraculum eius uirtute editum anno Domini millesimo trigesimoseptimo. incipit: Recolentibus vobis, &c.

d *Luciani & soc.*] De his Beda, Vsuardus, & Ado; consentiuntq. vetera manuscripta.

e *Euthymij.*] De eodem in ijsdem Actis SS. Indes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphrast. die 26. Decemb. Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

f *Delphini Episc.*] Extant ad hunc S. Paulini Nolani Episc. epistolæ quinque, videlicet 15. 16. 17. 18. & 19. meminitq. eiusdem summa cum laude scribens ad Amandum, eiusdem ciuitatis Episcopum, epist. 21. & 24.

g *Tharsillæ.*] Hanc feliciter ex hac vita migrasse hac die scribit S. Gregorius, qui eius Acta pluribus refert, dial. lib. 4. c. 16. & in Euang. hom. 38.

h *Irminæ.*] De eadem Ado, & alij recentiores, pluribus vero Trithem. de vir. illust. ord. S. Benedicti lib. 3. ca. 138. Claruit (ut ait) anno Domini 710.

25 Octauo Kal. Ianuarij. Luna. B xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
6	7	8	9	10.	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t		u	A	B	C	D	E	f	F	G		H	M		N	P
23	24		25	26	27	28	29	30	29	1		2	3		4	5

Xx 4 ANNO

ANNO [a] a creatione mundi, quando in principio Deus creauit cælum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono: A diluuio vero anno bis milleſimo nongenteſimo quinquageſimoſeptimo: A natiuitate Abrahæ anno bis milleſimo quintodecimo: A Moyſe, & egreſſu populi Iſrael de Ægypto, anno milleſimo quingẽteſimo decimo: Ad vnctione Dauid in Regem anno milleſimo trigeſimoſecundo: Hebdomada ſexageſimaquinta iuxta Danielis prophetiam: Olympiade *centeſima* nonageſimaquarta; Ab urbe Roma condita anno ſeptingenteſimo quinquageſimoſecundo: Anno Imperij Octauiani [b] Auguſti quadrageſimoſecundo, toto orbe in pace compoſito, ſexta mundi ætate, IESVS CHRISTVS æternus Deus, æterniq. Patris Filius, mundum volens aduentu ſuo pijſſimo conſecrare, de Spiritu ſancto conceptus, nouemq. poſt conceptionem decurſis menſibus, *(Hic dicitur alta voce,)* In Bethlehem Iudæ naſcitur ex MARIA virgine factus Homo. *(Hic autem altius, & in tono paſſionis:)*

NATIVITAS [c] Domini noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem. *(Quod ſequitur, legitur in tono lectionis Martyrologij:)* Eodem die natalis S. Anaſtaſiæ [d], quæ tempore Diocletiani, primo diram & immitem cuſtodiã a viro ſuo Publio perpeſſa eſt, in quã tamen a Chryſogono confeſſore Chriſti multum conſolata & confortata fuit: deinde a Floro Præfecto Illyrici diutina cuſtodia macerata, ad vltimũ manibus & pedibus extenſis ligata eſt ad palos, & circa eam ignis accenſus; in quo martyrium conſummauit in inſula Palmaria, ad quã cum ducentis viris & ſeptuaginta feminis deportata fuerat, *qui varijs interfectionibus martyrium* celebrarunt. Romæ *in cœmeterio* Aproniani S. Eugeniæ [e] virginis, quæ tempore Gallieni Imperatoris poſt plurima uirtutum inſignia, poſt ſacros virginum choros Chriſto aggregatos, ſub Nicetio Vrbis Præfecto diu agonizans, nouiſſime gladio iugulata eſt. Nicomediæ paſſio multorum [f] millium Martyrum, qui cum in Chriſti Natali ad Dominicum [g] conueniſſent, Diocletianus Imperator ianuas eccleſiæ claudi iuſſit, & ignem circumcirca parari, tripodemque cum thure præ foribus poni, ac præconem magna voce clamare, ut qui incendium vellent effugere, foras exirent, & Ioui thus adolerent: cumque omnes una uoce reſpondiſſent, pro Chriſto ſe libentius mori, incenſo igne conſumpti, eo die naſci meruerunt in cælis, quo Chriſtus in terris pro ſalute mundi naſci dignatus eſt.

DECEMBRIS 25.

ANNO *a creatione mundi quinques milleſimo centeſimo nonageſimonono*[a]. Ita antiquæ tabulæ eccleſiarum, ſecundū ſupputationem ſeptuagintaduorum interpretum, ex Euſebij chronico: quam quidem tam Occidentalem, quam Oriētalem Eccleſiam conſtat eſſe ſecutam. Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias eſſe diuerſorum ſententias; quorum alij in his ſeptuagintaduos interpretes, alij autem Hebraicā veritatem ſecuti ſunt: rurſumque nec in vnam cōuenire ſententiā, qui prædictos interpretes, ſicut nec qui Hebræorum codices ſunt ſectati; adeoq. inter ſe diſſentire, vt licet tam Latinorum, quam Græcorum ingens ſit numerus, qui tēpora ſupputarint; nullus fere, qui alteri in omnibus conſentiat, inueniatur; iureq. in his dici illud poſſit: Quot capita, tot ſententiæ. Non eſt modo nobis dicendum per ſingula, nec breui ſcholio coarctāda sūt, quæ prægrandem volumen expoſcunt. Satis tibi ſit, candide lector, nos hic demonſtrare eiuſmodi annorum ſupputationē poſitam eſſe more maiorū, ſimulq. oſtendere Catholicam Dei Eccleſiā in ſupputandis annorum numero ſeptuaginta interpretes ſequi conſueuiſſe. Eſt de his in primis S. Auguſtini teſtimonium li. 15. de Ciuit. Dei c. 11. vbi agens de ſupputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorē ſuſcepit Eccleſia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicæ ueritati; idq (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, ſed quod qui ex eis deſcripſerunt, aliquo errore lapſi ſunt. ita dicto li. 15. c. 13. Idipſum S. Hieron. de Hebraic. quæſtion. in Geneſ. Inſuper Iulianus Epiſcopus Toletanus doctrina ac ſanctitate celebris docet antiquum eſſe morem Romanæ Eccleſiæ, in ſupputatione temporum ſequi ſeptuaginta duos interpretes. Agens etenim cōtra Iudæos, plurimusq. differens, ac præferens eā interpretum ſupputationē illi quæ ex Hebraicis codicibus colligitur, poſt multas rōnes, hęc ſubdit de antiquo Eccleſię uſu: Ergo (inquit) illa nobis & ſola pro his annis eſt obſeruanda auctoritas ſeptuaginta interpretum, quę merito omnibus editionibus & translationibus antefertur; quam etiam vsq. omnes doctores Eccleſiaſtici tenuerunt, & in hac præcipue annorum ſupputatione ſecuti ſunt. Hæc Iulianus. Docent hæc etiam cum rerum eccleſiaſticarum exempla, tum ēt ſanctorum Patrum auctoritates & teſtimonia. Acta Synodica œcumenica ſecundū prædictos interpretes annos enumerant. Conſtat id ex ſexta Synodo can. 3. apud Theod. Balſam. pag. 198. Antiqui Patres, tam Græci, quā Latini, pari modo numerarunt, vt Heros Epiſcopus Antiochenus, Theophilus eiuſdem ciuitatis Antiſtes, Hippolytus Portuenſis, Cyprianus, Origenes, Iulius Africanus, Epiphanius, Euſebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas, & alij cōplures: Latinorum aūt Lactantius, Philaſter, Auguſtinus, Oroſius, Iulianus Epiſcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alij plures ex recētioribus, quos omittimus, ſatis ſit modo declaraſſe, Catholicā Dei Eccleſiā in ſupputatione annorum ab origine mūdi dictos interpretes eſſe ſecutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus hęc sūt deſcripta, teſtantur. At quid dicā noſtrates? cum factum conſtet a Iudæorū hiſtoricorum antiquioribus; quorū qui clariſſimus habetur, Ioſephum conſtat numeraſſe annos ab origine mundi ſecūdum ſeptuagintaduos interpretes, non autem ſecundum Hebraicam ueritatem, quod ex eo facile intelligi poteſt, dum in præfatione librorum de Antiquitatibus, & contra Apionem, lib. 1. ab origine mundi vsq. ad ſua tempora numerat quinque mille annos. Quod ſi qui ex textu Hebraico colligitur numerus, certior eſſet; Hieronymus eius ſectator atq. defenſor ad quid in lib. 1. cōment. in epiſt. ad Tit. c. 3. hęc ait? Eiuſmodi annorū certū numerū aut difficile eſt inuenire pp librorum varietatē, & (dū paulatim de inemēdatis inemēdata ſcribūtur) errores inolitos; aut etſi inuenim⁹ magno ſtudio & labore,

bore, nihil profutura cognoscas. Faciunt certam quidem fidē eius rei multiplices supputatores ab inuicem discrepantes, qui licet ex Hebraico fonte numerum deducant annorum mundi, vix vnus vel alter reperitur qui alteri in omnibus consentiat. Cuius rei creditur desperatione victos antiquorum complures, qui ante tempora Constantini scripsere de temporibus commentarios, nonnisi a Moysi tpe annos numerare cœpisse, ut tradit Lactantius lib. 4. c. 5. Quamobrē nullus faceſſat negotium, si de annis ab origine mundi, ex Hebraica veritate alij, tum antiquiores, tum recētiores, supputauerint annos. Nam si id assequi maioribus minus licuit; certe quomodo id recentiores sibi tuto uēdicent, non intelligo: etenim si codicum restituenda lectio est, nonnisi ex antiquioribus exemplaribus recte fieri posse contiget. At de his satis.

b *Anno Imperij Octauiani Augusti quadragesimosecundo.*] Id etiam profitetur Euseb. in chron. Epiph. in Panar. lib. 1. hæres. 20. & iterum lib. 2. hæres. 51. id in homilia de Indictione, quæ Græce scripta Ioan. Chrysost. esse dicitur: id ipsum Græcorum ceteri, Beda de sex ætat. & alij. Sed huic sententiæ auctores grauissimi refragari uidentur, dū affirmant Dominum nostrum Iesum Christum natum anno 41. Imperij Octauiani Augusti. Id etenim habēt in primis Irenæus li. 3. c. 25. Tertullianus cōtra Iudæos, S. Hieronymus iterum, ut in Isai. cap. 2. in Daniel. li. 1 c. 9. Cassiodorus, Iulianus Episc. Tolet. Marianus Scotus, & quidam ex recentioribus hos secuti. Sed huiusmodi discrepantia facillime conciliatur, si annorum Imperij Augusti diuersa supputationis ratio attēdatur. Eusebius etenim, Epiphanius, & alij eam sententiam de anno quadragesimosecundo secuti, Augusti annos exordiuntur a nece Cęsaris, qui fuit annus ante Triumuiratum, quo re uera ex senatusconsulto declaratus est Imperator, eo quod suo exercitu Romā ab Antonij furore liberasset. Testatum id habes expresse in epistola 15. Ciceronis ad Brutum, cuius quidem epistolæ tēpus fuisse annum ante Triumuiratum, facile quisq. intelliget, qui illorum temporum res gestas nouit. Quanta æstimata fuerit illa collati Imperij dignitatis amplitudo, scribens Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaq. timeo de Consulatu, ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis, quam inde, si Consul factus sit, descensurum. Hæc ille de ea Imperij Cæsaris maiestate; quā maioribus in dies accessionibus auctam constat, quousq. summa rerum potitus, plenissimę potestatis (vt dicemus paulo īferius) Imperator est appellatus, A prædicto itaque tempore complures antiquorum annos Augusti Imp. numerasse, certissimū est. Id etenim Eusebium fecisse, ex eius chronico satis constat: inde etiam Epiphanium numerare cœpisse liquet, vt ostendimus in apparatu ad nostros Annales Ecclesiasticos. Qui uero numerare consueuerunt a tempore Triumuiratus (id etiam vsu quodam receptum fuisse videtur) ij iure natum dicunt Christū Dominum anno eiusdem Imperij 41. Rursus autem alia ratione Clemens Alexan. lib. 1. Stromat. numerans annos Imperij Augusti ab eo tempore, quo debellatis iā cunctis hostibus, summa rerum potitus, Imperator antonomastice est appellatus, ait Dominū Iesum Christum natum anno vigesimooctauo eius Imperij. Hęc ea quidem ratione, quod anno septingētesimo vigesimoquinto ab Vrbe condita, Octauiano quintū & Apuleio Coss. (inquit Dio lib. 52.) idem Octauianus Imperatoris nomen accepit, non quale propter victoriam tribui vetusto more solebat (id enim sæpius & antea & postmodum ex ipsis actionibus reportauit, vicies quidē Imperator dictus) sed quo summa Imperij demōstraretur, &c. Paulo post autem accepisse oblatum a Senatu sibi nomen Augusti, idem auctor testatur. Hæc de annis Augusti ex Fastis Consularibus sunt deducta: quibus vsi sunt Patres ad exactam tpm rationem peruestigandam; quos qui contemnit, in multos errores labi necesse est. In quam sententiam S. Augustinus li. 2. de doctrina Christiana cap. 28. hæc ait: Per Olimpiades, & Consulum nomina, multa

sæpe

sæpe quæruntur a nobis; & ignorantia Consulatus quo natus est Dominus, & quo passus, nonnullos coegit errare. Hęc Augustinus. Ex quo autem in hæc semel incidimus, quo annorum ratio ex Fastis Cōsularibus deducēda, firmior certiorq. esse noscatur, hic obiter insulsæ nimis ac imprudenti quorumdam obiectioni occurrimus, dicentium ex multitudine Cōsulum suffectorum & allectorum, fallacissimum esse annos per Consules numerare; quasi necesse sit dictos Consules cū illis qui ordinarij Consules sunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quę modo occurrit, sententia his satisfaciat, cuius libro 43. hist. Rom. hæc sunt uerba: Ab eo tempore (anno ab Vrbe condita septingētesimo nono, quo Fabio Consule mortuo, suffectus est ad paucas horas Caninius) cœptum est, ut perpauci toto anno Cōsulatum gererent; sed alij pauciores, alij plures menses diesque, prout casus tulisset, eo magistratu fungerētur: ac nostro quidem tempore (Seueri Imp. videlicet) nemo neq. ad integrū annum, neq. amplius duobus mensibus fere cum collega aliquo Consul est: in ceteris ab antiquo more nihil discrepamus: annorum autē numerus his qui ab initio eius Consules fuerunt, adscribitur, &c. Hæc Dio, & ipse eodem ordine numerans singulos annos, sicut & fecisse constat Liuiū, Tacitū, & alios historicos nobilissimos. Porro tantum abest vt in annorum numero aliqua ratio haberetur suffectorū uel allectorum Consulum: vt dicat Ausson. Gallus in gratiarum act. pro suo Cōsulatu, sub quibus Consulibus ij Consulatum gesserint, quærere opus fuisse.

c NATIVITAS.] Hac ipsa die ex antiqua Ecclesię Catholicę traditione Natalē Dñi celebrari solitum, præter ea quæ feruntur in Const. Clem. lib. 5. c. 13. S. Augustinus testatur in Psal. 132. & alij. Scimus tamen de die Natali Domini fuisse diuersas sententias, quas recenset Clemens Alexand. libr. 1. Stromat. Ægyptij inter alios a ceteris discrepantes, celebrabant Natalem Christi, quo die agimus nos Domini Epiphaniā. Id etenim cōstat ex proœmio Paschalis epistolę Theophili Episcopi Alexādrini, ex qua Cassian. colla. 10. c. 1. S. Epiphanius etiam in eadem videtur perstitisse sentētia, ut natus esset Dominus Iesus vndecima die mensis Tubi, ipse est apud nos dies Epiphaniæ. sic ipse in Panar. hæres. 51. quam quidem opinionem refellit S. Hieronym. in Ezechil. lib. 1. ca. 1. Porro Græcorum ceteri consentientes Ecclesię Latinæ, distinguere norunt diem Natalē Domini a solemnitate Epiphaniæ, ut apparet ex Greg. Nazian. & alijs Grecis Patribus. Extat & de his homil. S. Ioā. Chrysost. Græce scripta in biblioth. Sfortiana: idq. secuta est etiam ecclesia Africana, ut scribit S. Aug. cōtra Cresco. lib. 4. c. 37. & ser. 40 de diuersis. Duplici nomine hæc dies dicta a Græcis reperitur, nimirū Natiuitas, & Theophania, vt auctor est Gregor. Nazian. orat. in Christi Natiuit. vbi Niceras in schol. Theophania (inquit) diuinitatis, Natiuitas humanitatis. Licet Latini Theophaniā dixerint Epiphaniā, vt Ordo Rom. Albin. Flac. de diuin. offic. & alij hos secuti. In quam aūt hebdomadis diē inciderit Natalis Dñi, docet sexta Synodus, quæ prima die, quā nos Dominicā appellamus, natum Dominū profitetur, ca. 8.

d *Anastasiæ.*] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autē in Menolog. ad xj. Kal. Ianuarij. Eius martyrij Acta a Metaphr. edita descripserunt Lipoma. to. 5. & Sur. tom. 6. Alia paulo diuersa in antiq. cod. manuscr. habemus, quorum exordiū est: Prætextati viri illustris, &c. Eadem Mombrit. to. 1. Præfert eorum titulus Anastasium Bibliothecarium auctorē, de cuius præfatione in eadē Acta meminit Molan. in addit. ad Vsuardum. legimus eamdē in dicto codice, quæ sic incipit: Oīa quę a sanctis gesta sunt, &c. Duas fuisse Anastasias, superius diximus: quarum senior passa est Valeriano Imperatore; agitur de ea V. Kal. Nouēb. Hæc aūt iunior dicta, martyrio coronatur tpib⁹ Diocletiani Imperatoris. Duas ēt Anastasias nouit Niceph. hist. lib. 7. c. 14. Fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine Titulus hactenus perseuerat, cuius habetur mentio in Concilio

lio primo Romano sub Symmacho, atque in Ord. Rom. & alijs in locis. Illa autem senior, quæ Sirmij passa dicitur, Cõstantinopoli erat celebris: quã olim fuisse venefícam, tradit Niceph. hist. lib. 14. c. 10. in fine; vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Episcopi Constantinopolitani Sirmio Constantinopolim translatas: id ipsum Theodorus lector lib. 2. collect. in fine; additq. eas esse reconditas in Basilica Anastasiæ, non quidem ab ea primũ ita denominata, sed a S. Gregor. Nazianz. cum illic fides coliapsa excitata esset, ita dicta: quã quidẽ olim perexiguam in augustiorem formam a se auctã S. Marcianus in honorẽ Dei genitricis, & Anastasiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani Acta testantur, quæ descripsit Metaphr. habetq. Lipom. to. 5. De eadem basilica & insigni miraculo illic edito agit Niceph. hist. lib. 15. ca. 22. & eadem quæ diximus Marciani Acta: eam uetustate consumptam ac denuo restitutam Basilius Imperator lapideo exornauit fastigio, ut tradit Cedren. in compend. hist. in Basilio Imperatore. Monemus lectorem, de utriusq. Anastasijs contigisse, ut ob commune nomen, incuria quadam, Acta communicata atq. simul confusa videantur, vt quod alterius est, alteri tribuatur: Rursus apocrypha quædã, immo falsa omnino ferri ex anilibus fabulis cõgesta de S. Anastasia, quod interfuerit sanctissimo uirginis puerperio, eo quod scilicet eadem die de ea commemoratio in Ecclesia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, esse epistolas ad Chrysogonum, quas recitant Nicephorus, Suidas, & alij, certum est.

c *Eugeniæ.*] Agunt de eadem Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum; Græci in Menol. pridie huius diei. Meminit eiusdem, ut celeberrimæ martyris; Alcimus Auitus Episcopus Viennensis in carmine ad Fuscinam sororẽ de laude castitatis, lib. 6. c. 20. Fortunat. in carm. de gaudio & spe vitæ æternæ, Aldelmus pluribus lib. de laude virginit. Eius Acta descripta a Metaphr. extant apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Habent tamen aliqua quæ censura indigeant; veluti quod ibi legitur de Philippo Eugenię patre, facto (vt ait auctor) Episcopo Alexandrino; quod plane commentum esse, tabulæ Episcoporum Alexandrinorum, quæ ab Eusebio in chro. & in hist. & a Nicephoro Episcopo Constantinopolitano describuntur, & alijs, manifeste declarant.

f *Multorum milliũ martyrum.*] Græci autem, ut horum solemnitatem, celebrius agerent, transtulerunt eam post diem sequentem in Menolog. his uerbis: Certamen uiginti millium martyrum sub Maximiano Imp. apud Nicomediam combustorum. Pluribus autem de his Niceph. hist. lib. 7. cap. 6. vbi & ea quæ hic leguntur, fusius explicantur.

g *Ad Dominicum conuenißent.*] Conuenire ad Dominicum, duplici potest sensu accipi; ac primo, ut idem sit Dominicum, quod ecclesia, quo Christiani cõueniunt: ita in Concilio Laodiceno can. 28. οὐ δεῖ τὰς ἀγάπας ἐν τοῖς κυριακοῖς ποιεῖν. quod autẽ ibi Dñicum dr, translatum habetur, Basilica, dist. 42. c. nõ oportet. Quo etiam sensu Cyprianus de opere & eleemos. In Dominicum (inquit) sine sacrificio venis? Et apud Ruffin. hist. li. 1. c. 2. Tunc senior: Si hæc (inquit) ita esse credis, surge, & sequere me ad Dominicum, &c. Erat Antiochiæ nobilissima basilica, Dominicum aureum, appellata, ut auctor est Hier. in chro. anno 22. Constan. Imp. Porro huius nomẽclaturæ Eusebius in oratione de laudibus Constantini hanc affert causam: Aedes sacras (inquit) & tẽpla vni oĩum Deo atq. vniuersarum rerum Domino dicanda consecrandaq. curauit: unde etiam tẽpla quæ erant ei consecrata, Domini nomen obtinuerunt: quod nomen non ex hominibus, sed ex ipso omnium Domino illis fuit impositum, & propterea Dominica sunt appellata. Hæc Eusebius: eadem fere Vualfrid. Strab. de reb. eccl. ca. 7. Alio autem sensu, conuenire ad Dominicũ, idem est, quod ad sacrificiũ mysticum, ad ipsas sacras Missas accedere, idẽque celebrare Dominicum. Est de hoc eiusdem Cypriani exemplum eodẽ lib. de opere & eleemos. Locuples (inquit) & dives es, & Dominicum celebrare te credis

dis, quæ corbonam omnino non respicis? & epist. 63. ad Cæcilium: Numquid ergo Dominicum post cœnam celebrare debemus? &c. intelligens ipsum diuinum Missæ sacrificium. Veteré eiusmodi loquendi morem docent Acta Procó sularia sanctorum martyrum Saturnini & soc. quæ extant apud Sur. to. 1. die 11. Februarij. Vbi sancti martyres iudicio postulati, quod sacram Synaxim contra Imp. præcepta egissent, sic eorum Procó suli responderunt: Dominicum cum fratribus celebraui. Et iterum: Sine Dñico esse non possumus. Et inferius ex uerbis Proconsulis sic interrogantis: Si in collecta fuisti? Respondit: Quasi Christianus sine Dominico esse possit, aut Dominicum sine Christianis celebrari. An nescis, satana, in Dominico Christianũ, & in Christiano Dominicum constitutum? Et post alia: Ego deuota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratribus feci, quia Christianus sum. Hæc ibi Felix martyr. Saturninus autem, cũ rogaretur ab eodem Proconsule Anulino his uerbis: Tu Saturnine interfuisti? respondit Saturninus: Christianus sum. Ait ille: Non a te quæro hoc, sed utrum egeris Dominicum? Cui respondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator est Christus, &c. Hæc quidem cum ad prædictam uocem declarandam, tũ etiam ut innotesceret, quo ardore fidei, etiam tempore persecutionis, Christiani ad diuinum sacrificium conuenirent; vt est egregium exemplum prędictorum martyrum, simulq. horum, de quibus hac die agitur.

26 Septimo Kal. Ianuarij. Luna. C XXV. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

IEROSOLYMIS natalis S. Stephani[a] protomartyris, quia Iudæis non longe post Ascensionem Domini lapidatus est. Romæ S. Marini[b] ordinis senatorij, qui sub Carino Imperatore, & Marciano Præfecto, Christianæ religionis causa comprehensus, equuleo & unguis seruili more punitus, in sartaginem deinde coniectus, sed ignem in rorem conuerso liberatus, feris quoque obiectus, & ab illis seruatus illæsus, tandem ad aram iterum ductus, cum idola oratione eius corruissent, percussus gladio, martyrij triumphum adeptus est. Item Romæ uia Appia depositio S. Dionysij[c] Papæ, qui multis pro Ecclesia impensis laboribus, fidei documentis clarus effulsit. Ibidem S. Zosimi Papæ & confessoris. In Mesopotamia S. Archelai[d] Episcopi, doctrina & sanctitate celebris. Maiumæ[e] S. Zenonis[f] Episcopi. Romæ S. Theodori[g] mansionarij ecclesiæ S. Petri, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

DECEMBRIS 26.

STEPHANI *Protomartyris, qui non longe post Ascensionẽ Domini lapidatus est*[a].] Hęc eadem uerba sunt in uet. Rom. Martyrolog. quibus adstipulantur antiqua manuscrip. necnon Beda, Vsuardus, Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quæ Euodij & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Niceph. hist. lib. 2. c. 3. & Glycas

Glycas in 3. parte Annalium, Errore etenim librariorum factum puto, vt loco septem mensium (quod spatium temporis intercessit a Christi Ascensione vsq. ad martyrium Stephani) septem anni positi habeantur. Rursus autem eum terminum necis eius ab Ascensione Domini nimis arctant aliqui ex recentioribus, putantes eius martyrium contigisse tertio Nonas Augusti, quo eius sacri corporis inuentio celebratur: cui quidē sociæ S. Augustinus ac ceteri aduersantur, dū in suis sermonibus hac die dictis, hunc diē natalem Stephani, quo necatus a Iudæis palmam martyrij adeptus est, profitentur. Id etiā superius notauimus ea die inuentionis. Præter sanctorū Patrū de his testimonia, etiam firma ratio persuadet, saltem vsq. ad hanc diem Stephani martyrium esse delatum. Nam post Ascensionem Domini, post Spiritum sanctum datum Apostolis (vt habent Acta Apostolica) perseuerauit aliquandiu Ecclesia in fractione panis; indeq. occasione oborti dissidij, actum est de electione diaconorum, cū electus est Stephanus, qui perseuerauit aliquod temporis spatiū faciens signa & prodigia magna in populo: qui ministrauit & Iacobo Apostolo, ut tradit S. Ignatius in epistola ad Trallianos. Quæ quidem omnia impleri potuisse ab Ascēsione Domini vsq. ad tertiū Nonas Augusti, nulla ratio persuadet. Quænam uero occasio fuerit ut ea die de inuētione ageretur, suo loco superius diximus. Dicitur S. Stephanus tam a Latinis, quam Græcis Patribus, Archidiaconus, siue Primicerius diaconorū, idemq. & Protomart. Cuius laudes egregijs orationibus prosecuti sunt Patres, quas omittimus recensere. Quo loco occisus lapidibus fuit, inges basilica ab Eudocia Augusta erecta est, de qua Niceph. li. 14. c. 50.

b *Marini*.] Agit de eodem Vsuardus hac die. Extant eius Acta apud Mombr. to. 2. Vincent. lib. 13. c. 38. & 40. & Petr. in catal. lib. 1. cap. 6.

c *Dionysij Papæ*.] Vsuardus de eodem hac die, Beda autem postridie. De eius successione Euseb. chron. & hist. lib. 2. c. 24. Optat. lib. contra Parmen. Augustin. epist. 165. Hieron. de script. Eccles. in Dionysio Alexandr. Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccles.

d *Zosimi Papæ*.] De eodem Beda, sed per errorem confusus habetur cum alio Zosimo, de quo idem supra xv. Kal. Ianuarij. De huius successione agit S. Prosper in chron. Marcellin. Comes in chron. Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & alij. Eius autem Acta fusius scripta sunt a nobis in Annal. Eccl.

e *Archelai Episc.*] Hic primus restitit impio Manetі hęresiarchę, fuitq. Episcopus Cascarorum in Mesopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hierosolym. in catechesi sexta, & Epiphan. hæres. 66. & lib. de mensuris & ponder.

f *Maiumæ*.] Est maiuma ciuitas in Palæstina, quæ & Nauale, seu Portus Gazæ dicta est: postea uero a Constantino dicta est Constantia: sed Iulianus Apostata, in odium illius, & nomen & priuilegia in eam collata abstulit, & Gazæis iterum subiecit; quæ per Synodū in pristinū est restituta. De his Eusebius in uita Constantin. lib. 4. c. 37. & 38. Sozom. lib. 2 c. 4. in fine, & lib. 5. c. 3. Niceph. 8. c. 33. & lib. 1. c. 4. Accidit hic opportune, vt de Maiuma agamus, quo nomine festū appellatur, de quo est titulus lib. 11. Cod. Iustin. & l. vnic. de eodem, qua Arcadius Imp. præcipit, vt sic restituatur illa celebritas, ut tamen seruetur honestas, & verecundia castis moribus perseueret. Eadem in l. 15. tit. 6. Cod. Theod. ubi & secunda lex est, qua ab eodem Imperatore Maiuma penitus interdicitur. Certe acquiescere non possumus Suidę, vel Alciato lib. 5. Parerg. c. 5. eum secuto: dum dicunt fuisse festū a Romanis mense Maio ad Ostia Tiberina celebrari solitū. Nullus enim antiquorum, aut recentiorum, qui res Romanas sunt prosecuti; nec insuper Kalendarium ipsum festorum dierum Gentiliū, quod summa cum diligentia nunc est editum, vllum de ea celebratione verbum facit. Certe quidē Plutarchus in Problem. Rom. quęst. q. 86. dum de his agit quę Romani mēse Maio agere soletēt, nullā prorsus de his quæ a Suida

da ſcribuntur habet mentionem. Præterea non in Occidentalibus oris, ſed in Oriente Maiumę ſpectaculum viguiſſe, ex nuper citatis Arcadij Imperatoris legibus ſatis compertū habetur. Cū enim in Codice Theodoſiano dictæ leges datæ reperiantur Conſtantinopoli; euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum ſpectaculorum obſcœnitates coercendas, quæ in Oriente ſub ipſius ditione exercebantur. Quænam.n. ſubeſt rō, vt Orientis Imperator Conſtantinopoli daret leges de his quæ Romæ agerentur, cū Occidentali Imperio tunc præeſſet Honorius? Quænam aūt ea eſſent ſpectacula, & cur ſic dicta, paulo exactius inueſtigemus. Ea quidē fuiſſe fœdiſſima, prædictæ ab Arcadio latæ leges ſignificant; & (ni fallor) ea ipſa uidentur, aduerſus quæ S. Ioannes Chryſoſt. declamat in homilia de Dauid & Saule, cum ait: Nō metuis, non expaueſcis, dum oculis, quibus illic lectum, qui eſt in orcheſtra, ſpectas, vbi deteſtandæ adulterij fabulæ peraguntur, ijſdem hic ſacram menſam intueris? &c. Omnium enim libidinum imagines tam uerbis quā re ipſa repræſentari illis obſcœnis ludis, oſtendit. idemq. vetuit, ne qui illis ſpectaculis interfuiſſent, in eccleſiam ingredi præſumerent, niſi prius peccatum per pœnitentiā expiaſſent. Mihi etiam illud perſuadetur, eiuſdem Chryſoſt. declamationibus impulſum fuiſſe Arcadium Imperatorem, primo ut eā legem ferret, qua a Maiuma, quæ eſſent fœda, reſecaret; deinde vero, vt poſt bienniū, Conſule Theodoro, iterum lege lata prorſus abſcinderet, ac prohiberet. Memini me legiſſe etiam Iulianum Apoſtatam in Miſopogone Antiochenos de Maiumis ferijs redarguiſſe, cū ait: Vnuſquiſq. veſtrum priuatim in cōuiuijs & ferijs Maiumę pecuniā effundit: pro nobis ipſis & cōmuni ſalute neque priuatim neque publice ſacrificatis, &c. Quod autem ad nomē pertinet; non aliunde quam a dicta ciuitate Maiuma originem ducere, exiſtimo: ſiquidem ibidē impudiciſſime colebatur Venus, cuius turpiſſimum ſimulacrum in loco, qui dicebatur Tetramphodes, ad Arcadij vſq. tempora libidinum illecebris palam expoſitum permanſit; quod uirtute ſanctæ Crucis, agente S. Porphyrio Gazenſi Epiſcopo, ſponte collapſum, perfractum eſt, eiuſdem Arcadij tpe. Scribit eam hiſtoriā Marcus diaconus Gazēſis; eāq. retulit Metaph. in d.ē 26. Februarij.

g *Zenonis epiſc.*] De eodem Sozomenus hiſt. li. 7. c. 27. Niceph. hiſt. li. 4. c. 47. & lib. 13. c. 2. vbi ait, ab hoc ordinatum eſſe lectorem S. Ioannem Chryſoſtomum: illum eſſe ratus, de quo Socrat. hiſt. lib. 6. c. 5. ſed uerius puto, illum fuiſſe Zenonem Tyrium Epiſcopum, de quo ſuperius 5. Iunij in Dorotheo.

h *Theodori.*] Agit de eodem S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 34.

27 Sexto Kalen. Ianuarij. Luna. D xxiiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 30 1 2 2 3 4 5 6 7

APVD Epheſum natalis S. Ioannis [a] Apoſtoli & Euangeliſtæ, qui poſt Euangelij ſcriptionem, poſt exilij relegationem, & Apocalypſim diuinam, vsq. ad Traiani Principis tempora perſeuerans, totius Aſiæ fundauit rexitq. eccleſias Alexandriæ S. Maximi [b] Epiſcopi, qui ſatis clarus & inſignis titulo confeſſionis effectus eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorum Theodori [c] & Theophanis fratrum, qui a pueritia in monaſterio

rio S.Sabæ nutriti, cum postea pro sanctarum imaginum cultu aduersus Leonem Armenum strenue decertarent, eius iussu verberibus affecti, exilio relegantur: sed eo mortuo, rursus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, constanter resistentes, verberibus iterum cæsi, in exilium pulsi sunt, vbi Theodorus in carcere expirauit: Theophanes vero, pace demum Ecclesiæ reddita, *factus* Nicænus Episcopus, quieuit in Domino. Ibidem sanctæ Niceratæ[d] virginis, quæ sub Arcadio Imperatore claruit sanctitate.

DECEMBRIS 27.

IOANNIS *Apostoli*[a].] Deeodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio vj. Kalend. Octobris his uerbis: Migratio sancti glorioſi & celebris Apostoli ac Euangelistæ Ioannis cognomẽto Theologi. Hæc illi, reuera vita functum credentes, sicut & Polycrates Ephesi Episcopus scribens ad Victorem Romanum Pontificem, quem refert Eusebius hist. lib.3.c.25. atq. Ioannes Chrysostomus in homilia in laudem duodecim Apostolorum, vbi de Ioanne ait, quod post mortem tamquam viuus Ephesum curat: idemq. de eius sepulchro non ossibus vacuo meminit homil.26. in epistolam Pauli ad Hebræos. id ipsum & alij Græcorum profitentur; Latinorum autem antiquior Tertullianus hæc in libro de anima: Translatus est(inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta est, dilata scilicet: ceterũ morituri asseruãtur, vt Antichristum suo extinguant sanguine. Obijt & Ioannes, quem in aduentũ Domini remansurum frustra spes erat. Hæc Tertullianus. Hieronymus id ipsũ asseuerãter affirmat libro de Scriptor. Ecclesiast. in Ioanne, & commentar.in Matth. cap.20. Cælestinus Papa in epistola quam scribit ad SS.Synodũ Ephesinam meminit reliquias S.Ioannis Euãgelistæ Ephesi in honore haberi, ostendens eum iam esse defunctũ. De ijsdem Synodica Orientalium ad senatum Cõstantinopolitanum; extat inter Acta Cõcilij Ephesini edit. Peltanæ to.2.c.14.& to.3.c.6. Prætermus de ea aliorum tam Græcorum quam Latinorum testimonia, qui in commẽtarijs in Matth. c.20. & in Ioan.c.21. de his egere. Satis modo sit, quid de his antiquitas tradiderit, aperuisse: quid de his Polycrates eius loci Episcopus, quid Ioãnes Chrysostomus, qui Ephesi interfuit Synodo septuaginta Episcoporum, cum deposuit Episcopum Ephesinum, vt eius uitæ Acta declarant apud Socratem libro 6.c.10. Sozomenus libro 8.ca.6. Pallad.in dialog. de Ioãne Chrysostomo, & Metaphrast. in uita ipsius. Ioanni Chrysostomo hæc dicenti adstipulatur Nicephorus libro 2.cap.42. Hæc quidem antiquitatis testimonia pluris apud me sunt quibusuis aliorum recentiorum contentiosis assertionibus. De tempore *exitus hæc S.Hieronymus*: Confectus *senio*, *sexagesimo*-octauo post passionem Domini anno mortuus, iuxta urbem eamdem sepultus est. Adnumeratur hic annus a Christi aduentu (secundum Fastos Onuphrij) centesimus primus. Inter religiosas Orientales peregrinationes percelebris erat Ephesina, visitandi gratia sepulchrum eiusdem Apostoli; cũ præsertim certa quadam traditione exploratum haberetur, illic apud eumdem Apostulũ Dei genitricẽ Mariã aliquãdo permansisse; est de ea egregiũ testimonium SS.œcumenicę Synodi Ephesinæ in epistola Synodali ad clerum Cõstantinopolitanum. extat inter Acta eiusdem Cõcilij in edit.Pelt. to.2.c.27. Indeq. putamus eueniſſe, ut illic præcipua, & inter alias plures basilica augustior esset, quæ noĩe Dei genitricis Mariæ appellaretur, vbi & eadem sacro-

sancta

ſancta Synodus habita eſt aduerſus Neſtorium, Cæleſtino Romano Pontifice. Poſt eam erat baſilica nomine S. Ioannis, quam tunc temporis ſibi ſchiſmatici vendicarant; eamdem poſtea dirutam Iuſtinianus Imperator in honorem eiuſdē Apoſtoli longe ampliorem excitauit, ut ſcribit Procopius de ædific. Iuſtiani Imperatoris lib. 5. De tunica eiuſdem S. Ioānis Romam allata, ac miraculis illuſtrata, agit Ioannes diaconus in uita S. Gregorij Papæ lib. 3. cap. 28. 57. & 58. Acceperat.n. eam idem S. Pontifex a Ioanne abbate, ut indicant eius litteræ ad eumdē Ioannem lib. 2. indict. 11. epiſt. 3. cap. 42. Mentio habetur de eadem peregrinatione Epheſum ad S. Ioannem in Prat. ſpirit. cap. 180. De rebus geſtis eiuſdē Apoſtoli, præter illa quæ in ſacris litteris ſcripta reperiūtur, & ea quæ Tertullianus & S. Hieronymus ſcribunt de dolio feruentis olei, quæ recipiuntur ab omnibus; feruntur Acta quædam Procori nomine, quę ſcatent erroribus, ſicut & ea quę Melitonis nomine edita ſunt de trāſitu Dei genitricis. Alia ſunt inſuper quæ inter paſſiones Apoſtolorum ſcribuntur anonyma: quæ aūt de ſepultura eius ferantur apocrypha, conſule Auguſtin. tract. 124. in Ioannē. De prædicatione eius in Aſia Hieronymus, Ioan. Chryſoſtomus, ac ceteri teſtantur. Parthis etiam Euangeliū annunciaſſe, vetus illa inſcriptio eius epiſtolæ ad Parthos ſignificat. Eumdē Apoſtolum verbi prædicatione ad Indos penetraſſe, declarāt litteræ Apoſtolicorum virorum, ipſorum inquam Patrum Societatis IESV, qui nuper in illis regionibus ſacrum Euangelium reſtituerunt: datæ ſunt anno Domini M. D. LV. De rebus geſtis ipſius in Phrygia ſcribit Metaphraſtes die 5. Septembris, apud Lipom. tom. 6.

b *Maximi Epiſc.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de Maximo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 10. 12. & 14. ex epiſtola Dionyſij, aitq. ſucceſſiſſe Maximum Dionyſio anno duodecimo Gallieni Imp. eadem Niceph. hiſt. lib. 6. c. 34. Ad hunc Maximum, quem alij Maximianum dicunt, S. Felix Papa, ſucceſſor S. Dionyſij, ſcripſit epiſtolam aduerſus tunc emergentem hæreſim Pauli Samoſateni: cuius epiſtolæ fragmentum recitatur in Actis Synodi Epheſinæ contra Neſtorium, reperiturq. deinde intexta in Concil. Chalced. ex ſcriptis S. Cyrilli Epiſcopi Alexandrini.

c *Theodori & Theophanis.*] Agunt de ijſdem Græci hac die in Menologio. res geſtas ipſorum editas a Metaphraſte habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De his etiam Cedren. & Zonaras in Theophilo Imperatore.

b *Niceratæ.*] Ferunt eamdem fuiſſe medicæ artis peritam Sozom. hiſt. lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 13. c. 25. Vnde coniectura ducimur opinari, hanc illam eſſe quæ S. Ioanni Chriſoſtomo ſtomacho laboranti ſalubre parauit antidotum, de qua ipſe ſcribit epiſtol. 4. ad Olympiadem.

28 Quinto Kal. Ianuarij. Luna. E xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Bethlehem Iudæ natalis ſanctorum Innocentium[a], qui ab Herode Rege pro Chriſto interfecti ſunt. Ancyræ in Galatia ſanctorum martyrum Eutychij[b] presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis ſanctorum martyrum Caſtoris[c], Victoris, & Rogatiani. Nicomediæ ſanctorum mar-

tyrum Indes [d] cunuchi. Domnæ, Agapis, & Theophilę uirginum, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani poſt longa certamina diuerſo mortis genere coronam martyrij ſunt aſſecuti. Neocæſareæ in Ponto S. Troadij [e] martyris, in perſecutione Decij: cui agonizanti S. Gregorius Thaumaturgus in ſpiritu adfuit, eumq. ad ſubeundum martyrium roborauit. Arabiſſi in Armenia inferiori S. Cæſarij [f] martyris, q ſub Galerio Maximino paſſus eſt. Romę S. Domnionis [g] presbyteri. In Ægypto S. Theodori [h] monachi, diſcipuli S. Pachomij. In monaſterio Lerinenſi S. Antonij [i] monachi, miraculis clari.

DECEMBRIS 28.

SANCTORVM *Innocentium* [a].] De his Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Antiquiſſima hæc eſt ſolemnitas in Eccleſia, de qua Origen. in Matth. homil. 3. hæc ait: Bene, inquit, & ſecundum voluntatem Dei eorum memoriam S. Patres celebrari mandarunt ſempiternam in ecclęſijs, veluti pro Dño morientium, &c. Eoſdem Innocentes conſueuerunt antiqui Patres appellare martyres, ut inter alios Irenæus aduerſus hæreſ. li. 3. c. 18. De eadem celebritate duo habentur ſermones S. Auguſtini, totidem ei tributi ſunt, 8. 9. 10. & 11. de ſanctis; duo item Petri Chryſologi 152. & 153. Celebratur etiã eius ſolẽnitatis Octaua, in qua S. Auguſtinum duos ſermones habuiſſe teſtatur Poſſid. in Indic. Cur autem ijſdem infantibus nomen & honor martyrum deferatur, conſule Auguſtinum epiſtola ad Hieronymum 28. de natura & origine animarum.

b *Eutychij & Domitiani*.] Vſuardus & alij recentiores de his hac die agunt.

c *Caſtoris & ſoc.*] Vetus Roma. Martyrol. adſtipulanturque vet. manuſcr. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vſuardum.

d *Indes & ſoc.*] Agunt de ijſdem Græci hac die in Menologio. Eorum Acta a Metaphraſte edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. meminitq. de his Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 6.

e *Troadij*.] Eius certamen & coronã deſcriptam habes a S. Gregorio Nyſſeno in Actis S. Gregorij Thaumaturgi, quæ luculenta oratione narrauit.

f *Cæſarij*.] Græci de eodem. Arabiſsũ ciuitas in Armenia non tm huius martyrio illuſtratur; ſed etiam exilio S. Ioãnis Chryſoſtomi; immo hoſpitio nobilitatur: illuc etenim ad euitandos frequẽtes barbarorum incurſus confugiens, a Tre io eius ciuitatis Epiſcopo humaniſsime ſuſceptus eſt, ut ipſe ſcribit epiſt. 4 & 69. De Arabiſſo, Cucuſo, Commana, Sebaſte, alijsq. Armeniæ ciuitatibus, ipſaque prouincia in quatuor partes diuiſa, vide Nouel. cõſtit. collat. 10. tit. 31. de deſcrip. quatuor præſ. Armen. Ex Arabiſſo etiam oriundus fuit Mauritius Imp. vt teſtatur Euſtath. in Eutychio.

g *Domnionis*.] De quo ſæpe S. Hieron. ſcribensque ad Deſiderium epiſt. 154. virum ſanctiſsimum, & ſui temporis alterum Loth appellat. Ad Domnionem extãt eiuſdem Hieronymi epiſt. 51. & 109. necnon præfatio in Eſdram. S. Paulinus in epiſtola ad Alipium 35. Apud Auguſtinum, Domnionem ſanctiſsimum, eumdemque patrem appellat.

h *Theodori*.] Hic ſpectatiſsimus ſanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomij, & in Vit. Patrũ par. 1. De eo & S. Nilus in lib. de oõne. Recenſetur inter ſcript. Eccleſ. a Gennadio c. 8. De altero Theodoro monacho diſcipulo S. Antonij agitur ſupra ſept. Id. Ianuarij.

i *Antonij*.] Huius Acta conſcripta ab Ennodio Ticinenſi legimus manuſcrip. in biblioth. Vatic. eſt eorum exordium: Vt prælaturi aſſurgunt buccinis, &c.

Quarto

29 Quarto Kal. Ianuarij. Luna. F xx j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ANTVARIAE in Anglia natalis S. [a] Thomę Episcopi & martyris, qui ob defensionem iustitiæ & Ecclesiasticæ immunitatis, impiorum hominum factione, in basilica sua gladio percussus migrauit ad Christum. Hierosolymis sãcti [b] Dauid Regis & prophetæ. Arelate natalis S. Trophimi [c], cuius meminit S. Paulus ad Timotheum scribens: qui ab eodẽ Apostolo Episcopus ordinatus, præfatæ vrbi primus ad Christi Euangelium prędicandum directus est: ex cuius prædicationis fonte (vt S. Zosimus Papa scribit) tota Gallia fidei riuulos accepit. Romæ sanctorum martyrum Callisti [d], Felicis, & Bonifacij. In Africa passio SS. martyrum Dominici [e], Victoris, Primiani, Lybosi, Saturnini, Crescentij, Secũdi, & Honorati, Viennæ in Gallia S. Crescentis [f] discipuli beati Pauli Apostoli, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Constantinopoli S. Marcelli [g] abbatis. In pago Oxymensi S. Ebrulphi [h] abbatis & confessoris, tempore Childeberti Regis.

DECEMBRIS 29.

THOMAE *Episcopi* [a].] Huius prę clarissimi martyris res gestas complures scripsere, nimirũ, Herebertus eius comes indiuiduus, postmodum Cardinalis & Episcopus Beneuentanus, Ioannes Salisburgensis Episcopus Carnotẽsis, Gulielmus Cantuariensis, Alanus & Benedictus abbates, necnon Eduardus eiusdem S. Thomæ contemporaneus, cuius commentarium in compendium Surius redigens descripsit tom. 6. Est alia insuper S. Thomæ uita Parisijs impressa anno Domini 1495. contexta ex prædictis auctoribus vna cũ processu de Ecclesiastica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S. Thoma egregium encomium, ubi describuntur Acta ipsius, ac quamplurima miracula ad sepulchrum eius edita; cunctaque auctor se vidisse testatur. Extat & Petri Blesensis epist. 27. de nece eiusdem S. Thomæ Episcop. in qua sanctissimi uiri laudes prædicat. Sed (quod his omnibus anteponimus) extat in bibliotheca Vaticana registrũ omnium epistolarum S. Thomæ & aliorũ, quæ toto illo plurium annorum persecutionis tempore vltro citroque sunt datæ: quas omnes exscripsimus, retulimusque per annos singulos, ut scriptę sunt, in Annales Ecclesiasticos. Coronatus est martyrio S. Thomas anno Domini 1170. Facta est eiusdem translatio anno octauo Honorij Papæ tertij: extant de ea re litteræ Apostolicæ, simulque opusculum a Stephano Archiepiscopo Cantuariensi conscriptum. Habet hæc omnia cod. manuscriptus biblioth. Vatic. num. 722. vbi etiam leguntur litteræ Alexandri Papæ Tertij dę eiusdem canonizatione promulgatæ. Videre meruit seculum nostrũ hac ex parte felicissimũ quamplurimos Thomas, sanctissimos sacerdotes, alioq. nobilissimos uiros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos, duplicisq. tituli coronis auctos; cũ non solum

(vt Thomas) pro Ecclesiastica libertate, sed pro fide Catholica tuenda, restituenda, ac conseruanda, nobilissimo martyrio occubuerint; ut inter alios, quos nuper S. Societas Iesu velut agnos innoxios in sacris septis, sanctis eruditionibus ad martyrium, acceptissimas Deo hostias, sagĩnauit; quos Romanũ, quos Rhemense sacra collegia, quæ dixerim celsas turres a facie Aquilonis, & fortissima propugnacula fidei, emiserunt ad triũphos, & prouexerunt ad coronas. Macte animo, macte virtute, Anglicanorum nobilissime ac glorioſissime cœtus, qui tam illustri militiæ nomen dedisti, ac sacramẽto sanguinem spopondisti: æmulor sane vos Dei æmulatione, cũ uos martyrij cãdidatos, ac nobilissimæ purpuræ martyres designatos aspicio. Compellor & dicere: Moriatur anima mea morte iustorũ, & fiant nouissima mea horum similia.

d *Dauid Regis.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Plenæ sunt de ipso diuinæ Scripturæ, multaque de eo Iosephus in libris antiq. De immensis prodigijs ad sepulchrum eius editis, cũ impius Herodes thesaurum inde auferre conaretur, vide eumdem antiquit. lib. 16. c. 11.

c *Trophimi.*] De quo Acta Apost. ca. 20. 21. & Paul. 2. ad Corinth. ca. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Meminit eiusdem Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 1. c. 30 ubi manifestissime errat, dum eum temporibus Decij Imp. in Gallias missum affirmat. Agit de eo etiã Ado Vien. in chron. anno Dom. 59. Petrus Cluniac. lib. 1. *epist.* 2. contra Heinricianos. 5. 8. Dorotheus *in Synopsi*, & alij. Zosimi epistola, quæ *hic citatur*, non habetur.

d *Callisti & soc.*] De his Beda hac die, adstipulanturque vet. manuscripta.

e *Dominici & soc.*] De his Beda, vet. manuscrip. ac recentiores.

f *Crescentis.*] Hic idem cum eo de quo supra agitur 5. Kal. Iulij, de quo vide quæ ibi notauimus ea die: puto enim hac die translationem celebrari.

g *Marcelli abb.*] De eodem Græci. Eius Acta ex Metaphraste descripta habet Lipom. tom. 5. ac Sur. tom. 6. Claruit temporibus Leonis Imperatoris.

h *Ebrulphi.*] De eodẽ Vsuard. hac die: eius autem res gestas recitat Sur. tom. 6.

xxj. G Tertio Kal. Ianuarij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

Sancti Poleti natalis sanctorum martyrum Sabini [a] Episcopi, Exuperantij & Marcelli diaconorum, ac Venustiani Præsidis, cũ vxore & filijs, sub Maximiano Imperatore: ex quibus Marcellus & Exuperantius primum equuleo suspensi, deinde fustibus grauiter mactati, postea ungulis abrasi, & laterum exustione assati, martyriũ compleuerunt: Venustianus autẽ non multo post una cũ vxore & filijs gladio necatus est: sanctus uero Sabinus post manuum detrũcationem, & diutinam carceris macerationẽ, ad mortem vsque cæsus est. Horum martyrium licet diuerso extiterit tẽpore, una tamen die recolitur. Alexandrię sanctorum Mansueti [b], Severi, Appiani, Donati, Honorij, & sociorum martyrum. Thessalonicæ sanctæ Anysiæ [c] martyris. Ibidem sancti Anysij [d] eiusdem ciuitatis Episcopi. Mediolani sancti Eugenij [e] Episcopi & confessoris.

Rauennæ

Rauennæ ſancti Liberij [f] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Rainerij [g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 16.

SABINI *Epiſcopi & ſoc.* [a]] De ijſdem Beda, Vſuardus, & alij omnes. Eius Acta manuſcripta habemus. incipiunt: In diebus illis Venuſtianus, &c. Petrus in catal. lib. 2. cap. 19. eadem paucis perſtrinxit. De inſigni miraculo eius uirtute edito ſcribit Paulus diacon. de geſt. Longob. lib. 4. cap. 5. deque eodem martyre, & Petro Epiſcopo Ticinenſi vide eumdem lib. 6. ca. 18. De eius ſacris reliquijs Firmum transferendis ſunt epiſtolæ S. Gregorij Papæ in regiſtro lib. 7. epiſt. 71. ad Chryſanthum, 72. ad Paſſiuum, & lib. 11. epiſt. 18. ad eumdem.

b *Manſueti & ſoc.*] De his item Vſuardus, Vuandelbertus, & uet. manuſcripta.

c *Anyſiæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Paſſa eſt in perſecutione Maximiani Imp.

d *Anysij epiſc.*] Fuit hic ſucceſſor S. Acholij. Claruit temporibus Theodoſij Imp. ad hunc ſcriptæ extant duæ epiſtolæ S. Ambroſij, 60. & 79. Ad ipſum ac ceteros Macedoniæ Epiſcopos ſcripſit Ioan. Chryſoſt. epiſt. 163. Mentio habetur de eodem apud Pallad. dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi.

e *Eugenij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. ex quibus Molã. & Galeſ. hac die.

f *Liberij epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennat. & Hieronymus Rub. hiſtor. Rauen. lib. 1. qui eum peruenisſe ait vſq. ad tempora Victoris Papæ, & Seueri Imperatoris.

g *Liberij epiſc.*] De ipſo uet. monumenta eius eccleſiæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus. Fuit Epiſcopus Furconienſis; cuius eccleſię in Actis Conciliorum aliquando habetur mentio, vt ſuperius diximus.

31 Pridie Kalen. Decemb. Luna. A xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE natalis S. Siueſtri [a] Papæ, qui magnum Conſtantinum Imperatorem baptizauit, & Nicænam Synodũ confirmauit: multisq. alijs rebus ſanctiſſime geſtis, quieuit in pace. Item Romę via Salaria, in cœmeterio Priſcillę, SS. marryrũ Donatę [b], Paulinę, Ruſticę, Nominandę, Serotinæ, Hilarię, & ſociarum. Apud Senonas beatorũ Sabiniani [c] Epiſcopi, & Potentiani, qui a Pontifice Romano illuc ad prædicandum directi, eamdẽ metropolim confeſſionis ſuæ martyrio illuſtrarunt. Ibidem S. Colũbæ [d] virginis & martyris, quæ igne ſuperato, in perſecutione Aureliani Imperatoris gladio cæſa eſt. Rhætiarię S. Hermetis [e] exorciſtę. Cataniæ in Sicilia paſſio SS. Stephani [f], Pontiani, Attali, Fabiani, Cornelij, Sexti, Floris, Quinctiani, Mineruini, & Simpliciani. Eodem die S. Zotici [g] presbyteri Romani, qui Conſtantinopolim profectus,

alendorum orphanorum curam ſuſcepit. Rauennæ S. Barbatiani[h] presbyteri & confeſſoris. Eodem die S. Melaniæ [i] iunioris, quæ cum viro ſuo Piniano Roma aſcedens, & Hieroſolymam proficiſcens, ibi inter feminas Deo ſacras, uir inter monachos religioſam uitam exercuit; & ambo ſancto fine quieuerunt. ¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Reſp. Deo gratias.

DECEMBRIS 31.

SILVESTRI *Papæ*. [a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum: Græci autem Kal. Ianuarij in Menologio, hiſce verbis: Eodem die S. Silueſtri Rom. Pontificis, qui propter ſummum uirtutis gradũ, defuncto Melchiade, antiquioris Romæ creatus eſt Epiſcopus. hic multorum patrator miraculorum, Conſtantinum Magnum ad fidem conuertit, cum animę et corporis morbos diuino baptiſmate ab eo expuliſſet. Hæc in Menolog. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij plures. De Actis Silueſtri eſt cenſura Gelaſij in cap. ſancta Romana. diſtinct. 15. Habemus eadem manuſcrip. quorum eſt exordium: Silueſter cum eſſet infantulus, a uidua matre luſta traditus eſt Caritio presbytero, &c. Habet eadem Mombrit. tom. 2. Tribuũt nonnulli ea Euſebio Cæſarienſi (talis. n. titulus illi commentariolo affixus reperitur in aliquibus codicibus) ſed error ex multis manifeſtus arguitur, cum & Gelaſio teſte, Acta Silueſtri incerto auctore ſint ſcripta. Habet & Metaphraſt. Silueſtri Acta, quæ deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. in quibus tamen nonnulla deſiderantur. Citantur Acta Silueſtri Papæ ut authentica ab Hadriano Papa in epiſt. ad Carolũ Magnum Imp. De veritate baptiſmatis Conſtãtini Imp. per Silueſtrum Romæ exhibiti, ſatis egimus in Annal. Eccleſ. vbi ceteras ipſius res geſtas per annos ſingulos ordine ipſis digeſſimus. Breuiter de his diximus ſuperius 22. Auguſti in Timotheo; vbi de Conſtãtini baptiſmate nonnulla, quibus Euſebij Ariani impoſtura redarguitur, habentur conſcripta. De feſta die S. Silueſtri ſetrianda extat cano. 1. de conſecr. diſtinct. 3. ex Greg. IX. extra de ferijs, cap. conqueſtus. Ea die S. Gregorius Papa in eccleſia habuit homiliã, quæ eſt nona in Euãgel. & Innocentius III. duas. Eccleſiam S. Silueſtri, quæ Titulus Equitij dicta eſt (vt habet liber de Rom. Pontif.) Symmachus Papa a fundamẽtis erexit, ſeu, quod verius puto, reſtituit. nam Equitij Titulum ab eodem Silueſtro fuiſſe inſtitutũ, idem liber de Rom. Pontif. docet in Silueſtro. In eadem eccleſia ſub maiori altari a Sergio Iuniori Rom. Pont. reconditum eſſe corpus S. Silueſtri Papæ, docet vetus inſcriptio, quę inciſa marmori, intra cancellos eiuſdem eccleſiæ aſſeruatur. Rurſum de eccleſia S. Silueſtri Papæ, & ſacris imaginibus ibi poſitis muſiuo opere contextis, meminit Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum de imaginibus. Paulus Papa ædes paternas, in quibus natus fuerat & educatus, in eccleſiã & monaſterũ conuertens, eã dẽ in honorem ſanctorum Stephani protomartyris, & Silueſtri Rom. Pont. Deo dicauit. Extãt de ea re eiuſdẽ litteræ Apoſtolicæ, quæ hactenus in eodẽ monaſterio aſſeruãtur: dicta eſt ea eccleſia, S. Silueſtri apud Cãpũ Martiũ, ſicut & antiqua monumẽta teſtantur, vel (ut hẽt Martinus Polon.) S. Silueſtri ad Caput, ob reconditum in ea caput Præcurſoris Dñi.

b *Donatæ & ſoc.*] Ado de ijſdem agit, ac recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

c *Sabini & Potentiani.*] De his Beda, Vſuardus, ac ceteri omnes. Horum res geſtas, atque translationem recitat Petrus in catal. lib. 1. c. 25. pluribus Mombrit. to. 2. & tabul. Epiſcoporum Senonenſium apud Democharem.

d *Colum-*

d *Columbæ.*]Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In Breuiario Toletano legimus de ea ſacrum hymnum, quo eius martyriũ canitur. De eadem Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 2. c. 24. Longe hæc alia eſt a Columba Cordubenſi, de qua S. Eulog. in Memor. ſanct. libr. 3. cap. 9. cuius natalis eſt dies xv. Kal. Octobr.

e *Hermetis.*] De eodem Vſuard. Ado, manuſcrip. ac etiam recentiores.

f *Stephani & ſoc.*]De his tab. eccleſiæ Catanenſis, ubi celebris eſt eorum memoria.

g *Zotici*]Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, his uerbis: Cõmemoratio S. Zotici orphanorum nutritoris, qui claris patrẽtibus ortus ex vrbe Roma a Conſtantino Magno in ciuitatem Cõſtantinopolitanam cum alijs quibuſdam nobilibus ductus. Hæc ibi. Mich. Glyc. in 3. parte Annalium recenſens illuſtres viros quos ſecũ Conſtantinus Roma Cõſtãtinopolim duxit, Zoticum inter alios numerat: de quo præclarum eſt illud elogium in conſtitutione Leonis & Anthemij Auguſtorum ad Dioſcorũ Præf. prętor. l. omnia priuilegia. Cod. de Epiſc. & cler. his verbis: Zotici beatiſſimæ memoriæ, qui primus huiuſcemodi pietatis officia inueniſſe dicitur. Hæc ibi: licet mendoſus codex habeat, Iotici, loco Zotici, verior eſt itaque lectio, quæ notatur in margine. Quod autem in ea conſtitutione Leonis Imp. Zoticus primus dicatur qui pium hoſpitalitatis officiũ erga pauperes exercuit, ſic accipias, vt ipſe Conſtantinopoli xenodochium primus erexerit, ſicut in Portu Romano S. Pammachius peregrinorum, & Romæ Fabiola νοσοκομεῖον, vt auctor eſt S. Hieronymus: nam quod ad primam xenodochij inſtitutionem ſpectat, Hyrcanum illud primum erexiſſe Hieroſolymis, ſcribit Ioſeph. lib. 13. antiq. cap. 16. Hegeſippus lib. 1. Iſidor. lib. 15. orig. c. 2. licet Ioſephi locum Gelenius aliter in Latinum verterit, nempe quod Hyrcanus primus externum militem alere cœperit, non paupetes peregrinos, prout veteres omnes intellexiſſe uidemus.

h *Barbatiani.*]De eodem tabul. eccleſ. Rauen. Habuit ſermonem in die natali ipſius Petrus Damian. quo etiã eius Acta contexuit, apud Sur. to. 6. & iterum to. 3. De eo item Petr. in catal. lib. 2. c. 23. Hieron. Rub. hiſt. Rauẽ. lib. 3. & alij. Claruit temporibus Valentiniani Tertij Imp. & Gallæ Placidiæ Aug. eius matris.

i *Melaniæ iunioris.*]De eadem hac die Græci. Res eius geſtas ex antiquis monumẽtis edidit Metaphraſtes, deſcripſit Lipom. to. 5. Hæc iunior dicta reſpectu ſenioris, cuius neptis erat: de vtraque Pallad. c. 33. Non imparis virtutis, aut minoris laudis Melania ſenior fuit aliqñ, ſed poſtea Origenis fuligine præclariſſima opera obſcurauit. De Melania iuniore, eiusq. viro Piniano agit S. Auguſt. epiſt. 224. 225. 227. & S. Hiero. epiſt. 79. Inter eius Acta nobilia, illud celeberrimũ non prætermittimus, quod Voluſianum patruum, Romanorum nobiliſſimum, quẽ ut ad Chriſtum conuerteret. S. Auguſt. tantopere laborauit (ut ad eum, & ab eo ſcriptæ epiſt. 1. 2. 3. & 4. indicant) illũ inquam diſertiſſimum virum, et a Chriſtiana lege alieniſſimũ tãdem ipſa Melania Chriſto ſubegit, ut eius Acta teſtantur.

FINIS NOTATIONVM.

Laus Deo, Beatæ Mariæ,
Sanctiſque omnibus.

Libellus supplex auctoris ad S. D. N. Sixtum Quintum, quo petit prædictas suas lucubrationes cognosci a R. D. Vuilhelmo Lindano, Episcopo Ruremundensi, tunc in Vrbe commorante.

Sanctissimo D. N. Sixto Papa Quinto S.

CVM ad calcem perductum sit, Deo iuuante, opus Notationum nostrarum in Martyrologium Romanum, quo de omnibus quæ in eo habentur, pro viribus ratio redditur: meumq. in eare institutum, cum de his coram agerem (Beatissime Pater) apud te adhuc Cardinalem, mirifice commendares, vehementerq. ad opus suscipiendum, perficiendumq. hortarere, cupiamque in lucem edere, id nonnullis eruditis viris efflagitantibus, auideque expectantibus: optarem prius auctoritatè Beatitudinis vestræ illud relegi & expendi a Reuerendissimo D. Vuilhelmo Lindano, Episcopo Ruremundensi, viro tum in Theologicis facultatibus, tum etiam in Ecclesiastica historia apprime versato: quem modo hic opportune ipsius Ecclesiæ negotia detinent. Cumq. fuerit a dicto Præsule eiusmodi opus perspectum, discursum, atque probatum: fas mihi sit illud prælis committere in vsum Christianæ religionis. Deus Beatitudinem vestram (vt opus habet Ecclesia) diutissime incolumem seruet ac protegat.

Beatitudinis vestræ humilis seruus Cæsar Baronius Soranus, Presbyter Congreg. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoscat Reuerendiss. Lindanus.

Sequitur relatio eiusdem Vuilhelmi Lindani, Episcopi Ruremundensis ad S. D. N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIMÆ PATER.

SEcutus S. V. mandatum harum tergo inscriptum super Notationibus in Martyrologium Rom. venerandi V. Cæsaris Baronij Sorani; testor hac mea manu, me in ijs perlegendis non reperisse, quæ vllam suspectæ aut nouatæ fidei ingerant labem nedum quæ sanctæ Catholicæ nostræ officiant Religioni, aut orthodoxæ aduersentur doctrinæ; sed varijs de causis dignissimas equidem arbitror, vt primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris Ecclesiasticæ historiæ doctrinam, & exquisitam atq. raram, eamque singularem Christianæ antiquitatis cognitionem. In quo-

rum

rum fidem has meis & ſigillo & manu propria ſignaui. Romæ XI. *Kal. Septembr. anno M. D. LXXXV.*

Ita atteſtor

Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Eccl. Ruremundenſis Epiſcopus indignus.

Eiuſdem R. D. Vuilhelmi Lindani teſtata fides de Notationibus imprimendis.

DIE ſecunda Septembris ann. 1585. hunc libellum Sanctiſſ. D. N. retuli, manum & ſigillum noſtri arbitrij teſtes oſtendens. eius Sanctitas iuſſit, vt eumdem ſupplicanti redderem, qui R. P. Magiſtro S. Palatij exhiberet, vt prælo tradatur. Actum in area Domicilij Sanctiſſ. D. N. in Quirinali, cum proxime diſceſſurus Sanctitati ſuæ Vale dicerem.

Ita eſt:

Vuilhelmus Lindanus, Eccl. Ruremundenſis Epiſcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis ſcriptio apud Reuerendiſſ. D. Magiſtrum ſacri Palatij, cuius ſubſcriptio hic poſita ordine ſequitur.

DIE prima Octobris 1585. recepta copia iſtius libri ſubſcripta R. D. Cæſaris Baronij auctoris manu, huic originali ſubſcribo, concedens vt imprimatur.

F. Thomas Zobbius, ſacri Palatij Magiſter, manu propria.

LECTIO-

LECTIONES PER TOTVM ANNVM AD ABSOLVTIONEM CAPITVLI.

In Aduentu, tam in Dominicis, quã in ferijs, vsque ad Vigiliam Natiuitatis Domini, Lectio.

DOMINE miserere nostri; te enim expectauimus: esto brachiũ nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis. Tu autem Domine miserere nobis. Resp. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini, Lectio.

PEr quem accepimus gratiam & Apostolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus, pro nomine eius, in quibus estis & vos vocati IESV Christi Domini nostri. Tu autem.

In Die Natiuitatis Domini, Lectio.

IPsi peribunt, tu autem permanebis, & omnes ut vestimẽtum veterascẽt: & velut amictum mutabis eos, & mutabũtur; tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In festo S. Stephani Protomartyris, Lectio.

POsitis autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum: & cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino. Tu autem Domine.

In festo S. Ioannis Euangelistæ, Lectio.

IN medio Ecclesiæ aperuit os eius, & implenit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus, & stolam glorię induit eum. Tu autem Domine.

In festo sanctorum Innocentium, Lectio.

HI empti sunt ex omnibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipsorum non est inuentum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei. Tu autẽ.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini, Lectio.

ITaque iam non est seruus, sed filius: quod si filius, & *heres* per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis, Lectio.

IPsi peribunt, tu autem permanebis. *vt in die Natiuitatis.*

In Epiphania Domini, & per Octauam, Lectio.

OMnes de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annunciantes. Tu autem.

Dominica infra Octauam Epiphaniæ, Lectio.

SIcut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habẽt; ita multi unum cor

pus

pus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra, in Christo Iesu Domino nostro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annum ab Octaua Epiphaniæ vsque ad Dominicam primam Quadragesimæ: & ab Octaua Pentecostes exclusiue, vsque ad Aduentum Domini, Lectio.

DOminus autem dirigat corda & corpora nostra in charitate Dei, & patientia Christi. Tu autem.

In Dominica prima Quadragesimæ, & in alijs Dominicis & ferijs vsque ad Dominicam Passionis.

QVærite Dominum dum inueniri potest, inuocate eum dum prope est. Tu autem Domine.

In Dominica de Passione vsque ad feriam quartam maioris hebdomadæ, Lectio.

FAciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus, & ideo non sum confusus. Tu autem.

In die sancto Paschæ, & per Octauam, & in omnibus Dominicis & ferijs usque ad Ascensionem, Lectio.

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Tu autem Domine.

In Ascensione Domini, & per Octauam, Lectio.

VIri Galilæi, quid statis aspicientes in cęlum? Hic Iesus, qui assumptus est a uobis in cælũ, sic ueniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Ascensionis, Lectio.

SI quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex uirtute, quam administrat Deus: ut in omnibus honorificetur Deus, per Iesum Christum Dominum nostrum. Tu autem.

In die sancto Pentecostes, & per Octauam, Lectio.

IVdæi quoque & proselyti, Cretes & Arabes, audiuimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. Tu autem Domine.

In festo Sanctissimæ Trinitatis, Lectio.

TRes sunt qui testimonium dant in cęlo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus, & hi tres vnum sunt. Tu autem.

In festo Corporis Christi, & per Octauam, Lectio.

QVicumque manducauerit panem, uel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis & sanguinis Domini. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Corporis Christi, Lectio.

FIlioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. Tu autem.

PRO-

PROPRIA SANCTORVM Capitula.

In festo S. Andreæ Apostoli, Lectio.

ESaias enim dicit : Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per uerbum Christi. sed dico : Numquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Tu autem.

In Conuersione S. Pauli Apostoli, Lectio.

SAulus autē multo magis conualescebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus. Tu autem.

In Purificatione beatæ Mariæ virginis, Lectio.

ET placebit Domino sacrificium Iuda & Hierusalem, sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem Domine.

In festo Annunciationis virginis Mariæ, Lectio.

EGredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini. Tu autem.

In festiuitatibus sanctæ Crucis, Lectio.

HVmiliauit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod est super omne nomen. Tu autem.

In Natiuitatè S. Ioannis Baptistæ, Lectio.

REges uidebunt, & consurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, qui elegit te. Tu autem Domine.

In Natali SS. Apostolorum Petri & Pauli, Lectio.

ET Petrus ad se reuersus dixit: Nunc scio uere, quia misit Dominus Angelum suum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Tu autem.

In Commemoratione sancti Pauli Apostoli, Lectio.

EGo enim sum minimus Apostolorū, qui non sum dignus uocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei : gratia autem Dei sum id quod sum, & gratia eius in me uacua non fuit. Tu autem Domine.

In festo S. Petri ad Vincula, Lectio.

ET Petrus ad se reuersus, *ut in Natali eiusdem.*

In festo Transfigurationis Domini, Lectio.

SVstulit me in spiritu in montem magnum & altum, ostendit mihi ciuitatem sanctam Hierusalem descendentem de cœlo a Deo, habentem claritatem Dei, & lucerna eius est agnus. Tu autem Domine.

In festo S. Laurentij, Lectio.

POtens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in uobis, ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes,

tes, abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispersit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in sæculum sæculi. Tu autem Domine.

In Festo Assumptionis, Natiuitatis, Adnines, Visitationis, & Conceptionis beatæ Mariæ virginis, & in officio eiusdem in Sabbato, Lectio.

IN plateis sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Tu autem.

In Festiuitatibus sancti Michaelis, Lectio.

FActum est prælium magnum in cælo: Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: & non præualuerunt, neque locus inuētus est eorum amplius in cælo. Tu autem.

In Festo omnium Sanctorum, & per Octauam, Lectio.

BEnedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen. Tu autem.

In Festiuitatibus Apostolorum, Lectio.

IBant Apostoli gaudētes a conspectu Concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. Tu autem Domine.

In Festiuitatibus Apostolorum, & Martyrum a Pascha vsque ad Pentecosten, Lectio.

SCimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui secundum propositum uocati sunt sancti. Tu autem Domine.

In Natali vnius Martyris, Lectio.

IVstus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. Tu autem Domine.

In Natalitijs plurium Martyrum, Lectio.

FVlgebunt iusti, & tamquam scintillę in arundineto discurrent: iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem Domine.

In Festo Confessorum Pontificum, Lectio.

FVngi sacerdotio, & habere laudem in nomine ipsius, & offerre illi incensum dignum in odorem suauitatis. Tu autem.

In Festo Confessorum non Pontificum, Lectio.

IVstum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem Domine.

In Festis sanctarum Virginum & Martyrum, Lectio.

DOmine Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, & pro morte defluēte depre-

YTRAM FINIS

deprecata sum: inuocaui Dominum patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborum sine adiutorio. Tu autem Domine.

In Festis sanctarum Martyrum tantum, Lectio.

LAudabit vsque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis sustinentes te, & liberas eos de manu angustiæ, Domine Deus noster. Tu autem Domine.

In Festo sanctarum Mulierum, non virginum nec martyrum, Lectio.

MVltæ filiæ congregauerũt diuitias, tu supergressa es vniuersas: fallax gratia, & uana est pulchritudo: mulier timens Deum, ipsa laudabitur. Tu autem.

In dedicatione Ecclesiæ, Lectio.

ET absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorũ, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: & dixit qui sedebat in throno, Ecce noua facio omnia. Tu autem Domine miserere nobis. Resp. Deo gratias.

Martyrologium in choro cantatur in tono Lectionum Matutini, hoc modo.

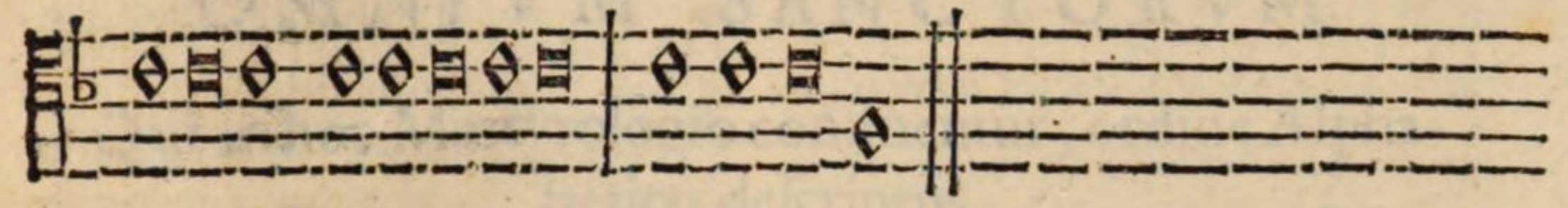

Kalendis Ianua rij Luna prima.

Circumcisio Domini nostri Iesu Christi, & Octaua Natiuitatis eiusdem.

Et sic terminatur quælibet clausula, etiam in fine Lectionis, præterquam si vltima dictio sit monosillaba, quę hoc modo inflectitur.

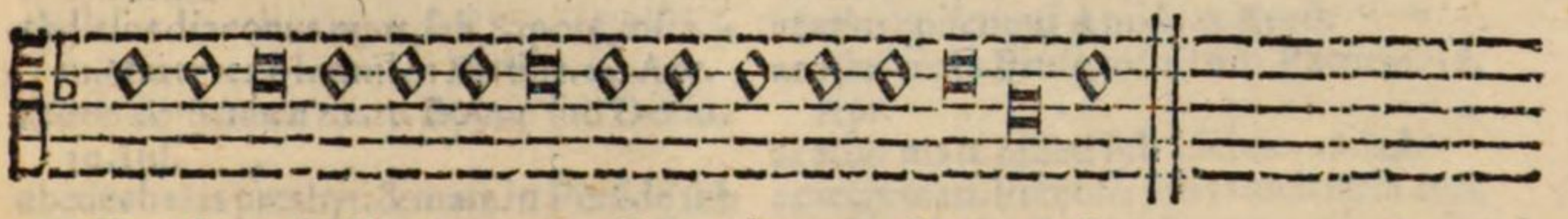

Tandem gladio marty rij palmam adepta est.

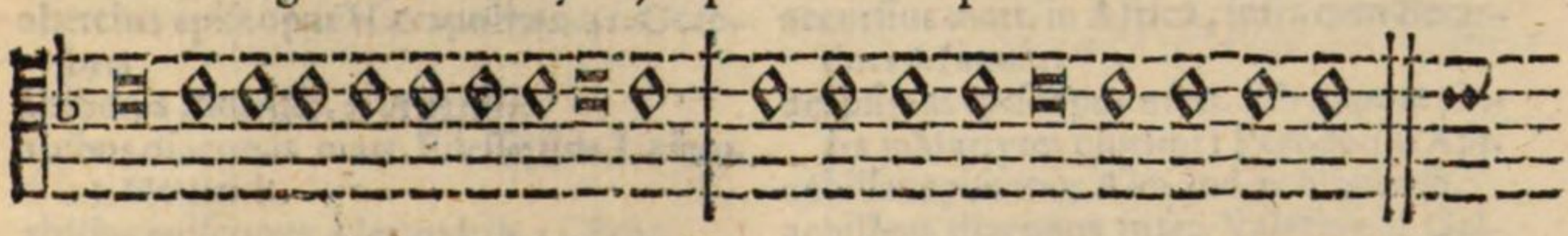

Anno a creati one mundi, quando in principio Deus, &c.

Vsque ad verba illa, In Bethlehem Iudæ, *in quibus extollitur vox ad quartam superiorem, videlicet:*

In Bethlehem Iudę nascitur ex Maria Virgine factus homo.

Versus autem sequens in tono Passionis.

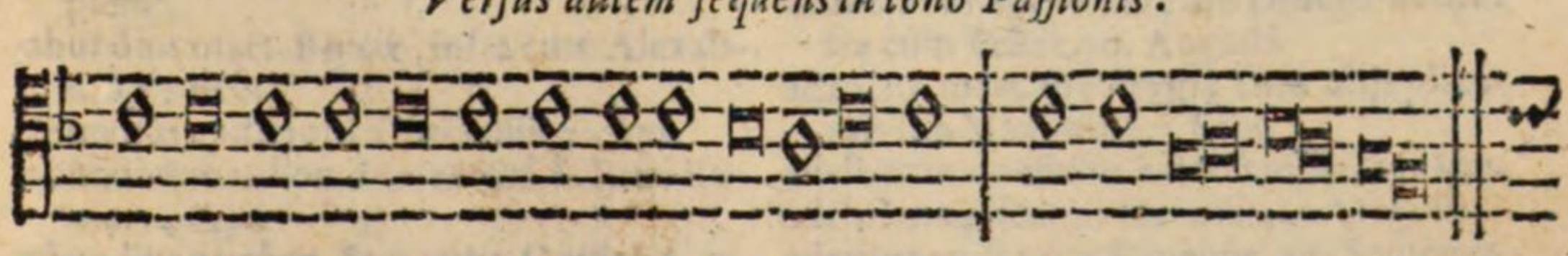

Natiuitas Domini nostri Iesu Christi secundum carnem.

Quod sequitur, in tono Lectionis consueto.

FINIS.

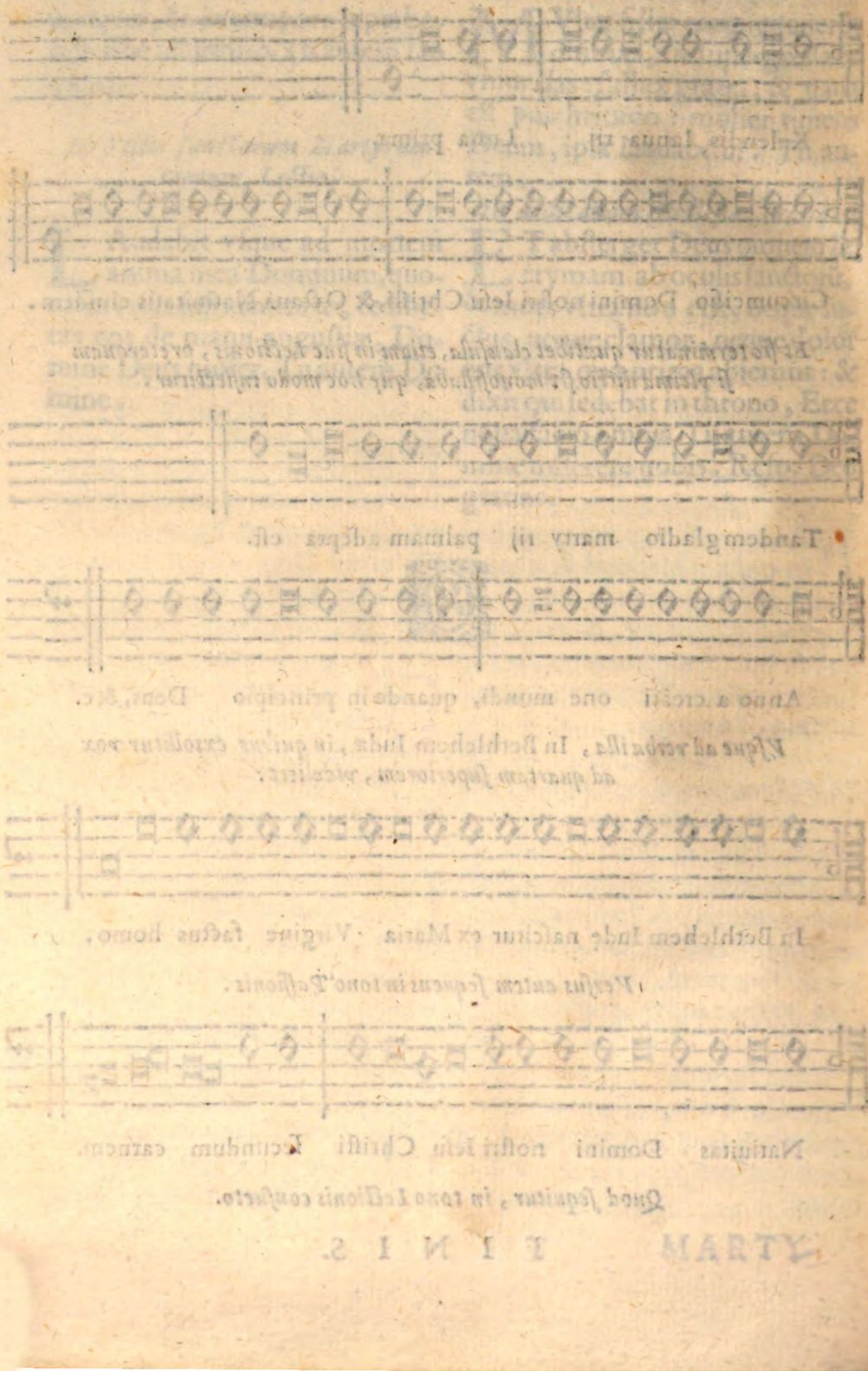

INDEX NOMINVM
OMNIVM SANCTORVM

Qui in hoc Martyrologio continentur, ordine Alphabetico descriptus.

A

AARON sacerdos, in monte Hor. 1. Iulij.
aaron mart. in Britannia sub Dioclet. infra cum Iulio. 1. Iul.
abachum mart. Romæ sub Claudio, infra cum Mario. 19. Ian.
abdias propheta, Samariæ. 14. Iun. & 19. Nouemb.
abdiesus diaconus mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Persida. 22. Apr.
abdon & Sennen mart. Romæ sub Decio. 30. Iul.
abedechalas presbyt. & mart. in Persida sub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.
abercius episcopus Hierapolitan. 22. Octobris.
abibonis Inuentio. 3. Augusti.
abibus diaconus mart. Edessæ sub Licinio. 15. Nouemb.
abilius episcopus Alexandrin. 22. Febr.
abraham eremita in Syria. 16. Mart.
abraham confessor Aruernię. 15. Iunij.
abraham patriarcha. 9. Octob.
abrahamitæ monachi mart. Constantinopoli sub Theophilo. 8. Iulij.
absalon mart. Cæsareæ, infra cum Lucio. 2. Mart.
abudemius mart. sub Dioclet. in Thenedo. 15. Iul.
abundantius mart. infra cum Leone. 1. Mar.
abundantius diaconus martyr. Romæ sub Diocletiano, infra cum Abundio. 16. Septemb.
abundius mart. Romæ, infra cum Alexandro. 27. Feb.
abundius episcopus Comensis. 2. Apr.
abundius mansionarius eccles. S. Petri Romę. 14. Apr.
abundius presbyt. & martyr. Cordubę. 11. Iul.
abundius mart. Romę sub Valeriano, infra cum Ireneo. 26 Augusti.
abundius presbyter, Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart. Romę sub Dioclet. 16. Septemb.
abundius diaconus mart. sub Dioclet. infra cum Carpophoro. 10. Decemb.
abundius mart. sub Numeriano, infra cum Iusto. 14. Decemb.
acacius presbyt. & mart. Sebast. sub Diocl. infra cum Hirenarcho. 27. Nouemb.
acathius centurio martyr. Constantinopoli sub Dioclet. 8. Maij.
acatius episcopus Amidę. 9. April.
acatius mart. Prusę, infra cum Patricio. 28. Apr.
acatius mart. Mileti sub Licinio. 28. Iul.
acatius mart. Puteolis sub Diocl. infra cum Ianuario. 19. Septemb.
accursius mart. in Africa, infra cum Berardo. 16. Ianuar.
acepsimas episcopus mart. sub Sapore, infra in Martyres plurimi in Persida. 22. Apr.
achillas episcopus Alexand. 7. Nouemb.
achilleus diaconus mart. Valentię in Gallia, infra cum Felice 23. Apr.
achilleus mart. Romę, infra cum Nereo. 12. Maij.
acindinus mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. Apr.
acindinus, Pegasius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodistus, & socij mart. in Persida, 2. Nouemb.
acisclus & Victoria mart. Cordubę sub Diocletiano, 17. Nouemb.
adalbertus episcopus Pragensis mart. 23. Aprilis.
adauctus martyr Romę sub Diocletiano, infra cum Felice, 30. Augusti.
adaucus mart. in Phrygia cum alijs plurimis sub Maximino, 7. Febr.
adelbertus confessor in Hollandia, 25. Iun.
adelphus episcopus Metensis, 29. Augusti.
aderitus episcopus Rauennę, 27. Septemb.
adiutor confessor in Campania sub Vuandalis, infra cum Prisco 1. Septemb.
adiutor mart. in Africa, infra cum Victuro, 18. Decemb.

adiutus mart. in Africa, infra cum Berardo, 16. Ianuar.
adiutus abbas, Aurelianis. 19 Decemb.
ado episcopus Viennen. 16. Decemb.
adria mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Eusebio. 2. Decemb.
adrio, Victor, & Basilla mart. Alexandriæ. 17. Maij.
aduentor mart. Taurini sub Maximiano, infra cum Octauio. 20. Nouemb.
adulphus & Ioannes martyr. Cordubæ. 27. Septemb.
ædesius mart. Alexandriæ sub Maximino. 8. April.
ægidius abbas in prouincia Narbonensi. 1. Septemb.
æmiliana virgo Romę. 5. Ianuar.
æmiliana mart. Romæ. 30. Iunij.
æmilianus mart. in Armenia, infra cum Dionysio. 8. Febr
æmilianus miles, Tertulla, & Antonia virg. & mulier quædam cũ duobus filijs mart. in Numidia sub Valeriano. 29. April.
æmilianus mart. Dorostori sub Iuliano. 18. Iul.
æmilianus episcopus Cyzici. 8. Augusti.
æmilianus episcopus Vercellen. 11. Septembris.
æmilianus confessor Rhedonen. 11. Octob.
æmilianus presbyter Turiasonen. 12. Nouemb.
æmilianus mart. in Africa sub Hunnerico, infra cum Dionysia. 6. Decemb.
æmilius mart. in Africa, infra cum Casto. 22. Maij.
æmilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. in Sardinia. 28. Maij.
æmilius mart. Capuæ, infra cum Marcello. 6. Octob.
ætherius episcopus mart. in Chersoneso, infra cum Basilio. 4. Mart.
ætherius episcopus Viennensis. 14. Iunij.
ætherius mart. sub Dioclet. 18. Iunij.
ætherius episcopus Antisiodoren. 27. Iul.
afra mart. Brixiæ sub Hadriano. 24. Maij.
afra mart. Augustæ 5. Augusti.
africanus mart. in Africa sub Decio, infra cum Terentio. 10. April.
agabius episcopus Veronen. 4. Augusti.
agabus propheta, Antiochiæ. 13. Febr.
agape & Chionia virg. mart. Thessalonicæ sub Dioclet. 3. Martij.
agapes mart. infra cum Donato. 25. Ianuar.
agapes virgo & mart. Interamnæ. 15. Febr.
agapes virgo & mart. Nicomediæ sub Dioclet. infra cum Inde. 28. Decemb.
agapitus episcopus Ravennæ 16. Martij.
agapitus episcopus Synnadæ. 24. Martij.
agapitus diaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Augusti.
agapitus marty. Prænestę sub Aureliano. 18 Augusti.
agapitus Papa. 20. Septemb.
agapitus mart. Heracleæ, infra cum Basso. 20. Nouemb.
agapius mart. Cæsareæ sub Dioclet. infra cum Timoleo. 24. Martij.
agapius mart. infra cũ Aphrodisio. 28. Apr.
agapius & Secundinus episcopi mart. Cirthæ in Numidia sub Valeriano. 29. Apr.
agapius mart. in Palæstina sub Diocl. infra cum Timotheo. 19. Augusti.
agapius mart. Edessæ sub Maximiano, infra cum Basa. 21. Augusti.
agapius episcopus Novarien. 10. Septemb.
agapius mart. Romæ sub Hadriano, infra cũ Eustachio. 20. Septemb.
agapius mart. Sebastæ sub Licinio, infra cum Carterio. 2. Nouemb.
agapius mart. Cæsareæ sub Maximino. 20. Nouemb.
agatha virgo mart. Catanæ sub Decio. 5. Febr.
agathangelus mart. Ancyræ 23. Ianuarij.
agatho Papa Romæ. 10. Ianuarij.
agatho exorcista mart. infra cum Cyrione. 14. Febr.
agatho & Triphina mart. in Sicilia. 5. Iulij.
agatho mart. Alexandriæ sub Decio. 7. Decemb.
agathoclia ancilla mart. 17 Septemb.
agathodorus episc. mart. in Chersoneso, infra cum Basilio. 4 Martij.
agathodorus mart. Pergami sub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
agathonica mart. Pergami sub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
agathonica virgo & mar. Carthagine, infra cum Basa. 10. Augusti.
agathonicus, Zoticus, & socij mart. Nicomedię sub Maximiano. 22. Augusti.
agathopodes diaconus, & Theodolus lector martyres, Thessalonicæ sub Maximiano. 4. Apr.
agathopodes diaconus Antiochiæ, infra cum Philone. 25. Apr.
agathopus mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb.
agericus episcopus Virodunen. 1. Decemb.
aggæus mart. Bononiæ sub Maximiano, infra cum Hermete. 4. Ianuarij.

aggæus

aggæus propheta.4. Iulij.
agileus mart.Carthagine.15. Octob.
aglibertus mart.Parisijs, infra cum Agoardo.24.Iun.
agnes virgo mart.Romæ.21. Ianuarij. Secundo.28. eiusdem.
agnes virgo in Montepolitiano,20.Apr.
agnellus abbas Neapoli.14. Decemb.
agoardus, & Aglibertus cum alijs innumeris mart.Parisijs.24. Iunij.
agricola episcopus Cabilonen.17. Martij.
agricola mart. Bononiæ, infra cum Vitale. 4. Nouemb.
agricola mart.in Pannonia.3.Decemb.
agricola mart.Rauennæ sub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decemb.
agrippina virgo mart. Romæ sub Valeriano.24.Maij.
agrippinus episcopus Neapolitan. 9. Nouembr.
agritius episcopus Treuirensis. 13. Ianuar.
aichardus abbas.15.Septemb.
aidanus episcopus Lindisfarnen.31. Aug.
aigulphus abbas Lerinensis, & socij monachi mart.3.Septemb.
aithalas presbyt. & mart.sub Sapore, infra in Martyres plurimi in Persida.22. April.
albanus mart.Maguntiæ.21.Iunij.
albanus,& miles quidam mart.in Britannia sub Dioclet.22. Iunij.
albertus ord.Carmelit.in Sicilia.7.Augusti.
albertus episcopus Leodien. mart. 21. Nouemb.
albina virgo mart. Formijs sub Decio. 16. Decemb.
albinus episcopus Brixien.5. Febr.
albinus episcopus Andegauen.1.Martij.
albinus episcopus Lugdunen. 15. Septemb.
aldegundes virgo in Hannonia.30.Ianuar.
aldelmus eps Schireburgensis.25. Maij.
alexander episcopus Firmanus mart.11.Ianuarij.
alexander senex mart.sub Decio.30. Ian.
alexander,& alij XXXVIII.mart.Romæ.9. Febr.
alexander martyr in Cypro,infra cum Ammonio. 9.Febr.
alexander mart. Ostiæ sub Dioclet. infra cũ Maximo.18.Febr.
alexander episcopus Alexandrinus.26.Feb.
alexander,Abundius,Antigonus, & Fortunatus mart.Romæ.27.Febr.
alexander mart. Apameæ sub Antonino,infra cum Caio.10.Martij.
alexander, & Theodorus mart. Romæ. 17. Martij.
alexãder episcopus & martyr Cæsareæ sub Decio.18.Martij.
alexander miles martyr,Driziparæ sub Maximiano.27. Martij.
alexander mart.Cæsareæ sub Valeriano, infra cum Prisco.28. Martij.
alexander, & alij XXXIV. mart. Lugduni sub Antonino. 24. Aprilis.
alexander Papa, Euentius, & Theodulus ptesbyreri & mart. Romæ sub Traiano. 3 Maij.
alexander miles, & Antonina uirgo mart. Constantinopoli sub Maximiano. 3. Maij.
alexander mart. Edessæ sub Numeriano, infra cum Thalalæo.20.Maij.
alexander mart. Anaunię,infra cum Sisinio. 29.Maij.
alexander mart.Lugduni sub Antonino,infra cum Photino.2. Iunij.
alexander episcopus Veronen.4.Iunij.
alexander mart.Nouioduni, infra cũ Amantio.6.Iunij.
alexander episcopus Fesulan. martyr.6. Iunij.
alexander mart.Alexandriæ sub Iuliano,infra cum Patermuthio.9. Iulij.
alexander mart.Romæ sub Antonino, infta in,Septem fratres.10. Iulij.
alexander miles mart.Massiliæ, infra cum Victore. 21. Iulij.
alexander mart.Perge sub Diocl. infra cum Leontio.1.Augusti.
alexander Carbonarius, episc.Comanæ & mart.11.Aug.
alexander ex Legione Thebæorum martyr, Bergomi.26.Augusti.
alexander episcopus Constantinop.28. Augusti.
alexander mart.in Sabinis, infra cum Hiacintho.9.Septemb.
alexander episcopus & mar.Romæ sub Antonino.21.Septemb.
alexander mart.Antiochiæ,infra cum Marco.28.Septemb.
alexander mart.infra cum Victore.17.Octobris.
alexander episcopus,Heraclius miles, & socij mart.22. Octob.
alexander mart.Thessal.sub Maximiano. 9. Nouemb.
alexander mart. Corinthi sub Iuliano. 24. Nouemb.
alexander mart.Alexandriæ sub Decio, infra cum Epimacho.12.Decemb.
alexandria, Claudia,Euphrasia, Matrona,

Iuliana, Euphemia, Theodosia, Derphuta, & eius soror, mar. in Paphlagonia. 20. Martij.
alexandra virgo mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
alexandri duo mart. Cæsareæ sub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
alexius confessor, Romæ. 17. Iulij.
alipius episcopus Tagasten. 15. Augusti.
almachius mart. Romæ, 1. Ianuarij.
alodia uirgo mart. in Hispania, infra cũ Nunilone. 22. Octobris.
alphæus, & Zacchæus mart. in Palæstina sub Dioclet. 17. Nouemb.
alphius, Philadelphus, & Cyrinus martyres in Sicilia. 10. Maij.
alphius mart. Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septemb.
alpinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iunij.
amandus episcopus Traiecten. 6. Febr.
amandus episcopus Burdigalen. 18. Iunij.
amantius mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Febr.
amantius diaconus Gandauensis. 19. Mart.
amantius episcopus Comensis. 8. Aprilis.
amantius, Alexander, & socij mart. Nouioduni. 6. Iunij.
amantius mart. Romæ sub Hadriano, infra cum Getulio. 10. Iunij.
amantius presbyter Tuderti. 26. Septembris.
amantius episcopus Ruthenorum. 4. Nouembris.
amaranthus mart. Albigen. 7. Nouemb.
amator, Petrus, & Ludouicus mart. Cordubæ. 30. Aprilis.
amator episcopus Antisiodoren. 1. Maij.
amator episcopus Augustodunen. 26. Nouembris.
amatus episcopus Nusci. 31. Augusti.
amatus episcopus Senonen. 13. Septembris.
amatus abbas monast. Romarici. 13. Septembris.
ambicus, Victor, & Iulius mart. Nicomediæ. 3. Decemb.
ambrosius Senensis, ordinis Prædicatorum. 20. Martij.
ambrosius episcopus Mediolanen. 4. Aprilis.
Eiusdem ordinatio in episcopum. 7. Decembris.
ambrosius centurio mart. Ferentini sub Dioclet. 16. Augusti.
ambrosius episcopus Caturcen. 16. Octob.
ambrosius abbas monast. Agaunen. 2. Nouembris.
amelberga virgo, Gandaui. 10. Iulij.
ammia, Cæsareæ, infra cum Theodoto. 31. Augusti.
ammianus mart. sub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septemb.
ammon diaconus, & virgines XL. mart. Heracleæ sub Licinio. 1. Septemb.
ammon, Theophilus, Neoterius, & alij XXII. mart. Alexandriæ. 8. Septemb.
ammon, Zenõ, Ptolemæus, Ingen, & Theophilus milites mart. Alexandriæ. 20. Decembris.
ammonaria uirgo, Mercuria, Dionysia, & Ammonaria mart. Alexandriæ sub Decio. 12. Decemb.
ammonius miles mart. in Ponto, infra cum Moseo. 18. Ianuarij.
ammonius & Alexander mart. in Cypro. 9. Februar.
ammonius infans mart. Alexandriæ, infra cum Modesto. 12. Febr.
ammonius mart. Alexandriæ, infra cũ Dionysio. 14. Febr.
ammonius lector mart. Pentapoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
ammonius mart. Alexandriæ sub Maximino, infra cum Fausto. 26. Septemb.
amos propheta in Palæstina. 31. Martij.
ampelius mart. in Africa sub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Febr.
ampelus & Caius mart. Messanæ. 20. Nouembris.
amphianus mart. Cæsareæ sub Maximino. 2. Aprilis.
amphilochius mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
amphilochius episcopus Iconij. 23. Nouembris.
amphion episcopus in Cilicia, confessor sub Maximino. 12. Iunij.
ampliatus, Vrbanus, & Narcissus mart. 31. Octob.
anacharius episcopus Antisiodoren. 25. Septembris.
anacletus Papa mart. Romæ. 13. Iulij.
ananias mart. Damasci. 25. Ianuarij.
ananias presbyt. mart. in Persida sub Sapore, infra cum Simeone. 21. Aprilis.
ananias mart. Arbelæ in Persia. 1. Decemb.
ananias, Azarias, & Misael in Babylonia. 16. Decemb.
anastasia mart. Romæ sub Nerone, infra cum Basilissa. 15. Aprilis.
anastasia senior virgo, & Cyrillus mart. Romæ

mæ ſub Valeriano. 28. Octobris.
anaſtaſia mart. cum CCLXX. in inſula Palmaria ſub Dioclet. 25. Decembris.
anaſtaſij duo mart. ſub Conſtante, infra cum Maximo. 13. Auguſti.
anaſtaſius mart. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Baſiliſſa. 9. Ianuarij.
anaſtaſius monachus & ſocij, Suppentoniæ. 11. Ianuarij.
anaſtaſius Perſa monachus mart. cũ LXX. ſocijs ſub Coſrhoa. 22. Ianuarij.
anaſtaſius Sinaita epiſcopus Antiochenus. 21. April.
anaſtaſius Papa Romæ. 27. Aprilis.
anaſtaſius & ſoc. mar. Camerini ſub Decio. 11. Maij.
anaſtaſius epiſcopus Brixien. 20. Maij.
anaſtaſius epiſcopus Papien. 30. Maij.
anaſtaſius, Felix, & Digna mart. Cordubæ. 14. Iunij.
anaſtaſius mart. Argentomachi, infra cum Marcello. 29. Iunij.
anaſtaſius epiſcopus Interamnen. 17. Auguſti.
anaſtaſius mart. Salonæ ſub Aureliano. 21. Auguſti.
anaſtaſius mart. Aquileiæ. 7. Septembris.
anaſtaſius presbyter, Placidius, Geneſius, & ſocij mart. 11. Octobris.
anaſtaſius mart. 5. Decembris.
anaſtaſius mart. Nicomediæ, infra cum Cyriaco. 19. Decembris.
anaſtaſius epiſcopus Antiochenus & mart. 21. Decemb.
anathalon epiſcopus Mediolan. 25. Septembris.
anatolia uirgo, & Audax mart. Thoræ ſub Decio. 9. Iulij.
anatolius mart. infra cum Photina. 20. Martij.
anatolius epiſcopus Laodiceæ. 3. Iulij.
anatolius mart. Nicææ ſub Maximino, infra cum Euſtachio. 20. Nouembris.
andeolus ſubdiaconus mart. in Gallia ſub Seuero. 1. Maij.
andochius presbyter, Thyrſus diaconus, & Felix mart. Auguſtoduni. 24. Septemb.
andreas epiſcopus Florentin. 26. Februarij.
andreas mart. in Helleſponto, infra cum Petro. 15. Maij.
andreas, & ſocij milites mart. in Cilicia ſub Maximiano. 19. Auguſti.
andreas presbyter mart. Conſtantinopoli ſub Leone Iſaurico, infra cum Hypatio. 29. Auguſti.
andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mart. in Africa. 23. Septembris.
andreas Cretenſis monachus mart. ſub Copronimo. 17. Octobris.
andreas monachus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo. infra cum Stephano. 28. Nouembris.
andreas Apoſtolus mart. in Achaia. 30. Nouembris.
Eiuſdem vigilia. 29. Nouembris.
Eiuſdem Translatio Conſtantinopoli. 9. Maij.
andronicus, & Athanaſia Hieroſolymis. 9. Octobris.
andronicus mart. Tarſi ſub Dioclet. infra cum Tharaco. 11. Octobris.
anectus mart. Corinthi ſub Decio, infra cum Codrato. 10. Martij.
anectus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 27. Iunii.
anempodiſtus mart. in Perſide, ſupra cum Acindino. 2. Nouembris.
aneſius mart. in Africa, infra cum Theodulo, 31. Martij.
angelus presbyt. ord. Carmel. mart. Panormi. 5. Maii.
angelus mart. in Mauritania, infra cum Daniele. 13. Octobris.
anianus epiſcopus Alexandrin. 25. Aprilis.
anianus diaconus mart. Antiochiæ, infra cum Demetrio. 10. Nouembris.
anianus epiſcopus Aurelianen. 17. Nouẽb.
anicetus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 17. Aprilis.
anicetus, Photinus, & alij plures mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 12. Auguſti.
anna mater B. Mariæ Virg. 26. Iulii.
anna prophetiſſa, Hieroſolymis. 1. Septembris.
annon epiſcopus Colonien. 4. Decembris.
annunciatio B. Mariæ Virg. 25. Martii.
anſanus mart. ſub Dioclet. Senis. 1. Decembris.
ansbertus epiſcopus Rhotomagen. 9. Februarii.
anſcharius epiſcopus Bremenſis. 3. Febr.
anſelmus epiſcopus Mantuan. 18. Martii.
anſelmus epiſcopus Cantuarien. 21. Aprilis.
anſouinus epiſcopus Camerini. 13. Martii.
anterus Papa & mart. Romæ ſub Iulio Maximino. 3. Ianuarii.
anthelmus epiſcopus Bellicen. 26. Iunii.
anthes mart. Salerni ſub Dioclet. infra cum Fortunato. 28. Auguſti.
anthia mart. Maſſanæ ſub Hadriano, infra cum Eleutherio. 18. Aprilis.
anthimus epiſcopus Nicomedien. mart.

Andreas Corsinus Epis: Fæsulanus.
Florentiæ. 6. Januarÿ.

sub Dioclet. cum vniuerso fere suo grege. 27. Aprilis.
anthimus presb. mart. Romæ sub Dioclet. 11. Maij.
anthimus mart. Ægeæ sub Dioclet. infra cum Cosma. 27. Septembris.
antholianus mart. Aruernis. 6. Februarij.
anthusa virgo Constantinopoli sub Copronymo. 27. Iulij.
anthusa senior mart. Tarsi sub Valeriano. infra cum Athanasio. 22. Augusti.
anthusa iunior mart. 27. Augusti.
antidius episcopus Vesontionen. mart. 25. Iunij.
antigonius mart. Romæ, supra cum Alexandr. 27. Febr.
antinogenes mart. Emeritæ sub Dioclet. infra cum Victore. 14. Iulij.
antiochus tribunus mart. Cæsareæ, infra cum Nicostrato 21. Maij.
antiochus & Cyriacus mart. Sebaste. 15. Iulij.
antiochus episcopus Lugdunen. 15. Octobris.
antiochus mart. in Sardinia sub Hadriano. 13. Decemb.
antipas mart. Pergami sub Domitiano. 11. Aprilis.
antonia virgo mart. Cirthæ sub Valeriano, supra cum Æmiliano. 29. Aprilis.
antonia mart. Nicomediæ. 4. Maij.
antonina mart. sub Dioclet. 1. Martij.
antonina virgo mart. Constantinopoli sub Maximiano, supra cum Alexandro milite. 3. Maij.
antonina mart. Nicææ sub Dioclet. 12. Iulij.
antoninus abbas Cassinensis, Surrenti. 14. Ianuarij.
antoninus mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. April.
antoninus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
antoninus episcopus Florentinus. 2. Maij.
antoninus mart. infra cum Lucia. 6. Iulij.
antoninus mart. Romæ sub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
antoninus mart. Romæ. 22. Augusti.
antoninus mart. Pamiæ. 2. Septembris.
antoninus puer. mart. Capuę, infra cum Aristeo. 3. Septemb.
antoninus ex Legione Thebæorum mart. Placentiæ. 30. Septembris.
antoninus episcopus Mediolanen. 31. Octobris.
antoninus, Zebina, Germanus, & Emnatha virgo mart. Cæsareæ sub Maximino. 13. Nouembris.
antonius presbyt. & mart. Antiochiæ sub Dioclet. infra cum Basilissa. 9. Ianuarij.
antonius abbas in Thebaide. 17. Ianuarij.
antonius, Merulus, & Ioannes monachi, Romæ. 17. Ianuarij.
antonius episcopus Constantinop. 12. Februar.
antonius mart. Alexandriæ, infra cum Basso. 14. Febr.
antonius Lusitanus, ord. Min. Patauij. 13. Iunij.
antonius mart. in Africa, supra cum Andrea. 28. Septemb.
antonius mart. Ancyræ sub Iuliano, infra cum Melasippo. 7. Nouembris.
antonius mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Irenæo. 15. Decembris.
antonius monachus Lerinensis. 28. Decembris.
anysia mart. Thessalonicæ. 30. Decemb.
anysius episcopus Thessalonicen. 30. Decemb.
apelles & Lucius, Christi discip. Smyrnæ. 22. Aprilis.
apellius, Lucas, & Clemens mart. 10. Septembris.
aphraates, anachoreta in Syria. 7. Aprilis.
aphrodisius mart. in Africa, infra cum Petro. 14. Mart.
aphrodisius, Carilippus, Agapius, & Eusebius mart. 28. Aprilis.
aphrodisius presbyt. & alij XXX. mart. Alexandriæ 30. Aprilis.
Aphthonius mart. in Perside, supra cũ Acindino. 2. Nouembris.
Apodemius mart. infra in XVIII. mart. Cæsaraugust. 16. Aprilis.
apollinaris virgo. 5. Ianuarij.
apollinaris episcopus Hierapolitan. 8. Ianuarij.
apollinaris mart. in Africa, infra cum Cyriaco. 21. Iunij.
apollinaris episcopus Rauennæ, mart. sub Vespasiano 23. Iulij.
apollinaris mart. Rhemis, infra cum Timoth. 23. August.
apollinaris episcopus Valentiæ in Gallia. 5. Octob.
Apollo, Isacius, & Crotates mart. sub Dioclet. 21. Aprilis.
apollonia virgo mart. Alexandriæ sub Decio. 9. Febr.
apollonius mart. Interamnæ, infra cum Proculo. 14. Febr.
apollonius diaconus mart. Antinoi, infra cum

cum Philemone. 8. Martij.
apollonius & Leontius episcopi. 19. Martij.
apollonius mart. in Ægypto sub Maximino, infra cum Marciano. 5. Aprilis, & 5. Iunij.
apollonius presbyt. & alij quinq. mart. Alexandriæ sub Maximino. 10. Aprilis.
apollonius senator mart. Rom. sub Commodo. 18. Apr.
apollonius episcopus Brixien. 7. Iulij.
apollonius mart. Iconij. 10. Iulij.
apollonius, & Eugenius mart. 23. Iulij.
apparitio S. Michaelis Archangeli. 8. Maij.
apphias mart. Colossis sub Nerone, infra cum Philemone. 22. Nouembris.
appianus mart. Alexand. infra cum Mansueto, 30. Decembr.
apronianus mart. Romæ. 2. Februarij.
aprus episcopus Tullensis. 15. Septembris.
apuleius mart. Romæ, infra cum Marcello. 7. Octob.
aquila mart. in Mauritania, infra cum Seueriano. 23. Ianuarij.
aquila mart. infra cum Domitio. 23. Martij.
aquila mart. in Thebaide. 20. Maij.
aquila, & Priscilla, in Asia. 8. Iulij.
aquila mart. Philadelphiæ, infra cum Cyrillo. 1. August.
aquilina virgo martyr in Palæstina sub Diocletiano 13. Iunij.
aquilina mart. in Lycia, infra cum Niceta. 24. Iulij.
aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, & Tryphō mart. in Africa. 4. Ianuar.
aquilinus presbyt. mart. Mediolani. 29. Ianuarij.
aquilinus, Geminus, Gelasius, Magnus, & Donatus mart. Forosempronij. 4. Febr.
aquilinus & Victorianus mart. in Isauria. 16. Maij.
aquilinus mart. Nouioduni, infra cum Heradio. 17. Maij.
aquillinus mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
aquilinus episcopus Ebroicensis. 19. Octobris.
arabia mart. Nicææ, infra cum Theuseta. 13. Martij.
arator presbyt. Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis mart. Alexandriæ. 21. Aprilis.
arbogastus episcopus Argētoratē. 21. Iulij.
arcadius mart. 12. Ianuarij.
arcadius episcopus mart. in Chersoneso, infra cum Basilio. 4. Martij.
arcadius, Paschasius, Probus, & Eutychianus mart. & Paulillus puer, in Africa. 13. Nouembris.
archelaus, Cyrillus, & Photius martyr. 4. Martij.
archelaus diaconus mart. Ostiæ sub Alexādro, infra cum Quiriaco. 23. Augusti.
archelaus episcopus in Mesopotamia. 26. Decembris.
archippus B. Pauli commilito, in Asia, 20. Martij.
arcontius mart. Capuæ, infra cum Quincto. 5. Septemb.
ardalion mimus mart. 14. Aprilis.
aresius, Rogatus, & alij XV. mart. in Africa. 10. Iunij.
aretas, & alij DIIII. mart. Romæ. 1. Octobris.
aretas, & socij CCCXL. mart. & mulier cum filio paruulo, apud Homeritas. 24. Octobris.
aretius & Dacianus mart. Romæ. 4. Iunij.
argeus, Narcissus, & Marcellinus mart. in Ponto sub Licinio. 2. Ianuarij.
argymirus monachus mart. Cordubæ. 28. Iunij.
ariadna mart. in Phrygia sub Hadriano 17. Septemb.
arianus præses, Theoticus, & alij tres mart. Antinoi 8. Martij.
aristarchus episcopus Thessalonicen. mart. sub Nerone. 4. Augusti.
aristeus episcopus Capuan. & Antoninus puer mart. 3. Septemb.
aristides Athenien sis. 31. Augusti.
aristion discipulus de LXXII. 22. Februarij.
aristobolus Apostolorum discip. & mar. 15. Martij.
ariston, Crescentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iustus, Felicissimus, Felix, Marcia, & Symphorosa mart. in Campania sub Dioclet. 2. Iulij.
aristonicus mart. Melitine, infra cum Hermogene 19. Aprilis.
armētarius episcopus Papien. 30. Ianuarij.
armogastes, Mascula, & Saturus martyr. in Africa sub Geiserico. 29. Martij.
arnulphus episcopus Metensis. 18. Iulij.
arnulphus episcopus Suession. 15. Augusti.
arsacius confessor Nicomediæ. 16. Augusti.
arsenius diaconus, eremita in Ægypto. 19. Iulij.
arsenius mart. Alexandriæ sub Decio, infra cum Herone. 14. Decemb.
artemius, Candida, & Paulina martyr. Romæ. 6. Iunij.

Artemius dux mart. Antiochiæ sub Iuliano 20. Octob.
artemon presb. mart. Laodiceæ sub Diocle. 8. Octob.
asaphus episcopus, & Vualburga virgo, in Anglia. 1. Maij.
asclas mart. Antinoi. 13. Ianuarij.
asclepiades episcopus Antiochensis mart. sub Macrino. 18. Octobris.
asclepiodotus mart. Hadrianopoli sub Maximiano, infra cum Maximo. 15. Septēb.
asella virgo Romæ. 6. Decembris.
aspren episcopus Neapolitan. 3. Augusti.
assumptio B. Mariæ Virg. 15. Augusti.
Eiusdem Vigilia. 14. Augusti.
Eiusdem Octaua. 22, Augusti.
asteria virgo mart. Bergomi sub Dioclet. 10. Augusti.
asterius senator mart. Cæsareæ sub Valeriano, infra cum Marino. 3. Martij.
asterius mart. Edessæ sub Numeriano, infra cum Thalalæo. 20. Maij.
asterius episc. Petræ, confess. sub Constantino. 10. Iun.
asterius mart. Ægææ sub Dioclet. infrà cum Claudio. 23. Augusti.
asterius presbyt. mart. Ostiæ sub Alexand. 21. Octob.
astius episcopus & mart. in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
asyncritus Apostolorum discipulus, infra cum Herodione. 8. Aprilis.
athanasia vidua, in Ægina. 14. Augusti.
athanasia Hierosolymis. supra cum Andronico. 9. Octob.
athanasius commētarienſis mart. in Cilicia sub Dioclet. infra cum Zosimo. 3. Ianu.
athanasius episcopus Alexādrinus. 2. Maij.
athanasius diaconus mart. Hierosolymis. 5. Iulij.
athanasius episcopus Neapolitan. 15. Iulij.
athanasius episcopus Tarsensis, & Anthusa senior cum duobus seruis mart. sub Valeriano. 22. Augusti.
athenodorus episcopus Neocæsareæ mart. sub Valeriano. 18. Octob.
athenodorus mar. in Mesopotamia sub Dioclet. 11. Nouembris.
athenogenes Theologus mart. in Pōto. 18. Ianuarij.
athenogenes episcopus Sebastæ mart. cum X. discipulis sub Dioclet. 16. Iulij.
attalas abbas Luxouien. 10. Martij.
attalus mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
attalus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decembr.
atticus in Phrygia. 6. Nouembris.
attilanus episcopus Zamorensis. 5. Octob.
attius mart. Perge sub Dioclet. infra cum Leontio. 1. Augusti.
auctus, Taurio, & Thessalonica mart. Amphipoli. 7. Nouemb.
audactus presbyter mart. Venusiæ sub Dioclet. infra cum Felice. 24. Octob.
audas episcopus, VII. presbyteri, IX. diaconi, & VII. virgines mart. in Perside sub Isdegerde. 16. Maij.
audax mart. Thoræ sub Decio, supra cum Anatolia. 9. Iulij.
audifax mart. Romæ sub Claudio, infra cum Mario. 19. Ianuarij.
audoenus episcopus Rhotomagen. 24. Augusti.
audomarus episcopus in Pago Taruanensi. 9. Septemb.
auentinus confessor Trecis. 4. Februarij.
augulus episcopus Augustæ & mart. 6. Februarij.
augurius diaconus & mart. Tarracone sub Gallieno, infra cum Fructuoso. 21. Ianuarij.
augustalis episcopus in Gallia. 7. Septemb.
augustinus mart. Nicomediæ, infra cum Flauio. 7. Maij.
augustinus episcopus Cantuarien. 26. Maij.
augustinus Hipponen. episc. Eccl. Doct. 28. Augusti.
Eiusdem Conuersio. 5. Maij.
Eiusdem Translatio Papiæ. 28. Februarij.
augustus mart. Nicomedię, infra cum Flauio. 7. Maij.
augustus confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septemb.
augustus presbyter Bituricen. 7. Octob.
auitus mart. in Africa. 27. Ianuar.
auitus episcopus Viennen. 5. Febr.
auitus presbyter Aurelian. 17. Iunij.
aurea virgo mart. Cordubæ. 19. Iulij.
aurea virgo mart. Ostiæ. 24. Augusti.
aurea virgo Lutetiæ. 4. Octob.
aurelia & Neomisia virgines, Anagniæ. 25. Septemb.
aurelia virgo, Argentorati. 15. Octob.
aurelia mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Eusebio. 2. Decemb.
aurelianus episcopus Arelaten. 16. Iunij.
aurelius mart. Cordubæ, infra cum Georgio. 27. Iulij.
aurelius, Parisijs, infra cum Georgio. 20. Octobr.

aurelius & Publius episc. & mart. in Asia. 12. Nouemb.
aureus, Iustina, & alij mart. Maguntiæ. 16. Iunij.
auspicius episcopus Treuiren. 8. Iulij.
austreberta uirgo Rhotomagen. 10. Febr.
austregisilus episcopus Bituricen. 20. Maij.
austremonius episc. Aruernen. 1. Nouemb.
austriclinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iunij.
autbertus episcopus Cameracen. 13. Decemb.
autonomus episcopus in Bithynia mar. sub Dioclet. 12. Septembris.
auxanus episcopus Mediolan. 3. Septemb.
auxentius abbas in Bithynia. 15. Febr.
auxentius mart. in Armenia sub Dioclet. infra cum Eustratio 13. Decembris.
auxentius episcopus Mopsuestiæ confess. sub Licinio. 18. Decemb.
auxibius episcopus Solij. 19. Febr.
auxilius mart. Antiochiæ, infra cum Basileo. 27. Nouemb.
azadenes diaconus mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Persida. 22. Aprilis.
azades eunuchus mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Persida. 22. Aprilis.
azarias in Babylonia, supra cum Anania. 16. Decemb.
azas, & CL. milites mart. in Isauria sub Diocletiano. 19. Nouembris.

B

BABYLAS episcopus Antiochenus, Vrbanus Prilidianus, & Epolonius mart. sub Decio. 24. Ianuarij.
bacchus mart. Augustæ Euphratesiæ, infra cum Sergio. 7. Octobris.
baiulus mart. Romæ, infra cum Liberato. 20. Decemb.
balbina virgo Romæ. 31. Martij.
baldomerus confessor Lugduni. 27. Februa.
barachisius martyr. in Persia sub Sapore, infra cum Iona. 29. Martij.
barbara uirgo mart. Nicomediæ sub Maximin. 4. Decemb.
barbatianus presbyter Rauennæ. 31. Dec.
barbatus episcopus Beneuentan. 19. Feb.
barbea mart. Edessæ sub Traiano. 29. Ianuarij.
bardomianus, Eucarpus, & alij XXVI. mart. in Asia. 25. Septembris.
barlaam mart. Cæsareæ. 19. Nouembris.
barlaam & Iosaphat in India. 27. Nouébr.
barnabas Apostolus in Cypro. 11. Iunij.
barontius & Desiderius confess. Pistorij. 25. Martij.
barsabas mart. in Persida. 11. Decembr.
barsanuphius anachoreta, in Palæstina. 11. Aprilis.
barsem episc. Edessæ confessor sub Valente. 30. Ianu.
barsimæus episc. Edessæ mart. sub Traiano. 30. Ianuar.
bartholomæus Apostolus, in Armenia. 25. Augusti. Eiusdem Vigilia. 24. Augusti.
bartholomæus abbas Cryptæ ferratæ. 11. Nouembris.
barula puer mart. Antiochiæ sub Galerio, infra cum Romano. 18. Nouembris.
basileus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Iouino. 2. Martij.
basileus mart. in Hispania, infra cum Epitacio. 23. Maij.
basileus episcopus Antiochenus, Auxilius, & Saturninus mart. 27. Nouembris.
basilianus mart. Laodiceæ, infra cum Theotimo. 18. Decembris.
basilides, Tripos, Mandal, & alij XX. mart. Romæ sub Aureliano. 10. Iunij.
basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mart. Romæ sub Dioclet. 12. Iunij.
basilides mart. Alexandriæ sub Seuero. 30. Iunij.
basilides mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
basilicus mart. sub Maximiano, infra cum Cleonico. 3. Martij.
basiliscus mart. in Ponto sub Maximiano. 22. Maij.
basilissa virgo mart. Antiochiæ sub Dioclet. infra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
basilissa mart. infra cum Callinica. 22. Mar.
basilissa, & Anastas. mart. Romæ sub Nerone. 15. April.
basilissa uirgo mart. Nicomediæ sub Dioclet. 3. Sept.
basilius episcopus Cæsarien. 1. Ianuarij. Eiusdē ordinatio in episcopum. 14. Iunij.
Basilius presbyter mart. Ancyræ sub Iuliano. 22. Mart.
basilius & Procopius confessores Constantinopoli sub Leone. 27. Februarij.
basilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephræm, Nestor, & Arcadius episcopi & mart. in Chersoneso. 4. Martij.
basilius episcopus Bononien. 6. Martij.
basilius episcopus. Amaseæ mart. sub Licinio. 26. Apr.

basilius & Emmelia, Cæsareæ. 30. Maij.
basilius monachus mart. Constantinopoli sub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouembris.
basilla mart. Alexandriæ, supra cum Adrione. 17. Maij.
basilla uirgo mart. Romæ sub Gallieno. 20. Maij.
basilla, Smyrnæ. 29. Augusti.
basolus confessor Rhemen. 26. Nouemb.
bassa mart. Nicomediæ, infra cum Victore. 6. Martij.
bassa, Paula, & Agathonica uirg. mart. Carthagine. 10. Augusti.
bassa, Theogonius, Agapius, & Fidelis mart. Edessæ sub Maximiano. 21. Augusti.
bassianus episcopus Laudēsis. 19. Ianuarij.
bassianus lector mart. infra cum Cyrione. 14. Febr.
bassianus mart. in Africa, infra cum Petro. 9. Decemb.
bassus, Antonius, & Protolicus mart. Alexandriæ. 14. Februarij.
bassus martyr Romæ sub Diocletiano infra cum Maximo. 11. Maij.
bassus, Dionysius, Agapitus, & alij XL. mart. Heracleæ. 20. Nouembris.
bassus episc. Nicææ mart. sub Decio. 5. Decembris.
bathildes Regina, in territorio Parisien. 26. Ianuarij.
baudelius mart. Memausi. 20. Maij.
bauo confessor in portu Ganda. 1. Octobr.
beanus episcopus Aberdonen. 16. Decemb.
beata mart. in Africa, infra cum Cyrillo. 8. Martij.
beatrix mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Simplicio. 29. Iulij.
beatus cōfessor in castro Vindecino. 9. Maij.
beda presbyter Anglus. 27. Maij.
begga vidua, Andaniæ. 17. Decembris.
bellinus episcopus Patauin. mart. 26. Nouembris.
benedicta mart. Romæ sub Iuliano, infra cum Prisco. 4. Ianuarij.
benedicta uirgo, Romæ. 6. Maij.
benedicta virgo Senonen. 29. Iunij.
benedicta uirgo mart. Lugdunen 8. Octob.
benedictus abbas in Anglia. 12. Ianuarij.
benedictus episcopus Mediolanen. 11. Martij.
benedictus abbas Cassinen. 21. Martj.
Benedictus monachus in Campania. 13. Martij.
benedictus Papa, Romæ, 7. Maij.
benedictus confessor Pictauien. 23. Octob.
benedictus, Ioannes, Matthæus, Isaac, & Christinus eremitæ & mart. in Polonia. 12. Nouembris.
beniamin diaconus mart. in Persida. 31. Martij.
benignus mart. Tuderti. 13. Februarij.
benignus mart. Tomis, infra cum Euagrio. 3. Aprilis.
benignus episcopus Traiecten. mart. 28. Iunij.
benignus presbyt. mart. Diuinione sub M. Aurel. 1. Nouemb.
benignus episcopus Mediolan. 20. Nouemb.
benildes mart. Cordubæ. 15. Iunij.
beno episcopus Misnen. 16. Iunij.
benuenutus epūs Auximanus. 22. Martij.
berardus, Petrus, Accursius, Adiutus, & Otho, ord. Min. mart. in Africa. 16. Ianuarij.
bercharius abbas & mart. 16. Octobris.
bernardinus Senensis ord. Min. 20. Maij.
bernardus episcopus Capuanus. 12. Martij.
bernardus abbas Claræuallen. 20. Augusti.
bernardus confessor, Arcani. 14. Octobris.
bernardus episcopus Parmen. 4. Decemb.
beronicus, Pelagia virgo, & alij XLIX. mart. Antiochiæ. 19. Octobris.
bertinus abbas monasterij Sithin. 5. Septembris.
besa mart. Alexandriæ. 27. Februarij.
bessarion anachoreta. 17. Iunij.
bessia mart. Carthag. *infra in, Scillitani* mart. 17. Iulij.
beturius mart. Carthagine, *infra in, Scillitani* mart. 17. *Iulij.*
bianor, & Siluanus mart. in Pisidia. 10. Iulij.
bibiana virgo mart. Romæ sub Iuliano. 2. Decemb.
biblides mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
bicor episcopus mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Persida. 22. Aprilis.
birgitta vidua, Romæ. 23. Iulij.
birillus episcopus Catanen. 21. Martij.
birinus episcopus Dorcestrien. 3. Decemb.
blanda mart. Romæ sub Alexandro, infra cum Calepodio. 10. Maij.
blandida mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino 2. Iunij.
Blasius episcopus Sebastæ, & mart. cum duobus pueris, & septem mulieribus. 3. Februarij.
blasius, & Demetrius mart. Verulis. 29. Nouemb.

bona

bona, & Doda virg. Rheimen. 24. Aprilis.
bonauentura episc. Card. Alban. ord. Min. 14. Iulij.
bonifacius mart. Tarsi sub Dioclet. 14. Maij.
bonifacius episcopus Ferentin. 4. Maij.
bonifacius Papa IIII. Romæ 25 Maii.
bonifacius episcopus Maguntin. & mart. infra cū Eobano & alijs in Frisia. 5. Iunij.
bonifacius mart. in Russia. 19. Iunii.
bonifacius diaconus mart. Carthagine sub Hunnerico, infra cum Liberato. 17. Augusti.
bonifacius, & Thecla, Adrumeti. 30. Aug.
bonifacius Primus Papa, Romæ. 25. Oct.
bonifacius in Africa sub Hunnerico, infra cum Dionysia. 6. Decembris.
bonifacius mart. Romæ, infra cum Callisto. 29. Decemb.
bonitus episcopus Aruernen. 15. Ianuarij.
bononius abbas, Bononiæ. 30. Augusti.
bonosa mart. in Portu Romano, infra cum Eutropio. 15. Iulij.
bonosus & Maximianus mart. 21. Augusti.
bonus presbyter, Fuustus, & Maurus cum alijs nouem mart. Romæ. 1. Augusti.
brandanus abbas in Scotia. 16. Maij.
braulius episcopus Cæsaraugustan. 26. Martij.
bretanion episcopus Tomis. 25. Ianuarij.
brictius episcopus Martulæ 9. Iulij.
brigida uirgo in Scotia. 1. Februarij.
brituis episcopus Turonen. 13. Nouembr.
bruno episcopus Herbipolen. 17. Maij.
bruno episcopus Signinus. 18. Iulij.
brano Chartusianus in Calabria. 6. Octob.
bruno eps Ruthenorum & mar. 15. Octob.
burchardus episc. Herbipolen. 14. Octob.
burgundofora abbatissa in Anglia. 3. Aprilis.

C

CAECILIA uirgo mart. Romæ sub Alexandro. 22. Nouembris.
cæcilianus mart. infra in, XVIII. Mart. Cæsaraugust. 16. Aprilis.
cæcilius episc. Iliberi, infra cum Torquato. 15. Maij.
cæcilius presbyter Carthagine. 3. Iunij.
cælestinus Papa, Romæ. 6. Aprilis.
cælestinus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
cælianus mart. in Africa, infra cum Faustino. 15. Decemb.
cęrealis, Pupulus, Caius, & Serapion mart. Alexandriæ 28. Februarij.
cærealis mart. Romæ sub Hadriano, infra cum Getulio. 10. Iunij.
cęrealis miles, & Sallustia mart. Romæ sub Decio. 14. Septembris.
cæsarius, Nazianzi. 25. Februarij.
cæsarius mart. sub Doclet. infra cum Victore. 20. Aprilis.
cæsarius episcopus Arelaten. 27. Augusti.
cæsarius diaconus, & Iulianus presbyt. mart. Tarracinæ. 1. Nouembris.
cæsarius, Dacius, & alij quinque martyres, Damasci. 1. Nouembris.
cæsarius mart. Cæsareæ sub Decio, infra cum Germano. 3. Nouembris.
cæsarius mart. Arabissi sub Galerio Maximin. 28. Decemb.
casidius presbyt. & socij mart. Transaquis sub Maximino. 31. Augusti.
caius mart. Bononiæ sub Maximiano, infra cum Hermete. 4. Ianuarij.
caius mart. Alexandriæ, supra cum Cæreale. 28. Febr.
caius palatinus, & alij XXVII. 4. Martij.
caius & Alexander mart. Apameæ sub Antonino. 10. Martij.
caius & Crementius mart. Cæsarauguste. 16 Aprilis.
caius mart. Melitinæ, infra cum Hermogene 19. Aprilis.
caius Papa & mart. Romæ sub Dioclet. 22. Aprilis.
caius mart. Salerni sub Dioclet. infra cum Fortunato. 28. Augusti.
caius episcopus Mediolanen. confessor sub Nerone. 27. Septembris.
caius mart. sub Decio, infra cum Dionysio. 3. Octob.
caius, Corinthi, infra cum Crispo. 4. Octobris.
caius, Faustus, Eusebius, Cheremon, & Lucius presbyteri & diaconi, & socij mart. Alexandriæ sub Valeriano. 4. Octobris.
caius mart. Nicomediæ, infra cum Dasio. 21. Octob.
caius mart. Nessanæ, supra cum Ampelo. 20. Nouemb.
calanicus mart. Eleutheropoli, infra cum Floriano. 17. Decembris.
calepodius presbyt. Palmatius Cõsul cum vxore & filijs, & alijs XLII. Simplicius Senator cum vxore, & XLVIII. alijs, Felix, & Blanda mart. Romæ sub Alexandro. 10. Maij.
calimerius episcopus Mediolan. mart. sub Antonino. 31. Iulij.
callinica & Basiliss mart. 22. Martij.
callinicus mart. Apolloniæ sub Decio, infra

† B. Caietan
Conf: 7. Aug:
Neapoli in ca

fra cum Thyrſo. 28. Ianuarij.
callinicus marr. Gangræ. 29. Iulij.
calliopa mart. 8. Iunij.
calliopius mart. in Cilicia. 7. Aprilis.
calliſta mart. infra cum Euodio. 2. Septembris.
calliſtratus, & alij XLIX. milites mart. Romæ ſub Dioclet. 27. Septembris.
calliſtus, Chariſius, & alij VII. mart. Corinthi. 16. Aprilis.
calliſtus mart. Syracuſis, infra cum Euodio. 25. Aprilis.
calliſtus epiſcopus Tudertin. mart. 14. Auguſti.
calliſtus Papa mart. Romæ ſub Alexandro. 14. Octob.
calliſtus, Felix, & Bonifacius mart. Romæ. 29. Decemb.
caloceruſ epiſcopus Rauennæ. 11. Februarij.
caloceruſ mart. Brixiæ ſub Hadriano. 18. Aprilis.
caloceruſ & Parthenius mart. Romæ ſub Decio. 19. Maij.
calogerus eremita, apud Saccam in Sicilia. 18. Iunij.
camerinus mart. in Sardinia ſub Dioclet. infra cum Luxorio. 21. Auguſti.
candida mart. Romæ, ſupra cum Artemio. 6. Iunij.
candida uirgo & mart. Romæ. 29. Auguſti.
candida S. Petri diſcipula, Neapoli. 4. Septembris.
candida iunior, Neapoli. 4. Septembris.
candida uirgo mart. Carthagine ſub Maximiano. 20. Septembris.
candida mart. Romæ, infra cum Lucio. 1. Decemb.
candidus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Febr.
candidus miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio, infra in, Quadraginta mart. 9. Martij.
candidus, Piperion, & alij XX. mart. Alexandriæ. 11. Martij.
candidus mart. in Gallia ſub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septembris.
candidus mart. Romæ 3. Octobris.
candidus mart. in Africa, infra cum Fauſtino. 15. Dec.
canicus abbas in Scotia. 11. Octobris.
canion confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. Septembris.
cantidius, Cantidianus, & Sobel Aegyptij martyres. 5. Auguſti.
cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. 31. Maij.
canutus rex Daniæ martyr. 7. Ianuarij.
capito epiſcopus mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
capito mart. infra cum Meneo. 24. Iulij.
capitolina & Erotheides mart. in Cappadocia ſub Dioclet. 27. Octobris.
capraſius abbas Lerinen. 1. Iunij.
capraſius mart. Agenni ſub Maximiano. 20. Octob.
caraunus mart. Carnoti ſub Domitiano. 28. Maij.
carilippus mart. ſupra cum Aphrodiſio. 28. Aprilis.
carina mart. Ancyræ ſub Iuliano, infra cum Melaſippo. 7. Nouembris.
carponius, Euariſtus, & Priſcianus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 14. Octobris.
Carpophorus, Exanthus, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mart. Nouocomi. 7. Auguſti.
carpophorus mart. Capuæ ſub Dioclet. infra cum Rufo. 27. Auguſti.
carpophorus mart. Romæ ſub Dioclet. infra in, Quatuor Coronati. 8. Nouemb.
carpophorus presbyter, & Abundius diaconus mart. ſub Dioclet. 10. Decemb.
carpus epiſcopus Thyatirenſis, Papylus diaconus, Agathonica, Agathodorus, & alij mart. Pergami ſub Antonino. 13. Aprilis.
carpus diſcipulus B. Pauli, Troade, 13. Octob.
carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxus, Agapius, & ſocij mart. Sebaſtæ ſub Licinio. 2. Nouemb.
caſdoa mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Doda. 29. Septembris.
caſimirus Regis Lituaniæ filius, Vilnæ. 4. Martij.
caſſia mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
caſſianus mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martij.
caſſianus epiſcopus Auguſtodunen. 5. Auguſti.
caſſianus mart. in Foro Syllæ. 13. Auguſti.
caſſianus epiſc. Tudertin. mart. ſub Dioclet. 13. Aug.
caſſianus mart. Romæ, infra cum Lucio. 1. Decembris.
caſſianus mart. in Mauritania 3. Decemb.
caſſius, Victorinus, Maximus, & ſocij mart. Aruernis. 15. Maij.
caſſius epiſcopus Narnien. 29. Iunij.
caſſius mart. Nouocomi, ſupra cum Carpophoro. 7. Auguſti.

Carolus Episcop. mediolanensis. 4. Nouemb.

caſſius,

cassius, & Florentius cum alijs plurimis mart. Bonnæ in Germania. 10. Octob.
castor & Dorotheus mart. Tarsi. 28. Martij.
castor, & Stephanus mart. Tarsi. 27. Apr.
castor, Victor, & Rogatianus mart. in Africa. 28. Decemb.
castorius mart. Romæ, infra cum Claudio. 7. Iulij.
castorius mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Claudio. 8. Nouemb.
castrensis episcopus Capuanus. 11. Februarij.
castrensis confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septembris.
castritianus episcopus Mediolanen. 1. Decembris.
castulus mart. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianuarij.
castulus mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
castulus mart. Romæ. 26. Martij.
castulus, & Eupreptis mart. Romæ. 30 Nouembris.
Castus, & Aemilius mart. in Africa. 22. Maij.
castus, & Secundinus episc. & Mart. Sinuessæ. 1. Iulij.
castus mart. infra cum Magno. 4. Septemb.
castus mart. Capuæ, infra cum Marcello. 6. Octob.
cataldus episcopus Tarentin. 10. Maij.
catharina uirgo in Suetia. 22. Martij.
catharina uirgo Senensis. ord. S Dominici, Romæ. 29. Aprilis.
catharina uirgo martyr, Alexandriæ sub Maximino. 25. Nouembris.
ceadda episcop. in Anglia, 2. Martij.
cathedra S. Petri Romæ. 18. Ianuarij. Antiochiæ. 22. Februarij.
catulinus diaconus, Ianuarius, Florentius, Iulia, & Iusta mart. Carthagine. 15. Iulij.
catus mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
celerina in Africa, infra cum Laurentino. 3. Febr.
celerinus diaconus mart. in Africa. 3. Febr.
celsus puer mart. Antiochiæ sub Diclet, infra cum Iuliano. 9 Ianuarij.
celsus episcopus in Hibernia. 6. Aprilis.
celsus puer mart. Mediolani sub Nerone, infra cum Nazario. 28. Iulij. Eiusdem Inuentio Mediolani. 10. Maij.
celsus, & Clemens mart. Romæ. 21. Nouembris.
celurius episcopus Antisiodoren. 10. Iunij.
centolla, & Helena mart. in Hispania. 13. Augusti.
centum viginti martyres in Persida. 6. Apr.
centum viginti & unus martyres Romæ. 25. Octob.
centum sexagintaquinque milites mart. Romæ sub Aureliano. 10. Augusti.
cerbonius episcopus Populonij. 10. Octob.
cerbonius episcopus Veronen. 10. Octob.
chæremon mart. Alexandriæ sub Valeriano, supra cum Caio. 4. Octobris.
Chæremon episcopus Nilopolis, & alij plurimi mart. in Ægypto sub Decio. 22. Decembris.
Charisius mart. Corinthi, supra cum Callisto. 16. Aprilis.
charitas uirgo mart. Romæ sub Hadriano, infra cum Fide. 1. Augusti.
charitina virgo & marty. sub Dioclet. 5. Octob.
chariton mart. infra cum Zenone. 3. Sept.
cheledonius mart. in Hispania, infra cum Hemiterio. 3. Martij.
chelidonia uirgo, apud Sublacum. 13. Octobris.
chionia mart. Thessalonicæ sub Dioclet. supra cum Agape. 3. Aprilis.
christeta mart. Abulæ, infra cum Vincentio. 27. Oct.
christiana ancilla, apud Iberos. 15. Decembris.
christina virgo mart. in Persida. 13. Martij.
christina uirgo & mart. apud lacum Vulsinium. 24. Iulii.
christinus eremita. mart. in Polonia, supra cum Benedicto. 12. Nouembris.
christophorus mart. in Lycia sub Decio 25. Iulii.
christophorus monachus mart. Cordubæ, infra cum Leouigildo. 20. Augusti.
chromatius episcopus Aquileien. 2. Decembris.
chronion, Iulianus, Macarius, & alij XIII. martyres, Alexãdriæ sub Decio. 30. Oct.
chrysanthus & Daria mart. Romæ sub Numeriano. 25. Octob.
chrysogonus mart. Aquileiæ sub Dioclet. 24. Nouemb.
Chrysophorus mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. Aprilis.
chrysotelus presbyt. mart. in Persida, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
chunegundes Augusta, Bamberge. 3. Martii.
chylianus episcopus Herbipolen. Colonanus

nus presbyt. & Totnanus diaconus mar. 8. Iulii.
cilinia mater B. Remigij. 21. Octob.
cindeus presbyt. mart. in Pamphilia sub Diocl. 11. Iul.
circumcisio Domini. 1. Ianuarij.
cisellus mart. in Sardinia sub Dioclet. infra cum Luxorio. 21. Aprilis.
clara uirgo ord. Minor. Assisij. 12. Augusti.
clarentius episcopus Viennen. 26. Aprilis.
clarus presbyt. mart. in pago Vilcassino. 4. Nouemb.
clarus presbyter Turonen. 8. Nouemb.
classicus mart. in Africa, infra cum Lucio. 18. Febr.
clateus episcopus Brixien. mart. sub Nerone. 4. Iunij.
claudia mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra 20. Martij.
claudia uirgo mart. Ancyræ, infra cum Theodoro. 18. Maij.
claudianus mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
claudianus mart. Perge sub Decio, infra cum Papia. 26, Februarij.
claudianus mart. Nicomediæ, infra cum Victore. 6. Mar.
claudius mart. Ostiæ sub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
claudius mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
claudius mart. Constantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iunij.
claudius episcopus Vesontion. 6. Iunij.
claudius, Nicostratus, Castorius, Victorinus, & Symphorianus mart. Romæ. 7. Iulij.
claudius, Iustus, Iucundinus, & alij quinque mart. Trecis sub Aureliano. 21. Iulij.
claudius, Asterius, Neon, Donuina, & Theonilla mart. Ægææ sub Dioclet 23. Augusti.
claudius, Lupercus, & Victorius mart. Legione sub Dioclet. 30. Octob.
claudius, Nicostratus, Symphorianus, Castorius, & Symplicius mart. Romæ sub Dioclet. 8. Nouemb.
claudius tribunus, Hilaria, Iason, Maurus, & LXX. milites mart. Romæ sub Numeriano. 3. Decemb.
claudius, Crispinus, Magina, Ioãnes, & Stephanus mart. in Africa. 3. Decemb.
clemens episcopus Ancyræ mart. sub Dioclet. 23. Ian.
clemens mart. supra cum Apellio. 10. Septembris.
Clemens mart. Romæ, supra cum Celso. 21. Nouemb.
clemens Papa & mart. in Chersoneso sub Traiano. 23. Nouemb.
clementinus, Theodotus, & Philomenus mart. Heracleæ. 14. Nouemb.
cleomenes mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb.
cleonicus, Eutropius, & Basiliscus mar. sub Maximiano. 3. Martij.
cleophas Christi discipulus mart. Emmaus. 25. Septemb.
clerus diaconus mart. Antiochiæ. 7. Ianuarij.
cletus Papa & mart. Romæ sub Domitiano. 26. Apr.
clicerius episcopus Mediolanen. 20. Septembris.
clinius confessor, Aquini. 30. Martij.
clodoaldus presbyt. in territorio Parisien. 7. Septemb.
clodulphus episcopus Metensis. 8. Iunij.
codratus, Dionysius, Cyprianus, Anectus, Paulus, & Crescẽs mart. Corinthi sub Decio. 10. Martij.
cointha marr. Alexandriæ sub Decio. 8. Febr.
colmanus mart. in Africa. 13. Octob.
colomanus presbyt. mart. Herbipoli, supra cum Chyliano. 8. Iulij.
columba uirgo & mart. Cordubæ. 17. Septembris.
columba uirgo Senonen. mart. sub Aureliano. 31. Dec.
columbanus abbas Bobiensis. 21. Nouembris.
columbus presbyter in Scotia. 9. Iunij.
commemoratio S. Pauli Apost. 30. Iunij.
S. Mariæ de Victoria. 7. Octobris.
Omnium defunctorum. 2. Nouembris.
Imaginis Saluatoris a Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb.
conceptio B. Mariæ Virg. 8. Decemb.
concessa mart. Carthagine. 8. Aprilis.
concessus mart. Romæ, infra cum Demetrio. 9. Apr.
concordia mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Hippolyto. 13. Augusti.
concordius presb. mart. Spoleti sub Antonino. 1. Ian.
concordius mart. Nicomediæ, infra cum Zenone. 2. Sept.
concordius mart. Rauennæ sub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decemb.
conon mart. Perge sub Decio, infra cum Papia. 26. Feb.

conon

conon mart. in Cypro ſub Decio. 6. Martij.
conon mart. cum filio, Iconij ſub Aureliano. 29. Maij.
conradus epiſcopus Conſtantien. 26. Nouembris.
conſortia uirgo, in monaſt. Cluniacenſi. 22. Iunij.
conſtantia mart. Nuceriæ ſub Nerone, infra cum Felice. 19. Septemb.
conſtantinus cõfeſſor, Catthagine. 11. Mart.
conſtantinus epiſcopus, in oppido Vapingo. 12. Apr.
conſtantinus Epheſi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
conſtantius epiſcopus Peruſin. mart, cum ſocijs ſub M. Aurelio. 29. Ianuarij.
conſtantius epiſcopus Aquinas. 1. Septẽb.
conſtantius eccleſiæ manſionarius, Anconæ. 1. Sept.
conſtantius confeſſor, Romæ 30. Nouemb.
conſtantius mart. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decemb.
conuerſio S. Pauli Apoſt. 25. Ianuarij.
conuerſio S. Auguſtini epiſcopi, Mediolani. 5. Maij.
copres mart. Alexandriæ ſub Iuliano, ſnfra cum Patermutio. 9. Iulij.
corbinianus epiſcopus Friſingen. 8. Septembris.
cordula mart. Coloniæ. 22. Octobris.
corebus Præfectus martyr, Meſſanæ ſub Hadriano. 18. Aprilis.
cornelia martyr in Africa, infra cum Theodulo. 31. Martij.
cornelius centurio Epiſcopus Cæſareæ. 2. Februarij.
cornelius Papa & mart, cum alijs XXI. Romæ ſub Decio. 14. Septemb.
cornelius mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
corona XXX. militum martyrum, Romæ ſub Dioclet. 1. Ianuarij.
Militum XL. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianuar.
Militum XL. Romæ ſub Gallieno. 13. Ianuarij.
corona mart. in Syria ſub Antonino, infra cum Victore. 14. Maij.
corſicus presbyt. & Leo ſubdiaconus. 30. Iunij.
coſmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mart. Ægææ ſub Dioclet. 27. Septembris.
cottidus diaconus, Eugenius, & ſocij mart. in Cappadocia. 6. Septemb.
craton mart. cum vxore & familia ſua, Romæ. 15. Februarij.
crementius mart. Cæſarauguſtæ, ſupra cum Caio. 16. Aprilis.
creſcens mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato. 10. Martij.
creſcens mart. in Lycia. 15. Aprilis.
creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius martyres. 28. Maij.
creſcens epiſcopus Galatiæ, martyr ſub Traiano. 27. Iunij. & Viennæ in Gallia. 29. Decemb.
creſcens mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
creſcens mart. in Ponto, infra cum Priſco. 1. Octobris.
creſcens epiſc. in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouemb.
creſcentia mart. in Lucania ſub Dioclet. infra cum Vito. 15. Iunij.
creſcentiana mart. Romæ. 5. Maij.
creſcentianus mart. Turribus. 31. Maij.
creſcentianus mart. Tipherni ſub Dioclet. 1. Iunij.
creſcentianus mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
creſcentianus martyr Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Auguſti.
creſcentianus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Cypriano. 14. Septemb.
creſcentianus mart. Romæ. 24. Nouemb.
creſcentianus epiſcopus, confeſſor in Africa, infra cum Valeriano, 28. Nouemb.
creſcentio mart. Romæ, infra cum Narciſſo. 17. Septemb.
creſcentius confeſſor, Florentiæ. 19. Aprilis.
creſcentius puer mart. Romæ ſub Dioclet. 14. Septemb.
creſcentius mart. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decemb.
creſcentius mart. in Africa, infra cum Dominico. 29. Decembris.
creſconius epiſcopus, confeſſ. in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouemb.
criſpina mart. Thebeſte ſub Dioclet. 5. Decembris.
criſpinus epiſcopus Papien. 7. Ianuarij.
criſpinus & Criſpinianus mart Sueſſione ſub Dioclet. 25. Octob.
criſpinus epiſcopus Aſtiagen. & mart. 19. Nouemb.
criſpinus mart. in Africa, ſupra cum Claudio. 3. Decemb.
criſpinus mart. Thaguræ, infra cum Iulio. 5. Decemb.
criſpulus mart. Turribus, infra cum Gabino. 30. Maij.

crispulus & Restitutus mart. in Hispania. 10. Iunij.
crispus presbyt. mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Ioanne. 18. Augusti.
crispus & Caius, Corinthi. 4. Octobris.
cronidas commentariensis mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
crotates mart. sub Dioclet. supra cũ Apollinę. 21. Aprilis.
crotildes Regina, Parisijs. 3. Iunij.
crucis Dominicæ Inuentio sub Constantino 3. Maij.
Eiusdem exaltatio sub Heraclio. 14. Septemb.
ctesiphon episc. Vergij, infra cum Torquato. 15. Maij.
cucuphas mart. Barcinone sub Dioclet. 25. Iulij.
culmatius diaconus mart. Aretij, infra cum Gaudentio. 19. Iunij.
cunibertus episcopus Colonien. 12. Nouẽb.
curcodomus diaconus Antisiodori. 4. Maij.
curonotus episcopus Iconij & mart. 12. Septemb.
cuthbertus episc. in Britannia. 20. Martij.
cutias, mart. Ostiæ sub Dioclet. infra cum Maximo. 18. Februarij.
cyprianus mart. Corinthi sub Decio, supra cum Codrato. 10. Martij.
cyprianus mart. Brixiæ, infra cum Sauino. 11. Iulij.
cyprianus episcopus Carthaginen. Crescentianus, Victor, Rosula, & Generalis mart. in Africa sub Valeriano. 14. Septembris.
cyprianus, & Iustina virgo, mart. Nicomediæ sub Dioclet. 26. Septembris.
cyprianus episcopus in Africa, martyr sub Hunnerico, infra cum Felice. 12. Octo.
cyprianus abbas, Petragoricis. 9. Decemb.
cyra, Beroeæ, infra cum Marana. 3. Augusti.
cyrenia & Iuliana martyres, Tarsi sub Maximiano. 1. Nouemb.
cyria mart. Cæsareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
cyriaca mart. infra cum Photina. 20. Martij.
cyriaca, & aliæ quinque virgines & mart. Nicomediæ sub Maximiano. 19. Maij.
cyriaca mar. Romę sub Valeriano. 21. Aug.
cyriacus mart. Alexandriæ, infra cum Tarsicio. 31. Ianuarij.
cyriacus mart. Romæ, infra cum Paulo. 8. Febr.
cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij XX. mart. Romæ sub Maximiano. 16. Mart. & 8. Aug.
cyriacus, & alij decem mart. Nicomediæ. 7. Apr.
cyriacus mart. sub Hadriano, infra cum Exuperio. 2. Maij.
cyriacus episcopus Hierosolymit. & mart. sub Iuliano. 4. Maij.
cyriacus mart. Perusię sub Decio, infra cum Florentio. 5. Iunij.
cyriacus, & Paula uirgo, mart. in Hispania. 18. Iunij.
cyriacus mart. in Ponto, infra cum Paulo. 20. Iunij.
cyriacus & Apollinaris mart. in Africa. 21. Iunij.
cyriacus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
cyriacus mart. Sebastæ, supra cum Antiocho. 15. Iulij.
cyriacus, Paulillus, Secundus, Anastasius, Syndimius, & socij mart. Nicomediæ. 19. Decembris.
cyrilla mart. Cyrene sub Dioclet. 5. Iulij.
cyrilla uirgo & mart. Romæ sub Claudio. 28. Octob.
cyrillus episcopus Alexandrin. 28. Ianuarii.
cyrillus mart. supra cum Archelao. 4. Mart.
cyrillus episcopus, Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillius mart. in Africa. 8. Martij.
cyrillus episcopus in Moratia. 9. Martij.
cyrillus episcopus Hierosolymit. 18. Mart.
cyrillus mart. in Syria, infra cum Paulo. 29. Martij.
cyrillus diaconus mar. Heliopoli sub Iulian. 29. Martij.
cyrillus eps Gortinę mar. sub Decio. 9. Iulij.
cyrillus episcopus Antiochenus. 22. Iulij.
cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. Philadelphiæ. 1. Augusti.
cyrillus mart. Antiochiæ, infra cum Primo. 2. Octobris.
cyrillus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Anastasia. 28. Octobris.
cyrinus, Primus, & Theogenes mart. in Hellesponto 3. Ianuarij.
cyrinus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Aprilis.
cyrinus mart. in Sicilia, supra cum Alphio. 10. Maij.
cyrinus mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Basilide 12. Iunij.
cyrion presbyt. Bassianus lector, Agatho exorcista, & Moyses mart. Alexandriæ. 14. Febr.

cyrion miles mart. Sebastæ sub Licinio, infra in, Quadraginta martyres. 9. Mart.
cyrus & Ioannes mart. Romæ. 31. Ianuarij.
cyrus episcopus Carthaginen. 14. Iulij.
cythinus mart. Carthagine, infra in, Scillitani mratyres. 17. Iulij.

D

DACIANVS mart. Romæ, supra cum Aretio. 4. Iunij.
dacius mart. Damasci, supra cum Cæsario. 1. Nouemb.
dadas, Casdoa, & Gabdelas mart. in Persida sub Sapore. 29. Septemb.
dadas mar. sub Dioclet. infra cum Maximo. 13. April.
dafrosa mart. Romæ sub Iuliano. 4. Ianuar.
dalmatius episcopus Papien. mart. sub Maximiano. 5. Decemb.
damasus Papa Romæ. 11. Decemb.
damianus miles mart. in Africa. 12. Febr.
damianus episcopus Papien. 12. Aprilis.
damianus mart. Ægææ sub Dioclet. supra cum Cosma. 27. Septemb.
daniel mart. Patauij 3. Ianuarii.
daniel mart. Cæsareæ sub Maximino, infra cum Elia. 16. Febr.
daniel mart. Nicopoli sub Licinio, infra cũ Leontio. 10. Iulij.
daniel propheta in Babylonia. 21. Iulij.
daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolans, & Hugolinus ord. Min. mart. in Mauritania. 13. Octob.
daniel Stylita Constantinopoli. 11. Decẽb.
daria mart. Romæ sub Numeriano, supra cũ Chrysantho. 25. Octob.
darius, Zosimus, Paulus, & Secundus mart. Niceæ. 19. Decemb.
dasius, Zoticus, Caius, & alij XII. milites mart. Nicomediæ. 21. Octob.
dasius episcopus Dorostori & mart. 20. Nouembris.
dathus episcopus Rauennæ. 3. Iulij.
datiua in Africa sub Hunnerico, infra cum Dionysia. 6. Decemb.
datius episcopus Mediolanen. 14. Ianuarij.
datius, Reatrius, & socij mart. in Africa. 27. Ianuarij.
datiuus, Iulianus, Vincẽtius, & alij XXVII. mart. in Africa. 27. Ianuarij.
datiuus mar. in Africa sub Diocl. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
datiuus episcopus & mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septembris.
dauid eremita Thessalonicæ. 26. Iunij.
dauid Rex & propheta. 29. Decemb.
dauinus confessor Lucensis. 3. Iunij.
decem Martyres Theopoli. 6. Nouemb.
decem milites mart. Romæ. 10. Febr.
decem & octo mart. Cæsaraugustani, Optatus, Lupercus, Successus, Martialis, Vrbanus, Iulia, Quinctilianus, Publius, Fronto, Felix, Cæcilianus, Euentius, Primitiuus, Apodemius, & Saturnini quatuor. 16. Aprilis.
decem millia Martyrum, Nicomediæ. 18. Martij.
decem millia Martyrum, crucifixi in monte Ararath. 22. Iunij.
decem millia CCIII. Martyres Romæ, infra cum Zenone. 9. Iulij.
decem & septem millia Martyrum, Romæ sub Dioclet. infra in, Marcellinus Papa. 26. April.
decollatio S. Ioannis Baptistæ. 29. Augusti.
decorosus episcopus Capuan. 15. Febr.
dedicatio S. Mariæ ad Martyres, Romæ. 13. Maij.
dedicatio basilicę S. Martini, Turonis. 4. Iul.
S. Petri ad Vincula, Romæ. 1. Augusti.
S. Mariæ ad Niues, Romæ. 5. Augusti.
Basilicæ Saluatoris, Romæ. 9. Nouemb.
Basilicarum Petri & Pauli, Romæ. 18. Nouemb.
defunctorum Commemoratio. 2. Nouẽb.
deicola abbas in Britannia. 18. Ianuar.
delphinus episcopus Burdigalen. 24. Decembris.
demetria uirgo & mart. Romæ sub Iuliano. 21. Iunij.
demetrius, Concessus, Hilarius, & socij martyr. Romæ. 9. April.
demetrius mart. in Africa. 14. Augusti.
demetrius Proconsul martyr. Thessalonicæ sub Maximiano. 8 Octob.
demetrius episcopus Antiochenus, Anianus diaconus, Eustosius, & alij XX. mart. 10. Nouemb.
demetrius & Honorius mart. Ostiæ. 21. Nouembris.
demetrius mart. Verulis, supra cum Blasio. 29. Nouemb.
demetrius, Honoratus, & Florus martyr. Ostię. 22. Decemb.
democritus, Secundus, & Dionysius mart. Synnadæ. 31. Iulij.
deogratias episcopus Carthaginiẽ. 22. Mar.
derphuta mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
desiderius confessor Pistorij, supra cum Barontio.

Barontio.25.Martij.
desiderius episcopus Lingonien. & alij plurimi mart.sub Vuandalis. 23. Maij.
desiderius eps Viennen. mart.sub Theodoti co. 23. Maij. & 11. Februarij.
desiderius lector mart. Puteolis sub Diocl. infra cum Ianuario. 19. Septemb.
deusdedit confessor,Romæ.10. Augusti.
deusdedit abbas Cassinē. & mart.9.Octob.
deusdedit Papa,Romæ.8.Nouemb.
deusdedit episcopus Brixien.10. Decemb.
diaconus ecclesiæ Marsicanæ mar.14.Mart.
diaconus S. Anthimi episcopi mart. Nicomediæ sub Dioclet. 23. Decemb.
didacus confess.ord. Minorum, Compluti. 12. Nouemb.
didius mart. Alexandriæ sub Maximino, infra cum Fausto.26.Nouemb.
didymus mart.Alexandriæ sub Dioclet.infra cum Theodora,28.Apr.
dydimus mart. Laodiceæ,infra cum Diodoro.11.Septemb.
digna uirgo & mart. Cordubæ, supra cum Anastasio.14. Iunij.
digna virgo Tuderti.11.Augusti.
digna mart.Augustæ,infra cum Hilaria.12. Augusti.
digna & Emerita virg. & mart. Romæ sub Valeriano.22.Septemb.
diocles mart in Istria,infra cum Zoello. 24. Maij.
diocletius mart. Auximi sub Dioclet. infra cum Sisinio.11. Maij.
diodorus mart. Perge sub Decio.26. Febr.
diodorus & Rodopianus mart.in Caria sub Dioclet.3.Maij.
diodorus mart.in Campania, infra cum Lucia.6.Iulij.
diodorus,Diomedes,& Didymus mar. Laodiceæ.11.Septemb.
diodorus presbyt. Marianus diaconus, & alij plures mart. Romæ sub Numeriano. 1.Decemb.
Eorum Inuentio,Romæ.17.Ianuarij.
diogenes mart.in Macedonia, infra cum Timotheo.6.Aprilis.
diomedes medicus mart. Nicææ sub Dioclet.16.Augusti.
diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus,Hesychius,Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapes mart. 2. Septembris.
diomedes mart. Laodiceæ, supra cum Diodoro.11.Septemb.
dion mart.in Campania, infra cum Lucia. 6 Iulij.
dionysia mart.in Hellesponto, infra cū Petro.15.Maij.
dionysia,Datina,Leontia, Tertius, Æmilianus,Bonifacius, & alij tres in Africa sub Hunnerico.6. Decemb.
dionysia mart.Alexandriæ sub Decio,supra cum Ammonaria.12. Decemb.
dionysij duo mart.Cæsareæ sub Dioclet.infra cum Timolao.24. Martij.
dionysius, Æmilianus,& Sebastianus mart. in Armenia.8.Febr.
dionysius & Ammonius mart. Alexandriæ. 14.Febr.
dionysius mart. Corinthi sub Decio, supra cum Codrato.10.Martij.
dionysius mart. Aquileiæ sub Numeriano, infra cum Hilario.16. Martij.
dionysius Corinthiorum episcopus.8. Apr.
dionysius mart.infra cum Socrate.19.Apr.
dionysius episcopus Viennensis. 8. Maij.
dionysius mart.Romæ.12.Maij.
dionysius episcopus Mediolan.sub Constantio Ariano.25.Maij.
dionysius mart.Constantinopoli,infra cum Lucilliano.3.Iunij.
dionysius,Ephesi,infra in,Septem Dormientes.27.Iulij.
dionysius martyr Synnadæ, supra cum Democrito.31.Iulij.
dionysius & Priuatus mart.in Phrygia, 20. Septemb.
dionysius,Faustus,Caius,Petrus,Paulus,& alij quatuor mart.sub Decio,3.Octob.
dionysius Areopagita, Rusticus,& Eleutherius mart.Lutetiæ.9.Octob.
dionysius episcopus Alexandrin. confessor sub Valeriano.17. Nouemb.
dionysius mart.Heracleæ,supra cum Basso. 20.Nouemb.
dionysius Papa 26.Decemb.
dioscorides mart. Smyrnæ.10.Maij.
dioscorides mart. supra cum Crescente.28. Maij.
dioscorus mart. in Ægypto sub Numeriano,infra cum Victorino.15.Febr.
dioscorus lector mart.in Ægypto.18.Maij.
dioscorus puer Alexandriæ sub Decio,infra cum Herone.14. Decemb.
doda virgo Rhemis, supra cum Bona.24. Aprilis.
dometius monachus cum duobus discipulis mart. Nisibi sub Iuliano. 7. Augusti.
dominator episcopus Brixien. 5. Nouemb.
dominica uirgo & mart. in Campania sub Dioclet.6.Iulij.
dominicus abbas, Soræ.22.Ianuarij.
dominicus Calciatensis confessor.12.Maij.

dominicus

dominicus confessor ord. Præd. Bononię. 4. Augusti.
Eiusdem Translatio Bononiæ. 24. Maij.
dominicus loricatus. 14. Octobris.
Dominicus episcopus Brixien. 20. Decemb.
Dominicus, Victor, Primianus, Lybosus, Saturninus, Crescentius, Secundus, & Honoratus mart. in Africa 29. Decemb.
Domitianus abbas in territorio Lugdunen. 1. Iulij.
domitianus mart. Philadelphiæ, supra cum Cyrillo. 1. Augusti.
domitianus episcopus Catalaunen. 9. Aug.
domitianus diaconus mart. Ancyræ, infra cum Eutychio. 28. Decemb.
domitilla virgo, infra, Flauia Domitilla. 7. Maij.
domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodosius mart. 23. Martij.
domitius mart. in Syria. 5. Iulij.
domitius presbyter Ambianen. 23. Octob.
domna virgo & mart. Nicomediæ sub Diocl. infra cum Inde. 28. Decemb.
domnina, & sociæ virg. & mart. 14. Apr.
domnina mart. in Lycia sub Diocletian. 12. Octob. (Mart.
domninus mart. infra cum Philemone. 21.
domninus, Victor, & socij martyres Thessalonicæ, 30. Martij.
domninus confessor Ebreduni, infra cũ Marcellino. 20. Aprilis.
domninus mart. Thessalonicę sub Maximiano. 1. Octob.
domninus mart. in territorio Parmensi sub Maximiano. 9. Octob.
domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & socij mart. sub Maximino. 5. Nou.
domnio mart. Bergomi. 16. Iulij.
domnio episcopus Salonen. & milites octo mart. in Dalmatia. 11. Aprilis.
domnio presbyter, Romæ. 28. Decemb.
domnolus episcopus Cenomanen. 16. Maij.
domnus martyr in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Octob.
domnus episcopus Viennensis. 3. Nouemb.
donata mart. Carthagine, infra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
donata, Paulina, Rustica, Nominanda. Serotina, Hilaria, & sociæ mart. Rom. 31. Decembris.
donatianus & Rogatianus martyres, in Britannia sub Dioclet. 24. Maij.
donatianus episcopus Catalaunen. 7. Aug.
donatianus, Præsidius, Mansuetus, Germanus, Fusculus, & Lætus episcopi & mart. in Africa sub Hunnerico. 6. Septemb.
donatianus episcopus Rhemensis. 14. Octob.
donatilla uirgo mart. Tuburbi sub Valeriano, infra cum Maxima. 30. Iulij.
donatus, Sabinus, & Agapes mart. 25. Ian.
donatus mart. Forosempronij, supra cum Aquilino. 4. Febr.
donatus diaconus mar. in Africa, infra cum Primo. 9. Febr.
donatus, Secundianus, Romulus, & alij LXXXVI. mart. Concordiæ. 17. Febr.
donatus, Iustus, Herena, & socij mar. in Africa. 25. Februarij.
donatus mart. infra cum Leone. 1. Martij.
donatus martyr in Africa, infra cum Epiphanio. 7. Aprilis.
donatus episcopus Euoreæ. 30. Aprilis.
donatus mart. Cæsareæ, infra cum Polyeucto, 21. Maij.
donatus episcopus Aretinus, & Hilarinus monachus mart. sub Iuliano. 7. Augusti.
donatus presb. Sigisterici. 19. Augusti.
donatus mart. Antiochiæ, infra cum Restituto. 23. Augusti.
donatus mart. Capuæ, infra cum Quincto. 5. Septemb.
donatus monachus mart. Messanæ, infra cũ Placido. 5. Octob.
donatus episcopus Fesulan. 22. Octob.
donatus, Cassiope in Corcyra. 29. Octob.
donatus mart. infra cum Hermogene. 12. Decemb.
donatus mart. Alexandriæ, infra cum Mansueto. 30. Decemb.
donuina mart. Ægææ sub Dioclet. supra cũ Claudio. 23. Augusti.
dorothea virgo mart. Cæsareæ. 6. Febr.
dorothea uirgo mart. Aquileiæ sub Nerone, infra cum Euphemia. 3. Septemb.
dorotheus mart. Tarsi, supra cum Castore. 28. Martij.
dorotheus Tyrius presb. & martyr sub Iuliano. 5. Iun.
dorotheus & Gorgonius mart. Nicomediæ sub Dioclet. 9. Septemb.
dorymedon mart. Synnadæ sub Probo, infra cum Throphimo. 19. Septemb.
droctouens abbas, Lutetiæ. 10. Martij.
drogo confessor Valencenis. 16. April.
drusus, Zosimus, & Theodorus mart. Antiochiæ. 14. Decemb.
drusus mart. Tripoli, infra cum Luciano. 24. Decemb.
ducenti Martyres Sinope in Ponto. 7. Apr.
ducẽti viginti Martyres i Africa. 30. Octob.
ducẽti sexaginta Martyres Romæ sub Claudio. 1. Mart.

ducenti sexagintaduo Martyres Romæ. 25. Martij.
ducenti sexagintaduo Martyres Romæ sub Dioclet. 17. Iunij. (Octob.
ducenti septuaginta Martyres in Africa. 16.
dula ancilla mart. Nicomediæ. 25. Mart.
dulas mart. in Cilicia. 15. Iunij.
dunstanus episcopus Cantuarien. 19. Maij.
duo monachi martyres in prouincia Valeriæ. 14. Mart.
duodecim fratres mart. Beneuēti. 1. Septēb.
dympna virg. & mart. in Brabātia. 15. Maij.

E

EADBERTVS episcopus Lindisfarnen. 6. Maij.
eadmundus Angliæ Rex & mar. 20. Nouēb.
ebrulphus abbas in pago Oximensi. 29. Decembris.
edilbertus Rex Cātiorū in Anglia. 24. Febr.
edilburga virgo in Anglia. 7. Iulij.
ediltrudes virgo Regina Britanniæ. 23. Iun.
edistius mart. Rauennæ, 12. Octob.
editha uirgo in Anglia. 16. Septemb.
edmūdus episcopus Cātuarien. 16. Nouēb.
eduardus Angliæ Rex. 5. Ianuarij.
eduardus Rex Britannię & mart. 18. Mart.
egbertus presbyter in Hibernia. 24. Apr.
egdunius presbyter, & alij VII. mart. Nicomediæ. 12. Martij.
eleazarus mart. Lugduni, infra cum Mineruo. 23. Augusti.
eleazarus comes, Parisijs. 27. Septemb.
elesbaan Rex Æthiopiæ. 27. Octob.
eleuchadius episcopus Rauennæ. 14. Febr.
eleusippus mart. apud Lingonas sub M. Aurelio, infra cum Speusippo. 17. Ianuar.
eleutherius episcopus Cōstantinop. & martyr. 20. Febr.
eleutherius episcopus Tornacen. 20. Febr.
eleutherius episcopus Illyrici, & Anthia mart. Messanæ sub Hadriano, 18. Aprilis.
eleutherius Papa & mart. Romæ. 26. Maij.
eleutherius confessor in Latio. 29. Maij.
eleutherius mart. Constantinopli sub Maximiano. 4. Augusti.
eleutherius & Leonides mart. 8. Augusti.
eleutherius eps Antisiodoren. 16. Augusti.
eleutherius abbas, Romæ. 6. Septemb.
eleutherius miles mart. Nicomediæ cū alijs innumeris sub Dioclet. 2. Octob.
eleutherius diaconus mart. Lutetiæ, supra cum Dionysio. 9. Octob.
elias, Hieremias, Esaias, Samuel, & Daniel mart. Cæsareæ sub Maximino. 16. Febr.
elias presbyt. Paulus & Isidorus monach mart. Cordubæ. 17. April.
elias episc. Hierosolymit. infra cum Flauiano. 4. Iulij.
elias propheta in monte Carmelo. 20. Iul.
elias episcopus in Ægypto, mart. sub Diocl. in Palęstina, infra cum Peleo. 19. Septembris.
eligius episcopus Nouiomen. 1. Decemb.
eliphius mar. Coloniæ sub Iuliano. 16. Oct.
elisæus propheta, Samariæ. 14. Iunij.
elizabeth uirgo, Sconaugiæ. 18. Iunij.
† elizabeth vidua, Marpug. 19. Nouemb.
elizabeth vxor Zachariæ, & mater Ioannis Baptistæ. 5. Nouemb.
elphegus episcopus Cantuarien. et mar. 19. Aprilis.
elpidephorus mart. in Perside, supra cum Acindino. 2. Nouemb.
elpidius episcopus & mart. in Chersoneso, supra cum Basilio. 4. Martij.
elpidius confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septemb.
elpidius episcopus Lugdunen. 2. Septemb.
elpidius abbas in Piceno. 2. Septemb.
elpidius, Marcellus, Eustochius, & socij mart. sub Iuliano. 16. Nouemb.
emerentiaua virgo & mart. Romæ. 23. Ian.
emericus Hungarorū Regis filius. 4. Nouēb.
emerita virgo mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Digna. 22. Septemb.
emilas diaconus, & Hieremias mart. Cordubę. 15. Septemb.
emmanuel mart. infra cum Quadrato. 26. Martij.
emmelia, Cęsareę, supra cū Basilio. 30. Maii.
emmeramus episcopus Ratisponēsis et martyr. 22. Septemb.
emygdius episc. Asculan. mar. sub Dioclet. 5. Augusti. (Aprilis.
encratis virgo & mart. Cæsaraugustæ. 16.
engelbertus episcopus Colonien. & mar. 7. Nouemb.
ennatha virgo mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Antonino. 13. Nouemb.
ennodius episcopus Papien. 17. Iulij.
eobanus mart. in Frisia, supra cum Bonifacio. 5. Iunij.
epaphras eps Colossensis & mart. 19. Iulij.
epaphroditus episcopus Tarracinę. 22. Mar.
eparchius mart. supra cū Domitio. 23. Mar.
eparchius abbas Engolismen. 1. Iulij.
ephebus mart. Interamnæ, infra cum Proculo. 14. Febr.
ephisius mart. Caralis sub Dioclet. 15. Ian.
ephræm diaconus Edessæ. 1. Febr.
† Elizabeth vidua Portugalliæ Regina Ulysipon: 4. Julij. ephræm

ephræm episcopus & mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
epicharides mart. Romæ ſub Dioclet. 27. Septemb.
epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij VII. mart. in Africa. 9. Ianuar.
epictetus mart. in Portu Romano, infra cũ Martiale. 22. Auguſti.
epigmenius presbyt. & mar. Romæ ſub Dioclet. 24. Martij.
epimachus & Alexander mart. Alexandriæ ſub Decio. 12. Decemb.
Idem Epimachus, infra cum Gordiano. 10. Maij.
epiphana mart. ſub Diocletiano, apud Sallentinos, 12. Iulij.
epiphania Domini. 6. Ianuarij.
Eiuſdem Vigilia. 5. Ianuarij.
Eiuſdem Octaua. 13. Ianuarij.
epiphanius episcopus Papiẽſis. 21. Ianuar.
epiphanius episcopus, Donatus, Ruffinus, et alij XIII. mart. in Africa. 7. Aprilis.
epiphanius episcopus Salaminæ. 12. Maij.
epipodius mart. Lugduni ſub Antonino. 22. Aprilis.
epiſcopi & presb. confeſſores ſub Conſtantio. 21. Maij.
epiſtemis mart. Emeſæ ſub Decio, infra cũ Galatione. 5. Nouemb.
epitacius episcopus, & Baſileus martyr, in Hiſpania. 23. Maij.
epolonius mar. Antiochiæ ſub Decio, ſupra cum Babyla. 24. Ianuarij.
equitius abbas in prouincia Valeriæ. 11. Auguſti.
eraſma uirgo & mart. Aquileiæ ſub Nerone, infra cum Euphemia. 3. Septemb.
eraſmus episcopus & mart. in Campania ſub Dioclet. & Maximiano. 2. Iunij.
eraſmus mart. Antiochiæ. 25. Nouemb.
eraſtus episcopus Philippẽ. & mart. 26. Iul.
erconualdus episcopus Londinien. 30. Apr.
ericus Rex Suetiæ & mart. 18. Maij.
erminus episcopus Laubienſis. 25. Aprilis.
erotheides mart. in Cappadocia ſub Diocl. ſupra cum Capitolina. 27. Octob.
erotis mart. 6. Octobris.
eſaias mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia. 16 Februarij.
eſaias propheta mart. in Iudæa. 6. Iulij.
eſdras propheta, infra cum Ioele. 13. Iul.
ethbinus abbas in Hibernia. 19. Octob.
etheluuoldus episcopus Vuintonien. 1. Aug.
euagrius episcopus Cõſtantinopol. 6. Mart.
euagrius & Benignus mart. Tomis 3. Apr.
euagrius mart. in Ponto, infra cum Priſco. 1. Octob.
euagrius, Priſcianus, & ſocij martyres, Romæ. 12. Octob.
euariſtus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. ſupra cum Carponio. 14. Octob.
euariſtus Papa & mart. Romę ſub Traiano. 26. Octob.
euariſtus mart. in Creta ſub Decio, infra cũ Theodulo. 23. Decemb.
euaſius epſ Caſalenſis & mart. 1. Decemb.
euaſius episcopus Brixien. 2. Decemb.
eubulus mart. Cęſareę ſub Dioclet. 7. Mart.
eucarpius mar. infra cũ Trophimo. 18. Mar.
eucarpus mart. in Aſia, ſupra cũ Bardomiano. 25. Septembris.
eucharius episcopus Treuiren. 8. Decemb.
eucherius episcopus Aurelianen. 20. Febr.
eucherius episcopus Lugdunen. 16. Nouẽb.
eudocia mar. Heliopoli ſub Traiano. 1. Mar.
eudoxius, Zenõ, Macarius, et ſocij MCIIII. mart. Melitine ſub Dioclet. 5. Septemb.
eudoxius mart. Sebaſtæ ſub Licinio, ſupra cum Carterio. 2. Nouemb.
euellius mart. ſub Nerone. 11. Maij.
euentius mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſarauguſtani. 16. Aprilis.
euentius presbyt. & mart. Romæ ſub Traiano, ſupra cum Alexandro Papa. 3. Maij.
euergiſlus episcopus Colonien. & mart. 24. Octob.
eugendus abbas in territorio Lugdunen. 1. Ianuarij.
eugenia uirgo & martyr, Romæ ſub Gallieno. 25. Decemb.
eugenianus mart. 8. Ianuarij.
eugenius martyr, in Africa, ſupra cum Aquilino. 4. Ianuarij.
eugenius mart. Neocæſareæ, infra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
eugenius episcopus & mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio 4 Martij.
eugenius mart. in Syria, infra cuu Paulo. 20. Martij.
eugenius episcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico, infra cũ Vindemiale. 2. Maij.
eugenius Papa Romæ. 2. Iunij.
eugenius episcopus Carthaginien. mart. in Africa ſub Hunnerico, cum quingentis ex ſuo clero, & Salutare ac Muritta diaconis. 13. Iulij.
eugenius mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
eugenius mart. ſupra cũ Apollonio. 23. Iul.
eugenius mart. Romæ ſub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
eugenius mart. in Cappadocia, ſupra cum Cottido. 6. Septemb.

eugenius mart. Damaſci, infra cum Paulo. 25. Septemb.
eugenius epiſcopus Toletan. confeſſ. 13. Nouembris.
eugenius epiſc. Toletan. martyr, in territorio Pariſienſi. 15. Nouemb.
eugenius diaconus, Florentiæ. 17. Nouemb.
eugenius mart. in Armenia ſub Dioclet. infra cum Euſtratio. 13. Decemb.
eugenius & Macarius presbyteri & mart. in Arabia ſub Iuliano. 20. Decemb.
eugenius epiſcopus Mediolanen. 30. Decemb.
eugraphus mart. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Menna. 10. Decemb.
eulaſius mart. Cyzici ſub Maximiano, infra cum Fauſta. 20. Septemb.
Eulalia virgo & mart. Barcinone ſub Dioclet. 12. Febr.
eulalia uirgo & mar. Emeritæ ſub Maximiano. 10. Decemb.
eulampius & Eulampia virgo, & alij CC. mart. Nicomediæ. 10. Octob.
Eulogius diacon⁹ mart. Tarracone ſub Gallieno infra cum Fructuoſo. 21. Ianuarij.
eulogius presbyt. & mar. Cordubę. 11. Mar.
eulogius epiſcopus Edeſſæ. 5. Maij.
eulogius & ſocij mart. Cōſtantinopoli. 3. Iul.
eulogius ep̄s Alexandrinus. 13. Septemb.
eumenus epiſcopus Gortinæ. 18. Septemb.
eunicianus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb.
Eunomia mart. Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Auguſti.
eunus mart. Alexandriæ, infra cum Iuliano. 27. Febr.
euodius, Hermogenes, & Calliſtus mart. Syracuſis. 25. Aprilis.
euodius epiſcopus Antiochenus & mart. 6. Maij.
euodius mart. Nicææ, infra cum Theodota. 2. Auguſti.
euodius, Hermogenes, & Calliſta mart. 2. Septemb.
euodius epiſcopus Rhotomagen. 8. Octobris.
euortius epiſcopus Aurelianenſis. 7. Septembris.
euphebius epiſcopus Neapolitan. 23. Maij.
euphemia mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
euphemia, Dorothea, Thecla, & Eraſma virg. & mart. Aquileiæ ſub Nerone. 3. Septembris.
euphemia virgo mart. Chalcedone ſub Dioclet. 16. Septemb.
euphraſia virgo in Thebaide. 13. Martij.
euphraſia mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
euphraſia uirgo & mart. Ancyrę, infra cum Theodoto. 18. Maij.
euphraſius epiſcopus in Africa. 14 Ianuar.
euphraſius epiſcopus Illiturgi, infra cū Torquato. 15. Maij.
euphronius epiſcopus Auguſtodunen. 3. Auguſti.
euphronius epiſcopus Turonenſis. 4. Auguſti.
euphroſina virgo Alexandriæ. 1. Ianuarij.
euphroſina uirgo mart. Tarracinæ ſub Domitiano, infra cum Flauia Domitilla. 7. Maij.
euplius diaconus mart. Catanæ ſub Diocl. 12. Auguſt.
eupoporus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decembris.
euprepia mart. Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Auguſt.
euprepis mart. Romæ, ſupra cum Caſtulo. 30. Nouemb.
euprepius epiſcopus Veronenſis. 21. Auguſti.
euprepius mart. Ægæę ſub Diocler. ſupra cum Coſma. 27. Septemb.
eupſychius mart. Cęſareæ ſub Iuliano. 9. Aprilis.
eupſychius matt. Cęſareę ſub Hadriano. 7. Septemb.
euſebia uirgo & mart. Bergomi. 29. Octob.
euſebius Palatinus, & alij IX. mart. 5. Mart.
euſebius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quatuor martyres ſub Dioclet. 24. April.
euſebius mar. ſupra cū Aphrodiſio. 28. Apr.
euſebius ep̄s Samoſatenus & mart. 21. Iun.
euſebius ep̄s Vercellenſis & mart. 1. Aug.
euſebius epiſcopus Mediolanen. 12. Aug.
euſebius presbyt. Romę, ſub Conſtantio. 14. Auguſti.
euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus mar. Romę ſub Commodo. 25. Aug.
euſebius, Neſtabus, & Zenon mart. in Palęſtina ſub Iuliano. 8. Septembris.
euſebius mart in Phœnicia. 21. Septemb.
euſebius Papa, Romę, 26. Septemb.
euſebius ep̄s Bononienſis. 26. Septembris.
euſebius mart. Alexandrię ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Septemb.
euſebius mart. Hadrianopoli ſub Iuliano, infra cum Philippo. 22. Octob.
euſebius monachus mart. Tarracinę, ſupra cum Felice. 5. Nouemb.
euſebius presbyt. Marcellus diaconus, Hippolytus, Maximus, Adria, Paulina, Neō. Mariā,

Maria, Martana, & Aurelia mart. Romæ sub Valeriano. 2. Decemb.
eusignius miles mart. Antiochiæ sub Iuliano. 5. August.
eustachius, Theopistes, Agapius, & Theopistus mart. Romæ sub Hadriano. 20. Septembris.
eustachius presbyter in Syria. 12. Octob.
eustachius, Thespesius, & Anatolius mart. Nicææ sub Maximino. 20. Nouemb.
eustachius episcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouemb.
eustasius abbas Luxouien. 29. Martij.
eustathius episc. Antiochenus sub Constantio. 16. Iulij.
eustathius mart. Ancyræ. 28. Iulij.
eusterius episcopus Salernitan. 19. Octob.
eustochiũ uirgo in Bethlehem. 28. Septẽbr.
eustochium uirgo mart. Tarsi sub Iuliano. 2. Nouemb.
eustochius episcopus Turonen. 19. Septẽb.
eustochius mart. sub Iuliano, supra cum Elpidio. 16. Nouembr.
eustolia & Sopatra virg. Constantinopoli. 9. Nouemb.
eustorgius presbyter Nicomediæ 11. April.
eustorgius Primus, episcopus Mediolan. 18. Septemb.
eustorgius Secundus, Mediolanen. episcopus. 6. Iun.
eustosius mart. Antiochiæ, supra cum Demetrio. 10. Nouemb.
eustratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Orestes mart. in Armenia sub Diocle. 13. Decemb.
euthalia virgo mart. in Sicilia. 27. Augusti.
euthymius abbas in Palæstina. 20. Ianuar.
euthymius episcopus Sardicen. mart. sub Theophilo. 11. Martij.
euthymius diaconꝰ mar. Alexãdriæ. 5. Maij.
euthymius Romanus, Perusiæ. 29. August.
euthymius mart. Nicomediæ sub Diocl. 24. Decemb. (bya. 15. Iun.
eutropia virgo mart. in Syria, infra cum Lieutropia vidua in Gallia. 15. Septemb.
eutropia mart. Alexandriæ 30. Octob.
eutropia virgo mart. Rhemis, infra cum Nicasio. 14. Decemb.
eutropius lector mart. Constantinopoli. 12. Ianuarij.
eutropius mart. sub Maximiano, supra cum Cleonico. 3. Martij.
eutropius episcopus Sãtonen. & mart. Apr.
eutropius episcopus Arausican. 27 Maij.
eutropius, Zosima, & Bonosa mart. in Portu Romano. 15. Iulij.
eutyches mart. Romæ sub Traiano, infra cũ Marone. 15. Apr.
eutyches mart. Puteolis sub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septemb.
eutychianus mart. in Campania sub Diocl. supra cum Aristone. 2. Iulij.
eutychianus mart. Nicomediæ, infra cum Stratone. 17. Augusti.
eutychianus mart. supra cum Diomede. 2. Septemb.
eutychianus mart. in Africa sub Geiserico, supra cum Arcadio. 13. Nouemb.
eutychianus Papa & martyr, Romę sub Numeriano. 8. Decemb.
eutychius mart. Romæ. 4. Febr.
eutychius, & socij mart. in Mesopotamia. 14. Martij.
eutychius, & socij mart. Alexandriæ sub Constantio. 26. Martij.
eutychius mart. Ferentini. 15. Apr.
eutychius diaconus mart. in Mauritania, infra cum Timotheo. 21. Maij.
eutychius & Florentius monachi, Nursiæ. 23. Maij. (Augusti.
eutychius B. Ioannis Euang. discipulus. 24.
eutychius, Plautus, & Heracleas mart. in Thracia. 29. Septemb.
eutychius mart. Messanæ, infra cum Placido. 5. Octob.
eutychius mart. in Hispan. infra cum Honorio. 21. Nouemb.
eutychius mart. in Hispania. 11. Decemb.
eutychius presbyt. et Domitianus diaconus mart. Ancyræ. 28. Decemb.
euualdi duo presb. & mart. apud Saxones. 3. Octob. (14. Sept.
exaltatio S. Crucis in Perside sub Heraclio.
exanthus mart. Nouocomi, supra cum Carpophoro. 7. Augusti.
expeditus mart. Melitine, infra cum Hermogene. 19. Apr.
exuperantia virgo, Trecis. 26. Apr.
exuperantius episcopus Rauennæ. 30. Maij.
exuperãtius diaconus mart. Spoleti sub Maximiano, infra cum Sabino. 30. Decemb.
exuperia mart. Romæ, infra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octob.
exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodulus mart. sub Hadriano. 2. Maij.
exuperius mart. in Gallia sub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septemb.
exuperius episcopus Tolosanus. 28. Septẽb.
exuperius mart. Viennæ, infra cum Seuerino. 19. Nouemb.
ezechiel propheta mart. in Babylonia. 10. Aprilis.

F

FABIANVS Papa & mart. Romę ſub Decio. 20. Ianuarij.
fabianus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
fabius mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Maximo. 11. Maij.
fabius mart. Cæſareæ. 31. Iulij.
fabricianus & Philibertus mart. in Hiſpania. 22. Auguſt.
facundus & Primitiuus mart. in Gallæcia ſub Dioclet. 27. Nouemb.
faina virgo & mart. Ancyræ, infra cũ Theodoto. 18. Maij.
fandila presb. & mart. Cordubæ. 13. Iunij.
fantinus monachus & confeſſor, Theſſalonicæ. 20. Auguſt.
faro epiſcopus Meldenſis. 28. Octob.
fauſtinianus epiſcopus Bononien. 26. Febr.
fauſtinus & Iouita mart. Brixiæ ſub Hadriano. 15. Febr.
fauſtinus epiſcopus Brixien. 16. Febr.
fauſtinus, & alij XLIIII. mart. Romæ. 17. Februarij.
fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mart. Romæ. 22. Maij.
fauſtinus mart. Peruſiæ ſub Decio, infra cũ Florentio. 5. Iunij.
fauſtinus mart. Romæ ſub Diocl. infra cum Simplicio. 29. Iulij.
fauſtinus confeſſor, Tuderti. 29. Iulij.
fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus mart. in Africa. 15. Decemb.
fauſta virgo, & Euilaſius mart. Cyzici ſub Maximiano 20. Septemb.
fauſta mater S. Anaſtaſię, Romę. 19. Decẽb.
fauſtus, & alij XXIII. mart. Romæ. 24. Iun.
fauſtus mart. ſub Decio. 16. Iulij.
fauſtus mart. Romæ, ſupra cũ Bono. 1. Aug.
fauſtus miles mart. Mediolani ſub Commodo. 7. Auguſt.
fauſtus presbyter Macarius, & alij X. mart. Alexandriæ ſub Decio. 6. Septemb.
fauſtus mart. Antiochiæ, infra cum Timotheo. 8. Septemb.
fauſtus mart. ſub Decio, ſupra cum Dionyſio. 3. Octob.
fauſtus martyr, Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Octob.
fauſtus monachus mart. Meſſanę, infra cum Placido. 5. Octob.
fauſtus, Ianuarius, & Martial. mart. Cordubæ. 13. Octob.
fauſtus diaconus Alexandrinus mart. ſub Diocletiano. 19. Nouembris.
fauſtus presbyt. Didius, et Ammonius: item Phileas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus epiſcopi Ægyptij, & alij DCLX. mart. Alexandriæ ſub Maximino. 26. Nouembris.
febronia virgo & mart. Sibapoli ſub Dioclet. 25. Iunij.
felices duo epiſcopi & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cũ Nemeſiano. 10. Sept.
felicianus epiſcopus Fulginaten. & mart. ſub Decio. 24. Ianuarij.
feliciãus, Philappianus, & alij CXXIIII. mart. in Africa. 30. Ianuarij.
felicianus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Febr.
felicianns mar. Romæ ſub Diocl. infra cum Primo. 9. Iunij.
felicianus miles mart. Maſſiliæ, infra cũ Victore. 21. Iul.
felicianus epiſcopus & martyr. apud Mindam. 20. Octob.
felicianus mart. in Lucania, infra cum Hyacintho. 29. Octob.
felicianus mart. Rauennæ ſub Dioclet. infra cum Valentino. 11. Nouemb.
felicianus mart. Viennæ, infra cum Seuerino. 19. Nouemb.
felicĩſſima virgo & mart. Faleriç, infra cum Graciliano. 12. Auguſti.
feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mart. Tuderti. 26. Maij.
feliciſſimus & Felix mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iul.
feliciſſimus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Auguſti.
feliciſſimus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Rogatiano. 26. Octob.
feliciſſimus mart. Peruſiæ. 24. Nouemb.
felicitas mart. Tuburbi ſub Seuero, infra cũ Perpetua. 7. Martij.
felicitas mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martij.
felicitas mar. Romę ſub Antonino. 23. Nou.
felicula mar. Romæ, ĩfra cũ Vitale. 14. Febr.
felicula virgo & mart. Romæ. 13. Iunij.
felinus & Gratinianus mart. Peruſiæ ſub Decio. 1. Iunij.
felix Papa & mart. Romæ ſub Aureliano. 30. Maij.
felix Secundus Papa & mar. Romæ ſnb Cõſtantio. 29. Iulij.
felix Papa Tertius, Romæ. 30. Ianuar.
felix Papa Quartus, Romæ. 25. Febr.
felix & Ianuarius mar. Heracleæ. 7. Ianuar.
felix mar. ĩ Africa, ſupra cũ Epictero. 9. Ian.

felix

felix presbyt. Nolanus. 14. Ianuarij.
felix, Symphronius, Hippolytus, & socij mart. in Africa. 3. Februarij.
felix eps Lugdun. infra cũ Lupicino. 3. Feb.
felix mart. in Africa sub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Februarij.
felix mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Februarij.
felix episcopus Metensis. 21. Februarij.
felix episcopus Brixiensis. 23. Februarij.
felix mart. infra cum Fortunato. 26. Febru.
felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & socij mart. 3. Martij.
felix mar. i Africa, supra cũ Cyrillo. 8. Mar.
felix episcopus in Anglia. 8. Martij.
felix mart. Aquileiæ sub Numeriano, infra cum Hilario. 16. Martij.
felix diaconus martyr, Gerundæ sub Aureliano, infra cum Narcisso. 18. Martij.
felix & alij XX. mart. in Africa. 23. Martij.
felix episcopus Treuirensis. 26. Martij.
felix mart. in Africa, infra cum Theodulo. 31. Martij.
felix martyr, supra in, XVIII. mart. Cæsaraugustani. 16. Aprilis.
felix mart. Alexandriæ, supra cum Aratore. 21. Aprilis.
felix presbyt. Fortunatus & Achilleus diaconi mart. Valentiæ in Gallia. 23. April.
felix diaconus mart. Hispali. 2. Maij.
felix mart. Romæ sub Alexãdro, supra cum Calepodio. 10. Maij.
felix & Gennadius mart. in Africa. 16. Maij.
Felix episc. Spoletin. & mart. sub Maximiano. 18. Maij.
felix mar. in Istria, infra cũ Zoello. 24. Maij.
felix mart. in Sardinia, supra cum Æmilio. 28. Maij.
felix & Fortunatus mart. Aquileiæ sub Diocletiano. 11. Iunij.
felilx monachus & mart. Cordubæ, supra cum Anastasio. 14. Iunij.
felix mart. Apolloniæ, infra cum Isauro. 17. Iunij.
felix presbyt. & mart. Sutrij. 23. Iunij.
felix mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij. (Iulij.
felix mart. in Africa, infra cũ Ianuario. 10.
felix mart. Mediolani sub Maximiano, infra cum Nabore. 12. Iulij.
felix episcopus Nouocomen. 14. Iulij.
felix episcopus Papien. & mart. 15. Iulij.
felix mart. Carthagine, infra in, Scillitani martyres, 17. Iulij.
felix episc. Veronen. 19 Iulij. (25. Iulij.
felix mart. Furconij, infra cum Florentio.
felix, Iulia, & Iucunda mart. Nolæ. 27. Iul.
felix m. Cordubæ, infra cũ Georgio. 27. Iul.
felix mart. Gerundæ. 1. Augusti.
felix mart. in Portu Rom. infra cũ Martiale.
felix presb. Pistorij. 26. Aug. (22. Aug.
felix presb. & Adauctus mart. Romæ sub Diocletiano. 30. Augusti.
felix & Constantia martyres, Nuceriæ sub Nerone. 19. Septemb.
felix mart. Augustoduni, supra cum Andochio. 24. Septemb.
felix & Cyprianus episcopi & mart. in Africa sub Hunnerico 12. Octob.
felix episcopus Africanus, Audactus, & Ianuarius presbyteri, Fortunatus & Septimus lectores, mart. Venusiæ sub Dioclet. 24. Octob.
felix presbyt. & Eusebius monachus mart. Tarracinæ 5. Nouemb.
felix mart. Thinissæ. 6. Nouemb.
felix monachus Fundanus. 6. Nouemb.
felix episc. Nolanus, & mart. cum alijs XXX. 15. Nouemb.
felix episcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouemb.
felix episcopus Bononiensis. 4. Decemb.
felix mart. Thaguræ, infra cũ Iulio. 5. Dec.
felix mart. Romæ, supra cum Callisto. 29. Decemb.
ferreolus presbyt. & Furrutio diaconus mart. Vesontione. 16. Iunij.
ferreolus mart. in territ. Viennen. 18. Sept.
ferrutio diaconus mart. Vesontione, supra cum Ferreolo. 16. Iunij.
ferrutius mart Maguntiæ. 28. Octob.
festiuitas omnium Sanctorum. 1. Nouemb.
festum Niuis. 5. Augusti.
festus diaconus mart. Puteolis sub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Septemb.
festus mart. in Tuscia, infra cum Ioanne. 21. Decemb.
fiacrius confessor Meldensis. 30. Aug.
fibitius abbas, Treuiris. 5. Nouemb.
fides, Spes, & Charitas uirg. & mart. Romæ sub Hadriano. 1. Augusti.
fides uirgo & mart. Agenni. 6. Octob.
fidelis mart. in Africa. 23. Martij.
fidelis mart. Edessæ sub Maximiano, supra cum Bassa. 21. Augusti. (Octob.
fidelis mar. Nouocomi sub Maximiano. 28.
fidentianus mart. in Africa, infra cum Secundo. 15. Nouemb.
fidentius & Terentius mart. Tuderti sub Diocletiano. 27. Septemb.
fidentius episcopus Patauin. 16. Nouemb.
fidolus episcopus Trecensis. 16. Maij.

finta-

finianus presbyt. in Scotia. 17. Februarij.
firmatus diaconus mart. Messanę, infra cum Placido. 5. Octobris.
firmatus diaconus, & Flauiana uirgo & mart. Antisiodori. 5. Octobris.
firmina uirgo mart. Ameriæ sub Dioclet. 24. Nouemb.
firminus abbas, Ambiani. 11. Martij.
firminus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
firminus episcopus Metensis. 18. Augusti.
firminus episcopus Ambianen. mart. sub Diocletiano. 25. Septemb.
firminus episcopus Vzeciæ. 11. Octobris.
firmus mart. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Februarij.
firmus mart. infra cũ Gorgonio. 11. Martij.
firmus mart. sub Maximiano. 1. Iunij.
firmus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24. Iunij.
firmus episcopus Tagastensis. 31. Iulij.
firmus & Rusticus mart. Veronæ sub Maximiano. 9. Augusti.
flauia Domitilla, Euphrosina, & Theodora virg. & mart. Tarracinæ sub Domitiano. 7. Maij.
flauia uirgo & mart. Messanæ, infra cum Placido. 5. Octob.
flauiana virgo & mart. Antisiodori, supra cum Firmato. 5. Octob.
flauianus mart. Romæ sub Dioclet. 28. Ian.
flauianus episc. Constantinopolitanus. 18. Februarij.
flauianus mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Montano. 24. Feb.
flauianus secundus episc. Antiochenus, & Elias episcopus Hierosolym. confessores sub Anastasio. 4. Iulij.
flauianus episc. Augustodunen. 23. Augusti.
flauianus mart. sub Iulian. ad aquas Taurinas. 22. Decemb.
flauius, Augustus, & Augustinus mart. Nicomediæ. 7. Maij.
flocellus puer mart. Augustoduni sub Anton. 17. Sept.
flora uirgo & mart. Romæ sub Gallieno, infra cum Lucilla. 29. Iulij.
flora & Maria uirg. & mart. Cordubæ. 24. Nouemb.
florentia uirgo, Hispali. 20. Iunij.
florentia mart. sub Dioclet. in territorio Agathensi. 10. Nouemb.
florentianus episcopus in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouembris.
florentinus & Hilarius mart. Seduni. 27. Septemb.
florentinus episcopus Treuirensis. 16. Oct.
florẽtinus episcopus Arausicanus. 17. Oct.
florentius episc. Viennen. mart. sub Gallieno. 3. Ianuarij.
florentius confessor, Hispali. 23. Februarii.
florentius mart. Auximi sub Dioclet. infra cum Sisinio. 11. Maii.
florentius monachus Nursiæ, supra cum Eutychio. 23. Maii.
florẽtius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Faustinnus mart. Perusiæ sub Decio. 5. Iunii.
florentius mar. Carthagine, supra cum Catulino 15. Iulii.
florentius & Felix mart. Furconii. 25. Iulii.
florentius presbyt. Pictauiensis. 22. Septẽb.
florentius mart. in Germania, supra cũ Cassio. 10. Octob.
florentius mart. Thessalonicæ. 13. Octob.
florentius mart. in castro Tyle. 27. Octob.
florentius episc. Argentoraten. 7. Nouemb.
florianus mart. sub Dioclet. in Norico Ripensi. 4. Maij.
florianus, Calanicus, & alij LVIII. mart. Eleutheropoli. 17. Decemb.
florius mart. Nicomediæ, infra cum Luciano. 26. Octob.
florus, Laurus, Proculus, & Maximus mar. in Illyrico. 18. Augusti.
florus mart. Ostiæ, supra cum Demetrio. 22. Decemb.
flos mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
flosculus episcopus Aurelianen. 2. Februar.
fortunata uirgo & mart. Cæsareæ sub Dioclet. 14. Octob.
fortnnatus mart. Smyrnæ, infra cum Vitale. 9. Ianuarij.
fortunatus, Felicianus, Firmus, & Candidus mart. Romæ. 2. Februarij.
fortunatus mart. in Africa, infra cum Verulo. 21. Febr.
fortunatus, Felix, & alij XXVII. mart. 26. Februarij.
fortuuiatus mart. Romæ, supra cum Alexandro. 27. Febr.
fortunatus mart. supra cum Felice. 3. Mart.
fortunatus & Marcianus mart. in Africa. 17. Aprilis.
fortunatus mart. Alexandriæ, supra cum Aratore. 21. Aprilis.
fortunatus diaconus mart. Valentiæ in Gallia, supra cum Felice presbytero. 23. Apr.
fortunatus presbyter, in Vmbria. 1. Iunij.
fortunatus mart. Aquileiæ sub Dioclet. supra cum Felice. 11. Iunij.

fortu-

fortunatus & Lucianus mart. in Africa. 13. Iunij.
fortunatus diaconus mart. Aquileiæ, infra cum Hermagora. 12. Iulij.
fortunatus, Caius, & Anthes mart. Salerni sub Dioclet. 28. Aprilis.
fortunatus episcopus Tudertin. 14. Octob.
fortunatus mart. Romæ. 15. Octob.
fortunatus lector martyr. Venusiæ sub Dioclet. supra cum Felice. 24. Octobris.
fortunatus mart. in Africa, supra cum Faustino. 15. Decemb.
francisca uidua, Romæ. 9. Martij.
franciscus ord. Minorum, Assisij. 4. Octob.
Eiusdem stigmatum commemoratio. 17. Septemb.
Eiusdem Translatio Assisij. 25 Maij.
franciscus de Paula ord. Minimorũ. 2. April.
fraternus episcopus Antisiodoren. & mart. 29. Sept.
fredesuuinda uirgo, Oxonij. 19. Octob.
fridericus episcopus Traiecten. & mart. 18. Iulij.
frigdianus episcopus Lucensis. 18. Mart.
Eiusdem Translatio, Lucæ. 18. Nouemb.
fronto abbas, Alexandriæ. 14. Aprilis.
fronto mart. supra in, XVIII. mart. Cæsaraug. 16. Aprilis.
fronto episc. Petragoricen. & Georgius presbyt. 25. Octob.
fructulus mart. in Africa, infra cum Lucio. 18. Febr.
fructuosa mart. Antiochiæ, infra cum Restituto. 23. Aug.
fructuosus episcopus Tarraconen. Augurius & Eulogius diaconi mar. sub Gallieno. 21. Ianuarij.
fructuosus episcopus Braccaren. 16. Aprilis.
frumentij duo mart. in Africa sub Hunnerico, infra cum Victoriano. 23. Martij.
frumentius episcopus in India. 27. Octob.
fulcus confessor Aquini. 22. Maij.
fulcus episcopus Papiensis. 26. Octob.
fulgentius episcopus Ruspensis. 1. Ianuarij.
furseus confessor in monast. Peronæ. 16. Ianuarij.
fusca uirgo, & Maura mart. Rauennæ sub Decio. 13. Februarij.
fuscianus mart. Ambiani sub Maximiano, infra cum Victorio. 11. Decemb.
fusculus Episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.

G

GABDELAS mar. in Persida sub Sapore, supra cum Dada. 29. Septemb.
gabinus presbyt. & mart. Romæ sub Dioclet. 19. Febr.
gabinus & Crispulus mart. Turribus. 10. Maij.
galatas mart. Melitine, infra cum Hermogene. 19. Apr.
galation & Episteme mart. Emesæ sub Decio. 5. Nouemb.
galdinus episcopus Mediolanen. 18. April.
galganus eremita, Senis. 3. Decemb.
galla vidua, Romæ. 5. Octob.
gallicanus mart. Alexandriæ sub Iuliano. 25. Iunij.
gallus episcopus Aruern. 1. Iulij.
gallus abbas in Germania. 16. Octob.
gamalielis inuentio Hierosolymis. 3. Augusti.
gangulphus mart. Varennis. 11. Maij.
gatianus episcopus Turonensis. 18. Decẽb.
gaudentia uirgo mart. Romæ cum alijs tribus. 30. Aug.
gaudentius episcopus Nouarienfis. 22. Ian.
gaudentius episcopus Veronen. 12. Febr.
gaudentius episcopus, & Culmatius diaconus mart. Aretij. 19. Iunij.
gaudentius episcopus Ariminen. & mart. 14. Octob.
gaudentius episcopus Brixiẽsis. 25. Octob.
gaudiosus episcopus Brixiensis. 7. Martij.
gaudiosus episcopus Salernitan. 26. Octob.
gaudiosus episc. Africanus, confess. Neapoli. 28. Octob.
gaugericus episcopus Cameracen. 11. Aug.
gedeon, in Palæstina. 1. Septemb.
gelasius mart. Forosempronij, supra cum Aquilin. 4. Feb.
gelasius Papa, Romæ. 21. Nouemb.
gelasius mart. in Creta sub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb
gemellus mart. Ancyræ sub Iuliano. 10. Decembris.
geminianus episcopus Mutinẽ. 31. Ianuarij.
geminianus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Lucia. 16. Septemb.
geminus mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ianu.
geminus mart. Forosempronij, supra cum Aquilino. 4. Februarij.
geminus episcopus Brixiensis. 5. Februarij.
generalis mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Cypriano. 14. Septemb.
generosa martyr Carthagine, infra in, Scillitani mar. 17. Iulii.
generosus mart. Tibure. 17. Iulii.
genesius mart. Romæ sub Dioclet. 25. Aug.
genesius mart. Arelate. 25. Augusti.

✝. Franciscus Xauerius in Sanciano 2. Decemb.

gene-

genesius mart. supra cum Anastasio. 11. Octob.
gennadius mart. in Afrrca, supra cum Felice. 16. Maij.
genouefa uirgo, Lutetiæ. 3. Ianuarij.
gentianus mart. Ambiani snb Maximiano, infra cum Victorico. 11. Decemb.
georgia uirgo Aruernis. 15. Februarij.
georgius episcopus Antiochensis. 19. Apr.
georgius martyr. 23. Aprilis.
georgius diaconus, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliosa mart. Cordubæ. 27. Iulij.
georgius Limniota monachus mart. sub Leone Imp. 24. Augusti.
georgius diaconus, & Aurelius, Parisijs. 20. Octob.
georgius presbyt. Petragoricis, supra cum Frontone 25. Octob.
georgius episcopus Viennensis. 2. Nouemb.
gerardus episcopus Tullensis. 23. Aprilis.
gerardus episc. & martyr. in Pannonia. 24. Septembris.
gerardus abbas Namurcensis. 3. Octobris.
gerardus episcopus Potentiæ. 30 Octob.
gerasimus anachoreta in Palæstina. 5. Mar.
geremarus abbas Beluacen. 24. Septemb.
gereon cum alijs CCCXVIII. mart. Coloniæ sub Maximiano. 10. Octob.
gerinus mart. Atrebaten. 2. Octob.
germana mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
germanicus mart. Smyrnæ sub Antonino. 19. Ianuarij.
germanus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maii.
germanus epis. Constantinop. sub Isaurico. 12. Maij.
germanus episcopus Parisienfis. 28. Maij.
germanus mart. in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
germanus episcopus Antisiodoren. 31. Iul.
germanus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.
germanus episcopus Vesontionen. & mart. 11. Octob.
germanus mart. in Hispania sub Dioclet. infra cum Seruando. 23. Octob.
germanus episcopus Capuanus. 30. Oct.
germanus, Theophilus, Cæsarius, & Vitalis mart. Cæsareæ sub Decio. 3. Nouemb.
germanus mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Antonino. 13. Nouemb.
gerontius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
gerontius epis. Ficoden. & mart. 9. Maij.
gertrudes virgo in Brabantia. 17. Martij.
gerundus episcopus Mediolanen. 5. Maij.
geruntius episcopus & mart. in Hispania. 25. Augusti.
geruasius & Protasius mart. Mediolani. 19. Iunij.
getulius, Cærealis, Amantius, & Primitiuus. mart. Romæ sub Hadriano. 10. Iun.
gilbertus confessor. 4. Februarij.
gildardus episcopus Rhotomagen. 8. Iunij.
gislenus episcopus in Hannonia. 9. Octob.
glaphyra virgo, Amasex. 13. Ianuarij.
glyceria mart. Herachleæ sub Antonino. 13. Maij.
glycerius presbyt. mart. Nicomediæ sub Diocletiano. 21. Decemb.
goar presbyt. Treuiren. 6. Iulij.
godefridus episcopus Ambianen. 8. Nou.
gordianus & Epimachus mart. Romæ sub Iuliano. 10. Maij.
gordianus mart. Nouioduni, infra cum Valeriano. 17. Septemb.
gordius centurio mart. Cæsareæ. 3. Ianu.
gorgonia, Nazianzi. 9. Decemb.
gorgonius & Firmus. mart. 11. Martij.
gorgonius mart. Nicomediæ sub Dioclet. supra cum Dorotheo. 9. Septemb.
gracilianus, & Felicissima uirgo & mart. Faleriæ. 12. Aug.
grata uirgo, Bergomi. 1. Maij.
gratinianus mart. Perusiæ sub Decio, supra cum Felino. 1. Iunij.
gratus mart. Thaguræ, infra cum Iulio. 5. Decembris.
gregorius Papa, & Eccl. Doct. 12. Martij. Eiusdem ordinatio in summum Pontificem 3. Septemb.
gregorius Papa Secundus, Romæ. 13. Feb.
gregorius Papa Tertius, Romæ. 28. Nouēb.
gregorius Papa VII. Salerni. 25. Maij.
gregorius episcopus Lingonien. 4 Ianuarij.
gregorius episcopus Nyssenus. 9. Martij.
gregorius episcopus Iliberi. 24. Aprilis.
gregorius Theologus, Nazianzenus episc. 9. Maij. Eiusdem translatio Romæ. 11. Iunij.
gregorius episcopus Traiecten. 25. Augusti.
gregorius episcopus magnæ Armeniæ, confessor sub Dioclet. 30. Septemb.
gregorius Thaumaturgus episcopus Neocæsarienfis. 17. Nouemb.
gregorius episcopus Turonen. 17. Nouēb.
gregorius Decapolita, Constantinopoli. 20. Nouemb.
gregorius episcopus Agrigentin. 23. Nouembris.

gregorius episcopus Antisiodoren. 19. Decembris.
gregorius presbyt. mart. Spoleti sub Diocl. 24. Decembris.
grimoaldus presbyt. in Pontecuruo. 29. Septembris.
guarinus episcopus Card. Prænest. Bononiæ. 6. Febr.
gudelia mart. in Persida sub Sapore. 29. Septembris.
guido confessor, Anderlaci. 12. Septemb.
gulielmus eremita, in Stabulo Rhodis. 10. Februarij.
gulielmus abbas in Dania. 6. Aprilis.
gulielmus eremita Mõtis Virginis. 25. Iun.
gulielmus episcopus Briocensis. 29. Iulii.
gumbertus episcopus Colonien. 20. Martij.
gumesindus presbyt. & Seruideus monachus mart. Cordubæ. 13. Ianuarij.
gummarus confessor, Lyræ. 11. Octob.
gundenes virgo & mar. Carthagine. 18. Iul.
gundulphius episcopus, in pago Bituricen. 17. Iunij.
gunifortus mart. Papiæ. 22. Augusti.
guntramnus Rex Francorum. 28. Martij.
gurias & Samonas martyres Edessæ sub Diocletiano. 15. Nouemb.

H

HABACVC propheta in Iudæa. 15. Ianuarij.
habentius monachus mart. Cordubæ, infra cum Petro. 7. Iunij.
hadrianus mart. Massiliæ, infra cum Hermete. 1. Martij.
hadrianus, & alij XXIII. mart. Nicomediæ sub Dioclet. 4. Martij. & 8. Septemb.
hadrianus mart Cæsareæ sub Dioclet. 5. Martij.
hadrianus mart. Nicomediæ sub Licinio. 26. Augusti.
hedda episcopus in Anglia. 7. Iunij.
heduuigis duciſſa Polonię. 15. Octob.
hegesippus, Romæ. 7. Aprilis.
helanus presbyt. Rhemensis. 7. Octob.
helconides mart. Corinthi sub Gordiano. 28. Maij.
helena uirgo, Antisiodori. 22. Maij.
helena mart. Burgis, supra cum Centolla. 13. Augusti.
helena mater Constantini, Romæ. 18. Aug.
helimenas presbyt. mart. Cordubæ in Persia, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
heliodorus, Venustus, & alij LXXV. mart. in Africa. 6. Maij.
heliodorus episcopus Altini. 3. Iulij.
heliodorus martyr Antiochiæ, infra cum Marco. 28. Septemb.
heliodorus, & alij mart. in Pamphilia sub Aureliano. 21. Nouemb.
helladius mart. in Libya, infra cum Theophilo. 8. Ianuarii.
helladius episcopus Toletan. 18. Februarii.
helladius episcopus Antisiodoren. 8. Maii.
helladius mart. supra cum Crescente. 28. Maii.
hemiterius & Cheledonius mart. in Hispan. 3. Martii.
henedia mart. in Sardinia, infra cum Iusta. 14. Maij.
henricus Primus Imperator, Bambergę. 14. Iulii.
heracleas mart. in Thracia, supra cum Eutychio. 29. Septemb.
heracleas episcopus Alexandrinus. 14. Iul.
heraclides catechumenus mart. Alexandriæ sub Seuero, infra cum Plutarco. 28. Iunii.
heraclius mart. in Portu Romano, infra cum Paulo. 2. Martii.
heraclius & Zosimus mart. Carthagine. 11. Martii.
heraclius martyr Tuderti, supra cum Felicissimo. 26. Maii.
heraclius episcopus Senonen. 8. Iunii.
heraclius confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septemb.
heraclius miles mart. supra cum Alexandro. 22 Octob.
heradius, Paulus, Aquilinus, & alii duo mart. Nouioduni. 17. Maii.
herculanus episcopus Brixien. 12. Augusti.
herculanus mart. in Portu Romano. 5. Septembris.
herculanus miles mart. Romæ sub Antonino. 25. Septemb.
herculanus episc. Perusinus mart. sub Totila. 7. Nouemb.
Eiusdem translatio Perusiæ. 1. Martii.
herena mart. in Africa, supra cum Donato. 25. Februarii.
herenia mart. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martii.
heribertus episcopus Colonien. 16. Martii.
hermagoras episcopus Aquileien. & Fortunatus diaconus mart. 12. Iulii.
hermas discipulus P. Pauli, Romæ. 9. Maii.
hermas, Serapion, & Polyænus mart. Romæ. 18. Augusti.
hermas presbyt. mart. Myræ, infra cum Nicandro. 4. Nouemb.
hermelãdus abbas in Antro insula. 25 Mar.

hermel-

hermellus mart. Constantinopoli. 3. Aug.
hermengaudius episcopus Vrgelen. 3. Nouembris.
hermenigildus mart. Hispali. 13. Aprilis.
hermes, Aggæus, & Caius mart. Bononiæ sub Maximiano. 4. Ianuarii.
hermes & Hadrianus mart. Massiliæ. 1. Mar.
hermes mart. cum aliis pluribus, Romæ sub Aureliano. 28. Augusti.
hermes mart. Hadrianopoli sub Iuliano, infra cum Philippo. 22. Octob.
hermes mart. in Africa, infra cum Publio. 2. Nouemb.
hermes exorcista, Rhætiariæ. 31. Decemb.
hermias miles mart. cum carnifice in Ponto sub Antonino. 31. Maii.
hermippus mart. Nicomediæ sub Maximiano, infra cum Hermolao. 27. Iulii.
hermocrates mart. Nicomediæ sub Maximiano, infra cum Hermolao. 27. Iulii.
hermogenes mart. Antiochiæ, infra cum Petro. 17. Aprilis.
hermogenes, Caius, Expeditus, Aristonicus, Rufus, & Galatas martyres, Melitine. 19. Aprilis.
hermogenes mart. Syracusis, supra cum Euodio. 25. Aprilis. & 2. Septemb.
hermogenes mart. Alexandriæ sub Maximino, infra cum Menna. 10. Decemb.
hermogenes, Donatus, & alii XXII. mart. 12. Decemb.
hermolaus presb. Hermippus, & Hermocrates mart. Nicomediæ sub Maximiano. 27. Iulii
hermylus & Stratonicus mart. Singidoni sub Licinio. 13. Ianuarii.
herodion, Asyncritus, & Phlegon, Apostolorum discipuli. 8. Aprilis.
heron mart. Alexandriæ sub Seuero, infra cum Plurarcho. 28. Iunii.
heron episcopus Antiochenus & mart. 17. Octob.
heron, Arsenius, Isidorus, & Dioscorus puer mart. Alexandriæ sub Decio. 14. Decembris.
heros mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio. 24 Iunij.
herundo uirgo Romæ, infra cum Redempta. 23. Iunii.
hesychius episc. Cartheiæ, infra cum Torquato. 15. Maij.
hesychius mart. Dorostori. 15. Iunij.
hesychius mart. in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
hesychius mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
hesychius confessor in Palestina. 3. Octob.
hesychius mart. Melitine sub Dioclet. infra cum Hierone. 7. Nouemb.
hesychius miles mart. Antiochiæ. 18. Nouembris.
hesychius episcopus Ægyptius, mart. Alexandriæ sub Maximino supra cum Fausto. 26. Nouemb.
hieremias mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Elia. 16. Februarij.
hieremias propheta mart. in Aegypto. 1. Maij.
hieremias monachus mart. Cordubæ, infra cum Petro. 7. Iulij.
hieremias mart. Apolloniæ, infra cum Isauro. 17. Iunij.
hieremias mart. Cordubæ, supra cum Emila. 15. Septemb.
hieron, Nicander, Hesychius, & alij XXX. mart. Melitine sub Dioclet. 7. Nouemb.
hieronides, Leontius, Serapion, Selesius, Valeriamus, & Straton martyres Alexandriæ sub Maximino. 12. Septemb.
hieronymus presbyt. & Eccles. Doctor. in Bethlehem. 30. Septemb.
Eiusdem Translatio, Romæ. 9. Maij.
hierotheus discipulus B. Pauli, Athenis. 4. Octob.
hilaria, Digna, Euprepia, Eunomia, Quiriacus, Largio, Crescentianus, Nimmia, Iuliana, & alii XX. mart. Augustæ 12. Aug.
hilaria mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Claudio. 3. Decemb.
hilaria mart. Romæ, supra cum Donata. 31. Decemb.
hilarinus monachus mart. Arelatij sub Iuliano. 16. Iulij. & supra cũ Donato. 7. Aug.
hilarion mart. sub Traiano, infra cum Proclo. 12. Iulij.
hilarion abbas in Cypro. 21. Octob.
hilarius episcopus Pictauien. 13. Ianuarii.
hilarius episcopus Aquileien. Tatianus diaconus, Felix, Largus, & Dionysius mart. sub Numeriano. 16. Martii.
hilarius mart. Romæ, supra cum Demetrio. 9. Aprilis.
hilarius episcopus Arelatensis. 5. Maii.
hilarius mart. Seduni, supra cum Florentino. 27. Septemb.
hilarius episcopus Gaualitan. 25. Octob.
hilarius diaconus mart. Viterbii sub Maximiano, infra cum Valentino. 3. Nouemb.
hilarius Papa, Romæ. 10. Septemb.
hildegardes uirgo, apud Bingiam. 17. Sept.
hiltrudes uirgo, in Hannonia. 27. Septemb.
himerius episcopus Amestriæ. 17. Iunii.

hippolytus presbyt. & mart. Antiochię. 30. Ianuarij.
hippolytus mart. in Africa, ſupra cum Felice. 3. Februarij.
hippolytus, Concordia, & alij XIX. mart. Romæ ſub Valeriano. 13. Auguſti.
hippolytus epiſcopus Portuenſis mart. ſub Alexandro. 22. Auguſti.
hippolytus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decemb.
hirenarchus, Acacius presbyt. & ſeptem mulieres mart. Sebaſtæ ſub Dioclet. 27. Nouemb.
homobonus confeſſor, Cremonæ. 13. Nouembris.
honorata uirgo, Papiæ. 11. Ianuarij.
honoratus epiſcopus Arelaten. 16. Ianu.
honoratus abbas. Fundis. 16. Ianuarij.
honoratus epiſcopus Mediolanen. 8 Febru.
honoratus epiſcopus Ambianen. 16. Maij.
honoratus epiſcopus Vercellen. 28. Octob.
honoratus mart. Oſtiæ, ſupra cum Demetrio. 22. Decemb.
honoratus martyr in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Decemb.
honorius epiſcopus Brixienſis. 24. Aprilis.
honorius epiſcopus in Anglia. 30. Septēb.
honorius mart. Oſtię, ſupra cum Demetrio. 21. Nouemb.
honorius, Eutychius, & Stephanus mart. in Hiſpania. 21. Nouemb.
honorius mart. Alexandriæ, infra cum Manſueto. 30. Decemb.
hormiſda Papa, Romæ. 6. Auguſti.
hormiſda mart. in Perſia ſub Sapore. 8. Auguſti.
hortes mart. Nicææ, infra cum Theuſeta, 13. Martij.
hortulanus epiſcopus & cōfeſſor in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nouemb.
hoſpitius confeſſor, Niciæ. 21. Maij.
habertus epiſcopus Tungrenſis. 3. Nouēb.
hugo epiſcopus gratianopolitanus. 1. Apr.
hugo epiſcopus Rhotomagen. 9. Aprilis.
hugo abbas Cluniacenſis. 29. Aprilis.
hugo Carthuſianus, epiſc. Linconien. 17. Nouemb.
hugolinus mart. in Mauritania, ſupra cum Daniele. 13. Octob.
hyacinthus mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Februarij.
hyacinthus mart. Cæſareæ ſub Traiano. 3. Iulij.
hyacinthus mart. Amaſtride. 17. Iulij.
hyacinthus martyr in Portu Romano ſub Traiano. 26. Iulij.
hyacinthus confeſſ. ord. Prædicatorum, Cracouiæ. 16. Auguſti.
hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mart. in Sabinis. 9. Septemb.
hyacinthus mart. Romæ ſub Gallieno, infra cum Proto. 11. Septemb.
hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mart. in Lucania. 29. Octob.
hyginus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 11. Ianuarij.
hypatius mart. Conſtantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iunij.
hypatius confeſſor, in Phrygia. 17. Iunij.
hypatius tribunus mar. in Phœnicia, infra, cum Leontio. 18. Iunij.
hypatius epiſcopus Aſianus, & Andreas presbyter, mart. Conſtantinopoli ſub Iſaurico. 29. Auguſti.
hypatius epiſcopus Gangrenſis & mar. 14. Nouemb.

I

IA, & ſociæ, cum nouem millibus Chriſtianis mart. in Perſia ſub Sapore. 4. Auguſti.
iacobus eremita in Palæſtina. 28. Ianuarij.
iacobus presbyt. mart. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
iacobus diaconus mart. in Numidia ſub Decio, infra cum Mariano. 30. April.
iacobus Apoſt. frater Domini, Hieroſolymis, infra cum Philippo. 1. Maij.
iacobus Apoſtolus. frater Ioannis. 25. Iul. Eius Vigilia. 24. Iulij.
iacobus epiſc. Niſibis, confeſ. ſub Maximino. 15. Iulij.
iacobus eremita, Amidæ. 6. Auguſti.
iacobus presbyt. mart. in Perſia ſub Sapore, infra cum Ioanne. 1. Nouemb.
iacobus interciſius, & alij innumeri mart. in Perſia ſub Iſdegerde. 27. Nouemb.
iader epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cū Nemeſiano. 10. Sept.
ianuaria mart. in Portu Romano, infra cum Paulo. 2. Martij.
ianuaria mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
ianuarius mart. Heracleæ, ſupra cum Felice. 7. Ianuarij.
ianuarius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarij.
ianuarius, Maxima, & Macaria martyres in Africa. 8. Aprilis.
ianuarius mart. Romæ ſub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.

ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. in Africa. 10. Iulij.
ianuarius & Pelagia mart. Nicopoli. 11. Iulij.
ianuarius mart. Carthagine, supra cum Catulino. 15. Iulij.
iannarius subdiaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Augusti.
ianuarius episcopus Beneuentan. Festus diaconus, Desiderius lector, Sosius & Proculus diaconi, Eutyches, & Acutius mart. Puteolis sub Diocletiano. 19. Sept.
ianuarius mart. Cordubæ, supra cum Fausto. 13. Octob.
iannarius presbyt. mart. Venusiæ sub Dioclet. supra cum Felice. 24. Octob.
ianuarius diaconus mart. in Sardinia sub Dioclet. infra cum Proto. 25. Octob.
ianuarius mart. in Africa, infra cum Seuero. 2. Decemb.
ianuarius mart. in Africa, supra cum Faustino. 15. Decemb.
iason Christi discipulus, in Cypro. 12. Iul.
iason mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Claudio. 3. Decemb.
Iesu Christi Natiuitas. 25. Decemb.
Eiusdem Circumcisio. 1. Ianuarij.
ignatius episcopus Antiochen. mart. Romę sub Traiano. 1. Februarij.
Eiusdem translatio Antiochiæ. 17. Dec.
ignatius mart. in Africa, infra cum Laurentino. 2. Feb.
ignatius episcopus Constantinopolitan. 23. Octob.
ildefonsus episcopus Toletan. 23. Ianuarij.
illidius episcopus Aruernen. 7. Iulij.
illuminata uirgo, Tuderti. 29. Nouemb.
illuminatus confessor, in Piceno. 11. Maij.
imaginis Saluatoris Beryti a Iudæis crucifixę commemoratio. 9. Nouemb.
indaletius episc. Vrcensis, infra cum Torquato. 15. Maij.
indes eunuchus, Domna, Agapes, & Theophila uirgines, & socij mart. Nicomediæ sub Dioclet. 28. Decemb.
ingen miles mart. Alexandriæ, supra cum Ammone. 20. Decemb.
innocentes mart. in Bethlehē sub Herode. 28. Decemb. Eorum Octaua. 4. Ianuarii.
innocentius episcopus Terdonen. 17. Apr.
innocentius mart. Apolloniæ, infra cum Isauro. 17. Iunij.
innocentius, Sebastia, & alii XXX. mart. Sirmi. 4. Iulij.
innocentius Papa, Romæ. 28. Iulii.
innocentius subdiaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Sixto. 6. Augusti.
innocentius mart. in Gallia sub Maximiano, infra cum Mauritio. 22. Septemb.
innumerabiles Martyres Treuiris sub Dioclet. 6. Octob. & Cæsaraugustæ. 3. Nou.
innentio SS. Diodori presbyt. Mariani diaconi, & sociorum mart. Romæ. 17. Ianu.
Capitis Præcursoris Domini, Hierosolymis. 24. Febr.
Sanctæ Crucis, Hierosolymis. 3. Maii.
Nazarii & Celsi mar. Mediolani. 10. Maii.
Stephani protomart. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, Hierosolymis. 3. Augusti.
ioachim B. Mariæ pater. 20. Martii.
ioanna uxor Chuzę. 24. Maii.
ioannes episcopus Rauennæ. 12. Ianuarii.
ioannes monachus Romæ, supra cū Antonio. 17. Ianu.
ioannes presbyter Rhemen. 28. Ianuarii.
ioannes mart. Romæ, supra cum Cyro. 31. Ianuarii.
ioannes episcopus Pinnensis. 19. Martii.
ioannes eremita in Ægypto. 27. Martii.
ioannes abbas Constantinopoli sub Isaurico 27. Aprilis.
ioannes episcopus Eboracensis. 7. Maii.
ioannes Papa & mart. Rauennæ sub Theodorico. 27. Maii.
ioannes episcopus Veronensis. 6. Iunii.
ioannes episcopus Neapolitan. 22. Iunii.
ioannes presb. mart. Romæ sub Iuliano. 23. Iunii.
ioannes & Paulus mart. Romæ sub Iuliano. 26. Iunii.
ioannes presbyter Turonicus. 27. Iunii.
ioannes episcopus Bergomen. & mart. 11. Iulii.
ioannes monachus in Syria. 21. Iulii.
ioannes, Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulii.
ioannes & Crispus presbyteri, Romæ. 18. Augusti.
Ioannes martyr in Ponto; infra cum Marcellino. 27. Augusti.
ioannes episcopus Papiensis. 27. Augusti.
ioannes mart. Nicodemiæ sub Maximiano, 7. Septemb.
ioannes mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Abundio. 16. Septemb.
ioannes mart. in Africa, supra cum Andrea. 23. Septemb.
ioannes mart. Cordubæ, supra cum Adulpho. 27. Septemb.
ioannes episcopus Augustodunen. 29. Octobris.

† Ignatig Fundator Soc: IESV. Romæ 31. Julij.

ioan-

ioannes episcopus, & Iacobus presb. mart. in Persia sub Sapore. 1. Nouemb.
ioannes eremita matt. in Polonia, supra cũ Benedicto. 12. Nouemb.
ioannes mart. in Africa, supra cum Claudio. 3. Decemb.
ioannes & Festus mart. in Tuscia. 21. Decembris.
ioannes Apost. & Euangelista, Ephesi. 27. Decemb.
Eiusdem Octaua. 3. Ianuarij.
Idem Romæ ante portam Latinam. 6. Maij.
ioannes Baptistæ Natiuitas. 24. Iunij.
Eiusdem Vigilia. 23. Iunij.
Eiusdem Octaua. 1. Iulii.
Eiusdem Decollatio. 29. Augusti.
Capitis eius prima Inuentio Hierosolymis. 24. Febr.
ioannes Bonus episcopus Mediolanen. 10. Ianuarij.
ioannes Calybita, Romæ. 15. Ianuar.
ioannes Chrysost. episc. Constant. 27. Ian. et 14. Septemb.
ioannes Climacus abbas. 30. Martij.
ioannes Columbinus ord. Iesuatorum. 31. Iulij.
ioannes Damascenus confessor sub Isaurico. 6. Maij.
ioannes Eleemosynarius episc. Alexaandr. 23. Ianuarij.
ioannes Gualbertus abbas Vallis Vmbrosæ. 12. Iulij.
ioannes Silentiarius in Palæstina. 13. Maij.
ioannes Thaumaturgus episcopus Polybo ti. 5. Decemb.
ioannes Theresti monachus in Calabria. 24. Iunij.
ioannicius abbas in Bithynia. 4. Nouembris.
iob propheta. 10. Maij.
ioel & Esdras prophetæ. 13. Iulij.
ionas monachus in Aegypto. 11. Febr.
ionas & Barachisius martyr. in Persia. 29. Martij.
ionas propheta. 21. Septemb.
ionas presb. mart. in pago Castrensium. 22. Septemb.
iosaphat in India, supra cum Barlaam. 27. Nouemb.
ioseph diaconus Antiochiæ. 15. Febr.
ioseph ab Arimathia discipulus Domini. 17. Martij.
ioseph B. Mariæ sponsus. 19. Mart.
ioseph martyr. infra cum Photina. 20. Martij.
ioseph presbyt. mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Persida. 22. Aprilis.
ioseph Iustus in Iudæa. 20. Iulij.
ioseph comes, Scythopoli. 22. Iulij.
iosue & Gedeon in Palæstina. 1. Septembris.
iouinianus lector martyr. Antisiodori. 5. Maii.
iouinus & Basileus mart. Romæ sub Valeriano. 2. Martij.
iouinus mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martij.
iouita mar. Brixiæ sub Hadriano, supra cum Faustino. 15. Febr.
iphigenia virgo, in Æthiopia. 21. Septembris.
iraides virgo, presbyteri, diaconi, virgines, & alij martyr. Antinoopoli. 22. Septembris.
irenæus mart. Romæ, infra cum Zotico. 10. Februar.
irenæus episc. Sirmij, mart. sub Maximiano. 25. Martij.
irenæus diaconus mart. Pentapoli, infra cũ Theodoro. 26. Martij.
irenæus mart. in Armenia, infra cum Quinctiano. 1. Apr.
irenæus, Peregrinus, & Irene mart. Thessalonicæ. 5. Maij.
irenæus episcopus Lugdunen. & mart. cum plurimis sub Seuero. 28. Iunij.
irenæus diaconus, & Mustiola mart. Clusij sub Aureliano. 3. Iul.
irenæus & Abundius mart. Romæ sub Valeriano. 26. Augusti.
irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij XVII. mart. Romæ sub Valeriano. 15. Decemb.
irene virgo mart. Thessalonicæ sub Diocl. 5. Aprilis.
irene mart. Thessalonicæ, supra cum Ireneo. 5. Maij.
irene mart. infra cum Sophia. 18. Septembris.
irene virgo & mart. in Lusitania. 20. Octobris.
irenion episcopus Gazæ. 16. Decembris.
irmina virgo, Treuiris. 24. Decemb.
isaac monachus, Spoleti. 11. Aprilis.
isaac monachus martyr. Cordubæ. 3. Iunij.
isaac eremita mart. in Polonia, supra cum Benedicto. 12. Nouemb.
isacius, mart. sub Dioclet. supra cum Apolline. 21. April.

iſacius epiſcopus & mart. in Cypro. 21. Septembris.
iſaurus diaconus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mart. Apollonię. 17. Iunij.
iſchyrion, & alij quinque milites martyr. in Ægypto ſub Dioclet. 1. Iunij.
iſchyrion mart. Alexandriæ. 22. Decemb.
iſidorus epiſcopus Antiochiæ & mart. 2. Ianuarij.
iſidorus epiſcopus Nitriæ. 2. Ianuar.
iſidorus confeſſor. 15. Ianuar.
iſidorus Peluſiota monachus in Ægypto. 4. Februarii.
iſidorus mart. Alexandriæ ſub Decio. 5. Februarij.
iſidorus epiſcopus Hiſpalenſis, 4. Apr.
iſidorus monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Elia. 17. Aprilis
iſidorus mart. in Chio inſula. 15. Maij.
iſidorus mart. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Herone. 14. Decemb.
iſmael mart. Chalcedone ſub Iuliano, infra cum Manuele. 17. Iunii.
iucunda mart. Nolæ, ſupra cum Felice. 27. Iulij.
iucunda virgo in Æmilia. 25. Nouemb.
iucundianus mart. in Africa. 4. Iulij.
iucundinus mart. Trecis ſub Aureliano, ſupra cum Claudio. 21. Iulij.
iucundus mart. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ianuar.
iucundus epiſcopus Bononien. 14. Nouēbr.
iudas Apoſtolus, mar. in Perſide, infra cum Simone. 28. Octob.
iudocus confeſſor in pago Pontino. 13. Decembris.
iulia mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſarauguſt. 16. April.
iulia virgo & mart. in Corſica. 22. Maij.
iulia mart. Carthagine, ſupra cum Catulino. 15. Iulij.
iulia virgo & mart. Trecis. 21. Iulii.
iulia mart. Nolæ, ſupra cum Felice. 27. Iul.
iulia mar. Vlyſipone ſub Dioclet. infra cum Veriſſimo. 1. Octob.
iulia virgo & mart. Auguſtæ Euphrateſiæ. 7. Octob.
iulia virgo & mart. Emeritæ. 10. Decemb.
iuliana vidua, Bononiæ. 7. Febr.
iuliana mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Martij.
iuliana mart. Auguſtæ, ſupra cum Hilaria. 12. Auguſti.
iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano, infra cum Paulo. 17. Auguſti.
iuliana mart. Myrę, infra cum Leone. 18. Auguſti.
iuliana mart. Tarſi ſub Maximiano, ſupra cum Cyrenia. 1. Nouemb.
iulianæ virg. & mart. Nicomediæ ſub Maximiano, Tranſlatio Cumas. 16. Febr.
iulianus mart. 7. Ianuarij.
iulianus mart. Bellouaci, infra cum Luciano. 8. Ianuar.
iulianus, Baſiliſſa virgo, Antonius presbyt. Anaſtaſius, Celſus puer, Marcionilla, ſeptem fratres, & alij plurimi mart. Antiochiæ ſub Dioclet. 9. Ianuarij.
iulianus Saba ſenior in Syria. 14. Ianuarij.
iulianus martyr. Soræ ſub Antonino. 27. Ianuarij.
iulianus mart. in Africa, ſupra cum Datiuo. 27. Ianuar.
iulianus epiſcopus Cenomanen. 27. Ian.
iulianus mart. Carthagine, infra cum Modeſto. 12. Febr.
iulianus mart. Lugduni. 13. Febr.
iulianus mart. cum alijs quinque millibus in Ægypto. 16. Febr.
iulianus mart. Cæſareæ. 17. Febr.
iulianus mart. in Africa, infra cum Publio. 19. Febr.
iulianus mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Montano 24. Febr.
iulianus & Eunus mart. Alexandriæ. 27. Februarij.
iulianus epiſcopus Toletan. 8. Martij.
iulianus mart. Anazarbi. 16. Martij.
iulianus confeſſor Cæſareæ. 23. Martij.
iulianus martyr, in Africa, infra cum Quinctiano. 23. Maij.
iulianus mart. Peruſiæ ſub Decio, ſupra cum Florentio. 5. Iunii.
iulianus monachus Edeſſæ 9. Iunij.
iulianus mart. Tbure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulii.
iulianus mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iulii.
iulianus mart. Romę, infra cum Petro. 7. Auguſti.
iulianus, Marcianus, & alii octo mart. Conſtantinopoli ſub Leone Imp. 9. Auguſti.
iulianus mart. in Syria, infra cum Macario. 12 Auguſti.
iulianus mart. in Syria, 25. Auguſti.
iulianus mart. Brivate ſub Dioclet. 28. Aug.
iulianus martyr. ſupra cum Diomede. 2. Septemb.
iulianus epiſcopus Cōchenſis. 3. Septemb.
iulianus mart. ſub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septemb.

+ Iſidorus Agricola matriti. 10. maij.

iulianus mart. sub Licinio, infra cum Macrobio. 13. Septemb.
iulianus eremita in Mesopotamia. 18. Octobris.
iulianus mart. Alexandriæ sub Decio, supra cum Coronione. 30. Octob.
iulianus presbyt. mart. Tarracinæ, supra cũ Cæsario. 1. Nouemb.
iulianus episcopus Apameæ. 9. Decemb.
iulitta virgo & mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maii.
iulitta martyr. Tarsi sub Dioclet. infra cum Quirico. 16. Iunii.
iulitta mart. Cæsareæ. 30. Iulii.
iulius mart. in Africa, infra cum Paulo. 19. Ianuarii.
iulius presbyt. Mediolani. 31. Ianuarii.
iulius Papa, Romæ. 12. Aprilis.
iulius mart. Dorostori sub Alexandro. 27. Maii.
iulius & Aaron mart. cum aliis plurimis in Britannia sub Dioclet. 1. Iulii.
iulius senator mart. Romæ sub Commodo. 19. Augusti.
iulius mart. Nicomediæ, supra cum Ambico. 3. Decemb.
iulius, Potamia, Chrispinus, Felix, Gratus, & alii VII. martyr. Thaguræ. 5. Decembris.
iulius mart. Geldubæ. 20. Decemb.
iuo presbyt in Britannia. 19. Maii.
iusta, Iustina, & Henedina mart. in Sardinia. 14. Maii.
iusta mart. Carthagine, supra cum Catulino. 15. Iulii.
iusta, & Ruffina virg. & mart. Hispali. 19. Iulij.
iustina mart. in Sardinia, supra cum Iusta. 14. Maii.
iustina mart. Maguntiæ, supra cum Aureo. 16. Iunii.
iustina uirgo & mart. Nicomediæ sub Diocletia. supra cum Cypriano. 26. Septembris.
iustina uirgo & mart. Patauii. 7. Octob.
iustina uirgo & mart. 30. Nouemb.
iustinus philosophus & martyr. Romæ sub Antonino. 13. Aprilis.
iustinus mart. Tiburi sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
iustinus mart. in territorio Parisiensi. 1. Augusti.
iustinus presb. & mart. Romæ sub Claudio, 17. Septemb.
iustinus mart. Treuiris sub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Decemb.
iustus mart. in Africa, supra cum Donato. 25. Febr.
iustus mart. Romę, infra cum Macario. 28. Febr.
iustus episcopus Vrgellen. 28. Maij.
iustus mar. in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulij.
iustus miles mart. Romæ. 14. Iulij.
iustus mart. Trecis sub Aureliano, supra cũ Claudio. 21. Iulij.
iustus & Pastor mart Compluti. 6. August.
iustus episcopus Lugdunen. 2. Septemb.
iustus mart. Beluacen. sub Dioclet. 18. Octobris.
iustus mar. Tergeste sub Dioclet. 2. Nouembris.
iustus episcopus in Anglia. 10. Nouemb.
iustus & Abundius mart. sub Numeriano. 14. Decemb.
iuuenalis episcopus Narnienfis. 3. Maij.
iuuenalis mart. 7. Maij.
iuuentinus & Maximus mar. Antiochię sub Iuliano. 25. Ianuar.
iuuentius episcopus Papien. 8. Febr. & infra cum Syro. 12. Septemb.
iuuentius mart. Romæ. 1. Iunij.

L

LADISLAVS Rex Hungariæ. 29. Iunij.
Lætatius mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
lætus mart. in Hispan. infra cum Vincentio. 1. Septemb.
lætus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.
lætus presb. Aurelianensis. 5. Nouemb.
lambertus episcopus Lugdunen. 14. Aprilis.
lambertus martyr. Cæsaraugustæ. 16. Aprilis.
lambertus episcopus Tungrensis & mart. 17. Septemb.
landelinus abbas Valencenis. 15. Iunij.
landoaldus presb. & Amantius diaconus, Gandaui. 19. Martij.
largio mart. Augustę, supra cum Hilaria. 12. Augusti.
largus mart. Romæ sub Maximiano, supra cum Cyriaco. 16 Martij. & 8. Augusti.
largus mar. Aquileiæ sub Numeriano, supra cum Hilario. 16. Martij.
latinus episcopus Brixiensis. 24. Martij.

Iatro cum Christo crucifixus. 25. Martij.
Iatrones septem mart. 29. Aprilis.
Iaurentia mart. Anconæ sub Dioclet. infra cum Palatiade. 8. Octob.
Iaurentinus, Ignatius, & Celerina mart. in Africa. 3. Febr.
Iaurentinus mart. Aretij sub Decio, infra cum Pergentino. 3. Iunii.
Iaurentius episcopus Cantuarien. 2. Februarij.
Iaurentius presb. & mart. cum aliquot pueris, Nouariæ. 30. Apr.
Iaurentius archidiaconus mart. Romæ sub Valeriano. 10. Augusti.
Eiusdem Vigilia. 9. Augusti.
Eiusdem Octaua. 17. Augusti.
Iaurentius mart. in Africa, infra cum Martiale. 28 Septemb.
Iaurentius episcopus Dublinensis. 14. Nouembris.
Iaurianus episcopus Hispalensis & mart. 4. Iulij.
Iaurus mart. in Illyrico, supra cum Floro. 18. Augusti.
Iauto episcopus in territorio Constantien. 22. Septemb.
Iazarus monachus, Constantinopoli, confessor sub Theophilo. 23. Febr.
Iazarus mart. in Persida sub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martij.
Iazarus Christi discipulus, episc. Massilien-sis. 17. Decemb.
Iea vidua, Romæ. 22. Martij.
Ieander episcopus Hispalensis. 27. Februarij.
Ieo Primus Papa, Romæ. 11. Apr.
Ieo Secundus Papa, Romæ. 28. Iunij.
Ieo Quartus Papa, Romæ. 17. Iulij.
Ieo Nonus Papa, Romæ. 19. Apr.
Ieo episcopus Catanen. 20. Febr.
Ieo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij IX. mart. 1. Martij.
Ieo episcopus Senonen. 22. Apr.
Ieo confessor in territorio Tricassino. 25. Maij.
Ieo subdiaconus mart. supra cum Corsico. 30. Iunij.
Ieo & Iuliana mart. Myræ. 18. Augusti.
Ieo mart. in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Octob.
Ieo confessor Milleduni. 10. Nouemb.
Ieobardus reclusus, Turonis. 18. Ianuarij.
Ieobinus episcopus Carnutensis. 15. Septembris

Ieocadia virgo mart. Toleti sub Dioclet. 9. Decemb.
Ieocritia virgo mart. Cordubæ. 15. Mart.
Ieodegarius episc. Augustodunen. & mar. 2. Octob.
Ieonardus confessor Lemouicen. 6. Nouembris.
Ieonides & socij mar. in Thebaide sub Diocletiano. 28. Ianuar.
Ieonides mart. Alexandriæ sub Seuero. 22. Aprilis.
Ieonides mar. in Syria, infra cum Libya. 15. Iunij.
Ieonides mart. supra cum Eleutherio. 8. Augusti.
Ieonides mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
Ieonilla mart. Lingonis sub M. Aurelio, infra cum Speusippo. 17. Ianuar.
Ieontia, in Africa sub Hunerico, supra cum Dionysia. 6. Decemb.
Ieontius episcopus Cæsarien. 13. Ianuar.
Ieontius episcopus, supra cum Apollonio. 19. Mart.
Ieontius mart. sub Dioclet. supra cum Eusebio. 24. Apr.
Ieontius, Hypatius, & Theodulus mart. in Phœnicia. 18. Iunij.
Ieontius, Mauritius, Daniel, & socij mar. Nicopoli sub Licinio. 10. Iulij.
Ieontius, Attius, Alexander, & alij sex agricolæ martyr. Perge sub Dioclet. 1. Augusti.
Ieontius mart. Alexandriæ sub Maximino, supra cum Hieronyde. 12. Septemb.
Ieontius mart. Ægææ sub Diocl. supra cum Cosma. 27. Septemb.
Ieopardus mart. Romæ sub Iuliano. 30. Septembris.
Ieopoldus Marchio Austriæ. 15. Nouemb.
Ieouigildus & Christophorus monachi mart. Cordubæ. 20. August.
Ieucius mart. Alexandriæ, infra cum Petro. 11. Ianuar.
Ieucius episcopus Brunduſinus. 11. Ianuar.
Ieucius mart. Apolloniæ sub Decio, infra cum Thryso. 28. Ianuar.
Ieutfridus abbas, in Pago Ebroicensi. 21. Iunij.
Iiberata virgo, Nouocomi. 18. Ianuarij.
Iiberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus & Rusticus subdiaconi, Rogatus & Septimus monachi, & Maximus puer mart. Carthagine sub Hunnerico. 17. Augusti.

liberatus & Baiulus mart. Romæ. 20. Decembris.
liberius episcopus Rauennæ. 30. Decembris.
liborius episcopus Cenomanen. 23. Iulij.
libya, Leonides, & Eutropia mart. in Syria. 15. Iunij.
licerius episcopus Ilerdensis. 27. Augusti.
licinius mart. Nouocomi, sup. cum Carpophoro. 7. Aug.
ligorius eremita & mart. 13. Septemb.
lilliosa mart. Cordubæ, supra cum Georgio. 27. Iulij.
linus Papa & mart. Romæ. 23. Septembris.
lioba uirgo, in Germania. 28. Septemb.
liphardus presbyt. Aurelianen. 3. Iunij.
litaniæ maiores Romæ ad S. Petrum. 25. Aprilis.
litteus mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septemb.
liuinus episcopus & mart. in portu Gandensi. 12. Nouemb.
longinus miles mart. Cæsareæ. 15. Martij.
longinus mart. sub Dioclet. supra cum Eusseb. 24. Aprilis.
longinus episcopus in Africa mart. sub Hunnerico, infra cum Vindemiale. 2. Maij.
longinus mart. in Armenia sub Maximiano, infra cum Orentio, 24. Iunij.
longinus miles mart. Massiliæ, infra cum Victore. 21. Iulij.
lorgius mart. Cæsareæ, infra cum Lucio. 2. Martij.
lucanus mart. Parisijs. 30. Octob.
lucas diaconus mart. Cordubæ in Persia, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
lucas mart. supra cum Apellio. 10. Septembris.
lucas Euangelista in Bithynia. 18. Octobris.
Eiusdem Translatio Constantinopoli. 9. Maij.
lucia uirgo & mart. cum alijs XXII. Romę. 25. Iunij.
lucia, Rixius, Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij XVII. mart. 6. Iulij.
lucia & Geminianus mart. Romæ sub Dioclet. 16. Sept.
lucia uirgo & mart. Syracusis sub Dioclet. 13. Decemb.
lucianus presbyt. Antiochenus, mart. Nicomediæ sub Maximino. 7. Ianuarij.
lucianus presbyt. Maximianus, & Iulianus mart. Bellouaci. 8. Ianuarij.
lucianus mart. in Sardinia, supra cum Aemilio. 28. Maij.
lucianus mart. in Africa, supra cum Fortunato. 13. Iun.
lucianus mart. in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
lucianus, Florius, & socij mar. Nicomediæ. 26. Octob.
lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Drusus mart. Tripoli. 24. Decemb.
lucidius episcopus Veronensis. 26. Aprilis.
lucilla & Flora uirg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & alij XVIII. mart. Romæ sub Gallieno. 29. Iulij.
lucilla uirgo & mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Nemesio. 31. Octob.
lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionysius mart. Constantinopoli. 3. Iun.
lucina Apostolorum discipula, Romæ. 30. Iunij.
lucinius episcopus Andegauensis. 13. Februarij.
luciolus mart. supra cum Felice. 3. Martij.
lucius mart. Romæ, infra cum Paulo. 8. Februarij.
lucius episcopus, & socij mart. Hadrianopoli sub Constantio. 11. Feb.
lucius mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
lucius, Siluanus, Rutulus, Classicus, Secundinus, Fructulus, & Maximus mart. in Africa. 18. Feb.
lucius mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Montano. 24. Februarij.
lucius episc. Ablalon, & Lorgius mart. Cæsareæ. 2. Martij.
lucius Papa & mart. Romæ sub Valeriano. 4. Martij.
lucius Christi discipulus, Smyrnę, supra cum Apelle. 22. Aprilis.
lucius episcopus Cyrenensis. 6. Maij.
lucius mart. in Africa, infra cum Quinctiano. 23. Maij.
lucius senator & mart. cum alijs in Cypro. 20. Aug.
lucius episcopus & mart. in Africa sub Valeriano, infra cum Nemesiano. 10. Septembris.
lucius mart. Alexandriæ sub Valeriano, supra cum Caio. 4. Octob.
lucius mart. Romæ sub Antonino, infra cum Ptolemæo. 19. Octob.
lucius miles mart. Romæ, infra cum Theodos. 25. Oct.

lucius mart. in Lucania, supra cum Hyacintho. 29. Octob.
lucius, Rogatus, Cassianus, & Candida martyr. Romæ. 1. Decemb.
lucius Britannorum Rex. 3. Decemb.
lucius mart. in Africa, supra cum Faustino. 15. Decemb.
lucretia virgo & mart. Emeritæ sub Diocl. 23. Nouemb.
ludgerus episcopus Monasterien. 26. Mart.
ludouicus mart. Cordubæ, supra cum Amatore. 30. April.
ludouicus episcopus Tolosanus. 19. Aug.
ludouicus Rex Francorum, Lutetiæ. 25. Augusti.
lullus episcopus Maguntinus. 16. Octob.
lupercus mart. supra in, XVIII. mart Cæsaraug. 16. Apr.
lupercus mart. Legione sub Dioclet. supra cum Claudio. 30 Octob.
luperius episcopus Veronensis. 15. Nouembris.
lupicinus episcopus Lugdunen. 3. Febr.
lupicinus abbas in territorio Lugdunen. 21. Martij.
lupicinus episcopus Veronensis. 31. Maij.
lupus mart. 23 Augusti.
lupus episcopus Trecensis. 29. Iulij.
lupus episcopus Senonensis. 1. Septemb.
lupus episcopus Lugdunen. 25. Septemb.
lupus mart. infra cum Saturnino. 14. Octobris.
lupus episcopus Veronensis. 2. Decemb.
lutgardes virgo, in Brabantia. 16. Iunij.
luxorius, Cisellus, & Camerinus mart. in Sardinia sub Dioclet. 21. Augusti.
lyboſus mart. in Africa, supra cum Domini co. 29. Decemb.
lycarion mart. in Ægypto. 7. Iunij.
lydia mart. infra cum Phileto. 27. Martij.
lydia purpuraria, Philippis. 3. Augusti.

† Magdalena virgo Ord: Carmelit: Florentiæ 25. maij.

M

MACARIA mart. in Africa, supra cum Ianuario. 8. Aprilis.
macarius Alexandrinus, abbas in Thebaide. 2. Ianuarij.
macarius abbas in Ægypto. 15. Ianuarij.
macarius abbas, Ruffinus, Iustus, & Theophilus mart. Romæ. 28. Febr.
macarius episcopus Hierosolymitan. 10. Martij.
macarius confessor Constantinopoli sub Leone. 1. Aprilis.
macarius episcopus Antiochenus. 10. Apr.
macarius episcopus Petræ in Palæstina. 20. Iunij.
macarius & Iulianus mart. in Syria. 12. Augusti.
macarius mart. Melitine sub Dioclet. supra cum Eudoxio. 5. Septemb.
macarius mart. Alexandriæ sub Decio, supra cum Fausto. 6. Septemb.
macarius mart. Alexandriæ sub Decio, supra cum Coronione. 30. Octob.
macarius mart. Alexandriæ sub Decio. 8. Decemb.
macarius presbyt. mart. in Arabia sub Iuliano, supra cum Eugenio. 20. Decemb.
macedon mart. infra cum Phileto. 27. Mar.
macedonius, Patricia, & Modesta mart. Nicomediæ. 13. Martij.
macedonius, Theodulus, & Tatianus mart. in Phrygia sub Iuliano. 12. Septemb.
machabæi mart. Antiochiæ sub Epiphane. 1. Augusti.
machutus episcopus in Britannia. 15. Nouembris.
macra virgo mart. in territorio Rhemen. sub Dioclet. 6. Ianuarij.
macrina discipula Gregorij Thaumat. Neocæsareæ. 14. Ianuarij.
macrina virgo in Cappadocia. 19. Iulij.
macrinus mart. Nouioduni, infra cum Valeriano. 17. Septemb.
macrobius mart. Damasci, infra cum Sabino. 30. Iul.
macrobius & Iulianus mart. sub Licinio. 13. Septemb.
magina mart. in Africa, supra cum Claudio. 3. Decemb.
maginus mart. Tarracone. 25. Augusti.
maglorius episcopus in Britannia. 24. Octobris.
magnericus episcopus Treuirensis. 25. Iulij.
magnus mart. 1. Ianuarij.
magnus martyr. Forosempronij, supra cum Aquilino. 4. Febr.
magnus mart. infra cum Saturnino. 15. Februarij.
magnus subdiaconus mart. Romæ sub Valeriano, infra cum Xysto. 6. Augusti.
magnus episc. Anagninus mart. sub Decio. 19. August.
magnus, Castus, & Maximus martyr. 4. Septembris.
magnus episcopus Opitergij. 6. Octob.
magnus episcopus Mediolanen. 5. Nouembris.
maiolus abbas Cluniacensis. 1. Maij.

maioricus

maioricus mart. in Africa sub Hunnerico. 6. Decemb.
malachias propheta. 14. Ianuarij.
malachias episcopus Connerthensis. 3. Nouembris.
malchus mart. Cæsareæ sub Valeriano, infra cum Prisco. 28. Martij.
malchus, Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Iul.
malchus monachus Maroniæ, 21. Octob.
mamas mart. Cæsareæ sub Aureliano. 17. Augusti.
mamelta mart. in Persida, 17. Octob.
mamertus episcopus Viennensis, 11. Maij.
mamilianus mart. Romæ, 12. Martij.
mamillus mart. in Africa, supra cum Cyrillo, 8. Mart.
manahes Herodis collactaneus, Antiochiæ, 24. Maij.
mancius mart. in Lusitania, 15. Maij.
mandal mart. Romæ sub Aureliano, supra cum Basilide, 10. Iunij.
mennea mart. in Ponto, infra cum Marcello. 27. August.
mansuetus episcopus Mediolanen. 19. Februarij.
mansuetus episcopus Tullensis. 3. Septembris.
mansuetus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septembris.
mansuetus episcopus & mart. in Africa sub Geiserico, infra cum Papiniano. 28. Nouembris.
mansuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & socij mart. Alexandriæ. 30. Decemb.
manuel, Sabel, & Ismael mart. Chalcedone sub Iuliano. 17. Iunij.
mappalicus mart. in Africa cum alijs plurimis. 17. Apr.
maprilis mar. in Portu Romano, infra cum Martiale, 22. Augusti.
marana & Cyra, Beroeæ. 3. Augusti.
marcella uidua Romæ. 31. Ianuarij.
marcella mar. Alexandriæ sub Senero, infra cum Plutarcho. 28. Iunij.
marcellianus mar. Romæ sub Dioclet. infra cum Marco. 18. Iunij.
marcellianus mart. in Tuscia sub Decio, infra cum Secundiano. 9. Augusti.
marcelliana virgo Mediolani. 17. Iulij.
marcellinus puer mart. Tomis sub Licinio, supra cum Argeo. 2. Ianuarij.
marcellinus episcopus Anconitanus. 9. Ianuarij.
marcellinus mart. Carthagine. 6. Aprilis.
marcellinus episc. Ebredunen. & Vincétius & Domninus eius socij. 20. Aprilis.
marcellinus Papa, Claudius, Cyrinus, & Antoninus, & XVII. millia mart. Romæ sub Dioclet. 26. Apr.
marcellinus presb. et Petrus exorcista, mart. Romæ sub Dioclet. 2. Iunij.
marcellinus mart. Perusiæ sub Decio, supra cum Florentio. 5. Iulij.
marcellinus presbyt. Dauentriæ. 14. Iulij.
marcellinus tribunus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus mart. in Ponto. 27. Augusti.
marcellinus episcopus Rauennæ. 5. Octobris.
marcellus Papa & mart. Romæ sub Maxentio. 16. Ian.
marcellus mart. in Africa, infra cũ Publio. 19. Febr.
marcellus episcopus Diensis. 9. Apr.
marcellus & Anastasius mart. Argentomachi. 19. Iunij.
marcellus episcopus Apameæ & mart. 14. Augusti.
marcellus mart. Cabilone sub Antonino. 4. Septemb.
marcellus episcopus Treuiren. & mart. 4. Septembris.
marcellus, Castus, Æmilius, & Saturninus mart. Capuæ. 6. Octob.
marcellus & Apuleius mart. Romæ. 7. Octobris.
marcellus centurio mart. in Mauritania. 30. Octob.
marcellus episcopus Parisiensis. 1. Nouembris.
marcellus mart. sub Iuliano, supra cum Elpidio. 16. Nouemb.
marcellus presb. mart. Nicomediæ sub Constantio, 26. Nouemb.
marcellus diaconus martyr. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio. 2. Decembris.
marcellus abbas Constantinopoli. 29. Decembris.
marcellus diaconus mart. Spoleti sub Maximiano, infra cum Sabino. 30. Decembris.
marcia mart. supra cum Felice. 3. Martij.
marcia mart. Cæsareæ, infra cum Zenaide 5. Iunij.
marcia mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulij.
marciana virgo & mart. in Mauritania. 9. Ianuarij.

marciana martyr. infra cum Susanna. 24. Maij.
marciana virgo & martyr, Toleti. 12. Iulij.
marcianus mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ianuarij.
marcianus presb. Constantinopoli. 10. Ianuarij.
marcianus episcopus Terdonen. & mart. 6. Martij.
marcianus mart. Romæ, infra cum Petro. 26. Martij.
marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij martyr. in Ægypto sub Maximino. 5. Iunij.
marcianus mart. in Africa, supra cum Fortunato. 17. Aprilis.
marcianus presbyt. Antisiodoren. 20. Aprilis.
marcianus episcopus Rauennæ. 22. Maij.
marcianus episcopus Syracusanus & mart. 14. Iunij.
marcianus mart. Venafri sub Maximiano, infra cum Nicandro. 17. Iunij.
marcianus mart. Iconij. 11. Iulij.
marcianus mart. Constantinopoli sub Leone, supra cum Iuliano. 9. Augusti.
marcianus mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Abundio. 16. Septemb.
marcianus mart. in Aegypto, infra cum Marco. 4. Octob.
marcianus cantor mart. Constantinopoli sub Constantio, infra cum Martyrio. 25. Octob.
marcianus confessor in Syria. 2. Nouembris.
marcionilla mart. Antiochiæ sub Dioclet. supra cum Iuliano. 9. Ianuarij.
marcius solitarius in Campania. 24. Octobris.
marcus mart. Nicææ, infra cum Theuseta. 13. Martij.
marcus mart. Surrenti, infra cum Quincto. 19. Mart.
marcus & Timotheus mart. Romæ sub Antonino. 24. Martij.
marcus Euangelista mart. Alexandriæ sub Nerone. 25. Apr.
Eiusdem Translatio, Venetijs. 31. Ianuarij.
marcus episcopus Atinæ, mart. sub Domitiano. 28. Aprilis.
marcus & Marcellianus mart. Romæ sub Dioclet. 18. Iunij.
marcus, Mucianus, puerulus quidã, & Paulus mart. 3. Iulij.
marcus mart. infra cum Robustiano. 31. Augusti.
marcus confessor in Campania, infra cum Prisco. 1. Septemb.
marcus episcopus Bybli. 27. Septembris.
marcus, Alphius, Alexander, Zosimus, Nicon, Neon, Heliodorus, & XXX. milites martyr. Antiochiæ. 28. Septembris.
marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles martyr. in Aegypto. 4. Octobris.
marcus Papa, Romæ. 7. Octobris.
marcus episcopus Hierosolymitan. martyr. sub Hadriano. 22. Octob.
marcus miles mart. Romæ, infra cum Theodosio. 25. Octob.
marcus mart. in Africa, infra cum Ruffino. 16. Nouemb.
marcus & Stephanus mart. Antiochię sub Dioclet. 22. Nouemb.
marcus mart. in Africa, supra cum Faustino. 15. Decemb.
mardarius mart. in Armenia sub Dioclet. supra cum Eustratio. 13. Decembris.
mardonius, Musonius, Eugenius, & Metellus martyr. Neocæsareæ. 24. Ianuarij.
mardonius martyr. Nicomediæ sub Dioclet. infra cum Migdonio. 23. Decembris.
mareas episcopus & mart. sub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Persida. 22. Aprilis.
margarita regina Scotiæ. 10. Iunij.
margarita virgo & mart. Antiochiæ. 20. Iulij.
margarita vidua apud Septempedanos. 27. Augusti.
maria Aegyptiaca in Palæstina. 2. Aprilis.
maria Cleophæ in Iudæa. 9. Aprilis.
maria mater Ioannis in Cypro. 29. Iunij.
maria Magdalena, Massiliæ. 22. Iulij.
maria Salomæ, Hierosolymis. 22. Octobris.
maria ancilla mart. sub Hadriano. 1. Nouembris.
maria virgo & mart. Cordubæ, supra cum Flora. 24. Nouemb.
maria mart. Romæ sub Valeriano, supra cũ Eusebio. 2. Decemb.
MARIAE virginis Conceptio. 8. Decembris.
Natiuitas. 8. Septemb.
Præsentatio in templo. 21. Nouemb.

Annunciatio. 25. Martij.
Visitatio ad Elizabeth. 2. Iulij.
Purificatio. 2. Februarij.
Assumptio in cælum. 15. Augusti.
Eiusdem ecclesiæ ad Martyres dedicatio. 13. Maij.
Eiusdem festum Niuis. 5. Augusti.
Eiusdem Commemoratio ob victoriam naualem. 7. Octob.
marię Iacobi Translatio Verulis. 25. Maij.
marianus lector, & Iacobus diaconus mar. cum multis alijs in Numidia. sub Decio. 30. Aprilis.
marianus confessor Bituricen. 19. Augusti.
marianus mart. infra cum Victore. 17. Octobris.
mariauus diaconus martyr. Romæ sub Numeriano, supra cum Diodoro. 1. Decembris.
Eiusdem Inuentio, Romę. 17. Ianuarij.
marina uirgo & martyr. Alexandriç. 18. Iunij.
Eiusdem Translatio Venetijs. 17. Iulii.
marina virgo & martyr. Gallæciæ. 18. Iulij.
marinus mart. Aruernis, infra cum Proiecto. 25. Ianuar.
marinus miles, & Asterius senator mart. Cęsareæ sub Valeriano. 3. Martij.
marinus, Theodotus, & Sedopha mart. in Scythia. 5. Iulij.
marinus mart. in Africa, supra cum Ianuario. 10. Iulii.
marinus senex mart. Anazarbi sub Dioclet. 8. August.
marinus diaconus Arimini. 4. Septembris.
marinus martyr. Romæ sub Carino. 26. Decembris.
marius, Martha, Audifax, & Abachum martyr. Romæ sub Claudio. 19. Ianuarij.
maro, Eutyches, & Victorinus mart. Romæ sub Traiano. 15. Aprilis.
marolus episcopus Mediolanen. 23. Aprilis.
marotas mart. in Perside sub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martii.
martana mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio. 2. Decemb.
martha mart. Romæ sub Claudio, supra cum Mario. 19. Ianuarij.
martha virgo & martyr. Asturicen. 23. Februarij.
martha hospita Saluatoris, Tarasci. 29. Iul.
martha martyr. infra cum Susanna. 20. Septembris.
martha & Saula mart. Coloniæ cum alijs pluribus. 20. Octob.
martia mart. Syracusis, infra cum Ruffino. 21. Iunij.
martialis mart. supra in, XVIII. mart. Cæsaraug. 16. Apr.
martialis episcopus Lemouicen. Alpinianus & Austriclinianus presbyteri. 30. Iunij.
martialis mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & socii mar. in Portu Romano. 22. Augusti.
martialis, Laurentius, & alij XX. martyres in Africa. 28. Septemb.
martialis mart. Cordubæ, supra cum Fausto. 13. Octob.
martina uirgo & mart. Romæ sub Alexandro. 1. Ianuar.
martinianus episcopus Mediolanen. 2. Ianuarij.
martinianus mart. Romæ sub Nerone, infra cum Processo. 2. Iulij.
martinianus, Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mart. & Maxima virgo in Africa sub Geiserico. 16. Octob.
martinus episcopus Tungrensis. 21. Iunij.
martinus episcopus Viennensis. 1. Iulij.
martinus episcopus Treuiren. & mart. 19. Iulij.
martinus abbas monast. Vertani. 24. Octobris.
martinus episcopus Turonensis. 11. Nouembris.
Eiusdem Translatio, & basilicæ ipsius dedicatio. 4. Iulij.
martinus Papa & mart. in Chersoneso sub Constante. 12. Nouemb.
martinus abbas Santonen. 7. Decemb.
martyres plurimi in Africa sub Seuero. 6. Ianuarij. sub Geiserico. 5. Aprilis. sub Valeriano. 9. Augusti.
Alexandrię sub Arianis. 28. Ianuar. & 13. Maij. Sub Valeriano. 28. Febr. Tempore Theodosii. 17. Martij. Sub Constantio, 21. Martij. Snb Valeriano. 10. Augusti. Antiochiæ sub Maximino. 11. Martij.
In Arabia sub Maximino. 22. Febr.
In Bulgaria sub Nicephoro Imp. 23. Iulij.

In

In Cappadocia & Mesopotamia sub Maximino. 23. Maij.
Constantinopoli sub Cõstantio. 30. Mar.
Apud Homeritas sub Dunaan tyranno. 27. Iulij.
Nicomediæ sub Dioclet. 23. Iunij.
In Numidia sub Dioclet 11. Februarij.
In Persida sub Cabada rege. 8. Februarij.
In Phrygia vnius urbis ciues sub Maximino. 7. Feb.
In Ponto sub Maximiano. 5. Februarij.
Romæ sub Dioclet. 2. Ian. Sub Alexand. 2. Martij. Sub Aureliano Præfecto. 10. Aprilis. sub Nerone. 24. Iunij.
In Thebaide sub Dioclet. 5. Ian. Sub Decio. 28. Iulij.
Tyri in Phœnicia sub Dioclet. 20. Feb.
martyres plurimi in Persida sub Sapore, scilicet Azades eunuchus, Milles & Acepsimas episcopi, Aithalas & Ioseph presbyteri, Azadanes & Abdiesus diaconi, Mareas, Bicor, & alij XX. episc. & clerici CCL. & Tarbula uirgo cum pedissequa sua. 22. Aprilis.
martyres pene innumerabiles Treuiris sub Dioclet. 6. Octob.
Cæsaraugustæ sub Daciano Præside. 3. Nouemb.
martyrum multa millia Nicomediæ sub Diocletiano. 25. Decemb.
martyrius monachus in prouincia Valeriæ. 23. Ianu.
martyrius mart. Anauniæ, infra cum Sisinio 29. Maij.
martyrius subdiaconus, & Marcianus cantor, mart. Constantinopoli sub Constantio. 25. Octob.
maratha episcopus in Mesopotamia. 4. Decemb.
masculas archimimus confessor in Africa sub Geiserico, supra cum Armogaste. 29. Martij.
massa candida CCC. mart. Carthagine sub Valeriano. 24. Augusti.
massilitani mart. in Africa. 9. Aprilis.
maternus episcopus Mediolanen. confessor sub Maximiano. 18. Iulij.
materuus episcopus Treuirensis. 14. Sept.
mathildes regina in Germania. 14. Martij.
matrona ancilla marty. Thessalonicæ. 15. Martij.
matrona mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
matrona uirgo & mart. Ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Maij.
matronianus eremita Mediolani. 14 Dec.
matthæus Apost. & Euang. mart. in Æthiopia. 21. Sept.
Eius Vigilia. 20. Septemb.
Eiusdem Translatio Salerni. 6. Maij.
matthæus eremita mart. in Polonia, supra cum Benedicto. 12. Nouemb.
matthias episcopus Hierosolymitan. 30. Ianuarij.
matthias Apostolus in Iudæa. 24. Feb.
Eius Vigilia. 23. Februarij.
maturinus confessor in pago Vuastinen. 1. Nouemb.
maturus mart. Lugduni sub Antonino, infra cum Photino. 2. Iunij.
mauilus mart. Adrumeti sub Seuero. 4. Ian.
maura mart. Rauennæ sub Decio, supra cum Fusca. 13. Febr.
maura mart. in Thebaide, infra cum Timotheo. 3. Maij.
maura uirgo & mart. Constantinopoli. 30. Nouemb.
maurilius episcopus Andegauen. 13. Sept.
maurinus abbas & mart. Coloniæ. 10. Iun.
mauritius mart. Nicopoli sub Licinio, supra cum Leontio. 10. Iulij.
mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Imnocentius, Vitalis, & socij legionis Thebæorum mart. in Gallia sub Maximiano. 22. Septemb.
maurus abbas in territorio Andegauen. 15. Ianuarij.
maurus episcopus Cæsenaten. 20. Ianuarij.
maurus abbas Bobacensis. 27. Ianuarij.
maurus miles mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Papia. 29. Ianuarij.
maurus episcopus, Pantaleemon, & Sergius mart. in Apulia sub Traiano. 27. Iul.
maurus mart. Romæ, supra cum Bono. 1. Augusti.
maurus, & socij mart. Rhemis. 22. Augusti.
maurus episcopus Vuirodunen. 8. Nouemb.
maurus episcopus Veronensis 21. Nouem.
maurus mart. Romæ sub Numeriano. 22. Nouemb.
maurus mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Claudio. 3. Decemb.
maxentius presbyter Pictauien. 26. Iunij.
maxentius, Constantius, Crescentius, Iustinus, & socij mart. Treuiris sub Dioclet. 12. Decemb.
maxima mart. Sirmij, infra cum Montano. 26. Martij.
maxima mart. in Africa, supra cum Ianuario. 8. Aprilis.
maxima virgo in Foro Iulij. 16. Maij.
maxima, Donatilla, & Secunda uirg. & mart.

mart. Tuburbi sub Valeriano. 30. Iulij.
maxima mart. Romæ sub Dioclet 2. Sept.
maxima mart. Vlysippone sub Dioclet. infra cum Verissimo 1. Octob.
maxima uirgo in Africa, supra cum Martiniano. 16. Octob.
maximianus mart. Bellouaci, supra cum Luciano. 8. Ianuarij.
maximianus episcopus Rauennæ. 21. Feb.
maximianus episcopus Syracusanus. 9. Iu.
maximianus Ephesi, infra in, Septem dormientes. 27. Iulij.
maximianus mart. supra cum Bonoso. 21. Augusti.
maximianus episcopus Bagaiensis. 3. Oct.
maximilianus episcopus Laureacensis. 12. Octob.
maximilianus episcopus & mart. 29. Oct.
maximinus episcopus Treuirēsis. 29. Maij.
maximinus episcopus Aquensis. 8. Iunij.
maximinus confessor Aurelianen. 15 Dec.
maximus episcopus Papiensis. 8. Ianuarij.
maximus episcopus Nolanus. 15. Ianuarij.
maximus mart. Antiochiæ sub Iuliano, supra cum Iuuentio. 25. Ianuarij.
maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutias mart. Ostiæ sub Dioclet. 18. Februarij.
maximus mar. in Africa, supra cum Lucio. 18. Febr.
maximus, Quinctidianus, & Dadas mart. sub Dioclet. 13. Aprilis.
maximus mart. Romæ sub Alexandro, infra cum Tiburtio. 14 Aprilis.
maximus & Olympiades mart. Cordubæ sub Decio. 15. Aprilis.
maximus mart. Ephesi sub Decio. 30. Apr.
maximus episcopus Hierosolymitan. confess. sub Maximino. 5. Maij.
maximus, Bassus, & Fabius mart. Romæ sub Dioclet. 11. Maij.
maximus mart. Aruernis, supra cum Cassio. 15. Maij.
maximus episcopus Veronensis. 29. Maij.
maximus episcopus Taurinensis. 25. Iunij.
maximus mar. Damasci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
maximus episcopus Patauinus. 2. Augusti.
maximus monachus Constantinopoli, duo Anastasij, & alij plures mart. sub Constante. 13. Augusti.
maximus puer mart. Carthagine sub Hunnerico, supra cum Liberato. 17. Augusti.
maximus mart. in Illyrico, supra cum Floro. 18. Aug.
maximus B. Martini discipulus. 20. Augu.
maximus presbyter & mart. Ostiæ sub Alexandro, infra cum Quiriaco. 23. Aug.
maximus mart supra cum Magno. 4. Sept.
maximus, Theodorus, & Asclepiodotus mart. Hadrianopoli sub Maximiano. 15. Septemb.
maximus mart. Damasci, infra cum Paulo. 25. Septemb.
maximus mart. sub Decio. 28. Septemb.
maximus diaconus & mart. Aquilæ. 19. Octob.
maximus Leuita & mart. Ambianen. 20. Octob.
maximus mart. Apameæ sub Dioclet. 30. Octob.
maximus episc. Maguntinus sub Constantio. 18. Nouemb.
maximus presbyt. mart. Romæ sub Valeriano. 19. Nouemb.
maximus episcopus Regiensis. 27. Nouem.
maximus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Eusebio 2. Decemb.
maximus episcopus Alexandrinus. 27. Dec.
medardus episcopus Nouiomensis. 8. Iun.
medericus presbyt. Lutetiæ. 29 Augusti.
menardus eremita & martyr in monasterio Augiensi. 21. Ianuarij.
melania iunior, & Pinianus, Constantinop. 31. Decemb.
melanius episcopus Rhedonensis. 6. Ianu.
melanius episcopus Rhotomagen. 22. Oct.
melas episcopus Rhinocururæ sub Valente. 16. Ianu.
melasippus, Antonius, & Carina mart. Ancyræ sub Iuliano. 7. Nouemb.
melchiades Papa, Romæ. 10. Decemb.
meletius episcopus Antiochenus. 12. Febr.
meletius dux, & socij CCLII. mart. 24. Maij.
meletius episcopus in Cypro. 21. Septemb.
meletius episcopus in Ponto. 4. Decembr.
meleusippus mart. Lingonis sub M. Aurelio, infra cum Sepeusippo. 17. Ianuarij.
melitina mart. Marcianopoli sub Antonino. 15. Sept.
mellitus episcopus in Anglia. 24. Aprilis.
memmius episcopus Catalaunensis. 5. Augusti.
memnon centurio mart. infra cum Seuero. 20. Aug.
menalippus mart. supra cum Diomede. 2. Septemb.
menander mart. Prusæ, infra cum Patritio. 28. Apr.
menander mart. Philadelphiæ, supra cum Cyrillo. 1. Aug.

mene-

menedemus mart. Constantinopoli sub Valente, infra cum Vrbano. 5. Septemb.
meneleus abbas in territorio Aruernen. 22. Iulij.
meneus & Capito mart. 24. Iulij.
menignus fullo mart. sub Decio. 15. Mart.
mennas episcopus Constantinop. 25. Aug.
mennas Ægyptius miles mart. in Phrygia sub Dioclet. 11. Nouemb.
mennas solitarius, Samnij. 11. Nouemb.
mennas, Hermogenes, & Eugraphus mart. Alexandriæ sub Maximino. 10. Decemb.
menodora, Metrodora, & Nymphodora uirg. & mart. in Bithynia sub Maximiano. 10. Septemb.
mercuria mart. Alexandriæ sub Decio, supra cum Ammonaria. 12. Decemb.
mercurialis episcopus. 23. Maij.
mercurius miles mart. Cæsareæ sub Decio. 25. Nouemb.
mercurius, & socij milites mart. in Sicilia sub Licinio. 10. Decemb.
merulus monachus Romæ, supra cum Antonio. 17. Ian.
metellus mart. Neocesareæ, supra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
methodius episcopus in Morauia. 9. Martij.
methodius episcopus Constantinopolitan. 14. Ianu.
methodius episcopus Tyri, martyr in Chalcide sub Dioclet. 18. Septemb.
metranus mart. Alexandriæ sub Decio. 31. Ianuarij.
metrodius mart. Tripoli, supra cum Luciano. 24. Decemb.
metrodora uirgo & mart. in Bithynia sub Maximiano, supra cũ Menodora. 10. Sep.
metrophanes episc. Constantinopol. 4. Iun.
meuris & Thæa mart. in Palęstina. 19. Dec.
michæas propheta in Iudæa. 15. Ianuarij.
michael episcopus Synnadæ. 23. Maij.
michaelis archang. Apparitio in mõte Garg̃an. 8. Maij.
Eiusdem Dedicatio ibidem. 29. Septem.
migdonius & mardonius mart. Nicomedię sub Dioclet. 23. Decemb.
milburges uirgo in Anglia. 23. Februarij.
mille centum & quatuor milites mart. Melitine sub Dioclet. supra cum Eudoxio. 5. Septemb.
mille quadringenti octoginta mart. Samariæ sub Cosrohe. 22. Iunij.
mille quingenti vigintiquinque martyres in Piceno. 29. Maij.
milles episcopus mart. sub Sapore, supra in, Martyres plurimi in Persida. 22. Aprilis.
mineruinus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Dec.
mineruus & Eleazarus cum filijs octo mart. Lugduni. 23. Augusti.
minias miles mart. Florentiæ sub Decio. 25. Octob.
mirocles episcopus Mediolanen. 3. Dec.
mitrius mart. Aquis. 13. Nouemb.
modesta mart. Nicomediæ, supra cum Macedonio. 13. Martij.
modesta uirgo Treuiris. 4. Nouemb.
modestus mart. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ian.
modestus & Iulianus mart. Carthagine. 12. Februarii.
modestus leuita & mart. Beneuenti. 12. Feb.
modestus & Ammonius mart. Alexandrię. 12. Feb.
modestus episcopus Treuirensis. 24. Febru.
modestus mart. in Lucania sub Dioclet. infra cum Vito. 15. Iunij.
modestus mart. Agathen. sub Dioclet. infra cum Tiberio. 10. Nouemb.
modoaldus episcopus Treuirensis. 12. Maij.
monachi monasterij Dij martyres Constantinopoli. 8. Februarij.
monachi, & alij mart. in Palæstina sub Alemundaro 19. Februarij.
monachi S. Sabæ mart. in Palęstina sub Sarracenis. 16. Maij.
monachi martyres Thecue in Palæstina sub Sarracenis. 28. Maij.
monachi, & alij mart. in India sub Rege Abenner. 3. Augusti.
monas episcopus Mediolanen. 12. Octob.
monegundes Turonen. 2. Iulij.
monica mater S. Augustini, Ostiæ. 4 Maij.
Eiusdem Translatio Romæ. 9. Aprilis.
monitor episc. Aurelianensis. 10. Nouemb.
montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & soc. mart. in Africa sub Valeriano. 24. Februa.
montanus presb. & Maxima mart. Sirmij. 26. Martij.
montanus mart. Tarracinæ sub Hadriano. 17. Iunij.
moseus & Ammonius milites mart. in Ponto. 18. Ian.
moyses episcopus in Ægypto. 7. Februarij.
moyses mart. Alexandriæ, supra cum Cyrione. 14. Feb.
moyses Aethiops anachoreta. 28. Augusti.
moyses legislator & propheta. 4. Septemb.
moyses presbyt. mart. Romæ sub Decio. 25. Nouemb.
moysetus mart. in Africa. 18. Decemb.

mucianus mart. ſupra cum Marco. 3. Iulij.
mucius diaconus mart. Cordubę, infra cum Parmenio. 22. Aprilis.
mucius presbyt. mart. Conſtantinopoli ſub Dioclet. 13. Maij.
mulieres plurimæ mart. Emeſæ ſub Mady Arabe. 14. Nonemb.
muritta diaconus confeſſ. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Eugenio. 13. Iulij.
muſonius mart. Neocæſareæ, ſupra cum Mardonio. 24. Ianuarij.
muſtiola mart. Cluſij ſub Aurel. ſupra cum Irenæo. 3. Iul.
miron epiſcopus in Creta. 8. Auguſti.
myron presbyt. mart. in Achaia ſub Decio. 17. Auguſti.
myrops mart. in Chio ſub Decio. 13. Iul.

N

NABOR Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Baſilide. 12. Iunij.
nabor mart. in Africa, ſupra cum Ianuario. 10. Iulii.
nabor & Felix martyres Mediolani ſub Maximiano. 12. Iulii.
nahum propheta, in Begabar. 1. Decemb.
namphanion, & ſocii mart. in Africa. 4. Iul.
narciſſus martyr. Tomis ſub Licinio, ſupra cum Argeo. 2. Ianuarii.
narciſſus epiſcopus Auguſtæ, & Felix diaconus mart. Gerundæ ſub Aureliano. 18. Martii.
narciſſus & Creſcentio mart. Romæ. 17. Septembris.
narciſſus epiſc. Hieroſolymitan. 29. Octob.
narciſſus mart. ſupra cum Ampliato. 31. Octob.
Narnus epiſcopus Bergomenſis. 27. Aug.
Narſes mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Zanita. 27. Martii.
narſeus mart. Alexandriæ, infra cum Philippo. 15. Iulii.
nartalus mart. Carthagine, infra in, Scyllitani mart. 17. Iulii.
natalia mart. Cordubæ, ſupra cum Georgio. 27. Iulii.
natalia B. Hadriani vxor, Conſtantinopoli. 1. Decemb.
natiuitas D. N. Ieſu Chriſti. 25. Decemb.
Eiuſdem Vigilia. 24. Decemb.
Eiuſdem Octaua. 1. Ianuarii.
natiuitas B. Mariæ Virginis. 8. Septemb.
Eiuſdem Octaua. 15. Septemb.
natiuitas S. Ioannis Baptiſtæ 24. Iunij.
Eiuſdem Vigilia. 23. Iunij.
Eiuſdem Octaua. 1. Iulij.
naualis mart. Rauennę ſub Maximiano, infra cum Valentino. 16. Decemb.
nazarius mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Baſilidæ. 12. Iunij.
nazarius & Celſus martyres Mediolani ſub Nerone. 28. Iulij.
Eorum Inuentio Mediolani. 10. Maij.
nemeſianus, Felices duo, Lucius, Litteus, Polyanus, Victor, Iader, Datiuus epiſcopi, & alij mart. in Africa ſub Valeriano. 10. Septemb.
nemeſius mart. in Cypro, infra cum Pothamio. 20. Febr.
nemeſius mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
nemeſius confeſſor in pago Liſuino. 1. Aug.
nemeſius diaconus, & Lucilla uirgo & mart. Romæ ſub Valeriano. 31. Octob.
nemeſius mart. Alexandriæ ſub Decio. 19. Decemb.
nemotius diaconus, & ſocij mart. Trecis ſub Attila. 7. Septemb.
neomiſia uirgo Anagniæ, ſupra cum Aurelia. 25. Septemb.
neon mart. ſub Dioclet. ſupra cum Euſebio. 24. Apr.
neon mart. Ægææ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 23. Aug.
neon mart. Antiochiæ, ſupra cum Marco. 28. Sept.
neon mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cũ Euſebio. 2. Decemb.
neophytus mart. Nicææ. 20. Ianuarij.
neopolus mart. Romæ, infra cum Saturnino. 2. Maij.
neoterius mar. Alexandriæ, ſupra, cum Ammone. 8. Septemb.
nereus & Achilleus mart. Romæ. 12. Maij.
nereus mart. in Africa, infra cum Saturnino. 16. Octob.
nerſas epiſcop. & ſocij mart. in Perſide. 20. Nouemb.
neſtabus mart. in Palæſtina ſub Iuliano, ſupra cum Euſebio. 8. Septemb.
neſtor epiſc. Pergæ mar. ſub Decio. 26. Feb.
neſtor epiſcopus & mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Martij.
neſtor mart. in Palæſtina ſub Iuliano. 8. Septembris.
neſtor mart. Theſſalonicæ. 8. Octob.
niceas epiſcopus Romatianæ vrbis. 22. Iun.
nicæas & Paulus mart. Antiochię. 29. Aug.
nicander mart. in Ægypto ſub Dioclet. 15. Martij.
nicander & Marcianus mart. Venafri ſub Maxi-

Maximiano. 17. Iunij.
nicander episcop. Myrę, & Hermas presbyt. mart. 4. Nouemb.
nicander mart. Melitinæ sub Dioclet. supra cum Hierone. 7. Nouemb.
nicanor diaconus de vij. primis, in Cypro. 10. Ianuar.
nicanor mart. in Ægypto sub Maximino, supra cum Marciano. 5. Aprilis. & 5. Iunij.
nicasius episcopus Rhotomagen. Quirinus presbyt. Scubiculus diaconus, & Pientia uirgo, mar. in pago Vilcassino. 11. Octob.
nicasius episcopus Rhemen. Eutropia uirgo, & socij mart. 14. Decemb.
nicephorus mart. Antiochiæ sub Valeriano. 9. Febr.
nicephorus mart. in Aegypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
nicephorus mart. supra cum Leone. 1. Mar.
nicephorus episcopus Constantinopolitan. mart. sub Leone Armeno. 13. Martij.
niceras virgo Constantinopoli. 27. Decem.
niceta, & Aquilina mart. in Lycia. 24. Iulij.
nicetas episcopus in Dacia. 7. Ianuarij.
nicetas episcopus Apolloniæ. 20. Martij.
nicetas abbas monast. Meditij. 3. Aprilis.
nicetas Gothus mart. sub Athanarico. 15. Septemb.
nicetius episcopus Lugdunen. 2. Aprilis.
nicetius episcopus Viennensis. 5. Maij.
nicetius episcopus Treuirensis. 5. Decemb.
nicodemi Inuentio. 3. Augusti.
nicolaus Tolentinas ord. Eremit. S. Aug. 10. Septemb.
nicolaus martyr. in Mauritania, supra cum Daniele. 13. Octob.
nicolaus episcopus Myræ. 6 Decemb.
Eiusdem translatio Barij. 9. Maij.
nicomedes presbyt. & mart. Romæ. 15. Sep.
nicon, & alij X. mart. Cæsareæ. 23. Martij.
nicon mart. Antiochiæ, supra cum Marco. 28. Septemb.
nicon monachus in Armenia. 26. Nouemb.
nicostratus & Antiochus tribuni, cum alijs militibus mart. Cæsareæ. 21. Maij.
nicostratus mart. Romæ, supra cum Claudio. 7. Iulij.
nicostratus mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Claudio. 8. Nouemb.
nillammon reclusus, in Aegypto. 6. Ianuar.
nilus episcopus in Phœnicia mart. sub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Februarij.
nilus episcopus in Aegypto, martyr in Palæstina sub Dioclet. infra cũ Peleo. 19 Sept.
nilus abbas Crypte ferratæ. 26. Septemb.
nilus abbas Constantinopoli. 12. Nouemb.
nimmia mart. Augustæ, supra cum Hilaria. 12. Aug.
niuianus episcopus in Scotia. 16. Septemb.
nominanda mart. Romæ, supra cum Donata. 31. Dec.
nongenti martyres Romæ. 4. Martij.
nonna mater B. Gregorij Nazian. 5. Augusti.
nonnosus abbas in monte Soracte. 2. Sept.
nonnus episcopus Edessæ. 2. Decemb.
norbertus episcopus Magdeburgẽsis. 6. Iun.
nouatus Pudentis filius, Romæ 21. Iunij.
numerianus episcopus Treuirensis. 5. Iulij.
numidicus presbyter, & plurimi mart. in Africa sub Valeriano. 9. Augusti.
nunilo & Alodia uirg. & mart. in Hispania. 22. Octob.
nympha uirgo, infra cũ Tryphone. 10. Nou.
nymphodora martyr Nicææ, infra cum Theuseta. 13. Martij.
nymphodora uirgo & mart. in Bithynia sub Maximiano, supra cum Menodora. 10. Septemb.

O

OBDVLIA uirgo, Toleti. 5. Septemb.
oceanus mart. sub Maximiano, infra cum Theodoro. 4. Septemb.
octaua Natiuitatis Domini. 1. Ianuarij.
Stephani protomartyris. 2. Ianuarij.
Ioannis Euangelistæ. 3. Ianuarij.
SS. Innocentium. 4. Ianuarij.
Epiphaniæ Domini. 13. Ianuarij.
S. Ioannis Baptistæ. 1. Iulij.
Apost. Petri & Pauli. 6. Iulij.
Laurentij martyris. 17. Augusti.
Assumptionis B. Mariæ. 22. Augusti.
Natiuitatis eiusdem. 15. Septemb.
Omnium Sanctorum. 8. Nouemb.
octauianus archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine 22. Martij.
octauius, Soluor, & Aduentor mart. Taurini sub Maximiano. 20. Nouemb.
octoginta Martyres in Campania. 2. Martij.
octogintatres milites mar. Amiterni. 24. Iul.
odilo abbas Cluniacensis. 15. Ianuarij.
odo episcopus Vrgellensis. 7. Iulij.
odo abbas Cluniacensis. 18. Nouemb.
olaus Rex Norwegiæ & mart. 29. Iulij.
oliua uirgo. 3. Iunij.
olympiades mart. Cordubæ sub Decio, supra cum Maximo. 15. Aprilis.
olympiades mart. Ameriæ sub Dioclet. 1. Decemb.
olympiades uidua, Cõstantinopoli. 17. Dec.
olympius episcopus & confessor in Thracia.

cia. 12. Iunij.
olympius martyr Romæ, infra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octob.
omnium Sanctorum festiuitas. 1. Nouemb.
Eiusdem Vigilia. 31. Octob.
Eiusdem Octaua. 8. Nouemb.
onesimus Ephesiorum episcopus & mart. 16. Feb.
onesiphorus & Porphyrius mart. in Hellesponto. 6. Septemb.
onuphrius anachoreta in Aegypto. 12. Iun.
optatianus episcopus Brixiensis. 14 Iulij.
optatus mart. supra in, XVIII. mart. Cæsaraug. 16. Apr.
optatus episcopus Mileuitan. 4. Iunij.
optatus episcopus Antisiodoren. 31. Aug.
ordinatio S. Basilij episc. Cæsarien. 14. Iun.
Gregorij Papæ. 3. Sept.
Ambrosij episcopi Mediolanen. 7. Dec.
Zenonis episcopi Veronensis. 8. Decem.
orentius & Patientia mart. in Hispania. 1. Maij.
orentius, Herois, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriachus, & Longinus mart. in Armenia sub Maximiano. 24. Iunij.
orestes mart. Tyanæ sub Dioclet. 9. Nou.
orestes mart. in Armenia sub Dioclet. supra cum Eustratio. 13. Decemb.
oriculus, & socij mart. sub Vuandalis. 18. Nouemb.
orientius episcopus Auscij. 1. Maij.
orontius mart. Ebreduni sub Dioclet. infra cum Vincentio. 22. Ianuarij.
oseę propheta. 4. Iulij.
osmundus episcopus in Anglia. 4. Decemb.
ostianus presbyter Viuariensis. 30. Iunij.
osuualdus Rex Angliæ. 5. Augusti.
othilia uirgo Argentoratensis. 13. Decemb.
othmarus abbas. 16. Nouemb.
otho mart. in Africa, supra cum Beratdo. 16. Ianu.
otho episcopus Bambergensis. 2. Iulij.

P

PACHOMIVS abbas in Ægypto. 14. Maij.
pachomius episcopus Ægyptius mart. Alexandriæ sub Maximino, supra cum Fausto. 26. Nouemb.
pacianus episcopus Barcinonẽsis. 9. Martij.
palæmon abbas in Thebaide. 11. Ianuarij.
palatias uirgo, & Laurentia mart. Anconæ sub Dioclet. 8 Octob.
palatinus mart. Antiochię, infra cum Syco. 30. Maij.
palladia mart. infra cum Susanna. 24. Maij.
palmatius consul mart. Romæ sub Alexandro, supra cum Calepodio. 10. Maij.
palmatius & socij mart. Treuiris sub Dioclet. 5. Octob.
pammachius presbyter Romæ. 30. Augu.
pamphilus episcopus Valuensis. 28. April.
pamphilus presbyt. & mart. cum alijs Cæsareæ sub Maximino. 1. Iunij.
pamphilus episcopus Capuanus. 7. Sept.
pamphilus mart. Romæ. 21. Septemb.
pancharius mart. Nicomediæ sub Dioclet. 19. Martij.
pancratius episcopus Tauromenij, & mat. 3. Aprilis.
pãcratius mar. Romæ sub Dioclet. 12. Maij.
pantænus Alexandriæ sub Caracalla. 7. Iul.
pantagapes mart. supra cum Diomede. 2. Septemb.
pantagathus episcopus Viennensis 17. Apr.
pantaleemon mart. in Apulia sub Traiano, supra cum Mauro. 27. Iulij.
pantaleon medicus mart. Nicomediæ sub Maximiano. 27. Iulij.
papas mart. in Licaonia. 16 Martij.
paphnutius mart. Hierosolymis. 19. April.
paphnutius episc. in Aegypto confessor sub Maximino. 11. Septemb.
paphnutius, & socij mart. in Aegypto sub Dioclet. 24. Septemb.
papias & Maurus milites martyres Romæ sub Dioclet. 29. Ianuarij.
papias episcopus Hierapolitanus. 22. Febr.
papias mart. in Aegypto sub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
papias, Diodorus, Conon, & Claudius mar. Pergæ sub Decio. 26. Februarij.
papias mart. in Africa, infra cum Publio. 2. Nouemb.
papinianus & mansuetus episcopi & mart. in Africa sub Geiserico. 28. Nouemb.
papius mart. sub Dioclet. 28. Iunij.
papius martyr in Macedonia sub Traiano, infra cum Peregrino. 7. Iulij.
papylus diaconus mart. Pergami sub Antonino, supra cum Carpo. 13. Aprilis.
paramon, & socij CCCLXXV. martyres sub Decio. 29. Nouemb.
parasceues mart. infra cũ Photina. 20. Mart.
paris episcopus Theani. 5. Augusti.
parisius monachus Camaldulen. Bononiæ. 11. Iunij.
parmenas diaconus martyr Philippis sub Traiano. 23. Ianuarij.
parmenius, Helimenas, & Chrysotelus presbyteri, Lucas & Mucius diaconi mart.

Corda-

Cordubæ. 2. Aprilis.
parthenius mart. Romæ ſub Decio, ſupra cum Calocero. 19. Maij.
paſchalis Papa Romæ. 14. Maij.
paſchaſius epiſcopus Viennenſis. 22. Febr.
paſchaſius diaconus Romæ. 31. Maij.
paſchaſius mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Arcadio. 13. Nouemb.
paſſicrates, Valentio, & alij duo martyres Doroſtori 25. Maij.
paſtor, Victorinus, & ſocij mart. Nicomediæ. 29. Mar.
paſtor epiſcopus Aurelianenſis. 30. Martij.
paſtor presbyt. Romæ. 26. Iulij.
paſtor mar. Cõpluti, ſupra cũ Iuſto. 6. Aug.
patapius ſolitarius, Cõſtantinopoli. 8. Dec.
paterius epiſcopus Brixienſis. 21. Feb.
patermuthius, Copres, & Alexander mart. Alexandriæ ſub Iuliano. 9. Iulij.
paternianus epiſcopus Bononien. 12. Iulij.
paternus epiſcopus Abricenſis. 16. Aprilis.
paternus mart. Fundis. 21. Auguſti.
paternus epiſc. & mar. in territ. Conſtantiẽ. 23. Septemb.
paternus mart. Senonen. 12. Nouemb.
patiens epiſcopus Metenſis. 8. Ianuarij.
patiens epiſcopus Lugdunenſis. 11. Septem.
patientia mart. in Hiſpania, ſupra cum Orentio. 1. Maij.
patritia martyr Nicomediæ, ſupra cum Macedonio. 13 Martij.
patritia uirgo Neapoli. 25. Auguſti.
patricius epiſcopus Aruernenſis. 16. Martij.
patricius epiſcopus in Hibernia. 17. Martij.
patritius epiſc. Acatius, Menander, & Polienus mart. Pruſæ in Bithinia. 28. Aprilis.
patritius abbas, Niuernis. 24. Auguſti.
patrobas diſcipulus B. Pauli, infra cum Philologo. 4. Nouemb.
patroclus mart. Trecis ſub Aureliano. 21. Ianuarij.
paula uidua Romana, in Bethlehem. 26. Ianuarij.
paula uirgo & mart. Cõſtantinopoli. 3. Iun.
paula uirgo & mart. in Hiſpania, ſupra cum Cyriaco. 18. Iunij.
paula mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iulij.
paula uirgo & martyr Carthagine', ſupra cum Baſſa. 10. Auguſti.
paulillus puer in Africa, ſupra cum Arcadio. 13. Nouemb.
paulillus mart. Nicomediæ, ſupra cũ Cyriaco. 19. Dec.
paulina uirgo & martyr Romæ, ſupra cum Artemio. 6. Iunij.
paulina mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio. 2. Decemb.
paulina mart. Romæ, ſupra cum Donata. 31. Decemb.
paulinus epiſcopus Brixienſis. 29. Aprilis.
paulinus mart. Coloniæ. 4. Maij.
paulinus mart. Tuderti, ſupra cum Feliciſſimo. 26. Maij.
paulinus epiſcopus Nolanus. 22. Iunij.
paulinus epiſcopus Lucenſis, & mart. cum ſocijs ſub Nerone. 12. Iulij.
paulinus epiſcopus Treuirenſis mart. in Phrygia ſub Conſtantio. 31. Auguſti.
paulinus epiſcopus Eboracenſis. 10 Octob.
paulinus epiſcopus Capuanus. 10. Octob.
paulus primus eremita, in Thebaide. 10. Ianuarij.
paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mart. in Africa. 19. Ianu.
paulus epiſcopus Trecenſis. 1. Febr.
paulus, Lucius, & Cyriacus mart. Romæ. 8. Februarij.
paulus epiſcopus Virodunenſis. 8. Febr.
paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart. in Portu Romano. 2. Martij.
paulus epiſcopus Peluſij. 7. Martij.
paulus cognomento Simplex. 7. Martij.
paulus mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato. 10. Martij.
paulus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo. 17. Mar.
paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor mart. in Syria. 20. Martii.
paulus epiſcopus Narbonenſis. 22. Martij.
paulus monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Elia. 17. Aprilis.
paulus mart. in Helleſponto, infra cum Petro. 15. Maij.
paulus mart. Nouioduni, ſupra cum Heradio. 17. Maij.
paulus mart. ſupra cum Cõſtante. 28. Maij.
paulus mart. Cæſareæ ſub Maximino, infra cum Valente. 1. Iunij.
paulus presbyt. & mart. Auguſtoduni ſub Aureliano, infra cum Reueriano. 1. Iun.
paulus mart. Conſtantinop. ſupra cũ Lucilliano. 3. Iun.
paulus epiſcopus Conſtantinop. mart. ſub Conſtantio. 7. Iunij.
paulus & Cyriacus mart. in Ponto. 20. Iun.
paulus mart. Romæ ſub Iuliano. ſupra cum Ioanne. 26. Iunij.
paulus Papa Romæ. 28. Iunij.
paulus Apoſt. mart. Romæ ſub Nerone, infra cum Petro. 29. Iunij.

Eiuſdem Conuerſio. 25. Ianuarij.
Eiuſdem Commemoratio. 30. Iunij.
paulus mart. ſupra cum Marco. 3. Iulij.
paulus diaconus & mart. Cordubæ. 20. Iul.
paulus mart. in Palæſtina ſub Maximino. 25. Iulij.
paulus & Iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano. 17. Auguſt.
paulus mart. Antiochiæ, ſupra cum Nicæa. 29. Auguſti.
paulus, Tatta, Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius mart. Damaſci. 25. Septembris.
paulus mart. ſub Valeriano, ſupra cum Dionyſio. 3. Octob.
paulus mart. Nicææ, ſupra cum Dario. 19. Decemb.
paulus mart. Tripoli, ſupra cum Luciano. 24. Decemb.
pauſides mart. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Mart.
pauſilippus mart. ſub Hadriano, infra cum Theodoro. 15. Aprilis.
pegaſius mart. in Perſide, ſupra cum Acindino. 2. Nouemb.
pelagia mart. ſupra cum Domitio. 23. Mar.
pelagia virgo & mart. Tarſi ſub Dioclet. 4. Maij.
pelagia virgo & mart. Antiochiæ. 9. Iunij.
pelagia mart. Nicopoli, ſupra cum Ianuario. 11. Iulij.
pelagia pœnitens, Hieroſolymis. 8. Octob.
pelagia virgo mart. Antiochiæ, ſupra cum Beronico. 19. Octob.
pelagius epiſcopus Laodicenus. 25. Mart.
pelagius mar. Cordubæ ſub Abdarameno. 26. Iunij.
pelagius mart. Conſtantiæ ſub Numeriano, 28. Auguſt.
peleus epiſc. mar. in Phœnicia ſub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Febr.
peleus, Nilus, & Elias epiſcopi Ægyptij mart. cum plurimis clericis in Palæſtina ſub Dioclet. 19. Septemb.
peluſius presb. & mart. Alexandriæ. 7. Aprilis.
pelinus epiſcopus Brunduſinus mart. Corſinij ſub Iuliano. 5. Decemb.
peregrinus mart. Theſſalonicæ, ſupra cum Irenæo. 5. Maij.
peregrinus epiſc. Antiſiodorenſis & mart. 16. Maij.
peregrinus epiſcopus & mart. in Peliginis. 13. Iunij.
peregrinus mart. Apolloniæ cum Iſauro. 17. Iunij.
peregrinus, Lucianus, Pŏpeius, Heſychius, Papius, Saturninus, Germanus, & Aſtius epiſcopi mart. in Macedonia ſub Traiano. 7. Iulij.
peregrinus presb. Lugduni. 28. Iulij.
peregrinus mart. Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio. 25. Auguſti.
perfectus presb. & mart. Cordubæ. 18. Apr.
pergentinus, & Laurentinus mar. Aretij ſub Decio. 3. Iunij.
perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mart. Tuburbi ſub Seuero. 7. Martij.
perpetua B. Petri diſcipula, Romæ. 4. Aug.
perpetuus epiſcopus Turonenſis. 8. Apr.
perſeueranda virgo. 26. Iunij.
petronilla virgo, Romæ. 31. Maij.
petronius epiſcopus Veronenſis. 6. Septēb.
petronius epiſcopus Bononienſis. 4. Octob.
petri Apoſt. Cathedra, Romæ. 18. Ianuar.
Antiochię. 22. Februarij.
Eiuſdem Dedicatio ad Vincula. 1. Auguſti.
petrus & Paulus Apoſtoli, mart. Romæ ſub Nerone. 29. Iunij.
Eorum Vigilia. 28. Iunij.
Eorum Octaua. 6. Iulij.
Baſilicarum eorumdem Dedicatio Romæ. 18. Nouemb.
petrus mart. Aulonę. 3. Ianuarij.
petrus epiſcopus Sebaſtæ. 9. Ianuarij.
petrus, Seuerus & Leucius martyr. Alexandriæ. 11. Ianuar.
petrus mart. in Africa, ſupra cum Berardo. 16. Ianuar.
petrus Mauimenus mar. Damaſci. 21. Febr.
petrus confeſſor in Hernicis. 11. Mart.
petrus martyr. Nicomediæ ſub Dioclet. 12. Martii.
petrus & Aphrodiſius mart. in Africa. 14. Martij.
petrus, Marcianus, Iouinus, Thecla, Caſſianus, & alij mart. Romæ. 26. Martij.
petrus diaconus, & Hermogenes mart. Antiochiæ. 17. Apr.
petrus epiſc. Bracarenſis & mart. 26. Apr.
petrus ord. Præd. mart. Mediolani. 29. Aprilis.
petrus monachus & mart. Cordubæ, ſupra cum Amatore. 30. Apr.
petrus epiſcopus Papienſis. 7. Maij.
petrus epiſcopus Veſontinus. 8. Maij.
petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia mart. in Helleſponto. 15. Maij.
petrus de Morono, dictus Cæleſtinus V. 19. Maij.

petrus presb. Vualabonsus diaconus, Sabinianus, Vuistremundus, Habetius, & Hieremias monachi mart. Cordubæ. 7. Iun.
petrus mart. Philadelphiæ, supra cum Cyrillo. 1. Augusti.
petrus episcopus Anagninus. 3. Augusti.
petrus, Iulianus, & alij XVIII. mar. Romæ. 7. Augusti.
petrus mart. in Ponto, supra cum Marcellino. 27. Augusti.
petrus episcopus Compostellanus. 10. Sept.
petrus mart. in Africa, supra cum Andrea. 23. Septemb.
petrus mart. sub Decio & Valeriano, supra cum Dionysio. 3. Octob.
petrus episc. Damascenus & mar. 4. Octob.
petrus mart. Hispali. 8 Octob.
petrus miles mart. Romæ, infra cum Theodosio. 25. Octob.
petrus episcopus Alexandrinus mart. sub Maximino. 26. Nouemb.
petrus monachus martyr. Constantinopoli sub Copronymo, infra cum Stephano. 28. Nouemb.
petrus Chrysologus episcopus Rauennę. 2. Decemb.
petrus, Successus, Bassianus, Primitiuus, & alij XX. mart. in Africa. 9. Decemb.
phara virgo Meldensis. 7. Decemb.
pharnacius mart. in Armenia sub Maximiano, supra cum Orentio. 24. Iunij.
philadelphus mart. in Sicilia, supra cum Alphio. 10. Maii.
philadelphus mart. supra cum Diomede. 2. Septemb.
philappianus mart. in Africa, supra cum Feliciano. 30. Ianuarij.
Philastrius episcopus Brixiensis. 18. Iulij.
Philæas episcopus Thmueos, & Philoromus tribunus, mart. cum innumeris alijs sub Dioclet. 4. Februarij.
Phileas episcopus Aegyptius mart. Alexandriæ sub Maximino, supra cum Fausto. 26. Nouembris.
Philemon & Apollonius diaconus, mart. Antinoi. 8. Martij.
Philemon & Domninus mart. 21. Martij.
philemon & Apphias mart. Colossis sub Nerone. 22. Nouemb.
philetus senator, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronidas mart. 27. Mattij.
philet⁹, & socii mar. sub Hadriano. 28. Mar.
philibertus abbas in Herio insula. 20. Aug.
philibertus mart. in Hispania, supra cũ Fabriciano. 22. Augusti.

philippa mart. Pergæ sub Antonino, infra cum Theodoro. 20. Septemb.
philippus episc. Gortinæ sub M. Antonino. 11. Aprilis.
philippus & Iacobus Apostoli mart. Hierapoli, & Hierosolymis. 1. Maij.
philippus Argyrio in Sicilia. 12. Maij.
philippus diaconus de VII. Cæsareæ, & quatuor eius filiæ. 6. Iunij.
philippus mart. Romæ sub Antonino, infra in, Septem fratres. 10. Iulij.
philippus, Zenon, Narseus, & decem infantes mart. Alexandriæ. 15. Iulij.
philippus mart. Nicomediæ, infra cũ Stratone. 17. Augusti.
philippus ord. Seru. B. Mariæ. 23. Augusti.
philippus mart. supra cum Diomede. 2. Septembris.
philippus mart. Alexandriæ. 13. Septemb.
philippus episcopus, Seuerus presbyt. Eusebius, & Hermes mart. Hadrianopoli sub Iuliano. 22. Octob.
philippus episcopus Firmi, & mart. 22. Oct.
philippus presbyt. infra cum Pontiano Papa. 19. Nouemb.
philo & Agathopodes diaconi Antiochiæ. 25. Aprilis.
philogonius episcopus Antiochenus. 20. Decemb.
philologus & Patrobas B. Pauli discipuli. 4. Nouemb.
philomenus mar. Heracleæ, supra cum Clementino. 14. Nouemb.
philomenus mart. *Ancyræ sub Aureliano*. 29. Nouemb.
philonilla B. *Pauli discipula*, Tarsi, infra cũ Zenaide. 11. Octob.
philoromus tribunus militum mar. in Ægypto sub Dioclet. supra cũ Philea. 4. Febr.
philoterus mart. Nicomediæ sub Diocl. 19. Maij.
philotheus mart. sub Maximino, supra cum Domnino. 5. Nouemb.
philomena virgo Septempedana. 5 Iulij.
phlegon Apostolorum discipulus, supra cũ Herodione. 8 Apr.
phocas mart. Antiochiæ. 5. Martij.
phocas episcopus Synope mart. sub Traiano. 14. Iulij.
phœbe, Corinthi. 3. Septemb.
photina, Ioseph, Victor, Sebastianus, Anatolius, Photius, Photides, Parasceues, & Cyriaca mart. 20. Martij.
photinus episc. Lugdunen. Sanctus diaconus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexãder, Blãdina, & alij

✝ Philippus Nerig Congreg: oratorij Fundator. Romæ 26. maij.

& alij multi mart. ſub Antonino. 2. Iun.
photinus mart. Nicomediæ ſub Dioclet. ſupra cum Aniceto. 12. Auguſti.
photius mart. ſupra cum Archelao. 4. Mart.
photius mart. ſupra cum Photina. 20. Mart.
pia mart. in Africa, ſupra cũ Paulo. 19. Ian.
piaton presb. & mart. Tornaci, ſub Maximiano. 1. Octob.
pientia virgo & mart. in pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio. 11. Octob.
pierius presb. Alexandrinus ſub Dioclet. 4. Nouemb.
pigmerius mar. Romę ſub Iuliano. 24. Mar.
pinianus, Conſtantinopoli, ſupra cum Melania. 31. Decemb.
pinytus epiſcopus Gnoſiæ ſub Antonino. 10. Octob.
pionius presb. & martyr. Smyrnæ cum alijs XV. ſub Antonino. 1. Febr.
piperion mart. Alexandriæ, ſupra cum Candido. 11. Martij.
pirminus epiſcopus Meldenſis. 3. Nouemb.
pius Papa & martyr. Romæ ſub Antonino. 11. Iulij.
placidia virgo Veronæ. 11 Octob.
placidus monachus, Eutychi⁹, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus diaconus, Fauſtus, & alij XXX. monachi mart. Meſſanæ. 5. Octob.
placidus mart. ſupra cũ Anaſtaſio. 11. Oct.
plato monachus Conſtantinopoli. 4. April.
plato mart. Ancyræ. 22. Iulij.
platonides, & alij duo mart. Aſcalone. 6. Aprilis.
plautilla, Romæ. 20. Maij.
plautus mart. in Thracia, ſupra cum Eutychio. 29. Septemb.
plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, Serenus, Rhais, Potamiena, & Marcella, mart. Alexandriæ ſub Seuero. 28. Iunij.
podius epiſcopus Florentinus. 28. Maij.
pœmon anachoreta in Thebaide. 27. Aug.
polius diaconus mart. in Mauritania, infra cum Timotheo. 21. Maij.
pollio mar. in Pannonia ſub Diocl. 28. Apr.
polyanus epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Nemeſiano. 10. Septembris.
polyænus mart. Pruſæ, ſupra cum Patricio. 28. Aprilis.
polyænus mart. Romæ, ſupra cum Herma. 18. Auguſti.
polycarpus epiſcopus Smyrnen. mart. ſub Antonino cum alijs XII. 26. Ianuarij.
polycarpus presbyt. Romæ. 23. Febr.
polycarpus & Theodorus martyr. Antiochiæ. 7. Decembris.
polychronius epiſcopus Babylonius mart. in Perſide ſub Decio. 17. Febr.
polychronius presb. & mart. ſub Conſtantio. 6. Decemb. (Febr.
polyeuctus mart. Melitinæ ſub Decio. 13.
polyeuctus, Victorius, & Donatus, mart. Cęſareæ. 21. Maij.
polyxena Apoſtolorum diſcipula, in Hiſpania, infra cum Xantippa. 23. Septemb.
pompeius mart. in Africa ſub Decio, ſupra cum Terentio. 10. Apr.
pompeius mar. in Macedonia ſub Traiano, ſupra cum Peregrino. 7. Iulii.
pompeius epiſcopus Papienſis. 14. Decęb.
pomponius epiſcopus Neapolita. 14. Maij.
pompoſa virgo & mart. Cordubę. 19. Sept.
põtian⁹ mar. Spoleti ſub Antonino. 19. Ian.
pontianus mart. Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio. 25. Auguſti.
pontianus Papa, & Philippus presb. mart. in Sardinia ſub Alexandro. 19. Nouemb.
pontianus, & alij quatuor mart. Romæ. 2. Decemb.
pontianus mart. Romæ ſub Maximiano, infra cum Thraſone. 11. Decemb.
pontianus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
ponticus mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Photino. 2. Iunij.
pontius diaconus S. Cypriani, Carthagine. 8. Martij.
põtius m. in Gallia ſub Valeriano. 14. Maij.
popponabbas Atrebati 25. Ianuar.
porcarius abbas Lerinenſis, & quingẽti monachi mart. 12. Auguſti.
porphyrins & Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino. 16. Febr.
porphyrius epiſcopus Gazæ. 26. Febr.
porphyrius mart. in Piceno. 4. Maij.
porphyrius Romæ. 20. Auguſti.
porphyrius mar. in Helleſponto, ſupra cum Oneſiphoro. 6. Septemb.
porphyrius mimus mart. ſub Iuliano. 15. Septembris.
porphyrius mart. Epheſi ſub Aureliano. 4. Nouemb.
portianus abbas Aruernis. 24. Nouemb.
potamia mart Thaguræ, ſupra cum Iulio. 5. Decemb.
potamiœna virgo & mart. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho. 28. Iunij.
potamion epiſcopus in Ægypto, mart. ſub Conſtantio. 18. Maij.
potamius & Nemeſius mart. in Cypro. 20. Februarij.

potentianus mart. Senonen. infra cum Sabiniano. 31. Decemb.
potitus mart. in Sardinia sub Antonino. 13. Ianuarij.
præpedigna mart. Ostiæ sub Dioclet. supra cum Maximo. 18. Febr.
præsentatio B. Mariæ virginis in templo. 21. Nouemb.
præsidius episc. & mart. in Africa sub Hunnerico, supra cum Donatiano. 6. Septéb.
prætextatus episc. Rhotomagen. & mar. 24. Februarij.
prætextatus mart. Romæ sub Maximiano, infra cum Thrasone 11. Decemb.
pragmatius episc. Augustodunen. 22. Nouembris.
praxedes uirgo, Romæ. 21. Iulij.
priamus mart. in Sardinia, supra cum Æmilio. 28. Maii.
prilidianus mart. Antiochiæ sub Decio, supra cum Babyla. 24. Ianuarii.
primianus mart. in Africa, supra cum Dominico. 29. Decemb.
primitiua mart. Romæ. 24. Februarij.
primitiua virgo & mart. Romæ. 23. Iulij.
primitiuus mart. supra in, XVIII. mart. Cæsaraug. 16. Apr.
primitiuus mart. Romæ sub Hadriano, supra cum Getulio. 10. Iunij.
primitiuus mart. Tibure sub Hadriano, infra cum Symphorosa. 18. Iulij.
primitiuus mart. in Gallæcia sub Dioclet. supra cum Facundo. 27. Nouemb.
primitiuus mart. in Africa, supra cum Petro. 9. Decemb.
primus mar. in Hellesponto, supra cum Cyrino. 3. Ian.
primus & Donatus diaconi & mart. in Africa. 9. Febr.
primus & Felicianus mart. Romæ sub Dioclet. 9. Iunrj.
primus, Cyrillus, & Secundarius mart. Antiochiæ. 2. Octob.
principius episc. Suessionẽsis. 25. Septemb.
prisca virgo & mart. Romæ sub Claudio. 18. Ianuar.
priscianus mart. Romę, supra cum Euagrio. 12. Octob.
priscianus mart. Cæsareæ sub Dioclet. supra cum Carponio. 14 Octob.
priscilla, Romæ. 16. Ianuarij.
priscilla in Asia, supra cum Aquila. 8. Iulij.
priscillianus mart. Romæ sub Iuliano, infra cum Prisco. 4. Ianuar.
priscus presb. Priscillianus, & Benedicta, mart. Romæ sub Iuliano. 4. Ianuar.
priscus, Malchus, & Alexander mart. Cæsareæ sub Valeriano. 28. Martij.
priscus mart. cum plurimis alijs in territorio Antisiodoren. 26. Maij.
priscus Christi discipulus mart. Capuæ. 1. Septemb.
priscus episc. Capuanus, Castrensis, Tammarus, Rosius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Augustus, Elpidius, Canion, & Vindonius confessores sub persecut. Vuandalica in Campania. 1. Septéb.
priscus mart. in Phrygia. 20. Septemb.
priscus, Crescens, & Euagrius mart. in Ponto. 1. Octob.
priuatus episc. & mart. in territorio Gaualitano sub Valeriano. 21. Augusti.
priuatus mart. in Phrygia, supra cum Dionysio. 20. Septemb.
priuatus mart. Romæ sub Alexandro. 28. Septembris.
probus episcopus Veronensis. 12. Ianuar.
probus episcopus Reatinus. 15. Martij.
probus mart. Tarsi sub Dioclet. infra cum Tharaco. 11. Octob.
probus episcopus Rauennæ. 10. Nouemb.
probus mart. in Africa sub Geiserico, supra cum Arcadio. 13. Nouemb.
proceſſus & Martinianus mart. Romæ sub Nerone. 2. Iulij.
prochorus diacon⁹ mar. Antiochiæ. 9. Apr.
proclus & Hilarion mart. sub Traiano. 12. Iulij.
proclus episc. Constantinopolitan. 24. Oct.
procopius confessor Constantinopoli sub Leone, supra cum Basilio. 27. Febr.
procopius mar. Cæsareæ sub Dioclet. 8. Iul.
proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnæ. 14. Febr.
proculus episc. Interãnen. & mart. 14. Apr.
proculus episc. Bononien. mart. sub Maximiano. 1. Iun.
proculus mart. in Illyrico, supra cum Floro. 18. Augusti.
proculus diaconus mart. Puteolis sub Dioclet. supra cum Ianuario. 19. Septemb.
proculus mart. Augustoduni. 4. Nouemb.
proculus episc. Narnien. mar. sub Totila. 1. Decemb.
proculus episcopus Veronen. sub Dioclet. 9. Decemb.
proiectus mart. infra cum Thyrso. 24. Ian.
proiectus episc. Aruernen. & Marinus mart. 25. Ianuar.
prosdocimus episc. Patauinus. 7. Nouemb.
prosper Aquitanus episc. Regiensis. 25. Iun.
prosper episc. Aurelianensis. 29. Iulij.

protaſius mart. Mediolani, ſupra cum Gerua-
ſio. 19. Iun.
protaſius mart. Coloniæ. 4. Auguſti.
protaſius epiſc. Mediolanen. 24. Nouemb.
protogenes epiſcopus Carrhis. 6. Maij.
protolicus mart. Alexandriæ, ſup. cum Baſ-
ſo. 14. Febr.
protus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. ſupra
cum Cantio. 31. Maij.
protus & Hyacinthus mart. Romæ ſub Gal
lieno. 11. Septemb.
protus presb. & Ianuarius diaconus mart.
in Sardinia ſub Dioclet. 25. Octob.
prudentius epiſc. Turiaſonenſis. 28. Apr.
ptolemæus, Lucius, & alius tertius mar. Ro
mæ ſub Antonino. 19. Octob.
ptolemæus miles mart. Alexandriæ, ſupra
cum Ammone. 20. Decemb.
publia abbatiſſa Antiochiæ ſub Iuliano. 9.
Octob.
publius epiſc. Athenienſis & mart. 21. Ian.
publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. in
Africa. 19. Febr.
publius martyr. ſupra in, XVIII. mart. Cæ-
ſaraug. 16. Apr.
publius, Victor, Hermes, & Papias mart. in
Africa. 2. Nouemb.
publius epiſcop. & mart. in Aſia, ſupra cum
Aurelio. 12. Nouemb.
pudens ſenator, Romæ. 19. Maij.
pudentiana virgo, Romæ. 19. Maij.
pulcheria Auguſta virgo, Conſtantinopoli.
10. Septemb.
pupulus mart. Alexandriæ, ſupra cum Cæ-
reale. 28. Februar.
purificatio B. Mariæ Virg. 2. Febr.
puficius mart. in Perſide ſub Sapore, infra
cum Simeone. 21. Aprilis.

Q.

QVADRAGESIMVS ſubdiaconus.
26. Octob.
quadraginta milites mart. Romæ ſub Gal-
lieno. 13. Ianuar.
quadraginta milites mart. Sebaſtæ ſub Lici
nio. 9. Martij.
quadragintaduo monachi mart. Epheſi ſub
Copronymo. 12. Ianuar.
quadragintaduo Martyres in Amorio. 6.
Martij.
quadragintaduo Martyres in Perſide. 10.
Martij.
quadragintattes monachi mart. in Aegy-
quadragintaſex milites martyr. Romæ ſub
Claudio. 25. Octob.
quadragintaſeptem Martyres Romæ ſub
Nerone. 14. Martii.
quadragintanouem Martyres Chalcedone
ſub Dioclet. 24. Septemb.
quadragintanouem milites mar. Romę ſub
Dioclet. ſupra cum Calliſtrato 26. Sept.
quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij
XL. mart. 26. Martii.
quadratus mart. Nicomediæ ſub Decio. 7.
Maij.
quadratus Apoſtolorum diſcipulus, Athe-
nis. 26. Maij.
quadratus mart. in Africa. 26. Maij.
quadratus epiſcopus. 21. Auguſti.
quartilla mart. Surrenti, infra cum Quin-
cto. 19. Martij.
quartus & Quinctus mart. Romę. 10. Maij.
quartus mart. Romæ ſub Valeriano, infra
cum Sixto. 6. Auguſti.
quartus Apoſtolorum diſcipulus. 3. Nouēb.
quartus mart. in Africa, infra cum Victuro.
18. Decemb.
quatuor mille nongēti ſexagintaſex Marty-
res in Africa ſub Hunnerico. 12. Octob.
queranus abbas in Scotia. 9. Septemb.
quinidius epiſcopus Vaſionenſis. 15. Febr.
quinctianus & Irenæus mart. in Armenia.
1. Aprilis.
quinctianus, Lucius, & Iulianus martyr. in
Africa. 23. Maij.
quinctianus epiſcopus Ruthenorum. 14. Iu-
nij.
quinctianus epiſcopus Aruernenſis. 13. No-
uembris.
quinctianus mart. Catanæ, infra cum Ste-
phano. 31. Decemb.
quinctilianus mart. ſub Dioclet. ſupra cum
Maximo. 13. Aprilis.
quinctilianus mart. ſupra in, XVIII. Marty
res Cæſaraug. 16. Aprilis.
quinctilis epiſcopus Nicomedienſis & mar
tyr. 8. Mart.
quinctilla mart. Surrenti, infra cum Quin-
cto. 19. Mart.
quinctinus mart. Auguſtæ ſub Maximiano.
31. Octob.
quinctus mart. in Africa, ſupra cum Aqui-
lino. 4. Ianuar.
quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, &
alij nouem mart. Surrenti. 19. Mart.
quinctus mart. Romæ, ſupra cum Quarto.
10. Maij.
quinctus, Arcontius, & Donatus mart. Ca-
puæ. 5. Septemb.
quinctus mart in Lucania, ſupra cum Hya-
cintho. 29. Octob.

quinctus, Simplicius, & alij mart. in Africa sub Decio. 18. Decemb.
quinquaginta milites mart. in Portu Romano sub Aureliano. 8. Iulij.
quinque mart. in Lesbo insula. 5. Apr.
quiriacus mart. Augustæ, supra cum Hilaria. 12. August.
quiriacus episcopus Ostiensis, Maximus presb. Archelaus diaconus, et socij mart. sub Alexandro. 23. Augusti.
quiriacus anachoreta in Palæstina. 29. Septembris.
quiricus & Iulitta matt. Tarsi sub Dioclet. 16. Iunij.
quirinus mart. Romæ sub Claudio. 25. Mar.
quirinus tribunus mart. Romæ sub Traiano. 30. Mart.
quirinus episcopus Sisciensis & mart. 4. Iunij.
quirinus mart. Tibure. 4. Iunij.
quirinus presb. mart. in pago Vilcassino, supra cum Nicasio. 11. Octob.
quiteria virgo & mar. in Hispania. 22. Maij.
quoduultdeus episc. Carthaginiensis, cõfessor Neapoli sub Geiserico. 26. Octob.

R

RADEGVNDES Regina, Pictauis. 13. Augusti.
raineldes virgo, & socij mart. in Gallia. 16. Iulij.
rainerius confessor Pisis. 17. Iunij.
rainerius episcopus Aquilanus. 30. Decẽbr.
ranulphus mart. Atrebatensis. 27. Maij.
rasiphus mart. Romæ. 23. Iulij.
reatrius mart. in Africa, supra cum Datio. 27. Ianuarij.
redempta virgo Romæ, infra cum Romula. 23. Iulij.
redemptus episcopus Ferentini 8. Apr.
regina virgo & mart. Augustodunen 7. Septembr.
regulus episcopus Arelaten. 30. Mart.
regulus mar. Populonij sub Totila. 1. Sept.
relatio pueri IESV de Ægypto. 7. Ianuar.
reinbertus episcopus Bremensis. 4. Febr.
remedius episcopus in oppido Vapingo. 3. Febr.
remigius episcopus Rhemensis. 1. Octob.
reparata virgo & mart. Cæsareę sub Decio. 8. Octob.
respicius mart. infra cum Tryphone. 10. Nouembris.
restituta uirgo & mart. Neapoli sub Valeriano. 17. Maij.
restituta virgo & mart. cum alijs multis Soræ sub Aureliano. 27. Maii.
restitutus mart. Romæ. 29. Maij.
restitutus mart. in Hispania, supra cum Crispulo. 10. Iun.
restitutus, Donatus, Valerianus, Fructuosa, & alii XII. mart. Antiochiæ. 23. Augusti.
restitutus episcopus Carthaginiẽsis & mar. 9. Decemb.
reuerianus episcopus Augustodunẽsis, Paulus presb. & alij decem mart. 1. Iunij.
reuocata mar. infra cum Saturnino. 6. Febr.
reuocatus mart. Smyrnæ, infra cum Vitale. 9. Ianuar.
reuocatus mart. Tuburbi sub Seuero, supra cum Perpetua. 7. Martij.
rhais catechumena mart. Alexãdriæ sub Seuero, supra cum Plutarcho. 28. Iunij.
richardus Rex Anglorum, Lucæ. 7. Febr.
richardus episcopus Cicestrienſis. 3. Apr.
richarius presb. in monast. Cẽtulæ. 26. Apr.
rigobertus episcopus Rhemensis. 4. Ianuar.
ripsimis & sociæ virg. & mart. in Armenia, sub Tiridate. 29. Septembris.
rixius mart. supra cum Lucia. 6. Iulij.
robertus primus abbas Cistertij, in monast. Molismensi. 29. Aprilis.
robertus abbas Cistertiẽsis, i Anglia. 7. Iun.
robustianus mart. Mediolani. 24. Maij.
robustianus & Marcus mart. 31. Augusti.
rocchus confessor in Monte Pessulano. 16. Augusti.
rodopianus mart. in Caria sub Dioclet. supra cum Diodoro. 3. Maij.
rogatianus mart. in Britannia sub Dioclet. supra cum Donatiano. 24. Maij.
rogatianus presbyt. & Felicissimus mart. in Africa sub Valeriano. 26. Octob.
rogatianus mart. in Africa, supra cum Castore. 28 Decemb. (12. Ianuar.
rogatus mart. in Africa, infra cum Zotico.
rogatus matt. in Africa, supra cum Cyrillo. 8. Martij.
rogatus, Successus, & alij XVI. martyres in Africa. 28. Martij.
rogatus mart. in Africa, supra cum Arefio. 10. Iunij.
rogatus monachus martyr. Carthagine sub Hunnerico, supra cum Liberato. 17. Aug.
rogatus martyr. Romę, supra cum Lucio. 1. Decemb.
rogellus & Seruusdeus mart. Cordubæ. 16. Septemb.
romana uirgo, Tuderti. 23. Febr.
romanus abbas in territorio Lugdunen. 28. Februarij.

Raymundus Ord: Prædicat: Barcinonæ. 7. Januarij.

romanus abbas in pago Antisiodoren. 22. Maii.
romanus mar. Romę sub Valeriano. 9. Aug.
romanus episcopus Antisiodoren. & mart. 6. Octob.
romanus episcopus Rhotomagen. 23. Oct.
romanus mart. cum Barula puero Antiochiæ sub Galerio. 18. Nouemb.
romanus presbyt. in castro Blauio. 24. Nouembris.
romaricus abbas Luxouien. 8. Decemb.
romualdus anachoreta ord. Camaldulen. Rauennæ. 7 Febr. & 19 Iunij.
romula, Redempta, et Herundo virgines Romæ. 23. Iulij.
romulus mart. Concordiæ, supra cum Donato. 17. Febr.
romulus mart. Cæsareæ sub Dioclet. infra cum Timolao. 24. Martij.
romulus & Secundus mart. in Mauritania. 24. Martii.
romulus episcopus Fesulan. & mart. cum socijs sub Domitiano. 6. Iulij.
romulus mart. sub Traiano. 5. Septemb.
rosa virgo Viterbij. 4. Septemb.
rosius confess. in Campania, supra cum Prisco. 1. Septemb.
rosula mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Cypriano. 14. Septemb.
rudericus presbyt. & Salomon mart. Cordubæ. 13. Mart.
ruffina & Secunda virg. & mart. Romæ sub Valeriano. 10. Iulij.
ruffina virgo & mart. Hispali, supra cum Iusta. 19. Iul.
ruffina, Cæsareæ, infra cum Theodoto. 31. Augusti.
ruffinus mart. Romæ, supra cum Macario. 28. Febr.
ruffinus mar. in Africa, supra cum Epiphan. 7. Aprilis.
ruffinus mart. Suessione sub Dioclet. infra cum Valerio. 14. Iunij.
ruffinus & Martia mart. Syracusis. 21. Iun.
ruffinus mart. Assisij. 30. Iulij.
ruffinus episcopus Marsorum, & socii mart. sub Maximino 11. Augusti.
ruffinus confessor Mantuæ. 19. Augusti.
ruffinus episcopus Capuanus. 26. Augusti.
ruffinus, Siluanus, & Vitalicus mart. Ancyræ. 4. Septemb.
ruffinus & Ruffinianus mart. 9. Septemb.
ruffinus, Marchus, Valerius, & socij mart. in Africa. 16. Nouemb.
rufus mart. Melitine, supra cum Hermogene. 19. April.
rufus mart. Philadelphiæ, supra cum Cyrillo. 1. Augnst.
rufus episcopus Capuanus & mar. 27. Aug.
rufus & Carpophorus mar. Capuæ sub Dioclet. 27. Augusti.
rufus mart. Damasci, supra cum Paulo. 25. Septemb.
rufus episcopus Metensis. 7. Nouemb.
rufus episcopus Auenionen. 12. Nouemb.
rufus Apostolorum discipulus. 21. Nouébr.
rufus mart. cum sua familia, Romæ sub Dioclet. 28. Nouemb.
rufus & Zosimus mar. in Macedonia. 18. Decembris.
rumoldus episc. Dublinen. & mart. Machliniæ. 1. Iulij.
rupertus episcopus Salisburgen. 27. Martij.
rustica mart. Romæ, supra cum Donato. 31. Decemb.
rusticus mart. Veronæ sub Maximiano, supra cum Firmo. 9. Augusti.
rusticus subdiaconus mart. Carthagine sub Hunnerico, supra cũ Liberato. 17. Aug.
rusticus episcopus Aruernensis. 24. Septẽb.
rusticus presb. mart. Lutetiæ supra cũ Dionys. 9. Octob.
rusticus episcopus Treuirensis. 14. Octob.
rusticus episcopus Narbonen. 26. Octob.
rutilius mart. in Africa. 2. Augusti.
rutilius & socij mart. in Pannonia. 4. Iunij.
rutulus mart. in Africa, supra cum Lucio. 18. Febr.

S

SABAS Gothus, & alij plures martyr. in Cappadocia, sub Valente. 12. Apr.
sabas & LXX. milites mart. Romæ. 24. Apr.
sabas abbas in Cappadocia. 5. Decemb.
sabatius mart. Antiochiæ sub Probo, infra cum Trophimo. 19. Septemb.
sabel mart. Chalcedone sub Iuliano, supra cum Manuele. 17. Iunij.
sabina mart. Romæ sub Hadriano. 29. Aug.
sabina virgo in pago Tricassino. 29. Aug.
sabina mart. Abulæ, infra cum Vincentio. 27. Octob.
sabinianus mar. in territorio Tricassino sub Aureliano. 29. Ianuar.
sabinianus monachus mart. Cordubæ, supra cum Petro presbytero. 7. Iunij.
sabinianus mart. Damasci, supra cum Paulo. 25. Septemb.
sabinianus episcopus Senonen. & Potentianus mart. 31. Decemb.
sabinus mart. supra cum Donato. 25. Ian.

† Rosalia Virgo Panorm. 4. Sept.
Inuentio Corporis 15. Iulij.

ſabinus epiſcopus Canuſij. 9. Februarii.
ſabinus mart. Hermopoli. 13. Martij.
ſabinus confeſſor Pictauien. 11. Iulij.
ſabinus, Iulianus, Maximꝰ, Macrobius, Caſſia, Paula, & alij X. mart. Damaſci. 20. Iulij.
ſabinus epiſcopus Placentinus. 11. Decẽbr.
ſabinus epiſcopus Spoleti, Exuperantius & Marcellus diaconi, & Vemuſtianus preſes cum vxore & filijs mart. ſub Maximiano. 30. Decemb.
ſacerdos epiſc. in territorio Petragoricenſi. 4. Maij.
ſacerdos epiſcopus Saguntinus. 5. Maij.
ſacerdos epiſcopus Lugdunen. 12. Septẽbr.
ſadoth epiſc. & alij CXXVIII. mart. in Perſide ſub Sapore. 20. Febr.
ſagar epiſc. Laodiceæ & mart. 6. Octob.
ſalaberga abbatiſſa Lauduni. 22. Septemb.
ſalluſtia mart. Romæ ſub Decio, ſupra cum Cæreale. 14. Septemb.
ſalluſtianus confeſſor in Sardinia. 8. Iunij.
ſalomon mart. Cordubæ, ſupra cum Ruderico. 13. Mar.
ſalomon epiſcopus Genuenſis. 28. Septẽbr.
ſaluinus epiſcopus Veronenſis. 12. Octob.
ſaluius mart. in Africa. 11. Ianuar.
ſaluius epiſc. Ambianen. & mart. 11. Ian.
ſaluius epiſc. Engoliſmen. & Superius mar. Valencenis. 26. Iunij.
ſaluius epiſcopus Albigenſis. 10. Septemb.
ſalutaris archidiaconus mart. in Africa, ſupra cum Eugenio. 13. Iulij.
ſamonas mart. Edeſſæ ſub Dioclet. ſupra cum Guria. 15. Nouemb.
ſampſon presb. Conſtantinop. 27. Iunij.
ſampſon epiſcopus in Britannia. 28. Iulij.
ſamuel mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia. 16. Febr.
ſamuel propheta. 20. Auguſti.
ſamuel mart. in Mauritania, ſupra cum Daniele. 13. Octob.
ſancius mart. Cordubæ. 5. Iunij.
ſanctinus epiſcopus Meldenſis. 22. Septẽbr.
ſanctorum omnium feſtiuitas. 1. Nouemb.
ſanctus diaconus mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Photino. 2. Iunij.
ſandalius mart. Cordubæ. 3. Septemb.
ſarbelius, & Barbea mart. Edeſſæ ſub Traiano. 29. Ian.
ſarmata mart. in Thebaide. 11. Octob.
ſaturianus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Martiniano. 16. Octob.
ſaturnina virgo & mart. Atrebati. 4. Iunij.
ſaturnini quatuor mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſarauguſtani. 16. Aprilis.
ſaturninus mart. in Africa, ſupra cum Paulo. 19. Ian.
ſaturninus, Thyrſus, & Victor mart. Alexãdriæ. 31. Ian. (6. Februar.
ſaturninus, Theophilus, & Reuocata mart.
ſaturninus presbyter, Datiuus, Felix, Ampelius, & ſocij mart. in Africa ſub Dioclet. 11. Febtuar.
ſaturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius martyres. 15. Febr.
ſaturninus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
ſaturninus mart. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7. Martij. (Martij.
ſaturninus, & alij nouem mar. in Africa. 22.
ſaturninus epiſcopus Veronenſis. 7. Apr.
ſaturninus, Neopolus, Germanus, & Cæleſtinus mart. Romæ. 2. Maij.
ſaturninus mart. in Macedonia ſub Traiano, ſupra cum Peregrino. 7. Iulij.
ſaturninus mart. in Portu Romano, ſupra cum Martiale. 22. Auguſti.
ſaturninus mart. Capuæ, ſupra cum Marcel lo. 6. Octob.
ſaturninus & Lupus mart. 14. Octob.
ſaturninus, Nereus, & alij CCCLXV. mar. in Africa. 16. Octob.
ſaturninus mar. Caralis ſub Diocl. 30. Oct.
ſaturninus mart. Antiochiæ, ſupra cum Baſileo. 27. Nouemb.
ſaturninus ſenex, & Siſinius diaconus, mar. Romæ ſub Maximiano. 29. Nouemb.
ſaturninus epiſc. Toloſanus mart. ſub Decio. 29. Nouemb.
ſaturninus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Irenæo. 15. Decemb.
ſaturninus mart. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23. Decemb.
ſaturninus mar. in Africa, ſupra cum Domnico. 29. Decemb.
ſaturus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Armogaſte. 29. Mart.
ſatyrus mart. in Achaia. 12. Ianuar.
ſatyrus B. Ambroſij frater, Mediolani. 17. Septemb.
ſauina matrona, Mediolani. 30. Ianuar.
ſauinus & Cyprianus mart. Brixiæ. 11. Iul.
ſaula mar. Coloniæ, ſupra cum Martha. 20. Octobr.
ſcholaſtica virgo in mõte Caſſino. 10. Febr.
ſcillitani Martyres Carthagine, Speratus, Narzalus, Cythinus, Beturius, Felix, Aquilinus, Lætatius, Ianuaria, Generoſa, Beſſia, Donata, & Secunda. 17. Iulij.
ſcubiculus diaconus mart. in pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio. 11. Octob.

ſebaſtia mart. Sirmij, ſupra cum Innocentio. 4. Iulij.
ſebaſtiana mart. Heracleæ ſub Domitiano. 16. Septemb.
ſebaſtianus mart. Romæ ſub Dioclet. 20. Ianuarij.
ſebaſtianus mart. in Armenia, ſupra cum Dionyſ. 8. Feb.
ſebaſtianus mart. ſupra cum Photina. 20. Martij.
ſebbus rex Angliæ. 29. Auguſti.
ſecunda uirgo & mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Ruffina. 10. Iulij.
ſecunda mart. Carthagine, ſupra in, Scillitani martyres. 17. Iulij.
ſecunda uirgo mart. Tuburbi ſub Valeriano, ſupra cum Maxima. 10. Iulij.
ſecundarius mar. Antiochię, ſupra cum Primo. 2. Octob.
ſecundianus mart. Concordiæ, ſupra cum Donato 17. Februarij.
ſecundianus, Marcellianus, & Verianus mart. in Tuſcia. ſub Decio. 9. Auguſti.
ſecundilla mart. in Portu Romano, ſupra cum Paulo. 2. Martij.
ſecundina uirgo & mart. Anagniæ ſub Decio. 15. Ian.
ſecundinus mart. in Africa, ſupra cum Lucio. 18. Febr.
ſecundinus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Feb.
ſecundinus epiſcopus Cirthen. mart. ſub Valeriano, ſupra cum Agapio. 29. April.
ſecundinus mart. Cordubæ. 21. Maii.
ſecundinus epiſcopus & mart. Sinueſſæ, ſupra cum Caſto. 1. Iulij.
ſecundinus confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Septemb.
ſecundolus mart. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7. Martij.
ſecundus mart. in Africa, ſupra cum Epicteto. 9. Ian.
ſecundus mart. in Mauritania, ſupra cum Romulo. 24. Martij.
ſecundus mart. Aſtenſis. 29. Martij.
ſecundus epiſcopus Abulen. 2. Maij. & infra cum Torquato. 15. Maij.
ſecundus presbyter, & alij mart. Alexandriæ ſub Conſtantio. 21. Maij.
ſecundus mart. Ameriæ ſub Dioclet. 1 Iun.
ſecundus mart. Synnadæ, ſupra cum Democrito. 31. Iul.
ſecundus martyr Nouocomi, ſupra cum Carpophoro. 7. Auguſti.
ſecundus martyr ex leg. Thebęorũ in Liguria. 26. Aug.
ſecundus, Fidentianus, & Varicus mart. in Africa. 15. Nouemb.
ſecundus mart. Niceæ, ſupra cum Dario. 19. Decemb.
ſecundus mart. Nicomediæ, ſupra cum Cyriaco. 19. Decemb.
ſecundus mart. in Africa, ſupra cum Dominico. 29. Decemb.
ſecurus mart. in Africa, infra cum Seuero. 2. Decemb.
ſedophe mart. in Scythia, ſupra cum Marino. 5. Iulij.
ſeleſius mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septemb.
ſeleucus mar. Cæſareę ſub Maximino, ſupra cum Porphyrio. 16. Februarij.
ſeleucus confeſſor in Syria. 24. Martij.
ſenator epiſcopus Mediolanenſis. 28. Maij.
ſenator, Albani. 26. Septemb.
ſennen mart. Rom. ſub Decio, ſupra cum Abdon. 30. Iulij.
ſeptem Virgines & mart. Sirmij. 9. Aprilis.
ſeptem Latrones mart. a B. Iaſone conuerſi. 29. April.
ſeptem Fratres mart. Romæ ſub Antonino, ſc. Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis & Martialis. 10. Iulij.
ſeptem Dormientes Epheſi, ſc. Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionyſius, Ioannes, Serapion, & Conſtantinus. 27. Iulij.
ſeptem fratres Machabæi, & mater eorum, mart. Antiochiæ ſub Epiphane. 1. Auguſti.
ſeptimus monachus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Aug.
ſeptimus lector marty. Venuſiæ ſub Dioclet. ſupra cum Felice. 24. Octob.
ſeptuagintaduo Martyres Sirmij. 23. Februarij.
ſeptuagintanouem Martyres in Sicilia ſub Diocletiano 21. Februarij.
ſequanus presbyter Lingonien. 19. Septembris.
ſeraphina in ciuitate Mamienſi. 29. Iulij.
ſerapia uirgo & mart. Romæ ſub Hadriano. 3. Septemb.
ſerapion mart. in Ægypto ſub Numeriano, infra cum Victorino. 25. Februarij.
ſerapion mart. Alexandriæ, ſupra cum Cæreale. 28. Feb.
ſerapion epiſcopus Thmueos. 21. Martij.
ſerapion lector mart. Pentopoli, infra cum Theodoro. 26. Martij.
ſerapion martyr ſub Seuero. 13. Iulij.

ſera-

ſerapion, Epheſi, ſupra in, Septem Dormientes. 27. Iul.
ſerapion mart. Romæ, ſupra cum Herma. 18. Auguſti.
ſerapion mart. in Ponto, ſupra cum Marcellino. 27. Auguſti.
ſerapion mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Heronide. 12. Septemb.
ſerapion epiſcopus Antiochenus. 30. Octobris.
ſerapion mart. Alexandriæ ſub Decio. 14. Nouemb.
ſerena vxor Diocletiani, Romæ. 16. Augu.
ſereni duo mart. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho. 28. Iunij.
ſergius martyr, Cæſareæ. 24. Februarij.
ſergius mart. in Apulia ſub Traiano, ſupra cum Mauro. 27. Iulij.
ſergius Papa Romæ. 9. Septemb.
ſergius & Bacchus mart. Auguſtæ Euphrateſiæ ſub Maximiano. 7. Octob.
ſerotina mart. Romæ, ſupra cum Donata. 31. Decemb.
ſeruandus & Germanus mart. in Hiſpania ſub Dioclet. 23. Octobris.
ſeruatius epiſcopus Tungrenſis. 13. Maij.
ſeruilianus mart Romæ ſub Traiano, infra, cum Sulpicio. 20. Aprilis.
ſeruilius mart. in Iſtria, infra cum Zoello. 24. Maij.
ſeruulus mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
ſeruulus confeſſor Romæ. 23. Decemb.
ſeruus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato. 17. Aug.
ſeruus mar. Tuburbi ſub Hunnerico. 7. Dec.
ſeruusdei monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Gumeſindo. 13. Ianuarij.
ſeruusdei mart. Cordubæ, ſupra cum Rogello. 16. Septemb.
ſeuera uirgo Treuiris. 20. Iulij.
ſeuerianus & Aquila mart. Cæſareæ. 23. Ianuarij.
ſeuerianus epiſcopus Scythopolis & mart. 21. Febr.
ſeuerianus mart. ſub Dioclet. infra cum Victore. 20. Apr.
ſeuerianus miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio. 9. Septemb.
ſeuerianus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra, in, Quatuor Coronati. 8. Nouemb.
ſeuerinus epiſcopus Neapolitanus. 8. Ianu.
ſeuerinus abbas, Noricorum apoſtolus. 8. Ianuarij.
ſeuerinus abbas Agaunenſis. 11. Feb.
ſeuerinus epiſc. Septempedanus. 8. Iunij.
ſeuerinus mart. ſupra cum Lucia. 6. Iulij.
ſeuerimus mart. Nouocomi, ſupra cum Carpoph. 7. Aug.
ſeuerinus epiſcopus Colonienſis. 23. Oct.
ſeuerinus monachus Tibure. 1. Nouemb.
ſeuerinus, Exuperius, & Felicianus mart. Viennæ. 19. Nouemb.
ſeuerinus monachus Lutetiæ. 27. Nouem.
ſeuerinus epiſcopus Treuirenſis. 21. Dec.
ſeuerus mart. Alexandriæ, ſupra cum Petro. 11. Ianuarij.
ſeuerus epiſcopus Rauennę. 1. Februarij.
ſeuerus presbyter in prouincia Valeriæ. 15. Februarij.
ſeuerus epiſcopus Neapolitan. 30. Aprilis.
ſeuerus presbyter Viennen. 8. Auguſti.
ſeuerus, & Memnon centurio mar. 20. Aug.
ſeuerus presbyter Vrbeueteri. 1. Octob.
ſeuerus epiſcopus Treuirenſis. 15. Octob.
ſeuerus presbyt. mart. Hadrianopoli ſub Iuliano, ſupra cum Philippo. 22. Octob.
ſeuerus epiſcopus Barcinonen. & mart. 6. Nouemb.
ſeuerus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra in, Quatuor Coronati. 8. Nouemb.
ſeuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus marr. in Africa. 2. Decemb.
ſeuerus mart. Alexandrię, ſupra cum Manſueto. 30 Dec.
ſex Virg. & mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Maij.
ſexaginta Martyres Coloniæ in Africa. 30. Auguſti.
ſexcenti ſexaginta martyres Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto. 26. Nouembris.
ſextus mart. Catanæ, infra cum Stephana. 31. Decemb.
ſidonius epiſcopus Aruernenſis. 23. Aug.
ſidronius mart. Senonenſis. 11. Iulij.
ſigiſmundus Rex Burgundiæ & mar. 1. Maij.
ſilas Apoſtolorum diſcipulus Macedonia. 13. Iulij.
ſiluanus epiſcopus Emiſſenus, & alij duo mart. ſub Maximino. 6 Febr.
ſiluanus mart. in Africa, ſupra cum Lucio. 18. Febr.
ſiluanus epiſcopus in Phœnicia. mart. ſub Dioclet. infra cum Tyrannione. 20. Feb.
ſiluanus mart. in Africa, ſupra cum Cyrillo. 8. Martii.
ſiluanus epiſcopus Gazæ & mart. cũ plurimis clericis ſub Maximino. 4. Maii.
ſiluanus mart. Romæ. 5. Maii.
ſiluanus mart. in Iſtria, infra cum Zoello. 24. Maii.

siluanus mart. Romę sub Antonino, supra in Septem fratres. 10. Iulii.
siluanus mart. in Pisidia, supra cum Bianore. 10. Iulij.
siluanus mart. Ancyræ, supra cum Ruffino. 4. Septemb.
siluanus confessor Bituricen. 22. Septemb.
siluanus mart. sub Maximin. supra cum Dōnino. 5. Nouemb.
siluanus episcopus Troade. 2. Decemb.
siluanus Papa & mart. in insula Pontia. 20. Iunij.
silueſter episcopus Cabilonen. 20. Nouembris.
silueſter abbas, Fabriani in Piceno. 26. Nouembris.
siluester Papa Romæ. 31. Decemb.
siluianus episcopus in Campania. 10. Febr.
siluinus episcopus Tolosanus. 17. Februar.
siluinus episcopus Veronen. 12. Septemb.
siluinus episcopus Brixiensis. 28. Septembr.
siluius mart. Alexandriæ, supra cum Aratore. 21. April.
simeon Stylites monachus Antiochiæ. 5. Ianuarij.
simeon episc. Hierosolym. mart. sub Traiano. 18. Febr.
simeon episcopus Seleuciæ, centum episcopi, & alij clerici, Visthazanes, Abedechalas, & Ananias presb. Pusicius, & filia eius virgo, mart. in Persida sub Sapore. 21. Aprilis.
simeon monachus Treuiris. 1. Iunij.
simeon cognomento Salus, Emesæ. 1. Iulij.
simeon monach⁹ in agro Mātuano. 26. Iul.
simeon Stylites iunior. 3. Septemb.
simeon senex. 8. Octobris.
similianus episc. Nannetensis. 16. Iunij.
simitrius presbyt. & alij XXII. mart. Romæ sub Antonino. 26. Maij.
simon puer mart. Tridenti. 24. Martij.
simon Chananæus & Thaddæus Apostoli, mart. in Persida. 28. Octobris.
simplicianus episcopus Mediolanen. 16. Augusti.
simplicianus mart. Catanæ, infra cum Stephano. 31. Decemb.
simplicius Papa Romæ. 2. Martij.
simplicius senator mart. Romæ sub Alexandro, supra cum Calepodio. 10. Maij.
simplicius episc. Faustinæ & mart. sub Dioclet. 15. Maij.
simplicius episc. Augustodunen. 24. Iunij.
simplicius, Faustinus, & Beatrix mart. Romæ sub Dioclet. 29. Iulij.
simplicius mart. Romæ sub Dioclet. supra cum Claudio 8. Nouemb.
simplicius episc. Veronensis. 20. Nouemb.
simplicius mart. in Africa sub Decio, supra cum Quincto. 18. Decemb.
sindulphus confessor Rhemen. 20. Octob.
sindulphus episcopus Viennen. 10. Decembris.
sirenis monachus martyr Sirmij sub Maximiano. 23. Februarij.
siricius mart. Adrumeti, infra cum Verulo. 21. Febr.
siridon episc. 2. Ianuarij.
siserandus leuita & mart. Cordubæ. 16. Iulij.
siuiardus abbas apud Cenomanos. 1. Martij.
sisinius diaconus, Diocletius, & Florentius mart. Auximi sub Dioclet. 11. Maij.
sisinius, Martyrius, & Alexāder mart. Anauniæ. 29. Maij.
sisinius mart. Cyzici sub Dioclet. 23. Nouembris.
sisinius diaconus mart. Romæ sub Maximiano, supra cum Saturnino. 29. Nouemb.
sixtus. Vide infra in, Xystus.
smaragdus mart. Romæ sub Maximiano, supra cum Cyriaco. 16. Martij. & 8. Aug.
sobel Ægyptius mart. supra cum Cantidio. 5. Augusti.
socrates & Dionysius mart. 19. Aprilis.
socrates & Stephanus mart. in Britannia. 17. Septemb.
solemnius episcopus Carnutensis. 25. Septembris.
solochanus, & socij milites mart. Chalcedone sub Maximiano. 17. Maij.
solutor mart. Rauennæ sub Dioclet. infra cum Valentino 13. Nouemb.
solutor miles mart. Taurini sub Maximiano, supra cum Octauio. 20. Nouemb.
sopatra uirgo Constantinopoli, supra cum Eustolia. 9. Nouemb.
sophia uirgo & mart. Firmi. 30. Aprilis.
sophia & Irenes mart. 18. Septemb.
sophia uidua Romæ. 30. Septemb.
sophonias propheta in Iudæa. 3. Decemb.
sophronius episcopus Hierosolymitan. 11. Martij.
sophronius episcopus in Cypro. 8. Decembris.
sosipater B. Pauli discipulus, Beroeæ. 25. Iunij.
sosius diaconus mart. Puteolis sub Dioclet. supra cum Ianuario. 19. & 23. Septemb.
sosthenes & Victor mart. Chalcedone sub Diocletiano. 10. Septembris.

ſoſthenes B. Pauli diſcipulus, Corinthi. 28. Nouembris.
ſoter Papa & mart. Romæ. 22. Aprilis.
ſoteris uirgo & mart. Romæ. 10. Feb.
ſozon mart. Pompeiopoli ſub Maximiano. 7. Septemb.
ſpecioſus monachus Romæ. 15. Martij.
ſperatus mart. Carthagine, ſupra in, Scillitani mart. 17. Iulij.
ſpes abbas, Nurſiæ. 28. Martij.
ſpes uirgo & mart. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Fide. 1. Auguſti.
ſpeuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus mart. Lingonis ſub M. Aurelio. 7. Ianuar.
Spiridion epiſcopus in Cypro, confeſſor ſub Maximino. 14. Decemb.
ſtachys epiſcopus Conſtantinopolitan. 31. Octob.
ſtacteus mart. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa. 18. Iulij.
ſtacteus mart. Romæ. 28. Septemb.
ſtaniſlaus epiſcopus Cracouienſis & mart. 7. Maij.
ſtephanus epiſcopus Lugdunenſis. 13. Feb.
ſtephanus abbas Reate. 13. Februarij.
ſtephanus mart. in Ægypto, infra cum Victore. 1. April.
ſtephanus abbas Ciſtercienſis. 17. Aprilis.
ſtephanus epiſcopus Antiochenus & mart. 25. Aprilis.
ſtephanus mart. Tarſi, ſupra cum Caſtore. 27. Aprilis.
ſtephanus Papa & mart. Romæ ſub Valeriano. 2. Auguſti.
ſtephanus ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto. 6. Auguſti.
ſtephanus Hungarorum Rex. 20. Auguſti.
ſtephanus mart. in Britannia, infra cum Socrate. 17. Septemb.
ſtephanus mart. in Hiſpania, ſupra cum Honorio. 21. Nouemb.
ſtephanus mart. Antiochiæ ſub Dioclet. 22. Nouemb.
ſtephanus iunior, Baſilius, Petrus, Andreas, & ſocij CCCXXXIX. monachi mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo. 28. Nouemb.
ſtephanus mart. in Africa, ſupra cum Claudio. 3. Decemb.
ſtephanus protomartyr, Hieroſolymis. 26. Decemb.
Eius Octaua. 2. Ianuarij.
Eiuſdem Inuentio. 3. Aug.
Eiuſdem Tranſlatio Romæ. 7. Maij.
ſtephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus mart. Catanæ 31. Decemb.
ſtercatius mart. Emeritæ ſub Dioclet. infra cum Victore. 24. Iulij.
ſtraton, Philippus, & Eutychianus mart. Nicomediæ. 17. Auguſti.
ſtraton martyr. 9. Septemb.
ſtraton mart. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hieronide. 12. Septemb.
ſtratonicus mart. Singidoni ſub Licinio, ſupra cum Hermylo. 13. Ianuarij.
ſtylianus anachoreta Hadrianopoli. 26. Nouembris.
ſtyriacus mart. Sebaſtæ ſub Licinio, ſupra cum Carterio. 2. Nouemb.
ſucceſſus mart. in Africa, ſupra cum Paulo. 19. Ianuar.
ſucceſſus mart. in Africa, ſupra cum Rogato. 28. Martij.
ſucceſſus mart. ſupra in, XVIII. mart. Cæſarauguſt. 16. Aprilis.
ſucceſſus mart. in Africa, ſupra cum Petro. 9. Decemb.
ſuitbertus epiſcopus Vuerdenſis. 1. Martij.
ſulpicius pius epiſc. Bituricenſis. 17. Ianu.
ſulpicius Seuerus epiſc. Bituricen. 29. Ianu.
ſulpicius & Seruilianus mart. Romæ ſub Traiano. 20. Aprilis.
ſuperius mart. Valencenis, ſupra cum Saluio. 26. Iunij.
ſurannus abbas. 24. Ianuarij.
ſuſanna, Marciana, & Palladia mart. cum filijs paruulis. 24. Maij.
ſuſanna uirgo & mart. Romæ ſub Dioclet. 11. Auguſti.
ſuſanna & Martha mart. 20. Septemb.
ſuuithunus epiſcopus Vuintonien. 2. Iulii.
ſyagrius epiſc. Auguſtodunen. 27. Auguſti.
ſycus & Palatinus m. Antiochiæ. 30. Maij.
ſymmachus Papa Romæ. 19. Iulij.
ſymphorianus mart. Romæ, ſupra cum Claudio. 7. Iulij.
ſymphorianus mart. Auguſtoduni ſub Aureliano. 22. Auguſti.
ſymphorianus mart. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 8. Nouemb.
ſymphoroſa martyr in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone. 2. Iulij.
ſymphoroſa, & ſeptem eius filii, Creſcens, Iulianus, Nemeſius, Primitiuus, Iuſtinus, Stacteus, & Eugenius mart. Tibure ſub Hadriano. 18. Iulij.
ſymphronius mart. in Africa, ſupra cum Felice. 3. Feb.
ſymphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mart. Romæ. 26. Iulij. & 31. Oct.

† Syluia mater S. Gregorij magni ſyncle-
Romæ 3. Nouemb.

ſyncletica, Alexandriæ. 5. Ianuarij.
ſyndimius mart. Nicomediæ, ſupra cum Cyriaco. 19. Decemb.
ſyneſius & Theopompus mart. 21. Maij.
ſyneſius lector mart. Romæ ſub Aureliano. 12. Decemb.
ſyntyches, Philippis. 22. Iulij.
ſyrus epiſcopus Papienſis. 9. Decembris. & cum Iuuentio eiuſdem vrbis epiſcopo. 12. Septemb.
ſyrus epiſcopus Genuenſis. 29. Iunij.

T

TAMMARVS confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. 1. Septemb.
tarbula mart. ſub Sapore, ſupra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Aprilis.
tatiana mart. Romę ſub Alexandro. 12. Ian.
tatianus diaconus martyr Aquileiæ ſub Numeriano, ſupra cum Hilario. 16. Martij.
tatianus mart. in Phrygia ſub Iuliano, ſupra cum Macedonio. 12. Septemb.
tatio mart. in Iſauria ſub Dioclet. 24. Aug.
tatta mart. Damaſci, ſupra cum Paulo. 25. Septemb.
taurinus epiſcopus Ebroicenſis. 11. Auguſti.
taurio mart. Amphipoli, ſupra cum Aucto. 7. Nouemb.
tecla mart. Romæ, ſupra cũ Petro. 26. Mart.
tecla mart. in Palæſtina ſub Dioclet. infra cum Timotheo. 19. Auguſti.
tecla, Adrumeti, ſupra cum Bonifacio. 30. Auguſti.
tecla uirgo & mart. Aquileiæ ſub Nerone, ſupra cum Euphemia. 3. Septemb.
tecla virgo & mart. Iconij ſub Nerone. 23. Septemb.
tecla abbatiſſa in Germania. 15. Octob.
teleſphorus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 5. Ianuarij.
terentianus epiſcopus Tudertinus mar. ſub Hadriano. 1. Septemb.
terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij mart. in Africa ſub Decio. 10. Aprilis.
terentius epiſcopus Iconij & mart. 21. Iun.
terentius mart. Tuderti ſub Diocl. ſupra cum Fidentio. 27. Septemb.
tertius confeſſor in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Dionyſia. 6. Decemb.
tertulla virgo & mart. Cirthæ ſub Valeriano, ſupra cum Æmiliano. 29. Aprilis.
tertullianus epiſcopus Bononien. 27. Apr.
tertullianus presbyt. & mart. Romæ ſub Valeriano. 4. Auguſti.
thaddæus Apoſt. mar. in Perſide, ſupra cum Simone. 28. Octob.
thæa mart. in Palæſtina, ſupra cum Meuri. 19. Decemb.
thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſocij mar. Edeſſæ ſub Numeriano. 20. Maij.
Thalus mart. Laodiceæ ſub Dioclet. infra cum Trophimo. 11. Martij.
thamel, & ſocij mart. ſub Hadriano. 4. Septembris.
tharacus, Probus, & Andronicus mart. Tarſi ſub Dioclet. 11. Octob.
tharaſius epiſcopus Conſtantinopolitan. 25. Februarij.
tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſocij mart. Alexandriæ. 31. Ianuarij.
tharſicius acolytus mart. Romæ. 15. Augu.
tharſilla virgo, Romæ. 24. Decemb.
thecuſa uirgo mart. Ancyræ, infra cum Theod. 18. Maij.
themiſtocles mart. in Lycia ſub Decio. 21. Decemb.
theoctiſtes uirgo in Paro inſula. 10. Nou.
theodardus epiſcopus Leodienſis & marty. 10. Septemb.
theodemirus monachus mar. Cordubæ. 25. Iulij.
theodora mart. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Martij.
theodora mar. Romæ ſub Hadriano. 1. Apr.
theodora uirgo, & Didymus mart. Alexandriæ ſub Dioclet. 28. Aprilis.
theodora virgo mart. Tarracinæ ſub Domitiano, ſupra cũ Flauia Domitilla. 7. Maij.
theodora pœnitens, Alexandriæ. 11. Sept.
theodora Romæ ſub Dioclet. 17. Septemb.
theodoricus presbyt. Rhemenſis. 1. Iulij.
theodorus monachus in Ægypto. 28. Decembris.
theodorus mart. Heracleæ ſub Licinio. 7. Februarij.
theodorus mart. Romæ, ſupra cum Alexandro. 17. Martij.
theodorus epiſc. Irenæus diaconus, Serapion & Ammonius lectores mart. Pentapoli. 26. Martii.
theodorus & Pauſilippus mart. ſub Hadriano. 15. Aprilis.
theodorus Trichinas. 20. Aprilis.
theodorus epiſc. Anaſtaſiopolis. 22. Aprilis.
theodorus epiſcopus Bononienſis. 5. Maij.
theodorus epiſcopus Papienſis. 20. Maij.
theodorus epiſcopus Cyrenenſis confeſſor ſub Diocletiano. 4. Iulij.
theodorus mart. Romæ ſub Gallieno, ſupra cum Lucilla. 29. Iulij.
theodorus mart. Nicomediæ, infra cum Zenone.

Teresæ V. Fund: ord: Carmelitarum 15. Octob:

none. 2. Septembris.
theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mart. sub Maximiano. 4. Septemb.
theodorus mart. Constantinopoli sub Valente, infra cum Vrbano. 5. Septemb.
theodorus mart. Hadrianopoli sub Maximiano, supra cum Maximo. 15. Septemb.
theodorus episc. Cantuariensis 19. Septem.
theodorus, Philippa eius mater, & socij mart. Pergæ sub Antonino. 20. Septem.
theodorus presb. mart. Antiochiæ sub Iulia no. 23. Octob.
theodorus abbas Viennæ. 29. Octob.
theodorus miles mart. Amaseæ sub Maximian. 9. Nou.
theodorus episcopus Ægyptius, mart. Alexandriæ sub Maximino, supra cum Fausto. 26. Nouemb.
theodorus mart. Antioch. supra cum Polycarpo. 7. Decemb.
theodorus mart. Antiochiæ, supra cum Druso. 14. Decemb.
Theodorus mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Irenæo. 15. Decemb.
theodorus mansionarius eccl. S. Petri Romæ. 26. Decemb.
theodorus monachus, & Theophantes episcopus Nicænus, confessores Constantinopoli sub Leone & Theophilo. 27. Decembris.
theodosia mart. in Paphlagonia, supra cum Alexandra. 20. Martij.
theodosia mart. supra cũ Domitio. 23. Mart.
theodosia uirgo Tyra mart. Cæsareæ sub Maximino. 2. Aprilis.
theodosia, & aliæ XII. mart. Cæsareæ sub Dioclet. 29. Maij.
theodosius cœnobiarca in Cappadocia. 11. Ianuarij.
theodosius mart. supra cum Quadrato. 26. Martij.
theodosius episc. Antisiodorensis. 17. Iulij.
theodosius, Lucius, Marcus, & Petrus milites mart. Romæ. 25. Octob.
theodota mart. Constantinopoli sub Leone Iconoclasta. 17. Iulij.
theodota cum Euodio, & alijs duobus filijs mart. Niceæ. 2. Augusti.
theodotus mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ian.
theodotus episc. Cyriniæ confessor sub Licinio 6. Maij.
theodotus, Thecusa, Alexandra, Claudia, Faina, Euphrasia, Matrona, & Iulitta uirg. & mart. Ancyræ. 18. Maii.
theodotus mart. in Scythia, supra cum Marcellino. 5. Iulij.
theodotus, Ruffina, & Ammia, Cæsareæ. 31. Augusti.
theodotus episcopus Laodicæ. 2. Nouemb.
theodotus mart. Heracleæ, supra cum Clemente. 14. Nouemb.
theodulphus episcopus Laubiensis. 24. Iun.
theodulus mart. Cæsareæ. 17. Februarij.
theodulus presbyter Antiochię. 23. Mar.
theodulus, Anesius, Felix, Cornelia, & socij mart. in Africa. 31. Martij.
theodulus lector mar. Thessalonicæ sub Maximiano, supra cũ Agathopode. 4. Apr.
theodulus mart. sub Hadriano, supra cum Exuperio. 2. Maij.
theodulus presb. mart. Romæ sub Traiano, supra cum Alexandro Papa. 3. Maij.
theodulus mart. in Phœnicia, supra cum Leontio. 18. Iunij.
theodulus mart. Romæ, supra cum Symphronio. 26. Iulij. & 31. Octob.
theodulus mart. in Phrygia sub Iuliano, supra cum Macedonio. 12. Septemb.
theodulus, Saturninus, Euporus, Gelasius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Basilides, & Euaristus mart. in Creta sub Decio. 23. Decemb.
theogenes mart. in Hellesponto, supra cum Cyrino. 3. Ianuarij.
theogenes episcopus Hipponen. & alij XXXVI. mart. sub Valeriano. 26. Ianuar.
theogonius mart. Edessæ sub Maximiano, supra cum Bassa. 21. Augusti.
theonas mart. in Cilicia, sub Dioclet. *infra* cum Zosimo. 3. Ianuarij.
theomas mart. sub Dioclet. infra cum Victore. 20. Aprilis.
theonas episcopus Alexandrinus. 23. Aug.
theonestus episc. Altini, & mart. 30. Oct.
theonilla mart. Ægææ sub Dioclet. supra cum Claudio. 23. Augusti.
theopemptus mart. in Cilicia sub Dioclet. infra cum Zosimo. 3. Ianuarij.
theophantes monachus Constantinopoli, confessor sub Leone Armeno. 12. Martij.
theophantes, & socij Constantinopoli. 4. Decemb.
theophanes monachus, episcopus Nicænus, supra cum Theodoro. 27 Decemb.
theophila uirgo mart. Nicomediæ sub Dioclet. supra cum Inde. 28. Decemb.
theophilus diaconus, & Helladius mart. in Libya. 8. Ianuarij.
theophilus scholasticus mart. Cæsareę. 6. Februarij.
theophilus mat. supra cũ Saturnino. 6. Feb.

theophilus mart. Romæ, supra cum Macario. 28. Februarij.
theophilus episcopus Cæsariensis. 5. Mart.
theophilus episc. Nicomediensis. 7. Martij.
theophilus episcopus Brixiensis. 27. April.
theophilus prætor mart. in Cypro. 22. Iul.
theophilus mart. sub Dioclet., infra cum Trophimo. 23. Iulij.
theophilus mart. Alexandriæ, supra cum Ammone. 8. Septemb.
theophilus monachus Constantinopoli, confessor sub Isaurico. 2. Octob.
theophilus episc. Antiochenus. 13. Oct.
theophilus mart. Cæsareæ sub Decio, supra cum Germano. 3. Nouemb.
theophilus miles mart. Alexandriæ, supra cum Ammone. 20. Decemb.
theophistes & Theophistus mart. Romæ sub Hadriano supra cum Eustachio. 20. Septemb.
theopõpus mart. supra cũ Synesio. 21. Maij.
theoprepides mart. supra cum Phileto. 27. Martij.
theoticus mart. Antinoi, supra cum Ariano. 8. Martij.
theotimus episcopus Tomis. 20. Aprilis.
theotimus mart. sub Maximino, supra cum Domnino. 5. Nouemb.
theotimus & Basilianus mart. Laodiceæ. 18. Decemb.
theotimus mart. Tripoli, supra cum Luciano. 24. Decemb.
thespesius mart. in Cappadocia sub Alexandro. 1. Iun.
thespesius mart. Nicææ sub Maximino, supra cum Eustachio. 20. Nouemb.
thessalonica mart. Amphipoli, supra cum Aucto. 7. Nouemb.
theusetta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mart. Nicææ. 13. Martij.
thomaides mart. Alexandriæ. 14. Aprilis.
thomas Aquinas ord. Prædic. in monast. Fossænouæ. 7. Martij.
thomas episcopus Herfordiensis. 2. Octob.
thomas monachus Antiochiæ. 18. Nouem.
thomas Apostolus, mar. Calaminæ. 21. Dec. Eius Vigilia. 20. Decemb. Eiusdem Translatio, Edessæ. 3. Iulij.
thomas episc. Cantuarien. & mart. 29. Dec.
thraseas episcopus Eumeniæ, mart. Smyrnæ. 5. Octob.
thrason, Pontianus, & Prætextatus mart. Romæ sub Maximiano. 11. Decemb.
thyrsus, & Proiectus mart. 24 Ianuarij.
thyrsus, Leucius, & Callinicus mart. Apoloniæ sub Decio. 28. Ianuarij.
thyrsus mart. Alexand supra cum Saturnino. 31. Ianuarij.
thyrsus diaconus mart. Augustuduni, supra cum Andochio. 24. Septemb.
tiberius, Modestus, & Florentia mart. in territ. Agathensi sub Dioclet. 10. Nouemb.
tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. Romæ sub Alexandro. 14. Aprilis.
tiburtius mart. Romæ sub Dioclet. 11. Aug.
tiburtius mart. in Sabinis, supra cum Hyacintho. 9. Septemb.
tigides & Remedius episcopi, in oppido Vapingo. 3. Februarij.
tigrius presbyt. & Eutropius lector mart. Constantinopoli. 12. Ianuarij.
timolaus, duo Dionysij, Pausides, Romulus, duo Alexandri, & Agapius mart. Cæsareæ sub Diocletiano. 24. Martij.
timon diaconus de VII. mart. Corinthi. 19. Aprilis.
timotheus discipulus B. Pauli, episcopus Ephesinus & mart. 24. Ianuarij. Eiusdem Translatio, Constantinopoli. 9. Maij.
timotheus mart. Romæ sub Antonino, supra cum Marco. 24. Martij.
timotheus & Diogenes mart. in Macedonia. 6. Aprilis.
timotheus & Maura mart. in Thebaide. 3. Maij.
timotheus, Polius, & Eutychius diaconi mart. in Mauritania. 21. Maij.
timotheus mart. Romæ, supra cum Faustino. 22. Maij.
timotheus episc. Prusiadis, mart. sub Iulian. 10. Iunij.
timotheus, Tecla, & Agapius mart. in Palæstina sub Dioclet. 19. Augusti.
timotheus mart. Romæ. 22. Augusti.
timotheus & Apollinaris mar. Rhemis. 23. Augusti.
timotheus & Faustus mart. Antiochiæ. 8. Septembris.
timotheus diaconus mart. in Mauritania. 19 Decemb.
titianus episcopus Opitergij. 16. Ianuarij.
titianus episcopus Brixiensis. 3. Martij.
titus discip. B. Pauli, & Cretensium episcopus 4. Ian.
titus diaconus mart. Romæ sub Gothis. 16. Augusti.
tobias mart. Sebastæ sub Licinio, supra cum Cartherio. 2. Nouemb.
torpes mart. sub Nerone, Pisis in Tuscia. 17. Maij.

torqua-

torquatus episcopus Accitanus, Ctesiphon, Secundus, Indaletius, Cæcilius, Hesychius, & Euphrasius episcopi in Hispania. 15. Maij.
totnanus diaconus mart. Herbypoli, supra cum Chyliano. 8. Iulij.
trãquillinus mar. Romæ sub Dioclet. 6. Iul.
transfiguratio Domini in monte Thabor. 6. Augusti.
translatio S. Andreæ Apostoli, Constantinopoli. 9. Maii.
Augustini episcopi, Papiæ. 28. Februarii.
Dominici ord. Præd. Bononiæ. 24. Maii.
Francisci confessoris, Assisii. 25. Maij.
Frigdiani episcopi Lucensis. 18. Nouem.
Gregorij Nazianzeni, Romę. 11. Iunij.
Herculani episc. & mart. Perusiæ. 1. Mar.
Hieronymi presbyteri, Romæ. 9. Maii.
Ignatij episcopi & mart. Antiochiæ. 17. Decemb.
Ioannis Chrysostomi. Constantinopoli. 27. Ianuarij.
Iulianæ uirginis & mart. Cumis. 16. Feb.
Lucæ Euãgelistæ, Cõstãtinopoli. 9. Maij.
Marci Euangelistæ, Venetijs. 31. Ianuar.
Mariæ Iacobi, Verulis. 25. Maij.
Marinæ uirginis, Venetijs. 17. Iulij.
Martini episcopi, Turonis. 4. Iulij.
Matthæi Apostoli, Salerni. 6. Maij.
Monicæ matris S. Augustini, Romæ. 9. Aprilis.
Micolai episcopi Myreæ, Barij in Apulia. 9. Maij.
Srephani protomartyris, Romæ. 7. Maij.
Thomæ Apostoli, Edessæ. 3. Iunij.
Timothei Ephesiorum episc. Constantinop. 9. Maij.
trecenti Martyres Carthagine sub Valeriano. 24. Aug.
trecenti Martyres Colonię sub Maximiano. 15. Octob.
trecenti &decẽ Martyres in Persíde. 9. Maij.
trecenti decem & octo Martyres Coloniæ, sub Maximiano, supra cum Gereone. 10. Octob.
trecenti trigintanouem Monachi mart. Constantinopoli sub Copronymo, supra cum Stephano. 28. Nouemb.
trecenti quinquaginta Monachi martyres in Syria. 31. Iulij.
trecenti septuagintaquinque Martyres sub Decio, supra cum Paramone. 29. Nouembris.
tres milites mart. Romæ sub Nerone. 2. Iul.
tres pueri in Babylonia 16. Decemb.
triginta milites mart. Romæ sub Dioclet. 1. Ianuarij.
triginta milites mart Antiochiæ, supra cum Marco. 28. Septemb.
triginta Martyres Romæ sub Dioclet. 22. Decemb.
trigintatres Martyres Nicææ. 16. Augusti.
trigintaquatuor mart. Lugduni sub Antonino, supra cum Alexandro. 24. Aprilis.
trigintaseptem Martyres in Thracia. 20. Augusti.
trigintaocto Monachi mart in monte Sina. 14. Ianuarij.
trigintanouem Martyres in Palæstina sub Maximino. 4. Maij.
triphenes mart. Cyzici. 31. Ianuarij.
triphina mart. in Sicilia, supra cum Agathone. 5. Iulij.
tripos mart. Romæ sub Aureliano, supra cum Basilide. 10. Iunij.
troadius mart. Neocæsareæ sub Decio. 28. Decemb.
troianus episcopus Santonensis. 30. Nouembris.
trophimus & Thalus mart. Laodiceæ sub Diocletiano. 11. Martij.
trophimus & Eucarpius mart. 18. Martii.
trophimus & Theophilus mart. sub Dioclet. 23. Iulii.
trophimus, Sabbatius, & Dorimedon mar. Antiochiæ & Synnadæ sub Probo. 19. Septemb.
trophimus discipulus B. Pauli, & episcopus Arelaten. 29. Decemb.
trudo presbyter in pago Hasbanio. 23. Nouembris.
tryphenna & Tryphosa Iconii. 10. Nouembris.
tryphillus episcopus in Cypro. 13. Iunii.
tryphon mart. in Africa, supra cum Aquilino. 4. Ianuarii.
tryphon, & alii XII. mart. Alexandriæ. 3. Iulii.
tryphon & Respicius martyres, & Nympha virgo. 10. Nouemb.
tryphonia vxor Decii, Romæ. 18. Octobris.
tryphosa, Iconii, supra cum Tryphenna. 10. Nouemb.
turianus episcopus in Britannia. 13. Iulii.
turibius episcopus Asturicensis. 16. Aprilis.
tychicus B. Pauli discipulus, in Cypro. 29. Aprilis.
tychon episcopus in Cypro. 16. Iunii.

tyran-

tyrannio, Siluanus, Peleus, & Nilus episcopi, & Zenobius presbyt. mart. in Phœnicia sub Diocletiano. 29. Februarij.

V

VALENS episcopus & mart. cum tribus pueris. 21. Maij.
valés diaconus, Paulus, & alij nouem mart. Cæsareæ sub Maximino. 1. Iunij.
valens episcopus Veronensis. 26. Julij.
valentina uirgo & mart. cum socia in Palæstina. 25. Iul.
valentinus presbyter & martyr Romæ sub Claudio. 14. Februarij.
valentinus episcopus Interamnen. & mart. 14. Februar.
valentinus episc. Treuiren. & mart. 16. Iul.
valentinus episcopus. 29. Octob.
valentinus ptesbyt. & Hilarius diaconus mart. Viterbij sub Maximiano. 3. Nou.
valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. Rauennæ sub Dioclet. 11. Nouemb.
valentinus, Solutor, & Victor mart. Rauennæ sub Dioclet. 13. Nouemb.
valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola mart. Rauennæ sub Maximiano. 16. Decembris.
valentio mart. Dorostori, supra cum Passicrate. 25. Maij.
valeria mart. Mediolani. 28. Aprilis.
valeria mart. Cæsareæ, infra cum Zenaide. 5. Iunij.
valeria virgo & mart. Lemouicis. 9. Decembris.
valerianus mart. Romæ sub Alexandro, supra cum Tiburtio. 14. Aprilis.
valerianus martyr Antiochiæ, supra cum Restituto. 23. Augusti.
valerianus mart. Alexandriæ sub Maximino, supra cum Hieronide. 12. Septemb.
valerianus mart. Cabilonen. 15. Septemb.
valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. Nouioduni. 17. Septemb.
valerianus episcopus Aquileiensis. 27. Nouembris.
valerianus, Vrbanus, Crescens, Eustachius, Cresconius, Crescentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus episcopi & confessores in Africa. 28. Nouemb.
valerianus episcopus in Africa sub Geiserico. 15. Decemb.
valerius episcopus Cæsaraugustan. 28. Ianuarij.
valerius discipulus beati Petri, & episcopus Treuiren 29. Ianuarij.
valerius & Ruffinus martyres Suessione sub Dioclet. 14 Iunij.
valerius mart. in Africa, supra cum Ruffino. 16. Nouembris.
varicus mart. in Africa, supra cum Secundo. 15. Nouemb.
varus miles, & septem Monachi mart. in Ægypto sub Maximino. 19. Octobris.
vbaldus episcopus Eugubinus. 16. Maij.
vedastus episc. Atrebatensis. 6. Febr.
venantius episcopus & mart. 1. Aprilis.
venantius, & alij decem mart. Camerini sub Decio. 18. Maii.
venantius abbas Turonis. 13. Octob.
venerius episcopus Mediolanensis. 4. Maij.
venerius eremita insula Palmaria. 13. Septembris.
veneranda uirgo mart. in Gallia sub Antonino. 14. Nouemb.
venerandus mart. Trecen. sub Aureliano. 14. Nouemb.
venustianus præses mart. Spoleti sub Maximiano, supra cum Sabino. 30 Decemb.
venustus mart. in Africa, supra cum Heliodoro. 6. Maij.
venustus mart. Romæ, supra cum Faustino. 22. Maij.
veranus episcopus in territorio Aurelianensi. 19. Octobris.
veranus episcopus Lugdunen. 11. Nouemb.
verecundus episcopus Veronensis. 22. Octobris.
verena virgo in territorio Constantien. 1. Septembris.
verianus mart. in Tuscia sub Decio, supra cum Secundiano. 9. Augusti.
verissimus, Maxima, & Iulia mart. Vlyspone sub Dioclet. 1. Octob.
verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij XVI. mart. Adrumeti in persecut. Vuandal. 21. Februarij.
verus episcopus Viennensis. 1. Augusti.
verus episcopus Salernitan. 23. Octobris.
vetius Epagathus mart. Lugduni sub Antonino, supra cum Photino. 2. Iunij.
viator minister B. Iusti, Lugduni. 21. Octob.
viator episcopus Bergomensis. 14. Decemb.
victor mart. Ebreduni sub Dioclet. infra cum Vincentio. 22. Ianuarij.
victor mart. Alexandriæ, supra cum Saturnino. 31. Ianuarij.
victor mart. in Ægypto sub Numeriano, infra cum Victorino 25. Februarij.
victor confessor in territorio Archiacensi. 26. Februarii.

victor, Victorinus, Claudianus, & Bassa mart. Nicomediæ. 6. Martij.
victor mart. in Africa. 10. Martij.
victor mart. supra cum Photina. 20. Martij.
victor mart. Thessal. supra cum Domnino. 30. Martij.
victor & Stephanus mart. in Ægypto. 1. Aprilis.
victor mart. Bracari. 12. Aprilis.
victor, Zoticus, Zenon, Acindinus, Cæsarius, Seuerianus, Chrysophorus, Theonas, & Antoninus mart. sub Dioclet. 20. Aprilis.
victor mart. Mediolani sub Maximiano. 8. Maij.
victor & Corona mart. in Syria sub Antonino. 14. Maij.
victor mart. Alexandriæ, supra cum Adrione. 17. Maij.
victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mart. Massiliæ. 21. Iulij.
victor, Stercatius, & Antinogenes mart. Emeritæ sub Dioclet. 24. Iulij.
victor Papa & mart. Romæ. 28. Iulij.
victor episc. Vticensis. 23. Augusti.
victor mart. in Hispania. 26. Augusti.
victor episc. & mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Nemesiano. 10 Septembr.
victor mart. Chalcedone sub Dioclet. supra cum Sosthene. 10. Septemb.
victor mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Cypriano. 14. Septemb.
victor mart. in Gallia sub Maximiano, supra cum Mauritio. 22. Septembris.
victor & Vrsus martyres Solodori sub Maximiano. 30. Septembris.
victor, & socij mart. in territ. Colonien si. 10. Octob.
victor, Alexander, & Marianus mart. 17. Octobris.
victor episc. Capuanus. 17. Octobris.
victor mart. in Africa, supra cum Publio. 2. Nouembris.
victor mart. Rauenę sub Dioclet. supra cum Valentino. 13. Nouemb.
victor mart. Nicomediæ, supra cum Ambico. 3. Decemb.
victor mart. Romæ sub Valeriano, supra cum Irenæo. 15. Decemb.
victor mar. in Africa, infra cum Victuro 18. Decembris.
victor mart. in Africa, supra cum Castore. 28. Decembris.
victor mart. in Africa, supra cum Dominico. 29 Decembris.
victoria mart. Cordubæ sub Dioclet. supra cum Aciselo. 17. Nouemb.
victoria virgo & mart. Romæ sub Decio. 23 Decembris.
victorianus Proconsul, duo germani Aquisgregiēses, duo Frumētij mercatores mart. in Africa sub Hunnerico. 23. Martij.
victorianus mart. in Hauria, supra cum Aquilino. 16. Maij.
victoricus mart. in Africa sub Valeriano, supra cum Montano. 24. Februarij.
victoricus, Fuscianus, & Gentianus mart. Ambiani sub Maximiano. 11. Decemb.
victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioscorus, Serapion, & Papias mar. in Ægypto sub Numeriano. 25. Febru.
victorinus mart. Nicomediæ, supra cum victore. 6. Martij.
victorinus mart. Nicomediæ, supra cum Pastore. 29. Martij.
victorinus mart. Romæ sub Traiano, supra cum Marone. 15. Aprilis.
victorinus mart. Aruernis, supra cum Cassio. 15. Maij.
victorinus confessor Camerini. 8. Iunij.
victorinus mart. Romę, supra cum Claudio. 7. Iulij.
victorinus episcop. Amiterni mart. Romæ sub Nerua Traiano. 5. Septemb.
victorinus mart. Messanæ, supra cum Placido. 5. Octob.
victorinus episc. Pictauien. mart. sub Dioclet. 2. Nouemb.
victorinus mart. Romæ sub Dioclet. supra in, Quatuor Coronati. 8. Nouemb.
victorinus mart. Rauennæ sub Dioclet. supra cum Valentino. 11. Nouemb.
victorinus mart. in Africa, supra cum Seuero. 2. Decemb.
victorinus mart. in Africa, infra cum Victuro. 18. Decembris.
victorius mart. Cęsareę, supra cum Polyeucto. 21. Maij.
victorius episcopus Cenomanen. 1. Septembris.
victorius mart. Legione sub Dioclet. supra cum Claudio. 30. Octobris.
victricius episc. Rhotomagen. sub Iuliano. 7. Augusti.
victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij XXX. mart. in Africa. 18. Decembris.
Vigilia Epiphaniæ Domini. 5. Ianuarij.
Matthiæ Apostoli. 23. Februarij.
Ioannis Baptistæ. 23. Iunij.
Petri & Pauli Apost. 28. Iunij.
Iacobi Apostoli. 24. Iulij.

Laurentij mart. 9. Augusti.
Assumptionis B. Mariæ. 14. Augusti.
Bartholomæi Apostoli. 24. Augusti.
Matthæi Apostoli. 20. Septembris.
Simonis & Judæ Apost. 27. Octob.
Omnium Sanctorum. 31. Octob.
Andreæ Apostoli. 29. Nouembris.
Thomæ Apostoli. 20. Decembris.
Natiuitatis Domini. 24. Decembr.
vigilius episcopus Tridentin. & mart. 26. Iunij.
vigilius episc. Brixiensis. 26. Septemb.
viginti martyres Tarsi sub Dioclet. 6. Iunij.
viginti Martyres Nicomediæ sub Dioclet. 23. Decemb.
vigintitres Mart. Romæ sub Dioclet. 5. Augusti.
vigor episc. Baiocensis. 1. Nouemb.
vincentius leuita & mart. Valentiæ. 22. Ianuarij.
vincentius, Orontius, & victor mart. Ebreduni sub Dioclet. 22. Ianuarij.
vincentius mart. in Africa, supra cum Datiuo. 27. Ianuarij.
vincentius Ferrerius ord. Præd. in Britannia. 5. Aprilis.
vincentius mart. Cuacoliberi. 19. Aprilis.
vincentius confessor Ebreduni, supra cum Marcellino. 20. Aprilis.
vincétius mart. in Portu Romano. 24. Maij.
vincentius presbyter Lerinensis. 24. Maij.
vincentius leuita & mart. Agenni. 9. Iunij.
vincentius mart. Romæ. 24. Iulii.
vincentius mart. Romæ sub Commodo, supra cum Eusebio. 25. Augusti.
vincentius & Lætus mart. in Hispania. 1. Septembris.
vincentius abbas & mart. in Hispania. 11. Septembris.
vincentius, Sabina, & Christeta mart. Abulæ. 27. Octobris.
vincula S. Petri, Romæ. 1. Augusti.
vindemialis, Eugenius, & Longinus episcopi & mart. in Africa sub Hunnerico. 2. Maij.
vindonius confessor in Campania, supra cum Prisco. 1. Septembris.
virgines sex mart. Nicomedię sub Maximiano. 19. Maii.
virgines septem mart. Sirmii. 9. Aprilis.
virgines XL. mart. Heracleæ sub Licinio. 1. Septembris.
virgines XL. mart. Antiochię sub Decio. 24. Decemb.
virgines plurimæ martyres in Africa sub Hunnerico. 16. Decembris.
visitatio B. Mariæ ad Elizabeth. 2. Iulii.
vissia virgo & mart. Firmi. 12. Aprilis.
vitalianus Papa, Romæ. 27. Ianuarii.
vitalianus episc. Capuanus. 16. Iulii.
Vitalicus mart. Ancyræ, supra cum Ruffino. 4. Septemb.
vitalis, Reuocatus, & Fortunatus martyres, Smyrnæ. 9. Ianuarii.
vitalis mart. in Africa, supra cum Epicteto. 9. Ianuarii.
vitalis, Felicula, & Zenon mart. Romæ. 14. Februarii.
vitalis mart. Alexandriæ, supra cum Aratore. 21. Aprilis.
vitalis mart. Rauennæ. 28. Aprilis.
vitalis mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulii.
vitalis mart. Romæ sub Antonino, supra in, Septem fratres. 10. Iulii.
vitalis mart. in Gallia sub Maximiano, supra cum Mauritio. 22. Septemb.
vitalis mart. Cæsareæ sub Decio, supra cum Germano. 3. Nouembris.
vitalis & Agricola mar. Bononię. 4. Nouembris.
vitus, Modestus, & Crescentia mart. in Lucania sub Dioclet. 15. Iunii.
viuentiolus episcopus Lugdunen. 12. Iulii.
viuentius confessor in monast. Versiaco. 13. Ianuarii.
viuianus episc. Santonensis. 28. Augusti.
viuina virgo, Bigardis. 17. Decembris.
vldaricus episcopus Augustæ. 4. Iulii.
vlpianus mart. Tyri sub Maximiano. 3. Aprilis.
volusianus episcopus Turonen. 18. Ianuarii.
vrbanus mart. Antiochiæ sub Decio, supra cum Babyla. 24. Ianuarii.
vrbanus mart. in Africa. supra cum Cyrillo. 8. Martii.
vrbanus episcopus Lingonienſis. 2. Aprilis.
vrbanus mart. supra in, XVIII. Mart. Cæsaraug. 16. Aprilis.
vrbanus Papa & mart. Romæ. 25. Maii.
vrbanus mart. in Campania sub Dioclet. supra cum Aristone. 2. Iulii.
vrbanus, Theodorus, Menedemus, & socii LXXVII. mart. Constantinopoli sub Valente. 5. Septemb.
vrbanus mart. supra cum Ampliato. 31. Octobris.
Vrbanus episcopus confessor in Africa, supra cum Valeriano. 28. Nouemb.
vrbanus episcopus Theani. 7. Decembris.
vrciscenus episcopus Papiensis. 21. Iunii.

vrsicinus mart. Rauennæ. 19. Iunij.
vrsicinus episcopus Senonensis. 24. Iulij.
vrsicinus episcopus Brixiensis. 1. Decembris.
vrsicius mart. in Illyrico sub Maximiano. 14. Augusti.
vrsinus episcopus Bituricensis. 9. Nouembris.
vrsmarus episcopus, in cœnobio Laubiens. 19. Aprilis.
vrsula, & sociæ virg. & mart. Coloniæ. 21. Octobris.
vrsus episcopus Rauennæ. 13. Aprilis.
vrsus episcopus Antisiodorensis. 30. Iulij.
vrsus mart. Solodori sub Maximiano, supra cum Victore. 30. Septemb.
vsthazanes mart. in Persida sub Sapore, supra cum Simeone. 21. Aprilis.
vualabonsus diaconus & mart. Cordubæ, supra cum Petro presbytero. 7. Iunij.
vualburga virgo in Anglia, supra cum Asaphio. 1. Maij.
vualericus abbas Ambiani. 1. Aprilis.
vualfridus episcopus Eboracensis. 12. Octobris.
vuanesilius abb. monast. Blandinij. 22. Iulij.
vuenceslaus dux Boemiæ & mart. 28. Septembris.
vuenefrida virgo & mart. in Africa. 3. Nouembris.
vuigbertus presbyter in Germania. 13. Augusti.
vuilgefortes virgo & mart. in Lusitania. 20. Iulij.
vuilleadus episcopus Bremensis. 8. Nouembris.
vuillebaldus episcopus Eistetensis. 7. Iulij.
vuillibrordus episcopus Traiecten. 7. Nouembris.
vuinoeus abbas apud Bergas. 6. Nouemb.
vuiro episcopus in Scotia. 8. Maij.
vuistremundus monachus mart. Cordubæ, supra cum Petro presbytero. 7. Iunij.
vulfrannus episcopus Senonensis. 20. Mar.
vulmarus abbas in pago Bolonien si. 20. Iul.
vuolfgangus episcopus Ratisponensis. 31. Octobris.

X

XANTIPPA & Polyxena Apostolorum discipulę, in Hispania. 23. Septembris.
Xynorides mart. Antiochiæ. 24. Ianuar.
Xystus Primus Papa & mart. Romæ sub Hadriano. 6. Aprilis.
Xystus Secũdus Papa, Felicissimus & Agapitus diaconi, Ianuarius, Magnus, Innocentius, & Stephanus subdiaconi, & Quartus mart. Romæ sub Valeriano. 6. Augusti.
Xystus Tertius Papa, Romæ. 28. Martij.
Xystus episcopus Rhemensis & mart. sub Nerone 1. Septemb.

Z

ZACHARIAS Papa, Romæ. 15. Martij.
zacharias episcop. Viennensis & mart. sub Traiano. 26. Maij.
zacharias episcopus Nicomediæ & mart. 10. Iunij.
zacharias propheta. 6. Septemb.
zacharias pater B. Ioannis Baptistæ. 5. Nouembris.
zacchæus episcopus Hierosolymitan. 23. Augusti.
zacchæus mart. in Palæstina sub Diocletiano, supra cum Alphæo. 17. Nouemb.
zamas episcopus Bononien. 24. Ianuar.
zambdas episcopus Hierosolymitan. 19. Februarij.
zanitas, Lazarus, Marotas, Narses, & alij quinque martyres in Persida sub Sapore. 27. Martij.
zebina mart. Cæsareæ sub Maximino, supra cum Antonino. 13. Nouemb.
zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia mart. Cæsareæ. 5. Iunij.
zenaides & Philonilla beati Pauli discipulæ, Tarsi. 11. Octobris.
zenas mart. Philadelphiæ, infra cum Zenone. 23. Iunij.
zeno mart. Romæ supra cum Vitale. 14. Februarij.
zeno mart. 5. Aprilis.
zeno epis c. Veronensis & mart. sub Gallieno. 12. Aprilis.
Eiusdem Ordinatio. 8. Decemb.
zeno mart. sub Dioclet. supra cum Victore. 20. Aprilis.
zeno & Zenas mart. Philadelphiæ. 23. Iun.
zeno mart. Romæ cum decem millibus ducentis tribus. 9. Iulij.
zeno mart. Alexandriæ, supra cum Philippo. 15. Iulij.
zeno, Concordius, & Theodorus mart. Nicomediæ. 2. Septemb.
zeno & Chariton mart. 3. Septemb.
zeno mart. Melitinę sub Dioclet. supra cum Eudoxio. 5. Septemb.

zeno mart. in Palæstina sub Iuliano, supra cum Eusebio. 8. Septembris.
zeno miles mart. Alexandriæ, supra cum Ammone. 20. Decembris.
zeno miles martyr Nicomedię sub Dioclet. 22. Decemb.
zeno episcopus Maiumæ. 26. Decembris.
zenobia mart. Aegææ sub Dioclet. 30. Octobris.
zenobius presbyt. & martyr in Phœnicia sub Dioclet. supra cum Tyrannione. 20. Februarij.
zenobius episcopus Florentinus. 25. Maij.
zenobius presbyt. mart. Sidone sub Dioclet. 29. Octob.
zenobius episcopus Aegææ, & Zenobia eius soror mart. sub Dioclet. 30. Octob.
zenobius mart. Tripoli, supra cum Luciano. 24. Decemb.
zephyrinus Papa & mart. Romæ. 26. Aug.
zeticus mart. in Creta sub Decio, supra cum Theodulo. 23. Decembris.
zoa mart. Romæ sub Dioclet. 5. Iulij.
zoe mart. sub Hadriano, supra cum Exuperio. 2. Maij.
zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Dioclet. mart. in Istria. 24. Maij.
zoilus, & alij XIX. mart. Cordubæ. 27. Iunij.
zosima mart. in Portu Romano, supra cum Eutropio. 15. Iulij.
zosimus, Athanasius, Theopemptus, & Theonas mart. in Cilicia sub Dioclet. 3. Ianuarij.
zosimus martyr Carthagine, supra cum Heraclio. 11. Martij.
zosimus episcopus Syracusanus. 30. Martij.
zosimus anachoreta in Palestina. 4. Aprilis.
zosimus mart. Sozopoli sub Traiano. 19. Iunij.
zosimus mart. Antiochiæ, supra cum Marco. 28. Septemb.
zosimus confessor in Palæstina. 30. Nouembris.
zosimus mart. Antiochiæ, supra cum Drusо. 14. Decemb.
zosimus mart. in Macedonia, supra cum Rufo. 18. Decembris.
zosimus mart. Nicææ, supra cum Dario. 19. Decembris.
zosimus Papa, Romæ. 26. Decembris.
zoticus, Rogatus, Modestus, Castulus, & XL. milites mart. in Africa. 12. Ianuarij.
zoticus mart. Tibure. 12. Ianuarij.
zoticus martyr Alexãdriæ, supra cum Tharsicio. 31. Ianuarij.
zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mart. Romæ. 10. Februarij.
zoticus mart. sub Dioclet. supra cum Victore. 20. Apr.
zoticus episcopus Comanæ mart. sub Seuero. 21. Iulij.
zoticus mart. Nicomediæ sub Maximiano, supra cum Agathonico. 22. Augusti.
zoticus mart. Nicomediæ, supra cum Dasio. 21. Octob.
zoticus presbyter Constantinopoli. 31. Decembris.

FINIS.

INDEX TOPOGRAPHICVS,

IN QVO

Relatis primum prouincijs, vrbibus, oppidis, ac locis omnibus, de quibus in hoc Martyrologio fit mentio.

Singulis deinde Sanctorum nomina, ad quos pertinent, subiectuntur ordine alphabetico.

A

Aberdo in Hibernia.
Abula in Hispania.
Achaia.
Adrumetum.
Ægæa in Cilicia.
Ægina insula.
Ægyptus.
Æmilia Italiæ prouincia.
Æthiopia.
Africa.
Agathense territorium.
Agaunense monasterium.
Agennum in Gallia.
Agrigentum.
Alba in Pannonia.
Albanum.
Albigensis ciuitas.
Albintimelium in Liguria.
Alexandria.
Altinum.
Aluerniæ mons in Etruria.
Amasæa in Ponto.
Amastris in Paphlagonia.
Amathunta in Cypro.
Ambianum, Ambianenses, & Ambianense territorium.
Ameria in Vmbria.
Amida in Mesopotamia.
Amisus in Paphlagonia.
Amiternum in Vestinis.
Amphipolis in Macedonia.
Anagnia.
Anastasiopolis.
Anaunia.
Anazarbus in Cilicia.
Ancona.
Ancyra in Galatia.
Andenia apud Septem Ecclesias.
Andegauum.
Anderlacum.
Anglia.
Antineum, & Antinoopolis in Aegypto.
Antiochia Pisidiæ.
Antiochia in Syria.
Antisiodorum, Antisiodorensis pagus, & Antisiodorense territorium.
Antrum insula Ligeris.
Apamea in Phrygia.
Apamea in Syria.
Aphrodisia in Caria.
Apollonia.
Aquæ in Gallia.
Aquila in Vestinis.
Aquinum.
Arabia.
Arabissum in Armenia inferiore.
Ararath mons.
Arausica in Gallia.
Arbela in Persia.
Arbona in Germania.
Arcanum in Latio.
Archiacum.
Arelate.
Aretium in Tuscia.
Argentomachum castrum.
Argentoratum, & Argentoratense territoriun.
Ariminum.
Armenia.
Aruerni.
Ascalo.
Asculum in Piceno.
Asia.
Assisium in Vmbria.
Astensis vrbs.
Astiagensis ciuitas.
Asturicensis ciuitas.
Athenæ.
Atina.
Attrebatum, vel Attrebatensis pagus, & Attrebatense territorium.
Auenio.
Augiense monast. in Gallia.
Augusta in Rhetia.
Augusta Euphratesia.
Augusta Veromanduorum.
Augusta in Britannia.
Augustodunum, & Augustodunense territorium.
Auriensis ciuitas in Vestinis.
Aulona.
Aureliani, & Aurelianense territorium.
Auscium.
Austria.
Auximum in Piceno, vel Oximum, & Oximensis pagus.

B

Babucum in Hernicis.
Babylonia.
Baioci.
Bamberga.
Barcino.
Barium.
Begabar.
Bellouacum.
Beluacense territorium.
Beneuentum.
Belgæ.
Bergomum.
Beroea.
Berytus.
Bethlehem Iudæ.

Bigardæ prope Bruxellam.
Bingia in Monguntinensi dioœcesi.
Bisuntinum territorium.
Bithynia.
Biturices, & Bituricense territorium.
Blauium castrum.
Blesæ.
Bobacense monasterium.
Blandinium monasterium.
Bobiense monasterium.
Boemia.
Bolonienſis pagus Galliæ.
Bonna in Germania.
Bononia.
Brabantia.
Bracarum.
Brema.
Brincola in Prouincia.
Briecensis ciuitas.
Britannia.
Britannia Minor.
Briuates apud Aruernos.
Brixia.
Brixino.
Brugæ Flandrorum.
Brundusium.
Bulgaria.
Burdigala.
Burgæ in Hispania.
Byblus in Palæstina.
Byblus in Phœnicia.

C

CAbilo.
Cabilonense territoriũ.
Cæa fluuius in Gallæcia.
Cæsarauguſta.
Cæsarea in Cappadocia.
Cæsarea in Mauritania.
Cæsarea in Palestina.
Cæsarea Philippi.
Cæsena.
Caino castrum.
Calabria.
Calamina.
Calciatensis ciuitas.
Callium.
Cameracum in Gallia.
Camerinum.
Canusium in Apulia.
Campania.
Cantuaria in Anglia.
Cappadocia.
Capua.
Caralis in Sardinia.
Carmelus mons.
Carnotum in Gallia.
Carrhæ in Mesopotamia.
Carthago.
Casalensis ciuitas.
Cassinus mons.
Cassiope in Corcyra.
Castrensium pagus.
Catalaunum in Gallia.
Catana in Sicilia.
Caucoliberum in Hispania.
Celena in Pannonia.
Cenomani.
Centulã monasterium.
Chalcedon.
Chalcis in Græcia.
Chersonesus.
Chios insula.
Christolium in territorio Parisiensi.
Cilicia.
Cirtha in Numidia.
Ciſtertium in Gallia.
Clarauallense monasteriũ.
Cluniacense cœnobium.
Clusium in Etruria.
Colonia Suffetulana in Africa.
Colonia, & territorium Colonienſe.
Coloſſi.
Comana in Ponto.
Comani.
Comana in Armenia.
Comum, vel nouocomum.
Complutum in Hispania.
Compostella.
Concha in Hispania.
Concordia.
Constantia.
Constantiense territorium.
Constantinopolis.
Corduba.
Corduba, alias Corduena in Persia.
Corfinium in Pelignis.
Corinthus.
Corsica.
Cotyæum in Phrygia.
Cracouia in Polonia.
Cremona.
Creta.
Cumæ.
Curia in Germania.
Cyprus.
Cyrene.
Cyrinia.
Cyrus in Syria.
Cyzicus.

D

DAcia.
Damascus.
Dania.
Dauentria in Belgis.
Diensis ciuitas.
Diuio castrum.
Dorostorum in Mysia.
Drizipara in Pannonia.
Dyrrachium in Macedonia.

E

EBora in Lusitania.
Eboracum in Anglia.
Ebredunum in Gallia.
Ebroici, & Ebroicensis pagus.
Edessa.
Eleutheropolis in Palæstina.
Emerita in Hispania.
Emesa in Phœnicia.
Emmaus.
Engolisma.
Ephesus.
Eugubium.
Euorea in Epiro.

F

FAleria in Tuscia.
Fausina in Sardinia.
Ferentum in Tuscia.
Ferentinum in Hernicis.
Fesulæ in Tuscia.
Firmum in Piceno.
Floréntia.
Fontanellæ monasterium.
Formiæ in Campania.
Forum Cornelij.
Forum Iulij.
Forum Sempronij.
Forum Syllæ.
Fossanoua ad Tarracinam.
Frisia.
Frisinga.
Fulginium.
Fundi.
Furconium in Vestinis.
*Fabrianum in Piceno.

G

GAlatia.
Gallia.
Gallæcia.

Gãda, siue Gãdensis portus.
Gandauum.
Gangra in Paphlagonia.
Garganus mons.
Gauali, & territorium Gaualitanum.
Gaza in Palæstina.
Gelduba.
Genua.
Geræ in Ægypto.
Germania.
Gerunda in Hispania.
Gortyna in Creta.
Gratianopolis.

H

HAdrianopolis.
Halberstattum in Germania.
Hannonia.
Hasbanius pagus.
Heliopolis.
Hellespontus.
Heraclea.
Herbipolis.
Herfordia in Anglia.
Herius insula.
Hermopolis in Ægypto.
Hibernia.
Hierapolis.
Hierosolyma.
Hipporegium.
Hispalis in Hispania.
Hispania.
Hollandia.
Homeritæ.
Hor mons.
Hus.

I

IBeri trans Pontum.
Iconium. (nensi.
Ilerda in Hispania Tarraco-
Iliberis in Hispania.
Illyricum.
Indi.
Interamna.
Hauria.
Istria.
Italica in Hispania.
Iudæa.
Iulia in territorio Parmensi.

Lu

LAmbæsa in Numidia.
Lampsacum in Hellesponto.
Laodicea in Syria.
Latium.
Laubiense cœnobium.
Laubiæ.
Lauda.
Laudunum, & Laudunense castrum.
Lauriacũ in Norico Ripẽsi.
Legio in Hispania.
Lemouices in Gallia.
Leocata in Sicilia.
Leodium in Belgio.
Leontini in Sicilia.
Lerinense monasterium.
Lesbus insula.
Libya.
Lingones, & Lingonense territorium.
Lisuinus pagus.
Londinium in Anglia.
Luca in Tuscia.
Lucania.
Lugdunum, & territorium Lugdunense.
Lusitania.
Lutetiæ Parisiorum, & Parisiense territorium.
Luxouiense monasterium.
Lycaonia.
Lycia.
Lyra in Belgio.

M

MAcedonia.
Machliuia.
Madaurum.
Maiuma.
Malaca in Hispania.
Malbodium monasterium.
Malauallis.
Mamiensis ciuitas.
Mantua.
Mantuanum monasterium sancti Benedicti.
Marcianopolis in Thracia.
Maronia in Syria.
Marpug oppidum.
Marrochium in Africa.
Martula.
Massilia.
Mauritania Cæsariensis.
Mediolanum.
Meditium monasterium.
Meldæ, pagus, ciuitas, & territorium Meldense.
Melitine.
Merum in Phrygia.
Mesopotamia.
Messana.
Metensis ciuitas in Gallia.
Miledunum.
Miletus.
Mileuum in Numidia.
Minda.
Misna.
Moguntia.
Molismense monasterium.
Mons Pessulanus.
Mons Politianus.
Mopsuestia in Cilicia.
Morauia.
Mutala in Cappadocia.
Mutina.
Myra in Lycia.

N.

NAmurcensis diœcesis.
Nannes in Britannia minori.
Nantonense castrum.
Narbona.
Narnia.
Nazareth.
Nazianzum.
Neapolis in Campania.
Nebo mons terræ Moab.
Nemausium.
Neocæsarea.
Nicæa in Bithynia.
Nicia in Gallia.
Nicomedia.
Nicopolis in Armenia.
Nisibis.
Nitria.
Niuernæ.
Niuigella.
Nola in Campania.
Noricum.
Noruegia.
Nouaria.
Notiodunum in Gallia.
Noniomum in Belgio.
Nouocomũ, vel Comum.
Nuceria.
Numidia.
Nursia.
Nuscum.
Nyssa.

O

OPitergium.
Osca in Hispania.
Ostia Tiberina.
Oxonium in Anglia.
Oxymensis pagus, vel Auximum.

P

PAlæstina.
Palentia.
Palmaria insula.
Palmyra in Syria.
Pamia in Gallia.
Pamphilia.
Pannonia.
Paphus in Cypro.
Papia.
Parma.
Parus insula.
Passinianum monasterium.
Patauium.
Patræ in Achaia.
Peligni.
Pelusium in Ægypto.
Pentapolis in Libya.
Pergamus in Asia.
Perge in Pamphilia.
Perona.
Persis.
Perusia.
Petra.
Petragorici, & Petragoricense territorium. (næ.
Phennése metallú Palæsti-
Philadelphia in Arabia.
Philippi in Macedonia.
Phœnicia.
Phrygia.
Picenum.
Pictaui, & Pictauiensis pagus, & territorium.
Pinnensis ciuitas.
Pisæ in Tuscia.
Pisidia.
Pistorium.
Placentia.
Polonia.
Polibotum in Asia.
Pompeiopolis in Cilicia.
Pons curuus apud Aquinũ.
Pontia insula.
Pontinus pagus.
Pontus.
Populonium in Tuscia.
Portus Romanus.
Potentia in Lucania.
Prænestе.
Prouincia Narbonensis.
Prusa in Bythynia.
Prusias in Bithynia.
Prussia.
Ptolemais in Palæstina.
Puteoli in Campania.

R

RAtispona in Bauaria.
Rauenna.
Reate.
Regium.
Rhætiaria.
Rhedones.
Rhemi; & pagus Rhemensis, & territorium.
Rhinocolura in Ægypto.
Rhotomagum.
ROMA.
Romaricum monasterium.
Rutheni.

S

SAarterra.
Sabini.
Sacca in Sicilia.
Salamina Cypri.
Salernum.
Salisburgum.
Salona in Dalmatia.
Samaria in Palęstina.
Samnium.
Santi, & Santones.
Sardinia.
Satalæ in Armenia.
Saxonia.
Scetis Ægypti mons.
Sconaugia.
Scotia.
Scythopolis in Palæstina.
Sebasta in Armenia.
Sedunum.
Senæ.
Senones, & Senonense territorium.
Septa in Mauritania.
Septempedani in Piceno.
Sibapolis in Syria.
Sicilia.
Sida in Pamphilia.
Sido in Phœnicia.
Sigistericum in Gallia.
Signia.
Siluanectense castrum.
Siluiniacum.
Sina mons.
Singulonium in Nysia.
Sinuessa.
Sirmium.
Siscia in Illyrico.
Smyrna.
Soli in Cypro.
Solodorum in Gallia.
Sora.
Soracte mons.
Soxopolis.
Spoletum.
Stylum in Calabria.
Sublacum.
Suessio, & Suessiones.
Suetia.
Sulcitana insula apud Sardiniam.
Suppentonia.
Surrentum.
Sutrium.
Synnada.
Synope in Ponto.
Syracusæ.
Syria.

T

TAgasta in Africa.
Tarascum.
Tarentum.
Tarracina.
Tarracona.
Tarsus.
Taruanum, & Taruanense territorium, & Taruanensis pagus.
Taurinum.
Tauromenium in Sicilia.
Tenedos insula.
Terdona.
Tergesta.
Thabor mons.
Thagura in Africa.
Theanum.
Thebais.
Thebeste in Africa.
Thecua in Palæstina.
Theopolis.
Thessalonica.
Thinissa in Africa.
Thmuis in Aegypto.
Thoraciciuitas.
Thracia.
Tibur.
Ticinum.
Tifernum.
Tingi in Mauritania.
Tolentinum.
Toletum.
Tolosa.
Tomi in Ponto.
Tornacum.
Traiectum.
Transaquæ in Marsis apud lacum Fucinum.

Trecæ,

Trecæ, & Tricassinum territorium.
Treuiri.
Tridentum.
Tripolis in Phœnicia.
Troas.
Tuburbum.
Tudertum.
Tullum in Gallia.
Tungrenses.
Turiaso in Hispania.
Turoni, & pagus Turonicus.
Turres in Sardinia.
Tuscia.
Tusculanus ager.
Tyana in Cappadocia.
Tyle castrum.
Tyrus in Phœnicia.
Tyrus in Tuscia.

V

VAlegenæ in Belgis.
Valentia in Gallia.
Valentia in Hispania.
Valeria prouincia.
Vapingum.
Varadinum in Hungaria.
Varenni.
Vasio in Gallia.
Venafrum.
Venetia in Britannia.
Venetiæ.
Venusia in Apulia.
Vercellæ.
Verolamium in Britannia.
Verona.
Versiacum.
Vertanum monasterium.
Veruli in Hernicis.
Vesontio in Gallijs, & Bisuntinum territorium.
Vienna in Austria.
Vienna in Gallia.
Viennense territorium.
Vigiliæ in Apulia.
Vilcassinus pagus.
Vilna.
Vindecinum castrum.
Virodunum.
Viterbium.
Viuariense territorium.
Vlysipo in Lusitania.
Vmbria.
Vpsalum.
Vrbs uetus.
Vrgella in Hispania.
Vtica in Africa.
Vuastinensis pagus.
Vuerda.
Vuintonia in Anglia.
Vzalis in Africa.
Vzecia in Africa.

Z

ZEphyrium in Cilicia.

A

Aberdone in Hibernia.
ABeanus episcopus. 16. Decembr. 683
Abule in Hispania.
Secundus episcopus. 2. Maij. 246
Vincentius, Sabina, & Christeta martyres. 27. Octobris. 597
in Achaia.
Myro martyr. 17. Augusti. 456
Satyrus martyr. 12. Ianuarij. 33
Adrumeti in Africa.
Bonifacius, & Tecla. 30. Augusti. 487
Mauilus mart. 4. Ianuarij. 17
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij XVI. mart. 21. Februarij. 120
Aegæa in Cilicia.
Claudius, Asterius, & Neon mart. 23. Aug. 469
Donuina & Theonilla mart. 23. Aug. 469
Cosmas, Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mart. 27. Septemb. 539
Zenobius & Zenobia mart. 30. Octob. 601
in Aegina insula.
Athanasia vidua. 14. Augusti. 448
in Aegypto.
Chæremon episcopus, & alij mart. 22. Decemb. 690
Crispinus episcopus. 7. Ianuarij. 24
Dioscorus mart. 18. Maij. 282
Hieremias propheta. 1. Maij. 243
Ioannes eremita. 27. Martij. 181
Ionas monachus. 11. Februar. 104
Ischyrium & socij quinque mart. 1. Iunij. 367
Iulianus & 5000. mart. 16. Februarij. 112
Lycarion mart. 7. Iunij. 317
Macarius abbas. 15. Ianuarij. 39
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mart. 5. Iunij. 313
Marcus, Marcianus, & *alij pene innumerabiles* mart. 4. Octobris. 551
Moyses Episcopus. 7. Februar. 96
Nicander mart. 15. Martij. 161
Onuphrius anachoreta. 12. Iunij. 327
Pachomius abbas. 14. Maij. 276
Paphnutius episcopus & confessor. 11. Septemb. 506
Paphnutius & socij martyres. 24. Septembris. 555
Potamio mart. 18. Maij. 282
Theodorus monachus. 28. Decembr. 706
Varus miles, & septem monachi mart. 19. Octobris. 579
Victor, & Stephanus mart. 1. Aprilis. 187
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioscorus, Serapion, & Papias martyr. 25. Febr. 126
Quadraginta monachi mart. 14. Ianuarij. 37
in Aemilia Italiæ prouincia.
Iucunda virgo. 25. Nouemb. 650

in Aethio-

in Aethiopia.

Elesbaan rex. 27. Octobris. 596
Iphigenia virgo. 21 Septembris. 526
Matthæus Euangelista & mart. 21. Septembris. 526

in Africa.

Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius martyres. 23. Septembris. 530
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, Tryphon mart 4. Ianuar. 17
Arcadius, Paschasius, Probus, & Eutychianus martires, & Paulillus puerulus. 13. Nouemb. 628
Aresius, Rogatus, & alij XV. martyres. 10. Iunij. 322
Armogastes, Mascula, & Saturus confess. 29. Martij. 183
Auitus mart. 27. Ianuarij. 69
Castor, Victor, & Rogatianus mart. 28. Decembris. 705
Castus, & Æmilius mart. 22. Maij. 288
Celerinus. 3. Februarij. 89
Claudius, Crispinus, Magina, Ioannes, & Stephanus mart. 3. Decemb. 672
Crescentianus, Victor, Rosula, & Generalis mart. 14. Septembris. 550
Cyriacus, & Apollinaris martyr. 21. Iunij. 344
Cyrillus episcopus, Rogatus, Felix, item Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus. 8. Martij. 141
Cyprianus episcopus & mart. 14. Septembris. 510
Dacius, Reatius, & socij mart. 27. Ianuarij. 69
Damianus mart 12. Februar. 106
Demetrius mart. 14. Augusti. 448
Dionysia, Datiua, Leontia, Tertius, Æmilianus, Bonifacius, & alij tres confess. 6. Decemb. 667
Dominicus, Victor, Primianus, Lybosus, Saturninus, Crescentius, Secundus, & Honoratus 29. Decemb. 707
Donatianus, Præsidius, Mansuetus, Germanus, & Fusculus episc. & confess. Item Lętus episc. & martyr. 14. Septemb. 510
Donatus, Iustus, Herena. 25. Februar. 116
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij septem mart. 9. Ianuarij. 28
Epiphanius, Donatus, Ruffinus, & alij tredecim mart. 7. Aprilis. 199
Eugenius episc. cum clero confessor. 13. Iulij. 385
Faustinus, Lucius, Cădidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus martyres. 15. Decembris. 682
Felicianus, Philappianus, & alij centũ mar. 30. Ianuarij. 74
Felix, Simphronius, Hippolytus, & socij mart 3. Februarij. 89
Fidelis, Felix, & alij XX. martyres. 23. Martij. 175
Fortunatus & Marcianus martyr. 17. Aprilis. 216
Fortunatus & Lucianus martyres. 13. Iunij. 329
Fulgentius episcopus. 1. Ianuar. 1
Heliodorus, & Venustus cum alijs LXXV. mart. 6. Maij. 255
Ianuarius, Maxima, Macaria mart. 8. Aprilis. 201
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix. mart. 10. Iulij. 381
Iucundiauus mart. 4. Iulij. 370
Laurentius, Ignatius, & Celerina mart. 3. Februarij. 89
Lucius, Siluanus, Rutulus, Classicus, Secundinus, Fructulus, Maximus mart. 18. Febr. 115
Maioricus mart. 6. Decemb. 667
Mappalicus mart. cum alijs pluribus. 17. Aprilis. 216
Martialis, Laurentius, & alij uiginti martyr. 28. Septemb. 541
Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mart. 16. Octobris. 572
Massylitani mart. 9. April. 202
Maxima virgo. 16. Octobris. 572
Maximianus episc. & confessor. 3. Octobris. 550
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & socij martyr. 24. Februarij. 124
Moysetes mart. 18. Decembris. 685
Nemesianus, Felix, Lucius, alter Felix, Litteus, Polyanus, Victor, Iaderus, Datiuus, & alij episc. & confessores. 10. Septembris. 504
Papinianus & Mansuetus episcopi & martyr. 28. Nouemb. 654
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Successus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mart. 19. Ian. 49
Petrus, Successus, Bassianus, Primitiuus, & alij XX. mart. 9. Decemb. 673
Petrus, & Aphrodisius mart. 14. Mar. 151
Primus, & Donatus mart. 9. Februar. 100
Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. 2. Nouembris. 602
Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. 19. Februarij. 117

Qua-

Quadratus mart. 26. Maij. 295
Quinctianus, Lucius, & Iulianus mart. 23. Maij. 289
Quinctus, Simplicius, & alij mart. 18. Decembris. 685
Rogatianus, & Felicissimus mart. 26. Octobris. 595
Rogatus, & Successus cum socijs XVI. martyr. 28. Martij. 182
Ruffinus, Marcus, Valerius, & socij mart. 16. Nouembris. 632
Rutilius mart. 2. Augusti. 425
Saluius mart. 11. Ianuarij. 32
Saturninus, Datiuus, Felix, Ampelius, & socij mart. 11. Februarij. 104
Saturninus, & alij nouem martyr. 22. Martij. 173
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. 15. Nouembris. 631
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus. 2. Decembris. 660
Terentius, Africanus, Pompeius, & socij mart. 10. Aprilis. 205
Theodulus, Anesius, Felix, Cornelia, & socij mart. 31. Martij. 186
Valerianus episc. & confessor. 15. Decembris. 682
Victor mart. 10. Martij. 146
Victorianus, duo Germani Aquisregienses, Frumentij item duo mart. 23. Martij. 175
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij XXX. mart. 18. Decembris. 686
Zoticus, Rogatus, Modestus, Castulus, & alij XL. mart. 12. Ianuarij. 33
Multi mart. 6. Ianuarij. 22
Item plurimi. 9. Augusti. 449
Item 4966. confess. & mart. 12. Octob. 567
Item 270. mart. 16. Octob. 572
Item 220. mart. 30. Octob. 601
Item plurimarum virg. mart. 16. Decemb. 683

in Agathensi territorio.

Tiberius, Modestus, & Florentia mart. 10. Nouembris. 623

Agaunensi monasterio.

Ambrosius abbas. 2. Nouembr. 607

Agenni in Gallia.

Caprasius mart. 20. Octob. 581
Fides virgo & mart. 6. Octob. 555
Vincentius mart. 9. Iunij. 320

Agrigenti.

Gregorius episc. 23. Nouembris. 646

Albæ in Pannonia.

Emericus confess. 4. Nouembris. 611
Stephanus rex. 20. Augusti. 461

Albani.

Senator. 26. Septembris. 538

in Albigensi ciuitate.

Amaranthus mart. 7. Nouembris. 615
Saluius episc. & confessor. 10. Septembris. 505.

Albintimelij in Liguria.

Secundus mart. 26. Augusti. 476

Alexandriæ.

Abilius episc. 22. Februarij. 121
Achillas episc. 7. Nouembris. 616
Adrio, Victor, & Basilla martyres. 17. Maij. 281
Aedesius mart. 8. April. 201
Agatho mart. 7. Decembris. 668
Alexander episc. 26. Februarij. 127
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij XXII. mart. 8. Septembr. 501
Ammon, Zeno, Ptolemæus, Ingen, & Theophilus mart. 20. Decembr. 687
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionysia, & altera Ammonaria martyr. 12. Decembris. 678
Anianus episc. 25. Aprilis. 232
Aphrodisius, & alii XXX. martyr. 30. Aprilis. 241
Apollonia virgo, & mart. 9. Februarii. 99
Apollonius & alii quinque mart. 10. Aprilis. 205
Arator, Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis. 21. Aprilis. 224
Athanasius episc. 2. Maii. 245
Basilides mart. 30. Iunii. 364
Basilla mart. 17. Maii. 281
Bassus, Antonius, & *Protolicus* martyr. 14. Februarii. 109
Besa mart. 27. Februarii. 129
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion. 28. Febr. 130
Caius, Faustus, Eusebius, Cheremon, Lucius, & socii mart. 4. Octobris. 551
Candidus, Piperion, & alii XX. martyr. 11. Martii. 147
Catharina virgo & martyr. 25. Nouembris. 650
Chronio, Iulianus, Macarius, & alii XIII. mart. 30. Octobris. 601
Cyrillus episc. 28. Ianuarii. 70
Cyrion, Basianus, Agatho, Moses mart. 14. Februarii. 109
Dionysius, & Ammonius mart. 14. Februarii. 109
Dionysius episcopus & confess. 17. Nouembris. 634
Epimachus, & Alexander mart. 12. Decembris. 678

Eulo-

Eulogius episcopus. 13. Septemb. 509
Euphrosyna virgo. 1. Ianuarij. 2
Euthymius. 6. Maij. 252
Eutropia martyr. 30. Octob. 601
Eutychius & alij mart. 26. Martij. 179
Faustus, Macarius, & socij decem martyr. 6. Septembris. 498
Fronto abbas. 14. April. 213
Gallicanus mart. 25. Iunij. 353
Heracleas episcopus. 14. Iulij. 387
Heron, Arsenius, Isidorus, & Dioscorus mart. 14. Decemb. 680
Ioannes Eleemosynarius. 23. Ianuar. 60
Isidorus mart. 5. Februarij. 92
Iulianus & Eunus mart. 27. Febr. 129
Ischyrion mart. 22. Decemb. 690
Leonides mart. 22. April. 226
Leontius, Serapion, Selesius, Valerianus, & Strato mart. 12. Septemb. 507
Macarius mart. 8. Decemb. 672
Mansuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & socij mart. 30. Decem. 708
Marcus Euangelista. 25. April. 232
Marina virgo. 18. Iulij. 339
Maximus episcopus. 27. Decemb. 703
Menna, Hermogenes, & Eugraphus. 10. Decembris. 675
Metranus mart. 31. Ianuar. 77
Modestus & Ammonius mart. 12. Februarij. 106
Nemesius mart. 19. Decemb. 686
Pantænus vir apostolicus. 7. Iul. 376
Patermuthius, Copres, & Alexander mart. 9. Iulij. 377
Peleusius mart. 7. April. 199
Petrus, Seuerus, & Leucius mart. 11. Ianuarij. 31
Petrus episcopus, & Faustus, Didius, & Ammonius, Phileas, Hesychius, Pachomius, & Theodorus cum alijs DCLX. mart. 26. Nouembris. 655
Philippus, Zeno, Narsæus, & decem infantes mart. 15. Iulij. 389
Philippus mart. 13. Septemb. 509
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, alter Serenus, Rhais, Potamiæna, & Marcella mart. 28. Iunij. 360
Quincta mart 8. Febr. 98
Saturninus, Thyrsus, & Victor mar. 31. Ianuar. 77
Secundus, & alij mart. 21 Maij. 287
Serapion anachoreta. 21. Martij. 171
Serapion mart. 14. Nouemb. 630
Sycletica. 5. Ianuar. 18
Tharsicius, Zoticus, Cyriacus, & socij martyr. 31. Ianuarij. 77
Theodora virgo, & Didymus mart. 28. Aprilis. 237
Theodora pœnitens. 11. Septemb. 506
Theonas episc. & confess. 23. Aug. 469
Thomais mart. 14. April. 213
Tryphon, & alij duodecim martyr. 3. Iulij. 368
Commemoratio plurimorum Martyrum habetur. 28. Ianuarij. 70
Et 28. Febr. 130
Et 17. Martij. 164
Et 21. Martij. 171
Et 13. Maij. 273
Et 10. Augusti. 442

Altini.

Heliodorus episc. 3. Iulij. 369
Theonestus episcopus & martyr. 30. Octobris. 601

Amasea in Ponto.

Basileus episcopus & mart. 26. April. 235
Glaphyra virgo. 13. Ianuar. 35
Theodorus mart. 9. Nouemb. 619

Amastride in Paphlagonia.

Hyacinthus mart. 17. Iulij. 392

Amathunta in Cypro.

Tychon episcopus. 16. Iunij. 335

Ambiani.

Firminus episcopus & mart. 25. Septembris. 536
Honoratus episcopus. 16. Maij. 279
Saluius episcopus & mart. 11. Ian. 31
Victoricus, & Fuscianus cum Gentiano mart. 11. Decemb. 676
Vualericus abbas. 1. April. 187

apud Ambianenses, & in Ambianensi territorio.

Domitius. 23. Octob. 590
Firminus abbas. 11. Martij. 147

Ameria in Vmbria.

Firmina virgo & martyres. 24. Nouembris. 648
Himerius episcopus. 17. Iunij. 337
Olympias mart. 1. Decemb. 658
Secundus mart. 1. Iunij. 307

Amida in Mesopotamia.

Acatius episcopus. 9. April. 202
Iacobus eremita. 6. Augusti. 435

Amisi in Paphagonia.

Alexandra, Claudia, Euphrasia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodosia, Derphuta, & soror. 20. Martij. 169

Amiterni in Vestinis.

Passio militum LXXXIII. 24. Iulij. 404

Amphili in Macedonia.

Auctus, Taurion, & Thessalonica mart. 7. Nouembris. 615

Anagniæ.

Anagnia.
Aurelia & Neomesia virgines. 25. Septembris. 536
Magnus episcopus & mart. 19. Aug. 459
Oliua virgo. 3. Iunij. 310
Petrus episcopus. 3. Augusti. 426
Secundina virgo & mart. 15. Ianuar. 39
Anastasiopoli.
Theodorus episcopus. 22. April. 226
Anaunia.
Sisinius, Martyrius, & Alexander mart. 29. Maij. 301
Anazarbi in Cilicia.
Iulianus mart. 16. Martij. 162
Marinus mart. 8. Aug. 439
Ancona.
Constantius. 23. Septemb. 530
Marcellinus episcopus. 9. Ianuar. 28
Palatias, & Laurentia mart. 8. Octob. 558
Ancyra in Galatia.
Agathangelus mart. 23. Ianuar. 60
Basilius mart. 22. Martij. 173
Clemens episcopus & mart. 23. Ianuar. 60
Eustathius mart. 28. Iul. 413
Eutychius, & Domitianus mart. 28. Decembris. 705
Gemellus mart. 10. Decemb. 675
Melasippus, Antonius, & Carnia mart. 7. Nouembris. 615
Philomenus mart. 29. Nouemb. 655
Plato mart. 22. Iulij. 401
Ruffinus, Siluanus, & Vitalicus mart. 4. Septembris. 495
Theodotus, & Thecusa, Alexandria, Claudia, Faina, Euphrasia, Matrona, & Iulitta virg. & mart. 18. Maii. 282
Andania apud Septem ecclesias.
Begga vidua. 17. Decemb. 684
Andegani.
Albinus episcopus & confess. 1. Mar. 132
Lucinius episcopus. 13. Febr. 108
Maurus abbas. 15. Ianuar. 39
Anderlaci.
Guido confessor. 12. Septemb. 508
in Anglia.
Aidanus episcopus. 31. Augusti. 488
Asaphus & Vualburga virgo. 1. Maij. 243
Benedictus abbas. 12. Ianuar. 33
Birinus episcopus. 3. Decemb. 662
Burgundofora abbatissa & virgo. 3. Aprilis. 191
Ceadda episcopus. 2. Martii. 133
Eadbertus episcopus. 6. Maii. 255
Eadmundus Rex & mart. 20. Nouemb. 642
Edilbertus Rex. 24. Febr. 125
Edilburga virgo. 7. Iulij. 336
Editha uirgo. 16. Septemb. 515
Eduardus Rex. 5. Ianuarii. 18
Felix episcopus. 8. Martij. 141
Hedda episcopus. 7. Iulij. 336
Iustus episcopus. 10. Nouemb. 623
Mellitus episcopus. 24. April. 231
Milburgis virgo. 23. Febr. 124
Osmundus episcopus & confess. 4. Decembris. 663
Osuualdus Rex. 5. Aug. 432
Richardus episcopus. 3. April. 191
Robertus abbas. 7. Iunii. 317
Sebbus Rex. 29. Augusti. 483
Vuenefrida virgo & mart. 3. Nouemb. 609
Antinoi in Aegypto.
Arianus præses, Theoticus, & alij tres mart. 8. Martii. 140
Asclas mart. 23. Ianuarij. 60
Philemon, & Apollonius mart. 8. Martij. 140
Antinoopoli in Aegypto.
Irais virgo, & socij mart. 22. Septemb. 528
Antiochia Pisidiæ.
Georgius episcopus. 19 April. 220
Marcus, Alphius, Alexãder, & Zosimus fratres, Nicon, Neon, Heliodorus, & XXX. milites mart. 28. Septemb. 541
Marcus & Stephanus martyres. 22. Nouembris. 645
Antiochia in Syria.
Agabus propheta. 13. Febr. 107
Anastasius Sinaita episcopus. 21 April. 224
Antonius, Anastasius, Celsus, Marcionilla, septem fratres, & alij *multi mart. 9. Ianuarij.* 28
Artemius mart. 20. Octob. 581
Asclepias episcopus & mart. 18. Octobris. 577
Anastasius episcopus & mart. 21. Decembris. 689
Babylas episcopus & mart. 24. Ianuar. 63
Barula mart. 18. Nouemb. 636
Basileus, Auxilius, & Saturninus mart 27. Nouembris. 652
Beronicus, Pelagia uirgo, & alij XLIX. mart. 19 Octob. 579
Clerus mart. 7. Ianuar. 24
Cyrillus episcopus. 22. Iulii. 401
Demetrius episcopus, Anianus, Eustorius & alij XX. mart. 10. Nouemb. 623
Drusus, Zosimus, & Theodorus mart. 14. Decembris. 680
Erasmus mart. 25. Nouemb. 650
Euodius episcopus & mart. 6. Maii. 255
Eusignius mart. 5. Augusti. 431
Eustathius episcop. & confess. 16. Iulij. 390

Heron episcopus. 17 Octob. 576
Hesychius mart. 18. Nouemb. 636
Hippolytus mart. 30. Ianuar. 74
Ioseph diaconus. 15. Februarij. 110
Isidorus episcopus & mart. 2. Ian. 10
Iulianus mart. & Basilissa vxor eius & virgo. 9. Ianu. 28
Iuuẽtinus & Maximus mart. 25. Ianuar. 66
Machabæi cum matre mart. 1. Aug. 421
Manahen doctor & propheta. 24. Maij. 291
Margarita uirgo & mart. 20. Iul. 398
Meletius episcopus. 12. Febr. 106
Nicæas & Paulus mart. 29. Aug. 483
Nicephorus mart. 9. Febr. 100
Pelagia uirgo & mart. 9. Iunij. 320
Petrus & Hermogenes mart. 17. April. 216
Philo & Agathopus. 25. April. 232
Philogonius episcopus. 20. Decemb. 688
Phocas mart. 5. Martij. 137
Polycarpus & Theodorus mart. 7. Decem. 668
Primus, Cyrillus, & Secundarius martyres. 2. Octob. 549
Prochorus mart. 9. April. 202
Publia abbatissa. 9. Octob. 560
Restitutus Donatus, Valerianus, & Fructuosa cum alijs duodecim. 23. Aug. 469
Romanus mart. 18. Nouemb. 636
Sabbatius mart. 19. Septemb. 521
Serapion episcopus. 30. Octob. 601
Simeon Stylita. 5. Ianuar. 18
Stephanus episcopus & mart. 25. Apr. 232
Sycus, & Palatinus. 30. Maij. 302
Theodorus mart. 23. Octob. 590
Theodulus presb. 23. Martij. 175
Theophilus episcopus. 13. Octob. 568
Thomas monachus. 18. Nouemb. 636
Timotheus & Faustus mart. 8. Septem. 501
Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius mart. 24. Ian. 63
Commemoratio plurimorum Mart. 11. Martii. 147
Virgines XL. mart. 24. Decemb. 694

Antissiodori, & in Antissiodorensi pago.

Aetherius episcopus & confess. 27. Iul. 411
Amator episcopus & confess. 31. Maij. 243
Anacharius episcopus & confessor. 25. Septemb. 476
Censurius episcopus. 10. Iunij. 322
Curcodomus. 4. Maij. 250
Eleutherius episcopus. 16. Aug. 454
Firmatus, & Flauiana uirgo. 5. Octob. 554
Fraternus episcopus & mart 29. Sept. 543
Gregorius episcopus & cõfess. 19 Dec. 687
Helena virgo. 22. Maij. 288
Helladius episcopus. 8. Maij. 261
Iouinianus mart. 5. Maij. 252
Marcianus presb. 20. April. 222
Optatus episcopus & confess. 31. Aug. 488
Peregrinus episcopus & mart. 16. Maij. 279
Romanus abbas. 22. Maij. 288
Romanus episcopus & mart. 6. Octob. 555
Theodosius episcopus. 17. Iul. 392
Vrsus episcopus & confess. 30. Iulij. 419

in Antissiodorensi territorio.

Priscus cum ingenti multitudine fidelium mart. 26. Maij. 295

in Antro insula Ligeris.

Hermelandus abbas. 25. Martij. 177

Apameæ in Syria.

Iulianus episcopus. 9 Decemb. 673
Marcellus episcopus & mart. 14. Aug. 449

Apameæ in Phrygia.

Caius & Alexander mart. 10. Martij. 146
Maximus mart. 30. Octob. 601

Aphrodisiæ in Caria.

Diodorus & Rodopianus mart. 3. Maij. 247

Apollonia.

Isaurus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mart. 17. Iunij. 337
Nicethas episcopus. 20. Martij. 169
Thyrsus, Leucius, & Callinicus martyres. 28. Ianuar. 70

Aquis in Gallia.

Maximinus episcopus. 8. Iunij. 318
Mitrius mart. 13. Nouemb. 628

Aquilæ in Vestinis.

Bernardinus Senensis. 20. Maij. 286
Rainerius episcopus. 30. Decemb. 709

Aquileiæ.

Anastasius mart. 7. Septemb. 500
Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus martyres. 31. Maij. 303
Chromatius episcopus & confessor. 2 Decembris. 660
Chrysogonus mart. 24. Nouemb. 648
Euphemia, Dorothea, Tecla, Felix, & Fortunatus mart. 11. Iunij. 324
Erasma virg. & mart 3. Septemb. 493
Hermagoras & Fortunatus mart. 12. Iulij. 383
Hilarius, Tatianus, Felix, Largus, & Dionysius mart. 16. Mart. 162
Valerianus episcopus. 27. Nouemb. 652

Aquini.

Clinius confess. 30. Mart. 185
Constantius episcopus. 1. Septemb. 490
Fulcus confess. 22 Maij. 288

in Arabia.

Eugenius & Macarius mart. 20. Decemb. 687
Plurimi martyres. 22. Febr. 121

Arabissi in Armenia inferiori.
Cæsarius mart. 28. Decemb. 706
in Ararath monte.
Passio decẽ milliũ crucifixorũ. 22. Iun. 346
Arausica in Gallia.
Eutropius episcopus. 27. Maii. 296
Florentinus episcopus. 17. Octob. 576
Arbele in Persia.
Ananias mart. 1. Decemb. 658
Arbona in Germania.
Gallus abbas. 16. Octob. 572
Arcani in Latio.
Elentherius confess. 29. Maii. 301
Archiaci.
Victor confess. 25. Febr. 128
Arelate.
Cæsarius episcopus. 27. Aug. 478
Genesius mart. 25. Aug. 473
Hilarius episcopus. 5. Maii. 252
Honoratus episc. & confess. 16. Ian. 40
Trophimus episcopus. 29. Decemb. 707
in Aluernia monte in Etruria.
Commemoratio Stigmatum B. Francisco impressorum. 17. Septemb. 518
Aretij in Tuscia.
Donatus episcopus & mart. 7. Aug. 436
Gaudẽtius & Culmatius mart. 19. Iun. 340
Hilarius mart. 16. Iulii. 390
Pergentinus & Laurentinus fratres & martyres. 3. Iunii. 310
in Argentomacho castro.
Marcellus cũ Anastasio mart. 29. Iun. 361
Argentorati.
Arbogastus episcopus. 21. Iulii. 400
Aurelia virgo. 15. Octob. 571
Florentius episcopus. 7. Nouemb. 616
in territorio Argentoratensi.
Othilia virgo. 13. Decemb. 679
Arimini.
Gaudentius episc. & mart. 14. Octob. 570
Marinus diaconus. 4. Septemb. 495
in Armenia.
Aemilianus, Dionysius, & Sebastianus martyr. 8. Febr. 98
Bartholomæus Apost. 25. Augusti. 472
Eustratius, Auxẽtius, Eugenius, Mardarius, & Orestes mart. 16. Decemb. 679
Nicon. 26. Nouembris. 651
Quinctianus, & Irenæus martyr. 1. Aprilis. 187
Ripsimis, & sociæ mart 29. Septemb. 543
Aruernis, & in territorio Aruernensi.
Abraham confess. 15. Iunii. 132
Autholianus mart. 6. Febr. 94
Austremonius episc. 1. Nouemb. 604
Bonitus episcopus. 15. Ianuar. 39
Cassius, Victorinus, Maximus cum sociis mart. 15. Maii. 277
Gallus episcopus. 1. Iulii. 365
Georgia virgo. 15. Febr. 110
Illidius episcopus. 7. Iulii. 376
Maurilius episc. 13. Septemb. 509
Meneleus abbas. 22. Iulii. 401
Patricius episc. 16. Martii. 162
Portianus abbas. 24. Nouemb. 649
Proiectus, & Marinus mart. 25. Ianuar. 66
Quinctianus episc. 13. Nouemb. 629
Rusticus episc. & confess. 24. Septemb. 535
Sidonius episc. 23. Augusti. 469
Ascalone.
Platonides cum aliis duobus mart. 6. Aprilis. 198
Asculi in Piceno.
Emigdius episcopus & mart. 5. Aug. 431
in Asia.
Aquila, & Priscilla. 8. Iulii. 377
Archippus. 20. Martii. 169
Aurelius, & Publius episcopi & martyr. 12. Nouembris. 626
Bardomianus, Eucarpus, & alii XXVI. martyr. 25. Septembris. 536
Assisi in Vmbria.
Clara virgo. 12. Aug. 446
Franciscus confess. 4. Octob. 551
Eiusdem translatio. 25. Maii. 293
in vrbe Astensi.
Secundus mart. 29. Martii. 185
Ruffinus mart. 30. Iulii. 419
in ciuitate Astiagensi.
Crispinus episc. & mart. 19. Nouemb. 640
in ciuitate Asturicensi.
Martha virgo & mart. 23. Febr. 123
Athenis.
Aristides. 31. Aug. 488
Hierotheus. 4. Octobr. 552
Publius episcopus & mart. 21. Ianuar. 53
Quadratus. 26. Maii. 295
Atina.
Marcus mart. 28. April. 237
Attrebati, vel in pago Attrebatensi.
Popon Abbas. 25. Ianuar. 66
Ranulphus mart. 27. Maij. 296
Saturnina virgo & mart. 4. Iunii. 311
in territorio Attrebatensi.
Gerinus mart. 2. Octob. 549
Leodegarius episc. & mart. 2. Octob. 549
Auenione.
Rufus episc. 12. Nouemb. 626
in Augiensi monasterio Galliæ.
Neinardus eremita. 21. Ianuar. 53
Augusta in Rhætia.
Afra mart. 5. Aug. 431

Hila-

Hilaria, Digna, Euprepia, & Eunomia, item Quiriacus, Largo, Crescentianus, Nimmia, & Iuliana cum alijs XX. mart. 12. Augusti. 446
Narcissus episcopus, & Felix mart. 18. Mar. 166
Vldaricus episc. 4. Iulij. 592
Augusta Euphratesia.
Iulia virgo & mart. 7. Octob. 556
Sergius, & Bacchus mart. 7. Octob. ibid.
apud Augustam Veromanduorum.
Quinctinus mart. 31. Octob. 603
Augusta in Britannia.
Augulus episc. & mart. 7. Febr. 96
Augustoduni.
Amator episc. 26. Nouemb. 651
Andochius, Thyrsus, & Felix mart. 24. Septemb. 535
Cassianus episc. 5. Aug. 432
Euphronius episc. & confess. 3. Aug. 426
Flauianus episc. 23. Aug. 469
Flocellus mart. 17. Septemb. 517
Ioannes episc. & confess. 29. Octob. 600
Pragmatius episc. & confess. 22. Nou. 645
Proculus mart. 4. Nouemb. 611
Reuerianus, Paulus, & alij decem mar. 1. Iunij. 306
Simplicius episcopus & confess. 24. Ianuar. 352
Syagrius episc. & confess. 27. Aug. 478
Symphorianus mart. 22. Aug. 464
in territorio Augustodunensi.
Regina virgo & mart. 7. Sept. 500
in Auiensi ciuit. in Vestinis.
Maximus mart. 20. Octob. 581
Aulonæ.
Petrus mart. 3. Ianuar. 14
Aurelianis.
Adiutus abbas. 19. Decemb. 687
Anianus episc. 17. Nouemb. 634
Auitus confess. 17. Iun. 337
Eucherius episc. 20. Febr. 119
Euortius episc. 7. Septemb. 500
Flosculus episc. 2. Febr. 86
Lætus confess. 5. Nouemb. 612
Monitor episc. & confess. 10. Nou. 623
Pastor episc. 30. Mart. 185
in territorio Aurelianensi.
Liphardus confess. 3. Iunij. 310
Maximinus confess. 15. Decemb. 682
Veranus episcopus. 19. Octob. 579
Auscij.
Orentius episc. 1. Maij. 243
in Austria.
Colmanus mart. 13. Octob. 568
Leopoldus. 15. Nouemb. 631
Auximi in Piceno. Vide in pago Oxymensi, quod idem est.
Benuenutus episc. 22. Mart. 173
Sisinius, Diocletius, & Florentius mart. 11. Maij. 269

B

Babuci in Hernicis.
Petrus confess. 11. Mart. 147
Babylonia.
Ananias, Azarias, & Misael. 16. Decēb. 682
Daniel propheta. 21. Iul. 400
Ezechiel propheta. 10. Apr. 205
Baiocis.
Vigor episc. 1. Nouemb. 604
Bamberga.
Chunegundis. 3. Mart. 135
Henricus I. Imperator. 14. Iul. 387
Otho episc. 2. Iul. 367
Barcinone.
Cucuphas mart. 25. Iul. 406
Eulalia uirgo. 12. Febr. 106
Pacianus episc. 9. Mart. 143
Seuerus episc. & mart. 6. Nouemb. 614
Barij.
Nicolaus episc. 9. Maij. 264
in Begabar.
Naum propheta. 1. Decemb. 658
Bellouaci.
Lucianus, Maximinus, & Iulianus mart. 8. Ianuar. 26
in Beluacensi territorio.
Geremarus abbas. 24. Septemb. 535
Iustus mart. 18. Octob. 577
Beneuenti.
Barbatus episc. 19. Febr. 117
Modestus mart. 12. Febr. 106
XII. Fratres mart. 1. Septemb. 489
apud Belgas.
Vuinocus abbas. 6. Nouemb. 614
Bergomi.
Alexander mart. 26. Aug. 476
Asteria virgo & mart. 10. Aug. 442
Domnio mart. 16. Iul. 390
Eusebia virgo & mart. 29. Octob. 600
Grata virgo. 1. Maij. 243
Ioannes episc. & mart. 11. Iul. 382
Narnus episc. 27. Aug. 478
Viator episc. & confess. 14. Decemb. 681
apud Beroeam.
Marana, & Cyra. 3. Aug. 427
Sosipater. 25. Iunij. 353
Beryti in Syria.
Commemoratio imaginis Saluatoris a Iudęis crucifixæ. 9. Nouemb. 619

in Bethlehem Iudæ.
Domini nostri IESV Christi Natiuitas. 25. Decemb. 696
Hieronymus Doctor. 30. Septemb. 545
Innocentium natalis. 28. Decemb. 705
Paula. 26. Ianuar. 67
Bigardis prope Bruxellam.
Viuina virgo. 17. Decemb. 684
apud Bingiam in Moguntinensi diœcesi.
Hildegardis virgo. 17. Septemb. 518
in territorio Bisuntino. Vide Vesontione
in Gallijs.
Petrus episcopus. 8. Maij. 261
in Bithynia.
Autonomus episc. & mart. 12. Sept. 507
Auxentius abbas. 14. Febr. 109
Ioannicius abbas. 4. Nouemb. 611
Lucas Euangelista. 18. Octob. 577
Menodora, Metrodora, & Nimphodora mart. 10. Septemb. 504
apud Biturices.
Augustus confess. 7. Octob. 556
Austregisilus episc. & confess. 20. Maij. 286
Gundulphus episcopus. 17. Junij. 337
Sulpitius episcopus. 17. Ianuar. 43
Sulpitius Seuerus episcopus. 29. Ianuar. 73
Vrsinus confess. 9. Nouemb. 619
in territorio Bituricensi.
Ambrosius episcopus. 16. Octob. 572
Laurianus episc. & mart. 4. Iulij. 370
Marianus confess. 19 Augusti. 491
Siluanus confess. 22. Septemb. 528
in Blauio castro.
Romanus presbyter. 24. Nouembr. 649
Blesis.
Solemnius episcopus. 25. Septemb. 536
in Bobacensi monasterio.
Maurus abbas. 27. Ianuar. 69
in Blandinio monasterio.
Vuandregisilus abbas. 22. Iulij. 401
in Bobiensi monasterio.
Columbanus abbas. 21. Nouemb. 643
in Boemia.
Vuenceslaus mart. 28. Septemb. 541
in Bolonensi pago Galliæ.
Vulmarus abbas. 20. Iulij. 398
Bonna in Germania.
Cassius, Florentius, & alij mart. 10. Octob. 565
Bononiæ.
Basilius episcopus. 6. Mart. 138
Bononius abbas. 30. August. 486
Dominicus confess. 4. Aug. 429
Eiusdem translatio. 24. Maij. 292
Eusebius episc. & confess. 26. Sept. 538
Faustinianus episcopus. 26. Febr. 128
Felix episcopus. 4. Decembris. 663
Guarinus episcopus. 6. Febr. 94
Hermes, Aggæus, & Caius martyres. 4. Ianuarij. 16
Iucundus episc. & confess. 14. Nou. 630
Iuliana. 7. Febr. 96
Parisius confess. 11. Junij. 321
Paternianus episcopus. 12. Iulij. 383
Petronius episc. & confess. 4. Octob. 552
Proculus episc. & mart. 1. Junij. 307
Tertullianus episc. & confess. 27. Apr. 236
Theodorus episcopus. 5. Maij. 252
Vitalis & Agricola mart. 4. Nouemb. 611
Zama episcopus. 24. Ianuar. 63
in Brabantia.
Dympna virgo & mart. 15. Maij. 278
Lutgardis virgo. 16. Junij. 335
Bracari in Lusitania.
Fructuosus episcopus. 16. Apr. 215
Petrus episc. & mart. 26. Apr. 235
Victor mart. 12. Apr. 208
Bremæ.
Vuillehadus episc. 8. Nouemb. 618
Brindisi in Prouincia.
Ludouicus episcopus. 19. August. 459
in Briocensi ciuitate.
Guillelmus episc. & confess. 29. Iul. 417
in Britannia.
Aldelmus episcopus. 15. Nouemb. 681
Guthbertus episcopus. 20. Mart. 169
Deicola abbas. 18. Ianuar. 45
Ediltrudis Regina & virgo. 23. Iun. 351
Eduardus Rex. 18. Mar. 166
Hugo episc. 17. Nouemb. 634
Iulius, & Aaron, & *alij multi mart.* 1. Iulij. 365
Machutus episcopus. 15. Nouemb. 631
Socrates & Stephanus mart. 17. Septemb. 517
in Britannia minori.
Iuo confess. 19. Maij. 284
Maglorius episcopus. 24. Octob. 592
Sampson episcopus & confessor. 28. Iulij. 414
Tumianus episc. & confess. 13. Iulij. 385
Brivate apud Aruernos.
Iulianus mart. 28. August. 481
Brixiæ.
Afra mart. 24. Maij. 291
Anastasius episcopus. 20 Maij. 286
Apollonius episc. & confess. 7. Iulij. 376
Calocerus mart. 18. Apr. 218
Clateus episc. & mart. 4. Iunij. 311
Deusdedit episc. 10. Decemb. 675
Dominator episcopus. 5. Nouemb. 611
Dominicus episc. & confess. 20. Decēb. 688

Euasius episcopus. 2. Decemb. 660
Faustinus & Iouita mart. 15. Febr. 110
Faustinus confess. 16. Febr. 112
Felix episcopus. 23. Febr. 123
Gaudentius episcopus. 25. Octob. 594
Gaudiosus episc. & confess. 7. Mar. 139
Herculanus episc. 12. August. 446
Honorius episcopus. 24. Apr. 231
Latinus episcopus. 24. Mar. 176
Optatianus episcopus. 14. Iul. 387
Paterius episcopus. 21. Febr. 110
Paulinus episcopus & confessor. 29. April. 239
Philastrius episcopus & confessor. 18. Iul. 394.
Sauinus & Cyprianus mart. 11. Iul. 382
Siluinus episcopus. 28. Septemb. 541
Theophilus episcopus. 27. Apr. 236
Titianus episcopus & confess. 3. Mart. 135
Vigilius episcopus. 26. Septemb. 538
Vrsicinus episcopus. 1. Decemb. 659

Brixinone.

Albinus & Genuinus episc. 5. Febr. 93

Brugis Flandrorum.

Donatianus episcopus. 14. Octob. 570

Brundusij.

Leucius episc. & confess. 11. Ianuar. 31

in Bulgaria.

Plurimorum Mart. commemoratio. 23. Iulij. 403

Burdigalæ.

Amandus episcopus & confess. 18. Iunij. 339
Delphinus episcopus. 24. Decemb. 695
Seuerinus episcopus & confess. 23. Octob. 590

Burgis in Hispania.

Centolla & Helena mar. 13. Aug. 447

Bybli in Palæstina.

Aquilina virgo & mart. 13. Iunij. 329

Bybli in Phœnicia.

Marcus episcopus. 27. Septemb. 539

C

Cabilone.

Agricola episc. 17. Mart. 164
Gunthramnus Rex. 28. Mart. 182
Marcellus mart. 4. Septemb. 495
Siluester episcopus. 20. Nouemb. 642

in Cabilonensi territorio.

Valerianus mart. 15. Septemb. 513

apud Caam fluuium in Gallæcia.

Facundus & Primitiuus mart. 27. Nou. 652

Cæsaraugustæ.

Braulius episcopus & confess. 26. Mar. 139
Caius, & Cremētius, item Lambertus martyr. 16. Apr. 215
Encratides virgo & mart. 16. Apr. 215
Optatus, Lupercus, &c. martyr. 16. Aprilis. ibidem.
Valerianus episcopus. 28. Ianuar. 70
Innumeri mart. 3. Nouemb. 669

Cæsareæ in Cappadocia.

Barlaam mart. 19. Nouemb. 640
Basilius episcopus. 1. Ianuar. 1
Basilij in episcopum ordinatio. 14. Iunij. 330
Basilius & Emmelia cōiuges. 30. Maij. 302
Dorothea virgo & mart. 6. Febr. 94
Eupsychius mart. 7. Septemb. 499
Eupsychius mart. 9. Apr. 202
Germanus, Theophilus, Cæsarius, & Vitalis mart. 3. Nouemb. 609
Gordius centurio. 3. Ianuar. 14
Hyacinthus mart. 3. Iulij. 368
Iulitta mart. 30. Iulij. 419
Leontius episcopus. 13. Ianuar. 35
Longinus mart. 15. Mart. 161
Lucius episc. Absalon, & Lorgius mart. 2. Mart. 133
Mamans mart. 17. Augusti. 456
Mercurius mart. 25. Nouemb. 650
Polyectus, Victorius, & Donatus mart. 21. Maij. 287
Sergius mart. 24. Febr. 124
Theodotus, Ruffina, & Ammia. 31. Augusti. 488
Theophilus mart. 6. Febr. 94

Cæsareæ in Mauritania.

Seuerianus, & Aquila vxor mart. 3. Ianuarij. 60

Cæsareæ in Palæstina.

Agapius mart. 20. Nouemb. 642
Alexander episcopus. 18. Mart. 166
Amphianus mart. 2. Apr. 188
Anectus mart. 27. Iunij. 358
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennata virgo mart. 13. Nouemb. 628
Cornelius centurio. 2. Febr. 86
Elias, Hieremias, Esaias, Samuel, Daniel mart. 16. Febr. 112
Euaristus, Priscianus, Fortunata virgo, & Carponius mart. 14. Octob. 569
Eubulus mart. 7. Mart. 139
Fabius mart. 31. Iul. 420
Hadrianus mart. 5. Mart. 137
Iulianus confess. 23. Mar. 175
Iulianus mart. 17. Febr. 113
Marinus & Asterius mart. 3. Mart. 134
Nicon & alij XCIX. mart. 23. Mar. 175
Pamphilus mart. 1. Iunij. 306

Philippus diaconus. 6. Iunij. 315
Porphyrius & Seleucus mart. 16. Febr. 112
Priſcus, Malcus, & Alexander mar. 28. Martii. 182
Reparata virgo & mart. 8. Octob. 558
Theodoſia virgo & mart. 2. Apr. 188
Theodulus mart. 17. Febr. 113
Theophilus epiſcopus. 5. Mar. 137
Timolaus, Dionyſius, Pauſis, Romulus, Alexander, alter Alexander, Agapius, & alter Dionyſius mart. 24. Mar. 176
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia mart. 5. Iunij. 313

Caſareæ Philippi.

Nicoſtratus, Antiochus, & alij martyr. 21. Maij. 287
Theodoſia, & aliæ duodecim matronæ mart. 29. Maij. 301

Caſenæ.

Maurus epiſcopus. 20. Ianuar. 51

in Cainone caſtro.

Maximus confeſſ. 20. Auguſt. 460

in Calabria.

Bruno confeſſor Carthuſianorum inſtitutor. 6. Octob. 555

Calamine.

Thomas Apoſt. Decemb. 688

in Calciatenſi ciuitate.

Dominicus confeſſ. 12. Maij. 271

Calliȝ.

Gerontius epiſcopus & mart. 9. Maij. 264

Cameraci in Gallia.

Authbertus epiſcopus & confeſſ. 13. Decembris. 679
Guagericus epiſc. & confeſſ. 11. Aug. 444

Camerini.

Anaſtaſius & ſocij mart. 10. Maij. 269
Anſouinus epiſc. & confeſſ. 13. Mar. 150
Venantius cum alijs decē mar. 18. Maij. 282
Victorinus confeſſ. 8. Iunij. 318

in Campania.

Benedictus monachus. 23. Mart. 175
Dominica virgo & mart. 6. Iul. 374
Eraſmus epiſcopus & mart. 2. Iun. 308
Marcus. 24. Octob. 592
Siluianus epiſc. 10. Febr. 101
Soſius mart. 23. Septemb. 530
Octoginta mart. 2. Mart. 133

Cantuariæ in Anglia.

Anſelmus epiſc. 21. Apr. 224
Auguſtinus epiſc. 26. Maij. 295
Dunſtanus epiſc. 19. Maij. 284
Edmundus epiſc. 16. Nouemb. 632
Elphegus epiſc. & mart. 19. Apr. 220
Honorius epiſc. & confeſ. 30. Sept. 545
Laurentius epiſc. 2. Febr. 86
Theodorus epiſc. 19. Septemb. 521
Thomas epiſc & mart. 29. Decemb. 707

Canuſij in Apulia.

Sabinus epiſc. & confeſſ. 9. Febr. 100

in Cappadocia.

Capitolina, & Erotheis mart. 27. Oct. 596
Cottidus, Eugenius, & ſocij mar. 6. Sep. 498
Macrina virgo. 19. Iulij. 396
Sabas, & alij mart. 12. Apr. 208
Theodoſius cœnobiarcha. 11. Ian. 32
Theſpeſius mart. 1. Iunij. 307
Cōmemoratio pluriū SS. Mar. 23. Maij. 290

Capuæ.

Ariſtæus, & Antoninus mart. 3. Sept. 493
Bernardus epiſc. & confeſ. 12. Mart. 149
Decoroſus epiſc. 15. Febr. 110
Germanus epiſc. 30. Octob. 601
Marcellus, Caſtus, Æmilius, & Saturninus mart. 6. Octob. 555
Pamphilus epiſc. 7. Sept. 500
Paulinus epiſc. 10. Octob. 564
Priſcus mart. 1. Sept. 489
Priſcus alter, Caſtrenſis, Tammarus, Roſtus, Heraclius, & alij mart. 1. Septembr. 490
Quinctius, Arcontius, & Donatus mart. 5. Septemb. 497
Ruffinus epiſc. & confeſ. 26. Aug. 476
Rufus epiſc. & mart. 27. Aug. 477
Rufus, & Carpophorus mart. 27. Aug. ibid.
Victor epiſc. 17. Octob. 576
Vitalianus epiſc. & confeſ. 16. Iul. 390

Caralis in Sardinia.

Ephiſius mart. 15. Ian. 39
Saturninus mart. 30. Octob. 601

in monte Carmelo.

Elias Propheta. 20. Iulij. 398

Carnotis in Gallia.

Caraunus mart. 28. Maij. 299

Carrhis in Meſopotamia.

Eutychius, & ſocij mart. 14. Mart. 151
Protogenes epiſc. 6. Maij. 255

Carthagine.

Agileus mart. 15. Octob. 571
Baſſa, Paula, & Agathonica virgines & mart. 10. Auguſt. 442
Cæcilius presb. 3. Iunij. 310
Candida virgo & mart. item Suſanna, & Martha mart. 20. Sept. 523
Catulinus, Ianuarius, Florentius, Iulia, et Iuſta mart. 15. Iulij. 389
Conceſſa mart. 8. Apr. 201
Conſtantinus confeſſ. 11. Mart. 147
Cyrus epiſc. 14. Iulij. 387
Deogratias epiſc. 22. Mar. 173
Gundenes virgo & mart. 18. Iul. 394

Hera-

Heraclius, & Zosimus mart. 11. Mar. 147
Liberatus, Bonifacius, Seruus, Rusticus, Rogatus, Septimus, & Maximus mart. 17. Auguſt, 456
Marcellinus mart. 6. Apr. 198
Modeſtus & Iulianus mart. 12. Febr. 166
Octauianus, & multa millia mart. 22. Martij. 173
Ponrius diaconus. 8. Martij. 141
Reſtitutus epiſc. & mart. 9. Decemb. 673
Speratus, Nartalus, & Scillitani martyres. 17. Iul. 392
Commemoratio CCC. mart. 24. Aug. 471
in ciuitate Caſalenſi.
Euaſius epiſc. & marr. 1. Decemb. 658
in monte Caſſino.
Benedictus abbas. 21. Mart. 171
Deuſdedit abbas. 9. Octob. 560
Scholaſtica virgo. 10. Febr. 101
Caſſiope in Corcyra.
Donatus. 29. Octob. 600
in caſtrenſium pago.
Ionas presb. & mart. 22. Septemb. 527
Catalauni in Gallia.
Domitianus epiſc. & confeſſ. 9. Aug. 440
Donatianus epiſc. 7. Aug. 436
Memmius epiſc. 5. Aug. 432
Catana in Sicilia.
Agatha virgo & mart. 5. Febr. 92
Bitillus epiſc. 21. Mart. 471
Euplius mart. 12. Auguſt. 446
Leo epiſc. 20. Feb. 119
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctiauus, Mineruinus, & Simplicianus mart. 31. Decembris. 709
Caucoliberi in Hiſpania.
Vincentius mart. 19. Apr. 220
Celena in Pannonia.
Maximilianus epiſc. 12. Octob. 567
apud Cenomanos.
Domnolus epiſc. 16. Maij. 279
Iulianus epiſc. 27. Ianuar. 69
Liberius epiſc. & confeſſ. 23. Iul. 403
Siuiardus abbas. 1. Mart. 132
Victorius epiſc. 1. Sept. 490
in monaſterio Centula.
Richarius confeſſ. 26. Apr. 235
Chalcedone.
Euphemia virgo & mart. 16. Sept. 515
Manuel, Sabel, & Iſmael mart. 17. Iun. 337
Solochanus & ſocij mart. 17. Maij. 281
Soſthenes & Victor mart. 10. Sept. 504
Commemoratio XLIX. mart. 24. Sept. 535
Chalcide in Græcia.
Methodius epiſc. & mart. 18. Sept. 519
apud Cherſoneſum.
Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Ætherius, Capito, Ephræm, Neſtor, & Arcadius epiſcopi & martyr. 4. Martij. 136
Clemens Papa. 23. Nouembr. 646
in Chio inſula.
Iſidorus mart. 15. Maij. 277
Myrops mart. 13. Iulij. 385
in Chriſtolio vico in territorio Pariſienſi.
Agoardus, & Aglibertus cum alijs innumeris mart. 24. Innij. 352
in Cilicia.
Amphion epiſc. & confeſ. 12. Iunij. 327
Andreas tribunus, & ſocij milites mart. 19. Auguſti. 459
Calliopus mart. 7. Apr. 199
Zoſimus, Athanaſius, Theopomptus, & Theonas mart. 3. Ianuar. 14
Cirtha in Numidia.
Agapius, & Secundinus mart. item Æmilianus, Tertulla & Antonia virgines, & mulier cum ſuis geminis. 29. April. 239
Ciſtertij in Gallia.
Stephanus abbas. 17. Apr. 216
in monaſterio Clarauallenſi.
Malachias epiſc. 3. Nouemb. 609
in cœnobio Cluniacenſi.
Conſortia virgo. 22. Iunij. 346
Hugo abbas. 29. Apr. 239
Cluſij in Etruria.
Irenæus & Muſtiola mart. 3. Iulij. 369
Coloniæ Suffetulanæ in Africa.
LX. mart. 30. Auguſti. 486
Coloniæ, & in territorio Colonienſi.
Annon epiſc. 4. Decemb. 663
Cordula mart. 22. Octob. 587
Cunibertus epiſc. 12. Nouemb. 627
Eliphius mart. 16. Octob. 572
Engelbertus epiſcopus & mart. 7. Nouembris. 615
Euergiſlus epiſcopus & mart. 24. Octobr. 592
Gereon & CCCXVIII. mart. 10. Oct. 564
Heribertus epiſcopus. 16. Mart. 162
Martha & Saula virgines & mart. 20. Octobris. 581
Maurinus abbas & mart. 10. Iunii. 322
Paulinus mart. 4. Maii. 250
Protaſius mart. 4. Aug. 430
Victor & ſocij mart. 10. Octob. 564
Vrſula & ſociæ mart. 21. Octob. 583
Commemoratio CCC. mart. 15. Oct. 571
Coloſſis.
Epaphras epiſc. & mart. 19. Iulij. 396
Philemon & Apphia mart. 22. Nou. 644

Comanæ in Ponto.
Alexander episcopus & mart. 11. Aug. 444
Basiliscus mart. 12. Maij. 288
apud Comanos.
Hermias & eius carnifex mar. 31. Maij. 303
Comana in Armenia.
Zoticus episcopus & mart. 21. Iulij. 400
apud Comum. vide Nouocomum. quod idem est.
Abundius episcopus & confess. 2. Apr. 188
Amantius episcopus & confess. 8. Apr. 201
Fidelis mart. 28. Octob. 597
Compluti in Hispania.
Didacus confess. 12. Nouemb. 627
Iustus & Pastor mart 6. Aug. 434
Compostella.
Petrus episcopus. 10. Septemb. 505
Conchæ in Hispania.
Iulianus episcopus. 28. Ianuar. 70
Iulianus episcopus confess. 5. Septemb. 497
Concordiæ.
Donatus, Secundianus, Romulus cum alijs LXXXVI. mart. 17. Februar. 113
Constantiæ.
Conradus episcopus. 26. Nouemb. 651
Pelagius mart. 28. August. 481
in Constantiensi territorio.
Lauto episcopus. 22. Septemb. 528
Paternus episcopus & mart. 23. Sept. 536
Verena virgo. 1. Septemb. 490
Constantinopoli.
Abrahamitæ monachi mart. 8. Iulij. 377
Acathius centurio mart 8. Maij. 261
Alexander, & Antonina mart. 3. Maij. 247
Alexander episcopus. 28. Aug. 481
Andreæ Apost. Lucæ Euangelistæ & Timothei translatio. 9. Maij. 264
Andreas Cretensis mart. 17. Octob. 576
Anthusa virgo. 27. Iulij. 411
Antonius episcopus. 12. Febr. 106
Basilius & Procopius confess. 27. Febr. 129
Daniel Stylita. 11. Decemb. 677
Eleutherius episc. & mart. 20. Febr. 118
Eleutherius mart. 4. August. 430
Euagrius. 6. Martij. 138
Eulogius & socij mart. 3. Iulij. 368
Eustolia & Sopatra virgines. 9. Nou. 619
Flauius episcopus. 18. Febr. 115
Germanus episcopus. 12. Maij. 271
Gregorius Decapolita. 20. Nouemb. 642
Hermellus mart. 3. August. 426
Hypatius episcopus & Andreas mart. 29. August. 483
Ignatius episcopus & confess. 23. Octob. 590
Ioannes Chrysostomus. 27. Ianuar. 69
Ioannes abbas. 27. April. 236
Iulianus & Marcianus mart. 9. Aug. 440
Lazarus monachus. 23. Febr. 123
Lucillianus, Claudius Hypatius, Paulus, & Dionysius mart. 3. Iunij. 310
Macarius confess. 1. April. 187
Marcellus abbas. 29. Decemb. 707
Marcianus presbyter. 10. Ianuar. 29
Martyrius & Marcianus martyr. 25. Octob. 594
Maura virgo & mart. 30. Nouemb. 657
Maximus & alij mart. 13. August. 448
Menna episcopus. 25. Augusti. 473
Methodius episcopus. 14. Iunij. 330
Metrophanes episcopus & confess. 4. Iunij. 311
Mucius presbyt. & mart. 13. Maij. 273
Natalia. 1. Decemb. 659
Nicephorus episcopus. 13. Martij. 150
Niceras virgo. 27. Decemb. 704
Nilus abbas. 12. Nouemb. 627
Olympias vidua. 17. Decemb. 684
Patapius solitarius. 8. Decemb. 672
Paula uirgo & mart. 3 Iunij. 310
Paulus episcopus & mart. 7. Iunij. 317
Paulus mar. 17. Martij. 164
Plato monachus. 4. Apr. 193
Proclus episcopus. 24. Octob. 592
Pulcheria Augusta virgo. 10. Septemb. 505
Sampson presbyter. 27. Iunij. 358
Stachis episcopus. 31. Octob. 603
Stephanus, Basilius, Petrus, Andreas, & socij CCCXXXIX. mart. 28. Nouembris. 654
Tharasius episcopus. 25. Febr. 126
Theodorus, & Theophanes confess. 27. Decemb. 703
Theodota mart. 17. Iulij. 392
Theophanes monachus. 12. Martij. 149
Theophanes & socij. 4. Decemb. 663
Theophilus monachus confess. 2. Oct. 549
Tigrius & Eutropius mart. 12. Ianuar. 33
Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & socij LXXVII. mart. 5. Septemb. 497
Commemoratio plurimorum Martyrum. 30. Martij. 184
Item Monachorum. 8. Febr. 98
Corduba.
Abundius mart. 11. Iulij. 382
Aciscl us, & Victoria mart. 17. Noueb. 633
Adulphus, & Ioannes mart. 27. Sept. 539
Amator, Petrus, & Ludouicus. 30. Aprilis. 241
Anastasius, Felix, & Digna virgo mart. 4. Iunij. 330
Argymirus mart. 28. Iunij. 360
Aurea virgo & mart. 19. Iulii. 382

Benildes mart. 15. Iunij. 332
Columba virgo & mart. 17. Septemb. 518
Elias, Paulus, & Isidorus mart. 17. Apr. 216
Emilas & Hieremias mart. 15. Sept. 513
Eulogius mart. 11. Martij. 147
Fandilas mart. 13. Iunij. 329
Faustus, Ianuarius, & Martialis mart. 13. Octob. 568
Flora, & Maria virg. & mart. 24. Nouembr. 648
Georgius, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliosa mart. 27. Iulij. 411
Gumesindus & Seruusdei mart. 13. Ianu. 35
Isaac mart. 3. Iunij. 310
Leocritia virgo & mart. 15. Mart. 161
Leouigildus & Chrystophorus mar. 20. Augusti. 460
Paulus diaconus & mart. 20. Iulij. 398
Pelagius mart. 26. Iunij. 355
Perfectus mart. 18. Aprilis. 218
Petrus, Vualabonsus, Sabinianus, Vuistremundus, Habentius, & Hieremias mart. 7. Iun. 317
Pomposa virgo & mart. 19. Septemb. 521
Rogellus & Seruusdei mart. 16. Septēb. 515
Rudericus & Salomon mart. 13. Mart. 150
Sandalus mart. 3. Septemb. 494
Sancius mart. 5. Iunij. 313
Secundinus mart. 21. Maij. 287
Sisenandus mart. 16. Iulij. 390
Theodemirus mart. 25. Iulij. 406
Zoilus & alij XIX. mart. 27. Iunij. 358

Corduba, alias Corduena in Persia.

Parmenius, Helimenas, Chrysotelus, Lucas, & Mucius mart. 22. Aprilis. 226

Corsinij in Pelignis.

Pamphilus episcopus. 28. Aprilis. 237
Pelinus episcopus & mart. 5. Decemb. 665

Corinthi.

Alexander mart. 24. Nouemb. 648
Callistus & Charisius cum alijs septem mart. 16. April. 215
Codratus, Dionysius, Cyprianus, Ariectus, Paulus, & Crescens mart. 10. Mart. 146
Crispus, & Caius. 4. Octob. 551
Dionysius episcopus. 28. April. 182
Helconides mart. 28. Maij. 299
Phœbe. 3. Septembris. 493
Sosthenes. 28. Nouemb. 654
Timon de septem primis diaconis mar. 19. Aprilis. 220

in Corsica.

Iulia virgo & mart. 22. Maij. 288

Cotyei in Phrygia.

Mennas mart. 11. Nouemb. 625

Cracouia in Polonia.

Heduuigis. 15. Octob. 571
Hyacinthus confess. 16. Augusti. 454
Stanislaus episcopus & mart. 7. Maij. 257

Cremona.

Homobonus confess. 13. Nouemb. 629

in Creta.

Myro episcopus. 8. Augusti. 439
Pinytus episcopus. 10. Octob. 564
Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelasius, Eunicianꝰ, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Basilides, Euaristus mart. 23. Decembris. 692
Titus episcopus. 4. Ianuar. 16

Cumis.

Iuliana virgo & mart. 16. Februar. 111

Curia in Germania.

Lucus Rex. 3. Decemb. 662

in Cypro.

Barnabas Apost. 11. Iunij. 324
Conon mart. 6. Mart. 138
Hilarion abbas. 21. Octob. 583
Iason Christi discipulus. 12. Iulij. 383
Isaacius episcopus & mart. 21. Sept. 526
Maria mater Ioannis cognomento Marci. 29. Iunij. 362
Meletius episcopus & confess. 21. Septemb. 526
Nicanor vnus ex septem primis diaconis. 10. Ianuarij. 29
Pothamius, & Nemesius mart. 20. Februar. 118
Spiridion episcopus & confess. 14. Decembris. 680
Sophronius episcopus. 8. Decemb. 672
Theodotus episcopus. 6. Maij. 255
Theophilus mart. 22. Iulij. 401
Thryphillius episcopus. 13. Iunij. 329

Cyrenæ.

Cyrilla mart. 5. Iulij. 372
Lucius episcopus. 6. Maij. 255
Theodorus episc. & confess. 4. Iulij. 376

Cyri in Syria.

Marcianus confess. 2. Nouemb. 607

Cyzici.

Æmilianus episc. & confess. 8. Aug. 439
Fausta virgo, & Euilasius mart. 20. Septembris. 523
Sisinius mart. 23. Nouemb. 646
Triphenes mart. 31. Ianuar. 77

D

in Dacia.

Nicetas episcopus. 7. Ianuarij. 24

Damasci.

Ananias mart. 25. Ianuar. 65

Cæsarius, Dacius, & alij quinque martyr. 1. Nouemb. 604
Ioannes Damascenus. 6. Maij. 255
Paulus & Tatta coniuges, & Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius filij martyres. 25. Septemb. 536
Petrus Mauimenus mart. 21. Febr. 120
Petrus episcopus & mart. 4. Octob. 551
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Cassia, & Paula cum alijs X. mart. 20. Iulij. 39

in Daniæ.

Canutus rex & mart. 7. Ianuar. 24
Guillelmus abbas. 6. Aprilis. 198

Dauentria in Belgis.

Marcellinus confessor. 14. Iulij. 387

in ciuitate Diensi.

Marcellus episcopus. 9. Aprilis. 202

in castro Diuione.

Benignus mart. 1. Nouemb. 604

Dorostori in Mysia.

Æmilianus mart. 18 Iulij. 394
Dasius episcopus & mar. 20. Nouemb. 642
Hesychius mart. 15. Iunij. 332
Iulius mart. 27. Maij. 296
Pasicrates, Valentio, & alij duo martyr. 25. Maii. 293

Drizipara in Pannonia.

Alexander mart. 27. Mar. 180

Dyrrachij in Macedonia.

Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Hesychius, Papius, Saturninus, & Germanus mart. 7. Iulij. 376

E

Ebora in Lusitania.

Mancius mart. 15. Maij. 277

Eboraci in Anglia.

Ioannes episcopus. 7. Maij. 257
Paulinus episcopus. 10. Octob. 565
Vualfridus episc. & confess. 12. Octob. 567

Ebreduni in Gallia.

Marcellinus episcopus. 20. Apr. 222
Vincentius, Orontius, Victor martyres. 22. Ianuar. 56

Ebroicis, & in pago Ebroicensi.

Aquilinus episc. & confess. 19. Octob. 579
Leutfridus abbas. 21. Iunij. 344
Taurinus episcopus. 11. Augusti. 444

Edessa.

Abibus mart. 15. Nouemb. 630
Barsimæus episcopus & mart. cum alijs. 30. Ianuar. 74
Barsen episcopus. 30. Ianuar. 74
Bassa cum Theogonio, Agapio, & Fideli mart. 21. Augusti. 462
Ephræm diaconus. 1. Febr. 82
Eulogius episc. & confess. 5. Maij. 252
Gurias & Samonas mart. 15. Nouembris. 631
Iulianus monachus. 9. Iunij. 320
Nonnus episcopus. 2. Decemb. 660
Sarbelius & Barbea mart. 29. Febr. 72
Thalaleus, Asterius, Alexãder, & socij martyr. 20. Maij. 286
Thomæ Apost. translatio. 3. Iulij. 369

Eleutheropoli in Palæstina.

Florianus, Calanicus, & socij LVIII. mart. 17. Decemb. 684

Emerita in Hispania.

Eulalia virgo & mart. 10. Decemb. 674
Iulia virgo & mart. 10. Decemb. 675
Lucretia virgo & mart. 23. Nouemb. 646
Victor, Stercatius, & Antinogenes mar. 24. Iulij. 404

Emesa in Phœnicia.

Galation & Episteme mart. 5. Nou. 612
Simeon Salus. 1. Iulij. 365
Commemoratio plurimarum mulierum mart. 14. Nouemb. 630
Siluanus episcopus & alij duo mart. 6. Februar. 94

in castello Emmaus.

Cleophas mart. 25. Septemb. 536

Engolismæ.

Eparchus abbas. 1. Iulij. 365

Ephesi.

VII. Dormientium natalis. 27. Iulij. 411
Ioannes Apost. & Euang. 27. Decemb. 703
Maximus mart. 30. Aprilis. 241
Porphyrius mart. 4. Nouemb. 611
Timotheus episc. & mart. 24. Ianuar. 63
XLII. mart. 12. Ianuarii. 33

Eugubij.

Vbaldus episcopus. 16. Maij. 279

Euoreæ in Epiro.

Donatus episcopus. 30. Apr. 241

F

apud Fabrianum in Piceno.

Siluester abbas. 26. Nouemb. 651

Faleria in Tuscia.

Gracilianus, & Felicissima virgo mart. 12. Augusti. 446

Fausinæ in Sardinia.

Simplicius episcopus & mart. 15. Maij. 277

Ferenti in Tuscia.

Bonifacius episcopus. 14. Maij. 275

Ferentini in Hernicis.

Ambrosius mart. 16. Augusti. 454
Eutychius mart. 15. Aprilis. 214

Redem-

Redemptus episcopus. 8. Aprilis. 201
Fesulis in Tuscia.
Alexander episcopus & mart. 6. Iunij. 315
Romulus episc. & mart. cum socijs. 6. Iulij. (373
Firmi in Piceno.
Alexander episcopus & mart. 11. Ianuarij. 31
Philippus episcopus & mart. 22. Oct. 586
Sophia uirgo & mart. 30. Aprilis. 241
Vissia virgo & mart. 12. Aprilis. 208
Florentia.
Andreas episcopus. 26. Febr. 128
Antoninus episcopus. 2. Maij. 246
Crescentius confessor. 19 Aprilis. 220
Eugenius confessor. 17. Nouemb. 634
Minias mart. 25. Octob. 594
Podius episcopus. 28. Maij. 300
Zenobius episcopus. 25. Maij. 293
in monasterio Fontanella.
Ansbertus episcopus. 9. Febr. 100
Vulfrannus episcopus. 20 Martij. 169
Formijs in Campania.
Albina uirgo & mart. 16. Decemb. 682
apud Forum Cornelij.
Petrus Chrysologus. 2. Decemb. 660
apud Forum Iulij.
Maxima uirgo. 16. Maij. 279
apud Forum Sempronij.
Aquilinus, Geminus, Gelasius, Magnus, & Donatus mart. 4. Februarij. 91
apud Forum Syllæ.
Cassianus mart. 13. Augusti. 447
Fossanoua ad Tarracinam.
Thomas Aquinas confess. & doctor. 7. Martij. 139
in Frisia.
Vuillibrordus episcopus. 7. Nouemb. 616
Frisinga.
Corbinianus episcopus. 8. Septemb. 501
Fulginij.
Felicianus episcopus & mart. 24 Ian. 63
Fundis.
Felix mart. 6. Nouemb. 614
Honoratus abbas. 16. Ianuarij. 41
Paternus mart. 21. Augusti. 462
Furconij in Vestinis.
Florentius & Felix mart. 25. Iulij. 406

G

in Galatia.
Crescens mart. 27. Iunij. 358
Gallacia in Hispania.
Facundus & Primitiuus mar. 27. Nouemb. 652
Marina virgo & mart. 18. Iulij. 394
in Gallia.
Augustalis episcopus & confess. 7. Sep. 498
Eutropia. 15. Septemb. 514
Pontius mart. 14. Maij. 275
Veneranda uirgo & mart. 14. Nouemb. 630
in portu Ganda & Gandensi.
Bauon confess. 1. Octob. 547
Liuinus episcopus & mart. 12. Nou. 626
Gandaui.
Amelberga uirgo. 10. Iulij. 381
Landoaldus, & Amantius. 19. Martij. 168
Gangra in Paphlagonia.
Callinicus mart. 29. Iulij. 417
Hypatius episcopus & mart. 14. Nou. 630
in monte Gargano.
Apparitio S. Michaelis. 8. Maij. 261
Memoria eiusdem. 29. Septemb. 543
Gaualis, & in territorio Gaualitano.
Hilarius episcopus. 25. Octobr. 594
Priuatus episcopus & mart. 21. Aug. 461
Gaza in Palæstina.
Barsanuphius anachoreta. 11. April. 207
Fusebius, Nestabus, & Zeno mart. 8. Septembris. 501
Irenio episcopus. 16. Decemb. 683
Meuris & Thea mart. 19. Decemb. 687
Nestor mart. 8. Septemb. 501
Porphyrius episcopus. 26. Februarij. 128
Gelduba.
Iulius mart. 20. Decemb. 687
Genua.
Salomon episc. & confess. 28. Sept. 541
Syrus episcopus. 29. Iunij. 361
Geris in Aegypto.
Nilammon reclusus. 6. Ianuarij. 22
in Germania.
Lioba uirgo. 28. Septemb. 541
Tecla abbatissa. 15. Octobris. 571
Vuigbertus presbyter. 13. Augusti. 448
Gerunda in Hispania.
Felix mart. 1. Augusti. 421
Gortina in Creta.
Cyrillus episcopus & mart. 9. Iulij. 379
Eumenus episcopus & confess. 18. Sep. 520
Philippus episcopus. 11. April. 206
Gratianopoli.
Hugo episcopus. 1. Aprilis. 187
in territorio Guleti prope Nuscum.
Gulielmus confess. Pater eremitarum Montis Virginis. 25. Iunij. 354

H

Hadrianopoli.
Lucius & socij mart. 11. Februar. 164
Maximus, Theodorus, & Asclepiodotus mart.

mart. 15. Septemb. 513
Philippus episcopus, Eusebius, & Hermes martyres. 22. Octob. 586
Stylianus anachoreta. 26. Nouemb. 651
Halberstatti in Germania.
Mathildis regina. 14. Martij. 151
in Hannonia.
Gislenus episcopus & confess. 9. Oct. 560
Hiltrudis uirgo. 27. Septemb. 540
in pago Hasbanio.
Trudo presbyter. 23. Nouemb. 646
Heliopoli.
Cyrillus mart. 29. Martij. 183
Eudocia mart. 1. Martij. 132
in Hellesponto.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mart. 3. Ianuarij. 14
Onesiphorus mart 6. Septembris. 498
Heraclea.
Ammon & XL. virg. & mar. 1. Septem. 489
Bassus, Dionysius, Agapitus, & alij XL. mar. 20. Nouemb. 642
Clementinus, Theodotus, & Philomenes mart. 14. Nouemb. 630
Felix & Ianuarius mart. 7. Ianuar. 24
Glyceria mart. 13. Aprilis. 273
Sebastiana mart. 16. Septemb. 515
Theodorus mart 7 Februar. 96
Herbipoli.
Bruno episcopus. 17. Maij. 281
Burchardus episcopus. 14. Octob. 570
Chilianus, Colomanus, & Totnanus mar. 8. Iulij. 377
Herfordia in Anglia.
Thomas episcopus & cõfess. 2. Octob. 549
in Herio insula.
Philibertus abbas. 20. Augusti. 461
Hermopoli in Aegypto.
Sabinus mart. 13. Martij. 150
in Hibernia.
Celsus episcopus. 6. Aprilis. 198
Egbertus presbyter. 24. Aprilis. 231
Ethbinus abbas. 19. Octob. 579
Laurentius episcopus. 14. Nouemb. 630
Patricius episcopus & confess. 17. Mar. 164
Hierapoli.
Albercius episcopus. 22. Octob. 587
Apollinaris episcopus. 8. Ianuarij. 26
Papias episcopus. 22. Februarij. 121
Philippus Apostolus. 1. Maij. 242
Hierosolymis.
Anna prophetissa. 1. Septemb. 489
Andronicus, & Athanasia. 9. Octob. 560
Athanasius mart. 5. Iulij. 372
Crucis sacrosanctæ Inuentio. 3. Maij. 247
Eiusdem Exaltatio. 14. Septemb. 510
Cyriacus episcopus & mart. 4. Maij. 250
Cyrillus episcopus. 18. Martij. 166
Dauid rex & propheta. 29. Decemb. 707
Iacobus Apost. frater Domini. 1. Maij. 242
Iacobus Apost. frater Ioannis. 25. Iulij 406
Ioseph ab Arimathia. 17. Martij. 164
S. Latro frater Ioannis. 25. Martij. 177
Macarius episcopus & confess. 10 Mar. 146
Marcus episcopus & mart. 22. Octobr. 586
Mariæ Virginis sanctissimæ Dei genitricis
Præsentatio. 21. Nouemb. 643
Eiusdem Assumptio. 15. Augusti. 450
Maria Salome. 22. Octobris. 587
Matthias episcopus. 30. Ianuar. 75
Maximus episcopus & confess. 5. Maij. 252
Melania iunior, & Pinianus coniux. 31. Decembris. 710
Narcissus episcopus. 29. Octob. 600
Paphnutius mart. 19. Aprilis. 220
Pelagia Pœnitens. 8. Octob. 558
Simeon episcopus & mart. 18. Februar. 115
Sophronius episcopus. 11. Martij. 147
Stephani protomart. inuentio, & vna Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis. 3. Aug. 426
Stephanus protomart. 26. Decemb. 701
Zacchæus episcopus. 23. Augusti. 469
Zambda episcopus. 19 Februar. 117
Hippone regio.
Augustinus episc. & doctor. 28. Aug. 481
Theogenes episcopus, & alij XXXVI. mar. 26. Ianuarij. 67
Hispali in Hispania.
Felix mart. 2. Maij. 245
Florentia virgo. 20. Iunij. 343
Florentius confess. 23. Februar. 123
Hermenigildus mart. 13. Aprilis. 211
Isidorus episcopus. 4. Aprilis. 193
Iusta & Ruffina virg. & mart. 19. Iulij. 396
Leander episcopus. 27. Februar. 129
Petrus mart. 8. Octobris. 558
in Hispania.
Crispulus & Restitutus mart. 10. Iunij 322
Epitacius episcopus, & Basileus mart. 23. Maij. 289
Eutychius mart. 11. Decemb. 676
Fabricianus & Philibertus martyres. 22. Augusti. 464
Hemiterius & Cheledonius mart. 3. Martij. 135.
Honorius, Eutychius, & Stephanus, mart. 21. Nouembris. 643
Quiteria virgo & mart. 22. Maij. 288
Seruandus & Germanus mart. 23. Octob. 590
Torquatus, Ctesiphon, Secundus, Indalecius,

tius, Cæcilius, Hesychius, & Euphrasius. 15. Maij. 277
Victor mart. 26. Augusti. 476
Vincentius & Lætus mart 1 Septemb. 489
Xantippa, & Polyxena. 23. Septemb. 530
in Hollandia.
Adelbertus confess. 25. Iunij. 354
apud Homeritas.
Aretas & socij XXXIIII. mart. Item mater cum filio balbutiente Christum. 24. Octobris. 592
SS. Martyres incendio traditi. 27. Iulij. 411
in monte Hor.
Aaron primus sacerdos Leuitici ordinis. 1. Iulij. 321. 365
in terra Hus.
Iob propheta. 10. Maii. 267

I

apud Iberos trans Pontum.
Christiana ancilla. 15. Decemb. 682
Iconij.
Amphilochius episcopus. 23. Nouembris. 646.
Apollonius mart. 10. Iulij. 381
Conon, & filius eius mart. 29. Maij. 301
Curonotus episcopus & mart. 12. Septembris. 508
Marcianus mart. 11. Iulij. 382
Terentius episcopus & mart. 21. Iunij. 344
Tecla uirgo & mart. 23. Septemb. 530
Tryphena & Tryphosa. 10. Nouemb. 623
Ilerda in Hispania Tarraconensi.
Licerus episcopus. 27 Augusti. 478
Illiberi in Hispania.
Gregorius episcopus & cõfess. 24. Apr. 231
in Illyrico.
Florus & Lautus, marr. 18. Augusti. 457
Vrsicius mart. 14. Augusti. 449
apud Indos.
Barlaam & Iosaphat. 27. Nouemb. 653
Frumentius episcopus. 27. Octob. 597
Passio SS. monachorum & aliorum. 3. Augusti. 426
Interamnæ.
Agapis uirgo & mart. 14. Februar. 109
Anastasius episcopus & confess. 17. Augusti. 456
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. 14. Febr. 109
Proculus episcopus & mart. 14. April. 212
Proculus episcopus & mart. 1. Decembris. 658
Saturninus, Castulus, Magnus, & Lucius mart. 15. Februarij. 110
Valentinus mart. 14. Februar. 109
in Isauria.
Aquilinus & Victorianus mart. 16. Maij. 279
Aza & socij CL. mart. 19. Nouemb. 640
Tatio mart. 24. Augusti. 471
in Istria.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles. 24. Maij. 292
Italicæ in Hispania.
Geruntius episcopus. 25. Augusti. 473
in Iudæa.
Esaias propheta. 6. Iulij. 373
Habacuc & Michæas prophetæ. 15. Ian. 39
Ioachim pater beatissimæ Virginis. 20. Martij. 169
Ioseph eiusdem sponsus. 19. Martij. 168
Malachias propheta. 14. Ianuarij. 37
Maria Cleophæ. 9. Aprilis. 202
Mariæ visitatio ad Elizabeth. 2. Iulij. 367
Matthias Apost. & mart. 24. Februar. 124
Samuel propheta. 20. Augusti. 460
Sophonias propheta. 3. Decemb. 662
apud Iuliam in territorio Parmensi.
Domninus mart. 9. Octob. 560

L

Lambese in Numidia.
Marianus & Iacobus mar. cum aliis multis. 30. Aprilis. 241
Lampsaci in Hellesponto.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionysia martyres. 15. Maij. 277
Laodicea in Syria.
Anatolius episcopus. 3. Iulij. 369
Artemon mart. 8. Octobris. 558
Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. 11. Septemb. 506
Pelagius episcopus. 25. Martij. 177
Sagar episcopus & mart 6. Octob. 555
Theodotus episcopus. 2. Nouemb. 607
Theotimus & Basilianus mart. 18. Dec. 635
Trophimus & Thalus mart. 11. Martij. 147
in Latio.
Bernardus confess. 14. Octob. 570
in cœnobio Laubiensi.
Vrsmarus episcopus. 19. Aprilis. 220
Laubijs.
Erminus episcopus & confess. 25. Apr. 232
Theodulphus episcopus. 24. Iunij. 352
Laude.
Bassianus episcopus & confess. 19. Ian. 49
Lauduni, & in Laudunensi castro.
Clinia mater S. Remigij. 21. Octob. 583
Salaberga abbatissa. 22. Septemb. 528

Lauriaci in Norico Ripensi.
Florianus mart. 4. Maij 250
Legione in Hispania.
Claudius, Lupercus, & Victorius mart. 30. Octob. 601
Vincentius abbas & mar. 11. Septemb. 506
Lemouicis in Gallia.
Leonardus confess. 6. Nouemb. 614
Martialis episcopus, Alpinianus & Austriclinianus presbyteri 30. Iunij. 364
Valeria uirgo & mart. 9. Decemb. 673
Leocata in Sicilia.
Angelus mart. 5. Maij. 252
Leodij in Belgio.
Lambertus episcopus & mart. 17. Oct. 518
Theodardus episcopus & mar. 10. Sep. 504
apud Leontinos in Sicilia.
Alphius, Philadelphus, & Cyrinus mart. 10. Maij. 267
Epiphana mart. 12. Iulij. 383
Euthalia uirgo & mart. 27. Augusti. 477
Mercurius & socij mart. 10 Decemb. 675
in monasterio Lerinensi.
Antonius monachus. 28 Decemb. 706
Caprasius abbas. 1. Iunij. 307
Vincentius presbyter. 24. Maij. 292
in Lesbo insula.
Passio quinque mart. 5. Aprilis. 196
in Lybia.
Theophilus & Helladius mart. 8. Ianuarij. 26
apud Lingonas & in trritorio Lingonensi.
Bernardus abbas. 20. Augusti. 460
Desiderius episcopus, & alij plures mar. 23. Maij. 289
Gregorius episcopus. 4. Ianuarij. 17
Sequanus confess. 19. Septemb. 521
Speusippus, Eleusippus, & Meleusippus tergemini mart. cum auia Leonilla. 17. Ian. 43
Vrbanus episcopus. 2. Aprilis. 188
in pago Lisuino.
Nemesius confess. 1. Augusti. 421
Londinij in Anglia.
Erconualdus episcopus. 30. April. 241
Luca in Tuscia.
Dauinus confess. 3. Iunij. 310
Frigdianus episcopus. 18. Martij. 166
Eiusdem translatio. 18. Nouemb. 636
Paulinus episcopus cum socijs mart. 12. Iulij. 383
Richardus Rex Anglorum. 7. Februar. 16
in Lucania.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mart. 29. Octob. 600
Vitus, Modestus, atque Crescentia mart. 15. Iunij. 532
Lugduni, & in territorio Lugdunensi
Albinus episcopus. 15. Septemb. 514
Alexander cum socijs XXXIIII. mart. 24. Aprilis. 231
Antiochus episcopus. 15. Octob. 571
Aurelianus episcopus. 16. Iunij. 335
Baldomerus. 27. Februar. 129
Bonauentura episcopus & doctor. 14. Iulij. 386
Benedicta uirgo & mart. 8. Octobr. 558
Desiderius episcopus & mart. 23. Maij. 290
Desiderius mart. 11. Februarij. 104
Domitianus abbas. 1. Iulij. 365
Elpidius episcopus & confess. 2. Sept. 492
Epipodius mart. 22. Aprilis. 226
Eucherius episc. & confess. 16. Nouem. 632
Eugendus abbas. 1. Ianuarij. 1
Irenæus episcopus & mart. 28. Ianuar. 360
Iulianus mart. 13. Februar. 107
Iustus episcopus. 2. Septemb. 492
Lambertus episcopus & confess. 14. Aprilis. 213
Lupicinus & Felix episcopi. 3. Febr. 89
Lupicinus abbas. 21. Martij. 170
Lupus episcopus. 25. Septemb. 536
Mineruus & Eleazarus cum filijs VIII. martyres. 23. Augusti. 469
Nicetius episcopus. 2. Aprilis. 188
Patiens episcopus. 11. Septemb. 506
Photinus, Sanctus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij multi martyres. 2. Iunij. 308
Peregrinus presbyter. 28. Iulij. 414
Romanus abbas. 20. Februarij. 130
Sacerdos episcopus. 12. Septemb. 508
Stephanus episcopus. 13. Februar. 108
Veranus episcopus. 11. Nouemb. 624
Viator. 21. Octob. 583
Viuentiolus episcopus. 12. Iulii. 383
in Lusitania.
Irene uirgo & mart. 20. Octob. 581
Vuilgefortis uirgo & mart. 20. Iulij. 398
Lutetiæ Parisiorum, & in territorio Parisiensi.
Aurea uirgo. 4. Octob. 552
Bathildis regina. 26. Ianuar. 67
Clodoaldus confess. 7. Septemb. 500
Crotildis regina. 3. Iunij. 310
Dionysius, Rusticus, & Eleutherius mart. 9. Octob. 568
Droctoueus abbas. 10. Martij. 146
Eleazarus comes. 27. Septemb. 540
Eugenius episc. & mart. 15. Nouem. 631
Genouefa uirgo. 3. Ianuarij. 14

Georgius & Aurelius. 20 Octobr. 581
Germanus episcopus. 28. Maij. 300
Iustinus mart. 1. Augusti. 421
Lucanus mart. 30. Octob. 601
Ludouicus rex. 25. Augusti. 472
Marcellus episcopus. 1. Nouemb. 604
Medericus presbyter. 29. Augusti. 483
Seuerinus monachus. 27. Nouemb. 653

in monasterio Luxoniensi.

Attalas abbas. 10. Martij. 146
Eustasius abbas. 29. Martij. 183
Romaricus abbas. 8. Decemb. 672

in Lycaonia.

Papas mart. 16. Martij. 162

in Lycia.

Christophorus mart. 25. Iulij. 406
Domnina mart. 12. Octobris. 567
Nicetas, & Aquilina mart. 24. Iulij. 404
Themistocles mart. 21. Decemb. 688

Lyræ in Belgio.

Gummarus confess. 11. Octob. 566

M

in Macedonia.

Silas. 13. Iulij. 384
Timotheus & Diogenes martyres. 6. Aprilis. 197

Machliniæ.

Rumoldus episcopus & mart. 1. Iulij. 365

Maduuri in Africa.

Namphanion cum socijs mart. 4. Iulij. 370

Maiumæ.

Zeno episcopus. 26. Decemb. 701

Malacæ in Hispania.

Cyriacus & Paula virgo. mart. 18. Iun. 339

in monasterio Malbodio.

Aldegundis uirgo. 30. Ianuarij. 75

in ciuitate Mamiensi.

Seraphina. 29. Iulij. 417

Mantuæ.

Anselmus episcopus & confess. 18. Martij. 166
Ruffinus confess. 19. Augusti. 459

in monasterio S. Benedicti in agro Mantuano.

Simeon eremita. 26. Iulij. 409

Marcianopoli in Thraciæ.

Melitina mart. 15 Septemb. 513

Maroniæ in Syria

Malcus monachus. 21. Octob. 583

in oppido Marpurg.

Elizabeth vidua. 19. Nouemb. 641

Marrochij in Africa.

Berardus, Petrus, Accursius, Adiutus, & Otho mart. 16. Ianuar. 40

Martulæ.

Brictius episcopus & confess. 9. Iulij. 379

Massiliæ.

Hermes & Hadrianus mart. 1. Mar. 132
Lazarus episcopus. 17. Decemb. 684
Maria Magdalena. 22. Iulij. 401
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus martyres. 21. Iulij. 400

in Mauritania Cæsariensi.

Marciana uirgo & mart. 9. Ianuarij. 28
Romulus & Secundus mar. 24. Mar. 176
Timotheus, Polius, & Eutychius martyres. 21. Maij. 287
Timotheus mart. 19. Decemb. 686

Mediolani.

Ambrosius episcopus & doctor. 4. Apr. 193
Eiusdem ordinatio. 7. Decemb. 668
Antoninus episcopus & confessor. 31. Octobris. 603
Aquilinus mart. 29. Ianuar. 73
Augustini conuersio. 5. Maij. 252
Auximus episcopus. 3. Septemb. 494
Benedictus episcopus. 11. Martij. 147
Benignus episcopus. 20. Nouemb. 642
Caius episcopus. 27. Septemb. 539
Calimerius episcopus & mart. 31. Iulij. 420
Castritianus episcopus. 1. Decemb. 659
Clicerius episcopus & confess. 20. Septembris. 523
Datius episcopus. 14. Ianuarij. 37
Dionysius episcopus. 25 Maij. 293
Eugenius episcopus & confess. 30. Dec. 708
Eusebius episcopus & confess. 12. Aug. 446
Eustorgius episcopus. 18. Septemb. 520
Eustorgius alter episc. & confess. 6. Iun. 315
Faustus mart. 7. Augusti. 436
Galdinus episcopus. 18. Aprilis. 218
Geruasius & Protasius mart. 19. Iunij. 340
Geruntius episcopus. 5. Maij. 252
Honoratus episcopus. 8. Februarij. 98
Ioannes Bonus episcopus. 10. Ianuar. 29
Iulius presbyter. 31. Ianuarij. 77
Lazarus episcopus. 11. Februarij. 104
Magnus episcopus & confess. 5. Nou. 612
Mansuetus episcopus. 19. Februarij. 117
Marcellina uirgo. 17. Iulij. 392
Marolus episcopus & confess. 23. Apr. 227
Martinianus episcopus. 2. Ianuarij. 10
Maternus episcopus & confess. 18. Iul. 394
Matronianus eremita. 14. Decemb. 681
Mirocles episc. & confess. 3. Decemb. 662
Monas episcopus. 12. Octob. 567
Nabor & Felix mart. 12. Iulij. 383
Nazarius & Celsus mart. 28. Iulij. 413
Eorumdem inuentio. 10. Maij. 267
Petrus mart. 29. Aprilis. 239

Matriti S. Isidori Agric. 10. may.

Carolg Epis: 4. Nouemb:

Protasius episc. 24. Nouemb. 649
Robustianus mart. 24. Maij. 292
Satyrus confess. 17. Septemb. 518
Saurna. 30. Ianuar. 75
Senator episcopus. 28. Maij. 300
Simplicianus episcopus. 16. Aug. 454
Valeria mart. 28. Apr. 237
Venerius episcopus. 4. Maij. 250
Victor mart. 8. Maij. 261
in Monasterio Medilij.
Nicetas abbas. 3. Apr. 191
Meldis. in pago, & ciuitate, & territorio Meldensi.
Faro episc. & confess. 28. Octob. 598
Fiacrius confess. 30. Aug. 486
Phara uirgo. 7. Decemb. 669
Sanctinus episcopus. 22. Septembr. 528
Melitinæ.
Eudoxius, Zeno, Macarius, & socij MCIV. mart. 5. Sept. 497
Hermogenes, Caius, Expeditus, Astronicus, Rufus, & Galata martyr. 19. Aprilis. 220
Hieron, Nicander, Hesychius, & alij triginta mart. 7. Nouemb. 615
Polyeuctus mart. 13. Febr. 107
Mer in Phrygia.
Macedonius, Theodulus, & Tatianus mar. 12. Septemb. 508
in Mesopotamia.
Archelaus episcopus. 26. Decemb. 701
Athenodorus mart. 11. Nouemb. 624
Iulianus eremita. 18. Octob. 577
Maruthas episcopus. 4. Decemb. 663
Commemoratio XXIII. mar. 23. Maij. 290
Messanæ.
Albertus confess. 7. Augusti. 436
Ampelus & Caius mart. 20. Nouemb. 641
Corbus mart. 18. Aprilis. 212
Eleutherius episcopus, & Anthia mart. 18. Aprilis. 217
Placidus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus, Faustus, & alij XXX. 5. Octob. 553
Metis in Gallia.
Adelphus episcopus & cõfess. 29. Aug. 483
Armulphus episcopus. 18. Iulij. 394
Clodulphus episcopus. 8. Iunij. 318
Felix episcopus. 21. Februar. 120
Firminus episcopus & confess. 18. Aug. 457
Patiens episcopus. 8. Ianuarij. 26
Rufus episcopus & confess. 7. Nou. 616
Miléti.
Acatius mart. 28. Iulij. 414
in oppido Milleduno.
Leo confessor. 10. Nouemb. 623
Milevi in Numidia.
Optatus episcopus. 4. Iunij. 311
apud Mindam.
Felicianus episcopus & mart. 20. Oct. 581
Misna in Germania.
Benno episcopus. 16. Iunij. 335
Moguntiæ.
Albanus mart. 21. Iunij. 344
Aureus, Iustina, & alij mart 16. Iunij. 335
Ferrutius mart. 28. Octob. 598
Lullus episcopus & confess. 16. Octob. 572
Maximus episcopus & cõfess. 18. Nou. 636
Simeon eremita. 26. Iulij. 409
in monasterro Molismensi.
Robertus abbas. 29. Aprilis. 239
apud Montem Pessulanum.
Rocchus confess. 16. Augusti. 454
in Montepolitano.
Agnes virgo. 20. Aprilis. 222
Mopsuestia in Cilicia.
Auxentius episcopus. 18. Decemb. 686
in Moravia.
Cyrillus & Methodius episcopi. 9. Martij. 143
Mutalæ in Cappadocia.
Sabbas abbas. 5. Decemb. 665
Mutinæ.
Geminianus episcopus. 31. Ianuarij. 77
Myræ in Lycia.
Crescens mart. 15. Aprilis. 214
Leo & Iuliana mart. 18 Augusti. 457
Nicander & Hermas mart. 4. Nouem. 611
Nicolaus episcopus. 6. Decemb. 666

N

in diœcesi Namurcensi apud Belgas.
Gerardus abbas. 3. Octob. 550
Nannete in Britannia minori.
Domitianus & Rogatianus mart. 24. Maij. 291
Similianus episcopus. 16. Iunij. 335
in castro Nantonensi.
Seuerinus abbas. 11. Februar. 104
Narbonæ.
Paulus episcopus. 22. Martij. 172
Rusticus episcopus & confess. 26. Oct. 595
Narniæ.
Cassius episcopus. 29. Iunij. 361
Iuuenalis episcopus & confess. 3. Maij. 247
Nazareth.
Annunciatio B. Virg. Genitr. Dei Mariæ. 25. Mart. 177
Nazianzi.
Cæsarius. 25. Februarij. 126
Gorgonia. 9. Decemb. 673

Grego-

Gregorius episcopus. 9. Maij. 264
Neapli in Campania.
Agnellus abbas. 14. Decemb. 681.
Agrippinus episcopus. 9. Nouemb. 619
Asoren episcopus. 3. Augusti. 426
Athanasius episc. & confess. 15. Iulij. 389
Candida, item Candida iunior. 4. Sept. 495
Eusebius episcopus. 23. Maij. 290
Gaudiosus episcopus. 28. Octob. 598
Ioannes episcopus. 22. Iunij. 346
Patritia virgo. 25. Augusti. 473
Pomponius episcopus. 14. Maij. 276
Restituta virgo & mart. 17. Maij. 280
Seuerinus episcopus. 8. Ianuarij. 26
Seuerus episcopus. 30. Aprilis. 241
in monte Nebo terræ Moab.
Moses legislator. 4. Septemb. 495
Nemausi.
Bandelius mart. 20. Maij. 286
Neocæsaréa.
Athenodorus episc. & mart. 18. Octob. 583
Gregorius Thaumaturgus. 17. Nou. 633
Macrina. 14. Ianuarij. 37
Mardonius, Musonius, Eugenius, & Metellus mart. 24. Ianuarij. 63
Troadius mart. 28. Decem. 706
Nicéa in Bitynia.
Antonina mart. 12. Iunij. 327
Darius, Zosimus, Paulus, & Secundus mart. 19. Decemb. 686
Diomedes mart. 16. Augusti. 454
Eustachius, Thespesius, & Anatolius mart. 20. Nouemb. 642
Neophytus mart 20. Ianuar. 51
Theodota cũ tribus filijs mart. 2. Aug. 425
Theuseta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mart. 13. Martij. 150
Nicia in Gallia.
Bassus episcopus & mart. 5. Decemb. 665
Hispitius confess. 21. Maij. 287
Nicomédia.
Agathonicus, Zoticus, & socij mart. 22. Aug. 464
Ambicus, Victor, & Iulius mart. 3. Decembris. 662
Anicetus comes, & Photinus cum alijs mart. 12. Augusti. 446
Anthimus episcopus cum gregis multitudine mart. 27. Aprilis. 236
Antonia mart. 4. Maij. 250
Arsacius confess. 16. Augusti. 454
Barbara uirgo & mart. 4. Decemb. 663
Basilissa uirgo & mart. 3. Septemb. 493
Cyprianus, & Iustina uirgo & mart. 26 Septembris. 538
Cyriaca, & aliæ quinque virg. & mart. 19. Maij. 284
Cyriacus & alij decem mart. 7. Apr. 219
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anastasius, Syndimius, & socij mart. 19. Decembris. 686
Dasius, Zoticus, Caius, & alij duodecim mart. 21. Octobris. 583
Dorotheus, & Gorgonius mar. 9. Sep. 503
Dula mart. 25. Martij. 177
Egdunius & alij septem mart 12. Martij. 149
Eleutherius & alij innumeri mart. 2. Octobris. 549
Eulampius, & Eulampia cum alijs. CC. mart. 10. Octob. 564
Enstorgius presbyt. 11. Aprilis. 207
Euthymius mart. 24. Decemb. 695
Flauius, Augustus, & Augustinus mart. 7. Maij. 257
Glycerius mart. 21. Decemb. 689
Hadrianus, & alij XXIII. mart. 4. Mar. 136
Et 8. Septemb. 501
Hadrianus mart. 26. Augusti. 476
Hermolaus, Hermippus, & Hermocrates martyres. 27. Iulij. 411
Indes, Domna, Agapes, & Theophila virg. & mart. 28. Decemb. 706
Ioannes mart. 7. Septemb. 499
Lucianus mart. 7. Ianuar. 24
Lucianus, Florus & socij martyres. 26. Octobris. 595
Macedonius, Patricia, & Modesta mart. 13. Martij. 150
Marcellus mart. 26. Nouemb. 651
Migdonius, & Mardonius, & quidam diaconus mart. 23. Decemb. 691
Pancharius mart. 19 Martij. 168
Pantaleon mart. 27. Iulij. 411
Pastor, Victorinus, & socij mart. 29. Martij. 183
Petrus mart. 12. Martij. 149
Philoterus mart. 19. Maij. 284
Quadratus mart. 7 Maij. 257
Quinctilis episcopus & mart. 8. Martii. 141
Strato, Philippus, & Eutychianus mart. 17. Augusti. 456
Theophilus episcopus 7. Martii. 139
Victor, Victorinus, Claudianus, & Bassa mar. 6. Martii. 138
Zacharias mart. 10. Iunii. 322
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. 2. Septemb. 492
Zeno mart. 22. Decemb. 690
Commemoratio 10000. mart. 18. Martii. 166

Item

Item multorum. 23. Iunij. 350
Item multorum. 25. Decemb. 696
Item XX. mart. 23. Decemb. 691
Nicópoli in Armenia.
Ianuarius, & Pelagia mart. 11. Iulij. 382
Leõtius, Mauritius, Daniel cum socijs mar. 10. Iulii. 381
Nísibi.
Dometius cum duobus discipulis mart. 7. Augusti. 436
Iacobus episcopus & confess. 15. Iulij. 389
Nítriæ.
Isidorus episcopus. 2. Ianuarij. 10
Niuernis.
Patricius abbas 24. Augusti. 471
Niuigellæ.
Gertrudis virgo. 17. Martij. 164
Nolæ in Campania.
Felix confessor. 14. Ianuar. 37
Felix, Iulia, & Iucunda mart. 27. Iulij. 411
Felix episcopus & socij XXX. mart. 15. Nouembris. 631
Maximus episcopus. 15. Ianuar. 39
Paulinus episc. & confess. 22. Iunij. 346
Nórici.
Seuerinus abbas. 8. Ianuarij. 26
in Norwégia.
Olauus Rex & mart. 29. Iulii. 417
Nouáriæ.
Agapius episcopus. 10. Septemb. 504
Gaudentius episcopus. 22. Ianuarij. 56
Laurentius & pueri ab eo educati mart. 30. Aprilis. 241
Nouiodúni in Gallia.
Amantius, Alexander, & socii mar. 6. Iunii. 315
Heradius, Paulus, & Aquilinus cum duobus aliis mart. 17. Maii. 281
Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. 17. Septemb. 517
Nouiomi in Belgio.
Eligius episcopus. 1. Decemb. 659
Nouocomi. Vide Comum, quod idem est.
Carpophorus, Exanthus, Cassius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mart. 7. Augusti. 436
Felix episcopus. 14. Iulii. 387
Liberata virgo. 18. Ianuarii. 45
Nuceriæ.
Felix & Constantia mart. 19. Sept. 521
in Numidia.
Commemoratio multorum mart. 11. Februarii. 104
apud Nursiam.
Eutychiº & Florétius monac. 23. Maii. 290
Spes abbas. 28. Martii. 182
apud Nuscum.
Amatus episcopus. 31. Augusti. 488
Nyssæ.
Gregorius episcopus. 9. Martii. 143

O

Opitergij.
Magnus episcopus. 6. Octob. 555
Osca in Hispania.
Nunilo, & Alodia mart. 22. Octob. 587
Orentius, & Patientia mart. 1. Maii. 243
apud Ostia Tiberina.
Asterius mart. 21. Octob. 583
Aurea uirgo & mart. 24. Augusti. 471
Demetrius, & Honorius mart. 21. Nouemb. 643
Demetrius, Honoratus, & Florus mart. 22. Decemb. 690
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutia mart. 18. Februarii. 115
Monica vidua. 4. Maii. 249
Quiriacus episcopus, Maximus, & Archelaus. mart. 23. Augusti. 469
Oxonij in Angliæ.
Fredesuuinda uirgo. 19. Octob. 579
in pago Oxymensi Vide Auximum.
Ebrulphus abbas & confess. 29. Dec. 707

P

in Palæstina.
Alphæus & Zacchæus mart. 17. Nouemb. 633.
Euthymius abbas. 20. Ianuarii. 51
Gerasimus anachoreta. 5. Martii. 137
Hesychius confess. 3. Octob. 550
Iocobus eremita. 28. Ianu. 71
Ioannes Silentiarius. 13. Maii. 273
Iosue, & Gedeon. 1. Septemb. 489
Maria Ægyptiaca. 2. Apr. 188
Paulus mart. 21. Iulii. 406
Peleus, Nilus, & Elias episcopi & martyres. 19. Septemb. 52
Procopius mart. 8. Iulii. 377
Quiriacus anachoreta. 19. Septemb. 543
Tecla & Agapius mart. 19. Augusti. 459
Timotheus mart. 19. Augusti. 459
Valentina uirgo cum socia mart. 25. Iulii. 406
Zosimus anachoreta. 4. Aprilis. 193
Zosimus confess. 30. Nouemb. 657
Commemoratio multorum mart. 19. Februarii. 117
Item monachorum mart. 16. Maii. 279

Palentia.
Sabinus epiſc. 11. Decembris. 677
Turibius epiſcopus. 16. Aprilis. 215
in Palmaria inſula.
Anaſtaſia cum CCLXX. mart. 25. Dec. 696
Palmyra in Syria.
Libya, Leonides, & Eutropia mart. 15. Iun. 332
Pamia in Gallia.
Antoninus mart. 2. Septembris. 492
in Pamphilia.
Heliodorus mart. & eius tortores. 21. Nouemb. 643
in Pannonia.
Agricola mart. 3. Decemb. 662
Gerardus epiſc. & mart. 24. Septemb. 535
Rutilus & ſocij mart. 4. Iunij. 311
Paphi in Cypro.
Tychicus diſcipulus S. Pauli. 29. Apr. 239
Papia.
Anaſtaſius epiſcopus. 30. Maij. 302
Armentarius epiſc. 30. Ianuar. 75
Dalmatius epiſcopus & mart. 5. Dec. 665
Damianus epiſc. 12. Apr. 208
Ennodius epiſc. & confeſſ. 17. Iulij. 392
Epiphanius epiſc. 21. Ianuar. 53
Felix epiſc. & mart. 15. Iulij. 389
Fuſcus epiſc. 26. Octob. 595
Gunifortis mart. 22. Aug. 464
Honorata virgo. 11. Ianuar. 31
Ioannes epiſc. 27. Auguſti. 478
Iuuentius epiſc. 8. Februar. 98
Maximus epiſc. & confeſſ. 8. Ianuar. 26
Petrus epiſc. 7. Maij. 257
Pompeius epiſc. 14. Decemb. 681
Quadrageſimus ſubdiaconus. 26. Oct. 595
Syrus epiſc. 9. Decemb. 673
Theodorus monachus. 7. Ianuar. 24
Theodorus epiſc. 20. Maij. 286
Vrciſcenus epiſcopus & confeſſ. 21. Iunij. 344
Parma.
Bernardus epiſcopus. 4. Decemb. 663
in Paro inſula.
Theoctiſte virgo. 10. Nouemb. 623
in Paßiniano monaſterio.
Ioannes Gualbertus abbas inſtitutor ord. Vallis vmbroſæ. 12. Iulij. 383
Patauij.
Antonius confeſſ. 13. Iunij. 329
Bellinus epiſcopus & mart. 26. Nouēb. 651
Daniel mart. 3. Ianuar. 14
Fidentius epiſc. 16. Nouemb. 632
Iuſtina uirgo & mart. 7. Octob. 556
Maximus epiſc. 2. Auguſti. 426
Proſdocimus epiſc. 7. Nouemb. 615
Panormi. Rosalia virgo. 4. Sept.
apud Patras in Achaia.
Andreas Apoſt. 30. Nouemb. 657
in Pelignis.
Peregrinus epiſc. & mart. 13. Iunij. 329
Peluſij in Aegypto.
Iſidorus monachus. 4. Februar. 91
Paulus epiſc. 7. Mart. 139
Pentapoli in Libya.
Theodorus, Irenæus, Serapion, & Ammonius. 26. Mart. 179
Pergami in Aſia.
Antipas mart. 11. Aprilis. 206
Carpus epiſcopus, Papylus, Agathonica, Agathodorus, et alij multi mart. 13. Apri lis. 210
Perge in Pamphilia.
Fortunatus, Felix, & alij XXVII. mart. 26. Februar. 127
Leontius, Attius, Alexander, & alij ſex mar tyr. 1. Auguſti. 421
Neſtor epiſc. & mart. 26. Febr. 127
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus mart. 26. Febr. 127
Theodorus, Philippa, & ſocij mart. 20. Septembris. 523
Perona.
Furſeus confeſſ. 16. Ianuar. 41
in Perſide.
Acindinus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus cum ſocijs plurimis. 2. Nouemb. 607
Anda cum ſocijs XXIII. mart. 16. Maij. 279
Barſabas mart. 11. Decemb. 677
Beniamin mart. 31. Mart. 186
Chriſtina virgo & mart. 13. Mart. 150
Dadas, Caſdoa, & Gabdelas mart. 29. Septemb. 543
Gudelia mart. 29. Septemb. 543
Hormiſda mart. 8. Aug. 439
Ia & ſocię cum nouem millibus martyr. 4. Auguſti. 430
Iacobus mart. cum alijs. 27. Nouemb. 652
Ioannes & Iacobus mart. 1. Nouemb. 604
Ionas & Barachiſius mart. 29. Mar. 183
Mamelta mart. 17. Octob. 576
Maximus & Olympias mart. 14. Apr. 214
Nerſas epiſc. & ſocij mart. 20. Nouembris. 642
Polychronius mart. 17. Febr. 113
Sadot & alij CXXVIII. mart. 20. Febr. 118
Simeon epiſc. & ſocij mart. 21. Apr. 223
Simon & Iudas Apoſt. 28. Octob. 597
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque mart. 27. Mart. 180
Commemoratio multorum mart. 8. Februarij. 98

Inuentio. 15. Julij.

XLII. 10. Martij. 146
CXX. 6. Aprilis. 197
CCCX. 9. Maij. 264
Perusiæ.
Constantius episc. & mart. 29. Ianuar. 72
Euthymius confess. 29. Aug. 483
Felicissimus mart. 24. Nouemb. 649
Felinus & Gratianus mart. 1. Iunij. 318
Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Faustinus mart. 4. Iunij. 313
Herculanus episc. & mart. 7. Nouemb. 615
Eiusdem translatio. 1 Mart. 132
Petræ.
Asterius episc. & confess. 10. Iunij. 322
Macarius episc. 20 Iunij. 342
Petragoricis, & in Petragoricensi territorio.
Cyprianus abbas 9. Decemb. 673
Fronto episc. 25. Octob. 594
Sacerdos episcopus. 4. Maij. 250
in metallo Phennensi Palæstinæ.
Siluanus episcop. cum plurimis ex clericis mart. 4. Maij. 249
Vndequadraginta mart. 14. Maij. ibid.
Philadelphiæ in Arabia.
Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. 1. Augusti. 421
Zeno, & Zena mart. 23. Iunij. 350
Philippis in Macedonia.
Erastus episc. & mart. 26. Iulij. 409
Lydia purpuraria. 3 Aug. 427
Parmenas mart. 23. Ianuar. 60
Rufus & Zosimus mart. 18. Decemb. 685
Syntyche. 22. Iulij. 401
in Phœnicia.
Eusebius mart. 21. Septemb. 526
in Phrygia.
Adaucus mart. cum ciuibus. 7. Februarij. 96
Ariadna mart. 17. Septemb. 517
Atticus. 6 Nouemb. 614
Dionysius & Priuatus mart. 20. Septembr. 523
Hypatius confess. 17 Iunij. 337
Priscus mart. 20. Septemb. 523
in Piceno.
Elpidius abbas. 2. Septemb. 492
Margarita vidua. 27. Augusti. 478
Seuerinus episcopus. 8. Iunij. 318
Pictauis, in pago Pictauiensi, & in territorio.
Benedictus confess. 23. Octobris. 590
Florentius presbyt. 22. Septemb. 528
Hilarius episcopus. 13. Ianuar. 35
Maxentius confess. 26. Iunij. 355
Radegundis regina. 13. Aug. 448
Sabinus confess. 11. Iulij. 382
in Pinnensi ciuitate.
Ioannes. 19. Martij. 168
Pisis in Tuscia.
Rainerius confess. 17. Iunij. 337
Torpes mart. 19. Maij. 289
in Pisidia.
Bianor & Siluanus mart. 10. Iulij. 381
Pistorij.
Barontius & Desiderius confess. 25. Martij. 177
Felix confess. 26. Augusti. 476
Placentiæ.
Antoninus mart. 30. Septemb. 545
in Polonia.
Benedictus, Ioannes, Matthæus, Isaac, & Christinus mart. 12. Nouemb. 626
Polyboti in Asia.
Ioannes Thaumaturgus. 5. Decemb. 665
Pompeiopoli in Cilicia.
Sozon mart. 7. Septemb. 500
in Ponte curuo apud Aquinum.
Grimoaldus presb. 29. Septemb. 543
in insula Pontiæ.
Siluerius Papa & mart. 20. Iunij. 342
in pago Pontino.
Iudocus confess. 13. Decembris. 679
in Ponto.
Athenogenes mart 18. Ianuar. 45
Meletius episc. & confess. 4. Decemb. 663
Moseus & Ammonius mart. 18. Ianuarij. 45
Commemoratio multorum mart. 5. Februarij. 92
Populonij in Tuscia.
Cerbonius episc. & confess. 10. Octob. 565
Regulus mart. 1. Septemb. 489
Eutropius, Zosima, & Bonosa mart. 15. Iul. 389
Herculanus mart. 5. Septemb. 497
Hyacinthus mart. 26. Iulij. 409
Hippolytus episc. & mart. 22. Aug. 463
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & socij mart. 22. Augusti. 464
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mart. 2. Mart. 133
Vincentius mart. 24. Maij. 291
Commemoratio quinquaginta mart. 8. Iulij. 387
Potentiæ in Lucania.
Gerardus episcopus. 30 Octob. 601
Prænestæ.
Agapitus mart. 18. Augusti. 457
in Prouincia Narbonensi.
Ægidius abbas. 1. Septembris. 489
Prusæ in Bithynia.
Adalbertus episc. & mart. 23. Aprilis. 227

Patricius episcopus, Acatius, Menander, & Poliænus mart. 28. April. 237
Prusiade in Bithynia.
Timotheus episc. & mart. 10. Iunij. 322
in Prussia.
Bruno episcopus & mart. 15. Octob. 571
Ptolemaide in Palæstina.
Paulus & Iuliana mart. 17. Augusti. 486
Puteolis in Campania.
Ianuarius episcopus, Festus, Desiderius, Sosius, Proculus, Eutyches, & Acutius martyr. 19. Septemb. 521

R

Ratispone in Bauaria.
Emmeramus, episc. & mart. 23. Sept. 528
Vuolfangus episc. 31. Octobris. 603
Rauenna.
Aderitus episc. & confess. 27. Septemb. 539
Agapitus confess. 16. Mart. 162
Apollinaris episcopus & mart. 23. Iul. 403
Barbatianus presb. 31. Decemb. 710
Calocerus confess. 11. Febr. 104
Dathus episc. & confess. 3. Iulij. 369
Edistius mart. 12. Octob. 567
Eleuchadius confess. 14. Febr. 109
Exuperantius episc. & confess. 30. Maij. 302
Fusca & Maura mart. 13. Febr. 37
Germanus episc. 31. Iulij. 420
Ioannes episc. 12. Ianuar. 33
Ioannes Papa & mart. 27. Maij. 296
Liberius episc. 30. Decemb. 709
Marcellinus episc. & confess. 5. Octob. 554
Marcianus episc. & confess. 22. Maij. 288
Maximianus episc. 21. Februar. 120
Probus episc. 10. Nouemb. 623
Romualdus anachoreta. 19. Iunij. 341
Seuerus episc. 1. Februar. 82
Valentinus, Concordius, Natalis, & Agricola. 16. Decemb. 682
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. 11. Nouemb. 624
Valentinus, Salutor, & Victor mart. 13. Nouembris. 628
Vitalis mart. 28. Aprilis. 237
Vrsicinus mart. 19. Iunij. 340
Vrsus episcopus & confess. 13. April. 211
Reate.
Probus episcopus. 15. Martij. 161
Stephanus abbas. 13. Februar. 108
apud Regium.
Maximus episcopus. 27. Nouemb. 652
Prosper Aquitanus. 25. Iunij. 354
Rhetiaria.
Hermes exorcista. 31. Decemb. 709
Rhedonis.
Æmilianus confess. 11. Octob. 566
Melanius episc. & confess. 6. Ianuar. 22
Rhemis, & in Rhemensi pago.
Albertus episc. & mart. 21. Nouemb. 645
Bona, & Doda virg. 24. April. 231
Helanus. 7. Octob. 556
Ioannes presb. 28. Ianuar. 70
Macra virgo & mart. 6. Ianuar. 22
Maurus, & socij mart. 22. Augusti. 464
Nicasius episcopus, Eutropia virgo & socij mart. 14. Decemb. 680
Remigius episc. & confess. 1. Octob. 547
Rigobertus episc. 4. Ianuar. 17
Sindulphus confess. 20. Octob. 581
Timotheus & Apollinaris mart. 23. Augusti. 469
Xystus episc. & mart. 1. Septemb. 489
in Rhemensi territorio.
Basolus confess. 26. Nouemb. 651
Theodoricus presbyter. 1. Iulij. 365
Rhotomagi.
Audoenus episc. & confess. 24. Aug. 471
Austreberta uirgo. 10. Febr. 101
Euodius episc. & confess. 8. Octob. 558
Gildardus episc. 8. Iunij. 318
Hugo episc. & confess. 9. Aprilis. 202
Melanius episc. 22. Octob. 587
Prætextatus episcopus & mart. 24. Februarij. 125
Romanus episc. 23. Octob. 590
Rhinocolura in Aegypto.
Mela episcopus. 16. Ianuar. 41
Roma.
Abdon & Sennen mart. 30. Iulij. 419
Abundius mansionarius eccl. S. Petri. 14. Aprilis. 213
Abundius, Abundantius, Marcianus, & Ioannes mart. 16. Septemb. 515
Æmiliana virgo. 5. Ianuar. 18
Æmiliana mart. 30. Iunij. 364
Agatho Papa. 10. Ianuar. 29
Agnes virgo & mart. 21. Ianuar. 53
Secundo. 28. Ianuar. 70
Agrippina virgo & mart. 23. Iunij. 350
Alexander episc. & mart. 21. Septemb. 526
Alexander & alij XXXVIII. mart. 9. Febr. 100
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mart. 27. Februar. 129
Alexander & Theodorus mar. 17. Mar. 164
Alexander Papa, Euentius, & Theodulus mart. 3. Maij. 247
Alexius confess. 17. Iulii. 391
Almachius mart. 1. Ianuar. 1
Anacletus Papa & mart. 13. Iulij. 384
Anastasia, & Cyrillus mart. 28. Octob. 597
Anastasius mart. 22. Ianuar. 55

Anastasius Papa.27.Aprilis. 236
Anicetus Papa & mart.17.Apr. 216
Anterus Papa & mart.3.Ianuar. 14
Anthimus mart.11.Maij. 269
Antonius mart.22.Augusti. 464
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi. 17.Ianuar. 43
Apollonius mart.18.April. 217
Apollonius & Eugenius mart.23.Iul. 403
Apronianus mart.2.Febr. 82
Aretas mart.& alij DIIII.1.Octob. 547
Aretius & Dacianus mart.4.Iunij. 311
Artemius, Candida, & Paulina mart.6.Iunij. 315
Asella virgo.6.Decemb. 667
Balbina virgo.31.Mart. 186
Basilicæ Saluatoris dedicatio.9.Nouembr. 619
Basilicæ Petri & Pauli dedicatio.18.Nouembris. 636
Basilides, Tripos, Mandalis, & alij XX.mar. 10.Iunij. 322
Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius martyr.11.Iunij. 327
Basilissa, & Anastasia mart.15.Apr. 214
Basilla virgo & mart.20.Maij. 285
Benedicta mart.4.Ianuar. 16
Benedicta virgo.6.Maij. 255
Benedictus Papa & confess.7.Maij. 257
Bibiana virgo & mar.2.Decemb. 660
Bonifacius Papa.25.Maij. 293
Bonifacius Papa & confess.25.Octobris. 594
Bonus, Faustus, et Maurus cum alijs nouem mart.1.Aug. 421
Brigitta vidua.23.Iulij. 403
Cæcilia uirgo & mart.22.Nouemb. 644
Cælestinus Papa.6.Apr. 197
Caius Papa & mart.22.Apr. 225
Calepodius presbyter, Palmatius consul cum vxore & filijs, & alijs XLII. Simplicius senator cum vxore, & LXVIII. alijs, Felix & Blanda martyr.10.Maij. 267
Callistratus & XLIX.martyr.26.Septemb. 538
Callistus Papa & mart.14.Octob. 569
Callistus, Felix, & Bonifacius mart.29.Decembris. 707
Calocerus, & Parthenius martyr.19.Maij. 284
Candida virgo & mart.29.Aug. 483
Candidus mart.3.Octob. 550
Castulus, & Euprepes mart.30.Noueb. 657
Castulus mart.26.Mart. 179
Catharina Senensis virgo.29.April. 239
Celsus, & Clemens mart.21.Nouemb. 643
Chrysanthus, & Daria martyr.25.Octobr. 593
Claudius, Nicostratus, Castorius, Victorinus, & Symphorianus mart.7.Iul. 376
Claudius, Nicostratus, Symphorianus, Castorius, & Symplicius mart.8.Nouemb. 617
Claudius, Hilaria, Iason, ac Maurus cum LXX.mart.3.Decemb. 662
Cletus Papa & mart.26.Apr. 234
Constantius confess.30.Nouemb. 657
Cornelius Papa, Cæcealis, Sallustia, & alij XXI.mart.14.Septemb. 510
Coronæ SS.Petri, Marciani, Iouini, Teclæ, Cassiani, & aliorum martyr.26.Martij. 179
Crato mart.15.Febr. 110
Crescentiana mart.5.Maij. 252
Crescentianus mart.24.Nouemb. 648
Crescentius mart.14.Septemb. 510
Cyriaca mart.21.Aug. 463
Cyriacus, Largus, & Smaragdus cum alijs XX.mart.8.Aug. 438
Et 16.Mart. 162
Cyrilla virgo & mart.28.Octob. 597
Cyrus & Ioannes mart.31.Ianuar. 77
Damasus Papa & confess.11.Decemb. 676
Demetria virgo & mart.21.Iunij. 344
Demetrius, Concessus, Hilarius, & socij mart.9.April. 202
Deusdedit confess.10.Aug. 442
Deusdedit Papa.8.Nouemb. 618
Digna & Emerita virg.& mart.22.Septembris. 527
Diodorus & Marianus cum alijs mar.1.Decemb. 658
Et 17.Ianuarij. 43
Dionysius mart.12.Maij. 270
Dionysius Papa.26.Decemb. 701
Domnio presb.28.Decemb. 706
Donata, Paulina, Rustica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & sociæ mart.31.Decembris. 709
Eleutherius Papa & mart.26.Maij. 295
Eleutherius abbas.6.Septemb. 498
Elpidius, Marcellus, Eustochium, & socij mart.16.Nouemb. 632
Emerentiana uirgo & mart.23.Ianuar. 60
Epicharides mart.27.Septemb. 539
Epigmenius mart.24.Mart. 176
Euagrius, Priscianus, & socij mart.12.Octobris. 567
Euaristus Papa & mart.26.Octob. 595
Eugenia virgo & mart.25.Decemb. 696
Eugenius Papa & confess.2.Iunij. 309

Euſebius confeſſ. 14. Auguſti. 449
Euſebius Papa. 26. Septemb. 538
Euſebius, Marcellus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia, mart. 2. Decemb. 660
Euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus. 25. Auguſti. 472
Euſtachius & Theopiſtes cum filijs Agapio, & Theopiſto mart. 20. Septembris. 523
Eutychianus Papa & mart. 8. Decēb. 672
Eutychius mart. 4. Febr. 91
Fabianus Papa & mart. 20. Ianuar. 51
Fauſta. 19. Decemb. 687
Fauſtinus, & XLIV. martyr. 17. Februarij. 113
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mar. 22. Maij. 288
Fauſtus & XXIII. mart. 24. Iunij. 352
Felix Papa & mart. 30. Maij. 302
Felix Secundus Papa & mart. 29. Iulij. 416
Felix Papa Tertius. 30. Ianuar. 75
Felix Papa Quartus. 25. Febr. 126
Felix & Adauctus mart. 30. Auguſti. 486
Felicitas mart. 23. Nouemb. 646
Felicula virgo & mart. 13. Iunij. 329
Fides, Spes, Charitas virg. & mart. 1. Aug. 421
Flauianus mart. 28. Ianuar. 70
Flauianus mart. 22. Decemb. 690
Fortunatus, Felicianut, Firmus, Candidus. 2. Febr. 86
Fortunatus mart. 15. Octob. 571
B. Franciſca vidua. 9. Mart. 143
Gabinus mart. 19. Febr. 117
Galla virgo. 5. Octob. 554
Gaudentia virgo & mart. 30. Aug. 486
Gelaſius Papa. 21. Nouemb. 643
Geneſius mart. 25. Auguſti. 472
Getulius, Cærealis, & Amantius mart. 10. Iunij. 322
Gordianus & Epimachus martyr. 10. Maij. 267
Gregorius Magnus Papa. 12. Mar. 148
Eiuſdem ordinatio. 3 Septemb. 494
Gregorius Papa Secundus. 13. Febr. 108
Gregorius Papa Tertius. 28. Nouemb. 654
Gregorij Naziāzeni translatio. 11. Iun. 324
Hegeſippus. 7. Apr. 199
Helena Conſtantini mater. 18. Aug. 457
Herculanus mart. 25. Septemb. 535
Hermas diſcipulus S. Pauli. 9. Maij. 264
Hermas, Serapion, & Polyænus marty. 18. Auguſti. 457
Hermes mart. 27. Auguſti. 481
Hieronymi tranſlatio. 9. Maij. 264
Higinus Papa. 11. Ianuarij. 31
Hilarus Papa & confeſſ. 10. Septemb. 505
Hippolytus, Concordia, & alij X. mart. 13. Auguſti. 447
Hormiſda Papa & confeſſ. 6. Aug. 435
Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis, 10. Iulij. 380
Ignatius mart. 1. Febr. 82
Eiuſdem translatio. 17. Decemb. 684
Innocentius epiſcopus & confeſſ. 28. Iulij. 413
Ioannes Calybita 15. Ianuar. 39
Ioannes ante portam Latinam. 6. Maij. 255
Ioannes mart. 23. Iunij. 350
Ioannes & Paulus mart. 26. Iunij. 355
Ioannes & Criſpus mart 18. Aug. 457
Iouinus & Baſileus mart. 2. Mart. 133
Irenæus & Abundius martyr. 26. Auguſti. 476
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij XVII. mart. 15. Decembr. 682
Iulius Papa. 12. Apr. 208
Iulius mart. 19. Auguſt. 459
Iuſtinus philoſophus mart. 13. Apr. 211
Iuſtinus mart. 17. Septemb. 517
Iuſtus mart. 14. Iulij. 387
Iuuentius mart. 1. Iunij. 306
Laurentius mart. 10. Auguſti. 441
Lea vidua. 22. Mart. 173
Leo Magnus. 11. Aprilis. 206
Leo Papa Secundus. 28. Iunij. 360
Leo Papa Quartus. 17. Iulij. 392
Leo Papa Nonus. 19. Aprilis. 220
Leopardus mart. 30. Septemb. 545
Liberatus & Baiulus mart. 20. Decembris. 687
Linus Papa & martyr. 23. Septembris. 530
Lucia & Geminianus mart. 16. Septembr. 515
Lucia virgo & mart. & alij XXI. 25. Iunij. 353
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & ſocij XVIII. martyr. 19. Iulij. 416
Lucina. 30. Iunij. 364
Lucius Papa & mart. 4. Mart. 136
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida, mart. 1. Decemb. 658
Macarius, Ruffinus, Iuſtus, & Theophilus mart. 28. Februar. 130
Mamilianus mart. 12. Mart. 148
Marcella vidua. 31. Ianuar. 77
Marcellinus & Petrus mart. 2. Iunij. 308

Ignatij fu
Sic: 1 Esr. 3
Iulij.

Marcellinus Papa, Cyrinus, & Antoninus mart. 26. Apr. 234
Marcellus Papa & mart. 16. Ian. 40
Marcellus & Apuleius mart. 7. Oct. 556
Marcus, & Marcellianus mart. 18. Iun. 339
Marcus & Timotheus mart. 24. Mar. 176
Marcus Papa & confess. 7. Octob. 556
S. Mariæ ad Mart. dedicatio. 13. Maij. 273
S. Mariæ ad Niues. 5. Aug. 431
Marinus mart. 26. Decemb. 701
Marius, Martha, Audifax, & Abachum martyr. 19. Ian. 49
Martina uirgo & mart. 1. Ian. 1
Martinus Papa & mart. 12. Nouemb. 626
Maurus mart. 22. Nouemb. 645
Maxima mart. 2. Sept. 492
Maximus, Fabius, & Bassus mart. 11. Maij. 324
Maximus mart. 19. Nou. 640
Melchiades Papa. 10. Decemb. 674
Monicæ translatio. 9. Apr. 202
Moyses mart. 25. Nouemb. 650
Narcissus & Crescentio mart. 17. Septemb. 517
Nemesius & Lucilla martyr. Item eorundem translatio, & Symphronij, Olympij tribuni, Exuperia, & Theoduli. 31. Octobris. 602
Nereus & Achilleus mart. 12. Maij. 270
Nicomedes mart. 15. Septemb. 513
Nouatus Pudentis filius. 20. Iun. 342
Onesimus mart. 16. Febr. 111
Pammachius presb. 30. Aug. 486
Pamphilus mart. 21. Sept. 526
Pancratius mart. 12. Maij. 270
Papias & Maurus mart. 29. Ian. 72
Paschalis Papa. 14. Maij. 275
Paschasius confess. 31. Maij. 303
Pastor presb. 26. Iul. 409
Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. 8. Febr. 98
Paulus Papa & confess. 28. Iun. 360
Pauli Apostoli commemoratio. 30. Iunij. 364
Perpetua. 4. Aug. 430
Petronilla virgo. 31. Maij. 303
Petri & Pauli Apost. natalis. 29. Iun. 371
S. Petri ad Vincula dedicatio. 1. Augusti. 421
Petrus & Iulianus mart. & alij. XVIII. 7. — Aug. 436
Pierius presb. Alexandrinus. 4. Nou. 611
Pigmenius mart. 24. Mart. 176
Pius Papa & mart. 11. Iul. 382
Plautilla. 20. Maij. 286
Polycarpus. 23. Febr. 123
Pontianus cum alijs quatuor mart. 2. Decemb. 660
Porphyrius. 20. Aug. 461
Praxedes virgo. 21. Iulij. 399
Primitiua mart 24. Febr. 124
Primitiua virgo & mart. 23. Iul. 403
Primus & Felicianus mart. 9. Iun. 320
Prisca uirgo & mart. 18. Ian. 45
Priscilla. 16. Ian. 41
Priscus & Prisciilianus mart. 4. Ian. 16
Priuatus mart. 28. Septemb. 541
Processus & Martinianus mart. 2. Iul. 367
Protus & Hyacinthus mart. 11. Sept. 506
Ptolemæus & Lucius mart. 19. Octob. 579
Pudens, & Pudentiana virgo. 19. Maij. 283
Quartus & Quinctus mart. 10. Maij. 267
Quirinus mart. 25. Mart. 177
Quirinus mart. 30. Mar. 184
Rasyphus mart. 23. Iul. 403
Restitutus mart. 29. Maij. 301
Romanus mart. 9. Aug. 440
Romula, Redempta, & Herundo virgines. 23. Iul. 403
Ruffina & Secunda mart. 10. Iul. 380
Rufus cum omni familia mart. 28. Nouembris. 654
Sabas cum sociis LXX. martyr. 24. Aprilis. 230
Sabina mart. 29. Aug. 483
Sanctorum omnium festiuitas. 1. Nouemb. 604
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cælestinus mart. 2. Maij. 245
Saturninus & Sisinius mart. 29. Nou. 655
Sebastianus mart. 20. Ianuar. 51
Serapia uirgo & mart. 3. Sept. 493
Serena vxor Diocletiani. 16. Aug. 454
Sergius Papa & confess. 9. Sept. 503
Seruulus confess. 23. Decemb. 692
Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, & Victorinus mart. 8. Nouemb. 617
Siluester Papa. 31. Decemb. 709
Simmitrius, & alij XXII. martyr. 26. Maij. 295
Simplicius, Faustinus, & Beatrix mart. 29. Iulij. 416
Simplicius Papa & confess. 2. Mar. 133
Sixtus Papa & mart. 6. Apr. 197
Sixtus Papa Secundus & mart. Item Felicissimus, Agapitus, Ianuarius, Magnus, Innocentius, Stephanus, & Quartus mart. 6. Aug. 434
Sixtus Papa Tertius & confess. 28. Martij. 182
Sophia vidua. 30. Septemb. 545
Soter Papa & mart. 22. Apr. 225

Philippg Nerig Congr. oratorij fundator 26. maij

Soteris

Soteris virgo & mart. 10. Februarij. 101
Specioſus monachus. 15. Mart. 161
Stacteus mart. 28. Sept. 541
Stephanus Papa & mart. 2. Aug. 425
Stephani protomart. tranſlatio. 7. Maij. 257
Sulpicius & Seruilianus mart. 20. Aprilis. 222
Suſanna virgo & mart. 11. Aug. 444
Symmachus Papa. 19. Iul. 396
Symphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mart. 26. Iul. 409
Syneſius mart. 12. Decemb. 678
Tatiana mart. 12. Ian. 33
Teleſphorus Papa & mart. 5. Ianuar. 18
Tertullinus presb. & mart. 4. Aug. 430
Tharſicius mart. 15. Aug. 450
Tharſilla virgo. 24. Decembris. 695
Theodora mart. 1. Aprilis. 187
Theodora. 17. Septembris. 518
Theodorus manſionarius. 26. Decembris. 701
Thraſo, Pontianus, & Prætextatus mar. 11. Decemb. 676
Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. 14. Apr. 212
Tiburtius mart. 11. Auguſti. 444
Timotheus mart. 22. Aug. 463
Titus mart. 16. Aug. 454
Tranquillinus mart. 6. Iul. 373
Tryphonia. 18. Octob. 578
Valentinus mart. 14. Febr. 109
Victoria virgo & mart. 23. Dec. 691
Victor Papa & mart. 28. Iul. 413
Victorinus epiſc. & mart. 5. Sept. 496
Vincentius mart. 24. Iul. 404
Vitalianus Papa. 27. Ian. 69
Vitalis, Felicula, & Zeno mart. 14. Februar. 109
Vrbanus Papa & mart. 25. Maij. 293
Zacharias Papa. 15. Mart. 161
Zeno & alij 10203. mart. 9 Iul. 379
Zephyrinus Papa & mart. 26. Aug. 476
Zoa mart. 5. Iul. 372
Zoſimus Papa & confeſſ. 26. Decemb. 701
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mart. 10. Febr. 101
Commemoratio XXX. mart. 1. Ian. 1
Item multorum. 2. Ianuar. 2
Item XL. militum. 13. Ianuar. 35
Item decem militum. 10. Febr. 101
Item CCLX. mart. 1. Mar. 132
Item plurimorum. 2. Mart. 133
Item DCCCC. mart. 4. Mar. 136
Item XLVII. mart. 14. Mar. 151
Item CCLXII. mart. 25. Mart. 177
Item plurimorum. 10. Apr. 205
Item CCLXII. mar. 17. Iun. 337
Item plurimorum. 24. Iunij. 352
Item III. militum mart. 2. Iul. 367
Item XXIII. mart. 5. Aug. 431
Item CLXV. militum mart. 10. Aug. 442
Item XLVI. militum mart. 25. Octob. 593
Item XXX. mart. 22. Decemb. 690

in monaſterio Romarico.

Amatus abbas. 13. Septemb. 509

apud Ruthenos.

Amantius epiſc. 4 Nouemb. 611
Quiuctianus epiſc. 14. Iunij. 330

S

in terra Saar.

Ionas propheta. 21. Septemb. 526

in Sabinis.

Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mart. 9. Septemb. 503

apud Saccam in Sicilia.

Calogerus eremita. 18. Iunij. 739

Salamina Cypri.

Ariſton. 22. Febr. 121
Epiphanius epiſc. 12. Maij. 271

Salerni.

Euſterius epiſc. 19. Octob. 579
Fortunatus, Caius, & Anthes mart. 28. Auguſti. 481
Gaudioſus epiſc. 26. Octob. 595
Gregorius Papa Septimus. 25. Maij. 293
Matthæi Apoſtoli tranſlatio. 6. Maij. 255
Verus epiſcopus. 23. Octob. 590

Salisburgi.

Rupertus epiſcopus & confeſſ. 27. Martij. 181

Salonæ in Dalmatia.

Anaſtaſius cornicularius mar. 21. Aug. 462
Domnio epiſc. & milites VIII. martyr. 11. Aprilis. 206

Samaria in Palæſtina.

Abdias propheta. 19. Nouemb. 640
Eliſæus propheta. 14. Iunij. 330
Commemoratio MCCCCLXXX. martyr. 22. Iunij. 346

in prouincia Samnij.

Menna ſolitarius. 11. Nouemb. 625

Santis, & apud Santones.

Eutropius epiſcopus & martyr. 30. Aprilis. 241
Martinus abbas. 7. Decemb. 669
Rameldis virgo cũ ſocijs mart. 16. Iul. 390
Troianus epiſc. 30. Nouemb. 657
Viuianus epiſc. 28. Aug. 481

in Sardinia, & Sardis.

Æmilius, Felix, Priamus, & Lucianus martyres. 28. Maij. 299

† In Sanciano, Sinarum Insula Franciscus Xauerius. 2. Decemb:

Eutymius episcopus & martyr. 13. Martij. 147
Iusta, Iustina, & Henedina mart. 14. Maij. 275
Luxorius, Cisellus, & Camerinus. 21. Aug. 462
Pontianus Papa & mart. 19. Nouemb 640
Potitus mart. 13. Ianuar. 35
Sallustianus confess. 8. Iunij. 318

Satalis in Armenia.

Orentius, Heros, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart. 24. Iunij. 352

in Saxonia, & apud Saxones.

Euualdi duo mart. 3. Octob. 550
Vuillebaldus episcopus. 7. Iulij. 376

apud Scetim Aegypti moniem.

Arsenius diaconus eremita. 19. Iul. 396

Sconaugia.

Elizabeth virgo. 18. Iunij. 339

in Scotia.

Brandanus abbas. 16. Maij. 279
Brigida virgo. 1. Febr. 81
Canicus abbas. 11. Octob. 566
Columbus confess. 9. Iunij. 320
Fintanus confess. 17. Febr. 116
Margarita regina. 10. Iunij. 322
Ninianus episc. & confess. 16. Sept. 515
Queranus abbas. 9. Septemb. 503
Vuiro episc. 8. Maij. 261

Scythopoli in Palæstina.

Ioseph comes. 22. Iulii. 401
Seuerianus episcopus & mart. 21. Februar. 120

Sebaste in Armenia.

Antiochus & Cyriacus martyr. 15. Iulij. 389
Athenogenes & decem martyr. 16. Iulij. 390
Blasius episcopus & martyr. 3. Februarij. 89
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxius, Agapius, & socij mart. 2. Nouemb. 607
Hirenarchus, Acacius, ac septem mulieres mart. 27. Nouemb. 652
Petrus episc. 9. Ianuar. 28
Seuerianus mart. 9. Septemb. 503
Commemoratio XL. mart. 9. Mar. 142
Item septem mulierum mart. 3. Febr. 89

Seduni in Gallia.

Florentinus, & Hilarius mart. 27. Septemb. 539
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & socij mart. 22. Septembris. 527
Sigismundus rex. 1. Maij. 243

Senis.

Ambrosius confess. 20. Martij. 169
Ansanus mart. 1. Decemb. 658
Galganus. 3. Decemb. 662
Ioannes Columbinus Iesuatorum institutor. 31. Iulij. 420

apud Senones, & in territorio Senonensi.

Amatus episc. & confess. 13. Septemb. 509
Benedicta virgo. 29. Iunij. 362
Columba virgo & mart. 31. Decemb. 709
Heraclius episc. 8. Iunij. 318
Leo episc. & confess. 22. April. 226
Lupus episc. 1. Septemb. 489
Paternus mart. 12. Nouemb. 626
Sabinianus episcopus & Potentianus mar. 31. Decemb. 709
Sidronius mart. 11. Iulij. 382
Vrsicinus episc. & confess. 24. Iulij. 405

apud Septam in Mauritania.

Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus mart. 13. Octobris. 568

apud Septempedanos in Piceno.

Illuminatus confess. 11. Maij. 269
Margarita vidua. 27. Augusti. 478
Philomena virgo. 5. Iulij. 373
Seuerinus episcopus. 8. Iunij. 318

Sibapoli in Syria.

Febronia virgo & mart. 25. Iunij. 354

in Sicilia.

Agatho & Triphina mart. 5. Iulij. 364
Agrippina virgo & mart. 24. Maij. 292
Philippus Argyrio. 12. Maij. 270
Commemoratio LXXIX. mart. 21. Febr. 120

Sidæ in Pamphiliæ.

Cindeus confess. 11. Iulij. 382

Sidone in Phœniciæ.

Zenobius mart. 29. Octob. 600

Sigisterici in Gallia.

Donatus confess. 19. Augusti. 459

Signia.

Bruno episcopus & confess. 18. Iulij. 394

in castro Siluanectensi.

Regulus episcopus. 30. Martij. 185

Siluiniaci.

Maiolus abbas. 11. Maij. 269
Odilon abbas. 1. Ianuar. 2

in monte Sina.

Ioannes Climacus abbas. 30. Mar. 185
Commemoratio XXX. mart. 14. Ianuar. 37

Singulonij in Mysia.

Hermilus, & Stratonicus mart. 13. Ian. 35

Sinuessæ.

Castus & Secundinus episcopi & mart. 1. Iulij. 365

Sirmij.
Innocentius & Sebastia cum alijs XXX. mart. 4. Iulij. 370
Irenæus episcopus & mart. 25. Martij. 177
Montanus & Maxima 26. Martii. 179
Sirenus mart. 23. Februarij. 123
Commemoratio VII. uirg. & mart. 9. Apr. 202
Item LXXII. mart. 23. Februar. 123
Siscia in Illyrico.
Quirinus episcopus & mart. 4. Iunij. 311
Smyrnæ.
Apelles & Lucius 22. Aprilis. 225
Bsialissa. 29 Augusti. 483
Dioscorides mart. 10. Maii. 267
Germanicus mart. 19 Ianuar. 49
Pionius mart. & XV. socij. 11. Ianuar. 81
Polycarpus & alij XII. mart. 26. Ianuarii. 67
Thraseas episcopus & mart. 5. Octob. 553
Vitalis, Renocatus, & Fortunatus mart. 9. Ianuarij. 28
Solis in Cypro.
Auxibius episcopus. 19. Februar. 117
Ammonius & Alexander mart. 9. Februar. 100
Solodori in Gallia.
Victor & Vrsus mart. 30. Septemb. 545
Soræ.
Dominicus abbas. 22. Ianuar. 56
Iulianus mart. 27. Ianuar. 69
Restituta virgo & mart. 27. Maij. 296
in monte Soracte.
Nonnosius abbas. 2. Septemb. 492
Sozopoli.
Zosimus mart. 19 Iunij. 340
Spoleti.
Concordius mart. 1. Ianuar. 1
Felix episcopus & mart. 18. Maii. 282
Gregorius mart. 24 Decemh. 694
Isaac confess. 11. Aprilis. 207
Pontianus mart. 19. Ianuar. 49
Sabinus episcopus, Exuperantius, Marcellus, Venustianus, vxor, & filij mart. 30 Decemb. 708
in Stabulo Rhodis.
Gulielmus eremita. 10. Februar. 101
apud Stylum in Calabria.
Ioannes Thereitus monachus. 24. Iun. 352
apud Sbulacum in Lacio.
Chilidonia uirgo. 13. Octob. 568
Suessione, & apud Suessiones.
Arnulphus episc. & confess. 15. Aug. 451
Crispinus & Crispinianus mart. 25. Octob. 593
Godefridus episcopus. 8. Nouemb. 618
Medardus episcopus. 8. Iunij. 318
Valerius & Ruffinus mart. 14. Iunij. 338
in Suetia.
Catharina virgo. 22. Mart. 173
in Sulcitana insula apud Sardiniam.
Antiochus mart. 13. Decemb. 679
Suppentonia apud montem Soractem.
Anastasius monachus, & socij. 11. Ianu. 31
Surrenti.
Antonius abbas. 14. Februar. 109
Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem. 19. Martii. 168
Sutrij in Tuscia.
Felix mart. 23. Iunii. 350
Synnada.
Agapitus episcopus. 24. Martii. 176
Democritus, Secundus, & Dionysius martyres. 31. Iulii. 420
Michael episcopus. 23. Maii. 290
Trophymus & Dorymedon mart. 19. Septembris. 521
Synope in Ponto.
Phocas episcopus & mart. 14. Iulii. 387
Commemoratio CC. mart. 7. Aprilis. 199
Syracusis.
Euodius, Hermogenes, & Callistus mart. 25. Aprilis. 232
Lucia uirgo & mart. 13. Decemb. 679
Marcianus episcopus & mart. 14. Iun. 330
Maximianus episcopus 9. Iunii. 320
Ruffinus & Martia mart. 21. Iunii. 344
Zosimus episcopus & confess. 30. Mart. 185
in Syria.
Abraham eremita. 16. Martii. 162
Aphraates anacoreta. 7. Aprilis. 199
Domitius mart. 5. Iulij. 372
Eustachius confess. 12. Octobris. 567
Ioannes monachus. 21. Iulij. 400
Iulianus Saba senior. 14. Ianuar. 37
Iulianus mart. 25. Augusti. 473
Macarius & Iulianus mart. 12. Augusti. 446
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor. 20. Martii. 169
Seleucus confess 24. Martij. 176
Victor & Corona mart. 14. Maij. 275
Commemoratio XLII. mart. 6. Martij. 138
Item CCCL monachorum mar. 31. Iulii. 419

T

Tagaste in Africa.
Alipius episcopus. 15. Augusti. 451
Firmus episcopus & confess. 31. Iulij. 420
Tarasci.
Martha uirgo. 29. Iulij. 416

Tarenti.
Cataldus episcopus. 10. Maij. 267
Tarracinæ.
Cæsarius & Iulianus mart. 1. Nouemb. 604
Epaphroditus episcopus. 22. Martij. 173
Felis & Eusebius mart. 5. Nouemb. 612
Flauia Domitilla, Euphrosyna, & Theodora mart. 7. Maij. 257
Montanus mart. 17. Iunij. 337
Tarraconæ.
Fructuosus, Augurius, & Eulogius mart. 21. Ianuarij. 53
Maginus mart. 25. Augusti. 473
Tarsi in Cilicia.
Athanasius episcopus, Anthusa, ac duo serui mart. 22. Augusti. 464
Bonifacius mart. 14. Maij. 275
Castor & Dorotheus mart. 28. Mar. 182
Castor & Stephanus mart. 27. Aprilis. 236
Cyrenia & Iuliana mart. 1. Nouemb. 604
Eustochium virgo & mart. 2. Nouem. 607
Pelagia uirgo & mart. 4. Maij. 250
Quiricus & Iulitta mart. 16. Iunij. 335
Tharacus, Probus, & Andronicus mart. 11. Octob. 566
Zenais & Philonilla. 11. Octob. 566
Commemoratio XX. mart. 6. Iunij. 315
Taruani, & in Taruanensi territorio.
Audomarus episcopus 9. Septemb. 503
Siluinus episcopus. 17. Februarij. 116
in pago Taruanensi, monasterio Sithin.
Bertinus abbas. 5. Septemb. 497
Taurini.
Maximus episcopus & confess. 25. Iunij. 354
Octauius, Solutor, & Aduentor mart. 20. Nouemb. 641
Tauromenij in Sicilia.
Pancratius episcopus & mart. 3. April. 191
in insula Tenedo.
Abundemius mart. 15. Iulij. 389
Terdonæ.
Innocentius episcopus & confess. 17. April. 216
Marcianus episcopus & mart. 6. Martij. 138
Tergestæ.
Iustus mart. 2. Nouemb. 607
in monte Thabor.
Transfiguratio Domini nostri Iesu Christi. 6. Augusti. 434
Thagaræ in Africa.
Iulius, Poramia, Crispinus, Felix, Gratus, & alij VII. mart. 5. Decemb. 665
Theani.
Paris episcopus. 5. Augusti. 432
Vrbanus episcopus & confess. 7. Dec. 669
in Thebaide.
Antonius abbas. 17. Ianuarij. 43
Aquila mart. 20. Maij. 286
Euphrasia uirgo. 13. Martij. 150
Leonides & socij mart. 28. Ianuarij. 70
Macarius Alexandrinus. 2. Ianuarij. 10
Pæmon anachoreta. 27. Augusti. 478
Palæmon abbas. 11. Ianuarij. 31
Paulus primus eremita. 10. Ianuarij. 29
Paulus Simplex. 7. Martij. 139
Sarmata mart. 11. Octob. 566
Timotheus & Maura mart. 3. Maij. 247
Commemoratio plurimorum mart. 28. Iulij. 413
Item multorum mart. 5. Ianuar. 18
Thebestæ in Africa.
Crispina mart. 5. Decemb. 665
Thecuæ in Palæstina.
Amos propheta. 31. Martij. 186
Commemoratio monachorum mart. 28. Maij. 299
Theopoli.
Commemoratio decem mart. 6. Nou. 614
Thessalonicæ.
Agape & Chionia uirg. & mart 3. Aprilis. 191
Agathopus & Theodulus mart. 4. Aprilis. 193
Alexander mart. 9. Nouemb. 619
Anysia mart. & Anysius episcopus. 30. Decembris. 708
Aristarchus episcopus & mart. 4. Augusti. 430
Dauid eremita. 26. Iulij. 355
Demetrius mart. 8. Octob. 558
Domninus, Victor, & socij mart. 30. Mart. 184
Domninus mart. 1. Octob. 547
Fantinus confess. 30. Augusti. 486
Florentius mart. 13. Octob. 568
Irenæus, Peregrin', & Irene mar. 5. Maii. 252
Irene uirgo & mart. 5. Aprilis. 196
Matrona mart. 15. Martij. 161
Nestor mart. 8. Octob. 558
Thmissæ in Africa.
Felix mart 6. Nouemb. 614
Thmuis in Aegypto.
Phileas episcopus, & Philoromus, & alij multi mart. 4. Febr. 91
in ciuitate Thoræ.
Anatholia & Audax mart. 9. Iulij. 379
in Thracia.
Eutychius, Plautus, & Heracleas mart. 29. Septemb. 543
Olympius episc. & confess. 12. Iunij. 327

Com-

Commemoratio XXXII. mart. 20. Augusti. 461

Tibure.

Generosus mart. 17. Iulij. 392
Quirinus mart. 4. Iunii. 311
Seuerinus monachus. 1. Nouemb. 604
Symphorosa cum septem filijs mart. 18. Iulij. 394
Zoticus mart. 12. Ianuarij. 33

apud Ticinum.

Iuuentius & Syrus episcopi. 12. Septemb. 508

Tiferni.

Amantius. 26. Septemb. 538
Crescentianus mart. 1. Iunij. 307

Tingi in Mauritania.

Cassianus mart 3. Decemb. 662
Marcellus mart. 30. Octob. 601

Tolentini in Piceno.

Nicolaus confess. 10. Septemb. 504

Toleti.

Eugenius episcopus & confess. 13. Nou. 629
Helladius episcopus. 18. Februarij. 115
Ildefonsus episcopus. 23. Ianuarij. 60
Iulianus episcopus & confess. 8. Martij. 141
Leocadia virgo & mart. 9. Decemb. 673
Marciana uirgo & mart. 12. Iulij. 383
Obdulia uirgo. 5. Septemb. 497

Tolosæ.

Exuperius episcopus & confess. 28. Septembris. 541
Saturninus episc. & mart. 29. Nouemb. 655

Tomis in Ponto.

Argeus, Narcissus, & Marcellinus mart. 2. Ianuarij. 10
Britannio episcopus. 25. Ianuarij. 66
Euagrius & Benignus mart. 3. Aprilis. 191
Marcellinus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus filij mart. 27. Augusti. 477
Marinus, Theodotus, & Sedopha mart. 5. Iulij. 373
Paulus, & Cyriacus mart. 20. Iunii. 342
Priscus, Crescens, & Euagrius martyres. 1. Octob. 547
Theotimus episcopus. 20. Aprilis. 222

Tornaci.

Eleutherius episcopus. 20. Februarij. 119
Piaton mart. 1. Octob. 547

Traiecti.

Benignus episcopus & mart. 28. Iunij. 360
Fridericus episcopus & mart. 18. Iulij. 394
Gregorius episcopus. 25. Augusti. 473
Seruatius episcopus. 13. Maij. 273

Transaquis in Marsis apud lacum Fucinum.

Cæsidius & socij mart. 31. Augusti. 488

Trecis. Vide in territorio Tricassino.

Auentinus confess. 4. Februar. 91
Claudius, Iustus, Iucundinus, & socij mar. 21. Iulij. 400
Exuperantia uirgo. 26. Aprilis. 235
Fidolus confess. 16. Maij. 279
Iulia uirgo & mart. 21. Iulij. 400
Lupus episcopus & confess. 29. Iulij. 417
Nemorius & socij mart. 7. Septemb. 500
Patroclus mart. 21. Ianuar. 53
Paulus episcopus. 1. Februar. 81
Venerandus mart. 14. Nouemb. 630

in territorio Tricassino. Vide Trecis.

Leo confess. 25. Maij. 293
Sabina uirgo. 29. Augusti. 483
Sabinianus mart. 29. Ianuar. 73

Treuiris.

Agritius episcopus. 13. Ianuar. 35
Euspicius episcopus & confess. 8. Iulij. 377
Eucharius episcopus. 8. Decemb. 672
Felix episcopus. 26. Martij. 179
Fibitius episcopus. 5. Nouemb. 612
Florentinus episcopus. 10. Octob. 572
Goar confessor. 6. Iulij. 374
Irmina uirgo. 24. Decemb. 695
Magnericus episcopus & confess. 25. Iulij. 406
Marcellus episcopus & mar. 4. Septembris. 495
Martinus episcopus & mart. 19. Iulij. 396
Maternus episcopus. 14 Septemb. 510
Maxentius, Constantius, Crescentius, Iustinus, & socij mart. 12. Decemb. 678
Maximinus episcopus & confess. 29. Maij. 301
Modesta uirgo. 4. Nouemb. 611
Modestus episcopus. 24. Februarij. 125
Modoaldus episcopus. 12. Maij. 271
Nicetius episcopus. 5. Decemb. 665
Numerianus episcopus & cõfess. 5. Iul. 373
Palmatius & socij mart. 5. Octob. 553
Paulinus episcopus. 31. Augusti. 487
Rusticus episcopus. 14. Octob. 570
Seuera uirgo. 20. Iulij. 398
Seuerinus episcopus & cõfess. 21. Dec. 689
Seuerus episcopus & confess. 15. Octo. 571
Simeon monachus 1. Iunij. 307
Valẽtinus episcopus & mart. 16. Iulij. 390
Valerius episcopus. 29. Ianuarij. 73
Cõmemoratio innumerabilium pene mart. 6. Octob. 555

Tridenti.

Simeon mart. 24. Martij. 176
Vigilius episcopus & mart. 26. Iunij. 355

Tripoli in Phœnicia.

Leontius, Hyppatius, & Theodulus, mart.

martyr. 18. Iunij. 339
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Drusus mart. 24. Decembris. 695

apud Troadem.

Carpus. 13. Octobr. 568
Siluanus episcopus. 2. Decemb. 660

Tuburbi.

Maxima, Domitilla, & Secunda uirg. & mart. 30. Iulij. 419
Perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mart. 7. Martij. 139
Seruus mart. 7. Decemb. 668

Tuderti.

Benignus mart. 13. Februarij. 107
Callistus episcopus & mart. 14. Augusti. 450
Cassianus episcopus & mart. 13. Augusti. 447
Digna uirgo. 11. Augusti. 444
Faustinus confess. 29. Iulij. 417
Felicissimus, Heraclius, & Paulinus mart. 26. Maij. 295
Fidentius & Terentius mart. 27. Septemb. 539
Fortunatus episcopus. 14. Octob. 570
Illuminata virgo. 29. Nouemb. 655
Philippus institutor ordinis Seruorum beatæ Mariæ. 23. Augusti. 469
Romana uirgo. 23. Februarij. 123
Terentianus episcopus & mart. 1. Septemb. 489

Tulli in Gallia.

Apius episcopus. 15. Septemb. 513
Gerardus episcopus. 23. Aprilis. 227
Leobinus episcop. 15. Septemb. 513
Mansuetus episcopus & confess. 3. Septem. 494

apud Tungrenses.

Martinus episcopus. 21. Iunij. 344

Turiasone in Hispania.

Æmilianus. 12. Nouemb. 627
Prudentius episc. & confess. 28. April. 237

Turonis, & in Turonico pago.

Britius episcopus. 13. Nouemb. 629
Clarus presbyter. 8. Nouemb. 618
Euphronius episcopus. 4. Augusti. 430
Eustochius episcopus. 19. Septembris. 521
Gratianus episcopus. 18. Decemb. 686
Gregorius episcopus. 17 Nouemb. 634
Ioannes confessor. 27. Iunij. 358
Leobardus. 18. Ianuar. 45
Martinus episcopus & confess. 11. Nouem. 624
Eiusdem translatio. 4. Iulii.
Monegundis. 2. Iulij. 367
Odo abbas. 18. Nouemb. 636
Perpetuus episcopus. 8. Aprilis. 201
Venantius abbas & confess. 13. Octobris. 568
Volusianus episcopus & mart. 18. Ianuarij. 45

Turribus in Sardiniæ.

Crescentianus mart. 31. Maij. 303
Gabinus & Crispulus mart. 30. Maii. 302
Protus & Ianuarius mart. 25. Octobris. 594

in Tuscia.

Donatus episcopus. 22. Octob. 587
Ioannes & Festus mart. 21. Decemb. 688
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart. 9. Augusti. 440

in agro Tusculano, in monasterio Cryptæ Ferratæ.

Bartholomæus abbas. 11. Nouemb. 625
Nilus abbas. 26. Septemb. 538

Tiannæ in Cappadocia.

Orestes mart. 9. Nouemb. 619

Apud castrum Tyle.

Florentius mart. 27. Octob. 596

Tyri.

Dorotheus mart. 4. Iunij. 313
Tyrannius, Siluanus, Peleus, Nilus, Zenobius, & alij infiniti martyres. 20. Februarij. 118
Vlpianus mart. 3. Aprilis. 191

Tyri in Tuscia.

Christina uirgo & mart. 24. Iulij. 404

V

apud Valencenas in Belgis.

Drogo confessor. 16. Aprilis. 215
Landelinus abbas. 15. Iunij. 332
Saluius episcopus, & Superius mart 26. Iunij. 355

Valentiæ in Gallia.

Apollinaris episcopus. 5. Octob. 554
Felix, Fortunatus, & Achilleus mart. 23. Aprilis. 227

Valentiæ in Hispania.

Vincentius mart. 22. Ianuar. 55

in prouincia Valeriæ.

Equitius abbas. 11. Augusti. 444
Martyrius monachus. 23. Ianuar. 60
Seuerus. 15. Februarij. 111
Commemoratio trium mart. 14. Martij. 151

Vapingi.

Constantius episcopus & confess. 12. Aprilis. 208

Tigides, & Remedius episcopi. 3. Febr. 89
Varadini in Hungaria.
Ladislaus rex. 27. Iunij. 358
Varennis.
Gangulphus mart. 11. Maij. 269
Vasione in Gallia.
Quinidius episc. 15. Februar. 110
Apud Venasrum.
Nicander & Marcianus mart. 17. Iunij 337
Venetia in Britannia.
Vincentius Ferrerius confess. 5. April. 196
Venetijs.
Translatio Marinæ uirg. 17. Iulij. 392
Venusia in Apulia.
Felix, Adauctus, Ianuarius, Fortunatus, & Septimus mart. 24. Octob. 592
Vercellis.
Æmilianus episcopus. 11. Septemb. 506
Eusebius episcopus & mart. 1. Augu. 421
Honoratus episc. 28. Octob. 598
Verolamij in Britannia.
Albanus, & miles quidam mart. 22. Iunij. 346
Verona.
Agabius episcopus & confess. 4. Augusti. 430
Alexander episcopus. 4. Iunij. 311
Cerbonius episc. 10. Octob. 565
Euprepius episc. & confess. 21. Augusti. 462
Felix episc. 19. Iulii. 396
Firmus & Rusticus mart. 9. Augusti. 440
Gaudentius episc. 12. Februar. 106
Ioannes episcopus. 6. Iunij. 315
Lucidius episc. 26. Aprilis. 235
Luperius episcopus & confess. 15. Nouembris. 631
Lupicinus episc. 31. Maij. 303
Lupus episcopus & confess. 2. Decemb. 660
Maurus episcopus & confess. 21. Nouemb. 643
Maximus episcopus. 29. Maij. 301
Petronius episc. & confess. 6. Septembris. 498
Placidia uirgo. 11. Octob. 566
Probus episcopus. 12. Ianuar. 33
Proculus episcopus. 9 Decemb. 673
Saluinus episc. 12. Octob. 567
Saturninus episcopus & confess. 7. Aprilis. 199
Siluinus episc. 12. Septemb. 508
Simplicius episc. & confess. 20. Nouembr. 642
Valens episcopus & confess. 26. Iulij. 407
Verecundus episc. & confess. 22. Octobris. 587
Zeno episc. & mart. 12. Aprilis. 208
Eiusdem ordinatio. 8. Decemb. 672
in Versiaco.
Vincentius confess. 13. Ianuar. 35
in monasterio Verrano.
Martinus abbas. 24. Octob. 592
Verulis in Hernicis.
Blasius & Demetrius mart. 29. Nouembr. 655
Trauslatio Mariæ Iacobi. 25. Maij. 293
Vesontione in Gallijs. Vide in territorio Bisuntino.
Antidius episcopus & mart. 25. Iunii. 354
Claudius episc. 6. Iunij. 315
Ferreolus & Ferrutio mart. 16. Iunij. 335
Germanus episcop. & mart. 11. Octobris. 566
Vienna in Austria.
Clarentius episcopus & confess. 26. April. 235
Pantagapus episc. 17. April. 216
Vienna in Gallia.
Ado episcopus & confess. 16. Decemb. 683
Ætherius episc. 14. Iunij. 330
Auitus episcopus & confess. 5. Februar. 93
Crescens episcopus. 29. Decemb. 707
Dionysius episc. & confess. 8. Maij. 261
Domnus episcopus. 3. Nouemb. 609
Florentius episcopus & mart. 3. Ianuarij. 14
Georgius episcopus. 2. Nouemb. 607
Mamertus episc. 11. Maij. 269
Martinus episc. 1. Iulij. 365
Nicetius episc. 5. Maij. 252
Paschasius episc. 22. Febr. 121
Seuerinus, Exuperius, & Felicianus. 19. Nouembris. 640
Seuerus confess. 8. Augusti. 439
Sindulphus episcopus & confess. 10. Decembris. 675
Theodorus abbas. 29. Octob. 600
Verus episc. 1. Augusti. 421
Zacharias episcopus & martyr. 26. Maij. 295
in territorio Viennensi.
Ferreolus mart. 18. Septemb. 519
Vigilijs in Apulia.
Maurus episc. Pantaleemon, & Sergius mart. 27. Iulij. 411
in pago Vilcassino.
Clarus mart. 4. Nouemb. 611
Nicasius episcopus, Quirinus, Scubiculus, & Pientia uirgo mart. 11. Octob. 566
Vilna.
Casimirus. 4. Martij. 136
in castro Vindecino.
Beatus confessor. 9. Maii. 264

Viroduni.
Agericus episcopus. 1. Decemb. 659
Maurus episcopus & confess. 8. Nouembris. 618
Paulus episcopus. 8. Februar. 98
Viterbij.
Rosa uirgo. 4. Septemb. 495
Valentinus & Hilarius mar. 3. Nouembris 609
in territorio Viuariensi.
Andeolus mart. 1. Maij. 243
Ostianus presbyt & confess. 30. Iunij. 364
Vlyssipone in Lusitania.
Verissimus, Maxima, & Iulia germani mar. 1. Octob. 547
in Vmbria.
Fortunatus presbyter 1. Iunij. 307
Porphyrius mart. 4. Maij. 250
Commemoratio MDXXV. mart. 301
Vpsali in Suetia.
Ericus rex & mart. 18. Maij. 282
Vrbe ueteri.
Seuerus confess 1. Octob. 547
Vrgella in Hispania.
Hermengaudius episcopus. 3. Nouem. 609
Iustus episcopus. 28. Maij. 300
Odo episcopus. 7. Iulij. 376
Vtica in Africa.
Victor episcopus 23. Augusti. 469
in pago Vastinensi.
Maturinus confess 1. Nouemb. 604
Vuerda.
Suithbertus episcopus. 1. Martij. 132
Vuintonia in Anglia.
Etheluuoldus episcopus. 1. Augusti. 421
Suuithunus episcopus. 2. Iulij. 367
Vzali in Africa.
Felix & Gennadius mart. 16. Maij. 279
Vzecia in Africa.
Firminus episc. & confess. 11. Octob. 566

Z

Zephirij in Cilicia.
Dulas Mart. 15. Iunij. 332

Nomina Sanctorum, quorum locus Nartyrologio non indicatur.

Abraham patriarcha. 9. Octob. 560
Aetherius mart. 18 Iunij. 339
Agapitus Papa. 20. Septemb. 513
Agathoclia mart. 17. Septemb. 518
Aichardus abbas. 15. Septemb. 513
Aigulphus abbas & socij mart. 3. Septembris. 494
Alexander episcopus, Heraclius, & socij mart. 22. Octob. 586
Alexander mart. 30. Ianuarij. 75
Amandus & Vedastus episcopi. 6. Februar. 94
Ampliatus, Vrbanus, & Narcissus mart. 31. Octob. 603
Anastasius, Placidus, Genesius, & socij mar. 11. Octob. 568
Anastasius mart. 5. Decemb. 665
Anathalon episcopus. 25. Septemb. 536
Anna mater Virginis. 26. Iulij. 409
Anscharius episc. 3. Februar. 89
Anthelmus episc. 26. Iunij. 355
Anthusa mart. 27. Augusti. 477
Antonina mart. 1. Martij. 132
Apellius, Lucas, & Clemens mart. 10. Septembris. 504
Aphrodisius, Caralippus, Agapius, & Eusebius mar. 28. Aprilis. 237
Apollinaris uirgo. 5. Ianuarij. 18
Apollo, Isacius, & Crotates mart. 21. Aprilis. 224
Apollonius & Leontius episcopi. 19. Mart. 168
Arcadius mart. 12. Ianuar. 33
Archelaus, Cyrillus, & Photius. 4. Martij. 136
Ardalio mart. 14. Aprilis. 213
Aristobulus mart. 15. Martij. 161
Ariston, Crescentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iustus, Felicissimus, Marcia, & Symphorosa mart. 2. Iulij. 367
Attilanus episc. 5. Octob. 554
Bedæ venerabilis depositio. 27. Maij. 296
Bercharius abbas & mart. 16. Octobris. 572
Bessarion anachoreta. 17. Iunij. 337
Bonifacius, Eobanus, & alij mart. 5. Iunij. 313
Bonifacius mart. 19. Iunij. 340
Bonosus & Maximianus mart. 21. Augusti. 462
Caius & Leo. 30. Iunij. 364
Caius Palatinus, & alij XXVII. 4. Martij. 136
Callinica & Basilissa mart. 22. Mart. 173
Calliopa mar. 8. Iunij. 318
Cantidius, Cantidianus, & Sobel mart. 5. Augusti. 432
Carpophorus & Abundius mart. 10. Decembris. 674
Charitina virgo & martyr. 5. Octobris. 553

Cleo-

Cleonicus, Eutropius, & Basiliscus mart. 3. Martij. 135
Crescens, Dioscorides, Paulus, & Helladius mart. 28. Maij. 299
Dafrosa mart. 4. Ianuar. 16
Datiuus, Iulianus, Vincétius & alij XXVII. mart. 27. Ianuar. 69
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Hesychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapa mart. 2. Septembris. 492
Dionysius, Faustus, Caius, Petrus, & alij quatuor mart. 3. Octob. 550
Dominicus Loricatus. 14. Octob. 570
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodosia mart. 23. Mart. 175
Domnina uirgo & mart. cum socijs. 14. Aprilis. 212
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & socij mart. 5. Nouemb. 612
Donatus, Sabinus, & Agape mart. 25. Ianuarij. 66
Eleutherius & Leonides mart. 3. Augusti. 439
Elizabeth. 5. Nouemb. 612
Erotis mart. 6. Octob. 555
Euellius mart. 11. Maij. 269
Eugenianus mart. 8. Ianuar. 26
Euodius, Hermogenes, & Callista germani martyres. 2. Septemb. 492
Eusebius episc. & mart. 21. Iunij. 344
Eusebius Palatinus, & alij IX. mart. 5. Mar. 137
Eusebius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quatuor mart. 24. April. 231
Eutochium uirgo. 28. Septemb. 541
Eutychius confess. 24. Augusti. 471
Exuperius, & Zoes vxor, Cyriacus & Theodulus filij mart. 2. Maij. 245
Faustus mart. 16. Iulij. 390
Faustus mart. 19. Nouemb. 640
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & socij mart. 3. Martij. 135
Fidelium defunctorum commemoratio. 2. Nouemb. 607
Firmus mart. 1. Iunij. 307
Flauianus & Elias episcopi & confess. 4. Iulij. 370
Franciscus de Paula ordinis Minimorum institutor. 2. Aprilis. 188
Georgius mart. 23. Aprilis. 227
Georgius Limniota mart. 24. Augusti. 471
Gilbertus confess. 4. Februar. 91
Gorgonius & Firmus. 11. Martij. 147
Gregorius episcopus. 30. Septemb. 545
Hermogenes, Donatus, & alij XXII. martyres. 12. Decembris. 678
Herodion, Asyncritus, & Phlegon. 8. Aprilis. 201
Hubertus episc. 3. Nouemb. 609
Ioanna. 24. Maij. 291
Ioannis Baptistæ Natiuitas. 24. Iunij. 352
Eiusdem Decolatio. 29. Augusti. 483
Ioannes Chrysostomus. 14. Septemb. 511
Ioel & Esdras prophetæ. 13. Iulij. 384
Ioseph Iustus. 20. Iulij. 398
Isidorus. 15. Ianuar. 39
Iulianus mart. 7. Ianuarij. 24
Iustina uirgo & mart. 30. Nouemb. 657
Iustus & Abundantius mart. 14. Dec. 680
Iuuenalis mart. 7. Maij. 257
Latrones septem mart. 29. Aprilis. 239
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij nouem. 1. Martij. 132
Ligorius mart. 13. Septemb. 509
Lucia cum Antonino, Seuerino, Diodoro, Dione, & alijs XVII. mart. 6. Iulij. 374
Lucius mart. 20. Augusti. 460
Ludgerus episcopus. 26. Martij. 179
Lupus mart. 23. Augusti. 469
Macarius episcopus. 10. Aprilis. 206
Macrobius & Iulianus mart. 13. Sept. 509
Magnus mart. 1. Ianuarii. 1
Magnus, Castus, & Maximus mart. 4. Septembris. 495
Marcus, Marcianus, puer paruulus, & Paulus mart 3. Iulij. 369
Mariæ Virginis Conceptio. 8. Decembris. 672
Mariæ Virginis Natiuitas. 8. Septemb. 501
S. Mariæ de Victoria commemoratio. 7. Octob. 556
Maria mart. 1. Nouemb. 603
Maro, Eutyches, & Victorinus mart. 15. April. 214
Maximilianus martyr, & Valentinus confess. 29. Octob. 600
Maximus, Quinctilianus, & Dada mart. 13. April. 211
Maximus mart. 28. Septemb. 545
Meletius cum socijs CCLII. mart. 24. Maij. 292
Meneus & Capito mart. 24. Iulij. 405
Menignus mart. 15. Martij. 161
Mercurialis episcopus. 23. Maij. 290
Moses anachoreta. 28. Aug. 481
Nicæas episcopus. 22. Iunij. 346
Nicetas mart. 15. Septemb. 513
Nonna. 5. Augusti. 432
Norbertus episcopus fundator ordinis Præmonstratensis. 6. Iunij. 315
Oriculus & socij mart. 18. Nouemb. 636

Oſeę & Aggæus propheta. 4. Iulij. 370
Othmarus abbas. 16. Nouemb. 632
Papius mart. 28. Iunij. 360
Paramon & ſocij CCCLXXV. mart. 29. Nouemb. 655
Paternus epiſc. 16. Aprilis. 215
Perſeueranda virgo. 26. Iunij. 355
Petrus de Morono, ſeu Cæleſtinus Quintus. 19. Maii. 284
Philemon & Domninus mart. 21. Martij. 171
Philetus, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronida martyres. 27. Martij. 180
Et 28. Martij. 182
Philologus, & Patrobas. 4. Nouemb. 611
Photina, Samaritana, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatholius, Photius, Photides, Paraſceue, Cyriaca martyres. 20. Martij. 169
Pirminus epiſc. 3. Nouemb. 609
Polychronius mart. 6. Decemb. 667
Porcarius abbas, & quingenti monachi martyres. 12. Auguſti. 446
Porphyrius mimus mart. 15. Septemb. 513
Principius epiſc. 25. Septemb. 536
Proclus & Hilarion mart. 12. Iulii. 383
Proſper epiſc. 29. Iulii. 417
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alii XL. mart. 26. Martij. 179
Quartus. 3. Nouemb. 609
Quadratus epiſc. 21. Auguſti. 462
Quoduultdeus epiſc. & confeſſ. 26. Octob. 595
Rembertus epiſc. 4. Februar. 91
Robuſtianus & Marcus mart. 31. Auguſti. 488
Romulus mart. 5. Septemb. 497
Roſarij B. Virginis ſolemnitas. 7. Oct. 556
Ruffinus & ſocij mart. 11. Auguſti. 444
Ruffinus & Ruffinianus mart. 9. Sept. 503
Rufus. 21. Nouemb. 643
Sacerdos epiſcopus. 5. Maij. 252
Saturninus, Nereus, & alij CCCLXV. mar. 16. Octob. 572
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mart. 16. Februarji. 94
Saturninus & Lupus mart. 14. Octob. 569
Serapion mart. 13. Iulij. 385
Seuerus & Memnon mart. 20. Auguſti. 461
Simeon Stylita iunior. 3. Septem. 494
Simeon ſenex. 8. Octob. 558
Siridon epiſc. 2. Ianuar. 10
Socrates & Dionyſius mart. 19. Aprilis. 210
Sophia & Irene mart. 18. Septemb. 520
Strato mart. 9. Septemb. 503
Suranus abbas. 24. Ianuar. 63
Suſanna, Marciana, & Palladia cum parentibus ſuis mart. 24 Maij. 292
Syneſins & Theopompus mart. 21. Maij. 287
Thamel & ſocij mart. Item Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mat. 4. Septemb. 495
Theodorus & Pauſilippus mart. 15. April. 214
Theodorus Trichinas. 20. Aprilis. 222
Tirſus & Protectus mart. 24. Ianuar. 62
Trophimus & Eucarpius mar. 18. Mar. 166
Trophimus & Theophilus mar. 23. Iul. 403
Tryphon, Reſpicius, & Nympha virgo mart. 10. Nouemb. 623
Valēs epiſc. & III. pueri mart. 21. Maii. 287
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcētianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus epiſc. 28. Nou. 654
Venantius epiſc. & mart. 1. Aprilis. 187
Venerius confeſſ. 13. Septemb. 509
Victor, Zoticus, Zeno, Acindinus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theona, & Antoninus mart. 20. Aprilis. 222
Victor, Alexander, & Marianus mart. 17. Octob. 576
Victorinus epiſcopus & mart. 2. Nou. 607
Vindemialis epiſcopus & mart. 2. Maij. 245
Zacharias propheta. 6. Septemb. 498
Zacharias Ioannis Baptiſtæ pater. 5. Nouembris. 612
Zeno mart. 5. Aprilis. 196
Zeno & Chariton mart. 3. Septemb. 493
Zoticus presbyter. 31. Decemb. 709
Commemoratio SS. Mart. 22. April. 226
Item Epiſcop. & Confeſſ. 21. Maij. 287
Item XXXIII. Mart. 16. Auguſti. 454

FINIS.

INDEX

INDEX NONNVLLARVM RERVM

Quæ in notationibus continentur.

SI scire cupis, Lector, res quæ tum ad Sanctos, tum ad ceteras Ecclesiæ solemnitates pertinent; consule superius descriptum Indicem nominum Sanctorum omnium, & ex litterula quam in textu Martyrology inuenies interpositam, Notationem require. Si item nomina vrbium & locorum, quæ in Martyrologio recensentur, cum Sanctis ad ea pertinentibus, nosse velis; Topographicum præcedentem Indicem consule. Cetera autem, qui sequitur Index, suppeditabit. in quo numerus, qui primus ponitur, diem mensis notat; quæ sequitur littera, Notationem demonstrat; vltimo autem loco positus numerus paginam indicat: quem cum alterius generis asteriſco adiunctum inueneris, eas quas ante Kalendas Ianuarias positas habes, perquire paginas.

A

ABAGARVS Rex. 9. Nouemb i. 622.
Ablauius Præfectus. 17 Decembris. d. 684.
Achaia facta proconsularis. 29. Nouembris c. 655.
Acœmetæ monachi. 8. Febr. d. 98.
Actarius 27. Martij c. 182.
Acta Ecclesiastica Consulibus consignari solita. 1. Ianuarij a. 2.
Acta Martyrum in ecclesijs legi solita x. xj *) 26. Ianuarij a 68.
Romæ cur non legebantur ibid x xj.*
Acta Martyrum summa diligentia perquisita ix x.*
Acta Martyrum ab hæreticis confecta. x. xj. *) 23. Aprilis a. 228.) publicari vetita. xj *) expurgata. ibid.
Acta Martyrum proconsularia. x. *) 11. Februar a. 104) 13 Aprilis b. 211) 17. Iulij. b. 392) 12. Aug. b. 446) 11. Octob a 566) 25. Decemb g 700
Acta Martyrum edicto Diocletiani combusta. xij *) 2. Ianuarij b 11.
Acta Martyrum Romę quæsita xj *
Acta Siluestri. 22. Aug. a. 410 411. 412. 413) 31 Decemb. a 710.
Acta Teclæ quæ sint legitima, & quæ falsa. 23. Septemb b 530. 531. 532. 533. 534. 535.
Adonis Martyrologium. xix *
Aedesius philosophus 20. Iulij a 398.
Aegrotus quomodo sistendus iudicio ex Leg XII. tabulatum 27. Februarij c 129
Aegyptij fortissimi martyrum. 5. Ian. d 20.
Aegyptiorum mos in condiendis cadaueribus. 4 Augusti k. 431.
Aegyptiorum consuetudo in celebrando diem Natalem Domini 6. Ian a 22) 25. Decemb. c. 699.
Aenaria insula 17 Maij c 281.
Aneæ sepulchrum diuersis locis. xv *
Aenos ciuitas 12 Iunij d 327.
Aeræ suppurtatio quando cœpta, qua occasione refelluntur de his aliorum sententiæ 22. Oct b e. 587.
Aethiopes omnes olim circumcisi 6 Iunij. b. 315) Ad Christum conuersi. ibid.

Africanæ ecclesiæ cum Romana continuata communio. 16. Octobris. b 572.
Africana ecclesia in meliorem vsum restituit vigilias. 5 Ianuar. a. 19
Agapes in die natali Martyrum. xiiij.*
Agapitus episc. Rauennæ præcessit Seuerum. 1. Februar e 84.
Agatho Papa mittit Benedictum in Angliam. 12 Ianuarij k 35.
Alamundarus princeps Sarracenorum. 19 Februar. c. 118.
Alaricus rex Vuandalorum 22. Iun b. 347.
Aldelmus scriptor 24. Ianuarij b 64.
Aletius gener S Paulæ 17 Iulij a 392.
Alexander Imp. qualis erga Christianos. 1 Ianuar. g. 6.) quomodo eius Imperium sine sanguine. ibidem.
Alexandria ciuitas apud Tigrim 22. Iun. c. 348.
Alfanus episcopus Salernitanus. 21. Septemb a 526.
Alipius Præfectus vibis. 1. Ianuarij d 4.
Alleluiaticum melos quid 5. Aprilis e 197.
Alleluia canticum & de eius antiquo vsu, ac diuerso ritu ecclesiarum. 1. Ianuarij a 3) 5. April. 197.
Almachius, idem cur Telemachus 1 Ian d. 5.
Altaria sepulchra martyrum xiiij *
Altari cuilibet consecrato suus Angelus assistit 9 Nouembris a 620.
Altaria plura in una ecclesia ibid.
Amalarius scriptor xxj *
Ambrosius sacras vigilias non abstulit, sed illustrauit 5 Ianuarij a 18.
Ambrosius electus post mortem Auxentij 7. Decembris a 669 670
Amiculum 7 Maij b. 260.
Amiternum in Vestinis. corrigitur Plin. 24 Iulij d. 405.
Ampulla uitrea concreti sanguinis S. Stephani. 3 Augusti a 427.
Anaboladium 7 Maij b ibid
Anastasia Gregorij Nazianzeni. 10. Ianuar f. 31.
Ancon carcer. 14 Martij b. 154
Anastasij Bibliothecarij chronicon manuscriptum. 5. Iunij d 314.

Angelorum cultui plurimæ dedicatę ecclesię. 8. Maij. a. 62.
Angeli custodia. 25 Nouemb d in text 650.
Anicia familia. 31. Maij d. 304.
Anisius secundus Comes 17 Decemb b. 684.
Anni exordium 1 Ianuarij a. 2.
Anni per Consules numerandi 1. Ianuarij a 2.) 25. Decembris b 699
Annorum numerandorum diuersa ratio. 25. Decembris a 697.
Annos cõsueuit numerare Ecclesia secundũ LXXII. interpretes 25. Decembris a 697 698.
Annorum Imperij Augusti diuersa ratio. 25. Decembris b 699.
Anni quãdo cœpti numerari ab aduentu Christi Domini nostri 1. Ianuarij a. 2.
Anolinus, siue Anulinus Præfectus plures eius nominis 28 Iulij d. 414
Ansigisus S. Beggæ maritus 17. Decemb e 685.
Anterus Papa curat Acta martyrum ix. ix.*
Anthemius Consul 5 Ianuarij k. 21.
Antinoopolis ciuitas in Aegypto. 22 Septemb. f 529.
Antiochiæ primo sedit Petrus, inde Romæ. 22. Februarij a 121
Antiochia dicta Theopolis. 6. Nouemb. b 614.
Antioehia a Persis vastata. 17. Decemb f. 685.
Antiochus monachus scriptor 16 Maij d 279.
Antoninus Pius qualis in Christianos. 1. Ianuar. k. 8) 5. Ianuarij c 19.
Antoninus cognomento Philosophus persequitur Christianos 1. Ianuar k. 8 9.
Apollinaris assertor Millenarij 22 Februar. c. 122.
Apollo Daphniticus. 24. Ianuarij b 65.
Apologia pro dialogis sancti Gregorij. 23. Decembris. f 686. 692.
Apostolorum corpora Vrbis propugnacula. 29. Iunij. a 363.
SS. Apostolorum titulus Romæ 1. Maij a. 243 244.
Apostolorum basilicas etiam hæretici barbaricque sunt reueriti. 18 Nouemb. a. 637.
Apparitura 27 Maij. c. 297.
Apparitores ibidem.
Apparuit frequẽter S. Michael Archã. 8. Maij a 262
Apronianus Præfectus Vrb 4. Ianuar. c. 17.) 10. Maij a 267.) 23. Iunij f 351.
Aquila ciuitas in Vestinis 23 Ian. k 63.) 24. Iulij d. 405
Aquileia Romana, aliàs Romatiana ciuitas dicta. 22. Iulij f. 349.
Arabes feminæ velatæ 7 Maij. b. 260.
Ararath mons. 22. Iunij. c 347.
Arbores infelices. 19 Ianuarij f 50.
Arcadius Imp fauet schismaticis. 12. Ianuarij. e. 34. eius impia edicta ibidem.
Ara Victoriæ. 12 Aprilis a 209.
Areæ sepulchrorum. 3 Ianuarij. e. 15.
Arelate dicta Roma Gallica. 22 Iunij d. 349.
Arelatensis ecclesiæ cum Viennensi controuersia, 5. Maij i 253.
Arenaria 3 Ianuarij e. 15.
Arij impietas a ceteris discreta 12. Aprilis. a. 208.
Arij epistola 7 Ianuarij b 24.
Ariani etsi impij, non hagiomachi. xj. xij.*
Aristides philosophus 30 Ianuarij g 76.
Armandus Galliarum Præfectus 14. Martij. b 154.
Arsaces Armeniæ rex 17. Decemb. d 684.
Aruspices consuluit Constantinus. 22. Aug. b. 464. 465 466.
Aruspicum ius potissimum. 22 Augusti b. 466. 467.) 27 Augusti. b. 478.
Asellia familia Rom. 6 Decembe 668.
Asianus presbyter falsa Acta edidit Pauli & Theclæ i x.*) 23. Septembris b 531.
Asprenatum familia. 3. Augusti d. 429.
Athanasij episcopi Neapolitani duo 15. Iulij. h. 390.
Athanasius Alexandrinus scripsit vitam Syncletices. 5. Ianuarij h. 21.
Athanasius scriptor in Sytia 9 Nouemb i. 622.
Athenagoras. 18 Ianuarij d 48
Athenienſium primorum episcop. successio. 9. Octobris b 562 563.
Athenogenes. 18 Ianuarij d. 48.
Atrium Dijticum 8 Februarij e. 99.
Attila rex Hunnorum. 13. Maij e. 275.
Augurum ius potissimum. 22. Augusti. b. 466. 467.) 27.) Augusti. b. 478.
Augusti Imp. annorum ratio. 25 Decemb. b. 698.
Augustinus patitur calumniam defenditur 16. Octobris. b. 572 573, falso illi tribuuntur sermones ad fratres de eremo. 5. Ianuar a. 19. Quando est reuersus in Africam. 4 Maij a. 250. Punit presbyterum contemptorem vigiliarum. 24 Decembris. a 695.
Auidius Cassius tyrannus 22. Maij. f. 291.
Aurelianus Imp qualis in Christianis. 21. Ian. e. 34.
Aurelius episcopus Carthagin nunquam schismaticus, defenditur a calumnia 16 Octobris. b. 572. 573 idem sanctitatis titulo dignus ibidem.
Auxentius Iouinianista 7 Decembris. a. 670.
Auxentius iunior. ibidem.
Auxentius senior 7. Decemb. a 669. 670.

B

B, pro V, sæpe 2 Decemb. a. 660.
Babyla vnus tantum 24. Ianuarij. b. 64.
Babylæ ossa pugnant. ibid.
Bagaiensis ciuitas 3 Octob. d. 551.
Baptismus Christi qua die contigit. 6. Ianuar. a. 12. quando a Græcis celebratus 2. Febr. a. 87.
Baptizatur Constantinus Romæ a Siluestro. 22. Augusti. a. 464 465. 466 467. 468.
Barathrum carcer Athenis. 14 Mart b. 154.
Basilica 5 Augusti b 432.
Basilicæ Apostolorum. 18 Nouemb a 637.
Basilica Heleniana 18 Aug g 458.
Basilica Iulij. 9 Nouemb a 619 6:0.
Basilica Lateranensis. ibid.
Basilica Liberij. 5 Aug b. 433.
Basilica Pauli 18. Nouemb a. 637.
Basilicæ Vrbis. ibidem.
Basilij vita ab Helladio scripta. 1. Ianuarij. k. 8.
Basilij nutrix & catechista. 14. Ianuar. h. 38.
Basilius Ancyranus Arianus 22. Martij. f. 174.
Beatus Rhenanus arguitur 31. Ianuar d. 79.
Bedæ Martyrologium. xx.*
Bello cæsi non habendi vt mart. 19 April. f. 227.
Bessæ populi ad Christum conuersi 7. Ian h. 26.
Bestijs traditi frequentius Christiani 1. Feb c. 83.
Bibliotheca Cassiodori 1. Maij. d 244.
Blemmii populi qui. corrigitur Plinius. 14. Ian. d. 38.
Boiæ uincula. 1. Augusti. a. 422.
Bonifacii Papæ secundi nomine falsæ litteræ. 16. Octobris. b. 573. 574. 575.
Bosphorus Cimmerius 23. Nouemb. b. 647.
Bouis candentis pœna. 11. Aprilis. c. 207.
Brandeum 15. Iunij. a 333.
Britannia redacta in prouinciam. 26. Maii. a. 295. regulos tum etiam habuit ibid.
Britannia minor Colonia Britannorum. 21. Octobris. b. 584 585.

Brito-

Britonum ſtigmata.22.Decemb.c.692.
Brunichildis regina Francorum.11.Febr.d 105.
Brutiani apparitores.27.Maij c.297.
Brutius antiquus hiſtoricus.7 Maij.a.258.
Bycia palus.23.Nouemb.b.647.

C

CAbades rex Sarracenorum.8.Febr. f.99.
Cæa inſula.1.Martij.e 132.
Cæca a natiuitate viſum in baptiſmo recepit.13.Decembris. f 680.
Cædere lapidibus faciem.9.Martij. b.143.
Cæſaria virgo ſancta 27.Auguſti.h.480.
Cæſarea Paleſtinæ metropolis.2 Febr.d.88.
Cæſarauguſta ciuitas. 3 Nouemb.c.608.
Cæſenas eccleſia.20.Ianuar.f.52.
Caius Vettienus 2.Ianuar.e.12.
Calicis vitrei vſus.7.Aug.b.437.438.
Calidarium ſtagnum.9.Martij. c.143.
Campaniæ prouinciæ diuerſa ratio. 10 Febr. e.103.
Campus ſceleratus 25.Octob.a.594.
Canonizationis Martyrum antiquus ritus 2.April.b. 210.
Canonum collectores.4.April.d.194.
Cantores infimæ claſſis.13.Iulij.h.386.
Capillos feminarum tondere 20.Septemb.e.524.
Capitolium quid.29.Nouemb.d.656.
Capitolia plura.ibidem.
Capitolium Romæ antea Saturnius mons. 14. Martij.157.158.
Capitula Eccleſiaſtica.17.Nouemb.c. 634.
Cappa.11.Iunij.f.326.
Cappella. ibidem.
Cappellani. ibidem.
Capreolus epiſc.Carthaginenſis.16.Octobris. b.573. 574.
Capuani epiſcopi tempore Iuſtiniani .30. Octob.m. 602.
Carcer a coercendo dictus.14.Martij. b.151. 152.
Carcer centum virorum.14.Martij. b.152.153.154.
Carcer Cyzicenus 14.Martij b.154.
Carcer in inſula Tiberina. ibid.
Carcer liber. ibidem.
Carcer Mamertinus.14.Martij b. 151.152.153.154.
Carcer priuatus.14 Martij b.ibid.
Carcer Tullianus. 14.Martij. b.ibid.
de eius loco ſententiæ aſſertæ defenſio.14. Maij. 155.156.157.
Carnellus flumen.27.Maij.d.297.
Carnifices diuerſi a lictoribus.27.Maij.c.297.
Carnificinæ Martyrum in theatris. 16. Septembris.e. 518.
Carnificina Nicomedienſis.18 Martij.c.167.
Carolus Martellus perſecutor.20.Febr.g 119.
Carpocratiani hæretici.22.Febr.b. 121.122.
Carthaginen.epiſc.ſucceſſio. 26.Octob.d.596.
Caſſiodori bibliotheca.1. Maij.d.244.
Catabulum.16.Ianuarij.c.41.
Catabulenſes.ibidem.
Cataphrygæ pſeudomartyres.xxiij.*
Catacumba, vel Catatumba 3.Ianuar. e.15.
Cataſta.16.Martij.b.163.
Cataſta, compedes.ibid.
Cataſta, cratis ferrea.ibid.
Cataſta, lignum tortorium ibid.
Cataſta, tabulatum. ibidem.
Catenæ Apoſtolorum aſſeruatæ. 1.Auguſti.a.422.
Catenæ Petri præ ceteris Apoſtol.in honore. ibid.
Cathedræ Romanæ celebritas antiqua. 18.Ianuar.a. 46.47.
Cathedra lignea Iacobi. 47.
Cathedra lignea Marci ibid.
Cathedra lignea Petri. ibid.
Catholica fides vocatur Religio Romana. 16. Octobris.b.573.574.575.
Catholici ijdem & Romani dicti.16 Octob. b 574.
Catholici hominis certum ſignum.ibid.
Cathomus.15.Iunij.b.333.
Caucoliberis ciuitas. 19.April.c.220.
Ceadda carcer Spartæ.14.Martij.b.154.
Cellulæ filiarum Philippi.6.Iunij. a. 315.
Centuriatorum imperitia. 13.Ianuar.f.36
Cereorum vſus in Purificat. 2. Februarij. a. 86. 87. 88.
Cherſona ciuitas. 23. Nouemb.b.647.
Cherſoneſus Lyciæ, Byciæ. ibid.
Childebertus Francorum rex.1. Auguſti.a.423.
Chorea e ſacris ſublata.5.Ianuar. a.19 20.
Choſroes duo.22.Ianuarij.d.59.
Choſroes vaſtat Antiochiam.17.Decemb.f.685.
Chriſti baptiſmus qua die 6.Ianuar.a 22.
Chriſtus quo anno Auguſti natus. 25. Decemb. 697. 698.
Chriſtiani de incendio Vrbis paſſi calumniam.24.Iunij. b.353.
Chriſtianorum ſtudium in Miſſa celebranda.25.Decembris g.700.701.
Chriſtianorum res deriſæ in theatro.14. April.e.213.
Chriſtiani præ cæteris in patiendo alacres. 11.Aprilis.c.207.
Chriſtiani ob hæreticos odio habiti.23.Ianuarij.c.60. 61.
Chriſtianis tantum militare conceſſum.31 Ian.d 78 79.
Chriſtiani ad leonem.1. Febr.c.83.
Chriſtiani viri ad ludum.16. Febr.f.111.
Chriſtianum nomen qua occaſione. 22. Februar. b. 122.
Chriſtiani a Gentilibus dicti ſacrilegi.1.Ian.f.6 7.
Chriſtianiſmus cito auctus 23.Ianuar.c.61.
Chriſtiani cur freqnentius igni traditi. 27. Februar.d. 129.
Cromarius epiſc Romatianus 22.Iunij.f.349.
Chromatij nomine falſa epiſtola.xv.xvj.*
Chryſooras.21.Febr.d.120.
Circumcelliones Donatiſtæ.9.Febr.e.100.
Citharæ vſus e vigilijs ablatus.5.Ianuar.a.19.
Clades Galliarum.13.Maij e.275.)23.Maij.a.290.
Claudius iunior Imp.18.Ianuar.b.47.
Eius Imperij anni.48.
Claudius ſenior Imperator.ibid.
Claudius Taurinenſis.23.Decemb.f.693.
Clauis aurea cum limatura catenarum. 1. Auguſt.a. 423.
Clementis Papæ ſtudium in perquirendis Actis Martyrum.ix *
Clerici tabellarij epiſcoporum. 3 Febr.b.90.
Cloacæ Vrbis ſepulchra Martyrum. 26. Auguſti. b. 476.
Cœmeterium.3.Ianuar e.15.
Cœmeterium Priſcillæ ſenioris. 16.Ian.l.43.
Cæmeterij locus dictus ad S. Cæciliam. 4. Martij b. 135.
Cœnobium ſeptem Eccleſiarum. 17. Decembris. e. 685.
Collecta, oratio.22.Iunij g.350.
Collectarum dies.2.Febr.a.87.
Collectores Canonum. 4.April.d 195.
Collucianiſtæ hæretici 7.Ianuar.b.24.

Collyridiani hæretici.15.Aug.a.451.452.
Coloniæ Agrippinæ ſitus antiquus.21.Octobris.b. 584.
Columbæ in ſpecie exiens anima.10.Febr.h.in te4t. 101.).12.Febr.a.106.)28.Martij.f.in text.182.)8. Octob.b.in text.558.
Columna Mænia,ſiue Męniana.5.Ianuar.f.20.
Columna Milliaria.11.Aug.b.445.
Comam deponere religionis cauſa 20.Septembris.e. 524.
Comam radere ignominiæ cauſa. ibid.
Comites diuerſi generis 31.Maij b.304.
Comites,aſſeſſores. ibidem.
Comites Impp. ibidem.
Comitialis morbus humano ſanguine curari ſolitus.22.Auguſti b.467
Commemoratio pro Martyribus. xiij xiiij.*
Commentarienſis.2.Februar.b 88.)27.Martij.c.157. 158.159.
Commodus Imperator qualis erga Chriſtianos. 18. Aprilis b 218.
Communicatio continua Africanæ Eccleſiæ cum Romana.16 Octob.b.573.574.
Compedes perforati 22 Ianuar.b 56 57.
Concilia ſanctorum,loca Martyrum 3 Ianuar.e.15.) 23.Iunij c.351.
Concordiæ ædes Romæ. 14. Martij. 157.158.159. 160.
Condiri ſolita corpora Martyrum. 4. Auguſti. k. 431.
Confeſſio,locus in eccleſia. 6.Iul.e.374.
Confeſſio es Apoſtolorum. ibidem.
Confeſſor.2.Ianuar h 12.
Connanus regulus Britanniæ. 21. Octobris. b.584. 585.
Conſtantini hiſtoria de collectione Actorum Martyrum qualis. xv.xvj *
Conſtantinus Imp expurgat loca libidinum. 21. Ianuar.a.54.
Conſtantini lex de gladiatoribus.1.Ianuarij.c.4.
Conſtantinus quid aduerſus lenones.6.Iunij. d.316.
Conſtantinus abrogauit ſupplicium inſcriptionis facierum.22 Decemb.c.690.
Conſtantinus Imperator baptizatur Romæ. 22. Auguſti. b 464 465.466.467.468.
corrigitur error de eius infidelitate & indignatione in Chriſtianos.ibid.
quomodo dictus Pont.Max.ibid.
Lepra percuſſus,& ſanatus.466.467.468.
Eius ſtudium in erigenda baſilica Apoſtolorum. 18.Nouemb a 637.
Conſtantiniana baſilica 9.Nouembris. a.619.
Conſtantius Imperator vetuit Gentiles militare. 31. Ianuar. d.79.
Conſules ordinarij dant nomen anno. 10. Maij. d. 268.)pluribus.25.Decemb.b 698.699
Errare neceſſe eſt, qui non per Conſules numerat annos. ibidem.
Conſules ſuffecti,& allecti.ibid.268.
Conſulares iudices.27.Maij.e.298.
Contemptores deorum qua pœna affici ſoliti.28.Iunij. f.415 416.
Corduba in Perſide.15 Aprilis. d 214.)22.Aprilis f. 226.
Cor uena.ibidem.
Corniculatij diuerſi ordinis 21.Aug.c 463.
Corona martyrum 1.Ianuar.d 5 6
Corpora Chriſtianorum redimi ſolita.7 Aprilis. d. 200
Corpora damnatorum redimi ſolita. 6. Iunij. e. 316.
Creſcentij turris. 29.Septemb.a 544.
Cretenſes Martyres celeberrimi. 9.Iulij. b.379.
Crypta 3 Ianuar e.15.
Crypta Neapolitana.8.Ianuarij.i 28.
Cruciamenta exquiſita 9.Iunij.b.321.
Cruces diuerſi generis. 7.April d.199.200.
Crux acuta,tranſuerſa,eminentior ibid.
Crux in fanis Gentilium expiandis collocata. 13. Maij.a 274.
Crux pro titulo.26.Iulij.f 410.
Crucis miracula 3.Maij.a.247.248.
Crucifixorum immenſus numerus.22.*Iunij.c.348.*
Crucifixorum corpora redimi ſolita. 7.*Aprilis.d.* 200.
Crurifragium immane ſupplicium. 23. Maij. e. 290.
Cubiculum idem quod Sacellum.11.Iunij.f. 326.
Cubicularij. ibidem.
Cucumeris cliuus 17.Ianuar.e.
Cullei pœna.3.Aprilis.e.152.
a quo inuenta,a quo aucta. ibidem.
a quo abrogata. ibidem.
a quo reſtituta. ibidem.
Cyphon ſupplicium.28 Iulij.f.415.
Cyphoniſmus. ibidem.
Cyrilli nomine epiſtolæ ſuppoſitæ. 9 Maij. g.166.
Cyrus exconſul.11.Decemb h 678.

D

DAcorum notæ. 22 Decemb.c.690.
Dalmatica veſtis.31.Maij. h 305 306.
Dalmatica apertorium feretri.ibidem.e.
Dalmaticæ vſus.ibidem.
Dalmatius archimandrita 5 Decemb 666.
Damaſi carmina.14 Ianuar.a.37.)21.Ianuar a 53.) 25.Ianuar. b.66.)4.Febr a.91.)5.Febr. a.93.)25. Octobris. a.594
Damaſus Paulino, & non Meletio communicat. 12. Februarij. f.108.
Damnare ad beſtias.1.*Febr.c 83.*
Daphnis lucus *expurgatur.24 Ianuarij. b 64.*
Daphnitica porta 17.Decemb f.685.
Decaluatio ignominioſa pœna. 20. Septembris. e. 524.
Decimatio ſupplicium militare. 22 Septembris. b. 529.
Decij Imp perſecutio. 31 Ianu c.78.
Decij & Valeriani cur dicta perſecutio. 10.Auguſti b. 442 443.
Decij Imperatoris expeditio in Perſas. 17. Februarij. b 114.
Decij Imperatoris anni. 31 Ianuar c.78.
Defunctorum ſepulchra epulis coronare. 18. Ianuar. a 47.
Defunctorum anniuerſaria memoria 2 Nouembr a. 608.
Deorum irriſores qua pœna puniebantur.1.Martij f. 134.
Deoſculatio pro adotatione.17 Febr.f.114.
Dexter Præf Præt.9.Martij e.145.
Diaconi regionarij ſeptem in urbe ix.*
Diaconia.8.Auguſti.b 439.
Diaconia differt à Diaconio ibid.
Diaconia S.Mariæ.16 Martij.a 165.
Dialogorum ſancti Gregorij fides ſincera. 23. Decemb.f.693 694.

quando

quando ſcripta. ibid & 2. Martij e 134.
defenſi a calumnia. 23. Decemb. f 693 694.
Diaſphendon immane ſupplicium. 14. Maij. d. 276.
Dies natalis Martyris ſctibi ſolitus, & annua commemoratione celebrari. vij.*
Dies natalis idem obitus 3. Ianuarij. b 14.
Dij monaſterium. 8 Febr e. 59.
Dijtæ, Dijticum ibidem.
Dimas. 25. Martij g 178.
Diocletiani edictum de libris comburendis. v.*) 2. Ianuarij b. 11.
Diocletiani regia Nicomediæ. 18 Martij. c 167.
Diocleti ni perſecutio 2 Ianuar. b. 11.
Dionocus regulus in Britannia. 21. Octobris. b 584. 585.
Dionyſius Exiguus 1. Ianuar. a 2.
Dioſcorus architheater. 14 Aprilis e. 213.
Dominicum, locus Deo ſacratus. 5. Auguſti. b. 433.
Dominicum, templum. 25. Decemb g. 700.
Dominicum agere. ibidem.
Dominicum adire. ibidem.
Dominico intereſſe ibidem.
Domitius Vlpianus hoſtis Chriſtianorum. 1. Ianuar. g. 7.
Donatiſtæ corruperunt Acta Martyrum. 11. Februarij a 104.
Donatiſtæ gloria martyrij accenſi. xix.*
Dormientium ſeptem hiſtoria elucidata. 27. Iulij. f. 412.
Doroſtorum in Myſia. 25. Maij. b 293.
Drepanius Florus. 8. Maij. a. 262.
Drepanum Bithyniæ ciuitas. 7. Ianuar. b. 25.

E

EBion hæreſiarcha edidit falſa Acta Apoſtolor. iij.*
Eccleſia Romana caput omnium eccleſiarum. 9. Aprilis. l. 205.
Eccleſiæ Romanæ conſuetudo vetus in impartiendis ſacris ſanctorum reliquijs. 15. Iunij a. 333.
Eccleſiæ Romanæ exacta cura in perquirendis Actis Martyrum. ij.*
Eccleſia Romana qua cautela non legebat Acta Martyrum. iij.*
Eccleſiæ Romanæ Martyrologium. xiij. xiv. xv.*
Eccleſiæ Apoſtolorum Romæ qua reuerentia habitæ etiam ab hoſtibus. 18. Nouemb. a. 637.
Eccleſiarum omnium cura in colligendis Actis ſanctorum Martyrum. ij.*
Eccleſiæ frequentes in honorem S. Michaelis Archangeli 8 Maij. a. 261. 262.
Edictum Diocletiani de concremandis libris Chriſtianorum 2 Ianuar. b. 11.
Encratitæ ediderunt falſa Acta Apoſt. iij.*
Ephræm Syrus quid de Baſilio 14. Iunij. a. 330.
Ephemerides Bedæ nomine. xvij.*
Epimenides 57. annis dormiſſe dicitur. 27. Iulij. f. 412.
Epiphania ciuitas 12. Iunij. e. 328.
Epiphaniæ ſolemnitatis antiquus vſus. 6. Ianuarij. a. 22.
Epiphanius Scolaſticus 21 Ianuar g. 55.
Epiſcopi ad limina Apoſtol 29 Iunij a. 362.
Epiſcopi aliquando ijdem Papæ, Pontifices, & ſummi Sacerdotes dicti 9. April. l 204 205.
Epiſtola nomine Bonifacij Papæ Secundi falſo ſcripta. 16. Octobris. b. 573 574. 575.
Epiſtolæ Romanorum Pontificum in honore habitæ. 8. Aprilis. e. 201.
Epulum ſacrum in natalitijs Martyrum. vij.*
Epypa ciuitas Lydiæ 18. Febr. d 116.
Equuleus qualis 22. Ianuar. b 56. 57.
corriguntur errores aliorum. 57
Erotes malo nauis ſuffixus. 7 April d. 200.
Eſquilinus campus, carnificina & ſepulchrum damnatorum 10. Febr b. 102.
Euagrius Ponticus Origeniſta. 17 Ianuarij. b 44.
Euchariſtiam domum portandi vſus antiquus 15. Auguſti. c. 452.
Euchariſtiam manibus ſumere. ibid.
Euchariſtiæ locus in eccleſia. v.*
Eudocia Auguſta. 1. Aug. a 422.
Eudoxia Auguſta. ibid.
Eudoxiæ titulus. ibid.
Euelid tyrannus. 14. Mar d. 154.
Eugenius Toletanus defenditur 23 Ianuar. i. 62.
Euſalius epiſcopus Alexandrinus fictitius. 16. Octob. b. 575.
Eunomius hereſiarcha xxj.*
Euodius epiſcopus Vzalenſis ſcriptor. 3. Auguſti. a. 427.
Euphemitæ hæretici xix.*
Euſebij lib. de Martyribus qualis. xj.*
deperditus. 1 Febr. d. 84.
quid de eo Lindanus. 23. Septemb b 534.
Euſebij Martyrologium. xj.*
Euſebij lib. de temporibus v.*
Euſebius falſo dictus primus auctor Martyrologij. xiij.*
Euſebij hiſtoriæ locus reſtitutus. 22. Februarij. f. 123.
Euſebius Cæſareæ epiſcopus quam indignus titulo ſanctitatis xiij.*) 21 Iunij. e.
Euſebius Pamphili in quibus parum fidus hiſtoricus. 22. Aug. b. 467.) 9. Octob. b. 563.
Idem Arianus. xiij.*) 11. Iunij. e. 344.
Euſebio Emiſſeno falſo adſcriptæ homiliæ Eucherij. 16. Nouemb c 633.
Euſebius Sebaſtenus ſcriptor. 13. Decembris. b. 680.
Euſtachius Sebaſtenus hæreſiarcha. 20. Septembris. e. 525.
Euſtathij epiſcopi Antiocheni egregia laus in Concilio Nicæno. 16. Iulij. c. 390.
Euthymius Origeniſta. 20. Ianuar. g. 53.
Eutychiani. 23. Ianuar. i. 62.
Excommunicatio dicta ſancti Eleutherij. 20. Februarij. d. 119.
Exquiſita martyrum tormenta 9. Iunij. b. 321.) 28. Iulij. f. 415. 416.
Extorris Chriſtiani fidei cauſa conditio. 2. Ianuar. h. 12.

F

FAbianus Papa Vrbem diuiſit ſeptem diaconis. j.*
Fabianus exprætectus. 4. Ianuar. d. 17.
Fabiola Romæ noſocomium erexit. 31 Decembris. g. 711.
Facere, idem quod ſacrificare 9 April. l. 204.
Faciem notis inſcribere. 22. Decemb. c. 690.
Faleria. 12 Aug. g. 447.
Falaris ciuitas in Piceno. ibid.
Faltonius Probus. 1. Ianuarij. c. 4.

Fames valida Hierosolymis. 11 Iunij.a 324.
Fasti Christianorum xiiij *)
Fasti Consulares. 1 Ianuarij. a. 2.) 25 Decembris.b. 698.
Fastos quis primus in Albo posuerit. 22, Augusti. c. 468.
Faustæ Augustæ mors 22 Nouemb.a 645.
Fauus mellis tantum in Ecclesia xxiij.*
Felix Aptungitanus 24 Octob a.592.
Felix Tibirensis ibidem.
Feminam decaluare ignominiæ causa. 20. Septemb. d.524.
Feriæ Gentilium, martyrum cæde ferales. 1 Ianuarij e.6.
Ferentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes. 14. Maij.g 276.
Festa Martyrum xv xvj.*
Festa Gentilium mutata in festa Sanctorum. xiij. xiiij.*
Festiuitas nulla absque consensu Romanæ Ecclesiæ. 8.Decemb a 672.
Festus senator Romanus.29 Iunij a.362.
Fibrenus flumen 27.Maij d 297.
Fidiculæ quæ vere sint, quidq. torquere fidiculis. 22. Ianuar b 58.
Flaccus comes 31 Maij b.304.
Flauiæ Domitillæ plures 7.Maij. b 258.
Flauij sacerdotes. ibidem.
Flori Martyrologium. xxi *
Florianus & Florus episcopi Cæsenæ. 20. Ianuarij.f. 52.
Foramina compedum 22 Ianuarij b 57.
Quid extendere ad tertium, quartum, vel quintum foramen. ibidem.
Forcipes diuersi generis. tortoria instrumenta 26.Iunij d 357.
Formiana ecclesia 2. Iunij b 309.
Fornices theatrorum, promptuaria impudicitiæ. 21. Ianuarij. a.54.
Per Constantinum Imp. expurgati. ibid.
Fortunæ templum Antiochiæ. 17. Decembris. f. 685.
Fortunæ templum Cæsareæ 9 April.d.203.
Fortunatus poeta.13. Aug h 419.
Frangere crura martyrum 7. April d 199.) 23.Maij. e.290.
Fratres duo vterini eodem die nati, simul episcopi consecrati, uno etiam eodemq. die simul in cælum migrarunt.8. Iunij d 318 319.
Frigidarij stagnum 9 Martij c.143.
Frigus immensum in Armenia. nono Martij. c. 144.
Fumo necare homines 23.Maij f 291.
Fundana ecclesia 16 Ianuar i.42.
Furcæ supplicium 7. Aprilis. d.200.
Furconium ciuitas in Vestinis 24. Iulij d.405.
Fustibus cædere. 29. Ianuarij b 73.
Fustuarium. ibidem.

G

Gabbaras.4. Aug k.431.
Galerius Maxim. Præfectus.4. Iunij. b.312.
Gallæ feminæ consulares. 5. Octob.l.554.
Galli Cæsaris pietas.24. Ianuarij. b.65) 17. Augusti.c. 456.
Galli in Galatiam. 1. Maij. a 243.) 27. Iunij. a. 358.
Galliarum clades. 13. Maij. e. 275.) 23. Maij. a. 290.
Gallicani consulatus.25. Iunij c 354.
Gallienus Imper qualis erga Christianos 13. Ianuar. b 32) De eodem 10 Aug.b.443.
Gallio Proconsul Achaiæ 29. Nouemb.c.656.
Gallogræcia.27. Iunij.a.359.
Gangrensis Concilij canonum elucidatio. 6. Iulij e. 375.) 20. Septemb.e 525.
Gaufridus episcopus Asaphensis, scriptor 21. Octob. b.584.
Gaunus pirata.21. Octobris. b.ibid.
Gemma in calicem sacrum cælitus delapsa. 1. Septemb.m in tex.489.
Gemoniæ scalæ.14. Martij. 160.
Gennadius erroris arguitur.25. Iunij g 354.
Gensericus rex Vuandal.22. Iunij.b 347.
regni eius tempus. ibidem.
Gentiles caput veruecis colebant. 2 Martij. f.134.
Gentiles quando cœpti dici Pagani.31. Ianuarij. d. 78.
Georgia, siue Georgon ciuitas. 23. Nouembris. b. 647.
Georgij populi.23. Nouemb.b 647.
Georgius pseudomartyr Arianus.xxiij *) 23. April.a. 228.
Geris ciuitas in Aegypto 6. Ianuar.f 23.
Gessen eadem est Thebais 17 Ianuar.a 43.
Glabrio consularis.7. Maij b 258.
Gladiatores sublati, restituti, prorsus abrogati. 1. Ianuarij d.5.
Gnosticorum commenta x.*) 20. Martij.a.169
Iidem nomine Christiano multum obfuerunt Ecclesiæ.23. Ianuarij c.60.
Gothorum ecclesia Romæ. xj.*) 5. Februarij. a. 93.
Gothi fugati à martyre. 10 Decemb.c.675.
Græcorum schola Romæ. 9. Octob b.561.
Graphij ad necem parandam tardiorem comparati. 13. Aug c.447.448.
Gregorius Papa quando & qua diligentia scripsit dialogos 2. Martij. e. 134.) 23. Decembris. f. 693. 694.
Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni. 23. Decemb f 693.694.
Gregorij historia de Paulino Nolano elucidatur. 22. Iunij.b.347.
Gregorius episcopus Cordub. xv *
Gregorij Nazianzeni corporis translationes. 11. Iunij.e.325.
Gregorius episcopus Tarracinensis scriptor. 3. Octobris f.551.
Gregorius Thaumaturgus quid de solemnitatibus Martyrum. xiiij *
Gregorij Turonensis error de Dionysio 19. Octob.b. 562) de Martini obitus tempore. 11. Nouemb.a. 625.
Gunthárius rex Vuandalorum. 22. Iunij. b.347.
Gutta iugiter manans, sic dictus locus apud Vrbem. 9. Iulij.a.379.

H

Hadrianus Imp. persequitur Christianos 30. Ianuarij g 75.76.
auidus spectator carnificinæ. 15 Febr a.111.
eius mutatio in melius. 30. Ianuar g 76.
Hadriani moles in ecclesiam sancti Michaelis conuersa 29 Septemb.a.543 544.

Hæresis Millenariorũ aliquandiu tolerata. 22. Februarij. c. 122.
Hæretici suppoſuerunt falſas hiſtorias Apoſtolorum nomine. x.*
Hæretici falſarunt Acta martyrum. x.*)23 Aprilis. a. 228 229.
Hæretici veſpis comparati. xxiij.*
Helena Conſtantini mater. 7. Ianuarij. b. 25.
Heleniana baſilica. 18. Aug g. 458.
Helenopolis ibidem.
Helenopontus. ibi em.
Heliodori nomine epiſtola. xvij. xviij.*
Heliopolitanorum lætitia. 29 Martij. b. 183.
Helladius epiſcopus Cæſarienſis, ſcriptor. 1. Ianuarij. m. 9.
Heraclius Imp. optime meritus de Romana Eccleſia. 7. Maij. g. 260
Herodiani locus ex Lampridio elucidatus. 1. Ianuarij. g. 6. 7.
Hieronymi Martyrologium quale xv. xvj.*
Hieronymi nomine epiſtola ad Chromatium & Heliodorum xv *
Hieronymi ad Oceanum epiſtola germana. 23. Septembris. b. 533.
Hieroſolymis ſedes Patriarchalis. 2. Februar. d. 88.
Hieroſolymitana peregrinatio. 4. Maij e. 251.
Hilarius diaconus hæreticus. 13. Ianuar. f. 36.
Hiſpaniarum diuiſio & magiſtratus. 10. Decembris. c. 675.
Hiſtriones in theatro deridebant res Chriſtianorum. 14 Aprilis e. 213.
Honorius Imp. vetuit Gentiles militare. 31. Ianuar. d 79. eius de templis Idolorum reſcriptum. 13. Maij a 274.
de confringendis ſimulacris ſanctio. 30. Auguſti d. 487.
inſtaurat baſilicam ſancti Pauli. 18. Nouembris. a. 637.
Hormiſda Choſrois filius 22. Ianuarij d 59.
Hoſpitale S. Sampſonij 27. unij. e. 359.
Hoſpitale Zotici. 31. Decemb g. 711.
Hoſpitalium auctores. 31. Decemb g 711.
Hunnorum piratæ in Britanniam. 21. Octobris. b. 584
graſſantur in virgines. ibidem.
genus hominum falaciſſimum. ibid.

I

IAcobus in Hiſpaniam 25. Iulij a. 407.
Iberorum fides Catholica illibata. 15. Decembris. e 682.
Idolum frangens, extra claſſem martyrum ponendus 9. Aprilis. d. 203.
Ieiunij tempore ceſſare ſolemnitates martyrum. xviij *
Ieiunium in die Kalendarum Ianuar. 1 Ianuar a. 3.
Ieiunium in die Kalend. Nouembris. 1 Nouemb. a. 604
Ignis ſupplicium. 27. Febr d 129.
Ildefonſus Chryſoſtomus appellatus. 23. Ianuarij. i. 62
Ildefonſus defenditur ſibidem.
Ildefonſi liber de vir illuſtr 18. Febr e 116.
Imago ſaluatoris fundens ſanguinem. 9 Nouemb. i. 621.
Imago uetus S Sebaſtiani. 20 Ianuar. c 52.
Imagines ſanctorum præ foribus affigi ſolitæ, 5. Ianuarij e. 20.
Imagines ſacræ in eccleſia. 4. Febr. f. 92.
Imaginum ſacrarum cultus. 9. Nouembris. i. 621. 622.
Imperator nemo dicebatur, niſi quem Papa coronaſſet 14 Iulij. i 388.
Imperatores laudatiſſimi cur perſequebantur Chriſtianos 23 Ianuarij c. 60.
Imperatores præſentes aderant carnificinis martyrum 15, Febr a 110.
Imperatorum leges de ferijs 1. Ianuar. d 5.
Imperatorum Chriſtianorum nullus dictus Pont. Max. 22. Aug. b. 465 466 467.
Incendium Vrbis ſub Nerone. 24 Iunij. b. 353.
Inſcriptiones facierum notæ ignominiæ. 22. Decembris c. 690.
apud nonnullas gentes eadem ſigna nobilitatis, ibidem,
Inſula Tiberina carcer damnatorum. 14. Martij. b. 154.
Intercalares dies per Gentiles leuibus ex cauſis. 1. Ianuarij. b. 4.
Ioannes Damaſcenus dictus Chryſooras Manſur. 21. Febr d 120.
Ioannes Molanus notationes ſcripſit in Martyrologium xv xxj *
Iouinianus hæreſiarcha. 19 Ianuar h 51.
Irriſores deorum acerbiori pœna puniebantur 1. Martij. e 132.
Iſidorus Cordubenſis 4 Aprilis d 195.
Iſidorus Mercator. ibid) 16. Octob b 573.
Iſidorus Origeniſta. 2. Ianuarij. g. 12.) 15. Ianuarij. h. 40.
Iſidorus Pacenſis. 4. Aprilis. d 195.
Italiæ ſtatus tempore ſancti Ambroſij. 4 Aprilis. b. c. 194.
Iudææ feminæ velatæ. 7 Maij b 260.
Iudæi Minoricæ inſulæ ad Chriſtum conuerſi. 3. Auguſti. a 428.
Iudices conſulares 27 Maij e 298.
Iulianæ Aniciæ feminæ clariſſimæ plures. 7 Februar. g. 97.
Iulianus Apoſtata inſanit in reliquias Babylæ. 2. Ianuarij b. 65.
perſequitur Chriſtianos 22. Martij. f. 174.
numquam Romam uenit. 4. Ianuarij. c. 17.) 10. Maij a. 268. fauet Catholicis. ibid.
quando hypocriſim exuit. 16. Octob d. 575.
Iulianus Pomerius. 8. Martij. f. 142.
Iuppiter Vindex. 1. Nouemb a. 606.
Iure antiquo Rom vetiti dij peregrini. 1. Ianuarij. f. 7.
Iurenſia loca. 28. Februarij. d. 131.

D

KAlendæ Ianuarij. 1. Ianuarij. a. 3.) Gentilium ſuperſtitiones in eis a Chriſtianis ſublatæ. ibidem.
Illa die a cæde martyrum non temperatum. ibidem e. 6.
Kalendæ Ianuarij ſuperſtitionibus cumulatæ. 1. Ianuarij. a 2. Chriſtianorum ieiunio ſanctificatæ. ibidem.
Kalendæ, Nonæ, & Idus quare præmittantur, cum Martyrologij dies anunciantur. 1. Ianuar. b. 3.
Kalendis, alijsq. Gentilium ferijs multi occiſi martyres 1. Ianuarij d 4.
Kalendis Nouembris ieiunium in Eccleſia. 1. Nouembris. a 604.

Kalendarum Auguſtarum ritus Gentil. 1. Augu. a. 422.
Kalendatia Eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcribi ſolita. 22. Auguſti c. 468

L

LAbicana via 10. Februarij. c. 102
Lac pro ſanguine ex cæſo capite martyris 15. Iulij. e in tex. 389
Lacedæmoniæ feminæ. 3. Maij. e. 249) 7. Maij b. 258. 259.
Lacus Tirenſi. 9 Iulij c 380.
Laminæ candentes. 18. Maij b 283
Lapis indelebili ſanguine aſperſus. 5. Nouembris. a. 545
Lateranenſis baſilicæ præſtantia, eiuſdem q. diuerſa nomina 9. Nouemb. a. 619. 620
Latomiæ. 14. Martij b. 152) 15. Iunij. b. 334
Latro conuerſus latrones conuertens. 28. Auguſti. i. in tex. 481.
Lebes ad cruciandum compoſitus. 24. Aprilis. b. 231
Lectorum ordo in Eccleſia 13. Iulij h 386
Legatio a S. Leone Papa ad reſtituendos lapſos. 2. Aprilis f. 190
Lenonibus traditæ Chriſtianæ. 9. Ianuarij. b. 29.) 21. Ianuarij. a. 54.) 16. Februarij. f. 113.
Leo Papa Primus quid in baſilica ſancti Pauli. 18 Nouembris. a. 637.
Leodienſis Eccleſiæ ſincera fides. 3. Nouembris. g. 654.
Leonibus traditi Chriſtiani. 1. Februar. c 83
Leontius epiſc. ſcriptor. 1. Iulij I. 367
Lepra Conſtantini Imp. 22. Auguſti. h. 465. 466. 467.
Lepra curari ſolita humano ſanguine. ibidem.
Leuuigildi regis tempus, geſta. 13. Aprilis. c. 212
Lex xij. tab. de ſiſtendo iudicio ægrotum. 27. Februarij. c. 129
Lex Honorij Imperat. de confringendis ſimulacris. 30. Auguſti. d. 487.
Lex Porcia & Valeria. 19. Ianuar. f. 50
Leges Impp. de ferijs. 1. Ianuarij. c. 4.
Legibus Conſtantini vetiti gladiatores 1. Ianuarij. d. 5.
Liber carcer. 14. Martij b. 153
Liber de Romanis Pontificibus a recentioribus citatur ſubnomine Damaſi j. *
Liber Euſebij de temporibus. vj. *
Libri Chriſtianorum incenſi. v. *) 2. Ianuar. b. 11.
Licinius Imp. quid in Chriſtianos. 2. Ianuar. d. e. 11. 12.
Lictores. 27. Maij. c. 297.
Limatura catenarum S. Petri 1. Auguſti. a. 423.
Limina Apoſtolorum. 18. Nouemb a. 638.
Limina Apoſtolorum viſitare 29. Iunij. a. 362. 363.
Limina eccleſiarum exoſculari. 18. Nouemb. a. 638
Lindani epiſcopi laus 23 Septemb b. 534
Lingua Sſauorum dici ſacras laudes conceſſum. 9. Martij. f. 145.
Lingua abſciſſa loquens martyr. 18. Nouembr. b in tex. 636.
Liquor ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum. 30 April. d. 241.) 9. Maij. h. 266.) 13. Maij. c. 274.
Litaniæ maiores. 25 Aprilis. b 233 234.
Litaniarum antiquitas, & diuerſitas ibidem.
Literati ſerui. 22 Decemb c 690.
Locutio Eccleſiaſtica. 9. Nouemb. b. 620.
Longobardi diuerſæ religionis 2. Martij. f. 134. facti Chriſtiani ibidem.
Lorenſia loca 28. Februar. d. 131.
Luciani diſcipuli facti hæretici ibidem.
Luciani epiſtola authentica. 3. Auguſti. a. 428.
Luciani martyris elogium. 7. Ianuar. b. 24.
Lucianea ſcripta 7. Ianuarij. b. 24.
Lucianiſtæ ibidem.
Lucullanum. 8. Ianuarij. h. 27.
Ludus pœna. 16, Februar. f 113.
Luna pro die 1. Ianuarij. b 3.
Lupercalia abolita. 2 Februar. a 87. 88.
Lux nocturna ad martyrum corpora. 3. Octobris. c. in tex. 550.

M

MAcarius Origeniſta 2. Ianuarij k 19.
Macedonius hæreſiarca 30. Martij. c. 185.
Macellum Libyæ. 5. Auguſti. a 432.
Machabæus, quid. 1. Auguſti. b. 423.
Macrina S. Baſilij auia & nutrix. 14. Ianuar. h. 38.
Madaurenſium blaſphemiæ. 4. Iulij. e 371.
Mænia, ſiue Mæniana columna. 5. Ianuar. f. 21.
Magi igne damnati 27. Februarij. d. 130.
e ſaxo præcipitari ſoliti. 14. Martij. b. 153.
Maiuma ciuitas. 26. Decemb. f 700.
Maiumæ ſpectaculum. ibidem.
Malauallis. 10. Februar. f. 103.
Mamertini carcer. 14. Martij b 151 152.
Manichæi multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum iij. *
Manuum ac pedum præciſio 27. Iunij d. 359.
Manſeron, & Manſur 21 Februar. d. 120
Maphors quid. 7. Maij b. 259 260.
Maras diaconus. 31 Maij. h. 305. 306.
Marcellinus tribunus notariorum. 6 Aprilis e. 198.
Marcomannicum bellum quando. 19 Iunij. a. 341.
Marcus Arethuſius Arianus. 29. Martij b. 183.
Mariæ Dei genitricis tempus obitus. 15. Auguſti. a. 451.) eius cultus quando magis magisq. auctus. 8. Septemb. a. 502.
Marna idolum. 26. Februarij g. 273.) 13. Maij. a. 128.
Maronia, Maronitæ. 21. Octob e. 586.
Martia Commodi Imp. cõcubina quid erga Chriſtianos. 18. Aprilis. b 218.
Martyrem quid faciat 19 Aprilis f. 221.
Martyrem vindicare. ibidem.
Martyres qui dicti olim. 2. Ianuarij. h. 12.
Martyres falſi Ariani. xviij. *
Martyres falſi Donatiſtæ. ibidem.
Martyres falſi Euphemitæ ibidem.
Martyres falſi hereticorum. xvij. xviij. xx xx. *
Martyre falſi Marcionitæ xviij. *
Martyres falſi Montaniſtæ. ibidem.
Martyres falſi Priſcillianiſtæ. ibidem.
Martyres ſub Alexandro Imp. 1. Ianuar. f 6.
Martyres ſub Antonino Pio. 5. Ianuar. c. 19.
Martyres ſub Gallieno 13. Ianuar b. 35.
Martyres ſub diuerſis perſecutionibus. infra, Perſecutio.
Martyres paſſi ipſius Gentilium ferijs. 1. Ianuar. d. 5.
Martyres cur frequentius igni traditi. 27. Februarij. d. 129.
Martyres non dicendi cæſi in bello quamuis iuſto. 19 Aprilis. f. 221.
Martyres non dicendi, quos Chriſtianus Catholicus

cus magistratus licet iniuste occidi mandasset. 19. Aprilis f 221.
Martyria exhiberi solita in theatris. 16. Septembr. c 517
Martyriani hæretici xxiij.*
Martyrij gloriæ cupidissimi Marcionytæ, Cataphrygæ Donatistæ, & alij hæretici xviij. xix. xx. xxj.*
Martyrium idem quod ecclesia 6. Iulij. e. 374.
Martyrium redimere. 18. April. b. 218.
Martyrium ob unitatem seruandam egregium. 19. Iulij. e. 397.
Martyrum Acta diligenter conscripta ij.*) incensa iiij.*) ab hæreticis deprauata. ij.*) Romæ non legebantur. iij.*) alicubi legi solita. iij.*) non omnino sublata. iiij.*
Martyrum Acta proconsularia. ij.*
Martyrum anniuersariamemoria. vj. vij. viij.*) 1. Nouemb. a. 604. 605.
Martyrum corpora condiri solita. 4. Augusti. k. 431.) sub altari condi solita. viij.*
Martyrum corpora redimere. 7. Aprilis. d. 200.) 6. Iunij. e. 316
Martyrum cultus antiquus. viij.*
Martyrum dies natalis percelebris. xiiij. xv. xviij.*
Martyrum ingens numerus. vj. viii xj. xij. xiij.*
Martyrum loco habiti, qui pestilentia afflictatis ministrabant. 28. Februar. c. 130.
Martyrum memoria idem quod ecclesia. 6. Iulij. e. 298
Martyrum memoriæ erectæ. vij.*
Martyrum nomina scribi & recitari in ecclesia. vij.*
Martyrum stigmata osculari. decimoseptimo Februa. f. 114
Martyrologij Romani antiquitas. xiij. xiiij. xv.*) Cetera omnia ab ipso. ibidem.
Diuersa illius exemplaria. eadem sæpe aucta. ibidem.
De eius restitutione. ibidem.
Martyrologij scribendi occasio. vj. vij. viij.*
Martyrologium Adonis. xvj.*
Martyrologium Bedæ. ibidem.
Martyrologium Eusebij. ix. x. xj.*
Martyrologium Flori. xvj.*
Martyrologia hæreticorum. xvij. xviij. xix.*
Martyrologium Hieronymi ix. x. xj. xij.*
Martyrologium Vsuardi. xvj.*
Martyrologium Vuandelberti. xvj.*
Massa candida. 1. Nouembr. a. 605.) 3. Nouembris. c. 610.
Mauors, siue Maphors. 7. Maij. b. 260.
Mauuia regina Sarracenorum. 7. Febr. e. 97.
Maxentius qualis erga Christianos. 16. Ianuar. b. 41.
Maximiani persecutio. 2. Ianuar. b. 11.
Maximianus episcopus Alexandrinus. 30. Maij. a. 302.
Maximillæ Montanistæ obitus. 26. Mart. d. 179.
Maximini Imp. sæuitia. 3. Ianuar. d. 15.
Maximi tyranni gesta in Britannia. 21. Octobris. b. 584.
Maximus episcopus Neapolitan. quid contra Arianos. 30. Aprilis. h. 242.
Melga pirata. 21. Octob. b. 584.
Memoria Martyrum. 19. Iunij. b. 341.
Memoriales. 27. Maij. c. 297.
Menologium. 3. Ianuar. h. 16.
Mensa Cypriani. 14. Septemb. c. 511. 512.
Mensurius episcop. Carthaginen. 11. Februarij. a. 304.
Mercurinus. 7. Decemb. a. 669. 670
Meralli pœna. 16. Februar. f. 113
Metaphrastes a Theodoro laudatus. 20. Martij. e. 170
Michaelis Archangeli apparitiones diuersæ. 8. Maij. 261. 262.
Michael Singellus. 9. Octob. b. 561.
Mileuium in Numidia. 4. Iunij. h. 312.
Mileuitanum Concilium. 313
Militis torũ hospitis violantis immane supplicium. 14. Maij. d. 276.
Militum desertorum pœna. 27. Iunij. d. 359.
Militare prohibiti Gentiles. 31. Ianuarij. d. 78. 79.
Militaria supplicia. 29. Ianuar. b. 73.
Militiæ cuius ætatis adscribebantur. 2. Ianuarij. e. 12.
Militiam cur uitabant Christiani. 2. Ianuarij. e. ibidem.
Milenarij tolerati. 22. Februar. c. 122.
Milliaria unde incipiebant numerari. 11. Augusti. b. 444.
Milliarium aureum. ibidem.
Minturnensis Ecclesia. 2. Iun. b. 309.
Minutius Fundanus, Asiæ proconsul. 30. Ianuarii. g. 76.
Miracula ex puluere sepulchrorum Martyrum. vj.*
Miracula ex oleo lampadum. ibidem.
Mitacula tantum in Ecclesia. ibidem.
Miraculis redundant reliquiæ Martyrum. ibidem.
Miraculis carent hæretici. ibid & xx. xxj.*
Missæ tres in natali S. Ioannis Baptistæ. 24. Iunij. a. 352.
Missæ vespertinæ. ix. x.*
Missa aliquando idem quod solemnitas. 1. Octob. a. 547. 548.
Molani laus. xvj.*
Moles Hadriani in ecclesiam mutata 29. Septemb. a. 543.
Monachorum nomen recens, professio antiqua. 19. Octob. d. 580.
Monachi martyres tempore Diocletiani. 23. Februar. b. 124
Monasticam vitam in Vrbe Marcella prima excoluit. 31. Ianuar. k. 81.
Monasterium Dij 8. Februar. e. 99.
Montani hæresiarchæ obitus 26. Mar. d. 179.
Mortuos intra urbem sepelire vetitum. 3. Ianuarii. e. 15.
Mortuorum corpora condire. 4. Augusti k. 431.
Muscarum aculeis hominem exponere. 28. Iulii. f. 415.

N

NArses in Italiam venit. 14 Ianuar. d. 38.
Natalis dies obitus vij.*) 3. Ianuar. b. 14.
Natalis dies cathedræ. 18. Ianuar. a. 45. 46.
Natalis dies ordinationis. 3. Ianuar. b. 14.) 18. Ianu. a. 46.
Neapolitana crypta. 8. Ianuar. i. 28.
Nebridius. 17. Decemb. d. 684.
Neel ciuitas Aegypti. 16. Ianuar. g. 42.
Neronis incendium. 24. Iunij. b. 353.
Nerua Imp. qualis erga Christianos. 15. Apr. c. 214.
Neruus genus vinculorum. 3. Februar. c. 90.
Nestorianorum opinio 23. Ianuar. i. 92.
Nicephorus corrigitur 25. Febr. e. 127.
Nicephorus Stauratius Imperator 23. Iulij. g. 403.
Nicomediensis carnificina. 18. Mar. c. 167.

mina Sanctorum Christianis imponi solita. 16. Februarij e.113.
Nonna idem quod Monacha 5. Aug m.424.
Nonnus episcopus Edessæ 22. Aug c 468.) 8. Octob. k.559.
Nosocomium Romæ erexit Fabiola. 31. Decemb g. 711.
Notarij Romanæ Ecclesiæ ix.x.*) colligebant Acta Martyrum. ibidem.
Notariorum tribunus. 6 April e.198.
Nouati thermæ. 20. Iunij. c.343.
Nucis arbor ob martyrium Acathij celeberrima. 8. Maij. c 263
Numerandi anni per Consules 25. Decembris b.698. 699
Numerari a Christi aduentu anni quando cœpti. 1. Ianuarij a. 2.
Numerari milliaria a foro Romano]. 11. Augusti. b. 444.
Nymphæ locus, seu, Ad Nymphas 19. Ianuarij. b. 49. 50.

O

OAsis, maior & minor. 12. Iunij. g 328.
Oasena deportatio. Restituitur locus Zosimi. Corrigitur Zonaras. ibidem.
Octauæ diei celebritas 2. Ian. a. 10.
Odilonis abbatis ætas & studium. 1 Ianuar. p. 10.) 2. Nouemb. a. 608.
Odoacer rex quid in Rom. Eccles. 7 Maij. g 261.
Offerte pro martyribus quid. xiij xiv.*) 3. Februar. d. 203.
Officiales. 27 Maij c. 97.
Oleum scaturiens ex ossibus Sanctorum 6 Decemb. a. 667. 668 supra, Liquor.
Olla ænea instrumentum tortorium. 16. Februar. c. 112.
Olympias Arsacis Armeniæ regis vxor. 17 Decemb. d 684.
Opus metalli, ad quod damnabantur Christiani. 16. Februar f 113.
Oratio Collecta. 22 Iunij g 350.
Oratorium. 11. Iunij f 326
Orbiculare instrumentum tortorium. 16. Septemb. b. 516.
Orbilius Beneuentanus grammaticus. 29. Nouemb. d 6 6.
Otci galea 7 Decemb a 673.
Ordinationis episcopi celebritas. 3 Ianuar. b 14.) 18. Ianuarij a. 46.
Origenes plures feminas edocuit fidem Christianam 4 Decemb a 664.
Origenis libri qua cautela legendi. 20. Aprilis c 223.
Origenistæ recensiti inter Catholicos. 17 Ianuarij. b. 44.
Orosij peregrinatio 3. Aug a 427.
Osculari, idem quod adorare. 17. Febr. f. 114.
Osculari martyrum stigmata. ibid.
Osculo adorare est sacrificium pauperum. ibid.
Othonis Imp pietas. 8. Maij. a. 262.

P

PA, idem quod Pater. 10. Ian c 30.
Pacis templum. 4 Martij. 157 158.) eius conflagratio prodigiosa 18 Aprilis c 218.
Pagani Gentiles, quando sic dici cœpti, & qua occasione. 31. Ianuar. d 78. 79.
declaratur locus Tertull. de coron. milit. ibid.
Paganalia. 31. Ianuar. d. ibid.
Palatini. 4 Martij d. 136.
Pali dentati 26. Iunij d 357.
Palladium 25 Octob a. 594.
Palladius Rom. Eccles. diac. 17. Martij. e. 165.
Pallium, siue Phrygium. 10. Ian. c 30.) 28. Ian. f. 71.) 7. Maij c 259.
Palmæ victoribus dari solitæ 1. Ian. h 8.
Palo alligari 16 Ianuar d 23.
Pandateria insula. 7 Maij b 258.
Panis hordeaceus ignauis militibus dari solitus 29. Ianuarij. b. 73.
Pantheon. 13 Maij a. 273.) 1. Nouemb. a. 605. 606.
Papæ nomen. 10 Ianuarij c. 30.
quando commune omnibus clericis, quando peculiare Rom. Pont. ibid.
Papista, quid proprie. 16 Octob. b 575.
Parascenes Acta. 20 Mar. e 170.
Parisiensis ecclesia 28 Maij f. 300.
Paschales Cycli 22. Aug c. 468.
Passionaria. 5. Febr. a 93.
Pastoris titulus. 16. Ianuar. l 43.) 20. Iunij c 343.
Patenæ vitreæ 7. Aug. b 437.
Patibulum 7 Aprilis. d 200.
Patriarchalis sedes Hierosolymis. 2. Febr. d. 88.
Patriciatus dignitas 27. Aug. b 478.
Paulæ, senior, & iunior. 26. Ianuarij c 68.
Paulini Nolani lucubrationes. 18. Iunij f. 340.
Paulinus S Ambrosij notarius ix.*
Paulus in Hispaniam profectus 22. Martij b 173.
Pauli Apostoli nomine reliquiæ suppositæ. 7 Iunij b. 318.
Pauli conuersionis tempus. 25. Ianuar. b 66.
Paulus Iureconsl hostis Christianorum. 1. Ianuarij. g 7.
Pennensis ciuitas 19 Mar. f. 168.
Pentapolis in Aegypto 26 Martij c. 179.
Peregrinatio ad limina Apost. 29. Iunij. a 362. 363.
Peregrinatio Hierosolymitana 4. Maij. e 251.
Perigrinatio ad montem Garganum 8 Maij. a 262.
Peregrinatio ad S Sergium. 7 Octob. b 557.
Peregrinatio Ephesum 27. Decemb a 705.
Peregrinatio Thessalonicam ad S. Demetrium. 8 Octobris c 559.
Peregrinatio ad sepulchrum S Mennæ 11 Nouemb. b. 626.
Peregrinatio Edessam ad S. Thomæ. 3 Iulij. i. 369.
Peregrina sacra vetita. 1. Ianuarij g.
Perennius Præses. 18. April c 219.
Perillus bouis ænei auctor. 11. April. c. 207.
Persecutiones Ecclesiæ vltra decem. xiiij *) 1. Ianuar. k 8.
Persecutio sub Antonino. 1 Ianuar. k 8.
Persecutio Arabum. 11. Mart f 148.
Persecutio sub Aureliano. 21 Ianuar. e. 54.
Persecutio Circumcellionum 9. Febr e 100.
Persecutio sub Claudio. 18. Ianuar. b. 47 48.
Persecutio sub Decio 31. Ianuar. c. 78.) 10. Augusti. b. 442. 443.
Persecutio sub Decio & Valeriano dicta. 10 Augusti. b. ibid
Persecutio sub Diocletiano & Maxim 2. Ianuarij. b. 11.) 18 Martij c. 167.
Persecutio sub Hadriano 30 Ianuarij g 75.
Persecutio sub Isdegerde rege Persarum. 31. Martij c. 186.
Persecutio sub Iulio Maximiano. 3. Ianuarij. d. 14. 15.

Perſecutio ſub Licinio Imp 2.Ianuar.d.11.
Perſecutio ſub Sapore rege Perſarum. 20.Febr.e.119.) 21.Aprilis a.214.
Perſecutio Sarracenorum.14.Ianuar.d 38.) 19. Febr. c.118.) 6.Maij d.279.
Perſecutio ſub Traiano 23.Ianuar.c 60.
Perſecutio Vuandalica.12.Iunij.b.327.
Peſtis diuinitus propulſata.20 Ianuar. c. 52) 2.Febr. a.87.)16 Aug h.455.
Peſtilentia affectis miniſtrantes,velut martyres habiti.28.Febr.c.130.
Petronia familia 4.Octob g 553.
Petrus primus Euangelium Romæ annunciat.11.Iunij.a.324.
Petri Apoſt.vxoris martyrium 31.Maij. a.304.
Petrus quando ſedit Antiochiæ 22.Febr a.121
Philippi Nerij congreg. Oratorij inſtitutoris ſanctitas.23.Aug m.471.472.
Philippi II. Hiſpaniarum Regis pietas & religio. 15. Nouemb.a.631.
Phocas Imperat quid de cæſis in bello. 19. Aprilis. f. 221.
Phrygium.10.Ianuarij c.30
Pipinus Francorum rex 12.Maij h 272.
Pipinus primus dux Brabantiæ. 17. Decembris. e. 685.
Pithecuſa.17.Maij.c 221.
Plancæ 16.Ianuarij c 41.
Plinius corrigitur.14 Ianuar.d 38.) 18.Febr. d.116) 24 Iulij.d 405.
Plinij iunioris teſtimonium de Chriſtianis.23.Ianuarij. c.60.
Plumbatarum pœna.6.Iunij f.316.
Plumbi liquentis pœna ibidem.
Plumbea pondera, ibidem.
Polycrates ty annus Aprilis. d 200.
Pomerius 8.Martij.f.147.
Pondera ad torquendum compoſita. 16.Septemb b. 516.
Pontia inſula.7 Maij. a. 258.
Pontifex.9.Aprilis.l.204.
Pontificium ibidem.
Pontifex ſummus. ibidem.
Pontif.Max appellati Imperatores 22.Aug b.465. 466.467.
Portæ eccleſiarum ſacris reliquijs conſecratæ.18.Nouembris. a.638.
Portæ eccleſ ornari ſolitæ. ibidem. Vide ſupra,Liminа.
Porta Collina 25.Octob.a 594.
Porta Daphnitica.17.Decemb f.685.
Porta Eſquilina carnificina damnatorum.10. Febr. b.102.
ſepulchra pauperum. ibid.
Porta Salaria 25.Octob.a.594.
Præfatio vetus in die Circumciſionis.1.Ianuarij. c.4.
Præfatio uetus in die Cathedræ.18 Ianuar.a.47.
Præfecti ciuitatum.27.Maij e.298.
Prægnantium dilata pœna.7 Martij b.140.
Præſides.27.Maij.e.298.
Præſutagus regulus Britanniæ 26 Maij a.295.
Primicerius.29.Maij.d 284.
Primicerij diuerſorum ordinum.ibid.
Primiſcrinij.7 Iulij.b.376.
Priſcillianiſtæ multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum x) 6 Aprilis f 216.
Priuarus carcer 14. Martij b.154.
Proceſſiones.25 April b.233.234.
Proconſules ciuitatum.27 Maij e 297.
Prodigia ob necem martyris.18.April.c.218.
Profeſſor.2.Ianuar.h.12.
Profundum maris,carcer Cizicenus.14 Mar b.154.) 20.Septemb c.524.
Prophetarum neces curiosa diuina Scriptura præmiſſæ 6.Iulij. b.374.
Ptotogenes epiſc.Sardicenſis 6.Maij g 256.
Prouinciam facere 26.Maij.a 295.
Pſeudomartyres hæreticorum. ſupra,Martyres.
Pſeudomartyrologia hæreticorum. ſupra, Martyrologia.
Pudentis domus.19.Maij b 284.
Pueruli cantores.13.Iulij h.386.
Punctis perforare.3.Maij c.248.
Putens ad ſupplicium.14.Octob.b.570.
Puticuli.10.Febr c.102.

Q

Quadratus philoſophus. 30 Ianuar g 76.
Quartus Præſes ſub M. Aurelio. 17.Ianuarij. d. 44.
Quinquennis pueri martyrium. 24. Octob b in text. 592.

R

Radegundis reginæ eximia deuotio. 18. Nouembris a 638.
Radere mulierum capillos ignominiæ cauſa. 20. Septemb e 524.
Radulphi cenſura corrigitur.22 Iunij. c 347.) 20.Iulij a.298.
Receſuinthus Hiſpaniarum rex 23 Ian.i 621.
Receptio S.Martini.11.Nouemb.a 626.
Recitari in eccleſia nomina martyrum.xiij x v.*
Regillum.7.Maij.c 259.
Regionarij, Diaconi ſeptem regionum vrbis Romæ. ix *
Regulæ Pachomij.14.Maij. k.177.
Reges Francorum equitare, præcedentibus reliquijs. 11.Iunij f.326.
Regum ſolemnitas peculiaris Epiphania 6.Ianuar.a. 22.
Religio peregrina vetita 1.Ianuar g 6.7.
Reliquiæ ſanctorum portari ſolitæ in expeditione. 11.Iunij f.326.
Reliquias Martyrum Roma transferri olim inconceſſum.15.Iunij a 333.
quando transferri cœptæ. ibid.
Rhenus bicornis dictus. 21. Octob b.585.
Rhinocolura.16.Ianuar.g.42.
Rhodis ſtabulum.10 Febr.f.103.
Ricimer Gothus 5.Febr.a.93.
Ricinium.7 Maij c.259.
Rictiouarus,aliter Rictius Varus.6.Ianuar.b.23.
Robur, locus in carcere Tulliano. 14. Martij. b.152. 156.
Robuſtus carcer a Plauto dicitur.157.
Rogationes 25 Aprilis.b.233.234.
Rolandus Vinchelius Belga.23 Septemb. 533.
Roma a Petro primum accepit Euangelium. 11.Iunij.a 324.
Roma liberata ab hoſtibus virtute Michaelis Archangeli 8.Maij. a.262.
Roma fulta Apoſtolorum præſidio 29. Iunij. a. 362. 363.
Roma Gallica.22.Iunij.f.349.
Romanam Eccleſiam hoſtes venerati. xj.*

Romanæ Ecclesiæ consuetudo vetus de tradendis reliquijs Sanctorum 15. Iunij a 333.
Romana Ecclesia caput omnium Ecclesiarum . 9. Aprilis l.204.
Romanæ feminæ velaræ. 7. Maij.c.259.
Romani immunes a virgis. 19 Ianuar f.50.
Romanum Martyrologium.xiij xiv. xv *
ceteris antiquius, sæpius auctum. ibid.
cetera ab ipso sumpsere principium. xv xvj.*
Romanus Pontif solus dictus Papa. 10.Ianuarij . c. 30.
Romanus Pontifex solus Summus, vel Maximus.9. Aprilis .l.204.
Romanus,idem quod Catholicus .16. Octob. b.574. 575.
Romatiana ciuitas 22.Iunij f.349.
Rotæ diuersi generis ad torquendum comparatæ 23. Aprilis.c.230.
Rupis Tarpeiæ descriptio. 14 Martij . b.152.153. 154.

S

SAbor,aliter Sapor,rex Persarum longæuus. 20.Februarij e.119.
Sacellum quid proprie.11.Iunij f 326.
Sacrificium offerre pro martyribus. vj. *) 3. Febr d. 90.
Salamina eadem Constantia.12 Maij f.272.
Sallustius præfectus Galliarum . 16.Octobris. d.576.
Sallustius præfectus Vrbis.18.Nouemb.a.637.
Salomona septem Machabæorum mater. 1. Augusti. b.424.
Saluator proprius dicitur Christus, quam Seruator.9. Nouemb. b.620.621.
Saluius pseudomartyr. 11.Ianuar. b 32.
Sancta lumina. 6.Ianuar.a.22.
Sanctimonialium tondere capita mos antiquus . 20. Septemb. e.524 525.
diuersa de his aliarum Ecclesiarum consuetudo. ibidem .
Sanctitatis titulus quibus olim tantum.xiij.*
Sanctorum nomina a Christianis filijs imponenda. 16. Febr.e.113.
Sanctorum canonizatio. 2.Aprilis b.188.
Sanctuaria. 15.Iunij.a.333.
Sarmatarum notæ.22.Decemb.c.692.
Sarmenticij Christiani 6.Ianuar.c.23.
Sarracenorum persecutio.14.Ianuarij.c.38)19.Febr. c.118)16.Maij.d 279.
Sartago instrumentum tortorium . 18. Aprilis. e. 219.
Satalorum ecclesia. 24 Iunij.d.353.
Saturnalia. 2 Febr a.88.
Saturnius mons.14.Mar.157.158.
Saxa deijcere.14.Mar.b.152.
Saxonia locus in Vrbe. 10.Nouemb.a 623.
Saxonum vicus,& Saxonum schola . ibid.
Saxum quo lapidatus est Stephanus . 3. Augusti . a. 428.
Saxum Tarpeium. 14 Mar.b.152.
Scævolæ sententia magis recepta.9.Aprilis. l.204.
Scalæ Gemoniæ.14.Martij 160.
Scapula Præses. 4.Ianuar.f.17.
Scaphium.28. Iulij.f.415.
Scaphismus.ibid.
Scethi,seu Scythia prouincia in Aegypto,itemq. ciuitas, & eremus.21 Martij . f.172.
Schola,Scolares.6.Febr b.95.
Scholastici. ibidem .
Schola Græcorum.9.Octob.b.561.
Schola Saxonum.10.Nouemb.a.624.
Scholæ clericorum diuersi ordinis . 6. Februarij . b. 95.
Scorpio quid.12.Iunij. b.327.
Scriptores Ecclesiastici impropria aliquando vsi voce.23.Ianuarij.i.62.
aliquando in contrariam partem nimis inflexi .17. Nouemb.d.635.
Scriptorum suorum nemo æquus arbiter. 11.Decembris.g 677.
Scripturæ diuinæ multiplicia exemplaria . vj. vij.*
Scripturæ Christianorum igni damnatæ. v.*) 2. Ianuarij.b.11.
Secare martyres.6.Iulij . c.374.
Secundicerius.19. Maij. d.285.
Securis vsus haud intermissus. 24.Martij d.176.
Sedis natalis celebris. 18.Ianuar.a.46.47.
Sedes velatæ. ibidem .
Semaxij Christiani.6.Ianuar.c.23.
Senatus auspicandi ratio. 19.Aug.b 459.
Senatorum Christianorum discrimen ibid.
Senatores Patres appellati.27. Aug b.469.
Septem Vrbis ecclesiæ.17.Decemb.e.685.
Sepulchra extra Vrbem.10. Febr.c. 102.
Sepulturæ martyrum.4.Aug.k 431.
Serapidis templi origo,& ruina.17.Martij. c.165.)29. Augusti.a.484.
Sergiopolis 7 Octob b 557.
Seruator, improprie dici Saluator. 9. Nouembris. b. 620.
Seuerus episcopus Minoricæ insulæ . 3. Augusti . a. 428.
Seuerus episcopus Mileui 4.Iunij.h.312.
Siluestri Papæ Acta. 22.Aug. a.465.466 467.)31.Decembris.a 710.
Sirmij metropolis diuersus status. 25. Martij . d. 178.
Simeon Stylita fulmine percussus quis 5. Ianuarij e. 20.
Slauorum lingua concessum cani diuinas laudes . 9. Martij f 145.
Socrates Nouatianus cur insanit in Cyrillum Alexandrinum.28.Ianuar.f.72.
Soli ciuitas. 9. Febr.c.100.
Sostenium.8.Maij.a.262.
Sozomenus corrigitur.6.Maij g.256.
Stabulum Rhodis. 10.Febr f.103.
Stigmatici.22.Decemb c.692.
Stimuleum . 3 Maij . c. 691.) 13. Augusti . c. 448. 449.
Stola quid.7.Maij. c.260.
Strenæ.1.Ianuarij . a 3.
Subdiaconi indumentum.31.Maij. h.305.
Sublicius pons.9.Aprilis l.204.
Succensoria, instrumenta tortoria. 11. Decembris.d. 677.
Summi Pontifices dicti aliquando Episcopi . 9. Aprilis.l.204.
Supetstitiones in Kalend. Ianuar. 1. Ianuar.a 3.
Suppentonia 18.Ianuar i.33.
Supplicia militaria.29.Ianuar.b.78.
Sura prouincia 24.Ianuar.g.65.
Silua Candida.2.Iunij a.309.
Silua Nigra. ibidem .
Synodi Hierosolym. locus elucidatus. 8. Februarij e. 99.

Synodus Romana sub Gregorio Septimo. 10. Ianuarij. c. 30.

T

TAbellarij Episcoporum. 3. Febr. b. 90.
Tabennensiotæ virgines crinem amputare solitæ. 21. Septemb. e. 525.
Tarinchæ. 11. Decemb. d. 677.
Tarpeiæ rupis descriptio. 14. Martij. b. 153. 154.
Taurinæ aquæ, & Tauritana ecclesia 22. Decemb. b. 690.
Taurus Phalaridis. 11. Aprilis. c 207.
Tebeste in Africa. 5. Decemb b. 666.
Telemachus 1. Ianuar. c 4.
Templa deorum prostrata. 13. Maij a. 273.
mutata in ecclesias ibid.
Templa idolorum sponte deijcere nefas, deiecta sacri legum reædificare. 16 Maij e. 279.
Templi sine imagine nulla ratio 4. Febr. f 92.
Templum Pacis Romæ 14. Martij. 157. 158.
Tertioterius. 19. Maij d 285.
Tertulliani locus explicatus. 31. Ianuar. d. 78.
Taumaturgi. 8 Aug. g 440.) 17. Nouembris. a. in tex. 633.) 5. Decemb. i. in tex 665.
Theatrum carnificina martyrum. 16. Septembris. c. 516.
Theatrum Marcelli. 14 Martij. b. 152.
Thebais. 17 Ianuar. a 44
Theodora Augusta hæretica. 18. Nouembris. a. 638.
Theodorus episcopus Cæsh æreticus. 25. Augusti. k. 475.
Theodosius Imp. bis in Italiam. xvij xviij *
Theognostus antiquus Theologus. 9. Octobris. b. 563.
Theophilus Imp. hæreticus abolitam inscriptionis pœnam restituit 22. Decemb c. 691.
Theophania. 6. Ianuar. a 23.
Theotebia 9. Martij d. 149.
Theopolis Antiochia. 6 Nouembris. b 614.
Theristrum. 7. Maij. b. 260.
Thermæ Nouati. 16. Ianuar. l. 43.) 20. Iunij. c. 343.
Thermæ Thaurinæ. 22. Decemb. b. 690.
Thermæ Timothinæ. 16. Ianuarij. l. 43.) 20. Iunij. c. 343.
Thmuis ciuitas in Aegypto 21. Martij. f. 172.
Thora ciuitas. 9. Iulij. c. 380
Tibirensis, aliàs Tubrocensis ciuitas. 24. Octobris. a. 592.
Tirensis lacus. 9. Iulij. c. 380.
Titulus Christianitatis. 20. Ianuar. d. 52.
Titulus ecclesia 26. Iulij. f. 410.
Titulus Eudoxiæ. 1. Aug. a. 422.
Titulus inscriptio. 20. Ianuar. d. 52.
Titulus Pastoris. 20. Iunij. c. 343.
Titulus sanctitatis. xviij. *
Titulus Vestinæ 19. Iunij. b. 341.
Toletana Concilia transposita. 16. April. f. 217.
Tondere feminas ignominiæ causa. 20. Septemb. e. 524. 525.
Tondendi virgines religionis causa, diuersæ Ecclesiarum consuetudines. 20. Septembris. e. 524.
Tormenta exquisita. 9. Iunij. b. 325.) 28. Iunij. f. 415.
Totalis. 14. Ianuar. d. 38.
Traianus quid in Christianos. 23. Ianuar. c. 60.
vita impurissimus. ibidem.
commentum de eius anima liberata ab inferis. ibidem.
Tribunus notariorum. 6. April. e. 198.
Triduanum suspendium. 5. Septembris. a. in tex. 496.
Trocleæ diuersi generis. 7. Decemb. e. 675.
Eleuatio ad trochleas. ibidem.
Extendere ad trochleas. ibidem.
Tullianus carcer. 14. Martij. b. 151.
Tunes, Tunetum. 6 Nouemb. a. 614.
Tunica molesta, genus supplicij. 2. April. c. 190.
Tunica Senatoria. 31. Maij. h. 305.
Turcius Apronianus Præf. Vrb. 25. Iunij. f. 351.
Turris Crescentij. 29. Septemb a. 544.
Tutelares dij. 31. Ianuar. d. 79. 80.
Tyniffa, Toniza. 6. Nouemb. a. 614.
Tyriorum episcoporum successio. 5. Iunij. d. 313.
Tyrones cuius ætatis dabant nomen militiæ. 2. Ianuarij. e. 12.

V

VAlentinianus iunior instaurat basilicam S. Pauli. 18 Nouemb. a. 627.
Valeria filia Diocletiani Imperatori. 23. Ianuarij. h. 62.
Valeria via. ibidem.
Valeriæ prouinciæ duæ. ibidem.
Valerianus Censor, inde Imperator. 10. Augusti. b. 442. 443.
Valeriani & Decij persecutio. 10. Aug. b. 443.
Vase includebatur contemptor deorum. 1. Martij. e. 132
Vbij. 2. Octob. b. 585.
Velamen diuersi generis. 7. Maij. c. 259.
Velare feminas. ibidem.
Velare virgines. ibidem.
Velatæ sedes. 18. Ianuarij. a. 47.
Velia eminentior pars collis Tarpeij. 14. Martij. 157.
Venam solui in pœnam. 29. Ianuar. b. 73.
Veneris simulacrum. 1. Nouemb. a. 605.
Venus calua. 20. Septemb. e. 524.
Veruecis caput a Gentilibus immolari solitum. 2. Martij. f. 134.
Vesparum fauus Martyrologia hæreticorum. xxiij. *
Vespasiani Augusti modestia. 23 Iulij b. 403.
Vestalium supplicium. 35. Octob. a. 594.
Vestinæ titulus. 19. Iun. b 341.
Vestini populi. 23. Ianuar. k. 63.
Vesuuij prodigiosæ eruptiones. 19. Septembris. a. 522.
Vettienus contemptor militiæ 2. Ianuarij. e. 12.
Via Labicana. 10. Febr. b. 102.
Via Valeria. 23. Ianuar. k. 63.
Viatores. 27. Maij. c 297.
Victor Carthennæ episcopus. 23. Augusti. i. 470.
Victoribus palmæ dari consueuerunt. 1. Ianuar. h. 8.
Vigilantius vigilias impugnauit. 5. Ianuar. a. 19.
Vigiliæ Ecclesiæ. ibidem.
ab Ambrosio illustratæ ibidem.
in Africa celebriores redditæ. ibidem.
de sublatis uigilijs commentum refellitur. ibid.
Vigiliam profanans seuere punitur. 24 Decembris. a. 695.
Vigilij Papæ Acta in Mennam. 25. Aug k 475.
Vigilius qui scripsit contra Eutychen. 26. Iun b. 356.

Virgæ palmeæ. 12. Iunij. b. 327.
Virgarum diuersa genera. 19. Ianuar. f. 50.
Virgis cædere. ibidem.
immunis a virgis. ibidem.
Virgines ante necem constupratæ iure antiquo Romanorum 3. Septemb. c. 494.
Virgines lenonibus traditæ. 21. Ianuar. a. 54.
Virgines Dei virtute a lenonibus liberatæ. ibid.
Virgines sacras solitas tondere comam. 20. Septembris. c. 524. 525.
Vitaliani hæretici. 1. Febr. g. 86.
Vitas Patrum scripsit Euagrius. 17. Ianuar. b. 44.
Viuariense cœnobium. 1. Maij. d. 244.
Vlpianus I C. hostis Christianorum. 1. Ianuarij. f. 2. Martij. b. 133.
Vmbilicus vrbis Romæ. 14. Martij. l. 157.
Vncini ad cruciandum comparati. 19. Ianuarij. g. 50.
Vncini ad trahendum. ibid.
Vngulæ instrumentum tortorium. 16. Martij. e. 163.
Vrbanus Præses Palæstinæ. 2. April d. 190.
Vrbis incendium sub Nerone. 24. Iunij. b. 353.
Vrsus pileatus. 10. Febr. b. 102.) 3. Octobris. a. 550.
Vsuardi Martyrologium. xxj *
Vuandalica persecutio. 12. Iunij. b. 327.) 6. Octobris. b. 555.
Vuandali quando venerunt in Africam 22. Iunij. b. 347
Vuandelberti Martyrologium. xxj *
Vuitichindus scripsit passionem S. Teclæ. 23. Septembris. b. 534.

X

XEnodochium Constantinopoli Zoticus erexit. 31. Decembris g 711.

Z

ZEphyrium ciuitas 15. Iunij. e. 334.
Zeta. 26. Martij. a. 179.
Zetarius. ibidem.
Zonaras corrigitur. 1. Februarij. a. 82.) 12. Iunij. g 328.
Zosimi locus restitutus. 12. Iunij. g. 328.) corrigitur. 22. Augusti. b. 466.

FINIS.

IN MARTYROLOGIVM
BARONIANIS NOTATIONIBVS
ILLVSTRATVM,

Ad Lectorem Hexastichon R. P. Iuuenalis Ancinæ Fossanen. Presb. Congr. Orat.

ECCE *laboratum ternos non amplius annos*
Vi magnum, exiguum mole Baronis opus,
Martyribus rutilans sacris iam panditur Orbi:
Sic Pater ipse Orbis Sixtus ab Vrbe iubet.
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Terdenis, Cæsar, dic mihi, quantus erit?

Eiusdem Distichon.

Si sapis, exerto metire ex vngue leonem:
Vel procul hæc index linea Apellis erit.